image
not
available

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE V. E. II ROMA
6
32
L
15

LEXICON GRAECOLATINVM.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Cum gratia & priuilegio Cæſareo.

BASILEAE AN. M. D. XLIII.

F. C. V.

6.32.L.15

ΤᾺ ΤΩ͂Ν ΛΈΞΕΩΝ ἙΛΛΗΝΙΚΩ͂Ν ΣΗΜΑΝΤΙΚᾺ, ΚΑΤᾺ ΣΤΟΙΧΕΙ͂ΟΝ.

A

A PER SE quidē nihil niſi prima literarum nota eſt, cōpoſita uero alijs dictionibus multiplicem ac uariū uſum habet.

Aliquando enim uim priuandi tenens, ſignificationem omnino immutat, et alienam facit ab ea, quam ſuum ſimplex habebat, ut κλητὸς ſignificat eum, qui ab aliquo eſt uocatus, ἄκλητος autem à nemine uocatum. Sic ᾅδης, compoſita dictio ex α & ἰδεῖν, id eſt uidere, Plutonem ſignificat: hoc eſt æternæ noctis regnatorem, umbrarumq́ue potentem: ſiue (ut Lucanus inquit) Ditiſq́ue profundi Pallida regna. Similiter et ἄλυσις, ex α & λύσις, quod eſt liberatio, ſolutio, ſignificat quaſi catenam arctam & ſolidam aut uinculum intortum & inextricabile. Vbi ſciendum ſecundum grammaticos, in his duobus nominibus, ᾅδης ſcilicet & ἅλυσις, α denſo ſpiritu eſſe debere, cum in cæteris ex eadem litera cōpoſitis, tenui ferè ſpiritu ſit.

Aliquando dictionis ſignificationem cōplet, ἐπιτατικῶς, hoc eſt intenſiue ſumptum. Vnde ὕλην ἄξυλον Homerus uocauit, quaſi ſyluam nemoroſam, & ut Ouid. inquit, Sylua frequens trabibus, quam nulla ceciderit ætas. Et ἀχανὲς πέλαγος, pelagus immenſum & uaſtū, μέγα πάνυ, καὶ ἐπὶ πολὺ κεχηνός. Sic & ἄβιος apud Antiphontem, pro diues, id eſt, πολὺν βίον κεκτημένος, & ἀθρεῖν, attentiſsime inſpicere.

Aliquādo minuit, ſignificans τὸ ὀλίγον, ut ἀμαθὴς poëtice, pro ὀλιγομαθὴς, ſubdoctus.

Aliquando τὸ ὁμοῦ, id eſt ſimul ſignificat, ἀδελφοὶ, uterini fratres. compoſita dictio ex α & δελφὺς, quod uterum ſignificat: quaſi eiuſdem uteri. Sic ἀκόλουθος, pediſſequus, comes, & ἄκοιτις uxor, ut eſt apud Platonem in Cratylo.

Aliquando τὸ κακὸν, ut ἀφυὴς poëtice, pro κακοφυὴς, malus, peruerſus. & ἄρρυθμος, hiſtrio indecēter ſe et uitioſe in rythmis gerēs.

Aliquando par denotat, ſiue τὸ ἴσον, ut ἀτάλαντον pro ἰσοτάλαντον, æquiualens, æquale, eiuſdem ponderis.

Aliquando ſuperuacaneum eſt, atque id maxime apud Atticôs, ſignificationem neque mutans, nec cōplens, nec minuens, ut ἄσταχυς nihil aliud, quàm στάχυς, hoc eſt ſpicā ſignificat. Ita quoq; σπαίρω et ἀσπαίρω eiuſdem ſunt ſignificationis. Porrò & hoc ſciendū, quòd cum dictionibus uocalem à principio habentibus componatur, ν inter α & uocalem ſoleat interponi euphoniæ gratia, ut ἄνανδρος, ἀνήρατος, ἀνάξιος, ἄνιππος, ἄνοψος, ἄνομος.

Ἃ denſo ſpiritu, articulus eſt poſtpoſitiuus neutri generis, & pluralis numeri, ſignificans interim ἅπερ, quæ: interim ἅτινα, quædam, ut eſt apud Hippocratem: interim ὅσα, quæcunq; & apud Democritū pro τὰ ἴδια, propria. Homero eſt τὰ ἑαυτοῦ, ut ἃ κὰς δώμαθ' ἕκαστος. Euripides poſuit loco ὧν, πράξασ' ἃ μέλλω, κἀ τυχοῦσ' ἃ βούλομαι. ſic è cōtra Sophocles, αἰτῶν ὧν τεύξῃ.

Ἆ tenui ſpiritu, & tono circunflexo, aduerbium eſt ſimile ναὶ & εἴθε, ſiue ὢ εἰ, utinā. Callimachus ἆ πάντα σαγάνεας. Ponitur etiam pro ualde, πολὺ, καὶ μέγα, apud Archilochum, ἆ, ἴαδ' ἄστι ταύρους. Et loco ὦ aduerbij, cum eſt κλητικὸν. Homer. ἆ δειλοὶ τί κακῶν. Et loco φεῦ, ut eſt apud Platonem, & tunc eſt σχετλιαστικὸν.

cum ſcilicet moleſtū quippiam nobis accidiſſe, & indignatione dignum declaramus. Item aliquādo pro νυῦ à poëtis uſurpari ſolet.

Ἆ denſo ſpiritu, & tono circunflexo, aduerbium eſt admirandi. Agathias in epigrā. ἆ μέγα δαλμόεις κυρὸς ἀνιπλάγιος.

Ἄ, ἄ, tenui ſpiritu, & tono acuto, aduerbium eſt ἐκπληκτικὸν, & παρακλητικὸν, conterrendi, exclamādi, adhortandi. Ariſtoph. in Pluto. ἄ, ἄ, τὴν δ' ἆδα μή μοι πρόσφερε.

A A.

Ἄα. multitudo, ſiue cōfluxio aquarum in unum locum. σύςημα ὕδατος.

Ἀάβακτος, ſiue ἀάβυκτος. innocens, incolumis, niger.

Ἀαγὴς. ἐος. ὁ. ἡ. & ἀαγὲς. τὸ. ab α priuatiua particula, & ἄγω frango. robuſtum, quod non facile uulnerari aut frangi poteſt, ἄθραυστον. uel κατὰ ἐπίτασιν ipſius α, πολύθραυστον.

Ἄαδα. egeſtas, ἔνδεια. Laconice.

Ἀαδεῖν. turbare, afficere contumelia, egere, confici fame.

Ἄαδεν. moleſtus fuit. ἐλύπησεν.

Ἀαδίνη. ης. ἡ. ſuccerda, id eſt ſtercus ſuillum.

Ἀαδὴς. έος. ὁ, ἡ. iniucundus, pro ἀηδής.

Ἀάθην. deceptus ſui. ἠπατήθην.

Ἀάλικτον. ου. τὸ. incorruptibile, non obnoxium damno.

Ἄακτον. ου. τὸ. inuulnerabile, ſanum.

Ἀάλιον. ου. τὸ. inordinatum.

Ἀαναίμα. ἡ πολλαχῆ χάσις. alij ἀάνιμα ſcribunt.

Ἀανὲς. τὸ. nondū abſolutū. ὁ τετελεσμένον.

Ἀανὴς. ἐος. ὁ, ἡ. utilis.

Ἄανθα. ας. ἡ. genus inauris.

Ἄαπτος ου. ὁ, ἡ. ſecundum Herodianum compoſita dictio eſt ex α priuatiua partic. & λάπτω, quod eſt noceo, litera λ excluſa, ſignificatq; eum, cui quis nocere nequit: uel eū potius, qui alijs infert mala, & ſic α ἐπιτατικὴ particula eſt. Eo modo Home. Iliad. α. manus Iouis irati ἀάπτους uocat, uiolatas: aut ἀπροσίτους, ἀπροσπελάστους, quaſi ad illas offendere ſit pernicioſum.

Ἄας in craſtinum, uel perendie.

Ἄασα, Ἀασάμην, Ἀάσθην, Ἀᾶτο, Ἀᾶσαι, ab ἀάω, de quo ſuo loco.

Ἀασίφρων. ου. ὁ. nocumentum ferens.

Ἀασίφρων. ὁ. demēs, inſanus. βλαψίφρων, φρενοβλαβής.

Ἀάσκω. noceo, corrumpo.

Ἀάσχετος. ου. ὁ, ἡ. pro ἀκατάσχετος. irretentibilis, intemperans, inobediens. ἀκατακράτητος. Deducitur autem ἀπὸ τοῦ χῶ, χῆμι, ἔχημα, ἔχημαι, ἔχισαι, ἔχεται. Unde χετὸς & ἄχετος, ſiue per pleonaſmum ipſius α, ἀάσχετος.

Ἄατος. ου. ὁ. innocēs, ſine nocumento. ἀβλαβὴς, ἄνευ ἄτης. uel κατ' ἐπίτασιν ipſius α, uehementer nocēs. Utroq; enim modo ipſum α accipi poteſt, aut priuatiue, aut intenſiue. Ab ἄω, quod eſt βλάπτω, ἄσω. unde ἄτη et ἄατος. Eſt etiā difficilis, inſatiabilis. χαλεπὸς, δυσχερὴς, ἀκόρεστος, ἀχόρταστος, ἀπλήρωτος.

Ἀάατον. trib. α ſcriptū, ſignificat id quod maxime in cauſa eſt, quo malis magis afficiamur, uel quo minus impunitatē ſcelerum ſuorū mali aſſequantur, ſecundum quod α aut ςερητικὸν eſt, aut ἐπιτατικόν. Ubi ſcias quemadmodū in ἄατος primum α ςερητικὸν eſt ipſius ἄτη, ſic in ἀάατος primū α priuat ſua ſignificatione totum hoc uerbū ἄατος, ac in diuerſum cōuertit, quaſi τὸ μὴ ςῆσαι ἄτης τοὺς ἐπιόρκους, ἀλλὰ μάλιςα αἴτιον τῆς ἄτης.

Ἀάτυλος. ου. ὁ. innocuus, ἀβλαβὴς, Heſyc.

A B.

Ἄβα. rota, clamor. τροχὸς, βοή.

Ἀβάγκρος. ου. ὁ. tenuis, λεπτός.

Ἄβαγγα. τὰ. roſæ, Macedonibus.

Ἄβαζος. ου. ὁ. taciturnus, ἥσυχος, ὁ ἐστερημένος τοῦ βάζειν.

Ἀβαὶρ. ἶρος. tenuis, minutus.

Ἀβάθματα. τὰ. bellariorū genus. τρίμματα.

Ἀβακέω. μ. ήσω. unde ἀβάκησαν. ignoro, non habeo quid dicam, aut quo rationē rei explicem. ἀσυνετῶ, ἡσυχάζω.

Ἀβακίως. quiete. ἡσύχως.

Ἀβάκη. ης. ἡ. inutile. debile, languidum.

Ἀβακήμων. ονος. ὁ. indiſertus, imprudens, ἄλαλος, ἀσύνετος, μωρός.

Ἀβακὴς. ῆ. uel ἐος. ὁ, ἡ. carens uoce. ἄφωνος, ἄλαλος, ἄβαζος. Hinc pro ſimplici poni

tur, & apertoſyncerοq́. ἀφελὴς, ἄπλαστος, ἀπανοῦργος, σιάπηρος, ἥσυχος. Item pro ſtulto.

Eſt etiam inualidus, ἀδυνατός. Quin & facilis, πρᾶος, ut πάμφρονα ἀβακῆ ἔχω, id eſt ἡσύχιον, πρᾶον.

Ἀβακίζω. quieſco. ἡσυχάζω, μὴ θορυβῶ.

Ἀβάκιον. ου. τὸ. diminutiuũ eſt ἀπὸ τοῦ ἄβαξ. κοι. abaculus. Ammonius ita ἀπὸ τοῦ ἄβακος differre ait, ut ἄβαξ ſit menſæ genus in triclinijs, ubi uaſa omnis generis exponi ſoleant: ἀβάκιον uero tabula illa calculatoria, in qua numeros ſubinde deleriles ducamus.

Ἀβάσκανον. ου. τὸ. minime inuidioſum. ἀνεπίφθονον.

Ἄβακλον, & ἄβυκλον. τὸ μὴ μακαριστόν.

Ἀβάκχευτος. ὁ. Bacchici nominis expers.

Ἀβαλαῖα. ας. ἡ. ſcriptura, confeſſio. συγγραφὴ, ὁμολογία.

Ἀβάλαι, & ἀβάλε. aduerb. utinam. Item heu, φεῦ.

Ἀβάλη. inutile, languor. ἀχρεῖον, νωθρόν.

Ἀβάντασις. ιος. ἡ. aſcenſus. ἀνάβασις.

Ἄβαξ. ακος. ὁ. ἐφ' οὗ τὰ πράγματα παρατίθεται, inquit Ammon. id eſt in quo res deponunt: quemadmodum eſt coquorũ tabula, in qua receptacula eduliorum, aliaq́ id genus exponuntur. Ponitur & pro tabula in qua mathematici ſiue algoriſtæ lineas, numeros, & figuras ducunt. ueteres Pythagoricam appellant menſam. Eſt quoq; tabula quadra quæ ſupponitur craſſiuſculæ ſummitati columnæ. Latini à genitiuo Græco nominatiuum formãtes, abacum uocant.

Ἀβάπτιστον. ου. τὸ. terebella medicorum inſtrumẽtum, χοινικίον.

Ἀβάπτιστος. ου. ὁ. qui mergi nequit, ut ſuber.

Ἄβαπτος. ου. ὁ. liberrimus in loquendo. ἀστόμωτος.

Ἀβαρής. ῆος. ὁ. intelligentia carens, ἀσύνετος.

Ἀβαρικὴ. ῆς. ἡ. effœminata. ἀβαρισά.

Ἄβαρος. ὁ. ἡ. epirotes, continentis habitator, cuius habitatio minime in aquis eſt, eoq́ nullis nauibus eget. ὅς μὴ ἔχει βάριν. Huiusce nominis uocabatur Scythiſſio lius, de quo Suid. & Strabo.

Ἀβαρισά. ἀβαριάση. mollis, delicata.

Ἀβαρνᾶται. terret, plaudit. ταράσσεται, κροτεῖ.

Ἄβαρνα. ας. ἡ. fames.

Ἀβάρνε. geme, plora, clama.

Ἀβαρταί. ῶν. αἱ. uolatiles, πτηναί.

Ἀβαρτία ας. ἡ. inſatiabilitas.

Ἄβαρτος. ου. ὁ. inſatiabilis, ualde edax.

Ἀβαρύ. origanum.

Ἀβαρής. ῆος. ὁ, ἡ. nõ grauis. Lucian. in Scaph. ἔτω ἄμεινον, ἀβαρῆ ὄν, ὥστε ἔμβαινε. id eſt, Sic ſatius ut ſine põdere ſis, itaq; inſcẽde.

Ἀβὰς. bardus, ἀνόητος. ſacer morbus, Tarentinis.

Ἀβαστάκτως, aduerb. portatu difficile.

Ἀβασάνιστος. ου. ὁ. inuulnerabilis, ἄτρωτος.

Item inexploratus, nõ probatus: à baſano lapide auri indice. Expers doloris, apud Aelianum. Vide prouerb. Inexploratus homo.

Ἀβασανίστως. ſine certa probatione, nulla examinatione facta.

Ἀβασίλευτος. ου ὁ. non ſubditus regi, ut ἀβασίλευτος πόλις, libera urbs, quæ nullius paret legibus, ſed eſt ſui iuris.

Ἀβάσκαντον. ου. τὸ. faſcini amuletum.

Ἀβάσκανος. ου. ὁ, ἡ. uel ἀβάσκανος. inuidia uacuus.

Ἀβάσακτον. onus. φορτίον. ab α epitatico, & βαστάζω.

Ἄβατον. inacceſſum, infinitum. Item ἀβίαστον, non uiolentum.

Ἄβατον. immotum, inacceſſum.

Ἄβατος. ου. ὁ, ἡ. expers intelligentiæ, ἀσύνετος. Item deſertus, deſolatus, inacceſſus, ut ἄβατος ὁδὸς, auium iter. & ἄβατον ὁδὸν ποιῶν, apud Lucian. in Lexiph. eſt partem aliquam de itinere peragendo demere, deſtinato itinere aliquem ſubleuare. Hinc etiam locus ille à Rhodijs, ne quis Artemiſiæ ſtatuam aſpiceret, obſeptus, ἄβατος eſt appellatus, quoniã (inquit Cælius) trophæa mouiſſe religio eſt. Item inſula quædã Aegypti eodem nomine uocatur, quòd ad illam propter lini & papyrorũ copiam difficillimus eſſet aditus.

Ἄβαφος. ου. ὁ. ἡ. nõ tinctus. ab a priu. & βάπτω.

Ἄββαλεν, pro ἀνέβαλεν. reiecit, ſurſum iecit.

Ἄβδηλον. ου. τὸ. humile, abiectum.

Ἀβδέλυκτα. ων. τὰ. non contaminantia, quæ non abominamur, ἀμίαντα.

Ἄβδηλα. ων. τὰ. uel ἄβδηλα. ἄβατα.

Ἄβδης. ſcutica, flagellum.

Ἀβέβαιος, ου, ὁ, ἡ. inſtabilis. ἀσαθὴς, εὐμετάτροπος, ὁ μὴ πάγιος.

Ἀβέβηλον. ου. τὸ. mundum, ſacrum, quod neq; contrectare, neque adire fas erat. Huic contrarium eſt βέβηλον, τὸ μὴ ὅσιον, παντὶ δὲ βάσιμον. unde ἀβέβηλος λόγος, ἀπόῤῥητος: & ἀβέβηλα χωρία, regiones nõ peruiæ.

Ἀβέλιος. ου. ὁ. ſol, Cretenſibus.

Ἀβέλλω, uel ἀβέλω. circundo, corono.

Ἄβελον. ου. τὸ. uel ἄβηλον. humile.

Ἀβελτεροκόκκυξ. γος. ὁ. inanis, ἀβέλτερος.

Ἀβέλτερος. ου. ὁ. abiectus, aſpernandus, ignarus, qui quod melius eſt non intelligit, ſtupidus, non aſtutus, ignauus. Stultus dicitur à Cicerone. Ab a priu. & βέλτερος quod eſt φρόνιμος.

Ἀβελτερία. ας. ἡ. uel ἀβελτηρία, mutato ε in η. ſtoliditas, amentia, abſurditas.

Ἀβέρβηλος. ου. ὁ. uanus, inſtabilis, ἀκατάστατος, μάταιος. Ingratus, impudens, ἀχάριστος, ἀναίσχυντος. Et ἀβέρβηλον, multum, magnũ, graue, laborioſum, odio dignum.

Ἀβιάω. deſidero, tumultuor.

Ἀβηδὼν. όνος. ἡ. luſcinia, ἀηδών.

Ἀβέλτακα. τὸν. memorem, aliâs ἀβίλτακα & ἀβίλτακα.

Ἀβύρω. canto.

Ἀβὴς. ιος. ὁ. ἡ. ſtultus, imprudẽs, improbus.

Ἀβέσω. animaduerto.

Ἀβίαστος. ου. ὁ. ſine uiolentia, ἄβιος. unde ἀβίαστος κίνησις, quod non alieno pulſu agitatur, ſed ex ſe ſua ſponte mouetur.

Ἀβιάζομαι. ornor, delicior.

Ἀβίκτον. quod præſenti in periculo uerſatur, ἐφ᾽ οὗ οὐκ ἐγένετο βοὴ ἀπολλυμένου.

Ἄβιν. ινος. abies, aut picea.

Ἄβιος. ου. ὁ. huius nominis eſt duplex ſignificatio. aut enim a priuatiua particula eſt, & tum ſignificat pauperem, qui non habet, unde uictus ſibi ſuppetat, ᾧ μὴ βιοτός ἐστι, à βίος deductum. Item inermem, qui arcu non utitur, ἀπόλεμον, à βιός. Item nõ uiolentum, ſed qui legibus paret, ἄβιον, οὐκ ἀδικοῦντα. Demoſthenes hoc nomine eum uocat, qui nullam uitæ ſuæ rationem habet: ſicut & Homerus Thraces ἀβίους appellauit, quaſi à communi uitæ ſtatu alienos, ut qui mulieribus abſtineant. uide Strab. lib. 7. Aut certe a intenſiua particula eſt, & tunc ſignificat eum cui nihil eorum deeſt, quæ ſuppeditant ad uitæ cultum, & ad uictum, ad facultates rerum, & ad potentiam.

Ἀβίωτος. ου. ὁ. doloribus plenus, triſtis, humilis, abiectus. ut ἀβίωτος βίος, uita iniucunda & acerba, non uiuenda. & ἀβιώτως ἔχω, locutio eſt, cum quis periclitatur de uita.

Ἀβλάβεια. ας. ἡ. incolumitas, innocentia. Cice. lib. 3. Tuſc. quæſt. Innocentia (inquit) apud Græcos uſitatũ nomen nũ habet, ſed habere poteſt ἀβλάβειαν. Nã eſt innocentia talis affectio animi, quæ noceat nemini.

Ἀβλαβής. ἐος. ὁ, ἡ. innocuus, incolumis.

Ἀβλαβύνιον. ſic dicebatur apud Aegyptios funis è corticibus cõnexus, purgationis cau

Ἀβαδίως. ſuauiter. (ſa.

Ἄβλαξ. ακος. ὁ. clarus.

Ἀβλαροί. ligna.

Ἀβλας. ſtupidus, ignorans.

Ἀβλαστής. ἐος. ὁ. & ἄβλαστος. ου. infœcundus, non germinans.

Ἄβλαυτος. ου. ὁ. nudus pedes, (lus.

Ἀβλεπής. ἐος. ὁ. ἡ. deſpectus, uilis, nihili, ma

Ἀβλέπτημα. ατος. τὸ. delictum, peccatum.

Ἀβλεπτής. ἐος. ὁ, ἡ. peccator. ἀβλεπτήρ.

Ἀβλεπτῶ. delinquo, pecco.

Ἀβλεψία. ας. ἡ. cæcitas, inconſiderantia.

Ἀβληρά. ᾶς. ἡ. habena.

Ἀβλής. ῆτος. ab a priu. & βάλλομαι. de iaculo dicitur recenti, necdum aliquò miſſo, quo ſcilicet neminem adhuc ſerieris, & cuius cuſpis integra ſit, neq; frequentibus ictibus obtuſa. Poteſt quoq; a intenſi. accipi, ut ſignificet telum tinctum, & uale

de

de pernicioſum.

Ἀβλάσματον, uel ἀβλάσματον, intactum.

Ἀβλαττῆρες. οἱ. teſtes. μάρτυρες, ἀνυπαιχότες. Legitur etiam ἀβλάτηρες & ἀβολήτορες.

Ἄβλητος. ου. ὁ. inuulneratus, extra tela. Differt ab ἄτρωτος, quod ſimiliter inuulneratum ſignificat. nam illud de eo dicitur, qui eminus iaculando ictus nõ eſt, hoc uero de eo qui cominus pugnando nullum uulnus accepit.

Ἀβλήχμων. ονος. ὁ. obtuſus.

Ἀβληχρής. έος. &

Ἀβληχρός. οῦ. ὁ. robuſtus, fortis, ſed tunc α ſuperfluum eſt, ut in στάχυς, & ἄσταχυς. quod ſi α priuatiuæ particulæ uim obtinuerit, ſignificat mollem, imbecillem. Item habet, obtuſus.

Ἀβληχροποιός. ὁ ἀσθενεῖς ποιῶν τοὺς θνήσκοντας.

Ἀβλόη. ſacrifica, impera, σπεῦδε, σπεῦσον.

Ἀβλωθρίδιον. ου. τό. uenenum quo fœtus extinguitur, abortus.

Ἀβοαί. αἱ. precationes, εὐχαί.

Ἀβοήθητος. ου. ὁ, ἡ. auxilio carens, deſtitutus.

Ἀβοητί. aduerb citra auxilium, faciliter.

Ἀβολεῖν. intelligere.

Ἀβολαί. αἱ περιβολαί. ualla, munimẽta, ſepes.

Ἀβολῆσαι. obuiaſſe. ἀβολήσαμεν apud Apollonium pro ἐντύχομεν.

Ἀβολισταί. οἱ. crudeles, quibus non tutò obuiã uenitur.

Ἀβόληλοι. οἱ. idem.

Ἀβολήτωρ. ορος. ὁ. καὶ

Ἄβολις. καί

Ἄβολος. pullus, qui dentes adhuc habet ætatis indices, qui à Xenophonte γνώμονες appellantur. Et ἀβολήτορες, μάρτυρες, ἀνυπαιχότες. uide ἀβλαττῆρες.

Ἀβουλί. inconſultò, imprudenter.

Ἀβουλέω, ἀπὸ τοῦ βούλομαι. non conſulto, nolo.

Ἀβούλητον. ου. τό. quod præter noſtram uoluntatem fit, fortuitum. ἀβούλητοι συμφοραί, repentinæ calamitates.

Ἀβούλητος. ου. ὁ. inuitus.

Ἀβουλία. ας. ἡ. temeritas, ſtoliditas, ineptitudo conſilij.

Ἀβούλητος, cum ἦτα ſcriptum, nomen proprium.

Ἄβουλος. ου. ὁ, ἡ. κακόβουλος. conſilio carens, inconſultus.

Ἀβουλότατα. quæ ſponte, ſine noſtra opera fiunt. ἀπροαίρετα.

Ἀβούλως. ſtultè, inſipienter, temerè, incõſultò.

Ἀβουσκολέω. ῶ. όσω. ω. ηκα. tumultuor. θορυβῶ.

Ἀβούτης. egent. ἀκτήμων, ἄπορος. ἀπὸ τοῦ βοτόν.

Ἄβρα. ας. ἡ. ancilla adoleſcentior, domeſtica, mollis, delicioſa.

Ἀβραδίκη. ης. ἡ. pellex.

Ἀβράκησαν. ſonuerunt.

Ἀβράνας. Celtæ κερκοπιθήκους, hoc eſt ſimias caudatas uocant.

Ἀβραμίς. ίδος. ἡ. ueſtis muliebris eſt crocei coloris, à Cicerone de Aruſp. crocata dicitur.

Ἄβραχεν. ſonuit. ἤχησεν.

Ἀβρεμής. ῆτος. ὁ, ἡ. deſpectus. ἀβλαβής.

Ἀβριάχεται. κοσμεῖται, θρύπτεται.

Ἀβρίζομαι. delicior, ornor.

Ἀβρικίστερον. uerius, ἀληθέστερον.

Ἄβρικτος. ου. ὁ. ſurdaſter.

Ἀβρυά. τά. mundata.

Ἀβρίξ. ἐγρηγόρως. Heſych.

Ἀβρίξαι. à cibo ſumpto dormire.

Ἁβρόβιος. ου. ἁβροδίαιτος. delicatè uiuens.

Ἁβροδίαιτα. ης. ἡ. uita delicatior.

Ἁβροδίαιτος. ὁ, ἡ. mollis, delicate & molliter uiuẽs, delicatus in cibo. ab ἁβρὸν quod delicatum ac molle ſignificat, & δίαιτα. τὸ ἁβροδίαιτον, mollisſima uita, Politiano interprete. uide etiam prouer. Abronis uita.

Ἁβροείμονες. οἱ. ſplendidè ac molliter ueſtiti.

Ἀβρότονον. abrotonum herba.

Ἁβροκόμης. comatus, molli cæſarie.

Ἀβρομία. ας. ἡ. tenebræ.

Ἀβρόμιος. citra uinum, ἄοινος. ab α & βρόμιος.

Ἀβροπίνας. τοὺς λαμπροὺς. Heſych.

Ἄβρομος. ου. ὁ. obſtreperus, tumultuoſus. ab α intenſiue & βρόμος, quod ſignificat ſtrepitum ignis, ἦχον. Sed ſi α priuatiue accipiatur ſignificat ſine ſtrepitu.

Ἁβρός. οῦ. ὁ. pulcher, uenuſtus, delicatus. Gaza in Catone, ἢ τίποτ᾽ ἄν, ἡ ἀναρχία τῶν

ἀβρότερον, ἢ ἀμορφίας περικαλλέστερον γένοιτο.
Quid poteſt (inquit Cicero) eſſe tũ fructu lætius, tum aſpectu iucundius. Vnde ἁβρὸς λειμὼν, floridus, generoſus hortus. Item præfractus, αὐθάδης. Significat quoq; eum qui leui eſt inseſſu, τὸν κούφως βαίνοντα. ab α, & βαρὺς, unde ἀβαρὴς & ſyncopa ἀβρός. Alij cum denſo ſpiritu α ſcribunt, ἁβρὸς, ab ἅπτω, tener, qui facile tangi poteſt.
Ἀβροσύνη. ης. ἡ. ſpecioſitas, alacritas, deliciæ. φαιδρότης.
Ἀβροσαγής. ὁ, ἡ. crapula diffluens. ἀβροχάσης.
Ἀβροτάζω. μ. σω. π. κα. pecco, erro: proprie de ijs, qui aliquò collimantes ſagittam, aberrant à ſcopo. Item priuor, deſtituor, quaſi τοῦ βροτοῦ ἀποτυχεῖν.
Ἀβροτάνιον. ου. τὸ. uel ἀβρότανον, abrotonum herba.
Ἀβρόταξις. ιος. ἡ peccatum, error. ἁμαρτία, διαμφόδησις.
Ἀβρότη. ης ἡ. conticiniũ, ἐν ᾗ βροτὸς ἡ πρόοδος.
Ἀβροτήμων. ονος. ὁ. peccator. ἁμαρτωλός.
Ἀβρότης ητος. ἡ. mollicies, deliciæ.
Ἀβροτῆσαι. noctu occurriſſe.
Ἀβροτίνη. ης. ἡ peccatrix.
Ἀβροτόνιον. uel ἀβρότονον, nomen meretricis eſt, apud Lucianum, ab ἁβρὸν τὸ φυσικὸν, quod glabrum ſiue delicatum ſignificat.
Ἄβροτος. ου. ὁ. inhumanus, inanimatus, inſenſibilis. Item indemnis, ἀζήμιος. Alij ἄβρωτον cum ω ſcribunt.
Ἀβροχία. ας. ἡ ſiccitas.
Ἀβροχίτων ονος. ὁ. molliter ueſtitus.
Ἄβροχος. ου. ὁ. integer, non madidus.
Ἄβρυνα. συκάμινα.
Ἀβρύνομαι. μ. ῦμαι. delicior, glorior, in ueneratione ſum.
Ἄβρωτος, uel ἄβροτος. βιβρωσκόμενος.
Ἄβρωμα. ſtolæ mulierum genus.
Ἄβρωμος. grauiter olens, fœtidus. Nam βρωμᾶσθαι de leonibus, hircis, atq; id genus alijs animantibus grauiter olentibus dicitur. & α hic auget.
Ἀβρομένταχος. ου. ὁ. clamoſus, grauiſtrepus, uociferator. Vide Heſych.
Ἄβρωνος βίος. Abronis uita, prouer. Eraſ.
Ἀβρῶς aduerb. ſplendidè, ἀνθηρῶς.
Ἄβρωτος. ου. ὁ. non idoneus ad edendum, qui uſui non eſt, apud Thucyd alias ἄβρωτος.
Ἀβυδηνά. τὰ futilia, ac nulla æſtimatione digna. Eraſ. Chili. & Cæl. lib. 14.
Ἀβυρβυρόν. multum, uanum.
Ἀβυρβυρὸς ου. ὁ. multus, magnus, ſatur. κατακορής. Dicitur & ἀβίρβυρος.
Ἀβυρτάκη. ης. ἡ genus edulij barbarici ex porro, cardamo, mali Punici granis confectũ.
Ἀβυρτακοποιοί. οἱ. qui eiuſmodi eſculenta parant.
Ἀβυδοκόμαι. οἱ. ſycophantæ, uelut in eo κομῶντες, id eſt efferentes ſe, Cæl.
Ἀβυθόν. οῦ. τὸ profundum.
Ἄβυσσος. ου. ὁ, ἡ. aqua quæ finem non habet, ἣν οὐδὲ βυθὸς χωρῆσαι δύναται, ἢ ἣν οὐδεὶς ἀνιχνεῦσαι δύναται τὸ βάθος. Eſt & nomen lacus & Proſerpinæ ſacellum. D. Auguſtinus non ſolum de aqua, ſed de quauis etiã humida natura dici author eſt. Adiectiuè, profundus, in immenſum patẽs, ut λίμνη ἄβυσσος.
Ἄβωρ. uox, βοή. Laconicè.
Ἄβωστος. ὁ. ſine uoce, ἄφθογγος, ἄφωνος.
Ἄβωλος. ου. ὁ. iniucundus, ἀηδής.

A Γ.

Ἀγαάομαι. cũ ſtupore admiror, ἐκπλήττομαι. Item inuideo, odi. idem cum ἀγαίομαι.
Ἀγάγας, pro ἀγαγὼν, Attice partici. ab ἄγω.
Ἀγαγάμενοι. οἱ. admirantes. ab ἀγάζω.
Ἀγάγειν. conducere, Thucyd.
Ἀγάγης. ου. ὁ. ſua ſponte ſubiectus, adducens.
Ἄγαγον, pro ἄγαγε.
Ἀγαγύρτης. ου. ὁ. circulator, ἀγύρτης.
Ἀγάζηλος. ὁ. inuidus. μεγαλόζηλος.
Ἀγάζομαι, καὶ
Ἀγάζω. μ. σω. triſtor, grauiter fero, noceo, cogo, laboro. Item impleo. Etiam admiror, ueneror, obſecro. Genit.
Ἀγαθοεργεῖν. conſiderare, inſpectare, uelut ij qui rem diu non uiſam inſpiciunt.
Ἀγαθῇ τύχῃ. bene precantis eſt, quemadmodum & Latini dicunt, Quod bene uertat,

tat, Quod fauſtum felixq́ ſit.

Ἀγαθιζομένη ης. ἡ. bona dicens.

Ἀγαθινά. τὰ σπαδῶνα.

Ἀγαθίς. ίδος. ἡ. glomus. unde prouerb. ἀγαθῶν ἀγαθίδες. Bonorum glomi.

Ἀγαθοδαιμονισταί. οἱ. parce bibentes, ὀλιγοποτοῦντες. Erasm. Chil.

Ἀγαθοεργεῖν. bene agere.

Ἀγαθοεργία. ας. ἡ. egregiũ facinus, beneficiũ.

Ἀγαθοεργός. οῦ. ὁ. potior, nobilior uirtute. Itẽ benemeritus, Heſiod.

Ἀγαθοθηλεια. ας. ἡ. rerum bonarum electio.

Ἀγαθοποιά. τὰ. benefacta.

Ἀγαθοποιία. ας. ἡ. meritum, beneficium.

Ἀγαθοποιός. οῦ. ὁ. bonorum effector.

Ἀγαθός. οῦ. ὁ. bonus, probus, iuſtus, integer. Item præſtabilis, laudabilis, excellens. Hom. Iliad. α. μηδ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ κλέπτε νόῳ. Dicitur autem ab ἀγάζω, cuius præt. perfectum eſt ἤγασμαι, ἤγασαι, ἤγασται. unde ἀγαστὸς, & ablato σ, mutatoq́ ipſo τ in θ, ἀγαθός. Τὸ ἀγαθὸν, uel τἀγαθὸν præpoſito articulo, Ariſtoteles uocat ſummum illud, & unicum bonum.

Ἀγαθοσύνη. ης. ἡ. bonitas. huic opponitur. πονηρία.

Ἀγαθοργία. idem quod ἀγαθοεργία.

Ἀγαθύνω. μ. υνῶ. bene ſeu benigne facio. neutrum.

Ἀγαί. litora, uulnera.

Ἀγαίομαι. admiror. Item inuideo, iraſcor, male conſultum uolo. ἀγάομαι.

Ἀγαις. ταῖς. ζηλώσεσιν. ὀργαῖς, apud Aeſchylum.

Ἀγαῖος. ου. ὁ. purus, elegans. Vox antiquis uſurpata. Item ἀγαῖον, inuidioſum. ἐπίφθονον.

Ἀγαίχην. ονος. ὁ. ſol.

Ἀγακλεής. έος. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀγακλεῖτος, καὶ

Ἀγακλυτός. οῦ. ὁ. ualde inclytus, & celebris.

Ἀγακλυτον. pernobile.

Ἀγάλακτες. ων. οἱ. collactanei fratres, cognati. ab α, cum ἀθροίσει accipitur, & γάλαξ.

Ἀγαλακτία. ας. ἡ. defectus lactis.

Ἀγαλακτοσύνη. ας. ἡ. cognatio, collactatio.

Ἀγάλαστος. ου. ὁ. intemperans. ἀκόλαστος.

Ἀγαλλιατόν. οῦ. τὸ. quo quis ſanctificatur.

Ἀγαλλιάζω. μ. σω. π. κα. conuitior, rixor.

Ἀγαλλίαμα. δόξασμα.

Ἀγαλλίασις. εως. ἡ. exultatio, uel geſticulatio magis ipſa lætantis.

Ἀγαλλιάω. μ. σω. π. κα. ἀγάλλομαι.

Ἀγάλλιος. ου. ὁ. conuitiator.

Ἀγαλλιῶμαι. καὶ

Ἀγάλλομαι. iacto, glorior, exulto, mihi placeo. Ἀγάλλε, ἱλάσκου, placa deum.

Ἀγάλλω. facio, paro, delicior, orno, illuſtro, inſignio. Bud. Com.

Ἄγαλμα. ατος. τὸ ſtatua, imago, ſimulacrum, larua, res afferrẽs gaudium. πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται.

Ἀγαλμάτιον. ου. τὸ. diminut. imaguncula.

Ἀγαλματοποιία. ας. ἡ ars ſtatuaria.

Ἀγαλματοποιός οῦ ὁ. ſtatuarius.

Ἀγαλματοφορέω. orno.

Ἀγαλματοφορεῖσθαι. ornari, illuſtrari.

Ἀγαλματοφόρος. ου. ὁ. illuſtris, lætus.

Ἀγαλματοφορούμενος. ὁ. ſtatuas aut harum ſigna ferens, ἀγάλματα, ἢ τύπους τῶν νοηθέντων φέρων ἐν ἑαυτῷ.

Ἀγαλματόν. infirmum, imbecille.

Ἀγαλμός. οῦ ὁ. conuitium.

Ἀγαλότιμος. ſplendidus, ueneratus.

Ἄγαμαι. μ. ἀγάσομαι. ἀόρ. α ἠγάσθην. ἀόρ. β. ἠγασάμην. habet ſua tempora ab ἀγάζω, regit autem uel genitiuum, uel accuſatiuũ, & ſignificat amplector, probo. Herodot. Callio. ὦ ξεῖνε, τὸ μὲν ἐννοεῖν καὶ προορᾶν ἄγαμαι σοῦ. Item admiror. Idem, τὰ μὲν τοι ἄλλα οὐκ ἄγαμαι. Vide etiam Bud.

Ἀγαμένως. admirabiliter, amice.

Ἀγάμιον. ου τὸ. cœlibatus. hinc ἡ ἀγαμίου ζημία apud Spartanos.

Ἀγαμός. urbs circa Heracleam Ponticam, unde ἀγάμιος, ciuis illius urbis.

Ἀγάμυτος, καὶ

Ἄγαμος. ου. ὁ, ἡ. qui uel quæ nuptias nõ eſt expertus, cœlebs.

Ἄγαν. nimis, ualde, μεγάλως.

Ἀγανακτέω. indignor, conqueror, moleſte fero, gemo apud Platonem. Bud.

Ἀγανάκτησις.ιος.ἡ.querela,indignatio.

Ἀγάνη.ης.ἡ.Nymphæ nomen:à nimio ſplendore. Compoſitum autem eſt ex α intenſiuo,& γανάω.

Ἀγανὴς.ὲος.ὁ,ἡ.dulcis,ἀγαθός.

Ἀγανίππη.ης.ἡ.nomen fontis in Bœotia Muſis dicati.unde & ἀγανιππίδες ab ἀγὰν & ἵππος.

Ἀγάννιφος.ου.ὁ.ualde niualis.ὄλυμπος ἀγάννιφος,Hom.Ilia.α.

Ἀγάνομαι. negotior. Interdum pro indignor,ἀχθόμαι,ἀγανακτῶ.

Ἄγανον.ου.τὸ. accentu in pri.lignum fractũ. κατεαγὸς ξύλον,φρυγανῶδες.

Ἀγανός.ου.ὁ. accentu in ult. pulcher. bonus, dulcis,hilaris.

Ἀγανοφροσύνη.ης.ἡ.placiditas, comitas, hilaritas.

Ἀγανόφρων.ονος.ὁ,ἡ.mitis,ualde prudens. Item animo parum placido,Plutar.

Ἀγανῶπις.ιδος.ἡ.placido aſpectu.

Ἀγαπάζομαι.ἀγαπάω,amplector,probo.

Ἀγαπάω.πῶ.μ.ήσω.π.ηκα.diligo,ueneror. Accuſ.Matth.ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου.Ioſeph.Iud.bel.lib. 2. ἀγαπῶσι τοὺς αὐτοὺς ὁμοτίτας. Interdum pro ſoleo,φιλῶ. Interdum (ut Bud.tradit) pro boni cõſulo,contentus ſum, ac quieſco alicui rei, στέργω. In qua ſignificatione iungitur aliquando datiuo,ut ἀγαπῶ τοῖς δεδικασμένοις,Contentus ſum,ſiue acquieſco arbitrorum ſententia. Aliquãdo accuſatiuo, Atticè,ut ἀγαπᾷν δευτέραν τάξιν, Contentum eſſe ſecundo loco. ἀγαπᾷν τὴν ἐλευθερίαν,apud Iſocratem,Acquieſcere in libertate. Aliquando abſolute. Herodian.ἀγαπήσας ἄνευ μάχης καὶ κινδύνου λαβεῖν ταῦτα, ὧν ὠρέγετο.id eſt interprete Politiano,Lætus citra pugnam aut diſcrimen ullum,cõpotem ſe uoti factum. Lucian.ἀγαπᾷν δ' ὅμως ἀναγκαῖον. Interdũ pro ἱκανὸν εἶν, ſatis eſſe. Idem in Nigrino,τὸ δὲ καινότατον,τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀλλοτρίᾳ φωνῇ προσαγορεύοντες,ἀγαπᾷν ἀξιοῦντες ὅτι μόνον αὐτοὺς προσέβλεψαν.id eſt, Quod autem omnium abſurdiſsimum eſt, etiam obuios aliena uoce ſalutant;ſatis eſſe rati,ſi ſolum ipſos aſpexerint. Vnde etiam, ἀγαπητὸν εἶναι,pro ſatis eſt,apud Herod.in Alex.

Ἀγάπη.ης.ἡ.charitas,dilectio. Iudas Apoſt. in ſua epiſt.οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν. id eſt,Hi ſunt in dilectionibus ueſtris, uel inter charitates ueſtras: hoc eſt conuiuia, quæ pauperibus refocillendis exhibetis. Eraſ. Annot.

Ἀγαπήνωρ.ορος.ὁ,ἡ.amans uiros,γενναῖος,ἀνδρεῖος,ἀγαπῶν τὴν ἠνορέην,id eſt ἀνδρείαν. Item qui ab alijs amatur.

Ἀγάπησις.ιος.ἡ.ἡ.

Ἀγαπησμὸς.ου.ὁ.dilectio,hilaritas.

Ἀγαπητός.ου.ὁ.dilectus nominaliter, quaſi dicas amicus,κεχαρισμένος. Interpres Noui teſt.plærunq; chariſsimus uertere ſolet, & omnino plus quiddam ſignificat quàm dilectus.Hiero.in Epiſto.ad Phil.ſcribit magis ſignificare diligibilem, quàm dilectum,atq; in re ipſa hoc intereſſe, quòd ἠγαπημένος, id eſt dilectus eſſe poſsit,qui nõ ſit ἀγαπητός.id eſt dignus qui diligatur,uelut cum inimicos ex præſcripto Chriſti diligimus,ſunt quidem nobis ἠγαπημένοι, id eſt dilecti,at non ἀγαπητοί. Item unigenitus,Heſych.

Ἀγαπητῶς.ſatis,ſufficienter,ex uoto.

Ἀγαποσύνη.ης.ἡ.dilectio.

Ἀγαπ́ιως libenter,promptè.

Ἀγαρικόν.eg:ricum herba.

Ἄγαρος.ου.ὁ.lixa.

Ἀγαῤῥάπτω.corrumpo.

Ἀγαῤῥεία.ας.ἡ.ſeruitus.

Ἀγαῤῥιόω.expecto.

Ἀγάῤῥυθος.ου.ὁ.ingratus.

Ἀγαῤῥοί.οἱ. per ſucceſsionem aliquid agẽtes.

Ἀγάῤῥις.ιος.ἡ.collectio, multitudo congregata.

Ἀγάῤῥοος.ου.ὁ,ἡ.celeriter fluens.

Ἄγας.ἡ.πλῆσις τῶν ἀσπαράγων.

Ἀγάσιος.ου.ὁ.inclytus,celebris.

Ἄγασμα.τος.τὸ.ἄγαλμα,σέβασμα.

Ἀγασίς.inuidia,ſphæra.

Ἀγασὺς.ου.ὁ.inuidus,βάσκανος. aliàs ἀγασθής.

Ἀγάστονος.ου.ὁ,ἡ.ualde ſuſpirans, στεναγμοῦ ἄξ

ξιος apud Homer.

Ἀγάστορες.ων.οἱ. fratres gemini, uterini.

Ἀγαστὸς.ῦ.ὁ. delectabilis, admirabilis, gratus. ab ἀγάζω.

Ἀγάσυρτον. ſqualidum, ſordidum.

Ἀγατᾶσθαι, βλάπτεσθαι.

Ἀγαυὸς.ὁ. ſplendidus, clarus, magnus, admirabilis. Fit autem ex ἀγῶ (quod eſt θαυμάζω) ἄγημι, ἄγαμαι, ἄγασαι, ἄγαται. unde ἀγαὸς, & pleonaſmo ipſius υ ἀγαυός. Vel ex γαίω, quod eſt γαυριῶ, & α addita augendi particula, mutatoq́ ι in υ, ἀγαυὸς, unde ἀγαυότατος, ἐνδοξότατος.

Ἀγαυρίαμα.ατος.τὸ. exiſtimatio.

Ἀγαυρός.ῦ.ὁ. contumax. Heſiod. in Theog.

Ἀγάφθεγκτος.ου.ὁ,ἡ. uocalis.

Ἄγγαρα.τὰ. dicuntur ipſi σταθμοὶ, hoc eſt manſiones ac diuerſoria, in quæ ἄγγαροι, hoc eſt tabellarij, peracto diei penſo, diuertũt. Cælius. lib. 10. ca. 8.

Ἀγγαρεία.ας.ἡ coactio, inuoluntaria neceſſitas, quod uiolenter iniungitur, ſeruitus. Alciatus in an. cod. Iuſt.

Ἀγγαρήιον δρόμημα, curſus perniciſſimus equitum, ut ſcribit Herod. lib. 8. Vnde nomen angariæ & parangariæ in libris iuris manauit. Eſt autem nomen Perſicum. Vulgo poſtas, quaſi poſitos collocatosq́ certis in locis, & ſemper in procinctu excubãtes, appellant. Bud. in Poſt. annot.

Ἀγγαρεύω.μ.εύσω.π.ευκα. adigo, compello, cogo. Suid. indicat uocem eſſe Perſicam, apud quos regij nuncij ἄγγαροι dicuntur.

Vnde & qui literas in uicẽ tradunt perferendas (nam certis itinerum ſpacijs mutabantur) ἄγγαροι dicuntur, quos eoſdem ἀστάνδας appellant. Velociores credebantur nuncij huiuſmodi, quàm ſit gruum uolatus. Deinde trãſlata uox eſt ad quoſuis, qui ſeruorum aut iumentorum ritu baiulant onera, id eſt ἀχθοφόροι. hinc etiam mulæ ἄγγαροι uocantur. Item quos recuſantes cogimus, ut nobis ſint itineris duces ἀγγάρους recte quis dixerit. Eraſm. in Matth. cap. 27. Cal lib. 10. cap. 8. Alex. gen. dierum lib. 1. cap. 27.

Ἀγγαροφορεῖν. onera geſtare permutatione ac uiciſſitudine quadam, ut Orion ſcribit.

Ἀγγάδιον.ου.τὸ. uaſculum.

Ἀγγεῖον.ου.τὸ. uas, ſacculus, poculum. Conceptaculum interpretatur Gel. li. 8. cap. 10.

Ἀγγείοις. anguſtijs cõuallium. Ioſeph. li. 8

Ἀγγειώδης.εος.ὁ,ἡ. uaſi ſimile.

Ἀγγελία.ας.ἡ. auditio, fama.

Ἀγγελίας.ου.ὁ. nuncius.

Ἀγγελιαφόρος.ου.ὁ. nuncius, euangelia perferens.

Ἀγγέλλω.μ.γελῶ.π.κα. nuncio. actiu.

Ἄγγελος.ου.ὁ. nuncius. πᾶς ὁ ἀγγέλλων τὰ ἔξωθεν, id eſt omnis qui externa nunciat, cui opponitur ἐξάγγελος, authore Ammonio. Lucia. in Nigr. ἐκεῖνο ἀγγέλου τὰ ἄλλα φαινομένου διαφέρων. id eſt Quod ad cætera attinet, nihil à nuncio, ſiue actore Tragico diſtãs. Eodem nomine, & Artemis apud Syracuſios eſt appellata.

Ἀγγιαρεύω.μ.σω.π.κα. cogo, expecto.

Ἀγγίζω. irrito.

Ἀγγοσκλώας.τὰς. uel & ἀγγοπένια.τὰ, mellis fauos uocant.

Ἄγγος.ους.τὸ. uas in quo recipitur lac, mulctra.

Ἄγγυρος. placentæ genus.

Ἄγγριας, λυπράς. ἀγγριάς uero accentu in ult. ἐξμὰς, ἀνίας.

Ἀγγίζειν. ſurripio, irrito, dolore afficior.

Ἄγγρις dolor.

Ἀγγύλη.ης.ἡ. lorum in modum catenæ intortum.

Ἀγγῶνες. tela magnitudinis mediæ. ἐπιχώρια δόρατα, παρὰ Φράγγοις, Suid.

Ἄγε. age, ſit, aduerb. uel duc, cum eſt imperatiui modi ab ἄγω.

Ἄγε δῆτα. ἄγετε δῆτα. ſur.)

Ἄγεα.τὰ τεμένη. delubra, & ἀγίοισι, dat. ca

Ἀγινέω. defero.

Ἀγείρομαι. egredior, conuitijs obruor.

Ἀγείρω.μ.γερῶ.π.κα. congrego, colligo. actiu.

Ἀγέτης.ου.ὁ. iniurius.

Ἀγκλον. ἄβροχον, σκληρὸν, durum, non rigatum. pro ἄτεγκτον.

Ἀγεληδόν. gregatim, aduerb.

Ἀγελάζονται. cōgregantur, gregatim uolāt.
Ἀγελαία. ας. ἡ. libertas.
Ἀγέλαιος. accentu in antepenul. indoctus, rudis, idiota, abiectus.
Ἀγελαίους λίθους uocant abiectos lapillos. εὐτελεῖς, ἀχρείους, καταβεβλημένους: & ἀγελαίας nuces, ἀχρείας.
Ἀγελαῖος. circumflexo in penul. gregarius, gregalis. ἀγελαία βοῦς, bos in agro paſta, ſiue armentina, ut quæ nondum domita iugo in grege paſcitur.
Ἀγελαῖοι ἰχθύες. uiles piſciculi, πολλοὶ μικροὶ ὁμοῦ.
Ἀγελαιών. ῶνος. ὁ. locus, ubi paſcuntur armenta.
Ἀγελάρχης. ου. ὁ. qui gregi aut armento præeſt, pecoris magiſter.
Ἀγελαρχοῦσα τῶν παλλακίδων. quæ præeſt pellicibus.
Ἀγελάσαι. κομίσαι, ferre, congregare.
Ἀγελασύς. anguilla.
Ἀγελαστί. aduerb. citra riſum.
Ἀγέλαστος. ου. ὁ. irriſibilis, non ridens, ſine riſu, mæſtus, moroſus. ὁ μὴ γέλωτος ἄξιος, ἀλλ᾽ ἀγανακτήσεως. Item ephebus, Cretenſ. Hoc etiā nomine uocatus eſt Craſſus, quem ſemel in uita riſiſſe ſcribit Lucilius.
Ἀγελαστέω. expello ſcelus.
Ἀγέλεια. ας. ἡ. prædatrix, στρατιωτική. Mineruæ epitheton. ab ἄγω, & λεία.
Ἀγέλη. ης. ἡ. armentum, grex. Ἀγέλαι item puerorū conuentus erāt apud Cretenſeis.
Ἀγεληδόν, καὶ ἀγεληδοῦς, aduerb. armentatim, gregatim.
Ἀγέληθεν, aduerb. ex grege, μετ᾽ ἀγέλην, ἐν ἀγέλαις.
Ἀγελαῖτης. ου. ὁ, ἡ. gregarius, ut ἀγελαῖτης βοῦς.
Ἀγελαιος. ου. ὁ. ſolitarius.
Ἀγενεαλόγητος. ου. ὁ, ἡ. cuius genealogia referri nō poſſit, aut certe hactenus nō ſit reddita.
Ἀγένητος. ου. ὁ, ἡ. abortiuus.
Ἀγένεια. ας. ἡ. ignobilitas.
Ἀγένειος. ου. ὁ. imberbis.
Ἀγενής. ſine prole.
Ἀγεννής. ἐος. ὁ, ἡ. degener, infirmus, abiectus.
Ἀγεννησία. ας. ἡ. generandi impotentia.
Ἀγέννητα. τὰ. ſτοιχεῖα, apud Empedoclem.
Ἀγέννητος. ου. ὁ, ἡ. ingenitus, obſcuris natalib.
Ἀγεννία. ας. ἡ. timiditas, imbecillitas.
Ἀγεννίους. τὰς μὴ γεγεννηκυίας, ſteriles, uel quæ nondum pepererunt.
Ἀγεννῶς. aduerb. imbecilliter, parū uiriliter.
Ἀγεο. ἦγε, ἄρχε.
Ἀγεόμενοι. admirantes.
Ἀγέραστος. ου. ὁ, ἡ. præmio carēs, inhonoratus.
Ἀγερέθω. congrego. actiu. unde
Ἀγέρθη. ſimul congregauit.
Ἀγέρθη. congregatus eſt.
Ἀγερθήσεται. congregabitur.
Ἀγερμός. οῦ. ὁ. congregatio.
Ἀγέροντο congregabantur.
Ἀγέροχος. ου ὁ raró ueniens, aut raró uiſus.
Ἀγέροστον. rarum.
Ἀγερώχω. ἰσφορῶ, ἀσπαστὸν ἡγοῦμαι.
Ἀγερωχῶ. ἰσφορῶ.
Ἀγεράσατο. neglexit.
Ἀγερώσατο. ἀγρυπνεῖ, ἀθετεῖ.
Ἀγερωχία. ας. ἡ. ſuperbia.
Ἀγέρωχος. ου. ὁ. ſuperbus, ſtrennuus, ualde honoratus, petulans, inſolēs: quaſi ἀγερέοχος. Vocabātur quoq; Rhodij ἀγέρωχοι, ut quibus cum inſulani eſſent, cibum ex cōtinenti conquirere neceſſe eſſet, quaſi ἐκ τῆς ἠπείρου ἀγείροντες ὄχλον. Heſych.
Ἄγες. ἄγε, φέρε.
Ἀγεσίμων. ονος. ὁ, ἡ. tenuis uia.
Ἄγεσι. ῶσι. uadis, Ioſeph.
Ἀγεσίλαος. ου. ὁ. cognomen Plutonis. Callimachus, φοιτῶσι μεγάλῳ ἀγεσιλάῳ, hoc eſt, ad magnum tendunt Ageſilaum. Quē locum exponens Methodius, εἴρηται δὲ (inquit) παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς λαούς. ἄρχει γὰρ τῶν θανάτων. Cal. lib. 5. cap. 18.
Ἀγεσίφρων ονος. ὁ. ſupercilia erigens.
Ἄγετα. bellicā machina.
Ἀγέστρατον. redimiculum, ſcopa.
Ἄγητοι, καὶ ἀγητοί. οἱ admirabiles.
Ἄγευστος. ου. ὁ. ieiunus.
Ἀγεωμέτρητος ου. ὁ. geometriæ ignarus.
Ἀγεώργητος. ου. ὁ, ἡ. incultus, deſertus.
Ἄγη. ης. ἡ. accentu in prima, terror. θάμβος,

θαῦμα, ἔκπληξις, πληγὴ, apud Hom. παρὰ τὸ ἄζω uel ἀγῶ, τὸ θαυμάζω. Item pro ἰάγη Ionicè. Item immundicies, μίασμα.

Interdum æmulatio. Apud Herodot. βασκανία. Et apud tragicos, honor, ueneratio.

Ἀγηγέραται. congregati ſunt, tertia perſona plural. paſſ. apud Iones, ab ἀγείρομαι. ω. ἤγερμαι, ἤγερται. Attice ἀγήγερται & Ionice ἀγηγέραται. ſic & ἀγηγέρατο, tertia perſo. plural præt. pluſ. paſſ.

Ἀγηλάζω. ſaluo.

Ἀγῆλαι. in ueneratione habuiſſe, ſacraſſe, σεμνῦναι, ἀναθεῖναι, ornaſſe. Item egiſſe ad armentum.

Ἀγηλατεῖν, tenui ſpiritu. perſequor, fugo, abigo, fulmino, alapis percutio. Aſpero uero ſpiritu, ἁγηλατεῖν, expello ſcelus. τὸ ἄγος καὶ τὸ μίασμα ἐλαύνω.

Ἀγήλαος. ου. ὁ. prædator.

Ἀγηλατοί. οἱ. fulmina.

Ἀγηλέμενοι. gaudentes.

Ἄγημα. τος. τό. ſtupor, uehementia. Item agmen illud elephantorum, peditum atque equitum, quod ducem præibat. Arrian. et Alexand. geneal dierum lib. 1. cap. 5.

Ἀγηνορία. ας. ἡ. uirilitas, ſuperbia, contumacia. ferocia.

Ἀγηνορίδης. ου. &

Ἀγήνωρ. ορος. ὁ. cōpoſitum eſt ex ἠνορέα, quod uirilitatem ſignificat, & ἄγαν, quod hic aut immodicum quiddam in ſe continet, & tunc ſignificat ſuperbum, cōtumacem, audacem, aut certe mediocritatis uim ad timiditatē habet, ſignificans fortem, ſtrenuum. Eſt quoque proprium nomen uiri.

Ἀγήοχα tuli, ἐνήνοχα, ἐκόμισα. Præteritum eſt uerbi ἄγω, ἦχα, & Attice ἄγηχα, unde pleonaſmo ipſius ο, ἀγήοχα.

Ἀγήρατος, &

Ἀγήραος poëtice, uel communiter.

Ἀγήρως, & Ἀγήρων. ονος. qui nō ſeneſcit. Declinatur autē ἀγήρως Attice abiecto ο eodem modo per omnes caſus, τοῦ ἀγήρω, τῷ ἀγήρῳ, τὸν ἀγήρω ſicut ἥρω. Dicitur & ἀγήρως aduerbialiter, ἀπαλαιώτως.

Ἀγήτωρ. ορος. ὁ. dux.

Ἄγηται. trahit.

Ἀγήτας. ου. ὁ. ducis Aetolorum proprium.

Ἀγητόριον. ου. τό. uel ἀγητορεία. ας. ἡ Carnia ſacra puto eſſe, iſt enim qui præerat ſacerdos ἀγητὴς dicebatur. Cal. lib. 5. cap. 27. Item ἄτιμον.

Ἀγητὸς, ἀγητὸς. admirabilis.

Ἅγια. precioſa, τίμια.

Ἁγιάζω. μ. σω. π. κα. ſanctifico, fructifico, ſanctè adoleo.

Ἁγίασμα. ατος. τό. ſanctificatio.

Ἁγιασμοί. οἱ. parentalia.

Ἁγιασμός. purificatio, ſanctimonia.

Ἁγιαστία ας. ἡ. ſacrificium, purificatio, conſecratio, Plutarcho.

Ἁγιαστήριον. ου. τό. ſanctuarium.

Ἀγίγαρτος. ου. ὁ. carens acinis.

Ἁγίζω. purifico.

Ἀγινέσκω, καὶ

Ἀγινέω. fero, in nauim adduco. Vnde ἀγίνεον duxit. Actiu.

Ἁγιόγραφα. τὰ. ſancta ſcripta.

Ἅγιον. ου. τό. ſacrarium.

Ἅγιος. ου. ὁ. ſanctus.

Ἁγιότης. ητος. ἡ. ſanctitas.

Ἀγισμός. ἀφανός.

Ἁγιστεύμενος. ου. ὁ. uenerationi habitus.

Ἁγιστεύω, καὶ

Ἁγιστέω. ueneror, ſacrifico.

Ἁγιστής. rixator, contumelioſus.

Ἁγιστία pro ἁγιαστία.

Ἀγκάζομαι. μ άσομαι. ulnis comprehendo aut porto.

Ἀγκάλη. ης. ἡ. ulna.

Ἀγκαλιδαγωγός. οῦ. ὁ. baiulus, ἀγκαλίδας ἄγων, ἔχων. Vnde ἀγκαλιδαγωγεῖν, apud Pauſan.

Ἀγκαλίς. ίδος. ulna. Item ἀγκαλίδες uincula, quibus ſarmenta aut ſtipulæ conſtringuntur, faſciculi lignorum, ligna ulnæ menſura. unde ἀγκαλιδοφόροι, qui gerunt faſciculos. Cal. lib. 10. cap. 57.

Ἀγκαλίζομαι. in ulnis gero.

Ἀγκαλίσαι αἱ. ἀγκάλαι.

Ἄγκαλον. ἄνοιξον.

Ἀγκαλνίς. ίδος. ἡ. præcipitium, fouea.

Ἀγκάς. cum ulnis. aduerb.

Ἀγκυνυβικός. ῦε. ὁ. ἀνατετρυφώς.

Ἀγκίλη. ἡ. genus ſagittæ, pars pedis.

Ἀγκιστρεύειν. hamis uenari, ineſcare.

Ἀγκιστροειδής. ε. ὁ. habens formam hami, hamatus.

Ἄγκιστρον. ου. τὸ. hamus.

Ἀγκιστροφάγος. ο. ὁ. auarus.

Ἀγκιστρωμένος. captus, κατεχόμενος. ſumpta metaphora à piſcibus, qui hamo capiũtur.

Ἀγκιστρωτός. ῦ ὁ hamatus.

Ἄγκλαυτης. ου. ὁ. iactator.

Ἀγκλινύω. ſeruo.

Ἀγκλίνας, pro ἀνακλίνας, ἀνοίξας.

Ἀγκλόν. ῦ. τὸ. obliquum, tortuoſum.

Ἀγκοίνη. ης. ἡ. ulna.

Ἀγκοινίζειν. ulnis complecti.

Ἀγκόναι. αἱ ἀγκῶνες, ἀγκοίναι, ἀγκάλαι, χεῖρες, χοινία ἰσῶ.

Ἄγκονος. diaconus.

Ἀγκονίδες. αἱ. miniſtræ, ab ἐγκονεῖν, quod diligentiam in actionibus ſignificat.

Ἀγκορής. τὸ. inſatiabile, ἀκόρεστον.

Ἀγκηπωνία. τὰ. faui apum.

Ἀκοστήρ. malleus.

Ἄγκος. uallis.

Ἀγκόχασιν. pro λώγχαν dixit Philippus Maced. in Epiſtol.

Ἀγκειρόμεναι. αἱ. demõſtratæ, ἀποφηνάμεναι.

Ἀγκταλιάζω. ſuffoco.

Ἀγκτήρ. ῆρος. ὁ uinculum, ancter. ita enim uocãt fibulas quaſdã. Item ἀγκτῆρα pars colli, qua quis facillime ſuffocatur. Cæl. lib. 2. cap 14.

Ἀγκύλη. ης. iaculi anſa, quam uocant λαβὴν, iaculũ, media pars haſtæ, ligula. Item curuatura cubitorũ & genuũ. Eſt etiam genus poculi cottabis accommodi. Cæl. li. 11. cap 12. & li. 15. ca. 5.

Ἀγκυλίζομαι. iaculor.

Ἀγκύλιον. ου. τὸ hamus.

Ἀγκυλισταί. οἱ. iaculatores, qui iaculo utuntur, quod ἀγκύλη dicitur.

Ἀγκυλοβλέφαρος. ου. ὁ. abſceſſus, quo palpebræ coaleſcũt, apeririq; non poteſt oculus.

Ἀγκυλόγλωσσον. ου. τὸ. uitium linguæ, teſte Aegineta, aut congenitum, aſtricta lingua infanti naſcenti, membranulis quibuſdam duriuſculis & breuioribus: aut agnatũ, id eſt accidẽtarium, cum ulcus ſub lingua cicatricem duriorem obduxit. Eſt autẽ uinculum neruoſum, quod filum uulgo appellant. Bud. an. poſt.

Ἀγκύλομαι. flector.

Ἀγκυλομήτης. ου. ὁ. uerſutus. Hoc nomen Hom. tribuit Ioui, quòd aliud oſtendat, aliud habeat in animo: compoſita dictione ab ἄγκυλος & μῆτις, quòd obliqua eius ſint conſilia & perplexa.

Ἀγκυλομόν. ου. τὸ. morboſum.

Ἀγκύλον. ου. τὸ. curuum, rotundum.

Ἀγκύλωσις. ιος. ἡ. uitiũ eſt, quo membrorum articuli hærent, uelut comprehenſi.

Ἀγκυλοτόμον. ου. τὸ. inſtrumentum chirurgicum, quo uinculum neruoſum, quod filum uulgo uocant, in pueris hæſitantibus eximitur.

Ἀγκυλοτόξος. qui arcubus utitur.

Ἀγκυλοχείλης. ου. ὁ. habens labrum curuum. Dicitur etiã de aquilis roſtra adunca habẽtibus: item leonibus, & alijs beſtijs, quibus ſunt tenaces ungues ad rapiendum.

Ἀγκύλως. truncatim, durius.

Ἄγκυρα. ας. ἡ. anchora ἀπὸ τοῦ ἀγκύλου, καὶ ῥέω, id eſt à curuitate & fluo. Latini in hac dictione κ tenuem in ſuam aſpiratam mutãtes, anchoram uocant. Per translationem, ſecuritas, ἀσφάλεια. Item pudenda, τὸ αἰδοῖον, apud Epicharm.

Ἀγκυρίζειν. μ. σω. π. κα. ſupplantare. ἀγκυρίσας (inquit Ariſtoph. interpret) ὑποσκελίσας, κατάξας, καταπαλαίσας.

Ἀγκύρισμα. ατος. τὸ. genus exercitationis in palæſtra.

Ἀγκυρίζω. negligo.

Ἀγκυροβολέω. cœno.

Ἀγκυρόβαλα. τὰ. conuiuia quædam publicanorum, apud Phœnices.

Ἀγκυρομήλη. ἄγκιστρον. apud Hippocrat.

Ἀγκυβόλος. ου. ὁ piſcator.

Ἀγκωνιάζων. altero pede ſaliens.

Ἀγκών. ῶνος. ὁ. locus ubi oſſa brachij componuntur.

nuntur, *Latine cubitus uel cubitum.*
Item in ſoribus pars, quã alio nomine πρὸθυρίδα uocant. Vitruuius li. 8. ἀγκῶνας uocat cõflexum, qui rectum angulum deſcribit. Sunt etiam ἀγκῶνες in parietibus, montibus, promontorijs. Et obſcurum Carthaginenſibus domicilium, in quod detrudebantur, quibus iratior factus eſſet tyrannus.

Ἀγλαΐα. ας. ἡ. *ſplendor, claritas, uenuſtas, uoluptas, maieſtas. Itẽ una ex tribus Gratijs, ex qua Nireus dicitur genitus.*

Ἀγλαΐζομαι. μ. ίσομαι. *ſplẽdeo, ornor. depon.*

Ἀγλαΐζω. μ. σω. π. κα. *honoro, germino, floreo.*

Ἀγλαΐηφι. *datiuo caſu pro ἀγλαΐᾳ, uel ἀγλαΐῃ Ionice, & φι paragoge poëtica.*

Ἀγλαΐομαι. ἀγλαΐζομαι.

Ἀγλάϊσμα. ατος. τὸ. *ſplendor*

Ἀγλαόκαρπος. ου. ὁ. ἡ. *ſplendidum fructum habẽs. Epitheton apud Homer. mali arboris.*

Ἀγλαόκοιτος. *ualde honoratus.*

Ἀγλαόπης. *Aeſculapij nomen.* (cher.

Ἀγλαός. ῦ. ὁ. *ſplendidus, clarus, floridus, pulcher.*

Ἀγλαοφωτίς. *herba, quæ (inquit Plin.) admiratione hominum propter eximium colorem accepit nomen.*

Ἀγλαρός. ῦ. ὁ. *ſtultus.*

Ἀγλάσινος. ὁ. *pulcher.*

Ἄγλαυρος. ου. ὁ. *Cecropis filia, & cognomen Dianæ.*

Ἀγλαφία. ας. ἡ. *robuſtitas ex bona cibatione.*

Ἀγλάωψ. πος. ὁ. *aſpectu ſplendidus.*

Ἀγλαέτης. ου. ὁ. *famulus.*

Ἀγλευκής. έος. ὁ. ἡ. *ingratus, turpis, inſuauis, iniucundus.*

Ἀγλίφαρος. *minimus.*

Ἀγλίδια. τὰ. *ſpicarum diuiſiones in allio.*

Ἀγλῖθες. *alliorum capita, nuclei, Dorienſium lingua.*

Ἀγλῶν. ἀγλαός.

Ἀγλωσσέω. μ. ήσω. π. κα. *mala nuncio.*

Ἀγλωττία. ἡ. *taciturnitas.*

Ἄγλωττος. ου. ὁ. ἡ. *loqui non ualens, elinguis. Item barbarus, apud Sophocl.*

Ἄγμα. ατος. τὸ. *fragmentum, fruſtum.*

Ἀγμηρός. ῦ. ὁ. *quietus.*

Ἀγμίζω. μ. ιῶ. *concutio.*

Ἀγμικός. οῦ. ὁ. *impotens.*

Ἀγμός. ου. ὁ. *locus montoſus & inæqualis. Nican.* κοίλη τε φάραγξ ἢ ῥαχίες ἀγμοί.

Ἁγνεῖος. ὁ. *purus, caſtus.*

Ἄγναφος. ου. ὁ. ἡ. *rudis, recens.* ῥάκος ἄγναφον, *pannus nondum à fullone apparatus, ueluti cum pannus à textore uenit. Eraſm. in Matth. 9.*

Ἄγνεια. ἡ. μωρία.

Ἁγνεία. ας. ἡ. *puritas, caſtimonia, ſanctimonia, reuerentia. epitaſis eſt temperantiæ.*

Ἁγνευτήριον. οῦ. τὸ. *ſacrariũ, pro monaſterio & loco religioſo, apud Greg. ita dictum, quòd ibi mens expiari debet, & à contagione uitæ ciuilis expurgari. Bud. Com.*

Ἁγνεύω. *caſtus ſum, in caſtitate dego, luſtro, expio, caſtum facio, mundifico à ueneréis & cadauere. Bud.*

Ἀγνέω. *accipio, apud Cretes, ἄγω.*

Ἀγνήκαμες. *pro ἠγνοήκαμεν, Aeolice.*

Ἁγνής. ῆτος. ὁ, ἡ. καὶ ἁγνός. *caſtus.*

Ἁγνίζω. μ. ίσω. π. ικα. *purgo, luſtro, expio.*

Ἁγνίζω. *polluceo, corrumpo apud Sophocl.*

Ἁγνιστικόν. οῦ. τὸ. *luſtrandi expiandiq́ uim habens.*

Ἁγνισμός. οῦ. ὁ. *luſtratio, purgatio.*

Ἁγνίτης. ου. ὁ. *purus.* ἀγνίτης *uero tenui ſpiritu, Aeſculapij cognomen eſt apud Spartanos, quòd eius ſimulachrum ex agno, quæ planta eſt, eſſet exciſum conformatumq́. Cælius lib. 10. cap. 5.*

Ἀγνόδικος. ὁ καὶ ἡ. *iuſtum ignorans.*

Ἀγνοέω. μ. ήσω. π. κκα. *ignoro, iudico. Ammon. ita differre ait ab ἀμφαγνοεῖν, ut ἀγνοεῖν ſit nihil prorſus ſcire, ἀμφαγνοεῖν uero in quibuſdam ambigere.*

Ἀγνόημα. ατος. τὸ. καὶ

Ἄγνοια. ας. ἡ. *ignorantia, inſcitia, malus habitus, & erroneus.*

Ἀγνόμφα. τὰ. *oblectantia.*

Ἄγνον. ου. τὸ. *ulua.*

Ἀγνοπολέομαι. *ſub ſole caleo, apricor.*

Ἄγνος. ου. ὁ. φυτὸν, *planta, piper agreſte, genus arboris, qua uiæ omnes ornabantur*

Athenis in feſto Palladis.

Ἁγνός.οῦ.ὁ.mundus, purus, caſtus, intemeratus.

Ἁγνότης.ητος.ἡ.caſtitas.

Ἄγνυμι, καὶ ἀγνύω.frango. ſυντρίβω, κλῶμαι.

Ἀγνώμονες.οἱ.equi annoſi quorum dẽtes numerari nequeunt. Dicuntur & λιπογνώμονες. Nam γνώμονες, ſunt dentes iumentorũ, ex quibus eorũ deprehenditur ætas.

Ἀγνωμονέστερον. iniquius. Item imperitius, rudius.

Ἀγνωμονέω.μ.ήσω.π.ηκα.bonam fidem non agnoſco, debitum inficior, ἀπόμνυμι, ἀπαρνῶ. Opponitur uerbo εὐγνωμονεῖν. Itẽ inique & improbe ago, Plut. in Cam. Unde ἀγνωμονοῦμαι, iniqua patior. Bud. Com.

Ἀγνωμόνως. aduerb. ſtulte, temere, ſine ratione.

Ἄγνωμος.ου.ὁ,ἡ.ſtultus, abſurdus, inſulſus.

Ἀγνωμοσύνη.ης.ἡ.ingratitudo, perfidia iniquitas, improbitas. Item imperitia, inſcitia.

Ἀγνώμων.ονος.ὁ.ἡ. ingratus, ſenſu carẽs, rudis, inconſultus. Item perfidus, iniquus.

Ἀγνώστος.ου.ὁ.incertus, incognitus. (Bud.

Ἀγνωσία.ας.ἡ.ignorantia amicitiæ et humanitatis.

Ἀγνώσσω.moleſte fero.

Ἄγνωστος.ου.ὁ.imperſuaſibilis, incredulus. ignobilis, Plutarcho.

Ἀγνώς.ῶτος.ὁ.καὶ

Ἀγνώτης.ου.ὁ.amicos ignorans.

Ἄγξαι.frenaſſe, conſtrinxiſſe.

Ἄγωγος.calo, lixa. σκευοφόρος, φορτηγός.

Ἀγώγιμοι.οἱ.addicti, nexi, id eſt homines, qui ob æs alienũ creditoribus in temporariam ſeruitutẽ addicebantur. ſic dicti quòd hos domum ducere creditori prætor permittebat. Bud. Annot.

Ἀγοήτευτος.ου.ὁ.qui faſcinari non poteſt. Unde ἀγοητεύτως aduerb. apud Cic. ad Att. citra præſtigium, & fucum.

Ἀγοιτάνω.turbo.

Ἀγοίτης.iniurius.

Ἄγομαι.paſſiuum ab ἄγω, ducor. Aliquando tamen hac uoce, deponẽtis uerbi a, ud Latinos, aut medij apud Græcos ſignificationem habet, ut ἄγομαι τὴν γυναῖκα, Duco uxorem: uel ἄγομαι τῷ υἱῷ τὴν γυναῖκα, Stipulor, deſpondeo filio uxorem. Item accipio, admitto. Xenoph. αὐτοὺς Κυαξάρης ἄγεται συμμάχους, Eos Cyaraxes in ſocietatem aſciſcit. Item mecũ duco, ut inuitatus extraordinarium quaſi umbrã ducit. Idem, κατανοήσας γὰρ τὸν ταξίαρχον, σύνδειπνον ἀγόμενον ἄνδρα ὑπέρδαλυ, Cyrus enim cum uidiſſet quendam ex centurionibus, quòd alium ſe.um duceret ad cœnam faceretq; iuxtà diſcumbere, uirum piloſiſſimum, & turpiſſimum. Item uehere, traijcere nauem, Plutarcho. Item ſoueo, protego, ut gallina pullos ſuos, Ariſtot. Καλῶς ἄγομαι, Bene de me agitur.

Ἀγόμενος.ὁ.δοῦλος, Archilocho.

Ἀγόμενος φόνου.homicidij accerſitur, Plutarcho.

Ἀγόμην, ἠγαγόμην.

Ἀγόμφωτα.incompacta.

Ἀγόνατος.ου.ὁ.genu carens.

Ἀγονία.ας.ἡ. liberorum & generandi exors facultas, ſterilitas, orbitas. γῆς ἀγονία, terræ infœcunditas.

Ἀγονομόχθος.mulus.

Ἄγονος.ου.ὁ.ἡ.non generans, ſterilis, infœcundus. Item μὴ γεννηθείς, non generatus.

Ἄγονοι χοαὶ, ea dicuntur, quæ uita functis prolibantur, ut quorum eſſe ſterilitas agnoſcatur propria, inquit Cal. li. 10. ca. 5

Ἀγορά.ας.ἡ. concio, forum rerum uenalium. Thucyd. ἀγορὰν ἐπεποίηντο, Mercatum agebant. Item precium rei, res uendita.

Ἀγορὰ ὤνιος. annona non cara.

Ἀγορὰ ἐπείσακτος.commeatus aduectitius.

Sic ἀγορᾶς ὠνῖται, conuehendorum cõmeatuum facultas.

Ἀγοράζω.μ.σω.π.κα. proprie uerſor in foro, delibero. Interdum emo.

Ἀγορεία.ας.ἡ.cauſæ dictio.

Ἀγοραῖος.ου.ὁ circumfl. in penul. forenſis, in foro & in concionibus obuerſans, in precio habitus.

Ἀγόραιος. accentu in antepen. circunforaneus, circulator, male homo literatus, Gel. lib. 17. cap. 5.

Ἀγοράμιον. ου. τό. taberna.

Ἀγορανομέω. μ. ήσω. ſum præfectus annonæ, ædilitatem exerceo. Neutrum.

Ἀγορανομίας. ου. ὁ. ædilis, ἀγορανόμος.

Ἀγορανομικὸς. ῦ. ὁ. ædilitius.

Ἀγορανόμος. ου. ὁ. idem quod ἀγορανομίας. Vtitur hoc nomine Plaut. in Capt. Sic dictus ab ἀγορὰ & νέμω, quaſi qui fori ius habeat. Habebat enim curam annonæ forenſis, copiæq; cibariorum. Halycarn. li. 5. Alex. Gen. lib. 4. cap. 4.

Ἀγοράομαι. μ. άσομαι. concionor. depo.

Ἀγορασία. ίας. ἡ. emptio.

Ἀγοράσματα. τὰ. uenalia.

Ἀγοραστὴς. οῦ. ὁ. emptor, obſonator.

Ἀγορατίζω. &

Ἀγορτυτίζω. uehementer tumultuor.

Ἀγορεύω. μ. εύσω. π. ἄρηκα, ab ἔρω. ἀόρ. α. ἠγόρευσα, ἀόρ. β. εἶπον. dico, concionor, prædico. Datiuo iung. Κακῶς ἀγορεύειν, traducere, Politiano interp.

Ἀγορή. ῆς. ἡ. concio, id eſt & locus & conuentus hominum, & oratio.

Ἀγορῆθεν. ex foro, aut è concione.

Ἀγορήνδε. ad concionem, ad forum.

Ἀγορητὴς. οῦ. ὁ. eloquens, cõcionator, cõſultus.

Ἀγορητύς. ύος. ἡ. eloquentia.

Ἄγορος, cõgregatio, exercitus, concionator.

Ἀγόρριον. ου. τό. concio.

Ἀγορρίς. ἡ. ἀγορὰ, congregatio.

Ἀγὸς. οῦ. ὁ. ἀγωγός. Dux, Homero.

Ἄγος. εος. τό. ſcelus, piaculum, uulnus, fletus, quod eſt ueneratione dignum.

Ἀγοστός. οῦ. ὁ. concauitas manuum, & cubitorum, & ipſe cubitus.

Ἀγοσῶ. ῶ. ſordido.

Ἄγρα. ας. ἡ. captura, præda.

Ἀγρά. ᾶς. ἡ. mordaciſſimi ſerpentis genus, quo nomine uulgò Demoſthenem uocabant, ſcurrilem quandam mordacitatem in eo notantes.

Ἄγραι, uel (ut alij) ἄγρα. locus Athenis extra urbem, ſacrum Cereris, ſignificatur & militum quoddã genus hoc nomine.

Ἀγραῖος. ου. ὁ. prædæ præfectus.

Ἀγράθειν. commiſcere.

Ἀγράκαβος. uua.

Ἀγρακόμα. meretrix.

Ἀγράμματος. ου. ὁ. illiteratus, inſcius.

Ἀγράμματα ζῶα. dicuntur animalia quorũ uox nullis exprimi literis ualet. Cæl. lib. 6. cap. 11.

Ἀγραυλία. ας, ἡ. pernoctatio campeſtris.

Ἄγραυλος. ου. ὁ, ἡ. pernoctãs in agro, deſertus, ſub dio: limpidus, illuſtris, apud Nicand.

Ἀγραυλῶ. in agro pernocto, dego in agro, ſiue ſtabulo, ruſticor, in uilla ago. ab ἀγρὸς, & αὐλή.

Ἀγραφίου ἔγκλημα. dicebatur ubi quis ex tabulis publicis, ante perſolutionem, ſuum expunxiſſet nomen. Cæl. libro. 5. cap. 3.

Ἄγραφος. ου. ὁ. ἡ. non ſcriptus, ut ἄγραφον νόμιμον, ius non ſcriptum. et ἄγραφα crimina, de quibus lex nihil cauit. Item ἄγραφα Iudæi uocabãt traditiones quaſdam, quas citra librorum monumẽta per manus tradebant uiua uoce, ut author eſt Chryſo. in prim. epiſt. ad Corinthios.

Ἄγρει. ἄγε δή. agedum, ferto, accipito. imperatiui modi.

Ἀγρεῖος. ου. ὁ. ruſticus.

Ἀγρετάω. ſum uiolentus. aliâs ἀγρωττῶ.

Ἀγρεῖφνα. ἡ. inſtrumentum ruſticum quo fœnum corraditur, raſtellum.

Ἀγρεσία. ἡ. captura, ἄγρα.

Ἀγρεύματα. τὰ. uenatus, ſpolia Euripidi.

Ἀγρευταί. οἱ. uenatores.

Ἄγρευσις. ἡ. inuentio.

Ἀγρεύω. μ. σω. π. κα. uenor. actiu.

Ἄγρηνος. ου. ὁ. rete, & ueſtis lanea reti ſimilis, peculiaris tragœdiæ, qua utebantur Tireſiæ, & qui uatum partes agebant.

Ἀγρῆσαι. perſuadere.

Ἄγρια. ας. ἡ. ſpecies ſcabiei, quæ citò ſerpit, reuertiturq; certo anni tempore, aſperior omnibus alijs ſpeciebus, & curatu difficilior. Celſus uocat feram ſcabiem. Sunt & ulcera, quæ ἄγρια uocant, quaſi quæ mitigari nequeãt, aut manum chirurgicam non admittant.

Ἀγριαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. irrito, aſperſum, ferocio.

Ἀγριάμπελος. ου. ὁ. labruſca.

Ἀγρίδιον. ου. τὸ. agellus.

Ἀγριέλαια. ſylueſtris olea.

Ἀγριέλαιος. ου. ἡ. oleaſter.

Ἀγριόθυμος. ου. ὁ. qui agreſti eſt animo, ferox

Ἀγριοποιός. flagitioſus, immanis.

Ἄγριος. ου. ὁ. agreſtis, ferox.

Ἀγριότης. τητος. ἡ. ferocitas.

Ἀγριώτης. ου. ὁ. agricola.

Ἄγριππος. ſylueſtrē oleam ſignificat apud Laconas, authore Suida. Eā Græcorum alij nunc ἀγριέλαιον, nunc κότινον uocāt.

Ἀγριοῦμαι. efferatus ſum. ἀγριαίνω.

Ἀγρίτης. τητος. ἡ. ruſticitas.

Ἀγρίφη. ligo.

Ἄγριφος. ficus agreſtis.

Ἀγριώνιος. ου. ὁ. immanis, ferus.

Ἀγριωπός. ὁ. impudens, agreſti aſpectu, trux.

Ἀγρογείτων. ονος. ὁ. uicinus agri.

Ἀγροδίαιτος. ου. ὁ. ἡ. agreſtis.

Ἀγροικία. ας. ἡ. ruſticitas, uilla.

Ἀγροικίζομαι. μ. ίσομαι. actius irritor, moroſus ſum.

Ἄγροικος. ου. ὁ. ἀμαθής, agreſtis, indoctus, difficilis, moroſus, ὁ σκαιὸς τοὺς τρόπους, inquit Ammon.

Ἀγροῖκος. ου. ὁ. agrum habitans.

Ἀγροιόω. μ. ώσω. π. ωκα. aſpero, ἀγριαίνω.

Ἀγρόθεν. ex agro.

Ἀγρόθι. in agro.

Ἀγρομένους. τοὺς. pro ἀγειρομένους. congregatos habitantes in agro.

Ἀγρόνδε. in agrum.

Ἀγρονομία. ας. ἡ. ſuburbani agrique urbi uicini adminiſtratio. unde ἀγρονόμοι, ſicut ἀστυνομία. Bud. Annotat.

Ἀγρονόμος. ὁ. accentu in pen. ubi feræ paſcūtur, uillicus, οἰκονόμος, qui paſcit, ſed ἀγρόνομος accentu in antepen. qui paſcitur agro.

Ἀγρός. οῦ. ὁ. ager, rus.

Ἀγρέσσω. uenor.

Ἀγρώστη. ἡ. gramen.

Ἀγρότερος. ου. ὁ. agreſtis.

Ἀγρότης. ητος. ἡ. ruſticitas.

Ἀγροφύλαξ. κος. ὁ. ſaltuarius.

Ἀγρώω. μ. ώσω. π. ωκα. uenor.

Α Γ.

Ἀγρυξία. ἡ. taciturnitas, ſilentium, cum quis non audet hiſcere. ἀγρύζειν.

Ἀγρυπνέω. μ. ήσω. uigilo.

Ἀγρυπνία. ας. ἡ. uigilia, inſomnium.

Ἀγρυπνίς. ἡ. feſtum Dionyſij.

Ἀγρυπνητικός. οῦ. ὁ. uigilabundus.

Ἄγρυπνος. ου. ὁ. uigil.

Ἀγρώσσω. uenor. ἀγρέω, ἀγρεύω.

Ἀγρώστης. ου. ὁ. uenator, miniſter. Item phalangij genus. Nicand. Ἀγρώστης γε μὲν ἄλλος, ὁ δὴ λύκῳ ἄσατο μορφῇ, Sed & alius quidem exercitus, qui lupino ingrediebatur aſpectu. Et ἀγρώστωρ. pro eodem apud eundem in Alexiphar.

Ἄγρωστις. ιος. ἡ. herba, quæ in hederæ morem ſerpit & dilatatur. Dioſcorid. lib. 4. cap. 11. & 194.

Ἀγυιά. ᾶς. ἡ. uia. ῥύμη. uicus uicina, ἀπὸ τοῦ ἄγειν, quod aliquando ire ſignificat. Vel α priuatiue accepto, quæ γυῖα, id eſt membra, quaſi flexus & diuerticula non habet.

Ἀγυιεύς. epitheton Appollinis, teſte Macrob. 1. Satur. quòd præponi ſolitus ſit uijs urbanis. Nam uias urbanas quæ intra pomœria ſunt, ἀγυιὰς appellant. Erat item eo nomine columna faſtigiata, atque in acutum deſinens, prope ianuas ſurrecta, Apollini ſacra. Nam ueteris moris fuit Apollinē, ut ἀλεξίκακον colere ante ianuā.

Ἄγυιος. inarticulatus, ſine membris.

Ἀγύμναστος. ου. ὁ. ἡ. inexercitatus etiam aliquando ualde exercitatus, α uel priu. uel intenſ. accepto.

Ἀγυμνάστως. inexercitatè, imperitè.

Ἀγύναιος, καὶ

Ἀγύνης. ου. καὶ ἄγυνος. ου. ὁ. cœlebs, ſine uxore.

Ἄγυρις. ιος. ἡ. congregatio.

Ἀγυρμός. ὁ. concio, turba, ſtrepitus. Aliquando pro mendicitate. Vnde ἀγυρμὸν ποιεῖν, καὶ ἀγυρμὸν ἀγείρειν eſt, quod Cicero dixit ſtipem cogere. Bud. Com.

Ἀγυρτάζω. colligo, ſuſcito.

Ἀγύρτης. ου. ὁ. præſtigiator, mendicans cum deceptione, circulator, ſtipis flagitator.

Ἀγυρτίζω. congrego, præſtigium exerceo.

Ἀγυρτικὸς.ῦ.ὁ.præſtigiator, mendicus, circumforaneus. Ἀγυρτικαὶ λογοποιαὶ, uulgares fabulæ.

Ἀγόρω.μ.γρῶ.π.κα.congrego.

Ἀγχῆος.ὁ.propinquus.

Ἀγχέμαχαι. haſtæ quibus è manu utimur, quæ etiam dicuntur ὀρεκτοὶ, ab ὀρέξαι, quod manu percutere eſt.Cæl.

Ἀγχέμαχα.τὰ.arma, quibus cominus pugnamus.

Ἀγχέμαχος.ου.ὁ.ὁ.cominus pugnans.

Ἄγχι.per ſyncopen pro ἄγχου, ἀγχόθι, prope, iuxta. Genit.

Ἀγχίαλος.ου.ὁ.ἡ.accentu in antepen. maritimus dicitur de locis nõ prorſum mari cinctis, ſed ex parte duntaxat, ut Salamis. ἀμφίαλος uero, qui undique mari circunſeptus eſt.

Ἀγχιαλὸς.ῦ.ὁ.accẽtu in ult. ciuitas Thraciæ.

Ἀγχιβάθεις.οἱ.demerſi gurgite alto.

Ἀγχιβαθὴς. mare profundum prope continentem.

Ἀγχίθεος.ου.ὁ. heros, cui ſacra facere ius eſt, oraculaq́ petere, θεῖος, ἰσόθεος.

Ἀγχιμαχητὴς.ῦ.ὁ.propè pugnans.

Ἀγχίμολον.propinquũ, quod propè acceſſit. Et imperatiuo modo, concede propius. Et aduerb. pro ſtatim.

Ἀγχίμολος.de prope.

Ἀγχίνοια.ἡ.induſtria, ſagacitas, prudentia, ingenium.

Ἀγχίνοος.ingenioſus, prudens, acutus, ſagax.

Ἀγχίνουν.τὸ.ingenium.

Ἀγχιοβατεῖν.contendere, pugnare.

Ἀγχίσπορος.ὁ.propinquus, affinis genere.

Ἄγχιστα.propinquiſſime.

Ἀγχιστεῖα.ἡ.affinitas, ius ſucceſſionis legitimæ, ius proximæ ad aliquem accedendi.

Ἀγχιστεὺς.έως.ὁ.agnatus, cognatus, cui ubi aliquis ex genere mortuus fuerit, permittit lex, ut eiuſmodi iura ſibi uendicet.

Ἀγχιστεύω.μ.εύσω.π.ευκα. iure propinquitatis hæreditatem cerno aut peto. Bud.Cõ.

Ἀγχιστίνδην, τὸ κατὰ ἀγχιστεῖαν.

Ἀγχιστῖνος.ε.ὁ.frequens, denſus.

Ἄγχιστος.ου.ὁ.propinquiſſimus.

Ἀγχίστροφος.ὁ. uerſatilis, uolubilis, diuerſus, Herod.in Polym. συγγνώμην μοι ἔχετε, ὅτι ἀγχίστροφα βουλεύομαι.

Ἀγχιτέρμων.ονος.ὁ.conterminus.

Ἀγχοάδην.aduerb. exaggeratim.

Ἀγχόθι. prope. ἀγχοῦ. Genit.

Ἀγχόμαλον.τὸ.planicies, quaſi ἐγγὺς τὴν ὁμαλότητα ἔχων.

Ἀγχονάω.ſtrangulo.

Ἀγχοτάτω.aduerb. proxime. Genit.

Ἀγχόνη.ης.ἡ.angina, ſtrangulatio, ſuffocatio, laqueus.

Ἀγχοῦ.prope. Genit.

Ἀγχουσίζειν.fucare, colorare formam: ab anchuſa herba, inficiendo ligno ceriſq́ & lanis mire apta.

Ἄγχω.μ.ξω.π.χα.ſuffoco, obturo, obtorto collo in uincula duco. Luc.in Lapit. οὐδ' ἄγχου τοὺς μαθητάς, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἀποδῶσι τοὺς μισθούς. Aeacus apud Ariſtophanem in Ranis ad Dionyſiũ, ὃς (inquit) τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον, ἀπῇξας ἄγχων, κἀποδρὰς, ᾤχου λαβών: Quaſi obtorto collo gulam eius præfocans.

Ἀγχώμαλα.ex æquo, ancipiti Marte.

Ἀγχώμαλος.ου.ὁ.ἡ fermè æqualis, ὁ παρὰ μικρὸν ἴσος, παρὰ τὸ ἀγχὶ καὶ ὁμαλός. Thucyd. καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι. id eſt, Penè parem utraq́ ſententia numerum tulit. Bud.Com.

Ἀγχωμάλως.æquo Marte. ἀμφιβόλως.

Ἄγχων.ſuffocans, lictor, carnifex.

Ἄγω.μ.ἄξω.π.ἦχα, & Attice ἀγήοχα. ἀόρ.β. ἦγον, uel ἤγαγον multi uſus eſt, quemadmodũ ago apud Latinos. Volunt igitur Græci hoc uerbum proprie de rebus corporeis ſiue animatis dici, ſicut Cicero, Aſellum agas: improprie uero & ad inanima tranſferri, ut ἄγω ἀργύριον, id eſt φέρω. Sic Plautus, Pater nos ferre hoc iuſsit Argẽtum ad te. Atq́ hæc ſit prima ſignificatio. Sequuntur et aliæ, ut pro Traho, ἕλκω, Iſocrati. Duco, exiſtimo, ἡγοῦμαι, Antiphoni & Ariſtidi. Vado, φοιτάω, πορεύομαι, Hom. Sic Ioan.ca.11. ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Et, ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ'

αὐτῷ. Rego, moderor, ὀρθόω, ἐπιστατῶ, διοικέω. Plutarchus, τὸν ῥωμαίων δῆμον ἄγειν καὶ ὀρθοῦν. Nutrio, educo, doceo, mores habitumque corporis compono, ut καλῶς ἀχθέντες, apud Xenophon. ingenue inſtituti: & κύνες ἀχθεῖσαι, apud eundem, canes bene eruditæ, & uenationibus utiles. Excito, allicio, inuito, oblecto, καλῶ, Ariſt. & Plutar. Sic Cicero, Hominis mens uidendi & audiendi delectatione ducitur. Plantas tenellas formo, ut in modum condecẽtem & commodum naturæ ſuæ creſcant & expandantur, πάντα φυτὰ εἰς σκιὰς, τόπια, καὶ παντοῖα σχήματα διατίθημι. Theophra. τὴν δ' ἀμπελουργίαν ἄγειν δεῖ κύκλῳ περὶ τὸν πυθμένα. Agito, moueo. Xenoph. de Ven. ἀγέσθωσαν δὲ θέρους μὲν μέχρι μεσημβρίας, Agitentur æſtate uſque ad meridiem. Modulor, cano, μέλπω, ᾄδω. Sunt præterea & aliæ locutiones. Galen. ἐν παιδὶ τεσσαρεσκαιδέκατον ἔτος ἄγοντι, In pubere quartũ decimũ annũ agẽte. Ita Latini, agere ætatẽ, agere uitã, agere ſenectutẽ. Ἄγειν διονύσια, ἄγειν ἑορτὴν, Agere bacchanalia, agere diem feſtum. Ἄγειν πένθος, Facere luctum. Ἄγειν εἰρήνην. Agere pacem, Sallu. Ἄγειν ἡσυχίαν, quieſcere, feriari, quieti ſe dare. Ἄγειν σχολὴν, ocioſum eſſe, uacare. Ἄγειν ἐκεχειρίαν, ἢ τὰς σπονδὰς, obſeruare pactas inducias. Et cum præpoſitionibus, ut ἄγειν ἐπὶ φάλαγγος, ducere exercitum in phalanga. Ἄγειν ἐπὶ τῷ θανάτῳ, rapere ad mortem, ducere ad ſupplicium. Ἄγειν εἰς ὑποψίαν. Cic. Att. Pollicitus eſt ſeſe curaturum, ut in aliquam ſuſpicionẽ facinoris Curio filius adduceretur. Ἄγειν ἐν τιμῇ, uel διὰ τιμῆς, In honore habere, honorare. Ἄγειν δι' αἰδοῦς, Venerari, ueneratione dignari. Ἄγειν διὰ μνήμης, memoriæ mandare. Ἄγειν ἐν ἀδελφῆς, ducere loco ſororis. Ἄγειν καὶ φέρειν, hoſtili more populari, uexare. Liu. Tum demũ fracta pertinacia eſt, ut ferri agique res ſuas uiderũt. Verg. Alij rapiũt incenſa feruntque Pergama. Lucian. ἄγει καὶ φέρει dixit pro, Suo arbitratu, quo uult, trahit.

Quemadmodũ et C. Tacitus, Nunc principes in Cæſaris amicitia agunt feruntque cuncta.

Ἀγωλλεῖς. οἱ. dicuntur ſalij à Dionij. libro 2.

Ἀγωγεύς. έος. ὁ. dux uiæ. Itẽ Xenophonti habena uel lorũ equi, ῥυταγωγεύς. Bu. Com.

Ἀγωγή. ῆ. uita, diæta, uiuẽdi regula. Item educatio, inſtitutio, ut ἡ τῶν παίδων ἀγωγή.

Ἀγωγία, triſtitia, moleſtia.

Ἀγωγίαι. lenocinia, illectamenta.

Ἀγώγιον. τὸ. ſarcina uel onus, quod uehitur in curru.

Ἀγώγιμος. ου. ὁ, ducibilis. Et ἀγώγιμοι, οἱ καταδικασμένοι, id eſt iudicati, in quos ius eſt prehenſionis, uel pro crimine, uel pro ære alieno, uel aliam ob cauſam. Budæus.

Ἀγώγιμον. τὸ. uectura, precium uecturæ.

Ἀγωγός. ὁ. ducibilis, dux uiæ. Item alliciẽs, illex, δύναμις ἀγωγὸς, apud Dioſcor. uis alliciendi, attrahendique. Item aquæ ductus, ut ἀγωγὸς δημόσιος, aquæ ductus publicus

Ἀγών. ῶνος. ὁ. certamen, ludens, locus certaminis, periculum, labor cum difficultate cõiunctus. Eſt etiam proprium loci Romæ, qui circus Flaminius dicebatur. Demoſth. pro lite & actione iudiciaria ſæpe uſurpat. Herodian. in 2. uſurpauit ἀγῶνα ἀντὶ τῆς ἀγωνίας, id eſt cura & ſolicitudine.

Ἀγωνάρχης. ου. ὁ. qui ludis & certaminibus (præerat.

Ἀγωνιάω. anxius ſum, periclitor, trepido.

Ἀγωνία. ας. ἡ. timor, ſollicitudo, angor, Lucæ 22.

Ἀγωνίζομαι. μ. σομαι. καὶ ἀγωνίζω. certo. Item nitor. Aliquando iudicium ſubeo. Vnde apud Demoſth. ἀγωνίζεται, id eſt in cõtrouerſiam uenit, in contentione uertitur. Accuſ. ut ἀγωνίζεσθαι μάχην, prælio decertare. Ἀγωνίζομαι ἐπιτάφιον, funebre celebro, recito. Ἀγωνίζεσθαι ψευδομαρτυριῶν, falſi reum eſſe, cauſam dicere.

Ἀγωνιῶ, τὸ ἀγωνίζομαι. certo, trepido ante certamen.

Ἀγώνιος. ου. moleſtiam afferens.

Ἀγωνιούμενος τὴν κρίσιν. ſubiturus iudicium.

Ἀγώνισμα. ατος. τὸ. palma, id eſt præmium, ἆθλον, ἔπαθλον, νίκη, κατόρθωμα.

Ἀγωνιστήριον.ου.τὸ.locus certaminis,palæſtra,præmium certantium.

Ἀγωνιστί.concertatim.

Ἀγωνιστής.ȣ.ὁ.certator,pugil.

Ἀγωνοθεσία.ας.ἡ.conſtitutio certaminis,munus ipſum quod edunt agonothetæ.

Ἀγωνοθετεῖν.certaminibus præeſſe,atque in eis omnia moderari,certamen cõſtituere.

Ἀγωνοθέτης.ȣ.ὁ.munerarius,præfectus ludorum & certaminum,agonum præſes,& iudex,qualis apud Hom. Achilles,& apud Vergil. Aeneas. Ab ἄγω & τίθημι,id eſt ὁ τοὺς ἀγῶνας ἢ διατιθέμενος,ut exponit Euſtath.

Ἀγωνοθέτις pro ἀγωνοθεσία apud Sophoclẽ.

Ἄγωνος.ȣ.ὁ.Aeolice pro ἀγών.

Α Δ.

Ἀδαημονία.ἡ.imperitia.

Ἀδαδέχητοι γάμοι.οἱ.λατρεῖαι μίξεις.

Ἀδαήμων.ονος,ὁ.ἡ.imperitus,inexpertus,à δαίω,quod eſt μανθάνω,δαῶ,δαήσω.unde δαήμων,& ἀδαήμων.

Ἀδαής.έος.ὁ,ἡ.uel ἀδαιής cum diphthongis rudis,indocilis.

Ἀδαΐζω.exclamo,ingemo.

Ἀδαιός.ὁ.largus,non diuiſus.

Ἀδάιος.ὁ.inexpugnatus.

Ἀδαεί.aduerbium,imperitè.

Ἄδακρυς.υος.ὁ.ἡ.non lachrymans. Vnde ἄδακρυς νίκη,incruenta uictoria.

Ἀδακρυτί.aduerbium ſine lachrymis

Ἀδάκρυτος.ȣ.ὁ,ἡ.infletus,illamentabilis.

Ἀδάμαστον.ȣ.τὸ,inſeparabile,arcanum,ἀπόρρητον.

Ἀδαμάντινος.ȣ.ὁ.adamantinus,firmus,

Ἀδάμας.αντος.ὁ.adamas lapis,ἀπὸ τοῦ α,καὶ δαμάζω. Plin. Incudibus deprehenditur,ita reſpuens ictum,ut ferrum utrinq; diſſultet,incudesq; etiam ipſæ diſſiliant. Quippe duritia inenarrabilis eſt,ſimulq; igniũ uictrix natura,& nunquam incaleſcens. unde & nomen indomita uis Græca interpretatione accepit. Interdum fortis. Interdum ingratus,imperſuaſibilis,ἀγνώμων,ἀπειθής.

Ἀδάματος.ου.ὁ,ἡ.indomitus. Pro uirgine nondũ ſubacta matrimonio apud Sopho.

Ἀδαξᾶσαι.prurire,dolere.

Ἀδαπάνητος.ου.ὁ.inexhauſtus,inexpẽdibilis.

Ἀδάπανον,uel ἀδαπάνως.gratuitum,ſine (ſumptu.

Ἄδαστος.ου.ὁ.indiuiſibilis.

Ἅδδην καὶ ἄδην.ſatis,abunde.

Ἀδδηφαγία.ας.ἡ.inexplebilis edendi auiditas.Cæl.

Ἀδδηφάγος.ου.ὁ.edax,cruda comedens,γαστρίμαργος.

Ἀδδηφάγα.τὰ.adulta,magna,perfecta.

Ἀδειάζω.ſuſpiro,ſucclamo.

Ἀδεέστερον.ſecurius,tutius.

Ἀδεής.ὁ.nullius indigens.

Ἀδεής.έος.ὁ,ἡ.intrepidus,audax,liber,ſecurus.

Ἀδέητος.ου.ὁ,ἀδεής,ἀνενδεής.

Ἄδεια.ας.ἡ.licentia,libertas,ſecuritas,facultas,carentia metus,cum abeſt metus:ab α & δέος. Polit. in Herod. modo tranquillitatem,modo impunitatem,modo ueniam transfert. Ἄδειαν διδόναι,apud Pauſ. uel ἄδειαν ψηφίσασθαι,ut Andogides dixit,eſt quod uulgò dicunt ſaluum conductum dare,plebiſcito poteſtatem facere,impunitate promiſſa. Budæus Annotat.

Ἀδειής.έος.ὁ,ἡ.pro ἀδεής.intrepidus.

Ἀδείκητον.τὸ.ſanum.

Ἄδειμος.ὁ.idem quod ἀδεής.

Ἀδεῖν placere,ſequi.ἀρέσαι,Infinitiuus eſt futuri ſecundi ἁδῶ,ab ἅδω pro ἀρέσκω.

Ἄδειπνος.ου.ὁ.ἡ.incœnatus.

Ἀδέκαστος.ȣ.ὁ.incorruptus muneribus,

Ἀδεκάτευτος.ου.ὁ.non decimatus.

Ἀδέκτος.ου.ὁ.non admiſſus. Ἄδεκτος κακῶν,exors mali.

Ἀδελφά.τὰ.ſororia,ſimilia.

Ἀδελφεός ου.καὶ

Ἀδελφειός.ȣ pro ἀδελφὸς per extenſionem, (frater

Ἀδελφή.ῆς.ἡ.ſoror.

Ἀδελφιδῆ.ῆς.ἡ.neptis ex ſorore uel ex fratre

Ἀδελφιδοῦς.ὁ.nepos ex ſorore uel fratre.

Ἀδελφίζω.fratrem fratris nomine compello. Eraſ.Chil.

Ἀδελφικός.ȣ.ὁ.fraternus.

Ἀδελφοκτονεῖν.fratricidium committere.

Ἀδελφοκτόνος.ου.ὁ.fratricida.

Ἀδελφὸς, οῦ, ὁ. frater. ab α quod ὁμοῦ aliquando ſignificat, & δελφὺς, quod uuluam uel uterum. unde ἀδελφοὶ, qui ex uulua uel utero prodierunt eodem, quaſi uterini. Alij uolūt δελφὸς antiquè pro μόνος dici, & α priuatiuum eſſe, unde ἀδελφοὶ, quaſi iam non ſoli. Apud Plato. ἀδελφὸς pro ſimilis & congruens. Ita Cicero in Acad. Erat Antiochus, ſi perpauca mutauiſſet, germaniſsimus Stoicis. Bud. Com.

Ἀδελφότης. ητος. ἡ. fraternitas.

Ἀδήμαλος. ου. ὁ. ἡ. corpore exutus, mortuus.

Ἀδένδρον. ου. τὸ. carens arboribus, mali corium, Punici mali cortex.

Ἀδένες. in ſe conuolutæ carnis durities, tumores in gutture glandium inſtar. In homine tonſillæ, in ſue glandulæ dicuntur Plinio. Aegineta χοιράδας, id eſt ſcrophulas, uocat.

Ἀδερκὴς. non uidens, & inuiſibilis.

Ἄδεσμος. ὁ. qui extra uincula eſt. Ἄδεσμος φυλακὴ, libera cuſtodia.

Ἀδέσποτος. nullius dominio mancipatus, libertate donatus. Vnde ἀδέσποτα, quæ ad fiſcum deuoluuntur, qui dominū nullum, nec aſſertorem habēt. Ἀδέσποτος liber, qui titulum authoris non habet. Hier. ad Euagrium, Miſiſti uolumen ἀνώνυμον καὶ ἀδέσποτον, & neſcio utrum tu de titulo nomē ſubtraxeris, an ille qui ſcripſit, ut periculum fugeret diſputandi. Et ἀδέσποτος ἐπιστολὴ, apud Plutarch. in uita Cic. in qua ſcriptoris nomen eſt ſuppreſſum.

Ἀδέσποτος λόγος, ἀδέσποτος φήμη, fama incerto authore ſparſa. Budæus Com.

Ἀδεσπότως. ſine certo authore.

Ἄδετος. ου. ὁ. non ligatus.

Ἀδευκὴς. έος. ὁ. ἡ. amarus, intrepidus, inexpectatus.

Ἀδέκαστος. ου. ὁ. qui muneribus non corrumpitur. ab α priu. & δέχομαι.

Ἀδέψητος. ὁ. ἡ. crudus, non elaboratus ut pellis. ab α, & δεψέω coquo.

Ἀδέω. ſum ſatur, habeo ſatis.

Ἀδεῶς. licenter, intrepidè, liberè, meo arbitratu.

Ἄδηκτος. ου. ὁ. ἡ. incorruptus, morſu carens.

Ἄδηλος. ου. ὁ. ἡ. incertus, ignotus, obſcurus, latens, indeprehenſus.

Ἀδηλότης. ητος. ἡ. incertitudo.

Ἀδηλόφλεβοι. οἱ. uenas tenueis habentes.

Ἀδημονεῖν. admirari, dubitare.

Ἀδημονέω. ῶ. ήσω. mœreo, grauiter fero, angor, penè exanimor, ac deficio præ dolore.

Ἀδημονία. ας. ἡ. impotentia animi, moleſtia, mœror.

Ἀδημονῶν. οῦντος. ὁ. extra populi conſortium uiuens.

Ἄδημος. abſens, apud Sophoclem.

Ἀδηλώτως. aduerbium citra dolorem, ſimpliciter, citra dolum.

Ἀδήριτος. ου. carens controuerſia, inexpugnabilis.

Ἀδηρίτως. ſine controuerſia, ſine dubio.

Ἅδης. ου. ὁ. Pluto, infernus, orcus, erebus. de hoc ſupra, in α. Ἐν ᾅδου, in Plutonis, ἔλλειψις eſt, pro ἐν οἴκῳ, id eſt in domo Plutonis.

Ἀδὴς. ὁ. iniucundus.

Ἀδήωτος. ὁ. impopulatus, ἀπόρθητος. ἀ δηῶ, id eſt πορθῶ. δηῶ uero ἀ δαίω, quod eſt καίω, α mutato in η.

Ἀδιάς. ῆς. ἡ dolor, ἀδημονία.

Ἀδιάβλητος. ὁ. irreprehenſibilis, calumnia uacans, nullis criminibus obnoxius.

Ἀδιάδοχος. ου. ὁ. ſucceſſione carens.

Ἀδιάδρατος. ου. ὁ. ineuitabilis.

Ἀδιάθετος. ου. ὁ. indiſpoſitus, inteſtatus.

Ἀδιαίρετος. ου. ὁ. indiuiſus, indiuiſibilis.

Ἀδιαίτητος. ου. ὁ. alienus, importunus.

Ἀδιάκλειτος. ου. ὁ. incluſus.

Ἀδιακόσμητος. ου. ὁ. inornatus.

Ἀδιάκριτος. ου. ὁ. inſeparabilis, ſecretionis expers.

Ἀδιακρίτως. aduerbium promiſcuè, indifferenter.

Ἀδιάλειπτος. ου. ὁ. ἡ. aſſiduus, innocuus.

Ἀδιαλείπτως. ſine intermiſſione, aſſiduè.

Ἀδιάλλακτος. ου. ὁ. irreconciliabilis.

Ἀδιαλλάκτως. irreconciliabiliter.

Ἀδιανόητα. τὰ. myſtica, quæ uerbis aperta, occultos ſenſus habent.

Ἀδίαντον. ου. τὸ. adiantum herba, dicta ab α & διαίνω, quòd non madefiat, etiam ſi mergatur, uulgò capillum Veneris uocant.

Ἀ[illegible]

Ἀδιάπτωτος.ου.ὁ.καὶ ἀδιάστατος.ſtabilis, firmus quod nec intercidit, nec dilabitur, nec intercipi poteſt. Item in quo error non admittitur, Polyb.

Ἀδιαπτώτως.aduerbium, ſine errore.

Ἀδιάρθρωτος.ου.inarticulatus, indiſtinctus, incertus, incompoſitus.

Ἀδιάσκευος.incompoſitus inornatus.

Ἀδιάστατον.dimenſione carens.

Ἀδιαστάτως aduerbium, ſine ullo ſpacio. Item ſine controuerſia, ἀναμφιλόγως.

Ἀδιάστροφος.ου.nihil habens obliqui minime peruerſus.

Ἀδιάσχιστος.ου.ὁ.indiuiſus.

Ἀδιάτακτος.ου.ὁ.inordinatus. Itē ἀδιάτακτοι dicebantur apud Athen. qui in inquilinos adſcripti non erāt, aut alioqui μετοίκιον non penderent.

Ἀδιατύπωτος.ου.ὁ.deformis.

Ἀδιαφθαρσία.ας.ἡ.καὶ

Ἀδιαφθορία.ας.ἡ. incorruptio, integritas.

Ἀδιάφθορος.ου.ὁ.incorruptibilis.

Ἀδιαφορῶ.ſusq́ deq́ habeo, hoc eſt ſurſum deorſum feratur res non magnifacio, contemno, negligo.

Ἀδιαφορία.ας.ἡ.contemptus, ſine differentia uitæ, in uictu nullus delectus.

Ἀδιάφορος.ου.ὁ.ἡ. promiſcuus, qui citra delectum aliquid facit, non eximius, ſed plebeius. Ἀδιάφορα.uocant Stoici, quæ neque ad felicitatem, neque ad infelicitatem eō ferunt, ut ſunt diuitiæ, ſanitas, uires, gloria, & cætera id genus. Nam ſine iis poſſibile eſt felicem eſſe, cum earum uſus uel rectus felicitatis, uel prauus infelicitatis author ſit. Laërt. libro 7. & Gellius.

Ἀδιαχώριστος.ου.ὁ.inſeparabilis.

Ἀδίδακτος.ου ὁ.indoctus, rudis.

Ἀδικαιολόγητος.ου.ὁ.indefenſus.

Ἀδιεξίτητος.ου.ὁ.impercurſsibilis.

Ἀδιερεύνητος.ου.ὁ.ἡ, inſcrutatus.

Ἀδιευκρίνητος.ου.ὁ.indiuiſibilis.

Ἀδιήγητος, ου.ὁ.inenarrabilis.

Ἀδικαίαρχος.iniuſtus magiſtratus.

Ἀδικέω.ῶ ήσω.ᾶ.κα. iniuria afficio, iniurius ſum in aliquem. Differt ab ἁμαρτάνω, quòd ἀδικεῖν ſit deſtinata malicia, conſultò, & cum deliberatione peccare: ἁμαρτάνειν uero lapſu, caſu, fortuna, et errore quodam humano delinquere. Eraſ.

Ἀδίκημα.ατος.τὸ.καὶ

Ἀδικία.ας.ἡ.iniuria, iniuſtitia, maleficium. pro quouis peccato uſurpāt ſacræ literæ.

Ἀδικοπραγέω.iniuriam facio.

Ἄδικος.ου.ὁ,ἡ.iniuſtus, uitiatus, corruptus.

Ἀδίκως.iniuſtè.

Ἀδινός.οῦ.ὁ.frequens, tenuis, imbecillis, abundans, miſerabilis, dulcis, ſuauis.

Ἀδινῶς tenuiter, paulatim.

Ἀδιόπευτος.ου.ὁ.inuius.

Ἀδιοίκητος, ου.ὁ.non adminiſtratus.

Ἀδίοπος.ὁ.incuſtoditus. διόποι enim nauiū cuſtodes dicuntur.

Ἀδιόρθωτον.quod reſarciri poteſt, incorrigibile.

Ἀδιόριστος ου.ὁ.indefinitus, inexplanatus, indiſcretus.

Ἄδιψα.τὰ.quæ ſitim extinguunt, ſic ἄλιμα, quæ famem prohibent.

Ἄδιψος.ου.ὁ.parum ſitiens.

Ἀδμής.ῆτος ἡ.indomita.

Ἄδμητος.ου.ὁ.καὶ ἀδμήτης.indomitus.

Ἀδμονεῖν.ignorare.

Ἀδμονία.ignorantia Callimacho.

Ἆδον.ἀρέσκοι, Ionice ἀόρ.α. uerbi ἅδω.

Ἀδόκιμος.reprobus inutilis.

Ἀδόκητος.inopinatus, incautus.

Ἀδοκήτως.inopinatè.

Ἀδοκίμαστος.ου.ὁ.obſcurus, ignobilis, nō probatus. Ἀδοκίμαστοι ſunt hodie, qui in curiam citra ſententiarum diſquiſitionem admittuntur principis mandato imperioſiore, Budæus Commentarijs.

Ἀδολεσχέω.ῶ. ήσω.ᾶ. κα.nugor, multa dico, contemno, ludo, exerceo, meditor. Genit.

Ἀδολεσχής.οῦ.ὁ. contemplatiuus, meditatiuus, nugator.

Ἀδολεσχία.ας.ἡ, garrulitas, nugatio, importunus ſermo, futilis loquacitas.

Ἀδόλεσχος.ου, garrulus, nugator, loquax, ἀδολέσχης. Budæus Commentarijs.

Ἄδολος.ου.ὁ.ἡ.dolo carens, non fucatus.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Ἀδόνητος.ου.ὁ.inconcuſſus.

Ἀδόξαστος.ου.ὁ inſperatus.

Ἀδοξίομαι.μ ὁσομαι.π.χομαι.κοῖ

Ἀδοξέω.μ.ήσω.π.ηκα.gloria careo, ignominioſus habeor,ſermone hominum uituperor,malè audio. Opponitur τῷ εὐδοξέω. Item non honeſtum puto,παραιτοῦμαι. Ioſeph.lib.9.ἀδόξειν ἀναμάχητι φάγειν.

Ἀδοξία.ἡ.ignominia,infamia,deſpectus,obſcuritas nominis.

Ἄδοξον.τὸ.humile,interprete Quintilia.

Ἄδοξος.ου.ὁ,ἡ.inglorius,infamis,abſurdus,inopinatus,præter opinionem.

Ἀδοξοῦντες.οἱ.quorum authoritas leuis eſt,inglorij,obſcuri,expuncti.

Ἀδορύληπτος.ου.ὁ,ἡ,inuictus.

Ἀδορυφόρητος.ου. non ſtipatus abſque ſatellitibus.

Ἄδος.ους.τὸ.ſatietas.

Ἀδούλευτος.ου.ὁ.qui ſeruire nequit. Et ἀδούλευτος οἰκέτης,qui uni domino ſeruiuit,nō iterum uenditus.

Ἄδουλος.ου.ὁ,ἡ ſeruis carens.

Ἀδούλωτος.ου.ὁ. inuictus,ſeruitutis impatiens

Ἄδρα.ας.ἡ, ciuitas Illyrica.

Ἀδρακής.έος inuiſibilis,parum uidens.

Ἀδράνεια.ας. ἡ. inertia, ignauia, torpor, à δράω.

Ἀδρανής.έος.ὁ,ἡ.imbecillis, tenuis,exiguus, ut ἀδρανὴς ὑγιεία,apud Gazam in Cat. tenuis ualetudo. Et ἐπὶ χρόνον ἀδρανῆ, apud eundem,ad exiguum tempus.

Ἀδρανία.ας.ἡ.imbecillitas.

Ἀδράστεια.ας.ἡ. Nemeſis, uindicta, inuidia. Ἀπάν ἀδράστεια,abſit inuidia,Plato Sym.

Ἄδραστος.ου.ὁ.infectus,ἄπρακτος. Itē à quo fuga locus non eſt. Eſt etiam proprium regis Argiuorum.unde ἀδραστίδης, ἀδραστιδῶν,& pleonaſ.ipſius ι ἀδραστιδῶν.

Ἀδρύνω.μ.ύνω.augeo.

Ἀδριανικαὶ ἀλεκτορίδες. Adrianæ gallinæ.

Ἀδρόβωλος.ου.ὁ.craſſioris glebæ exiſtens.

Ἀδρομερής.έος.ὁ,ἡ.craſſis partibus cōſtans.

Ἀδρός.ὁ.adultus,plenus, maturus, ſolidus, integer,grandis,robuſtus.

Ἀδροσύνη.ης.ἡ.plenitudo,abundantia,exuberantia.

Ἀδρότης.ητος.ἡ plenitudo,magnitudo.

Ἀδροχῶροι.qui uberes regiones habitant.

Ἄδρυα.τὰ.naues ex uno trunco,poma.μονόξυλα,ἀκρόδρυα.

Ἀδρύνομαι.creſco,augeſco.

Ἀδρυνόμενος.ου.ὁ.maiuſculus.

Ἀδρύνω.μ.ῦνω.π.κα.matureſcere facio.

Ἄδρυς.υος.ὁ,ἡ.carens arboribus.

Ἀδρύφακτος,incuſtoditus, nō circūuallatus.

Ἀδυναμία.ας.ἡ.imbecillitas,impotentia.

Ἀδυνατέω.μ.ήσω.π.κα.inualidus ſum, præſtare non poſſum.

Ἀδυνατί.aduerbium,impotenter

Ἀδυνατίω.ἀδυνατέω.

Ἀδυνατία ας,ἡ.impotentia.

Ἀδύνατος.ου.ὁ,ἡ.impotens, imbecillis, inualidus.

Ἀδυνάτως.impotenter,grauè,difficile.

Ἀδύομαι.recuſo.

Ἀδυσώπητος.ου.ὁ,ἡ.inexorabilis, impudens.

Ἄδυτος.ου.ὁ.ἡ.non occidens,ἄνευ δύσεως. Ἄδυτος τόπος,apud Strabonem.

Ἄδυτον.ου.τὸ.adytum,locus arcanus in templis,quem temerè ſubire nefas erat. Ab α priu.& δύω,ſubeo.

Ἄδω.μ.ᾄσω,αόρ.ᾖσα,π.κα.canto. ᾄδειν,proprie de uoce dicitur, ψάλλειν de inſtrumentis.

Ἅδω.placeo.

Ἀδώνια.τὰ.fructus placidi.

Ἄδωνις.ιδος.τὸ.ſimulachrum Adonidis & feſtum eiuſdem.

Ἀδωνισμός.ὁ.planctus in Adonidem.

Ἀδώρητος.indonatus.

Ἀδωροδόκητος,καὶ ἀδωροδέκαστος. incorrup.

Ἄδωρον.ου.τὸ.malum donum,non munus. Soph.ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα,κοὐκ ὀνήσιμα.unde Prouerbium, Hoſtium munera, non munera.

Ἄδωρος.ου.ὁ,ἡ.indonatus.

Ἀδωρότατος.q minime corruptus eſt donis.

Ἀδώροτος κριτὴς.incorruptus iudex.

Α Ε.

Ἀεὶ.ſemper.donec.

Ἄεδνος.ſine dote,cum multa dote,ἄφερνος, πολύφερνος,pro ut α uel priu.uel intenſ.ac

reperis. (ἄθλον.

Ἀεθλεύω.pugno,laboro.ab ἄεθλον, quod ab

Ἀεθλητήρ.ῆρος.ὁ.certator,pugil.

Ἄεθλον,ου.τὸ.certamen.

Ἄεθλος.ου.ὁ.præmium.Varinus tradit,quòd ἄεθλος in maſculino genere ſignificet τὸν τόπον,καὶ τὸ ἀγώνισμα,in neutro uero gen. τὸ ἐπὶ ἀγῶνος διδόμενον.

Ἀεθλοσύνη.ης.ἡ.ἀγωνία. Item miſeria.

Ἀεὶ.ſemper,frequenter,ſubinde, identidem. Αἰὲν ἐόντες θεοί.dij immortales. Homeri eſt.

Ἀείδηλος.idem quod ἀειδής. Ἀείδηλον κακὸν, magnum malum, nunquam uiſum.

Ἀείδιμα.τὰ.ſplendida.

Ἀειδής,ἑος,ὁ,ἡ.obſcurus,nunquam uiſus,inuiſibilis. Item deformis,δυσειδής.

Ἀειδία.ας.ἡ.deformitas,ἀμορφία.

Ἀΐδιον.τὸ.perenne,perpetuum.

Ἀειδίνητος.aſſidue circumactus.

Ἀείδω,μ.σω.π.κα.& contractione ᾄδω. cano. Poëtis apud Græcos hoc uerbum tribui ſolet. Deducitur enim ab α intenſiua part. & εἴδω cognoſcere, ueluti omnium plane ſcientiam ſibi uendicarẽt poëtæ.Cal.lib.4.cap.1.

Ἀειγενής.ου.ὁ.ſempiternus,& ἀειγενὲς, perpetuitas,quòd ſemper in eodem conſiſtat.

Ἀειθαλής,ἑος.ſemper florens.

Ἀεικοῦ.σῶ.μαίχου,ὅρμου.

Ἀεικεία.ας.ἡ.indecorum,contumelia.

Ἀεικέλιος.diſſimilis,aſper,indecens.Item miſer,contemptus.

Ἀεικίνητος.ου.ὁ.quod nunquam quieſcit.

Ἀεικής.ἑος.ὁ,ἡ.χαλεπὸς,ineuitabilis,indecẽs.

Ἀεικίζω.μ.σω.π.κα.deturpo, indecenter tracto.

Ἀεικῶς,indecenter.

Ἀειλογεῖς.οἱ.uerboſi,reddendis rationibus obnoxij,apud Demoſthenem & Iſæum.

Ἀειλογία ἡ.loquacitas,multiloquium, Significat etiam aut dicendæ cauſæ, aut rationis reddendæ neceſſitatem,ſine præſcriptione,aut temporis,aut perſonæ,aut rei iã iudicatæ & finitæ.Budæus Com.

Ἀείφαος.ου.ὁ,ἡ.ſole carens,opacus, εἵλη enim ſolis ſplendor dicitur.

Ἀειμνηστος.ου.ὁ,ἡ.ſemper memorandus, æterna laude dignus.

Ἀεινήστος.ου.ὁ.ἡ.idem ſignificat. Interdum noxius, ἡ πονηρὸς,βλαβερός.

Ἀείρω.eleuo,ſuſpendo.

Ἀειφανής.ἑος.ὁ,ἡ.ſublimis.

Ἀειφυγία.ας.ἡ.perpetuum exilium.

Ἀεκάζομαι.μ.σομαι.nolo.

Ἀεκάζω.μ.σω.π.κα.cogo.

Ἀεκήλια.τὰ.grauia,difficilia.

Ἀέκης.ητος.ἡ.inuoluntas.

Ἀέκητι.eminus,conſultò,inuitè, præter ſententiam.

Ἀέκων.οντος.ὁ.inuitus.

Ἀελλα.ης.ἡ.procella,turbo.

Ἀελλής.ἑος.ὁ,ἡ.procelloſus,ferus,Home.

Ἀελλόθριξ.qui denſo eſt capillitio,aut uario.

Ἀέλπομαι.ſpiro.

Ἀελλόπους.οδος.ὁ,ἡ.uelox.

Ἀελλώ.όος.ἡ.Aello,una ex tribus Harpyiis ſic dicta quaſi εἵλων ἄλλο, id eſt, alienum tollens.

Ἀελπτέον.aduerbium,diffidendum.

Ἀελπτος.ου.ὁ,ἡ.inſperatus.

Ἀέλπτως.inſperatò,præter ſpem.

Ἀέναος.ὁ,ἡ.ſemperfluens.

Ἀέντες.flantes.ab ἄειν τὸ πνεῖν.

Ἀέξω.αὔξω.ab ἔχω pro πλεονάζω, in futuro ἄξω, unde ἀέξω.

Ἀεργηλός.ου.ὁ.iners,otioſus.

Ἀεργία.ας.ἡ.ceſſatio operis,inertia.

Ἀεργος.ου.ὁ,ἡ.otioſus.

Ἄεργος γῆ.ἡ.κατειργασμένος,ἡ ὑποτετμημένος, ἀγεώργητος,non arata,nõ culta terra.Ci opponitur κάτεργος.Budæus Com.

Ἀερῷον.aëreum,immenſum.

Ἀερίζω.μ.ίσω.π.ικα.aërius ſũ,aëria imitor.

Ἀέριος.ου.ὁ.aërius,ἀεροειδὴς,obſcurus, profundus. (theton.

Ἀερονηχής.ἑος.ὁ,ἡ,in aëre natans. Nubiũ epi

Ἀεροβατέω.μ.ήσω.π.κα.uerſor in aëre, aërivago. Item ſuperbio. Ariſtopha.νεφελ. Ἀεροβατῶ,καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, αὐτὶ τοῦ ἐπιβαίνω τῷ ἀέρι,καὶ βέβηκα ἐν τῷ ἀέρι.id eſt(interp.D.Hiero.)Scãdo per aërẽ, &

pluris me eſſe puto quàm ſolem. Genitiuo uel accuſatiuo.

Ἀερολέσχης.ου.ὁ.ἡ. ſublimis, in dicendo ſuperbus.

Ἀερόμελι. aërium mel, manna.

Ἀερομετρέω.ῶ.σω.π.κα. aërem metior.

Ἀερομιγής.οῦ.ὁ. permiſtus aëri.

Ἀεροπετής.ῦ.ὁ. in aëre uolans.

Ἀερόπορον.ου.τὸ. aëriuagum.

Ἀεροφοίτης.ου. in aëre uerſans.

Ἀέρσανος.ου.ὁ.δρόσος.

Ἀερσίποδες.οἱ. celeres.

Ἀερσιπότητος,ου.ὁ.ἡ. in aëre uolans. Epitheton araneæ, apud Heſiodum.

Ἀερτάζειν. portare.

Ἄεσα. dormiui

Ἀεσιφροσύνη.ης.ἡ ſtultitia amentia

Ἀεσίφρων.ονος.ὁ,ἡ. amens, mente leuis

Ἀέτειος.ου.ὁ. aquilinus.

Ἀετιδεύς.έως.ἡ. pullus aquilæ.

Ἀετίτης.ου.ὁ. aëtites lapis.

Ἀετός.ῦ.ὁ. aquila : nomen generale ad omnes aquilarum ſpecies, de quibus Plin li. 10. cap.3. Ἀετὸς quoq; & ἀέτωμα ſuperiorem ædiũ contignationem ſignificat, ſiue laquearium, Ariſtoph. in Au. de quo & Cæl. li.7. cap.41.

Ἀετῶδες. more aquilino, aquilæ inſtar.

A Z.

Ἄζα. fuligo, puluis, uetus ſimus.

Ἀζαίνω. exicco.

Ἀζαλέος.ου.ὁ. aridus.

Ἄζαλος.ου.ὁ. in tempeſtatibus uerſatus. Item α priuatiue aut intenſiue ſumptum;. multi uel pauci uenti, tranquillus.

Ἀζέω. ferueo.

Ἄζευκτος.ου.ὁ. iniugatus, non coniunctus.

Ἄζη. ſitus, ſqualor.

Ἀζηνίς. lignum quoddam in curru.

Ἄζηλος.ου.ὁ,ἡ. quem nemo amat aut æmuletur, negligendus, & contemnendus.

Ἀζηλότυπος.ου.ὁ,ἡ. indemnis, impunis.

Ἄζημος.ου.ὁ. uentus.

Ἀζησία.ας.ἡ. Proſerpina,

Ἀζῆται. proximi apud regem.

Ἄζητος.ὁ. uenerandus, auguſtus.

Ἀζηχής, aduerb. ualde reſonãter, inceſſanter:

Ἄζια. urbs Locrorum, qui cognominantur Ozolæ, etiam in Italia.

Ἄζοι.οἱ. ſeruorum genus. Cæl.lib. 13 .cap.41.

Ἄζομαι. ueneror, pudeſio, honorem exhibeo. Aliquando exuror.

Ἀζυγία.ας.ἡ. coniugij carentia.

Ἄζυξ.υγος.ὁ. nondum coniugio aſtrictus.

Ἄζυμος.ου.ὁ,ἡ. infermentatus, ab α & ζύμη. Interdum non elatus, ſyncerus.

Ἄζω.ἀόρ.ἄσθλω,καὶ ἀάσθλω. ſicco, flo, per os ſuſpiro, nauſeo.

Ἀζωλέω.ῶ.ήσω.π.κα. iraſcor.

Ἄζωστος.ου.ὁ,ἡ. diſcinctus.

AH.

Ἄη. flauit, ἔπνευ. Aeolice pro ἄει, ab ἄω.

Ἀηδέω. laboro, ægre fero.

Ἀηδής.έος.ὁ,ἡ. iniucundus, moleſtus, acerbus, ingratus.

Ἀηδία.ίας.ἡ. triſtitia, iniucunditas.

Ἀηδίζομαι. non delector, triſtor.

Ἀηδών.όνος.ἡ.καὶ

Ἀηδώς.όος. luſcinia, ab ἀεὶ & ᾄδω, quaſi ἀείδων, perpetuò cantans, ubi ſemel inceperit. Huic enim aui diebus ac noctibus cõtinuis 15. garrulus eſt ſine intermiſſu cantus. Plinius libro 10. cap.29. Vſurpatur à Vergil. Quæ ſuauis cantat aedon Euripides pro ligula tibiarum metaphoricè poſuit.

Ἀηδῶς. aduerbium, inutiliter, iniucundè, illibenter.

Ἀήθεια ας.ἡ. diſſuetudo, morum ruſticitas.

Ἀηθέσσω. deſueſco.

Ἀηθέω.ῶ.ήσω. deſueſco, non intelligo:

Ἀηθής.έος.ὁ,ἡ. deſuetus, inſuetus, ruſticus.

Ἄημα.τος.τὸ. tranquillitas, flatus.

Ἄημι. ſpiro:

Ἄηνα.τὰ. arbuſculæ infrugiferæ.

Ἄηνες.τὸ. uehemens, ſempiternum, miſerũ.

Ἀήρ.έρος.ὁ, uel ἡ. Hom. aër, caligo, uentus, ſpiritus, flatus modicus. Sunt, qui ἀπὸ τοῦ αἴρειν dici uolunt, quòd terram ferat, uel quòd ab ipſa feratur: alijs magis placet ἀπὸ τοῦ ἄημι, quod ſpiro notat, deriuari.

Ἀήρης. combuſtio, nebula.

Ἀήσυλος. poëtica dictio eſt. ἄγριος, πονηρὸς, ἄδικος, ἀηδής.

Ἀήσυρον, τό. ſubtile, ſublime

Ἀήτης. ου. ὁ procella, ſpiritus, flatus, uentus, ab ἄω, poëtice,

Ἄατος. ο. ὁ. inſatiabilis, ingens.

Ἀήττητος. ου. ὁ. ἡ. inſuperabilis.

Ἀητεῖν. ſpirare.

ΑΘ.

Ἀθάλασσος οἶνος. uinum non dilutum aqua marina.

Ἀθαλάττωτος. ὁ. maris inexpertus, rudis rei nauticæ.

Ἀθάμας. αντος. ὁ. Hic in Comœdia inducebatur coronatus, & ut uictima quædam immolandus ob filium Phryxum. Vnde apud Ariſtopha. in Nebulis ait Strepſiades ad Socratem coronam ei efferentem, ἐπὶ τί στεφανοῦσί με οἴμοι σώκρατες, ὥσπερ με τὸν ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε. id eſt, Ad quid coronam? heu Socrates, Sic me Athamanta quomodo non ſacrificabitis.

Ἀθαμβής. ἐος. ὁ, ἡ. intrepidus.

Ἀθαμβεῖ. intrepidè.

Ἀθανασία. ας. ἡ. immortalitas.

Ἀθανατίζω. immortalem facio.

Ἀθάνατος. ου. ὁ, ἡ. immortalis. Ad animata pertinet, ἄφθιτος uero ad inanimata.

Ἄθαπτος. ο. ὁ, ἡ. inſepultus.

Ἀθάρα. ας. ἡ. farina, puls. uel ἀθάρη. ης. apud Ariſtophanem.

Ἀθερίζω. uitupero, uiolo.

Ἀθάριοι. uirgines incorruptæ.

Ἀθάρσης. ὁ. trepidus.

Ἀθαυμαστί. aduerb. citra admirationem.

Ἀθέατος. ου. ὁ, ἡ. inuiſibilis.

Ἀθεεί. ſine deo.

Ἀθέαστος. ο. ὁ. non diuinus.

Ἀθερής. ἐος. ὁ, ἡ. exactus, ſplendidus. Item non curans.

Ἀθελβάζειν. colare.

Ἀθέλγω. mulgeo, colo, διηθῶ.

Ἀθέλιμνος. ου. ὁ. malus.

Ἀθέλω. nolo.

Ἀθεμβεῖν. laſciuire.

Ἀθέμιλος. ου. ὁ. ſine fundamento.

Ἀθεμιστουργία. ας. ἡ. ſcelus.

Ἀθέμιστος. ου. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀθέμιτοι. ſceleſtus, nefandus.

Ἄθεος. ου. ὁ. impius, ſacrilegus. ſonat ad uerbum ſine deo, id eſt, qui nullum credit eſſe deum, atque adeò omnem uim diuinam tollit, in quorũ albo erant Epicurus & Lucianus.

Ἀθεότης. ητος. ἡ. impietas.

Ἀθεραπευσία. ας. ἡ. neglectus, contemptus.

Ἀθεράπευτος. ου. ὁ, ἡ. uel ἀθεράπευτος, Xenoph. curabilis, ſine cibo, cura corporis carens.

Ἀθερήγγυος. ου. ὁ, ἡ. ſpicas ſiue ariſtas habẽs.

Ἀθερεῖν. attentiſſime inſpicere. Vide ſupra in α.

Ἀθέρες. ſpicæ ex area abiectæ. Ariſtas ſimpliciter interpretatur Gaza in Catone. Propriè tamen ex ſpicis quæ ſunt degeneres, ἀθέρες Græcis uocari uidentur, ut eſt apud Aelianum lib. de Prouidẽtia. Eos colligunt ſpicilegium facientes, qui uocãtur σταχυάλογοι. Vnde ἀθερίζω. μ. σω. π. κα. paruipendo, reprobo, non pili facio. Eraſ. Chil. & Cæl. lib. 14. cap. 21.

Ἀθερίνη. ariſta. Item atherina apud Athenæum piſcis uilior, alio nomine dictus ari-

Ἀθήρ. cuſpis ariſtarum. (ſtula.

Ἀθέρωμα. ατος. τό. tuberculum in capite naſci ſolitum, teſte Celſo, plantæ ſimile, ut ex etymo apparet.

Ἀθεσία. ας. ἡ. tranſgreſſio.

Ἄθεσμος. ο. ὁ, ἡ. illicitus.

Ἀθέσφατος. ο. ὁ, ἡ. immenſus.

Ἀθετέω. reprobo, ſperno, caſſo, irrito, repello, reijcio, aſpernor. Sic Mar. 6. διὰ τοὺς ὅρκους, καὶ τοὺς συνανακειμένους, οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι, Propter iuſiurandum, eoſque qui ſimul accumbebant, noluit eam reijcere. Et ad Galat. 2. οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ, Non aſpernor, non repello.

Ἀθέτημα. ο. τό. illicitum.

Ἀθέτησις. εως. ἡ, improbatio, reprobatio.

Ἄθετος. ου. ὁ, ἡ. irritus.

Ἀθεώρητος. ο. ὁ, ἡ. minime contemplatiuus.

Ἀθεωρητί. ſine contemplatione.

Ἀθεώτερος. ο. ὁ. comparatiu. ab ἄθεος, magis impius.

Ἄθηλος. ου. ὁ. ἡ. uberibus inſuetus.

Ἀθέλακτος.ὁ.indomitus,aſper.

Ἀθηνά.inuenitur pro genere tibiæ, quo uſus fuiſſe dicitur perſonandis Mineruæ hymnis Nicopheles Thebanus.

Ἀθηνᾶ.ᾶς.ἡ.καὶ

Ἀθηναία.ας.poëtice,Minerua.

Ἀθήναζε.ad Athenas.

Ἀθῆναι & ἀττικὴ differunt. Nam ἀθῆναι urbis eſt nomen,ἀττικὴ uero tum urbis, tum regionis,authore Ammon.

Ἀθηναῖον.ου.τὸ.templum Mineruæ,locus ad quem poëtæ Græci ſua carmina ferebant recitabantq́;ſicut poëtæ Latini in templo Apollinis,& Muſarum. D.Hieron. pro auditorio uſurpauit. Quãdo(inquit) omne athenæum ſcholaſticorum uocibus conſonabat.

Ἀθηναῖος.ου.ὁ.Athenienſis,ſed ἀττικός,qui Attica lingua utitur,ὁ ἀττικίζων.

Ἀθηναΐς.ἡ.olea,& ἀθηναΐα,olea ſilueſtris.

Ἀθήνη.ης.ἡ.Minerua quaſi ἀθήλη,quod lactata nõ ſit.eſt enim è Iouis capite prognata.

Ἀθήνηθεν.de Athenis.

Ἀθήνησι.in Athenis.

Ἀθηνογέρων.οντος.ὁ.quaſi dicas ſenex ſcholaſticus,qui in ſenectute literis nauare operam incipit,ὀψιμαθής.Compoſita dictio ex ἀθήνη Minerua,quæ ſtudijs præeſſe dicebatur,& γέρων ſenex.

Ἀθήρ.ῆρος.ὁ.acutus.

Ἀθήρα,genus pultis ex lacte & tritico.

Ἀθήρευτος.ου.ὁ.ἡ.inuenatus,ſine feris.

Ἀθηρόγλωσσος.ου.ὁ.eloquens.

Ἄθηρος.ου.ὁ.ſine feris,ut ἄθηρος χώρα, Plutar.

Ἀθηρολοιγός.ου.ὁ.uentilabrum,flabrum.

Ἀθησαύριστος.ου.ὁ. prodigus,qui nihil recondit in craſtinum.

Ἀθήτευτος.nemini mercenarius, ὁ μηδενὶ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων.

Ἀθίγγανος.ου.ὁ.nihil uolens accipere. Sectæ cuiuſdam nomen.

Ἄθικτος.ου.ὁ.intactus,ſceleſtus, immaculatus apud Plutarchum.

Ἀθλεύω,exerceo,tolero,uitam ſeruilem duco, aduerſa fero.

Ἀθλέω.ῶ.ήσω.κ.τ.λ.certo.

Ἄθλημα.ατος.τὸ.certamen athletarum.

Ἄθλησις.ιος.ἡ.luctatio.

Ἀθλητήρ.ῆρος,ὁ.expertus certando.

Ἀθλητής.ου.ὁ.pugil,uel luctator,certator. Latini hac dictione tanquam natiua utũtur, niſi quòd uocatiuum græcum nominatiui loco uſurpant,Macedonum ac Theſſalorum cõſuetudine. Pollux hoc nomine gymnicos omneis intelligit,id eſt παλαιστὰς, δρομεῖς,πύκτας δισκοβόλους,& ἁλτικούς.id eſt luctatores,curſores,pugiles,diſcum in ſublime iaculantes,ſaltus pernicitate contendentes.

Ἄθλιος.ου.ὁ.miſer, ærumnoſus.

Ἀθλιότης.ητος.ἡ.miſeria.

Ἀθλοθέτης.qui ludos præbet,& præmiũ certantibus proponit, βραβευτὴς & ἀγωνοθέτης. Ammon.tradis agonothetas eſſe τῶν σκηνικῶν, athlothetas uero τῶν γυμνικῶν. Verum ἀθλοθετοῦντες (inquit Budæus) erant iudices & arbitri,quare ἀθλοθετῶ etiam ſignificat ἀγωνοθετῶ. Dionyſius ſeruatorem noſtrum ἀθλοθέτην uocat,&

Ἀθλοθεσίαν,uitam Euangelicam, ab ipſo iudice & athlotheta inſtitutam,& propoſitam. Item certaminis cura apud Ariſtophanem. Item mutua depoſitio utriuſq; certantium,ἀντανάδοσις. Dicitur etiam ἀθλοθετία.

Ἆθλον.ου.τὸ.præmiũ certaminis,ſiue athleta

Ἄθλος.ου.ὁ.certamen.

Ἀθλοφόρος.ου.ὁ.præmium ferens.

Ἄθολος.καὶ

Ἀθόλωτος.ου.ὁ,ἡ.illimis.

Ἀθορύβητος.ου.ὁ.καὶ

Ἀθόρυβος.imperturbatus,ſine perturbatione

Ἀθορύβως.ſine tumultu,tranquillè, citra ſtrepitum.

Ἄθραι.αἱ.minæ,contentiones.

Ἄθρας.currus,Rhodijs.

Ἄθραυστος.ου.ὁ,ἡ.inuulneratus,infractus, non friabilis.

Ἀθρέω.μ.ήσω.π.κ.τ.λ. uideo, conſtanter circumſpicio.

Ἀθρηνί.citra lachrymas.

Ἀθρέματα.τὰ.munera à cognatis miſſa no-

uis nuptis apud Lesbios.

Ἄθριξ, ιχος. ὁ, ἡ. carens capillis.

Ἀθρίψ. ίπος. uermiculus, ut coſſus, ut tinea et teredo, qui & θριπηδέστατος à Theophraſto appellatur. Budæus.

Ἀθροίζω. μ. σω. π. κα. congrego, colligo, accumulo.

Ἄθροισις. ιος. ἡ. congregatio.

Ἄθροισμα. ατος. τὸ. καὶ

Ἀθροισμός. οῦ. ὁ. aceruus.

Ἀθρόον, repente.

Ἀθροιστικός. οῦ. ὁ. turbatio.

Ἀθρόος. ου. ὁ. καὶ

Ἄθρος. denſus, conſertus, ſimul omnia, congregatus, repentinus, frequens.

Ἀθρόως. comprehenſim, ſtatim, collectim, cumulate. Cicero, Et ut ſemel omnia complectar. id eſt ἀθρόως. Idem, Vt iam liceat una comprehenſione omnia complecti.

Ἄθρυπτος. ου. ὁ, ἡ. uirilis, ineffœminatus.

Ἀθρύπτως, καὶ αὐστηρῶς διαιτᾶν. dure atque auſterè uitam agere apud Plutarchum.

Ἀθάσος. ου. ὁ, ἡ. profanus.

Ἀθυμέω. μ. ήσω. π. κα. triſtor, animum deſpondeo, animum deijcio.

Ἀθυμία. ας. ἡ. triſtitia, dolor, anguſtia, animi deiectio.

Ἄθυμος. ου. ὁ. triſtis, puſillanimis, ignauus, deſperans. Vnde ἀθύμως ἔχω πρὸς τὴν τῶν φίλων κτῆσιν, deſpero amicos habere.

Ἀθυρνύειν. ſaltare, ludere. Proprie de pueris qui foris diſcurrunt. ab α priu. & θύρα, ianua.

Ἄθυρμα. ατος. τὸ. ludus, unde

Ἀθυρμάτιον, apud Luci. de Cyclope loquens. ἔχειν δὲ ὁ ἰκίρατος ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀθυρμάτιον. Id eſt, delicias ſuas.

Ἀθυρογλωσσία. ας. linguæ incontinentia.

Ἀθυρόγλωσσος. ο ὁ, garrulus, loquax, lingua effreni.

Ἄθυρος. ἄκλειστος, ἄναρχος. Herodian. παιδίον ἄθυρον, puer ludibundus, Polit. interpre.

Ἀθυροστομία. ας. ἡ. dicacitas.

Ἀθυρόστομος. ου. ὁ. qui linguæ imperare non poteſt

Ἀθύρω. ludo.

Ἀθέω, miſceo, alapis percutio.

Ἀθῷος. ου. ὁ. damni expers, inſons, innocens, ſine offenſione, indemnis, innoxius.

Ἄθωος. Iouis epitheton, ab Atho monte.

Ἀθώπευτος. ου. ὁ. inadulabilis, immitis.

Ἀθωράκιστος. ου, ὁ. inermis.

Ἄθως. ω. ὁ. mons Thraciæ.

Ἀθῷόω. abſoluo, immunem facio, non mulcto, extermino.

Ἀθῴως. citra damnum, innocenter.

Ἀθῴωσις. ιος. ἡ. impunitas, ut fugientium ad templa.

ΑΙ.

Αἶ & αἲ. heu, hinc Aiax dictus.

Αἲ. utinam, pro αἴθε per apocopen, αἴθε.

Αἱ. articulus fœminini generis Homerus pro illæ & aliquæ.

Αἶα. ας. ἡ. terra, pro γαῖα per ablationem τοῦ γ.

Αἴαγμα. τὸ. lamentatio.

Αἰάζω. μ. άσω. lamentor, clamo.

Αἰαίη. Medea. Inſula quoque Circes eodem nomine appellatur.

Αἰκίζω. uerbero.

Αἰανής. οῦ. ὁ. niger, difficilis.

Αἰβοῖ. heu, φωνῆ. indignantis, interdum admirantis eſt

Αἰγάγρος. ου. ὁ. καὶ

Αἴγαγρος. ου. ὁ. caprea.

Αἰγανέη. ης. ἡ. iaculum, ſpiculum. Euſtath. ſcribit iaculi leuioris eſſe ſpeciem ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἵεσθαι, quòd lõgius mittatur, uel quòd ancyle (id autem ſignificat iaculi anſam, id eſt λαβὴν) ex pelle concinnaretur caprina.

Αἴγαρον. utinam, enim, Heſych.

Αἴγη. illæ.

Αἴγειος. ου. caprinus.

Αἴγειρος. ου. ἡ. alnus, arbor quæ populus nigra uocatur: alba uero populus, dicitur λεύκη.

Αἰγέη. ης. ἡ. pellis caprina.

Αἰγιάλεια. ας. ἡ. uxor Diomedis. Hoc nomine etiam Peloponeſus eſt appellata.

Αἰγιαλίδες. οἱ. membranæ in oculis natæ, aut cicatrices oculorum ſubalbidæ.

Αἰγιαλὸς. οῦ. ὁ. littus. Iti in littore habitans. Vnde Achaia propter urbes in littore diſ

poſitas antè αἰγιαλὸς uocata eſt, Teſte Pli.

Αἰγιαλάδης.ου.ὁ,ἡ.littoralis, in littore habitans.

Αἰγιβότης.ου.ὁ.caprarius.

Αἰγίβοτος.ου.ὁ.capras paſcēs, terra mōtoſa.

Αἰγίζω.μ.σω.π.κα.capras paſco, dilanio, flo uehementius.

Αἰγιθαλός.ȣ.ὁ.parus auis.

Αἴγιθος, & αἰγίοθος.auis quæ & ægithus, uel ſalus latinè appellatur.

Αἰγίλουρος.feles, pro αἴλουρος.

Αἰγίλιψ.πος.locus altus. unde αἰγίλιψ πέτρη, ἀπὸ τ̃ αἶξ καὶ λείπειν, ut quò præ altitudine aſcendere non poſſit capra.

Αἰγίλωψ.πος.ὁ,auena, & abſceſſus in maiore angulo oculi, curatu difficilis antequam rumpatur.

Αἰγίμαρος.inſula Libyæ, unde

Αἰγιμορίτης, gentile nomen.

Αἰγιναῖα.τὰ.grandia rerum uenalium onera. Deductum putant ab Attico talento, quod in Aegina inſula maximum erat. Vnde αἰγιναιοπῶλαι, mercium id genus uenditores. Nam eſt ibi factum emporiū, ob inſitam loci ſterilitatē hominibus, maritimam negotiationem obeuntibus. Vnde (inquit Strabo) miſcellaneū onus, Aeginæam dicimus mercaturam. Cæl. lib. 1. capite 57.

Αἰγίοχος.ȣ.ὁ.αἰγιῆχος. Iouis epitheton, ab ὀχεῖς, & αἰγὸς, quia nutritus à capra: uel ab ἔχειν tenere, & αἰγίδος, quoniam ægide utatur.

Αἰγίπαν.νος.ὁ.ſemicaper, Pan.

Αἰγίποδες, οἱ.capripedes, Satyri.

Αἰγὶς.ίδος.ἡ.ægis, ſcutum Iouis, ut Iliad. δ. aut Palladis, ut Iliad. ε. Item tegmen, quo Libyes utuntur. τὰ τ̃ στρωμάτων δικτύα, αἰγίδες, καὶ ὑπὸ λιβύων αἰγαῖα ἐκαλοῦντο. Item καταιγὶς, turbo uenti, procella. Apud Dionyſium & Pauſaniam rete ex coronis contextum, cuius uſum non explicant. Cæl. laneas ab eis intelligi coronas probabile putat, libro 10. capite 6.

Αἰγίον.ciuitas Achaiæ, unde

Αἰγιεὺς.ciuis illius oppidi

Αἴγλη.ης.ἡ.placentæ genus

Αἴγλη.ης.ἡ.ſplendor, Luna.

Αἰγλήεις.έντος.ὁ.ſplendidus.

Αἰγοβοσκός.ȣ.ὁ.paſtor caprarum.

Αἰγοθήλας.ὁ.caprimulgus auis.

Αἰγόκερως.ωτος,ὁ.capricornus, fœnum Græcum.

Αἰγοκέφαλος.ȣ.ὁ.capriceps auis.

Αἰγονόμος.caprarum ductor, qui capras paſcit, locus capris paſcendis accommodus.

Αἰγοφάγος. cognomen Iunonis apud Spartanos, quòd capræ ibi illi immolarentur,

Αἴγυλος.ȣ.ἡ.abſceſſus inter nares, & maiorem angulum oculorum, per quem pituita aſſiduè diſtillat: & ſi negligatur, ad oſſa uſq; dehiſcit in fiſtulam.

Αἰγυλώπα,ας.ἡ.abſceſſus eſt puſillus oblongusq; ſub ipſum palpebræ torulum, hoc eſt (ut ait Celſus) ſuper pilorum locum. Dicitur etiam κεθὸ.

Αἰγυπιός.ȣ.ὁ. uultur uel ſaltem ſpecies uulturis.

Αἰγυπτιάζειν.aſtutè agere & nequiter, impoſtorem agere, fallere. Nam Aegyptij uelut impoſtores, et fallaces malè audiebāt. Accipi item nonnunquā ſolet pro adurere, denigrare, ut in hoc carmine, Χροὰν δὲ τὴν, οἷον ἥλιος λάμπων φλογὶ αἰγυπτιάσει.

Αἰγυπτιστὶ, ſceleratè.

Αἰγύπτιος πλινθοφόρος, de ſordido atq; infimæ ſortis homine dicebatur. Eraſmo. Chil.

Αἰγύπτιος δικαστής. pro iudice integro atq; incorrupto, prouerb. Cæl. li. 12. cap. 46.

Αἰγώλιος.ὁ.ulula.

Αἰγὼν.ῶνος.ὁ.caprile.

Αἴγωπος.habens oculos caprinos.

Ἀΐδας.ȣ.ὁ.ſepulchrum, Pluto, inferi.

Ἄιδες.τό.incomprehenſibile.

Αἰδέσιμος.ȣ.ὁ.uenerabilis, uerendus, uenerandus. Dicitur quoq; αἰδέσιμον inuiolatum, & in quo ſupplicibus ius aſyliæ conſtabat, ἄσυλον. Ἀΐδας etiam in hac ſignificatione uſurpatur. Budæus Com.

Αἰδεσιμότης.ιος.ἡ.uerecundia, ueneratio.

Αἰδέω.μ.αἰδέομαι.ueneror, uerecundor, ἐντρέπομαι, obſeruantia proſequor, reuereor, erubeſco.

erubeſco. Interdum ſignificat idē quod πείθομαι, placor, iniuriā remitto, iram cō dono, ἐξιλάομαι, συγγινώσκω. Sic apud Gregor. φιλίαν αἰδεῖσθαι ἀδὰς appellatur is, qui in tempore rationem habere amicitiæ noſſet, & amico exorabilem ſe præbere. Significat itē placare et exornare. Ex quo fit ut & exorans & exoratus αἰδεῖσθαι dicantur, Budæus Commentarijs.

Αἴδεσις. ιος. ἡ. id eſt uenia, miſericordia, & perſonæ periclitantis reſpectus, ultionis animaduerſioniſq; remiſsio, Demoſt. Lege enim olim licebat cædis nō uoluntariæ crimen euadere, ſi is qui cædis reus erat, quendam ex conſanguineis precibus exorare potuiſſet, & ad clementiam adducere: cuiuſmodi exorata placabilitas αἴδεσις uocabatur. Bud. Com.

Αἴδηλος. ὁ. obſcurus, ἄδηλος. Item nocuus, exitioſus, ſæuus, Iliad. ε. pro ἄδηλος per pleonaſmum. Αἴδηλον πῦρ, παρὰ τὸ ἀεὶ ἐν ἐνεργείᾳ εἶναι, quod nunquam quieſcat, & ſemper in motu ſit.

Αἰδημόνως. uerecunde, reuerenter.

Αἰδήμων. ονος. ὁ. uerecundus. Athen. de Iſocrate, ὁ τῶν ῥητόρων αἰδημονέστατος, Inter rhetores maximè uerecundus. Ariſtot. in 2. Ethic. τὸ αἰδήμονα in uirtute ponit, mediumq; facit inter καταπλῆγα & ἀναίσχυντον, id eſt attonitū & impudentem.

Ἅιδης. ου. ὁ. infernus, Pluto, ab α priu. & ἰδῶ uideo, quòd omnia ibi ſint tenebricoſa, neque quicquam uidere liceat.

Ἀΐδιος. ου. ὁ. ſempiternus.

Ἀΐδιος. ου. ὁ. æternus.

Ἀϊδιότης. ητος. ἡ. æternitas.

Ἀϊδίως. ſempiternè.

Ἀιδνός. οῦ. ὁ. inflexibilis, tenebroſus.

Αἰδοῖα. τὰ. pudenda.

Αἰδοικά. τὰ. quæ pudendis adnaſcuntur.

Αἰδοῖον. ου. τὸ. teſticulus, penis.

Αἰδοιπαλμὸς. ου. ὁ. morbus pudendorum, ut ſatyriaſis & priapiſmus.

Αἰδοῖος. pro αἰδῶος, uenerabilis, caſtus, reuerendus.

Αἰδοῖος ἱκέτης. ſupplicator, dignus qui exoret, quod petit.

Αἰδοιώδης. εος. ὁ. ἡ. genitalis ſpeciem referēs.

Αἶδος. εος. τὸ. reuerentia.

Ἀϊδόσδε. ad infernum, aduerb.

Αἰδοῦμαι. pudefio.

Αἰδοφόνοι. οἱ. qui nullis iam ſunt uiribus, quaſi propinqui Plutonis ſpeluncæ.

Ἀϊδρεία. ας. ἡ. imperitia.

Ἄϊδρις. ιος. ὁ. ἡ. inſcius.

Ἀϊδρὸς. ὁ. perſpicuus.

Αἴδυλος. ὁ. audax, temerarius.

Ἀϊδωνεύς. έος. ὁ. infernus, Pluto.

Ἀΐδω. canto ut gallus.

Αἰδώς. όος. ἡ. pudor, φόβος τῆς ἀδοξίας (ut definiunt Stoici) metus infamiæ. Aiunt quidam hoc nomine ſignificari non pudorem eum ob ſcelera perpetrata, quem αἰσχύνην proprie uocari uolunt, uerum pudorem illum ingenuum cum obſeruantia quadam coniunctum, cuiuſmodi eſt pudor filiorum erga parenteis.

Αἰεί. ſemper, continue, repente, ſimul. ἀεί, ἀεὶν, ἀέν, αἰὲ, αἰὲς, αἰὲν, αἶεν, αἰῶ, αἰὲς, αἰεί, ἀεί, ἀείς, omnes hæ uoces idem ſignificant.

Αἰειγενέτης. ου. ὁ. ſemper exiſtens, uel potius ſemper generans. Iones enim pro εἶναι, γενέσθαι utuntur.

Αἰειναῦται. apud Mileſios dicti ſunt potentiores, quòd ſemper in nauibus conſultarēt. Damaſenore enim ac Thoante tyrannis exactis, ſodalitates duæ urbem obtinuerunt: harum altera πλοῦτις, altera χειρομάχα dicebatur. Sed cum potentes dominarentur, & ſodalitatis ſuæ res aſciuiſſent, ueriti ne quando à diuerſa factione opprimerentur, conſcenſis nauibus, & procul à terra progreſsi, maximis de rebus conſultabant, proinde ἀειναῦται appellati. Cæl. Calcagninus.

Ἀειφανεῖς. οἱ. ſempaſiones aues. omnib. enim anni temporibus conſpiciuntur.

Αἴλιοι. mariti duarum ſororum cognati.

Αἰηνυπνος. mortis epithet. ſomnolentus.

Αἰετὸς. ὁ ἀετός. aquila.

Αἰζηός. οῦ. ὁ. iuuenis, florens.

Αἰήτης. ου. ὁ. Aeēta, rex Colchorum.

Αἰθαλή.ης.ἡ. cinis.

Αἰθαλίωνες.οἱ. cicadarum epith. quòd æſtus ardore imprimis gaudeant.

Αἰθαλόεις.όεντος.ὁ. ardens, exuſtus. Vulcani epitheton eſt, quaſi fuliginoſus deus.

Αἰθαλοκομπίαι. ὧν. fumi, impoſturæ.

Αἴθαλος.ὁ. fuligo, fauilla, genus æris, ſiue petra ex qua fit ignis. Item ardens, exuſtus apud Pindarum.

Αἰθαλόω.κοὶ

Αἰθάλω. ardeo, comburo.

Αἰθαλώδης.εος.ὁ. fuliginoſus.

Αἴθε. utinam. In hoc differt ab εἴθε (teſte Ammon.) quòd perſonas non diſtinguat, unde ut perſonæ diſtinctio indicetur ὤφελον illi coniungi ſolet. Homer. Iliad. α. αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος, καὶ ἀπήμων ἧσθαι.

Αἴθοψ οπος.ὁ urens, ardens.

Αἰθέριος.ου.ὁ. æthereus.

Αἰθήρ.έρος.ὁ. uel ἡ. apud Pindarum & Homerum, æther, claritas. Dictũ ἀπὸ τοῦ αἴθειν, uel ἀπὸ τοῦ ἀεὶ θεῖν, à perpetuo motu. Apuleius, Aetheris (inquit) appellatione, cœlum ipſum, ſtellæq́ꝫ, omniſq́ꝫ ſyderea compago intelligitur, non, ut quidam putant, quòd igneus ſit & incenſus, ſed quòd curſibus rapidis ſemper rotetur.

Αἴθι. utinam.

Αἴθικες. populi Macedoniæ, quorum meminit Homerus in Catalogo.

Αἴθινος. aptus comburi, ut αἴθινα ξύλα. Itẽ mordax, niger.

Αἰθιοπεύς.έος.ὁ. æthiops.

Αἰθίοψ.οπος.ὁ. æthiops, ab αἴθω cremo, & ὤψ aſpectus, quòd ſolis uicinitate torreatur.

Αἶθμα.τὸ. eſca.

Αἰθώνικες.οἱ, αἰθώνικες. proprie ſunt phlyctænæ, id eſt puſtulæ ex igni, ἐξανθήματα, puſtulæ rubeæ in ſumma cuti, exanthemata.

Αἴθοψ. λαμπρὸν, ignitum, nigrum, ardens, ſplendidum.

Αἴθοπα οἶνον. appellat Homer. quaſi fumificalidum, id eſt natura ignitum, quòd ſemina quædam caloris in ſeſe habeat, ſitq́ꝫ natura ignitum, non (ut alij) propter colorem Gel lib. 17, cap. 8

Αἶθος.εος.τὸ.καῦμα, æſtus, calor.

Αἴθουσα.ης.ἡ. porticus. Vulgo ein ſchopf ſummer loub.

Αἴθοψ.οπος.ὁ. ardens. Αἴθοψ καπνός. fumus, qui dum materia aliqua uritur, fit.

Αἰθρεύω.μ.εύσω.π.κα. tempeſtatẽ fero, ſub dio diuerſor.

Αἴθρα.ας.ἡ. æthera, ſplendor aëris, aër.

Αἰθρηγενέτης.ο.ὁ.κοὶ

Αἰθρηγενής.έος.ὁ,ἡ. ſerenificus, ſudificus: quaſi ſudum, ſiue ſubudum reddens aërem. Boreæ epitheton, ſiue quia frigus efficit, quod Homerus αἴθρην uocat. Fauſtus, Frigentem & boream durat, zephyrumque repentem. Siue αἰθρίαν, id eſt ſerenitatem. auſtrales enim nubes diſcutit. Columella, Nec tam nubifugo borea Latonia Phœbe Purpureo radiat uultu.

Αἰθρία.ας.ἡ. ſerenitas.

Αἰθρινός.ὁ. matutinus.

Αἰθριοκοιτέω.μ. ήσω. dormio ſub dio.

Αἴθριος, ου, ὁ. ſerenus, illuſtris.

Αἶθρος.ο.ὁ. frigus.

Αἴθυια.ας.ἡ. merga auis.

Αἰθύσσω.μ.ξω.π.κα. calefacio, extendo, iacio, concutio.

Αἴθυγμα.τὸ. impetus, ὅρμημα ἐπὶ πυρός.

Αἴθω.μ.σω. uro, incendo, ardeo.

Αἴθω. expiro.

Αἴθων.ωνος.ὁ. ardens, ſplendidus, niger. Interdum uirilis, bellicoſus. Interdum etiam laboratus, ut σίδηρος αἴθων. Eſt etiam unus equorum ſolis.

Αἶκα & αἴκε. ſi, poëtice, pro ἐάν, ἄν. Dores ε uertunt in α.

Αἰκέπερ. ſi utiq́ꝫ. ἄπερ, ἐάνπερ.

Αἴκεποθι ſiquando ubi, quò ſicubi. ἄν ποτ', ἐάν ποτε.

Αἰκάζω.μ. άσω.π.ακα. noceo.

Αἰκάλλω τὸ ἀπατῶ. decipio, adulor.

Αἰκή.ἡ. impetus.

Αἰκία.ας.ἡ. flagellatio, uerberatio. Propriẽ cui conuicia non præceſſerunt, ærumna, ſupplicium. Αἰκίας δίκη, actio iniuriarum

rum ob uerbera. Budæus Commentarijs.

Αἰκίζομαι. contumelia afficio, flagris cædo.

Αἴκισμα. τό. flagrum, percuſſio.

Αἰκίζω. uerbero contumelioſe.

Αἰκισμός. οῦ. ὁ. αἰκία.

Αἴκολος. turpis.

Αἰκτήρ. ῆρος. ὁ. impetuoſus.

Αἴκτος. ὁ. ἡ. ingens, ineffabilis.

Αἰκῶς. ὑβριστικῶς, crudeliter, contumelioſe.

Αἴλινον. τό. lugubris quædam cantio, genus lamentationis altæ & acutæ, ut (inquit) Sophoclis interpres.

Αἰλινός. οῦ. ὁ. miſer.

Αἴλιος. affinis.

Αἴλουρ ος. ὁ. feles, catus. παρὰ τὸ αἰόλλειν τὴν οὐράν.

Αἷμα. ατος. τό. ſanguis.

Αἱμακουρίαι. αἱ. parentationes mortuorum, Doricè, quaſi animæ mortuorum ſanguine ſaturentur.

Αἱμαλωπίς. color ſanguinem præ ſe ferens, concrementum ſanguinis.

Αἱμαλώψ. ῶπος. ὁ. cruentum uirus.

Αἱμασιά. ᾶς. ἡ. ſepes ſpinoſa, ἀπὸ τοῦ ἀμάσσειν. Proprie maceria ſine luto cementorum.

Αἱμάστη. culter.

Αἱματηρός. οῦ. αἱματόεις.

Αἱματία. ας. ἡ. obſonij genus, genus farciminis ex ſanguine, à cruore appellatum.

Αἱματίζω. μ. ίσω. π. ικα. cruorem moueo.

Αἱματινός. οῦ. ὁ. ſanguineus.

Αἱματίτης. lapidis nomē, à ſanguinis colore uel uirtute atque effectu, nimirum quòd ſanguinem deprimat. Plinius libro 36. capite 20.

Αἱματόεις. όεντος. ὁ. ἡ. cruentus.

Αἱματοπότης. ὁ. ſanguinipota. Proprie de dracone dicitur.

Αἱματόφυρτος. ὁ. ἡ. plenus ſanguine, & cruuus. De uenis dicitur apud Hippocrat.

Αἱματόω. μ. ώσω. π. ωκα. καὶ

Αἱματάω. καὶ

Αἱμάσσω. μ. ξω. π. χα. lanio, cruento, ſanguine conſpergo, & polluo, occido.

Αἱματώδης. ὁ καὶ ἡ. cruentus.

Αἱματωπός. οῦ. ὁ. ſanguinarius, oculos cruentos habens.

Αἵμιον. σφάγιον.

Αἵμνιον. uas quo excipitur ſanguis.

Αἱμόκερχνα. ſanginis miſsio uel effuſio. Nā κερχνᾶν ponitur ἐπὶ αἵματος ἐκχύσεως, pungere.

Αἱμομίκται. inceſtuoſi, inceſti.

Αἱμονία. ας. ἡ. Theſſalia & Epheſus.

Αἱμοπτοϊκός. οῦ. ὁ. excreans ſanguinem.

Αἱμοῤῥαγία. ας. ἡ. copioſi ſanguinis effuſio.

Αἱμοῤῥοέω. ſanguine fluo, ſanginis fluxum patior, unde αἱμόῤῥοος, mulier menſtruata.

Αἱμοῤῥοΐς. ΐδος. ἡ. hæmorrhois, morbus, id eſt ſanguinis fluxus, exitus cum per anguſtum luctatur, ut in ſectione uenæ, uarices, mariſcæ. Etiam αἱμοῤῥοΐδας morbum ſedis interpretatur Hermola.

Αἱμόῤῥοος. ſerpentis nomen.

Αἱμός. ὁ. nemus, arbuſtum.

Αἱμοφόρυκτος. ὁ. ἡ. cruentatus.

Αἱμοχαρής. έος. ὁ. ἡ. ſanguine gaudens.

Αἱμυλία. ας. ἡ. facundia, illecebræ, ſermonis lepiditas.

Αἱμύλιος. ου. ὁ. καὶ

Αἱμύλος. ὁ. facetus, blandus, uarius, diſertus.

Αἱμωδεῖν. οῦ. ὁ. καὶ

Αἱμωδιᾶν. obſtupeſcere dentibus ex acerborum fructuum eſu, aut ſtridore quopiā, qui etiam gingiuas infeſtat.

Αἱμῶ. τοὺς ὀδόντας ἀλγῶ, dentibus doleo.

Αἱμωδία. ας. ἡ. dentium ſtupor ex eſu pomorum immaturorum.

Αἵμων. ονος. ὁ. cruentus, expertus.

Αἱμωπός. οῦ. ὁ. ſanguinarius, cruentus.

Αἰναρέτης. ου. ὁ. grauis uirtute.

Αἰνεάδαι. οἱ. æneadæ.

Αἴνεσις. εως. ἡ. laudatio.

Αἰνετός. οῦ. ὁ. laudabilis.

Αἰνέω. μ. έσω. καὶ ήσω. laudo. Hinc Aeneam illum dictum oſtendis Homerus in hymno Veneris: τῷ δὲ καὶ αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται, οὕνεκά μ' αἰνὸν ἔσχεν ἄχος.

Αἴνιγμα. τος. τό. uel αἰνιγμὸς Ariſtoph. ænigma.

ma,quæſtio obſcura,ſermo nodoſus,& inuolutus. Latini antiqui ſcirpos appellauerunt,ut Gellius ſcribit lib.12.cap.6.per antiphraſim fortaſſe,quemadmodum etiã bellũ dicitur,quaſi minime bellũ & bonũ.

Αἴνιγμα γαλήνης.indicium,alluſio tranquillitatis.

Αἰνιγματιστής.οῦ.ὁ.qui loquitur per ænigmata,resq́ per ſe dilucidas data opera obſcurat,cuiuſmodi ſunt carmina Lycophronis Eraſmo.

Αἰνιγματώδης.εος.ὁ.ænigmaticus.

Αἰνίζομαι.laudo.

Αἰνικτά.τὰ.obſcura.

Αἰνίττω.καὶ

Αἰνίττομαι.μ.ίξομαι.obſcurè loquor, innuo latenter(ut fit in tabula Cebetis)ænigmate oſtẽdo & ſignifico, cõiecto apud Sophocl. Αἰνίττεται τὸν πέτρον,taxat Petrum, Plutar.in Placi.ἀδήλως ἐπισημαίνει. Αἰνίττονται μεταφοραὶ, ænigmaticæ orationi translationes congruunt. Ariſt.Rheto.

Αἰνόγαμος.ου.ὁ.infelix nuptus.

Αἰνόμορος.ου,grauiter moriturus.

Αἰνοπαθής.έος.ὁ.ἡ.grauiter affectus.

Αἶνος.ου.ὁ.laus,gloria. Item apologus,prouerbium.Αἶνον Aphthonius in Progymnaſ.ſimpliciter μῦθον, id eſt fabulam uocat.Huic ſunt(ut ait) uaria ex inuentoribus cognomina, συβαρίτης,κίλιξ, κύπριος, αἰσώπιος.Quintil. αἶνον ait à Græcis appellatum λόγον μυθικὸν, & αἰσωπικὸν, à Latinorum nonnullis apologationem, nõ ſatis in uſum recepto nomine: additq́ hoc à parœmia diſcrepare,quòd αἶνος totus ſit apologus,παροιμία autem ſententia breuior,ut apud Heſiod. Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω,φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.Ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον. Vtitur eundem ad modum & Archilochus & Callimachus. Etiamſi Theocritus ἐν κωμασταῖς,αἶνον pro parœmia uidetur uſurpaſſe,αἶνος θήν λέγεταί τις,ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν.id eſt,Fertur & hoc olim, in ſyluam ſecedere taurũ.Hæc Eraſ.Ariſtoph.interpretes prodũt αἶνον nõ concinnari pueris,

ſed ad uiros dirigi,nec conſolatoriũ modo eſſe,ſed parænericũ quoq́,admonet enim et docet.Dicitur etiã αἶνος,quod alio nomine γρῖφος,ſermo implicitus,ut apud Clearchum,uir non uir, auis nec tamen auis, lignum non lignum,lapis non lapis: pro eunucho,ueſpertilione,ferula,pumice.

Αἰνὸς.οῦ.ὁ.κακὸς,grauis,malus.

Αἰνότης.ητος.ἡ.grauitas.

Αἰνοτόκος.ου.ὁ.grauia & mala parens.

Αἰνόγονος.ου.ὁ.malè natus.

Αἴνυμαι.aufero,capio.

Αἰνῶς.grauiter.

Αἴξ.γός.ἡ.capra.generale nomen eſt ad omnes caprarum ſpecies, quarum triplex eſt differẽtia. nã recens natæ ἔριφοι appellantur:anniculæ,uel media ætate χίμαιραι: adultæ τράγοι et ἴξαλοι. Has Home.προγόνους uocat,medias μετάσσας, alias ἕρσας.

Αἰξάσσω.impello.

Αἰξωνεία.ἡ.conuitium.

Αἰξωνεύεσθαι.accuſare,cõuicijs inceſſere.Hoc uerbo intoleranda mordacitas ſignificatur, inde figuratum, quod in Attica Aexones dicacitate maledicaq́ uirulentia inſignes erant. Cæl.lib.10.cap.25.

Αἰολεύς.ὁ.Cæcias uentus.

Αἰολέω.μ.ήσω.π.ηκα.uario. ποικίλλω, συνεχῶς καὶ ταχέως στρέφω,κινῶ.

Αἰολλύγη.ἡ.umbra,momentum temporis.

Αἰολίζω.αἰολέω,uario,decipio,gero morem Aeolicũ, decipio,ut apud Heroclẽ,μὴ δ' αἰόλιζε αὐτὰν,Ne circunſcripſeris ipſam. Inde deductum, quòd Aeoles ut fraudulenti infamabantur, ut Theocriti interpres in primum Idyllion annotat. Item Aeolice loquor,Strabo.lib.8.

Αἰολοθώρηξ.habens pulchrum thoracem.

Αἰολομίτρης.ου.ὁ. ποικίλην ἔχων τὴν μίτραν. Eſt autem μίτρα zona bellica.

Αἰολόμητις.ιος.ὁ.heterocl.accentu in antepen.& cum ι.ἀγκυλόμητις, uarij conſilij. Moſchopol.in Heſiodo.

Αἰολοπύλαι.αἱ. ſunt quæ forma ſphærica,ex ære aut alia materia fiunt, intus cauæ quibus ineſt punctum anguſtiſſimum, quo aqua

aqua infunditur, deinde igni admotæ, ſimul atq; aqua feruere cœperit, flatum tantiſper emittunt, dũ aqua (quæ in fumũ reſoluta, paulatim efflatur) durauerit. Deductũ ab αἰόλος et πύλη, quaſi Aeoli portæ.

Αἰολόπωλος. ὁ, ἡ. uarius pullus, equus uelox, bonos equos habens.

Αἴολος. ου. ὁ. rex uentorum.

Αἰόλος. ου. ὁ. uarius, doloſus, obſcurus.

Αἰονάω. μ. ήσω. π. ηκα. aſpergo, humecto.

Αἴτνα, ας. ἡ. urbis nomen.

Αἴπερ. tanquam.

Αἰπεινὸς. ῆ. ὁ. excelſus.

Αἰπήεις. εντος. ὁ. idem.

Αἰπόλιον. ου. τὸ. grex caprarum.

Αἰπόλα. ης. ἡ. αἰπόλιον, καὶ κάπηλος.

Αἰπόλος. ου. ὁ. caprarius.

Αἶπος. εος. τὸ. cacumen, uertex. (ui.

Αἰπύκερως. alta cornua habens. epithetõ cer

Αἰπύς. εος. ὁ. altus, magnus, durus, pernicioſus

Αἰπύτιος. idem.

Αἶρα. ας. ἡ. lolium.

Αἱρέομαι. ῦμαι. αἱρέσομαι. π. ᾕρημαι. ἀόρ. α. ἡρέθην. medius ἀόρ. β. εἱλόμην, ἀπὸ τοῦ ἕλομαι. eligo, uolo, decerno.

Αἱρέσιμος. π. capi aptus.

Αἵρεσις. electio. Chryſoſt. περὶ ἱερωσύνης, utitur pro ea electione, qua epiſcopus eligebatur à populo. Item opinio de aliquo dogmate firmata, hæreſis, ſecta. quarum quatuor imprimis celebres erãt Athenis, Academica, Peripatetica, Epicurea, & Stoica: à quibus aliæ omnes quæ à Laertio colliguntur, tanquam fontibus promanarunt. Θέσις (ut annotat Cælius) eſt præſtantis in philoſophia uiri παράδοξος ὑπόληψις, id eſt opinio admirabilis, ſicuti Antiſthenis, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀντιλέγειν. Quæ ſi obrepat in plureis non inurbanos, iam αἵρεσις, id eſt ſecta nuncupatur, ſed inter pullatos gregaleisq; κοινὴ ἔννοια. Optio, ut βασιλείας αἵρεσις, apud Chryſoſtomum, optio regni. Politian. hæc uerba Herodia. lib. 6. ἐκέλευσε κελεύοντες εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανιέναι τῆς ἀξίας αἵρεσιν, ſic Latine fecit: Iuſſerunt ad ſuam quenque uitam & officium redire. Significat item expugnationem.

Αἱρεσιώτης. ου. ὁ. hæreticus.

Αἱρετίζω. μ. ίσω. π. ικα. καὶ

Αἱρετίζω. μ. σω. π. κα. eligo, placeo, ſector.

Αἱρετικὸς. οῦ. ὁ. hæreticus, qui præter ueritatem aliquid opinatum habet.

Αἱρετιστὴς. οῦ. ὁ. princeps ſectæ.

Αἱρετιῶ. aſſumo, adduco in meam ſententiã.

Αἱρετός. οῦ. ὁ. eligibilis, electus, potior arbiter.

Αἱρέω. μ. ήσω. ἀόρ. β. εἷλον. capio, teneo, deſtruo, populor, occido, actiuum.

Αἰρικὸς. ὁ. loliaceus.

Αἰσαλαὶ, procellæ, turbines.

Αἴρομαι. in uoce paſſiua ſignificat interdum etiam tollo, id eſt erigo. Plutar. αἰρόμενοι τὰ ἱστία εἰς ἀπόπλουν. Xenoph. ῥᾷον ὁ ἵππος τὰ πρόσθεν αἴρεται.

Interdum porto, geſto, uel potius geſtandum tollo, hoc eſt ἀνατίθεμαι, ἐπιφορτίζομαι. Interdum ſuſcipio, id eſt, incepto, aggredior, ut πόλεμον ἢ κίνδυνον αἴρεσθαι. Interdum fero, hoc eſt reporto præmium uel lucrum, ut αἴρομαι κλέος, αἴρομαι νίκην, refero, aufero gloriam, uictoriam. Bud. Com. (μενον

Αἴροντος. obedientis. παραδεχομένου, ἀρεσκο-

Αἰροπιόν. τὸ. tenebroſum, cribrum.

Αἶρος. miſer. Homer. de Iro, Odyſſ. σ. ἢ τάχα Ἶρος αἶρος ἐπισπαστὸν κακὸν ἕξει.

Αἴρω. μ. ρῶ. π. κα. tollo, uiribus apprehendo, eleuo. Vnde Latinis ærumnæ dictæ (teſte Feſto) hoc eſt furculæ, quibus uiatores alligatas ſarcinas gerebant. Aliquando aufero, de medio tollo. Aliquando moueo, id eſt, ſoluo, proficiſcor, abeo. Actiuum accuſatiuo, Bud. Com.

Ἄϊς. ιδος. ὁ. infernus. Interdum imbecillis. ἲς enim uirtutem ſignificat.

Αἶσα. ης. ἡ. parca, à δαίω, diſtribuo, & in futuro δαίσω. unde abiecto δ, αἶσα, id eſt μοῖρα, εἱμαρμένη, πεπρωμένη. Pro inſania, apud Sophocl.

Αἴσακος. ramus lauri.

Αἰσάλων. ωνος. ὁ. æſalo, accipitris ſpecies. Aliàs αἰσάρων.

Αἴσαρος.ὁ.flumen per Crotona fluens.
Αἴσηπος.ὁ.ὁ.fluuius Lyciæ.
Αἰσθάνομαι.μ.αἰσθήσομαι.π.ᾔσθημαι.μέσ.ἀόρ.β.ᾐσθόμην. ſentio, cognoſco, intelligo, experior. Genitiuo uel datiuo, aliquando accuſat.de quo Priſcian.libro 18. Αἰσθάνομαι ἀρνηκὼς,ſentio dixiſſe.
Αἴσθημα.ατος.τό.κοὶ
Αἴσθησις.εως.ἡ.ſenſus ipſa uis, & quod ſenſu percipitur.
Αἰσθητήριον.ſenſuum ſedes,ſenſorium.
Αἰσθητικὸν.ὁ.τὸ.facultas ſenſiua.
Αἰσθητικός.ὁ ὁ.ſenſitiuus.
Αἰσθητικώτατος.ὁ.ὁ. maximè ſenſu præſtans.
Αἰσθητός.ὁ.ὁ.ſenſibilis, ſenſilis.
Αἴσθω.ſpiro,ἐκπνέω.inde ἄσθμα.
Αἰσιμία.ας.ἡ.uaticinium.
Αἴσιμος.decens,fatalis. Ariſtoph.Eccleſ. τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ αἴσιμος κυλίνδεται. Id eſt,χωλὸς,ἄτιμος,ἀμαθὴς.
Αἰσιμῶ.inſumo,expendo.
Αἴσιος.ὁ.decens,proſper, uerus,germanus, medioctis.
Αἰσιούμενοι τὸ χωρίον.captantes loci auſpiciũ.
Αἰσίως.aduerbium decenter.
Αἶσμα.ατος.τὸ.expenſa.
Ἀΐσσω.μ.ξω.π.χα.impello, moueo, impetum facio. committo, ſurgo, promico, emico, commoueor,feror,propero.
Αἰστήρ.ῆρος. ὁ.torris, titio.Oppian.γ. ἀλλὰ δυσμάτων μεγάρων αἰστῆρα φέροντες, Vrbis caſuræ ſignum,torremq́ ferentes.
Ἄϊστος.ὁ.ἡ. perditus, inſcius, citra reditum, de quo nihil refertur.
Ἀϊστόω.μ.ώσω.π.ωκα.deſtruo, euerto,perdo, obſcuro,euaneſcere facio,occido.
Ἀϊσυητήρ.ρος.ὁ ſubulcus.
Αἰσυήτης,δημογέρων,ἀρχαῖος.
Ἄϊστωρ.ορος.ἡ.inexpertus, indocilis.
Αἴσυλος.ὁ.ὁ.impius,indecens, aduerſus,malus,iniuſtus.
Αἰσυμνάω.impero,rego.
Αἰσυμνῆται.οἱ.præfecti certaminum,aut miniſtri,aut iuuenes. Item tyrannorũ genus,quod olim à populo legebatur. Bud.
Αἰσυμνητίς.ίδος.ἡ.regina.

Αἰσώφρονος.ὁ.ὁ.timidus,mendax.
Αἴχιστος.ὁ.ὁ.turpiſſimus.
Αἰχίων.ονος.ὁ,ἡ.turpior.
Αἰχίω.τὰ. Attici utuntur pro αἰχίονα,ſicut χάρω,κρείττω,ἀμείνω.
Αἶχος.εος.τὸ turpitudo.
Αἰχουργούμενα. turpiter geſta, ab αἰχουργέω(μαι.
Αἰσχροκέρδεια. eſt uita turpiter quæſtuoſa, cui πλεονεξία cognatum eſt uitium.
Αἰσχροκερδῶ.turpiter lucrum facio.
Αἰσχροκερδής.έος.ὁ,ἡ.turpilucris, interprete D.Hieronymo ad Heliod.
Αἰσχροκερδία. ας. ἡ. lucri turpis cupiditas.
Αἰσχρολογεῖν.turpiter loqui.
Αἰσχρολογία.ας. ἡ. turpiloquium.κακολογία.
Αἰσχρόλογος.ὁ.ὁ.obſcœnus.
Αἰσχροποιός.fellator,fœdus.
Αἰσχρός.οῦ.turpis.
Αἰσχρότης.ητος.ἡ.obſcœnitas.
Αἰσχρουργία.ας.ἡ.confuſio, pudor, infamia.
Αἰσχρῶς.aduerb.turpiter,ut αἰσχρῶς διατίθεται τὸ σῶμα,polluit corpus.
Αἰσχύνη. infamia, pudor. Propriè ob ſcelus aliquod perpetratum,ἐπὶ τοῖς νομιζομένοις αἰσχροῖς,ut inquit Ariſtoxenes. Hãc philoſophi definiunt φόβον δικαίου ψόγου. id eſt, metũ iuſtæ reprehẽſionis. Gel.li.19.ca.7.
Αἰσχύνομαι.uerecundor,erubeſco,uereor,iniuriam patior,lædor. Accuſ.
Αἰσχυντηλὰ.τὰ. quæ parant uerecundiam.
Αἰσχυντηλία.ας.ἡ.pudor.
Αἰσχυντηλὸς,uel αἰσχυντηρὸς.uerecundus.
Αἰσχυντία.ας.ἡ.uerecundia.
Αἰσχύνω.υνῶ. confundo, dehoneſto, turpitudine afficio.actiu.
Αἰσωπικά.τὰ.ridicula.
Αἴσωπος.ου.Phrygum lingua idem eſt,quod Aethiops. Hoc nomine uocatus eſt ſummus ille fabularum ſcriptor, quòd nigerrimus eſſet, ac turpitudine uel Therſitæ Homerico conferendus.
Αἴτας.ὁ.ὁ.ſocius. Hinc ἀΐταν pro ὦ αἴταν.
Αἰτέω.μ.ήσω.π.κα. peto, ἐρωτῶμαι, ἱκετεύω, inſtanter peto. Actiu. accuſ. Τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, eſt ἀξίωμα facere uel αἴτημα, id quod initio probandũ ſuſceptum eſt,quod

etiam τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτεῖσθαι, καὶ αἰτεῖν dicitur. Ariſto. τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι dixit pro eo, quod eſt, Poſtulare ſibi cōcedi ut indubitatum, quod initio probandū recepit. Bud. Com.

Αἴτημα. ατος. τὸ καὶ

Αἴτησις. εως. ἡ. petitio.

Αἰτήσω δίκας. expoſcam pœnas.

Αἰτήματα. petitiones, poſtulata. Sic uocātur θέσεις, id eſt poſitiones nō uſqueadeò notæ, quæq; non ſtatim admittuntur ab auditore, ſimul ac à præceptore ponuntur, ſed argumento quodā aſtruuntur, priuſquam fidem faciant. Bud. Annot.

Αἴτης. ου. ὁ. lingua Theſſalica adamatus, is qui amatur, teſte Theocrito in eo Idyllio, cui titulum fecit ἀίτας.

Αἴτης. pauper, mendicus.

Αἰτηταί. οἱ. poſtulatores, petitores.

Αἰτητός. ου. ὁ. petitus, petibilis.

Αἴτια. τὰ. Aetia, liber Callimachi.

Αἰτία. ας. ἡ. cauſa, id eſt occaſio, caput, origo, fons, radix, principium. Baſil. in ἑξαμ. παρὰ τοῦ αἰτίαν λαβοῦσα. Aliquādo cauſa, id eſt forenſis cōtrouerſia. Eſt autem uox (ut tradit Eraſ.) cōmunis, & ad crimē, ob quod merito quis in ius uocari poſſit, & ad leuiorem iniuriam, cui ſufficit expoſtulatio. Unde ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι, & αἰτίαν ἐπιφέρειν, eſt in crimen uocare, crimen alicui inferre. Idem ſignificat δι' αἰτίας ἔχειν. & hoc in actiua ſignificatione apud Thucyd. καὶ ἐμὲ τὸν παραινέσαντα πολεμεῖν δι' αἰτίας ἔχετε. id eſt, Me quòd ad bellum ſuſcipiendum hortatus ſum accuſatis, uel reprehēditis. Nam aliâs paſsiue accipitur, ut αἰτίαν ἔχων dicatur, qui male audit, & ſuſpectus eſt criminis alicuius. Is & ſuſtinere cauſam dicitur apud Ciceronem, ex Græcis ſumptum, qui αἰτίαν ὑπέχειν pro eodem dicunt. Αἰτίαν δέχεσθαι, uel ἀναδέχεσθαι, eſt in ſe crimen recipere, uel agnoſcere rem perpetratam. Ἐν αἰτίαις εἶναι, in crimine eſſe, pœnas pendere, inculpari. Sic Cic. in Verr. Dat hoſpiti ſuo cuidam negotium, ut aliquem reperiret, quem ea feciſſe inſimularet, daretq; operam, ut is eo crimine damnaretur, ne ipſe eſſet in crimine.

Αἰτίαμα. ατος. τὸ. crimen.

Αἰτιάομαι. ῶμαι. facio cauſa alicuius rei. Item accuſo, culpo, Genit. & Accuſ. Ut αἰτιῶμαί σε τοῦτο, Criminoſe hoc tibi obiicio. Aliquando cū duobus accuſatiuis, ut τίνα ἂν ἑαυτὸν αἰτίαν αἰτιασάμενος, Quid contra ſeipſum obiicere poteſt? Significat etiam αἰτιῶμαι σε cauſam eſſe, uel in cauſa eſſe dico, cauſam ad te refero, etiam in bonam partem. Plato in Phædro, Καὶ ἔγωγε ὦ φαῖδρε αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίους θεούς, Hoc acceptum geniis loci refero. Budæus Commentariis.

Αἰτιᾶσθαι. querelam exponere.

Αἰτίασις. accuſatio, querela. unde αἰτίασιν ἀποθέσθαι ſignificat αἰτιᾶσθαι.

Αἰτιάζομαι. accuſor & culpor, paſsiue, & aliquando actiue, de quo Bud. Com.

Αἰτιάζω. μ. σω. π. κα. peto. (ætatē.

Αἰτιατέον τὴν ἡλικίαν. reiicienda cauſa in

Αἰτιατική. ῆς. ἡ. accuſatiuus caſus. (ortū.

Αἰτιατόν. cauſatum, à cauſa, uel ab authore

Αἰτίζω. μ. ίσω. π. ικα. peto. (cari.

Αἰτιολογεῖσθαι, προφασίζεσθαι, σκήπτεσθαι, cauſificari.

Αἰτιολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. cauſas agere, cauſas reddere.

Αἰτιολογικός. οῦ. ὁ. ἡ. cauſalis.

Αἰτιόλογος. ὁ. qui ſequitur rationem & utitur probationibus.

Αἴτιον. ου. τὸ. cauſa.

Αἴτιος. ὁ. ἡ. cauſa, author, αἰτία, ὁ τὴν ἁμαρτίαν δούς, reus. ὑπεύθυνος, μεμπτός, κολάσεως ἄξιος. αἴτιον αἰτιᾶσθαι, quod eſt accuſandum accuſari.

Αἶτος. νος. τὸ. inhabitatio. lucus, τέμενος, apud Pindarum.

Αἰτιοῦμαι. &

Αἰτοῦμαι. peto, obſecro, obteſtor. Item poſtulor, ut debitum ſoluā. Propriè eſt cōmodato petere, αἰτέω ſimpliciter petere.

Αἰτούμενοι δίκας. uocati in ius, uulgò citati.

Αἰτναῖος. ου. ὁ. magnus, ab Aetna monte, ut αἰτναῖος πῶλος, αἰτναῖος κάνθαρος.

Αἴσσω. applico.

Ἀιτῶμαι. pro ἀιτιῶμαι

Αἶφνης, καὶ

Ἀιφνίδιον. repente.

Ἀιφνίδιος. ου. ὁ. repentinus.

Ἀιχμάζω. μ. σω. π. κα. armo, iaculor.

Ἀιχμαλωσία. ας. ἡ. captiuitas, prædatio.

Ἀιχμαλωτεύω, & Ἀιχμαλωτίζω. μ. σω. π. κα. capio, duco captiuos.

Ἀιχμαλωτίς. ίδος. ἡ. captiua

Ἀιχμάλωτος. ου. ὁ. captiuus, proprie in bello captus, quaſi ὁ ἀιχμῇ ληφθεὶς, ab ἀιχμὴ, quod eſt ξίφος, & ἁλῶ, id eſt πορθῶ.

Ἀιχμή. ῆς. ἡ. cuſpis, ferrum haſtæ. παρὰ τὸ αἷμα χέειν, uel τὸ ἀίσσω.

Ἀιχμητής. οῦ. iaculator, pugil, armatus.

Ἀιχμόδετος. ου. ὁ. ἀιχμάλωτος.

Αἶψα. ſtatim.   (χύνειν.

Ἀιψηρός. οῦ. ὁ. celer. ἀ ψαίρειν, quod eſt τα

Ἀίω. audio, ſentio, ſpiro. unde ἄσθμα.

Ἀιὼν, ῶνος. ὁ. æuum, ſeculum, quaſi ἀεὶ ὤν. εἰς ἀιῶνα, ꝑpetuò, aduerb. uel in ꝑpetuum.

Ἀιωνίζειν. perdurare. διὰ παντὸς μένειν.

Ἀιώνιος. ου. ὁ. æternus.

Ἀιώρα. ας. ἡ. ſuſpẽdiculũ, ut ſumis erat in ſcena ex alto demiſſus, quo dij aut heroes in auras tollebãtur, et uaſorũ illud penſilium genus, quali ruſtici utũtur ad exiccandũ caſeum, κρεμάθρα alio nomine appellatũ. Aliquando ſignificat deambulationem, uel geſtationem potius ipſam, hoc eſt locũ ipſum, quò homines ſanitatis uel uoluptatis gratia lectis penſilibus geſtabantur. De hoc Bud. Com. Item feſtum quodam Athenis, εὔδειπνον aliâs dictum.

Ἀιωρέω. καὶ ἀιωρίζω. attollo, eleuo, ſuſpendo, ſuperbio, pendeo.

Ἀιώρημα. τος. τό. perpendulitas.

Ἀιωροῦμαι. ſpe ſuſpenſus ſum, & rebus nouis immineo, id eſt, ἐλπίσιν ἀναρτῶμαι. Ἀιωρεῖσθαι τῇ ψυχῇ, eſt exultare, & gaudio efferri, & lætitia geſtiente affici. Bud. Com. Ἀιωροῦμαι τοῖς φαυλοτάτοις, cõſpicior inter

Ἄιωρος. ου. ὁ. ſublimis.   (miſerrimos.

ἈΚ.

Ἄκα. acutum, phalangis pugna.

Ἀκαχίζω. μ. ίσω. π. ικα. triſtor.

Ἀκαδημία. ας. ἡ. gymnaſium Athenis, quia propè lauacrum poſitum, ut Heſych. tradit. De hoc etiã Laërtius in uita Platonis.

Ἀκάζομαι. triſtor.

Ἀκαθαίρετον. inexpugnabile.

Ἀκαθαρσία. ας. ἡ. immunditia.

Ἀκάθαρτος. ου. ὁ. ἡ. immundus, impurus.

Ἀκάθεκτος. ου. ὁ. ἡ. effrenis, irreuocabilis, uagus.

Ἀκάθεκτος. ου. ὁ. intollerabilis.

Ἀκαθίρα. ας. ἡ. iuniperus.

Ἀκαθοσίωτον. τὸ. profanum, iniuſtum.

Ἄκαινα. ſtimulus, bucentrum. Item metiendis agris inſtrumentum pedum decem: ab re nomine indito, quaſi στερῶσα αὐτοὺς τοῦ καίνειν. cognoſcentibus enim ſingulis agri ſui terminum ſublatæ ſunt cædes. Cæl. lib. 4. ca. 29.

Ἀκαιρία. ας. ἡ. importunitas, intempeſtiuitas, temporis difficultas.

Ἀκαιροβόας. loquax.

Ἄκαιρος. importunus, intempeſtiuus.

Ἀκαίρως. importunè.

Ἀκακαλίς. ίδος. ἡ. fructus cuiuſdam fruticis naſcentis in Aegypto.

Ἀκακία. ας. ἡ. innocentia, ſimplicitas.

Ἀκακίτης. ου. ὁ. nullum malum promeritus.

Ἄκακος. ου. ὁ. purus, ſimplex, apertus, non uerſutus, ὁ πανοῦργος. nam κακὸς πανοῦργος notat. Dionyſius ad Demophilũ ſcribens oſtẽdit, ἀκάκους eſſe τοὺς μὴ προσγνοῦντας τὰ κακὰ, quibus aliorum mores non ſunt formidoloſi. Ex ſuo enim animo alienum æſtimãt animum, ut ſit minime ſubdolus aut ſuſpicioſus.

Ἀκάκως. purè, ſimpliciter.

Ἀκάκωτος. ου. ὁ. iucundus.

Ἀκαλανθίς. ἡ. canis nomen, & auis.

Ἀκαλαῤῥείτης. ου. ὁ. ἡ. quietè fluens, ut flumina quæ tacito curſu feruntur.

Ἀκαλήφη. ης. ἡ. urtica herba, & animal marinum, quod urticam uocant, à quo abſtinuiſſe Pythagoras dicitur, quoniam Hecate ſacrum foret. Vide prouerb. A fabis abſtineto: &, A piſcibus abſtineto.

Ἀκαλλὲς. τὸ. deforme.

Ἀκαλλιέρητος. ου. ὁ. ἡ. execrabilis.

Ἀκαλλώπιστος.ου.ὁ.incompoſitus.

Ἄκαλος. ου. ὁ. quietus, placidus, pro ἥκαλος, κατὰ συστολήν.

Ἀκάλυπτος.ου.ὁ.retectus.

Ἀκάμανος.camelus, διὰ τὸ μὴ κάμνειν.

Ἀκάμας.αντος.ὁ.ἄοκνος, laborem nõ ſentiens.

Ἀκάματα, pro ἀκαμάτως.indefeſſe.

Ἀκάματος.ου.ὁ.ἡ.ἀνένδοτος, irrequietus, indefeſſus, infatigabilis.

Ἀκάμπιος.ου.ὁ.εὐθύδρομος, curſus prolixus, & in rectum.

Ἀκαμπής.ἑος.ὁ.ἡ.inflexibilis.

Ἄκαμπτος.ου.ὁ.rigidus, qui non flectitur.

Ἀκαμψία.ας.ἡ.rigiditas.

Ἄκανθα.ης.ἡ.ſpina.

Ἀκάνθιαι.ῶν. Sic uocari cicadas quaſdam in Græcorũ libris inuenitur, nõ quia (ut Suidas inquit) ſpecies ſit hæc inſecti illius, ſed epithetõ eſt obuerſantis inter ſpinas, quas illi ἀκάνθας uocant. Cæl. lib. 9. cap. 11.

Ἀκανθίας γαλεός. ſpinax, muſtellus, Theo.

Ἀκανθινός.οῦ.ὁ.ſpineus.

Ἀκανθίς.ίδος.ἡ.acanthis, auis, quam Theodo. nunc ſpinum, nunc ligurinum uocat.

Ἀκάνθιον.τὸ.ſpinula.

Ἀκανθώδης.ὁ.aſper, acutus in morem ſpinæ.

Ἄκανθος. ου. ὁ. acanthus. acer Theodoro & ſpina dicitur.

Ἀκανθωνία.ας.ἡ.ſpina topiaria.

Ἀκανθοφόρος.ου.ὁ.aculeifer.

Ἀκανθόχοιρος.ου.ὁ.echinus terreſtris.

Ἀκανθυλλίς.ίδος.ἡ.ἀκανθίς.

Ἀκανθώδης.εος.ὁ.ἡ.ſpinoſus, aculeatus, dumoſus.

Ἀκανθών.ῶνος.ὁ.ſpinetum.

Ἄκανος.ſpina.

Ἀκαπήλευτος.ου.ὁ.ἡ.qui non cauponatur.

Ἀκαπήλευτος γνώμη.integer atque ſyncerus animus, Cyril.

Ἄκαπνος.ου.ὁ.ἡ.ſine fumo, ut ἄκαπνος θυσία, ſacrificium citra fumum.

Ἀκάρδιος.ου.ὁ. carens corde, ſine medulla, apud Theophraſt.

Ἀκαρίς.τὸ. annulus, quem in minimo digito geſtabant, δακτυλίδιον. ob paruitatem ſic dictus.

Ἀκαρής.ἑος.ὁ.ἡ. paucus, indiuiſibilis, inſtans tempus. ut ἐν ἀκαρεῖ, repente. Ariſtoph. Ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, momento temporis. Lucian. ἐν ἀκαραίῳ χρόνῳ pro eodem dixit.

Ἄκαρι. acari, candidum animal, quod in lignis naſcitur.

Ἀκαριαῖος.ὁ.ſine ſciſſura, minimus, breuis, paruus, modicus, quaſi ſine capite.

Ἀκαρίδιος.minutus, breuis uehementer.

Ἀκαρπεῖν.ſterilem eſſe.

Ἀκαρπία.ας.ἡ frugum priuatio.

Ἄκαρπος.ου.ὁ.ἡ.infructuoſus, inutilis, ἄγονος.

Ἄκαρτος.ου.ὁ.intõſus. Athenæ.li.5 καὶ μὴ τοῖς τριβωνίοις καὶ τοῖς ἀκάρτοις πώγωσι πιστεύομεν.

Ἀκαρῶς, pro ἐν ἀκαρεῖ, de quo in ἀκαρής.

Ἀκασύφρων.ονος.ὁ.prudens.

Ἀκατάβλητον.τὸ.quod dirui nequit.

Ἀκατάγγελτος.ου.ὁ.ἡ.indemnatus. Ἀκατάγγελτος πόλεμος, indictum bellum.

Ἀκατάγνωστος.ου.ὁ.ἡ. irreprehenſibilis.

Ἀκαταγώνιστος.ὁ.inuictus.

Ἀκαταιτίατος.υ.ὁ.ἡ. innoxius, nõ accuſatus.

Ἀκατάκριτος.ου.ὁ.ἡ.iniudicatus.

Ἀκατακρίτως.ſine iudicio.

Ἀκατάληκτον.υ.τὸ.inceſſabile.

Ἀκαταλήκτως.intrepidè.

Ἀκατάληπτος.υ.ὁ.ἡ.incomprehenſibilis.

Ἀκαταληψία.ας.ἡ.incomprehenſibilitas

Ἀκαταλίς.ίδος.ἡ.ἀρκευθίς, bacca iuniperi.

Ἀκατάλλακτος.υ.ὁ.ἡ.inconciliabilis.

Ἀκαταλλάκτως.inconcilianter, odioſe.

Ἀκατάλληλος.incongruus.

Ἀκατάλυπτος.υ.ὁ.ἡ.nõ abſcõditus, nõ uelatus.

Ἀκατάλυτος.ου.ὁ. indiſſolubilis.

Ἀκαταπάλαιστος.ου.ὁ.ἡ.ineluctabilis.

Ἀκατάπαυστος.ου.ὁ.ἡ.inceſſabilis

Ἀκαταπαύστως.aſſiduè

Ἀκατάπληκτος.ὁ.non attonitus.

Ἀκαταπράϋντος.ου.ὁ.ἡ.implacabilis.

Ἀκατάσειστος.υ.ὁ.inconcuſſus, firmus.

Ἀκατασήμαντον.τὸ.non obſignatum.

Ἀκατάσκευος.υ.ὁ.ſolutus, incompoſitus.

Ἀκατασκεύαστος.inconditus, infabricatus.

Ἀκαταστασία.ας.ἡ.ſeditio, inconſtantia.

Ἀκατάστατος.υ.ὁ.inſtabilis, infirmus.

Ἀκατάσχετος.υ.ὁ.uel ἀκατάσχετος.irretentibilis, qui cohiberi non poteſt, incohercitus.

Ἀκαταχέτως. irrepreſſibiliter, ſummopere.
Ἀκατάψευστος. ου. ὁ. haud ementitus, nō fictus.
Ἀκατέργαστος. ου. ὁ. imperfectus, incompoſitus, rudis, impolitus.
Ἀκατανύστακτος. ου. ὁ. inſomnis.
Ἀκάτιον. τὸ. καὶ
Ἄκατος. ἡ. nauis piſcatoriæ genus, quæ & ἐπακτρὶς, πορθμὶς, & κάραβος dicitur.
Ἀκάτιος. ου. ὁ. uel ἀκάτιον. τὸ. Ariſtot. uelum maximum in naui.
Ἀκατονόμαστος. ου. ὁ. nomine carens.
Ἄκαυλον. ex caule, Theod. uertit ex Theoph.
Ἄκαυστος. ου. ὁ, ἡ. inuſtus.
Ἀκαχέατο. triſtabantur.
Ἀκαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ
Ἀκαχίζω. μ. ίσω. π. ικα. triſtitia afficio, cōfun(do.
Ἀκαχήμενος. καὶ
Ἀκαχμένος. acutus, præferratus.
Ἀκαχήσατο. triſtatus eſt.
Ἀκαχμύω. μ. ήσω. π. ηκα. acuo.
Ἀκέαμαι. καὶ
Ἀκέομαι. medeor.
Ἀκερσεκόμης. ου. ὁ. non raſus comam, intonſus, epith. Apollinis.
Ἀκέλευθος. ου. ὁ. inuitus. Item ſigna quæ locis parū puris præfigūtur ἀκέλευθα appellan(tur.
Ἄκεντρος. ου. ὁ. ἡ. ſine aculeo.
Ἀκέομαι. reparo, reſarcio, medeor, ἀκέομαι.
Ἀκέραιος. ου. ὁ, ἡ. integer, ſimplex, ſanus, innocuus, ſyncerus.
Ἀκεραιότης. ητος. ἡ. ſimplicitas, integritas.
Ἀκέρατος. ου. ὁ. cornibus uacans.
Ἀκεραύνωτος. ου. ὁ, ἡ. non tactus fulmine.
Ἀκέρδεια. ας. ἡ. βλάβη.
Ἄκερκος. ου. ὁ. cauda uacans.
Ἄκερος. ου. ὁ. [illegible], pro ἀκέρατος, ὀλόκληρος.
Ἄκερως. ω. mutilus, cornibus carens.
Ἀκερσοκόμης. ου. ὁ. intonſus.
Ἀκέσασθαι, καὶ
Ἀκέσθαι. mederi, curare.
Ἀκέσιμος, καὶ
Ἀκεσίπονος. ου. ὁ. medicinalis.
Ἀκέσιος. ου. ὁ. Apollinis epitheton, quaſi ἀλεξίκακος. Cælius libro 9. cap. 19.
Ἄκεσις. εως. ἡ. medicina.
Ἄκεσμα. ατος. τὸ. καὶ ἀκεσμός. οῦ. ὁ. medicamen(tū.

A K.

Ἀκεσσαῖος. ὁ. Aceſſæus, ignaui nautæ nomen, qui cū lunam cauſatus, nauigationem diſferret, adagio locū fecit, Ἀκεσσαίου σελήνη, Aceſſæi luna, in cōperendinatores, qui nouam ſubinde cauſam comminiſcūtur, quo negotium proferant. Eraſ.
Ἀκεστής. οῦ. ὁ. καὶ
Ἀκέστωρ. ορος. ὁ. medicus.
Ἀκεστήριον. ου. τὸ. acicula.
Ἀκεστής. οῦ. ὁ. ſartor.
Ἀκέστρα. ας. ἡ. acus.
Ἀκεστρία. ας. ἡ. medicatrix, ſartrix.
Ἄκεστος, ου. medicabilis. ἰάσιμος.
Ἀκεσώδυνος. ου. ὁ, ἡ. doloribus medens, dolores mitigans.
Ἄκεσμα. ατος. τὸ. medela.
Ἀκέφαλος. ου. ὁ. truncus, ſine capite. Vnde ἀκέφαλα ἔπη, dicuntur uerſus à breui incipientes, quaſi ſine capite: & ἀκέφαλος μῦθος, imperfectus ſermo, uel fabula nondū abſoluta apud Platonem.
Ἀκέω. μ. ήσω. medeor.
Ἀκέων. οντος. ὁ. inuitus. Item tacitus, muſſitans, territus. Vel etiam tacitè aduer. [illegible]. ἀπὸ τῆς ἀκῆς, quod percuſſionem ſignificat, & immobilitatem. Hom. Iliad. α. ἧσο ἀκέων. Idem, ἀλλ᾽ ἀκέουσα κάθησο.
Ἀκηδὲς. τὸ. inhumatum, neglectum.
Ἀκήδεστος. ου. ὁ. incuratus.
Ἀκηδέω. μ. ήσω. π. ηκα. negligo, torpeo. Actiu.
Ἀκηδής. έος. ὁ, ἡ. inſepultus, neglectus, deſpectus.
Ἀκηδία. ίας. ἡ. pigritia, tædiū, triſtitia, inertia, ſocordia, ſecuritas. Vulg. accidiā appellat.
Ἀκηδιάζω. tædio et anxietate afficior.
Ἀκινδύνως. tutò, ſine periculo.
Ἀκηδῶς. neglectè, ſine ſepultura.
Ἀκήλητος. ου. ὁ. ἡ. inexorabilis, immotus, ut ἀκήλητος νόος, immota mens, Plutar.
Ἀκηλιτός. ὁ, ἡ. immaculatus.
Ἀκηλίδωτος. ου. ὁ. idem.
Ἄκημα. ατος. τὸ. medela.
Ἀκὴν. tacitè, cum ſilentio, ubi quis ne hiſcere quidem audet. ab α, & χαίνειν. Homer. ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ἀκηράσιος. ου. ὁ, ἡ. incorruptibilis.

Ἀκλώιος. ου. ὁ. tacitus.

Ἀκλώπτος. ου. irrequietus.

Ἀκύξατο. cum tuſsi expuit, Hippoc.

Ἀκήρατος. ὁ, ἡ. incorruptus, immortalis, integer, perfectus, indomitus.

Ἀκήριος. ὁ. immortalis, exors, auferens cor, imbecillis.

Ἀκηρυκτί. aduerb. citra præconem.

Ἀκήρυκτος. ου. ὁ, ἡ. non prædicatus uoce præconis, hoc eſt indictus, ut πόλεμος ἀκήρυκτος, indictum bellum.

Ἀκηρύκτως, aduer. apud Thucydidem, idem quod ἀκηρυκτί.

Ἀκήρυτος. ὁ. magnus, immutabilis.

Ἀκηχέατο. triſtabantur.

Ἀκηχεδών. όνος. triſtitia.

Ἀκίβδηλος. ου. ὁ. καὶ

Ἀκιβδήλευτος. ου. ὁ. incorruptus, purus.

Ἀκίδες. telorum cuſpides.

Ἀκιδνός. ου. ὁ. tenuis, imbecillis.

Ἀκιδνότερα. τὰ. inferiæ.

Ἀκίδωτον. τὸ. telum ſine cuſpide.

Ἀκίζομαι. μ. σομαι. uerberor, deſtruor.

Ἄκικυς. ὁ. impotens, imbecillis.

Ἀκίναιδος. ου. ὁ. pudicus.

Ἀκινάκης. ου. ὁ. acinaces, gladius Perſicus.

Ἀκινδυνί. citra periculum.

Ἀκίνδυνος. ου. ὁ, ἡ. ſecurus periculo carens.

Ἀκινδύνως. tutò.

Ἀκινησία. ἡ. quies, immobilitas.

Ἀκινητίζω. caueo ne moueam.

Ἀκίνητος. ου. ὁ, ἡ. immotus. ut ἀκίνητος αὐθεντία, neutiquam uiolanda authoritas.

Ἄκιος. ου. ὁ. incorruptus, à κὶς uerme ligna rodente.

Ἀκιρῶς. cautè, paulatim.

Ἀκίς. ίδος. ἡ. cuſpis, telum.

Ἄκις. ιδος. flumen Ciliciæ.

Ἀκίχητος. ὁ, ἡ. incomprehenſibilis, id eſt, ad quem peruenire nequimus.

Ἀκιώτατος. ου. ὁ, ἡ. incorruptus.

Ἀκκίζειν. acciſſare, id eſt, uotũ diſsimulare, fictè recuſare, quod accipere cupias. Accõ enim anicula fuiſſe dicitur notæ ſtultitiæ, quæ ſolita ſit ad ſpeculũ cum imagine ſua perinde atq; cum alia muliere confabulari. Illud etiam in moribus habuit peculiare, ut recuſaret, quod maxime cupiebat. unde ἀκκισμός, ſimulatio, diſsimulatio, ficta tergiuerſatio. Eraſ. Chil.

Ἀκκίζομαι. effœminor, delicior, ſtultè meipſum miror.

Ἀκλαυής. ῆος. ὁ, ἡ. illachrymabilis.

Ἀκλαυστί. citra lachrymas.

Ἄκλαυστος. ου. ὁ, ἡ. uel ἄκλαυτος. infletus, qui non fletur.

Ἀκλεᾶ. τὸν. inauditum.

Ἀκλεής. έος. ὁ, ἡ. inglorius.

Ἀκλεία. ας. ἡ. ignobilitas.

Ἀκλεινός. ου. ὁ, ἡ. ignotus.

Ἀκλεῶς. ſine gloria.

Ἀκλεής. έος. ὁ, ἡ. inglorius.

Ἀκληρέω. hæreditate fruſtror, infœliciter ago.

Ἀκληρία. ας. ἡ. calamitas.

Ἄκληρος. ου. ὁ. exhæres.

Ἀκλήρημα. ατος. τὸ. & ἀκλήρημα. calamitas, infortunium.

Ἀκλήρωτος. ου. ὁ. non ſortitus. ἄκληρος.

Ἀκλητί. inuocatò, citra inuitationem.

Ἄκλητος. ου. ὁ, ἡ. non uocatus.

Ἀκλινής. ὁ, ἡ. immobilis, non uacillans.

Ἄκληρος. ου. ὁ, ἡ. exſors, inops.

Ἀκλόνητος. ου. καὶ

Ἀκλυδώνιστος. immobilis, inquaſſabilis, imperturbatus.

Ἄκλυστος. ου. ὁ. tranquillus.

Ἀκλάδευτος. ου. ὁ, ἡ. ramis carens.

Ἄκμα. ieiunium, indigentia.

Ἀκμάζοντες. οἱ. qui ſunt confirmata ætate.

Ἀκμάζω. μ. σω. uigeo, in pubertate ſum, floreo, iuueneſco. Γνώμη ἀκμάζουσα, ſententia quæ obtinuit. Νυκτὸς ἀκμαζούσης, nocte intempeſta. Ἀκμάζοντος θέρους, media æſtate, uigente æſtate. Ἀκμάζοντος πολέμου, flagrante bello.

Ἀκμαῖος. ου. ὁ. maturus, uigens, adultus, adoleſcens, robuſtus. Ἀκμαιότατοι ταῖς ἡλικίαις, ætate & robore præſtantes.

Ἀκμαντόποδος. τ. infatigabili, inceſſabili pede currentis, Pindaro.

Ἀκμαστής. audax.

Ἀκμῖν. uoco.

Ἀκμὴ καιροῦ. *occaſio eſt, tempus appetit.*

Ἀκμή. ῆς. ἡ. *uigor, acies, flos ætatis, integra ætas, opportunitas,* μεσότης τῆς ἡλικίας. *ſummū incrementū interprete Linacro,* τέλος τῆς αὐξήσεως. *ſummū quando cuſpis ulterius ire nequit. Demoſt. Philip.* ά, Νῦν δ᾽ ἐπὶ αὐτὴν ἥκει τὴν ἀκμήν. *Iſocr.* κράτιστον ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας τυγχάνειν, *Felicitatē aſſeq.*

Ἀκμὴν. *rurſus, adhuc, præterea. Vehementius quiddam eſt quàm* ἔτι, *ut annotat Eraſ. in Matth. 15.*

Ἄκμηνος. ου. ὁ. *penitus eſuriens. Ilia. ſ.* ἄκμηνος σίτοιο δυωσομ ἄντα μάχεσθαι.

Ἀκμηνός. ἀκμαῖος.

Ἀκμής. ῆτος. ὁ. &

Ἀκμήτης. ου. ὁ. *exiſtens in uigore, indomitus, infatigatus.*

Ἀκμητὶ. *facillimè, ſine labore.*

Ἀκμόθετον. ου. τό. *lignum ſuſtinens incudem.*

Ἀκμής. ῆτος. *indefeſſus, non laborans,* ἀκμής.

Ἄκμων. ονος. ὁ. *incus, Saturnus, cœlum.*

Ἄκνημος. ου. ὁ, ἡ. *ſine ſuris.*

Ἄκνηστις. ιος. ἡ. *ſpina quæ lumbos diuidit, proprie in quadrupede, quanquam & Hom. de homine uſus ſit.*

Ἄκνισος. ου. *inſipidus, inſulſus.*

Ἀκοή. ῆς. ἡ. *auditus, auditio. Sæpiſſimè pro fama & rumore, ut apud Matth.* ἀπῆλθεν ἡ ἀκοή. Ἀκοαὶ *pro auribus. Lucian. in Nigri.* καὶ τῆς φωνῆς ὁ ἦχος ἐν ταῖς ἀκοαῖς παραμένει.

Ἄκοιλος. ου. ὁ. *non cauus.*

Ἀκοίμητος. ο. ὁ, ἡ. *laborit ſtudioſus, peruigil, inſomnis.*

Ἀκοινώνητος. ου. ὁ, ἡ. *incommunicabilis, qui& nullā admittit neceſſitudinē, cōmuni- ſenſus expers, ac inciuilis, ut Latini uocant.*

Ἀκοιρονόμης. ου. ὁ, ἡ. *intonſus.*

Ἀκοίτης. ου. ὁ. *maritus.*

Ἄκοιτις, καὶ ὁμόκοιτις. ιος. ἡ. *uxor, quaſi* σύγκοιτος. *propriè eſt quæ uirgo nupſit.*

Ἀκοιτεὶ. *ſine cubili. Plin. li. 11. ca. 17. mel* ἄκοιτον *uocat, quod eſt ſine retrimento, ſedimētóue, quod hodie quoq; ruſtici lectum ſtratumúe ac cubile in uno appellant.* ἀπὸ τῆς κοίτης, *quod lectum cubileq; ſignificat. Vnde &* κοιτὼν, *hoc eſt dormitorium Plinio, &* προκοίτιον *in Epiſtolis Cæcilij, pro antecubiculo: etiam ſi proceſtrion quoque legitur non abſurdè.* Προκοίτιον καὶ κοιτών, *Vitru. pro thalamo & antithalamo uſurpat. Hermol. in Plin.*

Ἀκόμπαστος. ου. ὁ. *alienus ab oſtentatione.*

Ἀκολάκευτος. ου. ὁ, ἡ. *inexorabilis, non gaudens adulationibus.*

Ἀκολασία. ας. ἡ. *intemperātia, prodigalitas, laſciuia, proteruitas. Opponitur* σωφροσύνη.

Ἀκολασταίνοντες. οἱ. *petulantes.*

Ἀκολασταίνω. *intemperanter ago, proteruè & libidinoſe uiuo, in omni laſciuia uerſor.*

Ἀκολάσμα. ατος. τό. *ſcelus.*

Ἀκόλαστος. ὁ. *mēdicus, prodigus, immodeſtus, laſciuus, libidinoſus, intemperās, luxurioſus, infrenis, incōtinens. Proprie proteruus (ut tradit Bud.) qui& circa libidines ſibi temperare non poteſt. Gellius lib. 18. negat perfectè uerti Latinè poſſe: Nimis (inquit) id uerbum inſolens erit. Sonat enim ad uerbum impunitus, uel incoërcitus, ut ſit qui cupiditates non puniat. Idē lib. 7. cap. 11. Item dignus pœna,* ἄξιος κολάσεως. *Ariſtoph. Plu.* ὡς ἀκόλαστον ἐστὶν ἆρα τὸ φορτὸν, Ἀκόλαστος γλῶττα. *lingua infrenis uelut abiecto freno.*

Ἀκολασταίνω. *laſciuio, ad laſciuiam feror, ſcortor.*

Ἀκόλος. ο. ὁ. *paruum fruſtū panis, ab α et* κόλον, *quaſi quod magis frāgi & diuidi non poſſit: uel quòd* κόλον *quoq; cibū ſignificet*

Ἀκολουθέω. έσω. *ſequor. ab α, quod, ut inde notat* ὁμοῦ *in compoſitione, &* κέλευθος *quaſi ſimul cum aliquo uado. Datiuo.*

Ἀκολουθητικός. ου. ὁ. *ſequax.*

Ἀκολουθία. ας. ἡ. *ſequentia, ſecutio, ratio, & ordo rei cuiuſq;, comitatus.*

Ἀκόλουθος. ου. ὁ. *cōſequens, cōſentaneus, ſimilis prioribus orationis. et ſubſtātiuè, aſſectator, comes, puer minor, miniſtrās in rebus corporis. Lucian. de Merc. ſeru.* οἱ μὲν τῶν συνδείπνων ἀκόλουθοι ὁρῶντες.

Ἀκολουθότερον ἦν. *magis conueniebat, Baſil.*

Ἀκολούθως. *congruenter, meritò.*

Ἀκόλυμβος. ου. ὁ. *imperitus urinandi.*

Ἀκόμης.

Ἀκόμψος. non bene miniſtrans, non uerſutus.
Ἀκομιαστὶ, ἀμυχθί.
Ἀκομιστία.ας.ἡ.incommodum.
Ἄκομπος.ου.ὁ.minime ambitioſus.
Ἄκομψος. ου.ὁ,ἡ. frugalis, iners, inelegans, incomptus.
Ἀκονάω.μ.ήσω.π.ηκα.καὶ
Ἀκονίω.acuo.
Ἀκόνη.ης.ἡ.καὶ
Ἀκονήλιθος.cotcotis. ἀκονῶ, quod eſt ἰνιρχῶ, ληθύνω. Mortarium, apud Hip.
Ἀκονιτί.ſine puluere, citra negotiũ & laborẽ, ſine pugna. Pli.li.35 ca.11. Alimachus Dioxippum, qui Pãcratio olympiæ citra puluerls iactũ (quod uocãt aconiti) uicit. Prouerbij loco dicitur de eo q ſine labore, hoc eſt citra puluerẽ ſudoremq́, uictor eua dit: ab athletis ſumptũ, qui puluerẽ inſpergebãt corporibus. uide Hermol. in Plin..
Ἀκόνιτον.ου.τὸ. aconitũ, herba præſenti simi ueneni. Item non pictũ. unde ἀκόνιτα, uaſa non illita, quæ calido diluta humore, aquam in ſe trahunt. Cælius lib.15.cap.2.
Ἀκονίτως, idem quod ἀκονιτί.
Ἄκονος.ου.ὁ.impercuſſus.
Ἄκοντες.iaculantes, non uolentes.
Ἀκοντί.iaculatum, ex iactu iaculi, inuito.
Ἀκοντίαι ſerpentes quidam, qui et ἀκοντίναι.
Ἀκοντίζω μ.ίσω.iaculor, cribror.accu.
Ἀκόντιον.ου.τὸ.iaculũ, telũ haſta minus eſt.
Ἀκόντισμα.ατος.τὸ.καὶ
Ἀκοντισμός.οῦ.ὁ.iaculatio.
Ἀκοντιστής.οῦ.ὁ.iaculator.
Ἄκοπα.τὰ.medicamenta laſsitudines & fatigationes leuantia.
Ἀκοπίαστον.laſsitudinis & caloris uacuum.
Ἄκοπος.ου.ὁ.gemmæ nomen uitro ſimulis, ac aurẽis guttis ſtellatæ. Item infatigatus.
Ἀκόρεστος.ου.ὁ.ἡ.καὶ
Ἀκόρητος.ου.inſatiabilis, incultus. ab α et κορῶ, purgare, uerrere. Ariſtop. in Ne. ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος, εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῆ κείμενος. id eſt, Mihi enim erat ruſtica ſuauiſsima uita Marceſcẽs, inornata, (ocioſe iacens.
Ἀκορία.ας.ἡ.inſatietas.
Ἄκορνα.ης.ἡ.herbæ nomen, Theod. Plinius libro 21.cap.16.
Ἄκορον.uenerea herba. Plin.lib. 25.cap.13.
Ἄκος.εος.τὸ. medela, pharmacum, ſanitas.
Ἀκοσμέω. eſt flagitioſe uiuo, munere meo perperã fungor, uices meas non obeo. Opponitur τῷ εὐτάκτως ζῆν.
Ἀκοσμία.rerum congeries indigeſta, confuſa & incondita, id eſt, σύστημα ἐκ ἀδιακρίτων μιγέον. Ἀκοσμία etiã eſt dedecus & indignitas, et ſtatus publici perturbatio, cum unicuiq; ordini ſuæ uices, ſuaq́; dignitas non conſtant.. Quo uerbo Plutarch. ſtatum reipublicæ, tempore belli ciuilis appellauit. Budæus Commentarijs.
Ἄκοσμος.ου.ὁ,ἡ.inornatus, incomptus.
Ἀκοσμοῦντες.οἱ.incompoſiti.
Ἀκοστάω.μ.ήσω.π.κα.ordeo paſcor, quemadmodum equi aliquando connutriri ſolent. Cælius 11.cap.16. Item indignor.
Ἀκόστη, et ἀκόσται, et ἄκοστος.ου.ὁ.ordeum, Cæl. (ibid.
Ἄκοιτον.τὸ.ἀόρυκτον.
Ἀκουάζω.μ.σω.π.κα.ſentio.
Ἄκουαι.οἱ.aures, ὦτα.
Ἄκουρος.ου.ὁ.intonſus.
Ἄκων.οντος.ὁ.ἀκοντός, iaculum, miſsile.
Ἄκουσα ης.ἡ.inuita. lege in ἀκίων.
Ἀκουσθέν.ον.τὸ.à dijs exauditum.
Ἀκούσιος.ου.ὁ.inuitus. ἀκούσιος φόνος, imprudẽs homicidiũ, cædes non ſponte perpetrata.
Ἀκουσίως.inuitò.
Ἄκουσμα.ατος.τὸ.diſciplina, præceptum. ἀκούσματα, auditiones, et ea quæ audiuerit quiſpiã. ut ἀκούσματα τερπνὰ, Herodia. auditu iucũda. Vſurpatur etiã à Cic. ad Attic.
Ἀκούσιος.ἄξιος ἀκοῦσαι.
Ἀκουσίς.ιος.ὁ.καὶ
Ἀκουστικός.οῦ.auditor.
Ἀκουστικὸν, ἀκουστικῶς ἔχων.
Ἀκουστός.οῦ.ὁ.audibilis.
Ἀκουτίζω.μ.σω.π.κα.audire facio, doceo.
Ἀκούω.μ.σω.π.κα.audio, intelligo, interpretor. Gal. ἀκοῦειν δ᾽ ὅταν λέγω, ῥᾴδιον ἢ ἄλλο τι τούτων ἀκούειν χρή. Ἀκούειν εὖ ἢ κακῶς, pro laudari et uituperari, quẽadmodũ apud Latinos benè & malè audire. Item prouocari, appellari. Lucia. ἐδ᾽ ἀναίνου

μὴ πολυπλάδος ἀκίαν. Apollon. grãmaticus ἀκύεσθαι dixit, pro accipitur, capitur, πολλάκις καὶ ὀνόματα ἐπιῤῥηματικῶς ἀκύεσθαι.

Item pro obtempero, & auſculto alicui, ut apud Latinos. Cic. Fam. 2. Nemo eſt, qui ſapientius tibi ſuadere poſsit teipſo, nunquam labere, ſi te audies. Ibidem: Tecum loquere, te adhibe in conſilium, te audi, tibi obtempera. Genitiuo iung. ut ἀκύω τῶ λέγοντος. Atticè ſæpe accuſ. iũgitur, ut ἀκύω σοῦ τὸς λόγυς, uel ἀκύω σε τῶν λόγων. Priſcian. libro 18.

Ἄκρα. ἡ initium, uertex, ſummitas, cacumẽ, extremitas abſoluta, promontoriũ, ἀκρό πολις. pars poſtrema apud Theod. & urbis proprium.

Ἀκραγάντινος. ν. ὁ. Agrigentinus. Theodo. inflectit penultimam.

Ἀκράγας. αντος. ὁ. Agrigẽtum, urbs Siciliæ.

Ἀκραγὴς. έος. ὁ, ἡ. imbecillis, difficilis, durus.

Ἀκραὴς. έος. ὁ, ἡ. flans in ſuperficie.

Ἄκραι. ῶν. iuga.

Ἀκραίπαλος. ν. ὁ, ἡ. nõſentiens crapulã, arcẽs (crapulam.

Ἀκραιφνὴς. έος. ὁ, ἡ. purus, frequẽs, ſyncerus, alacris.

Ἀκραὴς. έος. ὁ, ἡ. grauis. (fectus.

Ἄκραντος, καὶ ἀκράαντος, ut Ilia. β. ν. ὁ, ἡ. imper

Ἀκρασία. ας. ἡ. καὶ ἀκρασία. incõtinentia, luxuria, et uictus intemperantia, interprete Politiano.

Ἀκράτεια. ας. ἡ. intemperantia, uitium ſtomachi, quo non continet, quod ſumpſit.

Ἀκρατὲς. τὸ. imbecille.

Ἀκράτευμα. ατος. τὸ. intemperantia.

Ἀκρατὴς. έος. ὁ, ἡ. incõtinens, intemperãs, impurus, qui ſe temperare nõ poteſt. ab α & κρατέω. Ἀκρατὴς γλῶττα, ſicut ἀκόλαστος γλῶσσα, de quo ſupra.

Ἀκρατίζομαι. καὶ

Ἀκρατίζω. μ. σω. π. κα. ientor, merum bibo.

Ἀκράτισμα. ατος. τὸ. καὶ

Ἀκρατισμός. ῦ. ὁ. ientaculum. Plutarch. in Sympoſ. à meracius potandi conſuetudine nomen hoc inflecti coniectat, quoniam panis buccellam mero tingerent. Cælius libro 14. cap. 57.

Ἀκράτισος. ὁ. impos, apud Theocri.

Ἀκρατὸν. ν. τὸ. intemperãtia, uinum merum, ſæuitia.

Ἄκρατος. ν. ὁ. purus, inconditus, immodicus, impermiſtus, indilutus, incontinens, intemperans. à κεράννυμι.

Ἀκρατοποσία. ας. ἡ. potio uini meraci.

Ἀκρατοποτεῖν. inebriari, meracius potare.

Ἀκρατοπότης. ν. ὁ. merobibus. Thraeum & Scytharum epith. qui ἀκρατοποσίας, id eſt meri potatione utuntur.

Ἀκρατοφόρον. ν. τὸ. urceolus. ἀκρατοφόρυ Διονυσίο, ſacellum fuiſſe apud Phigalenſes in Arcadia, Pauſ. tradit. Cæl. lib. 15. cap. 6.

Ἀκράτωρ. ορος. ὁ. impotens.

Ἀκρατῶς. impotenter, impatienter, intenſe, immodicè, intemperanter.

Ἀκραχίδης. ος. ὁ, ἡ. indiuiſus in cacumine.

Ἀκραχολία. ἡ πρόχειρος ὀργὴ, ira repentina & leui de cauſa.

Ἀκρεμὼν. όνος. ὁ. uirgultum, germen, ramus prægrandis.

Ἀκρέσπερον. id eſt ἄκρας ἑσπέρας, ſicut ἄκρας νυκτὸς, pro ἐπὶ τὸν πρῶτον ὕπνον.

Ἄκρηβος. ν. ὁ. iuuenis.

Ἀκρήμορος. ν. ὁ. ſine affectu amoris.

Ἀκρημὼν. idem quod ἀκρεμών.

Ἀκρήπαλα. Dioſcorides nuncupare uidetur, quæ ebrietatẽ prohibẽt, ſicut ἄδιψα quæ ſi

Ἀκρής. έος. ὁ, ἡ. mutus factus ob timorẽ. (tim.

Ἀκρησία. idem quod ἀκρασία.

Ἀκρηστής. ῦ. ὁ. famulus.

Ἄκριτος. ο. ὁ, ἡ. imperfectus.

Ἀκριβάζω. diligenter indago.

Ἀκριβασμός. exqſita examinatio & ppenſio.

Ἀκριβαστής. diligens explorator.

Ἀκρίβεια. ας. ἡ. certitudo, cautio, diligentia. ἀκρίβεια νῦ, mentis conſummatio, & mentis exacta conſtitutio.

Ἀκριβὲς. τὸ. iuſtũ, omnibus numeris plenum, & abſolutum. Item τὸ ἀληθὲς. Hero. li. 1. τὸ δ' ἀκριβὲς τῆς ἀφηγήσεως ὀυκ ἐλεγχθήσεται. id eſt, Enarrationis ueritas nõ confutabitur. Πρὸς τὸ ἀκριβὲς, ad plenum, perfectè.

Ἀκριβέστατα. diligentiſsimè.

Ἀκριβὴς. έος. ὁ. ἡ. diligens in re neceſſaria, & manifeſta, fortis, exactus, uerus, certus.

Ἀκριβοδίκαιον. τὸ. ἀκροδίκαιον. ius exactum,

ſummũ ius, quod ſtrictum iuriſconſulti dicunt. ἄκρατον τῆ δίκης. Ariſtot. ἀκριβοδίκαιον uocat, quaſi ius exactius duriusq́;. Et qui illud æquitati præferunt, ἀκριβοδίκαιοι ab eodem dicuntur, quaſi præduri interpretes iuris, quaſiq́; deteriores iuris ſtudioſi, uſurpatoresq́;. Bud. Annot.

Ἀκριβολογοῦμαι. perſcrutor, diligenter diſquiro, exactè diſcepto, inquiro, exquiſitè diſputo, & æſtimo, conſideroq́;, exactam ſumptuum rationem ſubduco. Bud. Com.

Ἀκριβόω. βῶ. μ. ώσω. π. ωκα. diligenter cognoſco, accuratè exactèq́; cura qppiã ago, exactè ſcio, pſectè facio: ubi qs omnib. neruis incũbit. ut Ἀκριβῶ τέχνη τὴν τέχνην, pro ἀκριβῶς ἐπίσταμαι, ἀκριβῶς μανθάνω. Ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν, Diligenter didicit ab illis: aut (ut Valla interpretatur) exquiſiuit, uel rimatus eſt, uel pſcrutatus eſt. Matth. 2 Item pro diligenter ſcribo uel indago. Iſocrat. ταπεινῶς μὲν αὐτὰς φασι τὰ κάτω ἀκριβῶσαι. Libanius hoc ἐξακριβάζειν dixit. Abſoluta quædã diligentia hoc uerbo ſignificatur. Bud. Com. Accuſ.

Ἀκριβῶς. diligenter, exactè, adamuſſim, perfectè. Ἀκριβῶς εἰδέναι, certo compertoq́; ſcire, nihil ambigere.

Ἀκριδοθήρα. ας. ἡ. capſula ad uenãdas locuſtas.

Ἀκρίζω. μ. σω. altum pulſo, digitis pedũ incedo, extrema mutilo, & loca alta cõſcendo.

Ἀκρίν. ιος. ἡ. angulus.

Ἀκρίνης. ε. ὁ. καθαρός, ἁγνός.

Ἀκρίς. ίδος. ἡ. locuſta, cacumina, extrema, angulis.

Ἀκρισία. ας. ἡ non habitus delectus, ἀδιακρισία. Contraria eſt κρίσις, id eſt, diſcretioni rerum & iudicio delectuiq́;. Lucian. de Timone ex ſummis diuitijs ad infimã inopiam redacto, ἀκρισία δὲ περὶ τὰς φίλους καὶ εὐκολία ἐπὶ τὴν ἀγρύπνην αὐτόν. id eſt, Nullus in ſuſcipiendis amicis delectus, ac facilitas confecerunt illum. Bud. Com.

Ἀκριτί. ſine iudicio.

Ἄκριτοι μάχαι. ancipitia prælia.

Ἀκριτόμυθος. ε. ὁ, ἡ. proferens uerba citra delectum, loquens ſine iudicio.

Ἀκριτόφυλλος. ε. ὁ. cuius folia non facile diſcerni poſſunt, umbroſus.

Ἄκριτος. ὁ, ἡ. indiſertus, ſine lege, iniuſtus, indenatus, ſine iudicio, indiſcretus, immẽſus, dubius, iudicatus indicta cauſa, inſeparatus, incognitus, innumeratus, qui cauſam nõ dixit. quemadmodũ κεκριμένος, qui cauſam dixit, quiq́; accuſatus eſt. Plut. in Cic. ait accuſatum fuiſſe eum, ὅτι ἀκρίτους ἄνδρας ἀνῃρηκὼς ἦν, quòd uiros indictæ cauſæ è medio tuliſſet. Ἄκριτον, inexaminatum dicitur, immodicum & ſine iudicio ac ratione factum. Vnde illud Homeri, Iliad. β. θερσίτ ἀκριτόμυθε. Item quod cõponi uel decerni non poteſt, quia κρίνειν prælio decernere ſignificat. Bud.

Ἀκρίτως. ſine diſcrimine, indicta cauſa.

Ἀκρόαμα. ατος. τὸ. auditio. Pro feſtiua & iucunda narratione, atq; etiam pro ipſo homine ἀκρόαμα recitante, apud Tranquil. Cic. pro Archia, ἀκρόαμα pro uoce & narratione uſurpauit.

Ἀκροαματικός. ἡ. ὁ. auſcultatorius. Ariſtoteles in Epiſt. quadam ad Alex. λόγους ἀκροαματικοὺς appellat libros de recondita peripateticæ ſectæ diſciplina æditos. Gel. libro 20. cap. 4. & Bud. Com.

Ἀκρόασις. εως. ἡ. auſcultatio.

Ἀκροατήριον. ε. τὸ. ſuggeſtus, pulpitum auditorium.

Ἀκροατής. ε. ὁ. auditor.

Ἀκροάω καὶ ἀκροάομαι. audio, auſculto. Genit. uel Accuſ.

Ἀκροβάζω. τὸ. ἀκρίζω.

Ἀκροβατικός. ὁ. ſcanſorius.

Ἀκροβολίζομαι. καὶ

Ἀκροβολίζω. iaculor, è ſublimi deiaculor, laceſſo prælij cauſa, leuiter pugno, præludo in pugna. τῆς ἐν πολέμῳ συμβολῆς ἄρχομαι. Aliàs ἀκροβολίζειν, τοξάζειν, ἀκοντίζειν.

Ἀκροβολισμός. ὁ. præludiũ et initium pugnæ, prouocatio. Polit. in Hero. ἀκροβολισμοὺς interpretatur leues pugnas & uelitares. Significat etiã iaculorũ ex ædito loco emiſſionẽ.

Ἀκροβολιστής. ὁ. ἀκοντιστής, iaculator.

Ἀκροβόλος. ε. ὁ. idem.

Ἀκροβυστία. ας. ἡ. præputiũ. βύω enim tego eſt

Ἀκρογωνιαῖος. ε. ὁ. lapis angularis, ſummus lapis in angulo ædificij, qui ſolet eſſe ualidiſſimus.

Ἀκροδίκαιον.τό.ſummum ius.

Ἀκρόδρυα.τὰ,Caius hoc nomine omnem fructum arborũ ſignificari dixit. Propriè tamen ἀκρόδρυα à Græcis appellãtur,quæ in ambitu lignoſum putamẽ habent, quod genus appellatione nucum apud Latinos cõtinetur. Gaza in Cato. καὶ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀκροδρύων, quod Cic. dixit, Tanquam in arborum baccis,&c. Bud. An. poſt.

Ἀκρόζεστος.ου.ὁ.leuiter ferueſactus.

Ἀκροθιγῶς.ſummis digitis,leuiter.

Ἀκροθιγῶς βάπτειν, per ſummũ intingere, ſuſpẽſa manu tingere. ἀκροθιγῶς βλέπειν, ſummã rei cognoſcere, & æſtimare. Bud. Cõ.

Ἀκροθίνια.τὰ.primitiæ frugum, quòd hæ ſolent à ſummo aceruo tolli. Nã ἄκρον ſummum,& θῖνες frumentorum aceruí dicuntur,propriè quæ in littore mercatores dijs ſoluebant,pro mercibus conſeruatis. Accipitur apud Philoſtrat. pro ſpolijs ſiue exuuijs ab hoſte detractis.

Ἀκροθινιάζειν.ſumma quæq; delibare, primitias conſecrare, ἀπάρχεσθαι.

Ἀκροθώραξ.ακος.ὁ.pro eo qui leuiter, aut (ut nõnullis placet) ſummè ebrius eſt. ἀκροθώρηκτος, ἀκρατοκώθων, ἀκροχάλιξ. Ebrietas enim τὸν θώρακα θερμαίνει, id eſt, pectus calefacit. aut ſic dicti, quaſi pectore tenus uino imbuti, ab ἄκρον & θώραξ. Eraſ. Chil. Cæl. lib. 13. cap. 39. & Bud. Com.

Ἀκροθίνιος.ου.ὁ.præcipuus.

Ἀκροκέραια.extremitates antennæ.

Ἀκροκνεφὲς.τὸ.diluculum,crepuſculum,extremum noctis.

Ἀκροκόμαι.οἱ.καρηκομόωντες. Thraces quidã appellati ſunt,quòd antias in fronte mulie briter dimitterent,quemadmodũ e diuerſo Abãtes priora capitis tondebãt aut. Ho.

Ἀκρόκομος.ου.ὁ,ἡ. habens longas comas, moderatè comptus.

Ἀκροκόρυμβα.τὰ.nauium roſtra.

Ἀκροκωλία.ας.ἡ.uide ἀκρωμία.

Ἀκροκώθωνες.οἱ.temulẽti, qui affatim bibũt.

Ἀκρόλια.τὰ.primitiæ.

Ἀκρόλοφος.ου.ὁ.tumulus.

Ἀκρομανὴς.έος.ὁ,ἡ.inſanus.

Ἀκρομφαλία.ας.ἡ.mediana umbilici.

Ἄκρον.τὸ.extremũ,extremitas, uertex, mu(cro.

Ἀκρόνεον.τὸ.extrema pars nauis.

Ἀκρόνυξ.ἡ.νὺξ

Ἀκρονυχία.ἡ. ſumma & intempeſta nox, aut potius noctis principiũ,ſed cum ω extremitatem unguium aut montis ſignificat.

Ἀκρόνυχος.ου.ὁ.ueſpertinus.

Ἀκροξόνια.τὰ.extremitates axis.

Ἀκρόπλοα.quæ in ſuperficie natant.

Ἀκροποδητί.ſuſpẽſo gradu, ſummis pedibus, pedetentim, ſummis digitis pedum.

Ἀκρόπολις ιος.ἡ. arx, quaſi ſummitas urbis, ubi arces extrui ſolent.

Ἀκροπόλος.ου.ὁ.excelſus.

Ἀκρόπορος.ου.ὁ,ἡ. acutus ad tranſfigendum.

Ἀκροπόσθιον.ου.τὸ.pars prominẽtior præputij.

Ἀκρόριζα.τὰ. quæ non agunt radices in profundum.

Ἀκρορρύμιον.ου.τὸ. extrema pars temonis.

Ἄκρος.ου.ὁ.extremus, altus, ſummus, longinquus. Itẽ cõpos mẽtis, ut apud Hero. Ter(pſich.

Ἀκρόσηπτος.quod facile putreſcit.

Ἀκροστιχὶς.ίδος.ἡ.cum ex primis aliquot uerſuum continuo ordine ſequentium literis, oratio aliqua connectitur, ut in quibuſdã Ennianis & Sibyllinis. (uis.

Ἀκροσόλια τὰ.fori ſummitas, extremitas na

Ἀκροσφαλὴς.έος.ὁ,ἡ.mollis, periculoſus, facilis lapſu, procliuis. ἀκροσφαλὴς πρὸς ὀργὴν, iracundus. (nus.

Ἀκρόσφυρα.calciamentorum muliebrium ge

Ἀκροσχιδὴς.in ſummo, in ſciſſuris diſſectus.

Ἀκροτελεύτιον.ου.τὸ.extrema pars.

Ἀκροτήριον.τὸ.adiutorium, ἀκρωτήριον.

Ἀκροτηριάζειν.mutilare.

Ἀκρότης.ἡ.extremitas, principium.

Ἀκρότητος.ου.ὁ,ἡ.non reſpondens ad numeros ſaltatiõis. unde ἀκρότητα κύμβαλα, id eſt, cymbala nõ congruentia ad numeros, Athenæus lib. 11. uocat ſermones intẽpeſtiuos, aut nihil ad rem pertinentes, quos idẽ ἀμουσολογίας uocat. Eraſ. Chil.

Ἀκρότιστος.ου,ὁ.leuiter coctus, ſubcrudus.

Ἀκροτομέω.μ.ήσω.π.κκα.trunco, extremitates incide.

Ἀκρότομος.ου.ὁ,rupes,lapis durus.
Ἄκρος,ἀδιαῤῥίπιστος,ἀπαίδευτος.
Ἀκροφύσια.τὰ.extrema folliũ, quibus ignis inflatur, uel ipſi folles fabrorũ ærariorũ.
Ἀκρόχαλιξ.ἀκροθώραξ.
Ἀκροχειρίζεσθαι. colluctari ſummis tantũ digitis reliquo corpore intacto, donec aduerſarius deficeret. Eraſ.Chil. Vnde ἀκροχειρισμὸς,huiuſmodi lucta, & ἀκροχειρισταὶ, ſiue ἀκροχειρῖται.οἱ.luctatores illi. Soſtratis pãcratiaſtes cognomẽ, ut ſcribit Pauſ.
Ἀκροχειρίς.ίδος.ἡ.extremitas manus.
Ἀκρόχειρος.ου.ὁ.homicida.
Ἀκροχλωίσκοι.οἱ.ſummitates iugi.
Ἀκροχλίερος.ου.ὁ.ex igneo calore tepens. Ruellius uertit ſummè calidus.
Ἀκροχολία.ας.ἡ.ueſania, excandeſcentia.
Ἀκρόχολος.ου.ὁ.ueſanus, iracundus, cui ſumma eſt bilis.
Ἀκροχορδών.όνος.ἡ. genus uerrucæ penſilis.
Ἀκρόχωλος.ου.ὁ.pronus ad claudicandum.
Ἀκροῶ,audio.
Ἀκρύσταλλος.ſine glacie.
Ἀκρῶα.uiſcera.
Ἀκρωλένιον.ου.τὸ, ſummum cubiti.
Ἀκρωμία.ας.ἡ. armorum eminentia, ſummi armi Theod. interpretatur, pars humeri exterior proxima brachio, brachij prominens ſummitas, aut humeri caput. Polluci ἐπωμὶς & ἀκρωμία dicitur.
Ἀκρώνιον.ου.τὸ.congregatio.
Ἀκρωνυχία.ας.ἡ.καὶ
Ἀκρώνυξ.extrema unguium pars, ultimæ noctis uigiliæ. Item montis cacumen.
Ἀκρώρεια. ας. ἡ. uertex, eminentia, propriè de monte.
Ἄκρως.ſummè, acutè, maximè, ualdè.
Ἀκρῶμαι.libens audio
Ἀκρωτήρια.extremitates ſunt corporis. Ariſtotel.ſic appellat extremã partem digitorum ſub unguibus latentem, & extremam partem oſsium. Significat etiã pinnacula et prominentia ædificiorũ, ſiue ſtatuas, quæ in angulorum ſummitate aſtituuntur, τὰ ἐπάνω τῶν ναῶν ἀνατιθέμενα ζώδια. Sunt etiam roſtra nauium & ornatus.

Cal.lib.13.cap.19.Bud.Com.
Ἀκρωτηριάζω.μ.άσω.π.ακα.demutilo, extrema amputo, attero, trunco naſum uel manum, ῥινοτομῶ. Vnde Athenæ.libro 5.ſcribit Scythas ad tãtum ueniſſe inſolentiæ, ut in quoſcunque incidiſſent, naſum illis mutilarent, id eſt, ἀκρωτηριάζειν τὰς ῥῖνας. Accuſatiuo.
Ἀκρωτηριασμός.οῦ.ὁ.mutilatio, extremæ partis amputatio.
Ἀκταίνω.attollo, incompoſitè ſalto.
Ἀκταῖος.α.ὁ.littoralis, Atticus.
Ἀκταιωρέω.littus cuſtodio.
Ἀκτίανοι.pauperes.
Ἀκτένιστος.ου.ὁ.ἡ.impexus.
Ἀκτή.ῆς.littus. ἀκταὶ (inquit Ammon.) ſunt loca maris petricoſa, θῖνες uero harenoſa. Pro ἀκτικὴ apud Homer.
Ἄκτη.ης.ἡ.eſca.
Ἀκτημοσύνη.ης.ἡ.inopia.
Ἀκτήμων.ονος.ὁ.inops.
Ἀκτής.οῦ.cibus.
Ἀκτιβολέω.μ.ήσω.π.κα.radio.
Ἀκτίν.ῖνος.ἡ. radius ſolis, & aliorum aſtrorum, ignis'ue.
Ἀκτινοβολία.ἡ.radiorum iaculatio.
Ἀκτίς.idẽ quod ἀκτὶν, teſte Theodoro, quẽadmodũ ῥὶς & ῥίν. Apud Pauſan. ſeruile nomẽ. Dicitur & uas, in quod iaciuntur oboli.
Ἄκτιστος.ου.ὁ.ἡ.infabricatus.
Ἀκυβέρνητος.ου.ὁ. qui caret gubernatore, non rectus.
Ἄκυος.ἡ.ἄγονος, ſterilis. κύθος enim ſemẽ eſt.
Ἀκύκλιος.ὁ.imperitus.
Ἀκυητήριον.τὸ. remedium ne mulier pariat.
Ἀκυλασία.ας.ἡ. intemperantia. (ἀτόκιον.
Ἄκυλος.ου.ὁ.glans ilicis, inglorius, pudenda.
Ἀκύμαντος.pacatus, tranquillus.
Ἀκύμων.ονος.ὁ.ἡ.tranquillus, non habens fœtum, multi laboris.
Ἄκυπρος.Veneris expers.
Ἀκυτός.οῦ.ὁ.inacceſſus.
Ἀκυνός.οῦ.ὁ.καὶ
Ἄκυτος.ſine prole.
Ἀκυρής.infelix, impos.
Ἀκυρολογέω.μ.ήσω.π.κα.mentior.

Ἀκυρολογία.ας.ἡ. abſurditas ſermonis, impropria locutio.

Ἄκυρον. τὸ. improprium uertitur à Quint.

Ἄκυρος.ου.ὁ,ἡ. abrogatus. Ariſtophan. Interpres duas tradit olim fuiſſe iudicibus amphoras ſeu cadiſcos: in alterum calculos mittebant abſolutionis, atq; hunc ἄκυρον καδίσκον fuiſſe appellatum. in alterum calculi conijciebantur condemnationis, & καδίσκος κύριος dicebatur. Ἄκυρον ποιεῖν τὴν συγγραφὴν, ſyngrapham irritam facere, & circunducere apud Demoſth. Ἄκυρος τῶν προστιμημάτων, qui mulctam dicere non poteſt. Bud. Com.

Ἀκύρωσις.ιος.ἡ. abrogatio.

Ἀκυρόω.μ.ώσω.π.ωκα. abrogo, irritũ facio.

Ἀκωδώνιστος. ου. ὁ. inexploratus, inexamminatus, ſumptum ab equis qui κωδώνων, id eſt tintinnabulorũ ſonitu ſolebant explorari, an bellicos ſtrepitus generoſe ferre poſſiẽt.

Ἀκωκή. ῆς. ἡ. cuſpis lanceæ, mucro.

Ἄκωλος.ου.ὁ. ſine pede.

Ἀκώλυτος.ου.ὁ,ἡ. impedimento carens, qui nullis terrorib. à propoſito dimoueri poteſt, qualẽ Horat. deſcribit in Odis: Si fractus illabitur orbis, Impauidũ ferient ruinæ. Vnde Epictetus uerũ atq; ſyncerũ Stoicum ἀκώλυτον eſſe dicebat. Vocabatur item eo nomine apud Chriſtianos, qui ipſe quidem non peragebat myſteria, ſed non excludebatur cum cæteris, quòd ignem aut ſimile quid ad ſacra adſerebat, quaſi dicas non prohibitus, hoc eſt admiſſus. Ab α & κωλύω prohibeo.

Ἀκωλύτως. aduerb. citra impedimentum.

Ἀκῶναι. ſupremæ & nudæ cautes.

Ἄκων. inuitus, quaſi ἀέκων. ἡ τῶν δοράτων ἀκωκὴ, cuſpis haſtarum.

Ἀκώπητον. τὸ. imparatum, ſine manubrio uel clauo, inerme.

Ἄκωπος.ου.ὁ. ſine remo.

AΛ.

Ἄλα. ſtercus fimus.

Ἄλαβα. atramentum.

Ἀλάβανδα. ciuitas Ioniæ. unde ἀλαβανδικὸς poſſeſſiuum, & ἀλαβανδεῖς ciues. Item ἀλαβανδικὸς ſolœciſmi genus apud Philox. ut ſi aduerbium μὴ pro eo uſurpetur quod eſt οὐ. Et Alabandici libelli pro barbaris, & ineptis, Hermol. in Plin.

Ἀλαβαρχία.ας.ἡ. figlina.

Ἀλάβαστρον.ου.τὸ. uel ἀλάβαστρος.ὁ. Ariſtoph. alabaſtrum, uas unguentarium, dictum ἀπὸ τοῦ α καὶ λαβῆν, addito per pleonaſmũ ρ, quòd uidelicet propter leuorem cõprehendi non poſſit. Attice ἀλάβαστον.

Ἀλάβητος.ὁ. obſtreperus.

Ἀλαβητῶ. tumultuor.

Ἀλαβώδης.ὁ,ἡ. fuliginoſus, fumoſus.

Ἀλαζονεία.ας.ἡ. ſuperbia, arrogãtia. Vlpian. interpres Demoſt. ait ἀλαζονείαν eorũ eſſe, qui plura promittũt quàm poſſint præſtare, atq; huic cõtrariã eſſe εἰρωνείαν, quæ quod facere poteſt, eleuat ac minuit.

Ἀλαζόνευμα. τὸ. facinus inſolentiæ plenum.

Ἀλαζονεύομαι.μ.εύσομαι. ſuperbio, iacto, arrogans ſum, mentior. Ariſtoph. in Ra. ἠλαζονεύεθ' ἵνα φοβηθείην ἐγὼ, εἰδώς με μάχιμον ὄντα φιλοτιμούμενος. id eſt, Superbiebat, ut timerem ego, ſciens me bellatorem exiſtentem glorians.

Ἀλαζονικός.οῦ.ὁ. &

Ἀλαζών. όνος. ὁ. ſuperbus, arrogans, petulans, glorioſus, iactabũdus, inſolens, præferox, & ultra modum uſitatum elatus, quaſi in mari uiuens.

Ἀλάθητος.ου.ὁ. quem nihil latet.

Ἀλαίθριος.ου.ὁ. tepidus, ſole calefactus.

Ἀλαίνω. uagor, erro.

Ἀλαιός.οῦ.ὁ. antiquus, imprudens.

Ἀλαλαγμός. ὁ. uociferatio, iubilus, clamor de uictoria.

Ἀλαλάζω.άξω. iubilo, inſulto, uictorioſe clamo. Valla ait bene tranſlatum eſſe Marci 5. per eiulo, quòd iubilatus ſit clamor ruſticorum, ſecundum Varro. Eraſmus ſcribit proprie eſſe perpetuo ſonitu ſtrepere, ac tinnire, ſono ſonum excipiente, quemadmodum fit in lebetibus Dodonæis. Datiuo.

Ἀλαλὴ. tumultus, ſonus confuſus, uox non articulata.

Ἀλάλημαι. tumultu obrutus ſum, ſeductus.
Ἀλαλητὸς. ου. ὁ. clamor multus.
Ἀλαλία. ας. ἡ. malitia, inordinatio.
Ἀλαλκέω. adiuuando expello.
Ἀλαλκομενὴς. ίδος. ἡ. potens.
Ἀλάλκω. expello, iuuo.
Ἀλαλητόεσσα. τὰ. ἀλεξίκακα.
Ἄλαλος. ου. ὁ, ἡ. mutus, qui fari non poteſt ue lut infantes, ac differt à κωφὸς, is enim dicitur, cui nulla omnino eſt uox. Eraſ.
Ἀλαλύκτημαι. turbatus ſum, iactatus ſum. ab ἀλυκτῶ. Iliad. κ.
Ἀλαμπὴς. έος. ὁ, ἡ. obſcurus.
Ἀλανὴς. έος. ὁ. uerus.
Ἀλάομαι, erro, ſalto, circumuertor.
Ἀλαὸς. οῦ. ὁ. luſcus, cæcus, inanis. διὰ τὸ ἀλᾶσθαι, κατὰ τὴν πορείαν, uel potius ab α & λαεῖν uidere.
Ἀλαοσκοπιά. ᾶς. ἡ. τύφλωσις τῶν ὀφθαλμῶν, cæcutiẽtia. λάειν enim uidere eſt, unde κατὰ στέρησιν ἀλαὸς cæcus. Homer. οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε. Nõ habebat cæcã ſpeculatio (nem.
Ἀλαοτόκος. ου. ὁ, ἡ. cæcos gignens.
Ἀλαόω. μ. ώσω. π. κα. excæco.
Ἀλαπαδνὸς. infirmus, facilis expugnatu, parum uirilis, effœminatus, mollis.
Ἀλαπάζω. μ. ξω. populor, uacuo. ἐκπορθῶ.
Ἀλάπαθα. τὰ. Attici purgationes uocant.
Ἀλάπαθος. ου. ὁ. herba purgatoria.
Ἀλαπνὸς. mollis effœminatus.
Ἅλας. ατος. τὸ. ſal.
Ἀλαστέω. μ. ήσω. grauiter patior, ægre fero, crucior. Accuſ.
Ἄλαστον. ου. τὸ. intolerabile propter iuſtitiam.
Ἀλάστωρ. ορος. ὁ. ultrix conſcientia, remorſus cõſcientiæ, peſſimus dæmon, malus genius et infeſtus. Sic Dionyſius ab Athenæo uocatur, ἁπάσης Σικελίας ἀλάστωρ, hoc eſt (inquit Bud.) depopulator, peſtis totius Siciliæ. Hoc nomine (inqt Cornutus) & furiæ ſignificãtur, διὰ τὸ τὰς ἀλάστορας καὶ παλαμναίους κολάζειν, & hoĩes, παρὰ τὸ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτάνειν, ἐφ' οἷς δεῖν ἀλαστῆσαι, καὶ στενάξαι, id eſt ab eo, quod talia ppetrẽt, ob quæ cruciari atq; ingemiſcere liceat. Itẽq; exilio digna cõmiſit, teſte Euſtathio, ὁ φυγῆς ἄξια ἀργαλέον. Alaſtor apud Claudian. recenſetur inter equos Plutonis.
Ἀλγέω. μ. ήσω. π. ηκα. ὀδυνῶ, doleo, patior, laboro. Neutrum.
Ἀλγεινὰ. τὰ. caſus aduerſi.
Ἀλγεινὸς. οῦ. ὁ. triſtis.
Ἀλγηδὼν. όνος. ἡ. dolor, cruciatus, mœror.
Ἄλγηρα. τὰ. doloroſa.
Ἄλγησις. ἡ. dolor, labor.
Ἄλγιστος. ου. ὁ. doloriſsimus, moleſtiſsimus.
Ἄλγιον. ίονος. τὸ. grauius. (paſsiuè.
Ἀλγίων, ονος. ὁ. doloroſior.
Ἄλγος. γεος. τὸ. dolor, triſtitia.
Ἀλγύνω. triſtifico. datiuo iung.
Ἀλδαίνω. &
Ἀλδήσκω. creſco.
Ἀλέα. Palladis cognomen apud Tegeatas, à delubro quod ſtruxerat ἀλεὸς. Cæl libr. 9. (cap. 40.
Ἀλέα. ας. ἡ. tepor. Cæl. ibid.
Ἀλεάζω. occulto, propono, urgeo, cõgrego, iudico, cuſtodio, ſalto, cõcedo. accuſat. iung.
Ἀλεαίνω. tepefacio, diffundo.
Ἀλεγεινὸς. curæ plenus, ſedulus, triſtis.
Ἀλέγω. μ. ξω. π. χα. καὶ
Ἀλεγίζω. μ. ίσω. π. κα. auxilior, curo, Homer. Item ſermone abſtineo.
Ἀλέγομαι. defendo, expello, arceo.
Ἀλεγύνω. ἀλέγω.
Ἀλεῖ. ἀδικεῖ.
Ἀλεεινή. ἡ. æſtiuus calor.
Ἀλεεινὸς. οῦ. ὁ. calidus.
Ἀλεείνω. fugio, declino, piut ſum.
Ἀλεθρεύω., ἀλετρεύω.
Ἀλεῖ. dãtiuus eſt, ueritati.
Ἀλεία. captura, piſcatus.
Ἀλειάδες. αἱ. ſcaphæ piſcatoriæ.
Ἀλείαντος. ου. ὁ. immolitus.
Ἄλειαρ. farina tritici.
Ἄλειμμα. ατος. τὸ. unctio, pigmentum.
Ἀλειὸς. οῦ. ὁ. infirmus, tenuis.
Ἀλειπτήριον. ου. τὸ. unctuariũ, locus in balneo unctui accommodatus.
Ἀλείπτης. ου. ὁ. unctor, q athletas certaturos ungebat, et magiſter ac præceptor athletarũ dicebatur, authore Ariſtot. Eſt et fõtis nomẽ apud Epheſ. quòd ſemp eius copia ſit.

Ἀλαίνως. aduerbium ἀνωφελῶς, σαοιχῶς.

Ἄλεισον. ου. τό. poculum, patera, δέπας.

Ἀλήτης. erroneus.

Ἄλειφαρ, uel ἄλειφα. ατος. τό. oleum, unguentum. ἀπὸ τοῦ ἀλείφω.

Ἀλειφόβιοι. οἱ. τρίβωνες, ἀλιτήριοι, παλαμναῖοι, ἀλάστορες.

Ἀλείφω. μ. ψω. π. φα. ungo. παρὰ τὸ ἀλέω, τὸ θερμαίνω. Accuſ.

Ἀλεκταίνω. ἰσχύω. γαυριῶ, μετεωρίζω.

Ἀλέκτωρ. pro ἀλεξητὴρ, apud Pindar.

Ἀλεκτορίς. ίδος. ἡ. gallina. poëticum eſt.

Ἄλεκτρα. ſine lecto, improba coniunx ob adulterium

Ἀλεκτρυοφωνία. ας. ἡ. gallicinium.

Ἀλεκτρυών. όνος. ὁ. uel ἡ. &

Ἀλέκτωρ. ορος. ὁ. gallus. διὰ τὸ ἐγείρειν ἡμᾶς ἐκ τοῦ λέκτρου.

Ἀλέκτωρ. ἡ. uirgo, innupta.

Ἀλεκτορίας. gemma quæ in gallinaceorum uentriculis inuenitur, cryſtalli ſpecie, magnitudine fabæ.

Ἀλεξάνδρα. opus à Lycophrone æditum de Alexandro Paride.

Ἀλεξανδροκόλακες. οἱ. aſſentatores Alexandri.

Ἀλεξάνεμος. ου. ὁ. uentos arcens, epitheton uestis.

Ἀλεξέμεναι, pro ἀλεξεῖν. auxiliari.

Ἀλέξω. arceo, auxilior, opitulor, reſiſto. Ἀλέξασθαι pro eodē, ἀπὸ τοῦ βαρυτόνου θέματος, niſi ſit per ſyncopen, ut πρίασθαι, & ſimilia.

Ἀλέξησις. ἡ. βοήθεια, retaliatio.

Ἀλεξητήρ. ῆρος. ὁ. adiutor.

Ἀλεξητήριαι ῥίζαι. medicæ radices.

Ἀλεξητήριον. ου. τό. auxilium, adiutorium, arma quibus hoſtem repellimus, amuletum, qua uoce utitur Plin. remedium præſentaneum aduerſus uenena & faſcinationes, quod genus quidam in annulis geſtare ſolent. Tradunt ſcriptores Eudemium quendam profeſſione philoſophum, huiuſmodi annulos cōficere ſolitum, & dictum hoc nomine à iuuandi præſtantia.

Ἀλεξικακία. depulſio malorum.

Ἀλεξίκακος. ου. ὁ. in malis adiutor, defenſor malorum, auerſor ac depulſor, hominum defenſor: qualem uere eccleſia Chriſtum agnoſcit, & gentes falſò ſuum Herculem & Apollinem. Ἀλεξίκακοι etiam δαίμονες à ueteribus dicebantur, qui nocumenta & diras arcere amolirię exiſtimabantur, qui & ἀποτρόπαιοι & ἀποπομπαῖοι & λύσιοι & φύξιοι appellabantur. Cæl. lib. 1. cap. 12. & Bud. Com.

Ἀλεξίμορος. ου. ὁ. auxiliator mortis.

Ἀλεξιφάρμακον. τό. remedium cum auxilio, auxiliare medicamentum.

Ἀλέομαι. euito.

Ἀλέος, ου. ὁ. feruens, tepidus. ab ἀλέα.

Ἀλεπίδωτα. inſquamata.

Ἀλέτης. ου. ὁ. euitator.

Ἀλετόν. τό. Cereale.

Ἀλετρίβανος. ου. ὁ. cocleare, δοῖδυξ.

Ἀλετρίς. ίδος. ἡ. molitrix, mulier laborans in piſtrino.

Ἀλεύαμαι. καὶ

Ἀλεύομαι. euito, fugito.

Ἄλευρον. ου. τό. farina, proprie tritici, ἄλφιτον uero hordei.

Ἀλευρότησις. ἡ. τηλία, κοσπάνη, tenuiſſimum farinæ. Attici ἀντὶ τῆς τηλίας, id eſt cribri circumferentia uſurpant, ut annotat Ioan. grammaticus.

Ἀλεύρω. deſtituo.

Ἄλευσος. ου. ὁ. inuiſibilis.

Ἀλέω. μ. έσω. π. κα. molo. Item effugio, ἐκκλίνω. Hom. Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν, dei uitemus iram. Vide prouerb. ἀλιτήριος.

Ἀλεωρὰ. ᾶς. ἡ. caliditas, euitatio, remediū, cuſtodia, tugurium, κατάδυσις, ſalus, quies.

Ἄλη. ης. ἡ. anxietas, error. Cælius libro 6. cap. 26. Alij ἀλύκην uocant.

Ἀληδίον, uel ἀληδὸν. repentè, cōprehenſum.

Ἀλήθεια. ας. ἡ. ueritas.

Ἀληθὲς. τό. accen. in ult. τὸ. πρᾶγμα τὸ μετέχον τῆς ἀληθείας, uerum.

Ἄληθες. accen. in antepenult. reuera, ὄντως, profectò, ſanè, uerè. αὐτὸ τὸ ἀληθές.

Ἀληθεύομαι. idem quod ἀληθεύω. Syneſ. Εἰ δ' ἐπιγινώσκεις ἀληθευομένην κατὰ σοῦ τὴν ὑποψίαν τῆς λήθης, διόρθωσαι μετανοίᾳ, id eſt, Si agnoſcis uera me cauſa deductum ad hanc ſuſpicionem, quod mei oblitus ſis, reſipiſcentia corrige.

Ἀληθεύω

Ἀληθεύω.μ.σω.π.κα. & ἀληθεύομαι. uera loquor. Et paſſiue, uere dici. Item promiſſa facio. Datiuo.

Ἀληθέω.μ.ήσω.π.κα, molo.

Ἀληθής.έος.ὁ,ἡ.uerus, uera, iuſtus. Item memor, ab α priu. & λήθη obliuio.

Ἀληθίζω.μ.σω.π.κα.uerax ſum.

Ἀληθινός.ῦ.ὁ.uerus, uerax.

Ἀλήθω.μ.ήσω.π.κα.molo.

Ἀληθῶς.uero, certè.

Ἀλήϊος.ῦ.ὁ.inops, erratilis. Vnde apud Homerũ. Ili.ζ. ἀλήϊον πεδίον, à Bellerophontis erroribus eſt appellatũ. Cæl.li.9.ca.48

Ἄληκτος.ου.ὁ.ἡ.inceſſans, ἀκατάπαυστος.

Ἀληκτώ.όος.ἡ. Alecto, una ex Furijs. quaſi irrequieta & non deſinens.

Ἀλήλεκα Atticè, ἀπὸ τοῦ ἤλεκα, ἀλέθω.

Ἀληλεσμένος.ου.ὁ.molitus.

Ἀληλιμμένος.ου.ὁ.unctus.

Ἄλημα.τος.τὸ.farina cocta. Et ἄλημμα duplici μ, iter.

Ἄλημι.erro.

Ἀλημοσύνη.ης.ἡ.error.

Ἄλην.fugi.

Ἀλιωάλως.utcunq;, ὡς ἔτυχεν.

Ἄληπτος.ου.ὁ.inculpabilis, inexpugnabilis. Item ἄληπτον incomprehenſibile, quod capi non poteſt.

Ἀληπτότεροι.οἱ.inculpabiliores.

Ἀλήπτωρ.ορος.ὁ.ſacerdos.

Ἄλησος.ου.ὁ.ἀλάθητος, indebilis.

Ἀλητεία.ας.ἡ palatio, erratio.

Ἀλητεύω.μ.σω.π.κα erro, mendico, uagor.

Ἀλητήριος.ου.ὁ.exitialis. Eraſ. Chil.

Ἀλήτης.ου.ὁ erro, uagus.

Ἀλῆτις.ἡ.errabunda, uaga.

Ἀλῆις.feſtum Athenis.

Ἀλθαία. ἡ. Meleagri mater. Item malua agreſtis, quam ibiſcum uocant Romani. aliàs ἀλθία.

Ἀλθαίνω, καὶ Ἀλθέω, καὶ

Ἄλθω.curo, medeor.

Ἀλθαεύς.έος.ὁ.medicus.

Ἁλία.ἡ.iter, mare. Congregatio, apud Herodot. Itẽ uas ſali terẽdo accõmodum.

Ἁλιάδες.αἱ.uaſa buxina in quibus ſal terebatur.

Ἁλιάδαι.οἱ.piſcatorum filij, patronymicum eſt. accipitur pro ipſis piſcatoribus, ſicut υἷες ἀχαιῶν, pro ipſis Achiuis.

Ἁλιαέες.οἱ.in mari flantes uenti.

Ἁλιαίετος.haliæetus, aquila marina.

Ἁλίαρος.ὁ.ſale conditus.

Ἁλιάς.άδος.ἡ.nauicula marina.

Ἀλιάς. ὁ. ineuitabilis, uehemens, multus, inglorius, inſeparabilis.

Ἁλίας βάτος.piſcatrix, raia piſcis, Theod.

Ἀλίβας.mortuus, acetum, παρὰ τὸ μὴ λαβεῖν ἐν σπονδαῖς.

Ἀλιβδύω.abſcondo. Actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἁλίβροχον.mari irriguum.

Ἁλίβρωτος.ου.ὁ.ſaliuorus.

Ἁλίβυες.οἱ.σαγῖται.

Ἁλιγενής.έος.ὁ,ἡ.maritimus. Veneris epith. quaſi ſaligena.

Ἀλίγκιος.ὁ.ſimilis, pulcher.

Ἁλίδες.αἱ. uaſa accommoda ſali terendo. ἁλιάδες.

Ἁλιδύω.ſubmergo, ἀλιβδύω, in quo abundat β æolico more.

Ἁλιεύς.έος.ὁ,ἡ.piſcator. ἀπὸ τῆς ἁλίας, quaſi dicas, marinator, quod in mari uenetur. ἁλίφητος, poëtice.

Ἁλιευτικόν.τὸ.eſt cõmentatio de piſcatu, qualis Oppiani extat.

Ἁλιευτικός.ῦ.ὁ.piſcatorius.

Ἁλιεύω.piſcor.

Ἁλιζομένη.ἡ.ſale aſperſa.

Ἁλίζω.congrego. Athenæ.lib.2.uerſor in mari, ſalio, id eſt ſale condio, ungo.

Ἁλίζωνες.οἱ. Paphlagones, quoniam mari cinguntur.

Ἁλίζωνος.ου.ὁ,ἡ.mari cinctus, Iſthmus.

Ἁλίζωνις.ιος.ἡ.genus herbæ marinæ.

Ἁλιῆρες.οἱ.piſcatores.ἁλιεῖς.

Ἄλιθες.ſpicarum diuiſiones in allio.

Ἀλιθύς.ιος. ὁ,ἡ.carens lapidibus, non calculoſus.

Ἄλιθος.ου.ὁ.idem.

Ἁλικάκαβα.ἡ. Apollinaris minor. ὁ τοῦ λωτοῦ καρπός. Dioſcor.

Ἁλικίδα.τὴν.ſalſuginem.

Ἁλίκλυστος.ου.ὁ,ἡ.uadiſonus, fluctibus marinis aſperſus. Epith.promontorij apud Sophocl.

Ἁλίκτυπος.ου.ὁ.piſcator.

Ἁλικός.ῦ.ὁ.ſalſus,marinus.

Ἁλίκυρνα.ας.ἡ.uicus Acarnaniæ.

Ἁλικυρναῖος.gentile.

Ἅλιμα.θαλάσσια,marina.

Ἅλιμα.pharmaca quæ famem obrepere prohibent,ut ἄδιψα ſitim, apud Plutarch.in Sympoſ.

Ἁλιμέδων.mari imperans,Neptuni epith.

Ἁλιμενία.ας.ἡ.importuoſitas.

Ἁλίμενος.ου.ὁ,ἡ.importuoſus.

Ἅλιμον.τὸ.auro,herba quæ guſtantes eſurire non patitur.uocant aleram,a.bucium.

Ἁλιμυρής.έος.ὁ,ἡ.ſalſus.

Ἁλινδέομαι.uoluor.

Ἁλινδήθρα.ας.ἡ.κυλίστρα,inuolucrum, in quo ſe uolutant iumenta. Ariſtoph. Ranis, τὴς λόγοισιν ἐμπεσόντα συσκινδάψιν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.

Ἁλινδός.ὁ.curſus.

Ἁλινδοῦμαι.ἀντὶ τοῦ κυλίομαι, καὶ κυλινδοῦμαι, uerſor,inuoluor: quod etiam ἀλινδοῦμαι dicitur.

Ἁλινήκτειρα.ας.ἡ.καὶ

Ἁλινηχής.έος.ὁ,ἡ.in mari natans.

Ἅλιον.fruſtra.

Ἅλιος.ου.ὁ.marinus,uanus.

Ἁλιπαρής.έος.ὁ,ἡ.non impinguis.

Ἁλίπεδον.ου.τὸ. terra quam olim mare cooperuit,campus maritimus. Capitur pro quauis planicie.

Ἁλίπλαγκτος.ὁ.mariuagus. Epitheton Panos,qui in promõtorijs colitur, circa quæ aquæ errant:& Salaminæ urbis, quòd aquæ itẽ circa eã oberrent.à πλάνω,& ἅλς.

Ἁλίπλοος.ου.ὁ,ἡ.mare nauigans. (ſus.

Ἁλιπόρφυρος.ου.ὁ.purpureus, à cæruleo diuer

Ἁλίῤῥοος,uel ἁλίῤῥοθος.ου.ὁ,ἡ. fluens ad mare. Epitheton fluuiorum.

Ἅλις.ſatis.Genit.

Ἀλίσγημα.ατος.τὸ.contaminatio,ſcelus.

Ἀλισγῶ.ἰσιάω,λυπῶ,μισῶ,μολύνω.

Ἁλίσκομαι.capior. Eſt autem uerbum defectiuum,cuius futurum eſt ληφθήσομαι, ἀπὸ τοῦ λήβομαι,λήψομαι,ἐλήφθην et ἀόρ β.ἑάλων, ἀπὸ τοῦ ἁλόω.ῶ. Ἁλίσκεται proditur,arguitur,deprehenditur, refellitur, perit, iudicio conuincitur.

Ἁλίσκω, capio, τὸ κατέχω, id eſt,corripio,& prehendo,& in carcerem conijcio,& iudicio conuinco,reumq; perago.Vnde ἥλωκα præt.perf.uel ἑάλωκα, & ἀόριστος ἧλων, uel Attice ἑάλων, quæ omnia uocem habent actiuam & ſignificationem paſsiuã.Bud.

Ἁλίσαι.congregare. (Com.

Ἁλίστρα.ας.ἡ. uolutabrũ, locus ubi ſe uerſant equi.

Ἀλιτάομαι.mentior,ſallor.

Ἀλιταίνω.καὶ

Ἀλιτέω.μ ήσω.pecco.

Ἁλιτενής.έος.ὁ,ἡ.uadoſus,maritimus.

Ἀλίτημα.ατος.τὸ.peccatum,erratum.

Ἀλίτημος.ὁ.peccãs,propter peccatũ odioſus.

Ἀλιτήμων.ονος.ὁ.peccator.

Ἀλιτήριος.& per cõtractionem ἀλιτρὸς,ὁ. exitialis,calumniator,noxius,ſceleſtus,deuotus manibus, pernicies, peſtis,internicio, de homine dictum,raptor, de quo Eraſm. Chil.Bud.Com. Item ὁ ἀνόσιος,καὶ ἐνεχόμενος τοῖς μιάσμασι, qui piaculum admiſit in deum. Ἀλιτήριος παλαμναῖος,quis ſit uide Plutarch.in Problem.169.

Ἀλίτης.ὁ.peccator,peregrinus.

Ἀλιτίμορος.ου.ὁ.ſtultus.

Ἀλιτομαι.mentior,fallo.

Ἀλιτόμηνος.ου.ὁ.in menſe fallens, hoc eſt nõ natus ad iuſtum tempus.

Ἀλιτραίνω.μ.ανῶ.pecco,erro.

Ἀλιτρία.ας.ἡ.peccatum.

Ἀλιτρός.ῦ.ὁ.iniuſtus,peccator, nocens, uide ἀλιτήριος.

Ἁλίφορος.ου.ὁ.marinus.

Ἁλίφλοιος.ἡ.ſalſicortex,ſpecies roboris.

Ἀλκάζειν.fortiter agere,pugnare.

Ἀλκαία.ας.ἡ.cauda,propriè leonis, ἀπὸ τοῦ δι αὐτῆς εἰς ἀλκὴν φέρεσθαι:quòd leo conuerberando ſe cauda ſtimulandoq; in prælium excitetur. Callimachus in muſca etiam ἀλ

κεῖαν poſuit.

Ἀλκαῖος. Alcæus, unus ex nouem Lyricis poëtis.

Ἄλκαρ. ρος. τό. auxilium.

Ἀλκείδης. ου. ὁ. Hercules, ab auo Alcæo Amphitryonis patre.

Ἀλκή. ας. ἡ. ſubſidium, præſidium, fortitudo, prælium, remediũ, uires, ferocitas, uirtus.

Ἀλκήεις. εντος. ὁ. fortis, robuſtus.

Ἄλκι. τῷ. potentia, à recto ἀλξ ἄλκος.

Ἀλκιβιάδιον. herba quædã, inde nomen ſortita, quòd Alcibiades ad formam conciliandam ea uti ſolebat.

Ἄλκιμος. ου. ὁ. fortis.

Ἀλκμάν. ᾶνος. ὁ. Alcman, unus ex nouem Lyricis poëtis.

Ἀλκομάχη. ἡ. Minerua.

Ἀλκμάρος. damnum arcens.

Ἀλκτήρ. ῆρος. auxiliator.

Ἀλκτήριον. ου. τό. ſubſidium. ἀμυντήριον.

Ἀλκυονίδες, καὶ. ἀλκυονίτιδες, Halcedonia, dies ſereni & tranquilli, quibus halcedo fœtificat. Eraſ. Chil.

Ἀλκυόνιον. τό. ſpuma quæ concreſcit in mari, qua faciei nitor commendatur. Ex hac nidum congerere dicuntur halcyones.

Ἀλκυών. ἡ. maritima auis, ſic dicta παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν. Diminutiue ἀλκυονίς. κηρύλοι mares halcyones uocantur.

Ἀλλά. ſed, quare, & ὅταν, adiectitia particula, γε, at, nun, an, πότερον ἄρα, atqui: profectò, ſanè, etiam, ſed etiam, ᾗ certè, certè, ſaltem, immò, quin potius, niſi, quàm præterea, inſuper, quippe, itaq; rationalis, id eſt γὰρ, γοῦν, quin etiã &, & tamen. Corinthus annotat apud Athenienſ. ſæpenumero eſſe παραπληρωματικὸν, ut apud Homer. ἀλλά γε μὴ κέτι ταῦτα λεγώμεθα.

Ἀλλ' ἄρα. ſed.

Ἀλλ' ἄχει. licet ſit. ἔξεστιν, ἔστω.

Ἀλλ' ἔγωγε. equidem.

Ἀλλ' ἤ. præterquã, niſi, ſed, quã, potius. quàm

Ἀλλ' ἦ. ſed nunquid? interrogatiuũ eſt apud Platonem. ἆρα, ἀλλ' ἆρα.

Ἀλλ' οὖν. etiam.

Ἀλλ' ὁ μὲν. ille quidem aliàs.

Ἀλλ' ὅμως. attamen. ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ καί ὡς.

Ἀλλ' ὅταν. priuſquam, antequam. Plutarch. de Xerxe, ἀθλιχὰς δ' Ἰκάδας οὐκ ἂν ἴσχε φασὶν οὐκ κομισθείσας, ἀλλ' ὅταν τὴν περιρρέουσαν κτήσωνται χώραν.

Ἀλλ' ὅτι. niſi quòd, quàm quòd.

Ἀλλ' ὅτι καὶ, uerumetiam.

Ἀλλ' ἦ, & ἀλλ' οὐχί. ſed nunquid, an non, nunquid igitur.

Ἀλλ' οὖν. ſignificat idem quod Latinè at certe, hoc eſt ſaltem. Accipitur etiam ἀντὶ τοῦ ὅμως uel ἀλλ' ὅμως, tamen, ſed tamen. Additur interdum γε, ἀλλ' οὖν γε. Bud.

Ἀλλαγαί. loca quieti præſtituta iter agentibus. Dicuntur etiam σταθμοί.

Ἀλλὰ γὰρ. aduerbium eſt, ut atenim, ex eoq; à noſtris atenim ductũ eſſe uidetur. In principio anthypophoræ, id eſt reſponſionis ad obiectionem locũ habet. Etiam in interrogatione, ut ἀλλὰ δή; Accipitur etiam ſimpliciter pro ſedenim.

Ἀλλὰ γὰρ ὅμως. attamen.

Ἀλλάγε. age.

Ἀλλαγή. ῆς. ἡ, permutatio, cõtractus. ἀμοιβή.

Ἀλλὰ δή. ſed tamen.

Ἀλλὰ δή. notam habet interrogationis, ut ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δή, ἀλλ' ὅμως.

Ἀλλὰ δὴ καὶ, pro atq; etiam, & quinimo. Item pro uerum eſto, quod ita concedentis eſt, ut negare planè uideatur, ut ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ γενέσθω, καί περ οὐ γενόμενον. Sed fac ita hoc eſſe factum, etſi nunquàm factum eſt. Cicero: Sed nihil ſit factum mea cauſa, id eſt, ἀλλὰ δὴ καί.

Ἀλλάζομαι. erro.

Ἀλλὰ καί. quin.

Ἀλλὰ καί ὡς. attamen. ὅμως. (manans.

Ἀλλακτικός. ἡ. ὁ. cõmercialis, ex cõtractibus

Ἄλλαντον. ου. τό. lignum quo geſtabantur onera: ita dictum à tralatione quæ fiebat de humero in humerum.

Ἀλλὰ μὴ. interrogatiuũ eſt, pro nunquid igitur ſed nunquid, idem quod ἆρα μή. Cum autem non eſt interrogatiuum ſignificat non autem.

Ἀλλάμην. atqui, & at uero. Et congruit in

 aſſum-

aſſumptione. Lucian Εἰ γὰρ εἰσὶ βωμοὶ, εἰσὶ καὶ θεοί. ἀλλὰ μὴν εἰσὶ βωμοὶ, εἰσὶν ἄρα καὶ θεοί. Significat etiam enimuero, in principio orationis apud Demoſth.

Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ, neq; uero, ſed neq;. Gaza in Cato, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ πόθησίς γε. quod Cicero dixerat, Sed ne deſiderio quidem.

Ἀλλὰ μήν. quin, at, cur.

Ἀλλὰ νὴ Δία pro ἀλλὰ καὶ ἴσως, uel pro νὴ Δί' ἀλλὰ, at enim fortaſſe, at fortaſſe, Bud.

Ἀλλάνυν. ſaltem.

Ἀλλὰ νῦν. ſed nunc, uelociter.

Ἀλλάντη. oppidum Macedoniæ et Arcadiæ, quod & dicitur

Ἀλλάντιον. unde.

Ἀλλάντιος. gentile nomen.

Ἀλλαντοπώλης. ου. ὁ. qui uendit farcimina, fartor, qui exta & inteſtina bubula & ueruecina uendit. Pro uili et cõtempto capitur.

Ἀλλάξ. mutabiliter, uiciſſim. ἐναλλαγμένως, (ἐναλλάξ.

Ἀλλὰ πῶς. quid ni.

Ἀλλᾶς. ᾶντος. ὁ. farciminis genus, quidam lucanicam uocant, tucetum. Fiebat ex carne & farina ſubacta. Sunt qui exta & inteſtina uertant. Ariſtoph. Equit. τί μ' ὦγαθ' οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας, πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας. id eſt, Cur ò præclare inteſtina me abluere non permittis, atq; farcimina diuendere?

Ἀλλὰ τὰ μέν. ſed quæcunq; quidem. ἀλλ' ὅσα μέν.

Ἀλλὰ τὰ ὅτι. uerum.

Ἀλλάγε. ſed ſanè, immò, præterea, inſuper. ἀλλὰ δή.

Ἀλλάτι. pro atqui, & at uero.

Ἀλλάττομαι. commercia exerceo, muto, id eſt uendo, & permuto quod eſt emo: quemadmodum & à Latinis uſurpatur. Colum. Lactens porcus ære mutandus eſt. Plini. lib. 13. cap. 4. Quanquam auripigmenti libræ 14. permutarentur. Ἀντὶ πάντων ἀλλάττεσθαι, nullum lucrum aut quæſtum præferre alicui inſtituto. Ἀντὶ πάντων τιμᾶν idem, id eſt nihil pro eo mereri uelle, ut ſei licet id perdamus. Cice. 1. de Natur. de. Quid enim merear, ut Epicurus eſſe deſinas, quod Græci ſic enunciarent. πόθου γὰρ σοὶ τιμᾶς οὐκ ἔτι ἐπικέρδους ἀνταλλάξαιο ἀντὶ πάντων γὰρ οὐκ ἂν δέξαιο σὺ, οὐκ ἂν εἵλαιο. Bud. Com.

Ἀλλάττω. μ. ξω. π. κα. muto. Genit. cum accuſ. ut ἀλλάττω χρυσοῦ ἄργυρον.

Ἀλλαχόθεν. aliunde.

Ἀλλαχῆ. καὶ

Ἀλλαχόσε. aliò, in alium locum.

Ἀλλὰ χρῆ. eſto, ſit, καὶ μάλα.

Ἀλλ' ἄγε. licet, eſto.

Ἀλλοχῆ. alibi.

Ἀλλεκάω. uanus fio.

Ἄλλῃ. aliò, aliunde. Item alio modo, per eclipſin, pro ἄλλῃ βουλῇ, τέχνῃ, ὁδῷ.

Ἀλληγορία. ἡ. inuerſio à Quintil. figura quoties aliud ſenſu, aliud uerbis intelligitur.

Ἀλληγορούμενα. τὰ. dicta per allegoriam.

Ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ. undique.

Ἀλληλάξαι. ſe mutuo pellere.

Ἀλλήλεγγυοι. ſunt duo rei promittendi.

Ἀλλήλεγγυον. mutua fideiuſsio.

Ἀλληλεγγύως δανείζειν. eſt ad uſuram ita facere, ut uterq; mutuantium utriuſq; ſit fideiuſſor, & ita uterq; aut omnes in ſolidum nomen conueniri poſsint. Bud. Com.

Ἀλληλεγγύως ὑπόθεμοι. inuicem fideiubẽtes.

Ἀλληλοκτονεῖν. ſe mutuò occidere.

Ἀλλήλων. ς. ὁ. mutuus. caret numero ſingul. et rectis caſibus ubiq;: articulo etiam, quia tantum de certis perſonis dicitur. Latinè, mutuò, inter ſeſe, inuicem, alius alium, ut φιλοῦσιν ἀλλήλους, amant ſe mutuò, alter alterum.

Ἀλληλουχία. duorum aut plurium cohærentia & complexio, coagmentatio, cõpago.

Ἀλληλουχῶ. τὸ ὁμόζω καὶ συνάγω.

Ἀλληλοφαγεῖν. ſeſe mutuo deuorare.

Ἀλληλοφθορεῖν. inuicem corrumpere.

Ἀλληλοφθονία. ας. ἡ. inter ſe inuidia.

Ἀλληλοφόνοι. οἱ. mutuò occidentes.

Ἀλληλοφυῶν. τ. enaſcentium ex ſe inuicem.

Ἀλλως ἄλλως. ὡς ἔτυχεν.

Ἄλλῃ πολλαχοῦ. alibi in multis locis.

Ἄλλῃ πῇ. aliter.

Ἄλλοσε. ad aliam partem.

Ἄλλῃ τῆς πόλεως. alibi, in alia parte urbis.

Ἄλλο.

Ἄλλο. τό. aliud.

Ἀλλογνώων. deſipiens.

Ἀλλόγλωσσος. ου. ὁ. qui eſt diuerſæ linguæ, externus.

Ἀλλόγνωτος. ου. ὁ, ἡ. alibi notus.

Ἀλλογῶ, τὸ ἀφροντίζω, deſpicio, negligo.

Ἀλλοδαπός. ὁ. extraneus, alienigena, perigrinus, ὁ ἀπὸ ἄλλης ἐδάφους. Ἐν ἀλλοδαπῇ, in peregrina regione, ſubauditur χώρα.

Ἀλλοειδής. ὁ. peregrinam habens formam.

Ἀλλοεθνός. ου. ὁ. externus, alienigena.

Ἄλλοθεν. aliunde.

Ἄλλοθεν πόθεν. aliundecunq.

Ἄλλοθι. alibi.

Ἀλλόθροος. ου. ὁ, ἡ. diuerſilinguis, peregrinus, ignotus.

Ἀλλοιᾶν. permutare. Item cædere, unde παραλοίας, & μηφαλοίας. Alij ἀλοιᾶν ſimplici λ. (ciλ.

Ἀλλοῖος. ου. ὁ. diuerſus, uarius.

Ἀλλοιούμενοι. οἱ. alteraſcentes.

Ἀλλοιόω. μ. ώσω. π. κα. permuto.

Ἀλλοίωσις. ιος. ἡ. mutatio, alteratio. Ἀλλοίωσιν proprie dicunt mutationem à meliori ad deterius, μεταβολὴν è contra, φορὰν uero è mediocri ſtatu ſiue ad potius, ſiue ad deterius translationem.

Ἀλλοιωτός. ῦ. ὁ. alterabilis.

Ἀλλοιωτικὴ dicitur facultas illa, quæ cibum attractum aduocatumq; per uirtutē quam uocant ἑλκτικὴν, perficit, digeritq;.

Ἄλλοκα. Dorice pro ἄλλοτε. interdum.

Ἀλλόκοτον. monſtrum, alienum, extraneum, abſurdum: quaſi ἀλλόκοτον.

Ἄλλομαι. ſalio.

Ἄλοξ. κος. ſulcus, αὖλαξ.

Ἀλοξίμεθα ἔφοδος. repellamus impetum.

Ἀλλοπρόσαλλος. Martis epith. uerſutus, mutabilis, qui ſe omnibus locis accommodat, nunc huic, nūc illi adhærens. Eraſ. Chil.

Ἄλλος. ου. ὁ. alius.

Ἄλλοσις. quilibet.

Ἄλλοτε. interdum, alibi, aliâs.

Ἄλλοτε ἢ νῦν. aliâs item & nunc.

Ἄλλοτι, aut ἄλλο τι ἢ. ἆρα, utr ί, nunquid? Plato in Crito. τί φῶμεν πρὸς ταῦτα ὦ κρίτων, ἄλλο τι ἢ ὁμολογῶμεν? Quid ad hæc dicemus Crito? nunquid fateri neceſſe eſt? aut quid aliud quàm fateamur? Idem pri. πολιτ. ſine ἤ, ἄλλο τι οὖν ἦν δ' ἐγὼ ἰατρὸς. οὐδ' εἷς καθ' ὅσον ἰατρός. Nunquid igitur ne medicus quidem, quà medicus eſt. Interdum autem nomen eſt ſignificationem ſuam retinēs, hoc eſt aliud quàm, ut in illo Plato. ἀλλὰ μὴ ἄλλο τι ᾖ ἢ τὸ ὁ θάνατος; Bud. Com.

Ἀλλοτριονομεῖν. nomina immutare, aliquid non ut decet diſtribuere.

Ἀλλοτριοπίσκοπος. curioſus alienarum rerū.

Ἀλλοτριοπραγέω. μ. ήσω. π. κα. inimicum capto conſilium, alterius ago negocium.

Ἀλλοτριοπραγία. ας. ἡ. alienorum negociorum geſtio.

Ἀλλότριος. ου. ὁ. alienus, aſciticius: quaſi ἀλλοόριος, id eſt ex alienis finibus.

Ἀλλοτριοφάγοι. οἱ. dicuntur (inquit Eraſ.) quibus dulce eſt aliena uiuere quadra. Vide prouerb. αὐτολήκυθοι.

Ἀλλοτριοφθονέω. alienis inuideo.

Ἀλλοτριόω. μ. ώσω. π. ωκα. alieno. Accuſ.

Ἀλλοτρίως ἔχω πρὸς σέ. alienor abs te.

Ἀλλοτριώτατος. ου. ὁ. qui remotiſsimo eſt neceſsitudinis gradu. Herodo.

Ἀλλοτροπῆσαι. mutare.

Ἀλλ' οὖν. ſaltem.

Ἀλλοφάσσειν. tumultuari. (ron.

Ἀλλόφαλος. ὑπ' ἄλλου στρατιομένος, ἢ ἀνηρημένος

Ἀλλοφέρμενοι. alibi nutriti, ſiue educati.

Ἀλλοφρονέω. μ. ήσω. κκα. ſum mentis alienatæ, in amentiam conuertor.

Ἀλλόφυλος. ου. ὁ, ἡ. alienigena, alterius generis, diuerſæ nationis, ut ἀλλόφυλος πόλεμος, externum bellum.

Ἄλλυδις. alibi.

Ἄλλως. ſine cauſa, temere, ſine delectu, præſertim, præterea, forte fortuna, aliter, fruſtra, maximè, alioqui, deniq;.

Ἄλλωστε. alioqui, multomagis, præſertim, præterea.

Ἄλλως ἢ. aliter atq;.

Ἀλλέτῳ. alicui alij, ἄλλῳ τινί.

Ἅλμα. τος. τό. ſaltus, fœtus, in utero primus motus. (ſinapi.

Ἁλμάδες. oliuæ cōditæ, aut rapæ conditæ cū

Ἅλμαια. τὰ. maria.

Ἅλμυρος. qui mutatur.

Ἁλμάζομαι. muria condio & ſeruo.

Ἁλμάτης. ε. ὁ. ſalgamarius, qui ſal aut ſalſamenta uendit.

Ἅλμη. ης. ἡ. ſalſugo, terra ſterilior, & morbus quidam herbarum, ut cumini.

Ἁλμωδεστέρα. ἡ. ſalſior, terra ſterilior.

Ἁλμυρά. ᾶς. ἡ. lacrymoſa, triſtis, acerba.

Ἁλμυρίζειν. ſalis guſtum habere.

Ἁλμυρίς. ίδος. ἡ. ſalſugo.

Ἁλμυρός. ε. ὁ. ſalſus.

Ἁλμυρώδης. εος. ὁ, ἡ. ſalſus.

Ἀλξ. κος. ἡ. potentia.

Ἀλοάω μ ήσω. uel ἀλάω. ſpiritu denſo, trituro, ἐπὶ τῇ ἅλω πατῶ καὶ τρίβω τὰς στάχυας, id eſt in area ariſtas calco. Ἀλοάω, ſpiritu tenui, uerbero, flagris cædo, cõminuo, frango. Ariſtoph. ἢ μητέρ᾽ ἠλόησεν, ἢ πατρὸς γνάθον ἐπάταξεν, id eſt, Aut matrem percuſſit, aut patris maxillam pulſauit.

Ἄλοβον, ἧπαρ τῆς ἱερᾶς. caput hoſtiæ perditum inſpecto iecinore.

Ἀλογηθεὶς. dicitur is, cuius ratio non habetur, qui neglectim trãſmittitur & præteritur.

Ἀλογέω. μ. ήσω. π. ηκα. rationem non habeo, deſipio, erro, negligo, non curo. Genit.

Ἀλογία. ας. ἡ. irrationabilitas. Eſt item cũ neceſsitas reddendarum rationum remittitur à principe. Vulgo quintus dicitur uel abolitio. Aliquando negligentia, ἀταξία.

Ἀλογίου ἔγκλημα, eſt crimen, cum rationem quiſpiam reddere neglexerit in magiſtratu geſtorum.

Ἀλογιστί. citra rationem & curam.

Ἀλογιστία. ας. ἡ. inconſiderantia, imprudẽtia.

Ἀλόγιστος. ε. ὁ, ἡ. inconſyderatus, irrationalis.

Ἀλογον. τό. irrationalitas, minus probabile.

Ἄλογος. ε. ὁ, ἡ. irrationalis, ſtultus, qui nulla ratione utitur, iniquus, nihil ad rem pertinens. Ἄλογοι ἐρανισταὶ, aſymboli, qui pecuniam pro conuiuio nondum ſoluerunt.

Ἀλογῶ. ἀφροντίζω, deſpicio, negligo.

Ἀλόγως. præter rationem, temere, inhumaniter.

Ἀλοιεύς. έως. ὁ. triturator.

Ἀλοή. ῆς. ἡ. aloë, magno quorundam errore, qui generis neutri putant.

Ἀλοητός. ε. ὁ. tempus triturandi.

Ἀλοιάω. percutio. Alij ἀλοιᾶν duplici λ. de quo ſupra.

Ἀλοίδορος. ε. ὁ, ἡ. in quem nullum conuicium aut crimen reijcitur.

Ἀλοιμός. inunctio.

Ἀλοιταί. ῶν publica ſcorta.

Ἀλοιφή. ῆς. ἡ. pinguis unctio.

Ἀλοιφῶ. imitari quouis modo.

Ἀλοκες. οἱ. ſulci, foſſæ.

Ἀλοκίζω. μ. σω. π. κα. aro, ἄλοκας ξέω. Accuſ.

Ἀλόντες. deprehenſi, condemnati.

Ἀλοπάω. inueſtigo.

Ἀλοσάνη. ης. ἡ. ſaliuæ.

Ἄλοπος, ε. ὁ, ἡ. ἀλέπιστος, ſine ſquamis, ſine cortice.

Ἄλος. mœror, animi paſsio ad mœrorem, uel lætitiam mouens, laſciuus apparatus, uel materia.

Ἁλοσάνθινος οἶνος. ex ſalis floribus confectũ uinum.

Ἁλοσάχνη, ης. ἡ. flos maris.

Ἁλοσύδνη. ας. ἡ. mare, quaſi τῆς θαλάσσης ὕδωρ.

Ἁλουργής. έος ὁ, ἡ. purpureus, uiolaceus.

Ἁλουργίς. ίδος. ueſtis purpurea.

Ἁλουργόν. ε. τό. purpurea. ἀπὸ τῆς ἅλς καὶ ἔργον, quòd è concha marina purpura colligatur.

Ἁλούς. όντος. ὁ. & ἁλοῦσα. ἡ. ab ἁλόω. captus. Ἁλοὺς τῇ δίκῃ, peractus reus. Ἁλοὺς ἀργίας. ocij damnatus Plutarch. in Solone.

Ἀλουσία. ας. ἡ. illuuies.

Ἀλουτεῖν. illotum eſſe.

Ἄλουτος. ε. ὁ. illotus.

Ἀλοφάζω. σκιρτῶ, παροινῶ.

Ἄλοφος. ε. ὁ, ἡ. cono carens, λέγεται propriè dicitur galeæ uertex.

Ἄλοχος. ου. ἡ. uxor, & apud Platonem uirgo, quæ nondum peperit.

Ἀλοῶ. erro, percutio.

Ἀλόω. capio. uide ἁλίσκω.

Ἄλπις. ιος. ἡ. alpis.

Ἅλς, ἁλός. ὁ. ſal. ἡ uero, mare.

Ἀλσάα. ας. ἡ. facultas, commeatus.

Ἀλσίνη.ἡ.auricula muris,herba.

Ἄλσις.ιος.ἡ.palpitatio.

Ἀλσόκωμοι.οἱ.lignatores.

Ἄλσος.εος.τό.nemus,hortus.ἀπὸ τοῦ ἄλλεσθαι.

Ἀλτήρ.ῆρος.ὁ.auxiliator.

Ἀλτῆρες.erant quibus utebantur οἱ σωμασκοῦντες ἐν τοῖς γυμνασίοις, & qui ἅλματι,id eſt ſaltu certabant. Sic enim appellabant plumbeas pilas maſſulas'ue, quibus utraq; manu ſe librabant,ut certius aſſilirent. Vſurpatur etiā à Martiale. Quid pereunt ſtulto fortes halsêre lacerti? Excercet melius uinea foſſa uiros. Bud. An. & Cæl.lib.8.cap.4.

Ἁλτικός.οῦ.ὁ.ſaltui aptus,agilis.

Ἅλτο.ſaltauit.

Ἀλυβάζω.alo,φλέω.

Ἀλύζω.μ.ξω.π.χα.fugio.

Ἀλυδμαίνω.μ.ανῶ.π.γκα. mereo, non inuenio ſolutionem,gaudeo.

Ἀλύειν.ἀπορεῖσθαι,mordere,langueſcere.

Ἀλυίσκω.reſoluo.

Ἀλύη.ης.ἡ.lignum cui infigitur ſtiua.

Ἀλύζω.fugio.

Ἁλυκή.ἡ.ſpiritu denſo,mare.

Ἀλύκη.ης.ἡ. anxietas,mœror,anxietudo,pandiculatio,quæ fit,cū quis toto corpore extēditur. Alij ἄλυν.appellant,de quo ſupra.

Ἁλυκίδες.ῶν.ſalinæ. Aliquando ſignificat locum eum, aut ſimili natura præditum quē Antonius ſalſulas appellat,Hermol.

Ἁλυκός.οῦ.ὁ.ſalſus,amarus.

Ἁλυκότης.ſalſugo.

Ἀλυκρός οῦ.ὁ tepidus.

Ἀλυκτάζω.idem quod ἀλυδμαίνω.

Ἀλυκταίνειν.ἀλυκτεῖν, ἀλυκτάζειν, ἀλυδμαίνειν.

Ἀλυκτέω.μ.ήσω.π.ηκα. fleo,triſtor, moleſtè fero.

Ἀλυκτοπέδη.laqueus,pedica ineuitabilis.

Ἀλυκτός.ὁ.ineuitabilis.

Ἀλύμαντος.ου.ὁ.nullis nocumētis afflictus.

Ἀλύπητος.ου.ὁ qui triſtitia non tangitur.

Ἀλυπία.ας.ἡ.carentia triſtitiæ.

Ἄλυπος.ου.ὁ,ἡ.iucundus,modeſtia carens.

Ἀλυπότατα.iucundiſsimè.

Ἀλύπως.citra moleſtiam,iucundè.

Ἄλυς.anxietas,mœror.

Ἀλυσίδιον,καὶ

Ἀλυσιδωτός.οῦ.ὁ.catenatus,hamatus.

Ἀλύσιον.ου.τό.catenula,torques.

Ἀλύσιος.ου.Bacchi cognomen.

Ἅλυσις.ιος.ἡ. denſo ſpiritu. catena, uinculū, funis.

Ἀλυσιτελής.έος.ὁ,ἡ.inutilis.

Ἀλυσκάζω.fugio.

Ἀλύσκω,& ἀλύω.idem.

Ἄλυτος.ου.ὁ.inſolubilis.

Ἄλυφλος ου.ſpecies quercus, ἁλίφλοιος,ſalſi cortex.

Ἀλύω.tenui ſpiritu ſecundum Didymū, uel ἁλύω denſo ſpiritu Attice, duas cōtrarias inter ſe ſignificationes habet. Aliquando enim ſignificat gaudere, ſuperbire. Sophocl. ἐᾶτέ μ' ὧδ' ἀλύειν,Permittite me ſic lætari. Aliquando eſt animo concidere, & languere,animum deſpondere,ἀθυμεῖν, non hilariter affectum eſſe, moroſe ſe habere,ut ægroti, qui in lecto requieſcere nequeunt,ſed perpetuo iactantur. Plutarch. καὶ βραδυνούσης ἀδημονῶν ἤλυε: de Antonio animi iam uelut prurientis miro angore Cleopatram expectante. Eſt etiam oberro, & temere expatior, apud eundem. Cæl.lib.6.cap.26.Bud.Com.

Ἄλφα.caput bouis.

Ἀλφάδιον,καὶ

Ἀλφαίνω,καὶ

Ἀλφάνω.inuenio.

Ἄλφασις.ιος.ἡ.diſciplina uitæ.

Ἀλφειός.οῦ.ὁ. Alpheus,& fluminis & uiri proprium.

Ἀλφεσίβοιαι.ῶν.boueis inuenienteſ. Epitheton eſt uirginum, ut quæ propter honeſtā formam famamq; accipere ſolebant à ſpōſis munera boues, qui quanto in precio apud ueteres fuerint, ex centum illis bobus pro Glauci armis intelligitur.

Ἀλφεσίβοιος.paſtoris nomen.ab ἄλφω.uenio & βοῦς.

Ἀλφέω.μ.ήσω.π.ηκα.inuenio,do,inquiro.

Ἀλφή.ῆς.ἡ.honor.

Ἀλφηρής.ὁ & ἡ.ὁ,ἡ. inſuauis. ἀλχηρὴς alij ſcribunt.

Ἀλφηστής.ὁ.ὁ.inuentor,indagator,idq́ de hominibus ſolum.

Ἄλφι. pro ἄλφιτον per apocopen,indeclinabile.

Ἀλφιταμοιβός.ὁ.ὁ.ἀλφιτοπώλης.

Ἀλφιτεῖον.priſtinum,locus in quo cruciabantur mancipia.

Ἀλφιτομάντις.qui è farinis uaticinatur.

Ἄλφιτον.ου.τό.farina,polēta,pro uictu. Eraſ. prouerb. Ne uerba pro farina.

Ἀλφιτοπώλης.ου.ὁ.farinarum uenditor.

Ἀλφιτοσιτεῖν.pulte pro pane uesci,cibari farina.Bud.Com.

Ἀλφιτοσκόπος,ἀλφιτομάντις.

Ἄλφος.ου.ὁ.albus,impetigo: id eſt macula alba, uitiligo. Dicitur & λευκὴ à medicis, quāuis profundius agat λευκὴ, ἄλφος ſuſ perficiem tantum immutet. Hinc alpes etiam Italiæ montes, quòd perpetuis niuibus albeſcāt. Et Strabo ſcribit alpes prioribus ſeculis albia uocatos fuiſſe.

Ἀλφῶ.inuenio.actiu.

Ἀλῶ.morior.

Ἀλωά.ἡ.uinea,locus uineis aut arboribus cōſitus,campus,uiridarium,area in qua frumentum reponitur.

Ἀλῶα.τά.feſtum Athenis agricolarū,quod ſubuectis iam ex agro fructibus agebatur in honorē Cereris & Dionyſij, quia tum in areis præcipuè moras ducant homines, quas dicunt ἅλως.

Ἀλωάς.ἀδος.Ceres,quòd præſit areis.

Ἀλώβητος.ου.ὁ,ἡ.illæſus.

Ἁλῶθι.capiaris,tenearis,damneris.Imperatiuus ab ἁλίσκω, quemadmodum γνῶθι à γινώσκω.

Ἀλωΐς.ίδος.ἡ.idem quod ἀλωάς.

Ἁλωκώς,καὶ ἀναλωκώς.damnatus.ab ἁλίσκω.

Ἁλῶμι.capio,prehendo.

Ἀλῶν.ῶνος.ἡ.area.

Ἁλῶναι.captum eſſe,capi,damnari, detineri,mori,perire.

Ἁλώνητοι.mancipia,quæ à barbaris gētibus, præcipuè autē Thraciæ populis,ſale mercatoribus diuendebantur,quæ inde etiam τῶν ἁλὸς ἠγορασμένα dicebantur,id eſt ſale coēmpta cōparata'ue. ab ἅλς,quod ſalem notat,& ὠνοῦμαι emo. Vnde ἁλώνητα ἀνδράποδα Euſtathius intelligit ὤνια,id eſt, uili empta.

Ἀλωνία.ας.ἡ.area.ἀλων.

Ἀλωνίζω.in mari uel areis uerſor.

Ἀλωπεκάδες,πανῖροι.

Ἀλωπεκάω.decipio.

Ἀλωπεκῆ.ῆς.ἡ.pellis uulpina.

Ἀλωπεκία.inſulæ nomen,Strabo.lib.10.

Ἀλωπεκία.ας.alopeciæ,defluuia capillorū, Item foueæ uulpium.

Ἀλωπεκίασις.εως.ἡ.idem.

Ἀλωπεκίζω.μ. ίσω.π. ικα. uulpinor,ſeduco, Varr. Ariſtoph.Veſpis, οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν,οὐδ' ἀμφοτέροις γίγνεσθαι φίλον.

Ἀλωπεκίς.ίδος. ἡ. catulus uulpis, & canis è uulpe & cane progenitur.

Ἀλωπεκόννησος. ἡ.inſulæ nomen, & Helleſpontiæ Cherroneſi ciuitas, inde ex oraculo adepta nomen,ut ibi Athenienſes ciuitatem conderent,ubi uulpium catulos cōperiſſent.

Ἀλωπέκουρος.cauda uulpina.

Ἀλώπηξ.εκος.ἡ.uulpes.

Ἀλωπός.aſtutus.

Ἅλως.ω.ἡ.area.

Ἁλώσεται.capietur.

Ἅλωσις.εως.ἡ.captiuitas,expugnatio.

Ἁλώσιμος.ου.ὁ.κοὶ

Ἁλωτός.ὁ.comprehenſibilis,lubricus, qui facile falli induciq́ poteſt,captiuus.

Ἀλώφυτοι ἀγῶνες.aſsidua prælia.

Ἀλώφυτος.ου.ὁ.locus uitibus & arboribus conſitus.

Α Μ.

Ἅμα.ſimul. Differt tamen ab ὁμοῦ authore Ammon. Nam ἅμα aduerbium temporis eſt,ὁμοῦ uerò loci. Vnde dicimus οἴκοθεν ἅμα ἰσχύει. Ἀναχάρσιδι τῷ σκύθῃ: Solon eo dē quo Anacharſis tēpore natus eſt,quo loco ὁμοῦ.ineptè dixeris, cū Solon Athenis, Anacharſis uero in Scythia ſit prognatus.Datiuo iung.ἅμα τῇ μητρί,unà cū matre: ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, prima luce: ἅμα τῷ ἦρι

ineun-

ineunte uere. Vel ſine caſu. Lucian. ἅμα τι οὖν ἐπιτήδειος ἐδόκει ἡμέρα τίχνης ἐνάρχειν, Simulq́ auſpicandæ artis dies accõmoda uidebatur. Idem in Gallo, καὶ ἅμα λέγων ἀοιδὰ χεῖρας ὀρέγων αὐτῷ, Simulaćq dixerat, ingrediebatur. Ἅμα δὲ καὶ, & hæc præterea. ἅμα μὲν, ἅμα δὲ, tum, tum.

Ἅμα. ατος. τὸ. copula.

Ἁμαδρυάδες. Nymphæ, quod ſimul cum arboribus naſcantur, & intereant.

Ἀμαθαίνω. ſum indoctus.

Ἀμαθεί. indoctè.

Ἀμαθέστερον. indoctus, rudius.

Ἀμαθὴς. έος. ὁ, ἡ. indoctus, rudis, inſipiens.

Ἀμαθὴς πρὸς ἄργυρον, auidiſſimus pecuniæ.

Ἀμαθία. ας. ἡ. ruditas, inſolentia.

Ἀμαθόεις. όεντος. ὁ. arenoſus.

Ἄμαθος. ου. ἡ. arena, puluis proprie campi, nã maris ψάμαθος dicitur, authore Ammon.

Ἀμαθύνω. redigo in puluerem uel cinerem.

Ἀμαθώδης. εος. ὁ, ἡ. arenoſus.

Ἀμαία. ας. ἡ. apud Trazenios Ceres appellabatur.

Ἀμαιμάκετος. ὁ, ἡ. inexpugnabilis, indomitus, immenſus.

Ἀμάλας. ordei manipulos per ſe ſolos appellabant, cõgeſtos autem ex alijs compluribus οὔλους & ἰούλους. Cælius.

Ἀμαλδύνω. marceſco, putreſio, corrumpor.

Ἀμαλδύω. καὶ

Ἀμαλδυνω. demolior.

Ἀμάθακτος. immitis.

Ἀμάλθεια. ας. capra quæ Iouem lactauit. Dicitur à Græcis αἲξ οὐρανία. cuius etiam curam gerebãt nymphæ duæ Cretenſes, Adraſtea & Ida Meliſſei filiæ, quæ etiam nutrices Iouis ſunt appellatæ.

Ἀμαλθεῖον. ου. τὸ. bibliothecæ inſtructiſſimæ nomen apud Cicer ad Attic. lib. 1.

Ἀμαλδύω. multiplico, dito, nutrio.

Ἄμαλλα. ας. ἡ. manipulus.

Ἀμαλάπτω. deſtruo, depopulor.

Ἀμαλλάειν. colligare.

Ἀμαλλοδετήρ. ῆρος. ὁ. qui colligit, & ligat manipulos.

Ἀμαλός. tener, infirmus.

Ἀμάταιως. ματαίως, ἀνόλως, ἀσθενῶς, ἀπλῶς.

Ἀμάμυξις. ἡ. genus uuæ, arbuſta.

Ἀμανίτης. ου. ὁ. fungus, uel fungi ſpecies Aeginetæ lib. 1. cap. 77.

Ἀμανίαδες. admontis Amani ſimilitudinẽ.

Ἅμαξα. ας. ἡ. plauſtrum, & pro ſeptentrione ponitur. Gell. lib. 2. cap. 21.

Ἀμαξεία. ὁ. τ̃ ἁμαξῶν φόρτος.

Ἀμαξευόμενος. ου. ὁ. plauſtris inhabilis.

Ἀμαξεύς. έος. ὁ. ſubiugator.

Ἀμαξεύω. μ. εύσω. π. ευκα. res ruſticas ueho, Arrian. lib. 2. de Alexan.

Ἀμαξιδόνια. τὰ. clauiculi qui in plauſtro rotam exire prohibent, quæ & ἐνήλατα uocantur.

Ἀμαξήλατος. uia per quam plauſtra trahuntur, uia uehicularis, id eſt idonea ad currum ducẽdum, plauſtralis. Dicitur etiam ἁμάξιτος, uel ἁμαξητὸς, & λεωφόρος, in quibus ὁδὸς ſubauditur.

Ἀμαξία. ἡ. uia qua plauſtra trahuntur.

Ἀμαξιαῖος. ὁ. plauſtralis, amplus, grauis ut pondus unius plauſtri. unde ἁμαξιαῖα ῥήματα, ea figura dicuntur, quæ ſeſquipedalia uerba.

Ἀμαξίς. ίδος. ἡ. genus placentæ.

Ἀμαξιτός. locus per quem tranſit currus.

Ἀμαξόβιος, uel ἁμαξοβίτης. ου. ὁ. qui plauſtris ædium uice utitur, ut Scythæ.

Ἀμαξοκυλιστοὶ q ſint, uide Plutarch. in Problemat.

Ἀμαξοπηγοί. οἱ. qui currus faciunt.

Ἀμαξόποδες. arbuſculæ in quibus uerſantur rotarum axes concluſi laminis ferreis. Vitru. lib. 10.

Ἀμαξουργός. οῦ. ὁ. faber plauſtrorum, carpentarius.

Ἄμαρ. τὸ. uas in quo coria aptantur.

Ἆμαρ. dies, pro ἦμαρ.

Ἀμάρα. ἡ. cloaca, meatus ſubterraneus, ſulcus, aquæductus, per quem aqua fluit.

Ἀμάρακος. amaracus.

Ἀμάραντος. ου. ὁ, ἡ. immarceſcibilis. Proprie de amarantho flore dicitur, quoniam (inquit Plin.) non marceſcit. Ab α & μαραίνομαι.

Ἀμάραμα.cloaca.

Ἀμαρέω.ſequor,credo,preco.

Ἀμαρτάνω,μ.ἁμαρτήσω.π.ἡμάρτηκα. ἀόρ.β. ἥμαρτον,ab ἁμαρτέω. τὸ πλημμελῶ, preco, erro,uide ἀδικέω.

Ἁμαρτὰς.άδος.ἡ.peccatum.

Ἁμαρτῆ,καὶ ἁμαρτήδην.ſimul pendenter.

Ἁμάρτημα.τος.τὸ.peccatum, uitium. Quod nos (inquit Eraſ.)errorē uocamus, Græci uocant ἁμάρτημα, quod ferè per imprudentiam cōmittitur. nec ſemper apud Latinos error in uitio eſt, nec apud Græcos ἁμάρτημα.

Ἁμαρτητικός.ου.ὁ.ἡ.μὴ κατορθωτικὸς,ὁ ἀποτευκτικὸς,προσπταίειν εἰωθὼς,offendiculis incurrere ſolitus, offenſator apud Quint. qui errat,qui perperam aliquid agit.

Ἁμάρτητος.ου.ὁ.peccans.

Ἁμαρτία ας.ἡ peccatum. D. Hierony. grauius eſſe putat quàm παράπτωμα. ſed D. Paul. his duobus uocabulis promiſcuè utitur,ut annotat Eraſ.ad Rom.cap.5.

Ἁμαρτιεπής.ὁ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν.

Ἁμαρτίνοος ὁ κατὰ νοῦ ἁμαρτών.

Ἀμάρτυρος.ου.ὁ.expers teſtium ſeu teſtimonij.

Ἁμαρτῶ.ἁμαρτάνω,ἀκολουθῶ,ἀποτυγχάνω.

Ἁμαρτωλός.οῦ.ὁ,ἡ.peccator,peccatrix.

Ἀμαρυγή.uiſus,uiſus radij.

Ἀμάρυγμα.τος.τὸ.ſplendor,ſimulachrum.

Ἀμαρυλλίς.ίδος.ἡ. Amaryllis.

Ἀμαρύσσω.μ.ξω.π.χα luceo.

Ἆμας.Dorice per ſyncopen pro ἡμετέρας, noſtras.

Ἀμᾶσθαι.metere.

Ἀμαστίγωτος.ου.ὁ.inflagellatus.

Ἀμασυκάδες.αἱ. pyra quæ cū ficis naſcūtur.

Ἀματίζω.μ.ίσω.π.ικα.miſceo.

Ἁμαξοχία.ας.ἡ.orbita.

Ἀμήτωρ.ορος.ὁ,ἡ.qui matre caret.

Ἀμαυρογία.ας.ἡ.obſcuritas.

Ἀμαυρὸς.οῦ.obſcurus,ſubobſcurus, fuliginoſus,languidus,hebes,obtuſus.

Ἀμαυρόω.σκοτίζω,ἀφανίζω,fuſco,obſcuro,ad nihilum redigo.

Ἀμαύρωσις.εως.ἡ.obfuſcatio,hebetudo,oculi affectio, qua neruus uiſiuus obturatur incolumi pupilla. Eiuſdem fermè ſignificationis eſt ἀμβλυωπία.

Ἀμαχεί.καὶ

Ἀμαχητί.ſine pugna.

Ἄμαχος.ου.ὁ,ἡ.inexpugnabilis,inuictus,imbecillis,non pugnax,non rixoſus, impoſsibilis.

Ἀμάω.μ.σω.π.κα.καὶ ἀμάομαι. τὸ θερίζω, meto,frumentor. Ponitur etiam tranſlate pro καρποῦσθαι, id eſt frui & fructum capere, & ueluti meſſem facere. Plutarch. ἀντὶ ταύτης (ἔφη) διαίτης τὴν ἐλευθερίαν ἀμώμεθα. Item συνάγω,accumulo,congrego.

Ἀμβαδίως.citra curam,improuidè.

Ἀμβακοῦν.ἁμαρτεῖν.

Ἀμβάλλομαι,pro ἀναβάλλομαι.

Ἄμβασις.ἡ.aſcenſio.ἀνάβασις.

Ἄμβατα.τὰ.gradus.

Ἀμβάτης.ου.ὁ.aſcenſor.

Ἄμβατος.ου.ὁ,ἡ. pro ἀνάβατος. peruius & ubi commodius quid expugnari poteſt. Iliad.ſ.ἧχι μάλιστα ἄμβατός ἐστι πόλις.

Ἀμβὶς.ἀνάβατον,δύσκολον,ἀβλαβὶς.

Ἄμβιξ.olla.

Ἀμβλακός.ου.ὁ.obtuſus.

Ἀμβλίσκω alit.μιγάλης.

Ἀμβλισκάνω.abortior.

Ἀμβλίσκω καὶ

Ἀμβλόω.(utrūq; enim dicitur,ut ἀναλόω, & ἀναλίσκω) ſignificat ἀμοτῶ, id eſt abortum pario,abortiri facio,ἐξαμβλῶ. Item ἀντὶ τοῦ ἀμβλωπὸν καὶ ἀμβλυώττοντα ποιεῖν, obtuſum,caligantem,cæcutientem reddo. Bud.Com.

Ἀμβλύ.τὸ.imbecille,hebes.

Ἀμβλυγώνιος.ου.ὁ,ἡ.obtuſo angulo.

Ἀμβλυωτικός ου.ὁ.hebetans.

Ἀμβλυνῶ hebeto,obtundo, tardo, impetum frango,& retundo. Accuſ.

Ἀμβλυωπῶ.μ ήσω.obtuſe uideo.

Ἀμβλύς.έος.ὁ obtuſus,grauis,debilis.

Ἀμβλύνω.μ.ξω.π.χα.obtundo.

Ἀμβλύτερος.ου.ὁ. ἀθυμότερος, abiectiori animo homo. Item obtuſior,hebetior.

Ἄμβλυτος.ὁ.obtuſus.

Ἀμβλυωπέστερον.obtuſius.

Ἀμβλυωπία.ας.ἡ. hebetudo uiſus ex latente ueniens cauſa.

Ἀμβλυωπός.uel ἀμβλυωπής.ȣ̃.ὁ.hallucinans, hebes.

Ἀμβλυωπῶ.μ.ήσω.π.κα.obtuſe uideo.

Ἀμβλυῶπτον.τὸ.obtuſitas.

Ἀμβλυώττω. cæcuſio. παρὰ τὸ ἀμβλῦς ἔχειν τοὺς ὦπας, quòd is qui hoc laborat uitio, oculos habeat obtuſos.

Ἀμβλωθρίδια. abortus, pueri abortiui.

Ἀμβλωθρίδιον.ȣ.τὸ.idem quod ἄμβλωσις, & pharmacum quod abortiuum facit.

Ἀμβλέων.ῶνος.χαλβάνη, galbanum.

Ἀμβλέπη.ης.ἡ.cæcitas.

Ἄμβλωσις, καὶ ἄμβλωμα. apud Theophraſt. morbus eſt, id eſt excæcatio oculorum in uitibus. Dicitur etiam ἐπὶ γυναικῶν ἀμβλισκουσῶν, id eſt de mulieribus aborsum parientibus, Abortio, abortus.

Ἄμβολα.τὰ.medium antennæ.

Ἀμβολάδην.exaggeratim.

Ἀμβολὰς.άδος.ἡ.exaggeratio, erectio.

Ἀμβολιεργός.ȣ.dilator operum.

Ἀμβροσία.herba, quam alij botryn, alij artemiſiam uocant, teſte Dioſcoride. Poëtæ fabulantur ἀμβροσίαν appellari cibum deorum, quemadmodum νέκταρ potum. unde illud apud Martial. Iuppiter ambroſia ſatur eſt, & nectare uiuit. Dictam aiunt ab α & βροτὸς mortalis, interpoſito μ uocalitatis gratia, uel quòd mortales eam non edant, uel quod qui eam comederint immortales euadant. Eſt item noctis epitheton, quaſi ſolitaria, quoniam nocte omnia ſilent, & homines rari prodeunt. Itẽ ἀμβρόσια.τὰ. Dionyſij feſtum apud Iones appellatur. Cæl. lib.15.cap.15.

Ἀμβρόσιος.ȣ.ὁ.diuinus, immortalis, dulcis.

Ἄμβροτος.ȣ.ὁ,ἡ.immortalir.

Ἀμβρότω.erro.

Ἄμβρυξι.ſpecies marinorum ericiorũ. βρυώνοι apud Ariſtot.

Ἀμβοχαί.αἱ τῶν χειρῶν ἐμβολαί.

Ἄμβων.locus editus, aſcenſus, orificium ollæ, montis cacumen.

Ἀμβώσαντες.reclamantes. Herod. Thal. οἱ δ' ἀμβώσαντες μέγα ἀφημῶν.

Ἀμέγαρτος.ȣ.ὁ,ἡ.magnus, ὁ πάνυ εἰς μέγα αἰρόμενος. ἀφθόνητος, ἀ μεγαίρω, quod eſt inuideo.

Ἀμέθοδος. à uia rationeq́ docendi diſcendiq́ abhorrens.

Ἀμέθυσα.τὰ.remedia quæ aduerſus ebrietatem adhibentur.

Ἀμέθυσος.ȣ.ἡ.lapis, inde dictus quòd ebrietati obſiſtat. Vel (ut Plini. ſcribit) quòd uſq; ad uiri colorem accedens, prius quàm eum deguſtet, in uiolam deſinit. li.37.ca.9

Ἀμείβοντες. trabes ex utroq; muro inuicem oppoſitæ, quibus ſuperiora ædificia fulciuntur.

Ἀμείβω, καὶ ἀμείβομαι.ψ.ψομαι. retribuo, rependo, remunero, refero, ad inuicem reſpondeo, do, dono. Herodian δώροις τε αὐτοὺς μεγαλοπρεπῶς ἠμείβετο. Item tranſeo, ambulo. Aliquando permuto, alterno. Plin. Aliæ fœminas tantum generant, aut mares, plerunq; alternant, id eſt ἀμείβουσι. Datiuo & accuſ.

Ἀμειδής.έος.ὁ,ἡ.καὶ

Ἀμείδητος.ȣ.triſtis.

Ἀμείλικτος.καὶ

Ἀμείλιχος.ὁ,ἡ.implacabilis, immitis, difficilis.

Ἀμεῖναι.πληρωθῆναι.

Ἄμεινον.ονος.melius, magis, nomen & aduerbium.

Ἀμεινῶ.exolefacio.

Ἀμείνων.ονος.ὁ,ἡ.melior.

Ἀμείρω. priuo aliquem portione. Accuſ. iungitur.

Ἀμεῖς ἠρύσατε.

Ἀμάωρος.ȣ.ὁ,ἡ.integer.

Ἀμέλγομαι.&

Ἀμέλγω.μ.ξω.π.χα.emulgeo, elicio: neq; ſolum de lacte dicitur, ſed etiam de cruore & alijs liquoribus. Proprie eſt immaturos fructus decerpere, παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν τοὺς καρποὺς ἀποσπᾶν. Vnde tranſlatione ſumpta, ἀμέλγεις (inquit Comicus in Equit.) τῶν ξένων τοὺς καρπίμους. id eſt, τοὺς εὐπόρους τῶν ξένων διασείεις, ἀποθλίβεις, ἀπαυθίζεις, καρπίζῃ.

Ἀμέλει. denique, profectò, certè, ſcilicet, uidelicet, nimirum, prorſus, atqui, itaque, etenim, ἐπειδὴ, uerbi gratia.

Ἀμέλεια. ας. ἡ. negligentia.

Ἀμελεῖς. οἱ. inertes.

Ἀμελησί. aduerb. celeriter.

Ἀμελετηρός. ὁ. inexercitatus.

Ἀμελετησία. ας. ἡ. ignauia.

Ἀμελέτητος. ου. ὁ. ſecurus, ocioſus, inexercitatus.

Ἀμελετήτως. ocioſe, pigrè.

Ἀμελέω. ῶ. ήσω. π. κα. negligo, omitto, ſine curaſum, nihil penſi habeo, aſpernor. Actiuum genitiuo iung.

Ἀμελής. έος. ὁ, ἡ. negligens.

Ἀμελησία. ας. ἡ. ſecuritas.

Ἀμελητέος. ου. ὁ. negligendus.

Ἀμελητί. negligenter, contemptim, promptè, citò.

Ἀμελλία. ας. ἡ. diſcrepantia.

Ἀμελίς δίκη, ζημία. actio de damno dato.

Ἀμέλλητος. ου. ὁ. non futurus.

Ἀμελῶς. negligenter, contemptim, oſcitāter.

Ἄμεμπτος. ου. ὁ. inuituperabilis, irreprehenſibilis, inculpatus, de quo queri non poſsis. ὁ μὴ μέμψιν δεχόμενος, καὶ ὁ μὴ μεμφόμενός τινι. Poſterius ſignificatum Atticis elegantius habetur, ſicut ἀθέατος, qui nõ uidet, potius quàm qui non uidetur.

Ἀμέμπτως. irreprehenſibiliter, ſine querela.

Ἀμενηνόν. οῦ. debile, euanidum, & quod citò uelut fumus euaneſcit. κατὰ στέρησιν τοῦ μένους, ἤγουν δυνάμεως.

Ἀμενηνόω. ῶ. ώσω. π. κα. debilito, diminuo.

Ἀμενητί. impatienter.

Ἀμορβίς. ίος. τὸ. nox intempeſta, quaſi ἀμορφής.

Ἀμέργειν. premere, terere, propriè de olea.

Ἀμέρδω. offuſco, priuo portione aliquem.

Ἀμερῆ. τὰ. impartilia.

Ἀμεριμνία. ας. ἡ. ſecuritas, tranquillitas, indolentia.

Ἀμέριμνος. ου. ὁ, ἡ. ſecurus tranquillus, ſine ſolicitudine. plus eſt quàm ἀκίνδυνος.

Ἀμέριστος. ου. ὁ, ἡ. indiuiſus.

Ἀμεριμνεί. aduerb. citra ſollicitudinem.

A M.

Ἄμεσος. ου. ὁ, ἡ. medio carens.

Ἀμέσως. ſine medio.

Ἀμετάβατος. ου. ὁ, ἡ. intranſitiuus.

Ἀμεταβίλητος. ου. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀμετάβλητος. ου. ὁ. immutabilis. Vnde φωνὴ ἀμετάβλητος, id eſt μονότροπα, quæ ſemper eadem, ut pſittacus, neſciens aliud ſingere quàm ſuum χαῖρε.

Ἀμετάβολος. ου. idem.

Ἀμετάδοτος. ου. ὁ, ἡ. auarus, tenax.

Ἀμετάθετος. ου. ὁ, ἡ. intranſmutabilis, firmus.

Ἀμετακίνητος. ου. ἡ. immobilis, immutabilis, qui non facile quouis abduci poteſt.

Ἀμεταμέλητος. ου. ὁ, ἡ. quem non pœnitet.

Ἀμετανόητος. ου. ὁ. idem.

Ἀμετάπειστον. τὸ. nulla perſuaſione traducibi(le.

Ἀμετάπειστος. ου. ὁ, ἡ. cuius ſententia immutabilis, qui à ſententia dimoueri non poteſt.

Ἀμεταποίητος. ου. ὁ, ἡ. intranſmutabilis.

Ἀμετάπτωτος. ου. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀμετάστατος. ου. ἡ. immutabilis, immotus robore corporis. Proprie dicitur de corporeis rebus, ſed tranſlatiue etiam de alijs, ut ἐπιστήμη ἀμετάπτωτος, καὶ βεβαία.

Ἀμεταστρεπτί. ἀμελητί, ταχέως. irreuerſim, ἀστρεπτί, ita ut te minime conuertas, ne reſpiciens quidem ut Loth iubetur è Sodomis fugere ἀμεταστρεπτί. Plato 10. de Legibus, τὰς δὲ τῶν κακῶν συνουσίας φεύγειν ἀμεταστρεπτί.

Ἀμετάστροφος. ου. ὁ, ἡ. impermutabilis, intranſmutabilis.

Ἀμέτοχος. ου. ὁ. expers.

Ἀμέτρητος. ου. ὁ. immenſus.

Ἀμετρεί. ſine menſura.

Ἀμετρία. ας. ἡ. immodeſtia.

Ἀμετροβαθής. έος. ὁ, ἡ. immenſe profundus.

Ἀμετροεπής. έος. ὁ, ἡ. immodeſtus, uanus uerbis, ſine iudicio loquens, ſine delectu et modo multa effutiens, loquutuleius. Homer. Iliad. β. Therſiten præter omne decorum principibus uiris obſtrepentem ἀμετροεπῆ uocat.

Ἄμετρος. ου. ὁ, ἡ. immenſus, immodeſtus. ἄμετρος ὀργὴν, iræ intemperans.

Ἀμέτρως. immoderatè.

Ἀμεύω. πορεύομαι, ἀμείβομαι.

Ἄμη.ης.ἡ.falx meſſoria,ſarculum. Item inſtrumentũ foſſorium quod Galli lingua uernacula luchetum uocant quo foſſores aggegarij utuntur. Apud Plini.in Epiſt. ad Traianum, legitur hama aſpiratum, Nullus(inquit) in publico ſipo,nulla hama: quod aliud inſtrumentum ſignificare uidetur Budæo.

Ἀμῆγι,καὶ

Ἀμηγέπη,καὶ

Ἀμηγέπως.ſiue ἀμωσγέπως.aliquo modo.

Ἅμ᾽ ἡμέρᾳ.prima luce.

Ἀμήν.amen,fiat.Hebraicum eſt.

Ἀμηνίτως,ἀμέμπτως.

Ἀμήρυτος.ὁ.infinitus,continuus. translatione ſumpta ἀπὸ τῶν μηρυομένων ἱςίων.

Ἄμης.ητος placentæ genus lacteæ, apud Ariſtoph.

Ἀμητήρ.ῆρος.ὁ.meſſor.

Ἄμητος.ου.ὁ.accẽtu in antepen.ſignificat meſſem,ideſt frugem ipſam. Item illaboratus,infectus,ab ἀμάω.

Ἀμητὸς uero.ῦ.accẽtu in ult. tempus ipſum meſſis.

Ἀμήτωρ.ορος.ὁ,ἡ.matre carens.

Ἀμηχανέω.ῶ.ήσω.π.κκα.recuſo, inops mentis ſum,perplexus haſito.

Ἀμηχανὴς.ἑος.ὁ,ἡ.ſtupefactus.

Ἀμηχάνητοι,πολλοί.apud Xenoph.

Ἀμηχανία.ας.ἡ.conſilij et mentis inopia,deſperatio,ſumma rerum penuria, Eraſmo interprete. Eius contrariũ πολυμηχανία.

Ἀμήχανος.ὁ,ἡ.ſine auxilio,callidus, inopinabilis, immenſus, ſine remedio, perplexus, difficilis,impoſsibilis,ſine pugna.

Ἀμήχανον κάλλος, quod nemo imitari poſſit, ἀμίμητον.

Ἀμηχανοῦντες.οἱ.ignorantes, cõſilij inopes.

Ἀμηχάνως ἔχω.nequeo.

Ἀμία.ας.ἡ.amia,piſcis genus.

Ἀμίαντος.ου.ὁ,ἡ.impollutus,defecatus.

Ἀμίλλαιος.ἡ.ſylueſtris olea.

Ἀμιγὴς.ἑος.ὁ,ἡ.καὶ

Ἄμικτος.ὁ,ἡ.immixtus. Plutarch.συμπόσια ἄσειλα καὶ ἄμικτ uocat, id eſt citra amicitiam & communionem, in quibus plures æquo accumbunt.

Ἀμίλικτος.durus.

Ἅμιλλα.ης.ἡ.certamen.

Ἁμιλλάομαι. certo. Datiuo iung. aut accuſ. mediante πρὸς. Lucian.in Satur. πρὸς ἀλλήλους ἁμιλλώμενοι.

Ἁμιλλάω.contendo,celeriter ſcribo.

Ἁμίλλημα.ατος.τὸ,certamen.

Ἁμιλλητήριον.ου.τὸ.locus in quo decertatur.

Ἁμιλλητικὸς.οῦ.ὁ.certatiuus.

Ἁμιλλότερος.ου.magis litigioſus.

Ἁμίλλω.certo.

Ἀμιμητόβιος.ου.ὁ.uitæ inimitabilis.

Ἀμίμητος.ου.ὁ.inimitatus,inimitabilis.

Ἀμίνω.adiuuo. Actiu.datiuo.

Ἀμιξία.ας.ἡ.inhoſpitalitas,fuga conſuetudinis,qualem depinxit Lucian. Timonem illum μισάνθρωπον, qui cum uniuerſum genus humanum exoſum haberet,in hæc uerba inſolenter efferebatur,πάντας (inquit) ἅμα καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους μισῶ. Et rurſum, Εὐδαιμονιςατός εἰμι μηδενός μοι πλησιάζοντος.

Ἄμιπποι.οἱ.equi deſultorij. Item pedites equitibus adiuncti,apud Thucyd.

Ἀμὶς.ίδος.ἡ.matula,ſcaphium.

Ἀμισθί.ſine mercede,gratis.

Ἄμισθος.ου.ὁ,ἡ.ſtipendio carens. Ἄμισθος διδάσκαλος, gratuitus magiſter ac ſine mineruali.

Ἀμιφίω.numero.

Ἀμιτροχίτων.ωνος.ὁ. habens ueſtem non cinctam zona,diſcinctus. Ab α priu. μίτρα zona,& χιτὼν ueſtis.

Ἅμμα.ατος.τὸ.copula,uinculum,funis,amentum.ab ἅπτομαι.

Ἀμμάθω.pœniteo.

Ἀμματίζω.plecto,ligo.

Ἄμμες.nos,nobis,noſtrum,Dorice.

Ἄμμε.nos.

Ἄμμιγα.ſimul.ὁμοῦ.

Ἄμμι.καὶ

Ἄμμιν.nobis,pro ἡμῖν Doricè.

Ἄμμιον.ου.τὸ.minium.

Ἄμμιρος.ου.ὁ.repletus.

Ἀμμοβάτης.dipſas,ſerpentis ſpecies.

Ἀμμοιρία.infortunium.

Ἄμμοιρον.imparticipans.

Ἄμμος.ου.ὁ.ſabulum,arena.

Ἀμμώδης.δεος.ὁ,ἡ.arenoſus.

Ἄμμων.celeberrimum erat Libycis numē, cui de paſtoris nomine, à quo illi primo erectum ſimulachrum eſt, appellationem factam, autor eſt Pauſanias. Cæl.li.10.ca.18

Ἀμμωνιακὸν ſuccus eſt ferulæ herbæ.

Ἀμνάς.άδος.ἡ.agna.

Ἀμνάμονες,καὶ ἀμναμοι.nepotes, ἀπόγονοι. poëticum eſt.

Ἀμνᾶν.θρεῖσαν.

Ἀμνημονεῖν.obliuiſci, immemorem eſſe.Genit.uel accuſ.

Ἀμνήμονες.οἱ.uocati ſunt in Cnido ſexaginta delecti ex optimatibus, uelut epiſcopi, ad quos de maximis rebus referrent. Sic appellati διὰ τὸ ἀνυπεύθυνον, quòd in iudicium non uocarentur, aut certe uelut πολυμνήμονες, id eſt, memorioſi. Cæl. lib. 11. cap.10.

Ἀμνημόνευτοι.ſenatores præteriti, à Cenſoribus non cōmemorati, è ſenatu moti.Bud. Com.

Ἀμνημονὴς.νος.ὁ,ἡ.immemor.

Ἀμνημύοντες.ἀποθυμοῦντες.Heſych.

Ἀμνησικακία.ας.ἡ.obliuio malorum.

Ἀμνήστευτος γυνή.ἡ pellex.

Ἀμνηστέω.ῶ.ήσω π.ηκα.obliuiſcor.

Ἀμνηστία.ας.obliuio iniuriarum, præteritorum in perpetuum obliuio, quaſi lex obliuionis. Vtitur hac dictione Vopiſcus in Aureliano, Amneſtia (inquit) etiam ſub eo delictorum publicorum decreta eſt, de exemplo Athenienſium. Herodianus li. 3. ἀντὶ τῆς μνησικακίας utitur, πάντας ἤγαγε διὰς ἀμνηστίαν: de militibus quibus condonabat Seuerus, quòd ad Barbaros trāſfugerant. Politian. impunitatem tranſtulit. Eraſ.Chil.

Ἄμνιον.ου.τὸ. interior membrana appellatur ab Empedocle, qua fœtus in utero incluſus obtegitur. à mollitie agnorum deducto nomine: exterior uero χόριον, Polluci, quā quam alij diuerſum tradant. Volaterran.

Ἄμνιον.ου.τὸ.muſcus, pro μνίον, addita litera ſicut ἄσταχυς pro στάχυς.

Ἀμνοκῶν.ὁ.moroſus, ſtultus, προβατώδης.

Ἀμνός.οῦ ὁ.agnus.

Ἀμογητί.ſine labore.

Ἀμόθεν.ex aliquo loco.ab ἀμὸς, Dorice, pro aliquis.

Ἀμοιβαδὶς.καὶ

Ἀμοιβαδὸν.uiciſſim, ſucceſſiuè.

Ἀμοιβαῖος.ου.ὁ.mutuus, uiciſſitudinarius. Eſt item hoc nomine carminis genus, in quo qui canunt, utuntur æquali numero uerſuū: & ita ſe habet reſponſio, ut aut maius, aut contrarium aliquid dicat. Sic dictum à uiciſſitudinaria reſponſione, hoc eſt ἀπὸ τῆς ἀμοιβῆς.

Ἀμοιβή.ῆς.ἡ.retributio, pœna, reſponſio, gratiarum actio, remuneratio, compenſatio, uiciſſitudo, mutatio, talio.

Ἀμοιρεῖν.expertem eſſe, carere.Genit.

Ἀμοίρημα.ἀτύχημα.

Ἄμοιρος.carens parte.

Ἄμοιος.ου.ὁ.malus.

Ἀμολγάζειν.μισοκμβεῖζειν.

Ἀμολγεὺς.έως.ὁ.mulctra.alibi ἀμολγεύς.

Ἀμολγός.ὁ.tempus mulgendi, & pro ueſpera ponitur, quia tunc mulgentur pecora.

Item pro noctis medio, Homer. Iliad.χ. de autumnali ſtella, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ φαίνονται, πολλοῖσι μετ᾽ ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ. id eſt, liquida nocte, ut Vergili.dixit.

Item ἀμολγοὶ, depilatores, ab ἀμέλγω.

Ἀμόλυντος.ου.ὁ,ἡ.impollutus.

Ἀμοργεὺς.έως.ὁ,ἡ.qui oleas terit, & amurcā exprimit.

Ἀμόργη.ης.ἡ.fex olei aut uini, amurca. Plin. lib.15.cap.1.

Ἀμοργίς.ίδος.ἡ. lini ſpecies byſſo non diſſimilis. Vnde ἀμόργινα ueſtimēta, pro precioſis & ſplendidis, multæq; impenſæ, quorum meminit cōtra Timarchum Aeſchines, in Lyſiſt. Ariſtoph. & Athenæ.lib.6.

Ἀμοργίτης.ου.ὁ.placenta, ſimila frixa oleo.

Ἀμορία.ας.ἡ.conterminatio.

Ἄμορος.ου.ὁ.expers, infelix. ἄμοιρος.

Ἄμορφος.ου.ὁ,ἡ.informis.

Ἀμορφότατος. deformiſsimus.

Ἀμός. ȣ̃. ὁ. aliquis, & Dorice pro ἡμέτερος.

Ἄμοτος. ȣ. ὁ. inſatiabilis, inſedabilis, multus. ἀπὸ τῶν σωμάτων, ἢ θαυμάτων τῶν μὴ δυνα μένων μοτ.

Ἄμουσα. ης. ἡ. nõ cantans auis. Baſil. in Hex.

Ἀμουσία. ας. ἡ. inſcitia. literarum odium.

Ἀμούσιον. organum uentis excogitatũ. Cæl. lib. 11. cap. 19.

Ἀμουσολογία. ας. ἡ. ineruditæ & intempeſtiuæ fabulæ, nihil ad rem pertinentes apud Athenæum. Eraſ. Chil.

Ἄμουσος. ȣ. ὁ, ἡ. inelegans, inconcinnus, indoctus, à Muſis alienus, incultus, inſuauis. Antiquitus enim nihil eruditum habebatur ſine muſica. Vnde apud Comicos qui ſe literas didiciſſe negant, aiunt ſe nõ didiciſſe muſicam. Eraſ. Chiliad.

Ἀμούσως. ineleganter.

Ἀμοχθί. aduerb. citra laborem.

Ἄμοχθος. ȣ. ὁ, ἡ. labore carens.

Ἀμπαυστήριος, pro ἀναπαυστήριος. ſedes in qua (quieſcitur.

Ἀμπαύω, pro ἀναπαύω.

Ἀμπαλίνορος. ȣ. ὁ, ἡ. eadem uia rediens.

Ἄμπαλος. ȣ. ὁ. ἐκ δευτέρου κλῆρος.

Ἀμπέδιον, pro ἀνὰ πεδίον, per campum.

Ἄμπειρος. ȣ. ὁ. expertus, ἔμπειρος.

Ἀμπελών. ἀμπελόφυτος γῆ, uinea.

Ἀμπελινός. ȣ̃. ὁ. uineus, ut οἶνος ἀμπελινὸς Herodoto, ad differentiam forte aliorum uinorum è frugibus confector. &c.

Ἀμπελόεις. εντος. ὁ. uitibus plenus.

Ἄμπελος. ȣ. ὁ. uitis, uinea: quaſi ἔμπελος. nam πέλος uinum ſignificat. Vnde ἄμπελος ἀγρία, labruſca, Plin. lib. 14. cap. 23. Et herba eodem nomine diuerſa à labruſca. Idem lib. 27. cap. 7.

Ἀμπελολευκή. ἡ. alba uitis: ſic dicta uel à qualitate coloris, uel quòd eius radix contrita corpori infricata, teneriorem & candidiorem reddat cutem. Plin. lib. 21. cap. 1.

Ἀμπελόπρασον. ampeloprason, quaſi porrum in uinetis naſcens. Plin. lib. 24. ca. 15.

Ἀμπελουργεῖν. uites putare, & ſarmenta expurgare, quæ uitem onerant.

Ἀμπελουργίαν, & κλάσιν Theophraſt. aliquando pro eodem accipit, aliquando ἀμπελουργίαν & τομήν. Bud. Com.

Ἀμπελουργική. ῆς, ἡ. ars uitium colendarum.

Ἀμπελουργοῦντες. οἱ. uinitores.

Ἀμπελών. ῶνος. ὁ. uinea.

Ἀμπεπαλών. όντος. ὁ. uibrans à πάλλω, ut ἐ ῥὰ καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.

Ἀμπερέως. utrinque, per medium.

Ἀμπεχόνη. ης. ἡ. indumentum, toga.

Ἀμπεχόνιον, togula.

Ἀμπέχομαι. καὶ

Ἀμπίσχομαι. induo, circundo, includo. alterũ ab ἔχω, alterum ab ἴσχω.

Ἀμπλακέω. pecco, erro.

Ἀμπλάκημα. ατος. τὸ. peccatum: inde dictũ, quòd inuoluat hominem.

Ἀμπλακία. ας. ἡ. error, delictum.

Ἀμπνεῖον. τὸ. uas ad accipiendum ſanguinẽ.

Ἄμπνυμαι. reſpiro. Odyſſ. ε. αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ᾽ ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη.

Ἀμπρεύω. priores occupo, traho. μετὰ ἁμάξης πορεύομαι.

Ἄμπρον. funis inter utrunque bouem uel equũ temonis uice protenſus. Vnde apud Lycophro. ἀμπρεύειν, quod trahentibus iumẽtis opitulari ſignificat. Item comitari, & curru ſemitam parare.

Ἄμπυξ. υκος. ὁ. reticulum muliebre. Itẽ uinculum, ſeu funiculus ille quo iuba equina colligitur. Vel (ut alij) catena aurea à fronte protenſa, qua comæ colliguntur.

Ἀμπωτίζω. μ. σω. π. κα. ingurgito.

Ἄμπωτις. ἡ. reciprocatio aquæ. Fit aũt quando poſt exundationem aqua ad mare reuertitur, ac reciprocãdo ſubſidit, receſſus æſtus littora deſtituẽtis, opponiturque πλημμυρίδι. Sunt qui gurgitem, ſunt qui alluuiem, ſunt qui æſtum maris transferant. Quidam dictum uolũt quaſi ἀνάποσιν, quòd mare aquam rebibere uideatur.

Ἀμίτερνα. oppidum Sabinorum, unum ex ijs quæ Romulo aduerſata ſunt, unde ἀμιτερνάτης.

Ἀμυγδαλῆ. circumflexo in ulti. amygdalus (arbor.

Ἀμυγδάλη. accẽtu acuto in penul. fructus amygdalinæ arboris. Dicitur et ἀμύγδαλον

genere neutro,pro eodem.

Ἄμυγμα.τος.ἡ.laceratio,ab ἀμύσσω.

Ἀμύγμων.ἀμύμων,qui citra reprehenſionis morſum agit, qui non ſubſannatur irrideturq́. Nam μυγμὸς ſonum illum ſignificat, qui irridendo labijs occluſis, naribus elicitur.

Ἄμυδις. Aeolice,pro ſimul,tamen.

Ἀμυδρός.uix apparens,caducus, hebes, dubius,obſcurus. Ἀμυδρὸν,uel ἀμυδρῶς βλέπειν dicitur,qui obſcurè & uix uidet, exiliter.

Ἀμύζω.ſugo,lac premo.

Ἀμύητος. non initiatus.

Ἀμύθητος.ἀμαθὴς, ad diſcendum non aptus, inenarrabilis,ineffabilis,uenerabilis, innumerabilis. Demoſth. Phil. ἀμύθητα χρήματα εἴληφε.

Ἀμύκλαι. αἱ. una è centum illis urbibus Laconiæ,quam Lacedæmonis filius cōdidiſſe fertur. Eraſm.Chil. Item & crepidæ æreæ,quibus utebatur Empedocles.

Ἀμυκλής.ſuauis,iucundus.

Ἀμύχοεις.multitudo collectio.

Ἄμυλος.ου.ἡ.menta.

Ἄμυλον.ου.τὸ.uel ἄμυλος.ὁ. Ariſtoph. confectio quædam ex tritico per dies aliquot in aqua macerato,& lacte expreſſo. ab α, & μύλον, quaſi dicas citra molam. Vulgus amydum appellat.

Ἀμύμων.ονος.ὁ.irreprehēſibilis,inculpatus, inculpabilis,qui nihil unquam riſu et ſubſannatione dignum admiſit,ὁ μὴ ἔχων τὶ τοῦ μυγμοῦ ἄξιον.ac ſi dicas, in quē nihil obtrectatoribus,aut cauillatoribus licet.

Ἀμυμώνη.ης.ἡ. inculpata. Item Amymone,una ex quinquaginta filiabus Danai.

Ἄμυνα,uel ἀμυνὴ.ultio,auxilium.

Ἀμυνάθω pro ἀμύνω.βοηθῶ.

Ἀμύνομαι. ulciſcor. Vlciſcimur autem uel nos ipſos, ita ut ultionis finis ad nos reflectatur, totoq́ in nobis ſit de iniuria illata pœnam expetentibus. Vel alios, cum ſcilicet ſiue hoſtili animo, ſiue præſtandi officij potius cauſa, alijs iniuriam illatam perſequimur,pœnam expetimus, par pari referentes,ut ἐχθρὸν ἀμύνεσθαι,apud Herodian. & ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. apud Hom.

Ἀμύνεσθαι τὴν φύσιν,naturæ repugnare.

Ἀμύνεσθαι κίνδυνον περὶ τῆς κεφαλῆς, à capite periculum propulſare.

Ἀμύντας.ου.ὁ. Amyntas.

Ἀμυντήρια. τὰ. tutamina, arma tutatoria, hoc eſt,τὰ φυλακτικὰ,quod genus ſunt thorax,galea,gladius,machæra, quibus uim propulſamus,et pugnātes hoſti reſiſtimus.

Hoc nomine etiam dici poſſunt in naui malus,roſtrum,antenna,carcheſium, clauus,anchora,&c. Item in feris dentes, ungues,aliaq́ quibus uim propulſant.

Ἀμυντῆρες.οἱ.adminicula, rami in ceruorū cornibus,qui imi pendent ante frontem.

Ἀμυντήριος.ultor.

Ἀμυνίας, καὶ

Ἀμυντικός.uindicatiuus.

Ἀμύντωρ.ορος.adiutor.

Ἀμύνω.βοηθῶ, adiuuo, ſuppetiar eo, arceo, uindico,ab iniuria defendo,ulciſcor.

Ἄμυξ.aduerb.latitando,diripiendo.

Ἄμυξις.ιος.ἡ.laniatio.

Ἀμύσσω.lanio,terreo,traho.

Ἀμυστί.hauſtim:quaſi dicas citra ſuctum,nō occluſo ore, aut contractis labris, ἄνευ τοῦ μύσαι τοῖς χείλεσι. Vel quaſi ἀπνευστί, ſine reſpiratione,ut qui inter bibendum, ſpiritum non reciprocent ſed potum in aluum, non ſecus atq́ in dolium infundant. Hinc uerbum

Ἀμυστίζειν.ingurgitare,affatim & ſine reſpiratione bibere. Plutarch. ἀθρόως καὶ ἀπνευστὶ πίνειν.

Ἄμυστις.ιδος.ἡ huiuſmodi potatio. cuius etiā meminit Horati. Caſſum Threicia uincat amyſtide.

Ἀμυχαί.αἱ.hulcuſcula,tubercula liuentia,lacerationes.

Ἀμυχρός.οῦ.ὁ.ſyncerus,candidus.

Ἀμύω.inclino,cado.

Ἀμφαγαπάω.amo, πάνυ φιλοφρονέω, περισσῶς ἀγαπῶ.

Ἀμφαγνοέω.μ.ήσω.π.ηκα.in quibuſdam ambigere.

Ἀμφαδία,καὶ Ἀμφαδίην,καὶ Ἀμφαδὸν.palā.

Ἀμφαμιῶται. in Creta uocabantur ſerui priuati, qui iure belli in ſeruitutem recidiſſent, quamuis indigenæ forent. Cælius libro 13. capite 49.

Ἀμφαμύσσω circumlacero.

Ἀμφαρίστερος. ου. ὁ. læuus utraque manu, dextra ut ſiniſtra utens.

Ἀμφασία, καὶ ἀφασία. taciturnitas, uocis priuatio.

Ἀμφ' αὐτῷ. pro illo, illius cauſa.

Ἀμφαφάω. contrecto, palpo.

Ἀμφέπω. τὸ περιέπω, θεραπεύω, foueo, medelã adhibeo.

Ἀμφή. collum, ceruix.

Ἀμφὴς. ῆος. ὁ. flos uini.

Ἀμφήκης. εος. ὁ, ἡ. anceps, id eſt utrinque incidẽs ut ἀμφήκης γλῶττα, apud Ariſtoph. in Neb. lingua in utranque partem acuta.

Ἀμφῆλιξ. ικος. ὁ, ἡ. adoleſcens, ad iuſtam ætatem accedens.

Ἀμφημερινός. de frebre quotidiana.

Ἀμφηρεφής. έος. circumquaque tectus. Pharatræ epitheton apud Homerum.

Ἀμφηρικὸς. οῦ. ὁ. idem, ut ἀκάτιον ἀμφηρικόν, Thucyd. id eſt actuarium nauigium, & undique tectum.

Ἀμφήρετμον. ου. τό. genus nauigij quod utrinque impellitur. idem & ἀμφήρης.

Ἀμφήριστον. quod eſt in contione poſitum, uel de quo eſt adhuc contentio.

Ἀμφήριστος. dubius cui contingat uictoria, par uiribus.

Ἀμφὶ. cum genitiuo ſignificat de, memoratiua particula. Lucianus Aſtrolog. ἀμφὶ τῆς ἀστρολογίης ἡ γραφή. Cum Datiuo, iuxta. Iliad. β. ὅτ' ἀμφὶ τυφωεῖ γαῖαν ἱμάσσῃ. Vel pro, propter, cauſa, ut, περὶ Ἀλλά μοι ἀμφ' ὀδυσῆι δαΐφρονι δαίεται ἦτορ: cauſa Vlyſſis. Cum accuſatiuo, circum, utrinque. Item cum, apud Herod. οἱ ἀμφὶ κόδρον καὶ μέλανθον, qui cum Codro &c. Plato, οἱ ἀμφὶ τὸν ὀρφέα, Orphei ſectatores. οἱ ἀμφὶ σωκράτην, hoc eſt Socrat. Budæus Commentarijs.

Ἀμφίαλον. mari cinctum ut inſula.

Ἀμφιάνακτες. οἱ. Dithyramborum poetæ, inde dicti, quòd illis frequentiſſimi moris erat ita exordiri, ἀμφί μοι ἄναξ.

Ἀμφιανακτίζειν, προοιμιάζειν, Terpandri in morem canere, canere Terpandri νόμον, qui ὄρθιος dicebatur, cuius initium erat, ἀμφί μοι αὐτὸν ἄναχθ' ἑκατηβόλον ἀειδέτω φρήν. & apud Ariſt Nebul. ἀμφί μοι αὖτε φοῖβε ἄναξ.

Ἀμφίασμα. ατος. τό. indumentum.

Ἀμφιαχυῖα. circũreſonans, uel clamans.

Ἀμφιβαίνω. σκέπω, περιέπω, ὑπερμαχῶ, φυλάττω

Ἀμφιβάλλω. amplector, undique complector, dubito, circumpono.

Ἀμφιβὰς. άντος. ὁ, ἡ. obambulans.

Ἀμφίβασις. teſtudo militaris.

Ἀμφιβατέω. μ. ήσω. π. ηκα. dubito.

Ἀμφίβλιον. τὸ στόμιον τῆς μήτρας.

Ἀμφισβητῶ σοι τούτου. contendo, litigo.

Ἀμφίβιος. in terra & in aqua uiuens.

Ἀμφίβληστρον. retis genus, inde dictum quòd undique complectatur, hoc eſt ἀπὸ τοῦ ἀμφιβάλλειν. Valla eſſe putat, quod Latini uerriculum uocant. nam quod illi rete uocãt, Græcis eſt δίκτυον.

Ἀμφιβολία. ας. ἡ. ambiguitas, dubium dictũ. Eſt figura orationis, quæ fit uitio compoſitionis, quando oratio in alium atque aliũ ſenſum interpretari poteſt.

Ἀμφίβολος. ου. ὁ, ἡ. ambiguus. compoſitum uolunt ex ἀμφὶ utrinque, & βουλὴ conſilium, uel ex ἀμφὶ, & βάλλεσθαι.

Ἀμφιβραχύς. pes eſt in carmine, ſic dictus ὅτι ἔχει δύο βραχείας συλλαβὰς ἀμφὶ τὴν μακράν.

Ἀμφίβροχος. ου. ὁ, ἡ. undequaque madidus, temulentus.

Ἀμφιβόητος. celebris.

Ἀμφιγυήεις. ήεντος. claudus utroque pede. Epith Vulcani.

Ἀμφίγονος υἱὸς. priuignus.

Ἀμφίγυος. utrinque acutus.

Ἀμφὶ δὲ. περὶ δὲ.

Ἀμφιδέδηε. circũ accenditur, ab ἀμφιδαίω.

Ἀμφιδέαι. αἱ. catenæ, anuli, armillæ, periſcelides.

Ἀμφιδείμω. οἰκοδομέω. Ioſ. li. 6. τὸ ἱερὸν ἀμφιδέδμαυν. In circuitu templi cõſtruxerãt.

Ἀμφιδέξιος. ου. ὁ. ambidexter, qui utraq; manu pro dextra utitur, id quod paucis uiris contingit, mulierum nulli. Huic opponitur ἀμφαρίστερος.

Ἀμφιδήριτος. ὁ. dubius, anceps.

Ἀμφιδοξέω. dubito, utranq; partem reputo probabilem.

Ἀμφίδοξον. τό. quod utrolibet referri poſſit, dubiæ ſententiæ.

Ἀμφίδοξος. ου. ὁ. dubius.

Ἀμφίδουλος. natus ex utroq; parente ſeruo et ipſe ſesuus.

Ἀμφιδρόμια. ων. τά, dies erat apud ueteres, à nato infante quintus, quo manus expurgabant, quæ obſtetricis munere fuerant perfunctæ, curſuq́ adfocum ferebatur puer, mittebanturq́ à psopinquis polypodes ac ſæpiæ munerum loco. Cælius libro 12. capite 12. Eraſ. Chil.

Ἀμφίδρομον. ſpiroſum, utrinque pesuium, gurges.

Ἀμφιδρυφής. έος. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀμφιδρυφός. faciem circumlaceratus ob luctum. Nam δρύψαι eſt laceraſſe.

Ἀμφιδύς. indutus.

Ἀμφιεσμένος. ὁ ἐνδεδυμένος, ueſtitus.

Ἀμφιέλισσος. utrinq; agitatus, ut nauis quæ utrinq; remis impellitur, ἀμφήρης, Epitheton nauis apud Homesum.

Ἀμφίεος. ſine inuidia.

Ἀμφιέννυμαι. induo. Budæus Commentarijs.

Ἀμφιέννυμαι. μ. ἀμφιέσω. idem, ἐνδύομαι.

Ἀμφίεσμα. ατος. τό. ueſtimentum, indumentum.

Ἀμφιετάζω. ſigillatim perpendo.

Ἀμφιετής. quotannis.

Ἀμφιετηρίς. ίδος. ἡ. feſtum quod unoquoq; anno celebratur.

Ἀμφίημι. μ. ἀμφιήσω. induo.

Ἀμφιθαλής. έος. ὁ, ἡ. uireſcens, cui uterque parens floret. ἀμφιθαλὴς παῖς, pubeſcens puer, Plutarch.

Ἀμφιθέατρον. locus ex omni parte ſpectabilis.

Ἀμφίθετον. genus lebetis ſtans omni parte, genus poculi. ἀμφίθετον φιάλην legimus apud Homerum fortè anſatam utrinque, Parthenius intelligit ſine fundo: Apollodorus, quæ fundo inniti nequeat, ſed ori: alij, quæ anſulis utrinque geſtari poſsit, unde & ἀμφορεὺς item dicitur: Ariſtarchus, quæ fundo poſsit ac ori incumbere. Cæl. lib. 14. cap. 60.

Ἀμφιθερμόπυλας. apud Thermopylas.

Ἀμφίθυρος, utrinq; ianuas habens.

Ἀμφικάω. abſorbeo.

Ἀμφικαλύπτω. complector, occupo.

Ἀμφικέφαλον. ου. τό. biceps.

Ἀμφικνεῖται ἔς τινα κώμην. peruenit in quendam agrum.

Ἀμφίκομος. ου. ὁ, ἡ. undecunq; comatus.

Ἀμφίκορος. ὁ. medius inter tres fratres

Ἀμφίκουρος. ὁ. undecunq; uiris ſeptus, circunquaq; raſus.

Ἀμφίκρημνον. τό. utrinq; præcipitium habens, periculoſum.

Ἀμφικτύονες. conſeſſus quidam fuit Græcorum, ad Thermopylas conuenire ſolitus: ab Amphictyone Deucalionis filio ſic dictus, qui & ipſe populos, cum regnaret, ad conuentus conuocaſſe dicitur. Hi autem esant numero duodecim: Iones, Dores, Perrhæbi, Bœotij, Magnetes, Achæi, Phthiotæ, Molienſes, Dolopes, Aenianes, Delphi, Phoceſes. Alij quod accolæ Delphorum eſſens, ſic dictos putãt, ἀμφικτύονες enim uicini dicuntur. Plinius libro 15. Amphictyonum conuentum, publicum Græciæ concilium appellat. Aliquanto ſecus tradunt Strabo & Dionyſ. Eraſ. Chil.

Ἀμφικύπελλον. poculum rotundum, aut undiq; intrò flexum. Cæl. lib. 15. cap. 6.

Ἀμφίκυρτος. utrinq; decliuis & gibboſus, ἀμφίκυλος, qua figusa luna ſe noſtris oculis exhibet, quando nondum ſemplena eſt. Inde etiam ἀμφίκυρτον lignum quoddam cauum uocabant, quo onera geſtabantur, id quod etiam ἀνάφορον & ἀπαντὸν nominabant. Conſimile fere lignum eſt, quo mulieres in quibuſdã locis à flumine aquã geſtitãt, utrinq; æqualib. uaſibus propendẽtib.

Ἀμφαλαῖος. utraq; manu læuus.

Ἀμφιλαφής.έος. abunde ſuppeditans, magnus, copioſus, ingens, ut opus ſit duabus cōplecti manib. ab ἄμφω & λαμβάνω. idcirco quoq; duplex ſignificat, quaſi ἀμφίλαβος.

Ἀμφιλαχαίνω. circumſodio.

Ἀμφιλέγω. dubito, dubia dico & obliqua.

Ἀμφίλεκτος. ambiguus, anceps.

Ἀμφιλέω.ῶ.ήσω.ῶ.κα. adminiſtro. Actiu. accuſatiuo iung. ἀμφιλέω.

Ἀμφίλογος. ſermo dubius.

Ἀμφιλύκη.ἡ.λυκόφως, crepuſculum. λύκη enim umbram ſignificat.

Ἀμφίλυκος. antelucanus.

Ἀμφίμακρος. pes eſt in carmine, qui opponitur τῷ ἀμφιβραχεῖ, ſic dictus à duabus longis ſyllabis breuem mediam amplectentibus.

Ἀμφιμάλλιον. oppidum Cretæ.

Ἀμφιμαλλινός.ὁ.

Ἀμφιμάλλιοι. ciuis illius oppidi, &

Ἀμφιμαλλαῖος. gentile nomen.

Ἀμφίμαλλος.ου.ὁ. utrinque uilloſus. Tapetes hoc nomine utraq; parte hirſutie præſignes intelligit Pauſanias.

Ἀμφιμάσχαλος.ου.ὁ,ἡ. ueſtis manicata, et curta qua ſerui utebātur. Ariſto. Equit. οὐκ ὤποτ' ἀμφιμάσχαλον τὸν δῆμον ἠξίωσας. Ab axillis dicta, quæ uocantur μασχάλαι.

Ἀμφιμήτριον.ου.τὸ. fundum nauis.

Ἀμφιμήτριος, καὶ

Ἀμφιμήτωρ.ορος.ὁ. qui ab eadem matre, & diuerſo patre frater eſt.

Ἀμφίνεικος. de quo contrarijs ſermonibus pugnatur.

Ἀμφινοέω. ambigo.

Ἄμφιον. indumentum, pallium.

Ἀμφιορκία.ας.ἡ. utrobique præſtitum iuramentum.

Ἀμφιπέλικος. capulus ſecuris.

Ἀμφιπέλομαι adſum.

Ἀμφιπλήξ. περιβάλλων utrinque percutiens. Sophocles Oedipo tyranno: καί σ' ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς.

Ἀμφιπλέσαν. διαβαίνειν, tranſire.

Ἀμφιπολέω. curo, miniſtro, circumeo

Ἀμφίπολις. undequaq; aquis circūdata ciuitas. eſt propriū quoq; ciuitatis Thraciæ.

Ἀμφίπολος, famulus, famula, κοινὸν ὄνομα (inquit Ammon.) ἄῤῥενος καὶ θηλείας δούλης. Eſt autem uerbale nomen ἀπὸ τοῦ ἀμφιπολεῖν, quòd circumuertatur, aut circumeat ad diuerſa miniſteria. Sunt tamen, qui πρόπολος de maſculino tantum genere dici uolunt, ἀμφίπολος uero de fœminis famulabus.

Ἄμφιπποι.οἱ. dicūtur in ueteri acie militari, οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστρώτοιν συνδεδεμένοιν ὀχούμενοι, οἱ καὶ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. id eſt, Qui duobus equis unà ligatis ſine ephippijs uehuntur, quiq; ex alio in alium tranſiliunt, ſi uſus requirat. Idem tradit Pollux lib. 1. quanquàm ibi ἄνιπποι pro ἄμφιπποι uitioſe legatur, aut certe ἄμιπποι, quo in eadem ſignificatione quidam utuntur. Latinè uocantur deſultores, & equi ipſi deſultorij. Liuius libro 3. de Secundo bello Puni. Nec omnes Numidæ in dextro locari cornu, ſed quibus deſultorum in modum binos trahentibus equos, inter acerrimam ſæpe pugnam, in recentem equum ex feſſo tranſultare mos erat. Cæl. lib. 11. cap. 64.

Ἀμφιπποτοξόται.οἱ. equeſtres ſagittarij.

Ἀμφιπρόστυλος.. ædificij ſpecies, omnia habēs ea, quæ proſtylos, prætereaq; habet in poſtico ad eundem modum columnas & faſtigium. Vitru. lib 3.

Ἀμφιπρόσωπος.ου.ὁ. bifrons.

Ἀμφίῤῥυτος. circumfluus.

Ἀμφίς, accentu in ult. ſine, diuiſim, ſatis, utrinq; cum controuerſia, ſeorſum.

Ἄμφις.ιος. accentu in pen. comicus quidam Athenienſis.

Ἀμφισβαῖνα. genus ſerpentis, quod in caput geminum inſurgit, quorum alterum loco ſuo eſt, alterum loco quo cauda, quæ cauſa eſt, ut capite utrinque uenenum fundente ſerpat tractibus circulatis. Dicitur & ἀμφισιβαῖνα pro eodem.

Ἀμφισβητέω. dubito, ambigo, cōtendo, diſce-

pto, certo, litigo, ἐγκαλῶ, delibero, mihi uẽdico. Genitiuo & datiuo iungitur. Ἀμφισβητῶ περὶ τούτου, & πρὸς τοῦτο, nõ admitto hoc, non concedo. Ἀμφισβητῶ σοι τοῦτο, contendo tecum de hac re, & controuerſiam habeo.

Ἀμφισβήτημα. ατος. τὸ. cõtrouerſia, hoc eſt, res de qua diſceptatur iudicio. Plato in Philebo pro quæſtione inter diſputãtes agitata, Budæus Commentarijs.

Ἀμφισβητήσιμος. ου. dubius, contentioſus, cõtrouerſioſus, de quo diſceptatur.

Ἀμφισβήτησις. controuerſia, contentio.

Ἀμφισβητητικός. οῦ. ὁ. ἐριστικός, ὁ ἀντιλογικός, περὶ λόγους ἀγωνιστικός, contentioſus, rixoſus, acer & argutus in diſceptationibus.

Ἀμφίσκιος. ὁ. utrinq; umbram habens.

Ἀμφίσκω. induo.

Ἀμφιστεφής. έος. ὁ, ἡ. coronatus, undiq; plenus.

Ἀμφίστημι. perſcrutor, circumſto.

Ἀμφίστομος. ου. ὁ, ἡ. anceps, qui ſubdolis eſt moribus & uerſipelli fide.

Ἀμφιτάπης. ητος. ὁ. καὶ

Ἀμφίταπος. ου. ὁ. tapes ex utraq; parte hirſutus uilloſusq;. Athen. lib. 5. Hos item ἀμφιμάλλους intelligit Pauſanias.

Ἀμφιτρομέω. timeo, tremo.

Ἀμφίτρητος. ου. ὁ, ἡ, utrinq; perforatus.

Ἀμφιτρίτη. Oceani filia, ponitur pro ipſo oceano. ab ἀμφὶ & τρέχω, quod circumcurrat terram: uel potius ἀπὸ τοῦ ἀμφιτρίβειν, id eſt à circunterendo, quòd terram undique terat, ac lancinet. Cæl lib. 14. cap. 18.

Ἀμφίφαλος. cuneatus.

Ἀμφιφῶντες. appellabantur mazæ quædam ſacræ, quas Dianæ offerebãt Munychiæ, ardentes faces per ambitum affigentes.

Ἀμφιφορεύς. ὁ. amphora.

Ἀμφιφῶντες. genus placentæ.

Ἀμφιχάνω. contego.

Ἀμφίων. ueteris Muſicæ repertor.

Ἄμφοδος. ἡ, biuium.

Ἀμφόδον. τό. ex utraq; parte oris dentatum.

Ἀμφοῖν. amborum, ambobus. Aliquãdo Atticè ſubauditur χεροῖν, ſignificatq; ambabus manibus. Sic & ἀμφοτέραις & ἀμφοτέρῃσιν.

Ἀμφομοιοῦντες. οἱ. ſimiles reddentes.

Ἀμφορεῖς. αἱ. ceramina & metretæ, quæ Latinè quadrantalia uocantur.

Ἀμφορεαφόρος. qui mercedis gratia amphoram portat, amphorarius.

Ἀμφορεύς. ὁ. amphora. ab ἀμφὶ, circum & φορέω τὸ φέρω, quod ſit uas portatile huc & illuc.

Ἀμφοτεροδέξιος. ὁ. ambidexter.

Ἀμφοτερόπλουν. τό. Pollux lib. 8 ait fœnus nauticum eſſe, cum fœnerator et commeatus & remeatus periculum ſuſcepit, ἑτερόπλουν uero, cum commeatus tantum.

Ἀμφότερος. uterq;, in plurali tantum profertur. Athenæ. de Stratocle loquens, Ἀπ' ἀμφότεροι βιαίῳ θανάτῳ διεφθάρησαν. Differt ab ἑκάτεροι. uide Ammonium.

Ἀμφοτέρωθεν. undiq;, in utranq; partem.

Ἀμφοτέρωθι. utrobiq;.

Ἀμφοτέρωσε. in utranq; partem.

Ἀμφυγία. ας. ἡ. perpetuum exilium.

Ἀμφικτυονία. ας. ἡ. concilium Amphyctionũ.

Ἀμφύω. abundanter effundo.

Ἄμφω. ambo.

Ἀμφῶες καὶ

Ἀμφωτίς. ίδος. ἡ. uas binas anſas habens, ab auribus, quæ ὦτα uocantur, Cælius libro 2, capite 09.

Ἄμφωτον. τὸ, utrinq; auritum, ex utraq; parte anſatum.

Ἀμωμίς. ίδος. herba eſt ſimilis amomo, ſine odore et fructu, qua adulteratur amomũ. Dioſcor.

Ἄμωμον. uitis ſpecies. Plinius libro 12. capite 13.

Ἀμώμητος. ου, ὁ. καὶ

Ἄμωμος. immaculatus, innocens, inculpatus, irreprehenſibilis.

Ἀμώριον. urbs Phrygiæ.

Ἀμωσγέπως. omni modo, ὁπωσδήποτε, quauis uia, undecunq;, quodammodo, paulatim. ἀμὸς γὰρ δωρικῶς τὸ τίς.

A N.

Ἄν ſi, utique. Coniũctio eſt expletiua, ratiocinatiua, & circumſcriptiua. quæ cum potens

tentialis eſt, optatiuis præſentis & futuro iungitur. præterito quoque nonnunquã indicatiui, ut οὐκ ἂν λέγοις, οὐκ ἂν λέξαις, οὐκ ἂν εἶπες. id eſt, non dixeris, uel non poteris dicere. Indefinita ſubiunctiuò ferè iungitur, ut οὐκ ἂν εἴπῃς. Priſcianus libro 18. & Budæus Commentarijs.

Ἂν μὴ. niſi.

Ἀνὰ. per, loci aut temporis nota. accu. iungitur. Poëticè tamen cum datiuo inuenitur pro σὺν, ut χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, Iliad. α. in cõpoſitione ſignificat re, uel ſurſum.

Ἄνα. obſecrantis eſt. Item pro ἄναξ, per apocopen. Significat etiam ἀνάστηθι, id eſt ſurge. Homer. ἀλλ' ἄνα ἀμμονάσγλ. Sophocles. ἀλλ' ἄνα δὴ ἰσφάνων, pro ἀνάστα θι ἐκ τῶν θρόνων.

Ἀνὰ μέρος uiciſsim, in partem, partim.

Ἀνὰ μέσον. in medio.

Ἀνὰ πᾶν ἔτος. quotannis.

Ἀνὰ στόμα ἔχειν. laudibus celebrare.

Ἀνὰ στόμα per os.

Ἀνὰ στρατὸν. iuxta exercitum.

Ἀνὰ τυχόντα. ſecundum quod euenerit.

Ἀνὰ χθόνια. ſuper terram.

Ἀνὰ χρόνον. temporis proceſſu, id eſt non ab initio.

Ἄναβα, pro ἀνάβηθι. aſcende.

Ἀναβάδην. pedibus porrectis & in altum ſublatis. Ariſtophanes Pluto, νυνὶ δὲ πάντων ἀναβάδην ἀναπαύομαι. Ἀναβάδην καθήμενος (inquit Pollux) ἀντὶ τοῦ ἄνω πόδας ἔχων, id eſt in ſublime pedes habens.

Ἀναβαδὸν. ſupergrediendo, & ſcanſim ſignificat. Ariſtot. libro 6. de Hiſto. animal. αἱ δ' ἄρκτοι τὴν ὀχείαν ποιοῦνται, οὐκ ἀναβαδὸν, ἀλλὰ κατακεκλιμέναι ἐπὶ τῆς γῆς: Vrſæ autem coëunt, non ſcanſim, ſed in terram ſtratæ.

Ἀναβαθμὸς. οῦ. ὁ. aſcenſus, gradus, accliuis aſcenſus.

Ἀνάβαθρον. pulpitum, ſcala, gradus ſuperior ſcanſilis, ſubſellium.

Ἀναβαίνω. aſcẽdo, ſuccreſco, increſco, emergo, ſoluo à littore, redeo. Ponunt etiam ἀναβαίνειν pro inire ac uenereo impetu aggredi.

Ἀναβακχεύω. μ. εύσω. π. κευκα. debacchor.

Ἀναβάλλομαι, ut ἀνατίθεμαι. reijcio, cũctor, prolato, differo, protelo, prorogo, procraſtino, diem de die duco. Item ad iudicium alterius reijcio, arbitrio eius permittendo. Lucian. ἀλλ' ἐπί σοι τὸ πᾶν ἀναβαλλόμεθα, καὶ ὅτι ἂν δοκῇ, τοῦτο ποιήσει τέλος τῆς δίκης. Differt ἀπὸ τοῦ ὑπερτίθεσθαι, quòd ἀναβάλλεσθαι ſit tempus idoneum rei alicuius agendæ miſſum facere: ὑπερτίθεσθαι uerò, tempus idoneum rei agendæ expectare. Ponitur etiam pro reſupinari & pro θρύπτεσθαι, deliciari, delicijs affluere. Item ἀντὶ τοῦ προοιμιάζεσθαι, id eſt præfationem dicere, uel præludium facere. Ἐνδύεσθαι, indui, amiciri. unde ἀναβληδὸν ἐνδύεσθαι ſignificat induere in modum amiculi, amictum circumiacere. Herod. ἐπαναβληδὸν εἵματα φορέουσι, hoc eſt quaſi circumiectim & obuolutim. Bud. Com.

Ἀναβαλλόμενος. qui ſuperfertur, ὑπερτιθέμενος, προϊέμενος τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τοῦ πράξειν. Ἀναβαλλόμενος, ſimpliciter. qui præluſit, Suid.

Ἀναβάλλω, idem cum ἀναβάλλομαι. retardo, remoror, protraho, prolationib. implico, Demoſth. οἷς ἀναβάλλουσιν ἡμᾶς, Quibus nos remorantur & differre cogunt. Prouerbio quoque dici ſolet, ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει, Echinus partum differt. Aliquando ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάζειν. Xenoph. libro 4. παιδείας, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν, Nemo alius regem in equum ſuſtollebat. unde ἀναβολεύς. Budæus Commentarijs.

Ἀνάβασις, aſcenſus, aſcenſorius.

Ἀναβάτης. ου. aſcenſor. Ita quoque equus uocatur admiſſarius, ὀχευτὴς ἵππος, ſæpius tamen ὀχεῖον dicunt, Bud.

Ἀνάβατος. aſcenſibilis.

Ἀναβιβάζω. aſcendere facio, traduco, impono, ſupra diuido, profero, in iudicium conſcendo, attollo, excito. Andocides, τίνα γὰρ ἀναβιβάσομαι δεησόμενον ὑπὲρ ἐμαυτοῦ. Item in mediũ produco. Pla. in Apolo.

παιδίαις αὐτοῦ ἀναβιβασάμενος, Puerulisq́ue ſuis in medium productis. Ἀναβιβᾶται pro ἀναβιβάσονται, ſcandere faciet, apud Demoſth. producet apud Aeſchinē, Budæus Commentarijs.

Ἀναβιόω. reſuſcito, reuiuiſco.

Ἀναβιώσκω. facio reuiuiſcere, reuiuiſco, uitæ reſtituo. (germino.

Ἀναβλαστάνω, uel ἀναβλαστέω. ῶ. repullulo,

Ἀνάβλεμμα. τος. τό. acies reflexa.

Ἀναβλέπω. ſuſpicio, attollo oculos, uiſum recipio, poſt cæcitatem oculis reſtituor, quaſi reuideo. ab ἀνά & βλέπω, ut Matth. 21. ἀνέβλεψαν τῶν οἱ ὀφθαλμοί. Sic Chremylus apud Ariſtoph. ad Plutum cæcum, ἐὰν γὰρ ἀναβλέψῃς, κἂν μικρὸν χρόνον.

Ἀνάβλεψις. ιος. ἡ. redditus uiſus.

Ἀναβληδόν. in modum amiculi, amictim.

Ἀνάβλησις. dilatio.

Ἀναβλύζω. aquam emitto, ut fons ſcaturiēs.

Ἀναβλυστάνω. ſcaturio ſurſum, ἀναπηγάζω.

Ἀναβλύω. exſcaturio neutrum.

Ἀναβλύσεις. fontes.

Ἀναβοάω. reclamo, magna uoce clamo.

Ἀναβόησις. ιος. ἡ. exclamatio.

Ἀναβολάγιον. uel ἀναβολάδιον. inde dicitur quòd de inferioribus ad ſuperiora eleuetur, pectoriq́ iungatur, unde & pro amictorio ponitur quo humeri operiuntur, quod ſindonem uocant.

Ἀναβόλαια. τά. ornamenta ſunt mulierum, quibus pectora & humeri proteguntur.

Ἀναβολαίω. induo.

Ἀναβολεύς. uocatur qui apud reges eo fungebantur munere, ut eos in equum ſuſtolleret: ſtrator, à ſternendis equis Latinis dicitur. Plut. in Craſ. ἅμα δ' ἵππος τῷ Κράσσῳ παρῆν χρυσοχάλινος, καὶ οἱ ἀναβολεῖς αὐτὸν ἀράμενοι περιεβίβασαν.

Ἀναβολή. ῆς. ἡ. ſignificat (teſte Euſtathio) ἀνάθεσιν, ſiue ὄκνησιν, id eſt cunctationē, moram dilationem, procraſtinationem. Item ἀρχὴν καὶ προοίμιον. Item ἐπίβλημα, amictū, palliū. Aliquando tolerantiā.

Ἀναβράζω. ſufferuefacio.

Ἀναβράσσομαι. ebullio, elixo.

Ἀναβράσσω. idem.

Ἀνάβραστος. coctus, ebullitus, elixus.

Ἀναβρυχάω. clamo.

Ἀναβρόζω. reſorbeo.

Ἀναβρύχω. reſono.

Ἀναβρώσκω. deuoro.

Ἀναγαργαρίζω, uel ἀναγαργαρίζω. reclamo.

Ἀνάγαιος. ſubterraneus.

Ἀναγαργαρισμός. ῦ. ὁ. effuſio, collutio.

Ἀνάγγελος μάχη. pugna in qua ita omnes cecidere, ut ne unus quidem ſuperſit, qui res geſtas narret.

Ἀναγγέλλω. proclamo, pronuncio.

Ἀναγεννήσας. αντος. ὁ. qui regenuit.

Ἀναγεννώμενοι. οἱ. qui renaſcuntur.

Ἀναγέτρια. ας. ἡ. obſtetrix.

Ἀνάγνωσις. ιος. ἡ. reſpectus, repulſa. (ſtus.

Ἀναγής. ῆος. ὁ, ἡ. immūdus, impurus, ſceleſtus.

Ἀναγινώσκω. μ. γνώσομαι. π. ἀνέγνωκα. ἀόρ. β. ἀνέγνων. recognoſco, recogito, noſco, agnoſco, recito, ſtatuo, decerno.

Ἀναγκάζω. cogo, compello, adigo. De rebus animantis propriè dici annotat Ammon. quemadmodum βιάζεσθαι de inanimatis, ut Lucæ 14. ἀνάγκασον εἰσελθεῖν ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Sic βιάζεσθαι τὴν ναῦν.

Ἀναγκαίη. pro ἀνάγκη, poëtice.

Ἀναγκαῖος. neceſſarius, amicus. Τὰ ἀναγκαῖα, quæ uitari nequeunt, apud Galenū. Res graues & ſeriæ apud Herod. Item utilia, frugifera, ad rem pertinentia apud Lucianum. (tiā.

Ἀναγκαστέα δικαιοσύνης. cogentia in iuſtitiā.

Ἀνάγκαστος. ου. ὁ. coactus.

Ἀνάγκη. neceſſitas, fatum. Subauditur ſæpe ἐστι, ut ἀνάγκη τοῦτο ποιεῖν, neceſſitas iſtuc facere, pro neceſſe eſt. ἃ πάσχειν ἀνάγκη, quæ pati coguntur, apud Lucian. Item uis. Lucian. ἠγνόεις δὲ καὶ τῶν ἵππων τὸν θυμὸν ὡς δεῖ συνέχειν ἀνάγκῃ τῶν χαλινῶν. Aliquando obligatio.

Ἀναγκοσιτεῖν. neceſſarijs ueſci.

Ἀναγκοφαγίαν. Ariſt. in Politicis appellat uictum athleticum, quaſi dicas cibi ſumēdi neceſsitatem. Nam athletæ frugaliter admodum uictitabant.

A N.

Ἀναγκοφαγέω. ad neceſſitatem comedo.

Ἀνάγλυφα. τὰ. aſpera, non læuia, cælaturis inæqualibus eminentibusq́.

Ἄναγνος. ου. ὁ. impurus.

Ἀναγνός. όν. τό. occultum.

Ἀναγνωρίζω. recognoſco.

Ἀναγνώρισις. εως. ἡ. recognitio.

Ἀναγνώρισμα. τὸ. indicium.

Ἀναγνωσθὰς. ἐντος ὁ. perſuaſus, lectus.

Ἀνάγνωσις. lectio, recognitio, perſuaſio.

Ἀναγνωστέον. legendum eſt.

Ἀναγνωστήριον τὸ. lectorium.

Ἀναγνώστης. ου ὁ, lector.

Ἀναγνωστικός. ου. ὁ. legibilis, (nauigo.

Ἀνάγομαι. ſoluo, adducor, urgeor, in altum

Ἀναγόρευσις. εως. ἡ. declaratio uictoriæ.

Ἀναγορεύω. prædico, declaro, id eſt laudo, deſigno, creo. Gaza ex Cic. ὕπατος ἀνερρήθη, Conſul creatus eſt. Renuncio apud Iuriſcon uulgo, facio rapportum.

Ἀνάγραπτον. manifeſte ſcriptum.

Ἀνάγραπτος. perſcriptus, in acta relatus.

Ἀνάγραφον. uocant quo docetur quomodo concludendum ſit reliquũ ſchema, quod imperatum eſt.

Ἀναγραφή. perſcriptio & acta. Sic etiam appellatur commentarius & breuiarium, & liber cenſus peracti. Bud. Com.

Ἀναγράφοντες. οἱ. monimenta ſcribentes.

Ἀναγράφω. in acta refero, perſcribo, literis prodo, publico per ſcripturam. Significat etiam colores addere, formis uel imaginibus delineatis.

Ἀνάγρια. τὰ. ſpolia, exuuiæ.

Ἀνάγυρος. herbæ genus. Stephanus locũ in Attica putat, ubi frutex odoris grauiſſimi, qui adagio locum dederit: ἀνάγυρον κινεῖς: quod innuere uidetur Ariſtoph. Lyſiſtra. πόθεν ἀσίν; ἀναγυρουντόθεν, νὴ τὴν δία· ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ. Lege adagium, Anagyrim commoues.

Ἀνάγω. reduco, ſuperago, introduco, recedo. Item εἰς ὕψος ἄγω. tollo, ſubueho, in ſublime erigo, ſubduco. unde εἰς θεοὺς ἀνάγειν, inter deos referre, in cælum ſuſtollere, apud Iſocrat. Sic Matth. 4. τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος. &c. id eſt, Subductus, ſublatus, uelut è medio abductus, ut inquit Eraſ. Dicunt item ἀνάγειν τὴν ναῦν, id eſt nauem è portu in mare educere, unde ἀνάγεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐκπλεῖν καὶ ἀναπλεῖν. Item reijcio ad maiorem poteſtatem, εἰς τοὺς ἄρχοντας ἀνάγειν, ad magiſtratus reijcere. Item altius rem repeto. Gregor. ἴδε τὴν αἰτίαν ἄνωθεν βραχύ τι τὸν λόγον ἀναγαγὼν, Altius repetito ſermone. Item reijcio, id eſt uomo, ut τὸ αἷμα ἀνάγειν. Item adduco. Herodian. libro 2. de Pertinace, ἦν γὰρ μέτριος καὶ ἰσότιμος ἦν, ὡς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἤδη μειράκιον ὄντα, μήτε εἰς τὴν βασίλειον αὐλὴν ἀναγαγεῖν. &c. Adeò enim ſe æquabilem paremque cæteris præſtabat, ut filium quoq; iã adoleſcentem in aulam palatinam nunquam adduxerit. Item celebro. Lucia. Icaro, πανηγύρεις ἀνάγουσι. Aliquando perſuadeo.

Ἀναγωγή. ῆς. ἡ. diſciplina educatio, inſtitutio. unde ἡ τῶν παίδων ἀναγωγή eſt, ἡ τῶν ἠθῶν κατακόσμησις. & ἀναγωγὴ τῶν φυτῶν. Ἀναγωγὴ τῶν νεῶν, eſt ἔκπλους καὶ ἀνάπλους, exitus nauium è portu, apud Demoſthenem. Item reductio, relatio. Ἀναγωγὴ τοῦ αἵματος ſanguinis reiectio, id eſt uomitus, excretio. Redhibitio apud Plato. 11. de legibus. Significatur aliquando hoc nomine receſſus ſubtilis, ſiue excelſa aut ſuperior intelligentia: anagoge, figura, cum ſenſus ad altiora ſuſtollitur. Vnde apud Dionyſium ἀναγωγὴ & θεωρία pro eodem accipiuntur, id eſt pro ſenſu oraculorum myſtico & recondito, qui nos in cælũ meditando ſubuehit, propéq; deum cernendũ contemplantibus præbet.

Ἀναγωγία. ας. ἡ. inexercitatio, diſciplinæ negligentia, mores incompoſiti, defectus diſciplinæ, diſſoluta uita, et animus iuuenis indomitus: ut σπαρτιᾶται ὑπὸ τῆς ἀναγωγίας διεφθαρμένοι. Et Plat. in Polit. ait Alcibia. fuiſſe perditum τῇ περὶ τὴν δίαιταν ἀναγωγίᾳ καὶ θρασύτητι.

Ἀναγωγικά. τὰ. myſtica, quæ hominem mor

talẽ ſublimia diuinaq; meditando in cælũ ſubuehunt. Et νοῦς ἀναγωγικὸς, cum ſenſus literalis, ut uocant, in ſpiritualem uertitur.

Ἀναγωγικὴ uocatur Theologiæ ea pars interpretationis, quæ ſenſus remotiſsimos atq; abſtractiſſimos exquirit.

Ἀναγωγικῶς. myſticè.

Ἀνάγωγος. ου. ὁ. contumax, inducibilis, indoctus, qui diſciplina caruit, ὁ ἐκλελυμένος, ὁ ἀκόλαστος, ὁ φιλήδονος, diſſolutus, intemperans, uoluptatibus deditus, quiq; animo ſuo obſequitur intemperanter.

Ἀνάγωγοι ἵπποι. equi indomiti & calcitrones, idem quod λακτισταί. Columella calcitroſos appellat. Xenoph. ἀναγώγους κύνας uocat, qui male inſtituti ſunt ad uenatũ, aut qui inſtitui nequeunt. Sic ἀνάγωγοι παῖδες. Ἀνάγωγος ζωὴ, uita ſublimipeta apud Dionyſium.

Ἀναγώγως. duriter, contumaciter, refractariè, imperitè, incompoſitè, diſſolutè, intẽperanter. Accipitur item ἀναγώγως pro eo quod eſt citra inductionem, & certam quandam cohærentiam, quæ ſpecies argumentationis dicitur ab Ariſtotele: cum quis per plura ſingularia progrediens, uniuerſale aliquod probat, id quod Platoni frequentiſſimum eſt. Gellius, Culpauit autem primum hoc quòd Cato ineruditè & ἀναγώγως (ut ipſe ait) principio nimis inſolenti, nimisq; acri & obiurgatorio uſus ſit.

Ἀναγώνιστος. ου. ὁ. qui non certauit.

Ἀναδαιθεῖσα φλὸξ. excitata flamma.

Ἀναδάσασθαι diuidere.

Ἀναδασάμενος χώραν, ſubigens regionem.

Ἀναδασμὸς οῦ. ὁ. diuiſio, partitio.

Ἀνάδαστος. ου. ὁ. ad ægeſtatem redactus. Plutarch. in Camillo, χαλεπὸν γὰρ ἦν ἀνάδαστον μὴ γενέσθαι. id eſt, Difficile erat factum uotum infectum eſſe.

Ἀναδεδράμηκεν. ſurſũ cõcurrimus. receſſimus.

Ἀναδείκνυμι. demonſtro, inſtituo, conſtituo, deſigno. Vnde ἀναδεικνύμενοι & μένοντες, magiſtratus tum dicuntur, cum creati renunciantur: cum uerò inſignia magiſtratus cum imperio aſſumunt, εἰς τὰς ἀρχὰς ἀνιέναι dicuntur. Bud. in poſt. An.

Ἀναδείμας. reædificauit.

Ἀνάδελφος. ου. ὁ. non habens fratrem opponitur συναδέλφῳ.

Ἀναδειμονίζω, uel ἀναδαιμονίζω. iterũ ſortior

Ἀναδείμομαι, καὶ

Ἀναδέμω. reædifico, reparo.

Ἀναδενδράδες. ων. arbuſta.

Ἀνάδεσις. εως. ἡ. religatio.

Ἀναδεσμέω. religo.

Ἀνάδεσμη ης. ἡ. ornamentum capitis. Homer. ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τε, ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην.

Ἀνάδετος. mundus muliebris.

Ἀναδεύω. miſceo, ſubigo.

Ἀναδέω. corono, ligo, circunligo, exorno.

Ἀναδέχομαι, recipio: ſed hoc uariè. Aliquando enim ſignificat ἀναλαμβάνω, ut ὅδε ἀνεδέξατο ὅσους ἐδύνατο πλείστους τῶν ἐκ τῆς μάχης ἀνασωζομένων, id eſt collegit diſperſos, ſeruauit. Sic Vergil. Medioq; ex hoſte recepi. Et Cic. Non puto repudiabis in honore, quem in periculo recepiſti. Aliquando pro fidem dare, polliceri, uel ſe præſtaturum promittere, τὸ ἐφ' ἑαυτῷ δέχεσθαι. Sic. Cice. Fami. 11. Separatim promitto, in meq; recipio, fore eum tibi, et uoluptati & uſui. Idem, De ſeruo Dionyſio, ſi me amas, confice, quancunq; fidem dederis, ego præſtabo. Atq; hæc ſignificatio aliquando forenſis eſt. Vnde ἀναδέχεσθαι τὴν δίκην, eſt quaſi iudicium promittere, quod facere ſolent ſponſores atq; interceſſores uadimoniorum, & qui iudicatum ſolutum iri promittunt. Et ἀναδέχεσθαι τὸν παῖδα, penes ſe aſciſcere puerum, agnoſcere filium. Item ἀναδέχεσθαι τὸ ἔγκλημα, καὶ τὰ ἐγκεκλημένα, pro crimẽ in ſe recipere, crimini ſe offerre, agnoſcere rẽ perpetratam, & ſe mandatorem profiteri. Ita ἀναδέχεσθαι τὴν τιμωρίαν, pro pœnas dare, Herodian. Bud. Com.

Ἀναδιδάσκω. edoceo, ualde doceo. ἀνὰ enim hic ἐπιτατικόν eſt.

Ἀναδια:

Ἀναδιδόναι.reddere, reſtituere, porrigere, tradere. Ἀναδιδόναι ψῆφον, eſt permittere ut ſententiam quis dicat, quod & προτιθέναι ψῆφον dicitur.
Ἀναδίδοσθαι.concoctum cibum à natiuo calore in totũ corpus eiuſq; parteis diſtrahi.
Ἀνάδικος δίκη.iudicium irritum & lege abrogatum. Iuriſconſulti Latini iudicium nullũ & teſtamentum nullũ dicũt. Cic. in Prætura urbana, Minutius quidam mortuus eſt, eius teſtamentum erat nullum, id eſt irritum & lege abrogatum. Andocid. ὅπως μήτε χρεῶν ἀποκοπαὶ ὦσιν, μήτε δίκαι ἀνάδικοι γίγνοιντο, Vt ne tabulæ nouæ fierent, & res iudicatæ reſcinderentur. Dicitur & ἡ μὴ οὖσα & οὐκ οὖσα per eclipſin ἡ δίκη, & οἱ οὐκ ὄντες νόμοι, nullæ irritæ. Bu. Commentarijs.
Ἀναδινέω.ἀνακινῶ.
Ἀναδινέω.περιπατῶ,
Ἀναδίπλωσις.εως.ἡ.reduplicatio, eiuſdẽ uerbi continuatim repetitio.
Ἀναδοιδυκάζω.μ.σω.π.κα. perterrefacio. alias ἀναδοιδυκίζω, id eſt cochleari commiſceo.
Ἀνάδοσις.εως.ἡ. digeſtio, id eſt cibi concocti diſtractio à natiuo calore in totum corpus. Item obſeruatio, traditio. Greg. τί χρὴ λέγειν ἡμῖν διαλεκτικῶν ἀνάδοσιν.
Ἀναδομή.ῆς.ἡ.ἀναδασμός, ἀνάκτισις.
Ἀναδοχεύς.καὶ
Ἀνάδοχος.fideiuſſor.
Ἀναδραμεῖν.ſurſum currere, recurrere.
Ἀναδράσαι ἀναπράξαι.
Ἀναδρομαί.αὔξησις, βλαστήσεις.
Ἀναδύομαι. recuſo, reſpuo, eiuro, id eſt (ut uulgo dicitur) renuncio, ἀρνοῦμαι, retracto & muto, quod pactum eſt. Lucian. τοῦ μὲν ἤδη ἀναδύῃ, καὶ ἀνακαλεῖς τὴν ὑπόσχεσιν, Iſthuc iam retractas reuocasq; promiſſũ. Item ſubterfugio, tergiuerſor, pugnæ timidus me ſubduco, emergo, exiſto.
Ἀνάδυσις.εως.ἡ.emerſus, fuga, & ἀναφυγὴ.
Ἀνάεδνος.indotata.
Ἀναείρω.eleuo, ſurſum fero, occido.
Ἀναζάγγνυμι.μ.ἀναζεύξω.καὶ
Ἀναζεύγνυμι.moueo, remoueo, ſoluo, cedo, reuertor, caſtra moueo.
Ἀναζέω.ebullio.
Ἀναζητέω. inueſtigo.
Ἀναζυγή.ῆς.ἡ.motio caſtrorum. Ἀναζυγὴν σημαίνειν, fugam adornare, abitum parare, caſtra mouere. Latini item uaſa conclamare dicunt in hac ſignificatione. Ex ercitu enim caſtra moturo conclamari ſolet, ut uaſa colligant. Cæſar, Vaſis militari more conclamatis, progreſſus, &c. Dicunt etiam hoc τῶν ἀναζευγνυόντων ἐπίφθεγμα.
Ἀναζυγῆν.foris ianuam aperire.
Ἀναζώννυμι.induo, procingo.
Ἀναζωπυρέω.ſuſcito, excito, recandeſco. Quod Cic. dicit, Cuius ego nomine ipſe recreor, Theod. uertit, οὗ αὐτὸς ἐγὼ τῷ ὀνόματι ἀναζωπυροῦμαι.
Ἀναθαλέω.καὶ
Ἀναθάλλω, reuireſco.
Ἀναθάλπω.foueo, defendo.
Ἀναθάρρέω.reſipiſco poſt timorem, id eſt animum recipio, ſecuritatem accipio, confirmo, addo audaciam,
Ἀναθαρσήσας.αντος.ὁ,ἡ. recipiens animum.
Ἀναθαρσύνω.confirmo.
Ἀνάθημα.ατος.τὸ. D. Hiero. annotat uocem eſſe propriam Iudæis, qua extremam deteſtationem ſignificare ſoleant. Dicuntur etiam ἀναθήματα καὶ ἀναθήματα addi tamenta. Item ἀναθήματα, donaria, hoc eſt dona, quæ dicata dijs ſuſpenduntur in parietibus et columnis templi, cuiuſmodi nunc uiſuntur potiſſimum iuxta monumenta diuorum ſtatuæ argenteæ, et qui aurei, pocula gemmata. Herodotus ἀνακείμενα uocat. Sic dicta ab ἀνατίθημι, hoc eſt à ſeponendo ſiue ſuſpendendo: aut quod nefas eſſet ea mouere loco. Hoc uocabulo etiam ſtatuæ ſignificantur, templa, baſilicæ, porticus, & alia urbis ornamenta. Item ſacri homines, quorũ capita dijs inferis dicata ſunt & deuota, quẽadmodum etiam Latini ueteres ſacrũ in malum ſenſum uſurpabant, Bud. Com.

Ἀναθεματίζω. deuoueo, deteſtor.

Ἀναθερμαίνεται. tepeſcit.

Ἀναθέω. recurro.

Ἀναθεωρῶ. reputo, ſuſpenſus ſum animo, reconſidero.

Ἀναθεωρισμός. οῦ. ὁ. recognitio.

Ἀναθηλέω. ἀναβλαστάνω.

Ἀναθηματικοὶ τρίποδες (ut ſcribunt Ariſtopha. interpretes) dicebantur, qui ornatus gratia dicati erant domibus uel templis, prorſum ignibus immaculati intactiq;. Homer. ἀπύρους appellat. Qui uerò ad ignis uſum comparati erant, ἐμπυριβήτας aut ἄθυρτας uocabantur.

Ἀναθησάμενοι. οἱ. hoſtes.

Ἄναθλος. ου. ὁ. imbecillis.

Ἀναθολόω. interturbo.

Ἀναθορυβήσας. αντος. tumultuarius.

Ἀναθορῶ. proſilio, impetu excitor.

Ἀναθρέω. reconſidero, conſidero, reſpicio.

Ἀναθρώσκω. ἀναπηδῶ, reſilio, ſurſum ſalio.

Ἀναθυμιάζω. uaporo, exhalo.

Ἀναθυμίασις. ιος. ἡ. euaporatio, exhalatio, expiramentum.

Ἀναθυμιάω. euaneſco.

Ἀναθυμιῶ. ſuffio.

Ἀναθύω. μ. ύσω. π. υκα. ſubſilio, iterum iuueniliter tranſgredior.

Ἀναθωΰσσω. reclamo.

Ἀναίδεια. ας. ἡ. impudentia, ἀναισχυντία.

Ἀναίδητος. ἄμοιρος, ἄτιμος.

Ἀναιδεύομαι. impudēs ſum, impudēter ago.

Ἀναιδῶς. impudenter, promiſcuè.

Ἀναιδής. έος, ὁ, ἡ. impudens, aſper. λᾶας ἀναιδὴς, Ilia. δ.

Ἀναιθύσσω. ἀναχσείω.

Ἀναίλιπος. ου. ὁ, ἡ. nudus pedes.

Ἀναίμακτος. ου. ὁ, ἡ. incruentus.

Ἀναιμάομαι. ῶμαι. uentis concutior, agitor.

Ἀναίμασις. ιος. ἡ. ſanguinis carentia.

Ἀναιματί, καὶ ἀναιμωτί, ſine cruore. Eraſmo Chil. aliâs ἀναιμακτί, ἀναιμά.

Ἄναιμος, καὶ

Ἀναίμων. ονος. exanguis.

Ἀναίνομαι. renuo, recuſo.

Ἀναΐξας. ὁ. exortus.

Ἀναιρέομαι. ſuſcipio. ut ἀναιρεῖσθαι τὸν πόλεμον, ſuſcipere bellum, ἀναιρεῖσθαι ἔχθρὰν, ſuſcipere inimicitias. Item ſumo, ut ἀναιρεῖσθαι σῖτον, ſumere cibum. Item teneo, recupero. ἀναιρεῖσθαι νίκην, uictoriam ferre. Item recumbo. Item excindor, uaſtor. Demoſth. ἐξαπάτην οἱ ταλαίπωροι φωκεῖς καὶ ἀνῃρέθησαν αἱ πόλεις αὐτῶν. Item tollo mortuum ad ſepeliendum, ut ἀναιρεῖσθαι τοὺς νεκρούς, occiſorum cadauera ſepelire. ἀναιρεῖσθαι τοὺς ναυαγήσαντας, naufragos legere, naufragorum corpora ad ſepeliendum conquirere, naufragos ſeruare. Demoſth. κατὰ Μακάρτατ. ἐὰν δὲ τοῦ Δημάρχου ἐξαγγείλαντος μὴ ἀναιρῶνται οἱ προσήκοντες: Quod ſi denunciante Demarcho, agnati & gentiles non ſuſtulerint eos.

Ἀναιρεῖσθαι τὴν συγγραφὴν, ſyngraphā irritam facere & circumducere, quod et ἄκυρον ποιεῖν dicitur. Ἀναιρεῖσθαι τὴν γραφὴν accuſationem inducere. Ἀναιρεῖσθαι παῖδας, quærere pueros ex uxore, & ſuſcipere. Bud. Com.

Ἀναίρεσις. ιος. ἡ. reſpōſio, interitus, receptio, recuperatio, cædes, ſublatio cadauerum, abrogatio, ut ἀναίρεσις τῶν νόμων.

Ἀναιρετής. οῦ. ὁ. occiſor.

Ἀναιρετίζω. tumultuor.

Ἀναιρετικά. τὰ, quæ intereunt.

Ἀναιρετικός. exitioſus, letalis.

Ἀναιρέω, occido, deſtruo, reſpondeo, accipio, produco, porto, aufero, occulto, ſuſtollo mortuum ad ſepeliendum, ſicut ἀναιρέομαι. Ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, antiquare & abrogare leges. Ἀναιρεῖν τὰς διαθήκας, rūpere et reuocare teſtamentū. Ἀναιρεῖν τὸν χρόνον apud Demoſth. ἀντὶ τοῦ ἀφαιρεῖν, hoc eſt tempus eximere, & occaſiones rerum gerendarum auferre. Ἀναιρεῖν τὴν δικασίαν Liban. dixit pro eo, quod eſt actionem denegare, à iudicio dictato repellere, & actionis intentionem circunducere. Ἀναιρεῖσαι ψῆφοι, uel καθαιρεῖσαι, calculi condemnatorij. Bud. Com.

Ἀναισθάνομαι. non ſentio.

Ἀναισθησία. ας. ἡ. inſenſibilitas.

Ἀναίσθησις. ἡ. ſtupor, ἀναισθησία.

Ἀναισθητέω. μ. ήσω. π. κκα. ſine ſenſu ſum.

Ἀναίσθητος. inſulſus, ſenſuum inops, brutus, hebes, ſtupidus.

Ἀναισθήτως. inſenſibiliter, inſulſe, temerè. Vnde ἀναισθήτως ἔχει, obſtupuit, occalluit

Ἀναισιμόω. conſumo, expendo.

Ἀναίσιος. ου. ὁ, ἡ. mali augurij, infortunatus.

Ἀναΐσσω. incito, ſurgo, obuio.

Ἀναισχυντέω. ſum impudens, impudenter lo(quor.

Ἀναισχυντηλία. ας. ἡ. καὶ

Ἀναισχυντία. ας. ἡ. impudentia.

Ἀναίσχυντος. impudens, (carentia

Ἀναιτιολόγητα. τὰ. cauſarũ ratiocinatione

Ἀναίτιος. inſons, innoxius, crimine uacans, cui iure nihil obijci poteſt, culpa uacans.

Ἀνακαγχάζω. cachinnor.

Ἀνακαθαιρέομαι. depono.

Ἀνακαθαίρομαι καὶ ἀνακαθαίρω. repurgo. Plutarch. in Anto. ἀνακαθαιρόμενος τὰ ἐκπίοντα τοῦ πολέμου, Belli reliquias perſequẽs & repurgans. Ἀνακαθαίρεται ſol dicitur in deliquio, cum luna ſolem ſubiens, & eũ nobis auferens, ſenſim præterlabitur, & eam partem ſolis, quam nobis primum abſtulit, prætereundo reddit. Ἀνακαθαίρειν quoq; Theologi uſurpant pro eo, quod eſt allegorias anagogicas ad liquidum uſq; ſenſum patefacere atq; explanare. Et ἀνακάθαρσις allegorici ſenſus & reconditi anagogica explicatio.

Ἀνακαθίζω. reſideo, procumbo.

Ἀνακαθίζων. οντος. ὁ, ἡ. conſidens.

Ἀνακαινίζω. renouo, reparo.

Ἀνακαίνισις. εως. ἡ. renouatio. uel ἀνακαίνωσις, ἀνανέωσις.

Ἀνάκαιον. ου. τό. carcer in quem conijciebantur peruerſi ſerui aut liberti ingrati, qui à patronis deſciuerant.

Ἀνακαίω. incendo, accendo.

Ἀνακαλέομαι. καὶ

Ἀνακαλέω. imploro, reuoco, prædico. Thucy. ἐν τοῖς ἔπεσι ἀχαιοὺς ἀνακαλεῖ.

Ἀνακαλυπτήρια apud Philoſtra. dicũtur munera, quæ uir & domeſtici atq; amici ſpõſæ contribuebant, cũ primũ retectã, uiſendam ſe præberent. Dicuntur etiam ἐπαύλια & θεώρητρα. Cal. lib. 11. cap. 60.

Ἀνακαλύπτω. μ. ψω. π. φα. reuelo.

Ἀνακάλυψις. εως. ἡ. reuelatio.

Ἀνακάμπτω. μ. ψω. π. φα. reuertor, reflecto.

Ἀνακαμψίπνοος. Cæcias uentus.

Ἀνακάμψιπνοι. οἱ. reſupinati flatus.

Ἀνακάπτω. deuoro.

Ἀνάκαψις. εως. ἡ uoratus.

Ἀνάκεια. τὰ. feſta Caſtoris & Pollucis.

Ἀνάκειμαι. diſpono, ſuſpendo, recumbor.

Ἀνάκειον. τό. ſemplum Caſtoris & Pollucis.

Ἀνακείρω. abſcindo.

Ἀνακεκραγὼς. exclamans.

Ἄνακες. Caſtor & Pollux. Et aduerbium, in altis, ſuprà, quietè.

Ἀνακεφαλαιόω. μ. ώσω. καὶ ἀνακεφαλαιοῦμαι. ſummatim colligo, in ſummã redigo, ſiue ad caput uel ad capita redigo, peroro. Budæus Commentarijs.

Ἀνακεφαλαίωσις. ἡ. recapitulatio, qua capita rerum ſummatim repetuntur, epilogus peroratio, enumeratio, concluſio. Sic uocant oratores, cum ea quæ ſparſim ac fuſius dicta ſunt, paucis repetuntur, ut ſimul iudici renouentur.

Ἀνακηκίω. ἀναφέρομαι, ἀναπηδάω.

Ἀνακήρυξις. εως. ἡ. præconium, declaratio.

Ἀνακηρύττω. declaro per præconem, promulgo. Lucian. ἀνακηρύττομαι νενικηκὼς, præconis uoce uictor pronuncior.

Ἀνακῆσαι. quieuiſſe.

Ἀνακινέω. μ. ήσω. ſuſcito, agito.

Ἀνακίνησις. εως. ἡ. exagitatio.

Ἀνακλάζω. μ. σω. καὶ

Ἀνακλαίω. μ. αύσω. π. κα. defleo.

Ἀνάκλασις. εως. ἡ. reuerberatio, refractio, fragor, ſonitus. (ἀναφλῶ Ariſtoph.

Ἀνακλάω. reuerbero, refringo, repercutio.

Ἀνακλαυθμός. οῦ. ὁ. fletus.

Ἀνακλίνεσθαι. ἀναχωρεῖν.

Ἀνάκλησις. εως. ἡ. reuocatio, inuocatio.

Ἀνακλητικὸς. οῦ. ὁ. regreſſus, reuocatio. Ἀνακλητικὸν σημαίνειν, receptui canere.

Ἀνάκλιτος. ου. ὁ. reclinans.

Ἀνακλῖναι. ἀνοῖξαι, aperuiſſe, apud Homer.

& Herodotum.

Ἀνακλίνομαι. diſcumbo.

Ἀνακλιντήριον. τὸ. accubitum, lectulus, ſuper quo quieſcimus interdiu, qualia celebrantur Florentiæ tuſcanica, & apud Lamprid. in Heliog. accuba. Ab alijs ſlibadia dicuntur. Cæl. libro 14. cap. 58.

Ἀνακλίνω. reclino, hoc eſt facio declinare et diſcumbere.

Ἀνάκλισις. ιος. ἡ. diſcubitus.

Ἀνακλιτικός. ἡ. ὁ. inclinatus.

Ἀνακλύζω μ. σω. ſcaturio.

Ἀνακογχυλιάζω. μ. σω. gargarizo. ἀνακογχυλιασμὸς Platoni & Athenæo.

Ἀνακοί. Caſtor & Pollux, ἄνακες.

Ἀνάκοιλα. τὰ cilia, palpebræ ſuperiores.

Ἀνακοινόω. μ. ώσω. καὶ ἀνακοινοῦμαι. conſulo aliquem.

Ἀνακοινωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. communico.

Ἀνακοίνωσις. ιος. ἡ. communicatio.

Ἀνακολλάω. μ. ήσω. π. ηκα. replico.

Ἀνακόλλημα. τος. τὸ. quod compeſcit in oculos diſtillationes glutini modo fronti additum.

Ἀνακόλουθος. ου. ὁ. inconſequens. Grammaticis ἀνακόλουθον eſt uitium orationis, quãdo non redditur quod ſuperioribus reſpõdeat: ut ſi in oratione ponatur μὲν, & non ſequatur δὲ. Eraſ.

Ἀνακομιδὴ. reditus, ultrò citroq; commeatio, recuperatio, retrorſum commeatus.

Ἀνακομίζομαι. redeo, infeſtor, infirmus ſum, recupero, retrò traijcio, ſubueho, ſurſum importo.

Ἀνακομίζω. infero, reporto, refero. Item θεραπεύω, curo, medelam adhibeo, conualeſco, recreo. Deporto. apud Herodian.

Ἀνακομίζων. οντος. ὁ, ἡ. reficiens.

Ἀνακομῶ. ἀναφύω.

Ἀνακονιῆν. ſubuoluere.

Ἀνακοντίζω. repercutio, eiaculor.

Ἀνακοπὴ. ῆς. impedimentum.

Ἀνακόπτομαι. impedior, propriè cum res cœpta interrumpitur.

Ἀνακόπτω μ. όψω. π. οφα. arceo, propulſo, impedio, inhibeo, ἰσχύω. ut ἀνακόπτειν τὸ ῥεῦμα, id eſt retrò fluctum inhibere. Lucian. in Alexan. οὕτω μὲν ἀνεκόπην τῆς ὀργῆς. Atque ita quidem ab iracundia deſtiti. Ἀνακόπτειν τοὺς ὀφθαλμοὺς, eſt oculos elidere, faſcinare.

Ἄνακος. non indigens medela.

Ἀνακουέω. non audio, non obedio.

Ἀνάκουστος. inaudibilis.

Ἀνακουφίζω. ſubleuo, attollo.

Ἀνακραδαίνω. moueo.

Ἀνακράζω. μ. ξω. μέσ. π. ἀνακέκραγα. ἀόρ. β. ἀνέκραγον. exclamo, ſucclamo.

Ἀνακραυγάζω. clamo.

Ἀνακρατής. ἡ. ὁ. robuſtus, præſertim circa caput.

Ἀνακράτος. totis uiribus, omni diligentia, ἀνὰ κράτος.

Ἀνακρεμαννῦντες. οἱ, ſuſpendentes.

Ἀνακρήμνημι. ſuſpendo.

Ἀνακρέων. οντος. ὁ. Anacreon, unus ex nouem poëtis Lyricis.

Ἀνακρίνω. diſcutio, diſcerno, ſcrutor, examino, recenſeo, indago, interrogo. Aliquando hæc ſignificatio forenſis eſt, ita ut, quemadmodum Latinis quærere, ſit pro informationem facere, & legibus uindicare. Plutarch. de Auguſto, γράψας νόμον πῶς δεῖ ἀνακρίνεσθαι τοὺς ἐν αἰτίαις γενομένους, καὶ πῶς δεῖ κολάζεσθαι τοὺς ἁλόντας: Cũ lege ſanxiſſet de reis, quónam modo habenda ſit quæſtio, qualiq; animaduerſione in conuictos uindicandum eſſet. In ſumma ἀνακρίνω uerbum eſt Atticorum, & ſignificat τὸ ἀναπυνθάνομαι, καὶ ἐπερωτῶ, καὶ ἐξετάζω, βασανίζω, καὶ δοκιμάζω.

Ἀνάκρισις. ιος. interrogatio teſtium, & quæſtio de aliquo facto habita: percũctatio accuſatoris, & interrogatio, quam ὁ ἄρχων faciebat: quæſtio reorum, ſiue id per tormenta fiebat, ſiue ſine tormentis. Hinc etiam hoc nomine elogia uocabantur, id eſt teſtimonia, hoc eſt onera & informationes, quæ cũ reo mittebãtur. Sic in Actis ca. 25. Feſtus præſes ait ſe ἀνάκρισιν de Paulo facturũ, eaq; demũ facta ad Cæſarẽ Paulũ miſſurũ cum elogio: ὅπως (inquit) τῆς ἀνακρίσεως γενομένης σχῶ τι γράψαι

γράψαι. *Abſurdum enim eſſet (inquit) hominem cauſam ex uinculis dicturum mittere, & crimina contra eum teſtata prætermittere, Budæus Com.*

Ἀνακροτέω. edo plauſus.

Ἀνακρισία, παιδιᾶς εἶδος ἐπὶ σφαίρας.

Ἀνάκρουσις. ιος. ἡ. reuocatio quæ fit in claſſicis bellicis, præludium, cantus.

Ἀνακρούω, καὶ ἀνακρούομαι. inhibeo, torqueo, reuoco. ut ἀνακρούειν ἵππον, retinere equū. *Item præludo, præludium carminis facio, præfari, procemio uti. Bud. Com.*

Ἀνακτάομαι. recupero, quaſi reacquiro rem amiſſam, refocillo, reficio, concilio, fruor.

Ἄνακτες. filij & fratres regis. Cæl. libro 9. capite 20.

Ἀνάκτησις. reconciliatio.

Ἀνακτίζω. renouo, reædifico.

Ἀνάκτορον. templum, palatiū, locus ubi redduntur oracula, templi aditus.

Ἀνακτορία. ας. ἡ. gubernatio, imperiū, ſacrū.

Ἀνακυίσκει. abortum facit, ἀμβλίσκει.

Ἀνακυκάω. permiſceo.

Ἀνακυκλεῖν. eſt mente reuoluere, iterare.

Ἀνακυλίσαντες. οἱ. ſubuertentes.

Ἀνακυλίω. μ. ίσω. π. ικα. replico.

Ἀνακυμβαλίζω. cum ſonitu ſurſum iacio.

Ἀνακύπτω. ſuſpicio, reſpicio, ſurſum eleuato capite aſpicio, & oculos & caput erigo, ut aues bibentes ſolent, exiſto, emergo, emico. *Vnde pro ſpe erigi animoq; recreari apud Xenophon. & Herodotum, Budæus Commentarijs.*

Ἀνακωμῳδοῦντες. οἱ. reprehendentes.

Ἀνακῶς, Ionicè, prudenter, diligenter.

Ἀνακωχεύω. retraho nauem ne feriat, tranquille agito equos, reprimo, ſtabilio, remoror propter tempeſtatem.

Ἀνακωχή. ῆς. ἡ. induciæ, requies, laxamentū.

Ἀναλαμβάνω. reficio, recupero, recreo, refoueo, rependo iacturam, damnum ſarcio. ut ἀναλαμβάνειν τὴν δύναμιν, reparare uires & copias: ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν, ad ſe redire, in integrum ſe reſtituere, in gradum ſe reponere. & ἀναλαμβάνοντες, ſiue ἀναλαμβανόμενοι, qui ex morbo conualeſcunt, hoc eſt ἀνακομιζόμενοι, ἐκ τῆς νόσου ἀναφέροντες, ἐκ τῆς ἀσθενείας ῥαΐζοντες. Ponitur aliquando pro conſtringo, colligo, cogo. Vnde & medici in ſuis compoſitionibus hoc uerbo uti ſolent, cum ſcilicet res contuſæ aliquo liquore coguntur, id eſt (ut Latini dicunt) excipiuntur. Et Plutarchus de milite diſperſo, τοὺς στρατιώτας ἀνειλημμένους ἑκάς. Aliquando pro reſumo, repeto, itero, iterum dico. Aliquando pro epulo excipio, comiter excipio. Aliquando pro retraho, retineo. ut ἀναλαμβάνειν τὸν ἵππον, equum freno ſiſtere, & coercere. Vnde & ἀντὶ τοῦ ἐπιτιμᾶν, καὶ σωφρονίζειν ἑαυτὸν, id eſt reprehendere ſe, & emendare. Aliquando pro aliquem domum admittere, & penes ſe habere, ut apud Aeſchynem. & ἀναλαμβάνεσθαι εἰς τὸ γένος agnoſci à patre, & in domū deduci, id quod poſt correctionem Athenienſes facere ſolebant. Ἀναλαμβάνειν τὴν χλαμύδα, Plutarchus pro chlamydē aſſumere, ac induere, Bud. Com.

Ἀναλγής. έος. ὁ. ἡ. qui ſine dolore eſt.

Ἀναλγησία. καὶ

Ἀνάλγησις. εως. indolentia & ſtultitia, ἀναισθησία. Id propriè uitium eſt, cum quis uacat dolore & ſenſu ſui mali, & ob id ſtupēs in omne uitium fertur.

Ἀνάλγητος. ου. ὁ. ἡ. carens dolore, ſtupidus, qui mala boni conſulit, & indignationem rei non ſentit: & qui ita dedoluit, Latinè dicitur deferbuiſſe.

Ἀναλδὲς. ſiue poti. ἀναλθὲς, ἄπειρον, ἄναυξε.

Ἀναλέγομαι. μ. ξομαι. decerpo, colligo ſparſa, & effuſa relego. Vnde ponitur aliquādo pro legere, ἀναγινώσκειν, διέρχεσθαι. Aliquando pro argumentis, & ratiocinatione colligere, intelligere, indubitatū haberi, firmiter tenere ac concipere. Aliquando pro ἀναπεμπάζεσθαι, καὶ ἀναμιμνήσκεσθαι, καὶ ἀναπολεῖν, hoc eſt animo uerſo rem præteritam, & reminiſcor, ac reputo, in memoriam reduco. Budæus Commentarijs, Depon. accuſ.

Ἀναλήμων, ονος. ὁ. ἡ. immitis.

Ἀναλάχω. lambo.

Ἀνάλεκτα. τά. reliquiæ ſub menſa. Martia lis, Colligere longa turpè nec pudet dextra Analecta, quicquid & canes reliquerunt. Sic dicta quod colligi debeant, id eſt ἀναλέγεσθαι. Cælius libro 7. capite 52.

Ἀναλεκτίδες dicuntur, quibus è xylino lino, uel quauis materia tanquam puluillis cõſtipant ſcapulas prominentes puellæ, ut uideri habitiores poſsint. Cæl. ibidem.

Ἀνάλεκτος. collectus, quo uocabulo Seneca uſus eſt pro libro collectaneorum. Appellat idem ἀναλεκτὰς grammaticos, qui lectione multa exercitati, memoria ſunt firmiſsima, ut quicquid unquam legerint, uel audierint ferè habeât in numerato. ἀπὸ τοῦ ἀναλέγεσθαι, quod ſignificat ἀμφιβόλως ἔχειν καὶ ἐννοεῖσθαι, id eſt firmiter tenere ac concipere. Cæl. ibidem.

Ἀναλήμων. diligens.

Ἀνάλημμα. τος. τό. fudes, firmamentum, altitudo.

Ἀναληπτικὰ φάρμακα, quæ recreandis defectis compoſita ſunt. Διαιτᾶν ἀναληπτικῶς τὸν ἀσθενοῦντα apud Galen. id eſt uictum præſcribere reſtituendis uiribus. Et ἀγωγὴ ἀναληπτική, educatio & nutritio, uiriũ ſocillatrix, ab ἀναλαμβάνειν, quod eſt reparare uireis. Bud. Com.

Ἀναλῆσαι. ἀναθρέψαι.

Ἀνάληψις. εως. ἡ. reſumptio. Ἀνάληψις τῶν παίδων, agnitio ea, qua quis penes ſe aſciſcebat puerum, & quaſi filium agnoſcebat. Bud. Com.

Ἀναλισκω καὶ

Ἀναλίσκω. conſumo, excido, deleo.

Ἀναλκεία. ας. ἡ. impotentia.

Ἀναλκις. ιδος. ὁ, ἡ. impotens.

Ἀναλλοίωτος. ὁ. ἡ. inalterabilis.

Ἀνάλλομαι. deſilio.

Ἀναλύζω. ingemiſco.

Ἀνάλογα. proportione reſpondentia.

Ἀναλογάδην, aduerbium ſecundum proportionem.

Ἀναλογητέον. repetendum eſt.

Ἀναλογητικοί. οἱ. philoſophi appellabantur apud Laërt. lib. 1.

Ἀναλογία. proprietas, ſimilitudo. Hanc (ut author eſt Quintil. lib. 1.) proxime à Græco transferentes in Latinum, proportionem uocauerunt. Cic. conuenientiam poſſe uerti exiſtimat, Quam ἀναλογίαν Stoici (inquit) nos appellemus conuenientiam, ſi placet. Apud mathematicos ἀναλογία eſt cum numeri duo aut plures, cum item magnitudines inter ſe comparantur, ad ſimilitudinem ſecundæ comparationis, iuxta æqualitatem aut inæqualitatem. ut ſi dicas, Vt ſe habent quatuor ad duo, ſic octo ad quatuor, & quanto eſt longior pes Herculanus alterius alicuius pede, tanto item ſtadium Herculanum pede ſexcenties commenſum, longius eſt eo ſtadio, quod alterius pede toties tranſmiſſum eſt. Apud grammaticos ἀναλογία, eſt ſimilium ſimilis declinatio, ut inquit Gellius, cuius uis eſt, ut ad aliquid ſimile, de quo non quæritur, referat, ut incerta certis probet. ut ſi quæratur funis maſculini an fœminini ſit generis, ex eius diminutiuo cognoſcitur, quia funiculus generis maſculini eſt. Et Gaza orthographiam depræhendi ἀναλογίᾳ ait: ut ſi dicas ταχεῖα per diphthongon ει ſcribendum eſſe, quia βραχεῖα ita ſcribitur, quòd quemadmodum ἀπὸ τοῦ βραχέος deducitur βραχεῖα, eodem modo à ταχέος ταχεῖα. Eraſmus in Epiſt. ad Romanos annotat ἀναλογίαν eſſe congruentiam rei ad aliquid relatæ, uelut cum dicimus, Cicada magnas habet alas proportione corporis. nã paruæ ſunt alæ, ſi ad alas conferantur papilionum, putatq; in eo loco Pauli, Portionem uertendum, alij menſuram competentem.

Ἀναλογίζομαι. ratiocinor, reputo, æſtimo, expendo, animo uerſo, delibero, recordor, ſicut ἀναλέγομαι. Ponitur aliquando pro errorem reputare, retractare, reſipiſcere, Pollux.

Ἀναλόγιον. ου. τό. pulpitum.

Ἀναλογισμός. οῦ. ὁ. reputatio.

Ἀνάλογον, proportione reſpondens, proportione conſtitutum, proportionabile.

Ἀναλογῶ. ὁμοιῶ. Datiuo iungitur.

Ἀναλόγως. ἴσως, ὁμοίως.

Ἀναλογώτατος. ου. ὁ. aptiſsimus.

Ἄναλος. ου. ὁ. inſulſus, χωρὶς ἁλῶν.

Ἀναλόω. expendo, conſumo, pereo, euaneſco.

Ἄναλτος. ου. ὁ. inſatiabilis, μή ποτε ἅλις ἔχων, ἢ ὁ ἀπλησθῆναι μὴ δυνάμενος.

Ἀναλύζω. ἀνανεύω.

Ἀνάλυσις. ιος. ἡ. reſolutio, reditus, retextio cõplexionis. Bud. Com.

Ἀναλυτικὸς. οῦ. reſolutiuus.

Ἀναλύω. reſoluo, redeo, quemadmodum qui diſcedit, ſoluere dicitur. Pro immutare de liquando. Bud. Com.

Ἀναλφάβητος. ου. ὁ. indoctus, qui ne elementarias quidem literas nõuit.

Ἀνάλωκα, καὶ ἀνήλωκα. conſumpſi, ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωμα. ατος. τὸ. expenſa, ſumptus.

Ἀναλωτὴς. αντος. ὁ. qui expendit.

Ἀναλώτης. ου. ὁ. expenſor.

Ἀνάλωτος. inexpugnabilis, qui non capitur.

Ἀναμάξευτος. ου. ὁ, ἡ. deuia per quam nequeant agi currus.

Ἀναμάρτητος. ου. ὁ. inſons, nulla peccati labe pollutus, innoxius. Neque ſolum ſignificat eum, qui non peccauit, ſed eum qui ne peccare quidem poteſt, ut indicat Hieronymus. Vnde τὸ ἀναμάρτητον, ſtatus inſons, & prorſus Theonini dentis neſcius, Cælius.

Ἀναμαρύκομαι, καὶ

Ἀναμασάομαι. rumino, remando: & tranſlate pro conſideratius aliquid mente uerſo. Ariſtoph. Veſpis, Μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωκεν ἀναμασώμενοι. Sic Varro, Non modo abſens quicquam de te æquius cogitabit, ſed etiam ruminabitur humanitatem tuam.

Ἀναμασάω. ἀναζητῶ.

Ἀναμάττομαι reficio, recreo, abſtergo.

Ἀναμάττω. ſubigo, καὶ ἀναφυρῶ. Item luo, Homerus.

Ἀναμάχομαι. repello, expugno.

Ἀναμέλγητος. ου. ὁ. immulctus.

Ἀναμέλπω. cano.

Ἀναμέμνημαι. reminiſcor, memini. Depon.

Ἀναμένω. μ. ἀναμενῶ. expecto, patior, ſuſtineo, perfero.

Ἀνὰ μέρος. uiciſſim, ἐν μέρει.

Ἀνάμεστος. ου. ὁ, ἡ. plenus, refertus.

Ἀναμετρεῖν, uel ἀναμετρεῖσθαι. remetiri, ſupputare, recogitare.

Ἀναμετρής. έος. ὁ, ἡ. immenſus.

Ἀναμέτρησις. ιος. ἡ. dimenſio.

Ἀναμηρύκομαι. rumino.

Ἀναμηχάνομαι. contrà machinor.

Ἀναμιγνύω. μ. σω, immiſceo, actiuum.

Ἀνάμικτος. non contentioſus. (genitiuo.

Ἀναμιμνήσκομαι. σομαι. recordor. Depon.

Ἀναμιμνήσκω. μ. σω. admoneo.

Ἀναμίξ, mixtim, promiſcuè, ἀναμίγδην.

Ἀναμισθαρνέω. μ. ήσω. π. κα. capio mercedẽ.

Ἀνάμματα. τὰ. recordationes.

Ἀνάμματος. ου. ὁ. enodis.

Ἀναμνάω. μ. ήσω. π. κα. facio reminiſci, ſuggero. Lucian. ἀνάμνησον σεαυτὸν, memorem fac te ipſum, reducas tibi in memoriam. Gaza ex Cic. ἅπαντες οὓς ἀνέμνησα, Omneis quos memoraui, actiuum.

Ἀνάμνησις. ιος. ἡ. reminiſcentia. differt ab ὑπόμνησις. de quo Ammon.

Ἀναμνηστικός. οῦ. ὁ, ἡ. facile reminiſcens, memoria excellens.

Ἀναμόργνυμαι & ἀναπομόργνυμαι, eſt imprimo, inuro, quaſi tergendo imprimendoque imbuo: quæ ſignificatio ex eo manauit, quòd infricando & odor & color hæreſcit, quare etiam προτρίβεσθαι dicitur.

Ἀναμοχλεύειν. ſubmouere, ἀνακινεῖν.

Ἀναμπλάκητος. ου. ὁ, ἡ. infallibilis.

Ἀναμύειν. ἀναβλέπειν.

Ἀναμυρίζεσθαι. χρηματίζεσθαι.

Ἀναμφίβολος. ου. ὁ, ἡ. minime dubius. Vnde ἀναμφιβόλως ἔχειν, firmiter tenere, nihil ambigere, indubitatum habere.

Ἀναμφίλογος. ου. ὁ. indubius. Vnde aduerbium ἀναμφιλόγως, ſine controuerſia, ſine dubio.

Ἀναμφισβήτητον. τὸ. non controuerſum, &

quod conſtat, & conuenit, indubitatum.

Ἀνανδρία. ας. ἡ. effœminatio, mollities, puſillanimitas, timiditas.

Ἄνανδρος. ου. uiro carens, innupta, parum uirilis.

Ἀνάνδρως. ignauiter.

Ἀνανεάζω. renouo, muto me in aliam formã.

Ἀνανευχθεὶς. ad ſe reuerſus.

Ἀνανέμειν. ἀναγινώσκειν, καταλέγειν.

Ἀνανεοῦμαι. inſtauro, reſtituo. Item in memoriam reduco, & reuoco noua lectione, quod Quintilianus renouare memoriam dixit. Lucian. ἐρωτικοὺς μύθους ἀνανεούμενος.

Ἀνανεύω. μ. σω. abnuo. Neutrum.

Ἀνανεόω. μ. ώσω. renouo.

Ἀνανέωσις. ἡ. renouatio

Ἀνανηπιόομαι. repuεraſco.

Ἀνανηπιοῦμαι. idem.

Ἀνανήφω. μ. ψω. π. φα. reſipiſco, ad me redeo, me colligo: proprie ad ſobrietatem redeo. nam νήφειν ſolarium ſignificat.

Ἀνανθής. έος. ὁ, ἡ. flore carens.

Ἀνάνιον, τὸ. innocuũ, incolume, ſine dolore.

Ἀνανοσέω. μ. ήσω, in morbum recido. Neutrum.

Ἀνανταγώνιστος. ου. ὁ, ἡ. qui contra certare nequit. Ἀνανταγώνιστον στρατὸν uocat Herodian. cui nemo reſiſtere poteſt.

Ἀναναπόδοτον. ubi aliqua orationis pars non redditur, figura Atticis familiaris. Hom. Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι ἀχαιοί. deeſt πείσομαι, ἢ ἡσυχάσω.

Ἀναντής. έος. ὁ, ἡ arduus, accliuis.

Ἀναντίβλεπτον. quod non auſit contrà oculos tollere.

Ἀναντιλέκτως. contradictorie

Ἀναντίῤῥητος. ου. ὁ, ἡ. in authorem receptus, id eſt, cui contradici nequit, Plutarchus in Themiſtoclem. Vnde ἀναντιῤῥήτως, indubitatò, citra contradictionem.

Ἀναντιφώνητος. cui nihil reſpondetur, cui contradici non queat.

Ἄναξ. κτο. ὁ rex, princeps, dominus, imperator. ab ἄκος, quod medelã ſignificat, quòd illis ſubditorum cura incumbat, authoribus Plutarcho & Euſtath. Vel ἀπὸ τοῦ ἀνάγω, τὸ κελεύω, uel παρὰ τὸ τῆς ἄνω τάξιν ἔχειν, πρὸς ὃν πάντα ἀναφέρομεν. ἢ παρὰ τὸ ἀνακῶς, ὅ ἐστιν ἐπιμελῶς, Caſtor & Pollux ita primi appellati ſunt à nauigantiũ cura. Et tam de dijs quàm hominibus dicitur, ut Iliad. β. Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκε. Iſocrati ἄναξ minus eſt, quàm βασιλεύς, unde Iouem βασιλέα uocat, cæteros uero omneis ἄνακτας.

Ἀναξαίνειν. ἀνακινεῖν, Heſych.

Ἀναξία. ας. ἡ, regio.

Ἀναξιδώρα. Ceres, ἡ ἀνάγουσα τοὺς καρποὺς ἐκ γῆς.

Ἀναξιοπαθεῖν, ægre ferre, indignum facinus clamare, indignum eſſe dicere, Plutarch. Ἀναξιοπαθοῦντος δὲ ὁ Κριτόλαος ἀνεῖλεν αὐτόν, Budæus Commentarijs.

Ἀνάξιος. ου. ὁ. indignus.

Ἀναξίως. indignè.

Ἀναξύειν. eradere.

Ἀναξυρίς. ίδος ἡ. feminale ſubligaculum, interdum calciamenti genus. Euſtat. ſignificare ait id, quod Romani bracion dicunt ἐκ τοῦ ἀνασύρεσθαι, mutato σ in ξ.

Ἀνάπαιστος. qui & antidactylus, παρὰ τὸ ἀναπαίειν, id eſt ἀνάπαλιν ἀντικρούειν πρὸς τὸν δάκτυλον, id eſt, quod ſono reciproco repercutiat dactylum.

Ἀναπαιστῆρες. σφῦραι, mallei fabrorum.

Ἀνάπαλιν. ex contrario.

Ἀναπάλλω. ἀναπηδῶ, ἀνασείω.

Ἀναπαριάζειν. mutare ſententiam, pactum irritum facere, more Pariorum, qui aliquãdo bello ab Athenienſibus oppreſſi, ciuitatem ſe illis tradituros polliciti ſunt, ſi ab armis diſcederent: ſed ijdem protinus mutauerunt ſententiam, nacti aliunde auxilia.

Ἀνάπας. αντος. ὁ. uniuerſus.

Ἀναπατάξασθαι. ἀνακινῆσαι ἆσμα.

Ἀναπατῶ. impono.

Ἀνάπαυλα. ης. ἡ. requies. Vnde & pro loco ponitur, ubi ſubſiſtere ſolent ij, qui iter faciunt, quietis gratia. Ariſtoph. in Ran.

Ἀναπαύομαι μ. σομαι. quieſco, interquieſco, deſino, quieti me trado, ἀνακλίνομαι, ὡς

πρὸς

πρὸς ὕπνον. Deficio, morior. *Herodianus* de Commodo, καὶ ὑπὸ καμάτου πάχυν οἰνωθὰς, ἀνεπαύσατο. Item ἀντὶ τοῦ ἀποθνήσκειν. Idem de Marco imperatore, νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐπιβιώσας μιᾶς, ἀνεπαύσατο, Vbi noctem diemq́ ſuperuixiſſet unam, fato functus eſt. Depon.

Ἀναπαυόμενον. ὕδωρ. de fonte quodã Dodonæo dicitur, cuius aqua diei & noctis medio ſiſtitur, aliud tempus continuè fluens.

Ἀνάπαυσις. ιος. ἡ. requies.

Ἀνάπαυστα. ἄῤῥητα, ἀνεκλάλητα, aliàs ἄπυστα.

Ἀναπαύω. μ. σω. reficio, id eſt recreo, quieſcere facio & ceſſare, refocillo. *Matth.* 11. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Actiu.

Ἀναπείθω. μ. σω. ſollicito, inſtigo, adduco, induco, perſuadeo. Accuſ.

Ἀνάπειρα. ας. ἡ. experimentum, exercitatio.

Ἀναπειράω. μ. άσω. π. ανα. meditor, iterũ experior.

Ἀναπείρω. πήγνυμι, ἀναπείρω.

Ἀναπειστηρία. ἡ. quæ fidem auditoribus facere poſsit, perſuaſiua. *Ariſtoph. Neph.* πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀποφεύγειν δίκας, ἢ κλήσεις, ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν.

Ἀνάπευστος. ο. ὁ palàm factus.

Ἀναπεπλασμένος. ἀναῤῥωσθείς.

Ἀναπεμπάζομαι. in memoriam redeo, præterita reputo, ἀναλογίζομαι, ἀναπολοῦμαι, ἀναπονοῦμαι. Ducta eſt tranſlatio ab his, qui per quinos digitos aliquid computant. *Lucian.* de ijs loquens qui ſunt apud inferos, & uitæ felicitatem requirunt, ὥσπερ τινὰ ὄνειρον ἀναπεμπαζόμενοι τὴν παρ' ἡμῖν εὐδαιμονίαν. *Eraſ. Chil.*

Ἀναπέμπομαι. remitto.

Ἀναπέμπω. μ. ψω. deſtino, reduco.

Ἀναπετάννυμι, ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω. μ. σω. καὶ

Ἀναπεταννύω. καὶ

Ἀναπετάω. extẽdo, aperio, laxo, ſum amplus *Platoni*, ſum propenſus, *Lucian.* Actiu.

Ἀναπεπταμένον. τὸ. apertum.

Ἀναπεπληγμένος. ſtupefactus.

Ἀναπεπτωκώς. ότος. ὁ. qui decidit, languidus, piger.

Ἀναπηγάζω. reddo.

Ἀναπηδάω. μ. σω. exilio, ſubſilio, proſilio, abripio me. *Lucianus* de ſponſa, quæ ſponſum uulnus in conuiuio accepiſſe uidebat, καὶ ἡ νύμφη δὲ ἀνεπήδησεν. *Ariſtoph.* Ranis: Νῦν δὲ δεῖ σε μὴ γίνου ἐπὶ τὴν κατάλυσιν ἀναπηδήσωμεν. Neutrum.

Ἀναπηνίζω. μ. ίσω. certus ſum, exoluo.

Ἀναπηρία. ας. ἡ. mutilatio alicuius membri.

Ἀνάπηρος. ου. ὁ, ἡ. cæcus, mutilatus, mancus.

Ἀναπίμπλαμαι. impleor.

Ἀναπίπτω. decido, ſupinus ſum, reſupinor, plus eſt quàm ἀνακόπτω. diſcumbo, accumbo, humi conſido. Pœniteo, pigreſco, deſpero. nam ad animum transfertur, quemadmodum & apud *Demoſthenem*, δέδοικα μὴ νῦν ἀναπεπτωκότες ἦτε, id eſt, ὕπτιοι, καὶ νυστάζοντες (inquit interpres) οὐκ ὀρθοὶ καὶ νήφοντες. hoc eſt, Animo nec ſtrenuo nec uigilanti arrectoq́, ſed ſupini & deſides & malis ueſtris indormientes. Hoc *Cicero* concidere appellat. Sic etiã *Liuius*, Victi autem ceciderunt animis. Dicitur & iacere Latinè.

Ἀναπλάζειν. διπλάζειν.

Ἀναπλανάομαι. fallor. Depon.

Ἀνάπλασμα. ατος. τὸ. mendacium.

Ἀναπλάττω, & ἀναπλάττομαι. fingo, id eſt comminiſcor, formo, imaginor quæ nunquam uidi. ἀντὶ τοῦ ἀνατυποῦμαι, refingo, id eſt inſtauro, ἀνανεῶ, ἀνακτίζω, efformo, effingo, conficio.

Ἀναπλέκω. redimio, cæſariem colligo, hoc eſt ἀναλαμβάνω.

Ἀναπλέω. renauigo, amne aduerſo nauigo, redeo.

Ἀνάπλεως. ω. ὁ. ἡ. plenus, oppletus.

Ἀναπλημμυρεῖν. redundare, effluere.

Ἀναπλήθω. μ. σω. καὶ

Ἀναπληρόω. μ. ώσω. impleo. Actiu.

Ἀνάπλοος. ου. ὁ. receſſus, aſcenſio nauium.

Ἀναπλόω. explico.

Ἀνάπλυσις. ιος. ἡ. ablutio.

Ἀναπνέω. μ. νεύσω. ἀόρ. ἀνέπνευσα, ἀπὸ τοῦ ἀναπνεύω, reſpiro. Neutrum.

Ἀνάπνευσις. ιος. ἡ. καὶ

Ἀναπνοή. ῆς. ἡ. reſpiratio, ἐκπνοή, reciprocatio ſpiritus, cũ accipitur aër & redditur.

Ἀναπνευστικός. ου. ὁ, ἡ. ſpirans.
Ἀναπόβλητος. ου. ὁ. qui amitti non poteſt.
Ἀναπόδεικτος. ου. ὁ, ἡ. indemonſtrabilis. ut ἀναπόδεικτος αἰτία, improbata cauſa.
Ἀναποδείκτως. aduerb. ſine probatione.
Ἀναποδίδωμι. μ. δώσω. reddo, rependo. Acti.
Ἀναποδιζόμενα. quæ iterum expenduntur.
Ἀναπόδιζος. pro ſcriba ſiue notario.
Ἀναποδίζω. μ. σω. π. κα. impedio. Item retro ago, retrocedo, quaſi dicat repedo. Dionyſius de deliquio ſolis in morte Chriſti, Σελήνη δὲ μέχρι ἡλιακοῦ πέρατος ἐλθοῦσα, εἶτ' ἀναποδίζουσα. Aliquando ponitur pro reuoco, & tam ad perſonam quàm ad rem refertur. Ad perſonam, Herod. καὶ οὐδαμοῦ ἄλλη ἀνεπόδισεν ἑωυτόν, Atque nuſquam alibi ſeipſum reuocauit, id eſt nuſquam id iterum dixit. Eſt enim hic ἀναποδίζειν τὸ ταὐτὰ πολλάκις λέγειν, καὶ τὸ ἀκριβῶς ἐξετάζειν, eadem frequenter dicere, ac diligenter inquirere, id quod faciunt, qui diligenter rem quærunt: ſæpius enim ſciſcitantur & reuocant eum quem interrogarunt. Ad rem, Herod. libro 5. ὁ δὲ Ἀντήνωρ ἦιε πρὸ ἅρματος, ἀναποδίζων ἐς τοὐπίσω, quaſi retractans, rediens. Sic Lucia. πρᾶγμα ἐς τοὐπίσω ἀναποδίζον dixit rem male cedentem, quotidie minus ac minus progredientem, quaſi retro ageretur.
Ἀναποδισμός. οῦ. ὁ. diligens inquiſitio, reſolutio.
Ἀναπόδοτος. ὁ. ἡ. non redditus.
Ἀναπόδραστος. ου. ὁ, ἡ. ineuitabilis, μὴ δυνάμενος φυγεῖν.
Ἀναποθέω. recordor.
Ἀνάποινος. ου. ὁ, ἡ. præmio carens.
Ἀναποκρίνομαι. contrà reſpondeo.
Ἀναπόκριτος ἀποστέλλομαι. abſq; reſpōſo remittor.
Ἀναπόλαυστος. ὁ. ἄγευστος, ieiunus.
Ἀναπολέω. μ. ήσω. uerſo in animo, reputo, expendo, ἀναλογίζομαι, ἀναπεμπάζομαι, ἀνανοοῦμαι, aperio. Actiu.
Ἀναπολόγητος. ου. ὁ, ἡ. inexcuſabilis.
Ἀναπόλυτα. τά. adhærentia.
Ἀναπόμπιμα δῶρα. τὰ ἀποστρεφόμενα.
Ἀναπόνιπτος. ο. ὁ. illotus, inabſterſus.
Ἀναποσκευή. ῆς. ἡ. impedimentum.
Ἀναπόσπαστον. ἀνεξάλειπτον.
Ἀναπράττομαι. exigo, repoſco, recupero.
Ἀναπράττω. μ. ξω. π. κα. æſtimo. Accuſ.
Ἀναπρῆσαι. ἀναφυσῆσαι, ἐμπνεῦσαι.
Ἀναπρόθυρος. ου. ὁ, ἡ. ad exitum uerſus.
Ἀνάπταιστον. τό. μὴ πταῖον.
Ἀναπτερόω. do ſpem, attollo ſpe bona, attollo, Xenoph. 3. ἑλληνι.
Ἀναπτῆναι ἐς σκύθας. fugere in Scythas.
Ἄναπτος. ἄληπτος.
Ἀναπτυκτός. οῦ. ὁ, ἡ. reſeratilis.
Ἀνάπτυξις. εως. ἡ. explicatio, declaratio.
Ἀναπτύσσω. μ. ξω, aperio, explico.
Ἀναπτυχή. ἀνατολή.
Ἀνάπτω. μ. ψω. incendo, ſuſpendo, reſuſcito, exuſcito, id eſt ἀναζωπυρῶ, ἀναῤῥιπίζω. Chryſoſt. μὴ δὲ τὸ κοιμηθὲν ἤδη πένθος ἀνάψαι πάλιν, Luctū iam ſopitum ne rurſum exuſcites. Item tribuo acceptum refero Plutarch. αὐτῷ τὴν χάριν ἀνάπτειν.
Ἀνάπτωσις. ὄκνησις, animus iacens & remiſſus. ab ἀναπίπτω.
Ἀναπυνθάνομαι. interrogo.
Ἀνάπυστος. ου. ὁ, ἡ. auditus, uulgatus.
Ἀναπωλεῖν. ἀναπιπράσκειν.
Ἀναραίεσαι. παύσασθαι.
Ἀνάρακτος. publicus.
Ἀναρᾶσθαι. διαλύειν τὴν γενομένην ἀράν.
Ἀνάργυρος. ὁ. qui pecunia caret, etiamſi alijs facultatibus abundat.
Ἄναρθρος. ου. ὁ, ἡ. male articulatus, infirmus, inconſtans. Sumitur & pro ſyllaba, cui litera deeſt, aut pro uerſu cui ſyllaba.
Ἀναρθῶ. excito, rurſus accendo.
Ἀναρίθμητος. ου. ὁ. innumerabilis, ἄπειρος, immenſus. Item uilis, in nullo numero habitus.
Ἀναρίθμιον. ἐχθρόν.
Ἀνάριστος. ου. ὁ. impranſus.
Ἀναριχάομαι. καὶ
Ἀναρρίχομαι. ſcādo, prenſo manibus, ut fit muſcādendo. ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶν ἀντεχόμενον, ἀναβαίνειν πρὸς τὸ πρόσαντες, ὥσπερ ἀράχναι τοῖς ποσὶν ἀντιλαμβάνονται, ἀναδιδοῦσαι τὸ ὕδωρ, σκαλοβατεῖν. Gaza ex Cicero. ἐπεὶ δ' ἂν τῶν μὲν ἄλλων οἱ μὲν τοὺς ἰσους

ἀναῤῥιχῶνται, Cum alij malos ſcandant.

Ἄναρχτος.ου.ὁ,ἡ. nullius imperio ſubiectus.

Ἀναρμοστῶ. non quadrare, non congruere.

Ἀναρμοστία. ας. ἡ. inconcinnitas, incongruitas, diſcrepantia.

Ἀνάρμοστος.ου.ὁ,ἡ. diſcors, incongruus.

Ἀναρμόστως. incongruè, ineptè, inconcinnè.

Ἀναρμόζω. congruo, copulo. Actiuum, datiuo & accuſatiuo iungitur. Halicar. lib. 4. πρεσβυτέρῳ τὴν πρεσβυτέραν ἀναρμόσας, Segniori ſegniorem locans.

Ἀναροιζῶ, occido.

Ἀναρούσα. λύουσα.

Ἀναρπάζω. è medio ſubitò tolli, ad pœnã rapi. Itẽ ſedibus euelli, hoc eſt ἀνασπᾶσθαι, ſedibus pelli, atque aliò habitatum mitti.

Ἀναρπάζω.μ.σω.ξω. diſcerpo, abripio. Actiu.

Ἀνάρπαστοι. abrepti, diſcerpti, qui de medio tollũtur, quibus ſucceſſores mittũtur, atque à prouincia reuocantur. Herodian. lib. 3. ἐκ μικρᾶς καὶ ἀτελοῦς διαβολῆς ἀναρπάστους ἐποίει, Ex parua leuique delatione rapi ad ſe iubebat abrogato imperio.

Ἀναῤῥάπτω.μ.ψω.π.φα. conſuo.

Ἀναῤῥᾷ. aſcendit.

Ἀναῤῥήγνυμαι. erumpo. Plutarch. de coniuratis, εἰς ἅπαν ἀναῤῥαγήσεσθαι τόλμης, In omnem erupturos audaciam.

Ἀναῤῥηγνύω, καὶ ἀναῤῥήγνυμι.μ. ἀναῤῥήξω, ἀπὸ τοῦ ἀναῤῥήγω. frango, reſcindo, uiolenter edo, effundo, enitor.

Ἀναῤῥηθεὶς ὕπατος. creatus, electus conſul, ἀνακηρυχθείς.

Ἀνάῤῥηξις.εως.ἡ. irruptio.

Ἀνάῤῥησις.εως.ἡ. ἀναγόρευσις, electio, prædicatio, præconium propriè in athletico certamine. (pocrati.

Ἀναῤῥίζειν. ἀπὸ τῶν ῥιζῶν παλίσσυτον ἰέν. Hip

Ἀναῤῥιπίζω.μ.σω. igne ſubleuo, reſoueo, augeo. Ioſeph. libro ſecundo. Iud. πόλεμος καθ᾽ ἡμέραν ἀνεῤῥιπίζετο, Pugna quotidie grauius augebatur. Item excutio, uibro, iacto, turbo.

Ἀναῤῥιπτῶ, καὶ ἀναῤῥιπτέω.μ. ψω.π.κα. iacto, in ſublime iaculor, unum ſuper aliud reijcio, eijcio, emitto Herodian. lib. 1. λιθόντων

ἀνέτοις δὲ μοχλῶν ἕκαστον ἀναῤῥιφθέντων, ἰσαριθμοὺς ἀπέκτεινεν.

Ἀναῤῥίψαι κίνδυνον. iacere periculum ſuper periculum, periculum periculo addere, ſuſcipere, ſubire periculum. Herodian. libro 5. ἑτοιμότατα πάντα κίνδυνον ἀναῤῥίψαι μᾶλλον, ἢ ἰδιωτεύειν καὶ δοκεῖν ἀπεῤῥῖφθαι.

Ἀναῤῥιχώμενοι.οἱ. reciproco meatu aſcendentes. uide ἀναῤῥιχάομαι.

Ἀναροιβδῶ. ἀναῤῥοφῶ.

Ἀναῤῥοίβδησις, ἀναφορὰ τῶν ὑδάτων.

Ἀναῤῥοίω. ἀναροιζέω, occido.

Ἀνάῤῥοπος. ſurſum uergens, retrocedens.

Ἀναῤῥοφῶ. exugere, abſorbereque flumina.

Ἀναῤῥύομαι. reſarcio. Hali. lib. 5. ἀναῤῥύσασθαι τὴν προτέραν ἧτταν. Sed ἀναῤῥύω, θύω, σφάζω, ἐπειδὴ θύοντες ἀνέκλων τοὺς τραχήλους τῶν θυομένων ἐπὶ τὰ ἄνω ῥίπτοντες.

Ἀναῤῥυθμῶ. doceo, iterum inſtruo.

Ἀνάῤῥυσις.εως.ἡ. redemptio.

Ἀναῤῥῶγαι. ruinæ.

Ἀναῤῥωγής. apertus, hians, patens.

Ἀναῤῥώννυμι. reficere, reparare.

Ἀναῤῥωσθέντες.οἱ. reualeſcentes.

Ἀνάρσιος.ου ὁ,ἡ. iniuſtus, inimicus, moleſtus, indignus. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, ὁ μὴ ἄρτιος. (τιος.

Ἄναρσις. bellum

Ἀναρτάω.μ. σω. applico mihi aliquid, differo, ſuſpendo. Plutarch. in Otho. πάντων πρὸς αὐτὸν ἀνηρτημένων ταῖς ὄψεσι, Cum omneis eum oculis deſignarent ex eo ſuſpenſi: Cum omneis in eum uerſi eſſent, multum eius expectantes, & ex uultu eius pendentes. Ἀναρτᾷν ἑαυτὸν, eſt ſpem ſuam & præſidium in aliquo locare, & cum eo uitæ ſubſidia ſociare. Demoſth. εἰς τὸ δῆμον ἀναρτήσασιν ἑαυτούς, Qui populo ſe adiungunt, & populares eſſe uolunt. Aliquãdo pro dirimo, diſſocio, χωρίζω, irrito. Herodia. τούτων ἕνεκα ἀνεῤῥήγνυμαι ἐπ᾽ αὐτοὺς στρατεύειν. Acti. Bud. Com.

Ἀνάρτησις. ἀνακρέμασις, καὶ ἡ ἐπὶ ξύλῳ καθαίρεσις.

Ἀνάρτιος.ου.ὁ. impar. (ρεσις.

Ἀναρτύω.μ.σω.π.κα. molior.

Ἀναρτῶμαι. uoce paſſiua tantum, concilio

mihi, & aſciſco, amicitiaq́ deuincio. Xenoph. ταχὺ δὲ τοὺς πατέρας αὐτῶν ἀνήρτησε, id eſt, Amicos & bene cupienter reddidit ſuo congreſſu, ita ut diuelli ab eius amicitia non poſſent. Bud. Com.

Ἀναρρυσεῖον. ἐν ᾧ ὁ οἶνος ἀνιμᾶται.

Ἀναρύτειν. ἀναντλεῖν, ἀπὸ τοῦ ἀρύειν.

Ἄναρχα. nulli ſubdita imperio.

Ἀναρχία. ἡ. rebellio, cõtumacia, carẽtia principatus. Significat (inquit Eraſ.) huiuſmodi multitudinis licentiã, quando nulli paretur, ſed pro ſua quiſq́ libidine rem gerit, malum penè tyrannide peius.

Ἄναρχος. ου. ὁ, ἡ. principe uel principio carens.

Ἀνασαβρῶσαι. εἰς ὀροφὴν ἐμπλῆξαι.

Ἀνασαλεύεσθαι. ſubſilire.

Ἀνασαράζω. facio collidere.

Ἀνασπασμός. οῦ. ὁ. abſciſſura.

Ἀνασείω. σω. cõcutio, cõmoueo.

Ἀνασειράζω. ἀνθέλκω, ἀναχαιτίζω, ἀναφέρω, τὸν ἵππον ἀνα

Ἀνασεσυρμένη. dicitur mulier quæ pudẽda et tegẽda detegit ueſte retracta & collecta.

Ἀνασεσυρμένος. impudẽs, obſcœnus.

Ἀνασηκοῦν. προστιθέναι τὸ ἐλλιπὲς, ἀνταποδιδοῦναι.

Ἀνάσιλος. ἀναφαλαντίας, φαλακρὸς, ἄκοσμος τὴν κεφαλήν.

Ἀνάσιμος. ου. ὁ. reſimus ſiue ſimus, deformis. Ariſtophanes Eccleſ. καὶ μηδὲν διασποδῆσαι ἀνάσιμον, ἢ πρεσβύτερον. Heſychius. Ἀνάσιμον ῥίχωμα, τὸ διὰ τοῦ μετώπου ἐπὶ κορυφὴν ἐσταμμένον.

Ἀνασιμοῦν. nares ad olfactum contrahere, ſubolfacere.

Ἀνασκαλεύω. ἀνακινῶ, ἀδημονῶ. ἀναλογίζομαι.

Ἀνασκευάζεσθαι. colligere uaſis migrare, uel patria faceſſere, hoc eſt μετοικιζόμενον συσκευάζεσθαι, ut decoctores & patria extorres, & qui ſolum uertunt. Bud. Com.

Ἀνασκευάζω. μ. σω. deſtruo, ædifico, inſtauro, ab integro reſtituo, moueo caſtra, refello, exporto.

Ἀνασκευή. ῆς. ἡ. refutatio, opus conſtruendi, ut Fabius dixit. Huic opponitur κατασκευή.

Ἀνασκησία. ας. ἡ. inertia.

Ἀνάσκητος. ο. ὁ, ἡ. inexercitatus.

Ἀνασκίτως. ſine exercitio.

Ἀνασκινδυλεύω. μ. εύσω. ſuſpendo, crucio.

Ἀνασκιρτάω. exilio.

Ἀνασκολοπίζω. μ. σω. in cruce ſuſpendo. σκόλοπες enim pali dicuntur.

Ἀνασκοπεῖν. meditari, conſyderare.

Ἀνασοβέω. euello, conturbo, eijcio, ſurſum reijcio, & excutio retrorſum. Lucian. ἀνασεσοβημένος τὴν ἐπὶ μετώπῳ κόμην.

Ἀνασπάζω. ἀναταράσσω.

Ἀνασπάσιος. ἀνεσπασμένος.

Ἀνάσπαστος. ſedibus pulſus, qui aliò habitatum mittitur. Item cui ſucceſſor mittitur, qui reuocatur è prouincia. Bud. Cõ.

Ἀνασπάω. άσω. expello, extraho. Actiu.

Ἄνασσα. ἡ. regina, hera.

Ἀνάσσω. ξω. impero. Genit. aut datiuo iung.

Ἀνασταδόν. ſtando deſuper.

Ἀνασταλτικὰ, ſiue κατασταλτικὰ φάρμακα dicũtur remedia, quæ cohibent & ſupprimũt.

Ἀνάστασις. εως. ἡ. reſurrectio, euocatio. Interdũ euerſio, è ſedibus expulſio, uaſtatio. Demoſth. Olynth. prima. ὅτι νῦν οὐ περὶ δόξης, οὐδ' ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμοῦσιν, ἀλλ' ἀναστάσεως καὶ ἀνδραποδισμοῦ.

Ἀναστατήρια θυσία, ἃ ἐπὶ ἀναῤῥώσει νόσου.

Ἀνάστατοι. placentarum genus.

Ἀνάστατος. ο. ὁ, ἡ. uaſtatus, ſedibus ſuis expulſus, exul, extorris, euerſus. Ἀνάστατα ποιεῖν. deuaſtare.

Ἀναστατόω. μ. ώσω. labefacto, concito, diſturbo. Actiu.

Ἀναστάτωσις. εως. ἡ. idem quod ἀνάστασις.

Ἀνασταυρόω. μ. ώσω. crucifigo.

Ἀναστέλλεσθαι. terga uertere.

Ἀναστέλλω. μ. λῶ. reprimo, propulſo impetum irruentis, refreno, repello, remitto, attollo, eleuor. Actiu.

Ἀναστηλῶ. erigo ut cippum.

Ἀνάστημα. ατος. τὸ. exaltatio, altitudo.

Ἀνα·ῆσαι. erigere.

Ἀναστήσας. ὁ. qui remouit, uindicauit, expulit.

Ἀναστοιχειόομαι. μ. ώσομαι. reſoluor in elementa.

Ἀναστοιχείωσις. εως. ἡ. formatio inſtitutionum. Item

Item corporum reſolutio in principia & elementa, reelementatio.

Ἀνασομάω. *uerba aliena interrumpo.*

Ἀνασομόω. *aperio.*

Ἀναςόμωσις. ιος. ἡ. *apertio uenarum.*

Ἀναςρατοπεδεία. ἡ. ἀνάλυσις τῆς παρεμβολῆς, *caſtrorum motio.*

Ἀναςρατοπεδεύω. *caſtra moueo, reuertor cũ exercitu, contineo me in caſtris.*

Ἀναςρέφομαι. *uerſari.*

Ἀναςρέφω. μ. ψω. *reuertor. Xenoph.* ἐπεὶ ἐγγὺς τοῦ τείχους ἐγένοντο, ἀνεςρέφοντο, *Vbi ad mœnia acceſsiſſent, retrò reuerſi ſunt,* ἀνεχώρησαν. *Dicunt enim* ἀναςρέφω *&* ἀναςρέφομαι *pro eodem, quemadmodum apud Tullium, reuerto & reuertor. Aliquando commuto, nego, cohibeo.*

Ἄναςρος. ου. ὁ, ἡ. *aſtris carens, obſcurus.*

Ἀναςροφάδην. *conuerſim.*

Ἀναςροφή. ῆς. ἡ. *inuerſio, ut Quintil. uocat, figura ſcilicet poëtica, cum uerbum quod præcedere deberet, ſequitur. Item reuerſio, reditus, receptus, conuerſio, uel alicuius in ſuum ſtatum reſtitutio, conuerſatio, conſuetudo.*

Ἀναςροφάω. ἀναςρέφω.

Ἀναςυγνάζομαι. ἀνιχνάζομαι.

Ἀνασύψαι. *apud ueteres comicos,* ἀνασπᾶσθαι τὸ αἰδοῖον, ἐπᾶραι τὸ αἰδοῖον.

Ἀνασύρομαι. *retrahor.*

Ἀνασύρω. *reuelo. Significat etiam detegere quod intus eſt, aut quod latere & tectum eſſe decet.*

Ἀνασφαδάζω. *exilio, recalcitro.*

Ἀνασφῆλαι. ἀναῤῥωθῆναι. σφῆλον γὰρ τὸ ἰσχυρόν.

Ἀναχαινύω. *ſuſcito uel ſcrutor.*

Ἀνάχω. μ. ἕσω. *tolero.*

Ἀνάχεσθαι. *tolerare.*

Ἀνάχεσις. εως. ἡ. *amotio.*

Ἀνάχετος. ου. ὁ. *tolerabilis.*

Ἀναχίζω. *reſcindo, diſcindo, exentero.*

Ἀναχέων. όντος. ὁ. *eleuans.* χεῖρας ἀνίχων, *Paſſis manibus orabant, Iliad. ζ.*

Ἀνασύζω. ἀνακτάομαι.

Ἀνάτασις. εως. ἡ. *comminatio ingens, minæ feroces & improbæ. Plutarch. in Cat.* ἀνάτασιν καὶ ὄγκον τοῦ βασιλέως μὴ φοβηθείς.

Item ἀνατάσει ἑκατὸν, *cohibitione ſtagneſcere, apud eundem. Bud. Com.*

Ἀναταςικός. ἡ. ὁ. *extenſus.*

Ἀνατάσσω. συντάσσω, ἀφαπίζομαι.

Ἄνατε. ἀνάσχετε.

Ἀνατείνω. μ. νῶ. καὶ ἀνατείνομαι. *excito, extendo.* Ἀνατείνειν τὴν χεῖρα *apud Xenoph. pro eo quod Cicero dicit digitum tollere, unde &* χειροτονία. *Significat etiã uoce paſsiua idem quod* ἀπειλεῖν, *minari. Syneſ.* νόμος ἀνατείνεται πολλὰ καὶ χαλεπὰ τοῖς μνηςεύουσι τὴν τῆς ἐπιχωρίας ἀρχὴν. *id eſt, Lex minatur multa, eaq; atrocia ijs qui ambiunt patriæ principatum.*

Ἀνατειχίζω. *reædifico muros, communio, inſtauro mœnia.*

Ἀνατέλλω. *orior, de ſole & luna propriè, cum de alijs ſyderibus ἐπιτέλλειν dicatur.*

Ἀνατήκειν σώματα ἡδοναῖς. *remolleſcere corpora uoluptatibus.*

Ἀνατί. *impunè,* ἄνευ ἄτης.

Ἀνατίθεμαι. *in paſsiua uoce eſt depon. & aliquando ſignificat execror. Aliquando onus alij iniungo, uel ipſe in humeros tollo, humeros ſubmitto oneri geſtando. Vnde & apud Xenophontem pro aliquam rem præſtandam atq; conficiendam ſuſcipere ponitur. Eſt etiam familiariter arcanum ſuum exponere, & (ut D. Hieronymus ait) quaſi in ſinum amici ponere, & in medium adferre, communi conſilio uel probanda uel improbanda. Plutarchus,* τὴν πρᾶξιν ἀνέθετο τῶν ἑταίρων τισι. *Vnde & pro oſtendere, legendumq; porrigere. Aliquando pro differre, reijcere in futurum. Item pro retractare, ſententiam mutare.*

Ἀνατεθεμένοι. οἱ. *numerati, dicati.*

Ἀνατίθημι. *in uoce actiua ſignificat, ſicut* ἀνατίθεμαι *in uoce paſsiua, onus iniũgo, hoc eſt onus tollo, & in aliũ inclino. Item* τὸ ἐπιτρέπω, *permitto, cõmitto, mando, ut* ἀνατίθημί σοι τὴν αὐτὴν ἐπιμέλειαν. *Item tribuo, acceptum fero. Syneſ.* ἐγὼ δὲ ἀνατίθημι ταῦτα τῷ θεῷ, *Ego autem hæc deo*

ſemper acceptum referebam. Item τὸ ἀνάπτω, ſuſpendo: unde & ἀναθήματα, id eſt, donaria. Eſt & tribuo, hoc eſt propenſus ſum, & illi multum faueo, apud Platonem in Sympo. Sophocles pro libero & abſoluo poſuit. Bud. Com.

Ἀνατιμήσας. ὑπερβαλλόμενος τῇ τιμῇ.

Ἀνατιναγμός. tranſmutatio, tranſitus.

Ἀνατιτάω. πληρόω.

Ἀνατίτρωμαι. expello erodendo.

Ἀνατλάω. μ. ήσω. καὶ

Ἀνάτλημι. tolero, ſuſtineo.

Ἄνατλος. ἀκρατής.

Ἀνατολή. ῆς. ἡ. oriens.

Ἀνατολικός. ῦ. ὁ. orientalis.

Ἄνατος. ὁ. ἀβλαβὴς, innocuus, incolumis.

Ἀνατρέπω. μ. ψω. ſubuerto, euerto. Vnde ἀνατρέπεσθαι dicitur mare, cum id quod in imo eſt, emergit & ſurſum fertur.

Ἀνατρέχω. recurro.

Ἀνάτρητος. ὁ. ὁ. non detritus, non foratus, ut ſunt calcei ueteres.

Ἀνάτριπτος. attritus.

Ἀνατροπή. ῆς. ἡ. euerſio, ſubuerſio.

Ἀνατροφή ῆς. ἡ. nutrimentum, alumna, quæ nutrit, uel quæ nutritur.

Ἀνατυλίττω. repeto, reuoluo animo, refrico, inuoluo, uerſo.

Ἀνατυποῦμαι. φαντάζομαι, ἀναπλάττω, imaginor, fingo.

Ἀνὰ τυχόντα. ſecundum quod euenerit.

Ἀναυγῆς. non augeſceres.

Ἀναύδητος ὁ, ἡ. ineffabilis.

Ἄναυδος. ου. ὁ, ἡ. mutus, inauditus, elinguis.

Ἀναυλεί. immune, ſine naulo.

Ἄναυλος. ου. ὁ, ἡ. ſine tibijs.

Ἀναυξής. έος. ὁ. detrimentum.

Ἀνάυξητος. ο. ὁ, ἡ. incremento carens.

Ἀναύξω. augeo.

Ἄναντα καὶ κάταντα. ſcanſim & deſcenſim.

Ἀναφαίνω. μ. ανῶ. demonſtro, dico. Gaza in Cat. ἕτερον ἂν φέγγος ἐκεῖνος τῆ πόλεως ἀνεφάνη, Alterū ille extitiſſet lumē ciuitatis.

Ἀναφαίρετος. ου. ὁ, ἡ. qui nequit auferri, irreuocabilis. Ἀναφαίρετα κτήματα, ſtabilia bona, quæq́ auferri non poſſunt.

Ἀναφαλαντίας. ου. ὁ. caluus, recaluaſter.

Ἀναφαλαντίασις. εως. ἡ. caluicium in ſupercilijs, quemadmodum φαλακρότης in capite. Gaza ſalitium interpretatur, ſed tantiſper dum melius inuenerit.

Ἀναφανδὸν. manifeſte.

Ἀναφαντίασις. ἡ. ſalitium, Theod.

Ἀναφαντὰ. καὶ

Ἀναφαντόν. palàm, clarè, apertè.

Ἀναφέρεσθαι. ſurſum ferri, ſurſum attrahi, emergere, exiſtere.

Ἀναφέρω. refero, ſed hoc uarie, ut apud Herodot. ἀνέφερε γοῦν ἐς Αἰνείαν τὸν Ἀφροδίτης τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν, Aiebat ſe oriundum ab Aenea. Et ἀναφέρειν πρὸς τὴν σύγκλητον, referre ad ſenatum, uel in conſultationem ponere. Et ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν ἐπ᾽ ἄλλον, recuſare, exceptione crimen ſummouere, referre, & reijcere crimen in alium, ut ſolent qui excuſant, Demoſth. Sic etiam referre quæſtionem. Item pro reducere, ἀνάγειν. Item pro inferre & comportare, ut ἀναφέρειν ἐς τὴν ἀκρόπολιν. Item ſubuehere, ſuſtollere, tollere, ſubuolare, in altum tollere. Lucia. ἀναφερομένην κνίσσαν uocat, nidorē in aëra ſurgentem ac ſubuolantem. Item impedire, non ſuſtinere. Item conferre in medium quaſiq́ in cumulum. Εἰς τὸν οἶνον ἀναφέρειν, uino imputare. Reſipiſcere apud Lucianum im Pſeud. Ἐπεὶ δὲ ἤδη πολλοὶ τῶν νοῦν ἐχόντων, ὥσπερ καὶ ἐκ μέθης βαθείας ἀνέφερον. Ἀναφέρειν εὐχὰς, ſuſcipere uota. Bud. Com.

Ἀναφής. inquietus.

Ἀναφήριτος. ἄμαχος.

Ἀναφθέγγεσθαι χρησμοὺς. dare reſponſa, Plutarchus in Theſeo de Sibylla.

Ἀνάφθονος. ου. ὁ. copioſus.

Ἀναφλᾶν. impudicum eſſe, turpiter laſciuire, τὸ μαλάσσειν τὰ αἰδοῖα, mollius genitalia tractare, maſturbatorem agere.

Ἀναφλασμός. ῦ. ὁ. res uenerea. Cæl. li. 8. ca. 12.

Ἀναφλέγω. comburo.

Ἀναφλύστιος. υ. ὁ. maſturbator.

Ἀναφλύσιοι. populus Antiochenſis.

Ἀναφλύω.μ.ύσω.ebullio.

Ἀναφοιβάσας.ἀνακαθάρας.

Ἀναφοιτᾷν ἐς ἴδην.repetere Idam,ſæpe ire.

Ἀναφορὰ.ας.ἡ.ſubſidium. Demoſthenes,ἐπιλείπει δὲ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα ἀφανίζων, ἅμα δ' ἔτι γίνεται ἀναφοράν. Interdum idem quod ἀποφορὰ,authore Ammon.à quo tamen mox diſtinguit. Interdum emerſio,ſurſum uerſus latio,ſubuectio. Interdum relatio criminis, iue referendæ quæſtionis in alium quempiã, quàm cum quo iudicium prius agitatum eſt. Recurſus ſaluus à forenſibue dicitur, hoc eſt actio ſubſidiaria & reiecta in alium,ius referendi controuerſiam, non uictori,ſed alij. Vocatur etiam ἀναφορὰ uel ἐπαναφορὰ ea pars cœli, quæ triginta partibus ab horoſcopo diſtat, in ſecundo ſigno exiſtens ab eo,in quo horoſcopus inchoatur, quaſi pars iamiam emerſura. Euaporatio apud Athenæ.

Ἀναφορεὺς.έως.ὁ.uectis.

Ἀναφορικός.οῦ.ὁ.relatiuus.

Ἀναφορικοί. qui ægrè ſordes è pectore extuſſiunt.

Ἀνάφορον.ου.τὸ.ἀσκαντήριον,ἀμφίκυρτον, lignum utrinq; cauum,quo onera geſtantur:inſtrumentum quo aliquid portatur ac ſurſum à terra tenetur, cuiuſmodi eſt, quo mulieres in quibuſdam locis aquam à flumine geſtitant. Ariſtoph. Ran. μεταβαλλόμενος τἀνάφορον,ὅτι χιλιάσε. Cæl. lib.9.cap.3.

Ἀναφράξας.αντος.ὁ.ſetis horrens.

Ἀναφροδισία.inuenuſtas.

Ἀναφρόδιτος.ου.ὁ,ἡ. Veneris expers, aduerſa Venere natus.

Ἀναφρονίζω.μ.ίσω.reſipiſco.

Ἀναφύομαι.renaſcor.

Ἀναφύρω.miſceo,ſubigo. Actiu.

Ἀναφύσημα.τος.τὸ.euaporatio.

Ἀναφυσιάω,morior.

Ἀναφυσάω.μ.ήσω.inflo. Actiu.

Ἀναφύω.μ.ύσω.exurgo, renaſcor.

Ἀναφωνέω.μ.ήσω.exclamo.Neutr.

Ἀναχάζομαι.μ.σομαι.καὶ

Ἀναχάζω.μ.σω.cedo, retrocedo, iter inhibeo uel greſſum.

Ἀναχαίνω.ἀναξαίνω.

Ἀναχαιτίζω.μ.σω.cohibeo, refreno, impedio, detineo,coërceo,diſſuadeo.

Ἀναχάνειν,καὶ

Ἀναχάσκειν.hiare.

Ἀναχαύνω.reſoluo.

Ἀναχιλίσομαι.expectoro, interprete Herm.

Ἀναχιλωῦσθαι.ἀναξηραίνεσθαι.

Ἀναχοαί.πόροι.

Ἀναχέμπτω.ἀναλαμβάνω,ſcreo.

Ἀναχρώννυμι.μ.σω.καὶ

Ἀναχρωννύω. ungo. Actiuum.

Ἀνάχρωσις.infectio.

Ἀνάχυσις.ἡ.mollities,laſciuia.

Ἀναχωρέω.μ.ήσω.reuertor,ſecedo.

Ἀναχώρησις.ſeceſſus,dilatio.

Ἀναχωρίζω.facio reuerti,aut ſecedere.

Ἀναχωρίτης.ου.ὁ. anachorita, qui in ſolitudinem,aut aliò quopiam ſecedit.

Ἀναψάω.μ.ήσω.frico.

Ἀνάψυξις.εος.καὶ

Ἀναψυχή.ῆς.ἡ.refrigerium.

Ἀναψύχω.μ.ξω.reſpiro, refrigero, refocillo, ἀναπτύσσειν ψυχὴν ἤδη κινδυνεύουσαν, τὸν λειποθυμοῦντα ἀναφέρειν. Actiu.

Ἀνδάνον.ου.τὸ.placitum.

Ἀνδάνω.placeo.Neutrum.

Ἀνδηράδες.πρασιαὶ,ὀχετοὶ ταφρώδεις.

Ἄνδηρα.flores,τὰ ἐν ταῖς αἱμασιαῖς ἄνθη,litora amnium.

Ἄνδηρον.ου.τὸ.pectuſculum manus.

Ἀνδίκτης.ου.ὁ.genus laquei, παρὰ τὸ δίκειν, τὸ βάλλειν.

Ἄνδιτον.ου.articulus.

Ἄνδιχα.bifariam,dupliciter.

Ἀνδοκάδην.ἐκ διαδοχῆς,Heſych.

Ἀνδρα γεγονέναι. maiorem annis fieri, quo tempore rationem repoſcebant, & reliqua tutelæ adminiſtratæ.Bud.Com.

Ἀνδραγαθέω. uiriliter ago, fortem & bonum uirum præſto,probitate utor.

Ἀνδραγάθημα.τος.τὸ. ſtrenuitas, uirilitas, ſtrenuè factum.

Ἀνδραγαθία.ας.ἡ.idem.

Ἀνδραγαθίζομαι.μ.ίσομαι. liberaliter ago.

Ἀνδράγρια. τὰ. *ſpolia mortuis detracta. Sic etiã βοάγρια, ζωάγρια, μοιχάγρια dicuntur.*

Ἄνδραγχος. ου. ὁ. *uel* ἄνδραχος. δήμιος, *carnifex, lictor.*

Ἀνδρακάς. *uiritim,* κατ' ἄνδρα.

Ἀνδραποδιστής. δουλοπρατής.

Ἀνδραποδίζομαι. *mancipo, capio. Plutarch. in Ant. metaphoricè dixit Gabinium* ἐξηνδραποδισμένον κομιδῇ ταῖς μυρίοις ταλάντοις, *id eſt magnopere captum ingenti pollicitatione Ptolemæi regis, & ueluti Ptolemæo mancipatum. Bud. Com.*

Ἀνδραποδίζω. *ſeruos capio.*

Ἀνδραποδισμός. ου. ὁ. *mancipatio.*

Ἀνδραποδιστής. οῦ. ὁ. *plagiarius, mango, fur mancipiarius.*

Ἀνδραποδοκάπηλος. *uenditor ſeruorum, uenalitiarius mancipiorum.*

Ἀνδράποδον. ου. τὸ. *mancipium, ſunt enim ſerui tanquam pedes dominorum, qui capitis rationem habent.*

Ἀνδραποδώδης. *ſeruilis.*

Ἀνδραποδωδία. ας. ἡ. *ſeruilis turpitudo.*

Ἀνδράριον. ου. τὸ. *uirunculus.*

Ἀνδράχθης. ου. ὁ, ἡ. *grauis potentibus, ὁ δυνάμενος ἀνδράσιν ἄχθος ποιῆσαι. ἀνδραχθεῖς λίθοι, ἀνδροβαρεῖς. Eraſ. Chil.*

Ἀνδράχνη. ης. ἡ. *portulaca.* (do.

Ἀνδρεῖα. ας. ἡ. *uirilitas, uirilis ætas, fortitu*

Ἀνδρεᾶται. *cædis accuſatores.*

Ἀνδρείκελος. ου. ὁ, ἡ. *uiro ſimilis,* μίμημα τῆς ζωγράφων, ὃ καλεῖται χρωμάτων κρᾶσις.

Ἀνδρεῖον. τὸ. *uirile robur.*

Ἀνδρεῖος. ου. ὁ. *uirilis, magnanimus.*

Ἀνδρεῶνες. *porticus.*

Ἀνδρεραστεία. ας. ἡ. *uirorum amans.*

Ἀνδρούμενος. ὁ. *uir factus.*

Ἀνδρία. ας. ἡ. *ætas uirilis.*

Ἀνδριαντίσκος. ου. ὁ. *paruum ſimulacrum.*

Ἀνδριαντοποιεῖν. *ſtatuas effingere.*

Ἀνδριαντοποιητική. ῆς. ἡ. *ars faciendarum ſtatuarum.*

Ἀνδριαντοποιΐα. ἡ. *ſtatuarum artificium.*

Ἀνδριαντοποιός. οῦ. ὁ. *ſtatuarius.*

Ἀνδριάς. ἀντος. ὁ. *ſtatua, maxime uiri.*

Ἀνδρίζομαι. μ. σομαι. καὶ

Ἀνδρίζω. *uiriliter ago, nauo,* ἀνδραγαθῶ.

Ἀνδριζόμενοι. οἱ. *fortes.*

Ἀνδρείκελος. *purpuriſſum. Hermol. in Plin.*

Ἀνδρικός. οῦ. ὁ. *uirilis.*

Ἀνδρηλατέω. μ. ήσω. *uirum expello. Neut.*

Ἀνδρικῶς. *uiriliter.*

Ἀνδρόομαι. *accedo ad ſtatũ & robur uirile.*

Ἀνδρειφόντης. ου. ὁ. *homicida.*

Ἀνδρὸς οὐδ' ἀσαρῶ παρόντος. *ne momẽto quidem.*

Ἀνδρόβασμος. στενὴ ὁδός.

Ἀνδροβόρος. ἀνθρωπόφαγος. (reus.

Ἀνδρογένεια. ἡ κατὰ ἄνδρας διαδοχὴ τοῦ γένους

Ἀνδρογύναι *appellabãtur populi quidã in Aphrica, utriuſq; naturæ, inter ſe uicibus coëuntes, quibus dextra mãma uirilis erat, ſiniſtra uerò muliebris. Plin. lib. 8.*

Ἀνδρόγυνος. *qui utrunq; habet ſexũ, fœminæ & maſculi. Huiuſmodi genuit Venus cõpreſſa à Mercurio, qui* ἑρμαφρόδιτος *appellatur. In his (inquit Auguſtinus) ſic uterq; ſexus apparet, ut ex quo potius debeant accipere nomen, incertum ſit.*

Ἀνδροδάμας. ὁ. *gemma, ſic dicta quòd impetus hominum domet. Plin.*

Ἀνδρειότεροι. οἱ. *uiriliores.*

Ἀνδρολέτειρα. ἡ. *quæ cum uiro conſuetudinem habuit.*

Ἀνδροκάπηλος. μεταβολεύς, ἀνδραποδιστής.

Ἀνδροκόβαλος. *peruerſus, uerſipellis.*

Ἀνδρόκμητος. ου. *à uiro factus, uel in quo uir iacet, ſepulchrum.*

Ἀνδροκτασία. ας. ἡ. *cædes.*

Ἀνδροφόνοι. αἱ. *mariticidæ.*

Ἀνδρολήμψιον. ἀνδρὸς ἐχθροῦ λῆμμα.

Ἀνδροληψία. ἡ. καὶ

Ἀνδρολήψιον. τὸ. *quid ſit Bud. explicat in Annot. poſt. Moris (inquit) antiquiſsimi fuit, ut qui cædem perpetraſſent, ſi cũ in exteram urbem profugiſſent, ad pœnam expoſiti, non dederentur iis, ad quos facinus admiſſum pertinebat, ipſis ut permitteretur iniuriam paſsis pignorandi poteſtas, quam* ἀνδροληψίαν, *& neutro genero* ἀνδρολήψιον *Græci uocant.*

Ἀνδρολογία. *uirorum delectus.*

Ἀνδρολογίζω. *uiritim deligo.*

Ἀνδρολογῶ. milites conquiro, delectū habeo.
Ἀνδροφόνος.ου.ὁ. humanus, uiros occidens.
Ἀνδρομανὴς.ἐος.ὁ,ἡ. inſaniens.
Ἀνδρομας uocare ſolent aurum illud, quod appellant Democritij alcumiſtæ peculiatum. Hermol. in Plin. lib. 16. cap. 12.
Ἀνδρόμεος.α.ὁ. uirilis.
Ἀνδρομήκης.εος.ὁ,ἡ. ad ſtaturam uiri factus.
Ἀνδρονῖτις. ἴτιδος.ἡ. locus in domo, ubi ſoli uiri habitant: ſicut γυναικονῖτις, ubi ſolæ mulieres. Vitru. lib. 6. cap. 10. dictas ait ἀνδρονίτιδας, quòd in eis uiri ſine interpellationibus mulierum uerſentur.
Ἀνδρόπαις. puer uirilitatem præ ſe ferens, puer qui iam ad uirilem ætatem tendit.
Ἀνδροπλήθεια. hominum conuentus.
Ἀνδροπορθισμὸς τῆς πόλεως. excidiū ciuitatis.
Ἀνδροποιός.οῦ.ὁ. uiros faciens.
Ἀνδραποδας.ἀδος.ου.ὁ. ſeruilis, mancipiū uile.
Ἀνδρὸς δυνατικὸ. uiripotens.
Ἀνδροσάκης. herba eſt amara tenues cirros ſine folijs habens.
Ἀνδρότης.ητος.ἡ. ἀνδρία, uirilitas, fortitudo.
Ἀνδροῦμαι. uir ſum, & nihil puerile præ me fero.
Ἀνδροφονία.ας.ἡ. homicidium.
Ἀνδροφόνος.ου.ὁ. homicida.
Ἀνδρυάλα.ἡ. andryala ex holerum genere. Theodor.
Ἀνδρωδέστατος.ου.ὁ. fortiſsimus.
Ἀνδρώδης.εος.ὁ,ἡ. fortis, uirilis.
Ἀνδρωδῶς. uiriliter.
Ἀνδρωθεὶς, καὶ εἰς ἄνδρας ἐγγραφεὶς, maior factus, adoleſcens qui iam tutelæ ſuæ permittebatur, qui Romanis uirilem etiam togam ſumpſiſſe dicebatur. Bud. Com.
Ἀνδρὼν.ῶνος.ὁ. locus ubi uiri uerſantur.
Ἀνδρῶνας οἴκους uocabant ubi conuiuia uirilia ſolent eſſe, quòd eò mulieres non accederent. Vitru. lib. 6. cap. 10.
Ἀνδρόομαι. coire.
Ἀνδρωτὴς. uirtus, robur.
Ἀνδρῷος.α.ὁ. uirilis.
Ἀνεπιβούλευτος.ου.ὁ. inſidiabilis, ἀνεπιβούλευτος
Ἀνεγγυάω. fideiubeo. Neutrum.
Ἀνέγγυος. illegitimus, illocabilis, indotabilis, ἄπαστος, Heſych.

Ἀνέγνωτος.ου.ὁ. ſcibilis.
Ἀνέγκλητος.ου.ὁ,ἡ. crimine uacās, in quē nullū crimen rectè poſsis impingere, qui nihil admiſit, ob quod in ius uocari debeat, cuiuſmodi Cato fuit, qui toties accuſatus, ſemper abſolutus eſt. A uerbo ἐγκαλεῖν, quod in ius uocare ſignificat. Vnde
Ἀνέγκλητον διάγειν. degere ſine crimine. &
Ἀνεγκλήτως. inculpatè. ut ἀνεγκλήτως ἔχειν, pro ἀνέγκλητος.
Ἀνεγκυος.ὁ. inepta partui.
Ἀνεγκωμίαστος.ου.ὁ. illaudatus.
Ἀνεγρίζειν. ἀνυπόστροφον.
Ἀνέγρομαι. exurgo, expergiſcor, pro ἀνεγείρομαι
Ἀνεγχείρητον. ἀμήχανον. (μαι.
Ἀνέδαφον. impoſsibile.
Ἀνέδην, pro ἀναιδῶς. nullo pudore, improbè, temerè, propalàm, nullo diſcrimine, paſsim, improhibitè.
Ἀνείργω. cohibeo, os aperio, reprimo.
Ἀνίζω.μ.σω. facio ſedere. Neutrum.
Ἀνίκα. emiſi, genui, perſuaſi.
Ἀνειθεὶς.ἔντος. abſolutus, uenia donatus.
Ἀνεθέλητος.ου.ὁ. inuoluntarius.
Ἀνεὶ. tanquam.
Ἀνείδεος.ου.ὁ. forma carens.
Ἀνειδωλοποιούμενος.ου.ὁ. effingens ſimulacra.
Ἀνείθη. requieuerat.
Ἀνείκασι ἐπιθυμίαι. deferbuerūt cupiditates.
Ἀνείκαστος.ου.ὁ,ἡ. incorporabilis.
Ἀνειλείθυια.ας.ἡ. Lucinæ expers, quæ nondū peperit, apud Euripidem.
Ἀνεῖλεν. inimicè uſus eſt, occidit: uaticinatus eſt, apud Herodot.
Ἀνειλήμματα. τρόφοι.
Ἀνειλημμένος. fugitiuus, reprehenſus, retractus à Cicerone appellatur.
Ἀνείληπται. contractum eſt. (literas.
Ἀνειληφότες γραμματίδιον, qui aperuerunt
Ἀνειλημμένος χαίτας. contractus crines, ut hi habent qui reticulis utuntur.
Ἀνείλον. reſpondebant. Ἀνείλετο, συστρέφεται, καὶ ἀπείλους τοῖς ὄφεσι τύλλειν.
Ἀνειλοῦνται. uolutantur, συστρέφονται, ὡς τὸ ἄνω εἰλοῦνται.
Ἀνείμαθος. ἄφθονος, ἄπληστος.

Ἀνειμένος.ο.ὁ. participium ab ἀνίημι. uenereus, diſſolutus, laxatus, remiſſus, tam in bonam quàm in malam partem. Gaza ex Cicer. ἀλλὰ μὴν εὐπρεπὴς ἐστιν ὁ τῆς γέροντος λόγος, καὶ ἀνειμένος. Ἀνειμένος τῆς λειτουργίας, im munitatem conſecutus. Ἀνειμένος ἀὴρ, liquatus aër. Ἀνειμένος εἰς θράσος, ductus in elationem & audaciam.

Ἄνειμι. redeo, aſcendo, retrocedo.

Ἀνείμων.ονος.ὁ. nudus, ſine ueſte.

Ἀνεῖν. ἀναλαβεῖν, ἀναπαύειν.

Ἀνεῖναι. omittere, tranſire.

Ἀνείπω. de alto dico, propriè per præconem declaro, pronuncio, publico. Reſpondeo apud Lucianum in Pſeud. τῷ δὲ ἀνεῖπεν ἔνδοθεν, ἐς κόρακας. Ἀνειπεῖν γνώμην, refellere decretum.

Ἀνείργω.μ.ξω.π.χα. prohibeo, religo, arceo, propello, & eũ qui cœpit aliquid agere inhibeo. Ioſeph.lib.4. ἀνείργειν τῷ λαῷ κατἀγγέλλων, Ferias populo denuncians. Ἀνείργεσθαι τῆς ἀπάτης, prohibere à fraude.

Ἀνεὶς. qui amiſit, & apud Euripid. aperuiſti.

Ἀνεῖσαι. ἐρευνῆσαι, ζητῆσαι, ἀναχρημάσαι.

Ἀνεῖσθαι. ſolutum eſſe, relaxari.

Ἄνεισι τὸ φυτὸν ἀπὸ γῆς. ſuccreſcit, excreſcit.

Ἀνεισφόρος.ο.ὁ, ἡ. immunis.

Ἀνεῖται. diſſolutus eſt, id eſt mortuus eſt. Ἀνεῖται τῷ ἀπόλλωνι, dicatæ ſunt Apollini.

Ἀνέκαθεν. ab origine, iuxta ſuperiorem conſequentiam, à longe. Aduerb. & tam de loco, quàm de tempore dicitur.

Ἀνεκάς. deſuper.

Ἀνεκβίαστος.ο.ὁ, ἡ. inuiolatus.

Ἀνεκβιάστως. inuiolatè.

Ἀνεκδήμητος.ου.ὁ. qui non peregrinatur.

Ἀνεκδιήγητος.ο.ὁ, ἡ. inenarrabilis.

Ἀνεκδίκητος.ο.ὁ, ἡ. inultus.

Ἀνέκδοτος.ο.ὁ, ἡ. innupta, nondum elocata. non æditus, Ciceroni ad Atticum.

Ἀνεκάνιεν. exibat, proſiliebat, formatum à κίω, quod eo ſignificat.

Ἀνεκθέρμαντον.ὐ. quod calefieri non poteſt.

Ἀνεκλάλητος.ο.ὁ, ἡ. ineffabilis.

Ἀνέκλειπτος.ο.ὁ, ἡ. indeficiens.

Ἀνέκπληκτος.ο.ὁ. imperterritus.

Ἀνεκπλύτωτος.ο.ὁ, ἡ. illauabilis.

Ἀνέκραγεν. uociferatus eſt.

Ἀνεκτός.ὁ.ἡ. tolerabilis, ab ἀνέχω, expectabilis. Matth.11. τύρῳ καὶ σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἢ ὑμῖν, id eſt tolerabilius.

Ἀνέκφρασον.τὸ. nõ interpretabile.

Ἀνεκφώνητος.ο.ὁ, ἡ. ineffabilis.

Ἀνέλεγκτος.ο.ὁ, ἡ. irredargutus.

Ἀνελεήμων.ονος.ὁ, ἡ. immitis, immiſericors.

Ἀνελεῖν. occidiſſe. ab ἀναιρέω, deſtruere, eruere.

Ἀνελευσόμενος. aſcenſurus.

Ἀνελίκτως. ſine argumento.

Ἀνελευθερία.ας.ἡ. illiberalitas.

Ἀνελεύθερος.ου.ὁ, ἡ. illiberalis, fictè agẽs, ſordidus.

Ἀνέλκυσις.ἡ. uſus.

Ἀνέλκηστον.τὸ. rectè habens, ἀνέγκλητον.

Ἀνέλιξις.ιος.ἡ. orbis.

Ἀνελίσσω. uoluo, reuoluo.

Ἀνέλκομαι.μ.ξομαι. ſurſum feror.

Ἀνελκύω. ſurſum traho, attollo.

Ἀνέλκω.μ.ξω.π.χα. abſtraho.

Ἀνέλκωτος.ο.ὁ. inuulneratus.

Ἀνελλιπής.ἐος.ὁ, ἡ. ſitum non redolens.

Ἀνελλιπής.ἐος.ὁ, ἡ. cui nihil detrahi poteſt, cui nil deeſt.

Ἀνελλιπής.ὁ. claudus.

Ἀνέλομαι. tollo, capio, educo. Ἀνελέσθαι τὰ παιδία, tollere infantes, ut Fauſtulus Romulum & Remum.

Ἀνελπίζω. deſpero.

Ἀνέλπιστος.ο.ὁ. deſperatus, inſperatus, de ſpe deiectus, et Atticè, qui nõ torquetur ſpe futurorũ, ſed quietè fruitur præſentibus. Nõ ſperãs; Thucyd. ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι τινά, Non ſuſpicantes uenire quempiam.

Ἀνελπίστως. præter ſpem.

Ἀνέλυτρα.τὰ. quibus pennæ nulla cruſta integuntur.

Ἀνελυτρόν.ὁ.ἡ. detectus.

Ἀνέλω. φονεύω.

Ἀνέμβατος.ο.ὁ, ἡ. inacceſſus, auius.

Ἀνεμέσητον.τὸ. nõ dignũ ob quod quis ſuccẽſeat, uitio non uertendũ. Lucia. ἔφης γὰρ ἂν καὶ σὺ ἀνεμέσητον ἄν, Forſitan diceres & tu quoque, uitio dandum non eſſe.

Ἀνεμέσητος.ο.ὁ, ἡ. carens inuidia.

Ἀνίματος. imperitus.
Ἀνεμίδιος. ὁ. ὁ. uanus, friuolus.
Ἀνέμιος. ὁ. ὁ. ſubuentaneus, ὑπηνέμιος.
Ἀνεμόεις. όεντος. ὁ. uentoſus.
Ἀνεμοκοῖται. qui uentos ſopiũt, cuiuſmodi fu iſſe Corinthi quidam commemorantur.
Ἄνεμος. ὁ. ὁ. uentus, leuis, incõſtans ut uẽtus.
Ἀνεμοσκέπης. à uento protegens, uentum arcens.
Ἀνεμοτρεφής. έος. ὁ, ἡ. nutritus ad uentum, ſolidus, fortis.
Ἀνεμοφόρητον. ὁ. τό. uentis diſiectum.
Ἀνεμόω. agito uentis, commoueo.
Ἀνεμποδίστως. aduerb. nullo negotio.
Ἀνέμπλωτος. ὁ. ὁ, ἡ. illabilis.
Ἀνεμώδης. εος. ὁ, ἡ. uentoſus.
Ἀνεμώκης. ὁ. ὁ. uelox.
Ἀνεμώλιος. ὁ. ὁ. uẽtoſus, uanus. ab ἄνεμος & ὄλω, quaſi quod cũ uẽto interit. Eraſ. Chil.
Ἀνεμώνη. ἡ. papaueris genus, cuius flos ſpecie quidem roſam imitatur, cæterum nulla odoris gratia paſsim naſcitur in agris. Vnde prouerbium, ῥόδον ἀνεμώνῃ συγκρίνεις, Roſam cum anemoma confers.
Ἀνεμώρεια. oppidum Phocidi contermi num. Vnde
Ἀνεμωρεύς. nomen gentile.
Ἀνεμώλια. μάταια, ἄκαιρα. Eraſ. Chil.
Ἀνεμῶτις. ιδος. ἡ. cognomen Mineruæ in Peloponneſi loco quodam, quòd moleſtum uentum ſedaret.
Ἀνενδεής. έος. ὁ, ἡ. non indigens
Ἀνένδεκτος. ὁ. ὁ, ἡ. impoſsibilis.
Ἀνενδοίαστος. ὁ. ὁ, ἡ. non dubius.
Ἀνένδοτος. ὁ. ὁ, ἡ. ſeuerus, nihil condonans.
Ἀνενδότως. bona fide ac citra ullũ figmentum: quod etiam dicitur, ἀπαραιβεβαμένως, σπουδαίως, ἱκανῶς, quando fit aliquid nõ perfunctoriè nec tranſlatiuè, ſed accuratè & enixè & toto opere. Bud. in Annot.
Ἀνενεγκεῖν. reducere, referre, reijcere, aſcendere, ut, ἐς τὸ κορύκιον ἀνενέγκαντο. Itẽ reſpirare. Pauſan. ἔπειτα μικρὸν πάλιν ἀνηνέχθη. Ἐκ νόσου ἀνενεγκεῖν, conualeſcere. Ἐκ παραφροσύνης ἀνενεγκεῖν, reſipiſcere.
Ἀνενεγκὰς τὸν μῦθον ἐς ἀφανὲς, referens fabulam in occultum.
Ἀνενεκόμενος. ὁ. ὁ. uictus.
Ἀνενεχθείς. ένος. ὁ, ἡ. relatus.
Ἀνεπίεργαστος. ὁ. illaboratus, inutilis.
Ἀνεπόχλητον. uacuitas moleſtiarum.
Ἀνενόχλητος. ὁ. ὁ, ἡ. uacuus ab omni moleſtia.
Ἀνέντες. οἱ. remittentes. (bus.
Ἀνέντευκτος. ου. ὁ, ἡ. inaffabilis, grauis moribus.
Ἀνεξάλειπτος. ου. ὁ. indelebilis, inexemptilis.
Ἀνεξέλεγκτος. qui crimine uacat, cuique nihil iure obijci poteſt, irrepræhenſibilis, non examinatus.
Ἀνεξέλεγκτος εὔνοια. inuiolata, incorrupta amicitia.
Ἀνεξετίμονον. τὸ μὴ ὑπερμεγέθες.
Ἀνεξερεύνητος. ὁ. ὁ, ἡ. inſcrutabilis.
Ἀνεξέταστος. inexpenſus, inexcuſſus, inexaminatus. (poteſt.
Ἀνεξεύρετος ἀριθμός. numerus qui iniri non
Ἀνεξικακία. clementia, patientia, malorum tolerantia.
Ἀνεξίκακος. ὁ. ὁ, ἡ. clemẽs, patiens, tolerãs malorũ. Ἀνεξικάκως φέρειν, æquo animo ferre.
Ἀνεξίτητον. ἀδιέξοδον, μὴ ἔχον ἔξοδον.
Ἀνεξιχνίαστος. ὁ. inueſtigabilis.
Ἀνέξοδος. ἡ. ſine exitu, ἀνεξίτητος.
Ἀνέορτος σεβασμὸς θεῶν. incultus, incelebratus.
Ἄνεος. tacitus, ſine uoce.
Ἀνεοσσία. θάμβος.
Ἀνεπάγγελτος. non uocatus ad cœnam.
Ἀνεπαισθήτως. ſine ſenſu.
Ἀνεπαίσχυντος. ὁ. ὁ. inuerecundus, qui erubeſcere neſcit.
Ἀνεπάλλακτα. τά. habentia dentes continuos. Budæus Commentarijs.
Ἀνεπανόρθωτος. inemendabilis.
Ἀνέπαφος. ὁ. ὁ. impalpabilis, irrepræhenſibilis, quem attingere nequeas. ἀνέπαφος ὑπὸ δίκην, dicitur pignus omni nexu ſolutum. Bud. Com. (gans.
Ἀνεπαφρόδιτος. ſine uenere & gratia, inele
Ἀνεπαχθής. έος. ὁ, ἡ. odio & inuidia carens, non moleſtus, alacer.
Ἀνεπαχθῶς. abſque inuidia.
Ἀνεπαχθῶς φέρειν. æquo animo ferre.
Ἀνεπηρέαστος. ὁ. ὁ, ἡ. inoffenſus.

Ἀνεπὴς.taciturnus.

Ἀνεπίβατος.ο.ἡ.inacceſſus.

Ἀνεπιβούλευτος.ο.ὁ.ἡ.inſidiabilis.ἀνεπιβου

Ἀνεπίγραφος ο.ὁ, ἡ.titulo carens. (λῶς.

Ἀνεπιδεεῖς. minime indigentes.

Ἀνεπίδηκτος.ο.ὁ.minime mordens.

Ἀνεπίδικος.ο.ὁ,ἡ.de cuius hæreditate nulla eſt inter cognatos controuerſia. Bud.Cõ.

Ἀνεπίδοτος.ο.ὁ.nihil proficiens.

Ἀνεπιεικὴς.έος.ὁ,ἡ.durus,immitis,iniquus.

Ἀνεπιείκεια.ας.ἡ.durities,immanitas.

Ἀνεπίκαυτος.ο.ὁ,ἡ.aduſtione carens.

Ἀνεπικλήτως. citra accuſationem, Xenoph.

Ἀνεπικόρεστος.ἀνύβριστος,ἄπιστος.

Ἀνεπίκοπος. μὴ ἐπιθυμῶν.

Ἀνεπικούρητος.ὁ. prouidentia deſtitutus.

Ἀνεπικρίνομαι.μ.οῦμαι.π.ιμαι.reſpondeo.

Ἀνεπίκριτος.ο.ἡ. imbecillis, qui neq; ſenſibili neq; intelligibili iudicio utitur.

Ἀνεπιλήπτως. intrepidè.

Ἀνεπίληπτος. ο.ὁ,ἡ.incompræhenſibilis,irrepræhenſibilis,inculpatus, qui repræhendi iure non poteſt, irrepræhenſus. Ἀνεπίληπτος τοῖς τρόποις, irrepræhenſus moribus. Ἀνεπίληπτος εἰμί σοι,non obnoxius ſum tuæ inuidiæ. Ἀνεπίληπτος τὸν βίον, inculpatæ uitæ. Ἀνεπίληπτος ἐξουσία, abſoluta poteſtas.Budæus Commentarijs.

Ἀνεπίληστος.ο.ὁ,ἡ. memorabilis,ſine obliuione,non abſconditus.

Ἀνεπιμέλητος.ο.ὁ.qui nullam curam habet.

Ἀνεπίμικτος ἀνθρώπων. nuper miſtus hominibus.Bud.Com.

Ἀνεπίμονος.ο.ὁ.intolerandus.

Ἀνεπίξεστος.ο.ὁ,ἡ.imperfectus.

Ἀνεπίπλαστος.ο.ὁ.nulla ſimulatione fucatus.

Ἀνεπίπλακτος.ο.ὁ,ἡ. idem quod ἀνεπίτακτος.

Ἀνεπισήμαντος.ὁ. inglorius.

Ἀνεπισταθμευτος.immunis ab hoſpitijs præbendis exercitui, uel principis commeatui, σταθμὸν μὴ δεχόμενος,ἤτοι ἀγγαρείαν.Bud.Cõ.

Ἀνεπιστάτητον.ἀφύλακτον,ἀνάξιον.

Ἀνεπιστημονέστερος.ο.ὁ. indoctior, incredibilior.

Ἀνεπιστημοσύνη.ης.ἡ. inſcitia.

Ἀνεπιστήμων.ονος.ὁ,ἡ.indoctus,neſcius.

Ἀνεπιστρεφὴς τῶν ἀνθρωπίνων. non curans res humanas.

Ἀνεπίσχετος ὁρμὴ,effrenatus impetus.

Ἀνεπίτακτος.nemine iubente aliquid agens, inuictus, fortis.

Ἀνεπιτεχνήτως.citra artem,ex induſtria.

Ἀνεπιτήδειος.ο.ὁ.inutilis, incommodus.

Ἀνεπιτήδευτος.ἀμέλετος.

Ἀνεπιτηδειότης.ο.τ.inhabilitas.

Ἀνεπιτίμητος.irreprahenſibilis.

Ἀνεπίφατος.ο.ὁ, ἡ. diſsimulatus. Quintiliano,oratio remiſſa ac ſine oſtentatione, modeſta ſine ullo timore.

Ἀνεπίφθονος. ο. ὁ, ἡ. ab inuidia alienus, aut cui non inuidetur,paſsiuè.

Ἀνεπιχάζων. nihil cedendo.

Ἀνεπιχείρητός σοι.inſuperabilis abs te.

Ἀνεποίητος.indecorum,non faciendum.

Ἀνεπόψιος.qui non uidet, uel non uidetur.

Ἀνέπτην.άω.deuolaui.

Ἀνέραστος.ο.ὁ,ἡ.inamabilis.

Ἀνέργαστον. non factum,infectum,inculsum.

Ἀνέργητος.ο.ὁ.non operans.

Ἀνερεθίζομαι.inſtigo.

Ἀνερείπω.μ.ψω.π.φα.dilanio.

Ἀνερείδομαι.ſeparor,inſumo.

Ἀνερευνάομαι.inueſtigo.

Ἀνερρήγνυντο.ἀνερρήγνυντο, irruperunt.

Ἀνερίναστος. ο. ὁ. μάταιος, ἄγονος, incaprificatus. Proprie de ficu cui non adhibiti ſunt ἐρινοὶ, hoc eſt caprifici fructus, ut ad maturitatem perueniat. Prouerbio dici ſolet in inutilem, & à quo nihil frugis expectandum ſit,de quo Eraſ.

Ἀνερεθίζομαι.tumultuor.

Ἀνερμάτιστος.ο.ὁ,ἡ.fundo carẽs.unde ἀνερμάτιστος γλῶττα,nunquã finem faciens lingua.

Ἀνέρομαι.interrogo.Depon.

Ἀνέρπω.μ.ψω.π.φα.ſurſum ſerpo,ἀνερπύω.

Ἀνερράγη πόλεμος.erupit bellum.

Ἀνέριστον.ſine controuerſia.

Ἀνερύειν. ἀποκόπτειν, λαιμοτομεῖν τὸν τράχηλον,abſcindere, decollare, retrorſum flectere,εἰς τοὐπίσω ἀνακλᾷν.

Ἀνερρώγει.reſciſſum eſt.

Ἀνερρωγὼς.ότος.ὁ.apertus,hians,patens.Budæus Commentarijs.

Ἀνέρρω

Ἀνέῤῥωσεν. conualuit.
Ἀνέρχομαι. ſuperuenio, aſcendo.
Ἄνες. omitte, quieſce.
Ἄνσαι. auxiſſe, deſtruxiſſe.
Ἀνέσαι. perſuadere, incitare, leuare.
Ἄνεσις. εως. interdum accipitur in bonã partem pro requie, & etiam pro libertate loquendi, cum nullius habita ratione, rem ipſam dicimus. Interdum in malam partem pro licentia & immodica libertate: remiſsio, diſſolutio. Bud. Com. Aliquando ſpacium, dilatio.
Ἀνέσπερος, ὁ. ueſpere carens.
Ἀνέστη. reſtituit.
Ἀνεστηκότες. οἱ. erecti.
Ἀνέστηκος. ad ſeditionem aut opus aliquod ſolicito. Ariſtides Panath. σκιωναίους δ᾽ ἀνέστηκον. Dicitur, ἀνέστηκα τοῦτον ἐπὶ ἔργον, & ἀνέστην ἐγὼ ἐπὶ τοῦτο. Ἀνέστησε, depoſuit, remouit. ἤγειρα ἀνάστατον ἐποίησε.
Ἀναισθησία. ας. ἡ. priuatio ſenſuum.
Ἀνέστιος. expers penatũ, pauper, cui nihil ſecu quã eſt, et incertis uagatur ſedibus. ἄοι(κος
Ἀνέσφηλε. reuixit, reualuit.
Ἀνετάζομαι. μ. σομαι. torqueor.
Ἀνετάζω. examino. Actiuum.
Ἀνέταιρος. ου. ὁ. qui nullos habet amicos.
Ἀνέτιος. ου. ὁ. remiſſus.
Ἀνετικός. ῆ. ὁ. cohibens.
Ἄνετος. deo cuipiam dicatus, ἀνειμένος θεῷ τινι. Item remiſſus, indulgens, quietus, ut ἄνετος γῆ. Bud. Com.
Ἀνέτως. intenſe.
Ἄνευ. ſine. Genit. Poſtponitur aliquando caſibus, etiam apud oratores, ut ὧν ἄνευ, ſine quibus. Ἄνευ τῆς πράξεως, factis procul, ut uertit Gellius. Ἄνευ τῶν μέτρων, proſaica oratione.
Ἀνευάσαι. εὐοιάσαι, ouare, Baccho hymnum canere.
Ἄνευθε. ſeorſum, ſeparatim.
Ἀνεύθετος. ου. ὁ. non aptus.
Ἀνευθυνία. ας. ἡ. innocentia.
Ἀνεύθυνος. ου. ὁ, ἡ. ſine pœna, crimine carẽs, innocens, cui iure nihil obijci poteſt, non obnoxius, noxa ſolutus. Bud. in Annot.

Ἀνεύθυνος, & ἀνυπεύθυνος magiſtratus dicitur, qui cauſæ dicẽdæ aut immunis eſt, aut quouis modo eximitur: ut qui abolitionẽ apud Gallos à principe impetrauerunt.
Ἀνεύρετος. ου. non inuentus.
Ἄνευρος. ου. ὁ, ἡ. eneruis, imbecillis.
Ἀνευρύνω. μ. υνῶ. dilato. Actiu.
Ἀνεύρυσμα. tumor arteriæ præcluſæ ex ſanguine et ſpiritu cauſam trahẽs. Fit aũt cũ uulnerata arteria pellis nõ ſupinducitur, ſed ſerpit iterũ materia ac redit eodẽ. (ctio.
Ἀνεύρω. reperio, ἀνὰ ornatus ſolũ cauſa adie
Ἀνευφημέω. μ. ήσω. π. ηκα. laudibus prædico, cũ fauore recipio. Ἀνευφήμησεν, lamenta(tus eſt.
Ἀνεφάνη. extitit.
Ἀνέφαπτος. ἀψηλάφητος.
Ἀνέφελος. ου. ὁ, ἡ. nubibus carens, aut quod nulla nube occultari poſsit.
Ἀνέφικτον. incomprehenſibile, impoſsibile, inacceſſum.
Ἀνεφλέχθη τὴν ψυχήν. conflagrauit animo.
Ἀνεφραγή. ῆς. ἡ. præſtructio.
Ἀνεφύη. enatus eſt.
Ἀνεχαίτισε. euertit, impediuit, recalcitrauit. uide ἀναχαιτίζω.
Ἀνεχθέντος. τ. retracti.
Ἀνέχομαι. tolero, fero, obedio, ſuſtineo. Cum ſignificat ὑπομένω, genitiuum habet communiter, Atticè accuſatiuum: ſed pro ἀνταβαστάζομαι datiuum: pro καταφρονῶ, genitiuum.
Ἀνέχω. conſurgo, tueor, ſuſtineo, ſupporto, extendo, eleuo, emineo, quietem habeo, prohibeo. Item τιμῶ, honoro, colo, Eurip. in Hecuba, τοὺς μαντιπόλου βάκχης ἀνέχων λέκτρ᾽, Vatis thalamos uenerans.
Ἀνεψαυγμένως. elaboratè.
Ἀνεψιά. ᾶς. conſobrina, patruelis.
Ἀνεψιαδῆ. filia conſobrini.
Ἀνεψιαδοῦς. filius conſobrini, uel amitini.
Ἀνεψιός. οῦ ὁ. filius fratris mei, uel ſororis, cõſobrinus. ὁ πρὸς πατρὸς ἀνεψιός, amitinus, patruelis, agnatus.
Ἀνέω. aſcẽdo, facio creſcere. unde προβῶν.
Ἀνέωγα. & Atticè ἀνέῳξα, aperui, præter. med. ab ἀνοίγω.

Ἀνιῶντο, pro ἀνιεῖντο, Atticè, ab ἀνίημι.

Ἄναυος. ου. ὁ. mutus, tacitus. ἄναυος ἦν, delituit. Herodo.

Ἄνυ. ἄνυσις, πρᾶξις, perfectio factum.

Ἀνηβάω. μ. άσω. reiuueneſco, repubeſco.

Ἄνηβος. ου. impubes.

Ἀνηγεμόνευτον. uel ἀνηγεμονεύτος. ſine duce.

Ἀνηγορεύθη ὕπατοι. renunciati ſunt conſules.

Ἀνήδυος. ο ὁ, ἡ. iniucundus.

Ἀνήδυντος. ου. ὁ, ἡ. inſuauis.

Ἀνῇ. dimiſerit, καταλίπῃ, ἀφῇ, ut μηδέποτ' ἐκεῖνος ἀνῇ. tertia perſona eſt ſubiunctiui à uerbo ἀνίημι, ἐὰν ἀνῶ, ἀνῇ, & pleonaſmo ipſius ν, ἀνήν.

Ἀνηθάν. familiaritas.

Ἄνηθον. ου. τό. anethum.

Ἀνηθοποίητος. ο. ὁ. nō moratus, citráque decorū, nequaquā formatis moribus. Bud. Com.

Ἀνῆκεν. oportet, perſuaſit, contigit, liberauit, quieuit.

Ἀνήκεστα. τά. neſanda.

Ἀνήκεστος. ου. ὁ, ἡ. immedicabilis, incurabilis. ab ἄκος.

Ἀνήκοντα. pertinentia, pertingentia, conuenientia.

Ἀνήκοος. ου. ὁ, ἡ. qui non nouit, qui ignorat. Dicitur etiam qui audire & auſcultare monenti non uult, imperitus, expers auditus. Budæus Commentarijs.

Ἀνηκουστήσας. non audiens.

Ἀνηκουστία. ας. ἡ. inobedientia.

Ἀνηκόως. ignauè, negligenter.

Ἀνήκω. aſcendo, ut εἰς τὰ πρῶτα ἀνήκειν, ad ſummum euadere: conuenio, contingo, attineo, referor, & ſpecto, porrigo, pertingo. Item ἀνήκει pro καθήκει, hoc eſt decet, conuenit, apud Antiphon. Ἀνήκουσιν quoque pro decedunt, moriuntur, apud Thucyd. Et Demoſth. ἀνήκοντες pro ὑπερέχοντες, id eſt excellentes dixit, τοὺς δ' ἐν τῷ λέγειν δυνάμει εἰς ἐπὶ τοσοῦτον ἀνήκοντας. Budæus Commentarijs.

Ἀνηλάλαξαν. acclamarunt.

Ἀνήλατος. indomitus, immorigerus.

Ἀνηλεής. ὠμός, οἰκτιστος, miſer, crudelis.

Ἀνηλεγής. ἀφρόντιστος, non curās, neglectus.

Ἀνήλιος. ο. ὁ, ἡ. opacus.

Ἀνήλιπος. ου. ὁ. nō calceatus, ἀνυπόδητος. ἤλιψ γὰρ τὸ ὑπόδημα, παρὰ τὸ εἰλίσσειν τὸν πόδα.

Ἀνήλυσις. εως. ἡ. aſcenſus.

Ἀνήλωκα. perdidi, conſumpſi, uel perdo, præteritum pro præſenti, ab ἀναλίσκω.

Ἀνήμερος. ου. ὁ, ἡ. immitis, incultus.

Ἀνημιωβόλιον. ο. τό. ſemiobolus, hinc

Ἀνημιωβολιαῖον. τό. ſemiobolare, ualēs preciū ſemioboli, ſemicrudū, τὸ ἡμιωβόλου ἄξιον. Ariſtoph. Ranis. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοις ἀνάβραστ' ἄνευσιν ἀνημιωβολιαῖα, ſcilicet κατέφαγεν, de Herculis uoracitate loquitur, quem præter ſedecim panes, carnes decoctas uiginti ſemiobolorum degluiſſe conqueritur. Alij legunt ἀνημιωβολιμαῖον.

Ἀνήνασθαι. recuſaſſe, negaſſe. quære ἀναίνομαι

Ἀνήνιος. liber, ſine freno, ſine triſtitia. (μα.

Ἀνήνθησα. florui.

Ἀνήνυτος. ο. ὁ, ἡ. inefficax.

Ἀνήνωρ. non uirilis.

Ἀνήξεις. natabis.

Ἀνήνοιστον. intolerabile.

Ἀνῆπτεν εἰς τὴν τύχην τὰ κατορθώματα, Retulit ad fortunam præclara facinora.

Ἀνῆπται. dicata ſunt, ut ἀνῆπται τῷ δένδρῳ στέμματα, Suſpenſæ ſunt coronæ arbori.

Ἀνῆπτε ἑαυτὸν εἰς τὴν τύχην. Vendicabat ſeſe fortunæ. Plutarchus.

Ἀνήκουστον. inauditum.

Ἀνήρ. ἀνέρος, καὶ ἀνδρός. uir, ſiue ſexum ſpectes, ſiue maritū, ſicut Latini. Plin. Viros auidiores Veneris hyeme, fœminas æſtate Heſiodus prodidit. Et Teren. Tibi generum firmum, & filiæ inuenies uirum.

Ἀνήρετο. rogauit.

Ἀνήρυκε. ebuccinauit, euulgauit.

Ἀνηρηκότες ἔσεσθε. abſtuleritis, ſuſtuleritis.

Ἀνήρης. uirilis, incongruus.

Ἀνηρίθμησάμην. enumeraui.

Ἀνηρίθμος. ου. ὁ, ἡ. abiectus, uilis, qui in nullo habetur numero.

Ἀνηρείραστος. uide ἀνειράστος.

Ἀνήριστος. ſine lite, ἀνέριστος.

Ἀνήροτος. ου. ὁ, ἡ. inaratus, ἀγεώργητος.

Ἄνηρος. innocuus.

Ἀνῇς. ab ἀνίημι.

Ἀνανίδαυος, uel ἀνανιδώρα. terræ epitheton, quaſi munera elargiens. δαυὸς enim munus eſt.

Ἄνησιν. aſcendit. Ariſtophanes ἄνησιν καὶ ἀνίσχεται.

Ἄνησον. τὸ. aneſum herba.

Ἄνηστις. ieiunus, uel contrà. ὁ γεγευμένος.

Ἀνηύξηθη. auctus eſt.

Ἀνθαιροῦμαι. malo, potius eligo.

Ἀνθάμιλλος. ου. ὁ. æmulus.

Ἀνθάπτομαι. μ. ψομαι. aufero prius attingẽdo (ἀπὸ τοῦ ἅπτεσθαι) diripio, diſtraho, dilanio. Ariſtoph. Ranis, πλευμόνων τ' ἀνθάψεται.

Ἀνθεδνός. οῦ. ὁ. floridus.

Ἀνθέκαστον. ex contrario ſinguli.

Ἀνθεκτέον. inhærendum.

Ἀνθέλκομαι. καὶ

Ἀνθέλκω. μ. ξω. π. χα. ἀντισπάω, impedio, retraho, cõtraho, in diuerſa traho, ut cũ duo contendũt, et conãtur inter ſe mutuò rem, de qua eſt contentio, ad ſe trahere, ut ferrum inter magnetem & adamantem Indicum. Herod. libro octauo. ἕκαστος πρὸς αὑτὸν τὴν δύναμιν ἀνθέλκει.

Ἄνθεμα. ſaltatio quædã idiotarũ erat, quam ſaltantes ſic ferè pronũciabant: Vbi nam mihi roſæ? ubi uiolæ? ubi apia pulchra?

Ἀνθέμιον. ου. τὸ. herba quædam, gith.

Ἀνθεμίς. ίδος. ἡ. ab aliquibus uocatur argemona, & quæ hodie uulgo chamomilla dicitur.

Ἀνθεμόεις. όεντος. ὁ. floridus, uariatus. Et λέξις ἀνθεμόεις, δαιδάλεος, ποικίλος, λαμπρὸς, ἀναθηματικός

Ἄνθεμον. τὸ. nigella. Theod. ῥόδον.

Ἀνθεμοῦς. olim Samus dicebatur.

Ἀνθεμώδης. εος. ὁ. floridus, florens, ut λειμῶνες ἀνθεμώδεις, prata roſida & florulenta.

Ἀνθερεών. ῶνος. ὁ. mentum, locus ſub mento qui barba ueſtitur & efflorefcit. Sic dictus eſt à flore barbæ, quòd ibi maxime uigeat. Quandoque de muliere dicitur per catachreſin.

Ἀνθέρικος. ου. ὁ. herba eſt quam Græci ἀσφόδελον nominant, Latinorum quidam haſtulam regiam.

A N.

Ἀνθέριξ. ικος. ὁ. culmus, ariſta, uirgulta.

Ἀνθερίκη. ης. ἡ. idem.

Ἀνθεστήκω. repugno, reluctor.

Ἀνθεστήρια. ſic uniuerſim quidem uocari feſta Bacchi, priuatim uerò πιθοιγία, author eſt Apollodorus.

Ἀνθεστηριάδες, αἱ. nubiles.

Ἀνθεστηριών. octauus anni menſis apud Atticos, Dionyſio dicatus, διὰ τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ τῆς γῆς ἀνθεῖν τότε. Auguſtus apud Romanos eſt.

Ἀνθεσφόρια. τὰ. feſta Proſerpinæ, inde dicta, quòd eam Pluto legendis floribus occupatam, rapuerit. Cæl. lib. 14. cap. 20.

Ἀνθέω. μ. ήσω. π. ηκα. floreo.

Ἀνθηδών. όνος. ἡ. apes, παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν. Item urbis nomen Bœotiæ. Aliquando meſpili ſpecies. Theod. (dine.

Ἀνθήλη. ης. ἡ. paniculæ lanugo, uel in harun-

Ἀνθήλιος. ου. ὁ, ἡ. ſoli oppoſitus, orienti ſoli obuerſus, luna.

Ἀνθίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio florere.

Ἀνθήλη. flores phlei.

Ἀνθήματα. exanthemata.

Ἀνθ' ἡμέρας. per totum diem.

Ἀνθήμερον. hodie.

Ἀνθηνίας. ὁ. caſeus recenter factus.

Ἀνθηδονοειδής. ὁ. gallica meſpili ſpecies. Theo.

Ἀνθηρός. οῦ. ὁ. floridus, iucundus.

Ἄνθησις. ιος. ἡ. floritio.

Ἀνθίας. ſacer piſcis. qui & Græcè ἱερὸς ἰχθύς.

Ἀνθινός. οῦ. ὁ. floridus, unde ἀνθινὸν μέλι, quod uere factũ eſt, quòd tantũ ex floribus fauũ conſtruatur: θερινὸν uero, quod æſtate.

Ἀνθιππασία. ας. ἡ. decurſio militaris. Budæus Commentarijs.

Ἀνθίσταμαι. inſurgo. Deponen.

Ἀνθίστημι. oppono, reſiſto, obijcio.

Ἀνθιστήρια. τὰ. floralia.

Ἀνθιστηριών. Athenienſibus menſis quidã appellabatur, quòd is plurimos flores progigneret. Philoſtratus & Macrobius Aprilem putãt eſſe, at Gaza Nouembrẽ apud nos eſſe apertè oſtendit. In hoc feſta agebantur & conuiuia liberiora, quemadmodum apud Romanos olim in Saturnalib.

Sonat aũt quaſi dicas floralia. Vide prouerbium. Foras Cares. alij ſcribunt ἀνθε-

Ἀνθεστηριὼν, καὶ (ϛυετόν.

Ἀνθίζομαι. conſpergi foueriq́ꝫ re aliqua humida calidáq́ꝫ.

Ἀνθοβολοῦντες. flores iacientes.

Ἀνθολκή. ῆς. ἡ. retractatio.

Ἀνθολκόν. in contrarium uergens.

Ἀνθολογοῦμαι. flores decerpo, flores lego. Dicitur etiã ἀνθολογῶ, & ἀνθολῶ. Bud. Com.

Ἀνθολόγος. ου. ὁ, ἡ. florilegus. (uiuens.

Ἀνθολογούμενος. ὁ, ἡ. flores colligens, floribus

Ἀνθομολογέω. ῶ. καὶ ἀνθομολογοῦμαι. conſtituo conuentũ, pactum ineo, corám confiteor.

Ἀνθομολογοῦμαι χάριν. ago gratiã. Bud. Cõ.

Ἀνθοπωλεῖν. uinum aut pharmaca uendere.

Ἀνθορμεῖν. procinctis claſſibus præliũ inire.

Ἄνθος. εος. τό. flos. παρὰ τὸ ἄνω θεῖν ἐν τῷ αὔξάνεσθαι. Item florus auis, Theod.

Ἀνθοσμίας. ου. ὁ. uinũ odoriferum, uel à loco, uel ab uuæ ſpecie nomine deducto.

Ἀνθ᾽ ὅτου pro ἀνθ᾽ ὧν. quare, cur, interrogatiuè. Et ſine interrogatione, quãobrem, qua de cauſa. οὐκ οἶδ᾽ ἀνθ᾽ ὅτου, Neſcio qua de cauſa, apud Gregor. ἀνθ᾽ οὗ τινος. Bud. Com.

Ἀνθοφόρος. ου. ὁ, ἡ. florifer.

Ἀνθοφοροῦσι. flores conuehunt.

Ἀνθρακόω. in carbones muto.

Ἀνθρακεύς. έως. ὁ. carbonarius.

Ἀνθρακιά. ᾶς. ἡ. καὶ

Ἀνθρακίς. ίδος. ἡ. pruna.

Ἀνθρακίας. ου. ὁ. ater ut carbonarius, & titionarij faciem habens. Bud. Com.

Ἀνθρακίζω. exuro, aſſo.

Ἀνθράκιον. tripodium, gemma, caminus.

Ἀνθρακώδης. εος. ὁ, ἡ. rutilans ut carbo.

Ἀνθρακωθῇ. redigat in carbones, carbunculetur.

Ἄνθραξ. κος. ὁ. carbo. Aliquando carbunculus, & morbi & gemmæ ſpecies.

Ἀνθρίω. κρύπτω, abſcondo.

Ἀνθρήνη. ης. ἡ. καὶ

Ἀνθρηνός. ὁ. crabro.

Ἀνθρήνιον. ου. τό. fauus apum aut crabronũ.

Ἄνθρισκα, flores, ἄγρια λάχανα, τὰ παραπλήσια ἀνήθοις.

Ἀνθρωπαρέσκεια. ας. ἡ. ſtudium placendi hominibus.

Ἀνθρωπάρεσκος. ου. ὁ. qui ſtudet placere hominibus.

Ἀνθρωπάριον. ου. τό. homunculus.

Ἀνθρωπέη. ης. ἡ. humana pellis, Herodoto.

Ἀνθρώπειος. ου. ὁ. humanus. ἀνθρωπείας ἡμέρας, nefaſtos Rhodij uocant, τὰς ἀποφράδας.

Ἀνθρωπίζω. homines imitor, hominũ ore a-

Ἀνθρωπικῶς. more hominum. (go.

Ἀνθρώπινος. ὁ. ἀνθρώπειος. Thucyd. κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, Vt ſunt res humanæ.

Ἀνθρωποειδὲς ζῶον. animal quod ad humanum maxime accedit ingenium. Sic Strabo ſimiam appellat. lib. ij.

Ἀνθρωπίνως. humana uoce.

Ἀνθρωποβορῶ. μ. ήσω. π. κα. homines uoro.

Ἀνθρωπόγλωττος. pſittacus. (rius.

Ἀνθρωποδιστής. οῦ. ὁ. captator ſeruorũ, plagia-

Ἀνθρωποθυτεῖν. hominem ſacrificare

Ἀνθρωποποιΐα. hominum fictio.

Ἀνθρωποποιός. οῦ. ὁ. ſtatuarius.

Ἀνθρωπόλεθρος. ου. ὁ. homicida.

Ἀνθρωποπάθεια. ας. ἡ. humanus affectus.

Ἀνθρωποπαθῶς. humano affectu.

Ἀνθρωποπαθῶ. humanum quippiam patior, hoc eſt humano more afficior.

Ἄνθρωπος. ὁ. ἡ. homo. Socrates apud Platonem in Cratylo dici putat ἄνθρωπον quaſi ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, id eſt contemplans quæ uidit. Nam reliqua (inquit) animantia quæ uident non expendunt neque conſiderant. Alij, quaſi ἄνω ῥέπων, id eſt ſurſum uergens.

Ἀνθρωπότης. ητος. ἡ. humanitas.

Ἀνθρωποφυής. natus ex hominibus.

Ἀνθύλιον. herba, muris auricula.

Ἀνθυπάγω. recriminor.

Ἀνθυπατεύω. ago proconſulem.

Ἀνθύπατος. ου. ὁ. proconſul.

Ἀνθύπειξις. εως. ἡ. ex contraria parte impulſio.

Ἀνθυπουργῶ. ei qui mihi obſecutus eſt, operã uiciſſim nauo

Ἀνθυπείκω. μ. ξω. π. χα. cedo.

Ἀνθυπόμνυσθαι. τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην, ἢ χειροτονίαν μ. δ᾽ ὅρκου.

Ἀνθυποφορὰ

Ἀνθυποφέρω. per ſermonis exceptionē obijcio

Ἀνθυποφορά. ᾶς. ἡ. exceptio. opponitur obiectioni, figura, quam Quintil. ſubiectionem uocaſſe uidetur lib. 9.

Ἀνθυποκρίνομαι. contrà ſimulo.

Ἀνθυπούργησις. mutuū officiū, ἀντευεργέτημα.

Ἀνθ' ὧν. eo quòd, propterea quòd, idcirco quòd. Lucia. ἀπόδος ἀνθ' ὧν σε διεπορθμεύσαμεν, Solue naulum.

Ἀνθωνέομαι. redimo, licitor.

Ἀνία. ας. ἡ. triſtitia, moleſtia, dolor, mœror.

Ἀνιάζω. μ. άσω. π. ακα. triſtor, reſono.

Ἀνιάομαι, triſtor, diſcrucior, angor.

Ἀνιαρός. ᾶ. ὁ. triſtis, moleſtus.

Ἀνιαρῶς. triſtè, miſerè.

Ἀνίατος. ου. ὁ, ἡ. inſanabilis.

Ἀνιατρολόγητος. à Vitruuio dicitur rationis medicinæ imperitus. Bud. in An.

Ἀνιάτως. incurabiliter, ſine remedio.

Ἀνίαχος. ου. ὁ. reſonans.

Ἀνιάχω. μ. ξω. π. χα. reſono, clamo.

Ἀνιάω. μ. άσω. π. ακα. triſtitiam infero, diſcrucior, doleo, moleſtè fero.

Ἀνιγροδέτης. coriarius.

Ἀνιγρός. ᾶ. ὁ. moleſtus, contriſtans, ἀνιαρός.

Ἀνίδρυτος. ου. ὁ. ἀσύστατος, ſine fundamento.

Ἀνιδρωτί. ſine ſudore. Eraſ. Chil.

Ἀνίεμαι. uocis paſsiuæ, permittor. Ariſt. in hac uoce actiuè uſurpauit pro ſubmitto uel reddo. Item excorio. Odyſſ. ά. αἶγας ἀνιεμένους σιάλους θ' εὕοντας ἐν αὐλῇ.

Ἀνίερος. ου. ὁ. profanus, pollutus, βέβηλος, ἀναγνός.

Ἀνιερῶ. ſacrum facio.

Ἀνιέρωσις ἱεροῦ. dedicatio templi.

Ἀνίημι. μ. ήσω. π. ηκα. remitto, languidū reddo, cuius contrarium eſt τὸ ἐπιτείνω. Itē ἀφίημι, manu emitto, ut ἀνίημι τὸν δοῦλον. ſic ἀνίημι τὸν ἐνεχόμενον, libero debitorem, id eſt acceptum fero debitum. Interdū relinquo. Remitto impetum, ut canes in ueſtigijs non hærentes, ſed laſſeſcentes, & ueſtigationem deſerentes. Item licentiam permitto, ſoluè & ſine diſciplina habeo, ut herus nimium ſeruis indulgens: unde ἀνειμένος & ἀνίεμενος licenter agens & uagabundus. Interdū in bonā partem, ut ἀνειμένως ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, ingenuè loqui & ſoluta libertate. Itē ſtimulo, urgeo, & acuo. Iſocr. τούτῳ ταῦρον τὸν ἀνιέντα, quod Latinè immittere dicitur à Tranquil. in Nero. ut feras in populum immittere. Item emitto, ſubmitto, id eſt ἐκχέω, uel ſcatebram emitto. Item perſuadeo, ſuppedito. Apud Galen. pro liquefacio. Genit. & accuſ. Ἀνίημι τὸ πρόσωπον, exporrigo frontem & exhilaro. Ἀνίησιν ἡ γῆ τὰ φυτὰ, pro τὸ ἀναδίδωσι. Bud. Com.

Ἀνιηρέστερον. moleſtius, pro ἀνιηρότερον, metri cauſa.

Ἀνικᾶσθαι. haurire, ſoluere.

Ἀνίκητος. ου. ὁ. inuincibilis.

Ἀνικλάω. purgo, ἀνακαθαίρω.

Ἄνικμος. ου. ὁ. ſiccus, humore carens.

Ἀνίλεως. ω. ὁ, ἡ. immiſericors.

Ἀνίπτασθαι. ἀπαξιοῦν, dedignari, deſpicere.

Ἀνίπωμα. ατος. τὸ. ἀνάβλεμμα, aſpectus.

Ἀνιμάω, καὶ ἀνιμάομαι. tollo, ſubueho, haurio aquam è puteo, ſurſum traho. παρὰ τὸ ἱμὰς, id eſt à loro dictum: uel quia ἱμονιὰ τὸ ἀντλητήριον, & ἱμητὴρ ὁ ἀντλητήρ. Lucian. ἀνιμάσθω ὁ ἰχθὺς, Extrahatur è mari.

Ἀνιόντα. aſcendentem.

Ἀνίουλος. ου. ὁ, ἡ. impubes.

Ἀνιππασία. ας. ἡ. & διιππασία. equeſtre certamen, ἡ τῶν ἵππων ἅμιλλα.

Ἄνιππος. ου. ὁ, ἡ. equis carens. Interdum de uia non penetrabili equo.

Ἀνιπτόπους. οδος. ὁ, ἡ. illotus pedes, qui propter puritatem non eget lotione.

Ἄνιπτος. ου. ὁ, ἡ. illotus.

Ἄνισον. inæquale, & aniſum herba.

Ἄνισος. ου. ὁ, ἡ. inæqualis.

Ἀνισότατος. ου. ὁ. iniquiſsimus.

Ἀνισοφυής. έος. ὁ, ἡ. diſsimilis.

Ἀνισόω. adæquo.

Ἀνίστημι. μ. ήσω. exurgo, exorior, emergo. Itē ſuſcito, exurgere facio, eleuo, erigo, reſtituo, reparo. Aliquando moueo, id eſt abeo, diſcedo, transfero, ut ἀναστὰς ἐκ τῆς Καισαρείας. Ioſephus. ἀνίστησιν ἐκ τάφου, ἀνί

στημι ἀνθρώπους ἐκ τῶν πόλεων εἰς ὄρη. Aliquando magis ad rem bellicam refertur, ut ἀνίστησι τὸν στρατὸν, Mouit caſtra. Sic cum pro reſiſto ponitur, abigo, in fugam conuerto, migrare cogo, ſedibus pello. Et pro deuaſto, euerto, ut πόλεις ἐκ βάθρων ἀναστήσας, Vrbes funditus euertens. Ἀνίσταμαι quoq; in paſſiua uoce eadem fere ſignificatione eſt. Ioſeph. lib. 2. ἀνίσταται νικόλαος ὑπὲρ ἀρχελάου. Halican. lib. ἐπὶ τοῖς ποσὶ ὀπισθίοις, ἀνίστανται, In pedes poſteriores reijciuntur. Ἀνιστάμενος κόνιν ἐκ τῶν ποδῶν, Excitans puluerem ſuo curſu.

Ἀνιστορησία. hiſtoriarum imperitia.

Ἀνιστόρητος. ου. ὁ. cuius nulla in hiſtorijs memoria.

Ἀνιστροφή. ῆς. ἡ. conuerſio, & ut ita dixerim, conuertibilitas.

Ἀνίσχαλος, uel ἀνίσχαδος. ſterilis, non præbens lac.

Ἀνίσχια. τὰ. quæ clunium tumore uacãt, cuiuſmodi aues ſunt.

Ἀνίσχω. orior, aborior. Et Hom. Ilia. κ. cohibeo animum.

Ἀνιχνευτής. οῦ. ὁ. perueſtigator.

Ἀνιχνεύω. inquiro, inueſtigo, ἀναζητῶ τὰ ἴχνη

Ἀνίψανος. ἀβλαβὴς, innocuus.

Ἀναχθείς. θέντος. ὁ, ἡ. ad ſe reuerſus, reſipiſcens.

Ἀννιβιακὸς λόγος. Annibalis ſententia.

Ἀννιβίζω. ſequor parteis Annibalis.

Ἀννίς. ἡ. auia.

Ἄννος. linum agreſte.

Ἀνυδρῶς. molliter.

Ἀνοδία. ας. ἡ. locus inuius. Aliquando aduerb. accipitur in datiuo.

Ἄνοδμος. ου. ὁ, ἡ. odore carens.

Ἄνοδος. ου ὁ. aſcenſus, locus inuius, & difficilis acceſſu; ἀδιέξοδος. Opponitur ὁδῷ.

Ἀνόδους. οντος. ὁ. edentulus.

Ἀνώδυνα. τὰ quæ leuationem doloris ſomnũ accerſendo molliunt. Herm. in Plin.

Ἀνοδύρομαι. eiulor. Depon.

Ἀνοήμων. ονος. imprudens, ſtolidus.

Ἀνοησία. ας. ἡ. ruditas, inſipientia.

Ἀνοηταίνω. inſipiens ſum, μωραίνω.

Ἀνόητος. ου. ὁ, ἡ. fatuus, rudis, abſurdus, qui neque intelligit, neq; intelligitur, qui nihil quicquam intelligit: ἄφρων autem rectiora intelligit quidem, ſed non facit.

Ἀνοήτως. inſipienter.

Ἀνόθευτος. germanus, non fictus.

Ἀνόκνος. piger.

Ἄνοια. ας. ἡ. dementia.

Ἀνοιγνύω. μ. ξω. π. χα. καὶ

Ἀνοίγω. μ. ξω. π. χα. ἀόρ. α. ἀνέῳξα Attice aperio. Lucia. οὐκ ἀνεῳγμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾷς; An non uides apertis oculis? Item exiſto, emergo, prodeo. Gaza ex Cic. ἀνοίγων ὁ καλούμενος ὀφθαλμὸς, de uitibus loquens, è quibus ineunte uere gemmæ emergunt.

Ἀνοιδέω. μ. ήσω. π. κκα. tumeo.

Ἀνοίδησις. ιος. ἡ. tumor.

Ἀνοίκειος. inconueniens.

Ἀνοίκητος. ου. ὁ. inhabitabilis.

Ἀνοικίζομαι. μ. σομαι. migro.

Ἀνοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. inſtauro. Actiu.

Ἀνοικίσαι. funditus euertere.

Ἀνοικισμός. inſtauratio. Herodian. lib. 2. ἔπεμψε δὲ καὶ χρήματα πλεῖστα εἰς ἀνοικισμὸν τῶν πόλεων.

Ἀνοικοδομέω. μ. ήσω. π. κκα. reædifico.

Ἀνοικονόμητος. ου. ὁ, ἡ. prodigus, male diſpoſitus. Eſt & τὸ ἀνοικονόμητον uitium orationis Quintiliano.

Ἄνοικος. extorris, Herodoto.

Ἀνοικτί. apertè, σαφῶς, ἀνακαλῶς.

Ἄνοικτος. ου. ὁ. immiſericors.

Ἀνοιμώζω. ingemiſco.

Ἀνοιμωτί, uel ἀνοιμωκτὶ, ſine fletu.

Ἀνοίσω. refero.

Ἀνοκωχή. ῆς. ἡ. patientia, ἡ ἐπὶ τῶν νέων ἀναχώρησις, ut inquit Ammon.

Ἀνόλβιος. ου. ὁ. non beatus.

Ἄνολβος. ου. ὁ, ἡ. infelix, inops.

Ἀνολκὴ λίθων. ſublatio, attractio lapidum.

Ἀνολολύζω. cum clamore ploro, eiulo.

Ἄνομαι. perficior, annihilor.

Ἀνόμαλος. ου. ὁ, ἡ. inæqualis, aſper.

Ἀνομβρία. ας. ἡ. pluuiæ penuria.

Ἄνομβρος χώρα. regio ſine imbribus.

Ἀνομέω μ. ήσω. π. κκα. iniquè ago. Dicitur & ἀνομίζω.

Ἀνόμημα. ατος. τὸ. flagitium.

Ἀντίδηριν.ου.τὸ.contentio.

Ἀντιδιαιρέω.ex oppoſito diuido.

Ἀντιδιαλλαττόμενοι.uariantes.

Ἀντιδιαπλέκω.contrà inuoluo,oppono,reclamo, obtexo, & comminiſcor quod reſpondeam.Bud.Com.

Ἀντιδιαστέλλομαι.opponor,diſtinguor.

Ἀντιδίδωμι.μ.δώσω.π.κα.retribuo.

Ἀντιδιεπάγειν.irritum facere,ceſſare.

Ἀντιδικέω.ad cauſam occurro,iudicio me ſiſto,liti me offero,litiganti me oppono,certamen capeſſo.Bud.Com.

Ἀντίδικος.ου.ὁ.aduerſarius cauſæ,ſiue litis.

Ἀντιδοξοῦντες.οἱ.qui ſunt cõtrarijs ſentẽtijs.

Ἀντίδοσις.ιος.ἡ.retributio,mutua largitio ſiue donatio. Erat etiam actio quædã, uel conditionis ferendæ facultas.Bud. Com.

Ἀντίδοτον.τὸ.remedium,compoſitio ex uarijs medicinis,quæ datur contra uenena. Perinde ſonat,ac ſi dicas contra datum.

Ἀντίδωρον.τὸ.remuneratio,ἀντευεργέτημα.

Ἀντίσηκον.æquilibrem,compenſantem.

Ἀντίζηλος.ου.ὁ,ἡ.æmulus,pellex.

Ἀντίζυγος.ου.ὁ.aduerſus.

Ἀντίζως.ὁ.ἀντίπαλος,aduerſarius.

Ἀντίθεμαι.oppono,confero.Datiuo iung.

Ἀντίθεος.ου.ὁ,ἡ.æquiparandus deo, diuinus, ἰσόθεος.

Ἀντίθεσις.ιος.ἡ.oppoſitio,color rhetoricus.

Ἀντίθετον.τὸ.contrapoſitum,ἐναντίον,& contentio Quintiliano. Dupliciter fit in oratione.nam uel dictiones inter ſe, uel affirmatio,& negatio opponuntur. ut,μᾶλλον δὲ τιμῶσιν αἱ πόλεις τοὺς ἀδίκους πλουτοῦντας,ἢ τοὺς δικαίους πενομένους. Et,σὺ μὲν ἔλαβες δῶρα,ἐγὼ δὲ οὐκ ἔλαβον.

Ἀντίθετος.ου.ὁ,ἡ.contrarius.

Ἀντιθλίβω.μ.ψω.π.φα.reprimo. Actiu.accuſ.

Ἀντίθρονος.ex oppoſito ſedens.

Ἀντίθυρος.ου.ὁ.uel ἀντίθυρον,τὸ.apud Lucian.locus poſt ianuam,ἀντικρὺ τῆς θύρας.

Ἀντικαθίζομαι.altrinſecus ſedeo.

Ἀντικατηγορῶ.prouocatus accuſo.

Ἀντικαθήμενοι.οἱ.ex aduerſo conſidentes.

Ἀντικαθίσαμαι.ſublegor,ſubrogor,demortui loco legor,aduerſor.

Ἀντικαθιστάμενοι.qui in locum mortuorum ſucceſſerunt,ſubiecti,qui ſunt contrariæ factionis.

Ἀντικαθίσαντο.ex aduerſo aciem inſtruunt.

Ἀντικαθίστημι.repugno,ſubſtituo,erigo. Actiu.accuſ.

Ἀντικάρδιον.ου.τὸ.concauitas pectoris,quæ & σφαγὴ dicitur,τὸ ὑποκάρδιον.

Ἀντικαταλαβεῖν.ἀντιλαχεῖν δίκην.

Ἀντικαταλλαγή.ῆς.ἡ.commercium,emptio,uenditio,communicatio.

Ἀντικαταλλάττομαι.comparo.Iſocra.ἀντὶ θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἀντικαταλλάξασθαι,Pro morti obnoxio corpore,gloriam comparare immortalem. Item mercor,& commuto,compenſo.ἀντικαταλλάττομαι τὴν ψυχὴν,ἀντὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Ponitur aliquando pro καταλλάττομαι. Bud. Commentarijs.

Ἀντικαταλλάττω.idem.

Ἀντικατηγορεῖται.prædicata dicuntur,quæ conuertuntur cum ſubiecto,cui ſoli et ſemper adhærent,ut proprium & differentia.

Ἀντικατηγορία.mutua accuſatio,recriminatio,contraria accuſatio. Huius duo ſunt genera. Alterum quo litigatores idem crimen inuicem intentant,alterum quo aliud atq; aliud. Non abſimile huic genus eſt,quod ἀντέγκλημα dicitur. Bud. in Annot.

Ἀντίκειμαι.aduerſor,repugno,contraiaceo.

Ἀντικείμενον.contrarium,oppoſitum,repugnans,ut ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενα.

Ἀντικειμένως.è contrario.

Ἀντικινέω.inſurgo.

Ἀντικιχρῶμαι.uiciſſim utor.Depon.genit.

Ἀντίκλημα τὸ.criminis relatio.

Ἀντικνήμιον.ου.τὸ.pars ſuræ oppoſita,cruris uniuerſi pars anterior,cui opponitur γαστροκνημία,tibia,ocrea.

Ἀντικομίζομαι.reporto.

Ἀντικόντωσις.renixus cum conto.

Ἀντικόπτω.repercutio,referio,retundo.

Ἀντίκρισις.ἀπόκρισις,reſponſio.

Ἀντίκρουσις.ιος.ἡ.repulſio,contrarius impulſus.

Ἀντικρούω.μ.σω.π.κα.repugno, incurro, oſfendo.

Ἀντικρύ.contrà, è regione.

Ἄντικρυς.διαῤῥήδην, φανερῶς, coram, palam, ferè, omnino.

Ἀντικτερίζω.uiciſſim ſepelio.

Ἀντικυρία.poteſtas.

Ἀντιλαβή.ῆς.ἡ.cõtraria anſa. Accipitur ſimpliciter pro λαβὴ, anſa, apprehenſio, ἀντίληψις. Bud. Com.

Ἀντιλαβαίς.annulus ſcuti.

Ἀντιλαγχάνειν. uiciſſim litem intendere, actori & uictori quæſtionem referre, quod hodie Iuriſconſulti reconuenire uocant.

Ἀντιλαγχάνειν παραγραφὰς Demoſth. appellat, quod Cicero. agendi poteſtatem dare. Ἀντιλαγχάνειν δίκην, prouocare ad iudices, qui ἄρχοντες dicebantur, ibi'que controuerſiam denuo diſceptare, ut hodie à præſidibus & præfectis curiæ ſummæ appellantur. Eſt quaſi dicas, reſortiri iudicium. Bud. Com.

Ἀντιλαμβάνω.rependo, uendico, contradico, contrà aſſumo, adipiſcor, obuio, ſuſcipio, accipio aliquid pro re geſta. Ἀντιλαμβάνεσθαι, ſuccurrere, porrecta manu retinere, lapſurum alioqui aut abiturum retinere, adiutare. Genit. Bud. Com.

Ἀντιλάμπω.reſplendeo, contra luceo.

Ἀντιλέγοντες.οἱ.aduerſarij.

Ἀντιλέγω.μ.ξω.π.χα.contradico, refello, intercedo.

Ἀντιλέξα.ijſdem uerbis.

Ἀντίληξις. dicebatur cum quiſpiam in iudicium uocatus, non reſpondebat: aut uadimonium promiſſum deſeruerat: aut cum per præconem inclamatus, ad nomen non reſponderat. Bud.

Ἀντιλήπτωρ.ορος.ὁ.ſuſceptor, redemptor, pro aliquo alium recipiente.

Ἀντίληψις.ιος.ἡ.apprehenſio, defenſio, adiutorium, ſuſceptio, ſubſidium. Bud. Com.

Ἀντιλογία.ας.ἡ. contradictio, obiectio, controuerſia, diſſuaſio, argumentum, in cõtrarium rationes, oratio quæ reſpondet alteri. Bud. Com.

Ἀντιλογικός.ῦ.ὁ.contradictorius.

Ἀντιλογίζεσθαι.uiciſſim reputare, ex aduerſo ratiocinari, ut euenit coniecturam facientibus, ἀναλογίζεσθαι, Antiphonti.

Ἀντιλόβιον.ῦ.τὸ.pars auris lobo oppoſita.

Ἀντιλύπησις.ιος.ἡ.uindicta, Plutarch.

Ἀντίλυτρον.precium quo redimuntur captiui ab hoſtibus in bello, aut à piratis: aut cum caput capite redimitur.

Ἀντιμαρτυρέω.reclamo, contrarium teſtor.

Ἀντιμαρτυρῶν.ὁ.reclamans.

Ἀντιμάχησις.ἡ.contentio.

Ἀντιμάχομαι.repugno.

Ἀντιμειρακιόομαι. iuueniliter irritor, contracto.

Ἀντιμεσουρανοῦν.τὸ.media nox.

Ἀντιμετάβασις.ιος.ἡ.obluctatio.

Ἀντιμεταβολή. ex aduerſo mutatio, figura qua uerba declinata repetuntur.

Ἀντιμετάληψις.ιος.ἡ.eſt cũ uices redduntur

Ἀντιμεταῤῥεῖ.refluit.

Ἀντιμετάστασις.ἡ.obſiſtentia.

Ἀντιμετέρχομαι.contra peto, ambio.

Ἀντιμετρεῖν.rependere, remetiri dixit Cice.

Ἀντιμηχανάομαι.cõtra machinor, oppugno.

Ἀντίμιμος.ου.ὁ.æmulus.

Ἀντιμίμων.ονος.ὁ.contrà effingens.

Ἀντιμισθία.ας.ἡ.remuneratio.

Ἀντιμισθωτός.precio conductus ab aliquo.

Ἀντιμολέω.μ.ήσω.π.κκα.obuio.

Ἀντιμυκτηρίζω.uiciſſim irrideo.

Ἀντινομία.ἡ.legũ contrarietas, quando duæ leges ſibi ſunt contrariæ. Bud. in Annot.

Ἀντίνυ πολλῶν, ἴσος πολλοῖς, inquit Heſych. æqualis multis.

Ἀντίξοος.ὁ.aduerſus, contrarius.

Ἀντιοδικεῖν.ad iudicium occurrere, non deſerere cauſam.

Ἀντίον.contrà.

Ἀντίος.ου.ὁ.contrarius.

Ἀντιόῤῥοπος.contrarius, diuerſæ opinionis.

Ἀντιοχέω.ῶ.ἐναντιοῦμαι, reſiſto, ἀντέχω.

Ἀντιόωσα.ἡ.obuians, ἐπιμελείας ἀξιοῦσα.

Ἀντιόωντες.aſſecutus, nactus, ἀντῶν, honorans: ductum ab ijs, qui occurrentes inuicem manibus protenſis ſe excipiũt. Genit.

Ἀντιπά-

Ἀνομία.ας.ἡ.iniquitas,ſcelus, legum tranſgreſſio.

Ἀνομίλητος.ου.ὁ. inconuerſabilis, incomis, à mutua uitæ conſuetudine alienus.

Ἀνομοιόμερα.partes diſſimilares.

Ἀνόμοιος.ου.ὁ,ἡ.diſſimilis.

Ἀνομοιότης.ητος.ἡ.diſſimilitudo.

Ἀνομοίωσις.ἡ idem.

Ἀνομολογέομαι.uoce paſſiua. fateor, aſſentior,concedo,conſtituo,id eſt quippiam ut confeſſum inter differentes pono. Plato in Sympoſ. ἵνα ἀνομολογησάμενος παρ' αὐτοῦ, οὕτως ἤδη λέγω, Vt cum ab eo cõfeſſionem aſſenſionemq́; expreſſero, tum demum dicam.Bud.Com.

Ἀνομολογία.ας.ἡ.inæqualitas,diſsidentia.

Ἄνομος.ὁ.ἡ.iniquus,exlex.

Ἀνόνητος.ου.ὁ,ἡ. inutilis, futilis, iniucundus, expers.Ἀνόνητος χώρα, inutilis adferendũ.

Ἀνόπλοος.ου.renauigatio.

Ἄνοπλος.ου. ὁ, ἡ. inermis. Dicitur & ἄοπλος pro eodem apud Herodia.

Ἄνοπτος.inuiſibilis.

Ἀνοργάζειν.commouere,exilire.

Ἀνοργίαστος.non initiatus,ἀμύητος.

Ἀνόργανος.qui eſt ſine inſtrumento.

Ἀνορεξία. ας. ἡ. morbus cum omnia reſpuit ſtomachus,inappetentia,quæ nauſeam comitari ſolet.

Ἀνόρεκτος.cibum faſtidiens,cuius ſtomachus omnia reſpuit.

Ἀνόρεος.uirilis.

Ἀνορθοῦμαι.καὶ

Ἀνορθόω.μ.ώσω.π.κα.corrigo,erigo.actiuum.

Ἄνορμος.ου.ὁ,ἡ.habens malum portum.importuoſus.

Ἀνορούω.μ.ούσω. excito, exurgo, cum impetu ſurgo.

Ἀνορροπύγια.τὰ.quæ inter uolandum non reguntur cauda.

Ἀνορταλίζειν.σκιρτᾶν,παίζειν. propriè eſt auium alas iactantium, cum primum iam uolare geſtiunt: ut cum pueros in ſublime tollimus,ut procul & altius diſſita conſpiciant. Inde pro altum ſubtiliterq́; ſapere, & credere antequam compertum habeamus,accipitur.

Ἀνορύττω.μ.ύξω.π.υχα.refodio,effodio.

Ἀνόσιος.ου.ὁ,ἡ.impius,ſceleſtus,nefandus,iniquus,atrox,flagitioſus.ἀπὸ τοῦ α καὶ ὅσιος.

Ἀνοσιουργεῖν.impie agere.

Ἀνοσιουργία.ας.ἡ.impietas,opus impium.

Ἀνόσιστος.ου.ὁ,ἡ.καὶ

Ἄνοσος.ου.ὁ,ἡ.ſalubris,morbo carens.

Ἀνόστεος.polypus piſcis,apud Heſiod.

Ἀνόστητος.ου.ὁ,ἡ.reditu carens.

Ἄνυστον.τό.factu facile.

Ἄνοστος.ου.ὁ,ἡ.ſine oſſibus.

Ἀνότιστον. τὸ. carentem humore. Ruellius aſperginem nõ redolentem interpretatur.

Ἀνουθέτης.indoctus.

Ἀνουθέτητος.ου.ὁ.qui emendari non poteſt.

Ἄνους.ου.ὁ,ἡ.demens:& fluuij nomen in Pamphilia.

Ἀνούσιος.carens ſubſtantia.

Ἄνοσος.ου.ὁ,ἡ.incolumis,ἄνοσος.

Ἀνούταστος,ἢ ἀνούτατος.ου.ὁ,ἡ.impercuſſus, ἄφωτος,μωρός.

Ἀνουτητί.ſine uulnere.

Ἀνόφελος.ου. ὁ, ἡ. carens nubibus.Plutarch. νὺξ ἀνόφελος.

Ἀνόχευτος.ου.ὁ.expers coitus,qui non coit.

Ἀνοχή.ῆς.ἡ.ſuſtentatio, tolerantia. Item induciæ,feriæ à bello, quando hoſtes inter ſe ultrò citroq́; cõmeant ex fœdere icto ob neceſſitatem quandam, ἡ ἐν πολέμῳ διά τινα χρείαν ἀναβολὴ κατὰ συνθήκην. Accipitur pro intermiſſione. Herodian. lib.5. αὐτὸς δὲ οὐδὲ ἄχρι μηδεμίαν ἀνοχὴν ἀναπαύλης διδοὺς μήτε ἑορτῆς, μήτε καμάτου.

Ἀνοχλίζω.uecti ſubmoueo.

Ἀνοχλότατος.ου.ὁ.inoffenſiſſimus.

Ἀνοψία.obſoniorum penuria.

Ἄνοψος.ου.ὁ,ἡ.obſonio carens,elixus.

Ἄνπερ.ſi

Ἄνπερ ἄλλο μή.niſi alioqui.

Ἄντα.coràm,contrà,è regione,ἀντικρύ.

Ἀνταβάτης.ου.ὁ.pugnator,qui clauſis oculis aduerſarium adoritur.uide Chil.

Ἀνταγοράζω.μ.σω.π.κα.permuto,emendo.

Ἀνταγορεύω.aduerſariũ me gero, liti me offe(ro.

Ἀνταγωνίζομαι.μ.ίσομαι.repugno.

Ἀνταγωνιστὴς.ȣ.ὁ.aduerſarius certaminis.

Ἀνταγώνιστος.ȣ.ὁ.cui repugnari poteſt.

Ἀντιάζεται.ἐναντιοῦται,contrariatur.

Ἀνταδικεῖν.ulciſci.

Ἀνταῖος.ȣ.ὁ. contrarius, aduerſus, aduerſarius.

Ἀνταίρω.μ.ρῶ.π.κα.contendo,reluctor,contra eleuo,contradico.Plena locutio eſt ἀνταίρω τὰς χεῖρας pro reſiſto.Syneſ.οὐκ ἀνταίρουσι,ἀλλ' ἱκετεύουσι,Non reſiſtunt ,ſed ſuppliciter deprecantur. Dicitur & ἀνταίρομαί σοι,quod athletarum eſt, cum ſurgũt pugnaturi,ſicq́ uſus eſt Lucian. Legitur ἀνταίρομαι pro eodem apud Herodotum.

Item ἀνταιρόμενος,commiſſus, compoſitus,etiam in malam partẽ.Lucia. in Lapith. καὶ τὸ πρᾶγμα ἐπιδέξιον ἦν φιλόσοφος ἀνὴρ γελωτοποιῷ ἀνταιρόμενος καὶ παίων ἢ παιόμενος.Bud:Com.

Ἀντακολουθεῖν.ſequi.

Ἀντακούσονται.contrà uiciſſim audient.

Ἀντανακλάζω.reclamo.

Ἀνταλλαγή.conuentio.

Ἀντάλλαγμα.ατος.τὸ.commutatio.Matthæus uſurpat pro eo, quo dato aliquid redimitur,precium,ca.17. τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

Ἀνταλλάττομαι.καὶ

Ἀνταλλάττω.μ.ξω.π.χα.muto,permuto. Accipitur pro emo & uendo in utraq; lingua, quòd priſcorum commercia non moneta, ut nunc ,ſed mutua rerum permutation conſtabant.Vide ſupra in ἀλλάττομαι.

Ἀντάμειψις.εως.ἡ.retributio.

Ἀνταμύνομαι.obſiſto.

Ἀντανάγομαι.obuiam eo,occurro.

Ἀνταναίρομαι.auſero,demolior.

Ἀντανακλάσεις.αἱ.refractiones.

Ἀντανάκλασις. motio reciproca , ut in ludo pilæ. Item figura quæ eſt eiuſdem uerbi contraria ſignificatio,apud Quintil.li.9.

Ἀντανακλᾶται.repercutitur.

Ἀντανδρος.ὁ. qui in alterius locum ſuccedit, quem Latini ſuccidaneum uocant . Vlpian.de adminiſt. tutorum : Nec patiuntur ſuccidaneos ſe eſſe alieni periculi.

Vtitur & Plaut.in Epid. Dicitur etiã ὑποβολιμαῖος & ὑπάλλαγμα.

Ἀντανέψιοι.patrueles,ἀνεψιοί.

Ἀντάξιος.ȣ.ὁ,ἡ.qui alium æquiparat in dignitate,dignitate æqualis.

Ἀνταποδίδωμι.μ.δώσω.π.κα. retribuo, reddo. Actiu.

Ἀνταπόδομα.ατος.τὸ.καὶ

Ἀνταπόδοσις.εως.ἡ.retributio.

Ἀνταποδιδοὺς ὕβριν,ulciſcens iniuriam.

Ἀνταπόδοτον,uel ἀνανταπόδοτον.figura orationis Atticis familiaris, cũ orationi aliquid deeſt , quod ſubaudire neceſſum eſt, ut ſentẽtia perfecta ſit.ut ὅπως μὴ ποιήσῃς, intelligo σκόπει. Sic Lucæ.13.de ficu. κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν, εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν, Vbi ſubauditur in primo membro ἐάσεις αὐτήν, in hanc ſententiã. Et ſiquidem fecerit fructum, ſinas eam uiuere , ſin ſecus , in futurum ſuccidas eam.

Ariſtoph.in Pluto, κἂν μὲν ἀποφήνω μόνον ἀγαθῶν ὄνταν αἰτίαν ἐμὲ ὑμῖν,δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς. εἰ δὲ μὴ , ποιεῖτε τοῦθ' ὅτι γ' ἂν ὑμῖν δοκῇ, Atq; ſi oſtendero uobis me unũ bonorum omnium authorem eſſe , ac per me uiuere uos:ſin ſecus,facite id quod uobis uiſum fuerit.quo loco ſubauditur: ſinite me abire.Cice.aliquoties hoc ſchemate utitur. Eraſ.& Bud.in Annot.

Ἀνταποπαρδεῖν.oppedere.

Ἀνταποτίνω ἀνακλάσεις. compono fragores.

Ἀνταποχή.ῆς.chirographus quo debitor fatetur debitum creditori, aut quo quis ſe obligat.

Ἀνταποθῶ relido

Ἀνταπόθωσις.εως.ἡ.obliſus,aliâs ἀνταπόθεσις.

Ἀνταρκέω.reſiſto.

Ἀνταρκτικός.ȣ.ὁ.urſino obuerſus,auſtralis.

Ἀντάρσις.εως.ἡ.coniuratio.

Ἀντάρτης.tyrannus.

Ἀντασπάζομαι.reſaluto.accuſ.iung.

Ἀντάσπαστοι. οἱ. ij quibus ſucceſſor mittitur, exauthorati.

Ἀνταύγεια.ας. ἡ. reſplendentia , reſultus luminis.

Ἀνταυγέω.μ.σω.π.κα.ἀποστίλβω.

Ἀνταυ

Ἀνταυγὴς.ἐ͂ος.ὁ,ἡ.relucens,cōtrà ſplendens.

Ἀνταναφερόμενοι ὅπλα.contra ferentes arma.

Ἀντάω.μ.ήσω.π.ηκα.obuio.ἀντιάζω.

Ἄντα.ſine.

Ἀντεγκαλεῖν.recriminando obijcere,in uicem petere.

Ἀντέγκλημα.ἀντικατηγορία,contraria inſimulatio,quaſiq́ criminis relatio. Eſt autem defenſionis genus,quando crimen cauſa facti tuemur:ſicq́ appellatur,quia omnis noſtra defenſio cōſtat eius accuſatione qui uindicatur,qualis eſt defenſio Oreſtis,oratio Milonis:ut occiſus eſt,ſed latro:excæcatus eſt,ſed raptor. Non diſſimile huic genus,quæ ἀντικατηγορία dicitur,authore Apollodoro.Bud.in Annot.

Ἄντανον,extende,pro ἀνάτανον.

Ἀντειπεῖν.contra dicere,refellere.

Ἀντειρόμενος.uiciſſim interrogans.

Ἀντεμφυτεύσας.αὐτὸς ὁ.idem.

Ἀντεισφέρειν.legi latæ legem cōtrariam ferre,& (ut Feſtus inquit) legem legi obrogare:quod etiam παρεισφέρειν dicitur,quaſi legem cum lege,& rogationem cum rogatione componere.Nam εἰσφέρειν τὸν νόμον ſignificat legē ferre & rogare.Bud.in.Annot.& Com.

Ἀντεκδραμόντες.οἱ.contra excurrentes.

Ἀντεκπλέω.μ.εύσω.π.κα.exeo obuiam,contra nauigo nauigantibus.

Ἀντέκτασις.retributio.

Ἀντεκτείνω μὲ τόνοις,id eſt ὁμοιῶ,ἐξισῶ.Bud.Commentarijs.

Ἀντεκτίθημι.contrà exponere.

Ἀντεκτρέφομαι.inuicem nutrior.

Ἀντέλλω.pro ἀνατέλλω apud Herodot.

Ἀντεμβάλλω.rependo,uiciſſim repono.Bud.(Com.

Ἀντεμπλοκή.ῆς.ἡ.connexio.

Ἀντεπαγωγή.ῆς.ἡ.compenſatio.

Ἀντενδείκνυμαι.contrarium iudico.uerbum eſt medicorum.

Ἀντένδειξις.eſt,ut ita dicā,obnunciatio,hoc eſt rei apparatæ diſcuſſio,conſilij capti & agitati diremptio,ut comitia olim dirimebantur obnunciatione augurum,& auſpicia occentu ſoricum.Bud.Com.

Ἀντενίσχω.reſiſto.

Ἀντεξάγω.contrà educo,oppono.

Ἀντεξετάζεσθαι.reluctari,opponere ſe,ad cauſam occurrere,iudicio ſe ſiſtere,ad iudicium adeſſe,liti ſe offerre. Vulgo hoc dicunt partem ſe gerere,quaſi aduerſarium gerere ſe. Ἀντεξετάζεσθαι ἑαυτὸν ἀμφισβητοῦντι,Negotio alieno ſe offerre.Bud.Com.

Ἀντεξετάζω.μ.σω.π.κα.comparo,expendo,aſſimilor,contrarium inquiro.

Ἀντεπεισόδιον παρέχει.aditū uiciſsim præbet.

Ἀντεπεξέρχομαι.contrà inuado ad pugnam,procedo ex altera parte.

Ἀντεπεξῆλθον.è conuerſo exierunt,aduerſus contendunt.

Ἀντεπιβαίνω.aduerſor,contrà aſcendo.

Ἀντεπιβουλεύω.inſidiantibus inſidior.

Ἀντεπιγράφω.reſcribo.

Ἀντεπιδείκνυμι.uiciſſim oſtendo.

Ἀντεπινοέω.μ.ήσω.π.ηκα.contrà cogito.

Ἀντεπινοήσαντες.contrà machinati ſunt.

Ἀντεπιστέλλω.reſcribo.

Ἀντεπιστρέφω.recurro.

Ἀντεπιχειρεῖν.occurrere,contrà inſtare.

Ἀντεράω.diuerſum cupio.

Ἀντεπιχείρησις.εως.ἡ.exaduerſo aggreſſio.

Ἀντεραστής.ῦ.riualis.

Ἀντερείδω.μ.είσω.π.εικα.renitor,innitor,inhæreo,Bud.Com.

Ἀντερείδων ἀσπίδα.admouens clypeum.

Ἀντέρεισις.εως.ἡ.reuerberatio,reobluctatio.

Ἀντερέτειν.cum alio remigare.ἐπὶ τοῦ ἐν ζυγῷ καθεζόμενον ἐρέττειν.

Ἀντερέτης.qui iuxta alium remigem ſedet,& remigat,contendens remigando.

Ἀντερέω.μ.ήσω.π.ηκα.reſpondeo.

Ἀντέρεισις.εως.ἡ.obluctatio.

Ἀντέρεισμα.τὸ.ſedes,fundamentum.

Ἀντεστραμμένως.è conuerſo,aduerb.

Ἀντέρως.ωτος.ὁ.contrarius amor,amor mutuus,deus ἔρωτι contrarius,quem ex Venere & Marte natum dicunt,ut inquit Cic.de Nat.deo.lib.1.

Ἀντιᾶσθαι.obuiare,ſupplicare.

Ἀντευεργετεῖν.reddere uices beneficij.

Ἀντευωχεῖν τινὰ ἐν θρόνοις.præbere epulum

hominibus inuicem.

Ἀντιφερμῶν. ſtare in procinctu ad bellũ nauale ineundum.

Ἀντέχομαι. uſurpo, amplector, uendico, acquiro, mordicus retinere conor. τ̃ βιβλίων ἀντέχεσθαι, libris adhærere.

Ἀντέχω. μ. ξω. reſiſto. Herod. lib. 1. συνέσεων ἐπὶ δόκει καὶ πρὸς τὴν τ̃ ἀέρ☉ φθορὰν ἀντέχειν ἱκανὸν, de Laurento oppido loquitur, quod ob laurorum copiam peſti nõ ita obnoxium eſſe dicebatur. Item ſaluo, ἀντέχω, ſuſtineo, perfero, perduro. Item ἀντέχω, ſufficio ad aliquam rem.

Ἀντιάδην. ſuppliciter, ἱκετευτικῶς.

Ἀντιάνειρ. uide ἀντίανειρ☉.

Ἀντην. coràm, palàm, è contrario.

Ἀντήρης.☉. ὁ, ἡ. contrà eleuans.

Ἀντηρίς. ἡ. θυρίς, feneſtra.

Ἀντήρης. æquale, ἴσον. metaphora ab ijs, qui æquali repetitione remigant.

Ἀντήριον. certabat, conflictus eſt.

Ἀντηρίς. lignum uel pila ſtructuram inclinatam fulciẽs, tibicen Latinè dicitur. Sunt etiam ἀντηρίδες ſtructuræ lapideæ, ædificia editiora utrinq; fulcientes, qui arcus obnitentes uulgò uocantur, Sublica uertitur à Valla. Aliqui non ἀντηρίς ſed ἀντήρης in recto legunt, βαρυτόνως δὲ ὡς ἔοικε: ſic Thucyd. Bud. Com.

Ἀντίῤῥησις.☉. ἡ. controuerſia, altercatio.

Ἀντίσεις. ſupplicationes.

Ἀντηχοῦντ☉. reſonantes.

Ἀντί. pro, contrà. antiqui pro æquale uſurpabant, ut ἀντίθε☉, ἀντίχειρ.

Ἀντιάγχην. interpretatur Vlpia. Digeſt. de Aedil. ædicto, inueteratos faucium tumores, quiq; diſcuti non ualeant. quaſi dicas, obluctans, obſiſtensq; præfocatio.

Ἀντιάδ☉. αἱ. tonſillæ, παρίσθμια.

Ἀντιάζω. μ. σω. π. κα. obſto, oro, obuio, propitius ſio.

Ἀντιάνειρα. uirago, Amazonum epitheton.

Ἀντιάνειρ☉. uiris reſiſtẽs, maſculus Home.

Ἀντιάδες eſt ὄγκ☉ σκιῤῥώδης τῶν παρισθμίων (ut inquit Aegineta li. 3.) id eſt tumor durus tonſillarum. Idem lib. 6. Tonſillæ ſupra modum adauctæ, uorandi ſpirandiq; meatus altrinſecus inſidentes, ἀντιάδες uocitatæ ſunt.

Ἀντιβαίνω. reſiſto, recalcitro.

Ἀντιβάλλω. repugno, confero, remitto.

Ἀντιβασιλεῖς. οἱ. interreges.

Ἀντὶ βασιλέως τύραννος γινόμεν☉, ex rege in tyrannum commutatus.

Ἀντίβασις. ἡ. concurſus.

Ἀντιβατικός. ὁ. obuius.

Ἀντιβίην. contrà, aduerbium loci.

Ἀντίβι☉. ο. ὁ, ἡ. contrarius, uiolentus.

Ἀντιβλάπτω. contra noceo.

Ἀντιβλέπω. reſpicientem reſpicio. ἀντιβλέπω σοι, uel σε.

Ἀντίβλεψις.☉. ἡ. ἀνάβλεμμα.

Ἀντιβολέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſupplico. Item aggredior, occurro, Home. Iliad. α.

Ἀντιβολή. reſumptio, collatio.

Ἀντιβόλησις.☉. ἡ. ſupplicatio, adhortatio.

Ἀντιβολία. ας. ἡ. comploratio.

Ἀντιβοῶ. magna uoce reſpondeo.

Ἀντιγραφοφορῶ. idẽ quod ἀντιπαραγράφω, de quo infra. Bud. Com.

Ἀντιγνωμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. contrà opinor, contrà dico. Bud. Com.

Ἀντίγον☉. ο. ὁ. beneficus, ſine malitia.

Ἀντιγραφεύς. έως. ὁ. dicitur cui id muneris eſt delegatum, ut obſeruet pecuniam, quam in uſum principis collegerunt coactores: quos nunc receptores particulares uocãt, Græcis ἀποδέκται dicuntur, nos antigraphiarios appellare poſſumus. Cicero hos cuſtodes appellat pro lege Agraria cõtra Rullum, & de Reditu ſuo, Galli uulgo cõtra rotulatorem uocant. Et ἀντίγραφα dicebantur eorum ſcripta, quaſi contra ſcripta. Bud. in Annot.

Ἀντιγραφή. ἀντιλογία, ὁμολογία, promiſſio. Itẽ ἀντωμοσία apud Plato. in Apologia.

Ἀντίγραφον. ου. τό. exemplar.

Ἀντιγράφω. μ. ψω. π. φα. reſcribo, reconuenio in iudicio.

Ἀντιδάκνει. remordet.

Ἀντίδειπν☉. qui in cœna loco alterius, qui inuitatus non uenit, ſufficitur.

Ἀντισυλλογιζόμενος.ὁ.confutans.
Ἀντισυλλογίζεσθαι.aliud opponere.
Ἀντισυνηρέχυνος.reſpondit.
Ἀντίσχαλος.ο.ὁ,ἡ.uilis,nulla re dignus.
Ἀντισχεῖν.reluctari.
Ἀντιταλαντεύω.ἀντισταθμίζω.Bud.Com.
Ἀντιτάλαντον.æquale.
Ἀντιτάσσω.μ.ξω.contra aciem ſtruo.
Ἀντιτάττομαι.repugno,opponor tibi.
Ἀντιτείχισμα.ατος.τὸ.antemurale.
Ἀντιτερπόμενος.ὁ.rehilaratus.
Ἀντίτεχνος.ου.ὁ.qui certat de arte ſua cum aliquo,id eſt æmulus.
Ἀντιτίθημι.reſiſto,retribuo,comparo.
Ἀντίτιμος.uide ἀντίτιμον.
Ἀντιτιμᾶσθαι.reus dicitur,qui cum inficiando non ſit,crimen eleuare conatur,& pœnam ſibi æſtimat exilius & leuius. Attenuare uulgo uocant,& ad attenuationem reſpondere.Bud.Com.
Ἀντίτιμος.ου.retributiuus,uindicatiuus.
Ἀντίτομον.pharmacum præſeruatiuum.
Ἀντιτορέω.μ.ήσω.π.ηκα.ferro transfigo.ὡς τρίβω ξύλα φονᾷν.
Ἀντιτυπέω.μ.ήσω.π.ηκα.contra ſigno.
Ἀντιτυπία.repercuſſio,rigor,durities,renitentia,reſiſtensia.
Ἀντίτυπον.ου.τὸ.exemplar,ſimilis formæ,uel contrarium.τὸ μεταγεγραμμένον,καὶ τὸ αὐτὸν τύπον ἔχον.
Ἀντίτυπος.ου.ὁ.uel ἀντιτυπής.reſiſtês,durus,non cedens,moroſus,aſper.Bud.Com.
Ἀντιτύπως.aduerſatim.
Ἀντιφάσις.τὸ ἐναντίον,contrarium.
Ἀντιφάρμακον.ου.reſiſtens uenenis.
Ἀντίφασις.ἡ.contradictio.
Ἀντιφατικός.ὁ.contradictorius,reſponſiuus.
Ἀντιφερίζω.μ.σω.π.κα.adæquo,repugno,cõtendo.
Ἀντιφερνά.ἡ.quod uiciſſim à marito loco dotis datur.
Ἀντιφέρομαι.repugno.
Ἀντίφημι.contradico,reluctor.
Ἀντιφθέγγομαί σοι.contradico tibi.
Ἀντίφθογγος.ου.ὁ.reſonabilis.
Ἀντιφιλονεικεῖν.repugnare.

Ἀντιφιλοτιμεῖσθαι.ἴκανον ὁρᾷν πρὸς τὴν οἰκεῖαν φιλοτιμίαν,καὶ δόξαν,uiciſſim de gloria contendere.
Ἀντίφονος.patiens cædem pro illata cæde.
Ἀντίφραξις.ιος.ἡ.oppoſitio,obiectio.
Ἀντιφραττόμενος.ὁ.obſeptus.
Ἀντίφρουροι.æqualem habentes cuſtodiam.
Ἀντιφυλάττεσθαι.mutuo inter ſe inſidias cauere.Bud.Com.
Ἀντιφυτεύω.μ.σω.π.κα.genero.
Ἀντιφωνέω.contradico,appropinquo.
Ἀντιφωνήσας.ὁ.qui reſpondit.
Ἀντίφωνον.contrariæ uocis,ἐναντιόφωνον.
Ἀντιφωτισμός ου.ὁ.oppoſitum lumen.
Ἀντιχαρίζομαι.gratiam repono, Xenoph.in Oecon.
Ἀντίχαρις.ιος.ἡ.retributio pro accepto beneficio.
Ἀντίχειρ.ειρος.ὁ.pollex.
Ἀντιχθών.όνος.oppoſita pedibus noſtris terra,oppoſiti nobis.
Ἀντίχορδα.τὰ.conſona.
Ἀντιχορία.quod alternis in choro recinitur.
Ἀντλέω.μ.ήσω.π.ηκα.exhaurio nauem.inde antlare & exantlare, quod uulgus exanclare dicit parum rectè.
Ἄντλημα.ατος.τὸ.hauſtorium.
Ἀντλητήρ.ῆρος.ὁ.cyathus.
Ἀντλία.ας.ἡ.καὶ
Ἄντλον.ου.ſentina.
Ἀντόλιος.ὁ.orientalis.
Ἀντομαι.obuio,omnino ſupplico,contingo.
Ἀντομόω.μ.όσω.π.κα.contraiuro,adhortor.
Ἀντωμοσίαν,& ἀντόμνυσθαι,eſt iuramentum calumniæ uiciſſim præſtare.Bud.Com.
Ἄντην.ex contrario.
Ἀντονομάζω.commuto nomen.
Ἀντονομασία.ας.ἡ.pronominatio.
Ἀντοφθαλμεῖν.obtueri,contrà intueri,ex aduerſo aſpicere.
Ἀντόχκμα.planè,ἄντικρυς.
Ἀντιχυρόω.μ.ώσω.π.ωκα.è contrario munio. Actiu.accuſ.
Ἄντρον.ου.τὸ.antrum.ἀπὸ τοῦ ἄνω τετράφθαι.
Ἀντρύω.μ.ύξω.π.υχα.e diuerſo fodio.
Ἀντρώδης.antris plenum.
Ἄντρων,ωνος.urbs Theſſaliæ,in qua inuſitatæ

tæ magnitudinis aſini naſcuntur, unde ἀντρώνιος ὄνος, pro magno & ſtolido.

Ἄντυξ. γος. ἡ. ſumma curuatura rotarum, ſemicirculus ante currum, amplectens ambas rotas, gyrus rotæ, ſuperior rota, et currus ipſe, ſcuti circulus exterior.

Ἄντυπος. ου. eiuſdem figuræ, ſimilis cõtrarius.

Ἀντῶ. obuio, συμβάλλομαι.

Ἀντωνυμία. ας. ἡ. pronomen.

Ἀντωμοσία. iuramentum calumniæ cauendæ ab utraq; parte præſtitum. Bud. Com.

Ἀντωνομασία. figura, qua loco proprij nominis aliud ponitur, ſiue epitheton, ſiue patronymicum, ut ἀντίθεος pro Polyphemo, & πηλείδης pro Achille.

Ἀντωνοῦμαι. liceor. Bud. Com.

Ἀντωπεῖν. ex aduerſo intueri, obtueri.

Ἀντωπόν. ex aduerſo, contrà.

Ἄντωσις. εως. ἡ. occurſus.

Ἀνυδρία. ας. ἡ. aquarum inopia.

Ἀνύδρονος. inſepultus, non lotus.

Ἄνυδρος. ου. ὁ, ἡ. inaquoſus, ſiticuloſus.

Ἀνυδρύομαι. ex fonte haurio, exhaurio.

Ἀνύζω. perficio.

Ἀνυμέναιος. ου. ἡ. & in plurali αἱ ἀνυμέναιαι. carens honoribus nuptialibus, ἡ μὴ ἔχουσα ἄνδρα.

Ἀνύμπαρυς. ὁ. ficus.

Ἀνύμφευτος. ου. ἡ. innupta, cælebs.

Ἄνυμφος. ὁ. ἄγαμος, ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα.

Ἀνύξιος. incorruptus, ἄβροτος.

Ἀνυπαίτιος. inſons.

Ἀνύπαρκτος. ὁ. non exiſtens.

Ἀνυπαρξία. ας. ἡ. interitus. Ab α priu. & ὕπαρξις, id eſt ſubſtantia, uita.

Ἀνυπείκαστος, & ἀνύπεικτος. immitis, non cedẽs.

Ἀνυπέρβλητος. ου. ὁ, ἡ. inſuperabilis, incredibilis.

Ἀνυπερβλήτως. magnopere, uehementiſſime.

Ἀνυπεύθυνος. ου. ὁ, ἡ. innoxius, immunis à dicẽda cauſa, reddendis rationibus non obnoxius, apud Demoſth. Bud. Com.

Ἀνυπήκοος. ου. ὁ. inobediens.

Ἀνύπηνος. imberbis, ἀγένειος.

Ἀνυπόδητοι. appellati ſunt philoſophi apud Ariſtoph. quaſi nudipedes.

Ἀνυποδήτως. pedibus nudis.

Ἀνυποδησία. ας. ἡ. pedum nudatio.

Ἀνυπόθετος. ου. ὁ, ἡ. non ſuggeſtus.

Ἀνυπόιστος. ου. ὁ, ἡ. intolerabilis, impatiens.

Ἀνυπόκριτος. ου. ὁ, ἡ. ſimplex, id eſt non fictus, ſimulandi neſcius.

Ἀνυπομόνευτος. ου. ὁ. non ſuſtinẽdus, intolerabilis.

Ἀνύποπτος. ου. ὁ. non ſuſpectus.

Ἀνυπόστατος. ου. ὁ, ἡ. intolerabilis, perplexus apud Polyb.

Ἀνυπόστολος. ου. ὁ. interritus, ἀνύποπτος.

Ἀνυπότακτος. ου. ὁ. inobediens, inobſequẽs, quĩ in ordinem cogi non poteſt.

Ἀνύπουλος. non ſimulatus, ſine ſuſpicione.

Ἀνύπαρκτον. ου. τό. quod non conſtat in ratione rerum.

Ἀνύπαρχος. ὁ. qui eſt abſq; principio.

Ἀνύπτως. aduerb. perfidenter, non ſuſpectè.

Ἄνυσος καὶ ἄνυρος. ου. ὁ. iniuſtus, impius.

Ἀνύσιμος. ου. ὁ, ἡ. expeditus, expediens.

Ἄνυσις. εως. expeditio, diligentia.

Ἀνυστέα. pro ἀνυστέον. Attici dicunt. expediẽdum eſt.

Ἀνυστικός. οῦ. ὁ. καὶ

Ἀνυτικός. οῦ. ὁ. efficax, facilis.

Ἀνύτω, Atticè pro ἀνύω, μ. σω. π. κα. perficio, expedio, facio, creſco, ſurgo in altum.

Ἀνυψόω. μ. ώσω. π. ωκα. erigo.

Ἀνύω. ἀνύτω.

Ἄνω. ſuprà. ad locum & tempus refertur.

Ἄνω καὶ κάτω, & ἄνω κάτω. ſurſum deorſum, huc & illuc, cum omnia permiſcentur, cõturbanturq; Eraſ. Chil.

Ἀνώγαιον. ου. τό. cœnaculum, quaſi à ſolo ſubductum, quòd ueteres in ſuperiori ædium parte cœnitarent.

Ἀνωγή. adhortatio, iuſſum.

Ἀνωγῶ, uel ἀνώγω. iubeo, mando curam, uel onus. Unde ἄνωγα in præterito.

Ἄνωδα. innocuè.

Ἀνωδυνία. ας. ἡ. indolentia.

Ἀνώδυνος. ου. ὁ, ἡ. moleſtia carens.

Ἄνωθεν. deſuper.

Ἀνωθῶ. ſurſum impello, ſubueho, detendo.

Ἄνωξις. conſultatio, uocatio.

Ἀνωϊστί. ex inſperato.

Ἀνώιστος. ου. ὁ, ἡ. inſperatus, improuiſus, citra ſuſpicionem apud Herodotum ab οἴω, id eſt puto.

Ἀνωμαλία. inæqualitas, irregularitas. Bud. Commentarijs.

Ἀνώμαλος. ο. ὁ, ἡ. aſper, uarius, ſine planitie, irregularis. —

Ἀνωμαλότης. ητος. ἡ. inæqualitas.

Ἀνωμοιομερής. τὸ. diſſimilare, diſſimiles habẽs partes.

Ἄνωμος. ου. ὁ. humero carens.

Ἀνωμοτί. iniurato, ſine iuramento.

Ἀνώμοτος. ου. ὁ. iniuratus.

Ἀνώνυμος. ου. ὁ, ἡ. obſcurus, ſine nomine.

Ἀνώπιον. ου. τὸ. locus æditior, & à conſpectu ſemotus.

Ἀνώπιστον. inuiſibile, ἀόρατον.

Ἀνωρία. ας. ἡ. intempeſtiuitas.

Ἄνωρος. ου. ὁ, ἡ. præcox.

Ἀνωρροθία. ας. ἡ. unda quæ ad ſummum marginem nauis tollitur.

Ἀνῶσαι. reuerti.

Ἀνώσιμον. τὸ. reſimatum, Theod.

Ἀνώτερος. ſuperior, ſublimior.

Ἀνωφελής. ἐος. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀνωφέλητος. ου inutilis.

Ἀνωφερής. ἐος. ὁ, ἡ. uel ἀνωφερος. ſublimipeta, qui ſuperna petit, ut ἀνώφορον πῦρ. Bud. Commentarijs.

Ἀνώφλιον. ου. τὸ. limen ſuperius.

Ἀνώφυτος. ου. deſuper natus.

Ἀνωφύω. regermino.

Ἀνωχή. ῆς. ἡ. induciæ.

Ἀνώχθι. iube. ab. ἀνώγω, ἀνώγνυμι.

A Ξ.

Ἄξεινος. ου. ὁ, ἡ. inhoſpitalis.

Ἄξεστος. impolitus.

Ἀξία. ας. ἡ. dignitas, meritum, precium. τὴν ἀξίαν ἀποτίνειν ἢ ἀπολαμβάνειν, Pro ſuis meritis tractari. Bud. Com.

Ἀξιάγαστος. admiratione habendus.

Ἀξιεπαίνετος. ου. ὁ. laudandus.

Ἀξιέραστος. ου. ὁ, ἡ. dignus amari.

Ἀξινάριον. ου. τὸ. parua dolabra.

Ἀξίνη. aſcia, ſecuris.

Ἀξινίδιον. ου. τὸ. bipennis.

Ἀξινομαντία. ας. ἡ. per ſecures diuinatio. Pli. lib. 36. cap. 19.

Ἀξιοζήλως. laudabiliter.

Ἀξιοζήλωτος. ου. ὁ. dignus æmulatione.

Ἀξιόλογον. τὸ. operæ preci ē. ἀξιομνημόνευτον.

Ἀξιόλογος. ὁ. ἡ. dignus precio.

Ἀξιόμαχος. ὁ. aptus præliari.

Ἀξιομίσητος. ου. ὁ. dignus odio.

Ἀξιομνημόνευτος. dignus memoratu.

Ἄξιον. iuſtum, rationi conſentaneum, uendibile, uilis precij.

Ἀξιονίκος. ου. ὁ. dignus uictoria.

Ἀξιονικότερος. cum quo certare poſſis.

Ἀξιοπύγνωτος. ὁ. ἡ. memoratu dignus, ἀξιόλογος

Ἀξιοπιστία. ας. ἡ. ueriſimilitudo, authoritas.

Ἀξιόπιστος. ο. ὁ, ἡ. fide dignus, grauis, dignus cui fides habeatur.

Ἀξιοπίστως ἀσφαλίζεσθαι. idoneis fideiuſſoribus cauere.

Ἀξιόποινος. ου. ὁ. qui meritas pœnas accipit.

Ἄξιος. ου. ὁ. dignus. deriuatur ἐκ τοῦ ἄγω.

Ἀξιοσπούδαστος. dignus ſtudijs.

Ἀξιοτέκμαρτος. ὁ. probatus.

Ἀξιότης. ητος. ἡ. dignitas.

Ἀξιόχρεως. ω. ὁ, ἡ. fide dignus, idoneus. δικαδικῶν, defenſor idoneus.

Ἀξιόω. μ. ώσω. π. κα. dignum puto, dignor, peto, rogo, iubeo, uolo. Accuſ. & genit.

Ἀξίωμα. ατος. τὸ. dignitas, & amplitudo propter honores geſtos, aut magiſtratum, δύναμις, authoritas. Aliquando dialectici uſurpant pro eo, quod Cicero pronunciatum appellat, alij adiunctum, ſiue connexum, ut Si Plato ambulat, Plato mouetur.

Ἀξιωματικόν. τὸ authoritas, dignitas.

Ἀξιωματικός. ου. ὁ. dignitate clarus.

Ἀξίως. merito. ἀξίως τῆς ἀδικίας, pro magnitudine iniuriæ.

Ἀξίωσις. ιος. ἡ. rogatio, dignitas, opinio, iudicium, amplitudo.

Ἄξοος. impolitus, indiuiſibilis.

Ἀξυλία. ας. ἡ lignorum inopia.

Ἀξύλιστος, nondum cæſus.

Ἄξυλος. ου. ὁ, ἡ. lignoſus, & unde ligna nondũ cæſa. Itē ſine lignis apud Strab. lib. 11.

Ἀξύμβλητον. τὸ. diſcordia.

Ἀξυνέτος. ου. ὁ, ἡ. intelligentia carens, ſtultus.

Ἄξεν@. ἀκοινώνητος, πολύξενος, inhoſpitalis, multorum hoſpitium.

Ἀξυντακτος. ου. ὁ. inordinatus.

Ἀξυρής. ὁ. ἡ. retuſus, hebes.

Ἄξων. ονος. ὁ. axis, & tabula in qua antiqui delinquentiũ pœnas ſcribebãt: unde Athenienſes legum ſuarum tabulam (ut eſt apud Demoſth.) ſic appellabãt. Hinc quoque ἄξονες, tabulæ Solonis dictæ. Alij legunt ἀξόνια. οἱ. Vide Suid. ἐν τῷ Νόμος.

Α Ο.

Ἀοζέω. miniſtrabo, ſubſeruiam.

Ἄοζος. ramoſus, πολύοζος, multa ligna comburens.

Ἄοιγος. pernicioſus.

Ἀοιδή. ῆς. ἡ. cantilena.

Ἀοίδιμος. ου. ὁ, ἡ. ſempiternus, celebris, decantatus. Accipitur etiam aliquando im malam partem.

Ἀοιδίνοσα. ἡ. tragœdia carens.

Ἀοιδός. οῦ. ὁ. cantor, pöeta, philoſophus, præceptor.

Ἄοικα. τὰ. caſis non uti ſolita.

Ἄοικος. qui eſt ſine domo.

Ἀοίκητος. ου. ὁ, ἡ. inhabitabilis.

Ἄοιμος. inuius, non contingens, uagus.

Ἀοίνιος. celebris, ἀείμνηστος.

Ἄοινος. ὁ, ἡ. uino carens, abſtemius. ἄοινα ἱερὰ, τὰ νηφάλια.

Ἀοκνία. ας. ἡ. alacritas, impigritia.

Ἄοκνος. ου. ὁ, ἡ. impiger.

Ἀοκνότατα. impigerrimè.

Ἀολλής. ἑος. ὁ, ἡ. congregatus, condenſatus. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι, καὶ τοῦ α ἐπιτατικοῦ, ἢ ἀθροιστικοῦ

Ἀολλίζω. μ. σω. π. κα. congrego.

Ἀονία. ας. ἡ. Bœotia.

Ἀοξέω. διακονέω, ὑπουργέω.

Ἀοξόος. impolitus.

Ἀοζός. cocus, famulus, aſſectator.

Ἄοπλος. ου. ὁ, ἡ. inermis.

Ἄοπος. ὁ. inuiſibilis, ſine uoce.

Ἄορ. ος. τὸ. enſis, ἀπὸ τοῦ αἴρω, τὸ φονεύω.

Ἀορασία. ας. ἡ. cæcitas.

Ἀόρατος. ου. ὁ, ἡ. inuiſibilis.

Ἀοργησία. ας. ἡ. iniraſcentia.

Ἀόργητος. ου. ὁ. inirafcibilis.

Ἄορες. αἱ. mulieres, & per metatheſin, ὄαρες. inde ὀαρίζειν, ὁμιλεῖν.

Ἀορισία. nullus terminus.

Ἀόριστος. ου. ὁ. indiſcretus, indefinitus, infinibilis. Eſt temporis præteriti uox apud Græcos, idemq; ſignificat, quod præteritũ perfectum apud Latinos, hoc eſt indiſcriminatim, id quod modo tranſijt, id eſt præterijſſe quidẽ rem, ſed indefinite, num olim an modo præterierit, ut hoc uerbo ἔπεσον. quod ἀόριστον eſt, cecidiſſe me ſignifico, ſed ambiguus eſt qui cum loquor, olim ne an nuper ceciderim.

Ἄορνος. palus auernus, & rupes ſiue mons in India, quem primus Alexander ſuperauit. Hoc nomẽ deprauatum eſt apud Curtium libro 8. ubi pro Aorno malè legitur Dormus.

Ἀορτή. ῆς. ἡ. aorta, uena dextræ ſpinæ apud Ariſtot. de Partib. animal.

Ἀορτήρ. ὁ. lorum, ex quo gladius, aut ſcutum dependet.

Ἄορτρον. apud Hippocra. pars quædã à pulmone pendens.

Ἀοσμία. ας. ἡ. inolentia.

Ἄοσ. ſpiritus, medela.

Ἄοσμος. ου. ὁ. inodorus.

Ἀοσσέω. μ. ήσω. π. κα. adiuuo.

Ἀοσσητήρ. ῆρος. ὁ. adiutor.

Ἀοσσωτήρ. qui ſeruat & opem fert nõ uocatus.

Ἄουτος. ου. ὁ, ἡ. impercuſſus.

Ἀοχλησία. ας. ἡ. carentia turbationis.

Ἀοῶ, apud Pindarum ᾄδω, cano.

Α Π.

Ἀπαγγελία. ας. ἡ. renunciatio, denunciatio. Ariſtid. Ἀπαγγελίαν λέγω αὐτὴν τὴν λέξιν δι' ἧς ἀπαγγέλλεται τὰ ἐπινοήματα.

Ἀπαγγέλλω. μ. λῶ. π. κα. ab alio mihi mandata renuncio, manifeſtum facio, ut legati, qui reuerſi à legatione, id quod egerunt, referunt: pronuncio, enuncio, id eſt probo, recito. Actiuum.

Ἀπαγγέλλομαι. idem, ſicut ſuum actiuum ἀπαγγέλλω.

Ἀντιπάγω.μ.άξω.π.αχα.concito,irrito.

Ἀντιπαγὴς.contrarie conſtitutum.

Ἀντιπάθεια.conſenſus,& uis contraria rerũ, naturalis rerum differentia, repugnantia. Huic opponitur συμπάθεια,quæ mutuam quandam rerum inter ſe cognationem ſignificat.

Ἀντιπαθεῖν.talionem recipere.Bud.Com.

Ἀντιπαθὴς.έος.ὁ,ἡ, diuerſæ affectionis, contraria paſſus.

Ἀντιπαιδία.ας.ἡ.pubertas.

Ἀντιπαίζοντες.οἱ.inter ſe ludentes.

Ἀντίπαις.δος.ὁ.pubes,ephebus.

Ἀντίπαλος.ου.ὁ.aduerſarius in lucta,par in reſiſtendo, æqualis ſeu æquiparandus in lucta, Ἰσόπαλος. ab ἀντί,quod æquale aliquando ſignificat in compoſitione.

Ἀντιπαραβάλλομαι.committor,comparor.

Ἀντιπαραβάλλω.ἀντίθημι,oppono,confero,cõparo.Bud.Com.

Ἀντιπαραγγέλλειν.obnunciare, ut cum maritus negat mulierem poſt diuortium ex ſe prægnantem.Bud.Com.

Ἀντιπαραγγελία.ας.ἡ.contraria petitio magiſtratus.

Ἀντιπαραγραφή.ῆς.ἡ.replicatio. Bud. Com. & Annot.

Ἀντιπαρέξειν.retribuere,reſiſtere.

Ἀντιπαρακαλεῖν.deprecari,in diuerſum hortari.Bud.Com.

Ἀντιπαρακελεύομαι.μ.εύσομαι.è contrario iu-(beo.

Ἀντιπαρασκευή.ῆς.ἡ.ἀνθόπλισις.

Ἀντιπαραστρατοπεδεύω.contrà pono caſtra.

Ἀντιπαρατάττομαι.reſiſto.

Ἀντιπαραταττόμενοι.inſtructi ex aduerſo.

Ἀντιπαρατίθημι.oppono.Bud.Com.

Ἀντιπαρασχεῖν.retribuere.

Ἀντιπαρατείνω ſiue ἀντιπαρεκτείνω.contendo,id eſt compono,comparo,prætẽdo. Vnde ἀντιπαρέκτασις, contentio, comparatio.Bud.Com.

Ἀντιπαρεξάγω.μ.άξω.π.ηχα.contraduco exercitum,oppono. Actiu.accuſ.Bud Com.

Ἀντιπαρεξετάζειν.perſcrutari,contrà diſquirere,opponere.

Ἀντιπαρεξιόντες.οἱ.aduerſantes.

Ἀντιπαρεξιὼν.όντος.ὁ.perſequens,ſeſe ſubinde hoſti opponendo.

Ἀντιπαρέχεσθαι μάρτυρας.uiciſſim teſtes traducere.

Ἀντιπαρηγοροῦντες.οἱ.allocutionibus contrarijs obſtantes.

Ἀντιπαρηγορῶν σε.conſolans te. (Com.

Ἀντιπαρέχω.contrario gradu incedo. Bud.

Ἀντιπαρρησιαζόμενος.ου.ὁ.uiciſſim admonens,& libertatem libertati opponens.

Ἀντιπαχεῖν.ἀντανηγκεῖσθαι,in diuerſum tẽdo,diſſideo,obſiſto.

Ἀντιπατέω.μ.ήσω.π.ηκα.obſtrepo,contrà ſtrepitum facio.

Ἀντιπελαργεῖν.prouerbiali figura eſt promerentibus gratiam in tempore referre, uicẽ rependere:à ciconiæ natura ſumptũ, quæ pelargus Græce dicitur,quæq; eundem nidum repetit, & genitricis ſenectam educat.Eraſ.Chil.& Bud.in Annot.

Ἀντιπελάργησις.εως.ἡ.uel ἀντιπελάργωσις. retaliatio,mutua beneficij recompenſatio.

Ἀντιπελαργία.ας.ἡ idem.

Ἀντιπεπονθός.talio.

Ἀντιπέραια.τὰ.è regione ſita.

Ἀντιπέρα.ας.ἡ.loci nomen.

Ἀντιπέρας.ex contrario,ulterius.

Ἀντιπέρηθεν.idem quod ἀντιπέρας.

Ἀντιπερίστασις.εως.ἡ.circumobſiſtentia,reciprocatio,compreſſio undiq; circũfuſa. Dicitur etiam ἀντιπερίστασις in humano corpore, cum è loco ſuperiore ſpiritus infra coërcetur,& uice uerſa,idq; fit per cõſenſum & cognationem partium, & hoc per συμπάθειαν.Bud.Com.

Ἀντιπερίσπασμα.impedimentum.

Ἀντιπερισπάω.diuerto,retraho.

Ἀντιπεριϊστάμενος.ὁ.ſe colligens.

Ἀντιπεριστροφή.ῆς.ἡ.reliſus,circumactus.

Ἀντιπεριωθεῖν pro ἀντιπεριιστάναι. Bud. Cõ.

Ἀντιπερίωσις pro ἀντιπερίστασις.

Ἀντιπερίσταμαι.cohibeor, coërceor undique. Theophraſth.lib. 6. πέττει γὰρ τὸ θερμὸν ἀντιπεριιστάμενον.id eſt, Concoquit enim calor intra terram compreſſus et cohibitus, coactusq;.Bud.Com.

Ἀντιπιλέω.comprimo, coarcto, intrò cohibeo.

Ἀντιπηδάω.μ.ήσω.π.ηκα.inſilio.

Ἀντίπηξ.γος.arca lignea.

Ἀντιπίπτω.reſiſto. Plutarch. in Theſ. μηδὲν ἀντιπίπτει παρὰ τῶν ἱστορικῶν τοῖς τραγικοῖς, Hiſtorici à tragicis nihil diſſentiũt. Bud. Commentarijs.

Ἀντιπιφάσκω.retribuo.

Ἀντίπλασος.ſimiliter factus.

Ἀντιπληρόω.μ.ώσω.π.ωκα.ſuppleo. Ioſeph. lib. 2. Iud. τὸ λοιπὸν ἐν ταῖς ἐπιστημίαις ἀντιπληροῦντες ταῖς προθυμίαις, Quod ſcientiæ deerat, alacritate ſupplentes.

Ἀντιπνέω.μ.εύσω.π.ευκα.reflo.datiuo iung.

Ἀντιπνοία.ας.ἡ.uentus aduerſus.

Ἀντιποιέομαι.μ.ήσομαι.uendico, adipiſcor, cõcerto, affecto, deſidero.

Ἀντίποινον.ου.τὸ.pœna pro delicto.

Ἀντιποιούμενος τῶν αὐτῶν. competitor, renitens.

Ἀντιποιοῦντες.οἱ.par pari reddentes.

Ἀντιπόλεμος.hoſtis.

Ἀντιπολιορκέω.μ.ήσω.π.ηκα. obſidentes obſideo.

Ἀντιπολιτεύομαι.aduerſor in republica, reſiſto, reclamo, intercedo. Bud. Com. & Annot.

Ἀντίπους.οδος.ὁ. qui nobis aduerſa urget ueſtigia.

Ἀντιποφορά.ᾶς.ἡ. oppoſitio, obiectio.

Ἀντίπραξις.εως.ἡ.aduerſitas.

Ἀντιπράττω, & ἀντιπράττομαι. repugno, reſiſto, refragor, in contrarium laboro, & contendo.

Ἀντιπρεσβεύομαι.è contrario legatos mitto.

Ἀντίπρειρα.ſimilia, ἰσόῤῥυμα, καὶ ἰσόπρειρα.

Ἀντιπροκαλεῖσθαι.uiciſſim cõditionem ferentem ſtipulari, offerre, optione prouocare.

Ἀντιπρόκλησις.mutua accuſatio, ἀντέγκλημα. Bud. Com.

Ἀντιπροσαγορεύω.reſaluto.

Ἀντιπροσερρήθη.reſalutauit, reſpondit.

Ἀντιπρόσωποι.οἱ. contrarijs frontibus ſemet aſpicientes.

Ἀντιπρότασις.εως.ἡ.oppoſita propoſitio.

Ἀντίπρωρον.ου.τὸ.puppis, ἀντιπρόσωπον. πρῶρα δὲ τὸ πρόσωπον.

Ἀντίπυξ.κος ſcrinium.

Ἀντίῤῥησις.εως.ἡ.altercatio, controuerſia.

Ἀντίῤῥοπον.ου.ὁ.æquiualens, id eſt remediũ.

Ἀντίῤῥοπος.compenſans, rependens.

Ἀντισάγω.oppono.

Ἀντισεμνύνεσθαι. grauitatem præ ſe ferentẽ eadem reſpondere, ad frangendam eius animi elationem. Ab ἀντὶ & σεμνύνομαι. Bud. Com.

Ἀντισηκόω.μ.ώσω.π.ωκα.rependo, retribuo. Bud. Com.

Ἀντισήκωσις.compenſatio.

Ἀντισκώπτω.ludentem deludo.

Ἀντισόω æquo.

Ἀντισπαστός.ου.contrà nitens.

Ἀντισπάω.retraho.

Ἀντίσποδον.cinerulæ uices explens.

Ἄντισσα.urbs Leſbi.

Ἀντισταθμίζω.rependo, retribuo. Bud. Com.

Ἀντισταθμόν.ου.repenſum.

Ἀντιστασιαστής.ου.ὁ. qui eſt ex ſeditione partis aduerſæ.

Ἀντιστασιώτης.ου.idem, contrarius.

Ἀντιστατέον.reſiſtendum eſt.

Ἀντίστερνον.ου.τὸ.ſpina dorſi, quæ pectori opponitur.

Ἀντιστήριγμα.ατος.τὸ.protectio.

Ἀντιστηρίζω fulcio, defendo.

Ἀντιστοιχέω.μ.ήσω.π.ηκα.oppono, ut κ ipſi χ, & π ipſi ψ. Bud. Com.

Ἀντίστοιχον.æquale, ἴσον.

Ἀντίστομος.ου.ὁ.phalanx, à duplici frontis aut oris obiectu, quaſi occeps. ita uertitur à Theodoro.

Ἀντιστρατεύω.rebello, repugno.

Ἀντιστρατηγός.ὁ. proprætor, oppoſitus dux exercitus.

Ἀντιστρέφω.μ.ψω.π.ἀντέστροφα. conuerto uice uerſa, reciproco. Bud. Com.

Ἀντιστροφή.reuerſio, figuræ ſpecies apud Grãmaticos.

Ἀντίστροφος.ου.ὁ,ἡ.ſimilis, æquiualens, ex altera parte reſpondens.

Ἀντιστρόφως.uice uerſa.

Ἄπαγε. apage, aduerbium eſt reprobantis, et reijcientis ſiue abominantis. Aliquando imperantis pro accuſa, intenta formulam: ſed hoc ab ἀπάγω, de quo mox.

Ἀπαγείρω. excito.

Ἀπαγινέω. affero.

Ἀπάγομαι. etiam uoce paſſiua eſt abducere ſecum, & reducere: Item auertere, depellere, procurare.

Ἀπαγόρευμα. τος. τό. interdictum magiſtratus.

Ἀπαγορεύω. defatigor, denego, non tolero, interdico, deſpero, deficio.

Ἀπαγρεύω. ſpolio.

Ἀπαγριόω. μ. ώσω. π. κα. exaſpero, irrito, prohibeo.

Ἄπαγρος. ου. ὁ. infortunatus uenator.

Ἀπαγχονίζω. μ. ίσω. π. κα. τὸ

Ἀπάγχω. μ. ξω. π. χα. ſuffoco, ſtrãgulo. Actiu.

Ἀπάγω. μ. ξω. defero, abduco ad pœnam, rapio ad ſupplicium, ad iudicem, in carcerẽ eijcio. Item penſito. unde ἀπάγειν τὸν δασμὸν, pendere tributum. Bud. Com.

Ἀπαγωγή. ῆς. ἡ. inductio, deductio. Accipitur interdum pro omni delatione, & eſt genus iudicij contra fures & graſſatores, φόρος ἀπαγωγῆ, ad pendendum tributum, tributaria, Herodoto.

Ἀπάδω. μ. άσω. π. κα. diſſono, diſpliceo.

Ἀπάθεια. ας. ἡ. immobilitas circa paſsiones.

Ἀπαθής. έος. ὁ, ἡ. paſſione & affectione carẽs, rigidus.

Ἀπαιδοτρίβητος. inexercitus, indoctus.

Ἀπαιδευσία. ας. ἡ. procacitas linguæ, ruditas

Ἀπαίδευτος. ου. ὁ, ἡ. indoctus. Poëtice ἀπαιδεύ(τος.

Ἀπαιδία. ας. ἡ. orbitas, Herodoto.

Ἀπαιδοιόω. circumcido, præputium ſeco.

Ἀπαιθριάζω. ſub dio ago.

Ἀπαίνυμαι. aufero.

Ἀπαιόλησις. εως. ἡ. καὶ

Ἀπαιόλη. ης. ἡ. impoſtura. Ariſtoph. Nebul. τὴν ὦ παμβασιλεῦ ἀπαιόλη.

Ἀπαιόλημα. τό. deceptio.

Ἀπαιολᾶν. priuare, mouere.

Ἀπαίρω. μ. ρῶ. π. κα. diſcedo.

Ἄπαις. αιδος. ſine prole.

Ἀπαίσιος. ου. ὁ, ἡ. infauſtus, indecens, execrabi(lis.

Ἀπαισχυνοῦ. ne te pudeat, apud Platonem.

Ἀπαιτεῖται. poſtulatur.

Ἀπαιτεῖσθαι ἀργύριον. conueniri, interpellari.

Ἀπαιτέω. μ. ήσω. π. κκα. repeto.

Ἀπαίτησις. εως. ἡ. repetitio.

Ἀπαιτητέον. repetendum.

Ἀπαιτητικός. ή. repetitiuus.

Ἀπαιτίζω. ἀπαιτέω.

Ἀπαιτοῦσι χάριτος. debitæ gratiæ.

Ἀπαίσιστον. mali ominis, δύσφημον.

Ἀπαιωρέω. μ. ήσω. π. κα. pendo, ſuſpendo.

Ἀπακαιρεῖ. ἀκαίρως, intempeſtiuè.

Ἀπακριβόω. exactè laboro, diligenter aliquid facio, exactè compono & abſoluo, omni ope & exacta diligentia efficio. Item exactè reſpondeo, id eſt ſtatis horis euenio.

Ἀπακρίομαι. repulſo.

Ἀπάκτου. ἀπάγαγε, κόμιζον, aufer. ab ἀπακτέω

Ἀπαλαιώθη. antiquatum eſt.

Ἀπάλαμνος. ου. ὁ, ἡ. induſtria carẽs, infirmus, imbellis.

Ἀπαλγέω. μ. ήσω. π. κκα. ceſſo dolore. accuſatiuo iung.

Ἀπαλέγομαι. repello.

Ἀπαλείφω. μ. ψω. π. φα. delino, lino. Actiu.

Ἀπαλεξίκακος. incurabilis.

Ἀπαλέω. negligo, ἀμελέω.

Ἀπαληθεύω. inuenio uerum, ueritatem clarè oſtendo.

Ἀπαλθέω. curo.

Ἀπαλλαγή. ῆς. ἡ. liberatio, ἀπάλλαξις.

Ἀπαλλαγῆναι. libertatem conſequi.

Ἀπαλλάξ. uiciſsim.

Ἀπαλλαξείω. liberari cupio, uolo diſcedere.

Ἀπαλλαξίω. μ. ήσω. π. κα. adiuuando remoueo.

Ἀπαλλᾶσθαι. haurire.

Ἀπαλλάττομαι. diſcedo, Polyb. Aliquando liberor, defungor, hoc eſt negocio aliquo explicor, eiq́ finem impono, quemadmodum etiã defungi periculis, defungi morbo, defungi pœna Latine dicimus. Aliquando ponitur pro decedo, & uita fungor. Aliquãdo pro abhorreo, abſtineo.

Ἀπαλλάττω. μ. ξω. π. χα. diſcedo. Aliquando libero, ut libero, dimittoq́ creditorem,

hoc eſt à me ſummoueo, Demoſth. πρὸς Ἀπαν. Et libero accuſatorem, quod eſt placo, & munere corrumpo, apud eundem κατὰ Τιμοκ. Et libero, id eſt manumitto, libertate dono. Aliquando abire iubeo, à me dimitto. Plut. ἀπαλλάξας τοὺς θεράποντας, Abire à ſe iubens clientes & comitatum. Aliquando uerſor, ago, uiuo, dego, Xenoph. Aliquando interimo, tollo, id eſt occido, Theophr. Aliquando aboleo, deleo, eximo, Demoſth. περὶ παραπ. Aliquando pro morior, item defungor, ſicut ἀπαλλάττομαι. Bud. Com.

Ἀπαλγήτοι. οἱ. ἀμελοῦντες, negligentes.

Ἀπαλλακτός. οῦ. ὁ. eximius, ſplendidus.

Ἀπαλλόν. τὸ. μόνον.

Ἀπαλοιφή. ῆς. ἡ. litura.

Ἄπαλον. induciæ, ceſſatio à palæſtra.

Ἀπαλός. οῦ. ὁ. tener, paruus, delicatus.

Ἀπαλότης. ητος. ἡ. mollitia.

Ἀπαλοτρεφής. έος. ὁ, ἡ. ſaginatus.

Ἀπαλόχρους. οος. ὁ, ἡ. mollis corpore.

Ἀπαλυνόω. ῶ. ώσω. mollio. Actiu.

Ἀπαμάομαι. meto, colligo.

Ἀπαμβλυνόομαι. concido animo. Ἀπαμβλύνομαι, ἐς τὰ πράγματα πάντα, Ineptior, ſum & fio ad res gerendas.

Ἀπαμβλυνόω. obtundo, hebeto.

Ἀπαμβρότω. erro. Neutrum.

Ἀπαμείβομαι. reſpondeo ex aduerſo.

Ἀπαμείρω. ſeparo, priuo.

Ἀπαμπίσκω. ſpolio. Actiu.

Ἀπαμφιέννυμι. μ. έσω. detego, ſpolio.

Ἀπαμυνόω. μ. νῶ. expello, arceo.

Ἅπαν. αντος. τὸ. omne, ὅλον. Iones et poëtæ corripiunt primam, Attici producunt.

Ἀπαναίνομαι. ἀόρ. ἀπηνηνάμην. renuo. Deponens

Ἀπαναισχυντέω. μ. ήσω. π. κα. uerecunde facio. Apud Plato. in Apolog. pro inuerecunde facio, ponitur.

Ἀπανάστασις migratio, ἀποικία.

Ἀπάνευθε. longe, ſeorſum.

Ἀπανθέω. μ. ήσω. π. κα. defloreo.

Ἀπανθρακίδες. piſces ad aſſandum idonei.

Ἀπανθρακίζειν. carbones urere, ἄνθρακας piſcesedere.

Ἀπανθρωπία. ας. ἡ. inhumanitas.

Ἀπάνθρωπος. ου. ὁ, ἡ. inhumanus, inamœnus.

Ἀπανίσταμαι. diſcedo. ἀπανίσταντο ἑτέρωσε, eò ſerebant ſe aliò.

Ἀπανισάμενος. ου. ὁ. excedens, commigrans.

Ἀπανίστημι. pello, Thucyd.

Ἀπανταχοῦ. ubique.

Ἀπαντάω. uoce actiua tantum dicitur in præſenti, licet in futuro in uocē paſſiuam exeat, & ſignificat obuiam eo, occurro, obuium me fero, ut ἐς τὰ κήδη ἀπαντᾶν, apud Ariſtot. pro ad funera deducenda ſe conferre, & offerre. Sic Terent. Egomet quoq; eius cauſa in funus prodeo. Interdum ponitur pro reſpondeo, id eſt euentu conuenio & cōgruo, conſentio, Syneſ. Sic Cic. Reſpondent extrema primis, media utriſq;. Aliquando pro incido, ἐντυγχάνω. Athen. δυὸ δὲ συγγράμμασι πρεσβαίου ἀπαντήσαμεν. Quemadmodum Cicero, Nam eorum in libros ego incidi. Aliquando pro coëo, cogor in concionem. Ariſtot. ἀπαντᾶν τοὺς πολίτας. Bud. Com.

Ἀπάντημα. ατος. τὸ. &

Ἀπάντησις. εως. ἡ. obuiam itio, congreſſio, reſponſio.

Ἀπαντικρὺ. contra.

Ἀπαντινά. ἀντίφορα.

Ἀπαντλεῖν. haurire, leuare.

Ἀπανταχόθεν. undiq;, ex omni parte.

Ἀπαντῶντα. oblata & fortuita, non rogata aut interpretata, ut auguria oblata & auſpicia. Bud. Com.

Ἅπαξ. ſemel.

Ἀπαξεί. μοναχεί.

Ἀπαξάπας. αντος. ὁ. uniuerſus.

Ἀπαξάπλως. omnino.

Ἀπαξιόω. ῶ. deſpuo, indignum puto.

Ἀπαπαί. approbantis uox eſt.

Ἀπαράβατος. ου. ὁ. incommutabilis, perpetuus, unde ἀπαράβατον. τὸ. quod ſucceſſione ad alium non demigrat, quemadmodum in ſacerdotio Moſaico.

Ἀπαράβλαστον. τὸ. ad nepotum procreationem inhabile.

Ἀπαράβλητος.diſsimilis.

Ἀπαραγγέλτως.iniuſſo.

Ἀπαραίτητον.ου.τὸ.quod recuſari non liceat.

Ἀπαραίτητος.ου.ὁ,ἡ.inexcuſabilis, inexorabilis, ineuitabilis, irrecuſabilis, ὃ οὐ δύναταί τις παραιτήσασθαι.

Ἀπαρακάλυπτος. ου. ὁ. manifeſtus, qui celari non poteſt.

Ἀπαράκλητος. ου. ὁ, ἡ. inconſolabilis, non uocatus ſe offerens.

Ἀπαράλλακτος. non differens, non euarians, per omnia ſimilis. Hinc ἀπαραλλάκτως, aduerb. apud Athenæ. libro 1.

Ἀπαραλλαξία.ας.ἡ.conſtantia.

Ἀπαράλεκτος. ου. ὁ. hiſpidus, cui non depexi ſunt ſuperuacui capiti crines.

Ἀπαραλόγιστος.ου.ὁ,ἡ.qui nequit decipi.

Ἀπαραμύθητος.ου.ὁ.ſine conſolatione.

Ἀπαράνυκτα.extra tempus.

Ἀπαραποίητος. ὁ.ἡ. uerus germanus, non adulteratus.

Ἀπαρασήμαντος. ὁ. non animaduerſus, non notatus.

Ἀπαρασκεύαστος. ου. ὁ. impræparatus, imprę meditatus, qui ſimplici & frugali more utitur, & qui imparatus occupatur, & opprimitur.

Ἀπαρασκευάστῳ γνώμῃ.ex tempore.

Ἀπαράσκευος.ὁ.ἀπαρασκεύαστος.

Ἀπαρασκεύως.impræmeditaté.

Ἀπαράσσω.amputo, abſcindo, Iliad.ν. Item depello, deturbo, deijcio, Hero.

Ἀπαρατηρήτως.inobſeruanter.

Ἀπαράτιλτος.ου. hirſutus, incomptis capillis.

Ἀπάρατον.τὸ.execrabile.

Ἀπαράχυτος οἶνος.uinum non dilutum.

Ἀπαραχώρητος. ου. ὁ. pertinax, nulli cedens, indeſinens, non ceſſans.

Ἀπαργία.ας.ἡ.herba apargia.

Ἀπάργματα. τὰ.primitiæ, ἀπαρχαί. Bud. Cō.

Ἀπαρεμπόδιστος.ου.ὁ,ἡ.minime implicitus.

Ἀπαρέμφατος.ου.ὁ,ἡ.infinitiuus, indefinitus.

Ἀπαρενόχλητος.ου.ὁ.minime perturbatus.

Ἀπάρσις.εως.ἡ.diſceſſus.

Ἀπαρέσκομαι.ægrefero uel implacidè. Interdum pro placo.

A Π.

Ἀπαρέσκω.diſpliceo, improbor, Thucyd.

Ἀπαρέω.careo.

Ἀπαρηγόρητος.ου.ὁ. inconſolabilis, deſolatus.

Ἀπαρήγω.μ.ξω.π.χα.iuuo.

Ἀπαρθενεύω.non congruo uirginibus.

Ἀπαρθένευτος.ὁ,ἡ.non decens uirgines.

Ἀπαριθμέω.μ. ήσω. π. κα. καὶ ἀπαριθμοῦμαι. recenſeo, numero. Actiu. Bud. Com.

Ἀπαρίνη.ἡ. lappa quæ in lente naſcitur, ὀροβάγχη.

Ἀπαρκεῖ.ſufficit.

Ἀπαρκής.contentus, congruens.

Ἀπαρκέσειν.ἀποτυγχάνειν.

Ἀπαρκτίας.ου.ὁ.ſeptentrio uentus.

Ἀπαρνέομαι.μ.ήσομαι.denego. καθόλου ἀρνέομαι.

Ἀπάρνυμαι.ἀφαιροῦμαι, aufero.

Ἀπαρρησίαστος.ου.ὁ,ἡ. carēs audacia loquēdi.

Ἀπάρσεις dicuntur, qui & σταθμοὶ, manſiones. Sic dicti à tollendis ſarcinis, quemadmodum σταθμοὶ à ſubſiſtendo.

Ἀπαρτάομαι. dirimor, ſeparor, aberro, longius digredior.

Ἀπαρτάω.μ.ήσω.π.κα.ſeorſum appendo, ſuſpendo, diſtraho, dirimo, diſſocio, auerto, alligo. Lucian. ἐξ αὑτοῦ ἐμοῦ τὰς ἐλπίδας μοὶ ἀπαρτήσασα. Ex meipſo ſpem mihi ſuſpendens. Ἀπαρτᾷν τὸν λόγον, ſermonem deflectere.

Ἀπαρτί.admodum, poſthac, confeſtim, deinceps, affatim, ἀπηρτισμένως. Ariſtoph. ἔγωγε καὶ τὰς δεξιοὺς καὶ σώφρονας ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω, Plenè, omnino. Herodot. ἀπὸ τούτου εἰσὶ στάδια δύο ἀπαρτί.

Ἀπαρτία.ας.ἡ.pfectio, ἀποσκευή. Itē auctio ſub præcone, maximè ſuppellectilis, ὁ κατὰ τὸν οἶκον κόσμος, ἤτοι τὰ λεγόμενα ἔπιπλα.

Ἀπαρτίζω.μ.ίσω.π.κα. perficio, omnibus numeris expleo, quadro, adæquo. Bud. Com.

Ἀπαρτικός.paratus itineri.

Ἀπαρτιλογία ας. ἡ. rotunda ratio uulgo dicitur, ſolida ſumma, cum nihil nec excurrit, nec deeſt. Quadrans à Cicer. appellatur.

Ἀπάρτιον προγράφω. auctionem bonorum facio, & auctionor. Bud. Com.

Ἀπαρτισμός.οῦ.ὁ.perfectio, complementum, omnium partium iuſta abſolutio.

Ἀπαρύομαι.μ.σομαι.exhaurio.

Ἀπαρύτω.μ.ύξω.π.υχα.detraho.

Ἀπαρχαὶ. primi fructus, qui dijs conſecrabantur, quo uidelicet in proximum annum augerent etiam arborum fœturam, ἀπάργματα. Budæus Commentarijs.

Ἀπαρχαιοῦμαι.obſoleſco.

Ἀπαρχῆς.ab initio.

Ἀπάρχομαι. μ. ξομαι. primitias ſoluo & decerpo, libamina facio. Herodot. ὁ θύσας τῶν κρεῶν καὶ τῶν σπλάγχνων ἀπαρξάμενος.

Item τὸ ἄρχεσθαι, incipere, auſpicari. Ariſto. ἔδοξεν ἀπάρξασθαι τοῖς τοῦ βασιλέως ἐπιτάγμασι. Placuit delibanda iam eſſe regis mandata, per datiuum dixit. Greg. pro authorem eſſe & conditorem uſus eſt, ἧς αὐτὸς ἀπήρξατο, Cuius ipſe ædidit primordium: de Chriſti reſurrectione loquens, qui primus ſemel ſurrexit, poſtquam occidit. Bud. Com.

Ἀπαρχόμενος.υ.ὁ.q facit primitias ſacrificij.

Ἀπάρχων στρατευμάτων.præfectus militiæ.

Ἀπαρωγὸς.opitulator.

Ἅπας τίς.quilibet, omnigenus.

Ἅπας.αυτος.ὁ.καὶ

Ἅπασα.ης.ἡ.omnis.

Ἀπασβολάομαι.fuliginem excutio.

Ἀπασάω.erro, fallor. Deductũ ἀπὸ τοῦ ἀπατάω.

Ἀπαστὶ.ieiunè.

Ἀπαστία.ας.ἡ.ieiunium.

Ἄπαστος.ου.ὁ.ἡ.ieiunus.

Ἀπαστράπτω.μ.ψω.π.φα.fulguro, reſplendeo, non ſolum de fulgore dicitur.

Ἀπασχολέω.impedio, uaco, aut operam do.

Ἀπαταγὶ.ſine ſtrepitu.

Ἀπατάω.μ.ήσω.π.κα. propriè à uia aliquem deducere. nam πάτος uiam tritam ſignificat. Vnde & pro decipere ponitur.

Ἀπάτερθε.ſeorſum.

Ἀπατεὼν.ῶνος.ὁ.deceptor, circumuentor.

Ἀπάτη.ἡ.fraus, ſuadela, deceptio, error.

Ἀπατήλιος.ου.ὁ.deceptibilis.

Ἀπατηλός.ου.ὁ.fallax, fraudulentus, fucatus.

Ἀπατούρια. feſta Athenienſium popularia quatuor dierum, quarum prima δόρπεια uocabatur, altera ἀνάῤῥυσις, tertia κουρεῶτις, poſtrema ἐπίβδα. de hoc Suidas.

Ἀπάτωρ. ορος. ὁ. carens patre. Vulcani cognomen, apud Theocritum. Apud Plutarchum in Problematis ἀπάτορας σπόριους interpretantur.

Ἀπαύγασμα.ατος.τὸ.ſplendor, relucentia.

Ἀπαυδάω.μ.ήσω.κκα.interdico, excommunico, defatigor.

Ἀπαυδέω.μ.ήσω.π.κκα. defatigor.

Ἀπαυθαδίζομαι.μ.σομαι.καὶ (gane.

Ἀπαυθιάζω.deſiſto à contumacia, ſum arro-

Ἀπαυθαδιεῖσθαι.auſurum, audere.

Ἀπαυθαδισάμενος.υ.ὁ. minime aſſentiens.

Ἀπαυθημερίζω. eodem die redeo, Xenoph.

Ἀπαύλια.τὰ. uel ἀπαυλία. ἡ. munera quæ dantur nouæ nuptæ ſponſæ, uel dies in quo noua nupta iacet cum uiro.

Ἀπαυράω.μ.ήσω.π.κα.ἀόρ.ἀπαῦρα. fruor, priuo, aufero.

Ἀπαύρω.priuo.

Ἀπαυστὶ.irrequietè.

Ἄπαυστος.irrequietus. ἄπαυστος γλῶττα, cui ſilentium imperari non poteſt.

Ἀπαυτομολέω. à meipſo uenio, transfugio.

Ἀπαυτόφιν.per ſe, ſpōte ſua, ἀπ' αὐτοῦ. Hom.

Ἀπαυχενίσαι ταῦρον.frenare taurum.

Ἀπαφίσκω.decipio, ἀπατάω.

Ἀπαφρίζεσθαι.deſpumare.

Ἀπέγγονος.ὁ.pronepos.

Ἀπεγγυαίζω.reſtituo, ἀποκαθίστημι.

Ἀπεγνωκώς.ότος.ὁ.diffiſus.

Ἀπεγνωσμένος.υ.ὁ.expers.

Ἀπεδανός.ου.ὁ.imbecillis.

Ἀπεδέστερον ναοῦ.deterior, aut inferior nihil templo.

Ἀπεδίζειν.æquare, planare, ὁμαλίζειν.

Ἄπεδον.τὸ.arduum, planum.

Ἀπέδρα.aufugi, ἀόρ.ά.ab ἀποδράω.

Ἄπει.abi, abſcede. Et in præſenti & futuro abes, diſcedis, & diſcedes.

Ἀπείδων.reſpiciens.

Ἀπείθανος.υ.ineptus.

Ἀπειθὴς.έος.ὁ, ἡ.impersuaſibilis, inobediens, contumax, incredulus.

Ἀπειθία.ας. impersuaſibilitas, inobedientia, contumacia, diffidentia, incredulitas.

Ἀπειθοῦντες.οἱ. increduli, nõ audientes dicto.

Ἀπειθῶ. ἀπιστῶ, non pareo, inobediens ſum.
Ἀπεικάζω. μ. σω. π. κα. aſsimulo, effigio, exprimo.
Ἀπείκασμα. τος. τὸ. ſimilitudo.
Ἀπεικόνισμα. τὸ. adumbratio.
Ἀπεικός. τος. τὸ. indecens.
Ἀπεικότως. improbè, indecenter.
Ἀπειλέω. μ. ήσω. π. ληκα. promitto, inſulto, minor, glorior. (ἀπ.
Ἀπειλὴ. ῆς. ἡ. minæ, ira. παρὰ τὸ ἄπωθεν ἰλλῶν.
Ἀπειλητὴρ. ῆρος. ὁ. iactator, minator.
Ἀπειληφότες. οἱ. conſecuti.
Ἀπειλούμενα κακὰ. impendentia.
Ἀπειλοῦμαι. minis terreor.
Ἄπειμι. abſum, abeo, proficiſcor. ἄπεισιν ἐπὶ πατρίδα, Redit in patriam.
Ἀπειπεῖν eſt negare deuiando, interdicere, prohibere, recuſare, renunciare: unde μῆνιν ἀπειπὼν apud Homerum Iliad. τ. Iram renuncians, ſinens, remittens, nuncium inimicitiarum remittẽs, ualere iræ, pertinaciam ſinens. Item ἀποκαμεῖν, laſſeſcere, fatiſcere. Idem & ἀπείπασθαι ferè ſignificat: quod etiam abdicare eſt, & retractare quod dictum eſt, hoc eſt pollicitationem uel promiſſum renunciare, & quaſi ſeſe repræhendere, reuocareq́. Ἀπειπάμενον πᾶσαν τὴν ἐλπίδα, Deſpondens omnem ſpem. Ἀπειπάμενοι τὴν γνώμην τὴν σοῦ. Repudiantes tuam ſententiam. Item ἀπεῖπε, iuſſit, uictus fuit. Budæus Commentarijs.
Ἀπειράκις. infinite.
Ἀπείρασον. τὸ. inexperientia, intentatum.
Ἀπείραστος. ου. ὁ. intentabilis, qui tentari non poteſt, aut qui non tentat.
Ἀπείργω. μ. εἴρξω. π. κα. prohibeo, arceo, deterreo, coërceo, impedio, abſtineo. Bud. (Com.
Ἀπειρέσιος. ου. ὁ. infinitus.
Ἀπείρηκα. defeſſus ſum.
Ἀπειρηκώς. ότος. ὁ. feſſus.
Ἀπειρημένα. τὰ. prohibita.
Ἀπειρημένος. ου. ὁ. infandus.
Ἀπείρηται. interdictum eſt.
Ἀπείρητος. ου. ὁ. inexpertus.
Ἀπειρία. ας. ἡ. inexperientia.

Ἀπείριτος. ου, ὁ. infinitus, immẽſus, interminus.
Ἀπειρόκακος. ου. ὁ. malorum expers.
Ἀπειροκαλία. ας. honeſti inexperientia, decori ignorantia, inſolentia, inelegantia. Quod uitium eſt eorum (inquit Budæus de Aſſe) qui nec bona ſua nouerunt, nec eorum uſui acquieſcunt, qui ſerijs in rebus operam bonam ac ſtrenuam nauare didicerunt.
Ἀπειρόκαλος. ου. ὁ. ἡ. honeſti expers, inſolẽs, inelegans, uitæ mundioris ac elegantioris, rudis, parum modeſtus, decori neſcius, qui quid loco conueniat neſcit, quem Latini ineptum uocant. Gel. lib. 11. cap. 6. & lib. 18. cap. 8. & Bud. de Aſſe lib. 1.
Ἀπειροκάλως. inſolenter, inepsè, præter decorum, parum modeſte. Ἀπειροκάλως χρῆσθαι, abusi.
Ἀπειρολεχής. έος. ὁ. ἡ. tori expers, uirgo.
Ἀπειροπάθεια. affectus nimius & ſine fine.
Ἀπειροπλάσιος. ου. ὁ. multiplex.
Ἀπειροπόλεμος. ου. belli imperitus.
Ἄπειρος. ου. ὁ. ἡ. inexpertus, multus. Hoc nomine quandoque intelligunt tunicam exitu nullo. Meminit Sophocles in Polyxena, & Euripid. in Oreſte. Eiuſmodi miſſam Herculi canũt poëtæ. Ἄπειρος ἦν, Non noueram, Plutarch.
Ἀπείρρητος. ineffabilis. ἄρρητος.
Ἀπείρων. ονος. ὁ. ἡ. magnus, infinitus, fine carens. Sic uocatur ἄλιθος δακτύλιος, id eſt annulus gemma non inſignitus concinnatusq́: quaſi dicas omni carens fine, quòd ſit rotundationis abſolutæ, nec appareat unde initium ſumas. Meminit Ariſtoteles libro tertio Auſcult. καὶ γὰρ (inquit) τοὺς δακτυλίους ἀπείρους φασὶ, τοὺς μὴ ἔχοντας σφενδόνην. id eſt, Annulos uocant apiros, quibus funda non eſt. De infiniti ratione loquitur eo in loco. Homerus item terram uocat ἀπείρονα, id eſt σφαιροειδῆ orbicularem, ut interpretatur Euſtath. & Io. Grammaticus. Nam nec ſphæra, nec circulos finem habens aut initium, & philoſophi ferè omneis elementa ſtatuũt rotũda ſpecie. Vide

Plutarch.libro ſ.de Philoſo.placit.

Ἀπασαγγελίας φεύγων. læſæ maieſtatis cri-minis reus.

Ἀπατίω.uide ἀπαθῶ.

Ἄπασον.τὸ.pertinacia.

Ἀπεκατεστάθην.reſtitutus ſum.

Ἀπεκβάπτω.μ.λῶ. ſoluo.

Ἀπέκγονος.ου.ὁ.abnepos.

Ἀπεκδέχομαι.μ.ξομαι.expecto.

Ἀπ᾽ ἐκείνου.iam tum,ex illo tempore.

Ἀπεκλίγομαι.reprobo.

Ἀπεκτείνομαι.extendor,diffundor.

Ἀπέκτανον.occidebant. (ſω.

Ἀπέκτεκτος.impexus.πέκω γὰρ τὸ πλέκω,καὶ κτενί

Ἀπελάζω.concionor,Laconicum eſt.

Ἀπελαύνω.μ.άσω.π.κα.expello,abigo. Item redeo,retrò unde ueni refero pedē. Lucia. in Pſeud.κάτασείμενος δ᾽ ὑμᾶς ἐν αἰγιαλοῖς, ὀπίσω ἀπήλαυνον.id eſt,retrò curſum legit.

Ἀπελαφρύνω.ſublego.

Ἀπελάω.τὸ.ἀπελαύνω.

Ἀπέλεγμα.ατος,τὸ.redargutio.

Ἀπελεγμός.οῦ.ὁ.reprobatio.

Ἀπελέγχω.μ.ξω.π.χα.redarguo,confuto.

Ἀπέλεθρον.procul.

Ἀπέλεθρος.ου.ὁ,ἡ. immenſus, fortis, cui non propinquus fieri poſtis. πέλεθρον, ἢ πλέθρον, μέτρον γῆς ποδῶν ἑκατὸν ἄκοσι. ἢ τὸ πολυπέλεθρον κατὰ ἐπίτασιν.

Ἀπελέκητος.ὁ. indolatus, rudis, illaboratus.

Ἀπελευθερία.ας.ἡ.manumiſsio, aſſertio in libertatem.

Ἀπελευθερικός.οῦ.ὁ,ἡ.libertinus.

Ἀπελεύθερος.ου.ὁ,ἡ. οὐκ δούλου ἐλευθερωμένος, libertus,libertinus. Diſtinguunt ab ἐξελεύθερος, uerum indiſcriminatim iam uſurpant,ut annotat Ammon.

Ἀπελευθερούμενος.ου.ὁ.manumittens.

Ἀπελευθερόω.μ.ώσω.π.ωκα.manumitto.

Ἀπελευθέρωσις.εως.ἡ. ἀπελευθερεία, uindicta.

Ἀπελήλακα.abegi.ab ἀπελάω. (Plutar.

Ἀπείργω.excludo.

Ἄπελος.hulcus,uulnus.

Ἀπελπίζω.μ.ίσω.π.κα.deſpero. Ἀπελπίζειν τὸν νοσοῦντα,Nullam de ægroto ſpem habere reliquā. Sic etiam Lucan. libro ſ. Deſperate uiā, dixit. Significat etiā ex re quapiam ſperare. Gaza ex Cic. εἰ τὴν ἐς τουτονὶ τὸν χῶρον ἐπάνοδον ἀπελπίσῃς. Si reditum in hunc locum ſperaueris.

Ἀπεμέω.μ.έσω.π.εκα.reuomo.

Ἀπεμπολάω.μ.ήσω.π.ηκα.καὶ

Ἀπεμπολέω.uendo, uenum do,addico,commuto. Effertur modo cum augmento,modo ſine augmento.Bud.Com.

Ἀπεμφαῖνον.τὸ.obſcurum.

Ἀπεμφαίνω.diſsētaneus aut diſsimilis ſum, nullo modo refero.Bud.Com.

Ἀπέναντι.ante,in conſpectu.

Ἀπεναντία.ex contrario,aduerb.

Ἀπενάσσατο.cōmigrauit,Iliad.β΄.ἀπώκησεν.

Ἀπενέγκομαι.educor,efferor.

Ἀπενενοημένος,flagitioſus, nequam, uecors, amens, profligatus deploratusq́. Demoſthenes,πῶς ἄνθρωποι κακίους ἢ μᾶλλον ἀπενενοημένοι τούτων γένοιντο.id eſt. Quo pacto homines peiores,aut profligati magis his eſſent?

Ἀπενενοημένως ἔχειν.deſpondere animum.

Ἀπενθής.έος.ὁ,ἡ.illugubris,ἀδάκρυτος.

Ἀπενιαυτίσαι. à patria exulare, uel annum ab aliqua re ceſſare.

Ἀπενιαυτισμός.οῦ.ὁ. exiliū unius anni, abſentia in annū,exiliū annuū ob cædem nō uoluntariā. Abannatio dici poteſt. Bud.Pā.

Ἀπεξαμαρτάνειν.peccare.

Ἀπεξέδυνον.emergebant.

Ἀπεξιοῦσθαι.uindicare.

Ἀπεοικώς.non idoneus.

Ἄπεπτος.ου.ὁ,ἡ.indigeſtus.

Ἅπερ.τὰ,quæ. Item pro quemadmodum Atticè,per ἔκλειψιν τοῦ κατά Ariſtoph. Ran. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἑκάστοτε ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο.

Ἀπεράντεια.ciuitas Theſſaliæ.unde

Ἀπεραντοί.gentile nomen.

Ἀπεραντολογία.ας.ἡ.infinitus ſermo, multiloquium,uerboſitas.

Ἀπεραντολόγος.ου.ὁ.multiloquus.

Ἀπέραντος.ου.ὁ.uel ἀπέρατος.infinitus,interminatus,non habens exitum.

Ἀπέψασις.εως.cruditas,imperfectio.

Ἀπέρατος. ου. ὁ, ἡ. infinitus, innauigabilis.

Ἀπεργάζομαι. μ. σομαι. efficio, propago.

Ἀπεργάθω. detego.

Ἀπεργασία. ἡ. peractio, effigies.

Ἀπεργαστέον. peragendum eſt.

Ἀπεργαστέος. ου. ὁ. peragendus.

Ἀπερείδω καὶ ἀπερείδομαι. incũbo, inclinor, affirmo, firmiter adigo, effundo, exhaurio, & infligo, incutio, fulcio, applico.

Ἀπερεῖ. infatigabiliter.

Ἀπερείσιος. ου. ὁ. infinitus, multus.

Ἀπέρεισις. ἡ. diuaricatio.

Ἀπερέω. contrádico.

Ἀπερύκω. depello.

Ἀπερημόομαι. μ. ώσομαι. deſolor.

Ἀπερίγραπτος. non incircumſcriptus.

Ἀπερείδω. figo.

Ἀπερίλαλητος. ου. ὁ. quem nõ facile uerbis cõpeſcas, qui blaterandi finem non facit.

Ἀπερίληπτος πρεσβεία. libera legatio, quæ priuatæ rei cauſa mandatur, quæ nullo uel tempore, uel loco circumſcripta eſt, nullis rationibus reddendis obnoxia. Budæus in Annotationibus.

Ἀπεριμερίμνως. inconſideratò.

Ἀπερίοπτος πάντων. qui negligit, non curat quippiam.

Ἀπερίσκεπτος. ου. ὁ, ἡ. temerarius, inconſultus.

Ἀπερισκέπτως. incircumſpectè, ſine conuenio & certo conſtituo.

Ἀπερίσπαστος. ου. ὁ, ἡ. immobilis.

Ἀπερισπάστως. ſine ulla diſtractione.

Ἀπερίστασις εως. ἡ. ἀπραξία, rerum felicitas. uide περίστασις.

Ἀπερίστατος. ου. ὁ, ἡ. deſtitutus. Ἀπερίστατον ῥαστώνην. Polybius de Athenienſium ciuitate loquens, uocat ſtatum rebus ſecundis florentem, in quem nulla clades, aut alia rerum difficultas incurrit, etiamſi ῥαστώνη per ſe ſignificat ſecundarum rerum proceſſum, & fortunæ indulgentiam, nullis caſibus aut cladibus interruptam, hoc eſt, τοῦ βίου ἀπραξίαν. Bud. Com.

Ἀπερίτμητος. ου. ὁ, ἡ. incircuncisus, inſciſſilis.

Ἀπέριττον. impar, incompoſitum. ἀπέριττος γλῶσσα, minime fucata lingua.

Ἀπεροῦσιν. laſſantur.

Ἄπερρε. ualeas, abeas.

Ἀπερρωγὼς, ότος. interruptus.

Ἀπερυθριάω. μ. άσω. π. κα. rubeo.

Ἀπερύκω. prohibeo. κωλύω.

Ἀπερυσιβοῦν. æruginem procreare.

Ἀπέρχομαι. recedo, abeo, proficiſcor, ut ἀπελθεῖν τὴν ὁδὸν, & τῇ ὁδῷ ſicut Vergil. Lõgam incomitata uidetur Ire uiam. Vnde tranſlate ponitur pro migrare ex hac uita, ſiue mori. Chryſoſt. ἴσως μετὰ μικρὸν ἀπελεύσομαι χρόνον. Et Matthæi, ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ, dimanauit fama.

Ἀπερωεύς. έως. ὁ. corruptor. Homerus ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.

Ἀπερωέω. diſcedo. παρὰ τὸ ἐρωῶ.

Ἀπέρωτος. durus, immitis.

Ἀπεσείσατο. excuſſit, ſuſtulit.

Ἀπεσθίω. peredo.

Ἀπέσκλη. ἀπέθανεν.

Ἀπεσκληκέναι. induruiſſe, attritum fuiſſe, exhauſtum fuiſſe, quemadmodum qui curis pereunt uel fame.

Ἀπεσκληκὼς. κότος. ὁ. tabidus, aridus, emaciatus.

Ἀπεσκολυμμένος. denudatus, excoriatus.

Ἀπέσσυτο. ſeceſſit.

Ἀπεστὼ, όος. ἡ. abſentia, peregrinatio.

Ἀπεσχοινισμένος. ου. ὁ. ſeiũctus ab omnib. loris.

Ἀπετμήθη. amputatus eſt, ab ἀποτέμνω.

Ἀπευθής. έος. ὁ, ἡ. inſcitus, inſcius, inauditus, ignarus. ὁ μὴ ἀκούσας, ἢ ὁ μὴ ἀκουσθεὶς, ἄπειρος.

Ἀπευθύνω. μ. υνῶ. do iudicium cum pœna, adæquo, rego, dirigo.

Ἀπευθυσμένον ἔντερον. inteſtinum rectum.

Ἀπευκταῖος. ου. ὁ. deteſtandus, deprecandus.

Ἀπευκτικοὶ ὕμνοι dicebantur, qui precationem reijciebant: qui uerò uotum & preces habebant, εὐκτικοὶ appellabantur.

Ἀπευκτός. οῦ. ὁ. contemnendus, odibilis.

Ἀπεύκτως. deuotè.

Ἄπευστος. inauditus, ἄπυστος.

Ἀπευτολεῖσθαι. primitias ſoluere, ἀπάρξασθαι.

Ἀπεύχομαι. μ. ξομαι. contemno, execror. Item deprecari, id eſt ueniam poſcere & pœnæ remiſſionem, ut apud Vergil. li. 12. Equidem merui, nec deprecor, inquit.

Dicitur etiam παραιτεῖσθαι, ἄχθεσθαι μὴ γίνεσθαι. Depon.

Ἀπινουνίζειν. uilem reddere.

Ἀπιφαίνομαι. exiccor, tabeſio.

Ἀπίφατο. ἀπίθανεν, ἀπιφλώσατο, ἀπώσατο.

Ἀπιφλώσατο. exiſtimauit.

Ἀπιφθαρμένος. moriens.

Ἄπιφθος. ου. ὁ. excoctus, purus, illaboratus, ut ἄπιφθον χρυσὸν, Lucia.

Ἀπιχαράκωσε. uallum circunduxit.

Ἀπίχει. ſufficit, abeſt, ἀφίσταται.

Ἀπιχθάνομαι. μ. ἤρομαι. π. ἀπήχθημαι. ἀορ. μέσ. ά. ἀπηχθόμην. καὶ

Ἀπιχθέομαι. οῦμαι. ſum odio.

Ἀπιχθάνω. odi, ἀπιχθαίρω.

Ἀπίχθεια. ας. ἡ. inimicitia, odium.

Ἀπιχθής. έος. ὁ, ἡ. inimicus, odio habens, moleſtus.

Ἀπιχθῶς. odioſe.

Ἀπίχομαι. μ. ἀφέξομαι. abſtineo. Genit. uel accuſ. ut ἀπίχομαι τούτου & τοῦτον. Sic Horatius libro 3. Mox ubi luſit ſatis abſtineto, Dixit, irarum calidæq; rixæ. Et Terentius in Adelphis cum accuſatiuo, Non manum abſtines maſtigia?

Ἀπίχεν. ſufficiebat.

Ἀπίχησε. ſatis fuit.

Ἀπίχω. μ. ἀφέξω. diſto, fugio. Ἀπίχω πλειόνων ἡμερῶν, Abſum multorum dierum uiam, elocutio talis, qualis, aberat bidui. Aliquando eſt aliunde accipio, recipio ex aliquo, ueluti cenſum aut reditum ex aruis. Id ſentiens Theophila. ſubmonet recipi quod quaſi debitum datur. Matthæi 6. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν, Mercedem ſuam receperunt, tulerunt, habent.

Ἀπιψηγμένον. τὸ. extinctum.

Ἀπιψηφισμένος. cõmuni decreto dãnatus, ærarius, qui iam nõ eſt in albo cẽturiæ ſuæ.

Ἀπιψία. ας. ἡ. cruditas.

Ἀπιλάσαντο, Atticè, expulerunt.

Ἀπηβηκώς. pubertatem egreſſus.

Ἀπηγέομαι. narro, ἀφηγέομαι. Ionicè.

Ἀπήγημα. ατος. τὸ. narratio.

Ἀπηγόρευμα. negatio, defenſio.

Ἀπηγορευμένος. nefaſtus, reiectus.

Ἀπηγριῶσθαι. exaſperari, agreſtem eſſe.

Ἀπήγαλον πλοῖον. temone priuatũ nauigiũ.

Ἀπηθεῖν. excolare.

Ἀπήκοος. inobediens.

Ἀπηκριβωμένον. diligentia, ad amuſsim factũ, & perfectiſsime ſummaq; diligentia.

Ἀπηκριβωμένως. bona fide, citra ullum figmẽtum. Budæus in Annotationibus.

Ἄπηκτος. ου. ὁ, ἡ. incongelabilis, non concreſcens, inconcretus, non aptus durari.

Ἀπήνω. ἀς ὀξὺ συνάγω.

Ἀπηλάχθαι. abeſſe.

Ἀπηλγηκώς. ἀναίσθητος, ἀπονάμενος, qui dedoluit, ſiue (ut Comicus loquitur) perdoluit, quiq; eò duritiæ peruenit, ut ad omnẽ duritiæ ſenſum obſurduerit, ſicut deferbuiſſe dicitur Latinis. Eſt autem participium perfecti ἀπὸ τοῦ ἀπαλγεῖν, quod dicitur, cum quis uacat dolore & ſenſu ſui mali. Eraſ. in Epiſt. ad Epheſ. cap. 3.

Ἀπηλεγέως. intrepidè, apertè, audacter, ingenuè.

Ἀπηλεγής. έος. ὁ, ἡ. apertus, ſine malicia, durus, ſæuus.

Ἀπηλιαστής. οῦ. ὁ. ab ἡλιαίᾳ. alienus, hoc eſt à foro & cauſis iudiciariis, μισόδικος.

Ἀπηλιώτης. ου. ὁ. uentus qui ab oriente uerno, id eſt æquinoctiali uenit, ſubſolanus. Gellius libro 2. cap. 22.

Ἀπήμαντος. ου. ὁ, ἡ. illæſus.

Ἀπήμβροτον. aberraui, ἀπέτυχον, ἥμαρτον.

Ἀπήμων. ονος. illæſus, inoffenſus.

Ἀπηνέος. crudelis, inhumanus.

Ἀπήνεμος. ου. ὁ, ἡ. carens uento.

Ἀπηνήνεον. obſtupui.

Ἀπήνη. ης. ἡ. uehiculum, rheda, currus qui mulos iungebat.

Ἀπηνής. έος. ὁ, ἡ. ſæuus, immitis, crudelis, minax, iniucũdus, ὁ ἄπωθεν τοῦ αἰσθάνεσθαι, ἢ ὁ μὴ ἐνίοτε ἄνων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δισηνίων ἵππων.

Ἀπηνθράκωμαι. ardeo.

Ἀπήνεια. ας. ἡ. ſæuitia, feritas.

Ἀπήνυσα. reduxi.

Ἀπῆξεν. ἐφάρμησεν.

Ἀπηόριος. ου. ὁ. ex alto pendens. aliâs ἀπήορος.

Ἀπηρεία. ἡ. improbitas.

Ἀπηρασάμην.intendebam, Lucian.
Ἄπηρος.ο.ἡ.pera carens,non mutilatus.
Ἀπηρτημένος.η.ὁ. uiolentus, κρεμάμενος,ſed ἀπηρτισμένος,τέλειος.
Ἀπήῤῥαξαν.fregerunt,colliſerunt.
Ἀπηρσίως.accuratè.
Ἀπηρχαιωμένον.obſoletum.
Ἀπήφια.ἀκέστρια,ſarcinatrix.
Ἀπηῦρα.priuauit,omiſit.
Ἀπήχθεια.odium,ἀντὶ τ ἀπέχθεια.
Ἀπήχημα.τος.τὸ. extremus uel ſoni uel uocis pulſus:& quò lōgiſsime tenor ſoni pmeare poteſt.illic eſt ἀπήχημα, uelut extrema reſonantia,ἀλλὰ ἀπατηλὰ. Bud.Com.
Ἀπηχημένος ἀπόβλητος, reiectus.
Ἀπηχὴς.ἐος.ὁ,ἡ.abſonus.
Ἀπήωρος.ο.ὁ.diſtans,eleuatus,ἀπηέριος.
Ἀπία.ας.Peloponneſus.
Ἀπιάλλειν οἴκαδε.redire domum.
Ἀπίαλος.frigus.
Ἀπιγένω prouenire.
Ἀπίημι.μ.ήσω.π.κα.recedo. (cta.
Ἀπιθανά.dictu abſurda,nō probabiliter di-
Ἀπιθανὸς.οῦ.ὁ.imperſuaſibilis,nō probabilis.
Ἀπιθάνως.inſcitè.
Ἀπιθὴς.difficilis perſuaſu,uel aſcenſu.
Ἄπιθι.diſcede,abi,ἀπέρχου.
Ἀπικρόχολος.non biloſus.
Ἀπίλλειν.deflere,ἀποκλάειν.
Ἀπίμηλος.ο.ὁ.macilentus.
Ἀπινὴς.purus, καθαρὸς. πῖνος enim ſordes ſignificat,& ἀποπινοῦσθαι, ἀπορυπᾶσθαι.
Ἀπινύσσω.μ.ξω.π.χα. inſanio, imprudens ſum.ἀπινὴς prudentia.
Ἀπίολα.ciuitas Italiæ,unde.
Ἀπιολανὸς.gentile nomen.
Ἄπιος.ου.ὁ.longinquus. Item raphanus agreſtis, genus piri, fungi ſpecies. Hermol.in Plin.uide ἀμυνίτης.
Ἆπις.ιδος.ὁ.Apis deus Aegyptiorum.
Ἀπισόω.μ.ώσω.π.ωκα.adæquo. Accuſ.iung.
Ἀπίσσωτος.ο.ὁ,ἡ. non picatus,ſicut ἀπίττωτος.
Ἄπισι διαρῶσθαι eſt,clauo(ut dicitur) trabali beneficia affigere.
Ἀπιστέω.μ.ήσω.π.κα.diffido,ſuſpectū habeo.
Ἀπιστεῖν διαβολαῖς, refellere crimina falſò obiecta.
Ἀπιστία.ας.ἡ.perfidia,infidelitas.
Ἄπιστος.ου ὁ,ἡ. infidelis, perfidus, infidus, fidem & promiſſa non ſeruans,incredulus. Attici dicunt ἄπιστος τούτῳ & πρὸς τοῦτον, quemadmodum & nos perfidus & infidus iſti,& ad iſtum Priſcian.libro 18.
Ἀπιστούμενος. qui ſuſpectus eſt, cui fides non adhibetur:ut ἀπιστούμενος ἐπίτροπος, tutor ſuſpectus. Ἀπιστούμενοι πρὸς τοὺς δεσπότας, infideles habiti dominis.
Ἀπίστως.fraudulenter,perfidè. Ἀπίστως διακεῖσθαι πρὸς τὰ μυθώδη, Non credere fabuloſa. Ἀπίστως πρός σε ἔχω,diffido de te.
Ἀπισωώδηοις.ἡ.reſtis.
Ἀπισχαίνεται.extenuatur.
Ἀπισχυρίζεσθαι.innitor,idem quod ἰσχυρίζεσθαι,niſi quòd maiorem conatum in aggrediendo,maioremq́ fiduciam in tuendo ſignificat.Plutar.in Peric.
Ἀπίσχω.abſtineo.Ioſeph.de bell. Iud. πάντοθεν ἔργου χεῖρας ἀπίσχουσι.
Ἀπίσωσις.εος.ἡ.adæquatio.
Ἀπίτης οἶνος.uinum ex piris factum.
Ἀπίττωτος.ὁ. non picatus, ut ἀπίττωτα ἀγγεῖα, apud Strabonem.
Ἄπιχθυς.qui non ueſcitur piſcibus,qui piſcitio abſtinet.
Ἀπιών.όντος.ὁ.abiens.
Ἁπλᾶ.ſimpliciter.
Ἁπλᾶ.calciamenti genus.
Ἀπλάκκητον.ſine errore.
Ἀπλάνεια.ας.ἡ.ſtabilitas.
Ἀπλανὴς.ἐος.ὁ,ἡ.non uagus,expers erroris.
Ἄπλαστος.ο.ὁ,ἡ.uerax, fuco carens.
Ἀπλατὴς.ἐος.illatus,latitudinem nō habens. Sic Euclides lineā definit μῆκος ἀπλατὲς, quod exprimere (inquit Gel.) uno Latinè uerbo non queas,niſi dicas illátabile.
Ἄπλετος.ο.ὁ,ἡ.ingens,nō exatiatus,innumerus.
Ἄπλευρος.carens latere,& fulcro.
Ἁπλῆ.ſimpliciter.
Ἁπλῆ.ἡ.ſimplex,μονοειδής.
Ἀπλήγης.ἐος.ὁ,ἡ.inſaucius.
Ἀπλήμων.ἄπλαστος.
Ἀπλὴξ.non percuſſus.

Ἀπλήρωτος.ου.ὁ.inſatiabilis.

Ἀπληστία.ας.ἡ.inſatiabilitas.

Ἄπληστος.ου.ὁ,ἡ inſatiabilis,inexplebilis.

Ἀπλήτιος.ἀπλοῦς.

Ἄπλατος.ου.ὁ.inacceſſibilis.ſeparabilis.παρὰ τὸ πλῶ,πλέω,πλάζω.

Ἀπλοΐα.ας.ἡ.nauigandi incommoditas.

Ἀπλοΐζομαι.ſine cautione loqui & agere, & apertè animi ſententiam indicare.

Ἁπλοϊκός.ου.ὁ.ſimplex, minimè malus, maliciæ neſcius, deceptu facilis,qui & εὐήθης dicitur. Lucianus ὡς ἀφελὴς ὁ παῖς δὲ,καὶ ἁπλοϊκός.

Ἁπλοϊκῶς.ſimpliciter, citra dolum, non malicioſè,nec ueteratoriè,ſine fuco.

Ἁπλοΐς.ίδος.ἡ.ueſtis ſimplex.

Ἄπλοιος.καὶ

Ἄπλοος.ου.ὁ,ἡ.innauigatus, qui nequit nauigare

Ἁπλόος,& ἁπλοῦς.ου.ὁ.ſimplex.

Ἁπλότης.ητος ἡ.ſimplicitas.

Ἁπλόω.μ.ώσω.π.ωκα.pando,ἐπ᾽ εὐθείας τὰς παλάμας ἐκτείνω.Accuſ.

Ἀπλυσίας.ὁ.aplyſias,ſpongiæ genus, illotariam uertit Theodor.

Ἁπλόστροι.naues apud Thucyd. δὲ πληρώματος ἐνδεεῖς,καὶ ἄπλοοι ἐσόμεναι.

Ἁπλῶς.ſimpliciter, uulgariter, temere, imprudenter, imperitè, apertè, ingenuè. ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, Deniq; ut ſummatim dicam, ut uno uerbo eloquar.

Ἅπλωστι.denique.

Ἄπλωτος.ου.ὁ,ἡ innauigabilis.

Ἀπνευστί.uno ſpiritu.

Ἄπνευστος.qui natura non reſpirat.

Ἄπνοια. affectio quædam eſt,quando quis ſpirare nequit, quando nulla, ut uiſus iudicat,ſpiratio fit.

Ἄπνοος.καὶ

Ἄπνους.ου.ὁ,ἡ mortuus,ſine ſpiritu,ſine uoce.

Ἄπο.procul, poëticè.aduerb.

Ἀπό.ab, Genitiui ſolius eſt, neq; motũ ſolum à loco,re,perſona, circũſtantia, ſed & abſentiam ſignificat. ἀπὸ πατρίδος, à patria. Propriè cum rebus inanimatis ordinatur, ut apud Homer. μιμνάζειν ἀπὸ νηῶν, quemadmodũ παρὰ cũ animatis, ut παρὰ σωκράτους. Homer. tamen παρὰ νηῶν ἀντιόντα dixit κατ᾽ ἐναλλαγὴν προθέσεως. Siquidem παρὰ ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν νηῶν poſuit.

Ἀπὸ γενέσεως,à primordio.ἀπὸ δείπνου,à cœna. Ἀπὸ ἕθεν, à ſuperiori loco, à ſe ipſo. Ἀπὸ μέρους, ex parte, ideſt aliquantulum. . Ἀπὸ πέρυσι, ab anno ſuperiore. Ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, memoriter recitare. Ἀπὸ γλώττης εἰπεῖν,pro eodem,Thucyd.lib.7. Ἀπὸ θυμοῦ, odioſus. Iliad.ά, ἀλλ᾽ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι. Ἀπὸ νόσφι, ſeorſum, clàm. Ἀπὸ πρό,procul.Iliad.ή,ἀπὸ πρὸ νηῶν. Ἀπὸ ταὐτομάτου,fortuito. Ἀπὸ τοῖν, ideſt ἀπὸ τούτων. Ἀπὸ τότε,ex illo tempore. Ἀπὸ τούτου.deinceps,ſub hæc. Ἀπὸ τοῦ νῦν,ex hoc tempore,deinceps, de cætero, amodo. Ἀπὸ τῆς ἴσης οὐσίας, ex æquis uiribus.

Ἀποβαδίζω.μ.ίσω.π.ικα.uado.

Ἀποβάθρα.ας.ἡ. domus ſcanſoria, tabulata, pons quoq; ſeu tabulatũ, per quod nauem ingredimur. Item olla atq; coquinariũ inſtrumentum,quod pedibus ſuſtentatur.

Ἀποβαίνω.μ.ήσομαι.π.ηκα.contingo,euenio. ut οὐκ ἀπέβη τὸ πρᾶγμα, id eſt οὐκ ἐπιτέτευκται, Ea res fruſtra fuit, ideſt expectationem fruſtrata eſt. Item deſcendo, euado,exeo,diſcedo.Neut.

Ἀποβάλλομαι.καὶ

Ἀποβάλλω.repudio, deſpicor, reſpuo, flocci facio. Volunt autem eam eſſe differentiam, ut ἀποβάλλειν ſit hominis inuiti, & qui inuitus perdit, ἀποβάλλειν dicatur: qui autem libens,ἀποβαλλόμενος, rejciens, reſpuens. Ammon.

Ἀπόβασις.ιος.ἡ.euentus. Eſt & genus equeſtris certaminis.

Ἀποβάτης.ου.ὁ.genus feſti, & certaminis equeſtris: unde ἀποβατικός, & uerbum ἀποβατεῦσαι, certaſſe.

Ἀποβατήριος Ζεύς.deſcenſor Iupiter.

Ἀποβιάζομαι.uim aufero.

Ἀποβιβάζω.μ.σω.π.κα.deduco, mitto in terram traijciendo. Actiu.accuſ.

Ἀποβιόω.μ.ώσω.κ.ωκα.morior.Neutr.

Ἀποβλύω

Ἀποβίωσις.ιος.ἡ.interitur.

Ἀποβλεπόμενοι.θαυμάζοντες, oculos in ſe con iectos habentes.

Ἀπόβλεπτος.ἔνδοξος, glorioſus, uenerandus, θαυμαστός.

Ἀποβλέπω.μ.ψω.π.φα. reſpicio, id eſt retro aſpicio. ut apud Terentium in Eun. Cum huc reſpicio ad uirginem, illa ſeſe interea commodum huc aduorterat in hanc noſtram plateam. Item ueneror, ſuſpicio, admiror, colo. Aliquando cum πρὸς præpoſitione, oculis aliquē deſigno, in eo ſpem meam colloco: quale illud Vergilianum, Turnus ut in fractos aduerſo Marte Latinos. Defeciſſe uidet, ſua nunc promiſſa repoſci, Se ſignari oculis. Aliquando ſpectare, id eſt pertinere. Actiu. accuſ. Budæus Commentarijs.

Ἀπόβλητος.ου.ὁ,ἡ.uilis, abijciendus.

Ἀποβλίσαι.exprimere.

Ἀποβλύζω.μ.σω.π.κα. ſingultio comedendo, ut pueri faciunt.

Ἀποβολιμαῖος.ου.ὁ. abiectitius. Ariſtoph. Pace. εὐθέως ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγένετο.

Ἀποβολή.ῆς.ἡ. depoſitio, amiſſio, abiectio, reiectio, iactura.

Ἀποβουκολέω.μ.ήσω.π.κα. paſtorem facio, expello, maxime cum ſcabioſi boues è grege pelluntur. Item pro fallere, id eſt mitigare & lenire, ut ἀλλοτρίοις κόσμοις τὸ τῆς φύσεως ἀπρεπὲς ἀποβουκολεῖν, Aſciticijs ornamentis naturæ dedecus fallere. Vtuntur & Latini fallere in ea ſignificatione. Horatius. Iam uino quærens, iam ſomno fallere curas. Dicitur etiam βουκολεῖν & διαβουκολεῖν.

Ἀποβουκολίζω.decipio, ſeduco, impono.

Ἀποβράζειν. efferueſcere, id eſt deferueſcere. Budæus in Annotationibus.

Ἀπόβρασμα.ατος.τὸ.furfur tritici.

Ἀπόβρεγμα.τὸ.madefactio, dilutum.

Ἀποβρέχω.μ.ξω.π.χα.infundo. Accuſ.

Ἀποβρίζειν. ἀπονυστάζειν, declinare præ pondere.

Ἀποβρόχθισον.deuora, κατάπιε.

Ἀποβώμια ἱερὰ dicūtur ſacra, quæ nō in altari peraguntur, ſed in pauimento uel ſolo.

Ἀπόβωμος.ἄθεος.

Ἀπόγαια.τὰ.καὶ

Ἀπόγεια, uel ἐπίγαια. retinacula nauiū, funes nautici quibus naues alligātur littori. Vnde τὰ ἀπόγεια λύσασθαι, apud Lucia. id eſt oram ſoluere.

Ἀπογαλακτίζω.μ.ίσω.π.ικα.ablacto. Actiu. accuſ.

Ἀπογεγειςωμένα ὦτα. Theod. ſuggrundatas imbricatasq́ auricis uocat, intusq́ anfractu longiore intortas.

Ἀπογειόω.fundamenta deſtruo.

Ἀπογεμίζω.μ.ίσω.π.ικα.euacuo.

Ἀπογενέσθαι.occidere.

Ἀπογενόμενοι.ἀποθανόντες.

Ἀπόγειοι..οἱ. uenti qui à terra conſurgunt, non quidem ſemper aut qualibet, ſed ex uliginoſa & humefacta, quaſi terra oriundi, ut tradit Ariſto. li. περὶ κόσμου. Hos matutino imprimis tempore ſpirare, uapore refrigerato Theoph. prodit.

Ἀπογεύομαι.μ.σομαι γευμαι. deguſto. Genit.

Ἀπογίνομαι. corrumpor, priuor, morior, cuius tempora require in γίνομαι.

Ἀπογινόμενοι.οἱ.abſentes.

Ἀπογινώσκω.abnuo, non recipio, nō agnoſco, reprobo, ualere iubeo, ſtatuo hoc non eſſe faciendū. Cui ſignificationi non abſimilis eſt, ἀπογινώσκω σου τὴν κατηγορίαν, hoc eſt, γινώσκω σε οὐκ ὄντα ἔνοχον τῇ κατηγορίᾳ. Item ſentio & ſtatuo iudicoq́, deſpero, ἀπελπίζω. Significat quoq idem quod τὸ ἀποψηφίζομαι, hoc eſt ſuffragio abſoluo. Ἀπογινώσκειν τινὰ τῶν ἐγκλημάτων, Abſoluere aliquem à crimine intentato, ut inſontem. Ἀπεγνωκότως ἔχειν, deſpondere animum, languere animo, penè deſperatam ſpem ultra habere. Et qui ita affecti ſunt, ἀπεγνωσμένοι dicuntur. Iung. cum genit. & accuſ. Bud. Com.

Ἀπογλυκαίνομαι.dulceſco.

Ἀπογλαύκωσις.ιος.ἡ.uitium oculorum, glaucedo.

Ἀπογλουτοί.οἱ.qui exilibus ſunt natibus, qui nates habent attenuatas, depyges.

Ἀπογλυκάνθη.dulcis euaſit.

Ἀπόγνοια.ας.ἡ. deſperatio.

Ἀπογνούς. deſperatus, reprobatus calculo, liberatus in iudicio.

Ἀπογνώμων ονος. ὁ. annoſus, de animalibus, quæ iam dentes producere deſierunt.

Ἀπόγνωσις. εως ἡ. ἀπόγνοια, deſperatio.

Ἀπογονή ῆς. ἡ. propago.

Ἀπόγονος. ου. ὁ. oriundus, filius, poſterior, pronepos, nepos.

Ἀπογόρευμα. interdictum magiſtratus, quod etiam ἀπόῤῥημα uocatur. Xeno.

Ἀπογράφεσθαι. nomen dare & profiteri.

Item in actis profiteri & prouulgare, quod inſinuare dicunt, Ariſtoteles. Oeco. Item in rationes & Calendarium referre, Demoſtheni περὶ τιμ.

Item ſcripto denunciare, & quaſi proſcriptione, id eſt programmate promulgare. Iſocrates. Dicitur quoque de petitoribus, & candidatis. Plutarchus. ἐπὶ στρατηγίαν πολιτικὴν ἀπεγράψατο, Præturam urbanam petere cœpit. Bud. Com.

Ἀπογραφή. ῆς. ἡ. deſcriptio, id eſt partitio in ordines, aut familias, aut ciuitates, aut tribus, aut cẽturias: annotatio bonorum, aut profeſsio & deſcriptio. Profeſsio quidem reſpectu eorum qui cenſebantur, deſcriptio uerò eorum qui cenſebant. Fiebat huiuſmodi ἀπογραφὴ, ut ſciretur quantum quiſq; haberet in facultatibus. Nam ita inquit Pædianus: More ueterum cenſi dicebantur, qui centum millia in profeſsionem detuliſſent, huiuſmodi adeò facultates cenſus dicebantur. Sic Lucas capite ſecundo. αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς συρίας κυρηνίου. Significat etiam actorum tabulas, & proſcriptionem. Item quemcunq; commentarium & indicem rerum enumeratarum & recenſarum: Inuentarium & repertorium uulgo dicunt. Bud. Com.

Ἀπόγραφον. τό. exemplum, & deſcriptio libri, imago tabulæ. Latinè deſcriptum & exſcriptum dicitur. Vnde Cic. libros ſuos philoſophicos ἀπόγραφα uocat, quaſi ſcriptorum Græcorum imagines & exempla. Budæus Commentarijs.

Ἀπογράφω. μ. ψω. π. αφα. tranſcribo, id eſt ab exemplari deſcribo, exemplum ſcribo. Sic Cic. ad Att. Librum ad te mittam, ſi deſcripſerunt librarij. Item in tabulas refero, perſcribo, expenſum fero, uel acceptum refero. Item defero. Vnde ἀπογραφὰς ἀπογράφειν dicuntur homines, qui delationes faciunt. Bud. Com.

Ἀπόγγοι εὐχαί. tacita uota.

Ἀπογυιόω. μ. ώσω. π. ωκα. demembro, debilito.

Ἀπογυμνῶ. denudo, facio manifeſtum.

Ἄποδα. τά. nullis pedibus innitentia.

Ἀποδαιμονίζειν. furere.

Ἀποδακρύω. illachrymo.

Ἀποδαρθάνειν. ἀποκοιμηθῆναι, dormire.

Ἀποδασμός. οῦ. ὁ. pars.

Ἀποδεῖ. deficit, λείπει.

Ἀποδεδιακότες. οἱ. interriti.

Ἀποδεδειγμένος. ου. ὁ. deſignatus, taxatus.

Ἀποδέδοται. licet.

Ἀποδείκνυμαι. oſtendo, clarè dico.

Ἀποδεικνύω. μ. ξω. π. δειχα. demonſtro ratione & argumentis. Item declaro, creo & deſigno magiſtratum. Item deſigno & conſtituo, hoc eſt ſtatum & fixum facio, edo. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Ἀποδειλιάζω. καὶ

Ἀποδειλιάω. ignauus ſum, formido.

Ἀποδειλιῶντες. οἱ. ignaui.

Ἀποδεῖν. τό. ἀπολείπεσθαι. deficere, derelinqui, inferiorem eſſe.

Ἀποδείκνυμι. attribuo, dedico.

Ἀπόδειξις. εως. ἡ. euidens probatio, cũ ea quæ dubia aut obſcura ſunt, per ea quæ ambigua non ſunt, illuſtramus: experimentum, demonſtratio, quæ neceſſariò concludit. Ἀπόδειξις δέ, compendioſa locutione ſine uerbi ſubſtantiui, aut alterius adiectione, pro huius rei, quam dico, demonſtratio eſt, ubi ἴσω, uel ἄν ἄρ, ſubaudimus. Budæus Commentarijs.

Ἀπόδειπνος. incœnatus.

Ἀποδέομαι τῆς παιδείας. doctrinam nequeo aſſequi.

Ἀποδειροτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. trunco caput.

Ἀποδεκατόω. μ. ώσω. π. ωκα. decimo. Neut.

Ἀποδέκται.οἱ.καὶ ἀποδεκτῆρες.magiſtratus erant apud Athenienſes,coactores tributorum & uectigalium, hoc eſt qui publicam pecuniam recipiebant,& in Reipub. uſus diſtribuebant.Cæl.libro 7.cap.52.& Bud.in Annot.poſt.& Com.

Ἀποδεκτέος.ου.ὁ.probandus.

Ἀπόδεκτος.ου.ὁ.ſuſceptus, laudatus.Budæus Commentarijs.

Ἀποδενδροῦσθαι.arboreſcere,Theophraſt.

Ἀποδερματούμενοι.οἱ.excoriati.

Ἀποδέρω.μ.δερῶ.π.κα.excorio. Accuſ.

Ἄποδες.apodes, genus hirundinum,quæ ſic appellantur,quòd pedibus careant.

Ἀπόδεσις.εως.ἡ.deligatio,ſolutio.

Ἀπόδεσμος.ornatus capitis mulierum.

Ἀποδέχομαι.μ.ξομαι.π.γμαι.recipio,charum habeo,probo,commendo. Depon. accuſ. iungitur.Bud.

Ἀποδέω.abſum, numerum non impleo, inferior ſum.Herodia.γνώμῃ καὶ ῥώμῃ μηδεμίας τῶν ἀρχαίων ἀποδεούσης, Diſciplina & uirtute nullo antiquorum inferiore.

Ἀποδημέω.μ.ήσω.π.κκα. peregrinor.Neut.

Ἀποδημητὴς.οῦ.ὁ.peregre degens.

Ἀποδημητικοί.οἱ.ſedes immutare ſoliti, ut grues & hirundines.

Ἀποδημία.ας.ἡ.peregrinatio.

Ἀποδημῶν.ῶντος.ὁ.abſens.

Ἀποδία.ας.ἡ.carentia pedum.

Ἀποδιαιτῶ.abſoluo.Genit.et acc.ut ἀποδιαιτῶ σε τὴν δίκην, Abſoluo te hac petitione.

Ἀποδιαπομπεῖσθαι. dimitti datis comitibus.

Ἀποδιαπομπητέον.reijciendum.

Ἀποδιατρίβω.immoror,conſumo tempus.

Ἀποδίδομαι.μ.δώσομαι.π.δομαι. uendo. Depon.accuſ.Herod.libro 1.οἱ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ χρημάτων ἀπέδοντο, Qui pecunijs illi imperium uendiderunt.

Ἀποδιδόμενοι ἀντὶ τοῦ ἀποδεδόντες.

Ἀποδιδράσκω.μ.άσω.π.ακα.refugio,aufugio.

Ἀποδίομαι.inſequor,ἀποδιώξω.

Ἀποδιδόω.μ.δώσω.π.δωκα.καὶ ἀποδίδωμι.reddo,id eſt exprimo,refero. Item uendo. Item attribuo, aſsigno, & tribuo, hoc eſt ἀπονέμω. Item enarro,& de re propoſita diſſero. Item edo, promo. Ariſtot.περὶ τὸ ἔργον αὐτῷ τοῦ ἀποδιδῶσιν, Edūt facinus. Itē debitū ſoluo, perſoluo. Ariſtoph. Ra. ἀπόδος τὸ ναῦλον. Actiu.accuſ.

Ἀποδιίσταμαι.ſeparor,χωρίζομαι.

Ἀποδικεῖν.cauſam defendere.

Ἀποδιοπομπεῖσθαι. auerto, reijcio, depello prodigium,deprecor,ablego,procul amoueo,expurgo,expio. Athen. lib.9. ὁ δὲ πολλὰ φροντίσας, καὶ τὸ προβληθὲν ἀποδιοπομπησάμενος, At ille cum multum meditatus quæſtionem reieciſſet, uel per diſsimulationem tranſmiſiſſet.Bud.Com.

Ἀποδιορίζω.ſegrego.

Ἀποδιδάσκω.figo.

Ἀποδοκεῖν. uideri aliquid non faciendum. Xenoph. ὡς δὲ καὶ ἐν τῷ κοινῷ ἀπέδοξε μηκέτι χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς χρήμασι.

Ἀποδοκιμάζω,uel ἀποδοκιμάω.μ.άσω.π.ακα. reprobo, non probo, eijcio, & moueo uel ſenatu uel ordine, & ignominia afficio. Hinc ἀποδεδοκιμασμένοι,ſunt ita moti & præteriti, qui ad uerbum ipſi ἀμνημόνευτοι dicuntur, ut præteriti ſenatores à cenſoribus. Actiu.accuſ.

Ἀποδόντωσις.εως.ἡ.dentium excuſsio.

Ἀπόδοξις.ſiue ἀποπλάνησις. reiectio, uel reprobatio rerum quarundam,quaſi in quæſtionem uenire non dignatarum.

Ἀποδος.diſceſſus,Herodot.

Ἀπόδοσις,εως.ἡ.redditio.

Ἀποδοχή.laus & commendatio.

Ἀποδοχμὸς.οῦ.ὁ.extendens.

Ἀπόδραγμα.portio,ἀπομερισμός.

Ἀποδοχμώσας.πλαγιάσας.

Ἀποδραίην.fugerem, irem in exilium.

Ἀπόδρασις.εως.ἡ.fuga,tranſfugium.

Ἀποδράω.ῶ.ἀόρ.β.ἀπέδρα. aufugio.

Ἀποδρέπω. μ.ψω. π.φα. colligere, auferro. Accuſ.

Ἀπόδρομος.qui deſijt curſu contendere.

Ἀποδρύπτομαι.μ.ψομαι.π.μμαι. lacero. Depon.accuſ.

Ἀποδρῶ.ἐκδέρω,excorio.

Ἀποδύομαι.exuo,ut ἀποδύεσθαι τὸ γῆρας exuere ſenectutē. Item excutio,non ſuſcipio.

Sicut Latine quoq; dicimus, exuere obſequium, exuere iugum, exuere reuerentiã. Item ſuſcipio, & aggredior, inſtituoq; agere. Chryſoſt. περὶ ἱερωσ. ἡ δὲ παρθένος ἐπὶ μείζοσιν ἀπεδύσατο. Ad maiora accincta eſt certamina, maiora meditata eſt. Bud. Cõ.

Ἀποδύρομαι μ. ῦμαι. deploro, conqueror, Depon. accuſ.

Ἀποδυσπετέω. μ. ήσω. π. ηκα. nolo loqui, cum ctia faſtidio ſicut ægrotus. Vſurpatur à Chryſ. in Epiſt. ad Eph. ca. 1. accuſ. (re.

Ἀποδυσωποῦμαι. expior, purgor aliquo ſcele

Ἀποδυτήριον. ου. τὸ. locus ante balnea, ubi ſe loturi exuũt, hoc eſt ueſtimenta deponunt, quaſi dicas exutoriũ ab ἀποδύειν. Sunt item ἀποδυτήρια in gymnaſijs & fanis ſacroſanctis: Latinè ſpoliaria dicuntur.

Ἀποδύω. μ. ύσω. π. υκα. exuo, γυμνόω. Actiu. accuſ.

Ἀπέειπω. ἀόρ. β. ἀπεῖπον. abnuo, renuo. Item palàm dico apud Homer. Interdum præpoſitione abundante, ſimpliciter dico.

Ἀποέργαθεν. ſeparauit.

Ἀπόερσεν. perdidit, corrupit. παρὰ τὸ ἔρρω, τὸ φθείρω.

Ἀπόζεμα. ατος. τὸ. decoctum.

Ἀποζεύγνυμι. μ. ζεύξω. π. ζευχα. καὶ

Ἀποζευγνύω. diſiungo. Actiu. accuſ.

Ἀποζῶ. ἀντὶ τοῦ ζῶ, parce ac tenuiter uiuere, modicè ac ſumma parſimonia uiuere. Thucyd. νεμόμενοι τὰ αὐτῶν ἕκαστοι, ὅσον ἀποζῆν, id eſt ἐσχαμένως ζῆν. Homerus ὅσον ἀποζῆν, quantum uictui ſuppeteret. Dicitur & hoc διαζῆν apud Plato. His opponitur ἐπιζῆν & καταζῆν, τὸ ἐπὶ ἐκτεταμένως ζῆν. Latini tolerare hoc aliquando dicũt. Cæſar lib. 1. Belli ciuilis, Libenter etiam ex profugis agnoſcebamus equos eorum tolerari. id eſt, quoquomodo ſuſtentari. Bud. in Annot.

Ἀπόζω. redoleo. Genit. ἀπόζω βορβόρου.

Ἀποθανατίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio immortalem, à morte uendico. Actiu. accuſ.

Ἀποθαυμάζω. demiror.

Ἀποθεάομαι. deſpicio.

Ἀποθεμελιόω. μ. ώσω. π. ωκα. fundamenta deſtruo. Neut. accuſ.

Ἄποθεν. delonge, foras, extra, procul.

Ἄποθεος. impius, ἄθεος.

Ἀποθεόω. μ. ώσω. π. ωκα. inter deos refero.

Ἀποθεραπεύω. curo, colo.

Ἀποθερίζω. ſpicas decutio.

Ἀπόθεσις. refuſio, apud Celſum, ut ἀπόθεσις τῶν ἐντέρων, inteſtinorũ refuſio. Bud. Cõ.

Ἀποθεσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. uaticinor. Neutrum. accuſ.

Ἀπόθεστος. non deſyderatus, neglectus. Ab α & ποθῶ, ποθέω. & in tertia perſona præteriti paſsiui, πεπόθεσται, unde ἀπόθεστος. Heſychius ἐπιζήτητος exponit, hoc eſt ualde deſyderatus, & tunc α intenſiua particula eſt.

Ἀπόθετος. ου. ὁ, ἡ. uel ἀπόθεττος, Suid. repoſitus, abiectus, reconditus, iacens. Ἀπόθετος νόμος, lex quædã muſica eſt. Plutar. in Muſ.

Ἀποθεωρέω. longe proſpecto.

Ἀποθέωσις. εως. ἡ. adſcriptio in catalogum diuorum, relatio inter deos, quæ quibus ceremonijs apud Ro. fieri conſueuit, eleganter ſcribit Herodian. libro 4.

Ἀποθήκη. ης. ἡ. horreum, repoſitorium, reconditorium, cella uinaria, Plinio frequens.

Ἀποθηλύνω. μ. υνῶ. effœmino. Accuſ.

Ἀποθησαυρίζω. repono, recondo, in theſaurum repono.

Ἀπόθικτος. ου. ὁ. non concupitus.

Ἀποθλίβω. affligo, reprimo.

Ἀπόθλιμμα. ατος. τὸ. expreſsio, id quod exprimitur ex herbis, aut ſimilibus rebus.

Ἀποθνήσκω. morior, emorior. Ἀποθανὼν ὑπὸ παιδὸς, interẽptus à filio, uel opa filij neci datus. Ammõ. ἀπέθανε diſtinguit à τέθνηκε (κε.

Ἀποθορέω. diſsilio, diſcurro.

Ἀποθρασύνεσθαι. audere.

Ἀπόθραυσις. εως. ἡ. refractio.

Ἀποθραύω. refringo.

Ἀπόθρεπτος. uitandus, φευκτός.

Ἀποθριάζω. μ. άσω. π. ακα. folia fici decerpo, auſero, uello. Ariſto. Acharn. τίς τῶν ὀδοντων μάντων τὸ πέος ἀποθριάσας.

Ἀπόθριξ. impubes.

Ἀποθρηνέω. defleo, lugeo.

Ἀποθρύπτω.μ.ψω.π.φα.*frangor delicijs.*

Ἀποθρώσκω.*exilio,deſilio.*

Ἀποθύνω,*non conſequor,fruſtror.*

Ἀποθυνίζω.*repudio, decipio, expungo. Lucian.*ἅτ᾽ ἁμὰ οὗτος ὑμῖν ἀποτηθύνισαι.

Ἀποθυρόω,*excludo,*ἀποκλείω.

Ἀποθύω.*polluceo,hoc eſt,ſacrificijs celebrãdis abſumo. Xenoph.* δεκάτην τῶν ἐκ τῆς λείας τῷ θεῷ ἀπέθυσαν.*Bud.Com.*

Ἀποίζειν.*exibilare,illudere.*

Ἀποικέω.μ.ήσω.*extrà & de longe habito. Neutrum.*

Ἀποίκησις.ιος.*migratio.*

Ἀποικία.ας.ἡ.*colonia.Bud.in Annot.*

Ἀποικίζω.μ.ίσω.π.ικα.*coloniam deduco,habitationem disiungo.*

Ἀποικοδομέω.μ.ήσω.π.κκα. *deuaſto, demolior,diruo.*

Ἄποικος.ου.ὁ.*colonus.*

Ἀποιμώζω.*defleo.*

Ἀποινᾷν.*redimere,*ἀπολυτροῦν.

Ἄποινον.ου.*precium redemptionis, liberatio pœnæ. Quicquid pro libertate ac capite alterius ſoluebatur, hoc nomine appellabant. Veteres quoque pecuniam ſic uocabant. unde uerbum* ἀποινᾶσθαι,*pro pecuniam exigere.*

Ἄποιος.ου.ὁ.*uacuus qualitate.*

Ἀποίσω.*auferam.*

Ἀποίχομαι.*tranſeo,prætereo.*

Ἀποκαθαίρειν. *luſtrare & expiare. Bud. Cõ.*

Ἀποκάθαρμα.τος.τὸ.*expurgamentum.*

Ἀποκαθαρτικός.*habens uim purgandi.*

Ἀποκαθεύδω.*ſeorſim dormio.*

Ἀποκαθηλόω.μ.ώσω.π.ωκα.*refigo.Act.accuſ.*

Ἀποκαθήλωσις.ιος.ἡ.*refixio.*

Ἀποκαθημένη.*mulier menſtruata.*

Ἀποκαθίστημι.μ.ήσω.π.κκα. *reſtituo, recreo, emendo.Accuſ.*

Ἀποκαίνυμι.*uinco,*ἀπὸ τοῦ καίνω,τὸ φονεύω,ἢ παρὰ τὸ ἄνυμι τὸ λαμβάνω. ἄνυνται γὰρ ἢ λαμβάνουσιν ἆθλον οἱ νικῶντες.

Ἀποκακήσαντες.*ſecuri,ocioſi,negligentes.*

Ἀποκαλέω.μ.έσω.π.κέκληκα. *reuoco, denomino,accuſo.*

Ἀποκαλύπτω.μ.ψω.π.φα.*reuelo. Accu.*

Ἀποκάλυψις.ιος.ἡ.*reuelatio.*

Ἀποκάμνω.*defatigor.*

Ἀποκάμπτω.μ.ψω.π.φα.*reuertor,uexo.*

Ἀποκάπνισμος.ου.ὁ.*inſinuatio.*

Ἀποκαραδοκέω.μ.ήσω.π.κκα.*ſpeculor,expecto. Accuſ.*

Ἀποκαραδοκία. ας.ἡ. *ſpeculatio, expectatio uehemens & anxia, cum ex corde quippiam expectatur.*

Ἀποκαρθίρησις.ἡ,*irriſio, figura Quintil.*

Ἀποκαρτερέω.μ.ήσω.π.κκα. *laqueo aut inedia mihi mortem conſciſco, ut ait Suid.* Διακαρτερῶντες ἑαυτοὺς *dicuntur ſeſe tollerantes,id eſt ſeſe quoquomodo ſuſtentantes, modice ac parce uiuentes, quod qui facere non ſuſtinent,* ἀποκαρτερεῖν *dicuntur,& inedia uitam finire.*

Ἀποκαταβαίνω.μ.ήσομαι.*deſcendo, contẽno.*

Ἀποκαταλλάσσω.μ.ξω. *ad concordiã & contuberniũ adduco, amicos cõcilio & paro. Item diremptam gratiã & ſolutã ſartio, amicitiam reduco.Bud.Com.*

Ἀποκατάστασις.ιος.ἡ. *reſtitutio, id eſt inſtauratio rerum in priſtinum ſtatum.*

Ἀποκαυλίζω.*decurto.*

Ἀπόκαυλις. ιος. ἡ.*et* ἀποκαύλισις. *extirpatio de cardine uel caule, reuulſio, decurtatio.*

Ἀποκάω.μ.καύσω.π.κα.*deuro,comburo.*

Ἀποκέκλαντες.*declinantes,*ἀποκλίναντες.

Ἀπόκειμαι.*reſideo, accido, immineo, depoſitus ſum.*

Ἀποκείμενος.*repoſitus,reconditus.*

Ἀποκείρω.μ.κερῶ.π.κα.*detondeo. Act.accuſ.*

Ἀποκεντίσαι.*excoriare,euellere.*

Ἀποκέλλω.*nauem applico.*

Ἀποκεφάλισμα.ατος.τὸ.*purgatio capitis.*

Ἀποκεφαλεῖν.*decollare, amputare caput.*

Ἀποκηδέω.μ.ήσω.π.κκα.*negligo.Act.accuſ.*

Ἀποκήλω.*inſequor,*ἀποδιώκω.

Ἀποκήρυκτος.ου.ὁ.*abdicatus,exhæres.*

Ἀποκήρυξις.ιος.ἡ. *abdicatio, exhæreditatio.*

Ἀποκηρύττω.μ. ξω. π. υχα.*reuelo, abdico. Actiu.accuſ.* Ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα,*auctionem bonorum facio, auctionor. Budæus Commentarijs & in Annot.*

Ἀποκιασμός.οῦ.ὁ.*obumbratio.*

Ἀποκυλίνδω.deuoluo.

Ἀποκινδυνεύειν.periclitari,experiri periculum,periculum ſubire.

Ἀποκινέω.remoueo.

Ἀπόκινος. ὁ. fuga,deceſſus, genus laſciuæ ſaltationis.

Ἀποκισσόω. hederaſcere, in hederā trāſire.

Ἀποκλαίω.μ.αύσω.π.αυκα. deploro. Actiu. accuſ.iungitur.

Ἀποκλείομαι.excludor.

Ἀποκλειόμενος.ου.ὁ.obſtructus.

Ἀποκλείσαντες, φυλακίσαντες.

Ἀπόκλεισμα.ατος.τὸ.φυλακὴ, cuſtodia.

Ἀποκλείω.μ.είσω.excludo, claudo,obſero. Accuſatiuo.

Ἀποκληροῦν.allegere,ſorte diſtribuere,in decurias contribuere,exhæredare.

Ἀπόκληρος.ſine ſorte,exhæres.

Ἀποκλήρωσις. eſt attributio munerum ſigillatim unicuique facta, uiceſq; fungendi officij attributæ: uacationes uulgo uocant.Budæus Commentarijs.

Ἀπόκλητος.ου.ὁ.uocatus.

Ἀποκλίνω.μ.ινῶ.π.ικα.declino.Accuſ.

Ἀπόκλισις.ιος.ἡ.declinatio.

Ἀποκλύω.eluo,expurgo.

Ἀπόκλυμα.excuſatio.

Ἀποκναίω.afficio mœrore,occido, infero dolorem,turbo.

Ἀπόκναισις.ιος.ἡ.λύπη.mœror.

Ἀποκνέω.μ.ήσω.π.ηκα. pigreſco.

Ἀπόκνησις.ιος.ἡ.pigritia.

Ἀποκνίζω.uellico,amputo.

Ἀποκοιμάομαι,μ.ήσομαι.π.ημαι.dormio.Depon.abſol.

Ἀπόκοιτος.ου.ὁ.adulter,ſeorſum cubans. Lucian.μηδέποτε ἀπόκοιτός μοι γενόμενος,ἀφ' οὗ γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξατο.Verba ſunt meretricis de ſuo amaſio.

Ἀποκοιτῶ. ſecubo, nocte abſum. Demoſthenes περὶ στεφ. μήτε ἀρχαιρεσιάσοντας, μήτε ἀποκοιτοῦντας.

Ἀποκολάπτω.μ.ψω.π.αφα.priuo,expello nocendo.Accuſ.

Ἀποκολυμβάω.elabor natando.

Ἀποκολούω.mutilo,κολοβόω.

Ἀποκοπή.ῆς.ἡ. amputatio. Ἀποκοπὴ τῶν χρεῶν,nouæ tabulæ, quaſi alieni æris deciſiones. Ἀποκοπὴ φωνῆς uocis eſt amiſsio, & extrema raucedo.Bud.Com.

Ἀποκοπιᾶν. deficere in explorādis ueſtigijs.

Ἀπόκοπος.ου.ὁ.exectus,imbecillis.

Ἀποκόπτω.μ.όψω.π.οφα.amputo,repello, abiungo,ſeparo. Item præcido cunctationem,& haſitationem tollo. Accuſ.

Ἄποκος.intonſus.

Ἀποκοσμέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſpolio.Accuſ.

Ἀποκορσωσάμενος.tonſus, ἀποκαρσάμενος. κόρσαι enim capilli dicuntur Aeſchylo.

Ἀποκοτταβίζειν. quod à potu in poculo uini relictum eſt effundere,ut ſonitum edat.

Ἀποκραιπαλάω.expergiſcor à crapula, & deſiſto crapulari.

Ἀποκρατέω.cohibeo.

Ἀποκρεμάζω.ſuſpendo.

Ἀπόκρεως.ω.ὁ.carniſpriuium.

Ἀπόκρημνος.ου.ὁ,ἡ.præruptus.

Ἀποκριθαόω.incerno,excerno,ſicut ἀποκρίνω.

Ἀπόκριμα.reprobatio,ſententia.

Ἀποκρίνομαι.μ.οῦμαι. reſpondeo, ſeparor. Item pro decumbere, ἀπερείδεσθαι, κατασκῆψαι,Thucyd. Dicitur & de ijs,quæ à concretione reſoluuntur. Philo de interitu mundi, ἀποκριθήσονται δὲ τὰ πάντα εἰς μίαν οὐσίαν τὴν πυρός.Bud.Com.

Ἀποκρίνω. ῶ. reprobo, reijcio, ἀποδοκιμάζω. Item ſeparo,ſecerno,eximo,Theophraſtus. Item quod confuſum eſt, ſecerno & abſtraho,Platoni & Ariſtot. Item ſeligo,deligo,ἐκκρίνω, Pauſan. Item incerno,ſiue emundo,excerno,hoc eſt purgamenta corporis emitto,Galeno. Aliquando pro conſtituo. Ariſtoteles libro 6. de Hiſtor. anim.ὀλίγον δὲ ὕστερον καὶ τὸ σῶμα ἤδη ἀποκρίνεται, Paulo poſt & corpus conſtituitur.Budæus Commentarijs.

Ἀπόκρισις.ιος.ἡ.deceſsio,excretio,ſeparatio,ſeceſſus,egeſtio,reſponſum.

Ἀποκριτικὸς δύναμις. uis excernendi, excrementaq; expellendi.

Ἀπόκριτος.ſelectus,ἔκκριτος. Sic dicūtur,quæ deo dedicata ſunt, ut eximia, & ἐξαίρετα.

Ἀποκρόσσας.ſcalatim.

Ἀπόκροτος.ε.ὁ,ἡ.durus,aſper,rigidus.

Ἀπόκρουσις.εως.ἡ.occaſus.

Ἀποκρούομαι.refello,refuto,reijcio.

Ἀποκρούω.μ.ούσω.π.ουκα.expello. Accuſ.

Ἀποκρύπτω.μ.ύψω.π.υφα.καὶ ἀποκρύπτομαι.cello,condo,abſcondo. Accuſ. Lucian.ἐπεὶ δὲ ἀποκρύψαμεν αὐτούς,Vbi uerò è conſpectu eorum euaſimus,euolauimus.

Ἀπόκρυφος.ε.ὁ,ἡ.occultus,arcanus.

Ἀποκτᾶσθαι.amittere,ἀποβάλλεσθαι.

Ἀποκτάννυμι.καὶ

Ἀποκτείνω.καὶ

Ἀποκτέω.μ.τενῶ.π.ακα.καὶ

Ἀποκτίννυμι.occido. Actiu.accuſ.

Ἀπόκτισις.εως.ἡ.colonia.

Ἀποκυήσασα.ης.ἡ.abortiuū faciens,Plutar.

Ἀποκύησις.εως.ἡ.puerperiū,æditus partus.

Ἀποκυΐσκω.ſatifico.Bud.Com.

Ἀποκυλίζω.καὶ

Ἀποκυλίω.μ.ίσω.π.ικα.reuoluo.Act. accuſ.

Ἀπόκυνον.Romani braſsicam ruſticam aut caninam uocant.

Ἀποκυπαρῶσαι.ἀποκτεῖναι,occidere.

Ἀποκυνιάζειν.fugitiuum eſſe à domino.

Ἀποκυρόω.μ.ώσω.π.ωκα.abrogo. Act.accuſ.

Ἀποκωλύω.prohibeo.Actiu. accuſ.

Ἀπολαβεῖν.τὰ ἐνέχυρα.recuperare pignora.

Ἀπολαγχάνοντες dicuntur, quibus ſors non obtigit,qui ſpe ſortis exciderunt, quaſiq́ repulſam paſsi ſunt.

Ἀπολαγχάνω.non ſortior.

Ἀπολάκκισμα.ῥάπισμα,ἀπὸ τῆς ψοφεῖν,ictus flagelli,colaphus.

Ἀπολακτίζω.μ.ίσω.π.ικα.calcitro, reſilio.

Ἀπολαμβάνω.μ.λήψομαι.π.ηφα.ἀόρ.β.ἀπέλαβον. recipio, recupero, par pari refero. Item capio, deprehendo, intercludo, intercipio, cohibeo, cogo, concludo, Xenoph.& Ioſeph. ἀπολαμβάνουσι τοὺς πολεμίους ἐν κοίλῳ χωρίῳ.

Ἀπολάμπω. effulgeo. Dionyſ. πῦρ ἀπέλαμψεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς.

Ἀπόλαυσις.εως.ἡ.fruitio.

Ἀπόλαυσμα.τὸ.oblectamentum.

Ἀπολαυστὰ.τὰ. ad edendum idonea.

Ἀπολαυστικόν.ϐ.τὸ.quo fruimur.

Ἀπολαυστικός.ϐ.ὁ.uolupluoſus.

Ἀπολαύω. μ. αύσω. π. αυκα. fruor, delicior, capio fructum uel commodum. Plutarchus in Antonio. Ἀπέλαυον δὲ καὶ τῆς φιλοτιμίας αὐτοῦ οἱ πολέμιοι, Fructum etiam ex eius ambitione capiebant hoſtes. Aliquando pro incommodum capio. Iſocrat.περὶ τῆς ἀφλεώς,αὐτὸς ἀπολαύω τὸ φλαῦρον.Genit.iungitur & accuſ.

Ἀπολαχίζω.diuido.

Ἀπολάψεις,& ἀπολείψεις. uorabis,linges, diripies canū in morem. Ariſtophanicum eſt.

Ἀπολάω.lapido,ἀπολιθόω.

Ἀπολεαίνω.μ.ανῶ.declino. Accuſ.

Ἀπολέγομαι.μ.ξομαι.π.γμαι. ſum deſeſſus dicendo. Item repudio,repello,nō accipio, detrecto,non poſco,non admitto,Polybio, & Plutarcho in Catone, Solone, & Lucullo. Item ſuccumbo,cedo,do manus. Plut.in Lycurgo.Ἀπολέγομαι τὴν ψυχὴν, deſpondeo animum.Bud.Com.

Ἀπολέγω. annuncio, manifeſte dico, prodo, effero, probo, declaro, ἀποφαίνω, ἀποδεικνύω,Philoni de Mundo. Item deligo. unde ἀπειλεγμένοι & ἀπόλεκτοι, delecti, eximij,ſelecti. Item decerpo, Theophraſto. Item interdico, ueto. Et ἀπολέγω δικαστὴν,recuſo, reijcio iudicem. ut iniquum. Budæus Commentarijs.

Ἀπολείβω.diſtillo.

Ἀπολείπομαι. μ. είψομαι. π. ειμμαι. deficio, relinquor,defraudor apud Lucia. in Icaromenippo. Itē abſum, diſcedo, Xenoph. Itē ignarus ſum, hoc me latet, Lyſ. Item nō diſco,imperitus ſum,non aſſequor, Iſocr. Item inter abiectos & uileis exiſtimor, apud eundem Bud.Com.

Ἀπολειπόμενος πόνου. abhorrens laborem.

Ἀπολείπω.μ.είψω.π.ειφα.repudio. Itē abſum. Iſocr. Καὶ πολλάκις δι᾽ αὐτὰ παθόντες, ἀπέλειπον τοῦ μὴ ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιπεσεῖν.ἀντὶ τοῦ παρ᾽ ὀλίγον ἦλθον περιπεσεῖν. Aliquādo relinquo,hoc eſt præcedo,anteuerto,excello,præſto.Iſocr. Ἀπολείπει μοι τοῦτο.Hoc mihi deficit.Bud.Com.

Ἀπολειφθεὶς. ſeparatus, relictus, qui alios aſſe qui non poteſt.

Ἀπόλειψις. ιος. ἡ. defectio, diuortium.

Ἀπόλεκτος. ου. ὁ, ἡ. electus, eximius, ἐκ πλειόνων ἐξειλεγμένος. Item piſcium genus, quos ſynotontidas uocant, de quo Hermol. in Plin.

Ἀπολελαμμέναι. cõmunes, κοιναὶ, quaſi in populũ diſtributæ uulgatæq́ʒ, Hippocrati.

Ἀπολελοιπότες, pro νενικηκότες, apud Iſocr. translatum à curſoribus, qui cum uincunt, uictos poſt ſe relinquunt.

Ἀπολέμητος. ου. ὁ. ſine bello.

Ἀπόλεμος. ου. ὁ. expers belli, nõ laceſſitus bello, ignarus rei bellicæ, ἀπειροπόλεμος.

Ἀπολέμως. inerter.

Ἀπολεπίζω. detraho corticem.

Ἀπολέσθαι. mori.

Ἀπολέω. μ. έσω. π. ἀπώλεκα, et Atticè ἀπολώλεκα. Vel ἀπόλλω, ἀπολῶ, ἀπῶλα, et Atticè ἀπόλωλα, ſignificat τὸ ἀπολλύω, de quo mox.

Ἀπολήγω. deſino, παύομαι.

Ἀπολιβάξεις. recedes. Ariſtoph. οὐκ ἀπολιβάξεις ὅτι μ' ὦ κάκιστ' ἀπολούμενοι. Sumpta Metaphora à guttis celerrime decidentibus.

Ἀπολιγαίνειν. clamare, tumultuari.

Ἀπολιθοῦσθαι. in lapidem rigo. Strab.

Ἀπολιτικός. οῦ. ὁ. ciuilis gubernationis expers.

Ἀπολιμπάνονται, abſunt, inferiores ſunt certamine, & à prætereunte relinquuntur. Budæus Commentarijs.

Ἀπολιμπάνω. μ. ανῶ. relinquo. Actiu. accuſ.

Ἀπόλιον. mirabile.

Ἄπολις. ιδος. ὁ, ἡ. extorris.

Ἀπολισθαίνω. defluo, delabor.

Ἀπολιταργέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ

Ἀπολιταργίζω. aufugio, celeriter abeo, ἀποδραμεῖν. λιταργισμὸς enim ſaltationes uocant. uel quoniam λίτη ianuam ſignificat, & ἀργὸς celer. Ariſtophanicum eſt.

Ἀπολίτευτος. ου. ὁ. nequaquam ciuilis, inadminiſtratus.

Ἀπολίτης, pro ἄπολις apud Theopomp.

Ἀπολιχμάω. ſugo, ἀπολείχω, lingo.

Ἀπολλά. ἅτινα, πολλά.

Ἀπολλύω. μ. ύσω. π. υκα. καὶ

Ἀπόλλυμι. pereo, perdo, deſtruo.

Ἀπόλλων. ωνος. ὁ. Apollo.

Ἀπολλωνίας, laurus, δάφνη.

Ἀπολλώνιον. ου. τὸ. templum Apollinis.

Ἀπόλλωνος. ciuitas Aegypti ad Aethiopas.

Ἀπολλωνοπολίτης. nomen gentile.

Ἀπολλῶς. τοῦ ῶ. Apollo uiri nomen.

Ἀπολογέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. καὶ

Ἀπολογέω. defendo, reſpondeo, excuſo, cauſam dico. Ἀπολογοῦμαι δεδεμένος, è uinculis cauſam dico. Bud. Com.

Ἀπολόγημα. ατος. τό. excuſatio.

Ἀπολογία. ας. ἡ. defenſio, excuſatio.

Ἀπολογίζομαι. ἀποκαθαίρομαι, perpurgor, ἀποδίδωμι λόγον τῶν δαπανημάτων.

Ἀπολογισμός. οῦ. ὁ. enumeratio, ἀπολογία.

Ἀπολογούμενοι. οἱ. defenſores.

Ἀπολὸς. immobilis, grauis.

Ἀπολοφύρεσθαι. deplorare.

Ἀπολυμαίνομαι. purgor. Λύματα enim τὰ καθάρσια.

Ἀπολυμαντήρ. ῆρος. ὁ. corruptor.

Ἀπολύομαι. abſoluor, hoc eſt ἀποφεύγω, Thucyd. Item refuto crimina, & diluo, ἀπολυμαίνομαι, ἀπολυτρόω, Plutarcho in Anto. Τοῦ ἐγκλήματος ἀπολύεσθαι, eſt à crimine abſolui. Ἀπολύεσθαι τὴν ὑπόνοιαν, ſuſpicionem & crimen diluere. Item diſcedo, proficiſcor, Polyb.

Ἀπόλυσις. ιος. ἡ. abſolutio.

Ἀπόλυτος. abſolutus, ἄφετος, ἀποφυγών.

Ἀπολυτρόω. μ. ώσω. π. ωκα. redimo pecunia.

Ἀπολύτρωσις. ιος. ἡ. redemptio, ἀποφυγὴ, ἀπόλυσις.

Ἀπολύω. μ. ύσω. π. υκα. eſt dimittere à noſtro conſortio, familiaritate, poteſtate, arbitrioq́ʒ, ut cum dicimus. Dimiſit exercitum inſtructum. Dimittitur concio, uel ſenatus, cum unicuique poteſtas ſit, quò uelit, abeundi. Dimitto amicum uolentem proficiſci. Et in malam partem, quemadmodum Cice. de Orat. Dimitto autem eos non tam contumelioſe, quàm philoſophum illum Annibal. Et in Vatin. Sic ſum incitatus, ut cum te non minus contemnerem quàm odiſſem, tamen uexatum potius

potius quàm deſpectũ uellem dimittere. Et ἀπολύειν τὴν γυναῖκα, repudiare, ſiue (ut Sueton.) dimittere uxorem.

Ἀπολύων. abſolutus, cum quis ceſſat à coitu uel adulterari.

Ἀπολώλεκα, Atticè pro ἀπώλεκα. perij, perdidi. ab ἀπολέω, ἀπόλωλα.

Ἀπόλυσεν. inuiſum reddidit.

Ἀπομαγδαλία. ας. ἡ. furfur, in quo poſt cœnã manus purgabant, et canibus proijciebãt.

Ἀπομάγματα. παραθειάματα, ἀπόμακτρα, ἀποκαθάρματα.

Ἀπομάκολον. fructus arbuti, Latinis unedo

Ἀπομακρόθεν. eminus, à longe.

Ἀπομάκτης. ου. ὁ. abſterſor, purgator.

Ἀπομάκτρα. lignũ quo menſuræ deradũtur.

Ἀπομαλακίζομαι. effœminatus ſum, ob molliciem ad rẽ quampiã parũ animatus ſum.

Ἀπόμαμμα. ης. ἡ. abauia.

Ἀπομανθάνω. dediſco. Vide in μανθάνω.

Ἀπόμαξις. ιος. ἡ. abſterſio.

Ἀπομαραίνω. μ. ανῶ. tabefacio, langueſco.

Ἀπομαρτάνω. fruſtor. Vide in ἁμαρτάνω,

Ἀπομαστιγῶσαι. flagris cædere.

Ἀποματαιάσαι. uilipendere, ἐξευτελίσαι.

Ἀποματαΐζει. cohortatus inſolenter.

Ἀπομάττεσθαι. μιμεῖσθαι, ἀποτυποῦν, exprimere, Athenæus.

Ἀπομάττω. μ. ξω. π. αχα. abſtergo, extergo, excipio, ἀναλαμβάνω, imitor figuram rei. Ac.

Ἀπομάχομαι. μ. ἤσομαι. expugno.

Ἀπόμαχος. ὁ. ἐκτὸς πολέμου γεγονὼς, pugnæ expers. Sic uocãtur Aeliano, qui parte corporis debilitati, rei militari inutiles facti ſunt, Cauſarij Latinis. Liui. Tertius exercitus ex cauſarijs ſenioribusq; ſcribatur, qui urbi mœnibusq; præſidio ſint.

Ἀπομαλθακευόμενοι. τούς. placenteis.

Ἀπομερμηρίσαι. obdormire, ἀποδαρθάνειν.

Ἀπομετρέω. ῶ. metior.

Ἀπομηκύνω. produco, protendo.

Ἀπομηνίζω. iram depono. Vel præpoſitione abundante, iraſcor.

Ἀπομιᾶς. ſimiliter.

Ἀπόμισθος. mercede aliquid faciens. Interdum qui non recipit mercedem.

Ἀπομισθόω. μ. ώσω. π. ωκα. loco mercede. Accuſatiuo.

Ἀπομισθώματα. αἱ δημοσίαι οὐσίαι.

Ἀπομνημόνευμα. τό. commemoratio, commẽtarius, regeſtum. Ita Xenophon ἀπομνημονεύματα quendam librum inſcripſit, tanquam dictorum factorumq; Socratis memorabilia.

Ἀπομνημονεύω. commemoro.

Ἀπομνημονίζω. μ. ίσω. π. ικα. καὶ

Ἀπομνησίω. obliuiſcor. Genit.

Ἀπομνύναι. καὶ ἀπόμνυσθαι. ἀποβάλλειν δι᾽ ὅρκων, abiurare & inficiari. Item eiurare magiſtratum & cum iureiurando deponere. Herodia. ἔνθα οἱ ῥωμαίων ἄρχοντες ἀπόμνυνται, Abdicant ſe magiſtratibus. Plutarch. ἀπομόσασθαι τὴν ἀρχήν.

Ἀπόμοιρα. ας. ἡ. pars, portio.

Ἀπομονωθείς. ένος. ὁ, ἡ. in uitia ſolus relictus.

Ἀπόμπιμοι. dies nefaſti.

Ἀπόμοργμα. τὸ ἐκμαγεῖον, τὸ ἐκσφράγισμα, ſigilli impreſſio. Bud. Commentarijs.

Ἀπομόργνυμι. μ. όρξω. π. ορχα. exprimo, informo. Item abſtergo, quia exprimendo fiunt abſterſiones, Budæus Commentarijs.

Ἀπομόσει. ſtatim, ſine conſideratione.

Ἀπόμυιος. Iouis cognomen. Tradunt enim Herculem in olympia rem diuinam obeuntem, cum muſcarum multitudine infeſtaretur, Ioui ſacrificaſſe ἀπομυίῳ, protinusq; ultra Alpheum eſſe muſcas abactas.

Ἀπομυξίαι. αἱ. ſordities.

Ἀπομυζίζω. ἀποσομίζω.

Ἀπομύττω. μ. ύξω. π. υχα. emungo, decipio, præſtigijs illudo. Accuſ.

Ἀπομωραίνειν. dementare, ſiue fatuũ reddere, ſiue μώρωσιν inducere, quæ accidit cum tã uſus rationis quàm memoria in homine intercipitur.

Ἀπών. abſens, indecens.

Ἄπονα. τά. medicamenta quæ dantur ad leuandum dolorem.

Ἀπόνασο. ὄνασο, fruere, ἀπωναίω.

Ἀποναίω. migro, ſedem muto. Neutrum.

Ἀπόναμαι. adiuuor, utilitatem & delectamẽtum capio, fruor. Genit.

i

Ἀποναρκάω.μ.ήσω.π.κκα.ſtuporē excutio.

Ἀπόνασθαι.frui,ἀπολαῦσαι.

Ἀπονέμω.μ.νεμῶ diſtribuo,adhibeo,tribuo. Herodia.ἑκάστῳ τὸ κατ᾽ ἀξίαν ἀπονέμων. Idem,μηδὲν ῥαθυμίᾳ,μηδ᾽ ἀναπαύσῃ ἀπονέμων,Nihil loci quieti & deſidiæ relinquens.

Ἀπονενοημένος.arrogans temerarius, inſipiens,uecors,amens,deploratus,profligatus,Demoſth. Et apud Theophra. pro homine flagitioſiſsimo,& nequiſsimo, & contaminatiſſimo.

Ἀπονέομαι.redeo.

Ἀπονεοττεύω.μ.εύσω.π.ευκα.nidum facio,nidifico.

Ἀπονευρόω.neruos abſcindo.

Ἀπονευρώσεις.quibus digiti mouentur, tendines.τόνοι dicuntur Hippocrati.

Ἀπονεύω.μ σω.π.κα.declino.

Ἀπονέω.peruenio,utilitatem capio,deſtruo.

Ἀπονήθη.adiutus eſt,ὠφελήθη.

Ἀπόνηρος.ου.ὁ.indeprauatus.

Ἀπονητί.ſine labore.

Ἀπόνητος.ου.ὁ,ἡ.illaborioſus.

Ἀπονήχομαι.enato.

Ἀπονία.laboris carentia & defectus.

Ἀπονικάω.exupero,uinco.

Ἀπονίνημι.honorem tribuo.

Ἀπόνιμμα.ατος.τὸ.καὶ

Ἀπόνιπτρον.ου.τὸ. malluuium, peluis in qua manus poſt cœnam abluebantur.

Ἀπονίζω.abluo,poſt menſam proprie,quemadmodum τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ αἰτοῦσα,ante menſam,authore Polluce.

Ἀπονοηματίζω.μ.ίσω.π.ικα.molior.

Ἀπόνοια.ας.ἡ.uita flagitioſa & contaminata,uecordia,arrogantia,cōtumacia,faſtidium,ſecordia,deſperatio. Item demigratio,ab ἀπονοέω,id eſt ſedem habitationemq́ muto. Budæus Commentarijs.

Ἀπονομὴ.diſtributio.

Ἄπονος.ου.labore carens,qui nullo dolore cōflictatur.

Ἀπονοστέω.μ.ήσω.π.κκα.redeo. Neutrum abſolut.

Ἀπονοσφίζεσθαι.ſeparari,ἀποχωρίζεσθαι.

Ἀπονούμενος.oblitus,ὁ μνημονεύων.

Ἀπόνυμι.μ.ύσω.π.υκα.adiuuo.Accuſ.

Ἀπονύχεις.ου.ὁ.καὶ

Ἀπόνυμφος.ου.ὁ.qui mulieris commercio nō delectatur,μισογύνης.

Ἀπονυχίζω.extorqueo,aufero.τὰς ὑπερεξούσας τῶν ὀνύχων ἀφαιρέω,καὶ μεταφορικῶς ἀποσφάλλω,ἀποκλάω. Ariſtophan. Equit. ἀπονυχιῶ σου τ᾽ ἀν πρυτανείῳ σιτία.

Ἀπονύχισμα.τὸ.præſegmen unguium.

Ἀπόνως.ſine labore,nullo negotio.

Ἀπόξενος.ου.ὁ,ἡ.inhoſpitalis.

Ἀποξενοῦσθαι eſt ἐν τῇ ξένῃ ἀποδημεῖν.

Ἀποξενόω.μ.ώσω.π.ωκα.facio exulem. Accuſatiuo.

Ἀποξένωσις.eſt peregre agentis,& cui peregrinari contigit.

Ἀποξέω.μ.έσω.π.εκα.leuiter incido,ſcalpo,polio. Accuſ.iungitur.

Ἀποξίνυμι.extinguo.

Ἀποξιφίζειν.ſaltationem quandum agere,ξιφισμὸν dictam.Significat etiā reprobare.

Ἀποξυνίζω.abrado.

Ἀποξυνόω.acidum reddo,Plutarch.

Ἀποξύσματα.ramenta,alias minuta quædam fruſtula inhærentia inteſtinis: quidā ſtrigmenta nominant.

Ἀποξυσμένας.τὰς.incuruatas.

Ἀποξύομαι.diſtringor.

Ἀποξύω.μ.ύσω.π.υκα.detraho polien do Accuſ.

Ἀποπαλαιόω.antiquo,abrogo.

Ἀπόπαππος.ου.ὁ.abauus.

Ἀποπαπταίνω.μ.σω.π.κα.circumſpicio ut fugiam.

Ἀποπάρδω.crepitum uentris emitto.

Ἀποπατέω.μ.ήσω.π.κκα.purgo uentrem.

Ἀποπάτημα.ατος.τὸ.excrementum,merda.

Ἀπόπατος.ου.ὁ.latrina,fimus.

Ἀπόπειρα.ας.ἡ.experientia.

Ἀποπειράομαι.μ.άσομαι.tento.

Ἀποπεμπτος,auerſus,expiatus.

Ἀποπέμπομαι.idem quod ἀποπέμπω,depello,auerto,reijcio,remoueo à me.

Ἀπόπεμπτος,uel ἀπόπεμπτος.ſceleratus & fugiendus propter morum improbitatem.

Ἀποπέμπω. μ. ψω. π. φα. repudio, remitto, amando, ablego. Accuſ.

Ἀποπομψάμενος. ου. ὁ. qui repudiauit.

Ἀπόπεμψις. ιος. ἡ. repudium, remiſsio.

Ἀποπεφασμένως. palam, maniſeſte.

Ἀποπηδάω. μ. ήσω. π. κκα. deſilio.

Ἀποπίμπλημι. μ. ήσω. π. κα. impleo. Accuſ.

Ἀποπίπτω. μ. πεσοῦμαι. delabor, decido.

Ἀποπιστεύω. μ. σω. π. κα. in fidem uenio, fido.

Ἀποπλανάω. ῶ. impono, fraudo, decipio.

Ἀποπλανηθείς. ὁ. qui aberrauit.

Ἀποπλάνησις. ιος. ἡ. aberratio.

Ἀπόπλανος. improbus, præſt.giator.

Ἀποπλέω. nauigo.

Ἀπόπληκτος. ου. ὁ, ἡ. ſtolidus, ſtupidus, attonitus.

Ἀποπληξία. ας. ἡ. ſtupor corpore menteq́, lãguor, aduerſitas, apoplexia.

Ἀποπληρωτής. οῦ. ὁ impletor, executor.

Ἀποπλήσσω. μ. ξω. π. χα. percutio. Accuſ.

Ἀπόπλοος. ου. ὁ. receſſus nauium.

Ἀπόπλουν. nauigium inutile.

Ἀπόπλυμα. ατος. τὸ. purgatio.

Ἀποπνεῖται. negat, ἀρνεῖται.

Ἀποπνέω. exhalo. Genit ut, ἀκράτου ἴσθιν ἀποπνείων.

Ἀποπνίγομαι. ſuffocor.

Ἀποπνίγω. μ. ίξω. π. κα. ſuffoco, ſtrangulo. Actiu. accuſ.

Ἀποποιοῦμαι. renuncio alicui amicitiam.

Ἀποπομπαῖος. ἀλεξίκακος, depulſor malorum, & auerſor, defenſorq́ peſtium & calamitatum.

Ἀποπομπεῖν depellere.

Ἀποπομπή. ῆς. ἡ. ἀποτροπή, repudium, procuratio & depulſio ſceleris & prodigij.

Ἀποπορεία. ας. ἡ. repedatio, reditus.

Ἀποπορευτέον. redeundum, abeundum.

Ἀποπρεσβεύω. legationem renuncio.

Ἀποπροειμένον. reiectum.

Ἀπόπροθι. de longe, ἄποθεν.

Ἀπόπροθεν. coram.

Ἀπόπροθεν. longe, ἀπόπροθεν, πόῤῥωθεν.

Ἀποπροσωπίζεσθαι purgare faciem.

Ἀποπτάω. μ. ήσω. π. κκα. uolo, auolo. Neutr.

Ἀπόπτης. ου ὁ. ſpectator.

Ἀπόπτολις. ιδος. ὁ. extorris, exul.

Ἀποπτος. ου. ὁ. altus, de longe uiſibilis, inuiſibilis, ſublimis, ſpecula.

Ἀπόπτυστος. reiectus. Dicitur & ἀπoπτύσιμος, μισητός, odioſus.

Ἀποπτύω. μ. ύσω. π. υκα. exſpuo, reſpuo. Ac.

Ἀποπυρίας. ου. ὁ. panis ſpecies apud Athenienſeis, ὁ ἐπ' ἀνθράκων πυρώμενος.

Ἀποπυρίζω, ἀπὸ πυρὸς ἐσθίω.

Ἀπόρρυτα. τὰ. ſtabilia, ut ſũt aquæ mortuæ.

Ἀπορρύω. prohibeo.

Ἀπορέω. μ. ήσω. π. κκα. καὶ ἀποροῦμαι. dubito, firmandi propoſiti neſcius ſum, conſilij inops ſum, non habeo in promptu quod dicam, deficio. Item indigeo. Vnde ἀπορηθῆναι, ad ſummam anguſtiam redigi. Neutrum Genit.

Ἀπορητικός. οῦ. dubius, dubitator.

Ἀπόρθητος. ου. ὁ, ἡ. impopulabilis.

Ἀπορία. ας. ἡ. indigentia, inopia, egeſtas, dubitatio, perplexitas, conſilij inopia, deſperatio.

Ἀπορνεόω. μ. ώσω. π. ωκα. in auem muto. Accuſ.

Ἀπόρνυμαι. ab aliquo loco uenio.

Ἄπορος. ου. ὁ. indigens, perplexus, conſilij inops, inexplicabilis. οὗ πόρον, καὶ λύσιν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν.

Ἀποῤῥαθυμέω. μ. ήσω. π. κκα. pigreſco, languore & deſidia affectus ſum. Neut. abſol.

Ἀποῤῥαίνω. do ex multis pauca.

Ἀποῤῥαίδες. αἱ. murices.

Ἀποῤῥαίνω. ſpargo, pario.

Ἀποῤῥαίω. uaſto, adiuuo. ἀπὸ τοῦ ῥαίω, ἀφ' οὗ ἡ ῥαιστήρ, ἡ σφῦρα. Accuſ.

Ἀπόῤῥαξ. deriuatio, pars abſtracta.

Ἀπόῤῥαξις. ιος. ἡ. modus ludendi pila, cuius meminit Poll. lib. 9. addens & tres cæteros, ἐπίσκυρον, ἐπισφαιρίδαν, οὐρανίαν.

Ἀποῤῥαψῳδέω. μ. ήσω. π. κκα. metro dico. Neutrum accuſ.

Ἀποῤῥέω. effluo, excido.

Ἀποῤῥήγνυμι. μ, ήξω. π. κκα. abrumpo, frango Accuſ.

Ἀποῤῥηθῆν. καὶ

Ἀπόῤῥημα.. uetitum, interdictum magiſtratus.

Ἀπαῤῥῖψαι. τὴν ψυχὴν ἐκπνεῦσαι, ἀτιμάσαι.

Ἀπόῤῥησις. ιος. ἡ. fatigatio in dicendo, difficultas, indigentia. Item uetitum & interdictum magiſtratus, ſicut ἀπόῤῥημα. Aliquando renunciatio, Syneſ. Budæus Commentarijs.

Ἀπόῤῥητα. τὰ. pudenda, Plutarchus in Problematis.

Ἀπόῤῥητον. ου. arcanum, occultum, abditū. Item ineffabilis, quod non poteſt eloqui. Item repudiandum, uel indignum quod dicatur. Aliquando ἀπηγορευμένον ſignificat prohibitum. Budæus Com.

Ἀποῤῥήτως. occultè, ineffabiliter.

Ἀποῤῥιγόω. μ. ώσω. π. ωκα, timorem incutio.

Ἀποῤῥιζόω. radicitus euello. Non autem idē eſt quod ablaqueare. hoc enim ſolum radix corrigitur & denudatur, illo etiā extirpatur. Ablaqueare autem Græci nūc ῥιζοτομεῖσθαι dicunt, nunc περισκαπτεῖσθαι, nunc γυμνοῦν σκάπτων τὰς ῥίζας, id eſt è ſcrobe radices exerere.

Ἀποῤῥίπτομαι. negligor.

Ἀποῤῥίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. proijcio, aufero, abijcio, detorqueo. Accuſ.

Ἀπόῤῥιτα. τὰ ſanctuaria atq; arcana. Hermol. in Plin.

Ἀποῤῥοή. ῆς. ἡ. ſuccus defluens ex arboribus aut ex alia re, contagio ſerpens.

Ἀπόῤῥοια. ας. ἡ. defluxus, defluuium, genitale ſemen, effluuium.

Ἄποῤῥον. denuo, rurſus..

Ἄποῤῥος. ου. ὁ, ἡ. inuentu difficilis, indigens,. impotens, dubius, inutilis, pauper.

Ἀποῤῥοφέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſorbillo. Accuſ.

Ἀποῤῥυέω. μ. ήσω. π. ηκα. defluo. Neutrum.

Ἀπόῤῥυτος. effluens. Vnde Cic. ex Platonis Timæo, ἀπόῤῥυτον σῶμα, effluens corpus,. hoc eſt decreſcens, & unde alimentum effluit, & decidit. Bud. Commentarijs.

Ἀποῤῥύω. abluo.

Ἀποῤῥωγάς. καὶ

Ἀπόῤῥωξ, ωγος. ὁ. abruptus, rupes.

Ἀποῤῥώξ. ῶγος. ὁ. deductus, originem habēs, profectus. inſtillatio, fluxus, γένους ἀπογονή. Ariſtophan. Lyſiſtr. τίμων τίς ἦν ἀίδρυτος ἀβάτοισιν ἐν σκώλοισι τὸ πρόσωπον περιειργμένος ἐριννύων ἀποῤῥώξ.

Ἀπορφανίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. orbatus ſum. Paul. ad Timothe. ἀπορφανισθέντες ἀφ᾽ ὑμῶν.

Ἀπορχεῖσθαι eſt per imperitiam ſaltandi perdere quod affectatur & poſcitur: ut ſi procus male ſaltauerit, et per hoc à puellæ ex poſcitæ nuptijs reiectus fuerit. Significat etiā quod Latinis deſultare dicitur, hoc eſt ſaltationem peragere. Bud. Com.

Ἀπορώτατον. ου. τὸ. inexplicatiſsimum.

Ἀπορώτατος. omnino inacceſſibilis.

Ἀποσαλεύω. μ. εύσω. auehor. Hac dictione uſi ſunt Græci, cum ſignificabant ancoris procul à portu iactis, nauem iam in ſalo eſſe, id quod Latini, in ſalo & in ancoris commorari enunciare ſolent, Diodo. et Thucyd. Ἀποσαλεύειν ἐπὶ τοῦ ὕδατος γῆν, ſtabilitam eſſe ſuper aquam terram.

Ἀποσάξας. obturans.

Ἀποσαφέω. μ. ήσω. π. ηκα. declaro. Acc.

Ἀποσβεννύω, καὶ ἀποσβέννυμι. μ. έσω. π. εκα, ἀόρ. β. ἀπέσβη extinguo, Accuſ.

Ἀποσείειν, excutere, propulſare, remouere.

Ἀποσείομαι. depono, decurto.

Ἀπόσεισις. ιος. ἡ. genus impudicæ ſaltationis.

Ἀποσεμνύνω. glorior.

Ἀποσηκόω. concludo in ſtabulo.

Ἀποσημαίνομαι. obſigno, ut apud Herodia. ἀποσημαίνεται τὴν ἐπιστολήν. Aliquando ad forum pertinet, ſignificans requirendos reos, ſiue publicandos, & pœna afficiendos annotare, eorum bona perſcribere & obſignare, Xenoph. Bud. Commenta.

Ἀποσημαίνω. μ. ανῶ. renuncio, reſpondeo, do ſignum, Plat. Accuſ.

Ἀποσημειοῦμαι. annotationes & collectanea facio, commentaria ſcribo, Ammon. in Prædicata, Bud. Commentarijs.

Ἀποσημηνάντων. τ. dantiū ſignū. Thucy.

Ἀποσήπομαι. μ. ήψομαι. π. ημμαι. καὶ

Ἀποσήπω. marceſco Depon. abſol.

Ἀποσάχω.inſequor,ἀποδιώκω.

Ἀποσιλλόω.μ.ώσω.π.ωκα.depeculor.Accu.

Ἀποσιμῶν.ferri aciem auertere. Item ἀποτρέχειν πρὸς τὸ σιμὸν.σιμὰ δὲ ἐκάλουν τὰ προσάντη χωρία,cõſurgere ad locos accliues.

Ἀποσιτικὸν.quod nauſeã,et faſtidiũ inducit.

Ἀπόσιτος.ὁ.ieiunus,ἄτροφος,ἄσιτος,de quibus Athenæ.

Ἀποσιωπάω.μ.ήσω.π.ηκα.obticeo, interſiſto.

Ἀποσιώπησις.ἡ.figura quæ reticentia à Cicerone dicitur,à Celſo obticentia, nonnulli interruptionem.

Ἀποσκαμυνθίζω.illudo.

Ἀποσκαρίζειν.cachinnari.

Ἀποσκεδάννυμι.μ.άσω.π.ακα.diſsipo. Ac.

Ἀποσκευάζομαι.aufero,tollo de medio,ſummoueo,amando,ablego,Herod. Item prorſus de medio tollo.neco. Idem,καὶ τὸ λοιπὸν πατρῴος φίλος ἀποσκευάζεται. Aliquando refuto,refello,conuinco,euerto,deſtruo. Grego. ἐπειδὴ δὲ ἀποσκευασάμεθα τὸν λόγον τὸ ἀλλότριον. Aliquando uentris onus pono,Herodia. Vnde τὸ ἀποσκευαζόμενον τοῦ ἀνθρώπου,dicitur ἡ κόπρος. Aliquando etiã excutio quodcunq; onus. Bud.Com.

Ἀποσκευάζω.μ.άσω.π.ακα.repono,reparo. Item quemadmodum ἀποσκευάζομαι,aufero,& tollo de medio,amolior,facio abrogatum,obſcuro,infero damnum. Accuſ.

Ἀποσκεύαστος.ου.ὁ,ἡ.inextructus.

Ἀποσκευή.ῆς.ἡ.ſarcina,exercitus impedimenta,ἡ τῶν ἐπιτηδείων κομιδή. Athenæ.uſus eſt pro inſtrumento aulæ uiatoriæ & imperatoriæ in exercitu.Bud.Comment.

Ἀποσκεύω.μ.ψω.π.ψκα.conſydero.

Ἀποσκεύων.ὁ.quaſi explorabundus.

Ἀποσκηφαλίζω.labefio.

Ἀποσκήπτω.μ.ψω.π.φα.commoneor,animaduerto.

Ἀποσκιάζομαι.remoueo ab umbra.

Ἀποσκίασμα.ατος.τὸ.umbra et obumbratio.

Ἀποσκιδνάμενοι.οἱ.ſparſi.

Ἀποσκιρτῶ.fugio.

Ἀποσκιῤῥωθὰς.in ſcirrhum induratus,σκληρυνθείς.

Ἀποσκλῆναι.emori.

Ἀποσκολύπτω.excorio,præputium detraho,deſquamo,circuncido.

Ἀποσκοπέω.μ.ήσω.π.ηκα.καὶ ἀποσκοπεύω.intueor ſcopum,uel aliquid tanquam ſcopum. Item intueor & diligenter conſydero.Accuſ.Bud.Com.

Ἀποσκορακίζω.μ.ίσω.π.ικα.relinquo,reprobo,ἀποδοκιμάζομαι. Actiu.accuſ.

Ἀποσκορακισμός.ου.ὁ.contemptus,ἐξουθένωσις.

Ἀποσκοτίσαι.obumbrare,ſolem deſinere.

Ἀποσκυβαλίζω.μ.ίσω.π.ικα.canibus expono.Actiu.accuſ.

Ἀποσκυθίζω.cutim capitis cum pilis amputo,capillum abrado.

Ἀποσμάω.extero.

Ἀποσμήχω.μ.ήξω.π.ηχα.purgo,tergo. Acti.accuſ.

Ἀποσμιλεύω.cultro abrado.

Ἀποσοβέω.μ.ήσω.π.ηκα.arceo,abduco,repello,ligo. Actiu.accuſ.

Ἀποσοβητὴς.ου.ὁ.remotor.

Ἀπόσπασμα.pars,auulſio.

Ἄποσον.ſine quantitate,τὸ ποσότητι καὶ μέτρῳ μὴ ὑποπίπτον.

Ἀποσπασματία.reliquiæ quædam.

Ἀποσπάω.μ.άσω.π.ακα.euello,emetior.Lucian.Icaron.Ἐπεὶ δὲ κατ᾽ αὐτὴν τὴν σελήνην ἐγεγόνειν,παμπόλλων τῶν νεφῶν ἀποσπάσας. Actiu.accuſ.

Ἀποσπερματίζει.ſemen emittit.

Ἀποσπεύδω.dehortor,diſſuadeo,Herodotus libro 6.

Ἀποσπόγγισμα τος.τὸ.quod abſtergitur.

Ἀποσποδῆσαι.in cinerem redigere,è medio tollere. Ariſtoph.

Ἀποσπουδάζων.negligens,ἀμελῶν.

Ἀπόστα.abſiſte.imperatiuus pro ἀπόσταθι,ſic παράστα.

Ἀπόσταγμα.τὸ.deſluxus.

Ἀποσταδά.à longe,eminus,per interuallum.

Ἀποσταδὸν.longe procul

Ἀπόσταδον.ου.τὸ.rete piſcatorium,plumbo et calamis hinc & hinc temperatum.

Ἀποστάζω.deſtillo,deſcendo.

Ἀποστατέω.impedio.

Ἀποστάς.fugiens.

Ἀποστασία. ας. ἡ. defectio, cũ quis à duce ſuo deſciſcit.

Ἀποστάσιον. ου. τὸ. repudium, actio in ingratos, & deſciſcentes à patronis, libellus repudij.

Ἀπόστασις. εως. ἡ. ἀποχώρησις ἐκ διαστήματος, καὶ ἡ ἀποστασία, elongatio, productio, immenſa capedo, abſceſſus, digreſsio, diſtantia. Item defectio, rebellio. Aliquando ſuppuratio Ruellio interprete.

Ἀποστατέω. ῶ. ήσω. κ. ηκα. abſiſto. Genit.

Ἀποστατήρ. ῆρος. retractor, faciens deſiſtere. & ἀποστατῆρες, ſegreges.

Ἀποστάτης. ου. ὁ. apoſtata, deſertor, qui abſcedit ab eo quod tuendum ſuſcepit. Budæus Commentarijs.

Ἀποστατικός. οῦ. ὁ. rebellis. (re.

Ἀποσταυροῦν. uallo claudere, cancellis firma

Ἀποστεγάζω. μ. άσω. π. ακα. detego. Acc.

Ἀποστέγω. intus coërceo, & cohibeo, licet etiam arceo ſignificet, et propulſo et inhibeo.

Ἀποστείχω, uel ἀποστιχῶ. diſcedo.

Ἀποστέλλομαι. καὶ

Ἀποστέλλω. emando, uel cum mandatis aliquem mitto; remitto, curſum nauis aliquò dirigo & contendo, quod non tantum is facit, qui in naue eſt cum uectoribus, ſed etiam qui magiſtrum præpoſuit et exercitorem nauis. Budæus Com.

Ἀποστέργω. fortiter fero.

Ἀποστερέομαι. priuor. Genit.

Ἀποστερέω. μ. ήσω. π. ηκα. priuo. Accuſ.

Ἀποστερητής. οῦ. ὁ. priuator.

Ἀποστερητρίς. ίδος. ἡ. indumenti genus, priuatrix. Ariſtoph. Nebul.

Ἀποστεφανῶσαι. deponere coronam.

Ἀποστηθίζω. expecto.

Ἀπόστημα. ατος. τὸ. ſpacium, abſceſſus. Item ſuppuratio, ulcus, apoſtema, qua uoce & Latini medici utuntur.

Ἀποστήριγμα. ſuſtentaculum, ἀντέρεισμα.

Ἀποστῆσαι. reſtituere.

Ἀποστιλβίζω. καὶ

Ἀποστλέγγω. abrado, reſeco.

Ἀποστλέγγισμα. τὸ. minutia abraſa.

Ἀποστολή. ῆς. ἡ. miſſio, immiſsio, remiſſio, apoſtolatus, munus. Ἀποστολὴ τῶν παίδων, amiſsio puerorum, cædes puerorum.

Ἀπόστολος. ου. uel ἀποστολεύς. έως. ὁ. nuncius quicunq; mittitur. Erat & nomen principatus apud Athenienſes, cuius officium erat, rectè atq; ordine curare inſtruereq; claſſem. Vnde & Demoſthenes, ἀπόστολοι ſunt apparatus claſsiũ, expeditionesq; maritimæ. Item dimiſſoriæ litteræ, apud Iureconſul. de quo Alciatus de Ver. & Verb. ſigni.

Ἀποστοματίζειν. eſt memoriter, nullo codicis auxilio dicere.

Ἀποστομίζειν. διὰ μνήμης ἀξιοῦν λέγειν, ἀποστομοῦν, pẽdere ab ore & obſeruare quid dicatur, frequenter interrogare aliquẽ, & perplexum reddere, ſiue illaqueare, & ab ore capere. Eraſ. in Luc. cap. 11.

Ἀποστομόω. idem pro ἀποστομίζω, hoc eſt ἀποφράττω, os obturo.

Ἀπόστοργος. ου. ὁ. inimicus, non amans.

Ἀποστρακίζω. relego, mitto in exilium.

Ἀποστρακοῦσθαι. indureſcere ut cruſta, tranſire in teſtaceam duritiem.

Ἀποστράτηγος. ου. ὁ. ducis loco motus, exauthoratus.

Ἀποστρέφομαι cum accuſ. eſt auerſor & faſtidio. alias enim ſignificat conuertor, ut ἀποστρέφομαι πρὸς τοῦτον, Conuertor ad hũc. Budæus Commentarijs.

Ἀποστρέφω. μ. ψω. π. φα. auerto, detorqueo, Galeno. Item aliò iter flecto, abſcedo. Xenoph. & Plut. Actiu. accuſ. Bud. Cõ.

Ἀποστρόφαια. ας. ἡ. aſperula.

Ἀποστροφή. ῆς. ἡ. auerſio, odium. Item ſermo à perſona iudicis auerſus.

Ἀποστροφία. Veneris cognomen erat Thebanis, quaſi ab impijs operibus, iniuſtisq; deſiderijs auerteret homines. Cælius libro 8. capite 6.

Ἀπόστροφος. ου. ὁ. apoſtrophus, auerſio, unus ex decem accentibus Græcorum, qui primæ uocali alicuius dictionis ſuperadſcriptus, denotat uocalem præcedentis dictionis eliſam propter hiatum.

Ἀποστυγέω. odi. Apoſtolus, ἀποστυγοῦντες τὸ

πονηρόν.

Ἀποσυνάξαι. perſequi.

Ἀποσυφαλίζω.μ.ίξω.π.ιχα. expello, excutio, remoueo. Actiu. accuſ.

Ἀποσύφων. duræ uocis, τῇ φωνῇ σκληρός.

Ἀποστύφειν. aſtringere.

Ἀποσυκάζω.μ.άσω.π.ακα. ficus edo, ficus decerpo. Item calumnior.

Ἀποσυλάω.ῶ. deprædor, prædam abduco.

Ἀποσυμβολᾶν. abundante præpoſitione, ponitur pro concurrere, συμβάλλειν.

Ἀποσυνάγωγος.ου.ὁ. excommunicatus, alienus à congregatione & ſynagoga. Bud. in Annot. poſt.

Ἀπόσυρμα.ατος.τὸ. deſquamatio, locus eſt in corpore deſquamatus. Budæus Com.

Ἀποσύρω. detraho.

Ἀπόσφαγμα, τρυγῶδες παράθεμα. Hippo.

Ἀποσφαιρίζω. repello pilam.

Ἀποσφακελίζω.μ.ίσω.π.ικα. debilito, putrefacio. Actiu. accuſ. iungitur.

Ἀποσφάλλομαι. aberro, ἀποτυγχάνω.

Ἀποσφάττω. iugulo.

Ἀποσφενδονάω.ῶ. funda emitto, iaculor.

Ἀποσφενδόνητοι. qui ſunt, uide Plutarch. in Problematis.

Ἀποσχάζω.μ.σω. diffringo, corrumpo, reſeco uenam, ſcarifico cutem. Bud. Com.

Ἀποσχαλίδωμα. ſtipites ſunt & plagæ. Bud. Commentarijs.

Ἀποσχαλιδῶσαι. plagas erigere, & furcis illis uenaticis fulcire. Budæus Com.

Ἀποσχεδιάζω. ex tempore dico.

Ἀπόσχεσις.εως.ἡ. abſtinentia.

Ἀποσχίω. fundo.

Ἀπόσχισις.ἡ. ramus, propago.

Ἀποσχοινίζω. ſeparo tãquam funiculo, priuo.

Ἀπόσχομαι. abſtineo.

Ἀποσχυνέσθαι τὰς ἡδονάς, à uoluptatibus abhorrere.

Ἀποσχών.ὁ.ἀποστάς. abſtinens.

Ἀποσώζω. tandem ſeruo, intus condo ut ſeruem, intus incolumem contineo.

Ἀποταγὴ.ῆς.ἡ. renunciatio & cum extremũ ſalutamus, & saluẽ dicimus alicui uitæ inſtituto. Bud. Com.

Ἀποτάδην prolixè intenſe.

Ἀπότακτος. ad certum uſum ſepoſitus & ſelectus. Bud. Commentarijs.

Ἀποταμιεύομαι. claudo.

Ἀποτανύω.μ.ἀποτανύσω. extendo.

Ἀπόταξις.εως.ἡ. renunciatio, ſicut ἀποταγή. opponitur etiam τῇ συντάξει. Bud. Com.

Ἀποτάσσομαι.μ.άξομαι.π.αγμαι. dimitto, ualere iubeo, renuncio. Datiuo.

Ἀποτάσσω.μ.άξω.π.αχα. renuncio. Item ſecerno, ſeorſum deſtino, diſiungo, attribuo. Actiu. datiu. Bud. Com.

Ἀποταῦροι.αἱ. iuuencæ quædam in Epiro, quæ & Pyrrhicæ dicuntur, & Setauræ.

Ἀποταυρούμενος. confidens.

Ἀποτάτω. longiſsime.

Ἀπόταφος. qui priuatus eſt maiorum ſepulchro.

Ἀποτάφρευσις.εως.ἡ. circumuallatio.

Ἀποταφρεύω. circundo foſſa.

Ἀποτείνομαι. uoce paſsiua eſt inuehor. Gale. ἀποτείνεται εἰς ἐντλανόν.

Ἀποτείνω.μ.τενῶ.π.ακα. extendo, intẽdo, produco, longum facio, εἰς ταυτὸ τείνω, καὶ φέρω, ἀπάγω εἰς μῆκος. Actiu. accuſ. ut ἀποτείνω λόγον, pro longam orationem habeo, id eſt ἀπομηκύνω. Interdum abſolutè & ſine caſu. Plato in Gorg. καὶ νῦν ἴσως πόῤῥω ἀποτενοῦμεν, ἣν διαλεγώμεθα, id eſt μακρολογήσομεν. Budæus Com.

Ἀποτειχίζω. uallo, muro circundo, murũ diruo. Budæus Commentarijs.

Ἀποτείχισις.εως.ἡ. muri deſtructio.

Ἀποτειχισμὸς.οῦ.ὁ. circũuallatio, munitio.

Ἀποτέλαοι. duces, οἱ κατὰ πόλεις ἡγεμόνες τῶν Ἰουδαίων.

Ἀποτελέομαι. conualeſco.

Ἀποτέλεσμα.ατος.τὸ. res geſta, effectus.

Ἀποτελέσματα μαθηματικὰ dicuntur ea, quæ cœlum ex aſtrorum compoſitione, & aſpectu mutuo in natali cuiuſque hora efficit, effectus genitürarum, ab effectione cœli manantes. Dicuntur item ἀποτελέσματα, mathematicorum ſeu aſtrologorum reſpõſa. Circũferuntur et libri Ptolemai

ἀποτελεσμάτων,quos modo quadripartitos uocant.Cæl.lib.7.cap.9.& Alciat.de Rerum & uerborum ſignific.

Ἀποτελεσματικοὶ poſt Homeri ætatem dicti ſunt, qui mathematici uocantur & Chaldæi.Horũ curioſitas nihil reliquit, quod planetarum nõ ſubiecerit poteſtati, ut in Iliad.primum annotat Euſtath.

Ἀποτελευτάω.μ.ήσω,π.κκα.terminor.

Ἀποτελέω.μ.έσω.π.λκα.perficio,efficio.Accuſ.

Ἀποτέμνω.μ.ἀποτεμῶ,καὶ ἀποτμήσω.ἀόρ.β.ἀπέτεμον.π.τέτμηκα.abſcindo.Actiu.accuſ.Budæus Commentarijs.

Ἀποτήγανομαι.decoquo.

Ἀπότεξις.ιος.ἡ.partus.

Ἀποτερματίζω.finio.

Ἀπότερος.α.ὁ.longinquus.

Ἀποτέρω.longius.

Ἀποτεταγμένη ὥρα.ſtata & conſtituta hora.

Ἀποτεταγμένος.deſponſus, deuotus,deſtinatus.

Ἀποτετιμημένον χωρίον.pignori acceptum à marito,uel à marito datum pro dote accepta.

Ἀπότευγμα.ατος.τὸ.damnum quod decedit alicui,repulſa,aberramentum,Plutarch. περὶ εὐθυμίας,ἀποτυχία.

Ἀπότευξις.ιος.ἡ.res male geſta,repulſa.

Ἀποτευκτικὸς ἀνήρ.offenſator, & opponitur τῷ κατορθωτικῷ.Bud.Commentarijs.

Ἀποτίθεμαι.& ἀποτίθημι.μ.ήσω.π.κκα.in actiua uoce, reijcio, hoc eſt ἀναβάλλομαι, ἀντίθεμαι.Xenophon de hominibus uoluptuarijs loquẽs,τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀποτίθενται. Item depono, ut ἀποτίθεσθαι τὴν ἔχθραν,deponere inimicitiam.& ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν,abdicare ſe magiſtratu. Itẽ recondo,repono.Ἀποτίθεσθαι τὰ ἔντερα, inteſtina reponere,ſiue(ut Celſus) refundere.Ἀποτίθεσθαι τὰ γινόμενα παιδία,exponere, Ariſtot.Bud.Com.

Ἀποτίκτω.partum emitto,pario.Bud.Com.

Ἀποτίλλω.μ.τιλῶ.euello,depilo. Actiu.accuſ.

Ἀποτιμάομαι.æſtimatum accipio.Et ἀποτιμηθὲν εἰς προῖκα χωρίον dicitur à Demoſth. quod maritus oppignorauit in eũ caſum, quo caſu reſtituenda dos erit,certa pecunia æſtimatum,uel ipſi marito pro pignore dotis datum,utrumq; enim ſignificare poteſt.Budæus Commentarijs.

Ἀποτιμάω.μ.ήσω.π.κκα. æſtimatum do. Item æſtimo,præſuppono.Item punio, condemno. Actiu.geni.& accuſ.

Ἀποτίμημα.ατος.τὸ.precium,pignus quod accipiebatur à ſponſo, ut de dote perdenda non eſſet periculum. Id uerò erat uel domus,uel agri. Accipitur generaliter pro quouis pignore.Budæus Commentarijs.

Ἀποτίμησις.ιος.ἡ.deſcriptio cenſus.

Ἀποτιμηταὶ.οἱ. æſtimatores, ut qui à magiſtratu petebantur,qui precium inducerẽt ac indicaturam. Meminerunt Demoſth. & Lyſias.

Ἀπότιμον.τὸ.idem quod ἀποτίμημα.

Ἀπότιμος.inglorius,infamis,ἄτιμος.

Ἀποτιμότερος.α.ὁ.contemptior,pro ἀτιμότερος Ionicè.

Ἀποτιναξάμενος.ὁ.excutiens.

Ἀπότισον.ſolue quod debes.

Ἀποτίνυμι.καὶ

Ἀποτιννύω.καὶ

Ἀποτίνω.μ.ίσω.π.κα.καὶ

Ἀποτίω.punio,reddo,compenſo,exoluo, pœnam pendo,quocunq; modo ſoluo,& rependo,& captiuos luo.Budæus Com.

Ἀποτίπλαστον.difficile acceſſu.

Ἀποτμήγω.abſcindo.

Ἀποτμότατος.ὁ.infeliciſſimus,Homero δυστυχής.nam πότμος præter mortem etiam fortunam ſignificat, παρὰ τὸ πετεῖν, ὃ δεῖ πεσεῖν.

Ἀποτόκος.ου.ὁ.abortiuum.

Ἀποτολμάω.audeo ſumpta ab aliquo fiducia Budæus Commentarijs.

Ἀπότομαι.ſegmenta.

Ἀποτομὰς.άδος.ἡ.καὶ

Ἀποτομάς.iaculũ,quo utebãtur pentathli.

Ἀποτομή.breue iaculum.

Ἀποτομία ας.ἡ.rigor,ſeueritas nimia, uelocitas temeraria,inconſiderantia.

Ἀπότομος.ου.ὁ.uiolentus,durus, præruptus, abru

abruptus, præfractus. Item compendioſus, compendiarius, breuis, ἐπίτομος, præceps, præciſus.

Ἀποτόμως. truncatim, durius, uulgò rigoroſe.

Ἀποτορνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. in orbē redigo.

Ἄποτος. ὁ. cui nullus uſus bibendi.

Ἀποτραγεῖν. comedere.

Ἀποτράγημα. cibus, reliquiæ.

Ἀποτραχηλίζω. ſtrangulo, frango collum.

Ἀποτραχυνόω audeo.

Ἀποτρέπομαι. auerſor, deuito. Cum geni. accipitur ſubinde pro ſuo actiuo.

Ἀποτρέπω. μ. έψω. π. αφα. auerto, auoco, diſſuadeo, deterreo. Gaza ex Cicer. οὐδεὶς ἄρ οἶμαι τοὔχνος ἀποτρέψειεν, Haud ſanè quis facile retraxerit. Accuſ.

Ἀποτρέχω. recurro. quære τρέχω.

Ἀποτριάζω, uel ἀποτριάσσω. treis ictus infligere, uincere. De pentathlo dicitur.

Ἀποτριβή. ῆς. ἡ. corroſio, obtritio.

Ἀποτρίβομαι. μ. ψομαι. π. ιμμαι. exprimo, excrutio. Itē amolior, propulſo, et diluo crimē quo aſperſus ſum, purgo, abſtergo, Diodo. & Aeſchynes. Itē reijcio, ſummoueo, Plutarch. Item aboleo, expurgo, Diodo.

Ἀποτρίβω. μ. ίψω. π. ιφα. abſtergo. Acti. ac.

Ἀπότριμμα. ατος. τὸ. res quæ deterendo decidit, ramentum.

Ἀπότριξ. ιχος. ὁ. impubes, ἄνηβος.

Ἀποτρώγω. mordicus abſcindo, ut ἀποτρώγω τὴν ῥῖνα, Lucian.

Ἀποτρόπαιον. ου. τὸ. ſacrificium uel ſupplicatio quæ fit ad euitandum aliquod malum imminens. ἀποτρόπαιον θέαμα, abominandum ſpectaculum.

Ἀποτρόπαιος. ου. ὁ. malorum depulſor, terribilis aſpectu, difficulter dehortandus, malus, fugiendus, dignus odio. Θεοὶ δὲ δαίμονες ἀποτρόπαιοι dicebantur, qui nocumenta ab hominibus auertebant, malorum noxarumq́ depulſores ac tutelares. In ijs erant Apollo & Hercules, Latini auerroncanos uocant. Budæus Commentarijs.

Ἀποτροπάομαι. auerto, ἀποτρέπομαι.

Ἀποτροπή. ῆς. ἡ. dehortatio, auerſio.

Ἀποτροπίασμα. τος. τὸ. expiatio, ἐξίλασμα.

Ἀποτροπιάζομαι. auerſor, refugio, accu.

Ἀποτροπιασμός. οῦ. ὁ. liberatio, numinum iræ amotio, quæ fit per ueneficia.

Ἀπότροπος. ου. ὁ. quem homines euitant, fugitant urbem, auerſus, auerſandus.

Ἀπότροφος. peregrinus, inſolens, nō aſſuetus & exercitatus, alienus, abhorrens. Budæus Commentarijs.

Ἀποτρισεῖν. clam cupiens, λάθρα ἀξιοῦν.

Ἀποτύχω. μ. ύξω. π. υχα. domo, obtundo. Acti. accuſ. iungitur.

Ἀποτρύω. laſſum reddo, & ἀποτρύομαι laſſeſco, ſuccumbo, fatiſco, extenuor.

Ἀποτυγχανόμενον, τὸ. μὴ κατορθούμενον, quod perperam maleq́ ac præter animi ſententiam euenit, quod præter ſpem cadit, apud Lucian. frequens.

Ἀποτυγχάνω. non compos fio uoti, fruſtror. Genit. ut σικελίας ἀποτυχὼν, Siciliæ potiundæ ſpe fruſtratus, apud Plutarch.

Ἀποτυλόω. glandē renudo, præputiū reſeco.

Ἀποτυμπανίζομαι. tympanis ac fidiculis extendor, ut martyres, Cyrill. lib. 8.

Ἀποτυμπανιζόμενοι. οἱ. qui ſunt in ſupplicio.

Ἀποτυποῦμαι. effingo, exprimo.

Ἀποτύπτω. uapulo.

Ἀποτυφλοῦνται. excæcantur.

Ἀποτυφλόω. excæco.

Ἀποτυχία. ας. ἡ. calamitas.

Ἀπουψόντων. deſinent uerberare.

Ἀπούρας. αντος. ὁ. auferens, præripiens. Dicitur pro ἀπουρίσας per ſyncopen, à præſenti ἀπουρίζω, pro ἀφορίζω, quod eſt extermino.

Ἀπουργοί. loci uel anguli contempti, in quos ſcoparum purgamenta reijciebant.

Ἄπους. ποδος. ſine pede, apes auicula.

Ἀποσιάζειν. partem bonorum dare, ut pater filiæ, cum nubit.

Ἀπουσία. ας. ἡ. abſentia.

Ἀποφαίνομαι. enuncio, ἀποφαντικῶς λέγω. Verbum eſt dialecticum, cenſeo, ſententiam fero, ſtatuo. Galen. οὐδὲν πρὸς ἔπος ἀποφαίνεσθαι, Nihil conſonum dicere. Bu. Cō.

Ἀποφαίνω. μ. ανῶ. demonſtro, definio. Item exhibeo, in rationes tutelæ refero. Demo. ἔνδεκα μνᾶς εἰς ἑαυτοῦ ἀπέφηνε, id eſt, In

rationes retulit, acceptas tutelæ retulit. Idem ἔργον μὲν οὐδὲν ἀποφαίνουσι τοῖς χρήμασι, Nullum quæſtum pecuniarum reſerunt, nullum exhibent fœnus. Vnde ἀποφαίνειν τὴν διαθήκην, ædere teſtamentū & exhibere, hoc eſt φανεροποιεῖν: à quo & ἀποπεφασμένως pro palàm & manifeſtè.

Ἀποφαίνειν τὴν οὐσίαν, eſt dare commentarium ſeu indicem bonorum, quod inuentarium appellant. Item defero, reuelo, crimen obijcio, Lyſ. Accipitur etiam pro ἀπεργάζομαι, ἀποτελῶ, παρασκευάζω, facio perficio. Lucian. πλουσίους ἐκ πενήτων ἀποφήνας, Qui ex in opibus opulentos reddidiſti. Item propono, ut proponimus quæſtionem. accuſ. iung. Budæus Com.

Ἀπόφανσις. ιος. ἡ. apud Plat. ἀντὶ τοῦ ἀπόφασις. Et eſt enunciatio uerum uel falſum ſignificans, nomine & uerbo conſtans.

Ἀποφαντικός. ῦ. ὁ. enunciatiuus.

Ἀποφάναι. negare.

Ἀπόφασις. ιος. ἡ. negatio. Item enunciatio, ἀπόφανσις. Accipitur apud Plutarch. pro ſententia & dicto breui, hoc eſt apophthegmate. Aliquando commentarium bonorum & inuentariū, ἀπογραφὴ. Bu. Cō.

Ἀποφάσκω. nego, abnuo, ſententiam dico, effari.

Ἀποφανδὸν, uel ἀποπεφασμένως. palàm, manifeſtè.

Ἀποφαυλίζειν. contemnere, aduerſari.

Ἀποφέρομαι. refero. reporto gratiam uel gloriam uel præmium: proprie de ijs dictum, qui honorem aut magiſtratum geſſerunt. Auferre hoc Latinis ſignificat, cum pro impetrare ponitur. Cic. ad Att. 16. Audiuimus Cæſarem, uerba fecimus pro Buthrotijs, liberaliſſimum decretum abſtulimus. Idē dicitur & φέρεσθαι, ut apud Gre. φέρεσθαι δόξαν παρὰ βασιλεῖ. Bud.

Ἀποφέρω. tollo. Libani. ἀποφέρει δὲ ὁ νόσος τὸν ἄνθρωπον. Sic Plin. lib. 24. ca. 1. de cedri ſucco, Defuncta corpora incorrupta æuis ſeruat, uiuentia corrumpit: mira differentia, cum uitam auferat ſpirantibus, defunctis pro uita ſit. Aliquando defero:

unde ἀποφέρω δίκην καὶ γραφὴν, in iudicium uoco, accuſo, reum poſtulo, diem dico. Aliquando renuncio, deſigno, & nomen alicuius ædo, creo, eligo, Demoſthen. Aliquando in album refero, & inter numeros adſcribo, Lyſ. Aliquando mercedem fero, ut operarius facit. Lucian. ἀποφέρειν δὲ τὸ γιγνόμενον. Et pendo, hoc eſt, ſoluo, penſito. Ἀποφέρω λόγον καὶ λόγους, rationes ad ærarium refero. Dicitur & de rationibus priuatis. Bud. Com.

Ἀποφεύγω. euado, abſoluor. Neutr. abſol. Interdum cum duobus accuſatiuis conſtruitur. Demoſth. ὡς δίκας τοῦτον ἀπέφυγον παρόντα καὶ ἀντιδικοῦντα.

Ἀπόφευξις. ιος. euaſio.

Ἀπόφημι. nego.

Ἀπόφημος, infauſtus, mali ominis.

Ἀποφῆναι τὴν οὐσίαν. publicare bona, annotare bona reorum.

Ἀποφήνασθαι τὴν γνώμην. dicere ſententiam.

Ἀπόφανσις. ιος. ἡ. γνῶσις. ſententia.

Ἀποφθέγγομαι. paucis multa comprehendo, præciſe & breuiter loquor.

Ἀπόφθεγμα. τος. τὸ. ſententia breuis, breuiter ac ſcite dictum, ſcita, breuis, acutaq́; reſponſio, præciſa ſententia ac breuiter circunſcripta. Ἀποφθέγματα (inquit) Eraſ. ſunt dicta acuta quædam & breuia, non cuiuslibet quidem, ſed oratorum, ducum, legatorum, imperatorum, ac ut ſemel dicam, illuſtrium uirorum.

Ἀποφθεγματικός. ῦ. ὁ ſententioſus.

Ἀποφθείρομαι. abeo in malam rem, miſere & calamitoſe uagor, & erro. Ἀπόφθειρε οὖ μοι attici dicunt, cum indignabunde aliquem diſcedere iubent, abi in malam rem.

Ἀποφλαυρίζω, uel ἀποφαυλίζω. extreme contemno, nihili facio.

Ἀποφλεγματίζω id eſt capitis pituitas produco, & purgo.

Ἀποφλεγμαίνω. tumorem deponere.

Ἀποφλυάρειν. eructare, ἀπερυγγάνω.

Ἀποφοιβάζειν. purgare, uaticinari.

Ἀποφορά. ᾶς. ἡ. ἀποκομιδὴ, tributi ſolutio, officium quod heris ſerui præſtant. Item

penſitatio,penſio,qualis à colonis aſcriptitiijs pendebatur, Andoci. & Plutarcho. Idem in Apoph. ἀποφορὰς *ſtipendium militare uocat. Significat etiam ſuauecolentiam,odoremq́ gratum. Herodia.* εὐωδία τις τῶν δακρύων ἀποφορᾶς. *Sæpius tamen* ἀντὶ δυσωδίας. *Item pro expiratione, exhalatione & effluctione, Plutarch.Sym. 7. Item pro ablatione, Ariſtot. Aliquando lucrum,* κέρδος, λῆμμα. *Bud.Com.*

Ἀπόφορος. *ſterilis,* ἄκαρπος.

Ἀποφορτίζω.μ.ίσω.π.ικα. *exonero,* ἀποβάλλω τὸ φορτίον. *Actiu.accuſ.*

Ἀποφραγίζω. *reſigno quæ ſignata ſunt.*

Ἀποφραγνύω. *obſtruo.*

Ἀποφράς.άδος.ἡ. *dies nefandus, inauſpicatus, ater.*

Ἀποφράττω. *obturo. Bud.Com.*

Ἀποφυάς.ἡ. *appendix. Vnde* ἀποφυάδες. *annata, id eſt annaſcentes ramuli ramis maioribus. Sic Ariſtot. item uocat inteſtinorũ appendices, quæ & ἐκφυάδες dicũtur.*

Ἀποφυγή.ῆς.ἡ. *euaſio.*

Ἀποφύλιος.ου.ὁ. *qui nullum habet tribum, aduena.*

Ἀποφυλλάδες.αἱ. *fibræ.*

Ἀποφυλλίζω. *folia detraho.*

Ἀποφυσία.ἡ. *bulla, eminentia.*

Ἀποφυτεύω. *auulſione ſero.*

Ἀποφώλιον.ου.τὸ. *monſtrum, abortiuum. Et adiectiuè, pro uano, indocto,* ἀπαίδευτον. φωλεοὶ γὰρ, τὰ παιδευτήρια.

Ἀποχαλινόω.μ.ώσω.π.ωκα. *frenum exuo.*

Ἀποχαλκεύω. *fabricor.*

Ἀποχειρόβιος.ου κοὶ

Ἀποχειροβίωτος.ου.ὁ. *opere manuali uiuens.*

Ἀποχειροτονεῖσθαι. *abrogari, abdicari, reprobari, exautorari, plebiſcito abſolui, uulgò degradari. Iungitur genit. cum accuſ. Demoſt.* τὰ πεπραγμένα ἀκύρως ὁ δῆμος ἀποχειροτόνησε μειδίου. *Bud.Com.*

Ἀποχειροτονία. *abrogatio.*

Ἀποχετεύω.μ.εύσω.π.ευκα. *duco per conductum.*

Ἀποχή.ῆς.ἡ. *diſtantia, abſtinentia. Item receptio, quitantia iureconſultis, chirographum, quo creditor teſtatur ſibi factum ſatis à debitore. Lati. acceptilationẽ uocãt.*

Ἀποχλωρίας. *cuius faciei color affectu aliquo modo mutatur, palleſcit.*

Ἄποχος. *imperitus, agreſtis.*

Ἀποχράομαι.μ.ήσομαι. *abutor, recedo & antiquo. cum genit.*

Ἀποχρῆ.μ.ἀποχρήσει.ἀπέχρησε. *ſufficit. Lucian.* οὐχὶ δὲ ἀποχρῆ μόνα τὰ κεφάλαια εἰπεῖν τῶν ἀδικημάτων.

Ἀποχρῆσθαι ἑαυτῷ. *ſibi mortem cõſciſcere.*

Ἀπόχρησις.ιος.ἡ. *abuſus.*

Ἀποχρήσουσι. *ſufficient, apud Ariſtoph.*

Ἀποχρυσόω. *inauro.*

Ἀποχρῶν.ὁ. *ſufficiens, idoneus.*

Ἀποχρώντως. *ſufficienter, ſatis.*

Ἀπόχρεως.ὁ. *ſufficiens.*

Ἀποχυλίζω. *ſuccum extraho.*

Ἀποχωρέω μ.ήσω.π.ηκα. *ſecedo, diſcedo.*

Ἀποχώρησις.ιος.ἡ. *diſceſſus.*

Ἀποψαλίζω τὸν ὄνυχα. *deſeco, forcifico ungues.*

Ἀποψάομαι.μ.ήσομαι. *abſtergo, tergo nares.*

Ἀποψεύδομαι.μ.εύσομαι.π.ευσμαι. *fingo.*

Ἀπόψηγμα.τὸ. *deraſio.*

Ἀπόψαστον. *hoſtimentum.*

Ἀποψηφίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. *libero in iudicio, per decretum expello, reuoco, quando res componi non poteſt, abſoluo ſuffragio, antiquo, ex albo erado, cenſeo aliquid non faciendum, Item condemnor. Budæus Commentarijs.*

Ἀποψοφεῖν. *ædere crepitus alui.*

Ἀποψήφισις. *dicitur, quaſi è tribu motio & eiectio,* καταδίκη. *Bud.Com.*

Ἀποψηφισμένοι *dici poſſunt, quos Romani ærarios appellant, qui iam non ſunt in albo centuriæ ſuæ.*

Ἀποψοφεῖν. *pedere.*

Ἀποψύχω.μ.ύξω.π.υχα. *areſco, morior. Itẽ caco, apud Heſiod. ut* ἀπέψυξε βίον, *mortuus eſt, obijt, apud Sophocl.*

Ἀποψωλέω.μ.ήσω.π.ηκα. *e nudato præputio.*

Ἀπώμνυς. *iurabas.*

Ἀπαλάζω *concionor.*

Ἀπράγμονος.ου.ὁ. *non curans aliena.*

Ἀπραγμόνως. Ocioſe, & faciliter aliquid fieri & procedere nulloq́ negotio.

Ἀπραγμοσύνη. ης. ἡ. ociũ, tranquillitas uitæ.

Ἀπράγμων. ονος. ὁ, ocioſus, ſine cura. Significat autem uirum bonum, aut certè placidis moribus, qui negotium exhibere alijs non ſolet, & ſimul qui non libenter ſibi negotia exhibet, quales ſunt ἰδιοπράγμονες. Interdum pro inertibus accipitur, & qui laborem recuſant. Budæus Com.

Ἀπραγόπολις. urbs ocij altrix.

Ἀπρακτία. nihil proficio. Xenoph. ὥσπερ καὶ παρὰ ἀνθρώπων ἀπρακτῶν, τοὺς παράνομα δὲ ὀμνύοντος. Budæus Commentarijs.

Ἄπρακτον. irritum.

Ἄπρακτος. inefficax, ignauus, infecta re deſiſtens. opponitur τῷ δραστηρίῳ. Herodian. ἀπράκτους ἀπέπεμψεν, Re infecta dimiſit, ſcilicet legatos. Budæus in Annot.

Ἀπρακτότατος. ὁ, ὁ. ineptiſſimus rebus gerendis.

Ἀπραξία. ας. ἡ. tranquillitas uitæ, uacuitas à negotijs, inertia, ocium. ut in uerſu prouerbiali, ἀνάπαυσις ἐστὶ τῶν κακῶν ἀπραξία. Dicitur etiam cum nec quicquam negotij agere, nec experiri licet et appellare nomina ſua. Quare Plutarchus pro iuſtitio poſuit.

Ἀπρασία. ας. ἡ. interdum uilitatem ſignificat. Liba. κατέλαβεν ἀπρασίαν τῶν φορτίων.

Ἄπρατος. eſt integer & innocens, uel teſtis uel iudex, qui conſcientiam addicere pecunia non didicit. Budæus Com.

Ἀπρεπής. έος. ὁ, ἡ. indecens.

Ἄπρηκτον. non factum, inutile.

Ἀπριάτην. ſine precio.

Ἀπρίατος. ου. ὁ. inemptus, gratuitus.

Ἀπρὶξ. tenaciter cũ tenetur aliquid firmiter.

Ἀπροαίρετως. nulla noſtra opera, ſponte.

Ἀπροβούλευτον. ſententia, quæ ſtatim ad populum non ad ſenatum refertur.

Ἀπροβουλία. ας. ἡ. temeritas.

Ἀπρόθυμος. ὁ. ſupinus, tardus, remiſſus. Plutarch. in Themiſtocle.

Ἀπροθυμότατος. ου. ὁ. minime auidus.

Ἀπροϊδής. έος. ὁ, ἡ. improuiſus.

Ἄπροικος. ου. ὁ, ἡ. indotatus.

Ἀπρόϊτος. qui non exit domo.

Ἀποκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. ſeparo, ſegrego.

Ἀπρομήθεια. ας. ἡ. incuria, temeritas.

Ἀπρονόητος. ὁ. improuidus, temerarius, inconſyderatus.

Ἀπρονοήτως. improuidè.

Ἀπρεπον. indecens, abſurdum.

Ἀπροόπτως. de improuiſo.

Ἀπορώτατοι. οἱ. egeni maximè.

Ἀπρόσβατος. inaceſſus, inacceſſibilis.

Ἀπροσβούλευτος. inconſultus, impræmeditatus.

Ἀπροσβουλεύτως. inconſultò, ex tempore.

Ἀπροσδεής. έος. ὁ, ἡ. non indigens.

Ἀπροσδιόνυσος. nihil ad rem pertinẽtia. quære adagium, Nihil ad Bacchum, & Budæum Commentarijs.

Ἀπροσδόκητος. ου. ὁ, ἡ. inexpectatus.

Ἀπροσδοκήτως. præter expectationem, inopinato, nec opinatò.

Ἀπροσεξία. ας. ἡ. negligentia, ſegnities.

Ἀπροσηγορία. ſilentium, taciturnitas. Significat propriè illud ſilentium, cum quis nõ appellat ac ſalutat amicum. Unde parœmia illa apud Ariſtot. πολλὰς φιλίας ἀπροσηγορία διέλυσεν, Eraſmus Chil.

Ἀπροσηγόρητος. ου. ὁ. inſalutatus.

Ἀπροσήγορος. ου. ὁ. quem nemo appellare audet ob morum aſperitatem.

Ἀπροσίκει. cantat.

Ἀπρόσιτος. ου. ὁ. aditu difficilis, inacceſſibilis inhumanus, cuius initiũ inueniri nequit.

Ἀπρόσκλητος δίκη dicitur, cum lis contra eum intenditur, qui in iudicium uocatus non eſt, aut qui non rectè uocatus eſt, ut deſerti uadimonij damnetur. Demoſthen. ὁ ἀρνθόσιος ἀπρόσκλητόν μοι δίκαν δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος. Bud. Com.

Ἀπροσκοπέω. non prauideo.

Ἀπρόσκοπος. ου. ὁ, ἡ. inoffenſus, inoffenſibilis, per quem nemo offenditur.

Ἀπρόσκοπον, ſiue ἀπρόσκοπον. ου. τό. omni impedimento incommodoq́ carens.

Ἀπρόσ-

Ἀπρόσμαχος.non tangibilis. μαχάσθαι enim tangere eſt.

Ἀπρόσμαχος.ου.ὁ,ἡ.inexpugnabilis, ἀκαταγώνιστος.

Ἀπρόσοιτος,intolerandus.

Ἀπροσπέλαστος.inacceſsibilis.

Ἀπροστόριστον.τὸ. quod patrifamilias non acquiritur ut profectitium.

Ἀπροστασίου.ου.τὸ.actio in inquilinos qui μετοίκιον non ſoluerunt, & ſine tutore ius ciuium ſibi uſurpauerunt. Dicitur etiam ἀπροστασίου δίκη.

Ἀπροστάτευτος,carens tutore,ὁ μὴ ἔχων προστασίαν τινός.

Ἀπρόσφορος δικαστής.incompetens.

Ἀπροσωπολήπτης.ου.ὁ. reſpectu perſonarum carens.

Ἀπροσωπολήπτως.citra delectum ſiue perſonarum reſpectum.

Ἀπρόσωπος.ου. imperſonalis, non honeſtæ perſonæ.

Ἀπροτίμαστος.ου.ὁ,ἡ.incōtaminatus,intactus.

Ἀπροτίοπτον.non prouiſum,latens.

Ἀπροφάσιστος.ου.ὁ,ἡ.inexcuſabilis, citra tergiuerſationem ,nihil recuſans, non quærens prætextum.

Ἀπροφασίστως.minus diſſimulanter.

Ἀπρόφατος. idem quod ἀπροφάσιστος.

Ἀπροφύλακτος.ου.ὁ.incuſtoditus.

Ἄπταιστος.ου.ὁ.à peccato immunis.

Ἀπτερέως.uelociter,promptè,negligenter. Dicitur etiam ἀπτέρως.

Ἄπτερος.ου.ὁ.impennatus,implumis.

Ἀπτεροτος.uelox,repentinus. (oος.

Ἄπτην.ῆνος.ὁ.inuolucris, μὴ ἴπτασθαι δυνάμενος

Ἁπτικόν.τὸ.tactus,facultas tangendi.

Ἁπτικώτατος.ὁ. uim tangendi præcipue obtinens.

Ἄπτιλος.ου.ὁ.implumis.

Ἄπτιστος.integer,indiuiſus.

Ἀπτοεπής.έος.ὁ,ἡ.intrepidus in dicendo ,mordax in uerbis.

Ἀπτόητος.ου.ὁ.in territus.

Ἀπτόλεμος.ου.ὁ,ἡ.imbellis,πολέμου ἄπειρος.

Ἅπτομαι,μ.ἅψομαι.π.ἧμμαι.capeſſo,ut ἅπτεσθαι πολιτεύματος,Plut.capeſſere rempub.

Aliquando eſito,guſto. Idem, ἰβρώσεως καὶ φλοιὸς ὡς λέγεται, καὶ ζῴων ἀγεύστων πρότερον ἥψατο. Aliquādo attingo & tracto artem aliquam,et illi ſtudeo.ut ἅπτεσθαι παιδείας,& ἀψάμενος μουσικῆς, Athen .ἅπτεσθαι τῶν μαθημάτων ,Plato. Aliquando pro tentare ponitur,id eſt commouere,urgere,iactare,& morbis cōuenit ,Dioſcor. Sic Horat.Si morbo renes tententur acuto. Aliquando hæreo, conglutinor, συμφύομαι, Theophra.Ἅπτεσθαι itē πολέμου,committere bellum. Ἅπτεσθαι τῆς πείρας, experimentum aggredi.Bud.Com.

Ἀπτόμενος.aptus,id eſt conſertus & compoſitus,προσδεδεμένος.

Ἁπτός.ῦ.ὁ.tangibilis,tractabilis.ψηλαφητός.

Ἅπτω.μ.ψω.π.φα.accendo,contrecto.accu. iungitur.

Ἀπτώς.ῶτος.ὁ.non cadens, qui non labitur, ſed ſtat intrepidus.Ἀπτῶτι ψυχῇ, erecto animo.

Ἄπτωτος.ſine defectu.

Ἄπυγοι.qui natibus tritis ſunt, & exilibus. Dicterium erat in Athenienſes.

Ἄπυκνοι.οἱ.ſoni,qui impoſitionem ſonorum trium,qui ſunt ſpiſsi, nullo genere aut lege iunguntur. Statuarij appellātur, quia diuerſas ſex tenſiones recipere non poſſunt.Capella libro 9.

Ἀπυθόω.placo.

Ἀπύω.laudo,αἰνέω.

Ἀπύλωτος.ου.ὁ.ſine foribus,nullis portis clauſus.Ariſtoph Ranis,ἔχοντ' ἀχάλινον,ἀκρατὲς,ἀπύλωτον στόμα, De homine futili & effrenatæ loquacitatis. (oος.

Ἀπυνδάκωτος.ου.ὁ.ſine fūdo ſeu baſi, ἀπύθμενος

Ἄπυρα ὄψα.opſonia incocta,& igni non admota.

Ἄπυργος.ἀτείχιστος,nō turritus,nō munitus.

Ἀπυρεξία.ας.ἡ.ſpaciū quo paroxyſmus ceſſat.

Ἀπύρετος.carens febri,liber à febri.

Ἀπύρηνα.τὰ.mala punica ſeu granata, propriè dulcia.

Ἄπυρος.frigidus,incoctus,ſine igne, ut ἄπυρα opſonia,quæ igni admota non ſunt. Item uanus,mortuus.Ἄπυροι τρίποδες,crateres qui ornatus gratia domibus dicati

erant uel templis, prorſus ignibus immaculati intactiq́. dicuntur etiam ἀσαλαματικοί. Tripodū enim duo genera erant, primum lebetes ἐμπυριβῆται, ἄθυτοι, et λουτροχόοι, quibus aquam calefaciebant: alterum crateres, ἐν οἷς οἶνον ἐκίρνασαν.

Ἀπυριτον. Græci uocant uas frigidarium.

Ἀπύρωτος. ου. ὁ, ἡ. reſtinctus.

Ἀπύρωτος φιάλη. non culinæ, ſed deorum apta miniſterio.

Ἀπυροτροφή. ῆς. ἡ. crudus cibus.

Ἀπυσδίον. fœtidum, δυσῶδες.

Ἄπυστος. ου, inauditus, ἀνήκοος.

Ἄπυος. ſine pure, & ulcere.

Ἀπύω. μ. ύσω. π. υκα. iubeo, clamo, reſono, edo ſonum. Herodian. τίνα γλῶσσαν πρῶτον ἀπύσοι. Accuſ.

Ἀπφάριον. ου. τὸ. καὶ

Ἀπφία. ας. ἡ. apud Comicos, hera.

Ἀπφὺς. ύος. pater, Gaza ultimā circūflectit.

Ἀπώγωνες. οἱ. imberbes.

Ἀπώδυνα. ας. ἡ. clades illata.

Ἀπῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. diſcrepo. Neutrum.

Ἀπῳδός. οῦ. ὁ. κακόηχος, mali ſoni, incōcinnus, abſonus. Aliquando extra cantum, ponitur pro eo quod non probatur, τὸ μὴ ἀρέσκον.

Ἄπωθεν. procul, eminus.

Ἀπωθέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ ἀπωθοῦμαι. repello, expello, Ariſtot. in Probl. & Gal. Thera. 14. Item reijcio, repudio, idq́ fere in uoce paſsiua. Lucian. ἀπωθοῦμαι τὴν δίαιταν, Non accipio arbitrium delatum, ſed ad Alexandrum reijcio. Item excutio. Herodian. οἱ δ' ἵπποι τοὺς ἐπιβάτας ἀπωθοῦντο. Accuſ. Budæus Commentarijs.

Ἀπώθω. μ. ώσω. π. ωκα. repudio, expello, ἀπωθέω. Accuſ.

Ἀπώλεια. ας. ἡ. perditio, euerſio, internecio.

Ἀπώλωλος. carens pullis.

Ἀπωλόμην. perditus ſum.

Ἀπωματικός. iuratiuus.

Ἀπώμοτον. uitādum, inſperatum, quod quis factum abiurauerit.

Ἀπών. όντος. ὁ. abſens.

Ἀπώρυγες. propagines, aluei, aquæ ductus.

Ἀπώρωτα ὀστᾶ. fracta oſſa.

Ἀπωσός. οῦ. ὁ. expulſus, Sophoc. in Aiace maſtigophoro, τέλος δ' ἀπωσὸς γῆς ἀποφθαρήσομαι.

Ἀπωτάτω. longiſsime, μακρὰν.

Ἀπωτέρω. procul, longè, porrò.

A P.

Ἄρ pro ἄρα ſæpe apud Homerum.

Ἆρα. paroxytonon, ἀντὶ τοῦ δή. Homer. ἔνθ' ἄρα οἱ οἴσοντο καρηκομόωντες ἀχαιοί. Et ἀντὶ τοῦ ἴσως. Gregor. ἂν ἄρα δύνωνται, Si forte poſsint. Eſt etiam παραπληρωματικὸν. Xenoph. οἵους ἄρα ἔχομεν ἑταίρους: Quales tandem? Πότερος ἄρα, pro ποτέ. Signifi cat & utiq, nempe, ſanè. Lucian. ἐπελεύσεσθε ἄρα, ἔφη, ὑμεῖς ὦ ξένοι: ac ſi diceret, ἐκεῖν ἐλεύσεσθε ὑμᾶς. Conuenit & in collectionibus argumentorum. Syneſ. καὶ οὖν ἐκ δικαίου ὢν ἀξίοις κακῶς, ἀτυχεῖς ἄρα, ἀλλ' οὐκ ἀδικεῖς. Dicitur & ἄραγε, Syneſ. κἂν ἄραγε ἵππον τις πριάμενος, μὴ ἐπίστα. Si quis igitur: uel, Si quis equum emerit. Idem, οὐκ ἄραγε ἡ γῆ, Ita ne terra quidem: uel, Nimirum ne terra quidem. Item ἄρ' οὖν, igitur itaq, in principio ſententiæ. Budæus Cōmentarijs.

Ἆρα. penul. inflexa, indubitatiua coniunctio eſt. an, num. atq ita ferè additur οὖν aut γε: ut ἆρ' οὖν, utrum igitur. ſic & ἆράγε. ἆρα μὴ nunquid? utrum? quod in conſequētia ſermonis ἀλλὰ μὴ dicitur. ἆρά ποτε ſuo trij tandē? ἆρ' οὐκ nonne quod? an nō? Demo. τίνας δ' ἂν ἐκείνους ὑπολαμβάνετε εὔχεσθαι τὸν Φίλιππον, ἆρ' οὐ πολέμου κρατεῖν καὶ οἰκεῖ

Ἀρά. ᾶς. ἡ. nocumentum, imprecatio, execratio, uotum, clades quæ uenit ex imprecatione uel maledictione. Ἔνοχος καὶ ἐνεχόμενος τῇ ἀρᾷ dicitur, qui diris imprecationibus deuotus eſt, ob idq́ deteſtandus. Budæus Commentarijs.

Ἀραβέω. μ. ήσω. π. ηκα. reſono. Neutr. abſol.

Ἀραβύσσειν. ſaltare, ὀρχεῖσθαι, Ionice.

Ἀραβῶδες. uehementiores uenti qui puluerem excitant.

Ἄραβος. ου. ὁ. ſtrepitus.

Ἀραβύλαι. barbari calciamenti genus.

Ἀραγμὸς. οῦ. ὁ. ſtrepitus.

Ἀράγω. diſcerpo, σπαράσσω.
Ἀραδες. αἱ. membranæ.
Ἄραδος. cordis pulſus poſt uehement exercitium.
Ἀράζειν. latrare.
Ἄραι. proficiſci, ſoluere. ab ἄιρω.
Ἀραῖος. ου. ὁ. ſubditus maledictioni. κατάρατος.
Ἀραιός. ου. tenuis, rarus, fungoſus ut ſpongia & pumex, mollis, minutus, gracilis.
Ἀραιοῦμαι. laxeſco, rareſco.
Ἀραιῶ. laxo.
Ἀραίωσις. εως. ἡ. laxatio.
Ἀραιωτικός. ου. ὁ. habens uim rarefaciendi.
Ἀράκη. ης. ἡ. &
Ἄρακος, ἀρακίς, cicercula.
Ἀράξις. panis nomen.
Ἀράομαι. μ. άσομαι. precor, in bonam partē, ut ἀρᾶσθαι ἀγαθὰ, apud Herodot. Item imprecor, maledico, noceo. Aliquando oneror. Aliquando congruo.
Ἄραρε. uiſum eſt. παρὰ τὸ ἀρῶ, τὸ ἁρμόζω, ἤρεσεν, ἥρμοσαι.
Ἀραρίζειν. latrare, Attice. ἀπὸ τῆς ἂρ φωνῆς.
Ἄραχς. aranea.
Ἀραρός. fixus, firmus, execrandus.
Ἀράσσα. ας. ἡ. καὶ
Ἀραρώς. ότος. ὁ. congruens, applicatus, ἡρμοσμένος, κολλητός.
Ἄρας. ἡ. membras, Theod.
Ἄρασθαι. proficiſci, ſoluere, ſicut ἄραι. Item referre, reportare, impetrare, auferre gratiam uel gloriā uel præmium. Bud. Com.
Ἀράσιμος. execrandus.
Ἀράσσω, & ῥάσσω. μ. άξω. π. αχα. proprie (inquit Euſtath.) τὸ διὰ σιδήρου τέμνειν, παρὰ τὸ ἄρης. Sic enim Homerus & Herodot. utuntur. Item pulſo, tundo Syneſ. de quodam ſupra modum ſuperbo & elato, οὗτος (inquit) ἀράσσει τῇ κεφαλῇ τὸν οὐρανόν. Aliquando collido, conflicto, Ariſtoph. Legitur & ἀῤῥάξαι per duplex ρ. Bud. Com.
Ἀρατήειον. τὸ. laus. ab ἀρὰ, hoc eſt imprecatione.
Ἀραχναῖος. ου. ἡ. καὶ
Ἀράχναος. ου. ὁ. ad araneam pertinens, λεπτὸν τανυ.
Ἀράχνης. ου. ὁ. araneus.
Ἀράχνη. ης. ἡ. καὶ
Ἀράχνιον. ου. τὸ. tela araneæ.
Ἀραχνιόω. μ. ώσω. π. ωκα. aranearum telis plenus ſum. Neutrum abſol.
Ἀραχνουφής. έος. ὁ, ἡ. ab aranea textus.
Ἀράω. μ. άσω. compono, apto, congruo. Vnde ἤραρα, placui, congrui: & aoriſt. ſecund. ἤραρον, & ἀράρῃ, congruerit. Actiu.
Ἀρβάλη. τήγανον ὀστράκινον, ſartago teſtacea.
Ἀρβύλη. ης. ἡ. genus ſoleæ.
Ἀρβυλίδας. apud Theocritum genus calciamenti.
Ἀργαίνω dealbo, λευκαίνω.
Ἀργαλέος. ου. ὁ. moleſtus, difficilis. quaſi ἀλγαλέος, aut παρὰ τὸ ἔργον.
Ἀργάς. ᾶ. ὁ. genus ſerpentis, & qui moribus eſt ferinis & agreſtibus, tyrannus, quo nomine Demoſthenem uocat Aeſchines. Dicitur & hoc nomine, qui prudens præter ætatis rationem eſt, δεινότατος (inquit Suidas) παρ' ἡλικίαν.
Ἀργεία. Argiuorum terra, Iuno.
Ἀργεῖαι. precioſi claciamenti muliebris genus.
Ἀργεινὴ. ἡ. λευκὴ, albus.
Ἀργεννός. ὁ. λαμπρὸς, ſicut ἀργινόεις, Suid.
Ἀργειφόντης. ου. ὁ. argicida, epithe. Mercurij Homero frequens: uel quòd Argum occiderit, uel (ut uult Pauſan.) quia ὀφιοκτόνος fuerit, id eſt ſerpentis necator, quem (inquis) uocant aliqui ἄργην: uel quaſi ἀργὴς ἀπὸ τοῦ φονεύειν, purus ab occidendo. Pacificus enim deus Mercurius.
Ἀργέλοφος. ου. ὁ. extremitas pellicei exuuij, res nihili atq; inutilis. Ariſtoph. Veſp.
Ἄργεμα. ατος. τὸ. καὶ
Ἄργεμος. ου. ὁ. albor in oculo.
Ἀργεσφός. ου. ὁ. albus, ſplēdidus, bene nutritus.
Ἀργέστης. ου. ὁ. albus procelloſus. Item nomen uenti occidui, flans aduerſus aquilonem. Caurus Latinis dicitur, Gel. lib. 2. cap. 22. Cum proprium uenti eſt, penacuitur, ſed cum auſtri epitheton eſt acuitur. (us.
Ἀργὴς. ου. ὁ. candidus, tardus, uelox, ſtrenu-
Ἀργέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ ἀργοῦμαι. ocior p̄ negli

gentiam & neglectim tranſmittor, prætermittorq́ acceſſo, Xenophon. ἰδὼν δὲ αὐτὸς ἀργοῦντα τὸ πράττεσθαι δεομένων. Neutrum abſol.

Ἄργη.ης.ἡ.captura, uenatio.

Ἀργής.ῆτος.ὁ,ἡ.ocioſus, feriatus.

Ἀργής.ῆτος.ὁ.candidus, albus, purus.

Ἀργηστὴς.ὁ.idem.

Ἀργία.ας.ἡ.ocium, ſegnities, quaſi ἀεργία.

Ἀργιλώδης.ὁ.argilloſus.

Ἀργινόεις.όεντος.ὁ.λευκὸς, albus.

Ἀργινομία.ας.ἡ.legum contrarietas.

Ἀργιόδους.οντος.albus dentes. Epith. ſuum apud Homerum.

Ἄργιος.ὁ.λευκὸς, ταχὺς, aliâs ἀργὸς.

Ἀργίπους.οδος.ὁ.argentipes, celer. ſed ἀργιόπους, aquila.

Ἄργματα.τὰ.primitiæ, ἀπαρχαί.

Ἄργολαι.ſerpentium quoddam genus.

Ἀργολογία,ας.ἡ.ocioſiloquium.

Ἀργοποιός.οῦ.ὁ.iners,

Ἄργος.onus. Et ἄργος.εος.τὸ. Argos ciuitas Peloponeſi, & ipſa Peloponeſus.

Ἄργος.ου.ὁ. Argus, uiri nomen.

Ἀργός.οῦ.ὁ,ἡ.albus, uelox, ſtrenuus. Item ocioſus, uacuus, tardus, illaboratus, fruſtratus, inutilis, ſegnis, Ἀργὰ χρήματα dicuntur, & δάνεια ἀργὰ, quæ compendium nullum uſurarum afferunt, hoc eſt ἄεργα καὶ μὴ ἐργαζόμενα. Ἀργὸς γῆ, inculta terra. Ἀργὸν ἄργυρον, argentum infectum. Ἀργὸν ἔτος apud Hebræos dicebatur annus ſeptimus, quo ceſſabant, quaſi feriatus. Ἀργὸς λόγος, ignaua ratio à Cicer. dicitur: Nec nos impediet (inquit) illa ignaua ratio, Budæus Commentarijs.

Ἄργουσα.ης.ἡ. Arguſa ciuitas Eubœæ.

Ἀργυράγχη.ης.ἡ.argentangina, dici ſolet, ubi quis muneribus corruptus nihil contra dixerit. Eraſ. Chil.

Ἀργυραμοιβικῶς.more campſoris.

Ἀργυραμοιβός.οῦ.ὁ.argentarius, nummularius, uulgò campſor, τραπεζίτης, κολλυβιστής.

Ἀργυρεῖον.ου.τὸ.officina argentaria, argentifodina.

Ἀργυρεῖος.ου.ὁ.καὶ

Ἀργύρειος. argenteus. ἀργυρεία λιμὸς, argenti penuria. & ἀργυρέαι λόγχαι, mercenarij milites.

Ἀργυρίδιον.ου.τὸ.pecuniola.

Ἀργυρίζομαι.capturas facio. Dinarch. πάντοθεν ἀργυριζόμενοι, Vndique nundinandi materiam, lucrandiq́ inuenientes. Bud. Commentarijs.

Ἀργυρίζω.μ.ίσω.π.ικα.flagito, uel aufero argentum. Item διασείω, concutio. Budæus Commentarijs.

Ἀργυρικόν.τὸ.deargentatum.

Ἀργυροθήκη.arcula.

Ἀργύριον.ου.τὸ.argentum, pecunia omnis, argento, ære, auróue conſtans. Comici etiã pluraliter ἀργύρια dixerunt.

Ἀργυρίς.ἡ.phiala argentea.

Ἀργυρισμός.οῦ.ὁ. exactio pecuniæ, capturarum cõſectatio. Budæus Commentarijs.

Ἀργυρῖται.οἱ.quibus abunde eſt pecunia.

Ἀργυρίτις.terra ex qua foditur argentum, ſpuma argenti.

Ἀργυρογνώμων.ονος.ὁ.argentarius, nummularius, quaſi pecuniæ ſpectator. Budæus in Annotationibus.

Ἀργυροδίνης.ου.ὁ.habens uortices argenteos, λευκόρεθρος.

Ἀργυροειδής.έος,ὁ,ἡ.argenteus.

Ἀργυρόηλος.ου.ὁ.habens clauos argenteos. epith. enſis apud Homerum.

Ἀργυροθήκη.ης.ἡ.loculus in quo ſeruatur pecunia.

Ἀργυροκοπεῖον.officina argenti excudendi.

Ἀργυροκόπος.ου, argentarius, menſarius, monetarius, ſculptor argenti. à κόπτω, id eſt (tundo.

Ἀργυροκοπιστήρ.ῆρος.ὁ.idem.

Ἀργυρολογεῖν. colligere ſeu quærere pecuniam. Budæus Commentarijs. (ctio.

Ἀργυρολόγια. argenti, id eſt pecuniarum exa

Ἀργυρολόγος.οῦ.ὁ.quæſtor, quærens argentũ. Latini coactores uocant, Græcis ἀποδέκται, & ἀποδοτῆρες, & ταμίαι. Budæus in Annot. poſt.

Ἀργυρομιγής.έος.ὁ,ἡ.argento miſtus.

Ἀργυραμοιβὸς.ου.ὁ, ἀργυραμοιβός.

Ἀργυρόπεζα.ης.ἡ.habens pedes argento ſimiles

les. Epith. Thetidis apud Homer. Thetis uero mare ſignificat, cuius extremæ quaſi pedes ſpumeſcunt & albicant, unde canũ mare poëta cognominat.

Ἀργυροκοπεῖον. ου. τὸ. argentofficina, locus ubi argentum & numiſmata cuduntur, Antiphonti.

Ἀργυροπράται, uel ἀργυροπράκται. argentarij, qui auctionibus interueniebant, & pecunias ibi à licitantibus ſtipulantes auctionantibus repræſentabant. Sic dicti fortaſſe ab exigēdis uenditarum rerum precijs.

Horum ferè inſtar ſunt hodie, qui uinarij uenditores pecuarijq́ dicuntur, & cetarij piſcarijq́, operam negotiantibus præbentes identidem cōmeantibus, ne in foro diu ſedere cogantur, & à ſingulis emptoribus precia expectare. Bud. in Annot.

Ἀργυροπρατικὰ ἐργαστήρια. argentariæ officinæ.

Ἄργυρος. ου. ὁ. argentum materiam ſignificat, ἀργύριον uero nummum, & ἀργυροῦν uas argenteum, ſicut de auro χρυσὸς, χρυσίον, χρυσοῦν.

Ἀργυρότοξος. argenteum arcum gerens. Apollinis ſagittatoris epitheton, propter retuſiorem & albeſcentem peſtis tempeſtate aciem ſolis, qui poëtis dicitur Apollo.

Ἀργυροῦς. ὁ. argenteus.

Ἀργυροχάλινος. ὁ. argēteis exornatus frenis.

Ἀργυρώματα. τὰ. uaſa argentea.

Ἀργυρώνητος. ου. ὁ. emptus pecunia, emptitius, mancipium.

Ἀργύφεος. ου. ὁ. ſplendidus, albus.

Ἄργυφος. ου. ὁ. καὶ

Ἀργυφύς. ύος. ὁ. albus. Epitheton ouium.

Ἀργώ. όος. ἡ. genus ligni, unde nauis argo, unde dicti ſunt Argonautæ.

Ἀργῶθεν. ex Argis.

Ἄργως. temerè, fruſtra, ocioſe.

Ἄρδα, καὶ ἄρδαλος. irrigatio, infectio.

Ἀρδάνιον. ου. τὸ. canalis ex quo pecudes potāt, & uas quod pro foribus mortui ponebatur, ex quo intrantes & exeuntes ſe aſpergerent. ab ἄρδειν.

Ἄρδας. immundicies, ſordes, Hippocra.

Ἀρδεία. ας. ἡ. irrigatio.

Ἄρδευσις. ἡ. idem.

Ἀρδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. irrigo. accuſ. iung.

Ἄρδην. ſimul, prorſus, funditus. Item μετεώρως, ſublimè, ἀπὸ τοῦ αἴρειν: teſte Theodo.

Ἄρδις. cuſpis teli. & ἄρδεις numero plurali, pharetra.

Ἀρδμός. ὁ. potus, irrigatio, ἀρδηθμός.

Ἄρδω. irrigo.

Ἀρέθουσα. fons Ithacæ, aut Siciliæ.

Ἀρέθω. irrigo.

Ἀρειά. ᾶς. ἡ. execratio, contumelia, minæ.

Ἀρειμάνιος. Martis ſtudio flagrans.

Ἄρειον. ίονος. τὸ. melius.

Ἀρεοπαγῖται. iudices quidam erant Athenis ſumma integritate, qui de capitalibus rebus iudicabant. hos Solon inſtituit. Significat & locū in quo ipſi iudicabant. Eraſ. Chil. & Bud. in Annot.

Ἀρεοπάγος dicebatur, quaſi Martis uicus, à templo Martis ſic cognominatus.

Ἀρεοπέδιον. Martius campus.

Ἄρειος. ου. ὁ. Martius, ab ἄρης.

Ἀρείφατος. bellicoſus, fortis, ἄρει ἐοικώς.

Ἀρείων. ονος. ὁ. melior, κρείττων, βελτίων, præſtans bello. ab ἄρης Ionicè.

Ἄρεν pro ἄρα.

Ἀρέσαι. placere, conuenire, poëticum eſt.

Ἀρέσθαι. λαβεῖν, adipiſci, accipere, Hom.

Ἀρέσκεια. ας. ἡ. placitum. Ariſtotel. ἡ δὲ ἀρέσκεια δοκεῖ δὲ ἡ ἔντευξις ἐκ τοῦ τὸ βέλτιστον, ἡδονῆς παρασκευαστική. Comitas aſſentatrix latinè dici poteſt. Diodor. de funere Hephæſtionis, τῶν γὰρ ἡγεμόνων ἕκαστος στοχαζόμενος τῆς τοῦ βασιλέως ἀρεσκείας. id eſt, Hoc maximè ſpectans, quomodo regis gratiam ea ratione iniret.

Ἀρέσκευμα. blanda appellatio & adulatoria, Plutarch. Bud. Com.

Ἀρεσκεύομαι. manſuetè tracto, comiter appello, comiter cum aliquo ago & blandior.

Ἀρέσκομαι. μ. ἀρέσομαι. cum datiuo ſignificat acquieſco, & mihi ſatis fit, & placet conditio. Lucian. δεῖ γὰρ ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι. id eſt τὸ ποιεῖν, τὸ τίθεσθαι. Ariſtot. 4. Ethic. καὶ τῷ σιμωνίδῃ οὐκ ἀρεσκόμ

t

νος, Simonidis ſententiam non probans. Ἀρέσκομαι σοὶ ἐγὼ, Tu mihi te probas. Sic Saluſt. Sua cuiq; ſatis placebant. Cum ac cuſatiuo autem ſignificat placo, ut ἱδοῖς θεοὺς ἀρέσκεσθαι, Xenoph. Eſt quoq; imperſo nale ἀρέσκει. πᾶσαν. ἤρεσκε.

Ἄρεσκον. uirga, quam ferebant ij qui in Comœdijs lenonum partes agebant, in ſcenā progreſſuri, amiculo florido induti.

Ἀρεσκόντως. ſufficienter.

Ἄρεσκος. ου. ὁ. blandus, gratiæ aucupator & captator, qui apud omnes gratioſus eſſe cupit, ab omnibusq; gratiam inire, curialis uulgo dicitur. Ariſtote. 4. Ethicor. ἐν ταῖς ὁμιλίαις καὶ τῷ συζῆν, οἱ μὲν ἄρεσκοι δοκοῦσιν εἶναι, quaſi obſecundatores, ac ſeſe omnibus dantes. Bud. Com.

Ἀρέσκω. μ. έσω. π. κα. placeo, rem gratam facio, probo, approbo, id eſt probabile eſſe oſtendo, uel ut probetur facio. Synes. ἀλλ' ἐπειδὴ τέλεις ὑμᾶς οὐκ ἀρέσκομεν, Verum quando his uobis hoc non probamus, uobis non ſatisfacimus. Id eſt, Hoc noſtrum officiū uobis non placet. Sic Cic. pro Syl. Si mei facti rationem uobis, conſtantiamq; huius officij ac defenſionis probaro. Et Valer. lib. 6. Lex tantum meos tibi præfiniuit oculos, quibus formam tuam approbares. Verba ſunt mariti ad uxorem. Significat interdum placo, ſicut ἀρέσκομαι.

Ἀρεστὴρ, καὶ ἀρεστήριον. ſacrificium, libum.

Ἀρεστόν. placitum, gratum, æquum. Inde deductum uidetur, ut curiæ ſententiæ arreſta uulgò uocentur duplici rr, cū unico potius ſcribendum ſit. Οὐκ ἀρεστόν ἐστι, Nō eſt eiuſmodi ut placere debeat.

Ἀρετάω. feliciter procedo.

Ἀρετὴ. ῆς. ἡ. uirtus, id eſt recta ratio, probitas, integritas. Accipitur aliquando ἀντὶ τῆς δυνάμεως, pro poteſtate, potentia, facultate, robore, & uiribus. Sic Vergilius Tunc pudor incendit uires, et conſcia uirtus.

Ἀρετός. οῦ. ὁ. placidus.

Ἀρεύστως. abſq; corruptione.

Ἀρὴ. ῆς. ἡ. ἀρά. execratio, uotum, damnum.

Ἀρήγω. μ. ήξω. π. ηχα. ab ἄρης, adiuuo, in bello propriè, ſed accipitur generaliter. Accuſ.

Ἀρήγων. ονος. ὁ, ἡ. adiutor.

Ἀρίδηλος. manifeſtus.

Ἀρηίθοος. ου. ὁ. currens ad bellum.

Ἀρήιος. ου. ὁ. bellicoſus, Martius.

Ἀρηίφατος. ου. ὁ. uel ἀρηίφαντος. in bello necatus.

Ἀρηίφιλος. ου. ὁ. bellicoſus.

Ἀρημένος. detentus, læſus.

Ἀρνὸς. in genitiuo ἀρνὸς per ſyſtolen, agnus, ouis. Dicitur etiam ῥὴν abiecto α.

Ἄρηξις. ιος. ἡ. auxilium.

Ἄρηος. audax, bonus.

Ἄρηρε. μένο. παρ. ab ἄρω. congruit, aptè cohæſit, ἥρμοσαι.

Ἄρης. ηος, uel εος, uel εως. Mars.

Ἀρητὴρ. ῆρος. ὁ. ſacerdos, quaſi precator. ἀραὶ enim preces dicuntur.

Ἀρθεὶς. alleuatus, μετεωρισθείς.

Ἀρθμέω. μ. ήσω. π. ηκα. amo, concordo.

Ἀρθμία. ας. amicitia, tranquillitas, cōcordia.

Ἄρθμιος. ου. ὁ. amicus, amabilis, adiunctus nobis conſenſu. Herod. ἀθηναίων μὲν ἐόντων ἄμμιν ἀρθμίων, τῶν δὲ βαρβάρων συμμάχων.

Ἀρθμός. οῦ. ὁ. concordia, fœdus, amicitia.

Ἀρθρικός. articulorum morbo laborans, qui uexatur morbo articulari.

Ἀρθρῖτις. ιδος. morbus articularis, aliquādo νόσος additur. Herodian. lib. 3. καὶ ὑπὸ τῆς ἀρθρίτιδος νόσου κάμνων.

Ἄρθρον. ου. τὸ. articulus, junctura.

Ἀρθρῶ. concinno, coniungo.

Ἀρθρώδεις. οἱ. articuloſi.

Ἄρι. nil niſi in compoſitione ſignificat. Eſt autem particula augens dictiones, ut ἀριπικρὸς, ualde amarus.

Ἀριγκύμων. quæ ſtatim grauida eſt facta, ſed ἀεικύμων, fœcunda.

Ἀρίγνωτος. ου. ὁ. ualde notus.

Ἀρίδακρυ. τὸ. quod eſt propenſum ad lachrymas.

Ἀρίδακρυς. υος. ὁ. καὶ

Ἀριδάκρυτος. ου. ὁ. multum lachrymabilis.

Ἀριδείκετος. ου. ὁ. clarus, inclytus.

Ἀρίδηλος. ου. ὁ. multum manifeſtus.

Ἀρίδηλος.ὁ.ἡ. conſpicuus,illuſtris.
Ἀρίκοος. obediens,acute audiens.
Ἀριπρεπ.ὁ.ἡ.difficilis,χαλεπός.
Ἀριθμέω.μ.ήσω.π.κηκα.numero. Ἀριθμοῦμαι in uoce paſſiua idem ſignificat. Interdũ pro cenſeo,duco,habeo,puto.Demoſth. ... Sic Cic. Fam. Qualem me et eſſe & numerari uolo.Idẽ, Ne id in mercedis potius quàm in benefi cij loco numerare uideatur.Actiu. Bud. Commentarijs.
Ἀριθμητός.ὁ.ἡ.numerabilis.
Ἀριθμός.ὁ.ἡ.numerus . ἀριθμοὶ dicuntur nu meri,id eſt plenitudo & omnium rerum complexio.Ἀριθμὸν ἀντὶ τοῦ τὸ παραλαμβάνει πυθαγόρας,Plutarch.
Ἄριμον.ου.τὸ.mons Ciliciæ.
Ἄρινοι.οἱ.non ſagaces.
Ἀριπρεπής.ἑ©.ὁ.ἡ.præclarus.
Ἄρις.ι©.ὁ.naſo carens.
Ἀρίς.ίδ©.ὁ.inſtrumentum fabrile,ᾗ ἀρίδα ... .
Ἀρισχυδής. ualde indignans . ... .
Ἄριστα.τὰ.optima:& optimè,commodiſſimẽ, aduerb.
Ἀρισαρχεῖον.templum eſt Elis Dianæ ſacrũ.
Ἀριστάω μ ἀριστήσω.π.κηκα.prandeo.
Ἀριστεία.ας.ἡ.ſtrenuitas,ἀνδραγαθία.
Ἀριστεῖον.ου.τὸ.præmiũ quod dari ſolet ijs, qui ſe optimè geſſerant in bello. Dicitur eadẽ forma,qua καλλιστεῖον.
Ἀριστερά.ἀρᾶ.ſiniſtra.
Ἀριστερά.τὰ. ueteres uocabant τὰ μωρὰ,quemad modum contrà δεξιὰ,τὰ ... ,ut anno tat Sophocl.interpres.
Ἀριστερός.ὁ ὁ ſiniſter.
Ἀριστεύς.έ©.ὁ. uictor, primas obtinens in re bellica , optimè ſe in bello gerens ac ſtre nu.ſſime nam uim habet ſuperlatiui.
Ἀριστευτικός ὁ.ὁ.ſtrenuus.
Ἀριστεύω.μ.εύσω.π.κηκα.optime me gero,præ ſertim in bello aut certamine. Lucian. ... , id eſt, Strenuum uirum ſe præſtitit.Sic καλλιστεύω.Genit.

Ἀριστίζω.μ.ίσω.π.ικα.præbeo prandium.
Ἀριστίνδης.ὁ.ὁ.ἐκ τῶν ἀρίστων ἐκλελεγμένος.Vnx de ἀριστίνδην,electim,de optimis. Et ἀρι στίνδην δικάζοντες,optimates iudican tes.
Ἀριστόβουλος.ὁ.ὁ.optima conſulens.
Ἀριστόδειπνον. ου. τὸ . prandium cœnæ con iunctum.
Ἄριστοι.οἱ.optimates,primates.
Ἀριστοκράτεια.ας.ἡ.optimatium ſtatus & gu bernatio,quando optimates rempub. tra ctant,cui opponitur δημοκράτεια.
Ἀριστοκρατέω.μ.ήσω.π.κηκα.optime impero.
Ἀριστοκρατικός. ὁ.ὁ.ſtudioſus eius ſtatus in ge nere Reipub. qui dicitur principatus op timatium, optimatium ſtatum fouens,ſe natorius.
Ἀριστοκρατοῦμαι. in optimatium ſtatu & regi mine uiuo.
Ἀριστολοχία.ας.ἡ.herbæ genus. Plini. lib.25. cap.8. inter nobiliſſimas ariſtolochiæ no men dediſſe grauidæ uidentur, quoniam eſſet ἀρίστη λοχοῦσαις. Noſtri malum terræ uocant. Germanis holyuurtz, uel biber yuurtz.
Ἄριστον.ου.τὸ.prandium. Sic nuncupatum ar bitratur de temporis incertitudine, quaſi ἀόριστον, quod indefinitum ſignificat, uel quòd in bellum pergentibus,id eſt πρὸς τὸν ἄρηα, concinnari ſolet. Athenæ. & Plu tarch.nihil differre putant τοῦ ἀκρατίσμα τος,niſi quòd illud à meracius potandi con ſuetudine nomẽ inflectere cõtẽdunt,quòd panis buccella mero tingeretur : hoc autẽ ... τὴν ἑωθινὴν ὥραν, id eſt à matutina ho ra.unde Eumaum ſcribit Homer. ἄριστον paraſſe ἅμ᾽ ἠοῖ φαινομένῃ, id eſt,quo tempo re aurora exoriebatur. Eſt etiam ἄριστον ſuperlatiui gradus generis neutrius ab ἀ γαθὸς,ſignificatq; optimum, commodiſſi mum,præſtantiſſimum,bellicoſſiſſimum.
Ἀριστονομία.optimatium imperium.
Ἀριστοποιέω.μ.ήσω.π.κηκα prandium paro. Si gnificat autem tam cœnam mihi apparo, epulor in cœna, quàm cœnam alicui apud me condico.

Ἀριστοποιούμενοι.οἱ.pranſi.

Ἄριστος.ο.ὁ.optimus,commodiſſimus.

Ἀριστοτέχνης.ου.ὁ.bonus artifex.

Ἀριστοφόρον.uas in quo prandium fertur, diſcus.

Ἀριστόχειρ.ſtrenuus manibus.

Ἀριστῶν.prandens.ab ἀριστάω.

Ἀριστητὸς.ὁ.tempus prandij.

Ἀριφραδής.ὁ,ἡ.ualde manifeſtus.

Ἀρκῆον.perſonatia aut pernatam lapam uocant Romani.

Ἄρκειος.ου.ὁ.urſinus.

Ἀρκέομαι.μ.έσομαι.contentus ſum. Depon. datiuo.

Ἀρκευθίς.ίδος.ἡ.bacca iuniperi, quæ maturitate nigreſcit. Dioſcor. etiam ipſam arborem ἀρκευθίδα uocat.

Ἄρκευθος.ο.ἡ. iuniperus. Apollini ſacra eſt ἔχειν ἀκάνθας κεκρυμμένας.

Ἀρκετός.οῦ.ὁ.ſufficiens.

Ἀρκέω.μ.έσω.π.κκα.ſufficio, par ſum, adiuuo, opem fero, dono, præſto, ſubminiſtro, eripio. Accuſ. Iliad. ζ. ἀλλά οἱ οὔ τις τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον.

Ἀρκός.uelox.

Ἄρκιος.ου.ὁ.ſufficiens.

Ἀρκοῦμαι.τὸ.στέργω,ἀγαπῶ, conuentus acquieſco.datiuo iung.

Ἀρκούντως.ſufficienter.

Ἀρκτεύειν apud Athenienſes dicebantur uirgines, quæ ante nuptias Dianæ initiarentur, & ſacra quædam peragerent. Voce hinc ducta quòd ob urſam interfectā Dianæ ſacram, non prius ceſſaturam peſtem reſpondit oraculum, quàm deæ uirgines dicarentur antequam uiro congrederentur. Vnde & puellæ ipſæ ἄρκτοι, id eſt urſæ appellabantur, ut docent Euripid. & Ariſtoph. uide Pollucem lib. 5. & Cæl. li. 14. cap. 19.

Ἀρκτῆ.ῆς.ἡ.pellis urſina.

Ἀρκτικός.οῦ.ὁ.ſeptentrionalis, inceptiuus.

Ἄρκτος.ου.ὁ,ἡ.urſus, urſa, ſeptentrio, urſa piſcis

Ἀρκτῷος.καὶ

Ἀρκτοφύλαξ.ακος.ὁ.cuſtos urſæ, ſtella quæ & Bootes, genus herbæ.

Ἀρκτόλοι.οἱ.catuli urſorum.

Ἀρκτῷος.ου.ὁ.ſeptentrionalis.

Ἄρκυς.ornatus muliebris, uitta. Item ἄρκυες.οἱ.uel ἄρκυα. retia quibus uenatores ſaltus circundabant, plagæ uaris erectæ, caſſes.

Ἀρκυστασία.ας.ἡ.καὶ

Ἀρκυστάσιον.ου.τὸ. ſtatio retis, locus ubi rete tenditur, indago & ſeries plagarum, quibus ſaltus ſtabulaq; ferarum cinguntur à uenatoribus. dicuntur etiam τοῖχοι. Bud. Commentarijs.

Ἀρκυωρός.ὁ.cuſtos retis. Bud. Com.

Ἀρκοῦς.ſufficienter.

Ἅρμα.ατος.τὸ. currus, infrequens Bœotiæ uicus.

Ἁρμακία.porticus.

Ἁρμαλία.ας.ἡ.cibus, et uelum nauis, currus, qui exercitui cibum uehit.

Ἁρμάμαξα.ης.ἡ.currus.

Ἁρμάκιον.arcula, aut potius ἑρμάκιον diminutiue. ἑρμὰς enim arcas uocabāt antiqui in quibus idola collocabant.

Ἁρματηλασία.ας.ἡ.agitatio currus.

Ἁρματηλάτης.ου.ὁ.auriga.

Ἁρματηλατεῖν.curru uehere. Bud. Com.

Ἁρμάτιος νόμος. lex muſicæ compoſita ab Olympo diſcipulo Marſiæ.

Ἁρματῖται.οἱ.bigales, bigarij.

Ἁρματοδρομία.ας.ἡ.curulis curſus.

Ἁρματοπηγός.οῦ.ὁ.καὶ

Ἁρματοποιός.ὁ.carpentarius.

Ἁρματοτροφοῦντες. ordo apud Athenienſeis maximæ authoritatis, dictus ab alendis equis curulibus.

Ἁρματοτροχία.ας.ἡ.orbita.

Ἁρματοτροφῆσαι.equos iugaleis nutrire.

Ἀρμενιστί. Armenicè.

Ἄρμενον.ου.τὸ.uelum, carbaſus.

Ἄρμενος.ου.ὁ.congruus.

Ἅρμη.ης.compago.

Ἁρμηλάτης.ο.ὁ. auriga. Et ἁρμόλατης ὁ δὲ Straboni, ſicut ἱππήλατης.

Ἁρμίως.confeſtim, Hippoc.

Ἁρμόγαλα.condimenta, coagula.

Ἁρμογή.ῆς.ἡ.coniunctio, cōglutinatio & coagmen.

agmentatio commiſſurarum. Sic etiam tranſitum colorum in pictura etiam ἁρμογὴν uocant.

Ἁρμόδιος, α, ο. congruus, familiaris, cognatus. Ἁρμόδιος δίκασις. competens.

Ἁρμοδίου μέλος. cantio quæ erat apud ueteres, à diſcumbentibus concini conſueta, cuius erat initium φίλτατ᾽ Ἁρμόδι᾽ οὔ τί που τέθνηκας. Dicebatur uerò in Harmodium & Ariſtogitona tyrannicidas, unde illud apud Comicum. οὐδ᾽ παρ᾽ ἐμοὶ τὸν ἁρμόδιον ᾄσεται, id eſt, Apud me nunquã Harmodium canet, pro eo quod eſt, mecũ conuiuia nunquam agitabit. Cæl. libro 14. cap. 9.

Ἁρμόζομαι. interdum idem quod ſuum actiuum ſignificat. Item componor. Plato uocat ἡρμοσμένην ψυχὴν, animum compoſitum, & ſibi conſentientem, uacuum uanis cupiditatibus. Accipitur aliquã do ἀντὶ τοῦ ζευγνύζω, id eſt connubio iungo, do nuptui. Dicitur etiam ἁρμόττομαι.

Ἁρμοζόντως. conuenienter.

Ἁρμόζω, μ. όσω, π. οκα. congruo, adapto, quadro, conglutino, conſtituo, tempero. Bud. Commentarijs.

Ἁρμοῖ. nuper, citò.

Ἁρμονία, ας, ἡ. compoſitio, pactum, concordia, harmonia.

Ἁρμονικὸς, ὁ. muſicæ ſtudioſus, qui auribus plus contribuit authoritatis quàm rationi, cuiuſmodi fuiſſe traduntur Ariſtoxeni conſectatores. His opponuntur κανονικοί. Cæl. lib. 5. cap. 11.

Ἁρμόνιον, τὸ. quod aptè cohæret.

Ἁρμὸς, ὁ. articulus, compago, commiſſura. Vocant etiam ἁρμὸν, ſpacium interlocatum dentibus.

Ἁρμοστὴς, ὁ. magiſtratus apud Lacedæmonios, qui efficiendis arcibus et reficiendis ciuitatibus præerat. Cal lib. 10. cap. 5. Ἁρμοστὰς (inquit Bud. in Annota.) dici poſſunt quaſi prouinciarum cõſtitutores. Et in Comment. ἁρμοστὰς (inquit) appellant Lacedæmonij τοὺς καθισταμένους ὑπ᾽ αὐτῶν ἄρχοντας τῶν ὑποταττομένων αὐτοῖς πόλεων: ſic dictos παρὰ τὸ ἁρμόζειν τοὺς ἀρχομένους ſub κατὰ τοὺς νόμους. ὅθεν καὶ ἁρμοστὰς τοὺς ἱερέας πάλαι ἀξιοῦσι τοὺς εἰς τὸν ſub ἀρχὰς ταγμένους. Quare Dionyſ. in lib. de Eccleſ. hierarch. epiſcopos ἁρμοστὰς appellauit, ad quod munus non ſine ſumma religione, καὶ μετὰ τῆς μεγίστης εὐλαβείας accedendum docet.

Ἁρμόσυνοι, οἱ. dicebantur qui apud Lacedæmonios præera t mulieribus, ut honeſtius incederent. Cæl. lib. 10. cap. 5.

Ἁρμόττω. ἁρμόζω, congruo, compono. Vnde ἁρμόττειν τὴν πόλιν, ciuitatem cõſtituere, temperare. à quo ἁρμοστὰ, ut diximus. Differunt tamen inter ſe, quòd ἁρμόζω abſolutum, & ἁρμόττω tranſitiuum.

Ἁρμόττον, τὸ. decens.

Ἁρμῷ. idem quod ἁρμοῖ ſupra.

Ἀρνακὶς, ίδος, ἡ. pellis agni.

Ἀρνεῖον, ου, τὸ. macellum. κρεωπώλιον τῶν προβάτων.

Ἄρνειος. agninus.

Ἀρνειὸς. agnus prouectioris ætatis, ὁ τέλειος ἤδη κριός. Primum ἄρνα uocant, tum ἀμνὸν, dein ἀρνειὸν, poſtremo λιπογνώμονα, quanquam id proprie de equis dicatur.

Ἀρνέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι. nego, recuſo. ἀπὸ τοῦ αἴρειν τὰς χεῖρας. Accuſ.

Ἀρνες, οἱ. agni nuper nati. per ſyncopen pro ἀρῆνες.

Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ὁ. urinator.

Ἄρνη, ης, ἡ. urbs Bœotiæ.

Ἄρνησις, εως, ἡ. negatio.

Ἀρνητικὸς, ὁ. negatiuus.

Ἀρνικὸν. genus uiridis coloris, quod nos arſenicum appellamus.

Ἀρνίον, ου, τὸ. agnus.

Ἀρνόγλωσσον, ου, τὸ. plantago, agnina lingua.

Ἀρνὸς. in genitiuo τοῦ ἀρνὸς, anomalũ, agnus.

Ἀρνόφυλλον. cytiſus, quòd oues ipſo delectentur.

Ἄρνυμαι. ſuſcipio, capio, recipio, libero, commuto, uendico, redimo.

Ἀρνῳδοί, οἱ. ῥαψῳδοί, qui carmina apud antiquos recitabant. Ab agno, qui recitantibus ἆθλον erat.

Ἀρόατος. inuius, moleſtus.

Ἀροίη. menſtruorum retentio, ἐποχὴ ἐμμήνων, Hippocr. à non fluendo.

Ἄρομα. τὸ. aratio, ἀροτρίασμα.

Ἄρον. τὸ. aliqui tracunculam herbã uocant.

Ἄρος. lucrum, damnum.

Ἀρόσιμος. locus cultus.

Ἄροσις. ιος. ἡ. aratio.

Ἀροτήρ. ῆρος. ὁ. arator. poëticum eſt, communiter enim ἀρότης dicitur.

Ἄροτος. accentu in prima, ſeges & terra ſubacta. Item arabilis.

Ἀροτὸς. accentu in ult. ſementis, hoc eſt tempus & ipſa actio ſerendi. Hæc tamen confunduntur interdum. Bud. in Annotat. poſt. & Com.

Ἄρουρα. terra, iugerum.

Ἀρουραί. apud Syracuſanos erant qui ob unum inopiæ nomen ſeruiebant, cum alios qui liberi eſſent. uide Pollu.

Ἀρουραῖος. arator.

Ἀροτριάζω μ ἄσω. π. ακα. κοὴ

Ἀροτριάω. μ. ἀσω. π. ακα. aro, ἀρόω, quod magis Atticum eſt. Accuſ.

Ἄροτρον. ου. τὸ. aratrum.

Ἀρῦ. acclamatio nautica.

Ἄρουρα. ας. ἡ. aruum menſura terræ centum cubitos continens, terra proprie tamen culta, & ad ſationem idonea. (ρος.

Ἀρόω. μ. ώσω. π. ωκα. aro, παρὰ τὸ ἄρης ὁ σίδηρος σιδήρῳ γὰρ τέμνεται ἡ γῆ. Neut. accuſ.

Ἁρπάγδην. raptim.

Ἁρπαγῆον. locus dicitur iuxta Cyricum, unde raptum memorant Ganymedem.

Ἁρπαγή. ῆς. ἡ. κοὴ

Ἁρπαγμός. ῦ. ὁ. rapina, repentina et uiolenta rapina. ἀπροΐδετος καὶ μετὰ βίας ἀφαίρεσις.

Ἁρπάζω μ ἄσω. uel ξω. π. ακα. rapio, proprie de feris. pro citò intelligo & percipio, ὀξέως νοῶ, apud Sophocl. accuſ. iung.

Ἁρπακτήρ. ὁ. raptor.

Ἁρπακτικός. ῦ. ὁ, ἡ. rapax.

Ἁρπάλεος. ου. ὁ. idem, ἐπιθυμητικός.

Ἁρπαλέως. promptè, ἁρπάγδην.

Ἁρπαλίζομαι, uel ἀρπαλίζομαι. libẽs ſuſcipio.

Ἁρπάλιμος. deſyderatus, qui rapitur.

Ἅρπαξ. γος. ὁ. rapax. Item harpago, inſtrumẽtum aduncum quo uſa ẽ puteis extrahuntur. Pollux inter coquinaria inſtrumenta recenſet, alioq́ nomine κρεάγρα & λύκος appellari dicit. Cæl. lib. 15. cap. 2. Eſt etiã legionis nomẽ apud Romanos.

Ἅρπασος. ου. ὁ. Cariæ fluuius, ab impetu prærapido ſic nuncupatus. Daphnus prius appellabatur. à quo &

Ἅρπασα. ciuitas nuncupata eſt, teſte Steph.

Ἁρπαστόν. ῦ. harpaſtum, genus pilæ grandioris. dictum quòd quiſq́ arripere nitatur. unde Martialis, Siue harpaſta manu puluerulenta rapis.

Ἀρπεδής. latum, planum.

Ἀρπεδίζω. æquo, complano.

Ἀρπεδόνη. ης. ἡ. laqueus. Dicitur & ἀρπεδὼν, τὸ χοινίον.

Ἀρπεδονίζειν. prædari, illaqueari.

Ἄρπεζα. montis pes, quaſi ὑπώπεζα.

Ἅρπη. ης. ἡ. falx, harpa auis ſimilis aquilæ. Homer. ἐδ' ἅρπη ἀκῦα τανυπτέρυγι. Significat item apud medicos humorem quendam ex flaua bili, totum corpus late corripientem.

Ἅρπη. ης. ἡ. arpa.

Ἅρπιζον, uel ἄρπεζον. maceria.

Ἅρπις. genus ſoleæ, κρηπὶς, per metatheſin pro ῥαπίς.

Ἅρπυια. ας. ἡ. cum acuto in antepenult. Harpyia. Eſt etiam ciuitas in Illyria.

Ἅρπυς. υος. ὁ. Aeolica lingua amor: à rapacitate nomẽ ſortitus, παρὰ τὸ ἁρπάζειν τὰς φρένας. Vtitur Parthenius in Crinagora, Ἀμφοτέροις δ' ἐπιβὰς ἅρπυς ἐλαύνεται. Cæl. lib. 16. cap. 27.

Ἀῤῥάβδωτα. τὰ. ſunt inter oſtrea, perinde ac ſi dicas, minime uirgata, quibus opponuntur ῥαβδωτὰ, quæ pectinatim diuiſa interpretatur Gaza apud Ariſtot.

Ἀῤῥαβὼν. ῶνος. ὁ. pars ſolutionis, quæ fidem facit totius ſummæ perſoluendæ, pignus, arrha, arrabo: quo apud Latinos Plaut. & Terent. utuntur. Inde uerbum.

Ἀῤῥαβωνίζειν. arrabone confirmare contractum.

Ἀῤῥαγής. ἐ͂ος. ὁ, ἡ. infractus.

Ἀῤῥαδιούργητος. ου. ὁ. intemeratus, μὴ ῥαδιουργούμενος.

Ἀῤῥαθής. ἐ͂ος. ὁ, ἡ. ſtultus.

Ἄῤῥαθος. inuiolatus, inuictus, robuſtus.

Ἄῤῥαιστος. incorruptus.

Ἄῤῥαφος. ου. ὁ. inconſutilis, à ῥάπτω.

Ἀῤῥεκτος. ου. imperfectus.

Ἄῤῥεν. ενος. τὸ. maſculum homo.

Ἀῤῥενικός. ῦ. ὁ. maſculinus.

Ἀῤῥενογονία. ας. ἡ. agnatio.

Ἀῤῥενόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. ex fœmina mas fio.

Ἀῤῥενωπεία. facies uirilis, uirile robur.

Ἀῤῥενωπός. ῦ. ὁ. ſiue ἀῤῥενωπής. faciem maſculam & uirilem habens, terribilis, ſeuerus. Vnde ἀῤῥενωπὸς γυνὴ, uirago.

Ἄῤῥεπος. ſtabilis, permanens, nuſquam uergens, ἀῤῥεπής. Bud. Com.

Ἀῤῥηκτος. ου. ὁ. infractus, impenetrabilis, durus ſicut cornu, ſolidus, inexpugnabilis.

Ἀῤῥημαγμένος. ου. læſus.

Ἀῤῥην. ενος. ὁ. mas.

Ἀῤῥηνέειν. conuitiari, γυναικὶ πρὸς ἄνδρα διαφέρεσθαι, Heſych.

Ἀῤῥηνής. agreſtis, moleſtus.

Ἀῤῥησία. ας. ἡ. ſilentium, taciturnitas. & ἀῤῥῆσαι, ἀβουλῆσαι, ἀπαγορεύσαι.

Ἄῤῥητον. nefandum, nefarium, non dicendum, odioſum.

Ἀῤῥητοποιός. ῦ. ὁ. nefandus, obſcœnus.

Ἀῤῥητουργία. obſcœnitas, αἰσχρουργία.

Ἀῤῥήτως. arcanè, ineffabiliter.

Ἀῤῥηφορεῖν. ueſtem auream ferre. & ἀῤῥηφορία, Mineruæ ſacrificium

Ἄῤῥιγος. ου. ὁ. non frangens..

Ἄῤῥιζα. ἄῤῥιζα, quæ ſunt abſq; radice & fundamento.

Ἀῤῥίζωτοι. οἱ. nulla radice innixi.

Ἀῤῥιχᾶσθαι. manibus, pedibuſq; ſurſum repere.

Ἄῤῥιχος. ου. ὁ. cophinus, uas uimineum.

Ἀῤῥοθος. adiutor.

Ἄῤῥυθμος incōpoſitus, informis, incōcinnus.

Ἀῤῥυπαντος. ου. ὁ, ἡ. impollutus.

Ἀῤῥυτίδωτος. ὁ. carens rugis.

Ἀῤῥωδία. ας. ἡ. timor, φόβος.

Ἀῤῥωδῶ. timeo apud Herodot. pro ὀῤῥωδῶ. Alij ſignificare etiam dicūt καταφρονεῖν, hoc eſt μὴ ὀῤῥωδεῖν, τεθαῤῥηκέναι. Bud. Commentarijs.

Ἀῤῥώξ. infractus, ὁ καὶ ἀῤῥαγής.

Ἀῤῥωστέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. ægroto, ſine robore ſum. Volunt dici non de eo qui in lecto ob ægritudinem decumbit (nam is νοσεῖν propriè dicitur) ſed περὶ τοῦ καχεκτοῦντος τῷ σώματι, qui corpore eſt male habito. Neu. abſol.

Ἀῤῥώστημα. τὸ. &

Ἀῤῥωστία. ας, ἡ. ægrotatio, imbecillitas.

Ἄῤῥωστος. ου. ὁ. ægrotus.

Ἀρς. νός. ἡ. agna.

Ἄρσαντες. οἱ. componentes.

Ἀρσενα. ης. ἡ. armonia dicitur à Romanis

Ἀρσενικόν. ῦ. τὸ. auripigmentum.

Ἀρσενικός. ῦ. ὁ. maſculinus.

Ἀρσενοκοίτης. ου. ὁ. pædico.

Ἄρσην. ενος. ὁ maſculus.

Ἄρσιον. iuſtum, δίκαιον.

Ἄρσις. ιος. ἡ. eleuatio, ἀφορείασις, βάσταγμα.

Ἄρσω. coaptabo, ἁρμόσω. Futurum eſt Aeolicū, παρὰ τὸ ἄρω. Accipitur pro μέμφομαι.

Ἀρτάβη. ης. ἡ. genus menſuræ Perſicæ, apud Herodot. Attico modio tribus chœnicibus capacius. apud Aegyptios continebat quadraginta quinq; modios, teſte Ariſtotele.

Ἄρταμος. ὁ. cocus, παρὰ τὸ ἀρταμεῖν τὸ κατακόπτειν.

Ἀρτάνη. ης. ἡ. laqueus, αἰχμαλώτης ἢ ἐπὶ τοῦ δόμου.

Ἀρτασύρα. ας. ἡ. regius oculus.

Ἀρτάω. ῶ. ήσω. π. ηκα. appendo, pendo, apto. accuſ. iung.

Ἀρτεμής. έος. ὁ, ἡ. integer, incolumis, ἀρτεμὴς, ὁλόκληρος. (ειν.

Ἄρτεμις. ιδος. ἡ. Diana, παρὰ τὸ τὴν ἀέρα τέμνειν

Ἀρτεμίσιον. feſtum aut ſtatua Dianæ, & promontorium Eubœæ.

Ἀρτεμίσιος. ου. ὁ. menſis Maius apud Macedonas.

Ἀρτέμων. ονος. ὁ. artemon, uelū nauis maius. ἀκάτιον Plutarcho dicitur. Alij tro-

ehleam interpretantur.

Ἄρτημα.τος.τὸ.appendix.

Ἀρτήρ.ῆρος.genus calciamenti.

Ἀρτηρία.ας.ἡ. arteria, ὁδὸς τοῦ πνεύματος, inquit Poll. Cæl.lib.10.cap.55.

Ἄρτι.nuper, paulo ante, interim, aliquando, interdum, nũc, in præſentia, ſuperioribus diebus. In compoſitione interdum integritatem ſignificat, interdum nouitatẽ. Budæus Com.

Ἄρτι ἀπὸ μαζοῦ.nuper ablactatus puer.

Ἄρτι ἀπογαλακτός.idem.

Ἄρτι μὲν τοῦτο, ἄρτι δ' ἐκεῖνο, nunc hoc, nunc illud.

Ἄρτια.paria.

Ἀρτιάζειν.ludere eſt occultando manu aſtragalos ſiue talos, aut nuces, aut pecuniam, & exquirendo colluſoris coniecturam, τὰ ἄρτια καὶ περιττὰ παίζειν. Vulgò dicimus par uel impar. Sunt qui hoc uerbum de pilæ luſu accipiant. Cæl.lib.6.cap.2. Significat etiam τὸ σκευάζειν, parare, præparare, componere.

Ἀρτιακον.ου.τὸ. lingua Aeolica inauris genus.

Ἀρτιασμος.ου.ὁ.ludus articularis.

Ἀρτίβλαστος.ου.ὁ,ἡ.recenter natus.

Ἀρτίγαμος. qui modo uxorem duxit, νεόγαμος.

Ἀρτιγενές.modo genitum.

Ἀρτιγέννητος.ου.ὁ.nuper genitus.

Ἀρτιγέννητος.nuper in lucem æditus.

Ἀρτίγονος.ου.ὁ.infans.

Ἀρτιδαής.έος.ὁ,ἡ. nuper perceptus. δαίω γὰρ τὸ μανθάνω.

Ἀρτιδάκρυς.υος.ὁ. qui lachrymis admiſcet gaudium, ἀρχὴν πρὸς δάκρυα. Heſych.

Ἀρτίδιον.τὸ.paruus panis.

Ἀρτιεπής.έος.ὁ,ἡ. præmeditatus ad dicendum. Dictus à recta & iuſta appellatione literarum.

Ἀρτίζω.μ.ίσω.π.ικα.perficio, compono ἑνάγω, πλέκω. Accuſ.iung.

Ἀρτίζοα.τὰ.ὀλιγοχρόνια.

Ἀρτιθαλὴς νεόφυτος, recenter florens.

Ἀρτικροτεῖν.conſentire, ἀπὸ τοῦ ἀρκεσθέντων.

Ἀρτιμαζες.τὸ.nouum.

Ἀρτιμελής.έος.ὁ,ἡ.rectus in membris.

Ἀρτίμπασα.ἡ.cœleſtis Venus Scythicè uocatur ab Herodoto lib.9.

Ἄρτιος.ου.ὁ. æqualis, integer, ſanus, & par numerus.

Ἀρτιπαγής.nuper compactus.

Ἀρτίπαις. adultus puer.

Ἄρτιπος.ου.ὁ,ἡ.integer, & ualens pedes, ἄρτιος τοὺς πόδας.

Ἄρτιπους, idem.

Ἀρτίσκαπτος.ου.ὁ.nuper egeſtus, effoſſus.

Ἀρτίσκος.ου.ὁ.paſtillus.

Ἀρτίστομος. ὅς φησι, πανταχόθεν ὁμαλὸς, dilucidus, & aliquando καλὸν φθεγγόμενος, qui eſt lingua abſoluta & minime bleſa.

Ἀρτιτελής.recens initiatus.

Ἀρτιτόκιον.ου.τὸ.infantulus.

Ἀρτιτόκος.ου.ὁ,ἡ.nuper enixa.

Ἀρτίτοκος.ου.ὁ,ἡ.nuper natus.

Ἀρτίτομος.ου.ὁ,ἡ.nuper incidens.

Ἀρτίτομος.ου.ὁ,ἡ.nuper cæſus.

Ἀρτίτονον.τὸ ἔντονον, εὐάρμοστον.

Ἀρτίφατος.ου.ὁ.nuper interfectus.

Ἀρτίφρων.ονος.ὁ,ἡ.rectæ mentis, cordatus. cui ἀνάπηρος τὴν ψυχὴν opponitur.

Ἀρτιφυής.έος.ὁ,ἡ.nuper natus.

Ἀρτίφωνος.dictus ab integritate uocis.

Ἀρτίχειρ.qui utraq; manu æquè utitur.

Ἀρτίως. modo, paulo ante, aptè, ſalubriter. Attici diſtinguunt ἀρτίως, περὶ τοῦ ὀλίγου, καὶ ἄρτι ἀντὶ τοῦ νῦν.

Ἀρτιωτά.τὰ.breuiſſimo tempore perfecta.

Ἀρτοδοτέω.μ.ήσω.π.ηκα.panem do.

Ἀρτοκοπεῖον.ου.τὸ.piſtrinum.

Ἀρτοκόπος.ου.ὁ.καὶ

Ἀρτοποιός.οῦ.ὁ.piſtor.

Ἀρτοποιΐα.ας.ἡ.panis confectio.

Ἀρτόπτης.ου.ὁ.furnus.

Ἀρτοπώλης.ου.ὁ. caupo panarius.

Ἀρτοπώλιον.ου.τὸ.locus ubi panes uenduntur. ἀρτοπωλεῖον uero, piſtrinum.

Ἄρτος.ου.ὁ.panis.

Ἀρτοσιτέω.μ.ήσω.π.ηκα.uescor pane.

Ἀρτοσιτέω.μ.ήσω.π.ηκα.cibo pane. Actiu.

Ἀρτοφαγέω.ueſcor pane.

Ἄρτυμα.

Ἄρτυμα.ατς.τὸ.condimentum.

Ἀρτυματώδης.λος.ὁ,ἡ.habens uſum condiendis cibis,aut alijs rebus.

Ἄρτυνος.princeps,ἄρχων.

Ἀρτύς.amicitia,pactum.

Ἀρτυώω.μ.ωσῶ.Dorice pleonaſmo τ̃ υ,καὶ

Ἀρτύω.μ.ύσω.π.υκα.condio, paro. Acti.ac.

Ἀρτῶμαι.pendeo animi,& ſpem meam in aliquo collocatā habeo,ſuſpenſus ſum. Herodian.lib.4.ἤρτητο νυῦ πᾶς ὁ ῥωμαίων ἀρχὴ τ̃ ὑμετέρας ἀνδρείας τε καὶ πίστως.Ἀρτῶμαι ἔκ τινος,adiunctus ſum alicui,et ſocius uel comes ſum.Bud.Com.

Ἄρυα.nuces Auellanæ.

Ἀρύβαλλος.marſupium,παρὰ τ̀ ἀρύειν, καὶ βάλλειν ἐς αὐτὸν,Heſych.Cæl.lib.16.cap.48.

Ἀρύομαι.μ.ύσομαι.π.υμαι.καὶ

Ἀρύω.haurio,traho,dico,iubeo.

Ἀρυσμύω.indecore ago.

Ἀρυσὴρ.ῆρος.ὁ.genus uaſis, dictum ab hauriendo,cyathus,ſextarius.Hauſtrum uertit Lucret.lib.5. Porrò hauſtra appellantur,quæ ad hauriendum ex fluminibus aquam machinæ fiunt, rotæ tympanariæ. Cæl.lib.15.ca.2.

Ἀρυσοχοι.οἱ.καὶ

Ἀρυσῆς.καὶ

Ἀρυσίδω.ᾶ.hauſtus citra reſpirationem.

Ἀρύταινα.ης.ἡ. cyathus. Cæl.lib.16.ca. 48.

Ἀρχάγεται.οἱ.reges appellantur apud Spartas.

Ἄρχαι αἱ.primitiæ.

Ἀρχαϊκός.ῆ.ὁ.uetuſtus. Et ἀρχαϊκόν. ῆ. τὸ. ſimplex,ſtultum,imperitum, deceptu facile. Dicitur autem ἀρχαϊκὸν & ἀρχαικὸν Atticè.Bud. Com.

Ἀρχαϊκῶς.deliranter,ſtultè.

Ἀρχαιογονία.ας.ἡ.prima origo.

Ἀρχαιόγονος. primordialis, primarius, ex quo omnia genita ſunt. Dicitur etiam ἀρχιγόνος.Bud.Com.

Ἀρχαιολογία.ας.ἡ.origo,hiſtoria de rebus antiquis,ut Ioſephi & Catonis Origines.

Ἀρχαῖον.ȣ.τὸ.apud rhetores mutuum,τὸ κεφάλαιον τῶν χρῶν.Demoſth. aduerſus Nicoſtrat. δανείσας ἀργύριον ἐχ οἷός τε ἦν αὐτὸ ἀπολαβεῖν, ὅτι τόκον, ὅτι τὸ ἀρχαῖον.

Item ſortem uſurarum, & caput unde fructus & reditus manat. Interdum ἐν τῷ ταφέων.Bud.Com.

Ἀρχαιόπλουτος.ȣ.ὁ.diues antiquus.

Ἀρχαῖος.α.ὁ.antiquus,primus,morigeratus. Item ineptus,ſtultus,ſimplex,imperitus, Plat.oin Euthyde.

Ἀρχαιοτροπία.ας.ἡ.priſca uiuendi forma.

Ἀρχαιοτρόπος.ȣ.ὁ.qui eſt antiquis moribus.

Ἀρχαιρέσια.τὰ.comitia,electio principum,&

Ἀρχαιρεσίαι.αἱ.idem.Bud.Com.

Ἀρχαιρεσιάζω.μ.άσω.π.ακα. ad gratiam multitudinis uiuo,ambio, prehenſo. Bud. in Annot. Item comitijs interſum, ad comitia eo.Plutarch.de Cæſare, ὡς τὴν πόλιν τοῖς στρατιώτας ἀποστέλλειν ἀρχαιρεσιάσοντας. Aliquando creo & deſigno in comitijs magiſtratuum. Idem, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν χεῖρα τοῦ δήμου προτείνειν, ψῆφον αὐτοὺς ȣ φανὴν ἀρχαιρεσιάζοντα.Bud.Com.

Ἀρχαϊσμός.ȣ.ὁ.antiquitas.

Ἀρχαίως.antiquè,ſimpliciter,ſtultè.

Ἀρχάνας.ȣ.piſcis archanus,uel archanas.

Ἀρχαῖον δάνεισμα.καὶ

Ἀρχαῖον.ſimpliciter ſors,uſura.

Ἀρχεῖον.ȣ.τὸ.curia,regia,palatium,iudicia le forum. Item in caſtris prætorium & principia ſignificat. Xenophon & Plutarch.in Galba.Bud.Com.

Ἀρχεῖται.οἱ.cuſtodes tabulariorum.

Ἀρχέκακος.ȣ.ὁ,ἡ.author mali.

Ἀρχέπλουτος.ὁ.ἄρχων πλούτȣ. (eſſe.

Ἀρχεύω.imperium ferre, parere, ſubditum

Ἀρχέτυπος. ȣ .ὁ . exemplar, & qui principium dat.

Ἀρχεύω.μ.εύσω.π.ευκα.impero,præluceo,ut famuli cum facibus.

Ἀρχή.ῆς.ἡ. principium, & τὸ οὗ ἕνεκα finem ſignificat,hoc eſt actum, ut dicit Ariſtot. Item magiſtratus, principatus. Item aliquando apum rex nomine ſignificatur, quem aculeo carere dicunt. Bud.in Annot.& Com.

Ἀρχηγέτης.ȣ.ὁ.dux,ὁ ἄρχων.

Ἀρχηγετέω.μ.ήσω.π.ηκα.impero.Neut.

Ἀρχηγός.οῦ.ὁ.author,princeps,rex.

Ἀρχῆθεν.poëtice,ab initio,ἐξ ἀρχῆς.

Ἀρχὴν.primo,principium.

Ἀρχὴν ὥτας iam primum.

Ἀρχιάτρος.ου.ὁ.primus medicorum.

Ἀρχιγραμματεύς.έως.ὁ.cancellarius,ſcribarum præfectus.

Ἀρχιδικαστὴς οῦ ὁ.qui iudicibus præeſt,et magiſtratus Aegyptiorum.

Ἀρχίδιον.τὸ.imperiolum.Ariſtoph.τὴν ἀρχὴν dixit.

Ἀρχιερατεύειν.gerere pontificatum.

Ἀρχιερεύς.έως.ὁ pōtifex,primarius ſacerdos.

Ἀρχιερωσύνη.ης.ſacerdotium,dignitas pontificis.

Ἀρχίζωος,καὶ ἀρχίζωον Dionyſ. de baptiſmo dixit pro ἀρχιγόνος. primordialis, princeps.

Ἀρχιθέωρος. princeps inter theoros. uide θεωροί.

Ἀρχίκλεπτος.antiquus fur,ueteranus.

Ἀρχίκλωψ.ωπος.ὁ.princeps furum.

Ἀρχικός.οῦ.ὁ. principalis, primigenius, primarius,principij naturam habens. Propriè imperitandi peritus uel cupidus,& imperio congruens.

Ἀρχιλῃστής.οῦ.ὁ.princeps latronum.

Ἀρχίλοχος.ου.ὁ. Archilochus poëta iambici carminis inuentor.

Ἀρχιμάγειρος.præfectus coquorum.

Ἀρχιμανδρίτης.ὁ.abbas monachorum primas.

Ἀρχίνιον.τὸ.archiniū,oleæ morbus,Theop.

Ἀρχιοινοχόος.ου.ὁ.poculorum magiſter.

Ἀρχιπατισμός οῦ.ὁ.præfectura ſtipatorum.

Ἀρχιποσία.eſt bibendi principatus,quē antiqui in cōuiuijs ſortiebantur.Horat.Quē Venus arbitrum dicet bibendi.

Ἀρχιτεκτονική.ῆς.ἡ.ars ipſa architecturæ.

Ἀρχιτέκτων. qui ſtructuris ædificiorū præeſt,architectus,architector.

Ἀρχοειδὲς.τὸ.principale.

Ἀρχοειδής.έος.ὁ,ἡ. primigenius, primarius, principij naturam habens, principio accommodatus:ſicut ἀρχικός.

Ἀρχέλαβος ſycophanta,quadruplator.

Ἀρχολίπαρος.ου.ὁ. qui ut dignitatem conſequatur, nullum non ambit, ſed omnes prehenſat.

Ἄρχομαι.μ.ξομαι.incipio,uenio,uado,ingredior,aggredior.Huius præſens in ſignificatione futuri aliquando uſurpatur: ut Ioan.15.ἄρχεται ὥρα pro ἐλεύσεται.genit. uel accuſ.iung.

Ἀρχόμενος.ου.ὁ.ſubditus,ab ἄρχω. Item ueniens uel uenturus,ab ἄρχομαι. Ἀρχομένου ἦρος,ineunte uere.

Ἀρχός.οῦ.ὁ.princeps. Item anus,podex,inteſtinum rectum.

Ἀρχύω.ſepelio,θάπτω.

Ἄρχω.μ.ξω.π.χα. principium & origo ſum, authorſum, incipio. Item priores parteis occupo:etiam in bonam partem, præſum,imperiumq́ habeo. Item pereo. Aliquando laceſſo.

Ἄρχων.ὁ.princeps,dux,πρυτανεύς. At peculiari nomine dicebatur ὁ ἡγεμὼν ἢ πρύτανις apud Athenienſes,ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων,à cuius nomine faſti perſcribebantur, quemadmodum & à conſulibus apud Romanos. Præerat quoq; iudicijs iudiciorumq́ moderator erat,ut Romæ prætor. Παύειν ἄρχοντα eſt abrogare imperium magiſtratui. Dicimus etiā παύομαι ἄρχων. Bud.Com.

Ἀρχώνης. magiſtratuum redemptor, qui emit officia.

Ἄρω.μ.ρῶ.π.κα.congruo,apto.

Ἀρωγή.ῆς.ἡ.auxilium.

Ἀρωγός,pro ἀρηγός.οῦ.ὁ,ἡ.defenſor, opitulator,uindex.

Ἄρωμα.ατος.τὸ.aroma,odoramentum, odor. ſed ἄρωμα legumen,aratio.

Ἀρωματίζειν.redolere.

Ἀρωματώδης.εος.ὁ,ἡ.odoratus.

Ἀρωνία.ἡ.meſpilon.

Α Σ.

Ἄς.uſquequo,ἕως,ὅπως,μέχρις οὗ.

Ἀσάζειν.triſtari.

Ἄσαι.ſatiare,& implere. Aliquando cauere.

Ἀσβαμίνιος.ου.ὁ.expers rei nauticæ:à trire

mi quadam miræ uelocitatis apud Athenienſes, quæ Salaminia dicebatur. Eraſ. Chil.

Ἀσάγα. contumelia, contemptus, inopia.

Ἀσάλευτος.ου.ὁ,ἡ. inconcuſſus, fixus, ſtabilis.

Ἀσαλής.έος.ὁ,ἡ. tranquillus, cura uacuus. σάλα γὰρ ἡ φροντίς.

Ἀσάλπιγκτος ὥρα. nox intempeſta. nam crepuſculis ſolum tuba canebatur.

Ἄσαμεν quieuimus. ἄσαι proprie τὸ μετὰ πόνον εἰς ὕπνον ἐλθεῖν.

Ἀσάμινθος.ἡ. ſcyphi genus, & ſolium in quo balneatur. Pollux recenſet inter uaſa ad balnei uſum accōmoda. Cæl li. 16. ca. 48.

Ἀσάμινθος.ου.ὁ. balneum domeſticum, labrū & omne concauum.

Ἀσάνδαλος.ου.ὁ. ſandaliis carens.

Ἀσάνδιον.ου.τὸ. puppis meditullium.

Ἀσαρκία,ας.ἡ. gracilitas.

Ἀσαρκότερος. macilentior.

Ἄσαρος. non ornatus, non uerſus, ἀσάρωτος.

Ἀσάρωτον.ου.τὸ. pauimenti genus, artificioſis picturis elaboratum: ſic dictum quòd ſcopis uerri non debeat, ab α & σαίρω. Nam ex iis manibus purgamenta colligebantur ſpongiiſq; mundabantur.

Ἀσάφεια.ας.ἡ. obſcuritas.

Ἀσαφής.έος.ὁ,ἡ. obſcurus.

Ἄσβολος.ου.ἡ. fuligo.

Ἄσβεστος.ου.ὁ,ἡ. inextinguibilis, & nomen lapidis, calx uiua. Epith. ignis.

Ἀσβολάομαι. fuligine impleor.

Ἀσβολάω.ῶ. fuligine inficio, polluo.

Ἀσβολή.ῆς.ἡ. uel ἄσβολος. fuligo.

Ἀσβολῶδες τὸ. magnū, altum, fuliginoſum.

Ἀσεβέω.μ.ήσω.π.ηκα. impius ſum, ut ἀσεβεῖν περὶ τὸν θεόν, impium eſſe in deum. Εἰς τὸν ὅρκον ἀσεβεῖν, iuſiurandum uiolare apud Herodianum.

Ἀσέβημα. impietas.

Ἀσεβής.έος ὁ,ἡ. impius, nefarius.

Ἄσειρος ἵππος. equus nō uinctus, ſine habenis.

Ἄσειστος.ου.ὁ,ἡ. inquaſſatus.

Ἀσελγαίνω.μ.ανῶ.π.ηκα. ebrius & laſciuus ſum, libidinor, petulanter & improbe ago, & per petulantiam quempiam pulſo uel conuitior. Vnde

Ἀσελγαίνομαι. contumeliam huiuſcemodi uel iniuriam patior. Bud. Com.

Ἀσέλγεια.ας.ἡ. petulantia, impudicitia, ſcortatio, improbitas, procacitas, proteruitas. Laſciuia Latinis dicitur, quæ eſt mollities, ſiue incontinentia animi, nec uirtutem nec probitatem reuerentis, procacitateq; ſe oblectantis: quanquam pleniorem & atrociorem petulantiam hoc uocabulo intelligi Græcis, quàm apud Latinos in uocabulo laſciuia, putet Bud. in Annot. Accipitur autem interdū pro ipſa improbitate & contumelia per laſciuiam et libidinem admiſſa. Sic etiam Arrianus Iureconſ. Per uinum autem aut laſciuiam lapſis capitalis pœna remittenda eſt. Bud. Com.

Ἀσέλγη. proprium ciuitatis.

Ἀσελγής.ὁ.ἡ. laſciuus, petulans, improbus, obſcœnus, ὁ μὴ μετέχων, μήτε ἀρετῆς μήτε δικαιοσύνης, qui neq; uirtutis, neq; iuſticiæ particeps eſt. Dictum nomen ab α priuandi particula, & urbe Selge, in qua uiri erant omnes probi, ut tradit Demoſth. interpres. Suidas contrà ait, in ea urbe omnes improbe uixiſſe, atq; α hic intendendi uim habere. Ἀσελγὴς apud Aeſchinem κατὰ Τιμ. pro obſcœnitate & ſtuprorum flagitioſa conſuetudine ponitur, de quo Bud.

Ἀσελγόκερως. cornibus laſciuiens.

Ἀσέληνος.ου.ὁ,ἡ. ſine luna. de montibus quibuſdam dicitur.

Ἄσεπτος.ου.ὁ,ἡ. impius.

Ἄση.ης.ἡ. ſordes, triſtitia, detrimentum, faſtidium ex nimia ciborum repletione.

Ἀσηθείς. triſtatus, λυπηθείς.

Ἀσήμαντος.ου.ὁ,ἡ. ſine ſigno, cui domini ſignum impreſſum non eſt, incuſtoditus, incertus.

Ἄσημος.ου.ὁ,ἡ. ſine ſigno, non ſignatus, ut ἄσημος χρυσός. Item ignotus, ignobilis, obſcurus.

Ἀσήμων.ονος.ὁ. ignobilis, δυσγενής.

Ἄσηπτος.ὁ.ἡ. incorruptus, ſine putredine.

Ἀρχηγός.ȣ.ὁ.author,princeps,rex.

Ἀρχῆθεν.poëtice,ab initio,ἐξ ἀρχῆς.

Ἀρχὴν.primo,principium.

Ἀρχὴν τὰς iam primum.

Ἀρχιάτρος.ȣ.ὁ.primus medicorum.

Ἀρχιγραμματεὺς.ἐως.ὁ.cancellarius,ſcribarum præfectus.

Ἀρχιδικαστής.ȣ ὁ.qui iudicibus præeſt,et magiſtratus Aegyptiorum.

Ἀρχίδιον.τὸ.imperiolum.Ariſtoph. τὴν ἀρχὴν dixit.

Ἀρχιερατεύειν.gerere pontificatum.

Ἀρχιερεύς.έως.ὁ pōtifex,primarius ſacerdos.

Ἀρχιερωσύνη.ης.ſacerdotium,dignitas pontificis.

Ἀρχίζωος, καὶ ἀρχίζωον Dionyſ. de baptiſmo dixit pro ἀρχιγόνος. primordialis, princeps.

Ἀρχιθέωρος. princeps inter theoros. uide θεωροί.

Ἀρχίκλεπτος.antiquus fur,ueteranus.

Ἀρχίκλωψ.ωπος.ὁ.princeps ſurum.

Ἀρχικός.ȣ.ὁ. principalis, primigenius, primarius,principij naturam habens. Proprie imperitandi peritus uel cupidus, & imperio congruens.

Ἀρχιληστής.ȣ.ὁ.princeps latronum.

Ἀρχίλοχος.ȣ.ὁ. Archilochus poëta iambici carminis inuentor.

Ἀρχιμάγειρος.præfectus coquorum.

Ἀρχιμανδρίτας. ὁ.abbas monachorum primas.

Ἀρχίνιον.τὸ.archiniū,oleæ morbus, Theop.

Ἀρχιοινοχόος.ȣ.ὁ.poculorum magiſter.

Ἀρχιπατισμός ȣ.ὁ.præfectura ſtipatorum.

Ἀρχιποσία.eſt bibendi principatus,quē antiqui in cōuiuijs ſortiebantur. Horat. Quē Venus arbitrum dicet bibendi.

Ἀρχιτεκτονική.ῆς.ἡ.ars ipſa architecturæ.

Ἀρχιτέκτων. qui ſtructuris ædificiorū præeſt,architectus,architector.

Ἀρχῶδες.τὸ.principale.

Ἀρχοειδής.ἐος.ὁ,ἡ. primigenius, primarius, principij naturam habens, principio accommodatus:ſicut ἀρχικός.

Ἀρχέλαβος ſycophanta,quadruplator.

Ἀρχολίπτος.ȣ.ὁ. qui ut dignitatem conſequatur, nullum non ambit, ſed omnes prehenſat.

Ἄρχομαι.μ.ξομαι.incipio,uenio,uado,ingredior,aggredior. Huius præſens in ſignificatione futuri aliquando uſurpatur: ut Ioan.15. ἄρχεται ὥρα pro ἐλεύσεται.genit. uel accuſ.iung.

Ἀρχόμενος.ȣ.ὁ.ſubditus,ab ἄρχω. Item ueniens uel uenturus,ab ἄρχομαι. Ἀρχομένȣ ἦρος,ineunte uere.

Ἀρχός.ȣ.ὁ.princeps. Item anus,podex,inteſtinum rectum.

Ἀρχύω.ſepelio,θάπτω.

Ἄρχω.μ.ξω.π.χα. principium & origo ſum, authorſum, incipio. Item priores parteis occupo:etiam in bonam partem, præſum,imperiumq́ habeo. Item pereo. Aliquando laceſſo.

Ἄρχων.ὁ.princeps,dux,πρυτανεύς. At peculiari nomine dicebatur ὁ ἡγεμὼν ἢ πρύτανις apud Athenienſes,ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων, à cuius nomine faſti perſcribebantur, quemadmodum & à conſulibus apud Romanos. Præerat quoq́ iudicibus iudiciorumq́ moderator erat,ut Romæ prætor. Παύειν ἄρχοντα eſt abrogare imperium magiſtratui. Dicimus etiā παύομαι ἀρχῶν. Bud.Com.

Ἀρχώνης. magiſtratuum redemptor, qui emit officia.

Ἄρω.μ.ρῶ.π.κα.congruo,apto.

Ἀρωγή.ῆς.ἡ.auxilium.

Ἀρωγός,pro ἀρηγός.ȣ.ὁ,ἡ.defenſor, opitulator,uindex.

Ἄρωμα.ατος.τὸ.aroma,odoramentum, odor. ſed ἄρωμα legumen,aratio.

Ἀρωματίζειν.redolere.

Ἀρωματώδης.εος.ὁ,ἡ.odoratus.

Ἀρωνία.ἡ.meſpilon.

ΑΣ.

Ἄς.uſquequo,ἕως,ὅπως,μέχρις οὗ.

Ἀσάζειν.triſtari.

Ἄσαι.ſatiare, & implere. Aliquando cauere.

Ἀσαλαμίνιος.ȣ.ὁ.expers rei nauticæ:à trire

mi quadam miræ uelocitatis apud Athenienſes, quæ Salaminia dicebatur. Eraſ. Chil.

Ἀσάγγα. contumelia, contemptus, inopia.

Ἀσάλευτος. ου. ὁ, ἡ. inconcuſſus, fixus, ſtabilis.

Ἀσαλής. έος. ὁ, ἡ. tranquillus, cura uacuus. σάλα γὰρ ἡ φροντίς.

Ἀσάλπιγκτος ὥρα. nox intempeſta. nam crepuſculis ſolum tuba canebatur.

Ἄσαμεν quieuimus. ἆσαι proprie τὸ μετὰ πόνον εἰς ὕπνον ἐλθεῖν.

Ἀσάμινθος. ἡ. ſcyphi genus, & ſolium in quo balneatur. Pollux recenſet inter uaſa ad balnei uſum accõmoda. Cæl li. 16. ca. 48.

Ἀσάμιθος. ου. ὁ. balneum domeſticum, labrũ & omne concauum.

Ἀσάνδαλος. ου. ὁ. ſandalijs carens.

Ἀσάνδιον. ου. τὸ. puppis meditullium.

Ἀσαρκία. ας. ἡ. gracilitas.

Ἀσαρκότερος. macilentior.

Ἄσαρος. non ornatus, non uerſus, ἀσάρωτος.

Ἀσάρωτον. ου. τὸ. pauimenti genus, artificioſis picturis elaboratum: ſic dictum quòd ſcopis uerri non debeat, ab α & σαίρω. Nam ex ijs manibus purgamenta colligebantur ſpongijſq́ue mundabantur.

Ἀσάφεια. ας. ἡ. obſcuritas.

Ἀσαφής. έος. ὁ, ἡ. obſcurus.

Ἄσβολος. ου. ἡ. fuligo.

Ἄσβεστος. ου. ὁ, ἡ. inextinguibilis, & nomen lapidis, calx uiua. Epith. ignis.

Ἀσβολάομαι. fuligine impleor.

Ἀσβολάω ῶ. fuligine inficio, polluo.

Ἀσβολή. ῆς. ἡ. uel ἄσβολος. fuligo.

Ἀσβολωδές. τὸ. magnũ, altum, fuliginoſum.

Ἀσεβέω. μ. ήσω. π. κκα. impius ſum, ut ἀσεβεῖν περὶ τὸν θεόν, impium eſſe in deum. Εἰς τὸν ὅρκον ἀσεβεῖν, iuſiurandum uiolare apud Herodianum.

Ἀσέβημα. impietas.

Ἀσεβής. έος ὁ, ἡ. impius, nefarius.

Ἄσειρος ἵππος. equus nõ uinctus, ſine habenis.

Ἄσειστον. ου. ὁ, ἡ. inquaſſatus.

Ἀσελγαίνω. μ. ανῶ. π. κα. ebrius & laſciuus ſum, libidinor, petulanter & improbe ago, & per petulantiam quempiam pulſo uel conuitior. Vnde

Ἀσελγαίνομαι. contumeliam huiuſcemodi uel iniuriam patior. Bud. Com.

Ἀσέλγεια. ας. ἡ. petulantia, impudicitia, ſcortatio, improbitas, procacitas, proteruitas. Laſciuia Latinis dicitur, quæ eſt mollitiei, ſiue incontinentia animi, nec uirtutem nec probitatem reuerentis, procacitateq́ue ſe oblectantis: quanquam pleniorem & atrociorem petulantiam hoc uocabulo intelligi Græcis, quàm apud Latinos in uocabulo laſciuia, putet Bud. in Annot. Accipitur autem interdũ pro ipſa improbitate & contumelia per laſciuiam et libidinem admiſſa. Sic etiam Arrianus Iureconſ. Per uinum autem aut laſciuiam lapſis capitalis pœna remittenda eſt. Bud. Com.

Ἀσέλγη. proprium ciuitatis.

Ἀσελγής. ὁ. ἡ. laſciuus, petulans, improbus, obſcœnus, ὁ μὴ μετέχων, μήτε ἀρετῆς μήτε δικαιοσύνης, qui neq; uirtutis, neq; iuſticiæ particeps eſt. Dictum nomen ab α priuandi particula, & urbe Selge, in qua uiri erant omnes probi, ut tradit Demoſth. interpres. Suidas contrà ait, in ea urbe omnes improbe uixiſſe, atq; α hic intendendi uim habere. Ἀσέλγεια apud Aeſchinem κατὰ Τιμ. pro obſcœnitate & ſtuprorum flagitioſa conſuetudine ponitur, de quo Bud.

Ἀσελγόκερως. cornibus laſciuiens.

Ἀσέληνος. ου. ὁ, ἡ. ſine luna. de montibus quibuſdam dicitur.

Ἄσεπτος. ου. ὁ, ἡ. impius.

Ἄση. ης. ἡ. ſordes, triſtitia, detrimentum, faſtidium ex nimia ciborum repletione.

Ἀσηθείς. triſtatus, λυπηθείς.

Ἀσήμαντος. ου. ὁ, ἡ. ſine ſigno, cui domini ſignum impreſſum non eſt, incuſtoditus, incertus.

Ἄσημος. ου. ὁ, ἡ. ſine ſigno, non ſignatus, ut ἄσημος χρυσός. Item ignotus, ignobilis, obſcurus.

Ἀσήμαντος. ου. ὁ. ignobilis, δυσγενής.

Ἄσηπτος. ὁ. ἡ. incorruptus, ſine putredine.

Ἀσηρὴς. impurus, ἀκάθαρτος.

Ἄσηπτος. ſine putredine, & teredinibus.

Ἀσθένεια. ας. ἡ. debilitas, imbecillitas.

Ἀσθενέω. ῶ. ήσω. ϰ. ηκα ægroto, langueo, imbecillis fio, nequeo.

Ἀσθένημα. imbecillitas.

Ἀσθενὴς. έος. ὁ, ἡ. debilis, ἄῤῥωστος.

Ἀσθενίη, pro ἀσθένεια, Ionicum eſt.

Ἀσθενόω. ῶ. ώσω. ϰ. ωκα. infirmum reddo. Ac.

Ἆσθε. detrimentum paſſus eſt. aoriſt. primus eſt ab ἄτω.

Ἆσθμα. ατος. τὸ. anhelatio, anhelitus, affectus in difficultate ſpirandi conſiſtens, cum quis ſine ſono & difficultate non poteſt ſpirare.

Ἀσθμαίνω. ῶ. ανῶ. ϰ. κα. anhelo, ſpiritum cum difficultate traho. Dicitur etiam ἀσθμάζω, πνευστιάω.

Ἀσθματικὸς. ῦ. ὁ. ſuſpirioſus, anhelus, qui difficilem habet reſpirationem.

Ἀσιάτης. cithara triplicis chordæ, ab Aſio inuentore ſic dicta.

Ἀσίδηρος. ῦ. ὁ. abſq; ferro.

Ἀσιχὸς. ῦ. ὁ. delicatioris cibi appetens.

Ἀσινέσταλον. τὸ. quàm minimè noxium.

Ἀσινὴς. έος. ὁ, ἡ. innocuus.

Ἀσιογεῖα. ας. ἡ. ſepes.

Ἄσιος. pratum, λειμὼν, ῥοδιὼν. Vel plauſtrum, quaſi ἄσιν ἔχον καὶ ἰλυῦ.

Ἄσις. ιος. ἡ. limus, cœnum. Et nomen auis, στρουθίον ἔμηλος.

Ἀσιτεῖν. cibo abſtinere & inedia uti. Bud. Commentarijs.

Ἀσιτεία. ας. ἡ. ieiunium, inedia, ἀνορεξία.

Ἀσιτίζης. αντος. ὁ. cibi abſtinens.

Ἀσιτία. idem quod ἀσιτεία.

Ἄσιτος. ου. ὁ, ἡ. ieiunus.

Ἀσκάλαβος. ου. ὁ. καὶ

Ἀσκαλαβώτης. ου. ὁ. feles, lacerta, tarantula, ſtellio.

Ἀσκαλιάζειν. claudicare.

Ἄσκαλος. circulus, ἀκάθαρτος.

Ἀσκάλων. ωνος. Aſcalon, oppidum Syriæ, dictum à fratre Tantali: unde

Ἀσκαλωνίτης. Aſcalonita.

Ἀσκαλώπας. galliuago.

Ἀσκανδὴς. nuncius.

Ἀσκάντης. ου ὁ. ſcamnum, lectulus, grabatulus. Ariſtoph. Nebul.

Ἀσκαρδαμυκτί. καὶ

Ἀσκαρδαμυκτῶς. ſine momento, inconniuenter, nihil conniuens.

Ἀσκαρδάμυκτος. ου. ὁ. inconniuens. Eraſ. prouerbio Conniuere.

Ἀσκαρδαμυκτῶ. inconniuenter aſpicio. Budæus Com.

Ἀσκαρὴς. immobilis, non palpitans.

Ἀσκαρίζειν. ſaltare, σκαίρω, σκαρίζω, καὶ ἀσκαρίζω.

Ἀσκαρὶς. ίδος. ἡ. tipula, Theodoro interprete, lumbricorum minorum species. Cæl. lib. 10. cap. 44.

Ἄσκαροι. οἱ. crotala, & genus calciamenti. Cæl. ibidem.

Ἀσκοφόρος. ου. ὁ. baiulus, φορτηγὸς. Cæl. ibi.

Ἀσκεία. cultus, θρησκεία.

Ἀσκελῶς. immobiliter, aſſiduè.

Ἀσκελὴς. έος. ὁ, ἡ. aſper, deſiccatus, cui nulla ſunt crura. ἀπὸ τοῦ σκέλλω τὸ ξηραίνω, ἤγουν τὸ σκέλος.

Ἀσκέομαι diſco, exercito, meditor.

Ἀσκέπαστος. impolitus, non elaboratus.

Ἄσκεπτος. ου. ὁ. inconſyderatus.

Ἀσκέπτως. inconſyderatè, temerariè.

Ἀσκέρα. ας. ἡ. genus Attici calciamensi.

Ἄσκευος. ου. ὁ, ἡ. imparatus.

Ἀσκέω. ῶ. ήσω. ϰ. ηκα. exerceo, laboro, labore quæro & colo, fabrico, curo, orno, diſco, & doceo, ſector, meditor, induſtrius fio. Accuſ. iung.

Ἀσκηθὴς. έος. ὁ, ἡ. illæſus.

Ἄσκηνος δίαιτα. uita ſub dio.

Ἄσκημα. ατος. καὶ

Ἄσκησις. ιος. ἡ. exercitium. τῶν λεγόντων καὶ σκηνικῶν eſſe uolens. Item ſtudium, negocium, meditatio & exercitatio mentis in rebus diuinis, Baſil. Bud. Com.

Ἀσκητήριον. locus ſolitarius, & à publico ſeceſſus ad ueræ philoſophiæ exercitationē. Bud. ibidem.

Ἀσκητὴς ῦ. ὁ. exercitator, monachus. Bud. ibidem.

Ἀσκητός.ᾶ.ὁ.diligēter elaboratus, factus exercitatus.

Ἀσκήτρια.ας.ἡ. monialis, puella deo dicata. Bud.Com.

Ἀσκίδιον.ου.τὸ.utriculus.

Ἄσκιος.ου.ὁ,ἡ.umbra carens, δασύς.

Ἀσκίτης.ſpecies aquæ intercutis, in qua plus ſeſe humoris promit, ſpiritus autem minus. cui opponitur τυμπανίτης.

Ἄσκησις.σεως.ἡ.exercitium, ἄσκησις.

Ἀσκληπιεῖον.τὸ. Aeſculapij templum.

Ἀσκλήπια, ſeu ἀσκληπίεια. feſta Aeſculapij.

Ἀσκληπιάδαι.οἱ.dicuntur οἱ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἀπόγονοι, ab Aeſculapio genus ducentes.

Ἀσκληπιάς.ἡ.laurus, δάφνη.

Ἀσκληπιός.ὁ. Aeſculapius, medicus fuit clariſſimus, παρὰ τὸ τὰ ἄσκελῆ τῶν νοσημάτων ἤπια ποιεῖν, ἢ παρὰ τὸ ἀσκεῖν ἠπίως τοὺς σοσοῦντας. De hoc Plini. Vnde ἀσκληπιαδῶν παῖδες Græcis dicuntur medici.

Ἀσκληρής.æquilaterus, ἰσόπλευρος.

Ἀσκωλιάζω.μ.άσω.π.ακα.ſalio ſuper utrem.

Ἄσκοπα.abſq; ſcopo.aduerbialiter, Lucian. Toxar.ἐπειδὴ νῦν ἄσκοπα τετοξεύκαμεν.

Ἀσκοπήρα.ας.ἡ.marſupium. ex ἀσκὸς, quod utrem, & πήρα, quod peram ſiue ſacculum dicunt. Hac dictione utitur & Suetonius in Nerone, Alterius collo & aſcopera deligata, ſimulq; titulus, Ego quid potui? ſed tu culleum meruiſti.

Ἄσκοπος.ου.ὁ,ἡ. inconſyderatus, inopinatus, inopinabilis.

Ἀσκορδίνυλος.ου.ὁ. inconcuſſus, non mouens membra. σκορδινᾶσθαι enim ſignificat pandiculari & membra extendere, ut qui à ſomno excitantur.

Ἀσκός.οῦ.ὁ.uter utris, urna.

Ἀσκυρῶτις.ἡ.catulus urſæ.

Ἀσκοφλαυρίζειν. ὑδρῷ καταπλήττεσθαι, inani metu terrere. Lege prouer. Vtre territas.

Ἀσκώλια.τὰ. feſta erant Athenis, quibus in medio theatri ſuper utres, id eſt ἀσκὸς, inflatos obunctosq; uno tantum ſaltabāt pede, ut delabentes riſum excitarent, idq; in honorem Bacchi. unde.

Ἀσκωλιάζειν, καὶ

Ἀσκωλίζειν dicitur, ad quod alluſit Vergil. 2.Georg. Mollibus in pratis unctos ſalire per utres. Sic item dicūtur qui uni tantum innitentes pedi ſaltant, qui ludus puerorū eſt, etiam hac noſtra tempeſtate. Verum tunc non ἀπὸ τοῦ ἀσκὸς inflectitur, ſed ἀπὸ τοῦ σκῶλον. Ponitur aliquādo pro claudicare. Eiuſmodi autem ſaltatio

Ἀσκωλιασμός.οῦ.ὁ.uocatur.

Ἄσκωλον.τὸ.leue, politum.

Ἄσκωμα.ατος.τὸ. uter, pellis caprina, pellis qua muniuntur remi, qua parte ſcalmo incumbunt.

Ἆσμα.ατος.τὸ.canticum, cantilena.

Ἀσμάτιον.ου.τὸ.cantiuncula.

Ἀσματοκάμπται. qui multis uarijsq; generibus, & quaſi flexibus carminum utuntur, ut ſunt στροφαὶ, ἀντίστροφοι, ἐπῳδοί.

Ἀσμενέστερον.gratius, acceptius.

Ἀσμενίζω.libenter accipio.

Ἄσμενος.ου.ὁ.libens, uoluntarius, gaudēs. χαίρων ἡδέως ab ἥδω. Vnde ἥσμαι, & ἥσμενος, ſiue ἄσμενος, participium.

Ἀσμένως.libenter, promptè, citò.

Ἄσμηκτος.ου.ὁ.non purgatus.

Ἀσόλοικος.ου.ὁ.ἐπίχαρις, gratus, οὐ βάρβαρος. Vnde ἀσολοίκως, ἀφελῶς.

Ἀσόν.ου. Aegyptij uocant plantaginem minorem.

Ἀσπάζομαι.μ.άσομαι.καὶ

Ἀσπάζω.amo, ſaluto, amplector. Eraſm. annotat non ſignificare ſimpliciter ſalutare, ſed oſculo & complexu ſalutare, quod olim ex more fiebat apud amicos. Accuſ. iungitur.

Ἀσπαίρω.μ.αρῶ.tremo, palpito, ut morientes faciunt.

Ἀσπάλαξ.κος.ὁ.talpa.

Ἀσπαλία.ας.ἡ.piſcatio.

Ἀσπαλιεύς.έος.ὁ.piſcator cum arundine.

Ἀσπαλιευτής.οῦ.ὁ.piſcator, ὅτι ἄσπαλος ὁ ἰχθύς, ὁ τῇ ὁρμιᾷ χρώμενος.

Ἄσπαλος.ου. Athamanum lingua piſcis.

Ἀσπαράγγις ὁ.ἀκανθᾶς.

Ἀσπαραγία.ας.ἡ.corrudago.

Ἀσπάραγος.ου.ὁ.aſparagus.

Ἀσπαίρω. tremo, σπαίρω, exanimor, palpito.

Ἄσπαρτος. ου. ὁ, ἡ. non ſeminatus.

Ἀσπάσιος. ου. ὁ. gratus, delectabilis.

Ἄσπασις. ιος. ἡ. ſorptus.

Ἀσπασίως. gratè, libenter.

Ἄσπασμα. τος. τό. amplexus.

Ἀσπασμός. οῦ. ὁ. ſalutatio.

Ἀσπαστός. οῦ. ὁ. placidus, gratus, facilis expugnatu, mirandus, iucundus.

Ἀσπαστύς. ύος. ἡ. ſalutatio, amicitia.

Ἀσπαστῶς. libenter, φιλοφρόνως, ἡδέως.

Ἄσπειστος. ου. ὁ. irreconciliabilis, ἄσπονδος.

Ἄσπερμος. ου. ὁ. nullum ſemen producens.

Ἄσπερχές. ſtudioſe, ſedulò, funditus, omnino. κατ᾽ ἐπίτασιν τοῦ α, σπέρχω δὲ τὸ σπεύδω.

Ἄσπετος. ὁ. ἡ. multus, immēſus, inenarrabilis.

Ἀσπιδαποβλής. ῆτος. ὁ. abiector haſtæ, ſic appellatur apud Ariſtophanē Demoſthenes.

Ἀσπιδεῖα. concauitates (κοιλότα) ſcutorum, item pars quæ ad puppim uergit.

Ἀσπιδεύς. ſcutoſus, uel armatus ſcutis.

Ἀσπιδίσκη. curuatura quædam in curru.

Ἀσπίδιον. ου. τό. καὶ

Ἀσπιδίσκιον. ου. τό. breue ſcutum. Legitur & οἱ ἀσπιδίσκοι in maſcul. plural. pro breuibus ſcutis, & in ſcuti formam orbicularibus ornamentis, capitibusque laterum in cithara.

Ἀσπιδιώτης. ου. ὁ. ſcutatus, bellator.

Ἀσπιδόν. ſcutatim, protectim.

Ἀσπιδοφόρος. ου. ὁ. ſcutifer.

Ἀσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. defendo. propriè eſt clypeo ſe defendere. Accuſatiuo iung.

Ἄσπιλος. ου. ὁ, ἡ. immaculatus.

Ἀσπιλωτός. οῦ. ὁ. idem.

Ἀσπίς. ίδος. ἡ. parma, ſcutum propriè rotundum. Item ſerpentis ſpecies. Etiam ἀσπίδες, campi forma orbiculari, aut ubi aſpides plurimæ uiſuntur.

Ἀσπιστήρ. ῆρος. ὁ. protectio.

Ἀσπιστῆρες. ſcutati.

Ἀσπιστής. bellator.

Ἄσπλαγχνος. timidus, abiectus.

Ἄσπληνα. τὰ. odora.

Ἄσπληνον. ου. τό. medicamentum ad curanda lienis uitia.

Ἀσπονδεί, ſine fœdere aut libatione.

Ἀσπονδέω. non ſeruo pacem, reſcindo fœdera, fœdera non ineo.

Ἄσπονδος. ου. ὁ, ἡ. infidus, ſine fide, immemor fœderis, fœdifragus. Ἄσπονδος πόλεμος, bellum perpetuum, atrox & irreconciliabile, quaſi dicas inconfœderabile. Eraſm. Chil. Ἄσπονδοι ἐχθροὶ, inimici qui in cōcordiam redigi non poſſunt.

Ἄσπορον. τό. ſterile, ἄγονον.

Ἄσπορος. ὁ. ἡ. inſeminabilis, ſine ſemine.

Ἀσπούδαστος. ου. ὁ. negligens, non ſtudioſus.

Ἀσπουδεί. ſine cura, neglectim.

Ἄσσα. cum ſpiritu tenui, quædam, τινὰ, neutri gener. plural. numeri.

Ἅσσα. cum ſpiritu denſo, ἅτινα, ὅσσα. ab articulo ὅς, καὶ ἀπὸ τοῦ σά, quod ſignificat Megarenſium lingua, τινά.

Ἀσσάριον. ου. τό. as.

Ἆσσον. citò, propè.

Ἀσσυρία. ας. ἡ. Aſſyria regio.

Ἀσσώδης. ος ὁ, ἡ. læſus, faſtidioſus.

Ἀστάθης. inconſtans, ἀβέβαιος.

Ἀστάθμευτος. immunitatem habens, ἀφορολόγητος. Bud. Com. & Annot. poſt.

Ἀστάθμητος. ου ὁ, ἡ. inæqualis, uago, erro, inſtabilis, temerarius. Bud. ibidem.

Ἀσταυρεῖν. ægre ferre, errare.

Ἀστακοί. οἱ. gemmati, multis lachrymis oppleti, quaſi non ſtillantes, ſed affatim fluētes.

Ἀστακτί. aduerb. guttatim.

Ἄστακτον. non diſtillans, ſed copioſe fluens.

Ἀστάλακτος. ου. ὁ, ἡ. domicilio carens.

Ἀστάλη. polypus narium.

Ἀσταλής. non ueſtitus.

Ἀστάνδαι. οἱ. apud Perſas dicebantur tabellarij quidam, qui certis interuallis itinerum permutabantur, οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι, ἡμεροδρόμοι. Vide in ἀγγαρεύω.

Ἀστάρτη. ης. ἡ. Aſtarte Syriorum numen.

Ἀστασία. ας. ἡ. inconſtantia.

Ἀστασίαστος. ου. ὁ, ἡ. ſeditione carens.

Ἀστατέω. μ. ήσω. π. ηκα. inſtabilis ſum.

Ἄστατος. ου ὁ, ἡ. inſtabilis, impacatus, turbulentus, uagus.

Ἀσταφίς. ίδος. ἡ. Atticè pro σταφίς. uua paſſa.

Ἄσταχυς.υ⊙.ὁ.ſpica.α hic abundat.
Ἀστεγὴς.tectus,πολυστεγής.
Ἄστεγος.υ.ὁ.intolerabilis.
Ἄστεγος intectus,intolerabilis,μὴ ἔχων.
Ἀστείζομαι.urbanus ſum.
Ἀστείζω.μ.ίσω.π.ικα.iocor,καγχάζω,κομψεύω.
Ἀστειολογία.ας.facetiæ.
Ἀστειοῤῥημονέω.ciuiliter loquor,facetus ſum.
Ἀστεῖος.υ.ὁ,ἡ.urbanus,elegans,ciuilis.
Ἀστειότης.urbanitas.
Ἄστεκτος.inuitus.
Ἀστεισμός.ῦ.ὁ.urbanitas,ciuilitas.
Ἄστεκτος.intolerabilis.
Ἀστέλεφος.corium,quo cithara integitur.
Ἀστέμφος.anus,ſedes.
Ἀστεμφής.ἐος.ὁ,ἡ. immotus,ſtrictus,interritus.ab α priu.& στέμφω,quod eſt ζωυχῶς κινῶν.
Ἀστεναχτὶ.ſecurè,ſine gemitu. Ariſtophan. σὺ δ' ἀστεναχτὶ πρόδομος.
Ἀστεργής.ἐος.ὁ,ἡ.implacidus.
Ἀστερίας.ὁ.ſtellaris auis,ex ardeolarum genere,cognomento ὄκνος. Item & piſcis.
Ἀστερίσκος.υ.ὁ.aſteriſcus,ſtellula.
Ἀστερόεις.όεντος.ὁ.ſtellatus,ſplendidus.
Ἀστερόεν.όεντος.τὸ.ſtellatum,uarium.
Ἀστερόεσσα.ης.ἡ.ſtellata.
Ἀστεροπαῖος.apud Homer. ἀντὶ τ̃ ἀμφιδίζιος.
Ἀστεροπή.fulgur,ἀστραπὴ,ἀναστρέφειν τ̀ὸ ποιῶ τὰς ὄψεις.
Ἀστεροπητὴς.υ.ὁ.fulminator,ἤγουν ὁ ζεύς.
Ἀστερωτός.ῦ.ὁ.uarius,maculoſus.unde.
Ἀστέρωπον.τὸ.monile.
Ἀστέφανος.υ.ὁ.incoronatus.
Ἄστηνος.impotens,calamitoſus. & uerbum ἀστηνέω,ἀδυνατῶ.
Ἀστήρ.ἔρος.ὁ.ſtella,& aquatile in ſtellæ formã. Et ἀστὴρ Attice,inguinalis herba.
Ἀστὴρ. Aſter,urbis nomen.
Ἀστήρικτος.υ.ὁ.non firmus.
Ἀστιβὴς.ἐος.ὁ,ἡ.καὶ
Ἄστιβος.υ.ὁ,ἡ.inuius,inſulcatus.
Ἀστικός.ῦ.ὁ.qui in ciuitate uerſatur.
Ἀστικὴν χώραν dicebatur ager creditoribus non obnoxius,τ̀ ἐλεύθερον. nam qui obnoxij erãt lapidibus ſignabantur,uel columna.cui opponitur στικτ̀ χώραν uel ὑπόβολον.
Ἀστίοχος.uas rotundum,quod ſulphure,pice & ſtuppa oppletum eiaculabatur,ut obuia combureret.
Ἀστιφέλικτος.υ.ὁ.inconcuſſus.
Ἀστοιχειότατος.carens elemẽtis & principijs.
Ἄστολος.υ.ὁ,ἡ.mala ueſtis,ueſte carens.
Ἄστομος.υ.ὁ.liber in loquendo,mollis,ora lædens,σκληρόστομος,ut ἄστομοι ἵπποι.
Ἀστονόμος.υ.ὁ.ædilis.
Ἀστόξενος.υ.ὁ.Ἰδιόξενος,qui priuatim & per ſe ius hoſpitalitatis ſubit,aut qui peregrinus cum ſit,eodem in honore eſt quo ciues ipſi. Dionyſius tradit ἀστοξένους dici qui ex maioribus quidem oriundi ciuibus,peregrini habentur nihilominus,cuiuſmodi in Lydia Agamemnon.
Ἄστοργος.υ.ὁ.affectione amoris carens.
Ἀστός.ῦ.ὁ.ciuis.
Ἀστοχέω.μ.ήσω.π.ηκα.erro.
Ἄστοχος.υ.ὁ.ſagittandi imperitus.
Ἀστραβαλίζειν.æquare,corrigere.
Ἀστραβὲς.inſutile,ſecurum,firmum.
Ἀστραβηλάτης.υ.ὁ.auriga,agaſo,mulio.
Ἀστράβη.ης.ἡ.aſinum interpretantur aut mulam:iumentũ quo homines uehuntur,doſſuarius mulus,æmula clitellaria. Eſt itẽ lignum in ephippijs,quod manu continẽt ſedentes,clitellæ,ſella equeſtris prealta, ita ut lumbos tegat.Bud.Com.
Ἀστραβὴς.ἐος.ὁ,ἡ.indeflexus,non conuerſus, erectus,non facile deprauabilis & contortilis.Bud.ibidem.
Ἀστραγαλίζω.talis ſeu teſſaris ludo. Plini. de Polycleto loquens,Fecit & talis nudos ludentes,qui uocantur ἀστραγαλίζοντες. lib. 14.cap.8.
Ἀστραγάλισις.εως.ἡ.ludus talorum.
Ἀστράγαλος.ἡ.talus,teſſerarum ludus. Item calcaneum,coniunctura pedis. Home.ſeptem uertebras ſpinæ quibus collum incumbit,ἀστραγάλους appellat. Vocantur item eo nomine partes quædam in columnarũ ſpinis. Romani pinum trinnam,aut ficũ terræ,aut glandulam dicunt.

Ἀστρατηγητικός. ignarus ducendi exercitus.

Ἀστραῖος. aſtrorum ueterũ pater, teſte Arato.

Ἀστραπυτίδες. enodes.

Ἀστραπαῖος ἄνεμος. uentus uehemens, qui fulgetras excitat.

Ἀστραπή. ῆς. ἡ. coruſcatio, fulgetra.

Ἀστράπτω. μ. άψω. π. αφα. fulguro, coruſco, fulguris inſtar reluceo.

Ἀστρατεία. ἡ. pax, quando ceſſatur à militia. ἀστρατεία Minerua uocabatur, cuius templum erat in Laconia.

Ἀστράτευτος. ου. ὁ. immunis à militia.

Ἀστρατηγησία. ας. ἡ. ductandi exercitum imperitia.

Ἀστρατήγητος. ου. ὁ, ἡ. duce carens.

Ἀστραφής. durus immobilis.

Ἄστριφος. idem. ἄπιστος, ὀρθός.

Ἀστρηνής. acutus, ſiniſter.

Ἀστεῖα. τὰ. κοὶ

Ἀστεία. κοὶ

Ἄστριχοι. apud poëtas, tali, ἀστράγαλοι.

Ἀστρίζειν. talis ludere.

Ἀστροβλῆτες. ſyderati, id eſt cum areſcẽte corpore partes marcidæ ſunt, & ſine ſenſu, peſtiſero ſydere percuſſi. Vocantur eo quoq; nomine arbores, cum per æſtatem areſcentes ui ſolis alius terra, ideoq; deficiente humore quo nutriuntur, languent, et ſummos cauliculos amittũt. Legunt alij ἀστροβλῆτος & ἀστροβόλητος. ου. ὁ. pro eodem. Bud. in Annotationibus.

Ἀστροβόας. uelox, uertibilis.

Ἀστροβολία. ας. ἡ. ſideris percuſſio, ſideratio.

Ἀστροβολισμός. οῦ. ὁ. ſyderatio quæ σφακελισμὸς dicitur, arborum morbus afflatarum ſydere, ſed per ſimilitudinem ad homines trãſlatus, areſcente corpore.

Ἀστροθύτης. ου. ὁ. aſtrorum cultor.

Ἀστρόκυνον. canicula ſtella quam Aegyptij Ϭηχλω uocant.

Ἀστρολογέω. aſtris naſcendis ſtudeo.

Ἀστρολογία. γενεθλιολογία.

Ἄστρον. ου. τὸ. aſtrum, σύστημα τῶν ἀστέρων, congregatio ſtellarum, ſignum a ſtellis coactũ, quod genus eſt cynoſura, leo, uirgo, &c. Latini ſydus appellant.

Ἀστρονομεῖν. aſtris intentum eſſe, de aſtris loqui.

Ἀστρονομία. ας. ἡ. aſtronomia.

Ἀστρόνομος. ου. ὁ. aſtronomus.

Ἀστροπολεῖν. ſyderibus intentum eſſe.

Ἀστροφαής. lucidus, λαμπρὸς, λευκός.

Ἀστροφόρος. ου. ὁ. ſtellifer.

Ἄστυ. εος. τὸ. urbs. unde Latini aſtutum dici uolunt.

Ἀστυάναξ. filius Hectoris, & piſcis quidam.

Ἀστυβοώτης. ου. ὁ. in urbe clamans.

Ἀστυγείτων. ονος. ὁ, ἡ. urbi uicinus.

Ἀστυγαξονικός. οῦ. ὁ. finitimus urbi.

Ἀστικός. ου. urbanus.

Ἀστυκάζειν. eiulare.

Ἀστυλίς. lactucæ genus, quã Athenæus à Pythagora ἄνυχον uocatam ſcribit, quod ineptos faciat πρὸς τὰ ἀφροδίσια.

Ἀστυλόν. aſpera & detrita ueſtis.

Ἀστυνόμοι. ædiles, qui urbi leges præſcribebant, οἱ διοικοῦν κατὰ τὸ ἄστυ. quaſi urbis leges, cuiuſmodi decem fuiſſe Athenis traduntur, quinq; in Piræo & totidẽ in urbe. Ἀστυνομία uocatur quaſi quædã urbica lex, quæ de rebus ſtatuit, ſub quo genere uariæ ſunt ſpecies, ut τειχοποιία, κρηνοφυλακία, λιμενοφυλακία, λιμεναρχία. &c. Bud. in Annot. poſt.

Ἀστυξένοι. qui in urbe proprias ædes non poſſident.

Ἀστυφέλικτον. inconcuſſum, inacceſſum.

Ἀσυγγνώμων. immitis, immiſericors, iracundus.

Ἀσύγγνωστος. ο. ὁ, ἡ. ſine uenia, indignus uenia

Ἀσύγκλαστος. ου. ὁ. incluſibilis.

Ἀσύγκλωστον. ου. quod connecti nequit, male cohærens.

Ἀσυγκόμιστος. ου. ὁ, ἡ. fructus non repoſitus.

Ἀσύγκριτος. ὁ. ἡ. incomparabilis, diſſimilis, iniudicatus.

Ἀσυγκρότητος. ου. ὁ. inconcuſſus, negligens, piger.

Ἀσυγκροτήτως. negligenter.

Ἀσύγχυτον. τὸ. inconfuſum, non mixtum.

Ἀσυκοφάντητος. ου. ὁ. ſine calumnia, innocens, cui negotium faceſſi non poteſt.

Ἀσυνεί.

Ἀσυλεί. aduerbium tutò, unde quis auferri nequeat, neq; liceat.

Ἀσυλληψία. ας. ἡ. conceptus priuatio.

Ἀσυλία. ας. ἡ. defenſaculum, aſylū, ius libertatis & ueniæ, quod quis apud aras conſequitur, quam immunitatem eccleſiæ uulgò uocant. Bud. in Annotationib.

Ἀσυλλόγιςος. ου. ὁ. præter rationem factus.

Ἄσυλον. ου. τὸ. aſylum, ἱερὸν, τίμιον, ἀβλαβὲς.

Ἄσυλος ἀνδριάς. ſtatua ad quam confugientibus ius erat aſyliæ, cuiuſmodi ſtatuā Tyberij fuiſſe ſcribit Philoſtra. Dicuntur item ἄσυλοι homines à uiolentia tuti, ut ſunt ſacroſancti, quos attingere ſine periculo non licet, nec prehendere, quales tribuni plebis erant apud Romanos, & caduceatores. Bud. in Annotat.

Ἀσύμβατος. ου. ὁ, ἡ. nolens paciſci, inamabilis, hoſtilis.

Ἀσύμβλητος. non conferendus, non æquus, impar, ἀσύγκριτος. Ariſtot. πρῶτον μὲν οὖν συνθετὸν αἱ σύμβλητοι αἱ μονάδες, ἢ ἀσύμβλητοι. Budæus Com.

Ἀσύμβολος. ου. ὁ. immunis, qui ſine collatione acceſſit ad comeſſationem.

Ἀσύμμετρα. τὰ. commenſa, expertia.

Ἀσύμμετρος. ου. ὁ. immoderatus, ſine modo.

Ἀσύμμετροι. οἱ. lineæ quæ diſcrepant uel potentia uel menſura.

Ἀσυμπαθὴς. έος. ὁ, ἡ. ſceleratus, nulla miſeratione motus.

Ἀσυμπλήρωτος. ου. ὁ, ἡ. non expletus.

Ἀσυμπόρατα. τὰ. male ſolideſcentia.

Ἀσυμφανής. obſcurus.

Ἀσύμφορα. τὰ. inutilia.

Ἀσύμφορος. ου. ὁ, ἡ. inutilis.

Ἀσύμφυλος. ου. ὁ, ἡ. incongruus natura.

Ἀσυμφωνία. ας. ἡ. inconſonantia.

Ἀσύμφωνος. ου. ὁ, ἡ. diſcors.

Ἀσυνάλλακτος. ου. ὁ, ἡ. inconciliabilis, homo moroſus uel improbus, cum quo contrahi uel commercium haberi non poteſt, & cui nihil eſt commercij cum uita ciuili, quales decet eſſe τοὺς μονάχους. Baſil. Ἄβιον, ἄκτέμονα, ἀπράγμονα, ἀσυνάλλακτον εἶναι δεῖ. Budæus Commentarijs.

Ἀσυνακτος. idem, uel quod congregari non poteſt.

Ἀσύναπτα. τὰ. diſiuncta.

Ἀσύναπτος. ὁ, ἡ. qui coniungi non poteſt, non cohærens.

Ἀσυνάρτητος. incongruus, ἀσυνάρμοςος.

Ἀσύνδετος. ου. ὁ, ἡ. diſiunctus.

Ἀσύνδηλος. ου. ὁ. incognitus.

Ἀσυνδίαςος. ου. ὁ, ἡ. ſine coniuge uitam cælibem ducens, ἀσύζυγος.

Ἀσυνδοίαςος. ὁ, ἡ ſimplex, non cōiunctus.

Ἀσυνεσία. ſtultitia, dementia, incōſyderantia Pli. in hoc ſignificatu utitur ſocordia.

Ἀσύνεσις. ιος. ἡ. ſtultitia.

Ἀσύνετος. ου. ὁ, ἡ. ſtultus, intelligentiæ expers.

Ἀσυνετῶ. deſipio. μωραίνω.

Ἀσυνήθεια. ας. ἡ. deſuetudo.

Ἀσυνήθης. εος. ὁ, ἡ. deſuetus.

Ἀσυνθεσία. tranſgreſſio fœderum

Ἀσυνθετέω. μ. ήσω. π. ηκα. reprobo. Act. acc.

Ἀσύνθετον. ου. τὸ. ſolutum. τὸ μὴ ἐκ μερῶν τὴν συμπλήρωσιν τῆς οὐσίας καθ᾽ ὑπόστασιν ἔχον. Demoſth. in ſuperlatiuo dixit, ἀσυνθετώτατον ὄχλον, ἀπιςότατον, καὶ ἀβεβαιότατον, ἢ ἀντὶ τοῦ ὃν μάλιςα ἐκ ἂν δυναιτό τις συνιέναι τίποτε φρονεῖ,

Ἀσύνθετος. ου. ὁ, ἡ. incompoſitus, moribus inurbanis.

Ἀσύντακτος. ου. ὁ. immunis à muneribus à Syneſ. dicitur, & in nullum ordinem deſcriptus, uel in nullam claſſem contributus. Significat etiam inordinatum, incōpoſitum, quia συντασσόμενος eſt compoſitus, inſtructus. Xenoph. ἂδ᾽ ἂν ἀσύντακτα ᾖ, ἀνάγκη ταῦτα ἀεὶ πράγματα παρέχειν, ἕως ἂν χώρας λάβῃ. Bud. Com.

Ἀσυντελής. έος. ὁ, ἡ. inutilis.

Ἀσυρής. ſceleſtus, temerarius.

Ἀσύστατος. ἀδιάθετος, parum ſibi conſtans, inconſiſtens. Refertur etiam τὸ ἀσύστατον inter uitia orationis, ſimile ei quod appellant ψευδόμενον. Fit autem quoties eiuſmodi res proponitur, ut ne poſſit quidem eſſe quod fingitur. Eraſ.

Ἀσύφηλος. ου. ὁ. ſtolidus, nullius frugis, Lucianus de hiſt. conſcribenda.

Ἀσφάδαστος.ου.ὁ.ἀσκάριστος,qui ſit ſine contractione. Sophoc. ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι.

Ἀσφάδιστος.ου.ὁ.manens quietus.

Ἀσφακίλιστον.non picatum, ἢ μὴ χρισθὲν ἀσφάλτῳ.

Ἀσφάλεια.ας.ἡ.φυλακή, ἢ ἔγγραφος βεβαίωσις.tutela,munitio,certitudo,ſecuritas. Idem quod Liuio & Saluſtio fides publica. Vulgò ſaluus conductus. Ἀσφάλειαν διδόναι,cauere alicui,hoc eſt ſatiſdato promittere,dare idoneos ſponſores. item plebiſcito poteſtatem facere, impunitate promiſſa, id quod ἄδειαν ψηφίσασθαι dixit Andoc. Bud.in Annot.& Com.

Ἀσφαλής.έος.ὁ,ἡ.firmus,cautus,ἑδραῖος.

Ἀσφαλίζομαι.καὶ

Ἀσφαλίζω.μ. ίσω.π. ικα. utroque enim modo dicitur,pro munio,protego,ſtabilio: & ἠσφαλισμένας θύρας dicunt peſſulo firmatas fores. Voce autē paſſiua ferè utuntur, cū propulſare arcereque ſignificat. Polyb. ἔχει δὲ θυρεὸς σιδηροῦν σιάλωμα, δι' οὗ τὰς καταφορὰς τῶν μαχαιρῶν ἀσφαλίζεται. Quo impetus alliſorum enſium arcet, & innocuus præbet,hoc eſt ἀποστέγει. In Pand. ἀξιοπίστως ἀσφαλίζεσθαι,ſignificat idoneis ſponſoribus cauere,quod de ſtipulante melius dicitur, ut Latinè cauere ſibi ſtipulantem dicimus aut ementem. Budæus ibidem.

Ἀσφάλιος ποσειδῶν.firmus Neptunus.

Ἀσφάλισμα eſt,quod Latinè pignus dicitur metaphoricè. Curtius, Omiſſis ſponſionū fideique pignoribus,uenire eos iuſſit.

Ἀσφαλτος.ου.ὁ.bitumen.

Ἀσφαλτῖτις. Aſpthaltitis,lacus ubi naſcitur bitumen.

Ἀσφάλτωσις.εως.ἡ.bituminatio.

Ἀσφαλῶς.tutò,ſine periculo.

Ἀσφάραγον,pro ἀσπάραγος ponunt,de quo Suidas.

Ἀσφάραγος.ου.guttur,faux,λαιμός. παρὰ τὸ ἀσπαίρειν,τείνεται γὰρ ἐν τῷ λέγειν ὁ λάρυγξ. ἢ παρὰ τὸ σφαραγεῖν, ὅ ἐστιν ἠχεῖν, δι' αὐτοῦ γὰρ ἡ φωνὴ φέρεται.

Ἀσφαραγωνία.aſparago.

Ἄσφηλος.ου.ὁ.imbecillis,immobilis.σφηλὸν γὰρ τὸ ἰσχυρόν.

Ἀσφικτος.ου.ὁ,ἡ. non ſtringibilis,ſolubilis.

Ἀσφισβαίνη.aſpiſbena,uenenata beſtiola.

Ἀσφοδελὸς.οῦ.herboſus hortus,pratum ubi aſphodeli proueniunt.

Ἀσφόδελος.ου.ferula,alio nomine haſtula,& albucum. Vnde hoc Heſiodi, οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ. Germanice,goldvuurzel.

Ἀσφράγιστος.non ſignatus.

Ἀσφυκτεῖν.non habere pulſum uenarum, et langueſcere pulſum.

Ἀσφυκτος.ου.ὁ.minimè adſtringens.

Ἀσφυρογητός.lutoſus agger,quales in fluuijs coaggerantur. ὁ ἰλυώδης σωρευτὸς.

Ἀσχάλλω.μ.λῶ.triſtor,ægrefero,iraſcor. Poëtice ἀσχαλάω,uel ἀσχαλέω, quaſi τὸ ἄχος ἅλις ἔχω.

Ἄσχετος.ου.ὁ,ἡ.intolerabilis,indetentus.

Ἀσχημάτιστος.ου.ὁ.figura uacuus.

Ἀσχήματον.τὸ.male figuratum.

Ἀσχημονέω.μ.ήσω.π.ηκα. turpiter ac præter decorem ago indecorè me gero.

Ἄσχημος.ου.ὁ,ἡ.turpis.

Ἀσχημοσύνη.ης.ἡ.inuerecundia,dedecus.

Ἀσχήμων.ονος.ὁ,ἡ. inuerecundus, indecore quippiam,agens turpis,indecens.

Ἀσχιλώνιον.deorno.

Ἀχθοφοροῦμεν.onera ferimus.

Ἀσχιστα.τὰ.infiſſa pedis.

Ἄσχιστος.ου.ὁ.indiuiſus,infiſſus.

Ἀσχολία.ας.ἡ.negotium,ſtudium,occupatio. Ammon. diſtinguit ab ἀκηδία.

Ἀσχολέω.μ.ήσω.π.ηκα.exerceo, in occupatione ſum.

Ἄσχολος.ου.ὁ,ἡ.negotioſus,ſolicitus.

Ἀσχολοῦμαι.occupor,non ſum ocioſus.

Ἄσχυ.τὸ.ſuccus eſt ponticæ arboris.

Ἀσώδης.ex repletione cibum faſtidiens

Ἀσωπὸς.οῦ.ὁ.fluuius Thebarum in Bœotia.

Ἀσώματος.ου.ὁ,ἡ.incorporeus.

Ἀσώμενος.triſtatus,λυπούμενος.

Ἀσωτεύομαι.μ.σομαι.π.τευμαι. luxu diffluo, ſumpsum à populo Aſotorum,quòd eſſent

luxu perditi perpetuoq́ in comeſſationi- bus uerſarentur. Meminit Cic. lib. 3. de Finibus, Nolim enim mihi fingere (inquit) Aſotos, ut ſoletis, qui in menſam uomant, & de conuiuijs auferantur, crudiq́ poſtri die ſe rurſus ingurgitent. Bud. Com.

Ἀσωτία. ας. ἡ. luxuria, laſciuia, prodigalitas, intemperantia, comeſſatio. Gel. luxum & popinationem interpretatur. Budæus in Annotationibus.

Ἄσωτος. ου. ὁ, ἡ. prodigus, inſatiabilis, luxurioſus, inſolens, decoctor, homo nihili nulliusq́ frugis, & gulæ luxuiq́ deditus.

Ἀσώτως. turpiter, immodicè, prodigaliter.

Α Τ.

Ἀταής. inexercitatus, ἀγύμναστος.

Ἀτάω. miror, ſtupeo, θαυμάζω, ἐκπλήττομαι.

Ἀτακτεῖν eſt ordines non ſeruare, in manipulo aut decuria, aut turma ſe non continere, uel militiam detrectare, quo modo Demoſth. utitur, hoc eſt in ordinem ſe redigere, è claſſe ſua ſe ſubducere. Significat etiam inhoneſte & petulanter ſe habere, flagitioſe uiuere. Plutarch. in Apoph. οὐκέτι ἦν ἐντυχεῖν ἀτακτοῦντι θεμιστοκλεῖ. Budæus Com.

Ἀτάκτημα. ατος. τὸ. inordinatio, ἀταξία.

Ἀτακτιδακρύει. affatim lachrymatur.

Ἄτακτος. ὁ. incompoſitæ uitæ. Bud. Com.

Ἀτάκτως. incompoſitè, inordinatè.

Ἀταλαίπωρος. ου. ὁ, ἡ. beatus, felix, ærumna carens. Ἀταλαιπώρῳ ψυχῇ, æquiſsimo animo, Gaza ex Cic.

Ἀταλαιπώρως. facilè, feliciter, citra laborē.

Ἀτάλαντος. ου. ὁ, ἡ. æquiualens, æqualis.

Ἀτάλλω. μ. λῶ. augeo, adoleſco, nutrio cum cura, καὶ ἀτιτάλλω.

Ἀτάλματα. ſaltus, pueriles ludi.

Ἀταλός. οῦ. ὁ. tener, puerilis.

Ἀταλόφρων. ονος. ὁ, ἡ. impotens, tener.

Ἀταλόψυχος. ου. ὁ, ἡ. puſillanimis.

Ἀταμίευτος. ου. ὁ, ἡ. incautus, inconſyderatus nihil reponens.

Ἀταξία talis eſt, qualem deſcribit Ouidius in principio quinti Faſt. quam in ὑποταξίᾳ uertit maieſtatis exortus.

Ἀτάομαι. μ. ἠσομαι. π. ημαι. patior detrimētū.

Ἀταπείνωτος. ου. ὁ, ἡ. non directus corde.

Ἀτάρ. ſed, ſiquando, propterea, cæterum.

Ἀτὰρ δὴ. διὰ τοῦτο δή, quamobrem, uerum, heus tu.

Ἀταραξία. ας. ἡ. conſtantia, tranquillitas, imperturbatio.

Ἀτάραχος. ου. ὁ, ἡ. quietus.

Ἀταρβίζομαι, timeo, ἀταρβὴς φαίνομαι.

Ἀτάρβια. intrepide.

Ἀτάρβητος. α. καὶ

Ἀταρβής. οῦς. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀτάρμυκτος. intrepidus, ſecurus, ἄτερ τοῦ μύειν

Ἄταρνον. ου. τὸ. ferramētum in medio rotæ.

Ἀταρπιτός. οῦ. ὁ. καὶ

Ἀταρπός. οῦ. ἡ. uia, ἡ τριβὴ ὁδός.

Ἀταρτηρός. οῦ. ὁ, ἡ. conuiciatorius, grauis. ἀντὶ τοῦ ἀτηρός.

Ἀτασθαλία. ας. ἡ. ſuperbia, contumacia, ſtoliditas, proteruitas, peccatum, inſcitia.

Ἀτάσθαλος. ου. ὁ. proteruus, ſtolidus, iniuſtus, impius.

Ἀτασθάλλω. μ. αλῶ. π. κα. inepte ago. Neutrum abſol.

Ἄταυροι. boues quædam uocabantur in Epiro uenere intactæ, ut incrementum amplius acciperent.

Ἀταύρωτος. ου. ὁ, ἡ. expers cōiugij, uirgo quaſi tauri expers. Eſt autem ταῦρος non ſolum animal, ſed interdum etiam membrū uirile. Ariſtoph. Lyſiſtr. οἴκοι δὲ ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.

Ἄταφος ου. ὁ, ἡ. inſepultus.

Ἀτάω. noceo.

Ἅτε. tanquam, utpote, nimirum, nempe, ſiquidem, quanquam, quando.

Ἄτεγκτος. ου ὁ. durus, rigidus, qui liquefieri nequit, ſtupidus, intractabilis, ὁ μὴ τεγγόμενος καὶ μαλαττόμενος.

Ἀτεὶ δὴ. poſtquàm.

Ἀτειρής. ἐος. ὁ, ἡ. indomitus, magnus.

Ἀτείχιστος ου. ὁ, ἡ. non cinctus muro.

Ἀτέκμαρτος. ου, ὁ, ἡ. inconiecturabilis, ignoratus.

Ἀτέκμαρτα. τὰ. quæ nullis notis deprehendi poſſunt.

Ἀτεκνία.ας.ἡ.ſterilitas, de mulieribus ſolũ.

Ἄτεκνος.ου.ὁ,ἡ.orbus,filijs carens,ſterilis.

Ἄτεγκτος.ου.ὁ,ἡ.durus,inflexibilis, immobilis.

Ἀτέλεια.ας.ἡ.immunitas.

Ἄτελες.defectus ſubſtantiue.

Ἀτελεύτως.καὶ

Ἀτέλεστον.τὸ.ἀδύνατον τελεσθῆναι,quod perfici nequit.

Ἀτέλεστος.ου.ὁ,ἡ. non initiatus, non afflatus numine.

Ἀτελεύτητος.ου.ὁ,ἡ. imperfectus, fine carens,ἀτελής.

Ἄτελη.apud Demoſth.de bonis dicitur quæ in cenſum non ueniunt,bona immunia.

Ἀτελής.έος.ὁ,ἡ.imperfectus,nondum perfectus & abſolutus,immunis.

Ἀτέλλω μ.τελῶ.π.κα.lætor,augeo.

Ἀτελώνητος.ου.ὁ.improfeſſus. Vnde ἀτελώνητοι merces dicebantur improfeſſæ,quarum nomine negotiatores uectigal non pependerant.Budæus in Annot.

Ἀτέμβιος.miſer,querulus.

Ἀτέμβω.μ.ψω.π.φα. priuo, afficio dolore, ὡς ἄτην ἐμβαίνω. Actiu.accuſ.

Ἀτενές.attentè,immotis oculis. ὡς τὸ ἀτενές, idem. Vnde ἀτενὲς ὁρᾷν. fixius intendere oculos,fixis oculis intueri.

Ἀτενής.έος.ὁ,ἡ.fixus,attentus, rigidus, auſterus. Huic opponitur σκαρδαμυκτός.

Ἀτενίζω.μ.ίσω.π.ικα.intendo,fixis oculis intueor. Actiu.datiuo iung.

Ἀτενισμός.οῦ.ὁ.intuitus continuus.

Ἄτερ.ſine.ſeorſum.cum genitiuo.

Ἀτέραμνος.ου.ὁ.durus,infrangibilis, inſuperabilis,incoctilis. Ἀτέραμνον ὕδωρ,cruda aqua.

Ἀτεράμων.ονος.ὁ,ἡ.incoctilis, propriè leguminum eſt. Ἀτεράμων ἀνὴρ, inexorabilis & durus,ferreus,immitis,indomitus. Ariſtop.Veſp. μέλ᾽ ἀτενὴς ἄγαν γ᾽ ἀτεράμων τ᾽ ἀνήρ.

Ἀτεργάτις. deæ cuiuſdam nomen. Cælius libro 12.cap.17.

Ἀτερηδόνιστος.ου.ὁ,ἡ. à teredinibus & tineis non roſus.

Ἀτερμάτιστον. infirmum imperfectum, abſque fundamento.

Ἀτέρμων.ἄπειρος.

Ἀτεροῖον.ſeorſim,τὸ ἑτέρωθεν.

Ἄτερος, Atticè pro ἕτερος. Vnde θάτερος, θατέρου,θάτερον.Bud.Com.

Ἀτερπής.έος.ὁ,ἡ.iniucundus.

Ἄτερπνος,inſomnis,quaſi ἀτέρυπνος.

Ἀτετὸν.album,contemptum.

Ἀτερύτος.iniucundus.

Ἀτευχής.έος.ὁ.ἡ.inermis.

Ἀτεχνία.ας.ἡ.ruditas, imperitia, nulla ars, interprete Quintil.

Ἄτεχνον.ου.τὸ.quod eſt ſine arte.

Ἀτεχνῶς.uerè,ſedulò,ſine fraude & fuco,reuera,ἄνευ τῆς τέχνης,ſine dolo, dubio procul,atque adeò manifeſtè,palàm. Item ualidè,ſtrenuè.

Ἀτίω.μ.ίσω.π.ικα.negligo. Actiu. accuſatiuo iungitur.

Ἄτη.ης.ἡ.nocumentum,detrimentum, noxa, calamitas. Item dea quæ noxas ac turbas ſolet immittere rebus mortalium. ab ἄω id eſt βλάπτω, quod ἄσω. facit in futuro, unde ἄτη pro ἄση, mutato σ in τ. uel ἀτῶ, id eſt λαμβάνω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. ἄτη, ἣν οὐδεὶς τινὰ λαβεῖν. Vide prou. Ira omnium tardiſsimum ſeneſcit, & Budæus de aſſe.

Ἀτηκότερον.ου.τὸ.ſeuerius.

Ἄτηκτος.ὁ.illiquefactibilis.

Ἀτημελέω.μ.ήσω.π.ηκα.. non curo, abijcio curam.

Ἀτημέλητος.ου.ὁ,ἡ. incuratus, inornatus, neglectus.

Ἀτημελία.ας.ἡ.negligentia,contemptus.

Ἀτημελῶς,uel ἀτημελήτως. negligenter, inornatè,indoctè.

Ἀτλάω.laboro,μοχθέω.

Ἀτηρής.έος.ὁ,ἡ.καὶ

Ἀτηρὸς.ᾶ.ὁ.nocuus,inſuperabilis,intractabilis,durus,contumelioſus.

Ἄτης. Bacchi epitheton.

Ἀτθίς.ἡ.Attica.

Ἀτίζω.μ.ίσω.π.ικα.uilipendo,ſperno. παρὰ τὸ τίω, τὸ τιμάζω. Actiuum accuſatiuo iungitur.

Ἀτιθάσσευτος.ου.ὁ,ἡ.implacabilis.

Ἀτίθασσος.ου.ὁ,ἡ.aſper,indomitus,ἀνήμερος,ἄγριος.nam τιθασσεύειν cicurare eſt.

Ἀτιμαγελεῖν. dehoneſtare, faſtidire, ſeorſum paſci à grege, ab armento ſecedere: proprium taurorum.uide prouerb. Abijt taurus in ſyluam.

Ἀτιμάγελος ὁ.qui à conuictu abhorret. ὁ μὴ συναγελαζόμενος.

Ἀτιμάζω.μ.άσω.π.ακα.dehoneſto,deſpicio, negligo,paruiduco. Item inſigni ignominia ob ſcelus paratum aliquem afficio, quod notare Iuriſconſulti dicunt. Budæus Commentarijs Actiu. accuſ.

Ἀτιμαλφεῖν.contemni, τιμὴν οὐκ εὑρίσκειν.

Ἀτιμέω.μ.ήσω.π.ηκα.ἀτιμάω,uel ἀτιμόω.

Ἀτίμητος.contemptus,aduena.

Ἀτιμία.ας.ἡ.ignominia, infamia, dedecus.

Ἀτιμοποιός.ῦ.ὁ.famoſus.

Ἄτιμος.ου.ὁ,ἡ. ignominioſus, contemptus, uilis,abiectus,notatus infamia, cui opponitur ἔντιμος,cuius cædes non debet multari, & uelut fortunis omnibus euerſus, qui ciuilia iura non retinebat. Cui ſimiles fuerũt,quos Latini priſci inteſtabiles uocarunt. Horat. Inteſtabilis & ſacer eſto. Budæus Commentarijs.

Ἀτιμόω.μ.ώσω π.ωκα.uitupero,priuo honore,ignominia noto. Accuſ.

Ἀτιμοῦσθαι.infamia notari.

Ἀτιμωρητί.impunè.

Ἀτιμώρητος.ῦ.ὁ.impunis,inultus.

Ἀτίμως.ignominioſe. Ἀτίμως ἀφεθείς,ignominioſe miſſus.

Ἀτίμωσις.grauioris ſupplicij inſtar erat. Budæus Commentarijs.

Ἀτιμωτικῶς.idem quod ἀτίμως.

Ἀτίνακτος.ο.ὁ,ἡ.inconcuſſus.

Ἀτινῶν.quæ igitur.ἄτινα ὦν.

Ἀτισανδρεῖν.contemnere,ſuperbire, ἀτιμάζειν ἄνδρα.

Ἀτιτάλλω.μ.αλῶ.π.κα. nutrio ab infantia, manibus criſpo,puerũ delicatè & curioſe nutrio. ἀταλὸς enim eſt νήπιος,unde ἀτάλλω & ἀτιτάλλω. Accuſatiuo iungitur.

Ἀτιτὴς.iniquus,ἄδικος. Et ἀτιτᾶν, ἀδικεῖν ſed ἀτίτης,ὁ ἀτιμώρητος,ἄποινος,ἄτιμος.

Ἄτιτος.ο.ὁ,ἡ. inhonoratus, impunis, immunis,inultus.

Ἄτλας.αντος.ὁ.uiri nomen. Item uertebra colli quæ pondus ſuſtinet.

Ἄτλατος,ſiue ἄτλητος.ου.ὁ,ἡ.intolerabilis.

Ἀτλησία.impatientia.

Ἀτλητέω.uel ἀτλατέω.μ.ήσω,π.ηκα.male tolerans ſum,ignoro,timeo.

Ἀτ[illegible]α.purgatio,κάθαρμα.

Ἀτμενία.ας.ἡ.ſeruitus,δουλεία,δυστυχία.

Ἀτμενος,& ἀτμὴν non modo ſeruum ſignificat,ſed etiam ingenuum in ſeruitutem redactum.

Ἀτμενέω,ſeruio.

Ἀτμενώνητος.ſtultus,ſeruilis.

Ἀτμή.ῆς.ἡ.ſpiratio,ἀτμίς.

Ἀτμήν.ένος.ὁ.ſeruus,quaſi ἀτιμήν.

Ἄτμητος. ου.ὁ. non caſtratus, illæſus, non ſciſſus.

Ἀτμίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſcateo,exhalo,uaporo, ἀναθυμιάζω. Neutrum.

Ἀτμίς.ίδος.ἡ.uapor,aura.

Ἀτμὸς.ῦ.ὁ.uapor,fumigatio.

Ἀτόκιον.τὸ.medicamen omne quod ſterilitatem inducit, & uim concipiendi adimit.

Ἄτοκος.ου.ὁ.ſterilis, aut quæ nondũ peperit.

Ἀτολμία.ας.ἡ.puſillanimitas.

Ἄτολμος.ου.ὁ,ἡ.timidus,trepidus.

Ἄτομος.ου.ὁ,ἡ.ἀδιαίρετος.indiuiduus,inſecabilis,minutus. Dicuntur item ἄτομοι minuta quædam corpuſcula, qualia uidemus in ſole,cum per feneſtram radios ac lumen immiſerit. Ex quibus omnia oriri atque in eadem reſolui quidam aſſeuerabant. Sic dicti, quòd ob paruitatem diuidi aut ſecari non poſſunt. Ἐν ἀτόμῳ in pũcto temporis,illico,in momento.

Ἀτονέω.μ.ήσω.π.ηκα.deficio,debilitor,defigor,hoc eſt laceſſo,defatigorq́ ac uiribus attonitorum more loquor. Hermol. in Plinium, Accuſ.

Ἀτονία.ας.ἡ languor,debilitas, remiſſio. Significat item affectionem quandã ſtomachi,quando non eſt tenax cibi

Ἄτονος.ου.ὁ,ἡ.inefficax.

Ἄτοξος.ου.ὁ.ſine arcu.

Ἀτόπαστον.quod cõiectura non licet aſſequi.

Ἀτοπία.ας.ἡ.abſurditas.

Ἄτοπος.ου.ὁ,ἡ.abſurdus,importunus,inſolens.

Ἄτος.ου.ὁ.inſatiabilis,ἀκόρεστος.per craſin,pro ἄατος.ἀπὸ τοῦ α,καὶ τοῦ ἄσαι τοῦ κορέσαι.

Ἀτραβαστικὸς.xerampelius color,uiteis frõdibus areſactis ſimilis,unde & nomẽ ſumptum.Vſurpatur & à Latinis.Certum enim uitis genus,adulto iam autumno pãpinis rubet uelut cruentatis.Roſa uulgo dicitur ſicca.

Ἄτρακτος.ου.ὁ.fuſus,id eſt penſum.

Ἀτρακτυλίς.ίδος.ἡ.herba,ex qua mulieres ruſticæ fuſos ſibi conficiunt,quam & Plinius atractylia uocat.

Ἀτράνωτος.obſcurus,non planus factus.Budæus Commentarijs.

Ἀτρέπιζω.eo,uado.

Ἀτραπιτὸς.οῦ.ἡ.pro ἀταρπιτός.καὶ

Ἀτραπὸς.οῦ.ἡ.uia,diuerticulũ,ſemita quæ diuerſa eſt à uia plauſtrorum,quam regiam uocant.

Ἀτράφαξις.holeris genus Romanis atriplex.Dicitur & χρυσολάχανον,à floſculis aurũ imitantib.Germani grienſrut appellãt.

Ἀτρέκεια.ας.ἡ.ueritas.

Ἀτρεκέω.uere dico,ἀκριβόω.

Ἀτρεκέως.uerè.

Ἀτρεκής.έος.ὁ,ἡ.uerus.

Ἄτρεμας,uel ἀτρέμα.quietè,ſubmiſſe,paulatim.

Ἀτρεμέω.ῶ.ήσω.ᾶ.κα.quieſco,ſto intrepidus.Neutrum.

Ἀτρεμίη.ſanitas,ὑγεία.

Ἀτρέμητον.inconcuſſum,ἀσάλευτον.

Ἀτρεμία.ας.ἡ.quies,immotio.

Ἀτρεμίζω.ἀτρεμῶ.immotus ſum,animo tranquillo ſum.

Ἄτρεπτος.ου.ὁ.ἡ.immutabilis,rectus.

Ἀτρέπτως.immutabiliter,rectè,ὀρθῶς.

Ἄτρεστος.ου.ὁ,ἡ.intrepidus,acer,immutabilis.ἃ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι,unde & ἀτρεύς.

Ἄτρητος.ου.ὁ.non cauus,non foratus.

Ἄτρητοι.quibus ani meatus coaluit.& ἄτρητοι κατὰ γεννητικὰ μόρια dicuntur mulieres,quibus cõcreta ſunt genitalia,uel morbo,uel naturæ.cuiuſmodi uaccam fuiſſe Perinthi tradunt,nimirum cui excrementum extenuatum per ueſicam tranſmittebatur.

Ἀτριβής.έος.ὁ,ἡ.non tritus,inuſitatus,inuiolatus.

Ἀτριβί.ſine detrimento,uel mora.

Ἀτρίγητος.ου.ὁ,ἡ.turbulentus.

Ἄτριον.tenuis textura.

Ἄτριπτος.ου.ὁ.infractus,laboris inexpertus,inſuetus.

Ἄτριψ.ὁ.inexercitatus,indoctus.

Ἄτρομος,ſiue ἀτρόμητος.ου.ὁ,ἡ.intrepidus.

Ἀτροπία.improbitas,& inciuilitas morum,temeritas.

Ἄτροπος.ου.ὁ,ἡ.immutabilis.

Ἄτροπος.ου.ἡ.Atropos,una ex Parcis,quæ diſpenſatrix interuallorum dicitur,quia finem uitæ in poteſtate habere putatur,& quaſi interuallum uitæ metiri.Dictam putant ab α & τρέπω,quòd ſit inexorabilis:uel (ut Ariſtot. de Mundo inquit) quia τὰ παρελθόντα πάντα ἄτρεπτά ἐστι.Ea enim quæ tranſierunt,retrorſus agi nequeunt:Vnde & pro tempore uitæ exactio ponitur.

Ἀτροφία.una eſt ex ſpeciebus tabis,quando corpus non alitur,neq; ægroti ſe colligere poſſunt.Bud.Com. Eſt item eo nomine affectio quæ oculum minorem humilioremq; efficit,de quo Aegineta libro 3.

Ἄτροφος.ου.ὁ,ἡ.non alens,cui τρόφιμος opponitur.Dicimus ἄτροφον ὕδωρ,ut quædã rigua,ἄτροφα.ἄτροφος πυρὸς ὁ ἐκκαιόμενος,Laconibus. Eſt etiam ὁ μὴ τρεφόμενος,impaſtus. Atrophi ſunt (inquit Plin.li. 22 & 26.) qui cibum non ſentiunt.

Ἀτροφῶ.tabeſco,alimenta non ſentio.intereo,non nutrior.

Ἀτρύγετος.ου.ὁ,ἡ.infructuoſus,de mari et terra dicitur.

Ἀτρυγοφάγος.πολυφάγος.

Ἄτρυγος.ὁ.purus,ſine fece.

Ἀτρύπητος.ου.ὁ,ἡ.imperforatus.

Ἀτρύπονος. ærumnoſus, πολύπονος.

Ἄτρυπον. τὸ. illaborioſum, ἀκάματον.

Ἀτρύτονος. ου. ὁ, ἡ. indomitus.

Ἄτρυτος. ου. ὁ, ἡ. indomitus, infructuoſus, infatigabilis, uiolentus, quem nullus labor ſatis uexare poteſt, nec domare.

Ἀτρυτώνη. ης. ἡ. indomita. Mineruæ epitheton, quòd bellicis laboribus non defatigetur.

Ἀτρύφητος. ου. ὁ. qui non eſt mollis.

Ἄτρω. exilio.

Ἀτρώς. ῶτος. ὁ. καὶ

Ἄτρωτος. ου. ὁ, ἡ. inſaucius, inuulnerabilis.

Ἄττα. tenui ſpiritu, quædam.

Ἅττα, denſo ſpiritu. quæcunque, quæ, ἅτινα, ὅσα, ποῖάτινα.

Ἄττα. uox eſt, qua minores honorant maiores, ut in epigrammate, ἄττα γέρον δ' ἱός μοι καλεῖ γάμος. Et Iliados ι. φοῖνιξ ἄττα γεραιὲ uerba Achillis ad Phœnicem.

Ἀτταβυγᾶς. καὶ

Ἀτταγᾶς. auis Ionica paluſtris, uariis coloribus, κατάστικτος ποικίλοις πτεροῖς. Dictum antiquitus fuit in ſeruos ſtigmaticos. Ariſtop. Auib. εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος, ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται. Cælius libro 11. capite 54.

Ἀττάλεια. ας. ἡ. ciuitas Pamphi. maritima.

Ἄττανον. τὸ. ſartago, τήγανον, & placenta. quam alias ἀττανίτην καὶ τηγανίτην uocãt.

Ἀτταποτί. quæ quidem.

Ἀττάραγος. leuiſſimum & minimum aliquid. οἷον, αἱ ἐπὶ τῶν ἄρτων φλυκταιναι, ἢ ψίχαι. Latini puſulam uocant, quæ in coquendo pane ſolet aſſurgere, & hectam uel hetã.

Ἀττέλεβος. ου. ὁ. buccus, ἀκρίς.

Ἄττειν. ſaltare.

Ἀττικίζω. ſequor partes Athenienſium.

Ἀττικισμὸς, οῦ. ὁ. ſermo Atticus, ſtudium erga Athenienſeis, non de lingua tantum, ſed etiam fauore belli.

Ἀττικιστής. οῦ. ὁ. Atticiſta, Atticæ linguæ ſtudioſus.

Ἀττικόν. οῦ. ſpecies numi eſt.

Ἀττικουργές. τὸ. ad modum Atticorum factũ.

Ἀττύζελον. τὸ. terribile.

A T.

Ἀττύζω. obturbo, increpo, terreo.

Ἄττω. ſiue ἄσσω. ſalio, exilio, aſsilio, impetum facio, τὸ ἅπτομαι, καὶ ἀτάκτως φέρομαι. Demoſt. ἄττων δεῦρο κἀκεῖσε, huc & illuc proſiliens. Ab ἀΐσσω, ſubſultò huc & illuc.

Ἀτυζόμενος. ου. ὁ. fugiens, timens, triſtis.

Ἀτύζω. μ. ύξω. π. χα. domo, reddo attonitum, ἐκπλήττω. Actiu. accuſ.

Ἀτυζηλός. terribilis, ἐκπληκτικός.

Ἄτυκτος. ου. ὁ, ἡ. non factus, inornatus.

Ἀτυλὸν. paruum, ignobile.

Ἄτυμβος. inſepultus, inhumatus.

Ἄτυποι. qui non ſatis expedito plectro linguæ utuntur, quaſi aerem non ferientes, uel quaſi non ſatis uerba exprimentes conformantes ue. Sic item dici poſſunt, qui decenti et iuſta membrorum forma carentes uelut monſtroſi ſunt, cuiuſmodi Homerus Therſitem deſcribit Iliados β.

Ἀτυράννευτος. ου. ὁ. liber à tyrannis.

Ἀτυρόφωνος. cui feſtinata nimis in loquendo celeritas eſt. Dicitur & ἄτυρος.

Ἀτύρωτον γάλα. lac non denſatum in caſeũ.

Ἀτυφία. ας. ἡ. alacritas, humilitas, ταπεινοφροσύνη.

Ἄτυφος. humilis, ἀκενόδοξος.

Ἀτυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. non compos ſum uoti, τὸ μὴ κατορθῶ καὶ ἀποτυγχάνω, cui opponitur ἐντυχῶ. Genit.

Ἀτύχημα. ατος. τὸ, infortuniũ, res aduerſa.

Ἀτυχής. έος. ὁ, ἡ. impos uoti.

Ἀτυχθείς. turbatus, attonitus, auerſatus. ἐκπλαγεὶς, μὴ βουλόμενος τυχεῖν, ἀλλ' ἀποστραφόμενος.

Ἀτυχία. ας. ἡ. infortunium.

Ἀτύω. ἀτύζω.

Ἀτυχὸν. moderatum, μέτριον.

Ἄτω. μ. σω. ſaucio, noceo, lædo. Aoriſtus. α. ἆσα, uel reſoluto α in duo breuia ἄασα, uehementer nocui. Vnde & ἀασάμην, ἀάσθην, &c. Budæus Com.

A Y.

Αὖ. iterum, contrà, è diuerſo, retro, poſt. Bu. Com. Ariſtoph. Veſp. αὖ, αὖ, ad imitationem latratus canum.

Αὐαίνομαι. μ. ῦμαι. accendo, exicco, cor-

rumpo, areſco, contabeſco.

Αὐαίνω.μ.ανῶ.ſicco, areſacio. Accuſ.

Αὐαλέος.ε.ὁ.aridus, ſiccus. ſed αὐαλὸς, ὁ διψῶν.

Αὐάνθη.areſactus eſt, ἐξηράνθη.

Αὔανσις, ιος.ἡ.ariditas, ſiccitas, tabes plantarum. Galen. ait αὔανσιν dici in ſtirpibus, quod in animalibus γῆρας, καὶ γὰρ κάνκάνη (inquit) γῆρας δὴ φυτοῦ, δι᾽ ὑπερβάλλουσαν ξηρότητα γινομένη. Eſt enim & ſtirpis ſenium, ſiccitatis exceſſu proueniens, Budæus Commentarijs.

Αὐαντικὴ νόσος, morbus exiccans corpus, ut tabes, & phthiſis.

Αὐαρὰ τὰ.nuces auellanæ.

Αὐασμὸς.οῦ.ὁ.ſiccitas.

Αὐγάζομαι.μ.άσομαι.π.σμαι.reſpicio. Ac.

Αὐγάζω.apud Pindar.pro eodem.

Αὐγειαί.ῶν. Augeæ. urbs Locrenſis, & altera Laconica.

Αὐγεῖν.dolere, ἀλγεῖν.

Αὐγή.ῆς.ἡ.ſplendor, aurora.

Αὔγητης.ἡ. Auge, mulieris nomen.

Αὔγιον.ου.aliqui uocant rutam.

Αὐγοειδὲς.ſplendidum, ἀστροειδὲς, ἀΐδιον.

Αὐγυστεῖον.forum ubi opſonia ueneunt.

Αὐδάω.loquor.

Αὐδή.ῆς.ἡ.uox oratio, nuncius. παρὰ τὸ ἄω, τὸ φωνῶ, καὶ τὸ δέω, τὸ δεσμῶ, quaſi διωδεσμένη, καὶ ἡρμοσμένη αὐδή. Hinc audio uerbum apud Latinos deduci nonnullis placet.

Αὐδήεις.εντος.ὁ.loquens. Item clarus, celebris, glorioſus.

Αὐερύειν.retrahere, εἰς τοὐπίσω ἑλκεῖν.

Αὐθάδεια.ας.ἡ.contumacia, pertinacia, procacitas.

Αὐθάδης.εος.ὁ,ἡ.contumax, pertinax, præfractus, qui nõ poteſt à propoſito abduci.

Αὐθαδίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.ſiue αὐθαδιάζομαι.ſum contumax. depon. abſolut.

Αὐθαδόστομος.ου.ὁ.contumaci ore & temerario.

Αὐθαδῶς.contumaciter.

Αὐθάδεις.οἱ.qui ſunt abſoluti iuris.

Αὔθαιμοι.οἱ, fratres, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος.

Αὐθαίρετος.ου.ὁ,ἡ.per ſe ipſum eligens, ſpontaneus, ſæpius tamen ultrò aut ſua ſponte, homicida ſui ipſius.

Αὐθέκαστος.ου.ὁ,ἡ.inconſulto iudicans, id eſt indicta cauſa, pertinax, moroſus, præfractus, ſuo quodam inſtituto uiuẽs, expersq́; ſenſus communis. Vulgus hominem ſuorum morum uocat.

Αὐθεντέω.μ.ήσω.π.ηκα.dominor.

Αὐθέντης.ου.ὁ.dominus, ductor, qui ſua manus pulſat, uel cædit, uel pugnat, qui etiam αὐτόχειρ appellatur. & ſimpliciter pro percuſſore. Gaza libro περὶ μηνῶν ait hoc uocabulum olim tantum ſignificaſſe τὸν αὐτόχειρα, poſtea uerò & ſupra mille annos ſignificare cœpiſſe, quod apud Latinos author ſignificat. Bud. Com.

Αὐθεντία.ας.ἡ.poteſtas, authoritas. Budæus ibidem.

Αὐθεντικῶς.cum authoritate.

Αὐθημερὸν.ipſo die.

Αὐθημερίζω.eodem die redeo.

Αὐθήμερος.ου.ὁ,ἡ.per unum diem durans.

Αὖθι.illic, iſtic, per ſyncop. ab αὐτόθι, πάλιν.

Αὐθιγενὴς.έος.ὁ.καὶ

Αὐθιγενής.έος.ὁ,ἡ.indigena, αὐτόχθων.

Αὖθις.iterum, contrà, aduerſo, in poſterum. Soli futuro coniungitur.

Αὐθόμαιμος.conſanguineus.

Αὐθομολογούμενος.ὁ.ſignificans, profitens.

Αὐθότε.fortaſſe.

Αὐθύπαρκτον.per ſe ſubſiſtens.

Αὐθωρὸν.eadem hora.

Αὐλὰ.πανδέκτης.

Αὐλαῖα.ας.ἡ.locus ante aulam, tentorium, aulæa, atriũ. τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα.

Αὐλαῖον.ſtragula, plagæ, uelum picturis intertextis uariegatum. παραπέτασμα, περίστρωμα, τάπης. Bud. in Annot. poſt.

Αὖλαξ.κος.ὁ.ſulcus.

Αὔλαρος.cuſtos domus, αὐλωρὸς, οἰκοφύλαξ.

Αὔλαχα.ἡ ὕνις, uomer.

Αὔλιον.ου.τὸ.ueſtibulum.

Αὔλιος θύρα.atrium, & αὔλιος ἤσοδος idem ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας. Budæus Commentarijs.

Αὐλείτης. uillicus, ὁ ἐπὶ τῆς ἐπαύλεως.

Αὐλέομαι. tibia cantantem audio, tibiæ cantu recreor.

Αὐλέω. μ. ήσω. π. ηκα. tibia cano. Neut. abſol.

Αὐλή. ῆς. ἡ. caula, ſepta ouium. Antiquis item dicebatur locus, ad quem capite condemnati ducebantur, poſtea dictus ἀρχεῖον. Athenæus ſcribit hoc nomine ſignificari διαπνεόμενον τόπον, hoc eſt perflabilem locum. Vnde & apud Homerũ ſemper ſubdialia per id intelliguntur.

Hinc & αὐλὰς pro regijs uſurpamus, quòd ante ſe habeant ſubdialia & ampla loca. Cæl. libro 7. capite 5. & Budæus Com.

Αὔλημα. ατος. τὸ. cantus ad tibiam.

Αὐλήρα. ſtabulum, habena.

Αὔλησις. ιος. ἡ. pulſatio lyræ.

Αὐλητηρία. theca tibiarum.

Αὐλητής. οῦ. ὁ. tibicen, ἀκροατὴς αὐλῶν.

Αὐλίτης. ὁ. ſtabularius. ὁ τῆς κόπρου ἐπιμελούμενος τῶν προβάτων.

Αὐλητρίς. ίδος. ἡ. tibicina.

Αὐλία. ſtabulum, ἔπαυλις.

Αὐλίζομαι. μ. σομαι, π. ισμαι. pernocto, demoror, maneo, caſtrametor ſtationem habeo, ſtabulor. depon. abſol. Bud. Com.

Αὐλίζω. μ. ίσω. π. ικα. in aula habito ſeu uerſor.

Αὐλικός. ὁ. citharœdus.

Αὐλίκουρος. cuſtos domus, φύλαξ.

Αὔλιοι. atrienſes, αὐλικοί.

Αὔλιος. ου. ὁ. ſtabulũ. καὶ αὔλιος ἀστὴρ, ueſperus.

Αὖλις. ιδος. ἡ. tentorium, caſtra.

Αὐλίς. ίδος. ἡ. Aulis, ubi Græci caſtrametati ſunt, ex re nomen ſortita.

Αὐλισκὶς. οῦ. tibicinula.

Αὐλισμός. pernoctatio.

Αὐλιστικός. οῦ ὁ. pulſans lyram.

Αὐλητρίδιον. ου. τὸ. tibicinula.

Αὐλωπίας. ου. ὁ. ἀνθίας, ſacer piſcis.

Αὐλοποιός. οῦ. ὁ. tibicen, & qui facit tibias.

Ἄϋλος. immaterialis, ἀσώματος.

Αὐλός. οῦ. ὁ. tibia fiſtula, foramen. Hoc nomine ſignificatur figura qualibet in rectitudinem productior, uti eſt ſtadium, & ſanguinis è naribus torrens. Item ferrum, iaculum omne prolixum. Euſtath. αὐλὸς δὲ πᾶν τὸ στενὸν, ὅθεν καὶ ἔναυλοι, στενοὶ ποταμοί. Vocatur etiam κρουνὸς, & apud Homer. ſaliens cruoris, id eſt τὸ ἀκόντισμα αἵματος. Odyſſ. 22. Αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν αἵματος. Bud. Com.

Αὐλοτρύπης. ου, ὁ. qui tibias efficit.

Αὐλουρός. cuſtos domus, οἰκοφύλαξ.

Αὐλῳδία. tibiæ cantus.

Αὐλῳδός. οῦ. cantor, ſenator.

Αὐλών. ῶνος. uallis, planities, pratum, locus floridus, mare, anguſtia, omne ſtrictum, locus aquam ducens, καὶ τὰ μεταξὺ τῶν φαράγγων τινὰ ἐπὶ μῆκος φερόμενος. Vnde διαυλωνίζοντα πνεύματα dicta ſunt. Cæl. lib. 7. capite 5.

Αὐλωνίζειν. ἐν αὐλῶνι διάγειν.

Αὐλωπίας, κοιλόφθαλμος.

Αὐλῶπις. ιδος. locus in quo figitur criſta, galea, & tumulus tendens in acutum.

Αὐλωπός. οῦ. ὁ. habens oculos longos, inſtar tibiarum. de piſcibus quibuſdam dictum ab αὐλὸς & ὤψ. Cæl. lib. 7. capite 5.

Αὔλωρος. αὔλαρος.

Αὐξάνω. μ. ήσω. π. ηκα. παρατ. ηὔξανον. ἀόρ. ηὔξα. differt ab αὔξω. nam αὐξάνω creſcere ſignificat. αὔξω uerò augere. Τῇ τρυφῇ ἐναυξηθέντες, delicijs enutriti apud Herodia. Sic & Sueton. in Otho. In cuius domo creuerat, id eſt enutritus erat, Accuſ.

Αὔξη. ης. ἡ. incrementum.

Αὔξιμος. ου. ὁ. idoneus ad alendum.

Αὔξησις. σεως. ὁ, ἡ. augmentum. De animantibus hoc dici ſolet, αὔξη & βλάστη de plãtis.

Αὐξητικός. οῦ. auctiuus.

Αὔξω. creſco, augeor. αὐξάνομαι, καὶ αὐξάνω.

Αὐονή. ῆς. ἡ. ſiccitas, mœror, clamor.

Αὖος. ου. ὁ. ſiccus aridus, exuccus, ἀπὸ τοῦ α, καὶ ὕειν τὸ βρέχειν, κατὰ συναίρεσιν αὖος.

Ἄϋπνος. ου. ὁ, ἡ. inſomnis.

Αὔρα. ας. ἡ. aura, uentus lenior: penacutum eſt, teſte Gaza, qui dicit ultimam produci.

Αὐείζειν. procraſtinare, horrere frigore.

Αὔριον. cras. ἐπὶ τὴν αὔριον, poſtero die. Aeſch. ἐπὶ τοῦ ταχέως poſuit.

Αὐρός. οῦ. ὁ. diues abundans.

Αὔσονες.reges παρὰ τὸ αὔσω,τὸ τολμῶ.οἱ πάντα ἐπιτολμῶντες τοῖς προςάγμασιν.
Αὗον.ſiccum.
Αὐσταλέος.ſqualidus,auſterus.
Αὐστηρός.ὁ.auſterus,ſeuerus.
Αὔσω.audeo,τολμῶ.
Αὐτάγγελος.κ.ὁ.nuncius ſpōtaneus. ὁ τὰ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ διαγγέλλων,καὶ μὴ ἑτέρου.
Αὐτάγητος,uel αὐτάγητος.ο.ὁ.admirator ſui.
Αὐτάγρετα.τά,ultrò oblata,uel quæ quis ſuo arbitrio deligat,αὐθαίρετα.
Αὐτάδελφος.ο.ὁ.frater germanus.
Αὐτάδης.ſuo arbitrio,αὐτὸς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ.
Αὐταιρετος.ο.ὁ.per ſe ſublatus.
Αὔτανδρον.cum ipſis uiris,aduerb.
Αὐτάνδρους ναῦς καταδύσαι.naues unà cū hominibus ſubmergi.
Αὐθέντας.author.ὁ πρωτὸς τοῦ πράγματος, καὶ αὐθεντῶν.
Αὐτάρ.ſed,poſtquam,aſt,ἀτάρ.
Αὐτὰρ ἐγώ.ego autem.
Αὐτάρεσος.ο.ὁ.admirator ſui.
Αὐτάρκεια.ας.ἡ.ſufficientia, ubi quis ſuis eſt cōtentus,nec aliunde deſyderat quicquā.
Αὐταρκέω.ſufficio,ſatis ſum. Actiuo datiuo iungitur.
Αὐτάρκης.ους.ὁ,ἡ.multus,ſufficiens, contentus ſua ſorte.
Αὐτάρκως.ſufficienter.
Αὖτε.iterum,poſthac.ἐξ ὑστέρου,μετὰ ταῦτα.
Αὐθεντία.ας.ἡ.authoritas.
Αὐτεξούσιον.libera uoluntas,αὐτοδέσποτον.
Αὐτεξούσιος.qui ſui iuris eſt,ſuæq; poteſtatis liber,ſui arbitrij,ſui compos. Bud. Com.
Αὐτεπάγγελτος.ο.ὁ.ultrò ueniens,nullo nun cio accerſitus.
Αὐτεπίβουλος.author cædis, & inſidiarum.
Αὐτεπίσταις.ſpontaneus uel (ut Terentius ait) ſua ſponte coactus.
Αὐτέω.μ.ήσω.π.κκα.uoco,reſono.
Ἀϋτή.uox clamor.
Αὐτή.ῆς.ἡ.ipſa,ἐκείνη.
Αὕτη,ταύτης.ἡ.hæc,pro ſponte ſua.
Αὐτήκοος.qui audiuit ipſe,& interfuit. Dicitur etiam,quū alteri non eſt ſubiectus.
Αὐτῆμαρ.eodem die,in præſent.
Αὐτίτης.hornus,Hippoc.
Αὖτι.pro αὖθις.
Αὐτίκα.ſtatim,quamprimum.
Αὐτίκα δὴ μάλα.quamprimum,breui admo modum,propediem,protinus,primo quoque tempore.
Αὐτικυμαίνεσθαι.undabunda eſſe.
Αὖτις.retrò,ὕστερον.
Αὖτις καὶ αὖθις.identidem.
Αὐτίτης.uinum uernaculum,ὁ ἐπιχώριος,ὁ ἀμιγὴς,καὶ χωρὶς παραχύματος οἶνος.
Αὐτμή.ῆς.ἡ.odor,clamor,πνοὴ,φλὸξ,καπνός.
Αὐτό.propriè,apud Platonem.
Αὐτοβορέας.ὁ.alter bereas.
Αὐτοβοᾶν.teſtari de ſeipſo,ſua uoce ſeipſum prædicare.Eraſ.Chil.
Αὐτοβοεί,aduerbialiter.ſtatim,cum ipſo clamore,quo hiſtorici ſæpe utuntur, ut cum dicunt ciuitatem captam ſubitò & cum clamore.Vide prouerbium,Simul & dictum & factum.
Αὐτόσε.ad eundem locum.
Αὐτογένητον.per ſe genitum.
Αὐτογνωμῶ.ex mei animi ſenſu & meo arbitratu,non de conſilij ſententia facio,uel iudico,uel decerno,hoc eſt αὐτοβόλως διαγινώσκω.
Αὐτογνώμων.eſt qui ex ſui animi ſententia iudicat,uel ex ſua conſcientia. Ariſtoteles libro Secundo Politic. καὶ τὸ μὴ κατὰ γράμματα ἄρχειν,ἀλλ᾽ αὐτογνώμονας ἐπισφαλές. Ἰδιογνώμων idem eſt ferè,Budæus Commentarijs.
Αὐτόγνωτος,ſiue αὐτόγνωτος.ſpontaneus.
Αὐτόγραφον.ο.τό.ſcriptum manu propria.
Αὐτόγυιον.κ.τό.μονόξυλον,ex ſolido ligno factum,pars aratri.
Αὐτοδαής.έος.ὁ,ἡ.natura,non literis doctus.
Αὐτοδάϊτος.ο.ὁ.ſibi malum afferens,ſeipſum interficiens.
Αὐτοδὰξ.mordicus,iracundè Ariſtoph. Pace, τὰς φύσεις ἡμῶν ἀδελφικὰς,καὶ τὴν αὐτοδὰξ τρόπον. Aliqui αὐτόδαξον legunt.

Αὐτὸ δείξει. res ipſa indicabit.

Αὐτόδειπνος. ὅταν τις ἑκὼν μηδὲν ἑαυτῷ φέρῃ τὰ ἐπὶ τὸ δεῖπνον. uide αὐτόσιτος.

Αὐτοδιάκονοι. ſibi ipſis ſubſeruientes. Vnde αὐτοδιακονία Athenæo, ſui ipſius famulitium.

Αὐτοδίδακτος. ου. ὁ qui citra doctorem proficit, qui nulla præceptoris opera uſus, per ſe doctus euaſit, cuiuſmodi dicitur fuiſſe Heraclitus Epheſius. Apud Homerum Odyſ. decimo quidam αὐτοδίδακτον ſe uocat, quòd non ex hominum inſtitutione, ſed ex afflatu dei caneret, αὐτοδίδακτος εἰμι (inquit) θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας παντοίας ἐνέφυσεν. Et Xenophon paupertatẽ σοφίαν αὐτοδίδακτον appellauit.

Αὐτοδικεῖν. αὐθεντεῖν, ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὁρίζειν.

Αὐτόδιον. ſtatim, κατὰ τὴν ὁδόν.

Αὐτόεντος. ὁ. interfector.

Αὐτοέκαστος. quiſq; pro ſe.

Αὐτοέρωτες. per ſeipſos.

Αὐτοεπής. aberrans in dicendo.

Αὐτοέτης. ου. ὁ. anniculus, καὶ αὐτόετες, σὺν αὐτῷ τῷ ἔτει.

Αὐτοθάνατος. ου. ὁ. qui ſibi mortem conſciſcit.

Αὐτόθεν. illinc, hic, hoc loco, ibi, ibidem, indidem.

Αὐτόθι. illic. ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ.

Αὐτοκάβδαλον. propriè de farina utcunque ſubacta, genus rudis et parum caſtæ muſices.

Αὐτοκασίγνητος. ου. ὁ. frater germanus ex ambobus parentibus.

Αὐτοκατάκριτος. ου. ὁ, ἡ. ſeipſum condemnans.

Αὐτοκίνητος, & αὐτοκίνητος. ου. ὁ. qui ſuo ipſius hortatu facit.

Αὐτοκίνητα. τὰ. ſeſe mouentia.

Αὐτόκλητος. ου. ὁ. per ſe uocatus, qui ſemet ipſe inuitat, qui non uocatus uenit ad cœnã uel prandium.

Αὐτοκρατορικός. οῦ. ὁ. imperialis.

Αὐτοκράτωρ. ορος. ὁ. qui per ſe poteſt, nec alis unde pendet: Imperator, qui dominij monarcha dicitur. quem eundem βασιλέα interim uocant, qui liberam habet plenamque rei conſtituendæ poteſtatem. Αὐτοκράτωρ item eſt qui ſui eſt arbitrij, & ſuæ tutelæ factus. Vnde αὐτοκράτωρ πρεσβευτὴς, legatus, qui cum ſumma poteſtate mittitur. Et αὐτοκράτωρ δύναμις, merum imperium, & plena ſummaq; poteſtas. Budæus Commentarijs.

Αὐτολεξεί, aduerbialiter. ipſa dictione, ut ſi quis ad uerbum traduxerit, is dici poſſet αὐτολεξεὶ traduxiſſe.

Αὐτολήκυθος. ου. ὁ. lucem præferens, ſcurra, cui nõ miniſter ſtrenuus paratusq; ad omnia obeunda uel patienda, αὐτουργὸς, id eſt qui per ſe omnia procurat, ac facit. Item mendicus, ut qui poſſideat aliud nĩhil quam lecythos, παρὰ τὸ φέρειν ἑαυτῷ ληκύθους εἰς τὰ βαλανεῖα. Item qui ad erogandam pecuniam procliuis eſt, quæ ληκύθοις continebatur. Item qui non ex animo, ſed uentris cauſa colit amicum. Vide Chil. Eraſ.

Αὐτόλυκοι. ſolertes depeculatores, ac fures.

Αὐτολυρίζει. ipſemet lyra canit, ut prouerbio ὄνος αὐτολυρίζων.

Αὐτομάρτυς. qui de ſeipſo teſtatur.

Αὐτόματα. τὰ. quæ per ſe mouentur, temerè fortuitoq; euenientia, ut hulcera & oua quæ ſine coitu nata ſunt.

Αὐτοματί. ultrò.

Αὐτοματία. ας. ἡ. caſus, fortuna.

Αὐτοματίζω. μ. ίσω. π. ικα. per meipſum facio, αὐτόματος παραγίνομαι. Neutrum abſolut.

Αὐτοματισμός. οῦ. ὁ. caſus, temeritas.

Αὐτόματον. ultro, ſua ſponte, ἀφ' ἑαυτοῦ. Demoſt. prima Olynth. νυνὶ γὰρ ὁ πάντες ἐθρύλλουν, γέγονεν αὐτόματον.

Αὐτόματος. ου. ὁ, ἡ. caſualis, caſus, qui facit aliquid per ſe & caſu, ultroneus. Sic cõuiuam appellamus αὐτόματον ſpõte oblatũ ut apud

ut apud Homer. Iliad.β. αὐτόματος δ᾽ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος. De quo Athe. libro 4. Et horologia αὐτόματα. Et αὐτόματος θάνατος, quaſi naturalis & fatalis, quiq; nulla extrinſecus ui coacta uenit, authore Gellio. Cicero temeritatem uocat lib. 2. de Nat. deor. Plutarch. libro 1. de placit. Philo. diſtinguit à fortuna.

Αὐτομάτως. ſponte, ut αὐτομάτως ὁ θεὸς ἀνίησι τὰ ἀγαθά.

Αὐτομαχεῖν. per ſe & non per aliũ pugnare.

Αὐτομολέω, et ταυτομολῶ. μ. ήσω. π. κηκα. transfugio, abeo inſalutato hoſpite.

Αὐτομολία. ας. ἡ. transfugiũ, ſeruorum fuga.

Αὐτόμολοι. populi Aethiopum.

Αὐτόμολος. ου. ὁ. transfuga, proditor.

Αὐτονομέομαι. liber ſum, meo iure uiuo. Budæus Commentarijs.

Αὐτονομία. ας. ἡ. libertas uiuendi proprijs legibus.

Αὐτόνομος. ου. ὁ. καὶ αὐτονομούμενος. qui uiuit ſuis legibus, qui nullius imperio ſubeſt, qui uiuit legibus ſibi probatis & complacitis.

Αὐτονυχὶ, uel αὐτονυχεὶ, in iſta nocte.

Αὐτοξενεῖν. hoſpitio accipere.

Αὐτόξυλος. ὁ. ligneus, è uernaculo ligno. Strabo libro 11. καὶ ταῦτα οὐ σιδήρῳ τμηθεῖσαν, ἀλλ᾽ αὐτοξύλῳ ἀρότρῳ.

Αὐτοπάθεια. ας. ἡ. innata paſſio.

Αὐτοπαθής. έος. ὁ, ἡ. intrinſecus patiens.

Αὐτοπαθῶς. proprio affectu.

Αὐτόπαις. qui ipſe quodammodo puer eſt.

Αὐτόπιστος. per ſe fidem faciens ſine argumentis.

Αὐτόπους. οδος. ſuis pedibus abſque duce incedens. Lucianus Timæo ὁπόταν δὲ αὐτόπους βαδίζῃς, πῶς οὕτω τυφλὸς ὢν τὴν ὁδὸν εὑρίσκεις.

Αὐτοποίητον. quaſi ſponte natum, aut quod quis ipſe fecit, leue.

Αὐτόπρεμνος. difficilis, magnus, radicitus.

Αὐτοπρόσωπα. ſunt in quibus author ex perſona ſua docet, nulla perſona extrinſecus aſſumpta. Et huiuſmodi ſunt τὰ ἀκροαματικὰ, quæ ideo ſic uocantur quaſi diſciplinaria, quod & ſuis & iuſtis diſcipulis ſcribebantur ac authoribus cuiuſq; ſectæ. Budæus Commentarijs.

Αὐτόπτης. ου. ὁ. qui rei geſtæ ſpectator fuit, & ut ait Plautus oculatus teſtis.

Αὐτόπυρος. epitheton panis, ex quo nihil furfurum diſceſſit, quaſi totum in ſe triticum non imminutum habens. Cicero cibariũ panem uocat, Galenus συγκομιστόν. Vulgo panis ciuilis.

Αὐτοπῶλαι. οἱ. qui ſuos redditus in patria uendunt.

Αὐτόροφος. ου. ὁ, ἡ. ſeipſum contegens.

Αὐτὸς. ipſe, modo demonſtratiuum, modo relatiuum eſt. Aliquando ultrò & ſponte ſignificat, ut apud Home. τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν ὀτρύνεις; Cur me feſtinantem & ultrò incitas? Item præpoſito articulo ualet, quod apud Latinos idem Interdum accipitur ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ. Gregor. ὁρῶν οὖν τὴν τοῦ δήμου κίνησιν ἐπ᾽ αὐτόν, Videns igitur in ſe motum populi. Αὐτὸ ἕκαστος, ſinguli & unuſquiſq;. Budæus Com.

Αὐτόσε. huc, eodem, illuc̃.

Αὐτόσιτος. ſeipſum nutriens, uel qui ad alterum cœnaturus fert ſuam cœnam.

Αὐτοσκευος. nullo artificio conſtans, ἀπαράσκευος καὶ λιτὸς, rudis, ſimplex & inconditus.

Αὐτοστασία. ας. ἡ. ſtatio in loco proprio.

Αὐτόστοιχος. qui ſolus ſecum meditatur αὐτὸς ἑαυτῷ προσέχων, καὶ βουλόμενος ἀβίωτον βίον πολιτεύεσθαι.

Αὐτοσφαγής. έος. ὁ, à ſeipſo iugulatus.

Αὐτοσχεδά, pro αὐτοσχεδόν. illico, ex tempore. Sæpe enim fit ut nomen aduerbiale neutrum è ſingulari numero in pluralem mutetur.

Αὐτοσχεδία. ας. ἡ. pugna propinqua.

Αὐτοσχεδιάζω. temere, ſiue confidenter animum ad aliquam rem appello, impræmeditatus ago, facio craſſo modo, ruditer, ex tempore tracto, inconſultè ago, & conſilium in re præſenti capio, cum re præſenti delibero, propero, ac illotis pedibus quippiam aggredior. Xenophon, τῶν δὲ στρατηγῶν οἱ πλεῖστοι αὐτοσχεδιάζουσιν, An

te tempus præfacturas adipiſcuntur, & illotis manibus tractant. Item ψεύδομαι, fingo, comminiſcor. Athenæ. Αὐτοσχεδιάζειν οὐδ' οἱ λέγοντες αὐτὴν ἐν κοινῷ πειθάρχαι. Aliquando ſuapte ſpōte facere, non mandato alterius & imperio, Xenophonti libro 5. ἱππ. Bud. Com.

Αὐτοσχεδίασμα. τος. τό. repente inuenta, comparatáque compoſitio.

Αὐτοσχεδιασμός. temporalis dictio. Ἐξ αὐτοσχεδιασμῶν, è rudi principio.

Αὐτοσχεδιαστί. aduerbium ex tempore, tumultuanter, impræmeditatè.

Αὐτοσχεδιαστική. appellatur illa facultas, cui γραφική opponitur, quam Ci. ſtilū uocat.

Αὐτοσχεδιαστικός. ἡ. ὁ. ad inuentionem ſuapte natura excitans.

Αὐτοσχεδίην. propè, per ſe, & cominus.

Αὐτοσχέδιον. ου. τό. forma rudis, quod ſubitò factum aut dictum eſt, factum aut quæſitum tumultuarium, temerè aut ex tempore paratū, quod ad manū eſt & in prōptu.

Αὐτοσχέδιος. ὁ. ἡ. rudis, extemporalis.

Αὐτοσχεδίως. ultrò, ſine cura, ex tempore, temerè, αὐτομάτως.

Αὐτότατος. ipſiſſimus. Ariſtoph. Pluto, ἰνα̃ νος, αὐτός, αὐτότατος, καὶ αὐτότατα μᾶλλον. εἰς ἐν ἀδύνατα, καὶ τὰ ἔχοντα τὰς ἐπιτάσεις τας Αὐτότελον. abſolutū, ἀπαρτισμένον πάντως.

Αὐτοτελής. τό. ipſum ſibi ſufficiens.

Αὐτοτελής. ἐος. ὁ. ἡ. perfectus, abſolutus, ſuis uectigalibus utens. Thucyd. αὐτοτελεῖς δίκας, ἀφ' ἧς μὴ δεῖν ἐφέσιμα, καὶ αὐτοτελὲς ψήφισμα, τὸ μὴ προβεβλημένον.

Αὐτοῦ pro αὐτόθι. illic, in eodem loco, hic, in hoc loco.

Αὐτουργία. ας. manualis opperatio.

Αὐτουργός. ὁ. ὁ. artifex, qui per ſe omnia procurat ac facit, qui artificio ſuo ſe fouet, operarius, ut γεωργὸς αὐτουργός, qui ipſe terram cum diligentia colit. Apud Xenoph. in Symp. pro coqui citra præceptoris operam proficit. Aliquando dicitur αὐτόχειρ, qui ſua manu cædit, pulſat, uel pugnat. Plutarcho in Apophtegmatis, homines tenui fortuna hoc nomine ſignificantur.

Αὐτουργῶ. proprijs manibus aliquid facio, per meipſum aliquid facio.

Αὐτοφονευτής. ὁ. ὁ. καὶ

Αὐτοφόντης. ου. ὁ. homicida ſui, author cædis, ſiue ſuæ, ſiue alterius.

Αὐτοφορβός. qui ipſe uorauit, αὐτοφάγος.

Αὐτόφορος. cum ipſo pondere.

Αὐτοφυΐς. ἴος. ἡ. proprietas naturæ.

Αὐτοφυής. ἐος. ὁ. ἡ. per ſe naturalis, non arte.

Αὐτόφωνος. ὁ. ὁ propria uoce utens. Vnde αὐτόφωνοι χρησμοὶ dicebantur oracula, quæ reddebantur non per ſacerdotem, ſed ab ipſo deo. Meminit Lucian. in Pſeud.

Αὐτοφωρία. in ipſo furto, in ipſo facto.

Αὐτόφωρος. deprehenſus, qui inficiando non eſt, fur manifeſtus ac in ipſo furto deprehenſus.

Αὐτόχειρ. ος. ὁ. manu ſua ſe occidens. Item qui facit aliquid manu propria, ut αὐτόχειρες τὴν συνολὴν τῆς πλοίας ἐρρίψαμεν, Lucas in Actis.

Αὐτοχειρί. proprio marte, manu propria.

Αὐτοχειρία. ας. ἡ. homicidium manu propria.

Αὐτόχθων. ονος. ὁ. ἡ. indigena. Epitheton Athenienſium, quod non ſint aduenæ.

Αὐτόχρημα. res ipſa, aut prorſus ſimilis.

Αὐτοψία. ας. ἡ. rei geſtæ ſpectaculum & experientia.

Αὐθάδης. ſuperbus, contumax, Ιδιογνώμων, communiter αὐθάδης.

Αὐτώλης. ους. ὁ. conuitiator, uel ſibijpſi uim afferens.

Αὐτωνητός. ὁ. ὁ. emptitius.

Αὔτως. eodem modo, fruſtra, ſimpliciter, ut contigit, paſſim, uulgò, omnino, immobiliter.

Αὐχαλέος. glorioſus.

Αὐχάζειν. tergiuerſari.

Αὐχέω, ω̃. μ. ήσω. π. ηκα. &

Αὐχῶ. glorior, inſoleſco, ſuperbio. Bud. uoce actiua tantum dici putat.

Αὐχή. gloriatio.

Αὐχήεις. glorioſus, σεμνός.

Αὔχημα. τος. τό. iactantia, confidentia, ἀλαζονεία.

Αὐχήν.ένος.ὁ.ceruix iugulum,collum. παρὰ τὸ αὐχεῖν, καὶ γαυριᾶν, τούτῳ γὰρ ἐπαίρομεν αὐτόν.

Αὐχὴς.iactabundus.

Αὐχητικός.ſuperbus.uerbale ab αὐχέω.

Αὐχμάω.μ.άσω.π.ακα.καὶ

Αὐχμέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſqualeo,areo.

Αὐχμή.ῆς.ἡ.ſiccitas.

Αὐχμηρός.ῦ.ὁ.ſqualidus,ſiccus,tenebroſus.

Αὐχμῶν.ſqualens,ſqualidus.

Αὐχμὸς.ῦ.ſitus terræ,id eſt ſiccitas,ſqualor ex ſiccitate,ariditas.παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω.

Αὔω.μ.σω.π.κα.clamo,dico,calefacio,exuro,diffundo.

Αὔως.aurora,dies.Aeolice pro ἕως, & communiter ἠὼς,παρὰ τὸ αὔειν τὸ λάμπειν.

Α Φ.

Ἀφάβρωμα quid ſit,uide Problem.Plut.

Ἀφαγνίσαι.conſecrare,uel ſpoliare.

Ἀφάδιος.&

Ἀφαδός.ῦ.ὁ.inimicus,qui non placet,ingratus.ἁδεῖν γὰρ,τὸ ἀρέσκειν.

Ἀφάζω.accipio,ἀναδέχομαι,palpo,ἀπὸ τῆς ἀφῆς.

Ἄφαμοι.nepotes.

Ἀφαιρέομαι.auferor,priuo,aut priuor,orbor amputo,impedio:quære in αἱρέομαι.Cum genit.uel accuſ.conſtruitur. Sed grammatici diſtinguunt. Genitiuo enim,ubi aliquis fruſtratus aut priuatus re,quam non habuit quidem,potuit nanciſci, ut ἀφῄρημαι λόγων,καὶ παιδείας:accuſatiuo autem, ubi quis re poſſeſſa priuatus eſt,ἀφῄρημαι τὸ ἱμάτιον,ἢ τὰ χρήματα. Ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν,uindicare in libertatem.Budæus Commentarijs.

Ἀφαιρέματα,partes quæ à uictimis auferuntur,ut ſunt τὸ στηθύνιον,ὁ δεξιὸς βραχίων,καὶ ὁ λοβὸς τοῦ ἥπατος.

Ἀφαίρεσις.εως.ἡ.ablatio. Item uindicatio in libertatem.τὰ δὲ ἀφαιρέσεως,καὶ τὰ ἐν ἀφαιρέσει,dicuntur abſtracta,& à materia ſeparata.Bud.Com.

Ἀφαίρετος.ου ὁ.exemptilis.

Ἀφαιρέω.aufero. Varie conſtruitur,ἀφαιρῶ σὺ τόδε,σε τόδε,σοὶ τόδε.

Ἀφάκη.aphace,frutex exiguus,& oppidum Libyæ.

Ἀφακίτης.ciuis illius oppidi.

Ἄφαλος.ου.inornatus id eſt ſine phalo,hoc eſt ſine uariegatione. φαλοὶ enim dicuntur. λαμπροὶ ἧλοι,ἢ τὰ ποικίλματα.

Ἄφαλτος.reſiliens,ἀναπηδῶν.

Ἀφαμαρτάνω.aberro,ἀποτυγχάνω.

Ἀφαμαρτοεπής.έος.ὁ,ἡ.errans uerbis.Græcis ἁμαρτάνω et ἀφαμαρτάνω idē eſt,quod Latinis erro & aberro.

Ἀφαμιῶται.famuli,ruſtici.

Ἀφανδάνω.diſpliceo in uerbis.

Ἀφανής.έος.ὁ,ἡ. latens, ignobilis, obſcurus, mortuus.

Ἀφανίζω.μ.ίσω.π.ικα.demolior,conficio, corrumpo,putrefacio,marceſco,è medio tollo,occido,ex conſpectu aufero,uelut qui fucis utuntur,celant ſuam faciem,ac ceu perſona tegunt.Accuſ.

Ἀφανισμός.ῦ.ὁ.interitus,è medio ſublatio.

Ἀφανιστέος.ου.ὁ.diſperdendus.

Ἀφάνναι.ῶν.locus in Sicilia ignobilis.unde ſumptum,ut de rebus incertis dicatur,In Aphannis.

Ἀφανναῖος.ῦ.ὁ.nomen gentile.

Ἄφαντος.ου.ὁ,ἡ.non apparens.

Ἀφανῶς.ſegniter,incerte,clanculum.

Ἀφάπτειν.coniungere,προσκολλᾶν.

Ἄφαρ.ſtatim,τὸ ταχέως,καὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι γενόμενον,παρὰ τὸ ἅπτω.

Ἀφαρά,pro ἄφαρ Ionice,ἀσκάλως.

Ἀφαρεύς.aphareus,pinnula ſub thynni ſemina uentre.

Ἀφαρύω.aquam haurio.παρὰ τὸ ἀρύω.

Ἀφάρμακτος.non uenenatus,nō infectus.ὡς ἀφάρμακτον χρῶμα,τὸ ἄνευ ἄνθους.ἄνθη γὰρ τὰ φάρμακα.

Ἀφάμαρτεν.ἀόρ.ſecundus eſt,ſicut in ἁμαρτάνω,ἥμαρτεν,& Ionice ἄμαρτε,ἀφάμαρτε.

Ἀφαρπάζω.ſurripio.

Ἀφάροτος,uel ἀφάρωτος.ου.ὁ,ἡ.inaratus.φάρος γὰρ ἡ ἀροτρίασις,ἢ παρὰ τὸ φάρσαι,ὅ ἐστι σχίσαι.

Ἀφαρόω.aro.

Ἀφάρτερος.ου ὁ.celerior.

Ἄφαρτος, uel ἀφάρωτος. fortis, adiutor.
Ἀφασία. ας. ἡ. taciturnitas, defectio uocis, ſtupor, cum quis non poteſt loqui.
Ἀφάσσειν. palpare, ψηλαφᾶν, παρὰ τὴν ἁφήν.
Ἄφατος. ου. ὁ, ἡ. ineffabilis, ignobilis.
Ἀφαυαίνομαι. inedia exareſco, & conſumor.
Ἀφαυαίνω. areſacio, ἀφαύω.
Ἀφαυρός. ὁ. ὁ. uilis, debilis.
Ἀφαυρότερον. ſegnius, lenius.
Ἀφαύω. ſicco, uro, & inedia exareſco. Budæus Commentarijs.
Ἀφάω. contrecto, ψηλαφῶ.
Ἀφεγγής. έος. ὁ, ἡ. obſcurus, lumine carens.
Ἀφεδρῇ. ſuffoceris, ἀποπνίγῃ. imprecãtis eſt.
Ἀφειδρός. impudens.
Ἀφεδρεύω. ſellæ inſedeo.
Ἄφεδρος. puerperium.
Ἀφεδρών. ῶνος. ὁ. ſeceſſus.
Ἀφεθείς. έντος. ὁ. dimiſſus, liberatus.
Ἀφειδέω. μ. ήσω. π. ηκα. non parco, deſpicio. Genitiuo iungitur.
Ἀφειδής. έος. ὁ, ἡ. crudelis, non parcens.
Ἀφειδία. ας. ἡ. immanitas, imparcentia, ut ἀφειδία τοῦ σώματος, cum quis non parcit corpori ſuo.
Ἀφειδῶς. inceſſanter, impune, citra delectũ, prodigaliter, liberaliter, temere, inconſulte, citra diſcrimen.
Ἀφεῖκα. dimiſi.
Ἀφεῖμαι. ſolutus ſum, ἀπολέλυμαι. actiue & paſſiue accipitur. Genit. iungitur.
Ἀφεῖμεν. omiſimus.
Ἀφειμένος. ου. ὁ. iuuenis, qui iam pubertatem exceſſit, & uirilem togam ſumpſit. Idem ἀφειμένοι, ἀπαλλαγέντες, exauthorati apud Ariſtot. 3. Polit. Ab alijs ἀφειμένοι τῆς στρατείας & ἀπολυόμενοι. Ἀφειμένοι τοῦ σώματος, mortui, corpore laxati & dimiſſi. Bud. in Annot. & Com.
Ἀφεῖναι. ſinere, συγχωρεῖν, ἀπολύειν ἐγκλήματος.
Ἀφεὶς. ἡ. derelinquens.
Ἀφεῖται. licitum.
Ἀφεκτέον, abſtinendum eſt.
Ἄφεκτος. ſacer.
Ἀφελγύνω. lædo, κακόω.

Ἀφέλεια. ας. ἡ. ſimplicitas.
Ἀφέλιος. planus, communis.
Ἀφελέσθαι εἰς ἐλευθερίαν. aſſerere in libertatẽ.
Ἀφελής. έος. ὁ, ἡ. ſimplex, minime fallax, frugalis, facilis, ſupinus. παρὰ τὸ μηδὲν ἀφαιρεῖσθαι.
Ἀφελκύω. μ. ύσω. π. υκα. traho, allicio, ἑλκύω.
Ἀφέλομαι. extorqueo, ἀποστερίσκω.
Ἀφελότης. ητος. ἡ. ſimplicitas.
Ἀφελῶς. incõſyderate, ſimpliciter, ingenue.
Ἄφεμα. dimiſſio, ἀπόσταλμα.
Ἀφέμενος. derelinquens, omittens, dimittẽs.
Ἄφενος. ου. ὁ. diues: & neutro genere (utroq; enim modo uſurpatur) diuitiæ, temporarius redditus, & proprie unius animi, quaſi ἀπὸ ἑνός.
Ἀφέξω. recipiam, abſtinebo, ab ἀπέχω.
Ἀφερσος. inutilis, ἄχρηστος.
Ἀφέρπει. abi.
Ἀφερπύζω. μ. ύσω. π. υκα. καὶ
Ἀφέρπω. ſerpo.
Ἀφερπυλλοῦσθαι. mutari in ſerpillum.
Ἄφεσις. εως. ἡ. dimiſſio, ueluti cum equi è carceribus in ſpectaculis emittuntur, migratio, remiſſio. Ἄφεσις καὶ διάλυσις eſt, cum acceptilatum eſt, aut deciſum, hoc eſt ὅταν ὁ ἐγκαλῶν ἀπολύῃ καὶ ἀφῇ τὸν φεύγοντα τῶν ἐγκλημάτων ὧν ἐνεκάλει αὐτῷ, id eſt litis deciſio. Bud. Com.
Ἀφέσιος Ζεύς. Iupiter, qui in Argo colitur.
Ἀφεσμός. οῦ. ὁ. examen.
Ἀφεστήκω ἀντὶ τοῦ ἀφίσταμαι. abſtineo. Budæus Commentarijs.
Ἀφέστιος. abſens, extra domum.
Ἀφετέος. ου. ὁ. omittendus.
Ἀφετή. ῆς. ἡ. dimiſſio. Eſt etiam ἀφέτη, Aphete inſulæ nomen.
Ἀφετήρια. τά. uocant machinas obſidendis urbibus accõmodas, τὰ πετρόβολα ὄργανα.
Ἀφετηρία. ας. ἡ. carceres curſorum.
Ἀφετήριος. ου. ὁ. miſſilis.
Ἀφέτης. ου. ὁ. ſic uocabãt Lacedæmonij, quẽ libertate donaſſet. Eodem quoq; nomine apud aſtrologos uocantur annorum diſtributores, quos ex aphericis locis putant quodam uelut afflatu procurſum in uitam elargiri, perinde ac à linea cer-

tantes emittuntur quadrigæ. Cæl. lib. 11. cap. 19. & Bud. Com.

Ἀφετικά. loca apud aſtronomos, unde uitalem auſpicamur decurſum, carcerum imagine quadam, quas uocant ἀφετηρίας.

Ἄφετος. ου. ὁ. liberatus, emeritus, dimiſſus. Interdum ἄνετος, deo ſacer. Vnde ἄφετοι γυναῖκες, αἱ ἀφοσιούμεναι. Et ἀφέτους κόρας uocauit Athenæus, quaſi animalia ſacra quæ in deorum tantum tutela erant & ſine paſtore, ut apud nos hodie ſues Antonianæ, quas ſolas urbe arcere nephas cenſent. Interdum reiectaneus, & reiectus. Budæus Commentarijs.

Ἀφεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inflammo, accendo.

Ἀφέψημα. ατος τὸ. decoctum.

Ἀφέωκα, Doricè pro ἀφεῖκα, dimiſi.

Ἀφεώρα. proſpectabat.

Ἀφέωνται, Attice pro ἀφεῖνται, ab ἀφίημι dimiſſi ſunt.

Ἀφή. ῆς. ἡ. tactus, iunctura, cōtrectatio in palæſtra. Item puluis quo palæſtritæ poſt unctionem inſpergebantur, ut corpora ceromate & ſudore lubrica, mutuas luctantiū præhenſiones admitterent. Bud. in Ann.

Ἀφηβηκώς. ότος. ὁ. uergens ad ſenectutem.

Ἄφηβος. ου. ὁ. qui pubertatem præterijt.

Ἀφηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. narro, doceo.

Ἀφηγέμων. dux uiæ, ὁ ἀφηγούμενος ὁδοῦ.

Ἀφηγητής. idem.

Ἀφήγησις. εως. ἡ. narratio, διήγησις.

Ἀφηδύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. dulcifico. Actiu. Accuſ.

Ἀφῆκα. dimiſi, remiſi, abſtuli, præcipitem dedi. ab ἀφίημι.

Ἀφηλικέστερος. ου. ὁ. Ionice, ſenior.

Ἀφῆλιξ. ικος. ὁ. ſenex. ὁ τὴν ἥβην μὲν ὑπεραναβὰς, ἔχων δὲ τῶν εἴκοσι πέντε ἐνιαυτῶν, ὧν προΐστανται οἱ κουράτωρες.

Ἀφήμενος. ου. ὁ. ſedens, πόῤῥω καθήμενος.

Ἀφημερεύω. interdiu abſum.

Ἀφήμονες. οἱ. innominati, non dicti.

Ἀφήμως. tacite, decore.

Ἀφηνιάζω. μ. άσω. π. ακα. diſſideo, ſeparo. Propriè frenum non admitto: de equis contumacibus & præferocibus. Herodianus. eleganti metaphora pro imperium detrectare ac ſubditū eſſe nolle uſurpat. Neutrum abſolut.

Ἀφηνιασμός. οῦ. ὁ. rebellatio.

Ἀφηνιαστής. οῦ. ὁ. rebellis.

Ἀφηνοειδής. έος. ὁ, ἡ. cuneatus.

Ἀφῄρημαι, ab ἀφαιρέομαι actiuè & paſſiuè accipi poteſt. Significat autem aliquando extorquere, item deducere ab aliqua re uel opinione. Iungitur interdum cū duobus accuſatiuis interdum cum accuſatiuo & genit.

Ἀφῃρημένοι φανεῖσθε, abſtuliſſe uidebimini.

Ἀφήσειν. ſoluturos, nauigaturos, πλεύσειν.

Ἀφήτωρ. ορος. ὁ. emiſſor. Apollinis epitheton ab emittendis oraculis, quaſi ὁμοφήτωρ, ὁμοίως πᾶσι προφητεύων, καὶ μαντευόμενος. ἢ τοξικὸς, ἀπὸ τοῦ τὰ βέλη ἀφιέναι.

Ἄφθα. ſunt exulcerationes in ſummo ore, infantibus peculiares uitio lactis quo nutriuntur, calido humore corrupti. Oriuntur & interdum ætate profectioribus, quando humoribus calidis eò commeantibus intumeſcunt ora aſpectu ſanguineo. Vnde ἄφθιρος, quem eiuſmodi uexat affectio. Cælius libro nono capite uigeſimo.

Ἀφθαρσία. ας. ἡ. incorruptibilitas, immortalitas.

Ἄφθαρτος. qui corrumpi non poteſt, immortalis.

Ἀφθὰς. pro φθὰς, quæ dictio Vulcanum ſignificat apud memphiticos.

Ἀφθιβόρος. auide uorans.

Ἄφθιτος, ου. ὁ, ἡ. incorruptus, ἄφθαρτος.

Ἄφθογγος. ου, ὁ, ἡ. uoce carens.

Ἀφθονία. ας. ἡ. abundantia, ubertas, multitudo, malicia.

Ἄφθονος. ου. ὁ, ἡ. abundans, ut apud Lucian. πάντα γὰρ ἄφθονα, Cuncta ſiquidem abunde ſuppetebant. Item inuidia carens.

Ἀφθόνως abundè, ſine inuidia, candidè.

Ἀφθονώτερον. uberius, copioſius.

Ἄφθορος. impubes, imberbis.

Ἀφίει. dimittebat.

Ἀφιᾶσιν. abſoluunt iudicio.

Ἀφαγνύμενος. ου. ὁ. fractus.

Ἀφιδρόω. μ. ώσω. π. ωκα. exudo.

Ἀφίδρυμα. ατος. τὸ. ſtatua, ſitus, ſimulachrum, dedicatio, ædificium.

Ἀφίεμαι. libero, abſoluò. Sed quando paſſiuè accipitur, habet genitiuum. Bud. Com.

Ἀφίμιγρα. τὰ. miſſilia.

Ἀφιεισμένα. purificata.

Ἀφιδρύω. μ. ύσω. π. υκα. dedico, conſecro.

Ἀφιερωμένα. ſacrata, ſacris addicta, ſacra.

Ἀφιζάνειν, ἀφίζειν, ἀποκαθίζειν, ſurgere à ſede, equum uel currum relinquere.

Ἀφίω. μ. ήσω. π. ηκα. & ἀφίημι. μ. ήσω. π. ηκα. dimitto, præcipitem do, remitto. Item acceptum fero & debitorem per acceptilationem libero, ut ἀφίημί σοι τὸ χρέος. Et ἀφεῖναί τινα τοῦ ἐγκλήματος, eſt abſoluere quempiam à crimine intentato ut inſontem.

Item emitto. Ariſtoph. in Ranis, θαῤῥῶν τὴν κρουνὸν ἀφίει, fontem emitte. Chryſoſt. πηγὰς ἀφεὶς δακρύων. Item permitto, omitto, relinquo, prætermitto. accuſ. iung.

Ἀφικάνω. aduenio, παραγίνομαι.

Ἀφικνέομαι. οῦμαι. μ. ἀφίξομαι. π. ἀφῖγμαι. μ. α. ἀφικόμην, ἀπὸ τοῦ ἱκνέομαι. οῦμαι. peruenio, aſſequor. Ἀφικνεῖσθαι πρός τινα, adire aliquem, accedere ad aliquem. Ἀφικνεῖσθαι εἰς τὴν πατρίδα, reuerti, redire.

Ἀφικτός, uel ἄφικτος. impurus, odioſus.

Ἄφιλα. τὰ. ingrata.

Ἀφιλάγαθος. ου. ὁ, ἡ. benignitate carens.

Ἀφιλάνθρωπος. humanitate carens.

Ἀφιλαργυρώτατος. ου. ὁ. non cupidus pecuniæ.

Ἀφιλέταιρος. inimicus.

Ἀφελής. purus, integer.

Ἀφιλία. ας. ἡ. amicorum carentia.

Ἀφιλόδοξος. ου. ὁ. non ambitioſus.

Ἀφιλοικτίρμων. immiſericors, ἀνελεήμων.

Ἄφιλος. ου. ὁ, ἡ. amicis carens.

Ἀφιλοσόφητος. literarum & philoſophiæ expers.

Ἀφιλόσοφος. ου. ἡ. alienus à philoſophia.

Ἀφιλόστοργος. ου. ὁ. non amans.

Ἀφιλοτεκνία. ας. ἡ. carentia amoris in filios.

Ἀφιλότιμος. ου. ὁ, ἡ. ignobilis, honoris contemptor.

Ἀφιλοχρηματία. ας. ἡ. pecuniarũ contemptus.

Ἀφιματοῦσθαι. exuere ueſtes, ἀποδύσασθαι.

Ἄφιξις. εως. ἡ. acceſſus, aduentus, præſentia.

Ἀφιππάζω. equitatum ago.

Ἀφιππεύω. fugam arripio, equo digredior.

Ἄφιππος. ου. ὁ. in quo non licet equitare, ut ἄφιππος χώρα, regio equitatui inepta. Item equo carens, imperitus equitandi.

Ἀφιπποτοξόται. οἱ. ex equo ſagittis utentes.

Ἀφίπταμαι. μ. ἀφιπτήσομαι. ἀόρ. ἀπέπτην. μέσ. ἀπεπτάμην, ab ἵπταμαι. euolo.

Ἀφίσταμαι. μ. ἀποστήσομαι. π. αμαι. abſcedo, recedo, reducor, Ariſtoteles in Problematis. Et abſcedere, id eſt ſuppurare, colligi ἀποστήματα dicuntur. Item non ſum particeps, non communico conſilia cum aliis, nolo implicari, ut ἀφίσταμαι τῶν πραγμάτων, id eſt μακρὰν εἰμί. Item cedo, ut ἀφίσταμαί σοι τοῦδε, pro ὑποχωρῶ, & ἐξίσταμαι. Item abſtineo, ut ἀφίσταμαι τῆς κληρονομίας, id eſt abſtineo hæreditate. Item abhorreo, alienus ſum, ἀπήλλαγμαι, Demoſthe. & Ariſtidi. Item diſto, Galen. unde ἀποστάσεις, diſtantia. Bud. Com.

Ἀφιστάνω deleo, abſtergo.

Ἀφίστημι. μ. ἀποστήσω. π. ἀφέστηκα. recedo, abſcedo, ſecedo, retrocedo, abſum, deſiſto, deſciſco, deficio, quemadmodũ milites à ſuo principe. unde ἀποστάτης apoſtata. Et auoco, abalieno, diſtinguo, dirimo, diſſocio, fide abduco, ad defectionem ſollicito, & impello, Herodiano. Vnde ἀφεστηκὼς opponitur προσπεφυκότι, & ſignificat diuulſus, exemptus, diſiunctus. Ἀφεστηκὼς τῆς κληρονομίας, qui hæreditate abſtinuit. Bud. Com.

Ἄφις. cimex.

Ἄφλαστον. ου. τὸ puppis, cacumen puppis.

Ἀφλέγμαντος. ου. ὁ. arcens inflammationem.

Ἀφλοισμός. οῦ. ὁ. uel ἀφλυσμός. ſpuma.

Ἀφνειός. οῦ. ὁ. καὶ ἀφνήμων, παρὰ τὸ ἄφενος, diues.

Ἄφνω, pro ἀφανῶς. repente, αἰφνιδίως.

Ἀφοβία. ας. ἡ. intrepiditas.

Ἄφοβος. ου. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀφοβόσπλαγχνος. ου. ὁ. intrepidus.

Ἀφόδευμα. ατος. τὸ. ſtercus.

Ἀφοδευτήριον.ου.τὸ.latrina.

Ἀφοδεύω.μ.εύσω.π.ευκα.caco,ἀποχωρέω. Accuſat.iung.

Ἀφόδιοι.οἱ.hoſtes.

Ἀφόδιον.ου.τὸ.ſtercus.

Ἄφοδος.ου.ἡ.ἀναχώρησις, diſceſſus ad cacandum,ſeceſſus,diſceſſus,profectio.

Ἀφοίβαντος.ου.ὁ.immundus,illotus.

Ἄφοινος.illæſus,ἄφονος,ὑγιής.

Ἀφομοιόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.aſſimilo.

Ἀφομοίωμα.ατος.τὸ.aſſimilatio.

Ἀφοπλίζω.μ.ίσω.π.ικα.exuo arma,exarmo, armis diſpolio.Neutr.abſol.

Ἀφοράω.reſpicio,ἀποβλέπω. Actiu.accuſ.

Ἀφόρητος.ου.ὁ,ἡ.intolerabilis,moleſtus.

Ἀφορία.ας.ἡ.ſterilitas,propriè frugum.

Ἀφορίζομαι.&

Ἀφορίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſegrego,ſeparo,ſepono. Item præcido,& (ut uulgo appellatur) quotto,id eſt deſigno,quotum quenq; articulum,quotum quodq; caput oppugnare uelit litigator,ne in uniuerſum admiſſus licenter tergiuerſari,& identidem euariare poſſit.Deſignatè & præciſe dico. Item extermino,repudio,excommunico. Actiu. accuſ.Bud.in Annot.& Com.

Ἀφόβιος.audax,infidus.

Ἀφορισμός.οῦ.ὁ.ſeparatio, diſtinctio, diſtincta rerum explicatio,plurium rerum ſummatim facta traditio, quaſiq; ad regulam exacta rerum doctrina. Galen. ait aphoriſmum doctrinæ genus eſſe,ὅσπερ διὰ βραχυτάτων ἅπαντα τὰ τοῦ πράγματος ἴδια περιορίζει,id eſt,quod omnes rei proprietates breuiſſimis uerbis circumſcribit. Euſtathius ἀφορισμοὺς γνωμικοὺς dicta ſententioſa appellauit.Bud.Com.

Ἀφορμᾷν χρῶ,auocatione utere,Politiano interprete.

Ἀφορμή.ῆς.ἡ.occaſio,cauſa,argumentum. Item auxilium & opitulatio penè ad extremum caſum ſeruata. Latini ſubſidium uocant. Tacitus, Subſidium rei familiari oraret deprecabundus,id eſt ἀφορμήν.

Item apud Demoſth. ſic uocatur pecunia, quæ apud trapezitas deponebatur. Bud.in Annot.

Ἀφορμῶ.fugio,proficiſcor.

Ἀφορολόγητος.ου.ὁ,ἡ.immunis, liber à tributo.

Ἄφορος.ου.ὁ,ἡ ſterilis.

Ἀφόρτιον.inutile.

Ἀφοσιόω.μ.ώσω.π.ωκα.expio,dico, & conſecro,animum religione ſoluo. Sic item

Ἀφοσιόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. expio, & procuro triſtem aliquam expectationẽ ob numen uiolatum, aut aliàs infenſum & minabundum. Item parum tango,libo,& ὁσίας ἕνεκα ποιῶ τι,hoc eſt ἕνεκα τῆς ἀμέμψεως καὶ ἀνεπιληψίας. Id eſt defungor, cum non aliquid toto conatu nec magnopere accuro, ſed tepide & inſtrenuè, ut officio functus eſſe uidear, & quatenus ſatis ſit ad uitandam reprehenſionem, aut emerendam ueniam. Vnde & Herodian. ἀφοσιουμένους appellauit iuſta funeri perſoluentes, non quòd ἀφοσιοῦσθαι ſingulariter ſignificet iuſta facere, ſed quia generaliter ſit τὰ δίκαια, καὶ ὅσια, καὶ πρέποντα ποιεῖσθαι πρός τινα. hoc eſt, officia non negare, cultum debitum ita exhibere, ut ne reprehendi negligentia poſſit. Bud. Com. Item abominor, deteſtor, auerſorq;, ac uelut infauſtum deteſtor. Item recuſo & repudio munus oblatum. Datiuo, aut accuſ.

Ἀφοσίωσις. parua ſiue defunctoria libatio, expiatio. πρὸς ἀφοσίωσιν, defunctorie, remiſſe, languide. Bud. in Annot.

Ἀφοσίωμα.ατος.τὸ.idem.

Ἀφόω.contrecto, ψηλαφάω.

Ἀφ' οὗ.ex quo.

Ἀφραδέω.μ.ήσω.π.ηκα.incõſyderatè loquor, ſtultè ago.

Ἀφραδέως.ſtulte,inſcite.

Ἀφραδής.έος.ὁ,ἡ.ſtultus,inimicus.

Ἀφραδία.ας.ἡ.ſtoliditas,inſipientia.

Ἀφράζειν.deſipere,ἀφράσσειν.Hippoc.

Ἀφραίνω.μ.ανῶ.deſipio,ἀπὸ τῶν φρενῶν.

Ἄφρακτα.τὰ.genus nauigij non ſepti.

Ἄφρακτος.ου.ὁ,ἡ. incuſtoditus, & domus non cincta muro.

Ἄφραστος.ου.ὁ.ἡ.inconſyderatus,nõ dicendus, non inueſtigabilis.

Ἀφρασύνη.ης.ἡ.inſcitia,inconſyderantia.

Ἀφρίω.μ.ίσω.π.ικα.ſpumo. Neutrum.ἀφρίζω.

Ἀφρήτωρ.ορος.ὁ.malus ciuis, qui de nullo eſt ordine,aut tribu.

Ἀφρολόγος.ου.ὁ,ἡ.ſpumilegus.

Ἀφρίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſpumo.Neutrum.

Ἀφρική.ῆς.ἡ.Aphrica.

Ἀφριόεις.εντος.ὁ.ſpumoſus,ἀφρώδης.

Ἀφρῖτις.ἡ. piſcis ex aphyarum genere qui è ſpuma naſcitur.

Ἀφρογένεια.Veneris epitheton.

Ἀφροδισιάζω.μ.άσω.π.ακα. ago rem uenere-am,ſυνουσιάζω.Neutr.abſol.

Ἀφροδισιασμός.οῦ.ὁ.rei uenereæ uſus,concubitus.

Ἀφροδισιαστικός.ῦ.ὁ.libidinoſus.

Ἀφροδίσιον.ου.τό.ſtatua Veneris, & ſacrificium Veneris,res uenerea.

Ἀφροδίσιος.ου.ὁ.uenereus.

Ἀφροδίτη.ης.ἡ. Venus, quam ſic dictam διὰ τὴν τοῦ ἀφροῦ γένεσιν tradunt Heſiod.& Plato,quòd è maris ſpuma ſit enata. Ariſtote. uerò quod ſpermatis natura ſit ἀφρώδης, id eſt ſpumoſa. Hecuba apud Euripidi. ἀφροδίτην dici ait, quod ἀφροσύνης ἀρχὴ θεὰ, id eſt inſipientiæ princeps dea ſit. Cæl. lib.16.cap.18.

Ἀφροντιστέω.ῶ.negligo,non curo,ἀμελῶ.

Ἀφρόντιδος.ocioſi.

Ἀφροντίζω.negligo.

Ἀφροντισία.ας.ἡ.negligentia,ſecuritas.

Ἄφρος.ου.ὁ.Apher,uireſcens, inuerecundus, demens.

Ἀφρός.οῦ.ὁ.ſpuma. Lucian. in Pſeud. καὶ ἀφροῦ ὑποπιμπλάμενος τὸ στόμα.

Ἀφροσύνη.ης.ἡ.immodeſtia,inſipientia.

Ἀφρόνηλος.ου.ὁ.καὶ

Ἄφρουρος.ου.ὁ,ἡ.incuſtoditus.

Ἀφρώδης.εος.ὁ,ἡ.ſpumoſus.

Ἄφρων.ονος.ὁ,ἡ.immodeſtus. Item inſipiens,imprudens, qui ea quæ intelligit, non adminiſtrat prudenter.uide ἀνόητος.

Ἀφύη.ης.ἡ.piſcis genus, de quo uide Ariſtot. lib.6.de Animal. Theod. apuam uertit.
Apollod. ſcribit meretriculas quaſdam ἀφύας fuiſſe cognominatas, quòd minutula forent albæ ac oculis grandioribus, nomina eis fuere Stagonion & Anthis.
Athenienſes ἀφύας uocabant πτωχικὸν ὄψον, id eſt mendicorum opſonium ob rei nimiam affluentiam, authore Chryſippo, Cæl.lib.5.cap.19.

Ἀφυής.έος.ὁ,ἡ.ineptus,amens,ſine natura.

Ἀφυΐα.ας. ἡ. degeneratio, ineptitudo, inhabilitas.

Ἄφυκος.non fucatus,ἀκαλλώπιστος.

Ἄφυκτος.ου.ὁ,ἡ.ineuitabilis,inexplicabilis,locus unde quis euadere nequit. Lucian.de Marte unà cum Venere catenis implicato,ὅπατα δὲ ξυνὰς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτ.

Ἀφύλακτα.τὰ.quæ nimis obſeruantur.

Ἀφυλακτέω.nimis caueo.

Ἀφύλακτος.ου.ὁ.incautus,non obſeruans.

Ἀφυλάκτως.incautè,incuſtoditè.

Ἀφυλάργυρος.ου.ὁ.alienus ab auaritia.

Ἄφυλλος.ου.ὁ,ἡ.folijs carens,ἀφύλλωτος.

Ἀφυπνίζω.μ.ίσω.π.ικα.expergefacio.Accu.

Ἀφυπνόω.μ.ώσω.π.ωκα.obdormio.Neutr.

Ἀφυσγετός.οῦ.ὁ.ſordes,τὸ ἰλυῶδες.

Ἀφυσμός.οῦ.ὁ.exhauſtio.

Ἀφύσσομαι.μ.δέξομαι.καὶ

Ἀφύσσω.exhaurio,palpo.

Ἄφυστος.ου.ὁ.non influus.

Ἀφυστερέω.morari,βραδύνω.

Ἀφυτευόμενα.τὰ.auulſiones,quæ ſeruntur.

Ἀφύω.dealbor,ἀπολευκαίνομαι.à piſcis apuæ colore,de quo in ἀφύη.

Ἀφωνία.ας.ἀφασία.

Ἄφωνος.ου.ὁ.mutus.

Ἀφώρα.reſpiciebat,ab ἀφοράω.ῶ.

Ἀφωρισμένη οὐσία. oppignorata bona apud Demoſth. ἴσα μὲν αὐτῷ ὅσοι αὐτοῦ ἡ οὐσία ἀφωρισμένη ἦν.Bud.Com.

Ἀφώτιστος.ου.ὁ.lucis expers

AX.

Ἀχαί.ſupplicationes,optata.

Ἀχαιά.ᾶς.ἡ. Atticè,Minerua.

Ἀχαΐα.Peloponneſus,Græcia.

Ἀχαΐδες.αἱ. Græculæ,effœminati. Hoc conuicio Homerus ſubinde Græcis exprobrat eorum inertiam.

Ἀχαΐζω. Græciſſo.
Ἀχαΐνη. triſtitia, λύπη.
Ἀχαΐνειν. iocari, ludere.
Ἀχαιός. ῦ. ὁ. Græcus.
Ἀχάλινος. ου. ὁ, ἡ. effrenatus.
Ἀχάνη. genus menſuræ frumentariæ. Capiebat autem medimnos Atticos quadraginta quinq;. Cæl. lib. 5. cap. 9.
Ἀχανής. ἐος. ὁ. uaſtus, immenſus. Item ſtupore plenus, ſtupidus, qui aperto ore rē aliquam inſpicit. à uerbo χάσκω. auget hic α.
Ἄχανθιον. ου. τὸ. pro ἀκάνθιον.
Ἀχανέω. deſydero.
Ἄχαρις. ιτος. ὁ, ἡ. & in neutro gene. τὸ ἄχαρι. ingratus, ſine gratia.
Ἀχαριστέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. non accipio debitam gratiam. Bud. Com.
Ἀχαριστέω. μ. ήσω. π. ηκα. ingratus ſum, denego gratiam. Bud. ibidem.
Ἀχαριστία. ας. ἡ. ingratitudo, ἀγνωμοσύνη.
Ἀχάριστος. ου. ὁ, ἡ. ingratus.
Ἀχαρίστως. ingratè.
Ἀχάριτος. ου. ὁ. non gratioſus, inofficioſus.
Ἀχάτης. ου. ὁ. Achates gemmæ nomen. Eſt quoq; proprium Aeneæ ſocij.
Ἄχειλος. cui non ſunt labia, ſine margine. Eſt & nomen lapidis, quem Hermolaus ex Themiſtio fatuum tranſtulit, hoc eſt nullius ſaporis.
Ἀχείμαστος. ſine tempeſtate.
Ἀχειρής. inutilis, ἀργός.
Ἀχειροκόμη. ἡ. intonſa coma.
Ἀχειροποίητος. ου. ὁ. non manufactus.
Ἄχειρος. ου. ὁ. mancus.
Ἀχείρωτος. ου. ὁ, ἡ. ἀχειρούργητος, inuictus, inexpugnabilis, indomitus.
Ἀχελῷος. ου. ὁ. Achelous fluuius.
Ἄχθομαι. μ. έσομαι. π. ημαι. triſtor, iraſcor. Depon. datiuo iung.
Ἄχερδος. ου. ὁ. aſper, agreſtis, & herbæ genus.
Ἀχερωίς. ίδος. ἡ. arbor populus.
Ἀχέρων. οντος. ὁ. Acheron fluuius infernalis, dictus quaſi ἄχη ῥέων.
Ἀχέται. οἱ. cicadarum ſpecies. Theodo. modo argutam, modo achetam transfert. Nam tradunt hos canere, fœminas uerò mutas eſſe, quæ dicuntur τεττιγόνιαι. Cælius. lib. 9. capite. 11.
Ἀχέω, καὶ
Ἀχεύω. doleo, ægreſco.
Ἄχη. τὰ. mentis ægritudines.
Ἀχήν. ῆνος. ὁ. pauper, mendicus, παρὰ τὸ τὰ ἐςνὰ τῶν σκευῶν ἔχειν.
Ἀχηνία. ας. ἡ. penuria.
Ἀχηρής. triſtis, moleſtus.
Ἄχης. pauper.
Ἀχθεινός. ῦ. ὁ. pondere preſſus, laborioſus.
Ἀχθίζω. μ. ίσω. π. ικα gemo, grauo, moleſtus ſum.
Ἄχνη. ſordes, ſpuma maris.
Ἀχθηδών. όνος. dolor, grauedo, triſtitia.
Ἀχθηρός. τὸ. doloroſum.
Ἄχθομαι. μ. ἀχθέσομαι. aoriſt. ά. ἠχθέσθην. triſtor, indignor, diſcrutior, ægreſco, iraſcor, offendor. Conſtruitur autem & cum datiuo, & cū accuſatiuo, ut ἄχθομαι τόδε, & τῷδε, Attice. Sic & Saluſt. Et quaſi dolēs eius caſum. Et Vergi. lib. 2. Aenei. Et caſum inſontis mecum indignabar amici. Et lib. 1. Et noſtro doluiſti ſæpe dolore.
Ἄχθος. εος. τὸ. pondus. Item dolor, angor, λύπη βαρύνουσα, quaſi ἄχος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ.
Ἀχθοφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. pondus fero, onus ſuſtineo. Neut. abſol.
Ἀχθοφόρος. ου. ὁ. baiulus, qui ex foro aut littore aliquid portat, quales ſunt, ἀμφορεαφόροι, ὑδροφόροι, ξυλοφόροι, σκευοφόροι, ὑλοφόροι, πλινθοφόροι, πηλοφόροι, φρυγανοφόροι.
Ἀχί, uel ἄχι. faciliter.
Ἀχίλλειος. Achillea, alij χιλιόφυλλον, id eſt millefolium uocant. Ἀχίλλειοι κριθαὶ, hordea præſtantiora & purgata. Ἀχίλλειοι σπόγγοι, Achilleæ ſpongiæ, quibus Achilles in uulnere curando uſus eſt.
Ἄχιλος. ſine ſucco & nutrimento, uel ediuerſo, ἄφορος, πολύχορτος.
Ἀχίτων. ωνος. ὁ. ueſte carens.
Ἀχλάδες. αἱ. pira ſyluestria, ἀχράδες.
Ἄχλαξ. ſabulum, lapillus.
Ἀχλυρόν. odioſum, ἀπεχθές.
Ἄχνημαι. triſtor, pro ἄχνυμαι.

Ἀχλύς.

Ἀχλύς. ύος. ἡ. tenebra, caligo.

Ἀχλυώδης. tenebricoſus.

Ἀχνάζω. ægre fero, uitupero.

Ἄχνη. ης. ἡ. ſignificat minutiſſimum illud & leuiſſimum quod ex ſpicis excuſſis euolat. Homer. ὡς δ᾽ ἄνεμος ἄχνας φορέει. Significat item τὸ λεπτότατον τοῦ ὕδατος, maris aſperginem, ſpumam maris. Sophocl. pro ore uſurpauit. Ἄχνη πυρὸς, pro fumo. Et ἄχναι ſomni apud Hippoc. Generaliter accipitur pro tenuiſſimo cuiuslibet rei. Lege prouerb. Ne ramenta quidẽ.

Ἄνης. imberbis, ὁ μὴ ἔχων χνοῦν, ſine lanugine

Ἄχνυμαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. triſtor, anxius ſum, Depon.

Ἀχνύς. triſtitia.

Ἀχνῶδες. tenue, ſpumoſum, ἄχνῃ ὅμοιον.

Ἄχολος. ου. ὁ. felle carens, ἀόργητος, qui iram pellit.

Ἄχορδος. ſine fidibus.

Ἀχόρευτος. ου. ὁ, ἡ. infelix.

Ἀχορήγητος. ὁ. ἀχορήγητος. Bud. Com.

Ἀχόρταςος. ου. ὁ, ἡ. inſatiabilis.

Ἄχος. εος. τὸ. dolor, triſtitia. Propriè dicitur dolor, qui prorſus obſtupefacit, ſuiq́ ſenſum adimit homini.

Ἀχραδίνη. ης. ἡ. locus erat Syracuſis, fortiſſimus, pulcherrimus, maximus.

Ἀχρανής. purus, immaculatus. χραίνειν γὰρ τὸ μαίνειν.

Ἄχραντος. ου. ὁ, ἡ. immaculatus, intactus, non coloratus, ἀμίαντος.

Ἀχράς. άδος. ἡ. pyraſtrum, pyrus ſylueſtris, ſpinæ genus.

Ἀχρειόγελως. temerè uel ſine cauſa ridens, quod uitium uel ſtultitiæ uel dementiæ ſignum eſſe ſolet. Vnde accipitur pro inepto & ſtulto. Eraſ. Chil.

Ἀχρεῖον. turpiter, inutiliter, inuſitatè.

Ἀχρειόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. fio inutilis. Deponens.

Ἄχρειος. uel ἀχρεῖος. ου. ὁ. inutilis, nullius bonæ frugis.

Ἀχρήεις. inutilis.

Ἀχρηματία. ας. ἡ. pecuniarum inopia.

Ἀχρημάτιςος. ου. ὁ. ocioſus, & omni actione uacuus.

Ἀχρήματος. ου. ὁ. ſine ſumptu, ſine pecunia.

Ἀχρημοσύνη. ης. ἡ. egeſtas.

Ἀχρήμων. pauper, αὐτάρκης, πένης.

Ἀχρής. ῆος. ὁ, ἡ. inutilis, moleſtus.

Ἀχρήϊςος ὄλεθρος. extrema pernicies, μέχρι τοῦ ἐσχάτου.

Ἀχρηςία. ας. ἡ. inutilitas, incommoditas.

Ἄχρηςος. ου. ὁ, ἡ. abuſiuus, inutilis, ἄχρηος, inidoneus.

Ἄχρι. καὶ

Ἀχρις. uſq́, donec. Item καθόλου, apud Homer. prorſus, per totum.

Ἄχρις ἄν. &

Ἄχρι οὗ. &

Ἄχρι πω. dum, quandiu. Aliquando ante infinitiuum uerbi. Lucia. ἄχρι τοῦ καὶ ἐρυθριᾶν. Ita ut erubeſcerem.

Ἄχριςος. ου. ὁ. inunctus, ἄχριςος.

Ἄχρονος. ου. ὁ. perennaturus, ἄκτιςος.

Ἀχρονοτριβής. nihil morans, celer.

Ἄχροος. ου. ὁ. πονηρός. Lacones nothum & ſpurium uocant.

Ἀχροώτες. οἱ. non depicti, non colorati.

Ἄχρωςος. ου. ὁ. pallidus.

Ἄχρωμος. ου. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀχρώματος. ου. ὁ, ἡ. impudens.

Ἀχρωνυχία. ultimæ noctis excubiæ.

Ἄχυ. ſpecies caſiæ.

Ἄχυλος. ου. inſipidus.

Ἄχυμος. ου. fatuus, inſipidus.

Ἀχυώνυτον. copioſe fluens.

Ἀχυρμιά. ᾶς. ἡ. aceruus palearum.

Ἀχυροδόκη. ης. ἡ. ſtabulum, palearum receptaculum.

Ἄχυρον. ου. τὸ. palea.

Ἀχυρότριψ. tribula, paleam terens.

Ἀχυρώδης. εος. ὁ, ἡ. glumoſus, paleaceus.

Ἀχυρών. ῶνος. ſtabulum palearum.

Ἀχώ. όος. uox.

Ἀχώνευτον. non uſtum.

Ἀχώρ. ῶρος, pro ἀχνὼρ. furfur, ſordes capitis.

Ἀχωρες. ulcera fœtida in capite.

Ἀχώρητον. incomprehenſum, inſeparabile.

Ἀχώριςος. ου. ὁ, ἡ. inſeparabilis.

Α Ψ.

Ἄψ. poſt, mox, iterum, retrò.

Ἀψάλακτος.ου.ὁ.intactus,illæſus.
Ἀψαλᾶν.ſine ſtrepitu incedere.
Ἄψαλτος.ſine pulſu fidium,propriè pſalterij.
Ἄψαυστος.ου.ὁ,ἡ.intactus,non tangens.
Ἀψεγής.έος.ὁ,ἡ.ſine uituperatione.
Ἀψεύδεια.ας.ueritas.
Ἀψευδέστατος.alieniſſimus à mendacijs.
Ἀψευδέω.ῶ.ήσω.κ.κκα.non mentior. Neutr. abſol.
Ἀψευδής.έος.ὁ,ἡ.à mendacio alienus,uerax.
Ἄψαυστος νόμος.inuiolata lex.
Ἄψακτος.ο.ὁ.durus,infrangibilis.
Ἀψηλάφητος.intactus,ἀνέπαφος.
Ἀψήφιστος.ο.ὁ.qui non tulit ſuffragium.
Ἄψηφος.multus,magnus.
Ἀψίκορ.τὸ.καὶ
Ἀψικορία.faſtidium rerum adamatarum.
Ἀψίκορον.τὸ.ſatietas,continua expletio.
Ἀψίκορος.nouitatis cupidus,mutabilis, qui ſtatim ſimul atq; cibum attigerit exurgit ſatur,ac cibũ faſtidit,ἀπὸ τοῦ ἅπτειν καὶ κόρος.
Ἄψιλος.implumis.ἄπτιλος,ἢ πολύπτιλος.
Ἀψιμαχεῖν. acutè & terribiliter pugnare, prælium conſerere.
Ἀψιμαχία. ας. ἡ. præludium belli, uelitaris pugna.
Ἀψίμαχος.cominus pugnans.
Ἀψιμοία.ας.ἡ.ſimultas non diuturna.
Ἀψίνθιον,uel ἀβσίνθιον. Abſinthium, herba quædam extremæ amaritudinis.
Ἄψινθος.ο.idem. Aliquando nomen urbis Thraciæ,ἀψινθὶς uero regio illa.
Ἀψοῤῥοοῦν.retro fluens.
Ἀψίς.ίδος.ἡ.teſtudo, fornix. Item curuatura rotæ, id eſt lignum ſupra rotas tenẽs ſcalas,uel in quo figuntur radij,ligneus rotæ circulus. Atq; in hac ſignificatione quidam primam aſpirant, diciq; uolunt ἀπὸ τοῦ ἅπτειν,id eſt à tangendo,quòd uidelicet rotæ, cum uoluuntur, terram contingant. Homer. Iliad. ε. pro foramine retis ſeu plaga uſurpat. Dicuntur item ἀψῖδες circuli in ſtellis, teſte Plinio li.2.ca.15.& 16.
Ἄψις.ιος.ἡ.tactus,contrectatio.
Ἀψίλοχος.ου.ὁ.plaga retis,fornix,nimis iracundus.

Ἀψοῤῥον.ſubitò,retrò,rurſum.
Ἀψοῤῥος.ὁ.ἡ.retrogradus,retrofugus.
Ἄψος.εος.τὸ.membrum, propriè tamen iunctura membrorum.
Ἀψοφητί.ſine ſtrepitu,ἡσύχως.
Ἄψυκτος.ὁ.infrigefactibilis.
Ἀψυχία.animæ defectus.
Ἄψυχος.ο.ὁ,ἡ.inanimatus,timidus.

A Ω.

Ἄω.μ.άσω.ſpiro,lædo apud Home.
Ἀώς.ſanitas,aurora,dies.
Ἄωρ.ορος.τὸ.enſis. Alij legunt ἄορ.
Ἄωρ.ορος.ἡ.mulier.
Ἀωρέω.negligo,ὀλιγωρῶ.
Ἀωρί.intempeſtiuè,ἀκαίρως.
Ἀωρία.ἡ.immaturitas,deformitas.
Ἀώριος.crudus,immitis, translatio eſt ab immaturis fructibus.
Ἄωρος.ου.ὁ,ἡ.deformis,indecens,intempeſtiuus,ut ἄωροι ὀπῶροι,crudi fructus,non maturi.
Ἄωρτο.pendebat,ἤρμοστο (inquit Herodian.) περὶ ξίφους. Deducitur autem ab ἀρῶ, id eſt ἁρμόζω,cuius futurũ ἄρσω, Aeolice. Præteritum,ἦρκα,ἦρμαι,ἤρμην,ἦρσο,ἦρτο,& Ionice ἄρτο, & pleonaſ. ipſius ω, ἄωρτο. Alij exponunt pro ἐκρέμαντο,ab ἄρω pro κρεμάζω, καὶ κρεμῶ,cuius futurum ἀρῶ, & Aeolice ἄρσω. Vnde ſimiliter ἦρκα,ἤρμην,ἦρσο,ἦρτο,& mutatione longæ uocalis in longam ὤρσω,& pleonaſmo ipſius α, ἄωρτο,poëtice.
Ἄωτος.ο.ὁ.flos. Item lana ouis. Item nõ habens aures,inauritus, quo utitur Gell. imitatione Græcorum.lib.7.cap.6.
Ἀωτεύειν.flores legere,texere,ὑφαίνειν.
Ἀωτέω.floreo,καρποῦμαι. ἢ ἀωτεῖν ὕπνον,τὸν ἀπανθίζειν.

B A.

Βάζω.uociferor,inarticulatè loquor, uagio,Gaza interprete.
Βαβαί. papæ, uox admirantis. Genitiuo iung. ut βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας.

Βιβοαάξ. contemnentis & reijcientis particula apud Ariſtophanem.

Βαβάκτης. ὁ. ſaltator, locutuleius, inſanus.

Βάβαλον. pudenda, αἰδοῖον.

Βάβαξ. ὁ. uanus, garrulus, impudens.

Βάγαιον, & βάγιον. τὸ. magnum.

Βαγώας. Perſica lingua eunuchus.

Βαδᾶς. cinædus.

Βάδδιν. ſacra ſtola.

Βάδην. pedetentim, lentè, ocioſe.

Βαδίζω. μ. ίσω. π. ικα. uado. πόθεν βαδίζεις pro, Vnde uenis? Neut. abſol.

Βαδιοίμην. iturus eſſem, irem.

Βάδισμα. ατος. τὸ. greſſus, inceſſus.

Βαδισμός. ου. ὁ. idem.

Βάδισις. ιος. ἡ. ingreſſio.

Βαδιστία. eundum Attici dicunt, pro βαδιστέον.

Βαδιστικός. qui lubens uadit, ac itineris pedeſtris laborem perfert.

Βάδιστος. ου. ὁ. uadibilis, ut ita dicatur, per quē iter facere poſſumus.

Βάδομαι. diligo.

Βάδος. ου. ὁ, ἡ. itio, βάδισις, ὁδός. Ariſtophan. Auibus δὲ ταῦτα τὸν δ' ἐπὶ τὸν βάδον βαδίζομεν.

Βάζω. μ. άσω. π. ακα. dico. à βῶ ducitur βάζω, ſicut à φῶ φάζω, uel ſyncopa pro βοάζω. Accuſatiuo.

Βάθαιος. ου. ὁ. profundus.

Βαθέως. profundè.

Βάθιστος. profundiſſimus.

Βαθμίς. ίδος. ἡ. gradus, baſis, ueſtigia pedum, ſedes, quod tamen tragicum eſt.

Βαθμός. οῦ. ὁ. gradus.

Βάθος. εος. τὸ. profunditas, prolixitas.

Βάθρα. ας. ἡ ſcala domus.

Βάθρον. ου. τὸ. καὶ

Βάθρος. ὁ. fundamētum, baſis, imæ ſedes, gradus, pes diſci, ſubſellium.

Βαθύγαιος. ου ὁ, ἡ. profundus.

Βαθυγένειος. ου. ὁ. egregiè barbatus.

Βαθύγεων. ω. τὸ. profunda terra, profundam terram habens.

Βαθύγηρως. extremæ ſenectutis, ualde ſenex.

Βαθύγλωσσος. ου. ὁ. eloquens.

Βαθυδίνης. ου. ὁ. habēs uortices aut fluctus profundos.

Βαθύζωνος. ου. ὁ, ἡ. carnoſus, profundè cinctus ut toga ſupernè ſit laxa.

Βαθυκαμπής. ualde inflexus, incuruus.

Βαθυκήτεα. τὸν. piſcoſum, profundum.

Βαθύκολπος. ου. ἡ. magnus ſinus.

Βαθυλήϊον. ager ferax.

Βαθυῶ. profunde.

Βαθυνόω. μ. ώσω. π. κα. profunda facio, augeo.

Βαθύπλουτος. opulentus, εὐδαίμων.

Βαθυῤῥείτης. profundè fluens.

Βαθύῤῥιζος. ου. ὁ. habens radices altas.

Βαθύῤῥοος. ου. ὁ. profundè & citò fluens, altifluus.

Βαθύς. έος. ὁ. profundus, prolixus. ὄρθρος βαθέος, diluculo, cum multum adhuc noctis eſt. ἐν βαθεῖ γήρᾳ, in extrema ſenecta.

Βαθυσκαφής. έος. ὁ, ἡ. profundè foſſus.

Βαθύστρωτος κοίτη. lectus liberaliter ſtratus.

Βαθύσχοινος. ου. ὁ, ἡ. profundus in iuncis.

Βαθύτης. ητος. ἡ. profunditas.

Βαία. mons Cephaleniæ, unde

Βαιάτης. nomen gentile.

Βαίβαμαι. ἀπὸ τοῦ βαίνω.

Βαίνω. μ. ήσομαι. π. βέβηκα. ἀόρ. β. ἔβην. uado, eo, incedo, aſcendo, aſcendere facio, deſcendo, amo, adulor. Neut. ſed Homer. ſæpe actiuè uſurpat.

Βαιόν. paululum, paulatim, parum, ὀλίγον, μικρὸν, pauliſper, non maligne.

Βαΐον. ου. τὸ. καὶ βαΐς. ramus, propriè palmæ, παρὰ τὸ βίᾳ τίκτειν, quòd nō facile reuelli poſſit, quòd hæc arbor natura ſurſum nitatur aduerſus deprimentis manum.

Βαιός. οῦ. ὁ. breuis, paruus.

Βαῖος ου. ὁ. Baius Vlyſſis ſocius.

Βαιοφόρος. ο. ſolennitas oliuarum.

Βαίτη. ης. ἡ. bæta, indumentum ex pellibus conſutis.

Βαίτυλος. ου. ὁ. bætylus, abadir, ſaxū quod pro Ioue Saturnus deuorauit.

Βαίων. piſcis quidam.

Βακίω inebrior, μεθύσκομαι.

Βάκηλος. ου. ὁ. exectus, euiratus, effœminatus, ſtultus, magni corporis, caſtratus.

Βακτηρεύειν.baculo inniti.

Βακτηρία.ας.ἡ.καὶ

Βάκτρον.ου.τὸ.baculus,fuſtis.

Βακχιασμός.ου.ὁ.genus laſciuæ ſaltationis.

Βακχᾶν.hedera coronari.

Βακχεῖον.ου.τὸ.templum Bacchi.

Βακχίβακχος.ου.ὁ.ſic uocabatur Dionyſius in ſacrificijs. Ariſtoph. Equit.ἐωθῦντα καὶ παιῶνα δὲ καὶ βακχίβακχον ᾄσαι.

Βακχιοδώτης.ὁ.qui maximè Bacchum imitatur.

Βακχεῖος.ου.ὁ.pes ex breui & duabus longis.

Βακχεύματα.τὰ.Bacchanalia.

Βακχευτής.ebrius.

Βακχάω,ες βακχέω.immodeſte ago more bacchantium,μαίνομαι,inſanio,bacchor.

Βακχὴ.genus pyri, uel Bacchi ſacrificia,baccha,baſſara. Euripides Caſſandram uocat βακχὴν, id eſt diuino furore afflatam.

Βακχεία.ας.ἡ.inſania,μανία.

Βακχιάδης.Bacchi filius.

Βακχικός.οῦ.ὁ.Bacchicus.

Βάκχος.ου.ὁ.Bacchus. Euſtathius ἀπὸ τῆς βαχῆς deducit, id eſt ab incondito ululatu, quo furentes bacchæ perſonabãt, deinceps autem inſertam literam κ, quo expreſſio fieret immanioris ſoni. Eſt præterea coronæ ſpecies. Item ὁ κλαυθμὸς,eiulatus.

Βακχυλίδης.ου.ὁ.Bacchylides,ex nouem poëtis lyricis unus.

Βαλαιόν.magnum,multum,uelox.

Βαλανάγρα.ας.ἡ.clauis,ſera. παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον.

Βαλανεῖον.ου.τὸ.balneum.παρὰ τὸ τὰς βαλάνους αὔειν. Siquidem balanos ſuccendere ueteribus moris erat.Nam Suid.ſcribit ueteres glandibus ueſci ſolitos, cortices uerò igni alimenta præbuiſſe.

Βαλανεύς.έως.ὁ.balneator,βαλανείτης, πολυπράγμων,πειέργος.

Βαλαναίω.exclamo,clara uoce dico.

Βαλανίζω.glandes excutio.

Βαλανίς.ίδος.ἡ.balneatrix.

Βάλανοι.glandium figura formata medicamenta,quæ ſedi ad ſoluendam aluum inſeruntur.

Βάλανος.ου.ἡ.glans, palmæ fœminæ fructus, ſicut maſculæ ψὴν. Item penis extrema pars.βάλανος μυρεψική,glans unguẽtaria.

Βαλάντιον.ου.τὸ.marſupiũ,ſacculus,ἀκόντιον.

Βαλαντιοτόμος.ου.ὁ.fur,marſupicida, crumenarum præciſor. Saccularius uocatur. uide Aſcon.

Βαλάρους Cernij uocant exules,Pauſan.

Βαλαύστιον.ου.τὸ.flos agreſtis punici.

Βαλβίς.ίδος.ἡ.repagulum, hoc eſt illud unde in certaminibus equorum fit initiũ curſus. Latinis carcer dicitur, quemadmodũ τέρμα,ubi ſiſtitur,Latinè meta.

Βάλλε.iacias,ῥίψαι. Eſt & indignãtis aduer. βάλλε,uel cum α χιτηλασικῷ,ἄβαλε.

Βαλία.ophthalmia.

Βαλίος.equus Achillis.

Βαλικιῶται.Cretenſibus dicuntur ἔφηβοι.

Βάλιος.ου.ὁ.uarius,maculis uarijs diſtinctus.

Βαλιῶται.progenitores,πρόγονοι.

Βάλλα.oppidum Macedoniæ.

Βαλλαῖος.ciuis illius oppidi.

Βαλλίζω.μ.ίσω.tripudio,laſciuio.

Βαλλισμός.οῦ.ὁ.tripudiũ,ſaltatio,quæ ad tympana crepitantia,uel ad cymbala deſaltabatur,cuiuſmodi Parilibus fiebãt Romæ, quæ ῥωμαῖα uocabantur.

Βάλλω.μ.βαλῶ.π.βέβληκα.ἀόρ.β.ἔβαλον. mitto,ſagitto, uulnero, iaculor, iacio, uibro, inſector,percutio.Home. Ilia. ά.αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλλε, proijcere. Λόγοις βάλλειν,eſt inceſſere maledictis,& conuicijs uelut figere, Grego. Βάλλομαι εἰς νοῦν.paſſiua uoce dicitur,pro animaduerto & intelligo, Syneſ. Βεβλημένος εἰς νοῦν à Chryſoſto.dicitur pro eo quod dicimus, qui in animum induxis, & ut faceret cõſilium cepit. Βαλλόμενος ἐφ' ἑαυτοῦ,ſecũ ipſe cogitans, Herodoto. Homer.ἐν θυμῷ βάλλοντο ἕκαστος, in animo uerſabant,memores erant. Item βεβλημένος, proiectus dixit Verg.hoc eſt qui toto corpore proſtratus iacet,id quod in grauibus accidit morbis.

Βαλλωτὴ.marrubium nigrum.

Βάλος.uia per altum.

Βαλός. limen, cælum, βηλός.

Βαμβαίνω. tremo dentibus & pedibus. Verbum tractum ex fuga & timore.

Βαμβακίζω. μ. ίσω. π. ικα. frigore tremo.

Βάμμα. ατος. τὸ. tinctura, ſalſamentum.

Βαναυσία. artificium.

Βάναυσον. τὸ. tractorium.

Βαναυσουργία. idem quod βαναυσία.

Βάναυσος. ου. ὁ, ἡ. caminarius, qui circa fornaces & caminos exercetur. nam βαῦνον Peloponenſes ignis locum uocant, caminum, & αὔειν incendere eſt. Vnde propriè dicitur de artificibus, qui igne opera ſua conficiunt. Sed tranſlata uox eſt poſtea ad omneis arteis, quæ manuum opificio peraguntur, id quod & D. Hieron. annotat li. 1. aduerſus Pelagium, Vt taceam (inquit) de ijs quos Græci βαναύσους uocant, nos ad opera manuum pertinentes poſſumus dicere. Itaq; hoc nomine dicetur mechanicus, ſeruilis, mercenarius, illiberalis, ſedentarius. Ammon. diſtinguit à τεχνίτης. Cæl. lib. 8. cap. 38. & lib. 13. cap. 48.

Βάξις. ιος. ἡ. fama, ſermo, παρὰ τὸ βάζω.

Βάπται. fucati. Item ſacerdotes quidam apud Ariſtoph. Suid. & Politian. Miſc.

Βαπτίζω. μ. ίσω. π. ικα. immergo. Accuſ.

Βάπτισμα, ατος. τὸ, καὶ

Βαπτισμός. οῦ. ὁ. immerſio, lotio, baptiſmus.

Βαπτιστήριον. locus qui uulgò fons dicitur.

Βαπτιστής. tinctor, qui mergit & tingit.

Βαπτός. οῦ. ὁ. tinctus.

Βάπτω. μ. άψω. π. αφα. tingo, lauo, coloro, inficio. Accuſ.

Βάραθρον. ου. τὸ. ſiue ut alij enũciant, βέρεθρον, locus profundior erat Athenis putei modo, in quem noxios ac κακούργους deturbabant. Eius ſuperiora dura quidem erant ac rigida, infima uero laxa & mollia, ut deſcendentes facile demergerentur. Harpocratio annotat Demoſth. in Philippicis abuſum hac dictione pro pernicie tantũ.

Propriè aiunt βάραθρα uocari excauata loca, in quæ demerguntur flumina, παρὰ τὸ βαίνειν, ab aquarum ingreſſu, uel quaſi ἄβατα, quòd ex cauitate peruia non ſint, nec adeunda. Sunt item qui cœnoſa loca eo nomine intelligant. Cæl. libro 9. capite 14.

Βάραθρος. ὁ. βαράθρου ἄξιος ἄνθρωπος, dignus qui in barathrum conijciatur.

Βαραθρώδης. εος. ὁ, ἡ. profundæ altitudinis.

Βάρακος. inſipiens. Et piſcis nomen.

Βαρβαρίζω. uoce, cultu, moribus, ac toto uitæ genere barbarus ſum. Item nouũ quiddam ac peregrinum barbarumq; deſigno.

Βαρβαρισμός. οῦ. ὁ. barbariſmus. Gellius lib. 5. cap. 20.

Βαρβαριστί. barbarè.

Βάρβαροι. ab initio dicebantur, qui difficulter, aſpere, ac duriter loquerentur, ut blæſos balbosq; dicimus. à βάρβαρ abſona uoce, in quam peregrini homines Athenis, cum primum Græce loqui conarentur, ſæpius incidere ſolebant. Deinde ad mores feros atq; aſperos accommodari eſt cœptum, ut pro duro, agreſti, ſæuoq; acciperetur. Item τὸ οὐχ ἑλληνικὸν, ac quicquid peregrinum erat, βάρβαρον uocabant.

Βαρβαρόφωνος. aſpere & obſcure loquens.

Βαρβιτίζειν. canere lyra ſeu barbito.

Βάρβιτος. ου. ὁ. barbitus.

Βάρδιστος. ου. ὁ. tardus, pro βράδιστος.

Βαρέω. μ. ήσω. π. ηκα. grauo.

Βαρέως. grauè, moleſtè.

Βαρζύκη. ἡ. orcitunica dicitur ab aliquibus.

Βάρηκες. gingiuæ, maxillæ, ut quidam uolunt, ea quæ à ſumpto cibo dentibus inhærent.

Βάρημα. τὸ. grauitas.

Βαρηνοί. incolæ oppidi Mediæ.

Βαρῖνος. ου. balagrus piſcis.

Βάρις. ιος. ἡ. domus, nauigiũ, porticus, turris.

Βαρκή. ῆς. ἡ. urbs Libyæ circa Pentapolim.

Βάρος. εος. τὸ. pondus, moles, grauitas, ἄχθος.

Βαρραχᾶν. ſonare, ſaltare, ἠχεῖν, σκιρτᾶν.

Βαρύ. nauicula, καὶ θυμίαμα ἰνδικόν.

Βαρύβρομος. ου. ὁ, ἡ. grauiter ſonans, grauiſtrepus.

Βαρυδαίμων. ονος. ὁ, ἡ. infelix.

Βαρυηχής. έος. ὁ, ἡ. idem quod βαρύβρομος.

Βαρυθυμέω. negligo, ὀλιγωρέω.

Βαρυθυμία.ας.ἡ.acerbitas animi.

Βαρύθυμος.ου ὁ,ἡ.grauis animo.

Βαρυθυμούμενος . ὁ . grauiter inſtigatus , ægre ferens.

Βαρύθω grauor,βαρύνομαι.

Βαρυκάρδιος.ου.ὁ,ἡ.fatuus,mentis expers.

Βαρυκέφαλαι.ῶν.Vitruu.lib.1.cap.2.

Βαρύκτυπος.ὁ.uocalis.Iouis epitheton, à to nitruum fremitu.

Βαρύλλικα.ſaltatio,quæ à mulieribus peragebatur in honorem Apollinis & Dianæ.

Βαρύλυπος.ου.ὁ.dolore affectus.

Βαρύμηνις.ιδος.ὁ,ἡ.memor iniuriæ.

Βαρύνομαι.grauor.βαρύνομαι τοῖς δὲ καὶ τάδε.

Βαρύνω.μ.υνῶ.π.κα grauo,ingraueſco.Accuſ.iung.

Βαρύοδμος.ου.graue olens.

Βαρυοσμός.οῦ.ὁ.idem.

Βαρυπένθεια.ας.ἡ.luctus.

Βαρυπάμων.miſer,grauatus,malus.

Βαρύποτμος.ου.ὁ.ignauus,infelix.

Βαρυποτμότατος.ου.ὁ.infortunatiſſimus.

Βαρυπρεπής.έος.ὁ,ἡ.grauitatem præ ſe ferẽs.

Βαρύπυκνοι.οἱ.qui uelut regiones primas ſpiſſi retentant.Capel.lib.9.

Βαρύς.έος.ὁ.moleſtus,grauis,oneroſus,moroſus,ſuperbus,impudens . Βαρὺς ἐκ τοῖν σκελοῖν,claudus.

Βαρυσίδηρος.ου.ὁ.ῥομφαῖα,grauis enſis.

Βαρυσταθμῆσαι. adducere pondus, grauitatẽ addere.

Βαρυσταθμός.οῦ.ὁ.grauiter ponderans.

Βαρύστονος.ου.ὁ,ἡ. grauiter ſuſpirans , infelix, raucus.

Βαρυσυμφορώτατος. impatienter ferens calamitates.

Βαρύτροποι.οἱ.moroſiores.

Βαρύτης.ητος.ἡ.grauitas,moleſtia,moroſitas,

Βαρύτιμος. ου.ὁ.precioſus,quaſi grauis precij, quòd olim appenderetur æs,non numeraretur.

Βάρυτον.ου.herba ſapina. Dioſcor.li.1.ca.17.

Βαρύτονον στῆθος.anguſtum pectus.

Βαρύφθογγος.ου.ὁ,ἡ.graue ſonans.

Βαρυφροσύνη.ης.ἡ.moleſtia grauis.

Βαρυφωνία.ας.ἡ.uocalitas ſonoritas.

B A.

Βαρύψυχος.ὁ.ἡ.grauis animo,ærumnoſus.

Βασανάω.arguo,διελέγχω,βασανίζω.

Βασανιζομένη.ἡ.ſubagitata,coitum paſſa.

Βασανιζόμενοι.οἱ.quæſtione torti.

Βασανίζω.μ.ίσω.π.ικα.cum diligẽtia examino,probo,torqueo, per quæſtionem extorqueo,exploro. Actiu. Accuſ.

Βασανιστήριον.locus in quo homines torquen (tur.

Βασανιστής.οῦ.ὁ. tortor.

Βασανίστρια.ας.ἡ.tortrix,examinatrix.

Βάσανος.ου.ὁ,ἡ.experientia,experimentũ,probatio,lapis index , cuius attritu fabri aurum uel argentum explorans. Item pro tormenti genere.

Βασίλεια.ας ἡ.regina.

Βασιλεῖα ας.ἡ.regnum,imperium.

Βασιλίδης.regis filius.

Βασίλειον.ου.τό.regia,palatium,aula,ædes imperatoriæ,ſignum regale.

Βασιλειῶ.regnaturio,regnum affecto.

Βασιλευθείς.έντος.ὁ.regnatus.

Βασιλεύς.έως.ὁ.rex. Item imperator & qui uniuerſo exercitui præeſt. Ammonius differre ſcribit à κοίρανος & ἡγεμών . uide ἄναξ. Aliquando ponitur pro ſacrificulo, qui rex erat ſacrorũ, & præerat ſacris Eleuſinijs,iudiciumq; habebat uiolatæ religionis. Item δικαστὰς apud Heſio.Bud. Commentarijs.

Βασιλεύω.μ.εύσω.π.ευκα.regno , regem creo. Neut.genit.

Βασιλή.ἡ.βασιλεία,regnum apud Sophocl.

Βασιλειάω.regnum appeto.Neut.abſol.

Βασιλίδιον.calciamenti genus.

Βασιλίζω.μ.ίσω.π.ικα.regiæ parti faueo.

Βασιλική . domus ampla & ſpacioſa , in qua agebantur cauſæ,conciones & alia id genus. Sic Cic.2. Att. Baſilicam habeo non uillam,frequentia Formianorum.Cæl.li.15.cap.11.

Βασιλικός.οῦ regius,regalis. Item quicquid ſplendidum eſt & magnificum.

Βασιλίνδα . luſus , quo rex aliquis ſorte factus,laborioſum quiddam miniſtro ſimiliter ſorte facto imperat.

Βασιλίς.ίδος.καὶ

Βασιλίσσα.ης.regina.

Βασιλίσκος.ου.ὁ.regulus.

Βάσιμος.ου.ὁ.peruius, πορεύσιμος.

Βάσις.εως.ἡ.greſſus,gradus. Item pes,ſuſtẽtamentum, id quod ſuprapoſitæ fabricæ pondus ſuſtinet,firmamentum. Aliquãdo figuræ nomen apud rhetores.

Βασκαίνω.μ.ανῶ.π.κα.inuideo,indignor,iraſcor,accuſo. Item τοῖς φάεσι καίνειν ἢ τῷ βλέμματι φθείρειν,hoc eſt oculis aſpectuq́ue enecare,faſcinare.Demoſthen.περὶ στεφάνου τῷ βασκαίνοντι dixit ἀντὶ τοῦ συκοφαντοῦντι Neut.datiuo.iung.

Βασκανία.ας.ἡ.inuidia.

Βασκάνια.τὰ. uocabantur ridicularia quædam, quæ apud ueteres fabri ferrarij ante fornaculam appendere ſolebant, inuidiæ auertendæ gratia.Cæl.lib.11.cap.10.

Βάσκανος.ου.ὁ.inuidus,ingratus.

Βάσκας.ου.auis genus.

Βάσκ' ἴθι.uade,accelera:dicta ſunt ἐκ παραλλήλου κατ' ἰσοδυναμίαν,καὶ ταυτολογίαν,apud Homer.

Βασκισμός.οῦ.ὁ.ſaltatio.

Βάσκω.uado,aſcendo. Item dico, maledico.Neut.

Βασμός.ὁ.gradus.

Βασσάρα.ας.ἡ.καὶ βασσαρὶς.ίδος.baccha. Item mulier proſtituta.

Βασσαρικὰ,interpretantur Dionyſiaca.

Βάσσαρος.uulpes apud Cirenæos, Herodo.

Βᾶσσον,pro βαθύτερον, ἄγαν. denſum,fœcundum.

Βάσταγμα.ατος.τὸ.ſuſtentaculum,geſtamen.

Βαστάζοντες.baiuli,geruli.

Βαστάζω.μ.άξω.π.αχα.porto,exporto, baiulo, libro, Actiu.accuſ.

Βάσταχος,Bœotice.diuites.

Βάσταξ.ακος.collum.

Βαστραχαλίζειν.τραχηλίζειν,per mediũ ſecare.

Βατακάρας.dicebatur pinguis, impotens, temulentus,ſomnolentus,& craſſo ingenio, quòd capite deiecto incedere ſales plerunque ſoleant. Eraſ.Chil.

Βαταλίζεσθαι.turpiter & effœminatè uiuere, à Batalo quodã Epheſio tibicine,tam molli & fracto, ut nõ ueritus ſit in ſcena uti calciamentis muliebribus. Eraſ.Chil.

Βάταλος.ου.ὁ.odioſus, turpis : quo nomine dictus eſt Demoſth.ob mollitiem. uide Plutarch. Item podex, cinædus. Βάταλοι quoq; dicebantur Germanorũ equites præſtantiſſimi,authore Plutarcho.Cæl. lib.3. cap.13.& Eraſ.Chil.

Βατάνιον.ου.τὸ.apud Siculos patella dicitur, & πατάνιον pro eodem.

Βατεύω.coëo,inſcendo,ὀχεύω.

Βατέω.uado,abundo.

Βατὴρ.ῆρος.ὁ.meta à qua incipit ſaltatio, limen. Amipſias Comi.ἐπ' αὐτὸν ἥκεις τὸν βατῆρα τῆς θύρας.

Βατιδοσκόπος.uide in βατίς.

Βάτιον.ου.τὸ.paruus cadus. Itẽ βάτιον ſubblandientis puellæ diminutam appellationem eſſe tradunt.Cæl.lib.1.cap.11.

Βατίς.ίδος.ἡ.uel βάτος.ſpecies mollioris piſciculi delicatioris'ue, à cuius ſimilitudine quidam pro molli ac delicato interpretantur, unde & βατιδοσκόποι dicuntur ὀψοφάγοι & gulones.Cæl.ibidem.

Βατός.οῦ.peruius.

Βάτος.ου.ἡ.rubus.

Βάτος.ου.ὁ.menſuræ genus.Bud.in Aſ.

Βατραχίζω.in morem ranæ nato.

Βατράχιον.coloris ſpecies erat, quo ante inuentas perſonas faciem obungebant:item ranunculus.

Βατραχίς.genus ueſtis floridi coloris,qua utebantur ſabularum hiſtriones.

Βατραχομυομαχία. ranarum & murium pugna.

Βάτραχος.ου.ὁ. rana. item tumor ſub lingua, maximè pueros infeſtans.de quo Aëtius.

Βατταρίζειν.impeditè loqui & hæſitanter,balbutire,aut(ut alij malunt)uerſutè & fraudulenter agere,quòd βάσσαρος uulpem ſignificet. ἐπεὶ βάττω θνειὶ ἰσχνοφώνῳ ὄντι. Itẽ effutio,nugas deblattero, ut Cic.ad Atticum, ὁ ἀπαλὸς ἔδοξέ μοι τὰ ἐμὰ βατταρίζειν.Cæl.lib.7.ca.22.& Eraſ.Chil.

Βατταρισμοί.οἱ.nugæ,φλυαρία.

Βαττολογέω.μ.ήσω.π.ηκα.multa & inania lo

quor. Eraſ. Chil. & in Matth. cap. 6.

Βαττολογία. ας. titubantia, quando uidelicet oratio repetitur, multiloquium, cui opponitur λακωνισμός. ſumptum à Batto quopiã inepto poëta, qui in hymnis ſuis eadẽ crebrius iterabat.

Βάττος. ου. ὁ. Battus poëta quidam, qui ſemper eadem repetere ſolebat.

Βατύλη. eſt Theopompi drama.

Βατύλους. uocabãt puſilli corporis fœminas. Cæl. lib. 1. cap. 13.

Βαΰζω. μ. ύσω. π. υκα. occulte dico, baubo, caninam uocem edo, latro. Fictum uocabulum à canum latratu.

Βαυκάλιον. uas uinarium, apud Home.

Βαυκαλος. mollis, delicatus, comptus.

Βαυκίδες. genus calciamẽtorum Ionicorũ.

Βαυκίζεσθαι. laſciuire, θρύπτεσθαι.

Βαυκισμός. ου. ὁ. genus laſciuæ ſaltationis à Bauco quodam inſtitutæ.

Βαῦνος. ου. ὁ. caminus, fornax.

Βαφεύς. έως. ὁ. tinctor.

Βαφή. ῆς. ἡ. tinctura.

Βαφική. ῆς. ἡ. tingendi ars.

Βαφικόν. ad lauandum, colorandum, tingendum accommodum.

Βαφικός. ου. ὁ. infectorius.

B Δ.

Βδάλλω. μ. αλῶ. mulgeo. Acti.

Βδαλοί. aciculæ piſces.

Βδέλλα. ης. ἡ. hirudo, ſanguiſuga.

Βδέλλω, uel βδάλλω, Attice, exprimo, mulgeo, timeo.

Βδέλος. fœtor extinctæ lucernæ, crepitus uentris.

Βδέλυγμα. ατος. τὸ. abominatio.

Βδελυγμία. fœtor, δυσωδία.

Βδελυκτός. ου. ὁ. abominabilis.

Βδελυρεία. ἡ. nugacitas.

Βδελυρός. ου. ὁ. odioſus, execrandus, abominabilis, deteſtabilis, ſacer.

Βδελύττομαι. μ. ύξομαι. π. υγμαι. faſtidio, abominor. Depon. accuſ.

Βδεσύνειν. aluum euacuare.

Βδέω. μ. έσω. π. εκα. pedo. Neutr. abſol. uel cum accuſatiuo, ut apud Ariſtoph. in Pluto, ὁ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.

Βδόλος. pedor.

Βδύλλω. metuo, trepido, deteſtor, odi. Ariſtoph. Equit. καὶ τῶν οἵ τε πλούσιοι δεδίασιν αὐτὸν, ὅτι πτύξας βδύλλων λέγει.

B E.

Βέβαιος. ου. ὁ. καὶ ἡ. ſtabilis, firmus, cõſtans, certus, compertus, & de quo fiduciam habemus. Bud. Com.

Βεβαιότατα. conſtantiſſimè.

Βεβαιοτέρως. conſtantius.

Βεβαιοῦμαι. paſſiuè τὸ πιστοῦμαι ἀστικῶς, hoc eſt pro comperto habeo, affirmo, fidem facio.

Βεβαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo, ſtabilio, roboro. Et eſt βεβαιῶσαι id, quod iuriſconſulti dicunt, præſtare ut habere liceat ei, cui ſtipulatione & ſponſione euictionis cautũ eſt. Et τὸν βεβαιώσαντα προσέχεσθαι, eſt authorem ſuum laudare. Bud. Com.

Βεβαιώσεως δίκη. eſt actio ob euictionem.

Βεβαίωσις. εως. ἡ. confirmatio.

Βεβαιωτής. ὁ. aſtipulor.

Βεβαιωτικός. ου. ὁ. confirmatiuus.

Βεβηκώς. ότος. progreſſus, à βαίνω.

Βέβηλα. ſacra ad quæ prophanis acceſſio erat: quibus opponuntur ἀβέβηλα.

Βέβηλος. ου. ὁ. impurus, prophanus.

Βεβηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. inquino, contamino, prophano. Actiu. accuſ.

Βεβιωμένα. quæ in uita pegimus. Demoſth. ἔξεταζον πράγματα τάδε καὶ ἐμοὶ βεβιωμένα. Cice. imperſonaliter dixit ad Att. Quare ſtomachor omnia? ſed mihi βεβίωται, uiderint iuuenes. Id eſt, Sed mihi uita peracta. Bud. Com.

Βεβλασφῆσθαι. urgere, torqueri.

Βεβρεγμένος. ὑπομεθύων, madidus uino, non plenè ebrius.

Βέβρυχος. pars intra maxillas.

Βεβώς. iens, Atticè pro βεβηκώς.

Βεῖ. iret, πορεύοι. Item uiues, ζήσεις, βιώσῃ. ἐκ τοῦ βέω, βῶ.

Βέθρον, pro βέρεθρον per ſyncopen.

Βέομαι. uim inferre. Sed βινεῖν magis in uſu eſt, uideturq́ παρὰ τὸ βαίνειν deflexum.

Βενιτιᾶν. Venerem appetere.

Βέομαι.

Βέομαι. uiuam, βιώσομαι, Homer.

Βέω. i:ro.

Βέκ. panis. Phrygum uox eſt, de quo Herod. libro. 2.

Βεκκεσέληνος. 8. ὁ. delyrus, ſtupidus, uehemẽter annoſus.

Βίκιος. legumen quoddam cicerculæ non diſſimile.

Βέλεμνον. 8. τὸ. ſagitta, βέλος.

Βελεσιχαρής. ſagittis gaudens. Epitheton Apollinis.

Βέλα. acicula piſcis, ῥαφὶς θαλασσία.

Βέλερα. τὰ. mala, unde Bellerophon quaſi malorum occiſor.

Βέλημα. impedimentũ, καὶ φράγμα ἐν ποταμῷ.

Βελοθήκη. ης. ἡ. pharetra.

Βελόνη. ης. ἡ. piſcis apud Ariſtotelem. Acus Gaza interpretatur & acicula. Roſtrum habet gruis uel ciconiæ ſimilitudine, colorem uerò argenteum, ſpinam uiridis coloris. Significat et acum inſtrumentum. Lucia. in Pſeud.

Βέλος. εος. τὸ. ſagitta, miſſile, telũ, omne quod iacitur ac in longum mittitur, quod genus eſt, lapis, lignũ, plumbum, ferrum, ἀπὸ τοῦ βάλλειν. Aliquando etiam gladius, uulnus, dolor, τὸ ἐκ τοῦ βέλους τραῦμα.

Βέλτερος, καὶ φέρτερος. bonus, præſtans. Non enim ſunt comparatiui, quanquam ſimiliter terminent.

Βέλτιον. melius.

Βελτιόνως. melius.

Βέλτιστος. 8. ὁ. optimus.

Βελτιόω. melius reddo.

Βελτίων. ονος. ὁ, ἡ. melior, κρείττων.

Βεμβικιάω. μ. άσω. π. ακα. καὶ

Βεμβικίζω. uoluo, in gyrum circumagito.

Βέμβιξ. uel βέμβηξ. κος. ἡ. ῥόμβος, turbo, quem pueri ſe exercentes torquent. Capitur pro ſordido & præparco.

Βένθος. εος. τὸ. profunditas, fundum.

Βέννος. ἡ. toga.

Βέομαι. curro, βαίνω, βιάζομαι. Homer.

Βέρεθρον. 8. τὸ. lingua Attica barathrum dicitur, locus cœnoſus.

Βερνδάειν. aufugere, δραπετεύειν.

Βέρνες. fugitiuus, δραπέτης.

B H.

Βῆ. iuit. Aoriſt. 2. eſt παρὰ βῶ, βήσω, ἔβην, & Ionice βῆ accẽtu circumflexo. Nam ſciendum, quòd ſi poſt uocalis alicuius aphæreſin, longa ſyllaba relinquatur, eam circumflecti, ut ἔφης φῆς, ἔβης βῆς. &c. Si uero breuis fuerit, acui, ut ἔβαν βάν, ἔσαν σάν.

Βῆθι. uade, βάδιζε, μέτρα.

Βήτω, paragoge poëtica, pro τοῦ βῆ.

Βηλαῖνος. cœleſtis.

Βῆλος, accentu circumflexo. 8. ὁ. Belus uiri nomen, & fluuij.

Βηλός. accentu acuto. 8. ὁ. Sunt qui hoc nomine aſtrorum ac ætheris ambitum intelligant: alij ſupremum omniaq; circumplectentem aëra: nonnulli etiam olympum.

Significat item pauimentum ἀπὸ τοῦ βαίνειν, id eſt ab inceſſu, ut placuit Euſtathio.

Accipitur & pro ianuæ limine, quam etiam φλιὰν uocant. Cæl. lib. 1. cap. 5.

Βῆμα. ατος. τὸ. altare, tribunal, ſuggeſtum, pulpitum, gradus, ueſtigium, ut in Actis cap. 7. οὐδὲ βῆμα ποδός. Bud. Com.

Βηματίζειν. pedibus metiri.

Βηματιστής. qui ſedet pro tribunali, iudex.

Βήξ. χὸς. ὁ. tuſſis, ut in prouerb. βὴξ ἀντὶ πορδῆς.

Βηρίδες. calciamenta, ἐμβάδας uocant.

Βηριασύω. ſemino. aliàs βηρυασύω.

Βήρυλλος. 8. ὁ. beryllus lapis, & herba.

Βήρυτος. 8. ὁ, ἡ. Berytus, urbs Phœniciæ.

Βῆσσα. ης. ἡ. Beſa urbs Bœotiæ.

Βῆσσα. ης. ἡ. concauitas, uallis, campus. Homeri interpres in Ilia. γ. fertiliſſimum maximeq; peruium locum exponit, id eſt γονιμώτατον καὶ βασιμώτατον τόπον.

Βῆσσαι. ῶν. ſaltus.

Βησσήεις. εντος. ὁ. concauus, flexuoſus.

Βήσωμεν. ἐπιβιβάσωμεν, ἐμβιβάσωμεν.

Βηταρμός. 8. ὁ. genus ſaltationis quæ ab armatis peragebatur.

Βητάρμων. ονος. ὁ. tripudiator, ſaltator ad ſonum. ἀπὸ τοῦ ἡρμοσμένως βαίνειν.

Βήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. tuſſio. Neut. abſol.

Βηχικός. 8. ὁ. tuſſi laborans.

Βήχιον.ν.tuſſilago.

Βηχμός.nutatio capitis.

B I.

Βία.ας.ἡ.uis,uiolentia.

Βιάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.uiolo, uim infero,ui adigo,cogo,cõpello, urgeo, per uim aufero,extorqueo,exprimo,ut apud Cic. Expreſſit hoc ne. eſſitas, ἐβιάσθη, id eſt, Neceſſitate coacti hoc decretum fecerũt. Item inuado, occupo hoſtili more. Aliquando conijcio. Lucia. τὸ πῦρ ἐκ τοῦ καπνοῦ βιαζόμενος, Quòd me ex fumo in flammam conijcerem. Quæ dicta ſunt, paſſiuè item interpretari poſſunt. Dicunt enim Βιάζομαί σε, καὶ βιάζομαι ὑπὸ σοῦ, id quod & Priſcian. admonet lib. 18. Item Conor, nitor. Propriè de rebus inanimatis dici annotat Ammon. ſed id perpetuò uerum non eſt. Accuſ.

Βιαζόμενοι.ui non iure agentes.

Βιαζόω.μ.ώσω.π.ωκα.cogo,uiolo.accu.

Βιάζω.μ.άσω.π.ακα.uiolo. Accuſ.

Βιάθω.proficiſcor, πορεύομαι.

Βίαιον.ου.uiolatio,uiolentum.

Βιαῖος.ο.ὁ. uiolentus, raptor, uehemens, inuitus.

Βιαίων δίκη.actio de ui illata.

Βιάσμαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. cogo,uiolo,uim infero mulieribus.

Βιαρκής.ſufficiens ad uitam.

Βίαρχος.qui commeatui præfectus erat,nam βίος uictum ſignificat.

Βιάσκομαι.uiuo.

Βιασμός.οῦ.ὁ.uiolatio.

Βιαστής.οῦ.ὁ.uiolentus.

Βιαστικός.οῦ.ὁ.idem.

Βιάτωρ.paruus cyathus,cochleare.

Βιάω.μ.άσω.π.ακα.aufero,uiolo.accuſ.

Βιβάζω.μ.άσω.π.ακα. uado,duco, turbo, admitto,admiſſuram facio.

Βιβάθω.μ.άσω.π.ακα.uado.Neutr.abſol.

Βίβασις.ιος.ἡ.genus ſaltationis apud Lacedæmonios,in qua etiã proponebantur præmia,non modo pueris, ſed puellis quoque. Saltu in hac erat opus, interimq́ nates pedibus contingere.

Βιβαστής.οῦ.ὁ.emiſſarius.

Βιβάω.καὶ

Βίβημι.tranſeo,uado,duco.

Βιβύξαντες.οἱ.ἐμβιβάσαντες.

Βιβλάριον.ου.τό.codicillus.

Βιβλιακός.οῦ.ὁ.libroſus.

Βιβλίδιον.τό.libellus.

Βίβλινος οἶνος.uinum auſterum.ab uuæ genere uel à loco ſic appellatum.

Βιβλιογράφος.ου.ὁ.librarius.

Βιβλιοκάπηλος.idem quod βιβλιοπώλης,qui libros uenales habet.

Βιβλίον.ου.τό.uolumen, libellus. inuenitur & in fœminino genere.

Βιβλιοφόρος.ὁ.γραμματοφόρος,tabellio. (xus

Βιβλίς. libellus,aut funiculus ex cortice ne-

Βίβλος.ου.ὁ.papyrus,iuncus,codex,liber,bombyx,biblus.Scribitur per υ quoq́,ſed tunc eſt nomen ciuitatis.

Βιβρώσκω.edo.

Βίη πριάμοιο,βίη ἡρακλείη,uirtus Priami,uirtus Herculea περιφραστικῶς, pro ipſo Priamo & Hercule. Ad eundem modum ἱερὴ ἲς ἀλκινόοιο,pro Alcinoo.

Βίηφι,paragoge poëtica.uis, δύναμις,βία.

Βικός.οῦ.ὁ.uas uinarium,urna habens anſas, lagœna,dolium.

Βινέω.μ.ήσω.π.ηκα.coëo.Neut.abſol.

Βιοδώρα.uictum largiens. Terræ epitheton.

Βιοθάλω.uiuo,præbeo uitæ neceſſaria.

Βιοθρέμμων.ονος.ὁ.homines nutriens.

Βιομήχανος.ου.ὁ.ad uitæ munera ingenioſus.

Βίος.ου.ὁ.uita morti contraria.παρὰ τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ζῆν.Gaza & Cic.βραχὺς γὰρ βίου χρόνος.Itẽ uitæ genus,mores,ætas. Idem, τὸ γὰρ τοῦ βίου παρεληλυθὸς, præterita ætas. & paulò pòſt, τῶν ἄλλων τοῦ βίου μερῶν εὖ διαγεγραμμένων, Cum cæteræ partes ætatis benè deſcriptæ ſunt. Propriè dicitur de hominibus,quemadmodum ζωὴ de irrationalibus. Vnde Ariſtot.uitam definiens βίος ἐστὶ (inquit) λογικὴ ζωὴ, id tamen non ſemper obſeruatur. Significat etiam uictum & facultates quibus uita ſuſtẽtatur, quæq́ ad uitæ uſum pertinẽt. Lucia. βίον δὲ ἄπορον ὡς καλόν με ἡ ἐρημία ἦγον. Idem

alibi ἄδιετ ἄνδρας uocat inopeis & egenos.

Βιὸς.ῦ.ὁ.neruus, arcus. ἀπὸ τῆς βίας, καὶ δυνά-μεως. ταύτης γὰρ χρεία εἰς τὴν τόξου τάσιν.

Βιοτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. uiuo. Gaza ex Cice. πρὸς τὸ εὖ καὶ καλῶς βιοτεύειν, Ad bene beateq́ uiuendum. Quidam tamen propriè ſignificare uolunt, id quod ad uitæ uſum attinet, ſuppeditare.

Βιοτὴ.ῆς.ἡ.modus uiuendi, uita.

Βίοτος.ου.ὁ.uita, & quod accidit uitæ, uictus, omne quod ad uictum pertinet.

Βιόχρηστος.ὁ.uitæ utilis.

Βιόω.μ.ώσω.π.ωκα. uiuo, de hominibus propriè dici uolunt non de brutis aut plantis ſimilibusq́, quemadmodum τὸ ζῆν. Item cogo, & aliquando uado. Ab eo ducitur βιῶμαι, unde & ἐβίων, & ὁ βίος, & βιόω. Herodo. utitur βιῶται, ἀντὶ τοῦ ζῆ, ἢ ζῶντες. Datiuo iung.

Βισαλτία. Biſaltia regio, et urbs Macedoniæ.

Βιστάκια. piſtacia fructus.

Βίτιννα.τὰ. crepidæ.

Βίφορον.ου. ſcandalitium aliqui uocant.

Βιῶμαι, cogo, βιάομαι, βιάζομαι.

Βιῶναι, ἀντὶ τοῦ βιοῶν καὶ ζῆν. uiuere.

Βιώνης. commeatui præ...cus, βίαρχος.

Βιώσιμος.ὁ. ſpem habens uitæ, uitalis. Herodo. οὐκ ἂν ἦν βιώσιμα ἀνθρώποισι, Viuere non poſſent homines, uel nollent. Actiuè accipitur & paſſiuè. βιώσιμος ὁ ἀσθενῶν dicitur qui uicturus uidetur, & euaſurus. βιώσιμον βρέφος, uitalis infans.

Βιωτικά. τὰ. uitialia. ſic uocat D. Paulus quæ ad corporis ſubſidium pertinent.

Βιωτικὸς.ῦ.ὁ. temporalis, mundanus, uitalis.

Βιωτόν. uiuendum. aduerb.

Βιωτὸς.ῦ. uiuendus, uiuibilis. βιωτὸς βίος eadem ratione dicunt, qua Cicero in Lælio, Cui poteſt eſſe uita uitalis (ut inquit Ennius) qui non amici mutua beneuolentia conquieſcat?

Βιωφελῆ.τὰ. in uitæ uſu utilia.

Βιωφελὴς.ὁ.ἡ. uitæ utilis.

B A.

Βλαβερὸς.ῦ.ὁ. nocuus.

Βλάβη.ης.ἡ.καὶ

Βλάβος.ους.τὸ. nocumentum, incommodum, diſpendium, damnum, iactura, pernicies, noxa, fraus, offenſio, uitium. Ariſtoph. in Ranis, οὐδ' ἐπιτρέπει τὸ βλάβος, Tu uerò uitium obſerua.

Βλάβης δίκη. actio damni dati. βλάβης δίκη τοῦ τετραπόδων, actio ob pauperiem à quadrupede factam, quam legem Solon tulit, autore Plutarcho. Bud. Com.

Βλαβυεία.ας.ἡ. uaniloquium.

Βλαβύζω, καὶ

Βλάπτω.μ.άψω.π.αφα. noceo. βλάπτω, ἢ βλάπτομαι accuſ. iung.

Βλάδα. ſtulta, ἄχρα, impoſſibilia, ὁμοῦ.

Βλαδαρὸς. flaccidus, diſſolutus.

Βλάζειν. deſipere, μωραίνειν.

Βλᾶκος. titio, ramus.

Βλιμάζειν. contrectare, tentare.

Βλαῖσα.τὰ. blæſa.

Βλαισὸς.ῦ.ὁ. blæſus. Sic à pleriſque uocatur, cui membra ſoluta ſunt, id eſt παραλυτικός. Item qui literam aliquam exprimere non poteſt, eamq́ non quamlibet ſed certam, quemadmodum Demoſthenes, qui ρ literã eloqui nequibat. Refertur etiam ad alia membra, ut ad manus, pedes, brachia, ut ſit, qui greſſum habet mancum uel oblæſum, ὁ βεβλαμμένος τὸ ἴδιον τῶν ποδῶν, ut quidam interpretantur. Item cui ſuræ ſunt in diuerſum actæ, quales ſunt cancrorum & lacertarum. Latinè ualgi & uatij dicuntur. His opponuntur ῥαιβοί. Cæl. lib. 8. cap. 13. & Bud. in Annot.

Βλαισότης.ἡ. natura uergendi.

Βλαψία. piſcis nomen.

Βλακεία.ας.ἡ. mollities, iactantia. Et βλακας piſcis, qui etiam βλὰξ dicitur.

Βλακεννόμιον. τὸ. in Alexandria uectigal quoddam uocabatur quod aſtrologi perſoluebant. Sic dictum, quòd eos fatui modo adire ſolent. Siquidem βλὰξ fatuum ſignificat. Cæl. lib. 5. ca. 10.

Βλάκευμα. contemptus, deſpectus.

Βλακεύω.μ.εύσω.π.ευκα. torpeo, pigreſco, & de ijs dicitur, qui obeundis negotijs nimio plus deſident, ac quadam mollitie et

Βήχιον.ου.τὸ.tuſſilago.

Βηχμός.nutatio capitis.

B I.

Βία.ας.ἡ.uis,uiolentia.

Βιάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.uiolo, uim infero,ui adigo,cogo,cõpello, urgeo, per uim aufero,extorqueo,exprimo, ut apud Cic. Expreſſit hoc neceſſitas, ἐβιάσθη τοῦτο, id eſt, Neceſſitate coacti hoc decretum fecerũt. Item inuado, occupo hoſtili more. Aliquando conijcio. Lucia. τὸ πῦρ ἐκ τοῦ καπνοῦ βιαζόμενος, Quòd me ex fumo in flammam conijcerem. Quæ dicta ſunt, paſſiuè item interpretari poſſunt. Dicunt enim Βιάζομαί σε, καὶ βιάζομαι ὑπὸ σοῦ, id quod & Priſcian. admonet lib. 18. Item Conor, nitor. Propriè de rebus inanimatis dici annotat Ammon. ſed id perpetuò uerum non eſt. Accuſ.

Βιαζόμενοι.ui non iure agentes.

Βιαζόω.μ.ώσω.π.ωκα.cogo,uiolo.accu.

Βιάζω.μ.άσω.π.ακα.uiolo. Accuſ.

Βιάθω.proficiſcor,πορεύομαι.

Βίαιον.ου.uiolatio,uiolentum.

Βίαιος.ου.ὁ. uiolentus, raptor, uehemens, inuitus.

Βιαίων δίκη.actio de ui illata.

Βιάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. cogo,uiolo,uim infero mulieribus.

Βιαρκής.ſufficiens ad uitam.

Βίαρχος.qui commeatui præfectus erat,nam βίος uictum ſignificat.

Βιάσκομαι.uiuo.

Βιασμός.οῦ.ὁ.uiolatio.

Βιαστής.οῦ.ὁ.uiolentus.

Βιαστικός.οῦ.ὁ.idem.

Βιάτωρ.paruus cyathus,cochleare.

Βιάω.μ.άσω.π.ακα.aufero,uiolo.accuſ.

Βιβάζω.μ.άσω.π.ακα. uado,duco, turbo, admitto,admiſſuram facio.

Βιβάθω.μ.άσω.π.ακα.uado. Neutr.abſol.

Βίβασις.ιος.ἡ.genus ſaltationis apud Lacedæmonios,in qua etiã proponebantur præmia,non modo pueris, ſed puellis quoque. Saltu in hac erat opus, interimq́ nates pedibus contingere.

Βιβαστής.οῦ.ὁ.emiſſarius.

Βιβάω.καὶ

Βίβημι.tranſeo,uado,duco.

Βιβύξαντος.οἱ.ἐμβιβάσαντος.

Βιβλάριον.ου.τὸ.codicillus.

Βιβλιακός.οῦ.ὁ.libroſus.

Βιβλίδιον.τὸ.libellus.

Βίβλινος οἶνος.uinum auſterum.ab uuæ genere uel à loco ſic appellatum.

Βιβλιογράφος.ου.ὁ.librarius.

Βιβλιοκάπηλος.idem quod βιβλιοπώλης,qui libros uenales habet.

Βιβλίον.ου.τὸ.uolumen, libellus. inuenitur & in fœminino genere.

Βιβλιοφόρος.ὁ.γραμματοφόρος,tabellio. (xus

Βιβλίς. libellus,aut funiculus ex cortice ne-

Βίβλος.ου.ὁ.papyrus,iuncus,codex,liber,bombyx,biblus. Scribitur per υ quoq;,ſed tunc eſt nomen ciuitatis.

Βιβρώσκω.edo.

Βίη πριάμοιο,βίη ἡρακλέη,uirtus Priami,uirtus Herculea περιφραστικῶς, pro ipſo Priamo & Hercule. Ad eundem modum ἱερὴ ἴς ἀλκινόοιο,pro Alcinoo.

Βίηφι,paragoge poëtica.uis,δύναμις,βία.

Βικός.οῦ.ὁ.uas uinarium,urna habens anſas, lagœna,dolium.

Βινέω.μ.ήσω.π.ηκα.coëo.Neut.abſol.

Βιοδώρα.uictum largiens. Terræ epitheton.

Βιοθάω.uiuo,præbeo uitæ neceſſaria.

Βιοθρέμμων.ονος.ὁ.homines nutriens.

Βιομήχανος.ου.ὁ.ad uitæ munera ingenioſus.

Βίος.ου.ὁ.uita morti contraria.παρὰ τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ζῆν.Gaza & Cic.βραχὺς γὰρ βίου χρόνος. Itẽ uitæ genus,mores,ætas. Idem, τὸ γὰρ τοῦ βίου παρεληλυθὸς, præterita ætas. & paulò pòſt,τῶν ἄλλων τοῦ βίου μερῶν εὖ διαγεγραμμένων, Cum cæteræ partes ætatis benè deſcriptæ ſunt. Propriè dicitur de hominibus,quemadmodum ζωὴ de irrationalibus. Vnde Ariſtot.uitam definiens βίος ἐστὶ (inquit) λογικὴ ζωὴ, id tamen non ſemper obſeruatur. Significat etiam uictum & facultates quibus uita ſuſtẽtatur, quæq; ad uitæ uſum pertinẽt. Lucia.βίον δὲ ἄπορον ἀπὸ καλάμου καὶ ἑρμιᾶς ἔχον. Idem

alibi ἀβίους ἄνδρας uocat inopeis & egenos.

Βιός. ȣ̃. ὁ. neruus, arcus. ἀπὸ τῆς βίας, καὶ δυνάμεως. ταύτης δὲ χρεία ἐς τὴν τόξȣ τάσιν.

Βιοτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uiuo. Gaza ex Cice. πρὸς τὸ εὖ καὶ καλῶς βιοτεύειν, Ad bene beateq́ uiuendum. Quidam tamen propriè ſignificare uolunt, id quod ad uitæ uſum attinet, ſuppeditare.

Βιοτή. ῆς. ἡ. modus uiuendi, uita.

Βίοτος. ȣ. ὁ. uita, & quod accidit uitæ, uictus, omne quod ad uictum pertinet.

Βιόχρηστος. ὁ. uitæ utilis.

Βιόω. μ. ώσω. π. ωκα. uiuo, de hominibus propriè dici uolunt non de brutis aut plantis ſimilibusq́, quemadmodum τὸ ζῆν. Item cogo, & aliquando uado. Ab eo ducitur βιῶμι, unde & ἐβίων, & ὁ βιὸς, & βιῶναι. Herodo. utitur βιῶναι, ἀντὶ τȣ̃ ζῆν, ἢ ζήσονται. Datiuo iung.

Βισαλτία. Biſaltia regio, et urbs Macedoniæ.

Βιςάκια. piſtacia fructus.

Βίττιννα. τὰ. crepidæ.

Βίσφον. ȣ. ſcandalitium aliqui uocant.

Βιῶμαι, cogo, βιάομαι, βιάζομαι.

Βιῶναι, ἀντὶ τȣ̃ βιωῦ καὶ ζῆν. uiuere.

Βιβεῦς. commeatui præ . . tus, βίαρχος.

Βιώσιμος. ὁ. ſpem habens uitæ, uitalis. Herodo. ἐκ ἂν ἦν βιώσιμα ἀνθρώποισι, Viuere non poſſent homines, uel nollent. Actiuè accipitur & paſſiuè. βιώσιμος ὁ ἀσθενῶν dicitur qui uicturus uidetur, & euaſurus. βιώσιμον βρέφος, uitalis infans.

Βιωτικά. τὰ. uitialia. ſic uocat D. Paulus quæ ad corporis ſubſidium pertinent.

Βιωτικός. ȣ̃. ὁ. temporalis, mundanus, uitalis.

Βιωτόν. uiuendum. aduerb.

Βιωτός. ȣ̃. uiuendus, uiuibilis. βιωτὸς βίος eadem ratione dicunt, qua Cicero in Lælio, Cui poteſt eſſe uita uitalis (ut inquit Ennius) qui non amici mutua beneuolentia conquieſcat?

Βιωφελῆ. τὰ. in uitæ uſu utilia.

Βιωφελής. έος. ὁ, ἡ. uitæ utilis.

B Λ.

Βλαβερός. ȣ̃. ὁ. nocuus.

Βλάβη. ης. ἡ. καὶ

Βλάβος. εος. τὸ. nocumentum, incommodum, diſpendium, damnum, iactura, pernicies, noxa, fraus, offenſio, uitium. Ariſtoph. in Ranis, σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος, Tu uerò uitium obſerua.

Βλάβης δίκη. actio damni dati. βλάβης δίκη τῶν τετραπόδων, actio ob pauperiem à quadrupede factam, quam legem Solon tulit, authore Plutarcho. Bud. Com.

Βλαβυεία. ας. ἡ. uaniloquium.

Βλαβύσσω, καὶ

Βλάπτω. μ. άψω. π. αφα. noceo. βλάπτω, ἢ βλάπτομαι accuſ. iung.

Βλάδα. ſtulta, ἄωρα, impoſſibilia, ὠμά.

Βλαδαρός. flaccidus, diſſolutus.

Βλάζειν. deſipere, μωραίνειν.

Βλᾶκος. titio, ramus.

Βλαμάζειν. contrectare, tentare.

Βλαίσια. τὰ. blæſa.

Βλαισός. ȣ̃. ὁ. blæſus. Sic à pleriſque uocatur, cui membra ſoluta ſunt, id eſt παραλυτικός. Item qui literam aliquam exprimere non poteſt, eamq́ non quamlibet ſed certam, quemadmodum Demoſthenes, qui ρ literã eloqui nequibat. Refertur etiam ad alia membra, ut ad manus, pedes, brachia, ut ſit, qui greſſum habet mancum uel oblæxſum, ὁ βεβλαμμένος τὸ ἴθος τῶν ποδῶν, ut quidam interpretantur. Item cui ſuræ ſunt in diuerſum actæ, quales ſunt cancrorum & lacertarum. Latinè ualgi & uatij dicuntur. His opponuntur ῥαιβοί. Cæl. lib. 8. cap. 13. & Bud. in Annot.

Βλαισότης. ȣ. natura uergendi.

Βλαψία. piſcis nomen.

Βλακεία. ας. ἡ. mollities, iactantia. Et βλακέας piſcis, qui etiam βλὰξ dicitur.

Βλακεννόμιον. τὸ. in Alexandria uectigal quoddam uocabatur quod aſtrologi perſoluebant. Sic dictum, quòd eos fatui modo adire ſolent. Siquidem βλὰξ fatuum ſignificat. Cæl. lib. 5. ca. 10.

Βλάκευμα. contemptus, deſpectus.

Βλακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. torpeo, pigreſco, & de ijs dicitur, qui obeundis negotijs nimio plus deſident, ac quadam mollitiei or

pent. Damaſcius, καὶ πρoσῆκον τῶ λόγῳ τοὺς ἐν ἔργῳ βλακεύοντας. Apud Hippoc. legitur pro uilipendo, contemno. Huic opponitur σπουδάζω. Bud. Com.

Βλακία. ας. regio quædam prope Cumen.

Βλακικός. ὃ. ὁ. ignauus, βραδύς.

Βλακικώτερον. ſtolidius, ignauius.

Βλακός. ὃ, ὁ. mollis, inutilis, nomen piſcis.

Βλάνος. gramioſus, lippus, τυφλώδης.

Βλάξ. κος. ὁ. mollis, delicatus, laſciuus, qui ſe inaniter iactat. Item ſtolidus, ſtupidus, qui neſcit res diſcernere: à piſce prorſum inutili nomine inflexo, quem ne canes quidem attingant.

Βλαπτικόν. τὸ. noxium.

Βλάπτω. μ. άψω. π. αφα. noceo, ſum impedimento, aduerſor. Genitiuo, uel accuſ. iung.

Βλασοῦται. obliquatur.

Βλαστάνω. καὶ

Βλαστῶ. ῶ μ. ήσω. π. ηκα. germino, ſuppullulo, emergo, exiſto, naſcor. Neutrum abſol.

Βλάστη. ης. ἡ. fœtus, germen.

Βλάστημα. ατος. τὸ. καὶ

Βλαστός. ὃ. ὁ. germē, ramulus. παρὰ τὸ βλαστάνειν, τὸ αὔξειν.

Βλαστολογία. decacuminatio, ut uertit Gaza.

Βαστολογῶ. decacumino. Bud. Com.

Βλάστησις. ἡ. germinatio.

Βλασφημέω. ῶ. μ. ήσω. π. ηκα. maledico ſuperiori, honoriq; & dignitati alterius derogo, execro, uitupero, conuitior, cõuitijs inceſſo, uerbis calumniam infero.

Βλασφημία. ας. ἡ. blaſphemia, execratio, maledictio, uituperatio, conuicium. Lucia. de duobus philoſophis inter ſeſe contumelioſe altercantibus, καὶ ὅλας ἁμάξας βλασφημιῶν κατασκέδασαν ἀλλήλων, Et ſolida plauſtra conuicijs onuſta, inter ſe effundebant.

Βλάσφημος. ου ὁ. maledicus, execrabilis.

Βλαῦται. αἱ. βλαῦδες. calcei, crepidæ.

Βλαύτιον. ου τὸ. ſolea.

Βλαυτοῦν. nectere calceos, πλέκειν σανδάλιον.

Βλαψιγονία. ας. ἡ. dicitur cum apes morbo, ignauia, aut infœcunditate naturali fœtũ non peragunt.

Βλαψίφρων. ſtolidus.

Βλεῖο. percuteteris. Aoriſt. β. optatiui medij, ἀπὸ τοῦ βλῆμι.

Βλεὶς. percuſſus, βληθείς.

Βλεννόμυξος. mucoſus, flaccidus.

Βλεμεαίνω. circumſpicio cum ſuperbia, uim & alacritatem aſpectu oſtendo, ſuperbio. Neutr. abſol.

Βλέμμα. ατος. τὸ. aſpectus, acies.

Βλέννα. mucus.

Βλεννός. ὃ. ὁ. ſegnis, ignauus, fatuus.

Βλέννος. ους. τὸ. ſordes.

Βλεννώδης. εος. ὁ, ἡ. ſordidus.

Βλέπησις. aſpectus.

Βλεπιδαίμων. ſideratus, deformi aſpectu, diſtortis oculis, quaſi à dæmone percuſſus. Cæl. lib. 2. cap. 21.

Βλέπος. εος. τὸ. Attice, ἀντὶ τοῦ βλέμμα. aſpectus, obtutus.

Βλέπω. μ. ψω. π. φα. intueor. uideo, cerno, aſpicio. Item ἀντὶ τοῦ ζῆν, id eſt uiuere. Euripid. in Hecuba, τόδ' αὐγὴν, ὃ βλέποντε μὲν ἐλθόντα φέγγος ἐκκρύψω. ſic Dido apud Vergi. Vitam pertæſa, tædet (inquit) cœli conuexa tueri. Ammon. diſtinguit à ὁράω. Accuſ.

Βλαισός. ὃ. ὁ. incuruus, qui crura habet inuerſa & genua in poſteriora reflexa.

Βλεφαρίς. ίδος. ἡ. pili palpebrarum, cilia.

Βλέφαρον. ου. τὸ. palpebra, pellis oculos claudens, ὀμματόφυλλον, ut interpretatur Oppiani interpres, quaſi dicas, oculare foliũ. παρὰ τὸ φάρος, καὶ ἱμάτιον ἂν εἶναι τοῦ βλέποντος, quòd oculi indumentum ſit. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῷ βλέπειν αἴρεσθαι.

Βλήδην. iactim, μετὰ τοῦ βάλλειν.

Βλῆθα. panis intritus.

Βλήματα. τὰ. iacula.

Βλήμενος. ου. percuſſus, pro βεβλημένος, abiecto augmento, poëticè & Ionicè.

Βλῆτα. idem quod βλήματα.

Βλήτιται. caſtratur.

Βλητικά. quæ uulneri patent.

Βλητός. attonitus, apoplecticus.

Βλῆθρον. ου. τὸ. clauus ligneus, peſſulus.

Βληχάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. balo. Depon. abſol.

Βληχή.ῆς.ἡ

Βλήχημα.ατος.τό.balatus.

Βλίχημος.ſtultus,ſimplex.

Βλῆχρον.herbæ ſpecies. ſed βληχρὸν, ὄσπριον, Hippocr.

Βληχρός.ῦ.debilis.παρὰ τὸ βεβλῆσθαι, ὁ καταβεβλημένος, καὶ πεπαλαιωμένος. Pind. dixit ἐπὶ τῆς ἰσχύος, ἀπὸ τῆς βέβληκα, ὁ καταβάλλων. Dicitur & ἀβληχρὸς, quemadmodũ ςάχυς & ἄςαχυς, πᾶς & ἅπας.

Βλήχων.ωνος.ὁ.pulegium herba,pro γλήχων Atticè. Accipitur & pro pube.

Βληχωνίας.ου.ὁ.potio ex pulegio herba. Ariſtopha. Pace. ἀλλὰ κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν.

Βληχώνιον.ου.idem quod βλήχων.

Βλιμάζειν.mamillas tractare,aut etiam mulierum pudenda. Propriè autẽ de auibus cum illas empturi tractamus. Ariſtoph. Auib. ἔπειτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους, οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες, Poſtea capientes uendunt congregatos, Hi autem emunt palpantes. τὰ κρέα τῶν μαλισῶν φυγῶν.

Βλιτάς.ἡ.mulier imbecillis.

Βλιτομάμας.ου.ὁ. uel βλιτόμας. ſtupidus, bardus,ſtolidus. Ariſtoph. Nebul. καὶ σὺ καλοῦ σε βλιτομάμαν.

Βλίτον.ου.blitum herba,beta.

Βλίττω.aufero mel à fauis.

Βλοσυρός.ῦ.ὁ.rigidus,grauis, terribilis, truculentus, παρασεσυρμένον, καὶ ταυρηδὸν βλέπων. ἀπὸ τῆς βάλλειν, καὶ τιτρώσκειν τοῖς ὄσσοις.

Βλοσυρῶπις.ιδος.terribilis,aſpectu horribilis.

Βλοσυρωπός.ῦ.ὁ.toruus oculis.

Βλυβάζειν.βλιμάζειν.

Βλύζω.μ.ύσω.π.υκα.ſcaturio,effundo aquas, & ſcaturire facio. A murmure et ſono ſcaturientium aquarum ſic dictum. Neutr. abſol.

Βλύω.idem.

Βλωθρή.pinus,abies,pirus.

Βλωθρός.ῦ.ὁ.altus,frondoſus,uirens,uegetus, longus,ſurſum pullulans.

Βλώσκω.uado,clamo,ſerpo.Neutr.abſolut.

Βλωμός.ῦ.ὁ.morſus,bolus,panis fragmentũ. Vnde ὀκτάβλωμος ἄρτος apud Heſiod. id eſt octo fragmentorum.

Βλώσυρος.terribilis.

B O.

Βοάγριον.ου.τό.ſcutum ex pellibus boum agreſtium fabricatum.

Βοάγριος.ου.ὁ.ſtultus.

Βοαθόμος.ὁ.auxiliator, ὁ εἰς τὴν βοὴν ἥκων μάχην, ταχύς.

Βοάειον.ου.τό.quod ad boues pertinet.

Βοαρμία,Mineruæ epitheton, παρὰ τὸ ἁρμόσαι καὶ ζεῦξαι εἰς ζυγὸν καὶ ἄροτρον βόας.

Βοᾶσι.pro βοῶσι contractum ex βοάασι.

Βοαύλιον.ου.τό.bouile.

Βοάω.μ.ήσω.π.ηκα. clamo, uoco, boo. Neutrum abſol.

Βόεια.ας.ἡ.bouina pellis.

Βόειος.ου.ὁ.bouinus.

Βοεύς.έως.ὁ.lorum propriè, & pro rudente ponitur.

Βοή.ῆς.ἡ.clamor,uox. Lucian. καὶ βοῆς μεστὸν ἦν τὸ συμπόσιον. Βοὴν ἀγαθὸς ab Home. uocatur Menelaus, ut minimè formidoloſus in bello, propterea quòd quibuſdam in bello uox præ formidine intercipiatur.

Βοηδρομεῖν.cum feſtinatione adeſſe, auxiliari periclitanti.

Βοηδρομία.feſtum quoddam apud Athenienſeis,curſus cum clamore.

Βοηδρομιών.ῶνος.ὁ.Iunius.

Βοηδρόμος.ου.ὁ.adiutor.

Βοήθεια.ας.ἡ.auxilium, exercitus, præſidium.

Βοηθέω.μ.ήσω.π.ηκα.auxilior, adiuuo. Per ſuccurro ſignificantius exprimitur Latinè,quàm per adiuuo. Nam iuuamus laborantem, & βοηθεῖν inde dictum eſt quòd ad uocem periclitantis & quiritantis ſuccurritur,quod & βοηδρομεῖν uocant. Bud. Commentarijs.

Βοηθικός.ῦ.ὁ.facilis ad opem præſtandam.

Βοηθόος.ου.ὁ.celer in ferendo auxilio, expeditus in pugna. Theocri. ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηθόοι.

Βοηθός.ῦ.ὁ.fautor,adiutor.

Βοηλασία.ας.ἡ.præda,& expulſio boum.

Βοηλατεῖ.uaſtat.

Βουλατέω.μ ήσω.π.ηκα.agito boues.

Βουλάτης.ου.ὁ.bubulcus,bubſequa.

Βοηθός.ύ@.ἡ clamor.

Βόθιον.foſſula,bulcus appellatum curuum & anguſtum in ea oculi tunica, quæ cornea dicitur.

Βόθρος.ου.ὁ fouea,puteus,fundamentum.

Βόθυνος.ου.ὁ.fouea,foſſa.παρὰ τὸ βαθύς.

Βοιδάριον.ου.τὸ.καὶ

Βοίδιον.ου.τὸ.bucula.

Βοικός.ῦ.ὁ.bouinus.

Βοιωτάρχης.ου.ὁ. hoc nomine dicebatur apud Bœotios magiſter equitum.

Βοιωταρχία.ας.ἡ.imperium Bœotiæ.

Βοιωταρχῶν.ὁ.Bœotiæ præfectus.

Βοιωτιάζω.lingua loquor Bœotica.

Βοιωτικός.ῦ.ὁ.Bœoticus.Pro craſſo accipiũt Græci.Bœotij enim hebetes,unde Horat. Bœotum in craſſo iurares aëre natum.

Βολαί. olim dicebantur dolores qui ſentiuntur in partu.

Βόλαιος.ου.ὁ.impetuoſus,irretitus.

Βολβάκιον.ου.bulbulus.

Βολβῶδη. magna iactare,μεγαλοῤῥημονεῖν.

Βόλβιτον.ου.τὸ.uel βόλιτον.ſtercus boum. Feſtus bulbitare Latinis hinc inflexum putat, quod ſignificat puerili ſtercore inquinare.Cal.lib.6.cap.18.

Βολβός.ῦ.ὁ.bulbus,tuber.

Βολέω.μ ήσω.π.ηκα.percutio. Actiu.accuſ.

Βολεών.ſterquilinium.

Βολή.ῆς.ἡ.iactus,ſparſio,percuſſio,ictus.

Βολίζω.μ.ίσω.π.ικα. bolidem ſubmitto, nauticum perpendiculum iacio uel demitto. Bud.Com.

Βολίς.ίδος.ἡ.miſſilis haſta,iaculum,pondus funiculo affixum, quo demiſſo nautæ explorant altitudinẽ maris. Vocatur perpendiculum nauticum.Bud.ibidem.

Βολίταινα ἡ.polypi ſpecies.

Βολίτινος.ου.ὁ.ſtercoreus.

Βόλιτος.ου.ὁ.ſtercus maxime aſinorum & boum. Atticum eſt ἀντὶ τοῦ βόλβιτον. Cal. lib.6.cap.18.

Βόλος.ου.ὁ.rete piſcatorum,id eſt funda. Capitur abſolute pro retis iactu,ut βόλον πρίαſθαι,apud Plutarchum,iactum emittere apud Valer. Significatur itẽ aleæ iactus, atq; ita Plautus uſus eſt in Rudente. Oh Neptune ſalue, nec te aleator ullus eſt ſapientior. Profectò nimis lepide iecisti bolõ, periurium perdidiſti. Sunt uerba Trachalionis ſerui exiſtimantis lenonem naufragio periiſſe. Dicitur etiam βόλος,πλοῖνός,καὶ παιστικὸς καὶ κυβευτικός. Eſt etiã βόλος τῶν ὀδόντων in ueterinis, cum dentes pullinos amittunt. Ariſtot.li.6.de Hiſtor. ὅμως δὲ μάλιστα γνωρίζεται ἡ ἡλικία μετὰ τὸν βόλον τῶν κυνόδοντι. Significat item τὸ βαλλόμενον εἰς ἄγραν ἰχθύων.Bud.in Annot.& Com.

Βόλοχον.ου.bdellium.

Βολωσία.ας.ἡ.εἰλείθυια, Lucina,quæ à parturientibus inuocabatur.βολαὶ γὰρ αἱ ὠδῖνες.

Βομβάζειν.irridere,cauillari.

Βόμβαξ.θαυμαστός.

Βομβαύλιος.tibicen,αὐλητής.

Βομβέω.μ.ήσω.π.ηκα.reſono.Neut.abſol.

Βομβηδόν.aduerb.cum ſtrepitu.

Βόμβος.ου.ὁ.bombus,ſonus apum.

Βομβύκια.τὰ.bombycia.

Βομβύλιον.calicis genus.

Βομβύλιος.ου.ὁ.apis genus,obſtreperus.

Βόμβυξ.κος.ὁ.bombyx,inſecti genus.

Βοοθύτης.qui uictimas cædit,ὁ τοὺς βόας βάλλων πελέκει.

Βορά.ᾶς.ἡ.pabulum,cibus,uorago.

Βορβορυταί. hæretici quidam uocati ſunt, à cœno, quòd turpiſſimas libidines ſacris ſuis immiſcerent.

Βόρβορος.ου.ὁ.cœnum,lutum, limum,cloaca.

Βορβοροτάραξις.ου.ὁ.turbulentus, cœno & tumultu implens omnia. Ariſtoph. Equit.ὁ βορβοροτάραξι καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν ὁμῶν ἀνατετυρβακώς.

Βορβορυγμός.ῦ.ὁ. tumultus & ſtrepitus uentris aut aquæ.

Βορβορωπός.ῦ.ὁ.turpis,fœtorem inferens.

Βορέας.α.ὁ.aquilo.

Βόρειος.ου.ὁ.aquilonaris.

Βορός.ου.ὁ.edax.

Βοῤῥᾶς.ᾶς.ὁ.aquilo,boreas.

Βοῤῥάθεν. ab aquilone.
Βοῤῥῆον. boreas.
Βόσις. ιος. ἡ. cibus.
Βοσκάς. genus piſcis uiſcoſi.
Βοσκή. ἡ. νομή.
Βόσκημα. ατος. τὸ. pecus, grex.
Βοσκηματώδης. εος. ὁ. beſtialis.
Βόσκομαι. καὶ
Βόσκω. paſco, paſcua præbeo.
Βόσκων. οντος. ὁ. paſtor.
Βόστρυξ. χος. ὁ. muliebris capillus, cæſaries.
Βοστρύχια. fraces, σίμφιλα.
Βοστρυχίζομαι. calamiſtror, cincinnatus ſum.
Βοστρυχίζω. alo comam.
Βόστρυχος. ου. ὁ. cæſaries, plexi mulierum crines.
Βοτάνη. ης. ἡ. herba.
Βοτανίζω. herbas noxias uello, quod Latinis runco dicitur.
Βοτανισμός. οῦ. ὁ runcatio, id eſt euulſio inutilium aut noxiarum herbarum.
Βοτανολογῶ. herbas carpo & colligo.
Βοτῆρες. οἱ. caſæ paſtorum, gurguſtia.
Βοτήρ. ῆρος. ὁ. paſtor.
Βοτηρικός. ὁ. paſtoralis.
Βοτόν. οῦ τό. armentum, ouis.
Βοτός. οῦ. ὁ. βόσκημα, τροφή, alimentum.
Βοτρύδιον. ου. τό. genus ornamenti muliebris.
Βοτρυδόν. racematim, botri in morem.
Βοτρυμός. uindemia.
Βοτρυόδωρος. ου. ὁ, ἡ. racemos elargiens.
Βοτρύεντες. οἱ. uuæ, conditiuij racemi.
Βοτρυοστέφανος. ου. botryonũ ſertis redimitus.
Βότρυς. υος. ὁ. racemus.
Βου. nihil per ſe ſignificat, ſed in compoſitione dictiones auget. à bouis magnitudine, qui βοῦς dicitur.
Βοῦα. ἀγέλη παίδων.
Βουάγορ. paſtor.
Βουάλια. τά. ornamenta quæ circa manum feruntur, præſertim à mulieribus.
Βούβαλος. bubalus.
Βουβάρας. magnus, grauis, ſuperbus.
Βουβός. οῦ. mutus.
Βούβοσις. uoracitas.
Βούβοτος. ου. ὁ, ἡ. pabulo abundans.
Βούβρωστις. ιος. ἡ. magna fames, œſtrum, tribulatio, triſtitia, & pro quauis uolucri apud Nicandrum.
Βουβωνική. ῆς. ἡ. morbus quando cum inflammatione tumet teſticulus, & dolor ad inguina peruenit.
Βουβών. ῶνος. ὁ. pubis, inguen, & inflatum quod generatur ex aluo. Lucian. ἄχρι ἐς βουβῶνας, Vſq; ad inguina. Pro axilla, apud Nicandr. de The. ἀσκαλίστῃ ἔσχε εἰς βουβῶνας ἑλίξας.
Βουβωνιάω. laboro ex inguine, intumeo. Ariſtopha. Ranis, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον· ἐγὼ μὲν ἂν ἐς τὸ βαλανεῖον βούλομαι. ὑπὸ τοῦ κόπου γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιῶ. Id eſt, O Iuppiter rex, res laborum quanta? Ego quidem igitur in balneas ire uo. Præ doloribus enim renes doleo, hoc eſt φλεγμαίνω τοὺς βουβῶνας.
Βουβωνοκήλη. ης. ἡ. inguinis ramex.
Βουγάιος. ου. ὁ. iactator.
Βουγενής. έος. ἡ. apis, quòd ex boum oſſibus naſcatur.
Βούγλωσσις. piſcis nomen & herbæ.
Βουδάκη. bupreſtis.
Βούδεια. ας. ἡ. καὶ
Βούδειον. ου. τό. ciuitas Magneſiæ.
Βουδέψιον. corium.
Βούδορος. ου. ὁ, ἡ. bobus nocens, boues excorians. καὶ βούδορα ἤματα, ἐν οἷς βόες, καὶ ἄλλα ζῶα ἀποδέρονται.
Βουδρομεῖν. accelerare.
Βούδωρον. ου. τό. promontorium Salamini oppoſitum.
Βουζυγία. appellabatur Athenis familia quædam ſacerdotio prædita. ſic dicta à Buzyge quodam heroë, qui omnium primus iunctis bobus araſſe terram creditur.
Βούζυγον. τό. bouis iugum.
Βουθύτος. locus; quo æſtate armenta paſcuntur.
Βουθοίνας. Herculis epith. quòd boues ſolidas deuoraret.
Βουθυσία. ἡ. ſacrum regale & magnificum, opiparũ cõuiuium, apparatus magnificus, immolatio bouis. Vide adag. Nemo bene

merito bouem immolauit.

Βουθυτέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſacrifico boues,magnificos amplosq́ ſumptus facio. Diuitum enim eſt,uel regum potius, boues immolare,unde Galli ſuum buthiner,id eſt prædã partiri.

Βουθύτης.ου.ὁ.bouicida.

Βουσφάω.bouem immolo.

Βουκόλος.ου.ὁ. bubulcus,meſſor, βοσὶ κάμνων τὴν γῆν.

Βουκανιστήριον.τὸ.buccina.

Βουκανιστής.ὁ.buccinator.

Βουκάπη.boum præſepia.

Βουκάρβος.mons Aſiæ.

Βουκέντραι.οἱ.ſtimulatores,impulſores boum.

Βουκιππάκιοι.Gallograeci.

Βούκεντρον.ου.τὸ.ſtimulus boum.

Βουκέρας.herba ad bouis cornu ſimilitudinẽ inflexa.

Βουκέρως.ωτος.ὁ. bubulis præditus cornibus.

Βουκέρας.fœnum Græcum,τῆλις.

Βουκεφάλας porticus Atticæ regionis.Vnde

Βουκεφαλῖται.nomen gentile.

Βουκέφαλος.equus Alexandri magni dictus eſt,à taurino capite.

Βουκολεῖον.locus ſeu ſedes boum,ἀγέλη βοῶν.

Βουκολέω.μ.ήσω.π.ηκα.paſco boues,paſco,exerceo artem paſtoralem. Item multum amo,curo. Item decipio,fallo, id eſt lenio,mitigo. Lucian.ἀποστερεῖ κόσμοι τὸ τῆς φύσεως ἀπρεπὲς βουκολοῦσιν.Id eſt,Aſcititius ornatus naturæ dedecus & turpitudinẽ fallit,id eſt mitigat & lenit. Ariſtoph. Pace.μὴ βδύττ,μηδ᾽ χαμαὶ ὁμβῶν φιῶν,ὡς ὦ μητέρες οὗτος ὃν ὀσφραίνονται,κάτω κάρα ῥίψας μὴ βουκολῶνται. Id eſt ἀπατήσονται, inquit interpres.

Βουκόλημα. mulcimen,lenimen,quod mitigat & lenit,παραμύθιον,ſolatium, ut ὅπως ἴσχῃ τὶ βουκόλημα τῆς λύπης.

Βουκολίδα.τὴν.bobus paſcendis aptam.

Βουκολικός.ἡ.ὁ.paſtoralis.

Βουκόλιον.ου.τὸ. armentum boum. Accipitur generaliter,αἰπόλιον,ποίμνιον.

Βουκολιασμός.genus cantionis ruſticæ.

Βουκόλος.ου.bubulcus,armentarius.

Βουκόρυζος.ου.ὁ.mucoſus, tardus,ſtupidus.

Βουκρανον.τὸ.galea facta ex capite bouis.

Βουλαῖος.ὁ.conſiliarius.

Βουλεία.conſulatus.

Βούλευμα.ατος.τὸ.conſilium.

Βουλεύομαι.μ.εύσομαι.π.λευμαι.delibero,conſulo,conſilium agito,& ſtatuo. Depon.accuſ.iung.

Βουλεύσεως δίκη.actio eſt, cum quis de factis inſidijs accuſatur: aut cum quis in ærariũ relatus,eum qui inſcripſit,quaſi iniuſte factum,accuſat.

Βουλευτήριον.ου.τὸ.conſilij locus,curia.

Βουλευτής.ου.ὁ.conſultus, conſiliarius, ſenator,decurio.βουλευτὴς λαγχάνω, καὶ βουλὴν λαγχάνω, creor ac deſignor ſenator,& in curiam cooptor. Id enim ſortitò fiebat. Bud.in Anno.& Com.

Βουλευτικόν.ου.τὸ.facultas conſulendi.

Βουλεύω.μ.εύσω.π.λευκα.conſulo,id eſt conſiliũ do,delibero,ſtatuo. Neut.datiuo iung. aut accuſ.ut βουλεύω τὴν ἀπόδρασιν, adorno & meditor fugam.Bud.Com.

Βουλεών.ὁ. locus quo fimus congeritur agri ſtercorati.

Βουλή.ῆς.ἡ. conſilium, & locus conſilij,ſenatus,conſiſtorium.Bud.in Annot. & Commentarijs.

Βούλημα.ατος.τὸ.ſententia,propoſitum.

Βούλησις.εως.ἡ.uoluntas.

Βουληγόρος.ου.ὁ.καὶ

Βουληφόρος.ου.ὁ,ἡ.cõſultus,conſiliarius,grauis in dandis conſilijs, princeps, quòd hic multis conſulere debeat.

Βουλία.ας.ἡ.tempus conſultationis.

Βουλιμία.ας.ἡ. magna fames, morbus, quo laborantes etiam poſt cibum eſuriũt. Eſt cum ob famem ſtomachus deficit, paulatimq́ adeò frigeſcit, ut partes extremæ deſtituantur.βου hic auget.Quidam caninũ appetitum interpretãtur.Cæl.li.13.ca.19.

Βούλιμος.ου.ὁ.idem.Cæl.lib.14.cap.1.

Βουλιμάζω μ.άσω.π.ακα.καὶ

Βουλιμιάω,καὶ βουλιμάττω.ualde eſurio.

Βῶλα.bulla.

Βούλομαι.in ſecunda perſona βούλῃ μ. ἤθελον. π.ομαι.

ομαι. uolo, audeo, decerno, geſtio. Βούλομαι εἰπεῖν, lubet commemorare. Differt à θέλω. nam hoc etiam de irrationalibus animalibus dicitur, illud ſolum de ratione præditis. Depon. accuſ. iung.

Βουλυτός. ου. ὁ. ueſpera, quòd boues tum à laboribus ſoluantur.

Βουμαστός. ὁ. bumaſtus, genus uuæ craſſioris inſtar mammæ cuiuſpiam.

Βουμολγός. ου. ὁ. bumulgus, qui uaccas mulget.

Βουμυκή. mugitus.

Βόνασος. ὁ. qui & monapius, fera eſt.

Βούνιον. ſcopa regia, herbæ ſpecies.

Βουνίς. terra collibus frequens.

Βουνοειδής. έ. ὁ, ἡ. montoſus, monti ſimilis.

Βουνόμος. ου. ὁ. omnis locus ubi boues paſcuntur.

Βουνός. ου. ὁ. collis, βωμός, στιβάς.

Βουνώδης. εος. ὁ. ἡ. montoſus, collibus frequēs.

Βούπαλος. ου. ὁ. aſinus.

Βούπαις. adoleſcentulus, quaſi grandis puer. Item apicula, è bobus enim naſci ſolet.

Βούπεινα. ης. ἡ. immodica fames.

Βουπελάτης. ου. ὁ. uel βουηλάτης. bubulcus, calamitoſus, laboribus addictus.

Βούπληγες. percuſſi à bobus.

Βουπλῆγες, qui ipſi percutiunt.

Βουπλήξ. ῆγος. ὁ. ſtimulus boum.

Βουπόλος. bubulcus.

Βουπόροι. magni obeliſci, ueru ad torrendos boues, apud Herodot.

Βουπράσιον. urbs, & fluuius, et locus in Elide.

Βουπρασιδής. καὶ

Βουπράσιος. καὶ

Βουπρασίων. nomen gentile.

Βούπρηστις. ἡ. bupreſtis herba. & beſtiolæ cuiuſdam genus, de quo Plini. παρὰ τὸ πρῆσαι τὰς βοῦς. Bud. in Annot. poſt.

Βουνείονες. rupes, præcipitia, colles.

Βούρυγχος. piſcis quidam cetaceus.

Βοῦς. οός. ἡ. bos, uacca. Item bouis pellis, ſcutum. Aliquando nummi genus nota bouis percuſſum, ſed tunc eſt maſc. gen.

Βοσάνη. &

Βοσκεία. &

Βόσκησις. εως. ἡ. &

Βούσταθμον. bubile, ſtabulum boum.

Βούτης. ου. ὁ. bubulcus, βουκόλος.

Βουτιάνειρα. homines nutriens, telluris epitheton.

Βούτιμον. quod bouis precium habet, uel boue emptum, βοώνητον.

Βούτομον. ου. τὸ. herba harundini ſimilis, quæ bobus in pabulum data eos enecat.

Βούτορος. ου. ὁ, ἡ. boues penetrās, βόας πλήσσων.

Βουφόρος. ὁ. bubulcus.

Βουτύπος. ου. ὁ. popa, qui bouem ferit ſecuri.

Βούτυρον. ου. τὸ λιπῶδες τοῦ γάλακτος, butyrum, quaſi bouis caſeus, quia plurimum è bubulo fit lacte.

Βουφάγος. ου. ὁ. edax. Eſt etiam fluuius in Arcadia ab heroë Buphago appellatus.

Βούφαρα. de boue & terra arata dicitur.

Βουφονέω. μ. ήσω. π. ηκα. boues macto. Home. Iliad. η. βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας.

Βουφόνιον. feſtum priſcum, quod poſt myſteria peragebatur immolato boue.

Βουφόνος. Iouis Poliei ſacerdos. Pauſan.

Βουφορβός. ου. ὁ. armentarius, paſtor boum.

Βοάω. μ. ήσω. π. ηκα. clamo, paſco, celebro.

Βοῶν. ῶνος. cuſtodia apud Alexandræos.

Βοῶν. clamans.

Βοώνητος. boue emptus.

Βοῶπις. ιδος. ἡ. quæ habet oculos bouinos, id eſt rotundos & magnos, ac per hoc decoros. Frequens Homero dearū epitheton.

Βοωτέω. μ. ήσω. π. ηκα. aro. Accuſ.

Βοώτης. ου. ὁ. bubulcus, ἀγροφύλαξ.

B P.

Βραβεῖον. ου. τὸ. brabium, uictoria, uictoriæ præmium, retributio, ſtadium, præmium, ſimpliciter. Dictum putant, quaſi ῥαβδίον, quòd uirga palmea deſignabantur uictores.

Βραβεύς. έως. ὁ. qui dat præmium certaminis.

Βραβευτής. ου. ὁ. diſpenſator, præfectus gymnicis ludis. Deſignator Latine dicitur.

Βραβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. miniſtro, guberno, diſpenſo, diiudico, conſtituo, arbitror, propono, inſtituo, deſigno, ordino, prior ſum, præmium acquiro. Accuſ.

Βράβιος. idem quod βραβευτής.

Βράβυλα.τὰ pruna damaſcena, quaſi τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα.aluum enim ciunt, ut tradit Athenæus lib.2.

Βραγχία.τὰ.branchia ſeu branchiæ, quibus piſces ſpirant. Hæc habent eo loco,quo cætera terreſtria pulmonem.

Βραγχάω.μ.άσω.π.ακα.κοὶ

Βραγχιάζω μ.άσω.π.ακα. rauceſco, πνίγω. Neutrum.

Βραγχοειδὴς.έος.ὁ,ἡ.branchijs ſimilis.

Βράγχος.ὁ.raucedo, morbus cum guttur & arteria catarrho occupantur. Prouenit autem non ſolum è capite cadente catarrho,ſed etiam ex uehementi conatu uocis, aliquando ex aëre frigido, interdum & ex calore febris.

Βραγχώδης.εος.ὁ,ἡ.raucus.

Βραδέα.tarditas.

Βραδέως.cunctanter.

Βράδιον.tardius.

Βράδιστος.ὁ.ὁ.tardiſſimus.

Βραδύγλωσσος.ὁ.ἡ.tardiloquus.

Βραδυνοια.ας.ἡ.hebetudo mentis.

Βραδύνω.μ.υνῶ.tardo,moror.Neut.

Βραδυπορεῖν.lente incedere.

Βραδυπεπτοῦντες.οἱ.tarde coquentes.

Βραδυπεψία tarditas concoctionis.

Βραδυπλοῶ.tarde nauigo.

Βραδύσκελος.ὁ.ὁ.tardigradus.

Βραδὺς.έος.ὁ.tardus.

Βραδυτὴς.ῆτος.ἡ.tarditas.

Βράζω.μ.άσω.π.ακα.ferueo,ſcateo,tacite lugeo.Neut.

Βράκανα.τὰ.agreſtia olera.

Βράκος.lingua Aeolica ῥάκος. Aeoles enim ſemper β præponunt ad ρ,cum ſequitur α, τ,aut ε.

Βραμέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.iraſcor, per iram clamo, mugio ut unda maris. Depon.abſol.

Βράξαι,deuorare,comprehendere.

Βράσσειν.edere,abſcondere,lingere.

Βράσμα.hoc nomine cenſetur piperis genus quoddam inane & leue,ἀτερὲς δόνισον, teredinem non ſentiens.

Βρασματία.ebullitio.

Βρασμὸς.ῦ.ὁ.concuſſio,cachinnatio magna, undæ maris bullitio.

Βράσσω.μ.ξω.π.αχα.bullo, ebullio, efferueo. Neut.abſol.

Βράσσων.ονος.ὁ,ἡ.breuior.ſegnior. Ilia. κ'. ἄπαλοι οἱ βράσσονες νόος λεπτὴ δέ τε μῆτις.

Βραυρὼν.Brauron,locus Atticæ.

Βραχαγέω.reſono,ſtrepo,& βραχέω.

Βραχέα.in breuia. eo modo utitur Thucyd. quo Vergil. In breuia & ſyrtes urget.

Βραχεῖ πλέονες.paulò plures.

Βραχεία.puſillanimitas.

Βραχέως.breuiter,breui.

Βραχιόνια,uel βραχιόλια.τὰ.ornamenta brachiorum.

Βραχιονιςὴρ.ῆρος.ὁ.armilla.

Βράχιστος.ο.ὁ.breuiſſimus,ἐλάχιστος.

Βραχίων.ονος.ὁ. breuior. Item brachium, ὅτι βραχύτερος ὢν τῆς κνήμης μήρος.

Βραχὺ.ὁ.paulum. Unde βραχὺ φροντίζω,par uipendo. βραχὺ πλέονες,paulo plures. βραχὺ ὕστερον,ſtatim,mox,paulo poſt.

Βραχύβιος.ὁ.ὁ,ἡ.breuis uitæ.

Βραχυβιότης.breuior uita.

Βραχυδρομώτατος.ο.qui breuiſſime currit.

Βραχυλόγος.ὁ.ὁ,ἡ.compendioſus.

Βραχύκωλα.breuimembris.

Βραχυλλᾶος.ὁ.ὁ.nomen gentile.

Βραχύλη.oppidum Cereium.

Βραχυλογητέον.breui ratione utendum eſt.

Βραχυλογία.ας. ἡ. breuiloquium. Budæus Commentarijs.

Βραχύλογος.ου.ὁ, ἡ. breuiloquus, breuitatis ſtudioſus.

Βραχυμυθία.ας.ἡ.breuiloquium.

Βραχυνώτος.ὁ.breuis tergo.

Βραχύπορος.ο.ὁ.breuis tranſitus.

Βραχὺς.έος.ὁ.breuis,paruus.πρὸ βραχέος,paulò antè,haud ita pridem.

Βραχυτελὴς.breuis,compendioſus.

Βραχύτης.ητος.ἡ.breuitas.

Βραχυφεγγίτης.ὁ.paulùlum lucẽs, ὀλιγοφαής.

Βράχω.μ.άξω.π.αχα.reſono, ἠχέω. onomatopœia eſt.Neut. abſol.

Βρέγμα.ατος.τὸ.κοὶ

Βρεγμὸς.ῦ.ὁ. caluaria, dimidium capitis,tũ

ſinciput, tum occiput.

Βρεμάω, καὶ

Βρέμομαι, καὶ

Βρέμω. ſono, percutio, minor, bullio.

Βρενθεία. fucus, radiculæ quædam, quibus genas mulieres colorant.

Βρένθος. ὁ. anas.

Βρενθύομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. extollor, ſuperbio, murmuro, mirabundè iraſcor, fremo. Depon. abſol.

Βρέττιοι. οἱ. Brutij.

Βρεντήσιον. ου. τό. Brunduſium.

Βρεττανική. ἡ. betonica herba.

Βρέτας. εος. τό. idolum. παρὰ τὸ βροτῷ ἐοικέναι, Suid.

Βρέφος. εος. τό. infans. παρὰ τὸ φέρω, κατὰ μετάθεσιν.

Βρεφύλλιον. τό. infantulus.

Βρέχω. μ. έξω. π. εχα. pluo, proluo, irrigo, poto. Accuſ. iung.

Βρέγμα. ſinciput, βρέχμα, βρεγμός. διὰ τὸ εἶναι ὑγρότερον ὂν, καὶ ἁπαλὸν τοῖς βρέφεσι.

Βρέμη. oppidum Mediæ.

Βρῆγμα. quod cum tuſſi expuitur.

Βρὶ. particula augens, intendensq́.

Βριάρεως. ὁ. Briareus centimanus.

Βριαρός. ἡ. ὁ. fortis, agreſtis.

Βριαρόχειρ. potens manibus.

Βρίακχος. haſtæ cuſpis. Sed Βρίακχος, Baccha mulier, ἡ βριαρῶς ἰακχάζουσα.

Βριάω. μ. άσω. π. ακα. extollo. Accuſatiuo iungitur.

Βρίγκος. piſcis cetaceus.

Βρίζομαι. μ. σομαι. π. σμαι. nitor.

Βρίζω. μ. ίσω. π. ικα. præ grauedine cibi uel potus dormito, quieſco, torpeſco, impetum facio, funus curo. Neut. abſol.

Βριήπυος. ὁ. latè ſonans. Martis epitheton.

Βρίθω. grauis eſt, & grauatur.

Βριθύς. εος. ὁ, ἡ. grauis pondere.

Βρίθομαι. ferè actiuè accipitur. Chryſoſto. paſſiuè protulit pro ingraueſco & propendeo, peſſum eo. Plutarch. πρὸ τῶν ποσὶ ſuis καὶ καταφέρεσθαι in Cæſare, οἱ δ' ἱππεῖς ἅπαντες ὑπὸ τὸ δεξιὸν ἔβρισαν, Incubuerunt, impreſſionem fecerunt. Bud. Com.

Βρίθος. εος. τό. pondus, βάρος.

Βριθοσύνη. ης. ἡ. ponderoſitas.

Βρίθω. onero, degrauo, deorſum uergo. Proprie de arboribus, quando fructibus grauantur. Item ſtipo.

Βριμάζω. rugio, leonis uoce utor. ὀργίζω ὡς ἐν ῥυσίαν.

Βριμαίνω. &

Βριμάω. &

Βριμάομαι. μ. ήσομαι. π. ηκα. mugio, minitor, fremo, iraſcor. Neut.

Βρίμος. potens, fortis. à βρι particula intenſiua.

Βριμώ. όος. ἡ. Proſerpina.

Βρίσος. ου. pes gallinaceus à Democrito dicitur.

Βρίσοι. genus echinorum, bruſsi uocantur.

Βριτόμαρτις. Dianæ cognomen, ὅτι ταῖς βρίσαις νύμφαις ὁμαρτεῖ.

Βρόγχια. τά. pulmonis concauitates.

Βρογχίζειν. deuorare.

Βρογχοκήλη. ης. ἡ. tumor gutturis, tumor eſt ceruicis inter cutem & aſperam arteriã.

Βρόγχος. ου. ὁ. guttur. Galen. corpus quoddam ſcribit eſſe cartilagineum ſecundum aſperam arteriã, quod etiam βρογχίον appellat. παρὰ τὸ βρέχεσθαι ἐν τῷ σιτεῖσθαι, καὶ πίνειν.

Βρόμιος. ου. ὁ. Dionyſiacus, Bacchus.

Βρόμος. ου. ὁ. crepitus ignis, ſtrepitus, ſonitus uenti.

Βρομώδης. εος. ὁ, ἡ. olidus, uiroſus, graui odoris.

Βροντάω. μ. ήσω. π. ηκα. tono. ἐμβεβροντημένος, attonitus. Neut. abſol.

Βροντεῖον. ου. τό. locus in ſcena, in quo contectis in ænea uaſa lapidibus tonitrus ſimilitudinem imitabantur. Hinc Claudiana tonitrua, de quo Eraſ. in Chil.

Βροντή. ῆς. ἡ. tonitrus, ſtrepitus. παρὰ τὸν βρόμον τὸν τοῦ πυρὸς ἦχον. ἔμπυρος γὰρ ἡ βροντή.

Βροντία. à Plini. uocatur genus lapidis à tonitruo.

Βρίσος. fimbria tunicæ.

Βροτῆος. ὁ. ἡ. καὶ

Βρότειος. ου. καὶ

Βρότ\@.ι.ὁ.κοὴ

Βροτωδὴς.ἑ@.ὁ,ἡ.humanus.

Βροτὴ.mulier.

Βροτόεις.όεντος.ὁ.cruentus.

Βροτολοιγὸς ἑ.ὁ.homicida,ὁ ἄτιγ@ Ἴαφός.

Βρότος.α.ὁ.tabo,ſanies.

Βροτὸς.ἑ.ὁ.homo,mortalis,terrigena.

Βροτόφωτος.deceptor.

Βρῦθ@.ὁ.ἠλίθι@.

Βροῦχ@.ι.ὁ.bruchus, uermis genus. παρὰ τὸ βρύκειν τὸ ἐσθίειν.

Βρυχὸς ἑ.ὁ.præco.

Βροχὴ.ῆς.ἡ.pluuia,perfuſio.

Βροχθίζω.uoro.

Βρόχθ@.genus parui poculi, & gula.

Βρόχ@.ι.ὁ. laqueus. Eſt etiam uas fundendo uino accommodum, implendis depplendisq; culeis & uaſis conditorijs,& uino quocunq; modo tranſuaſando. Dicitur à βρέχω,id eſt fundo. Hoc Græci œnophorum ex eo appellant, quòd comportando uino aptum ſit.Bud.de Aſſe.

Βρυάζω.floreo,delicior,lætor,ueneror.

Βρυγμὸς.ἑ.ὁ.ſtridor,κατανάλωσις, ἀπὸ τὸ βρύχειν,ὁ ἐστὶ τοῖς ὀδοῦσι πιέζοντα ψόφον ἀποτελεῖν.

Βρύει τὸ λήθοῦν καρποῖς,abundat, premitur, demittitur.

Βρυκανός,uel βρυκιδανός.ἑ.ὁ.uorax.

Βρυκάω.edo,ἐσθίω.

Βρύκω.ἀποπίνω,decipio. Ariſtopha. Equitibus,αὐτὸς τι τῆ ἔδομαι βρύκων τὸ καθ᾽ ἡμῖν φαρ.

Βρυωνία.ἡ.uitis alba à Ruellio, à Vergi. labruſca.

Βρύον.ι.τὸ.muſcus.

Βρύτιον. cortex uuæ ſeu uinaceorum, illud ſcilicet quod remanet, ubi uinum fuerit expreſſum.

Βρυτήρ.Aeoles dicunt pro ῥυτήρ.

Βρύτια.τὰ.uuæ,σιμφυλα,cortices.

Βρῦτον.ι.τὸ. genus potionis ex ordeo, uinum ordaceũ,quod Ariſtot.πῖνον uocat. Athenæ.lib.10.

Βρύσω.edo,ἐσθίω.

Βρυχάομαι.μ.ήσομαι. π.ημαι.rugio, fremo. Depon.abſol.

Βρύχετος.febris.nam febricitãtes Athenienſes βρύχετας uocant.

Βρυχηθμὸς.ἑ.ὁ.@

Βρύχημα.ατος.τὸ.rugitus.

Βρύχιος.ι.ὁ.ſubmerſus,βυθιζόμεν@.

Βρύχω.μ.ύξω.π.υχα.fremo, frendo, ſtrideo: Neut.abſol.

Βρύω.μ.ύσω.π.υκα.emano,ſcaturio, pullulo, floreo.Neut.abſol.

Βρυώδης.ι@.ὁ,ἡ.muſcoſus,algoſus.

Βρωμάομαι.fœteo,rudo. Proprie de leonibus & hircis & ſimilibus male olentibus.

Βρῶμα.ατος.τὸ.cibus,concauitas eroſa.

Βρώμη.cibus,φορά.

Βρώμωσις.ι@.ἡ.ruditas.

Βρῶμ@.ι.ὁ.tonitrus,ſonitus quem emittunt famelici, quando crepant inteſtina præ fame & ſonitum faciunt. Ponitur aliquando pro auena.

Βρώσιμον.ι.τὸ.edulium,eſculentum.

Βρῶσις.ι@.ἡ.cibus,tinea.

Βρώσκω.μ.ώσω.π.ωκα.comedo. Accuſ.

Βρωτὸς ἑ.ὁ.comeſtibilis,βρώσις.

Βρωτὺς.ύος.ἡ.cibus.

B Y.

Βύας.ὁ.bubo auis.

Βύβλινον.funiculus nauticus. Vel quod non conſtat ex byblo, id eſt papyro Aegyptia, ſed herba ſimili.

Βυβλίον.ι.τὸ.libellus.

Βύβλιος.gentile nomen.

Βύβλος.papyrus,Suid.

Βύβλος.α.ἡ.urbs præcipua Phœnices. Sic dictam ὑπὸ τ πάσης ἀρχαίας Βίβλον φυλακὴν ὡς σωθεῖσαν ἐν ταύτῃ γῆ,tradit Stephan. Vnde βίβλινον οἶνον appellatum puto apud Athenæum.

Βύζα.ἡ.κοὴ

Βυζάντιον.ι.τὸ. Byzantium, Conſtantinopolis.

Βύζην.aduerb.cumulatè,adinuicem,denſè.

Βυθίζω.μ.ίσω.π.ικα.demergo,in profundum eo.Neut.abſol.

Βύθιος.ſubmerſus,profundus,ὁ ἐν τῷ βυθῷ.

Βυθμὸς.antrum.

Βύθιον.ου.τό.&

Βύθος.ου.ὁ.profunditas,profundum,fundũ.

Βυκάνη ης.ἡ.buccina.

Βυκανιστής.ου.ὁ.buccinator.

Βυκανίζω.buccino,σαλπίζω.

Βυκίον.uaſculum quoddam.

Βύκται.ῶν.procellæ.

Βύκτης.ου.ὁ.rudens.Venti epitheton.

Βυκτὸς miſer.

Βύξ.profunditas,βυθός.

Βύομαι.μ.ὕσομαι.π.υσμαι.recipio,ſum capax.

Βυσῶν.mergere.

Βύειον.caſa,habitatio.

Βύρσα.ης.ἡ.corium.

Βυρσεύς.έως.ὁ.coriarius.

Βύρσινος.ου.ὁ.coriaceus.

Βυρσοδεψέω.μ.ήσω.π.ηκα.tingo corium.βύρσας ἐργάζομαι.Neut.abſol.

Βυρσοδέψης.ου.ὁ.coriarius.Apud Pauſan.appellatur,qui collum comprimit,ſurſumq́ protrudit humeros.

Βυρσοπαγής.έος.ἡ.nauis de corio.

Βυρσοτόμης.ὁ.coriarius.

Βυρσώδης.ὁ.male olens,δυσώδης.

Βυσαύχην.ενος.ὁ.cui humeri ſunt contractiores uerſus collum.

Βύσμα.ατος.τό.genus marſupij.

Βύσσα.ης.ἡ.βυθὸς,funditus.unde ἄβυσσος.

Βύσσινος.ου.ὁ.ſericus,purpureus.

Βύσσινοι λόγοι,uerba quæ ſublimitatem habent ac magnificentiam,nitorem quoque & authoritatem. Solebat autem Paryſatis Cyri & Artaxerxis mater dicere,regẽ qui promptè,nec animo timidiore concionaturus foret,debere byſſinis uti uerbis. Cæl lib.12.cap.19.

Βυσσοβαρής.ὁ.ἡ.magnus,ponderoſus.

Βυσσοδομεύω.μ.εύσω.π.ευκα.profundè cogito,molior aliquid in animo,alto pectore molior quippiam,& clanculum in animo ſtruo inſidias.Translatum à fundamentis ædificiorũ,quæ profunde iaciuntur.Odyſſeæ ρ.Ἐσθλ᾽ ἀγορεύοντες,κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον,Dicebãt benè,ſed mente alia praua ſtruebant.Neut.abſol.

Βυσσόθεν.ex fundo.

Βύσσον.τό.καὶ

Βύσσος.ου.ἡ.coloris genus purpurei precioſiſſimi,ὕσγη:& byſſum,lini genus,ſericum.

Βυσσὸς.οῦ.ὁ.profunditas.Dicitur & ἄβυσσος,ſicut βληχρὸς,& ἀβληχρός.

Βυσσόφρων.qui intimo pectore aliquid meditatur.

Βυστάω.mergo,demergo,neco.

Βυστόνιον.ſtagnum fuiſſe dicitur iuxta oppidum Abderam,in quo cuncta natãtia demerguntur.ἀπὸ τοῦ βυστάω.

Βύστρα.ης.ἡ.idem quod βύσσα.

Βύττος pudendum muliebre.

Βύω.μ.ύσω.π.υκα.obturo aures,ſepio,occulto.Vide ἀμφίβυστος.Actiuum.

B Ω.

Βῶ.paſco,uado,calco.

Βωβός.mutilus,claudus.

Βωβύζειν.buccinare.

Βώδιον.bucula,βοΐδιον.

Βῶκες.inquit Speuſip.ſunt leucomenides,hoc eſt menæ candidiores,quas nos girros ſiue girrulos uocari diximus.Hermol.in Plinio.

Βωλάκιον.agellus.

Βῶλαξ.κος.ὁ.καὶ

Βῶλος.ἡ.gleba.Interdum pro rubrica,qua pictores aurum operibus inducunt.

Βωλιδόν.in modum glebæ.

Βώλιον.ου.τό.glebula.

Βωλίτης.boletus,fungus.

Βωλοκοπία.ας.ἡ.occatio.

Βωλοκοπέω.ῶ.occo,frango glebas.

Βωλοστροφία.ας.ἡ.glebarum inuerſio.

Βωμάκευμα.βωμολόχευμα.

Βῶμαξ.diminutiuum à βωμὸς ſeu βωμολόχος,ſcurra impudens,ex alieno uiuens.

Βώμισις.locus aut conſecratio aræ.

Βωμίδιον.ου.arulæ.

Βώμιος.ου.ὁ.altareus.

Βωμολοχεύω.μ.εύσω.π.ευκα.nugor,ſcurrilia facio.Neut.abſol.

Βωμολόχευμα ατος.τό καὶ

Βωμολοχία.ας.ἡ.comitas,ſcurrilitas.

Βωμολόχος.ου.ὁ.ſcurra,parcus,ſceleſtus,im

probus. Hoc nomen olim inditum uideſur ijs qui obuerſantes circum aras, uictimis tendere conſueuerũt inſidias: aut qui ob id rem diuinam facerent, quòd ex aliorum accuſatione compendij nonnihil auferrent. Dicitur autem quaſi περὶ τοὺς βωμοὺς λοχῶντος. Quanquam eo nomine dicuntur mendicabula in templis ſuppliciter corrogantia ſtipem, atq; item tibicines & uates rebus diuinis adhibiti. Eraſ.Chil.

Βωμός. ὁ. ara.

Βωμοφίαι. αἱ. ab aris famulæ.

Βωνίτης. ο. ὁ. bubulcus, ruſticus.

Βῶξ. γος. ὁ. genus piſcis marini.

Βώριμος. genus cantionis à Maryandinis agricolis olim cani ſolitum.

Βῶρος. ὁ. urbs Lydiæ quæ nunc Sardis.

Βῶς, uel βῶς. tergus bubulum. Ponitur pro ſcuto, eo quòd ſcuta tergoribus boum inſuerentur.

Βώσας. αντος. ὁ. clamans. Pro βοήσας craſi.

Βῶκες. boſcæ piſces.

Βώσομαι. clamabo, pro βοήσομαι, ἐπικαλέσομαι. Aliquando pro uiuam, βιώσομαι.

Βωτήρ. paſtor, νομεύς.

Βωστρέω. μ. ήσω. π. ηκα. clamo, uoco. Actiu. accuſ. iung.

Βωτιάνειρος. ο. ὁ. paſcens uiros. terræ epith.

Βώτωρ. ορος. ὁ. paſtor, νομεὺς, ποιμήν.

Γ A.

Αβίρια. ἡ. ſpecies myrrhæ.

Γαγγαίνειν. ridendo colludere.

Γαγάτης. gagates lapis.

Γαγγαλεύς. ὁ. piſcator.

Γαγγαλιᾶν. γαγγαλίζεσθαι, lætari, ἥδεσθαι.

Γαγγάλιον. γαγγλίον.

Γάγγαλος. ὁ. mutabilis. εὐμετάβολος.

Γαγγάμη. ἡ. rete, σαγήνη, δίκτυον.

Γαγγαμών. ῶνος. ὁ. locus circa umbilicum circumiectus. Sic dictus quòd illic more ſagenæ nerui implicẽtur, quam etiam hoc nomine uocant.

Γαγγάνη. ης. ἡ. ſcrofula, tuber.

Γάγγης. ου. ὁ. Ganges.

Γαγγλίον. ου. τό. genus apoſtematis, neruorum reuolutio ex percuſſu uel labore proueniens.

Γάγγραινα. ης. cancer morbus. eſt autem caro emortua ex ulcere uel inflãmatione. Gal. appellat tumorem ingentem membrũ aliquod afficientem, cui niſi ſuccurratur, ad uicina ſerpit, inficitq́. παρὰ τὸ γραίνω τὸ ἐσθίω.

Γαγγραινούμενοι. οἱ. gangrænis laborantes.

Γάδαρα. ciuitas interioris Syriæ, quæ & Antiochia & Seleucia eſt uocata.

Γαδαρεύς. gentile nomen.

Γάδειρα. Gades inſula extra Herculis columnas, quaſi γῆς δειρά. ἐσχάτη γάρ ἐστι γῆς.

Γάζα. Perſica uox. opes, ſupellex, quicquid poſſidetur. Item urbs in Aſia.

Γαζαῖος. ciuis ex Gaza.

Γαζοφυλάκιον. τό. arca, uel quiuis locus ubi res precioſior ſeruatur.

Γαῖα. ας. ἡ. terra, puluis. παρὰ τὸ γῶ, τὸ τίκτω.

Γαιάζειν. conuitiari, cauillari, χλευάζειν.

Γαιζῆται. dicti ſunt Galatæ, qui patria excidentes, terram quæſiuere, quam incolerẽt.

Γαιήοχος. ου. ὁ. patronus uel patrona ciuitatis, terram continens, terræ motor. Neptuni epitheton.

Γαιός. οῦ. ὁ. bos colonus. ὁ ἐργάτης βοῦς.

Γαιοῦχος. ὁ. terram habens.

Γαῖσος. ὁ. cõtus, defenſaculum. Propriè telum gallicum.

Γαίτης. agricola.

Γαίω. glorior, lætor, ueneror. dati. iung.

Γαιῶ. laceſſo, inceſſo, inſulto, irrideo.

Γαιώδης. εος. terrenus.

Γάκινος. terræ motus.

Γάλα. τό. lac. Habet ſuos caſus obliquos à nominatiuo inuſitato γάλαξ.

Γαλάδες. αἱ. galades concharum ſpecies.

Γαλαθηνός. puer lactens, ἀπομάζιος.

Γαλακτίτης. galactites lapidis nomen.

Γαλακτιᾶν. lactare, lacte nutrire.

Γαλακτινός.οῦ.ὁ.lactens,lactatus.
Γαλακτοῦδον.τὸ.lacteum.
Γαλακτοποτεῖν.lac bibere.ſicut ὑδροποτεῖν.
Γαλακτοτροφέω.μ.ήσω.π.ηκα.lacte alo. Actiu.
Γαλακτουχεῖν.lactare,lacte nutrire.
Γαλακτοῦχος.ὁ.lactans,lacte nutriens.
Γαλακτώδης.εος.ὁ,ἡ.lacteus,καὶ οἶνός τις.
Γαλακτουργος.lactarius piſtor.
Γαλαξίας.lacteus circulus in cœlo.
Γαλαρία.locus Siciliæ.
Γαλάτινα.oppidum eiuſdem.
Γαλατιναῖος.καὶ
Γαλαρῖνος.gentile nomen.
Γαλάτεια.ας.Galatea.
Γαλατία.ας.Galatia.
Γαλέα.ας.ἡ.muſcipula,& piſcis genus.
Γαλεάγρα.ας.ἡ.carcer, locus noxiorum, ἡ τῶν θηρίων ὑποδοχή.
Γάλεος.piſcis eſt apud Rhodios in precio.
Γαληρός.οῦ.ὁ.iucundus,lætus,mitis.
Γαλεφωπός.οῦ.ὁ.oculis lætus.
Γαλιδεὺς.ιδέος.ὁ,ἡ.muſtelli genus, quod eſt muſtellino genere.
Γαλιώτης.ου.ὁ.feles,γαλιδεὺς,ἀσκαλαβώτης.
Γαλῆ.ῆς.ἡ.muſtella.
Γαλήνη.ης.ἡ.tranquillitas.παρὰ τὸ γελάω. itẽ plumbago.
Γαλήνως.tranquille,pro γαληνῶς.
Γαληνιάω.μ.άσω.π.ακα.tranquillus ſum. Neutr.
Γαληνός.οῦ.ὁ.tranquillus,ſerenus,ἥμερος.
Γαληνότης.ητος.ἡ.tranquillitas.
Γαλιαγκών.ῶνος.ὁ.qui iuſto breuiorem habet cubitum.
Γαλίαι.aſelli piſces.
Γαλιόψις.ἡ.à Romanis uocatur urtica.
Γαλιάω.laſciuio,ἀκολασταίνω.
Γαλίς.glos,γάλοως.
Γαλλήσιον.ου.τὸ.oppidum Epheſi.
Γαλλήσιος.gentile nomen.
Γάλλιον.ου.herba gallion.
Γάλλος.gallus,euiratus,& fluuij nomen.
Γάλλουρος.equi muſtellino colore.
Γάλοως.ω.ἡ.glos.
Γαλουχέω.μ.ήσω.π.ηκα.nutrio. Accuſ.
Γάλως.ω.καὶ

Γάλως.ω.ἡ.glos,ſoror uiri, ut Andromachæ Caſſandra.
Γαμβρεῖον.ου.τὸ.oppidum Ioniæ.unde
Γαμβρεινός.nomen gentile.
Γαμβρεία.τὰ. munus aut cõuiuium à genero.
Γαμβρός.οῦ. ὁ. propriè gener, affinis ex uiro, ſponſus.
Γαμετή.ῆς.ἡ.uxor.
Γαμέτης.ου.ὁ.maritus.
Γαμέομαι.&
Γαμέω.μ.ήσω.ἀόριστ.β.ἔγημα. nubo, hoc eſt uxorem duco,uel nubo uiro. Accuſ.
Γαμηλία.ας.ἡ.celebratio nuptiarũ, dos propter nuptias.
Γαμήλιον.ου.τὸ.carmen nuptiale,hymen.
Γαμήλιος.ου.ὁ.nuptialis. Epithetõ Iouis, quòd ei cura ſit nuptiarum ſiue matrimonij. Differt ab ἐπιθαλάμιος. nam ἐπιθαλάμιος carmẽ eſt in in laudem ſponſæ ſcriptum, γαμήλιος non circumſcribitur tempore. Apud Quintil. coniugales dij pro Ioue & Iunone accipiuntur.
Γαμηλιών.ῶνος.ὁ. October, Ianuarius, ſi Theodoro credimus.
Γαμησείω.deſidero nuptias.
Γαμικὴ κλίνη.lectus genialis.
Γαμικός.οῦ.ὁ.nuptialis,iugalis.
Γάμοιροι.priuati,expertes.
Γάμος.ου.ὁ.nuptiæ.
Γαμοστολεῖν.nuptias celebrare.
Γαμφηλή.ῆς.ἡ.maxilla,γνάθος,σιαγών.
Γάμψος.ου.ὁ.aduncus,uarius.
Γαμψότης.ητος.ἡ.curuatura,aduerſitas.
Γαμψώνυχος.ου.ὁ.incuruatus.
Γαμψωλή.ῆς.ἡ.curuitas.
Γαμψώνυξ.χος.ὁ.habens ungues curuos.
Γαμψώνυχα. curuiunguia, uncunguia uertitur à Gaza.
Γανάω.&
Γανδάνω.&
Γανέω.&
Γανόω.μ.ώσω.π.ωκα.lætifico,dulcifico,ſplendeo,illuſtro,dealbo,leuigo.
Γανιτής.prodigus,ganeo,luxurioſus.
Γάνωμα.ατος.τὸ.dulcedo,uoluptas.
Γάνος.εος.τὸ.lætitia,uoluptas,ſplendor.

Γάνος.ου.ὁ.mons Thraciæ.

Γάνυμαι,& γάνυμι,& γάννυμι.lætor, χαίρω, φαιδρύνομαι, ἀγάλλομαι.Datiuo iung.

Γανυμήδης.Ganymedes.

Γάνυσμα.deliciæ,condimentum.

Γανυρός.ου.ὁ.lætus,hilaris,albus.

Γανυτελεῖν.opipare apparare.

Γάνωμα.ατος.τὸ.nitor.

Γάνωσις.εως.ἡ.ſplendor.

Γάρ. enim. Seruit etiam interrogationi. Aeſch.σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποστήσαις; Tu ne, ut talis cum ſis,uel pagum unũ ad defectionem pellicere poſſis? Abundat ſæpe γὰρ.unde quod Cice.dixit,Sed tamen,Gaza uertit,ἀλλὰ γὰρ ὅμως. In interrogatione autem ſignificat ita ne? Luci.in Pluto,οἴει γὰρ ἂν τὴν Διὸς τυραννίδα? Bud.Com.

Γάραβος.ululatus.

Γαργαίρω.ſplendeo,palpito, ſtrepo. Cratinus, ἀνδρῶν ἀρίστων πᾶσα γαργαίρει πόλις.

Γαργαλίζω.μ.ίσω.π.ικα.titillo,irito,exhortor, frico. πρόβαινε ἀπὸ τοῦ στόματος, ὥστε ἐμέσαι. Neutrum.

Γαργαλισμός.οῦ.titillatio,κίνησις σώματος.

Γάργαλος,& γαργάλη.idem.

Γάργαρα.τὰ. pro multitudine excellenti ponuntur,ut χρημάτων γάργαρα.i.ἄφατα, ἀναρίθμητα.

Γαργάρα.ἡ.urbs Troiadis.

Γαργαρεών.ῶνος.uua morbus,gurgulio.

Γαργαρίζω.μ.ίσω.π.ικα. emitto,gargarizo. Actiu.

Γάργαρον.promontorium Idæ.

Γάρνον.uel γάρκον.ου.τὸ.ferramentum in medio rotæ.

Γάρον.τὸ.liquamem ex piſce.

Γάρος.ου.ὁ.garus,σηπίδιον.

Γαρύω.cano,loquor,clamo,diſcerno.

Γαυριᾶν.geſtire & gloriari.

Γάβις.impoſtor.

Γαστήρ.τρος.ἡ.γάστρα,uenter,ἡ κοιλία.

Γάστρα. uentroſum quoddam uas,labellum, uas Samium,ἢ ὡς κύτος γεννηθεὶς τῆς κοιλίας.

Γάστρη.ης.ἡ.ſura,uenter,aluus. Eſt etiam uaſis genus quod & γαστρίον dicitur.Cæl.li. 15.cap.6.

Γαστρίδιον.ου.τὸ.uentriculus.

Γαστρίζω.μ.ίσω.π.ικα.uentri inſeruio,delicatè nutrior,cædo uentrem,aluum expleo,apud Ariſtoph.Equit. ὦ πόλις καὶ δῆμ' ὑφ' οἵων θηρίων γαστρίζομαι. Neut.

Γαστριμαργία.ας.ἡ.guloſitas.

Γαστρίμαργος.guloſus,ob uentrem inſaniẽs.

Γάστρις.guloſus,uentri deditus,& qui lumbricis laborat.

Γαστρισμός.οῦ.ὁ.ingluuies,impletio uentris.

Γαστροκνημία.ας.ἡ.pulpa cruris,ſura.

Γαστρόλογος. qui de uentris ratione diſſerit, gulo. Vnde γαστρολογία,gula.

Γαστρονομία uentris lex.Cæl.lib.14.ca.58.

Γαστρόχειρ.ρος.ὁ.manuum labore uiuens.

Γαστρώδης.uel Γαστροειδής.ιος.ὁ,ἡ.uentroſus.

Γάστρων.ωνος.ὁ.uentricoſus,aqualiculus.

Γαυλός.οῦ ὁ.ſitula,uas paſtorale.

Γαῦλος.ου ὁ.nauigium onerarium,inſtrumentum quo exhauriuntur naues,uiuens ex alienis.

Γαυρής.ῆος.ὁ,ἡ.inſolens,ſuperbus.

Γαυρίαμα.ατος.τὸ.ſuperbia.

Γαυριάω.μ.άσω.π.ακα.ſuperbio,glorior,iacto.Datiuo iung.

Γαυρικός.οῦ.ὁ.ſuperbus.

Γαῦριξ.κος.ὁ.arrogans,ſuperciliosſus.

Γαυροειδής.ſuperbus,ἐπαιρόμενος.

Γαυρόν.τὸ.faſtus.

Γαυρόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.ſuperbio,glorior,iacto.Depon.datiuo iung.

Γαῦρος.ου.ὁ.ſuperbus,contumax,intractabilis,uenerandus,grauis,excelſo animo.

Γαυρόω.μ.ώσω.π.ωκα.ſuperbio,efferor. Neu.datiuo iung.

Γαυσός.claudus,diſtortus.

Γάω.ήσω ſum,poëticum eſt.

Γ E.

Γέ.ſyllabica adiectio,interdum ſaltem & certè ſignificat.Demoſth. ὅτι καὶ εἰ μὴ ὅλον, μέρος γε ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασι. Hoc etiam ἀλλὰ dicitur,& ἀλλά γε,γε δὴ, duntaxat,quidem certè,ut loquitur Cice. Tuæ cõiugis bonæ fœminæ,locupletis quidẽ certè. Quod etiã γοῦν dicitur Xenoph. ἀλλ' ἐκεῖνο γοῦν ἴσθι,εὖ οἶδ' ὅτι οὐκ ἠμέληκας.

Dicitur

dicitur & γενεῶ, & γονῶ. Bud. Com.

Γέα. ας. ἡ. terra.

Γέγαα. genitus fui.

Γεγάρτε. etenim.

Γεγενῆσθαι. ἀπὸ τοῦ γενάω. genitum eſſe.

Γέγηθα. lætatus ſum, cepi uoluptatem.

Γεγηρακότα. obſoleta, & quæ iam ſenuerunt.

Γεγηρασμένος. ſenio confectus.

Γεγωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. uel γεγωνάω. audibilis fio, id eſt paratus ad audiendum, exaudibilis, clamo. Didymus inquit γεγωνεῖν eſſe τὸ εἰς πᾶσαν γωνίαν ἀκούεσθαι τὴν φωνήν. Item glorior. Neutr. abſol.

Γεγονώς. natus.

Γεγραμμένος. pictus. Aliquando proſcriptus, ὑπογεγραμμένος.

Γεγωνιωμένος. angulosus.

Γεγωνίσκω. γεγωνῶ, altè loquor, uociferor.

Γεγωνόκωμος. per uicos clamitans, uel celebris, & qui paſſim per uicos auditur.

Γεγωνός. ῦ. ὁ. facile audibilis, magnæ uocis, clamoſus.

Γεγώνω. clamo. Neut. abſol.

Γεγωνώς. ότος. ὁ. clamans.

Γεγώς. ότος. ὁ. natus.

Γεηρός. ῦ. ὁ. terreſtris.

Γεῖθρον. indumentum, ἔνδυμα.

Γείνομαι. μ. γενήσομαι. ἀόρ. α. ἐγεινάμην. gignor.

Γεομόρος. ῦ. ὁ. agricola, terram findens & diuidens.

Γεοπόνος. ῦ. ὁ. idem

Γεότομον. ῦ. τὸ. aratrum.

Γέῤῥον. ῦ. τὸ. ſeptum, lorica.

Γεῖσα. τὰ. & γεῖσοι. οἱ. ſuggrundæ & ſuggrundia, id eſt partes tecti prominentes, quibus ſtillicidia à parietibus arcentur. Generaliter quicquid prominet, ut in ſupercilijs, oſtijs, galea, muris, hoc nomine uocari ſolet. Alij duplici σ, γεῖσσον appellant.

Γεῶσος. agricola.

Γεισιποδίζειν. protegere, ſuggrundare. Unde γεισίπους & γεισιπόδισμα, ſuggrundatio, lignum quod ſuggrundas ſuſtinet, prominentia ſuperioris ædificij, qua inferior pars ab imbre tegitur.

Γεῖσωμα. ατος. τὸ. idem quod γεισιπόδισμα.

Theodor. ex Ariſtot. grundam, & imbricamentum tranſtulit.

Γειτνία. ας. ἡ. γειτνίασις, uicinitas.

Γειτνιάζω. μ. άσω. π. ακα. uicinus ſum. Datiuo iung.

Γειτνίασις. ιος. ἡ. uicinitas. γειτονία.

Γειτνιάω. μ. άσω. π. ακα. &

Γειτνῶ. uicinus ſum.

Γείτων. ονος. ὁ. uicinus.

Γειώρας & γειῶραι. οἱ. aduenæ, proſelyti, terræ cuſtodes ſeu cultores.

Γελασάω. ridere geſtio.

Γελάσιμος. ῦ. ὁ. riſibilis, γελαστός.

Γελασῖνος. ῦ. ὁ. Democriti cognomen à ridendo. Item γελασῖναι. dentes anteriores, quòd riſu nudentur. Vſurpatur & à Martiale pro corrugatione illa ridẽdo circa os expreſſa, ſiue pro linea in facie ridentis apparente, Nec cibus ipſe iuuat (inquit) morſu fraudatus aceti, Nec grata eſt facies cui gelaſinus abeſt.

Γελάω. μ. άσω. π. ακα. rideo, γελῶ.

Γέλγη. ſarcina uariarum mercium.

Γελγηθίζειν. decipere, ἀπατηλογεῖν.

Γέλγις. alij nucleus.

Γέλγω. mergo, inficio.

Γελοιάζω. riſum moueo.

Γελοιαστής. καὶ

Γελοίαστος. ῦ. ὁ. καὶ

Γέλοιος. ῦ. riſum mouens.

Γελοῖος. ῦ. ὁ. ridiculus.

Γέλως. ωτος. ὁ. καὶ

Γέλως. ω. riſus. Ab ἕλη deducunt, quæ uox caliditatem ſignificat. Sic & Homer. de caloris copia riſum profluere indicare uidetur, ubi γέλωτα ἄσβεστον, id eſt riſum inextinguibilem dicit.

Γελωτῖνος. ὁ. καταγέλαστος.

Γελωτοποιός. ῦ. ὁ. ridiculus, morio, riſus concitator, ſcurra.

Γελωτοποιῶ. ludifico. Accuſ. ſic. Terentius. Quin ſcelus poſtquam ludificatus eſt uirginem.

Γέμην. uiq;, uerò, porrò, hoc eſt μέντοι. Bud. Commentarijs.

Γεμίζω. μ. ίσω. π. ικα. impleo. Actiu. genit.

Γέμος. plenitudo.

Γέμω. μ. γεμῶ. plenus ſum, refertus ſum. Gen.

Γενάρχαι. οἱ. κοιν.

Γενάρχοι. οἱ. generis propagatores, parentes, Latini uocant aborigines.

Γενάς. nobilis, ἀπὸ γενέσεως, γενναιότατος.

Γενεά. ᾶς. ἡ. genus, generatio, progenies, ætas, nobilitas, natura, uniuerſum tempus humanæ uitæ, familia, ſpacium triginta annorum. Quanquam propriè, ſi Suidæ credimus, non eſt niſi tempus ſeptem annorum, ſicut medici dicunt, τὴν δύο γενεῶν μὲν δῆν φλεβοτομεῖν.

Γενεαλογεῖν. genus recenſere, quærere de genere. Neut.

Γενεαλογία ας. ἡ. ſermo de generatione & origine.

Γενεαλογικοὶ ὕμνοι. qui cantant alicuius genealogiam.

Γενέθλη. ης. ἡ. genus, γέννημα, dies natalis.

Γενέθλια. τά. celebritas quæ agitur in natali alicuius, natalia munera aut cõuiuia. differt à γενέσια. uide Ammon.

Γενεθλιακός. ῦ. ὁ. natalitius.

Γενεθλιαλογία. ας. ἡ. diuinatio ex hominis natiuitate.

Γενέθλιον. ου. τό. natalitium.

Γενέθλιος. dictus Iupiter, quòd ei incumbat cura gignendorũ liberorũ. Eſt etiam natalis dies, unde γενεθλιακοὶ dicti ſunt mathematici, quorum meminit Gell. lib. 13. qui & γενεθλιολόγοι dicuntur.

Γένεθλον. ου. τό. genus.

Γενειάδες. αἱ. genæ, pili circa barbam, cuius ſingulare γενειάς. άδος. prima lanugo.

Γενειάσκω. pubeſco.

Γενειαστήρ. ῆρος. ὁ. lorum circa mentum equorum.

Γενειάω. μ. άσω. π. ακα, barbam emitto.

Γενειήτης. barbatus.

Γένειον. ου. τό. barba, mentum, uetus, antiquũ.

Γενέσια. τά. natalitia.

Γενεσιουργός. ῦ. ὁ. author omnium rerum.

Γένεσις. ιος. ἡ. generatio, natiuitas, uel natura, Gaza interprete. Significat & ſidus natalitium, id eſt quod conuerſione cœli oritur eo momento, quo quis naſcitur.

Γενέτας. filius, aut nepos.

Γενέτειρα, poëtice. genitrix.

Γενέτη. ης. ἡ. ſtirps, patria, natiuitas.

Γενέτης, ου. ὁ. genitor.

Γενετυλλίς. ίδος. ἡ. Venus, generationis antiſtes.

Γεννῆται. cognati, collactanei, ὁμογάλακτες φράτορες. Eiuſdem tribus, quæ inter triginta uiros iiſdẽ legibus utẽtes conſtabat.

Γενικός. ῦ. ὁ. generalis.

Γενικῶς. egregie, fortiter.

Γέννα. ης. ἡ. ſtirps, progenies.

Γεννάδας. κοιν.

Γενναῖος. ου. ὁ. generoſus, uirilis, magnus, ſtrenuus, egregius, uehemens, prævalidus. ὁ γενναῖος, egregius ille uir, quod ſæpe ἰρωνικῶς pronunciari ſolet.

Γεννάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. naſcor.

Γέννας. auunculus.

Γεννάω. μ. ήσω. π. ηκα. in lucem ædo, genero, gigno. Dicitur tam de patre quàm de matre, ut annotauit Valla in Matth. cap. 1. Alij tamen uolunt γεννᾶν uirorum eſſe, ſicut τίκτειν mulierum. Accuſ. iung.

Γέννημα. ατος. τό. fœtus, germen, fructus, progenies, filij. Eſt uox obſolesa.

Γεννηματικός. ῦ. ὁ. generatiuus.

Γεννήσαντες. οἱ. parentes.

Γέννησις. ιος. ἡ. natiuitas.

Γεννήτειρα. ας. ἡ. genitrix.

Γεννητή. ῆς. ἡ. generatio.

Γεννήτης. cognatus.

Γεννήτωρ. ου. ὁ. genitor.

Γεννητικός. ῦ. ὁ. generatiuus.

Γεννητός. ῦ. ὁ. genitus. Item mortalis. Lucia. Icar. καὶ πῶς ἔγωγε γεννητὸς αὐτὸς ὢν ἐπίγειος, ἀπιστεῖν δυναίμην ὑπὲρ ψυχάν ἀνδρί.

Interdum eſt tribulis, qui in eandẽ partem tribus aſcitus eſt, quòd loco propinquæ cognationis fuit.

Γεννήτωρ. ορος. ὁ. parens.

Γεννικῶς. generoſe, ingenuè, ut decet ingenuũ.

Γεννώμενα. τά. liberi.

Γένοιτο. ſit, fiat.

Γενόμενος. ου. ὁ. perueniens.

Γένος.νος.τὸ.genus. οἱ ἐγγυτάτω γένει ὄντες, καὶ οἱ ἐγγύτατα γένους, dicuntur qui proximo gradu contingunt deſunctum, qui & οἱ ἄγχιστα τοῦ γένους ὄντες.Bud.Com.

Γέντο, Dorice pro ἔλαβε.cepit.

Γένυς. υος. ἡ. uel γένυς, & γένειος. gena,gula, mandibula,maxilla. Item ſecuris apud Sophoclem.

Γεννῶ.genero.

Γεαίοχος.ου.ὁ.Neptunus,terram continens.

Γέποθεν.alicunde.

Γέπου.pro δήπου καὶ δήγε.Bud.Com.

Γέρα.præmia,honores, propriè præmia uirtutis.

Γεραιαί.Bacchæ mulieres.

Γεραιός.οῦ.ὁ.ſenex.

Γεραῖος.gentile nomen,penanflectitur.

Γεραίρω.præmio honoro, ueneror, honorem habeo,honeſto,condecoro.

Γεραιστός.οῦ.ὁ.promonſorium Eubœæ.

Γεραίτερος.ου.ὁ.antiquior.

Γεράλιος.ſenex,imbecillis.

Γεράνιον. inſtrumentum ſubleuandis oneribus aptum, ἐν ᾧ κόπτουσιν οἱ ἀλφιτοποιοὶ τὰ ἄλφιτα. Latine grus dicitur.Bud.in An.

Γεράνδρυον.ου.τὸ.uetus arbor,trūcus:uel quòd quercus δρῦς dicatur, & radices altius agat,uel quòd prima arbor exiſtimetur.

Γεράνεια. oppidum Phrygiæ, & mons inter Megaram & Corinthum.

Γερανεάτης,καὶ

Γερανεύς.nomen gentile,

Γέρανος.ου.ἡ.idem quod γεράνιον. Item ſaltationis genus, ubi numeroſa erat ſaltantiū turba, quadam uolantium gruum ſimilitudine. Inſtitutum fertur à Theſeo apud aram Deliam,dum exitum de labyrintho imitatur.

Γεραρώτερος.præſtantior,uetuſtior.

Γεραρός.οῦ.ὁ.honorabilis.

Γεραρός.ὁ.honoratus.

Γέρας.ατος.τὸ.præmium,munus,honor.

Γέρασα.urbs Syriæ interioris.

Γεράσινοι.ciues illius oppidi.

Γεράσμιον.τὸ.τίμιον,præmium.

Γερασφόρος.qui præmium accipit.

Γεράσται.τιμῶνται.

Γέργυρα. aquæductus, cuniculi acti ſubter terram.

Γέρδιος.καὶ

Γερδιός.textor.Vnde γερδία,ὑφάντεια.

Γέρεα.τὰ.dignationes,Herodoto.

Γεραιαί. αἱ. primariæ atq; honoratiores matronæ, Home. Item mulieres Baccho ſacrificantes,Demoſth.

Γέρην.grus fœmina.

Γερήνιος.ου. Gerenius, Neſtoris cognomen, qui in Gerena urbe à pueritia educatus eſt,uel à γῆρας dictus γερήνιος, quaſi uenerabilis cum ſenio,tum prudentia.

Γεροντογωγεῖν. ſenem erudire, & educare. Ariſtoph. Equit. γεροντογωγεῖν κἀναπαιδεύειν πάλιν. Dicitur autem ſicut παιδαγωγεῖν.Bud.Com.

Γεροντικαὶ παλαίστραι, ubi ſenes exercebantur.

Γεροντίας.auus.

Γεροντιάω.ſenium reſipio,uanam loquacitatem præ me fero.

Γεροντικός.οῦ.ὁ.ſenilis.

Γερόντιον.ου.uetulus,ſeniculus.

Γεροντοδιδάσκαλος.ου.ὁ. qui ſenis atq; ideo parum docilis præceptor eſt.Bud.Com.

Γεροντοκομεῖον.ου.τὸ.locus ubi ſenes curantur, id eſt tractantur.

Γερουσία.ας.ἡ.ſenatus.Bud. in Annot.

Γερούσιον.ου.τὸ. præmiū quod datur optimatibus

Γερούσιος.ου.ὁ.honorabilis,precioſus,ſenilis.

Γέρρα.ων.crates uimineæ,nugæ.Eraſ.Chil.

Γέρρον.ου.τὸ.gladij genus, ſcutum Perſicum, arma,defenſaculum.

Γέρων.οντος.ὁ.ſenex.Bud.in Annot.Dicitur autem ἀπὸ τοῦ εἰς γῆν ὁρᾶν,ut ſilicerniū Latinis.uel παρὰ τὸ τῆς γῆς ἐρᾶν, quòd propinqui morti iam de ſepultura ſoliciti ſint.

Γερῶον.γερόντιον,ſenum conuentus.

Γερωχία.lingua Laconū γεροντία.Ariſtoph. Lyſiſtr. τῷ τᾶν ἀβᾶν ἐστι γερωχία. Alij γερωνία legunt.

Γέτοι. interdum idem eſt quod γεδή, hoc eſt quidem certe. Interdum,uerò, atqui,interdum expletiua particula.Bud.Com.

Γεῦμα.ατος.guſtus.

Γεύομαι. guſto, experior. Genit.
Γεῦσις.ιος.ἡ.guſtus.
Γευστός.ῦ.ὁ.guſtabilis.
Γεύω.μ.γεύσω.π.γευκα.guſtare facio.
Γέφυρα.ας.ἡ.pons, πᾶσα ἡ ἐφ' ὑγρῶν διάβασις.
Γεφυρασμός.iunctio pontis, pons.
Γεφυρίζω.ſubſanno, derideo.
Γεφυριστής.ῦ.ὁ.dicax, σκώπτης.
Γεφυροποιοί.οἱ.pontifices.
Γεφυρώτης.ου.ὁ.fabricator pontium.
Γεφυρόω.μ.ώσω.π.ωκα. præbeo tranſitum, pontem impono, iungo naues.
Γεφύρωμα.ατος.τό.tranſitus.
Γεωγραφία.ας.ἡ.terræ deſcriptio.
Γεωδέστερος.ὁ.magis terreus.
Γεώδης.terreus, πηλώδης.
Γεωλοφία.ας.ἡ.tumulus.
Γεώλοφον.ου.τό.collis.
Γεώλοφος.craſſus, & iners homo, telluris inutile pondus.
Γεωμετρέομαι.terram metior. Accipitur generaliter pro commetiri quamcunq; rem.
Γεωμέτρης.ου.ὁ. geometra. Vnde ἀγεωμέτρητος, geometriæ ignarus.
Γεωμιγές.terrenum.
Γεωμορία.ας.ἡ.agricultura.
Γεωμόρος.ου.ὁ.agricola.
Γεώμοροι.οἱ.plebes, ſocij diſtributionis.
Γεωνόμος.in agricultura uerſans.
Γεωπείνης.ου.ὁ.famelicus, inops, quaſi terram eſuriens, cui parum eſt agri.
Γεωπονία.ας.ἡ.agricultura.
Γεωργέω.μ.ήσω.π.ηκα.agricolor, colo, ut γεωργεῖν χωρίαν. Neut. abſol.
Γεωργία.ας.ἡ agricultura.
Γεωργικός ῦ.ruſticus.
Γεωργικώτατος.ὁ.peritiſſimus agriculturæ.
Γεώργιον.ου.τό.agricolatio.
Γεωργός.ῦ.ὁ.agricola, γέτης poëtice.
Γεωροί.terræ & agrorum cuſtodes.
Γεωρυχέω ſuffodio.

Γ Η.

Γῆ.γῆς.ἡ.terra. ἀπὸ γῶ, id eſt χωρῶ, καὶ τίκτω.
Γηβόσκον.ου.allium.
Γηγενέτης.ου.ὁ.καὶ
Γηγενής.έος.ὁ,ἡ.terrigena, terra ſatus, terræ filius, cuiuſmodi dicuntur gigantes. Eraſ. Chil.
Γήδιον.ου.τό.agellus, ſolum.
Γῆθεν.ex terra.
Γηθέω.μ.ήσω.π.ηκα.& γήθω, γήθομαι. lætor, capio uoluptatem. Neut. datiuo iung.
Γῆθος.εος.τό.καὶ
Γηθοσύνη.ης.lætitia.
Γηθόσυνος.ου.ὁ.lætus.
Γήθω.μ.ήσω.π.ηκα.lætor. Datiuo iung.
Γήϊνος.ου.ὁ.terrenus, φθαρτός.
Γηΐτης, καὶ γήτης.agricola.
Γήλοφος.ου.ὁ.tumulus, γεώλοφος.
Γῆμαι.de uiro dicitur, et γήμασθαι de muliere.
Γήμας.ὁ.qui duxit uxorem. Participium aoriſti primi ἀπὸ τοῦ γαμέω.
Γῆμον.uxorem duxi.
Γηόχος.terrā continens. Neptuni epitheton.
Γήπεδον.ου.τό.hortulus.
Γηπονία.ας.ἡ.agricultura.
Γήπονος.ου.ὁ.agricola.
Γηραιός.ὁ.antiquus, prouectus, ſenex.
Γηραλέος.ου.ὁ.ſenex, ſenilis, γηραλέος.
Γηράνιον.καὶ
Γῆρας.ατος.τό.ſenectus, cutis ſerpentis.
Γηράντε.τώ.duali numero, parentes.
Γηράσκω.μ.άσω.π.ακα.καὶ
Γηράω.ſeneſco, inuetero, φθίνω, λήγω. Neutr. abſol.
Γήεια.τὰ.carduorum flores, pappi.
Γῆεις.pollen.
Γηροβοσκεῖν.fouere ſenes, ſuam ſenectutē regere & alere. Eraſ. prouer. ἀντιπελαργεῖν, & Bud. Com.
Γηροβοσκός.ῦ.ὁ. ſenum nutritor. Accipitur pro puero. Xenophon, κοινὸν δὲ ἡμῖν καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν, συμμάχων καὶ γηροβοσκῶν, ὅτι βελτίστων τυγχάνειν, id eſt liberorum cō munium. Verba ſunt mariti ad uxorem.
Γηροκομεῖον.ου.τό.γηροτροφεῖον.
Γηροκομέω.curo, nutrioq; ſenes. Bud. Com.
Γηροκομία.ας.ἡ.nutritio & cura circa ſenes
Γηροκομικόν. partem medicinæ uocat Gal. quæ de tuenda ualetudine ſenum tractat. Bud. Com.
Γηροκόμος.ο.ὁ.curans ſenes.

Γηροτροφεῖον.ου.τὸ.locus ubi ſenes tractãtur.

Γηροτροφέω.nutrio in ſenectute. Galen. καὶ οἷον γηροτροφῶν αὐτὸν τὴν πρὸς βιωτικὴν ἀπόφασιν,id eſt, Tanquam ſenem iamq́ exanguem alens καὶ διαιτῶν. Eſt enim ipſi γῆρας τὸ ἐκ νόσου,quando in talem ex febre hectica æger incidit, ita ut ſimilis ſit ſeni debili & arido. Bud.Com.

Γηροτρόφος.ου.ὁ.nutriens ſenes.

Γῆρυς.υος.uox.

Γηρύω.μ.ύσω.π.υκα.dico, cano, loquor.

Γῆς ἔντερα dicuntur uermes terreni ſiue lũbrici.

Γήθιον ſiue γήτειον.uireſcens alliũ ſiue cepa.

Γηφάγος.pauper, qui è terra olerib. ueſcitur.

Γηώρις.uide γιῶραι.

ΓΙ.

Γιγαντιάω.gigantum impietatem imitor, immanis ſum.

Γιγαντολέτωρ.gigantum extinctor, epitheton Iouis.

Γίγαρτον.ου.τὸ.acinus uinaceus, & malorum granatorum.

Γίγας.αντος.ὁ.gigas, μέγας, ἰσχυρός.

Γιγγίδιον.biſacutum, oleris genus.

Γίγγλαρος.genus tibiæ paruæ Aegyptiæ.

Γιγγλισμός.ου.ὁ.cachinnus, καγχαλισμός γιγγλισμός.

Γίγγρα.ας.ἡ.genus tibiæ, ſtridulum atque mœſtum, lugubre, de quo Athen. libro 4. Vnde & γιγγραίνειν, ſiue γιγγρᾶν, pro querula loqui, ſtridulum canere, gingire, quod anſerum eſt, ut inquit Feſt. Vide Eraſ. prouerb. Caricamuſa.

Γίννος.auena.

Γίγνομαι.μ.γενήσομαι.idem quod γίνομαι.

Γιγνόμενον.τὸ.δίκαιον, legitimum, iuſtum: ut γιγνόμενος τόκος, iuſta & legitima uſura, γιγνόμενον ἀργύριον, probi & legitimi nummi, id eſt δόκιμον. Vnde & γιγνόμενον ἀργύριον ἀποτίνειν, eſt quod Latini rectè reſtituere dicunt, ſiue rectè præſtare, ſiue rectè dare, ut apud Cic. Τὸ γιγνόμενον τίμημα ſignificat iudicatum eſſe quod ius popoſcerit, æquitasq́ ſuaſerit. Item τὸ καθῆκον, πρέπον, ἁρμόζον, conueniens, aptum, officiũ, de quo Bud. Com.

Γίννοι.mulorum genus.

Γίνομαι.μέλλ. ἀόρ.β.ἐγενόμην.μέσ.π.γέγονα fio, naſcor, ſum. Item debeo. Aliquando pro ſeruio, & ſeruus ſum. Demonſt. ἔδωκε σατύρῳ γυναῖκα, ἑαυτοῦ ποτε γενομένῳ.id eſt, Seruo aliquando ſuo. Budæus Commentarijs.

Γινώσκω.μ.γνώσομαι.ἀόρ.β.ἔγνων.cognoſco, delibero, cogito, ſtatuo, conciſco, decerno, iudico, reputo, diſcerno. Recentiores γ addunt, γιγνώσκω, & γίγνομαι proferentes.

Γίττα.ας.ἡ.oppidum Palæſtinæ.

Γιτταῖος.nomen gentile.

ΓΛ.

Γλαγερός.ου.καὶ

Γλαγόεις.εντος.ὁ.lacteus, candidus.

Γλάγος.εος.τὸ lac.

Γλάζω.μ.άσω.π.ακα.canto, clamo, πληρόομαι. Accuſ.

Γλαινοί.ornamenta galearum ſplendida.

Γλαῦμα.oculorum uitia, quas Latini glamas & gramas uocãt. Et γλαμός, mucus.

Γλάματα.tali.

Γλάμυξα.lippitudo. Et γλαμᾶν, γλαμυξιᾶν, lippire.

Γλαμυρός.ου.ὁ.lippus, aquoſus, lacrymoſus.

Γλάμων.ὁ.lippus, qui uitiatis & immundis eſt oculis. Ariſtoph. Eccleſ. τίδ' ἂν νεανίας ὁ γλάμων σε λοιδορῇ.

Γλανίς.ιδος.ἡ.ſilurus, Theod. interpr.

Γλάνος.ὁ.Glanus, qui & Hyæna.

Γλάφω.μ.άψω.π.αφα.ſculpo. Accuſ.

Γλαφίς.inſtrumentum quo expoliuntur lapides, & ſcalpuntur.

Γλαῦκες.ſignum numiſmatis apud Athenienſeis fuit.

Γλαυκὴ,ῆς.ἡ.cæſia. Et γλαύκη. Glauce, nomen mulieris.

Γλαυκίζω.obtuſe uideo.

Γλαύκιον.ου.ſuccus eſt herbæ folia habentis ſimilia cornicolato papaueri. Dioſcorid. libro 3.

Γλαυκιόων.οντος.ὁ.ignitus.

Γλαυκός.ου.ὁ.glaucus, id eſt cæſius, uiridis, cæruleus. Et γλαῦκος, Glaucus uiri & pi

ſcit nomen.

Γλαύκωμα.ατος.τὸ.uitium oculi cum præter naturam glauceſcit. Γλαύκωμα & ὑπόχυμα antiqui medici idem putauere, ut Ruſſus teſtatur: Poſteri uerò γλαύκωμα morbum exiſtimauerũt cryſtallini humoris mutati in glaucum colorem: ὑπόχυμα uero, humorem concretum circa pupillã in medio corneæ et cryſtallini lucem impedientem. Sunt autem γλαυκώματα incurabilia, ὑποχύματα pleraq; curantur.

Γλαυκῶπις.ιδος.ἡ.habens oculos cæſios. Epitheton Palladis. Cæl.lib.8.capite 18.

Γλαύκωσις.ιος ἡ.glaucitatis cryſtallini in oculo humoris in album aquoſumq; colorẽ (mutatio.

Γλαύξ.κός.ἡ.noctua.

Γλαυρός.καὶ

Γλαυσός.ȣ̃.ὁ.clarus, ſplendidus.

Γλαύσσω.ſplendeo.

Γλαφυρία.ας.ἡ.uarietas, pulchritudo.

Γλαφυρός.ȣ̃.ὁ famoſus, iucundus, aſtutus, ornatus, politus, concauus, ſculptus, elegans ſcitus. παρὰ τὸ γλάφω, ut inquit Euſtath.

Γλάφω.ſculpo.

Γλεύκινον.ȣ.τὸ.unguenti genus, Latinè muſteum, oleum muſtum, hoc eſt expreſſum, antequã oliuæ calcentur & premantur.

Γλεῦκος.ȣς.τὸ.muſtum.

Γλημάω.gramioſis oculis ſum, lippio.

Γλάμα.uitium oculi, quod Latini gramiam uocant.

Γλῆνα.ων.τὰ.ſpectaculo digna.

Γλήνη.ης.ἡ.pupilla oculi, & tota pars oculi interior, oculus ipſe.

Γλῆνος.lumen.

Γλήχων ωνος.pulegium.

Γλίνη.ſordes.

Γλίσχρος.ȣ.uiſcoſus, lubricus. Item parcus, ſordidus, illiberalis, φειδωλὸς, ῥυπαρός. Vnde et χώριον γλίσχρον pro terra maligna, & ſterili. Bud. Com.

Γλισχρότης.ητος.ἡ.lentor, parcitas.

Γλίσχρων.ὁ.auidus, concupitor.

Γλίσχρως.lubrice. Item ſordide, maligne, illiberaliter, non benignè. Bud.

Γλίχομαι.cupio, gliſco. Genit. uel accuſ.

Γλιχόμενος ȣ gliſcens.

Γλιχώ.ἡ.parca, curioſa, ἡ φειδωλὸς, περίεργος

Γλοιάς.ἡ.equa maligna, ἡ κακοήθης ἵππος.

Γλοιός.ȣ̃.ὁ ſordidus, piger, imbecillis. γλοιὸς δὲ ὁ ῥύπος τῶν ἐλαίων.

Γλοιοί.οἱ.gymnaſiorum ſordes.

Γλοιῶδες.τὸ.ſtrigmentum.

Γλοιώδης.ȣς ὁ,ἡ.lubricus, ſordidus, uiſcoſus.

Γλουτός.ȣ̃.ὁ.Ισχίον.rotundum in uertebris coxarum, nates, clunis.

Γλύζω.glutio.

Γλυκάζω.dulceſco, dulcis ſum.

Γλυκαίνομαι.καὶ

Γλυκαίνω.μ.ανῶ.dulce capio, dulceſco.

Γλυκασμός.ȣ̃.ὁ.dulcedo.

Γλυκερός.ȣ̃.ὁ.dulcis.

Γλυκίννας.placenta cũ dulci uino confecta.

Γλύκιον.dulcius, & γλύκιστος, ἥδιστος.

Γλυκοθυμία.cupido, uoluptas, ἐλαφοψυχία.

Γλυκύ.uini genus eſt, quod Latinè paſſum dicitur. Fit autem ex uua quæ diutius in uite ſolem paſſa durauit.

Γλυκυδερκής.έος.ὁ,ἡ.dulcis aſpectu.

Γλυκυθυμία, & γλυκυμία.ας.ἡ.animi dulcedo, γλυκοθυμία.

Γλυκύθυμος.ȣ.ὁ.ſuaui ingenio.

Γλυκύπικρος.ὁ.dulciter amarus.

Γλυκύῤῥιζα. Latinè etiam glycyrrhiza, aut dulcis radix.

Γλυκύστρυφνος.ſapore acerbo & dulci ſimul præditus.

Γλυκύς.έος.ὁ.dulcis.

Γλυκύτης.ητος.dulcedo.

Γλυκυτράχηλος.dulci ceruicus.

Γλυπτός.ȣ̃ ὁ.ſculptilis, & γλυπτὸν, idolum.

Γλύσσων pro γλυκύτερος.dulcior.

Γλύφανος.ȣ.ἡ.γλυφή.

Γλυφεῖα.τὰ.ſcalpra, ſculpendĩ inſtrumẽta.

Γλυφή.ῆς.ἡ.ſculptura.

Γλύφιον.ȣ.τὸ.celte.

Γλυφίς.ίδος.ἡ.ſculptura, concauitas ſagittæ, in quam neruus arcus immittitur.

Γλύφω.μ.ύψω.π.υφα.ſculpo. Accuſ.

Γλῶσσα.ης.ἡ, lingua, interpretatio.

Γλωσσαλγία.ας.ἡ.nugæ,

Γλώσσαργος.nugo.

Γλωσσάριον.ου.*lingula.*

Γλωσσομάχης.*qui lingua pugnat.*

Γλωσσογάστωρ.ορος.ὁ. *qui lingua ſibi uictum comparat.*

Γλωσσόκομον, *uel potius* γλωττοκομεῖον.ου.τὸ. *theca reliquiarū lignea, loculus, capſula, marſupiū ſeu potius ſcriniū, in quo pecuniæ reconduntur. Dictum à lingua opinor, quod linguæ ſpeciem haberet.*

Γλωσσοκρατέω.ῶ.ήσω.π.ηκα.*taceo. Neutr.*

Γλῶσσος.*extrema pars puppis.*

Γλωσσοστροφέω, *circumloquor, multis dico.*

Γλωσσώδης.εος.ὁ,ἡ.*linguoſus, linguæ repræſentans effigiem, conuicioſus.*

Γλωττίς.ίδος.ἡ.*lingula, à natura conſtituta, ut arteriā quæ à cibo infeſtatur, operiret.*

Γλωττογάστορες.*qui è lingua uiuunt.*

Γλωττοδεψεῖν.*fellare,* λεσβιάζειν.

Γλωττοκομεῖον.ου.τὸ.*uas in quo tibicines lingulas reponunt.*

Γλωττόκομον.*Plutar. idē quod* γλωσσόκομον.

Γλωττοποιός.οῦ.ὁ.*pro eo qui facit tibiarum lingulas.*

Γλωχίν.ῖνος.ὁ.*angulus, ſpiculum.*

Γλωχίς.ῖνος.ἡ.*cuſpis.*

ΓΝ.

Γναθμός.ὁ.καὶ

Γνάθος.ου.ὁ.*maxilla, gena, mentum.*

Γναθοῦν.*genas percutere.*

Γνάμπτος.ου.ὁ.*flexibilis,* νῶτισος, *habena.*

Γνάμπτω.μ.ψω.π.φα.*flecto, dependeo, frango, perſuadeo. Accuſ.*

Γνάπτω.*uellicando polio, expolio.*

Γνάφαλον.ου.τὸ. *tomentum quod culcitris infarcitur.*

Γναφαλώδης.εος.ὁ,ἡ.*tomentitius, Hermol. in Pliniū. Quorum natura mollis, candida & omnino lanea eſt,* γναφαλώδη *appellantur, cuiuſmodi ſunt dictami folia. Proinde Græci* ἐγναφώθησαν *pro eo utuntur, quod eſt* ἐμαλάχθησαν, *id eſt emolliti ſunt.*

Γναφεῖον.ου.τὸ.*officina fullonis.*

Γναφεὺς, *uel* κναφεύς.έως.*fullo.*

Γναφεύω.μ.εύσω.π.ευκα. *tingo, fullonicam exerceo.*

Γνήσιος.ου.ὁ.*legitimus, indigena, ingenuus, germanus, uerus & minime fucatus, aut adulterinus,* [illegible] *ſuus et legitimus ut filius patris.* παῖδες γνήσιοι, *liberi legitimi iuſtiq́; ſeu natura ſeu adoptatione. Budæus Com.*

Γνοφόω.μ.ώσω.π.ωκα.*obſcuro. Actiu.*

Γνόφος.ου.ὁ.*caligo.*

Γνόω.μ.ώσω.π.ωκα.*noſco. Accuſ.*

Γνύα.*poples.*

Γνύξ.*aduerbium genuflexo.*

Γνῶθι.*noſce.*

Γνωμάτευμα.τὸ.*diſcretio, exacta cognitio.*

Γνωματεύω.*diſcerno, conſilium capio.*

Γνώμη.ης.ἡ.*ſententia, uoluntas, conſilium, animus, ſuffragium, ingeniū, ſenſus, notitia, mens, opinio, iudicium. Item iuſtitia Politiano interprete apud Herodian. Et* γνῶμαι, *memorabiles ſententiæ, omnium iudicio et aſſenſu comprobatæ. Bud. Cō.*

Γνωμίδιον.μικρὸν ἐνθύμημα, *ſententia breuis.*

Γνωμικοί.*ſcientes.*

Γνωμοδοτῶ.*conſilium do.*

Γνωμολογεῖν.*ſententioſe dicere.*

Γνωμολογητέον.*ſententijs utendum eſt.*

Γνωμολογία,ας.ἡ.*dictio ſententiæ, collectio ſententiarum.*

Γνωμολογικός.οῦ.ὁ.*ſententioſus.*

Γνωμονική.*pars eſt aſtrologiæ, quæ ſolariorum diſcriminatis umbris, horas gnomone pernotat. Bud. in Annot.*

Γνωμονικός οῦ ὁ.*doctus, ſciens.*

Γνώμων.ονος.*cognitor, ſtilus horas indicās, ſolis umbilicus, cuius umbra internoſcuntur horæ, quem Latini græco nomine gnomona uocant. Norma uertitur à Valla. Et* γνώμονες, *dentes iumentorum ex quibus ætas dignoſcitur, dicuntur à quibuſdam pullini dentes. Erant & Athenis magiſtratus dicti* γνώμονες, *quaſi accuratæ diligentiæ ac prudentiæ homines, Budæus Com. & Annot.*

Γνωμοτυπία.ας.ἡ.γνωμολογία.

Γνωμότυπος ου.ὁ *ſententiarum effictor.*

Γνωρίζω.μ.ίσω.π.ικα.*cognoſco, facio, cog-*

noſcere, indico, & notum facio. Item ag noſco, noſcito, ἐπιγινώσκω. Herod. γνωρίζουσα τὴν κομμόδου χεῖρα, Agnito Commodi chirographo. Ponitur interdum pro συνίστημι καὶ προξενῶ. Plut. καὶ γνωρίζει τὴν ἀδελφὴν αὐτῷ ἡ γυνή. Athen. ὁ πέρσων βασιλεὺς ἆθλα ἐτίθει τοῖς τὰς ἡδονὰς αὐτῷ γνωρίζουσι, id eſt τοῖς παριστῶσι, Qui nouas indicabant uoluptates.

Γνώριμος. ου. ὁ. familiaris, nobilis, præclarus, inſignis, cognitus.

Γνωρίμως. plane.

Γνώρισις. Plato, πολλὴν χάριν οἶδά σοι τῆς Θεαιτήτου γνωρίσεως, Quòd mihi notum & familiarem feceris Theætetum.

Γνώρισμα. ατος. τό. ſignum cognitionis, indicium, ut pulſus in febre. Item καλλώπισμα, ἐπίσημον, hoc eſt inſigne & decus ornamentumq́, hoc eſt id propter quod aut res aut ciuitas uiſenda eſt. Gregor. λόγοι τὸ γνώρισμα, id eſt, Propter literarum ſtudia uiſitur: de Cæſarea Cappadociæ loquens. Et γνωρίσματα τῆς βασιλείας, inſignia imperij, id eſt geſtamina & ſpecimina Budæus Com

Γνωσιμαχεῖν. noſſe ſuam infirmitatem, ac contra robur ac uirtutem hoſtium, ac demum pœnitere & quieſcere propter quod pro reſipiſcere poſt cœptum bellum ponitur. Herodot. ὦ φωκέες ἤδη τί μᾶλλον γνωσιμαχέετε μὴ εἶναι ὅμοιοι ἡμῖν. Arrian. ἐκεῖ ἦν οἱ πλεῖστοι ἐγνωσιμάχουν καὶ μετεβάλλοντο. Budæus Com.

Γνῶσις. εως. ἡ. cognitio, ſcientia, notitia, fama

Γνωστήρ. ῆρος. ὁ. cognitor, explorator.

Γνωστικοί. Hæretici quidam erant, ſic dicti ob inſignem eruditionem quam ſibi uendicabāt, cum nihil iſtis nec indoctius nec ſtultius eſſet.

Γνωτός. οῦ. ὁ. notus, amicus.

Γνωτή. ſoror, uel amica.

Γνωτός. ὁ ὁ. frater noſcibilis.

ΓΟ.

Γοάομαι. ululo, ploro.

Γόγγρος. ὁ. conger piſcis. παρὰ τὸ χεῖν τὸ ἰδίω.

Γογγύζειν. grunnire.

Γογγύζω. μ. ύσω. π. υκα. murmuro.

Γογγύλη. ης. ἡ. bolus rotundus. Ariſtoph. Pace, ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην. Item rapa, Strab. libro ꝗ. γογγυλίς.

Γογγυλίζω. reuerto, conuerto.

Γογγύλιος. ου. ὁ. rotundus, inuolutus.

Γογγυλίς. genus rapæ rotundæ.

Γογγυσμός. οῦ. ὁ. murmur.

Γογγυστής. οῦ. ὁ. murmurator.

Γόηρος. ὁ. acerbus, triſtis.

Γοερός. οῦ. ὁ. luctuoſus, flebilis.

Γόης. ητος. ὁ. uerſutus, præſtigiator, ſubdolus, incantator, magus, ueneficus, impoſtor, facundiæ blanditijs uehemens.

Γοητεία ας. ἡ. incantatio, impoſtura, præſtigiatura. differt à φαρμακεία. Cælius libro ꝗ. cap. 62.

Γοήτευμα. præſtigium.

Γοητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. incanto, per præſtigias decipio, præſtigijs ludifico, illicio, præſtigijs illudo, ſtupore ac ueluti maleficio afficio, ſtuporeq́ affectum decipio, ut iā uoluptuaria titillatione permulſi, quaſi maleficio affecti pericula & incommoda non intelligant. Quo pacto differat à κηλεῖν, uide Bud. Com.

Γοητεύων. οντος. ὁ. aſtutè agens.

Γοητικός. οῦ. ὁ. magicus. deceptorius.

Γοῖνος. immundities, ſordes.

Γόμος. ου. ὁ. onus, ius carnium.

Γομόω. μ. ώσω. π. ωκα. onero. Accuſ.

Γομφίασις. εως. ἡ. molarum dentitio.

Γομφιασμός. οῦ. ὁ. confractio, colliſio dentiū.

Γόμφιος. ου. ὁ. dens molaris.

Γόμφοι. οἱ. coniunctiones inuiſibiles appellātur à Platone: uel minorum corpuſculorum coaceruationes à Diodoro: uel eorūdem ſimilium inter ſe conglobationes formabiles ab Anaxagora, uel cōcretiones, interdum diſcretiones, interdum cunei.

Γομφοπαγής. έος. ὁ, ἡ. ſolidus, compactus. abſolutus.

Γόμφος. ου. ὁ clauus, cuneus.

Γομφόω. μ. ώσω. π. ωκα. compingo, conglutino, σφηνόω. Accuſ.

Γόμφωμα. τό. coagmentum.

Γόμφωσις.

Γόμφωσις.εως.ἡ.conglutinatio.
Γομφωτῆρα.τὰ.claui.
Γόνας.ατος.τὸ.genu.
Γονατίζω.geniculor,λιτανεύω,γονάζομαι.
Γονεῖα.ἡ.γενέσεις.
Γονεύς.έως.hic & hæc parens.
Γονή.ῆς.fœtus,ſemẽ humanum,natio,ſtirps, natiuitas,genitale profluuium.
Γόνιμος.ου.ὁ.fertilis, naturalis, genitalis, prolificus.
Γονόεις.όεντος.ὁ.fertilis.
Γονοῤῥοία.uitium membri genitalis, uideli.cetcũ emittet præter uoluntatem ſemen.
Γονόῤῥοος.ου.ὁ.uel γονοῤῥυής,ſemine fluens.
Γόνος.ου.ὁ.genitor,filius,ſemen,genitura, γνήσιος ὡς ἀντικείμενος τῷ νόθῳ, τὸ τῆς ἀνδρὸς σπέρμα,γονή. Differt ἢ ποιητοῦ καὶ ἀποιητοῦ. Bud.Com.
Γονοῦμαι.genibus aduoluor.
Γόνυσα.ας.ἡ.urbs Theſſaliæ.
Γόνυ, ἢ γόνατος et γόνυος,& γούνατος,genu,geniculũ,ut in arundinib.internodia ſcilicet.
Γόνυγρος.ſterilis,aridus.
Γονυκλισία.ας.ἡ.genuflexio, Baſil.
Γονυορθότερος.ου.ὁ.cui ſunt genua planiora.
Γονυπετέω.ῶ.ήσω.π.ηκα.genua flecto, accido ad genua,ſupplico.
Γονώτερος.ου.ὁ.fertilior.
Γόος.ου.ὁ.lamentatio,luctuoſus,θρῆνος.
Γοῶσα.ης.ἡ.lugens.
Γοργεῖα.τὰ.laruæ ſiue perſonæ hiſtrionum.
Γοργεύω feſtino.
Γοργόνειον.ου.τὸ.larua perſona.
Γοργός.ῦ.ὁ.terribilis,uelox,acris & uerſatilis,uertibilis,abundans.ἀπὸ ἢ ὀργῆς.
Γοργότης.ητος.ἡ.truculentia,horribilitas.
Γοργύρη.ης.ἡ.ſubterraneus carcer, Herod.
Γόργυρον,idem.
Γοργώ.όνος.ἡ.γοργόνη,ſcutum habens gorgonis faciem.
Γοργῶπις.ιδος.ἡ.καὶ
Γοργωπός.ῦ.ὁ.uiſu celer,aſpectu truculentus terribilis,oculis acribus.
Γορδυλίζω.ἀδολεσχῶ,nugor.
Γόρτυν.υνος.ἡ.urbs in Creta.
Γόρτυξ.coturnix,ὄρτυξ.

Γοῦν.igitur,tamen,certè,quidem,quippè, ſiquidem,ſaltem,duntaxat,ſubinde,etiam, quin,quoq;.quidem.Budæus Com.
Γουνάζομαι.flecto genua.Depon.
Γουνάομαι.μ.άσομαι.π.αμαι.ſupplico.Deponens.
Γούνατα.τὰ.genua.
Γουνοῦμαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.oro,rogo.
Γουνός.ῦ.ὁ.pro γονὸς Ionice.cultura fertilis, fertilitas,terra apta arboribus. Et γουνός, pro γόνατος,genitiuus à nominatiuo γόνυ.
Γουνοΐς.ίδος.Aratus,ἄγχι δέ οἱ σκαιῆς ἐπὶ γουνίδος.
Γοῦ.θρηνῶ,γογγύζω.
Γοώδης.εος.ὁ,ἡ.lugubris,mœſtus.

ΓΡ.

Γράβδην.expreſſe,quaſi depictum.aduerb.
Γράβιον uocant ilignum quernum'ue lignũ quod conſuccenſum,lumen,præbens agẽtibus iter,atq; prælucens.
Γράειν.comedere.
Γραῖα.ας.ἡ.anus. Vnde & pro pelle umbilicum ambiente quod corrugata ſenectutis ſit indicium. Item γῆ,δημήτηρ. Et nomen ciuitatis Bœotiæ, quæ nunc Tanagra dicitur.
Γραΐδιον.ου.τὸ.uetula.
Γραικιστί.τὸ ἑλληνιστί,Græcè.
Γραϊκός.ῦ.ὁ.anilis.
Γραικός.οῦ.ὁ.Græcus.
Γραίνειν.comedere.
Γραιολία.improba anus.
Γράμμα.ατος.τὸ.litera. Item pictura,Gregor.Item ſcrupulũ in ponderibus, Hippiatr. Aliquando forenſis eſt huius nominis ſignificatio,proceſſum notans iudicialẽ:cautiones,acta publica,tabulas publicas,tabulas iudiciales,rationes argentariorũ & ſimiliũ:indices(ἀπογραφαὶ) quæ inuentaria & repertoria uulgo appellantur.Itẽ libros,ut Plut.ἐκ τῶν σιβυλλείων γραμμάτων,Ex lib.Sibyllinis.Bu.Com.
Γραμμαί.ſpecies ludi teſſerarij, ubi calculi adhibebantur ſexaginta, tum albi,tum nigri,διαγραμμισμός.Cæl.lib.11.capite.27
Γραμμάριον.τὸ.ſcrupulus,id eſt pars drach.

Γράμματα ἐυκατάλυτα. caducæ literæ.

Γραμματεία ας. ἡ. literatura, ἐξαρίθμησις.

Γραμματείδιον. τό. καὶ

Γραμματεῖον. τὸ. διδασκαλεῖον. ludus literarius, συμβόλαιον. Ariſtoph. κᾆχερεν τὸ γραμματεῖον ἐν ἀνάγκη. Apud Demoſth. quodcunq; uolumen & libellum & tabellam ſignificat, & quicquid ſcriptum eſt, ita, ut tam late fere huius nominis pateat ſignificatio, quàm tabularum apud Latinos. Vnde pro actis publicis, ſyngraphis tabulis nouis, tabulis legum, tabulis teſtamentarijs poni ſolet, ut eſt apud. Bud. Cõ.

Γραμματεύς. έος. ὁ. ſcriba publicus, cancellarius. Huius officium erat publica ſcripta atq; decreta ſeruare, eademq́; ſi poſcerentur lectitare.

Γραμματεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſum ſcriba, ſcribæ partes ago.

Γραμματίδιον. ου. τό. epiſtolium.

Γραμματική. ῆς. ἡ. literaria rectè ſcribendi & loquendi ſcientia.

Γραμματικὰ ἐκπώματα. pocula literis inſignita, ut ſcribit Athenæ. cuiuſmodi illud, in cuius ambitu uerba hæc legebantur, Διὸς σωτῆρος. Cælius libro 9. capite 11.

Γραμματικός. ῦ. ὁ. literatorius, ὁ κανόνας καὶ ὅρους τοῦ τὸ γράφειν καὶ ἀναγινώσκειν ἀποδιδούς.

Γραμμάτιον. ου. τό. literula, libellus.

Γραμματιστής. ὁ. literator, qui prima elementa docet, ludi magiſter, prælector, recitator. Item ſcriba. Herodot. Bud. Com.

Γραμματοκύφων. ωνος. ὁ. ſcriba, humilis & abiectus literator.

Γραμματοφόρος. tabellio, βιβλιαφόρος.

Γραμματοφυλάκιον. ου. τό. locus ubi ſcripta publica ſeruantur.

Γραμμή ῆς. ἡ. linea. Interdum principium ſignificat & carceres circuli, hoc eſt τὴν ἀφετηρίαν καὶ τὴν βαλβίδα. Ariſtophan. Acharn. πρόβαινε νῦν ὦ θυμὲ, γραμμὴ δ' αὑτηί, Progredere o anime mi, hi ſunt carceres, atq; inſtat certamen.

Γραμμὴ κυκλοτερής. dicitur pupillam ambiens circulus, qui etiam iris dicitur.

ΓΡ.

Γραμμικαὶ ἀποδείξεις ſunt demonſtrationes mathematicæ. Budæus Com.

Γραοσόβαι. cum uetulis rem habentes, uetulas arcentes à piſcibus.

Γραπτός. ῦ. ὁ. pictus, ſcriptus.

Γράσος. ο. ὁ. ſordes in ouium uelleribus, hircus, id eſt fœtor alarum, pedor, & proprium loci.

Γράσων. ωνος. ὁ. hircoſus, cui fœtent alæ, fœtus, homo odoris mali.

Γραῦς. αός. uel ἡός. ἡ. anus, cruſtula polentis obducta, ὁ ἀφρὸς ὁ ἐπιπολῆς, καὶ τὸ ἐπιγινόμενον ἐλαιῶδες τῷ ζωμῷ, καὶ ἡ τῶν μαχαιρῶν δυσωδία, τὸ συναγόμενον καὶ ἐπιπηγνύμενον ἐπάνω, ὅταν τὸ γάλα ἑψηται.

Γραίω. teneo.

Γραφάδιον. καὶ

Γραφεῖον. ου. τό. penna, ſtilus.

Γραφεύς. έος. ὁ. pictor.

Γραφή. ῆς. ἡ. ſcriptura. ut γραφῇ παραδιδόναι, literarum monumentis tradere. Itẽ pictura, ζωγραφία. Item accuſatio, actio popularis, quando lex ut iniqua aut perperam lata accuſatur. Ἀποφέρειν γραφὴν eſt deferre aliquem & poſtulare. Demoſthe. Αἰσχίνης ἀπελύνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν κατὰ κτησιφῶντος, Diẽ dixit Cteſiphonti, uel reum poſtulauit.

Γραφικὴ. ſtilus. Opponitur ἀποσχεδιαστικῇ. Budæus Commentarijs.

Γραφικός. pingendi peritus.

Γραφικῶς. expreſſe, uerè.

Γράφις. ιδος. lineamentorũ ductus, pictura.

Γραφικώτατος. ου. ὁ. maximè hiſtoricus.

Γράφομαι. μ. ψομαι. π. αμμαι, accuſor, ſcribor: & actiuè, accuſo & ſcribo. Deponens accuſ.

Γράφω. μ. ψω. π. αφα. uel γραφῶ circũflexe, ſicut τυπῶ, ῥιπτῶ, unde ἐγγραφήκειν. ſcribo, deſcribo, duco lineam, delineo, pingo. Item decerno, ſtatuo, ad ſenatum refero, accuſo. Budæus Com.

Γραώδης. εος. ὁ, ἡ. anilis.

Γρηγορέω. μ. ήσω. μήσας. π. ἐγρήγορα. uigilo. Neut. abſol. Habet tamen aliquando accuſatiuum. Philo, τὸν νοῦν ἐγρήγορα.

Γρήγορσις. *uigilantia.*

Γρηγορώτερον. *uigilantius.*

Γραῖος. *antiquus.*

Γρανικος. ου. ὁ. *Granicus fluuius, ubi Græci Barbaros uicere.*

Γριπεύς. έως. ὁ. *piſcator, conſuens retia piſcatoria.*

Γριπίζω. *piſcor.*

Γρῖπος. εος τὸ. *rete.*

Γρυπώμενον. τὸ. *conuolutum.*

Γριφεύω. *coniecto, ænigmata ſoluo.*

Γριφῶδες. *iniucundum, δυσάρεστον.*

Γρῖφον. τὸ. *uel γρῖφος. rete, ſagena. Item ſermo implicitus, ænigma, argumentum nodoſum, inſolubile.*

Γρομφὰς. *ſcropha, antiqua porca.*

Γρόνθος. ου. ὁ. *pugnus.*

Γρόνθων. *primum rudimentum tibicinum, cum tibias inflare diſcunt.*

Γροσφομάχοι. οἱ. *uelites.*

Γρόσφος. ου. τὸ. *genus teli, haſtæ cuſpis, quam terræ infigimus.*

Γρουνός. οῦ. ὁ. *torris truncus.*

Γρύ. *minimum quiddam ſignificat, aut ſordes unguium, rem uidelicet uiliſſimam: aut uocem ſuillam, quam ædere ſolent ij, qui grauantur ſermone reſpondere: aut numiſma minutiſſimum. Vnde prouerbium μηδὲ γρύ. Eraſ. Chil.*

Γρύζω. μ. ύξω. π. υχα. *lugeo, clamo, mutio, gannio, grunnio,* τῇ φωνῇ ὑποκλίζειν, καὶ λαλεῖν *Philoſtrat.* οὐδ᾽ ἀμοῦ ἐφθέγξατο, οὐδ᾽ ὑπήχθη γρύξαι. *Haud quaquàm locutus eſt, neq; adduci potuit, ut uel hiſceret. Eraſmus ibidem.*

Γρύλλα. ης. ἡ. *uox porcorum.*

Γρυλλίζω. μ. ίσω. π. ικα. *grunnio.* γογγύζω.

Γρυλλισμός. οῦ. ὁ. *grunnitus, ſtridor.*

Γρύλλος. ου. ὁ. *porcus.*

Γρύξ. *ſordes unguium.*

Γρυπαὶ. *nidi uulturum.*

Γρῦπες. οἱ. *gryphes, inſtrumentum nauticũ, & anchoræ.*

Γρυπνός. *triſtis, odioſus.*

Γρυπός. οῦ. *habens naſum aduncum.*

Γρύπωσις. ιος. ἡ. *curuatio, ἐπικαμπή.*

Γ Ρ.

Γρυσμὸς. *grunnitus.*

Γρυτοπώλης. *qui ſupellectilia, friuola uenditat. Latinè friuolarius dici poteſt.*

Γρυτάεια. *friuola, id eſt uaſa fictilia quaſſa.*

Γρωνὰς. ἡ. *ſcropha.*

Γρώνη. ης. ἡ. τρώγλη, *foramen ſpecus. Nican.* ἐνὶ γρώνῃ ἄν ἴλυσαν μυοδόκοις.

Γ Υ.

Γύαλον. ου. τὸ. *penu, theſaurus.*

Γύαλος. ου. ὁ. *curuus, concauus, thoracis circa humerum pars.* κύβος, τετράγωνος λίθος.

Γυγαία. ας. ἡ. *gygæa lacus Lydiæ.* καὶ γυγαῖος σκοτεινός.

Γύη. ης. *nomen menſuræ, ut iugerum: hinc* πεντηκοντόγυον, *quinquaginta iugerum.*

Γύης. ου. ὁ. *dentale, pars aratri,* τὸ γονάτιον τοῦ ἀράτρου, *iugerum, uia.*

Γυιοβόρος. ου. ὁ, ἡ. *membra fatigans.*

Γυιοβόρος. ου. ὁ. *membra depaſcens.*

Γυῖον. ου. τὸ. *membrum omne, ſed propriè manus.*

Γυιός. οῦ. ὁ. *claudus, morbidus.*

Γυιοτακής. έος. ὁ, ἡ. *membra liquefaciens.*

Γυιοπέδαι. αἱ. *pedicæ.*

Γυιόω. μ. ώσω. π. ωκα. *frango membra, debilito*

Γύλιον. *uas uiminale.*

Γύλιος. ου. ὁ. *genus peræ militaris, & uaſculũ oblongum in acutum deſinens, aptum militiæ ad ſeruandos cibos, Ariſtoph.*

Γυλιαύχην. ενος. ὁ. *qui collo eſt gracili et prælongo, Ariſtoph.*

Γυμνάζω. μ. άσω. π. ακα. *exerceo. Accuſ.*

Γυμνασία. ας. ἡ. *exercitium.*

Γυμνασιάρχης. ου. *gymnaſiorum præſes.*

Γυμνασιαρχία. ας. ἡ, *præfectura ludorum, exercitatorium, principatus gymnaſij.*

Γυμνάσιον. ου. τὸ. *exercitium, ſchola, gymnaſium, locus ubi nudantur & exercentur athletæ.*

Γύμνασις. ιος. ἡ. γυμνασία.

Γυμναστής. οῦ. ὁ. *præceptor exercitiorum, pueros exercens.*

Γυμναστική. ῆς. ἡ. *gymnaſtica, id eſt ars exercitatiua, præbens uiuendi modum,* τέχνη ποιητικὴ σωματικῆς ὑγιείας.

Γυμνητης. οῦ. ὁ. *inops, pauper.*

Γυμνής.ῆτος.ὁ.miles leuis armaturæ. Vide ἄλωτις.

Γυμνητεύομαι.καὶ

Γυμνητεύω.μ. εύσω.π. ευκα.ſum nudus, fero leuia arma. Neutrum abſol.

Γυμνήτης.ου.ὁ, miles leuis armaturæ.

Γυμνητία.ἡ.leuis armatura.

Γυμνοπαιδεία, & γυμνοπαιδία. feſtum apud Lacedæmonios, in quo pueri nudi exercebantur.

Γυμνοπόδης.ου.ὁ.γυμνόπους.

Γυμνοπόδιον. ſaltationis genus, dictum à nuditate pedum.

Γυμνοποδῶ.nudis pedibus incedo.

Γυμνόπους.οδος.ὁ.nudipes.

Γυμνός.οῦ.ὁ.nudus.

Γυμνοσοφισταί.ſunt ultra Indoſchytas: ita uocati, quòd nudi in ſyluis agant, uoluptatum omnium expertes, quibus mortalium uita corrumpitur.

Γυμνότης.ητος.ἡ.nuditas, γύμνωσις.

Γυμνόω.μ. ώσω.π. ωκα.nudo.

Γυναικάρια.ἡ.uxorcula, muliercula.

Γυναικεῖα.τὰ.muliebria, Marcel.

Γυναικεία.ἡ.eadem eſt Græcis, quæ Romanis Bona dea, Plutarchus in Cæſ.

Γυναικεῖον.ου.τὸ.locus ubi mulieres uerſãtur. id eſt gynæceum.

Γυναικεῖος.ου.ὁ.muliebris.

Γυναικίας.ου.ὁ eſſœminatus.θηλυμανὴς ἀνήρ.

Γυναικίζω.muliebriter uiuo, geſtu cultuque mulierem repræſento.

Γυναικικός.οῦ.eſſœminatus, muliebris.

Γυναίκισις.ιος.ἡ. imitatio muliebris. Ariſtoph. Theſmo. περὶ τῆς ἐτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην.

Γυναικισμός.οῦ.ὁ.mos ſœmineus.

Γυναικοθήραντες.οἱ.amoribus capti.

Γυναικοκρασία. intemperantia in mulieres.

Γυναικοκρατία.muliebre imperiũ. Bud. Cõ.

Γυναικοκρατοῦμαι. uiuo ſub muliebri imperio. Bud. Com. Vnde γυναικοκρατούμενοι, qui uxoriæ poteſtati parent. Plin. libro ſexto eo nomine populos appellat quoſdam, Amazonũ uicinos, bello ab Amazonibus uictos: ex eo ſic dictos, quod uictricibus obſequantur ad procreandum eis ſobolem.

Γυναικομανής.έος.ὁ,ἡ.inſaniens in mulieres, aut illas ad furorem cogens.

Γυναικομανία.furor & inſania mulierum, inſanus mulierum amor. Bud. Com.

Γυναικομανῶ, & γυναιμανῶ. inſano amore afficior erga mulieres.

Γυναικονόμης.ου.ὁ. mulierum (ut ita dicam) ſenatulus, et in domo pars.

Γυναικονόμοι.matronarum decentiæ & modeſtiæ arbitri ſunt, de ijs pro poteſtate ſtatuentes, ut ne muliebris mundus, aut cultus matronalis in luxum euadat, aut habitum ab eo ſexu diſſentaneum.

Γυναικοφίλης.ου.ὁ.mulieroſus.

Γυναικόφωνος.uocem habens muliebrem.

Γυναικώδης.mulisbris, mulieroſus.

Γυναικών.ῶνος.ὁ.καὶ

Γυναικωνῖτις.ιδος.ἡ.gynæceum, mulierum conclaue.

Γυναιμανής, pro γυναικομανής.έος.ὁ. mulieroſus, inſanus amore mulierum.

Γύναιον.ου.τὸ.muliercula.

Γυνή.αικός.ἡ.uxor, mulier, οἱ πρὸς γυναικῶν uocantur cognati, ut οἱ πρὸς ἀνδρῶν agnati. Demoſth. πρὸς ἀνδρῶν ἔχων τὴν συγγένειαν ταύτην καὶ οὐ πρὸς γυναικῶν, id eſt agnatus, non cognatus. Plato dici putat γυνὴ quaſi γονή. Bud. Com.

Γύννις.ὁ.mollis, eſſœminatus.

Γύπαι.αἱ.ſubterraneæ cauernæ, nidi, ſpecus anguſti.

Γυπάετον.ου.τὸ.auis genus.

Γυπαετός.οῦ.nomen aquilæ.

Γύραι petræ ſunt prominẽtes in Aegeo ſinu.

Γύργαθον.ου.τὸ.rete.

Γύργαθος.lectus in quo paralytici menteq́ capti, quiq́ uocãtur dæmoniaci, uincti lacerant ſeſe. Hinc prouer. γύργαθον φυσᾷς, in inſanum, fruſtráq; uociferantem. Eraſ. Chil. (ſtinatio.

Γυρεία.ας.ſcrobs, id eſt foſsio in uitibus, repa

Γυρῖνοι gyrini, ranæ minores et imperfectæ.

Γύρος.ου.ὁ.καὶ

Γυρός.οῦ.ὁ.ambitus, gyrus, rotundus.

Γῦρις.pollen.

Γυρῶσαι.

Γυρῶσαι. circulum ducere, circummunire, ſepire.

Γύψ. πός. uultur.

Γύψος. ου. ὁ. gypſus.

Γ Ω.

Γῶ. ſibiipſi, peculiariter, ſuo. Eſt etiam uerbũ ἀντὶ τοῦ χωρῶ, λαμβάνω, δέχομαι, γεννῶ.

Γωητεύω imposturam facio, γοητεύω.

Γωητικός. οῦ. ὁ. incantatiuus, fallax.

Γωλεά. luſtra ferarum & ſerpentum. Nicand. The.

Γώμφωμα. ατος. τό. inflatio.

Γωνία. ας. ἡ. angulus.

Γωνιαῖος. α. ὁ. angularis.

Γωνιασμός. οῦ. ὁ. concurrentium parietum angulus, quadratura, flexus, ἀποφυγή.

Γωνίδιον. paruus angulus.

Γωνιώδης. ος. ὁ, ἡ. anguloſus.

Γωρυτός. οῦ. ὁ. corytus, id eſt theca arcus, pharetra. παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ, καὶ ῥυτὸν τὸ ἐρυστὸν τόξον.

Δ Α.

ΔΑ. particula eſt, quæ per ſe nihil ſignificat, ſed in cõpoſitione auget.

Δαγύς. ύδος. cryſtallum, ornamẽtum muliebre, quod corollæ in modum caput ambit, ſtringitq́. Theoc. Pharmac. ἀπ' ἱπάγλω δαγῦδα καλὸν χρόα πάντοθεν ἴσα.

Δαδαίνειν. curare, obſeruare oculos infigere

Δάδιξ. ικος. menſura ſex chœnicum.

Δᾳδοκοπεῖν. eſt faces conficere, & ex arbore faces eximere, Bud. Com.

Δᾳδουργεῖν. idem Bud. ibidem.

Δᾳδουχέω. faces præfero, præluceo, præradio, luceo face, alluceo. Athenæ. lib. 4. de Anio. triumuiro, μετέβαινε δ' ὕστερον καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν, ἐκ τῶν τεγῶν λαμπάσι δᾳδουχουμένης τῆς Ἀθηναίων πόλεως, id eſt φωτιζομένης, illuſtrata, illuminata facibus è tectis fulgentibus. Bud. ibidem.

Δᾳδοῦχος. ὁ. facifer.

Δαδύσσω. perturbo, lacero.

Δάειρα, Attice. Proſerpina.

Δαερός. niger.

Δαέω. ſcio, intelligo. Accuſ.

Δάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. diuido.

Δάη. pugna, μάχη μεγάλη.

Δαηθμός. οῦ. ὁ. incendium.

Δαήμεναι. ſcire, intelligere, diſcere.

Δαημοσύνη. ης. ἡ. ſcientia.

Δαήμων. ονος. ὁ. peritus, artifex.

Δαήρ. ἐρος. ὁ. δάρ. leuir, ἀνδράδελφος.

Δαηρός. οῦ. ὁ. ſplẽdidus, ſiccus, accenſu facilis.

Δαήσομαι. intelligam, μαθήσομαι.

Δάθος. Dathus Thaſiorum colonia, iuxta Strymonem.

Δαί, pro δὲ autem, & hoc in repetita interrogatione, de quo Budæus Com.

Δαΐ. τῇ. bello, à recto δάς, ſicut à γραῦς γραΐ.

Δαΐα. magna, infinita, uenerabilis, horrenda.

Δαιάζω. exclamo, ſuſpiro.

Δαιδάλεος. ο. ὁ. &

Δαιδάλεος. α. ὁ. &

Δαίδαλος. ου. ὁ. uarius, artificioſus.

Δαιδάλλω. μ. αλῶ. π. αλκα. orno, uario, Acc.

Δαίδαλμα. ατος. τό. opus, ſcitamentum.

Δαΐδαλος, pro δαιδάλεος. ο. ὁ. ingenioſus, à δαίω. teſte Gaza.

Δαίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. inquiro.

Δαΐζω. μ. ίξω. π. ιχα. diuido, corrumpo.

Δαιμονάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſanio. Neut. abſo.

Δαιμονίζομαι. dæmonio uexor.

Δαιμονίζω. inter deos refero, τὸν δαίμονα ἡγοῦμαι, ἀποθεοῦμαι.

Δαιμόνιον. ου. τό. numen, dæmonium. Hoc cũ dicebant, τὸ θεῖον deum ſupremum, diuinitatemq́ mundi moderatricem intelligebant. Budæus Com.

Δαιμόνιος. ου. ὁ. miſer, infelix, fortunatus, mirus, felix, dijs ſimilis, diuinus, admiratione dignus.

Δαιμονίως. diuinè, infeliciter, παραδόξως.

Δαιμονιόληπτος. ου. ὁ, ἡ. dæmoniacus.

Δαιμόσιος. cuius bona in ærarium relata ſunt.

Δαίμων. ονος. ὁ. deus ſapiens: quaſi δαήμων, id eſt ſciens. Dæmonibus enim antiquitas humanarum artium inuentionem tribuebat. Plato hoc nomine uniuerſi modera-

torem appellabat. Accipitur & pro fortuna. Plutar. ἰδιδίαν τῆς τῶν μεταβολῶν τ δαίμον☉. Demoſth. κατά τύχην τινά ἢ δαίμονα, forte fortuna. Significat etiã cuiuſq; genium præſtitem, fortunæ conciliatorem uel bonæ uel aduerſæ. unde οἱ δαίμονες καὶ κακοδαίμονες dicti.

Δαίνυ pro δαίνυθι. conuiuare, δαίνυ δαῖτα, pro τίθει.

Δαΐφρ☉. denſus, prudens, aptus uri.

Δαίνυμαι. conuiuor, comedo.

Δαίομαι. ardeo, diſco, diuido.

Δάϊον, δᾶον, monſtrum, ſignum bellicum.

Δάϊος. captiuus, bello captus, miſer, bellicus.

Δαΐζω. flagello, uerbero, cædo.

Δαίς. αιτός. ἡ. & δαίτη poëtice. conuiuium, ſcilicet ingenioſe extructum.

Δαΐς. ἰδ☉. ἡ. fax, bellũ. παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω.

Δαίσιον. υ. τὸ. eſui aptum.

Δαιταλεύς. έως. ὁ. conuiuator.

Δαιταλεργία. coquendi ars.

Δαίτη. ης. ἡ. conuiuium.

Δαίτηθεν. ex epulo.

Δαιτίς. ἡ. facula, caput allij, & locus Epheſi

Δαιτρεύω. μ. εύσω. π. ευκα diuido cultro, miniſtro.

Δαιτρονόμ☉. piſtor.

Δαιτρός. ῦ. ὁ. coquus, diuiſus in fruſta, diuiſor. Nam coqui eſt diuidere eſcas fruſtulatim e dentibus in menſa cibos miniſtrãs. Item ſemiplenus. Homer. Iliad. δ΄. ἄλλοι γὰρ τ' ἄλλοι δαιτρὸν πίνωσι, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεί.

Δαιτυμών. όν☉. ὁ. conuiua, amicus.

Δαιτός. ύ☉. ὁ. conuiuium, epulæ.

Δαΐφρων. ον☉. ὁ, ἡ. bellicoſus, prudens.

Δαίω. μ. δαίσω. άορ. ἴδαισα. μέσ. παρακ. δέδηκα. diuido, conuiuor, diuido menſam, appono ad menſam, depaſcor, ut Herodot. α. τὴν ἀσινέα ἐνέμετ τραπέζην ἴδαισε. Itẽ luceo, cõburo. Aliquãdo diſco, ſcio.

Δακέθυμος. mordens animum, moleſtus.

Δάκετον. τὸ. animal uenenoſum.

Δάκνομαι. moleſte fero, mordeor.

Δάκνω. μ. δήξω. π. δέδηχα. ἴδακον, à δήκω mordeo. (noſum.

Δάκος. δάκετον, θηρίον ἰοβόλον, animal uenenoſum

Δακρυόεις. όεντ☉. lachrymoſus.

Δάκρυ, υ☉. τὸ. &

Δάκρυον. υ. τὸ. lachryma.

Δακρύοισιν. pro δακρύοις. lacrymis.

Δακρυρροῶ. lacrymas fundo.

Δακρυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Δακρύω. μ. ύσω. π. υκα. lacrymor. δακρύω τὸν ἀποθανόντα, mortuum deploro.

Δακρυώτατον. infeliciſſimum.

Δακτυλήθρα. ας. ἡ. digitale, palla anuli.

Δακτυλιαῖ☉. digitalis. Huius formæ nomina de quantitate ſæpe prædicantur, ſic etiam τετραδακτυλιαῖα, magnitudine quatuor digitorũ. Accuſatiuum habent poſt ſe, uel regunt datiuum, ut δακτυλιαῖ☉ τὸ μῆκ☉, uel δακτυλιαῖ☉ τῷ μήκει.

Δακτυλίδιον. υ. τὸ. anulus ſine gemma aut ſigillo.

Δακτύλι☉. υ. ὁ. anulus. interdum anus.

Δακτυλιώτης. υ. ὁ. digitus anularis.

Δακτυλογλυφία. ας. ἡ. inſculptio anulorum.

Δακτυλογλύφ☉. υ. ὁ. anularius, ſculpẽs anulos.

Δακτυλοδόχμη. ης. ἡ. palmus.

Δάκτυλος. υ. ὁ. digitus, & ſedis uitium apud medicos, dactylus.

Δακτυλωτός. ῦ. ὁ. anulatus.

Δαλός. ῦ. ὁ. lampas, torris, fulgor, titio.

Δαμάζω. μ. άσω. π. ακα. άορ. ά. ἐδάμασα. domo, manſuefacio pullum.

Δαμάλη. ης. ἡ. καὶ

Δάμαλις. ι☉. ἡ. iuuenca, bucula, uacca. Sed δαμάλη poëticum eſt, ὁ ἄρρην μόσχ☉, δάμαλις uero ἡ θήλεια.

Δάμαρ, uel δάμαρς. ατ☉. ἡ. uxor.

Δάμασις. ι☉. ἡ. domitio.

Δαμασίφρων. ὁ. deceptorius, ὁ ἀπατῶν τὰς φρένας.

Δαμασώνιον. ῦ. albutium.

Δαμάω. μ. άσω. π. ακα. &

Δαμνάω. &

Δαμνέω. &

Δάμνυμι. &

Δάμνω. domo, ἐλαύνω, βιάζω, δαμάζω.

Δαμνία. ας. ἡ. flumen Calabriæ.

Δαμώματα. τά. carmina publice cani ſolita, uulgo cantata, Ariſtoph.

Δανάκη. numulus ille, ſiue obolus, qui Charōti perſoluitur, pro ſtygiæ paludis tranſmiſſione, authore Plutarch.

Δανείζομαι. μ. είσομαι. π. εισμαι. &

Δανείζω. μ. είσω. π. εικα. mutuor, mutuò do, trado ad uſuram. Hoc uerbum Græcis ambiguum eſt. nam ſignificat ex æquo, et qui citra uſuram dat mutuo, & qui ad uſuram. Eraſ. Neut. datiuo iung.

Δάνειον. ου. τὸ. mutuum, debitum, æs alienum.

Δάνεισμα. τὸ. &

Δανεισμός. ῦ. ὁ mutuum, uſura.

Δανειστής. ῦ. ὁ fænerator, creditor. ὁ δανειστὴς φέρει, καὶ ὁ δανείζων.

Δανειστικός. ῦ. ὁ. fæneratorius, numularius.

Δανόν. ῦ. τὸ. aridū, ſiccū, δανὶς uero τὸ ἄκανθις

Δάνος. munus. (& δανειβιών.

Δαύνιον. oppidum Italiæ, unde δαύνιοι,

Δαός. ῦ. ὁ. lumen, lampas, lupus annoſus.

Δαπανάομαι. &

Δαπανάω. μ. ήσω. π. ηκα. conſumo, expendo, inſumo. Budæus Com. Accuſ.

Δαπάνη. ης. ἡ. ſumptus. παρὰ τὸ δάπτω.

Δαπανηρός. ῦ. ὁ. conſumptor.

Δαπανητόν. ſumptuoſum, id quod inſumitur.

Δάπεδον. ου. τὸ ſolum, pauimentum, campus, fundamentum, circus, area.

Δάπις. ιδος. ἡ. tapes, etis. ψιλὸς, τάπις, καὶ μὴ μαλωτός. Ariſtoph: Pluto.

Δάπτω. μ. ά ψω. π. αφα. &

Δαρδάπτω. deuoro, lacero, μετὰ σπαραγμῦ ἐσθίω, ἀπλήστως καὶ θηριωδῶς φάγω. Accuſ.

Δαρδαίνω. inquino.

Δαρεικός. ῦ. ὁ. Daricus, numus Perſicus aureus, quem aliqui octo argenti drachmas pendere ſcribunt, & quinq; daricos argēti minam, authore Harpocratione.

Δαρεῖος ου. ὁ. Darius.

Δαρήσεται. uapulabit.

Δαρθεῖν, pro δραθεῖν, metatheſi literarum, cubare in pellibus.

Δαρθάνω. δάρ. β'. ἔδαρθον, uel ἔδραθον, dormio.

Δάρω. cædo.

Δάρτος. eſt tunica tenuis & neruoſa, quæ tegit neruos illos duos, à quibus teſticuli dependent.

Δᾷς. δᾳδός. ἡ. tæda, arbor, fax, torris, ignis in face.

Δάσαθαι, pro δαίσασθαι. diuiſiſſe, διανέμασθαι.

Δασεῖα. ας. ἡ. ſignum eſt uocalis aſpiratæ.

Δάσιος. denſus.

Δάσκιος. ου. ὁ. umbroſus, μεγάλως σκιάζων.

Δασμευσις. ιος. ἡ. diuiſio.

Δασμολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. tributa colligo, colligo pecuniam à multis. Bud. Com.

Δασμολογία. ας. ἡ. tributi collectio.

Δασμολόγος. ου. ὁ. quæſtor, qui tributa colligit

Δασμός. ῦ. ὁ. tributū, uectigal, munus, partit.

Δασμοφορῶ. tributum pendo. Budæus Com.

Δάσος. ους. τὸ, denſitas, ſyluoſus locus.

Δασπλῆτις. ιος. ἡ. grauis Erinnys. Epitheton Hecates.

Δασπλῆτος. ου. ὁ, ἡ. cum detrimento appropinquans.

Δασύ. τὸ. hirſuties, τραχὺ, πυκνόν.

Δασύκερκος. ου. ὁ. habens denſam caudam.

Δασύμαλλος. ου. ὁ, ἡ. lanoſus.

Δασυνόμαι. hirſutus reddor, pilos produco.

Δασυπόδειος. ου. leporinus.

Δασύπους. οδος. ὁ. daſypus, lepus, cuniculus, Cælius libro 14. capite 10. & Bud. in An.

Δασυπώγων. ωνος ὁ. denſo barbitio.

Δασύνω. μ. υνῶ. aſpiro, id eſt notā aſpirationis adſcribo. Actiu. accuſ.

Δασύς. έος. ὁ. denſus.

Δασύτης. ητος. ἡ. denſitas, hirſuties.

Δατέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. diuido, comedo

Δατέω. μ. ήσω. π. ηκα. conculco.

Δαταί. diuiſores, μεριςαί.

Δατισμός. ῦ. ὁ. cum oratio profertur iiſdem numeris & eodem modo cadis: à Date quodam Perſarum ſatrapa, qui cum uellet Græculus uideri, exclamauit, ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι, cum dicendū erat χαίρω. Hinc apud Ariſtoph. eſt δάτιδος μέλος. Cæl. lib. 16. ca. 13. & Eraſ. prouerb. Datis cantilena.

Δᾶτον. Thraciæ oppidum. unde

Δατήνιοι. incolæ.

Δατός. ὁ. dolus, aſtutia, πανούργευμα.

Δαρδάπτειν. laniare, deuorare.

Δαύειν. dormire.

Δαύκαλις. pes gallinaceus.

Δαυκίτης οἶνος. ex dauco confectum dicitur etiam δαύκειον à Nicand.

Δαῦκον. τό. καὶ

Δαῦκος. καὶ

Δαῦχος. paſtinaca.

Δαυλία. ας. ἡ. ficedula.

Δαῦλον. ου. τό. æolice pro δαλὸς, titio.

Δαυλὸς. ῦ. denſus, pinguis. Cælius libro 19. capite 24.

Δαυνία. ας. ἡ. Apulia.

Δάφνη. ης. ἡ. laurus. Item Daphne, puellæ nomen. Cælius libro 3. capite 7.

Δαφνήφαγοι. dicũtur uaticinantes: ad quod alluſit poëta, Laurumq; momordit.

Δαφνηφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. laurum gero.

Δαφνηφόρος. ου. ὁ. laurifer.

Δαφνίδες. ῶν. fructus lauri.

Δάφνινος. ου. ὁ. laureus.

Δαφνίς. ίδος. Daphnis, laurus & bacca lauri.

Δαφνῶν. ῶνος. ὁ. lauretum.

Δαφοινὸς. καὶ

Δαφοινός. ὁ. ualde cruentus, niger, rubicundus, fuluus, funeſtus, maculis rubeis ac ueluti ſanguineis diſtinctus, ut ſunt quidam ſerpẽtes. Hom. δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός.

Δαψίλεια. ας. ἡ. largitas, affluentia rerum & copia, abundantia.

Δαψιλεύομαι. abundo.

Δαψιλὴς. ἐος. ὁ, ἡ. abundãs, largus, liberalis.

Δαψιλῶς. opiparè, largè.

Δ E

Δὲ. autem, enim, ſed, uerum, cæterum. Coniunctio eſt ſubiunctiua & orationis & diſtinctionis. Reſpondet enim ad μὲν. Accipitur aliquando pro δὴ καὶ ἔτι, καὶ γε. Itẽ pro porrò, quin potius, imò, rurſus, contrà. Significat etiam rem quam quis auſpicatur uehementer augeri, id quod Latini per atq; adeò explicare ſolent. Budæus Commentarijs.

Δέας. metus, δέος.

Δέγε. attamen.

Δέγμενος, pro δεχόμενος, δεδεγμένος. accipiens, expectatus, προσδεχόμενος.

Δεδαηκὼς. ότος. ὁ. doctus, δεδαημένος. à δαίω.

Δεδαίαται, Ionice pro δεδαίονται, δεδαίαντο. diuiſi ſunt, παρὰ τὸ δαίω.

Δέδασται. diſtributum eſt. à δάζω inuſitato.

Δεδαὼς. ότος. ὁ. doctus.

Δεδιέναι. εὐλαβεῖσθαι, cauere, metuere.

Δεδάκιλος. timidus, ἀεὶ φοβούμενος.

Δεδίσαι, τὸ φοβῆσαι.

Δεδωσόμενος. ου. ὁ. oblaturus.

Δεδεμένος. uinctus. Δεδεμένος ἀπολογεῖσθαι, è uinculis cauſam dicere.

Δεδὴ. quòd etiã, porrò autẽ, porrò dũtaxat.

Δέδηε, παρακ. μέσ. à δαίω. combuſſerat. Item circũligando ligabat, & coronabat.

Δέδεε, pro ἐδέδεε. coniungebat, ligabat.

Δεδήσομαι. uinciam, & uinciar.

Δέδια, παρακ. à δείδω. timui, timeo.

Δεδίττομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. καὶ

Δεδίττω μ. ίξω. π. ιχα. territo, ſiue territor, attonitus ſum, Homer.

Δεδιὼς. particip. præ. med. à δείδω, δέδοικα, δέδια, φοβούμενος.

Δεδμέαται. domiti ſunt, κρατοῦνται. à uerbo δμέω, uel δαμῶ, δμῶ, δμήσω, δέδμηκα, ἐδεδμήμην, ἐδέδμηντο, & Ionice δεδμέαντο, & extentioſe ε in α δεδμέαται.

Δέδμητο, ſyncopa. ædificatum erat, præparatum erat, à uerbo δέμω, Homer. ἔνθ' οἱ θάλαμος δέδμητο.

Δεδογμένα. τὰ. mandata.

Δεδογμένον. ου. opinio.

Δέδοικα, præt. medium eſt uerbi δείδω. δέδοιδα, & propter concurſum δδδ, ultimum in κ indicem actiui conuertitur, timui, timeo, Δέδοικα σοὶ καὶ περὶ σοῦ, ἢ ὑπὲρ σοί, timeo tibi.

Δέδοκται. uiſum eſt, decretũ eſt, ſancitũ eſt.

Δέδορκα. præt. à δέρκω. uidi.

Δεδράμηκα, præt. à τρέχω, cucurri.

Δέδυκα. ingreſſus ſum.

Δέσμος, & δέσμος. faſciculus.

Δέημα, ατος. τὸ. καὶ

Δέησις. εως. ἡ. indigentia, Anti. Itẽ deprecatio, qua rogamus liberari, malis urgentibus aut etiam eminentibus. Dicitur etiã precarium id eſt quod uſum nullũ certum habet, ſed quandiu libuerit concedenti.

Δεῖ.μ.δέησει,uel δεήσει.ἀόρ.ἐδέησε.π.ἐδέησε. ἀπαρέμφατον, δεῖν.oportet. Ponitur interdum δεῖν pro δέον, ſicut πλεῖν pro πλέον. Iſocrat. ἀλλ᾽ οὐκ οἶδ᾽ ὅπως τυγχάνω φερόμενος, δεῖν προσέχειν τὸν τῶν προειρημένων ἐχόμενον. Conſtruitur ſubinde δεῖ cum præterito, ſicut χρὴ, tametſi de futuro ſit ſermo. Idem, ὡς δεῖ τὴν πόλιν ἐκβεβαρβαρῶσθαι. Budæus Commentarijs.

Δεία.ας.ἡ.ἔνδεια,penuria,indigentia.

Δεῖγμα.ατος.τὸ ſignum,ſpecimen, indicium, deguſtamentum, argumentum. Eſt & locus Athenis.

Δειγματίζω.μ.ίσω.π.ικα.traduco,oſtendo in exemplum. Actiu.accuſ.

Δείδεκτο. pleonaſmo τοῦ ι pro δέδεκτο. per dexteram accepit.

Δειδέχατο.ſuſceperunt,ἐδέχοντο.

Δειδήμων.ονος.ὁ.timidus,cautus, uerecundus,terribilis.

Δειδία.ἡ.nox intempeſta, obſcura. παρὰ τὸ δέος, ἢ φόβου ἐμποιητική.

Δείδιθι.time.ἀ δείδω,uel δειδῶ.

Δείδιμεν pro δεδίαμεν.timemur.

Δείδιμι.terreo.actiuum.accuſ.iung.

Δειδίσσομαι.μ.ίξομαι.π.ιγμαι.timeo,terreo.

Δείδω.μ.δείσω.π.δέδοικα, & δέδια. μέσ. ὑπερσυντ. ἐδεδίειν, & ἐδεδοίκειν,timeo. Actiu. accuſ.

Δειλαίτης.fraudulentus,maleficus.

Δειελιῶος.ientatus, uel qui ad crepuſculũ

Δειελινὸς,pro δειλινὸς,Ionice. (durauit.

Δείελον.ου.crepuſculum.

Δείελος.ου.ὁ.meridianus ,ſtella ueſpertina.

Δεικανάω.dextra prahendo.

Δείκηλον,ſeu Δείκελον per ε,ut Suid. ſimulachrum,repræſentatio,imitamen. Putant quidam de Iouis ſtatua dici hoc uerbum propriè, quaſi Διὸς εἴκελον, & per abuſum de alijs. Nonnulli quòd ad incutiendum terrorem immittitur, dicelon appellari credunt. Cæl.lib.6.capite 18.

Δεικηλίκτας.ου.ὁ.Laconum lingua,mimus.

Δείκνυμαι.idem quod δεικανάω.

Δείκνυμι.μ.δείξω.π.δέδειχα.&

Δεικνύω.repræſento,oſtendo,demonſtro.Accipitur ſæpe pro facio. Lucian. φειδίας ἐκεῖνος ἔδειξε τὸν δία.

Δεῖξαι τὰ γράμματα τῆς τραπέζης,edere rationes. (ne index.

Δεικτικὸς.ἡ.ὁ.demõſtratiuus,digitus,Lati-

Δειλαίνομαι.καὶ

Δειλαίνω.timeo.

Δείλαιος.ου.ὁ.miſer,infelix.

Δειλακρίων.&

Δείλακρος.ου.ὁ.extreme miſer.timidus. Ariſtoph.in Pluto,ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δείλακρα.

Δειλήμων.timidus,miſer,cautus.

Δείλη.ης.ἡ.& δείλη.ης.ἡ. crepuſculum. Eſt autem ὅτι δεῖ καὶ ἐνδεῖ ἡ ἕλη καὶ ἡ αὐγή.

Δείλη ἑῴα.ἡ πρωΐα,aurora, Atticè: & δείλη ὀψία,crepuſculũ ueſpertinũ, quando iã uergit ſol ad occaſum. Ariſtot. διὰ τί ὁ ζέφυρος πρὸς τὴν δείλην πνεῖ. Interdum δείλη ſubauditur. Syneſ. ἄναντες ἐκ φυκῶντος ἀρχομένης ἰδας. Budæus Com.

Δειλία.ας.ἡ.timiditas,ignauia.

Δειλιάζω.μ.άσω.π.ακα.καὶ

Δειλιάω.timeo. Propriè eſt ob ignauiam refugio, & detrecto periculum, animóq; pauido ſum. Actiu accuſ.

Δειλινὸς.ἡ.ὁ.meridianus,pomeridianus.

Δειλινὴ διατριβὴ.promeridiana confabulatio,Plutarch.

Δειλοκομπάκος.qui decepit,ἐξαπατήτωρ.

Δεῖλον.ου.meridies.

Δειλὸς.ἡ.ὁ.miſer,timidus,ignauus.

Δεῖμα.ατος.τὸ.pauor,metus.

Δειμαίνειν.timere,formidare.Accuſ.

Δειμάμενος.ædificans.

Δειμαλέος.ὁ timidus,& timorem incutiens.

Δειμεῖν.οἰκοδομεῖν,ædificare,Herodot.

Δεῖμας.ατος.τὸ.uel δεῖμα.τὸ.pauor.

Δείμασθαι.φοβεῖσθαι,timere.

Δειματῶ,καὶ δειματοῦμαι.terrefacio,metuere facio,terribilia dico.

Δειματώδης.εος.ὁ,ἡ.terribilis.

Δεῖμος.ου.timor,error.

Δεῖν.oportere,de quo in Δεῖ. Item ligare, δεσμεύειν. Μικροῦ δεῖν,parum aberat,παρ᾽ ὀλίγον.

Δεινά. mala, res afflictæ, calamitates, ærumnæ, nefaria, indigna.

Δεινάζειν. calumniari, conuiciari.

Δεῖνα ὁ, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα. quidam, aliquis, in tribus perſonis tribusq; generibus. Sic enim loquuntur Græci, cum certum hominem ſignificare uolunt, neq; tamen nominare. Demoſth. περὶ στεφ. ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα ἀσήγγειλε. Grego. ἐγὼ τοῦ δεῖνος, καὶ ἡ δεῖνα μοι μήτηρ. Lucian. πῶς ἀπαίδευτον, ἢ ὡς διδάσκαλοι· ὅτι ἡ δεῖνα, ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτα.

Δῖναι. ῶν. turbines, uortices.

Δινεύειν. gyrare, κυκλοῦν. Item malum aliquod & inſidias ſtruere.

Δινήεις. uerſatilis, terribilis, uorticoſus.

Δεινολογεῖσθαι. δεινοποιεῖν, conqueri, clamitare, deum hominumq; fidem implorare, quod etiam δεινὰ ποιοῦμαι dicitur. Bud. Commentarijs.

Δεινολογία. ας. ἡ. grauitas orationis, δείνωσις.

Δεινόν. dolor, malum.

Δεινοπάθεια. ἡ. querela.

Δεινοπαθέω. μ. ήσω. π. κα. grauia patior, grauiter afficior, ingemo, ægrefero, & lamentabili uoce queror. Bud. Com. Neu. abſol.

Δεινοποιεῖν. eſt augere crimen, amplificareque dicendo. unde δείνωσις dicta eſt.

Δεῖνος. ὁ. poculi & ſaltationis genus.

Δεινός. ῆ, ὁ. grauis, uehemens, potens, ſufficiens, eloquens, aptus, idoneus, callidus, malus, difficilis, peruicax, abſurdus, aduerſus, intolerandus. Item ardẽs, terribilis apud Homer. δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν, id eſt, φοβερώ. Δεινὸς ὢν φυλάξασθαι, miro artificio cauet. Δεινὸς φαγεῖν, uoraciſſimus. Δεινὸς ἁμαρτήμασι ἐπεμβῆναι, Peccata grauiter inceſſens, Plutarch. Δεινὸν οὐδὲν, nihil graue.

Δεινότατος. prudentiſſimus, modeſtiſſimus.

Δεινότης. ητος. ἡ. calliditas, uerſutia, aſtutia, uehementia in dicendo. Demoſt. καὶ ὅση δεινότης ἦν ἐν τῷ Φιλίππῳ θεωρῶν.

Δεινούμενος. calcatus, πατούμενος.

Δεινόω. exaggero, terreo.

Δεινωπός. ῆ. ὁ. terribilis timidus.

Δεινῶς. admodum. Δεινῶς ἔχω, δεινοπαθῶ, grauiter fero.

Δείνωσις. εως. ἡ. δεινότης, εκόνωσις, grauitas. Eſt & pars epilogi, exaggeratio & amplificatio. Quintil. Hæc illa δείνωσις uocatur, rebus aſperis, indignis, inuidioſis addẽs uim oratio. Budæus Com.

Δεινωτός. uarius, tornatus.

Δεῖξις. oſtentatio, argumentum, iudicium. Δεῖξιν δοῦναι κατά τινος, eſt inſtituere accuſationem contra aliquem, ac eum deferre.

Δέος. εος. τό. δεῖος, timor.

Δειπνέω. μ. ήσω. π. κα. cœno. Neutr.

Δειπνηστός. ῦ. ὁ. &

Δειπνητός. οῦ. ὁ. uel δείπνηστος. tempus cœnandi. Quidam ita diſtinguũt, ut δειπνηστὸς ſit ipſa cœna, ſed δείπνηστος, cenandi tempus, quod etiam in ἄμητος, et ἀμητὸς ſeruatur.

Δειπνιάς, uicus Theſſaliæ, ubi cœnaſſe ferunt Apolinem.

Δειπνιάς. gentile.

Δειπνίδιον. τό. cœnula.

Δειπνίζω. cœnam præbeo alteri, ut ἀγαμέμνονα ὅμηρος ἐποίησεν δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους.

Δειπνολογία. cœnandi ratio, οἱ περὶ δείπνου λόγοι. Cælius libro 14. capite 58.

Δειπνολόχος. ου. ὁ. cœnipeta, qui cœnis inſidiatur, & clanculum abligurit. Heſiod. τῆς δ' αὐτῆς κακῆς ῥίγιον ἄλλο δειπνολόχης.

Δεῖπνον. ου. τό. cœna, δόρπος. Cælius libro 14. capite 57.

Δειπνοποιέω. μ. ήσω. π. κα. paro cœnam, cœnã apud me conduco. Bud. Com.

Δεῖπνος. ου. ὁ. cœna. Accipitur etiam pro prãdio, propterea quòd ueteres non niſi ſemel comedebant.

Δειπνητήριον. ου. τό. cœnaculum.

Δειπνοφόρος. ου. ὁ. cœnæ gerulus.

Δειράς. άδος. ἡ. iugum, cacumen, iugulum, id eſt monticulus.

Δειρή. ῆς. ἡ. collum anterius.

Δείρα. ας. ἡ. urbs Aethiopiæ.

Δεικάω. conuicior, uocabulum Spartanum.

Δαίς. ίτος, paſſer.

Δειρός, collis.

Δειροτομέω. μ. ήσω. π. κκα. trunco caput. Actiu. accuſ.

Δῆος. ſtercus.

Δεῶλιος. ε ὁ, uel διῶλιος. ſordidus, ſtercoratus, cœnoſus, κοπρώδης, humectus, herboſus.

Δεισιδαιμονία. ας. ἡ. ſuperſtitio. Budæus Commentarijs.

Δεισιδαίμων. ονος. ὁ. ſuperſtitioſus.

Δεισίθεος. ε. ὁ idem.

Δειτής. ε. ὁ. timidus & metuendus.

Δέκα. decem.

Δεκάβοιον. ε. τὸ. genus monetæ, & ſacrificij à decem bubus ſic dictum.

Δεκαδαρχία. ας. ἡ. decemuiratus.

Δεκάδαρχος. ε. ὁ. decurio.

Δεκαδοῦχος. decemuir. Erat magiſtratus Athenis poſt exactos tyrannos qui remp. adminiſtrabant, eorum unuſquiſq; δεκαδοῦχος dicebatur.

Δεκαδέλτων. decem tabularum, Dionyſ. li. 2. Orig.

Δεκάδωρος, ε. ὁ, ἡ. longus decem palmis.

Δεκαετής. έος. ὁ, ἡ. decennis.

Δεκαετία. ἡ. decennium.

Δεκάζω. μ. άσω. π. ακα. do decimam iudici in corruptionem, donis corrumpo.

Δεκάκις. decies.

Δεκακυμία. decumanus fluctus, id eſt magnus.

Δεκαπλάσιον. ε. decuplum.

Δεκάλιτρον. ε. τὸ. numiſma ualens decem obolis.

Δεκάμηνος. ε. ὁ, ἡ. decem menſium.

Δεκαμναῖον. ε. τὸ. precium decem minarum.

Δέκαμνος. ε. ὁ. ἡ. decem minarum.

Δεκανάομαι. accipio, ἀσπάζομαι, δεξιοῦμαι.

Δεκάπαλαι. iam olim, πρὸ πολλοῦ πάνυ. Attice.

Δεκάπολις. εος. ἡ. regio trans Iordanem decem ciuitatum.

Δεκάπους. οδος. ὁ, ἡ. decem pedum.

Δεκάς. άδος. ἡ. decas, numerus denarius, παρὰ τὸ δέχομαι, ἡ ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ πάντα ἀριθμόν.

Δεκάς, domum carceris in qua cōdemnatos ſuffocare ſolebant, uocat Plutarchus in Aegid.

Δεκασμός. ε̃. ὁ. decima.

Δεκαστάτηρος. ε. ὁ. decurio.

Δεκάχινον. ε. τὸ. genus menſuræ.

Δεκαταῖος. &

Δεκάτευσις. εος. ἡ. decimatio.

Δεκατευτής. ε̃. ὁ. publicanus, qui decimam colligit.

Δεκατεύω. pendo, uel exigo decimam, dijs decimam è ſpolijs nuncupo.

Δεκάτη. ης. ἡ. decima, δεκασμός. Δεκάτην ἑστιᾶσαι dicebatur Athenienſibus, cum decimo die congregatis neceſſarijs, & infantibus nominibus impoſitis, peracta re diuina, ſplendidum pararent conuiuium.

Δεκατηλόγος. ε. ὁ. δεκατευτής.

Δέκατος. ε. ὁ. decimus.

Δεκατόω. μ. ώσω. π. ωκα. decimo, cōplector.

Δεκατῶναι. οἱ. decimatores, δεκατευταί.

Δεκατεῖα. τὰ. decimæ.

Δεκάχαλκον. denarium uertit Plutar.

Δεκάχιλοι. decies mille.

Δεκέλεια. ἡ. locus, & populi Hippothoontidos tribus, ut tradit Steph.

Δεκέτηρος. ε. ὁ. &

Δεκέτης. decennalis.

Δεκήρης. ους. decemremis, decem ordinum nauis.

Δέκτης. ε. ὁ. uel δεκτὴς, mendicus, pauper.

Δεκτικός. ε̃. capax.

Δεκτὸν. τὸ. receptaculum, ὑποδοχεῖον.

Δεκτός. ε̃. ὁ. acceptabilis, acceptus. Δεκτὸν ἡγεῖσθαι, ratum habere.

Δελεάζω. μ. άσω. π. ακα. ineſco, decipio, quaſi δελέατι θηρεύω, id eſt eſca capio. Accuſ.

Δέλεαρ. ατος. τὸ. eſca ad capiendū illecebra.

Δελέασμα. ατος. τὸ. &

Δελεασμός. ε̃. ὁ. ineſcatio, illex.

Δέλετρον. τὸ. lucerna, fax.

Δελέτιον. ε. τὸ. eſca, aut uaſculum in quo reconditur eſca, δέλεαρ.

Δέλος pro δῆλος.

Δελτάριον. ε. τὸ. literula, epiſtolion, tabella. Vnde δελτάρια ὀνύχινα, & χρυσάμπυκα, apud Plut. in . . . pro epiſtolis illis . . .

toriјs Cleopatræ ad Antonium, ex cryſtallo & onyche lapide.

Δελτίον δίπτυχον. pugillares, Herod.

Δέλτος. ου. ἡ. libellus, tabula.

Δελτωτόν. οῦ. τό. Deltoton, id eſt ſignum cœleſte triangulare, literæ Δ ſimile.

Δελφάκιον. ου. τό. catulus ſuis, porcellus. Et δελφακοῦσθαι, τελειοῦσθαι τὰς ὗς.

Δέλφαξ. κος. ὁ, ἡ. porcus nuper natus, porculus lactans.

Δελφίν. ῖνος. ὁ, uel ἡ. delphin piſcis. Item nauticum inſtrumentum, quo utebantur in bello nauali ad demergendas naues. Ariſtoph. Equit. τοὺς δελφῖνας μετεώριζε, καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλε. Vnde & nauis δελφινοφόρος, & δελφινοφόροι ὁλκάδες, Thucyd. Appollon. ſcribit draconem ab Apolline interfectum, δελφῖνα uocatum eſſe, cuius hi ſũt uerſiculi: ὥς ποτε πετραίῃ ὑπὸ Δειράδι πάρνης σοῖο. Δελφύνην τόξοισι, πελώριον ἐξενάριξεν. Vocabantur etiam Delphines, qui Delphicum cuſtodiebant oraculum.

Δελφίνιον. ου. τό. arx in Chio, & templum Apollinis in Attica. Pollux dicit forum eſſe iudiciale Athenis ab Aegeo cõſtructũ.

Δελφινίσκος. ὁ. delphnulus.

Δελφίς. ῖνος. ὁ. δελφίν.

Δελφύς. ύος. ἡ. uulua, uterus, uenter, unde ἀδελφοί, uterini fratres.

Δέλω. δελεάζω.

Δέμας. ατος. uel indeclinabile, τό. forma, figura, funis, σῶμα, corpus. Sic dictum (teſte Macrob.) quaſi uinculum animæ. Homerus ferè de uiuo corpore utitur, ut οἷον δεδμημένον τῇ ψυχῇ, σῶμα uero de mortuo.

Δέμνιον. ου. τό. cubile.

Δέμω. μ. δεμῶ. ædifico.

Δενδίλλω. μ. ιλῶ. Ionicum uerbum eſt, ſignificatq́ circumſpectare, ac huc & illuc ἰλλὰς, id eſt oculos uertere, annuere, oculis, ſignificare, ſubſannare.

Δενδράς. ὁ. ſyluoſus.

Δενδριάζειν, uel δενδρυάζειν. arboribus tegi, obumbrari.

Δενδρίον. ου. τό. arbuſcula.

Δενδρόκομος. ου. ὁ. arboribus abundans.

Δενδροκοπέω. arbores incido.

Δενδρολάχανα. τὰ. oleri arbores.

Δένδρον. ου. τό, &

Δένδρεον. &

Δένδρος. εος. τό. arbor.

Δενδρότης. incrementum arborum.

Δενδροτομῶ. populor.

Δενδρυάζω. lateo proprie inter quercus, ſub arbores fugio æſtus uitandi, aut frigoris gratia, etiã in aqua mergor. Δενδρυάζουσα φωνή, uox amœna.

Δενδρύδιον. ου. τό. &

Δενδρύφιον. arbuſcula.

Δενδρώδης. εος. ὁ. ἡ. accedens ad naturam arboris, arboreſcens.

Δενδρών. ῶνος. arbuſtum.

Δεννάζω. μ. άσω. π. ακα. blaſphemo, iniuria afficior, conuicior. Accuſ.

Δενναστός. ridiculus, conuicijs obnoxius.

Δέννος. ου. ὁ. iniuria.

Δεξαμενή. ῆς. ἡ. ciſterna, latrina.

Δεξιά. ᾶς. ἡ. dextera. Poëticè δεξιτερή. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι δι' αὐτῆς τὰ διδόμενα.

Δεξιὰ. τὰ. bona & fortunata, cui contrariũ σκαιά. Veteres τὰ δεξιὰ uocabant ea quæ prudentia eſſent, ut annotat. Sophoclis interpres.

Δεξιάδην. à dexteris.

Δεξιόβολοι. qui dextra manu mittũt haſtilia

Δεξιόλαβος. ου. ὁ. lancearius, παραφύλαξ, qui dextra lanceam mittit.

Δεξιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. capito per dextrã, dextrã do, humaniter, benigne & comiter excipio, tractóq; prehenſo, ſaluto, compello, ambio. Bud. in Annot. Accuſ.

Δεξιός. ᾶ. ὁ. commodus, idoneus, dexter, prudens, eruditus, ciuilis, lepidus, beneuolus.

Δεξιοστάτης. ου. ὁ. qui in dextera chori parte præſidebat.

Δεξιότης. ητος. ἡ. dexteritas.

Δεξιόφιν. ex dextra.

Δεξιτερά. ᾶς. ἡ. dextera.

Δεξίωμα. ατος. τό. res dextra, fauſtitas.

Δεξιῶς. feliciter, exuditè, συνετῶς.

Δεξίωσις.

Δεξίωσις. ιος. ἡ. ſuſceptio per dextram.

Δέομαι. μ. δεήσομαι. π. δεδέημαι. ἀπὸ τοῦ δέομαι. οῦμαι. indigeo, rogo, deſydero, careo aliqua re, conuenio aliquem. Depon. Genit.

Δέον. οντος. τὸ. decens, decorum, ut δέον δὲ τὰ δίκαια ποιεῖν. Neceſſarium, ut πᾶν τὸ γινόμενον δέον καὶ φθαρῆναι. Vtile, cōmodum, ut δέον δὴ τοῖς πενεστάτοις χρῆσθαι. Sciendum quod huiuſmodi participia impersonalium uerborum reddi ſæpe nequeunt Latinè per uerbum ipſum, ſed alia dictione adiuncta, ut δέον cum oportet uel oportuerit, ἀκουσθὲν cum auditum fuiſſet. ὥσπερ δέον, tanquàm oporteat. Ἐς δέον, commodè, ut ἐς δέον ἐγένετο, apud Herodot. commodè ceſsit. Pericles cum eſſet populo rationem expenſæ pecuniæ redditurus, puderetq; palàm titulum inſumptæ pecuniæ proloqui, rectè ſignificauit, ἐς τὸ δέον, inquiens, ἀνήλωσα τοσαῦτα τάλαντα, id eſt, In uſus neceſſarios tantum talentorum inſumpſi. Ἐν δέοντι, in tempore tempeſtiue. Δέον pro δεόντως, quoq; legitur.

Δέοντα. των. τὰ. indigentem, ligantem, decentem. Item ἑνὸς δέοντα πεντήκοντα ἔτη, eadem locutio eſt, quæ & Latinis, undequinquaginta, uel unum de quinquaginta.

Δέοντο. ligarunt.

Δεόντως προσηκόντως, decenter.

Δέος. εος. τὸ. timor.

Δέπας. αος. τὸ. patera, poculum.

Δέπαστρον. τὸ. poculi genus, Athen.

Δέπου, ἀντὶ δὴ dicitur. Eſt enim που interdū ἀργὸν, ut δὴ, δῆ, τοι, & cætera. Bud. Com.

Δέψω. paro, ut fullones, κνάπτω. Vnde βυρσοδέψης.

Δέραια. τὰ. ornamenta circa collum.

Δεραίαμβος. ου. ὁ. millus, hoc eſt collare canum coriaceum, clauis confixum aduerſum luporum impetum.

Δεραιοπέδη. ης. ἡ. laqueus aucuparius.

Δέρας. ατος. τὸ. pellis ouina.

Δερβιστήρ. ῆρος. pellis, cutis.

Δέργμα. ατος. τὸ. aſpectus, oculorum acies, uiſus. ἀπὸ τοῦ δέρκειν.

Δέρη. ης. ἡ. collum, ceruix. differt ab αὐχὴν.

Δερκίσκω. reſpicio.

Δερκευνής. έος. ὁ. epitheton leporis, quòd oculis apertis uideatur dormire.

Δέρκομαι. uideo, δέρκω.

Δέρκομος. ου. ὁ. uiſus.

Δερκύπτω, ſiue δερμύπτω. ſanguinem poto, excorio.

Δέρκω. μ. ξω. π. χα. aſpicio, uideo. Accuſ.

Δέρμα. ατος. τὸ. pellis, cutis, crumena, faſciculus, oculus.

Δερμάτινος. ου. ὁ. pelliceus.

Δερμόπτερα. τὰ. quibus cutis pro pennis eſt, ſicut ueſpertilio.

Δερματοφορεῖν. pellibus amictum eſſe.

Δερματώδης. εος. ὁ, ἡ. cuticularis.

Δερμηστής. ὁ. uermis, ſerpens.

Δερμύπτειν. τὸ δερκύπτειν.

Δέρος. εος. τὸ. pellis, κώδιον.

Δέῤῥις. ιος. ἡ. pellis, ſagum è pilis contextum.

Δέρτρον. ου. τὸ. à δέρω, ſicut à πλήσσω πλῆκτρον. tympanum, omentum, pellis, roſtrum.

Δέρω. μ. δερῶ. π. κα. excorio, percutio, cædo, uerbero, cædo. Actiu. accuſ.

Δέσιος. ου. ὁ. mēſis Iunius apud Macedones.

Δεσμεύω. τὸ δεσμῶ, ligo, uincio.

Δεσμή. ῆς. ἡ. faſciculus, uia.

Δέσμιος. ου. ὁ. uinctus, δεσμώτης.

Δεσμός. οῦ. ὁ. & in plurali δεσμὰ. τὰ. uinculum, nodus, clauus.

Δεσμέω. μ. ήσω. π. ηκα. ligo, ὡς ἀρκτὴν ἀσάγω. Actiu. accuſ.

Δεσμωτήριον. ου. τὸ. carcer. Bud. Com.

Δεσμώτης. ου. ὁ. ligatus, uinctus. & actiuè qui uincit. Item δεσμῶται, cuſtodiæ. Budæus Commentarijs.

Δεσμῶτις. ιδος. ἡ. ligata.

Δεσπόζομαι. pareo, obſequor.

Δεσπόζω. μ. όσω. π. ωκα. dominor. Neutrum.

Δέσποινα. ης. ἡ. domina, uxor, hera. Accipitur pro Proſerpina. Vergilius. Hi dominam Ditis thalamo deducere adorti. Cælius libro decimo capite 17.

Δεσπόσινος. ου. ὁ. filius herilis, δεσπόσυνος.

Δεσποσιοναῦται. liberti qui claſſes conſcendebant.

Δεσποσύνη. ης. ἡ. &

Δεσποτεία. ας. ἡ. dominium.

Δεσπότειρα.ας.ἡ.δεσπότις.

Δεσπότης.ου.ὁ.herus, dominus. Relatiuum eſt ſerui, κύριος uero liberi.

Δεσποτικός.ου.ὁ.herilis.Bud.Com.

Δεσπότις.ιδος.ἡ.domina.

Δετὴ.ῆς.ἡ. fax, lampas. Verbale ἀπὸ τοῦ δέω, quod eſt ligo. Faces enim è ſtuppa & papyro compinguntur atque colligantur.

Δεῦτ.ἀντὶ τοῦ δέ.Bud.Com.

Δευόω.μ.ώσω.π.ωκα priuo.Accuſ.

Δευκής.έος.ὁ.&

Δεύκης.ου.ὁ. dulcis, ſplendidus, ſimilis.

Δεύκω.curo, φροντίζω.

Δευλόν.τὸ.malum, inutile.

Δεῦμα.ατος.τὸ.rigatio.

Δεύομαι.μ.ευσομαι.π.ευμαι.pro δέομαι, υ interpoſito poëtice.id eſt priuor, indigeo.

Δευρί.νῦν

Δεῦρο.age, ἴθι, ἐνταῦθα, ἐλθέ, ἐκεῖσε, φέρε. huc adſis, uenito, aduerb. hortandi.Bud.Com.

Δεῦρο κἀκεῖσε.ultrò citroq́.

Δεῦρω.idem quod δευρί.

Δεύς.ὁ.ζεύς, Iupiter.

Δευσοποιόν.τὸ.imbutum.

Δευσοποιός.οῦ.ὁ. tinctor. Δευσοποιὸς πονηρία dicitur ἡ βεβαία, quia δευσοποιὸς βαφὴ ἡ δυσέκπλυτος λέγεται. Sic Cicero de Orat. Sit enim mihi tinctus literis, audierit aliquid, legerit, iſta ipſa præcepta acceperit. Δευσοποιὸς δόξα, pertinax opinio.Budæus Commentarijs.

Δεύτατος.η.ὁ.ſecundus, ultimus.

Δεῦτε.huc agite, uenite. Hortantis aduerb.

Δευτέρα.τὰ.ſecundæ.

Δευτεραγωνιστεῖν. ſecundas partes ferre. Sumptum à gladiatoribus. Nam par illud gladiatorum quod progreditur prioribus duobus defatigatis, proprie δευτεραγωνιστεῖν dicitur.Bud.Com.

Δευτεραγωνιστής. οῦ. ὁ. qui ſecundas parteis agit, uel alteri ſubſeruit, ſcenicus, qui ſecundas partes fabulæ agit. Bud. ibidem.

Δευτεραῖος. υ. ὁ. ſecundarius, id eſt ſecundo die aliquid faciens.

Δευτερεῖα.τὰ.ſecundas partes. Sic Cicero libro 3. de Orat. Huic primas dediſſe Demoſthenes dicitur, cum rogaretur quid in dicendo eſſet primum, huic ſecundas, huic tertias.Budæus Commentarijs.

Δευτερεῖον.ου. ſecundum præmium.

Δευτερεύω.μ.εύσω.π.ευκα. ſum ſecundus.

Δευτερεύειν.iterare.

Δευτερίας.genus uini, quod uigorē ſuū perdidit & uapeſcit, ὁ μετὰ τὸ ὕδωρ ἐπιχυθὲν εἰς τὰ στέμφυλα οἶνος. Latinis lorum.

Δευτέριος.ου.ὁ.ſecundarius.

Δευτεροβόλος.ου.ὁ. dicitur de equo mediæ ætatis.

Δεύτερον.iterum. ἔτι δεύτερον, ſecūda uice.

Δευτερονόμος. ſecunda lex, aut poſterior lex.

Δευτερόποτμος ita dicebatur, cui iam quaſi mortuo iuſta celebrabantur, & qui deinde præter omnium opinionem ſaluus rediret, ut ex bello uel peregrinatione.

Δευτερόπρωτος. ου. ὁ. ſecundo primus. Sicut ſabbatum δευτερόπρωτον uocabant, quòd feſtum aliquod ſequeretur. Eraſm. in Luc.capite ſexto.

Δεύτερος.α.ὁ. ſecūdus. Lucia. ἄμα δεύτερον ἄξας ἵππους, Si me minoris ducis Hermo(ne.

Δευτεροτόκος.ου.ἡ.quæ bis peperit.

Δευτερώσεις. traditiones hominū, Hierony.

Δεύω.μ.εύσω.π.ευκα.priuo, irrigo, madefacio.effundo, oblino. Actiu.

Δέφομαι.excorio, aut uello pudenda, maſturbo, apud Ariſtophanem Ranis.

Δεχαμμάτοι.οι. decem habentes maculas.

Δεχήμερος.υ. decem dies durans. Thucyd. δεχημέρους σπονδάς.

Δέχομαι.μ. ξομαι. μέσ. ά. ἐδεξάμην.π.γμαι. ſuſcipio, capio, admitto, conſentio, excipio, probo.

Δέψα. corium.

Δεψέω. μ. ήσω. π. ηκα. coquo, mollio, tingo. Accuſ.

Δέω.μ.δήσω, uel δέω. ligo, uincio, opus habeo, abſum.Genit.

Δ Η.

Δὴ.ſanè, iam, etiam. Vnde δὲ καὶ, & uero & quoq́. Interdū penè è contrario eſt παραπληρωματικόν, ut cū ſignificat dūtaxat, demū. Eſt etiā παραπληρωματικόν, ut in νυνὶ δὴ

apud Platonem. Interdũ eſt μεταβατικὸν, & ſignificat porrò. Plato in Timæo, τὸν δὲ δὴ νόμον ἡμῖν ἐφεξῆς πέρανε. Tu autē perge porrò. Sic οὐδὲ δὴ, nec uero. Item φέρε δὴ, δεῦρο δὴ, ἄγε δὴ, ἴθι δή. Aliquãdo igitur, proinde. Iſocr. ἐκ δὴ τούτων ῥᾴδιον κατιδεῖν. Aliquãdo multo magis, ut ἅπου. Eſt etiam repetentis, ut inquam. Δὴ γὰρ, iam enim. δήπου, utique. δῆθεν καὶ ἐκεῖσε, huc atque illuc. Bud. Com.

Δῆγμα.ατος.τὸ.κοὶ

Δηγμός.οῦ.ὁ.morſus.

Δηοῦν.bellare, occidere.

Δήεις.inuenies, ſero diſces. Epigram. γῆρας ὀψὲ δήεις.

Δηθά.diu. Item δήθα uel δηθάκις, ſæpius. Τί δῆθα, Quid igitur, Ariſtophan.

Δηθαγόρος.loquax.

Δηθαίωνες.οἱ.longæui.

Δῆθεν.quaſi, cum ueri ſimilitudinem duntaxat fingimus, tanquàm, uidelicet.

Δηθύνω.moror, tardo.

Δηιάλωτος.bello captus, αἰχμάλωτος.

Δηιάνειρα. Herculis uxor. ἀπὸ τοῦ δήιος & ἀνὴρ, quaſi uirago.

Δηιόω.μ.ώσω.π.ωκα.ſcindo, comburo, populor agros. Accuſ. iungitur.

Δηΐζω.μ.ίσω.π.ικα.populor, uaſto.

Δήιος.ου.ὁ.hoſtis, bellicoſus, inimicus, fortis. Item igniuus, uſtiuus.

Δηιοτής.ῆτος.ἡ.pugna.

Δηιόω.μ.ώσω.π.ωκα.populor, uaſto, debello, depopulor, ueluti cum ſegetes aut ſyluæ flagrant incendio, hoſtiliter occido.

Δηΐς.ἡ.pugna.

Δήκτης.ου.ὁ.mordax.

Δηκτικοί.οἱ.mordaces.

Δήκω.μ.ήξω.π.ηχα. mordeo, δάκνω, κνῶ. Accuſ.

Δηλαδή.uidelicet.

Δηλαίνω.lædo, βλάπτω.

Δηλαιστὴς.miſer.

Δηλαδιχῶς.propalàm.

Δήλειν.uellè, deliberare.

Δηλέω.μ.ήσω.π.ηκα.noceo, lædo. Accuſ.

Δηλή.uoluntas, conſilium.

Δήλημα.ατος.τὸ.nocumentum, uenenum.

Δηλήμων.ονος.ὁ.peſſimus, nocuus, λυμαντήρ.

Δήλησις.ἡ.damnum, ſeditio, ira, cõtumelia.

Δηλητήριον.ου.τὸ.uenenum, herba mortifera. Herod. adiectiuè poſuit.

Δήλια.τὰ.feſta Apollinis in Delo.

Δηλιάς.nauis nomen & Ceres.

Δηλιασταί. qui Delum proficiſcuntur oraculi conſulendi gratia.

Δηλία.ας.ἡ.oppidum Cariæ.

Δηλιάς.άδος.ἡ.nauis quæ in Delum nauigabant Theori. unde & δηλιασταὶ.

Δηλιεύς.έως.ὁ.nomen gentile.

Δήλιον.ου.τὸ.urbs Bœotiæ in Tanagra.

Δήλιος. Apollo, à Delo inſula. & δήλιοι, aſini, qui duas uxores duxerunt.

Δηλονότι.uidelicet.

Δῆλον.τὸ. templum Apollinis.

Δῆλος.ου.ὁ.manifeſtus, φανερός.

Δῆλος.ου.ἡ.inſula Delos.

Δηλοποιῶ.declaro.

Δηλόω.μ.ώσω.π.ωκα. manifeſto, declaro, ſignifico, explico, præ me fero, notum facio. Δηλοῖ, argumento eſt. Accuſ. iungitur.

Δήλωμα.ατος.τὸ.κοὶ

Δήλωσις.ιος.ἡ.declaratio, decretum.

Δήλως.palàm, ἀπαρακαλύπτως.

Δηλωτικός.οῦ.ὁ. declaratiuus.

Δῆμα.uinculum.

Δημαγωγέω.μ.ήσω.π.ηκα, populum duco, beneuolentia rego, factionem facio, demulceo homines, multitudinis gratiam emereor, gratiam allicio. Δημαγωγοῦντες ἀθήνησι, qui Athenienſem remp. adminiſtrabant. Eraſ. ex Athenæo.

Δημαγωγία.ας.ἡ.cõcio, adminiſtratio reipu.

Δημαγωγός. οῦ. ὁ. adminiſtrator reipub. concionator, quod autem eſt κόλαξ in tyrannide, hoc eſt δημαγωγὸς in democratia turbulenta. Bud. Com. & Annot.

Δημαρχία. ας. ἡ. tribunatus plebis, δημάρχου ἀρχή.

Δημαρχικός.οῦ.ὁ.tribunitius.

Δήμαρχος.ου.ὁ.tribunus plebis.

Δημαρχεῖν.idem.

Δημεραστής.ου.ὁ.popularis, amans populi.

Δημεραστία. ἡ. popularitas.

Δημευσία. proſcriptio, apud Plutarchum.

Δήμευσις. εως. ἡ. publicatio.

Δημεύω. μ. εύσω. π. ευκα. publico, bonis mulcto. Accuſ. iungitur.

Δημηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. concionor.

Δημηγορία. ας. ἡ. concio.

Δημηγορική. ῆς. ἡ. deliberatiua.

Δημηγορικός. ῦ. ὁ. concionatiuus.

Δημηγορικόν. οῦ. deliberatiuum genus.

Δημηγόρος. ȣ. ὁ. concionator.

Δημηγοροῦντες. οἱ. principes populi.

Δημήτηρ. τρος. ὁ. &

Δήμητρα. ας. ἡ. Ceres. quaſi γῆ μήτηρ.

Δημητρῷον. ου. τὸ. Cereale.

Δημητριακός. οῦ. ὁ. cerealis.

Δημητριοίκαρποι. dicuntur frumenta, & legumina, quaſi cerealia.

Δήμια. ων. τὰ. res à populo donatæ.

Δημίζω. popularem auram capto, decipio, Ariſtophanes.

Δήμιος. ου. ὁ. propriè ſignificat popularem, ſed accipitur ſubſtantiuè pro miniſtro publico, ut ſunt lictores, carnifices, & quæſtionum præſides.

Δημιουργεῖον. τὸ. officina, ἐργαστήριον.

Δημιουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. creo, compono, impero, ſupſum alicui rei, procreo uertit Gaza.

Δημιουργικῶς. fabriliter, Ariſtoph.

Δημιούργημα. ατος. τὸ. opificium.

Δημιουργία. ας. ἡ. inſtitutio.

Δημιουργός. οῦ. ὁ. artifex, τὰ δημόσια ἐργαζόμενος, opifex, creator, princeps reipublicæ. Item δημιουργὸς. ἡ. mulier in nuptijs dulciariorum bellariorumq; apparatrix.

Δημιουργοῦσα. ας. ἡ. concionatrix.

Δημιῶν. populum gubernans.

Δημοβόρος. ȣ. ὁ. uorator rerum populi. Epitheton principum apud Homerum.

Δημοκοινία. ας. ἡ. epulū publicū, teſte Polluce.

Δημόκοινος. ȣ. ὁ. publicus, prætor, δημόσιος.

Δημοκόλαξ. κος. ὁ. adulator populi.

Δημόκομπος. iactator, garrulus, ευμόλος, δημηγόρος, qui populo placet.

Δημοκοπία. popularitas, quæ etiā ὀχλοκοπία uocatur, popularis ſeditio. Bud. Com.

Δημόκοπος. ου. ὁ. popularis labor. Et δημοκόποι idē quod δημαγωγοὶ, niſi quòd δημοκόποι legibus agrarijs, & muneribus gladiatorijs, & ſpectaculis multitudini lenocinari & obrepere ſolent, aut epulum ſæpe præbendo, δημαγωγοὶ uero concionibus.

Δημοκοπῶ. exhaurio populum. Item gratiam populi emereor. Bud. ibidem.

Δημοκρατία. ας. ἡ. principatus populi.

Δημοκρατικός. οῦ. ὁ. qui fouet principatum popularem, populari inſtituto uiuens, qui dignitatem in libertate conſtituit.

Δημοκρατοῦμαι. uiuo in democratia.

Δημόκοινος. tortor, βασανιστὴς.

Δημονίστερον. turpius, indecentius, διὰ τὸ ἐν ὄψει πάντων γινόμενον.

Δημοπιθηκός. qui fraude agit cum populo. Eraſ. prouerb. Simia barbata.

Δημοποιητοὶ, uel δημοποίητοι. οἱ. qui communi conſenſu ad rempublicam admiſſi ſunt, alieni & ſuffragio populi urbe donati, Plutarchus in Solone.

Δῆμος. ȣ. ὁ. populus, tribus.

Δημός. οῦ. ὁ. pinguedo, λίπος. παρὰ τὸ καίω. εὐέξαπτον γὰρ τὸ λίπος.

Δημοσίᾳ. publicè

Δημόσια. τὰ. Reſpublica & negotia ad rempublicam pertinentia.

Δημοσιακὸν. τὸ. publicum.

Δημοσιεύω. μ. εύσω. π. ευκα, δωρεὰν ἐργάζομαι, publicus ſum. Ariſtophan. Acharn.

Δημόσιον. ȣ. τὸ. ærarium, fiſcus.

Δημόσιον ἔδαφος. ſolum publicum.

Δημόσιος. ου. ὁ. publicus, δήμιος, lictor, tortor.

Δημοσιόω. μ. ώσω. π. ωκα. publico. Accuſ.

Δημοσιώνης. ὁ. uilis, plebeius, quaſi è populari fece emptus.

Δημοσιώνιον. ȣ. τὸ. prouentus publicus.

Δημοστρεφεῖν. in populo uerſari.

Δημοτελής. έος. ὁ, ἡ. perfectus, manifeſtus, ex populo.

Δημοτεύεσθαι. agere cum populo aliquo, & quæſtum ab eo facere.

Δημότης. ȣ. ὁ. contribulis, plebeius, popularis. Accipitur pro populo apud Herodotum.

Δημοτικός. οῦ. ὁ. plebeius, affabilis in populo, publicola.

Δημοῦσθαι. ludere, lætari.

Δημοχαριστής. οῦ. ὁ. qui popularem auram captat, popularis, populo gratus.

Δημώδης. ludicrus, uulgaris, inhoneſtus.

Δημωφελής. ἐος. ὁ, ἡ. plebi utilis, reipublicæ ſtudioſus. & uerbum δημωφελεῖν.

Δήν, poëtice. diu, ἐπὶ πολύ.

Δηναιός. ἡ. ὁ. longæuus. Et δηναιά, ἀρχαῖα, καὶ ἄφθαρτα, παλαιά.

Δηνάριον. τ. τό. denarius.

Δῆνος. ους. τό. conſilium, βούλευμα, παρὰ τὸ δὴν, ἐπὶ πολὺν χρόνον. χρόνου γὰρ χρεία τοῖς εὖ βουλευομένοις.

Δάξ. κός. ὁ. uermis lignorum.

Δηξίθυμος. moleſtus, doloroſus.

Δῆξις. εως. ἡ. morſus.

Δῆτα. utiq; certe, profecto, nimirū. Eſt & ἐρωτηματικόν, nempe, numquid. Bud. Com.

Δήπουθεν. utiq; uidelicet, nimirum.

Δῆρις. ιος. ἡ. pugna. δειρὴ uero collum.

Δηριάασθαι. pugnare.

Δηρίομαι. contendo.

Δηριάω, uel δηριάω. rixor, φιλονεικέω.

Δῆρις. ιος. ἡ. contentio. ἀπὸ τοῦ δαίρω, τὸ τύπτω.

Δηρόν. diu, διὰ μακρὸς, ἐπὶ πολύ.

Δηρός. οῦ. ὁ. diutinus.

Δῆσαι. alligare, ζεῦξαι, ſaſauiſai ἐν τῷ Λεμνιακῷ. Plutarchus, δῆσαι λάτινοι πόλιν μὴ ἀνοίγειν, νῦν δὲ ἀπαγάγειν καλοῦσι.

Δυσημερία. ἡ. offenſio.

Δῆτα. certè.

Δεύτερος. poſterior.

Δηώ. όος. ἡ. Ceres.

Δῃῶν. popu lans, uaſtans.

Δ Ι.

Δία. τὸν. Iouem. accuſatiuus eſt ἀπὸ τοῦ ζεύς. Eſt etiam nomen ciuitatis in Creta, quæ poſtea νάξος dicta fuit: nam Iupiter in ea educatus fertur.

Διά. præpoſitio cum genitiuo per ſignificat, ut διὰ τῶ ταῦτα ἂν ἅμ(ινον γίγνοιτο: cum accuſatiuo uero, propter, & eſt nota cauſæ, ut διὰ οἱ ταῦτα γράφω. Quanquàm & hoc ſignificato cum genit. reperiatur, ut tradit interpres Ariſtophanis. In compoſitione dis ſignificat, hoc eſt ſeparationem: item & emphaſim maiorem. Διαῦτοῦ, idcirco. Δι' ἐμὲ, quantum in me eſt. Διὰ δοράτων μάχεσθαι, eminus pugnare. Διὰ πλείστων, multis. Διὰ βραχυτάτων, paucis. Διὰ μακροῦ, & διὰ πολλοῦ, non ſubinde, aut identidem, ſed longo interuallo, quod etiam διὰ χρόνου dicitur. Διόδου, quò circa. Διὰ παντὸς, ſemper. Διὰ πασῶν, quod eſt in dupla ratione, ex omnibus.

Διὰ πέντε, quod eſt in ſeſquialtera ratione. Διὰ βίου, per totam uitam.

Διὰ τιμῆς ἄγειν, τὸ ἄγειν ἐν τιμῇ, in honore habere, honorare. Δι' αἰδοῦς ἄγειν, uenerari, ueneratione dignari. Διὰ μνήμης ἄγειν, memoriam alicuius ſcriptis mandare, & monumentis. Διὰ τρίτης, tertio die, Galeno. Bud. Com.

Διαβαδίζω. pertranſeo.

Διαβάθρα. ας. ἡ. ſcala nautica.

Διαβαίνω. tranſeo, proprie flumen traijcio. Item occupo, expeditionem facio.

Διαβάλλομαι. decipio, ἀπατῶ, παραλογίζομαι. Διαβάλλομαι τοῖς κύβοις πρὸς πέτρον, Ludo teſſeris cum Petro. Plutarch. τὰς ἐμπορίας διαβεβλῆσθαι, In negociatione arguimini. Philoſtr. in Herod. πρὸς τὴν ἀποικίαν διεβέβλητο, coloniā detractabat. Διεβέβλητο πρὸς τὸν πάριν, arguebat Paridem. Διαβάλλεται περὶ τὰ χρήματα, calumniam ſubit circa pecuniā.

Διαβάλλω. criminor, accuſo, infamo, calumnior, deſero, traduco, ſiue infamem reddo, calumnijs premo. Accipitur etiam pro διαπεραιῶ, hoc eſt traijcio, uel appello. Accuſ. iungitur.

Διαβαλόντες. οἱ. hoſtes.

Διαβασκαίνω. reſpecto, circunſpecto.

Διαβασιλίζεσθαι. regnum ſibi uendicare.

Διάβασις. εως. ἡ. tranſitus, pons, traiectio. Thucyd. ποταμῶν τὰς διαβάσεις.

Διαβάσκω. circumeo.

Διαβατήρια. ων. τά. ſacrificia quæ pro tranſitu fiunt. Plutarchus in Lucul. θύσας τῷ Εὐφράτῃ διαβατήρια, id eſt pro tranſitu ſa-

trificauit. Dicitur eadem forma qua νικηκτικα, & χαρισήρια, & ſimilia.

Διαβάτης. ου. ὁ. traiector.

Διαβατὸς. οῦ. ὁ. qui traijci poteſt, meabilis.

Διαβεβαιοῦμαι, paſsiuè. aſſirmo. Phalaris, ταυτά φασι τὴν μητέρα σου, καὶ τὴν γυναῖκα, πρὸς πολλοὺς τῶν σικελιωτῶν διαβεβαιοῦσθαι. Bud. Com.

Διαβεβηκότες: οἱ. qui tibias uehementer diductas habent, uarici, Plutarchus.

Διαβεβλημένος. ὁ. infeſtus, ſuſpectus, condemnatus, calumniæ obnoxius, eluſus.

Διάβημα. ατος. τὸ. greſſus, tranſitus.

Διαβησείω. cupio tranſire.

Διαβήτης. ου. ὁ. circinus. Eſt & renum affectio, maximam ſitim inducens, βαρεῖα τῶν νοσημάτων διέξοδος, inquit Aegineta. quaſi dicas, tranſitus, ἀπὸ τοῦ διαβαίνειν. Quidã urinæ profluuium uocant, alij διψακόν.

Διαβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. traijcio, traduco. Accuſ. iungitur.

Διαβιβρώσκομαι. peredor.

Διαβιοῦν. uitam degere, uitam producere.

Διαβίτης. ου. ὁ. inſtrumentum quo circulus ducitur, λ literæ figura.

Διαβλαστάνω. germino.

Διαβλέπω. perſpicio.

Διαβληθείς. έντος. ὁ, ἡ. delatus.

Διαβοᾶν. diuulgare, rumorem paſsim diſſeminare, celebrare, cum clamore indicare.

Διαβοᾶσθαι. celebrari, celebris haberi.

Διαβοηθείς. έντος. ὁ. fama decãtatus. Ioſeph. lib. 7. πόλει διαβοηθείσῃ, Vrbi famoſiſſimæ.

Διαβόητος. ου ὁ, ἡ. celebris, inſignis, nobilis, diuulgatus, clarus uirtute, ἐπ' ἀρετῇ πολυθρύλητος. Sed apud Lucianum in Pſeud. in malam quoque partem legitur, αὐτίκα μάλα τῶν ἐπὶ κακίᾳ διαβοήτων ἀκρότατος ἀπετελέσθη.

Διαβουκολεῖν. fallere, id eſt mitigare, lenire, βουκολεῖν.

Διαβολή. ῆς. ἡ. idem.

Διαβολία. ἡ. calumnia, ſuſpicio, indignatio, ignominia, crimẽ, delatio. Itẽ pila, baliſta.

Διάβολος. ου. ὁ. calumniator, diabolus.

Διαβόλιον. ου. τὸ. conſilium.

Δ I.

Διαβούλομαι. perſuadeo.

Διάβουλος. dubius, uel conſilij duplicis.

Διαβρέχω τὸ ἱμάτιον. humecto.

Διαβρίθω. grauo.

Διάβροχος. ου. ὁ, ἡ. madidus, ebrius.

Διάβρωσις eſt quando parte aliqua exeſa ſanguis expuitur. uide Celſum.

Διαβυνόομαι. traijcio, tranſfigo.

Διαβύομαι. tranſeo.

Διαγανακτέω. ægrè fero.

Διαγγέλλω, τὸ ἀπαγγέλλω. renuncio, manifeſto. Bud. Com.

Διαγείρω. excito, inuito.

Διαγελώμενος. ου. ὁ. deriſus.

Διαγενής. έος. ὁ, ἡ. εὐγενής, generoſus, nobilis.

Διαγίνομαι. perſeuero, fio cum longinquitate temporis, uitam produco, permaneo. Bud. Com.

Διαγινώσκω. cognoſco, dignoſco, diſcerno, inquiro. Itẽ διαγινώσκειν, ſtatuere, id eſt pro poteſtate iudicare, & ius dicere, ut iudex in ſua poteſtate, deliberare. Bud. Cõ.

Διαγκυλόομαι. inuoluo.

Διαγκωνίζω. cubito innitor.

Διαγκωνισμός. cubiti inniſus.

Διαγλαίνειν. faſcinare, uiolare.

Διαγλάφω. μ. ψω. π. φα. deſigno, ſculpo, διαγλύφω, διασκαλεύω. Accuſ.

Διαγνοέω. agnoſco, διαγινώσκω, διακρίνω.

Διαγνωρίζω notifico, notum facio, indico, aperio, diuulgo.

Διάγνωμα. ατος. τὸ. διάγνωσις, diſcretio.

Διαγνώμων. ονος. ὁ. arbiter, diſceptator, cognitor.

Διάγνωσις. εως. ἡ. iudicium.

Διαγνωστικός. οῦ. ὁ. diſcernendi potens.

Διαγογγύζω. obmurmuro.

Διαγόνατος. ου. ὁ. duplici geniculorum nodo cinctus.

Διαγορεύω. publico, dico, concionor, iubeo, ueto. Διαῤῥήδην διαγορεύειν, nominatim excipere, nominatim cauere. ἡμέρα διηγορευμένη, dies conſtitutus, hoc eſt τεταγμένη, ὡρισμένη, συγκεκροτημένη, συγκεκλημένη. διαγορεύειν etiam opponitur τῷ συναγορεύειν, ut διαφέρομαι τῷ συμφέρομαι. Bud. Com.

Διάγραμμα. ατος. τό. titulus, inſcriptio libri. Item ſententia, decretum, formula, imperium, edictum. Significatur etiam hoc nomine aliquando geometria deſignata, ſiue quadrangularis, ſiue triangularis, deſcripta tabella, ſiue forma in ſcientijs demonſtratiuis, quæ elementis conſtant, quales apud Euclidem extant. Vnde à Plutarcho διαγράμματα χαλδαϊκὰ quodam loco dicta ſunt, quæ προγνωστικὰ uulgo uocantur. Eſt etiam διάγραμμα perſcriptio, & breuiarium, qualia ſunt, quæ ad collationes publicas fiunt, cum ex cenſu ἀναφορὰ deſcribuntur, ut autor eſt Suid. Scripturam etiam aliquando Cicero uocat, hoc eſt rationem mancipum, id eſt eorum, qui portoria, aut paſcua publica, aut decumas quæſtus ſui cauſa redimebant. Cæl. lib. 10. cap. 20. & Bud. Com.

Διαγραμμισμός. οῦ. ὁ. ſpecies ludi teſſerarij, in quo adhibebantur nigri & albi calculi. Cæl. lib. 11. cap. 17.

Διάγραπτος δίκη, interlita lis & indicta, τὸ ἠλειμμένον ἔγκλημα. Bud. Com.

Διαγραφεύς. qui cenſu conſcribendo præfectus eſt, ὁ καθιστάμενος ἐν ταῖς συμμορίαις ἐπὶ τῷ διαγράφειν πόσον ἕκαστος ἀναγκάζειν ὀφείλει. Cæl. lib. 10. cap. 20.

Διαγραφή. ῆς. ἡ. deſcriptio, antiquatio & peremptio rei cœptæ, uel iam peractæ, conuentio, pactum. Bud. Com.

Διαγράφομαι. &

Διαγράφω. deſcribo, delinio, Plato. Item cenſeo. Item do nomen, profiteor. Item accuſo, diem dico. Item prohibeo, noto, non adſcribo, expungo, ἀκυρῶ, hoc eſt abrogo, antiquo, aboleo, induco, circunduco. Vnde & accuſator διαγράψασθαι τὴν κατηγορίαν dicitur, ὅτι οὐκ ἐπέξεισι, quando non inſtat accuſationi inſtitutæ, quod re integra olim licebat, hoc eſt, πρὶν ἀναλαβεῖν. Ἀνάγραφον τὸ ἔγκλημα, pro eodem dicitur. Et ἠλειμμένον ἔγκλημα dicitur, ἢ διαγεγραμμένη δίκη, ἢ ἀγεγραμμένη δίκη, hoc eſt interlita lis & inducta. Aliquando ponitur pro conſcribere, id eſt καταλέγειν, deligere, delectum habere, ut διαγράφειν τὰς στρατείας, καὶ διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους. Significat & diſtribuere, & diplomatibus publicis largiri, & diuidere. Plutarchus, καὶ πλείονα μὲν διέγραψε χώραν τοῖς αἰχμαλώτοις. Bud. in Annot. & Com.

Διαγριαίνω. irrito, exaſpero.

Διαγριωμένος. ου. ὁ. efferatus.

Διαγρυπνέω. peruigilo.

Διάγω. dego, διαζῶ. Demoſth. ἐν ἀδικημοσύνῃ διάξειν. Dicitur & διάγομαι uoce paſſiua. Item traijcio, traduco, deduco, adduco. Syneſ. ἂν γὰρ διάγῃ τις αὐτὸν ὡς σὲ, Si quis ad te eum adduxerit, facito ne nos lateat. Ita διάγω τὴν στρατιάν, id eſt tranſmitto, διαβιβάζω. Item abduco, dirimo, remoror, detineo, ut διάγω σε τὸν χρόνον, id eſt ἀναμένω. Item ἐξαπατῶ, ſeduco, produco. Bud. Com.

Διαγωγή. ῆς. ἡ. ſtatio. Herod. li. 4. νύκτωρ δὲ πυρὸς ἐς ἀσφαλεῖς διαγωγὰς τὰς ναῦς ἐκομιζον, Nauis ad tutas ſtationes dirigit. Item conuerſatio, ratio uiuendi, inſtitutum uitæ, Ariſtot. Phyſ. 8. Eſt etiam oblectamentum quo tædium uitatur, ut ſunt ludicræ actiones, & παιδιαί, Ariſtot. Eth. 10. & Strab. lib. ult. Bud. Com.

Διαγωνίζω. conor.

Διαγώνιος. ου. ἡ. linea ab angulo ad angulum perducta.

Διαδέρειν. διασπᾶν, dilacerare, diloricare.

Διαδεξάμενος. ου. ὁ. ſucceſſor.

Διάδεσμα. ατος. malua hortenſis.

Διαδέχομαι. μ. ξομαι. π. δέγμαι. τὸ δὲ παλαιὸν ἐκδεχόμενον ἀφ᾽ ἑτέρου εἰς ἕτερον ἐπ᾽ ἐμὲ ἥκον, διαδέχομαι. ſuccedo, excipio. ut διαδέχεσθαι τὴν τοῦ πατρὸς τάξιν, διαδέχεσθαι τὴν ἀρχήν. Item trado, gradatim propino. Iliad. δ. τὸ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι δειδέχατ᾽ ἀλλήλους, pro διεδέχοντο, authore Heſychio.

Διαδέω. μ. ήσω. uel έω. π. κα. uel και. corono, cingo, circũligo. Vnde διάδημα. Acc.

Διάδηλος. φανερός. apertus, manifeſtus.

Διάδημα. ατος. τό. diadema, ornamentum ca-

pitis regum inſigne, quod faſcia erat quædam, qua caput circunligabant. παρὰ τὸ διαδεῖν.

Διαδιδράσκω. ἀποδιδράσκω, aufugio.

Διαδιδόμενος. ὁ. traiectus.

Διαδιδούμενος. ὁ. quaſi uittatus, diadematusq́. Nomen id non tam proprium ſpecioſi iuuenis uidetur fuiſſe quàm facti.

Διαδίδωμι. μ. δώσω. π. ωκα. diſtribuo, largior, diſsipo. Accuſ.

Διαδικάζομαι. altercor, iudicio contendo, & eſt actoris, qui reum dijudicandum in iudicium trahit.

Διαδικάζω. μ. άσω. π. ακα. diuido, dijudico, diſcerno: & eſt iudicis, ſicut καταδικάσαι, καταδικάσασθαι uero actoris. Bud. Com.

Διαδικαιοῦν. φανερῶς ἀποφαίνεσθαι.

Διαδικασάμενος. exprobrans, accuſans, arguens, altercans. ὀνειδίσας, διελέγξας.

Διαδικασία. ας. ἡ. iudicium, iudicatio.
Eſt etiam ἐπίκρισις τῆς ἐπιτηδείας πρὸς τὴν λειτουργίαν, cum contentio inter duos oritur pro functione munerum. Item controuerſioſa duorum aliję de rebus diſceptatio. Διαδικασίαν γράψαι, iudicium dictare, dicam ſcribere. Διαδικασίαν ποιεῖν, iudicium conſtituere. Ἀναιρεῖν τὴν διαδικασίαν, actionem denegare, à iudicio dictato repellere, & actionis intentionem circunducere. Bud. Com.

Διαδίκασμα. petitio, & actio, hoc eſt ἔγκλημα. Bud. ibidem.

Διαδικεῖν. τὸ διαδικάζεσθαι.

Διάδιπλοι. ὁ. duplex.

Διαδοινίζειν. laſciuire, & indecenter ſaltare.

Διαδοκίς. ἡ. fulcimentum trabium obliquũ, cui reliquæ incumbunt.

Διαδορατίζομαι. dimico.

Διάδοσις. εως. ἡ. diſtributio, ἡ ἐκ διαμέρους ἴση δόσις.

Διαδοχή. ῆς. ἡ. continuatio, ſeries, ſucceſsio, traditio.

Διάδοχος. ου. ὁ. ſucceſſor, hæres.

Διαδραματίζω. aliquod poëma ago, aut authorſum comœdiarum, aut tragœdiarũ, aut alterius poëmatis.

Διαδράναι. διαφυγεῖν, aufugere.

Διαδρὰς. ἄντος. ὁ. qui perfugit. ἀπὸ τῆς δρῶμι.

Διαδρασιπολῖται. miſeri, timidi, qui reipub. adminiſtrationem fugiunt.

Διαδρομή. ῆς. ἡ. ultro citroq́ curſitatio, diſcurſitatio.

Διαδιώκειν. τὸ διαφυγεῖν. fugere, uitare, permeare, perlabi, decurrere, curriculo pertranſire. Bud. Com.

Διαδύομαι. euado, per mediam turbam elabor, detrecto munera, & tergiuerſatione & fruſtratorijs dilationibus, & commentis forenſibus iudicia eludo, & cunctationibus ludificor. Bud. Com.

Διάδυσις. fruſtratoria fugitatio, certamen rectũ legitimũq́ detrectantis. Bud. ibid.

Διάδυω. ἀποφάγω.

Διαείδομαι. appareo, aſpergo, γνωρίζομαι, φαίνομαι, διαγινώσκω.

Διαέριος. aerius. Lucian. Icar. μὴ θαυμάσῃς, ὦ μεγάτωρα καὶ διαέρια δοκῶ σοι λέγειν.

Διαευτυχῶν. perfruens felicitate.

Διάζειν. nugari, φλυαρεῖν, ἀλογεῖν.

Διαζευγνύω. diſiungo.

Διαζευκτικός. οῦ. ὁ. diſiunctiuus.

Διάζευξις. εως. ἡ. ſeparatio, ſeiugatio, διαχώρισις.

Διαζηλοτυπεῖν. æmulari, inuidere.

Διαζῆν. uide ἀποζῆν.

Διάζωμα. ατος. τὸ. ſeptum tranſuerſum, cinctus, ſubligar, præcinctus.

Διαζώννυω, & διαζώννυμι. μ. ζώσω. π. ωκα. diſcingo. Actiu. accuſ. iung.

Διάζωσθαι ἀπὸ τῆς ὀσφύος, apud Athenæum lib. 14. pro ſubligaculis poni uidetur, de quo Bayf. de re Veſt.

Διαθεάω. deſpicio.

Διαθέλω. conor, contendo.

Διαθεῖναι τὰ ἑαυτοῦ. ſuorum bonorum auctionem facere.

Διάθεσις. εως. ἡ. affectus, affectio, animus, ſpecies, habitusq́, unum ex accidentibus uerbi, quod Latini genus uocant. ὁ ἐν διανοίᾳ λόγος, ſermo animo conceptus, προφορικὸς uerò, qui profertur iam, auditurq́ue. Significat etiam teſtamentum. Lyſias, πῶς δ' αὐτῇ διαθήκας ἔτι παλαιοτέρας ἀπομιμνῄσκεσθαι

μηνάσαμεν, ἐν ἱκανοῖς διῆλθε. Item uendìtionem apud Iſocratem. Et diſpenſationem, apud Antiphont. Suid.

Διαθέτης. ου. ὁ. diſpenſator, curator.

Διαθέω. percurro, diſcurro.

Διαθήκη, & διαθῆκαι pluraliter. teſtamentum, hæreditas quæ teſtamento obuenit. Budæus Commentarijs.

Διαθλέω. laboro.

Διαθηρῶντες. οἱ. uenatores.

Διαθολῶν τὰς ὄψεις. turbidus, inuadens oculos ut puluis.

Διαθραύω. confringo.

Διαθροέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumultuo. Neutrum abſol.

Διαθρυλλοῦμαι. rumore impleor, rumore diuulgor, uel diuulgo, rumorem ſpargo.

Διαθρύπτομαι. diſſoluor.

Διαθρύπτω. μ. ψω. π. φα. delicior, frango, ἄρτον διανεῖμαι, & τὸ κράνιον διαθρύπτειν, caput comminuere, apud Lucianum.

Διαθρῶν. qui perſpexit.

Διάθυρον. repagulum è materia compactũ, quod & uehicula & equos à ueſtibulo ædium arcet.

Διαιθρία. ας. ἡ. ſerenitas.

Διαιθριάζω. μ. άσω. π. ακα. ſum ſub dio. Neutrum abſol.

Δίαιθρος. ου. ὁ. perſpicuus, purus, liquidus.

Δίαιμος. ου. ὁ. cruentus.

Διαίνομαι. madeſco.

Διαίνω. μ. ανῶ. irrigo, madefacio. Actiuum accuſ.

Διαίρεσις. εως. ἡ. diuiſio, diſcriminatio, differentiarumq́ annotatio, & earum rerum quæ ad rem conſtituendam pertinent, & referunt. Bud. Com.

Διαιρετικός. οῦ. ὁ. diſſociatus.

Διαιρετός. οῦ. ὁ. diuiſibilis.

Διαιρέω, & διαιροῦμαι. diuido, diſtermino, ſeparo, diſtraho, diſcrimnio. Aliquando diſſero & diſputo. Ariſtotel. τυγχάνομεν δὲ διῃρημένοι πρότερον, ὅτι φύσεως, καὶ ἔθους, καὶ λόγου δεῖ. Et explico, declaro, explanoq́, διορίζω. Theoph. ὥσπερ καὶ πειρῶνται γε διαιρεῖν, De qua quidem conati ſunt differentias conſtituere, & diſcrimina notare, hoc eſt ἀφορισμούς. Bud. Com.

Διαΐσσω. μ. αξῶ. π. ῆχα. emico ut fulgur, turgeo. Item eleuo, tollo. Gregor. τὴν κεφαλὴν διαΐξας. Et τὸ ἀνοίγω, ἐπὶ σώματος. Demoſth. οὐ δὲ διῇρε τὸ σῶμα, Ne uerbũ quidem fecit. Plutar. διῃρημένος τὰς ἄκοντας dixit pro διῃρηκώς, quemadmodum καθειμένος τὸν πώγωνα, ἀντὶ τοῦ καθεικώς. Bud. Com.

Διαισθάνομαι. percipio.

Διαΐσσω. μ. ίξω. π. ιχα. impellendo tranſeo, emico.

Δίαιτα. ης. ἡ. conſuetudo, uictus ratio, id eſt modus, ſeu ratio uiuendi, ac lex quædam. Vulgò regulam uictus uocant, inſtitutum uitæ. Latinè diarium dicitur. Item iudicium. Lucian. ἐγὼ δὲ ἀπολύομαι τὴν δίαιταν, ἐπίσης ὑμᾶς ἀγαπῶν. Ariſtot. ponit differentiam eandem inter δίαιταν, & δικαστήριον, quam Cic. ponit inter arbitrium & iudicium, de quo Budæus Com. Ariſtophan. pro cœnaculo & loco in quo excipiuntur hoſpites, uſurpauit. Eſt item immoratio apud Strabo lib. 1. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μακροτέρας ἐστὶ διαίτης.

Διαιτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. & διαιτάω. uiuo, uictus ratione utor, ueſcor quotidie. Depon. abſol.

Διαιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. iudico ſicut arbiter, Vnde τὰ διαιτηθέντα, quod arbitri ſtatuerunt.

Διαίτημα. ατος. τὸ. idem quod δίαιτα utroq; enim utitur Thucyd. Item monumentum.

Διαιτήριον. τὸ. locus in quo iudicant arbitri.

Διαιτητής. οῦ. ὁ. arbiter datus, uel cognitor. ſic uocabantur iudices qui per ſingulas tribus lecti numero erant quatuor & quadraginta. Vide Polluc. libro 8. & Budæum Com. & Annot. poſt.

Διαιωνία. ας, ἡ. æuum.

Διαιωνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. uiuo per ſecula.

Διαιωνίζω. æterno, ſempiterno.

Διακαής. έος. ὁ, ἡ. urens.

Διακαθαίρειν Theophraſto eſt perputare arbores, & interlucare. ἴδιον δ' ἐπὶ τῶν συκ

κῦς, μόνη γὰρ διακαθαίρεται τὸ ἀβλαβές ἐστι. Bud. Com.

Διακάθαρσις. perputatio, interlucatio.

Διακαθαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. purgo. Accuſ.

Διακαίω. accendo, inflammo, inflammationem infero. Et tranſlate pro uehementer commouere, & concitare, impotenti quadam cupiditate implere, rapere, urgere, quemadmodum inflammo Latinis. Plutarchus, ταῦτα διάκαιε καὶ παρόξυνε τὸν κράτερον. Item exæquo. Herodot. διακαίων τὴν διέξοδον αὐτῷ.

Διακαλύπτομαι. μ. ύψομαι. π. υμμαι. pateo. Depon. abſol.

Διακαρτερέω. μ. ήσω. π. ηκα perduro, tolero, propriè in tolerãtia alicuius mali. Bud. in Annotationibus.

Διακατάχω. &.

Διακατέχω. detineo.

Διακατοχή. ῆς. ἡ. bonorum poſſeſſio.

Διακάτοχος. ου. ὁ. bonorum poſſeſſor.

Διακαυνιάζειν. ſortiri, διακληρῶσαι. καῦνος γὰρ λέγεται ὁ κλῆρος.

Διάκαυσις. εως. ἡ. ardor, efflagrantia.

Διάκειμαι. diſponor, διάθεσιν ἔχω. οὕτως διάκειμαι, Sic affectus ſum, & animatus. Lucianus in Cauca. καὶ πόσῳ οἱ ἄνθρωποι ἀγνωμονέστερον διακείνται πρὸς τὰ τοιαῦτα.

Διακείμενον. τὸ. affectus.

Διακείρειν. diſcindere, prætergredi.

Διακεκναισμένος. ου. ὁ. exterminatus, correptus, qui defluxit, obſcuratus. Poëticum eſt pro ἐφθαρμένος.

Διακέκοπται. reprobatum eſt, ἀδόκιμόν ἐστι. nam illegitimum numiſma intercidebatur olim.

Διακεκριμένως. diſcrete, διακεχωρισμένως.

Διακελεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. hortor. Depon. datiuo.

Διακενῆς. ſuperuacuè, fruſtra.

Διακενής. έος. ὁ, ἡ. ſuperuacuus.

Διάκενος. ου. ὁ, ἡ. uacuus, manis, exhauſtus, effœtus. Vnde διάκενον δέρμα dicitur de iis, qui ſame aut morbo exhauſti ſunt. Lucianus de iis, quos uiderat apud inferos, φοβερόν τι (inquit) καὶ

διάκενον ἀνδραπόδων καὶ γυμνοὺς τοὺς ὀδόντας προφαινόντων.

Διακεντέω. perpungo, affigo.

Διακερδαμᾶ. improbat.

Διακεχλιδώς. ὁ. uel διακεχλιδώς. delicians, diffluens deliciis.

Διακεχυμένος. particulatim elocatus.

Διακεχυμένος. ὁ. ſolutus, fuſus.

Διακήκοος πιττακοῦ. Pittaci auditor.

Διακηρυκεύεσθαι. per præcones & internuncios de pactis agere. Bud. Com.

Διακιγκλίζω. concutio, moueo, διασείω ἀπὸ κίγκλος motacilla auicula.

Διακινδυνεύομαι. periculo petor.

Διακινδυνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. periclitor. Neutr. abſol.

Διακινέω. permoueo.

Διακλάω. μ. άσω. π. ακα. frango. Accuſ.

Διακλείω. μ. είσω. π. εικα. intercludo. Accuſat. iungitur.

Διακλέπτω. ſuffuror, ſubduco.

Διακληροῦσθαι eſt κατὰ κλῆρον διανέμεσθαι, hoc eſt ſorte partiri. Bud. Com.

Διακλιτικά. ὧν. deriuationes.

Διακλιμακίζω. ſupplanto, ſupero. κλιμακισμὸς enim palæſtræ genus eſt.

Διακλονέω. commoueo, διασείω.

Διακλύζω. colluo.

Διάκλυσμα. τὸ. collutio.

Διακναίω. prurio, confrico.

Διάκνω. mordeo, diſſeco.

Διακοιρανέω. μ. ήσω. π. ηκα. dominor.

Διακομιδή. ῆς. ἡ. tranſportatio.

Διακομίζομαι. διέρχομαι, traiicio, tranſmitto flumen, uel fretũ, apud Thucyd. Bud. Cõ.

Διακομίζω. μ. ίσω. π. ικα. tranſucho, perfero, βαστάζω. Accuſ. iung.

Διακομιστής. οῦ. ὁ. tabellarius, lator.

Διακονάω μ. ήσω. π. ηκα. acuo. Accuſ.

Διακονέω. μ. ήσω. π. ηκα. inſeruio, miniſtro, obſequor, operam alicui nauo. Neut. cum dat. & accuſ. Bud. Com.

Διακονία. ας. ἡ. miniſterium, obſequiũ. Hinc illud in ingratos, κενοῦ διακονία.

Διακονικὸς dicitur ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὰς ὑπηρεσίας, qui & ὑπηρετικὸς dicitur. Bud. Com.

Διακόνιον.ι.τό. diaconatus, ſacrarium, placentæ baſis, genus bellarij.
Διακονίς.ι. adornatio, textura quædam, homo gracilis.
Διακονίζω. perdo, comburo, διακαίω.
Διάκονος.ο.ὁ. miniſter, Mercurij deorũ miniſtri epitheton.
Διακονοῦμαι, actiuè. miniſtro, et gero, adminiſtro. Capitur interdum paſſiuè.
Διακοπή.ῆς.ἡ. interciſio, ſeparatio.
Διάκοπαι. ſciſſuræ. Sic item uocabantur in aggeribus meatus interciſi, ſiue incilia hiantia, per quæ Nilum tranſmittebant in arua remotiora ſegetibus deſtinata.
Διακόπτω.μ. ψω. π. ψα. intercido, frango, dirimo, disiungo, interrumpo. Interruptio & interpellatio præſcriptionum hoc uerbo in Pandectis Græcis ſignificatur. Διακόπτειν τὴν ἡμέραν, dirimere diem, uel diffundere diem. Διακόπτειν τὸν ἀγῶνα τὴν ἀμφισβήτησιν, dirimere controuerſiam. Eſt etiam aciem perrumpere, impreſsionem facere, Xenophon.
Item traijcere, pertundere. Lucianus. Τὸ δὲ βέλος ... διακόψαν ἄχρι τῆς ... . Item interfari, & interpellare loquentem. Item nouitatem uetuſtis rebus dare, id eſt interpolare. Bud. Com. & Annot.
Διακοράζειν, ut Suid. ſiue διακορίζειν, ut Heſych. eſt immotis, & fixis oculis intueri.
Διακόρευσις.εως.ἡ. & διακόρησις. ſtuprum.
Διακορέω.μ.ήσω.π.κα. & διακορεύω.μ.εύσω.π.ευκα. ſtupro, uitio uirginem. Terent. imminuere uirginitatem, & uitium offerre uirginitati dixit. Plautus pudicitiam imminuere, & uitium addere pudicitiæ. Cicero offerre ſtuprum. Dicitur & διαπαρθενεύω pro eodem. Actiu. accuſ.
Διακορής.έος.ὁ,ἡ.καὶ
Διάκορος.ου.ὁ. ſatiatus, repletus.
Διακορκορυγέω.μ.ήσω.π.ηκα. turbo, ſonum cieo, ut cum uentris ſtrepitum edo.
Διακοσμέω.μ.ήσω.π.ηκα. guberno, diſpono, orno, digero, deſcribo, compoſitè & ordinatè, decoreq; coagmento. Actiu. accuſ. Bud. Com.
Διακόσμησις. diſpoſitio, digeſtio, & rata diſtinctio, ordo rerum compoſitè diſtinctarum, deſcriptio. Sic Cicero, Domus finis eſt uſus, ad quam accommodanda eſt ædificandi deſcriptio. Bud. ibidem.
Διακοσμός.οῦ.ὁ. apparatus, digeſtio, diſtinctio, compoſitio ordinata, διακόσμησις. Dionyſ. διακόσμησιν ἐκκλησιαστικὴν uocat, & διακοσμὸν, ordinem ſacerdotum, hoc eſt gradus ſacris ceremonijs operam nauantium & aſſcriptorum. In cœlo uero διακοσμὸν uocat deſcriptionem mentium beatarum, hoc eſt nouem illos ordines cœleſteis. Bud. ibid.
Διακοσιοστός.ῆ.ὁ. ducenteſimus.
Διακούω. audio. præteriti particip. διακηκοώς.
Διακραδαίνειν. quaſſare, mouere. ποιητ.
Διακριβολογέομαι. ſcrupuloſe diſputo.
Διακριβῶ, διακριβῶ, ἀπακριβῶ, pro eodem ponuntur, hoc eſt exactè compono, & abſoluo, omni ope, & exacta diligentia efficio, hoc eſt ἀπεργάζομαι. Significat etiam exactè reſpondeo, id eſt ſtatis horis euenio. Bud. Com.
Διακριδόν. electè, egregiè, omnium calculo approbatum.
Διακεκριθέντα.τά. digreſsi. Iliad. η. τὼ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν.
Διακρινίζω. elimo, expolio.
Διακρίνομαι.μ.οῦμαι. prohibeo, dijudico, diſcerno, diſpartio, diſcepto, ambigo, iudicio contendo, ſub iudice certo, perficio. Bud. Com.
Διακρίνω. conſidero. Bud. ibidem.
Διάκρισις.εως.ἡ. diſcrimen, diſceptatio, hæſitatio. Bud. ibidem.
Διακριτικός.οῦ.ὁ. diſcernendi uim habens.
Διακροβολίζομαι. prælium laceſſo.
Διακρόως. duriter, crudeliter.
Διακρούομαι. &
Διακρούω.μ.ούσω.π.ουκα. propulſo, protelo, repello, moueo, amoueo, diem eximo, dilationes fruſtratorias quæro, obturbo.
Διάκροτος.ο.ὁ. &

Διάκτωρ. ορος. ὁ. internuncius, Mercurij epi-
Διακτόρως. pacifice. (ſheton.
Διακυβεύω. aleam iacto, periculum ſubeo.
Διακυκᾶν. perturbare.
Διακυλινδέω. deuoluo, peruoluo.
Διακυνοφθαλμίζεσθαι. impudenter reſpicere, in faciem procaciter reſiſtere.
Διακυμαίνω. concito. Bud. Com.
Διακύπτω μ. ψω. π. κυφα. proſpicio, tranſpicio, uel clatros uel rimas perſpicio. Actiu. accuſ. Bud. Com.
Διακυρίττεσθαι. repugnare, obarietare.
Διακωδωνύω. &
Διακωδωνίζω. δοκιμάζω. exploro, probo, experior. Sumptum ab equis, quos tintinnabulorum ſtrepitu explorare mos erat, ſiue ab ijs, qui ictu cum nobis excubias explorabant. Eraſm. Chil.
Διακωχή. ῆς. ἡ. remiſsio, intermiſsio rei alicuius, induciæ.
Διακωλύτης. ου. ὁ. prohibitor.
Διακωλύω. prohibeo, arceo, impedio.
Διακωμῳδῶ. traduco, exaggero, amplifico.
Διαλαγχάνω. λήξω. β. διέλαχον, ſortior.
Διαλακέω. rūpo, diſcindo. λακὶς γὰρ τὸ χίσμα.
Διαλαλέω. confabulor, diuulgo.
Διαλαμβάνω. diuiſim capio, diuido, diſpono, diſtinguo, dirimo, diduco, interſepio, intercipio, diſpeſco, diſgrego, diſtribuo, Plato Sympoſ. Ariſtoteles quarto Politicon, Xenophon quinto παιδ. & Herodotus Thal. Item complector, explico, diſcepto, diſputo, tracto, commentor. Ariſtoteles, δεῖ δὲ διαλαβεῖν περὶ τῆς ἀβουλίας, τί ἐστι. Plato in Tim. κοινῇ δὲ διαλαμβάνοντες πάντες, Communi conſenſu diſputantes. Theophraſtus ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν διαλαβεῖν, In uniuerſum & collectim explicare, ſummario tractatu complecti. Item adminiſtro, rego, διαχειρίζω, Plato Polit. τὰ τοῦ κόσμου διειλημμένα. Item concipio, comprehendo. Ariſtoteles, ῥᾴδιον μὲν περὶ τούτων καὶ διὰ τῶν ἔργων διαλαμβάνειν τὴν πίστιν, Probationem & explorationem capere, & animo concipere, et ſit διαλαμβάνω ἀντὶ τοῦ λαμβάνω. Item pro διορίζω. unde διειλημμένως, certè, præciſe. Xenophon Oecon. καὶ διειλημμένως ἐκρίθην, Et accuſatus ſum certa & præciſa iudicij formula. Item intercipio, ut ὁ δὲ διέλαβεν τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς, Qui uias obſedit, & intercepit tranſitus ſtationarijs militibus. Item arbitror, exiſtimo. Refertur etiam ad διαδίδωμι, ut ſit διαμετρῶμαι, cum ſinguli ad menſuram accipiunt frumentum, aut uirilem portionem. Sic διανέμομαι, ut διανέμεσθαι τὰ κοινά, apud Andocid. partiri inter ſe peculatum. Bud. Com. & Annot.
Διαλάμπω perſplendeo, interluceo.
Διαλανθάνω. μ. λήσω. lateo, deliteſco.
Διάλαυρος οἰκία. domus ampla, nullis alijs coniuncta. Latini inſulā uocāt. Bud. Cō.
Διαληγδόν. præcipuè, inſigniter.
Διαλέγομαι. comprobo, confabulor, uerba facio, diſputo, diſſero, interrogo, & ad interrogata uiciſsim reſpondeo, exquiſite ſermocinor, accurate aliquid dico. Budæus Commentarijs.
Διαλέγω. diſcerno, incerno, διορύττω. Budæus ibidem.
Διαλείβομαι. reſtagno.
Διάλειμμα interuallum, interſtitium.
Διαλεῖπον. τὸ. intercepium.
Διαλείπω. μ. λείψω. π. λοιπα. intermitto, diſto, diſſero, relinquo ſpacium, deſiſto, moror.
Διαλείφω. deleo.
Διάλειψις. εως. ἡ. intermiſsio.
Διαλεκμᾶσθαι. traducere, cauillari.
Διαλεκτική. ῆς. ἡ. dialectica, ars diſſerendi.
Διαλεκτικός. οῦ. ὁ. dialecticus, hoc eſt (ut interpretatur in Craty. Plato) qui interrogare, & ad interrogata aptè reſpondere norit. Bud. Com.
Διάλεκτος. ου. ὁ. idioma, proprietas linguæ, diſputatio rerum, lingua. Bud. ibidem.
Διαλελαμμένος. diſtributus. Herodot. Thal. οὗτος (ποταμὸς) ἄρδει διαλελαμμένος.
Διαλελύσθαι. decidere, tranſigere. (peritia.
Διαλελωβημένος ἀπαιδευσίᾳ. corruptus im-
Διάλεξις. propriè dicitur hominum ſcita & emendata ſermocinatio, diſceptatio, diſputa-

diſputatio. Item diuiſio. Bud. Com.

Διαλεπτολογοῦμαι. de rebus paruis ſubtiliter diſputo.

Διαλευκαίνω. dealbo.

Διάλευκος. ου. ὁ. medio candidus. Plinius libro 21. capite 6.

Διάλημμα. διάλειμμα.

Διάληξις. ſortitio, diuiſio per ſortem.

Διάληψις. ἡ. ὑπομνηματισμὸς, diſputatio, diſceptatio, explicatio rei quæ tractatur, commentatio, ut ſcribentis cõmentarios. Itẽ intercapedo, interceptio. Bud. Com.

Διάλιθος. ου. ὁ, ἡ. gemmatus.

Διαλιχμάζω. perlambo.

Διαλλακτῶς. conciliabiliter, φιλικῶς.

Διαλλαγὴ. ῆς. ἡ. ſententia compromiſſariorum iudicum, conciliatio, fœdus, amicitia. Item differentia. Alicar. in Iſocrate, ἐν τῇ διαλλαγὴν οὐδεμίαν ἔνεσχον. Item conſummatio, ſchema, cum plura argumenta in unum effectum deducuntur. Budæus Commentarijs.

Διαλλάκτης. ου. ὁ. pacificator, conciliator, qui ſtudet dirimere lites & bella, arbiter compromiſſarius, in quem litigare nolentes compromittunt, ut quicquid ille de controuerſia ſtatuerit, uelut ius & æquum à petitore, ab eó que unde petitur, habeatur. Dicitur etiam ſequeſter, qui à Cicerone appellatur ambitus interpres, & corrumpendarum tribuum conductor. Budæus Commentarijs..

Διαλλάττω. μ. ξω. π. αχα. litẽ inter amicos dirimo, cõcilio, Demoſth. κατὰ μειδ. Itẽ differo, διαφέρω, Lucia. Item permuto, ἀνταλλάττομαι, muto, μεταβάλλω, cõmuto, ut διαλλάξαντες τὰ ὅπλα ἀλλήλων. Item prætereo, ἀμείβω. Item induo apud Plutarchum in uita Cic. Bud. Com.

Διάλλομαι. ſalio.

Δίαλμα. ατος. τὸ. ſaltus.

Διαλογὴ διάλεξις, ἐκλογὴ, delectus, dinumeratio cum delectu, ſecretio, diuiſio, diſputatio. Budæus Commentarijs.

Διαλογίζεσθαι. eſt rationem inire cum aliquo, & ſubducere accepta, & expenſa. Demoſth. ὁ δὲ διαλογισάμενος πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν, ἀφῆκεν αὐτὸν. At hic poſitis cum patre meo calculis, & ratione collecta, acceptilatione eum liberauit. Item diſſerere & diſceptare, id eſt διαλέγεσθαι. Item dubito, cogito, ut διαλογίζομαι ταῦτα, animo hæc uoluo. Bud. Com.

Διαλογικά. ſcripta ſunt, in quibus perſonæ introducũtur, ut ἐν τοῖς τοῦ πλάτωνος διαλόγοις, ita ut quæ ſcribuntur, perſonarum potius authoritate, quàm ſcribentis nitantur. Et hæc ἐξωτερικὰ ἐκάλουν, quia ad uulgi utilitatem, & inſtitutionem ſcribebantur, nõ ad lectorum tantum, diſcipulorumq́ ſcribentis, & familiarium. Bud. Com.

Διαλογισμός. οῦ. ὁ. diſputatio, diſceptatio, ſermocinatio, ratiocinatio, reputatio, & confabulatio, ὁμιλία, διάλεξις. Item inteſtina ſermocinatio & cogitatio. Lucæ 9. ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν. Item blateratio, & uaniloquium, dubitatio. Budæus Commentarijs.

Διάλογος. ὁ. ſermocinatio, Quintilia. dialogus, hoc eſt ſermo ex interrogatione, & reſponſione compoſitus de ea re, quæ uel philoſophiam, uel reipub. parteis attingat, diſceptans cum appoſita uerborum, perſonarumq́ expreſſione. Laërtius in uita Platon. & Bud. Com.

Διαλοιδορέομαι. καὶ

Διαλοιδορέω. maledico, conuicior.

Διαλύγισμα. τὸ. nexus, complicatio.

Διαλυμαίνομαι. deſtruo, βλάπτω, ζημιῶ.

Διαλύομαι. diſcedo, abeo, abſoluor, à comitatu dimittor. Item morior. Item decido cõtrouerſiam, tranſigo negotium iudiciale, litem conſenſu mutuo dirimo, quod trãſigere plerunq́ Iuriſconſulti uocant. Et in bellicis rebus ponitur etiam pro dirimere, ut διαλύεσθαι τοὺς πολέμους, Iſocrates. Item pacem inter ſe componere, & fœdus icere, ut διαλύεσθαι πρὸς τοὺς ὁμόρους apud Polyb. & Plutarchum. Bud. Com.

Διάλυσις. εως. ἡ. induciæ, fœdus. Item diſſolutio, explicatio, interitus, rerũ compoſitio ad deceſſum. Aliquando ſolutio, gratiæ relatio. Item cum acceptilatum eſt, aut

deciſum, hoc eſt, ὅταν ὁ ἐγκαλῶν ἀπολύῃ, καὶ ἀφῇ τὸν φεύγοντα τῶν ἐγκλημάτων, ὧν ἐνεκάλει αὐτῷ. Bud. Com.

Διάλυσιν. τὸ. diſſolutio.

Διάλυτος. ου. ὁ. diſſolutus.

Διαλύω. μ. ύσω. π. υκα. diſſoluo, dirimo, ut διαλῦσαι τὴν ἀμφισβήτησιν., dirimere controuerſiam. διαλῦσαι τὴν ἡμέραν, dirimere tempus, diffundere diem. Item interrumpo, interpello. Διαλῦσαι τὸν σύλλογον, cœtum dimittere. Item reconcilio, in gratiam redeo. Item ſoluo, ſatisfacio. Διαλύσαι τὸν ἐγκαλοῦντα eſt liberare, hoc eſt ἀπαλλάξαι. Eſt autem unum ex ijs uerbis, in hac quidem ſignificatione, quæ actiua, & paſsiua uoce pro eodem ponuntur. Bud. Com.

Διαλφιτόω. μ. ώσω. π. ωκα. farina conſpergo. Accuſ.

Διαμαδῶ. conſpergo, rigo, διαβρέχω.

Διαμαλάσσω. mollio.

Διαμαντεύομαι. uaticinor.

Διαμαρτάνω. pecco, erro, aberro, fruſtror, ἀποτυγχάνω. Genitiuo iungitur.

Διαμαρτυρεῖν. eſt quaſi de ſcripto cõteſtari, ut planum ſit animaduertentibus. ὁ δ' οὖν διαμαρτυρῶν, affirmabat & teſtificabatur quiddam non in ſua, ſed in aliena cauſa, in qua exceptionem intendens liti ſe offerebat, quo facto litem ſuam faciebat teſtificando. Qui ſi mendacij conuinceretur, ψευδομαρτυριῶν, id eſt falſi crimine damnabatur. Bud. Com.

Διαμαρτυρία. ας. ἡ. genus eſt exceptiõis. eſtq; Demoſtheni inſtantia litis, ſummotrix petitionis hæreditatis, aut bonorum poſſeſsionis agnitæ à propinquis. Bud. Com.

Διαμαρτύρομαι. proteſtor, teſtato reclamo, quiritor, hoc eſt deos, hominesque conteſtor. Διαμαρτύρομαί σοι, τὸ βεβαιοῦν.

Διαμασησάμενος. ου. ὁ. qui præmanducauit.

Διαμάσημα. τος. τὸ. id quod in ore mãſum eſt.

Διαμάσησις. εως. ἡ. manditio, mandùcatio.

Διαμάσσειν. ſubigere.

Διαμαστίγωσις. diſflagellatio.

Διαμαστροπεύω. lenocinor.

Διαμάχη. ἡ. oppugnatio.

Διαμάχομαι. repugno.

Διαμάψαι. abſtergere.

Διαμάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſcindo, demeto.

Διαμείβομαι. μ. ψομαι. π. ειμμαι. permuto. Depon.

Διαμειδιάω. μ. άσω. π. ακα. ſubrideo. Neutr.

Διαμειρακιεύομαι. iacto me & glorior adoleſcentis licentia. Plutarchus, ὥσπερ ἐν σοφισταῖς διαμειρακιευόμενος, Quaſi apud ſophiſtas glorians, & ſeſe iactans iuuendi licentia. Bud. Com.

Διαμελαίνω. obſcuro, nigrefacio.

Διαμελισμός. οῦ. ὁ. diuiſio.

Διαμελλητής. cunctator.

Διαμέλλων. ὁ. ἀμελλής.

Διαμέλλω. cunctor, differo, moror.

Διαμεμετρημένη ἡμέρα. dimenſa dies. Budæus Commentarijs.

Διαμέμφομαι. longè lamentor.

Διαμένω. ενῶ. perſeuero. Neut. abſol.

Διαμερίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido. Accuſ.

Διαμερισμός. οῦ. ὁ. ſeparatio.

Διάμεσοι. οἱ. mediocris fortunæ homines.

Διαμετρέω. μ. ήσω. π. ηκα. metior, dimetior. Accuſ.

Διαμετρητός, menſuratus, διαμεμετρημένος.

Διάμετρος. ου. ὁ. diameter, dimenſor, perpendiculum, linea recta, figura, qua longiſsimè patet, ex æquo ſecans. Vide adagium. Ex diametro.

Διάμηνον. τὸ. bimeſtre.

Διαμηρίζω. futuo.

Διαμηρισμός. οῦ. ὁ. coxizatio.

Διαμιλλάομαι. contendo.

Διαμνημονεύω. in memoriam reduco, & reuoco, memoria repeto. Lucianus. καὶ λόγους εἰρημένους αὐτοῖς διαμνημονεύουσι, Et uerba ſibi dicta in memoriam reuocant.

Διαμοιράομαι. diuido, diſtribuo, ἢ τὰς μοίρας μέμφομαι.

Διαμονή. ῆς. ἡ. manſio, permanſio.

Διαμορφοῦσα. ἡ. informans, effingens.

Διαμοτῶ. illitum linamentum in ulcere condo. Aegineta, καὶ τῷ βασιλικῷ λυθέντι ῥοδίνῳ διαμοτοῦσθαι, ἀκολούθως ἀποθεραπεύειν

πιν. Budæus Commentarijs.
Διαμπάξ. per uniuerſum, utrinq;, totaliter, ſemper.
Διαμπείρω. perforo, διακείρω.
Διαμπερής. traiectum utrinq;, omnino.
Διαμπερέως. exactè.
Διαμπισφορέω. perforo, diſcindo.
Διαμπραθίειν. uaſtare.
Διαμυδαίνω. percolo, transfundo, διηθέω.
Διαμυθολογέομαι. confabulor.
Διαμύλλησις. deceptio.
Διαμυλλαίνω. moueo labra, torqueo labra in alicuius contemptum, irrideo.
Διαμφάδιος, uel διαμφίδιος. alienus, ſegregatus.
Διαμφίς. utrinq;.
Διαμφισβητέω. μ. ήσω. π. ηκα. certando mihi, ſiue dubitando iudico.
Διαμφοδεῦσαι. deuiare.
Διαναπαύω. recreo, requieſco.
Διαναστῆναι. aſſurgere.
Διαναῦσαι. traÿcere.
Διάνδιχα. diuiſim, dupliciter, in duas parteis.
Διανέμομαι. ſerpo, diuulgor, partior. Budæus Commentarijs.
Διανέμω. μ. νεμῶ. diſtribuo, cõmitto, mando.
Διανεύω. μ. νεύσω. π. νευκα. annuo, innuo, indico, inuerto.
Διανήχομαι. tranato, traÿcio, pertranſeo.
Διανθής. έος. ὁ, ἡ. habens duplicem florem.
Διανθίζω. μ. ίσω. π. ικα, facio florere, flores colligo, floreo, uariegatus ſum et diſtinctus.
Διανίζω. lauo, purgo.
Διανίσταμαι. μ. ναστήσομαι. exurgo, excito, eleuo.
Διανοέω. μ. ήσω. π. ηκα. animaduerto, delibero, cogito, in animo habeo, imaginor.
Διανοηθείς. έντος. ὁ. animo uoluans.
Διανόησις. εως. ἡ. deliberatio, animaduerſio.
Διάνοια. ας. ἡ. ſententia, intelligentia, ingenium, mens, ſenſus, ſenſum, cogitatio, intellectus. Vna ex quatuor animæ affectionibus, media quę eſt inter νόησιν, δόξαν, ſiue πίστιν, & circa mathematica uerſatur. Item ſchema apud Oratores ſenſum magis, quàm uerba deſignãs. Budæus Commentarijs.

Διανοίγω. adaperio.
Διανομεῖς. οἱ. diſpenſatores.
Διανομή. ῆς. ἡ. diſtributio, diuiſio, largitio ad populum.
Διαντλάω. μ. ήσω. π. ηκα. exhaurio. accuſ.
Διαντλέω. perfero.
Διανυκτερεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pernocto, διαγρυπνῶ. Eodem modo διαμερεύειν Attici dicunt. Neut.
Διανύττω. καὶ
Διανύω. μ. ύσω. π. υκα. perficio, tranſigo, perago. Βίος διηνυσμένος, acta ætas. Accuſ.
Διαξαίνω. carpo, lanio, ἀναιρῶ, διακόπτω.
Διαξιφίζεσθαι. propriè gladio decertare. Ponitur pro pugnare quouis modo.
Διαπαγκρατιάσας. ὁ. qui decertauit.
Διαπαιδαγωγῶ τὸν καιρόν. tempori ſeruio, tempori me accommodo. Bud. Com.
Διαπαίζω. derideo.
Διαπαλαίω. luctor.
Διαπάλη. ης. ἡ. lucta. Ἐν διαπάλαις γενόμενοι, Cum iam luctari cœpiſſent.
Διαπαντός. ſemper.
Διαπαπταίνω. circunſpectare, παπταίνω. Budæus Commentarijs.
Διαπαρατριβή. ῆς. ἡ. conflictatio, aſſiduitas.
Διαπαρθενευθεῖσα. ſtuprata.
Διαπαρθενεύω. μ. εύσω. π. ευκα. deuirgino, ſtupro uirginem, διακορεύω. Accuſ.
Διαπαρθένια. τὰ. munera quæ ſponſæ pro delibata uirginitate dantur. Cælius libro 11. capite 60.
Διάπασμα. ατος. τὸ. inſpergimen, unguentum quoddam, quod aridis odoribus conſtat. Fit autem ad ſudores coërcendos, ut à balneis inareſcant corpora.
Διαπάσσω. inſpergo.
Διαπατταλεύω. clauis humi affigo, et extẽdo.
Διάπειρα. ας. ἡ. experimentum.
Διαπατάω. decipio.
Διαπειλέω. minor.
Διαπειράω, tranſfigo, traijcio.
Διάπειρος. ου. ὁ. ignotus.
Διαπελεκίζω. ſecuri ferio.
Διαπέμπομαι. accerſo, edico. Significat etiam ablego, ſicut διαπέμπω, mitto le-

gatos. Budæus Commentarijs.

Διαπεπασμένα. τὰ. diſperſa maculis.

Διαπεραιόομαι, & διαπεραιόω. μ. ώσω. π. κα. prodeo, exeo.

Διαπερδικίσαι. traducere, culpare.

Διαπερονάω. fibula connecto.

Διαπεραιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. tranſeo, trāſmeo. Neutr. accuſ.

Διαπίθοιμι. ſpe fruſtrarer, Ariſtoph.

Διαπέτονται. peruolant.

Διαπεφθύω. transfero.

Διαπεφώνηκεν. extremam uocem ædidit, expirauit. Chryſoſt.

Διαπήγνυμι. adopto, conglutino.

Διαπηνικίζειν. fuco imponere, fallere. πηνίκην enim adulterinā comā dixere Attici.

Διαπήρωμα. τὸ. oblæſio.

Διαπιδύω. reſudo.

Διαπιθηκίσαι. ludere, ſumptum à ſimijs.

Διαπινόμενον. ε. epotum.

Διαπίνω, τὸ προπίνω.

Διαπίπτω. μ. σω. elabor, interlabor, Xenoph. ἐπ. lib. 3. & 4. Item intercido, quaſi inter digitos labor. Item διαλύομαι & φθείρομαι, hoc eſt diffluo, & euaneſco, Plato. in Phæd. Eſt etiam aliquando intercipi. Plut. in Apoph. διηρεθέτη διαπεσεῖν. Item διαμαρτάνειν, aberrare. Bud. Com.

Διαπιστέω. μ. ήσω. π. κα. non credo.

Διάπλασις. figura.

Διαπλάσματα. τὰ. unctiones, aut fomenta, quibus totum corpus oblinebant.

Διαπλάττω. conformo, formo, ut diſcipulus formatur à præceptore. Item illino. Dicitur Galeno de membris fractis, quæ ſanata reconcinnantur, & formæ ſuæ reſtituuntur.

Διαπλίκω. διασπῶ, diſsipo, perſtringo, perrumpo. Item uariegare, διάγειν, Ariſtoph. Auib. Bud. Com.

Διάπλεος. ε. ὁ, ἡ. plenus.

Διαπλέω. pernauigo, enauigo.

Διαπληκτίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. decerto, pugno, contendo. Datiuo iungitur.

Διαπλήσσω. perfringo, diſsipo.

Διαπλοκή. ῆς. ἡ. ſimultas.

Διαπνεόμενοι. cui facile ſucci perſpirabili cute digeruntur. Bud. Com.

Διαπνέω. effluo, efflo, euaneſcere facio, diſflor, euaporor.

Διαπνοή. ῆς. ἡ. aëris attractio præter propoſitum, ſpiraculum. Cæl. lib. 14. cap. 52.

Διαποδίζω. exquiro, examino, extorqueo, tormentis exquiro.

Διαποδισμὸς. ε. ὁ. genus ſaltationis.

Διαποίκιλος. uerſicolor, gemmis diſtinctus. Budæus Commentarijs.

Διαπολεμῶ. decerto, rem gero.

Διαπολιτεύονται. dicuntur propriè ciues, quando inter ſe digladiantur contenduntq́, ac bellum agunt inteſtinum, quod etiam ἀντιπολιτεύεσθαι dicitur Theopompo.

Διὰ πολλοῦ. diu, multo tempore, multo poſt.

Διαπομπεύω. in pompam progredior.

Διαπονδαείζω. diſijcior.

Διαπονέω. &

Διαπονοῦμαι. ἐξεργάζομαι, elaboro, expolio, conficio, exeolo. Xenoph. ἐκπλέω δὲ πάντα διαπονούμενοι, Summo labore efficientes. Et διαπονοῦμαι, τὸ πλεῖ τι καταγίνομαι καὶ ἐνεργῶ, καὶ ἀσχολοῦμαι, ſatago, cum labore occupor.

Διαπονῶ τὸ σῶμα, ἀντὶ τοῦ ἀσκῶ καὶ γυμνάζω. Budæus Commentarijs.

Διαπόνους. canes quoſdā uocabant Cretenſes, quibus in uenādo gloria erat plurima. Sic dicti à labore, ſiquidem noctu etiam laborabant, ſæpeq́ feris aſsidentes dormiebant, mox exorta luce depugnaturi.

Διαπόντιος. ε. ὁ, ἡ. maritimus, mare peragrās.

Διαπορθμεύω. traijcio.

Διαπορεία dicitur Græcè, quā uulgò uocant oppoſitionem, Cic. interceſsionem. Unde διαπορευόμενος, interceſſor, ſicut idem li. 3. de Legib. Interceſſor rei malè ſalutaris eſto ciues. Bud. in Annot. & Com.

Διαπορέω. μ. ήσω. π. κα. dubito, admiror, interrogo, inquiro cū dubitatione, ſum ancipitis animi, ac conſilij inops. Unde διαπορεῖσθαι, quod plus eſt quàm διαπορεῖν. Plato in Phæd. ὑπ' ἀγχιώνης διαπορούμαι, Prorſus ad infantiam redigar. Bud. Com.

Διαπόρησις. ιος. ἡ. dubitatio.

Διαπορθμεύω. καὶ

Διαπορθμίω. transfero, traijcio, trantueho, tranſmitto, διαβιβάζω, διακομίζω. Plato ait dæmonē ἑρμηνεύειν καὶ διαπορθμεύειν θεοῖς τὰ παρ' ἀνθρώπων, καὶ ἀνθρώποις τὰ παρὰ θεῶν. Hoc modo Dionyſ. διαπορθμευτὴν pontificem facit, quaſi conciliatorem, trāſmiſſorem, portitoremq́ humanarum precationum ad deum, diuinarumq́ rerum ad hominem deportatorem, per quem commeatus ultro citroq́ datur. Bud. Com.

Διαπορία. dubitatas.

Διαπορούμενος. ου. ὁ. ſtupore attonitus, cunctabundus.

Διαπόρφυρος. ου. medio purpureus.

Διαπραθεῖν. uendere, πωλεῖν.

Διαπράττεσθαι. paciſci. Lucian. Necro. ἄριστον οὖν ἐνόμιζον εἶναι παρά τινος τούτων διαπραξάμενον τὴν κατάβασιν. Itē conficere, trāſigere, perficere & peruincere contendendo, & aſſequi, exequi. Lyſ. ἐγὼ διεπραξάμην, ὥστε τοὺς πρώτους τεταγμένους μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, Tandē peruici, ut me in prima acie pugnante alij ſubſiſterent. Item patrare, Demoſthen. Item enarrare, ut τὰ ἀπόρρητα διαπράττεσθαι. Διαπεπραγμένον ἔριον, elaborata lana. Bud. Com.

Διαπράττω. idem quod διαπράττομαι, perficio, abſoluo. Plut. in Cæſa. διαπέπρακτ' ἂν ὁ πόλεμος, Iam confectum eſſet bellum. Bud. ibidem.

Διαπρεπής. ἐος. ὁ, ἡ. eximius, inſignis.

Διαπρέπω. μ. ψω. perſeuero honeſtè uiuens, κάλλιον πρέπω τι, καὶ πρεπόντως διάγω, excello, proficio, luceo, renido, ut διαπρέπω τούτοις, excello hos eleganter uiuendo. Item orno. Plato in Gorg. φύσιν ψυχῆς ὥσπερ μεγαλοπρεπεῖ τινι διαπρέπω μορφώματι.

Διαπρεσβεύομαι. καὶ

Διαπρεσβεύω. legatos mitto.

Διαπρίψας ὁ λαμπρός.

Διαπρήσσω. ſeco, pertranſeo, perſulco, Odyſ. β. Item ſeduco, mentior.

Διαπρεσβεύω. indicium deſero.

Διαπιέζομαι. premo, furio in aliquem.

Διαπτείω. μ. ίσω. π. ικα. ſeco, deſeco. Accuſ.

Διαπρό. per totum, omnino prorſus, Iliad. π.

Διαπροΐεσο. pertranſibat.

Διαπρύσιος. ου. ὁ. penetrabilis, auditui peruius, clarus, omnibus modis commodus, et abſolutus. Διαπρύσιος πόλεμος, inexorabile bellum.

Διαπταίω. effutio, eglomero. Lucian. ταῦτα καὶ ἔτι τούτων πλείονα διαπταίοντος ἢ βαρβαρίζοντος.

Διαπτάω. μ. ήσω. π. ηκα. offendo, uolo. as.

Διαπτερόω. extendo, proprie alas.

Διαπτοιέω. μ. ήσω. π. ηκα. terrefacio. Accuſ.

Διαπτοηθείς. έντος. ὁ. trepidus.

Διάπτοντες. ſtellæ appellantur micantes.

Διάπτυξις. ιος. ἡ. ſolutio, explicatio.

Διαπτύω. deſpuo. accipitur pro contemnere, & auerſari.

Διάπτωσις. ιος. ἡ. diſſolutio.

Διαπυκτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pugnis decerto. Neutrum.

Διαπυνθάνομαι. percunctor, ἐρωτάω.

Διαπυρίζομαι. accendor, iraſcor, διοργίζομαι.

Διάπυρος. ου. ὁ, ἡ. ignitus, candidus, acer.

Διαπυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. accendo.

Διαπυρσεύω. ſublato igniculo quippiam ſignifico, illuſtro, conſpicuum facio. Bud. Commentarijs.

Διάπυστα. audita & intellecta.

Διάραι τὸ στόμα. os aperire.

Διαραίνω. inſpergo.

Διάραβδος. ου. ὁ. ῥαβδωτός.

Διάργεμος. partim albus, partim niger.

Διάρδω. irrigo. Acti. accuſ. iung.

Διαρθρόω. articulo.

Διαρθρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. confirmor in membris.

Διαρθρόω. μ. ώσω. π. ωκα. per membra compono, ordino, trado, exprimo.

Διαρθρωμένος. ου. ὁ. fiſtuloſus, perfectus.

Διάρθρωσις. ιος. ἡ. articulatio, explanatio, mēbratura, formatio, commiſſura artuum.

Διαρθρωτικός. ου. ὁ. proſpectans.

Διαριθμοῦμαι, τὸ διαλογίζομαι.

Διαριπίζομαι. iaculum tranſmitto.

Διαρκέω. μ. έσω π. εκα. perſeuero, perduco,

duro, ſufficio, adiuuo.

Διαρκὴς. έος ὁ, ἡ. duratiuus, ſufficiens.

Διαρκῶς. ſufficienter.

Δίαρμα. ατος. τὸ. ὕψωμα, ſpacium, interuallũ. Vtitur eo Hermogenes περὶ λαμπρότητος.

Διαῤῥοθέω. perturbo.

Διαρπάζω. rapto, diripio.

Διαῤῥαίω. uaſto, corrumpo, mollio, diffluo. Odyſ. α.

Διαῤῥήγνυμι μ. ήξω. π. ηχα. interrumpo, dirumpo, per medium rumpo. Item rumpo, id eſt ſtomachum moueo, diſrumpo, dolore & indignatione impleo. Sic Cice. Licentia audacior, qua ante rumpebar, nũc ne moueor quidẽ. Sic rumpi dicuntur inuidi. Demoſth. οὐκ ἂν σὺ διαῤῥαγῇς ψευδόμενος. Stomachandi etiam uerbũ à Latinis in eadem ſignificatione uſurpatur, quod eſt δάκνεσθαι, πίμπρασθαι, ἀποπνίγεσθαι. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Διαῤῥήδην. palàm, luculenter. Bud. Com.

Διαῤῥήκτης. inſidiator, ἐπίβουλος.

Διαῤῥικνοῦσθαι. lumbos indecore circumagere.

Διαῤῥίπτω. diſjcio.

Διάῤῥοια. ἡ. copioſus alui, ſine inflammatione, exulcerationeq́ fluor, profluuiũ uẽtris.

Διαῤῥέω. diffluo, διαφθείρομαι.

Δίαρσις. elatio, ſublimitas. ἐκ διάρσεως, è ſublimi.

Διαρταμῆσαι. diuidere, διελεῖν, κατακόψαι.

Διαρτάω. μ. ήσω. π. ηκα ſuſpendo, compono. Actiu. accuſ.

Διαρτίζω. reformo, fingo, perficio.

Διασαλακωνίζειν. mollem & delicatum eſſe, in delicijs agere. ἀπὸ τοῦ σαλεύεσθαι, ὅ ἐστιν ἀκαβῶς διαβαίνειν, καὶ οἱονεὶ σαίνεσθαι.

Διασαλεύω. commoueo, concito. Lucia. ἐνέπλησε τὴν δ' αὐτὴν πόλιν καὶ διεσάλευσεν οὗτος, Compleuit iſte urbem, concitauitq́.

Διασαλπίζω. diuulgo: trãſlatio à præconibus.

Διασαπείς. putrefactus.

Διασαρδανίζω. Sardonium riſum rideo, ſubſanno. aliàs διασαρκάσαι.

Διασαυλοῦσθαι. deliciari, ἁβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι.

Διασαφέω. μ. ήσω π. ηκα. manifeſto. Act. ac.

Διασαφῶ. declaro, aperio.

Διασείω. μ. είσω. π. εικα. quatio, concutio. Accuſatiuo.

Διασήθω. deleo.

Διασηκῶσαι. ferre, contrectare, pondus æſtimare manu.

Διασημαίνω. do ſignum, manu ſignifico, nota inſignio, ſigno aliquo noto, commonſtro. Bud. Com.

Διάσημος. ου. ὁ, ἡ. inſignis, λαμπρός.

Διασημότατος. illuſtriſſimus.

Διάσια. ίων. τὰ. Iouialia, quæ & διιπόλια uocantur apud Ariſtoph.

Διασιλλοῦν. τὸ διασύρειν. illudere, cauillari.

Διασιμοῦν idem, διακωμῳδεῖν.

Διασιωπῶ. obmuteſco.

Διασκαλιδεύω. ligonibus terram uerſo.

Διασκανδικίζω. ignauus ſum, formidoloſus & negligens ſum, more Euripidis, cuius matrem ſcandicas uenditaſſe ſcribunt comici. Ariſtoph. Equit. μή μοι γε, μή μοι μὴ διασκανδικίσῃς.

Διασκαριφᾶσθαι. aues dicuntur, cum unguibus terram ſcalpunt.

Διασκεδάζω. μ. άσω. π. ακα. diſſipo, diſpergo, diuulgo. Accuſ. iung.

Διασκέπτομαι. diſpicio, perſpicio, conſydero, conſulto, contemplor, διαλογίζομαι.

Διασκευάζομαι. συσκευάζομαι, ſarcinas compono, colligo uaſa, ut qui foro ceſſuri ſunt, aut aliàs migraturi, Demoſth. Item digeror, diſponor ordinibus diſcretis, Greg. εἰς ἀθαν. Bud. Com.

Διασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. apparo, adorno, exorno, caupono. διεσκευασμένος στρατός. in armis exiſtens, ut Cæſar dixit, & quaſi accinctus. Accuſ. Bud. ibidem.

Διασκευή. ῆς. ἡ. apparatus, ornamentum, & inſtrumentum, ut lectiſternia, & lecti ſtrati, Athenæo. Bud. ibidem.

Διασκηνωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. cuſtodio, conſeruo, ſello. Accuſ. iung.

Διάσκεψις. εως. ἡ. conſyderatio, conſultatio, contemplatio.

Διασκηνητέον. caſtrametandum, καταλυτέον.

Διασκίδνημι. μ. όσω. διſſipo, diffundo. Ac.
Διασκοπεῖν. perſpicere, ſpeculari.
Διασκοπέομαι. ſpecto.
Διασκορπίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſpargo, diſpergo. Accuſ.
Διασκοπιάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. exploro.
Διασμήχοντες. οἱ. extergentes.
Διασμήχω. μ. ήξω. π. ηχα. purgo. Accuſ.
Διασοβέω. perturbo.
Διασπαθᾶν. diſſipare, prodigere.
Διασπασμός. ῦ ὁ. diſsipatio, diſſolutio.
Διασπάω. μ. άσω. π. ακα diuello, amplio, diſsipo, perfringo, perrumpo, diſtraho & membratim dilanio, Iſoc. & Demoſth. 4. κατὰ φιλιπ. & Plut in Ant. et Cæſ. Item diſtringo, πολιορκῶ. Lucian. τοιαῦτα πράγματα ἔχω, μόνος κάμνων, καὶ πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος. Accuſ. Bud. Com.
Διασπάρομαι. diſsipor, diſpergor.
Διασπαίρω. diſpergo. Actiu. accuſ.
Διασπένδω. excito.
Διασπορά. ᾶς. ἡ diſperſio.
Διασπορεύς. έως. ὁ. diſperſor.
Διασταδόν. ſeorſim, per interuallum.
Διαστασιάζω. μ. άσω. π. ακα. ſeditionem ago, ad ſeditionem & diſsidium perpello, diſsidere facio, diſsidium cieo. Plutarchus, ἐκ μάντιος διαστασιάζει τὴν πόλιν. Latinè ſolicitare hoc dicunt aliquoties. Liui. Nec ſolicitate quietæ ciuitatis ſtatū. Budæus Commentarijs.
Διάστασις. εως. ἡ. ſeparatio, diſtantia, diuiſio, interuallum, dimenſio. Item diſsidium. Ariſtot. μεγίστη μὲν ἴσως διάστασις ἀρετὴ καὶ κακία, Seditionis cauſa eſt in ciuitatibus, uirtus & uitium. Budæus ibidem.
Διαστατέω. διαστασιάζω.
Διαστατός. ῦ. ὁ. diuiſibilis.
Διαστείχειν. tranſire.
Διαστέλλεσθαι. idem eſt quod διορίζεσθαι, διαιρεῖσθαι, ut διαστέλλειν, διορίζειν, διαιρεῖν, hoc eſt diſputare, diſceptare, & explicare. Budæus Commentarijs.
Διαστέλλω. μ. ελῶ. π. αλκα diſtinguo. Accuſ.
Διάστημα. ατος. τὸ. ſpacium, intercapedo, interuallum. Bud. Com.

Διαστηματικὴ φωνὴ. interuallata uox, hoc eſt quæ cum interuallo ſuſpenditur, quemadmodum fit in cantionibus, & in legendis uerſibus heroicis. Huic opponitur συνεχής. Cælius libro 5. capite 24.
Διάστιξις. καὶ
Διαστολή. ῆς. ἡ. diſtinctio, dilatio. Item figura, quando dictio à dictione, aut quando ſyllaba contrà naturam extenditur.
Διαστοιβάζω. conſtipo.
Διαστοιχίζω. diſpono, ordine colloco.
Διὰ στόματος ἔχειν. ſæpe commemorare.
Διαστομωτρὶς μήλη. melotis, inſtrumentum, quo os clauſum reſeratur.
Διαστοχάζομαι. coniecto, auguror.
Διαστρέφω. μ. ίψω. π. αφα peruerto, inuerto, obtorqueo contorqueo, diſtorqueo, deprauo, hoc eſt, ex rectis facio flexuoſa. Vnde διεστραμμένα, diſtorta, & obliqua, hoc eſt minimè ſyncera ac ſimplicia. Et διεστραμμένοι, ſtrabi, quibus oculorum acies eſt peruerſa, aliter quàm decet cernentes. Budæus, Commentarijs.
Διαστροφέω. μ. ήσω. π. ηκα. exagito, diſcutio. Accuſ.
Διαστροφή. ῆς. ἡ. contortio. Item peruerſio, ratio nec rectè nec ordine conſtituta. Latini peruerſitatem uocant. Cic. in Offic. Vt ſi quis in foro cantet, aut in funere, aut ſi qua eſt alia magna peruerſitas, id eſt διαστροφὸ & διεστραμμένον. Bud. Com.
Διάστροφος. ου. ὁ. peruerſus, id eſt qui ordine peruerſo & contrà quàm decet, facit. Διάστροφοι φρένες, inſana mens. Διάστροφος μορφὴ, mutata forma. Διάστροφοι ὀφθαλμοὶ, obliqui oculi, ſtrabi, inuerſi, quales ſunt hominis inſani.
Διαστρώννυμι. καὶ
Διαστρωννύω. ſterno.
Διάστυλος. ου. cum trium columnarum craſſitudinē intercolumnio interponere poſſumus. Vitru.
Διασυνάσαι. diſpergere, διασκεδάσαι.
Διασυρμός. eleuatio, irriſio, obtrectatio. Itē diſtractio. Itē figura quādo dictio ad duo diuerſa ſignificatio trahitur, ut ſtrepit

anſer inter olores, pro eo quod eſt, ineptus poëta inter doctos. Bud. Com.

Διασύρω.μ.υρῶ.π.υρκα. detraho, carpo, conuicior. Item diſtraho, ægre traho. ut ἐπισύρω in Hippiatr. ὅταν ψοχάζων ἐνιδῆσι, καὶ πολὺν διασυρῇ, *Quũ membris diſtractis agitatur, ut ranæ innatantes. Bud. ibidẽ.*

Διασυστῆσαι. conſtituere, inſtituere.

Διασφαγὴ.ἡ. interſciſſio, diuortium.

Διασφάγξ.γος.ὁ aliàs διασφάξ. diſtantia loci, interuallum, locus inter duas rupes pro fundus.

Διασφαλίζομαι. fortifico.

Διασφενδονάω.μ.ήσω.π.ηκα. torqueo tali ſupplicio quale deſcribit Plutarch. in Alex. διασφενδονηθῆναι ὀρθίων ἀγόντων εἰς ταυτὸ καμπτομένων ἑκατέρῳ μέρος προσάρτησε τοῦ σώματος, ἔπειτα μεθεὶς ἑκάτερον ὡς ὥρμητο φύσει φερόμενον τὸ προσῆκον αὐτῷ μέρος νέμειν

Διασφόρος. peruerſus, ſtrabo, διάστροφος. (ση

Διασχηματίζειν. formam inducere, formare, figurare, fingere. *Lucian in Cauc.* πεπλάσθαι μὲν ἐχρῆν ἄλλον δή τινα καὶ μὴ τοιοῦτον διεσχηματίσθαι τὸν φόνον.

Διασχίζω.μ.ίσω.π.ικα. ſcindo. Accuſ.

Διασχὼν. diſtans, procedens, διελθών.

Διασώζομαι. tueor, ſeruo.

Διασώζω μ.ώσω.π.ωκα. ſaluo, ſeruo. Gaza, αὐθεντίαν εἰς τοὺς ἑαυτοῦ διεσώζετο. Cicero, *Tenebat authoritatem in ſuos. Accuſ.*

Διαταγὴ.ῆς.ἡ. diſpoſitio, διάθεσις.

Διάταγμα.ατος.τὸ. edictum magiſtratus.

Διάταξις.εως.ἡ. conſtitutio, ordinatio, uel edictum principis, deſcriptio, & ordo.

Διαταράττομαι. percellor, commoueor, perturbor. *Lucian.* τίς οὐκ ἂν διεταράχθη

Διάτασις. contentio, uocis & uirium contentio. Ariſtot. τὰς δὲ διατάσεις τῆς παίδων, καὶ κλαυθμοὺς οὐκ ὀρθῶς ἀπαγορεύουσιν.

Διατάττομαι.

Διατάττω.μ.άξω.π.αχα. conſtituo, ordino, impero, edico, duco exercitum, deſcribo, decurio, in decurias diſtinguo, παρατάττω, digero & compono in ordines. *Vnde* στρατιῶται διαταξάμενοι, ordine compoſito incedentes, uel in ſtationibus & uigilijs diſpoſiti. Accuſ. Bud. Com.

Διαταῦτα. propterea.

Διαταφρεύω. foſſa dirimo, διασκάπτω.

Διαταχέων. aduerb. ſtatim, citò.

Διατείνομαι. inuehor, contendo, nitor uehementer, obnixè contendo, ut διατείνομαι τὰ ὑπάρχοντα φράζειν. *Huic opponitur* τὸ ἀπαρρησιάζω. Item διαβεβαιοῦμαι, aſſeuero, affirmo. Item intento, καὶ προτείνομαι. Xenoph. διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ παλτά, οἱ δὲ τὰ τόξα. Bud. Com.

Διατείνω.μ.τενῶ.π.τακα. addo, protendo, extendo, diſtendo, diſpendo, continuo loquor, λέγω διαῤῥήδην. Et pertineo, id eſt διήκω καὶ διικνοῦμαι. Ariſtot. καὶ ἐφ᾽ ὅσον δὲ διατείνει ἡ θεωρία, Etiam pertinet ac pertendit beatitudo. Actiu. accuſ. Bud. ibidem.

Διατειχίζω.μ.ίσω.π.ικα. diuido, ſepio, arceo. Accuſ. iung.

Διατείχισμα.ατος.τὸ. interiectus, murus, arx.

Διατεκμαίρομαι. στοχάζομαι, σημαίνομαι, conijcio, ſignifico.

Διατελέω.μ.έσω.π.εκα. perficio, cōpleo, perſeuero, permaneo. Quando perſeuero ſignificat, neut. abſol. eſt, aliàs uerò actiu. & accuſ. iung. ut τὸν βίον διατελῶ, uitam traduco. Iunctũ autem cum participijs aliorum, uacare ferè uidetur in oratione, quantum ad ſignificationem, ut διατελῶ ποιῶν, ἀντὶ τοῦ ποιῶ. Sic quod Cice. dixit, *Nec enim excurſione uteretur, Gaza trāſtulit,* οὐδὲ γὰρ ἐκδρομαῖς χρώμενος ἂν διετέλει. Διατέλει τοῖς λόγοις ἐμμελῶς σπουδάζων, *Literis aſſiduam operam nauare perge. Bud. Com.*

Διὰ τέλους. continuè, aſſiduè.

Διατέμνω. diuello, diſcindo, διασπάω.

Διατερσαίνω. exicco, ξηραίνω.

Διατεταμένος.ὁ. diſtentus.

Διατετρήνας. perforares, apud Herodo.

Διατετρεῖς, ᾶς pro διατεύξας.

Διατεύω. diuido.

Διατήκειν, λυγίζεσθαι.

Διατηρέω.μ.ήσω.π.ηκα. conſeruo. Accuſ.

Διατήρησις.εως.ἡ. conſeruatio.

Διατετρῶ. perforo, torno. unde διάτρητον foratile, pertuſum, tornatile uel torno factũ.

Alij

Aliꝫ διάφρατ τε ⁊ διαφράσσω, pro eodē dicunt.

Διατί. cur.

Διατίθεμαι. bene aut ſecus de re aliqua ſtatuo utorꝗ, Iſocrat. in Panath. Et Grego. καὶ τὴν φυγαδείαν ὡς κάλλιστα διατίθεται, De exilio ſuo commodiſſimè ſtatuit, calamitatem in bonum commodiſſime uertit. Dicitur hoc etiam τοῦ τίθεσθαι. Item teſtor, aut teſtamēto meo aliquid mando hæredibus, Demoſth. Item uenalia expono, uendo, Demoſth. Item paciſcor. Ariſtopha. ἂν μὴ διατίθωνται δραχμὴν ἐμοί, Niſi mihi ſtipulanti promittant. Διατίθεμαι πρὸς τοῦτο, animum ad hoc appello. Bud. Com.

Διατεθειμένος. affectus, animatus, diſpoſitus.

Διατίθημι. μ. θήσω. π. κα. afficio, uexo. Demoſth. ἵνα γὰρ δ' ὅπως ὃν τρόπον ὀρχομενίους διέθηκε, Quibus incommodis affecerit Orchomenios, quomodo uexarit. Item diſpono, præparo, καθιστῶ, οἰκονομῶ, conſtituo, compono. Item τὸ ἀποτελῶ καὶ ἀπεργάζομαι, efficio, reddo. Demoſth. τοὺς ἅπαντας ἀπίστους πρὸς ἡμᾶς διαθῶμεν, An omnes infidos nobis reddemus? Bud. Com.

Διατίμησις. ιος. ἡ. æſtimatio.

Διατιμητικόν. iudicatorium, quod iudicandi uim habet.

Διατινθάλεος. α. ὁ. calidus, ardens.

Διατορῶ. pertundo, torno: ſicut διαφορῶ, ⁊ διαφέρω.

Διατλάω. perfero, patior.

Διατμήγω. μ. ξω. incido, diuido. Accuſ.

Διατμήσσω. μ. ξω. π. χα. diuido, ſcindo. Ac.

Διατοιχεῖν. in hoc atꝗ illud latus nauis iactari, ut in tempeſtate fieri ſolet.

Διάτονος. ου. ὁ. uehemens, extentus, ὀξύτονος. Item διάτονοι. οἱ. lapides qui perpetua craſſitudine utraꝗ parte religando parietum ſoliditatem confirmant. Hos Vitru. frontatos appellat.

Διάτορον. ου. τό. magnum in uoce, παρὰ τὸ τορῶ, τὸ τετραίνω.

Διάτορος. ου. ὁ, ἡ. penetrans.

Διατράμις. ὁ. ἡ. depygis, qui attritas habet nates. τράμις γὰρ τὰ ἰσχία.

Διατρανῶ, διασαφῶ, declaro, explano.

Διατραχηλίζομαι. præcipitor.

Διατρέπομαι. αἰσχύνομαι, quod etiam ἐντρέπεσθαι dicitur. Eſt etiam oculos auertere ⁊ aſpicere uel nolle, uel non poſſe. Bud. Cō.

Διατρέπω. arceo, diſſuadeo, ut ἀποτρέπω: uel potius ad erubeſcentiam deduco, erubeſcere cogo. Herodian. διέτρεψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον, Conatus eius repreſſit præ pudore, ⁊ impetus ad uoluptates conſectandas aliò deflexit, pudore iniecto deterruit. Bud. ibidem.

Διατρέχειν. percurrere, tranſilire, διάττειν.

Διατρέω. μ. ήσω. π. ηκα. perforo. Actiu. accuſ.

Διάτρητον ⁊ τρητόν. τό. perforatile, pertuſum, tornatile aut torno factum, à uerbis διατρητῶ ⁊ τρητῶ. Vnde διάτρητοι calices calati ⁊ tornatiles, quæ toreumata uocantur Latinis.

Διατριβή. ῆς. ἡ. conuerſatio. Lucian. in Gal. ἡδεῖά τις ἦν ἡ διατριβή, Iucundiſſima quædam erat uita. Item exercitium, exercitatio, ſtudium, σχολή, conſilium, diſputatio, collatio, congreſſus. Pro loco diſputationis ⁊ exercitiꝫ, ſiue auditorio, apud Gell. lib. 1. cap. 16. ⁊ lib. 10. cap. 5. Item commoratio, immoratio, mora. Lucia. νῦν μὲν πολλὴν ἔχει τὴν διατριβήν.

Διατρίβω. μ. ψω. π. φα. conuerſor, moror, diſtineo, diſtringo, per aliquid ſiue in aliquo me exerceo, uerſor, laboro, operam impendo. Plato identidem pro exercere, atꝗ in literis diſputare utitur. Bud. Com.

Διατρίμματα μηρῶν. femorū intertrigines.

Διάτριχα τὴν ῥόδον. appellat Home. in Catalogo, quaſi capilli ſtudioſam.

Διάτριχα. tripliciter, τρίχα, τριχῶς, τριχθά.

Διατροπή. ῆς. ἡ. apparatus, mutatio.

Διατροφή. ῆς. ἡ. alimentum.

Διατρύγια. loca inter uites quæ ſeruntur, uel ubi iam maturuerint uuæ.

Διατρύγιος. frugifer.

Διαττᾶν. cribrare, σήθειν. ⁊ διαττός, cribrū.

Διάττω. proſilio, huc illucꝗ deſilio, ⁊ emico, quod διάττεσθαι quaſi raptim elidi Plato in Craty. dixit. Ariſtot. de Mundo, κατ' ἔμφασιν μὲν ἴριδες, καὶ ῥάβδοι, καὶ τὰ τοιαῦτα.

καθ' ὑπόςασιν δὲ ἄλλα τὲ καὶ διάττοντα, καὶ κομῆται. Id eſt, Eorum quæ in aëre apparent ſpeciem quidem tantum exhibens arcus cœleſtes, & uirgulæ, aliáq; huiuſcemodi: naturæ uero ſubſiſtentiam habent fulgores cœleſtes, es quos emicātes uocamus, & crinitæ ſtellæ. Sic etiam in Problema. ἀςέρας διάττοντας dixit pro traiectionibus ignium. Bud. Com.

Διατυπόω. μ. ώσω. π. ωκα. diſpono, ordino, conſtituo, inſtituo, confirmo, informo, animo concipio, & fingo. Accuſ.

Διατύπωσις. ιος. ἡ. formatio, deſcriptio, informatio, ſtatutum.

Διατὺς. fugiēs. διατὺς τὴν δίκην, pœnas euadēs.

Διαυγάω ſplendeo, illuſtro.

Διαυγασμός. ου. ὁ. &

Διαύγασμα. ατος. τὸ. &

Διαυγία. ας. ἡ. effulgentia, pellucentia, ſplendor.

Διαυγής. ἐος. ὁ, ἡ. pellucidus, lympidus. Lucian. de fonte, διαυγής τε ὢν καὶ ἀεὶ καθαρὸν ἀναβλύζων.

Διαυλακίζω. peraro.

Διαύλειον, uel διαύλιον. ου. τὸ. dicebatur, cum in ſcena tacētibus omnibus ſolus intus caneret tibicen. Cæl. lib. 5. ca. 26.

Διαυλία. ἡ. duorum concentus.

Διαυλίζω. produco, profunda facio, augeo.

Διαυλοδρομεῖν. eſt cum ad calcem perueneris, rurſus ad carceres curſu redire. Bud. Commentariis.

Διαυλοδρόμοι. ſunt qui curſum circenſem peragunt, id eſt δίςάδιον, qui cum ad metam peruenerant, flectentes eò rurſus recurrebant, unde curſum inierant. Bud. in Annot. & Com.

Δίαυλος. ου. ὁ. curſus reciprocus, curſus duplex, obeundi ſcilicet ſtadium ac mox redeundi. Vitru. li. 5. In palæſtris periſtylia quadrata ſiue oblonga ita ſunt facienda, uti duorum ſtadiorum habeās ambulationis circuitionem, quam Græci uocant δίαυλον. Item ſpatium ducentorū & mille pedum in longitudinem. Euſtath. δίαυλος (inquit) τὸ διατεταγμένον ἐν ἀθλήμα-

τα χῶμα ὅπερ τὸ ςάδιον. Ariſtotel. interpres eo nomine intelligit locū, qui duo contineat ſtadia, aut menſuram cubitorū ducentorum. Bud. ibidem.

Διαυλωνία. locorum anguſtiæ & fauces, in quibus coturnices, aliáq; aues illaqueantur. Bud. ibidem.

Διαυλωνίζειν. per anguſtum fluere, uentum utrinq; excipere, perflare. Bud. ibidem.

Διαυχενίζεσθαι. ſublata ceruice eſſe.

Διαφάγω. peredo, comedo.

Διαφαίνομαι. perluceo.

Διαφαίνω. μ. ανῶ. interluceo, transluceo, pelluceo. Lucian. καὶ κρεῖττον διαφαίνει τῆς ἐλπίδος, Spe melius euenit, Neut.

Διαφανεία. ας. ἡ. perſpicuitas.

Διαφανῆ. τὰ. ueſtes quæ fœminam denudāt, ut bombycinæ.

Διαφανής. ἐος. ὁ, ἡ. tranſparens, perſpicuus, pellucidus, inſignis, alios antecellens. Sic etiam lapis quidam uocatur, quòd tranſluceat, de quo Lucian. in Pſeud.

Διάφανον. quid ſit, explicat Cæl. li. 8. cap. 22.

Διαφανῶς. ἐπίρ. apertè, manifeſtè, ſplēdidè.

Διαφάσκειν. cauillari, διασιλλαίνειν.

Διαφέρομαι. diſſideo, diſcordo, contendo, æmulus ſum, altercor, ambigo, litigo. Διαφέρεσθαι ἑαυτῷ, non conſentanea dicere, ſecum diſcrepare. Plutarch. διενεχθεὶς τῷ λογισμῷ, de homine dixit incerti propoſiti, & in diuerſa impetum animi capiente. Ponitur etiam pro iactor, huc & illuc temerè feror, ut 21. cap. Act. Apoſtol. διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ ἀδρίᾳ κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς. Non diſſimile eſt, differri cupidinibus apud Plaut. & apud Terentium, differri doloribus. Eſt etiam dilabi, in diuerſa digredi & abire. Plut. in Cæſ. καὶ πόλεις ἀνισταμένας φυγῇ διαφέρεσθαι. Bud. Cō.

Διαφέροντα. τὰ. utiliora.

Διαφερόντως. egregiè, excellenter, διαφερόντως, uehementer, maximè.

Διαφέρω. excello, differo, ſum plurimi momenti, præemineo. Lucian. ἀλλὰ φέρε ἴδωμεν εἰ κατ' ὀλίγον σοῦ διαφέρω, Sed age uideamus num paruo interuallo te ſuperem. Etiā

in malam partem. Iſocrat. Τοσοῦτον ἀνοίᾳ διειλήχασι πάντων ἀνθρώπων, Vſqueadeò ſupra omnes homines amentia præditi erant. Dicimus autem διαφέρει τῶν πάντων, καὶ διαφέρει ἀρετῇ, καὶ ἐπ᾽ ἀρετῇ. Item pro conducere, συμφέρειν. Herodian. li. 2. ἐπεὶ τὰ μὲν δημοφιλοῦς, καὶ κοινῇ διαφέροντα, ὀλίγη τοῖς καθ᾽ ἕνα φροντίς, Nam quæ in populi communemq́ cedunt utilitatem, parum cuiq; curæ ſunt. Idem paulò poſt proferre, φέρειν uſurpat, ἐπιστάμενοι τι ὅτι χαλεπῶς τὸ πλῆθος οἴσει τὰ πεπραγμένα, Sciẽtes multitudinem id facinus indigne laturam. Sic διαφέρειν ψῆφον apud Iſocra. & Plutarch. proferre ſuffragium & ſententiam. Sophocl. pro ἐκκομίζειν, efferre poſuit. Item διαφέρει pro diſcrepat, intereſt, ut Matth. 12. πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. quod Valla ad uerbum transferri poſſe putat, Quantum intereſt ſiue differt homo oue, quemadmodũ apud Teren. Stulto intelligens quid intereſt?

Eſt etiam, ut διαπέμπειν, in diuerſas partes ferre, & importare. Item ὑπομένειν, tolerare, perferre, Pauſan. Item in diuerſum ferre, & uarie agitare. Plut. de Cæſaris nece, διαφέρων τῇδε κἀκεῖσε τὸ σῶμα, καὶ κεκραγὼς. Itẽ animo uerſare aliquid, agitareq́ cogitando. Plutarch. καὶ πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ διελόγισε. Διαφέρει μοι τὸν, hoc inter eſt mea, hoc ad me pertinet. Quod etiam cum genitiuo dicitur, διαφέρει μοι τούτου. Inde διαφέρειν, ἐπιτηδείους εἶναι. ut ὁ σπουδαῖος φιλεῖ προνοεῖσθαι καὶ τῶν διαφερόντων αὐτῷ, Vir bonus ſolet proſpicere etiam neceſſitudine cõiunctis. Item διαφέρει, refert, id eſt ad rem pertinet. Sic Plinius de cædenda materia, Infinitum refert lunaris ratio, nec niſi à uiceſima in triceſimam cædi uolunt. Significat etiam refert, id eſt uarium & diuerſum eſt, quod etiam παραλλάττειν dicitur. Theophraſt. διαφέρει δὲ ταῦτα κατὰ τὰς ὥρας ἑκάστη, Refert autẽ qua quidq; ſemẽti ſatum ſit. Bud. Cõ.

Διαφεύγω. diffugio.

Διαφευκτικός. fugax.

Διαφέγω. cohibeo.

Διαφῆκε. dimiſit.

Διαφημίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuulgo, diffamo.

Διαφθείρω. corrumpo, contamino, labefacio, uitio, deſtruo, ut διαφθείρειν τὴν κόρην, ſtuprare & uitiare, διαπαρθενεύειν: & λιμῷ διαφθείρεσθαι, fame contabeſcere. Item perdo, trucido, conficio, interficio. Plutarch. in Apophth. συμβαλὼν ἐκράτησε καὶ διέφθειρε νικήσας.

Διαφθορά. ᾶς. ἡ. probrũ, ſtuprũ, de quo Bud. in Annot. poſt. corruptio, mors, inimicitia.

Διαφθορούμενος. η. ὀ. diſcerptus.

Διαφίημι. dimitto.

Διαφιλοτιμοῦμαι. contendo, & magno ſtudio conor quippiam efficere. Bud. Com.

Διάφλοισβος. perturbatus, tempeſtuoſus.

Διαφοιτᾷν. percrebreſcere, increbreſcere, celebrem fieri. Διαφοίτησεν ἡ φήμη, fama increbuit, dimanauit, permanauit.

Διαφορά. τὰ. impenſæ, ſumptus, ἀναλώματα.

Διαφορά. ᾶς. ἡ. differentia, diſcrimen, diſſidium, lis, contentio, μάχη.

Διαφορέω. diſtraho, diuello, perdo.

Διαφόρημα. ludicrum, παίγνιον.

Διαφορητικά. medicamenta diſcuſſoria, aluũ ſubducentia & leuigantia. Cæl. li. 14. ca. 61.

Διαφορητική. ῆς. ἡ. uis diſcuſſoria.

Διαφορητικός. ή. ὸ. diſcutiens, diſcutiendi uim habens.

Διάφορος. ὁ. ἡ. præcipuus, præſtans. Gaza, οὐδεὶς διαφορώτερος τὴν εὐσέβειαν, Nemo pietate præſtantior. Item ἐχθρὸς, diuerſus, diſſentiens, diſſidens. Demoſthen. ἐν δὲ τῇ δημαρχίᾳ διάφορος ἐγενόμην. Item διάφορον πρᾶγμα, res controuerſa. Et διάφορον quod inter ſcribentes non conuenit. Pauſ. Bud. Com.

Διαφορότης. ἡ. pro διαφορὰ dixit Plato.

Διαφοροῦμαι. immodico ſudore exhaurior, reſoluor. Eſt etiam compilor & ſpolior, ut διαφορουμένη χώρα, direpta, deprædata. Budæus Com.

Διαφορῶ. digero, diſcutio, diſpergo.

Διαφόρως. multifariam.

Διάφραγμα. ατος. τό. quicquid in aliqua re me

dium eſt, uelut eſt narium interſeptum, unde & membrana illa quæ parietis inſtar, cor & pulmonem à iecinore & liene diſtinguit, hoc appellatur nomine. Celſus uocat ſeptum tranſuerſum, alij præcordia, id eſt περικάρδια, & poëtæ πραπίδας, teſte Euſtathio. Item περίζωμα, quod Gaza cinctum uertit. Hippocr. & Galenus φρένας. Cæl. li. 2. cap. 51.

Διαφράγνυμι. obſtruo.

Διαφράσσω. obſtruo, obſepio, ſepio, interſepio, diſtinguo.

Διαφρυκτωρῶ. ſortiri. Et διάφρυκτος, ſors, κλῆρος. nam φρυκτὸς fabam ſignificat, quibus in ſortibus & ſuffragijs utebantur.

Διαφρῶ. perfero, διακομίζω, acceſſum & exitum præbeo.

Διαφυάς. ἀδος. ἡ. ruina, ſciſſura, διάφυσις. Et διαφῦσαι, διελθεῖν.

Διαφυγγάνω. deliteſco, perfugio, Thucyd. Διεφύγγανον ἐκ τοῦ δικαστηρίου, abſoluebantur.

Διαφυγγάνειν. præter ſpem euadere.

Διαφυγή. ῆς. ἡ. effugium.

Διαφυλάττω. μ. άξω. π. αχα. cuſtodio, tueor. Accuſ.

Διαφυλή. diuiſio.

Διάφυσις. ιος. ἡ. diuiſio, res intercurrens & diſcriminans.

Διαφύσσω. exhaurio, ſeparo.

Διαφύω. μ. ύσω. π. υκα. inhæreo.

Διαφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. diſſono. Neut.

Διαφώνησις. declamatio.

Διαφωνία. ας. ἡ. diſſenſio, diſcordia.

Διάφωνος. ου. ὁ. diſſentiens.

Διαφωτίζω. μ. ίσω. π. ικα. illumino, reuelo, in lucem effero. Accuſ. iung.

Διαχαλάω. μ. άσω. π. ακα. reſoluo, diſſipo. Accuſatiuo.

Διαχαράττω. μ. άξω. π. αχα. exaro, inſculpo. Accuſ.

Διαχάσκω. dehiſco.

Διαχείρησις. diſpenſatio, adminiſtratio.

Διαχειρίζομαι. τὸ φονάω, interficio, manibus uiolentis occido, cædo. Bud. Com.

Διαχειρίζω. tracto, in manibus habeo, adminiſtro, rego, gero. Item occido. Bud. ibi.

Διαχειρισάμενος. ου. ὁ. occidens.

Διαχειροτονεῖν. eſt duarum rerum propoſitarum diſceptationem conſtituere atque dijudicare in concilio aut concione, ubi multitudo eſt cenſentium: ſiue per manuū ſublationem ſciſcere, ſicut διαψηφίζειν calculis in hydriam coniectis. Bud. Com.

Διαχειροτονία. eſt dijudicatio, & διάκρισις τῆς ἐν πλήθει γενομένης χειροτονίας. Διαχειροτονίαν διδόναι, ut Demoſthe. uel ψῆφον ἀναδιδόναι, ut Plutar. dicitur pro eo quod eſt, populum in ſuffragia mittere, hoc eſt rogationē, uel rem de qua conſulitur, populi ſuffragijs permittere. Bud. ibidem.

Διαχέομαι. lætor, exhilaro, frontem exporrigo ac lætitia perfundo: cui opponitur συνέχομαι. Sic Cic. in Læl. Vt ex bonis amici quaſi diffundatur, & incommodis contrahatur.

Διαχέω. diffundo, negligo, decanto. Accuſ.

Διαχράομαι. μ. ήσομαι. π. κέχρημαι. interficio, obtrunco, ſupplicijs afficio. Accuſ. Budæus Commentarijs.

Διαχρής. tepidus.

Διαχρίω. μ. ίσω. π. ικα. tingo. Accuſ.

Διάχρυσος. ου. ὁ, ἡ. deauratus.

Διαχύομαι. διαχεῖμαι. διαχυθεὶς τῷ προσώπῳ, id eſt hilari fronte exporrecto, Plutar. Et διαχυθεῖεν, exhilarentur, Luci.

Διάχυσις. ιος. ἡ. diffuſio, effuſio.

Διαχυτικός. οῦ. ὁ. prodigus, diſſipandi naturā habens.

Διαχυτλάζω. cōmoueo, dilato, humecto, eluo.

Διαχωρεῖν peregrinari.

Διαχώρημα. ατος. τό. intercapedo, excrementum. Strabo. id.

Διαχωρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſeparo. Accuſ.

Διαχώρησις. ιος. ἡ. deiectio alui.

Διαχωρισμός. οῦ. ſeparatio.

Διάχωροι. τὰ διαστήματα τῶν λόχων, inſidiarum interualla.

Διαψαίρω. perflo.

Διαψᾶν. perfodere, διορύττειν, διασκαλεύειν.

Διάψαλμα. ατος. τό. diapſalma, rythmi, commutatio, uiciſſitudo canendi. Alij commutatio

tationem metri, alij pauſationem ſpiritus, alij alterius ſenſus exordium, alij rythmi diſtinctionem, alij uero cuiuſdam muſicæ uarietatis ſilentium dixerunt eſſe. D. Hieron. in epiſtola ad Marcellam, cuius initium, Quæ acceperis.

Διαψεύδομαι. fruſtror.

Διαψηφίζεσθαι. ψηφοφορεῖν ἐν δικαστηρίοις. Budæus Com.

Διαψήφισις, proprie dicebatur ἐξέτασις τῶν πολιτῶν κατὰ δήμους γινομένη, hoc eſt recognitio, recenſioq́ ciuium populatim tribuumq́ citatorum, ob id inſtituta, ut obrepititij ciues, ac falſo in ciuitatem adſcripti, tribu ac populo mouerentur. Dicitur tamen etiam ſuffragiorum diſquiſitio & latio, in quacunq; re & controuerſia ſingulatim facta. Διαψήφισιν διδόναι, ad diſquiſitionem uocare. Bud. Com.

Διαψύχω. reficio, refrigero.

Δίβαφα, et δίβαφος. ε. ὁ, ἡ. purpura bis tincta. ἀ δὶς & βάπτω. Hæc maximi erat impendij, utpote quæ in libras denarijs mille nō poterat emi. Magiſtratus utebatur hac in prætexta, quorum primus fuit Lentulus Spinter ædilis. Lepidiſſime Ci. ad Cæliū ſcribens, Curtius (inquit) noſter δίβαφον cogitat, ſed eum infector moratur: ſignificare uolens, Curtium hominem nihili ad magiſtratum obtinendum applicare animum.

Διβόλος χλαῖνα. læna duplex.

Δίβροχος. bis madefactus, aut intinctus.

Διγαμία. ſecundæ nuptiæ.

Διγένης. qui eſt mento bipartito.

Δίγλωσσος. ὁ. qui duas calles linguas.

Δίγνωμος. inconſtantis animi.

Διγονία. ας. ἡ. partus geminatio.

Δίγονος μάσθλης. lorum geminum, apud Sophoclem.

Δίδαγμα. ατος. τὸ. doctrina.

Διδακτικός. ἡ. ὁ. habilis, idoneus, aptus, appoſitus ad docendum, docibilis.

Διδακτός. ἡ. ὁ. docilis.

Δίδακτρον. ε. τὸ. precium docēdi. Latinè Mineruale munus, aut minerual.

Διδάκτυλος. duorum digitorum.

Διδασκαλεῖον. ε. τὸ. locus docendi, ludus literarius.

Διδασκαλία. ας. ἡ. doctrina, adhortatio.

Διδασκάλια. τὰ. δίδακτρα, minerualia, Plutarchus.

Διδασκαλικός. ἡ. ὁ, ἡ. peritus docendi, qui ualet arte docendi.

Διδάσκαλος. ε. ὁ. ἡ. magiſter, doctor, præceptor. Proprie uolunt eſſe λόγων, quemadmodum ἐπιστάτης ἔργων. quales fuerunt comici, ſiue tragici, dithyrambici, & muſici. Thucyd. pro authore alicuius rei poſuit.

Διδάσκομαι. docendum loco uel mando, inſtituendum curo. Eſt autem τὸ διδασκάλου μὲν καθηγημένος διδάσκειν, τὸ δὲ πατρὸς τὸ διδάσκεσθαι, hoc eſt in ludum literarium mittere, ac docendum curare. Ammon. ſcribit eſſe διδάσκειν per ſe, διδάσκεσθαι per aliū. Gaza, quod Ci. dixit diſco & addiſco, per διδάσκεσθαι tranſtulit. Bud. Com.

Διδάσκω. μ. ἄξω. π. αχα. doceo, præcipio, planum facio. διδάσκειν τὴν κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν, ἢ δρᾶμα, Comœdiā aut tragœdiam, aut fabulam agere, δραματουργεῖν. Sic Cic. dixit docere fabulam, pro ædere ſeu agere fabulam. Hinc κωμῳδιδάσκαλοι, poētæ dicti, & τραγῳδιδάσκαλοι, & ὀρχηστοδιδάσκαλοι. Bud. ibidem.

Διδαχή. ῆς. ἡ. doctrina.

Δίδημι. δεσμεύω. Unde δίδη, ligabat, pro ἔδεε, aut ἐδέετο.

Διδόω. μ. δώσω. π. δωκα. do. Διδόναι τὸν ὅρκον, deferre iuſiurandum. Διδόναι εὐθύνας ſic dicunt, ut δίκην δοῦναι, id eſt pœnam perdere, & rationem reddere. Διδόναι πίστιν καὶ πίστεις, eſt iurare & fidē dare, quod etiam πίστα διδόναι ſignificat. Iſocr. pro fidem facere dixit, & documēta dare, quod & πιστὸν ποιεῖν dicitur. Διδόναι λόγῳ, memoriæ prodere, ſcribere. Διδόναι λόγους, ſermones ſerere, & rumores in uulgus diſſeminare. Διδόναι λόγον, item dare uices loquendi & percunctandi, & uiciſſim reſpondere percunctanti. Bud. Com.

Δίδε, pro δίδοθι.

Διδράσκω.μ.άσω.π.ακα δέδ.ά.δίδρα.fugio.

Δίδραχμον.ε.τὸ.numus duas drachmas continens.

Διδυματόκος.ε.ἡ.geminos enixa.

Διδυμάων.ονος.ὁ.gemellus, frater germanus, uterinus, Iliad.ν.

Δίδυμον ξύλον.furca, Suid.

Δίδυμος.ε.ὁ.geminus, dubius. Item panniculus duplici ſinu teſticulos continens, mutuum eorum contactum cohibens, ne ſi oblædatur alter, in alterum quoq; trãſeat uitium. Item δίδυμοι, uno partu nati, proprie coniunctis, cõnexisq; corporibus: διδυμάονες uerò diuaricatis ſeiunctisq́, de quo Cal.lib.2.cap.55. Alij διδύμους ſeminaria uaſa interpretantur, alij teſtes, ſeu teſticulos, cliterinos, coleos, unde illud apud Græcos, Didymon tibicen in adulterio deprehenſus, ἐκ τῶ ὀνόματος ἐκρεμάσθη, hoc eſt ἐκ τῶ διδύμων, hoc eſt teſtibus.

Διδυμότης.ητος.ἡ.geminatio.

Διδυμοτοκέω.geminos pario.

Διδυμοτοκία.ἡ.geminorum generatio.

Δίδωμι.μ.δώσω.π.δωκα.do, concedo, permitto, trado, communico. Accuſ.

Διεβίωσαν.ad extremum uixerunt.

Διεγγυᾶν, & διεγγυᾶσθαι.ſponſione et fideiuſſione aliquem liberare. Interdum idem ſignificat quod ſimplex uerbum, cum quis ſe rem præſtiturum promittit, et effectum iri ſuo periculo recipit. Bud.Com.

Διεγγύησις.fideiuſſoris interceſſio. Interdum ſimpliciter τῶ πράγματος ἀναδοχὴ, cum rem te præſtaturum promittis, Bud.ibi.

Διεγείρω.μ.ρῶ.π.κα.ſuſcito, facio ſurgere. Accuſ.

Διεγερτικός.ȣ.ὁ.concitatiuus.

Διέγνωκα.dijudicaui.

Διέδεξε.cordi fuit.

Διεδήλου.manifeſtauit.

Διεδεία.ἡ.diſſidium in augurum diſciplina

Διέδριον.ε.τὸ.ſellula.

Διέδρος.perſpicuus.

Διεζευγμένον.diſiunctum.

Διεζωσμένοι.οἱ.brachati.

Διεθρόει.tumultuabatur.

Δίε ἀντὶ τῶ δίῳθε.

Διειδέναι.pernoſcere.

Διειδής.ἑος.nitidus, liquidus, clarus, apertus, manifeſtus.

Διειδιστήρ.ῆρος.ὁ.colum.

Διεικονομπάσαι.decipere.

Δίειμι.δίεξειμι, proſequor. Item narro, perſenſco, progredior. Præſens huius accipitur in ſignificatione futuri.

Δίεξις.interuallum, διάστασις.

Διεῖπον.uulgaui.

Διείργω.μ.είρξω.π.ῆρχα.prohibeo, diduco, dirimo, interſepio, diſpeſco. Διείργειν τὸν ἀγῶνα, ἢ τὴν ἀμφισβήτησιν, dirimere controuerſiam.

Διείρου.interroga.

Διειρύω.μ.ύσω.π.έρυκα.eleuo, διαγγίνω.

Διείρομαι.inquiro, dico.

Διείρω.traijcio. καὶ διεῖρα ἀντὶ τῶ διαπόρευε.

Διειρωνόξενος.ε.ὁ.inhoſpitalis, ſimulatè hoſpitalitatem exercens, per ſimulationes & ironiam fallens hoſpitem. Comici hac appellatione dedecoroſa fœdant Spartanos. Cal.li.10.cap.5.

Διεῖσθαι.pertranſire.

Διεστήκει.in ſeditione erat.

Διεκβάλλω.per medium emitto, traijcio.

Διεκβολή.δίοδος, eruptio, & exitus per locũ anguſtum & interſepium.

Διεκδικεῖν. perſequi, iniuriam alicui illatã ulciſci, frequenter tueri. Vnde διεκδικεῖν τὰς τούτων οὐσίας, aſſerere, uendicare. Et διεκδικεῖν ἑαυτὸν ἀκοντίῳ, telo ſe defendens.

Διεκδρομή.ῆς.ἡ.excurſus.

Διέκδυσις.ambages, fugæ, & ſtrophæ tergiuerſationum.

Διεκθεῖναι.διεκπερᾶν.

Διεκκαίω.μ.αύσω.π.αυκα.intercido.

Διεκπεραίνειν. abſoluere rem inſtitutam, & cœptum proſequi ad ultimum.

Διεκπέμπω.tranſmitto.

Διεκπεδιδράσκειν.effugere, decipere.

Διεκπίπτω.per medium elabor, & euado. Capitur etiam pro intercido.

Διεκπλεῖν.per mediũ hoſtiũ claſſem erũpere

Διέκπλοος.ου.ὁ. tranſitus, uertibilis, aptus in nauali pugna, eruptio per mediam hoſtium claſſem.

Διεκπνοή.ῆς.ἡ.ſpiraculum.

Διεκπορεύομαι.progredior.

Διεκτέμνω.diſſeco.

Διεκφεύγω.clàm ſubterfugio.

Διεκφύγω.euado.

Διελασία.decurſio militaris, διεξελασία.

Διελαύνω.μ.άσω.π.ακα. transfigo, decurro in armis. Accuſ.

Διελέγχομαι.μ.ξομαι.π.ελγμαι. conuincor in cauſa, reus fio, in mutuã uenio redargutionẽ.

Διελέγχω.refello,confuto.

Διελεεινολογῶν.ὁ.captans miſericordiam.

Διελήλυθα.tranſegi,percurri.

Διηλλάχθαι.diuerſa eſſe,

Διελθεῖν.tranſigere,percurrere.

Διελκυστίνδα.ἡ. ludus puerorum, cum duæ inter ſe diuiſæ partes, altera alteram manibus iunctis ad ſe retrahere contendit.

Διελκύω.μ.ύσω.π.υκα.diſtraho. Accuſ.

Διέλω.diffringo,aperio.

Διέμαι, uoce paſſiua ſignificationem habet ſui actiui δίημι.madefacio,perfundo,percolo, de quo Bud. Com. Significat etiam aliquando perſequi, παρὰ τὸ δίω, διώκω.

Διεμπολᾶν.coẽmere,mercari.

Διεμφαίνειν.relucere. Lucian. ὀφθαλμὸν πολὺ γοργὸν, καὶ ἔνδον διεμφαίνοντα.

Δι᾽ ἕνδεκα φρουρῶν, τὰ διὰ μοῖραν.

Διενεγκάς.præſtans.

Διενεγκεῖν.differre.

Διενιαυτίζω.totum annum alicui rei incumbo,immoror.

Δι᾽ ἐννέα ἐτῶν.per nouennium.

Διένος.pro διετής.bimus.

Διερώτημα.ατος.τὸ.quæſtio,ζήτημα.

Διέντες.permittentes,διιέντες.

Διεξάγω.tempero,rego,moneo.

Διεξάσσω.raptim emico,& erumpo.

Διέξειμι.narro,tranſcurro, commemoro, edíſſero,explico,confabulor,pronuncio.

Διεξελαύνω.cum copijs & exercitu perrumpo, & tranſeo per medium, copias & exercitum duco. Significat etiam poſt uictoriã fugienteis hoſtes proſequor, & uictis inſto. Accuſ.

Διεξλύσω.diſſoluo.

Διεξελῶσι. percurrent, incurſationibus uaſtabunt.

Διεξερέομαι.interrogo,διερωτάω.

Διεξέρχομαι.narro,percurro,recenſeo, perſequor,interficio,perrumpo,pergo,ad finem uſq; proſequor. Διελθεῖν τῷ λόγῳ, eſt oratione proſequi, & enarrare, explicareq́; in quo ſignificatur copioſa narratio. Depon. accuſatiuo.

Διεξιάς.pro διεξιών.perrumpens, irrũpens.

Διέξειμι percurro,conficio,narro. Accuſ.

Διεξιτέον.exponendum eſt.

Διεξοδικός.ῦ ὁ.latus,ſpacioſus,fuſus,plenus.

Διεξοδικώτερος.ου.ὁ.latior, πολυμερέστερος.

Διέξοδος.ου.ὁ.decurſus,tranſitus. Ariſtotel. de Mundo, Διεξόδους τῶν πλανητῶν appellat curſus lunæ, & aliarum errantium, quaſi permeationes. Item reputatio, mentis reuolutio,recitatio,explicatio, & enarratio (fuſa.

Διεπαρθένευσεν. διέφθειρε, ſtuprauit.

Διεπεῖν.conuenire.

Διέπω.diſpenſo,guberno, curo, rego. Vnde οἱ τὴν ὕπατον ἀρχὴν διέποντες,conſules. Item manifeſto.

Δίερα.margines ripæ fluuiorum.

Διεργάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.deſtruo,conficio,occido,ſubigo. Item elaboro, paro. Depon.accuſ.

Διερείδω.ſuffulcio,firmo,στηρίζω,ἀσφαλίζω.

Διερεθίζω.irrito,excito.

Διερείσω.traijcio,ſcindo,commoueo.

Διερευνάομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. perſcrutor, ἐξετάζω. Depon.accuſ.

Διερευνηταί.οἱ.perſcrutatores.

Διερμηνεύω.interpretor,ἑρμηνεύω.

Διερός.ὰ.ὸ.humidus,recens,ſplendidus.

Διερρωγώς.dirutus,corruptus.

Διερυθρός.ὸ.rubro diſtinctus.

Διερύκω.μ.ύξω.π.υχα. prohibeo,ſepero,dormio,interpello. Accuſ.

Διέρχομαι.intercedo,occido,cedo,prætereo.

Διερωτάω.μ.ήσω.π.ηκα.interrogo. Accuſ.

Δίεσις.perfuſio, madefactio, percolatio.

Eſt etiam uerbum muſicum. ſignificat enim cum ſonus primum ſenſu percipi po teſt, principiumq; eſt muſicis & elemen tum, ut punctum, & monas arithmeticis, Ariſtot. μετὰ τὰ φυσ. 9. Bud. Com.

Διεσπικλωμένη.effutita.

Διεστάσιαζε.in ſeditione erat. (ἄπορ.

Διετεινάμην. aſſerui, aſſeueraui, διαῤῥήδην

Διέτες.τεος.τὸ.bimatus, ſpacium duorum an norum.

Διετής.ἕος.ὁ, ἡ. bimus, qui duos annos na tus eſt.

Διετήσιος.ὁ.ἡ.anno durans.

Διετία.ας.ἡ.biennium.

Διετίζω,bimatū cōpleo,uiuo in toto anno.

Διέτμαγον.diuiſi ſunt.παρὰ τὸ τμήγω.

Διευθετῶ,compono,digero, concinno, ſuo u numquodq; loco colloco,boni conſulo.

Διευθύνω.μ.υνῶ. dirigo, guberno, corrigo. Accuſ.

Διευθυντής.οῦ.ὁ.gubernator.

Διευκρινέω.diiudico.

Διευκρίνησις.ιος.ἡ.diſcretio,dilucidatio.

Διευκρίνω.μ.ινῶ.π.ινα.benè diſcerno.Ac.

Διευλαβέομαι.caueo,uito,tempero.

Διευρύνω.dilato,inhio.

Διευτονέω.uireis habeo.

Διευτυχέω.proſperè rem gero.

Δίεφθος.ὁ.decoctus.

Διεφύγγανον ἐκ τῶν δικαστηρίων. abſolue bantur.

Διεχρόνου.interiecto tempore.

Διεχής.ὁ.ἡ.diuiſus,duarum partium.

Δι᾽ ἔχθρας γενέσθαι, apud Ariſtopha. pro ἐχ θρὸς γενέσθαι.

Διέχω.μ.ξω.π.χα.diuido,tranſigo,præſto,di ſto,cedo,pateo.

Διεωθοῦντο.repudiabant.

Δίζημαι.&

Δίζεμαι.&

Δίζημι.quæro.Accuſ.

Δίζομαι.ψηλαφῶ,attrecto,palpo.Accuſ.

Δίζω.μ.ίσω.π.ικα.dubito,curo,exploro.

Διηγέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. narro, enarro, expono,interpretor.Accuſ.

Διήγημα.ατος.τὸ.&

Διήγησις.ιος. ἡ. narratio. *Sunt qui uolunt διήγησιν dici poſſe prolixius rem abſol uentem, διήγημα uerò quæ breuius ac ſuc cinctius. Sed hoc quoque ab ἐκφράσεις diſ fert. nam διήγημα nudam habet rerū ex poſitionem, ἔκφρασις autem ferè oculis au dientium etiam ſubijcit. Illud item καθ ὅλον ἐξετάζει, id eſt uniuerſum inquirit, ſi cut Athenienſes à Lacedæmonijs eſſe bel latum: ἔκφρασις autem per parteis, uti quo genere belli, quibusq; machinarū tor mentis.*

Διηγνοημένον.τὸ.ignoratum.

Διηθεῖται.elicitur.

Διηθέω.μ.ήσω.π.ηκα.&

Διηθῶ.μ.ήσω.π.ηκα. ſtillo, colo, tranſcolo, tranſmitto.

Διήθησις.ιος.ἡ.perſtillatio,colatio.

Διήκω.tendo,peruado.

Διηλλαγμένα.τὰ. uaria.

Διημερεῦσαι.totum diem aliquid facere.&

Διημερεύω.μ.εύσω.π.ευκα. diurno. Neutrum abſolutum.

Δίημι.amoueo,inſequor. Itē aſpergo, per fundo,madefacio.

Διηνεκής.έος.ὁ,ἡ.continuus,longus.

Διηνεκῶς.continuè.

Διηνθισμένος.ου.ὁ.florens.

Διηνυκέναι.peregiſſe.

Διηόω.uel δῃόω.uaſto,deuaſto,depopulor.

Διηπάτηνται.decepti ſunt.

Διηπείλει.minabatur.

Διῆρε.detraxit.

Διῆρες.τὸ.cœnaculum,ſcala.

Διήρης.εος.ἡ.biremis,quæ binis remis agitur, δίκροτον.Suid.

Διῃρῆσθαι,pro διαιρεῖσθαι apud Plat. & Ari ſtot.Bud.Com.

Δίηται.ſecutus eſt.

Διηχῶ.quidam Ariſtotelici interpretes uo cant,qua ſtrepitus ad auditū prouehitur, quaſi perſonam dixeris. Cal.li.8.ca.25.

Διηχοῦν.τος.perſonans.

Δίθαλος.ου.ὁ.cui uictus geminus.

Διθάλασσος.ου.ὁ,ἡ. bimaris, qui utrinq; mari alluitur.

Δίθα.

Δ I.

Δίθα.ης.ἡ.oliua maior.

Διθυμία.ας.ἡ.diſſidium,diſſenſio.

Διθύραμβος.ου.ὁ. metri genus in honorẽ Bacchi decantari ſolitum. Item cognomen Bacchi. παρὰ τὸ δύο θύρας βῆναι, quòd bis natus duas ueluti ianuas penetrarit.

Διθυραμβώδης.dithyrambium tumorem oratione ſpirans.

Δίθυρος.ου.ὁ,ἡ.duplex,δίπτυχος,biualuus.

Διὶ.τῷ,Ioui.

Διϊόντων.ſimul euntium.

Διιθυντής.ῆ.ὁ.gubernator,διιθύντης.

Διιθύνω.dirigo,guberno,rego.

Δίημι,à διὰ & ἵημι.tranſmitto Xenoph.καὶ διῆκε τὸ ςράτευμα διὰ τῆς χώρας,id eſt διιέναι ἐπέτρεψε,διαφῆκε. Sic Theodo. 6.de Cauſ. & Ariſtotel. de Animal. 3. Item dimitto, ἀφίημι,ἀποπέμπω,Plutar. in Demet. Δίημι uero à διὰ & ἵημι,uado,diſcurro. Item ἀναγινώσκω,narro, commemoro,orationem habeo.Bud.Com.

Διικνέομαι.μ. ίξομαι. π. ιγμαι. pertranſeo, tranſigo.

Δῖος.Iouialis.

Διιπετής.έος.ὁ,ἡ.fluens à Ioue,uel ex imbre procedens,rapidus.Homer.διιπετέας uocat fluuios, non torrenteis ſolum, uerum etiam omnia flumina, quoniam imbribus aquæ pluuiæ omnia complentur.

Διιπόλια.τὰ.feſtum Athenis priſcum, dictũ quòd in eo Ioui πολιῷ ſacrificaretur.Hinc διιπολιώδη apud Ariſtophan. pro priſcis, & obſoletis.

Διιππασία.equeſtre certamen.

Διίσταμαι,paſſiua uoce,dirimor,diſſideo.Home.Iliad.α. ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε. Item diuiſus ſum,diremptus, diſtractusq́.Plutarch. ὡς οὖν αὐτῷ ὁ δῆμος διέστη, Poſtquam autem turba plebeia ei per medium uiam fecit.Bud.Com.

Διίστημι.μ.ήσω.π.κα diſtinguo,ſeparo, in diuerſas parteis loco,diſpono. Item diſcrepo,differo. Ariſtote. διέστηκε μὲν οὖν ὅλως πρὸς ἄλληλα τό τε θῆλυ καὶ τὸ ἄῤῥεν, Natura diuerſa ſunt. Item diſſocio, dirimo, ad diſſidium impello,ſeditionem concito.

Διιστάναι τὴν ἡμέραν, dirimere tempus. Bud.ibidem.

Διισχύω,καὶ διίσχω. ſuperior ſum uiribus. Genit.

Διισχυρίζομαι.καὶ

Διισχυρίζω.μ.ίσω.π.ικα.affirmo, aſſeuero,fortifico.Accuſ.

Δικάζεσθαι. ciuili & priuato iure agere, lites agere,contendere, certare, ambigere,ut Cice.loquitur,hoc eſt ἐγκαλεῖν,in ius uocare.Lucian.περὶ μισθῶν τῷ μαθητῇ δικαζόμενος,De mercede diſcipulum in ius uocans. Δικάζομαί σοι ,μετὰ σοῦ κρίνομαι. Budæus Commentarijs.

Δικάζω.μ.άσω.π.ακα.& in infinitiuo δικᾷν. Herodo.iudico cauſam, quæſtionem ago.

Δίκαια.oppidum Thraciæ.

Δικαιαρχία.ας.ἡ.Puteoli urbs.

Δικαιοδοσία.idonea cauſa.

Δικαιοδότης.ου.ὁ.iuris dator , iuſtitiam exhibens. Qui recturus prouinciam mittitur, is uicem principis obtinet ,ſub eo eſt is,qui δικαιοδότης dicitur,id eſt iura reddens,& iuriſdictionem habens.Bud.in Annot.

Δικαιοκρισία.ἡ.iuſtum,rectum iudicium.

Δικαιολογεῖν.declamare.

Δικαιολογεῖσθαι.iura ſua allegare, & in iure diſceptare,parteis ſuas defendere,quod cauſificari Plaut.dixit.Cicero etiam cauſari, & proferre.Quintil.& Iuriſcõ. allegare appellant,hoc eſt προτείνεσθαι,προΐσχεσθαι,et παρίσχεσθαι,& προφέρειν. Hæc enim omnia ferè de eodem dicuntur. Accipitur & pro ἀμφισβητεῖν,& δικάζεσθαι,contendere,litigare.Athen.ἐδικαιολογεῖτο πρός με. Mecũ amicè expoſtulabat, quòd iniuriam ei intuliſſem.In Pandect. τὰ δικαιολογηθέντα dicuntur,quæ utrinq; diſceptata ſunt à litigatoribus.Budæus in Annot. & Com.

Δικαιολογία. eſt cauſæ ſuæ defenſio, iuris ſui in medium prolatio, iudicialis cauſificatio,quod pro cauſæ firmamẽto dici poteſt.

Δικαιολογικός.iuridicialis.

Δικαιολογούμενος.ου.ὁ,uocans in ius.

Δικαιόομαι.multor.

Δίκαιον.dici putant grammatici,quia δίχα

ὅτι, id eſt quia duatim (ut ſic dicam) & diuiſim fiat, tanquã dicamus δίχαιον, hoc eſt bifariam, diuiſum uel diuidens, ueluti quod totum aliquod diuidat in parteis æquales. Aἱ ἢ παρὰ τὸ δύο ἔχειν, quod δίκη parteis ſecernat duas. Δίκαιον ἔχειν, ius ſuum obtinere. Δίκαιον προβάλλεσθαι, iure ſe tueri. Δίκαια δύο προβάλλεσθαι, uel προτείνεσθαι duplici ſe iure tueri. Τῶν δικαίων ἀφίεσθαι τῶν ἑαυτοῦ, De iure ſuo diſcedere. Bud. in Annot. & Com.

Δικαιοπολῖται. ciues Dicææ.

Δικαιοπραγεῖν. &

Δικαιοπράττειν. iuſte agere. Bud. Com.

Δίκαιος. α. ὁ. iuſtus. Aliquando dicitur non ob unam illam uirtutem, quæ prima eſt inter moraleis, hoc eſt δικαιοσύνην, ſed ob abſolutam omnibus numeris probitatem. Sic Ariſtot. in E hi. dicit δικαιοσύνην uirtutem in ſe cõplecti omnem, ut δίκαιος idem ſit, quod bonus & probus. Vnde & ſacræ literæ ἀδικίαν pro quouis utuntur peccato. Item uerus, ut apud Sophocl. δίκαιος γόνος, pro uero. Quod imitantur & Latini. Cice. in Saluſt. Quem honorẽ ita egit, ut nihil non æquum, atq; uerum duxerit, quod ei facere collibuiſſet. Significat etiam idem quod ἄξιος, ut δίκαιος ἐγκωμίων τι τυγχάνειν, ἀντὶ τοῦ ἄξιος, dignus laude: & δίκαιος ἀπολωλέναι, dignus qui pereat. Bud. in Annot.

Δικαιοσύνη. ης. ἡ. iuſtitia.

Δικαιοτήριον. ου. τὸ. locus iudicij, forum.

Δικαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. iuſtum puto, iuſtifico, iudico, cenſeo. Actiu. accuſ.

Δικαίωμα. ατος. τὸ. καὶ

Δικαίωσις. ιος. ἡ. iuſtificatio.

Δικαιωτήριον. locus iudicij.

Δικανικός. ῆ. ὁ. iudicialis. περὶ τὰς δίκας διατρίβων.

Δικανόω. iudico.

Δικάρηνος. ου. ὁ, ἡ. biceps.

Δικαρπεῖν. bis fructum ferre.

Δίκαρπος. ου. ὁ, ἡ. biferus. Strabo, τινὰς δ' αὐτοῦ καὶ δίκαρπον ἔχουσι τὴν γῆν.

Δικασπολία. ας. ἡ. iuſtitia.

Δικασπόλος. ου. ὁ. qui uerſatur in iudicio, iudex.

Δικαστήριον. ου. τὸ. forum iudiciale, tribunale iudiciũ, iuriſdictio. Lucia. δικαστήρια pro ipſis iudicibus uſurpat. Δικαστήριον τινὶ καθίζειν, accuſare. Bud. Com.

Δικαστὴς οῦ. ὁ. iudex, litium diremptor. Dictũ uolũt à diuiſione quaſi διχαστὴς, ueluti qui totũ aliquod diuidat in parteis æquales. Cæl. lib. 12. cap. 48.

Δικαστικόν. τὸ. dicebatur merces quæ iudicibus dabatur pro opera iudicandis controuerſijs impẽſa, hoc eſt ſportulæ iudiciales, ſportularia pecunia. Bud. in Annot. poſt.

Δικαστικός. iuridicialis, λαχόντων δίκας.

Δικεῖν. iacere, βάλλειν, ῥίπτειν.

Δικηλίσται. dicebantur apud Laconas, qui comicos luſus obibant. Cæl. lib. 8. ca 11.

Δίκελλα. ης. ἡ. ligo, onis.

Δικελλίτης. qui ligone utitur, foſſor.

Δικέρατος. &

Δίκερως. ω. ὁ, ἡ. bicornis.

Δικέφαλος. ου. ὁ. biceps.

Δίκη ης. ἡ. cauſa, quæ apud iudicem agitur, iudicium, pœna, lis, publica actio, ius, ritus, modus. A poëtis dea fingitur eſſe iudiciorum, inde dicta quòd lites, & contentiones dirimat. Hanc uirginem crediſcribit Proclus, quoniam dicaſticũ genus deceat eſſe καθαρὸν, id eſt, integrũ purumq́. Heſiodus, ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ δίκη, διὸς ἐκγεγαυῖα, Virgo iuſtitia eſt p'ognata Ioue. Euſtath. δίκην, & θέμιν idem eſſe putat Cæl. lib. 12. 48. & Bud. in Annot.

Δίκη ἀνάδικος. iudicium reuocatum, & irritum, iudicium nullum, ut loquuntur Iuriſconſ.

Δίκη βλάβης. actio damni dati, quæ eſt ex lege Aquilia cõtra eum qui damnũ intulit.

Δίκη εὐθεῖα. controuerſia recta, quod principale nunc homines forenſes dicunt.

Δίκη κακηγορίας. &

Δίκη κακηγορίου. iniuriarum actio.

Δίκη πρόδικος. præiudicium.

Δίκην εἰσάγειν. intendere actionem in iudicio, experiri. Cicero pro Quinti. Si quid in

controuerſiam ueniret, intra parietes aut ſummo iure experiretur. Dicitur etiam ἀγωνίζεσθαι. Et πάλιν ἀνάγειν τὴν δίκην, Latini actionem reſtituere dicunt.

Δίκην ἔλαβε, *dicunt Attici tam de accuſatore, quàm de reo. Sic Vergil.4.Aen. Pœnas inimico à fratre recepi. Et 2. Iamdudum ſumite pœnas. Priſcian.li.18.*

Δίκην ἐπάγειν. *eſt litem, uel crimen, uel dicam impingere. Demoſth.* ἀμφισβητουμένας δίκας ἐπάγοντές μοι.

Δίκην ἔχειν. *accuſari.*

Δίκην λαγχάνω. *dicto iudicium, appello, actionem dicto, dicam impingo, edo iudicium & actionem, quod etiam ſubſcribere iudicium dicitur. Demoſthe.* κατὰ μακρὰν δ', ἐπειδὰν τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρώων τοῖς ἐπιτρόποις, μειρακύλλιον κομιδῆ, *Cum primũ tutelæ experiri cum tutoribus meis cœpiſſem adhuc adoleſcentulus exiſtens. In cauſis etiam capitalibus ſignificat poſtulare & accuſare. Ad uerbũ ſonat ſortiri iudicium. Sorte enim cognoſcendarũ cauſarum diem capiebant, authore Seruio in id Verg. Aen. 6. Nec uerò hæ ſine ſorte datæ. Cic. in Ver. act. 1. Dicas ſortiturũ dixit, pro ſortitione cauſas cogniturũ.*

Δίκην τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκαλῶς. *actionem tutelæ intendens.*

Δίκην φεύγειν. *crimen deprecari.*

Δίκην ὦφλε μεγάλην. *magnæ multæ damnatus eſt.*

Δίκην. *inſtar, per ἔκλειψιν τοῦ κατὰ, quaſi dicas ſecundum ritum, in modum. Sic Saluſt. Cum domos atq; uillas uideas in modum urbium ædificatas. Genit. iungi. ut καθάπερ δίκην. Priſc. lib.18.*

Δικηλισταί. οἱ. δεικηλῖται, *irriſores, imitatores. Athenæ. lib.14. & Cæl. lib 6. cap.18.*

Δίκηλον. *imago,* μίμημα, ἄπασμα. *quaſi* δὴ ἴκελον. *Cæl. ibidem.*

Δικαίδιον. τοῦ. τὸ. *iuſtitia, diminutiuè.*

Δίκλειδος. *utrinq; clauſus,* διφυὴς, ἐς ἀμφότερα τὰ κάτω μέρεα κεκλεισμένη ἀνοῖξαι. *Hippocrates.*

Δικλίς. ίδος. ἡ. *ualua, bifores,* δίθυρος.

Δικόλογος. ου. ὁ. *orator, in cauſa aduocatus.*

Δικόνδυλος. *duos monteis habentes.*

Δικοῤῥαφεῖν. *cauſas conſarcinare, ex iudicijs compendium quærere.*

Δικοῤῥάφος. ου. ὁ. *rabula.*

Δικόρυμβος. ου. ὁ. *biceps.*

Δικόρυφοι. *quibus duplex eſt in capite uertex, biuertices, duos uerticeis habentes.*

Δικότυλος. ου. ὁ. *qui geminis acetabulis ſeriam habet ordinatam.*

Δίκορος. ὁ. ἡ. &

Δικραής. τὸ. *biceps.*

Δικραία *cauda tritonis.*

Δίκρανος. ου. ὁ. *fuſcina, triuium.*

Δικρανόω. *aperio.*

Δίκροα. *ſinus gemini.*

Δίκροος. ου. ὁ. *bifidus, biſurcatus.*

Δίκροσσος. ου. ὁ. *utrinq; fimbriatus.*

Δίκροτον. ου. τὸ. *biremis. Vſus eſt hoc uocabulo & Cic. ad Att. 16. Nam & ipſe Domitius bona habet plane dicrota. Et Hirtius, Capit ex eo prælio pentiremem unã, triremes duas, dicrota octo. Eſt & pulſus hoc nomine apud medicos, à percuſſu geminato ſic dictus.*

Δίκταμον. τὸ. *dictamum herba.*

Δικτατωρεύω. *dictaturã exerceo, dictator ſum.*

Δικτατωρεία. ἡ. *dictatura.*

Δικτάτωρ. *dictator.*

Δίκτη. *mons in Creta.*

Δίκτυ. υος. τὸ. &

Δικτυεύς. *piſcator,* ἁλιεύς.

Δίκτυννα. ας. ἡ. *Dianæ cognomen.* ἀπὸ τῶν δικτύων. *Hoc item cognomine* βριτόμαρτιν *deam appellant Cretenſes, quòd Minos cum ob amorem hanc inſequeretur, illa fugiens in retia capiendis demiſſa, piſcibus ſe præcipitem dederit.*

Δίκτυον ου. τὸ. *rete.* δίκτυα *ſunt maiores tantum plagæ.*

Δικτυωτά *opera dicũtur, quæ noſtri reticulata uocãt, quaſi cancellata, ut in ſtructuris.*

Δικτυωτός. οῦ. ὁ. *in modum retis diſtinctus, cãcellatus.*

Δίδυμα. τά. *oues gemellipara.*

Δίκω. *iacio, uulnero.*

Δίκωλος.ὁ.bimembris.

Δικῶν οὐκ οὐσῶν, iuſtitium. μὴ οὔσης δίκης, iudicium nullum.

Δικωπία.remigiũ,ſcapha, Luciano. de quo Bayſ. de Re nau.

Δίλημμα.ατος.dilemma, ſyllogiſmus cornutus, argumentum quod utrinq; aduerſariũ capit, ſyllogiſmus utrinq; uinciens & conſtringens, confeſſionemq; exprimens.

Δίλογος.ου.ὁ.bilinguis.

Δίλογχος. Dianæ, uel lunæ epith. uel quod uenatrix cum ſit, duplicem haſtam ferat, uel à duplici lumine, ſuo & ſolis.

Διλοχία.ας.ἡ, duplaris decuria, Gaza interprete.

Διμάχαι.οἱ.equites qui utroq; pro loci opportunitate peditis & equitis munere fungebantur.

Διμερὲς.τὸ.bipartitum.

Διμυλλάνω.labra moueo.nam μύλλα etiam uocantur.

Δίμηνος.ου.ὁ.bimeſtris.

Διμήτωρ. Dionyſius.

Δίμιτρον.ου.τὸ.ligamen duplex.

Διμοιρία.ας.ἡ.diuiſio in duo tantum, & manipulus cuius dux διμοιρίτης dicitur.

Δίμοιρον.ου.dupla pars.

Δίμοιρος.beſſis, Vitru.

Διμοίριον.τὸ.bes pars aſsis.

Δίμυξος.ου.ὁ, ἡ. de lucerna duorum ellychniorum.

Δινίσκω.uerto.

Δινεύω.μ.εύσω.π.ευκα.uerto, conuerto. Accuſ.iung.

Δινέω.μ.ήσω.π.ηκα.uoluo, uerſor, uerto. Ac.

Δίνη.ης.ἡ.reuolutio aquarum, uertigo, uortex, gurges. Hinc ἀργυροδίνης, χρυσοδίνης, βαθυδίνης, fluminum epitheta.

Δινήεις.εντος.ὁ.uorticibus plenus.

Δινηθισμός.οῦ.ὁ.reuolutio, mixtio, uarius, uerſicolor.

Δῖνος.ου.ὁ.aëris turbo, & uertigo, tornus, poculum.

Διοχλεῖν.obturbare, moleſtum eſſe,

Δινόω.&

Δίνω.reuoluo, uerſor, torno.

Δινώδης.εος.ὁ, ἡ.uorticoſus.

Δινωτός.οῦ.ὁ.uerſatilis, rotundus, tornatilis.

Διξός.οῦ.ὁ.bifarius.

Διό.ideò, propterea.

Διὸ καὶ.itaq;.

Διόβλητος.ὁ.fulmine ictus.

Διογένης.ὁ.Diogenes.

Διογενής.έος.ὁ, ἡ.generoſus, εὐγενής.

Διόγνητος.genitus à Ioue, generoſus, uel cognitus Ioui. Syncopa eſt pro διογένητος.

Διοδεύω.μ.εύσω.π.ευκα.erũpo, tranſeo, traÿcio. Διοδεύω τὴν Ἰταλίαν, iter facio per Italiam. Accuſ.iung.

Διοδεύσιμος.ου.ὁ.peruius.

Δίοδος.ου.ἡ.tranſitus, aditus, biuium.

Διοίγω.aperio. Actiu. accuſ.

Διοιδαίνω.&

Διοιδέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.intumeo. Lucian. καὶ διοιδεῖ ὑπὸ τῆς φαρμακοποσίας τὰ σκέλη, Atq; intumeſcunt exhauſto ueneno crura.

Διοικέω.μ.ήσω.π.ηκα.guberno, adminiſtro, diſpono, ordino, tueor, tracto de re aliqua. Iſocra. οὐδὲ ταπεινῶς διῴκει τὸν βίον, Neque enim contempte uitam inſtituit. Item ſeorſum habito. Accuſ.

Διοίκησις.εως.ἡ. diſpoſitio, diſpenſatio, adminiſtratio, gubernatio, iuriſdictio.

Διοικητής.οῦ.ὁ.diſpenſator, procurator.

Διοικητική.ἡ.conſtitutrix.

Διοικίζω.μ.ίσω.π.ικα. incolas & habitantes diſpergo, & facio habitare in diuerſis partibus, ut οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ μεγάλην πόλιν διῴκισαν, ἵνα ἀσθενὴς γένοιτο, Ariſtot. Item diſſocio, & dirimo coniunctionẽ, diuido, diſgrego, Plato in Sym. νυνὶ δὲ διὰ τὴν ἀδικίαν διῳκίσθημεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, Diuulſi ſumus & contubernium noſtrum diremptum. Syneſ. εἰ διῴκισα γράμμασι, Si diuiſiſſem ſeparatim ſcribendo. Bud.Com.

Διοίσειν, infinitiu. à διαφέρω, uel à διοίω. referre, differre.

Διολισθαίνω.labor.eris.

Διολκή.ῆς.ἡ.diſtractio.

Διόλου.copioſe.

Διολυφῶν.diuellere, ſubſannare.

Διαμαλίζω.μ.ίσω.π.ικα. ſterno,demulceo,ex plano æqualiter,planè me habeo.

Διαμαλύνω.μ.υνῶ.π.υνα.explano. Accuſ.

Διομήδειος.υ.ὁ.Diomedeus.

Διομίδαια.ας.ἡ.ſententia Iouis.

Διόμνυμι.μ.όσω.π.οσα.& διόμνυμαι. iuro, iurando affirmo, ὀμνύω. Eſt etiam abiuro,inficior,Demoſth.Bud.Com.

Διομοίνὸ.ὁ.uir mulieroſus.

Διομολογοῦμαι.conſtituo,ſtabilio, ut οὐχ οὕτω διωμολογησάμεθα; Nonne ita inter nos cõuenit? Vnde διωμολογημένα,certa, ſtabilita,iam non controuerſa. Eſt etiam ſtipulor,paciſcor, contendo à te hoc ut fateare, Platoni de Repub.lib.6.Vnde

Διομολογία.huiuſmodi conſtitutio,atque προσομολογία.Bud.Com.

Διονὶς.muliebris, θῆλυς. Et diminutiuum à διονὶς. Et διονὶς,ueſtis muliebris.

Διονύσια.ίων.τά.Bacchanalia.

Διονυσοκόλακες.aſſentatores Dionyſij,aulici aſſentatores.Cæl.li.12.ca.17.

Διονύσιος.α.ν.hederam aliqui uocant.

Διόνυσος.υ.ὁ.Bacchus.Cæl.li.4.ca.14.

Διόντιος.ὁ.exactum,accuratum, ad unguẽ factum.

Διοπετὴς.έος.ὁ.dicitur quod à Ioue de lapſum eſt, aut è cœlo uenerit. Olim opifices ſimulacrorum, quo maior eſſet ſuperſtitio uulgi,fingebant ea cœlitus delapſa,hoc eſt eſſe διοπετῆ.Herodian.li.1.αὐτῷ μὲν ἄγαλμα διοπετὲς,ὡς λέγουσιν. Et in Act. Apoſtolorum, τῆς μεγάλης ἀρτέμιδος καὶ τοῦ διοπετοῦς,quo loco ſubauditur ἀγάλματος. Homerus hoc cognomẽti tribuit regibus,uelut à Ioue profectis. Compoſita autem dictio eſt à διὸς,& πίπτω.

Διοπεύω. dicitur,uel διοπτεύω. curã gero,proſpicio.

Διόπη.ης.ἡ.genus inauris.

Διοπομπεῖσθαι.purgari,luſtrari,ἀποκαθαίρεσθαι.

Διόπος.υ.ὁ.diſpenſator,præfectus,ruſticus. Item curator nauis,nauis inſpector cuſtoſque. Aeſchylus indicat reges & principes rectè hoc nomine appellari. Ab ὄψω & διέπω. Alij deducunt ἀπὸ τοῦ διέπειν,id eſt ordinando.Cælius libro 1.capite 24 & libro 5.capite 1.& libro 7.capite 9.

Διοπτεύω.μ.εύσω.π.ευκα.uideo,conſydero,diſpicio. Accuſ.

Διοπτὴρ,ῆρος.ὁ.ſpeculator,œconomus. Cælius libro 7.capite 9.

Διόπτρα.inſtrumentũ geometricũ, per quod altitudinem,latitudinem, longitudinemue,etiam è longinquo deprehendunt. Huiuſmodi ſunt inſtrumenta aquarum dicata librationibus, ubi perducendæ ad mœnia ſunt. Cæl.ibidem & lib.14.capite 19.

Διοράω.deſpicio,perſpicio.Accuſ.

Διοργάνωσις.apparatus.

Διοργίζομαι.iraſcor.

Διορθόω.μ.ώσω.π.ωκα.& διορθῶμαι. rectè diſpono,emendo,corrigo,res afflictas erigo, Budæus Com.

Διορθωτικός.emendatiuus.

Διόρθωσις.εως.ἡ.correctio. Propriè quando quis lapſabundus quippiam apprehendit, quo ſe erigere poteſt.Budæus Com.

Διορία.ας.ἡ.diſcrimen,dies præſcriptus.

Διορίζομαι.&

Διορίζω.μ.ίσω.π.ικα.diſtinguo, diſcrimino, diuido,partior.Itẽ explano,explico,Platoni,ut τοῦτό μοι σαφῶς διόρισον. Et Ariſto. περὶ ὧν ἐρχέας διωρίσαμεν. Et Iſo.δικαιότατον δὲ διορίζεσθαι περὶ τούτων,id eſt differere, diſceptare,enucleate diſputare. Itẽ affirmo. Alicar.διορίζεται μηδεμίαν ὑπὸ τῶν τριῶν ὑποθέσεων ἀδικασίαν γεγράφθαι, Aperte affirmat, certis uerbis teſtatur, expreſſe dicit.Vnde et διωρισμένον idẽ quod ἀφωρισμένον,id eſt conſtitutũ, ſtatũ,ut τίμημα διωρισμένον ὑπὸ τῶν νόμων, Ariſto. cenſus legitimus,legibus conſtitutus. Significat etiam deſignatum, certum,delectũ,& ſelectũ,Ariſtot.4.Polit.Bud.Com.

Διορισμός.ῦ.ὁ.diſtinctio,diſtincta rerum explicatio.

Διόροφος. duplici tecto,δίστεγος.

Διορρῶσθαι,uel διορῶσθαι. ſereſcere,hoc eſt in ſerum abire.alioqui ſereſcere poëtis quoque pro ſerenum fieri,ſiccarique accipitur.à Dioſcoride διορίζεσθαι dicitur. Bud. Com.

Διορυκταί. effractores, τοιχωρύχοι.
Διορύττω.μ.ύξω.π.υχα. fodio, id eſt, cauo, effringo.
Διορχέομαι. perſalto, ad finem uſq; ſalto.
Δῖος.ε.ὁ. generoſus, diuus, humidus, bonus.
Διοσημεῖα. τά. monſtra deorum, prodigia, ſigna Iouis, & eorum quæ contingunt in aere.
Διόσκοροι, uel διόσκουροι. Caſtor & Pollux, quaſi Διὸς, id eſt Iouis, κόροι, id eſt filij. Ambo Caſtores interdum uocantur, cum alteri duntaxat id nominis fuerit. Cælius libro.10.capite 6. Antiquitas credidit hos ſalutares eſſe nauigantibus, ſi ſimul apparerent (apparent autem ignis ſpecie malo aut antemnæ inſidentes) contrà duros, ſi ſinguli aut ſolitarij, cuius rei mẽtio fit in Act. Apoſt.cap.ult.
Διοσκέω. diligenter perſpicio, corrumpo, animo deficio.
Διότι. &
Διότι, quia, quòd, quoniam, propterea, propterea quòd, eò quòd. Et interrogatiue, cur quam ob rem, qua de cauſa?
Διοτρεφής.ἐος.ὁ,ἡ. à Ioue nutritus. Regum Epitheton.
Διουρῶται. ſanieſcunt.
Διουρητικά. medicamenta quæ urinam cient.
Διοχετεύειν. aquã per canales, aut alueos deriuare.
Διοχλέω.μ.ήσω.π.ηκα. turbo.
Διόψ.ὁ. diſpenſator, præfectus.
Δίοψις. perſpicuitas.
Διπάλαιστος.ο.ὁ. duorum palmorum.
Δίπαλτος. tenens bina tela et uibrans, ambidexter, utrinq; acutus. Cæl. lib.1.cap.5.
Διπατός.ῦ.ὁ utrinq; mouens, ambabus manibus, totis uiribus.
Διπηχαϊκόν.ῦ.τὸ. interſcalmium, Vitruuio.
Διπήχυς.εος.ὁ,ἡ. bicubitalis.
Διπλάζω.μ.άσω.π.ακα. &
Διπλασιάζω. duplico.
Δίπλαξ. diplois, ueſtis duplicata.
Διπλασιασμός.ῦ.ὁ. duplicatio.
Διπλάσιος.ο.ὁ. duplus.
Διπλῆ.ῆς. nota trigoni obliqui figuram habens citra baſin. Cæl. lib.8. capite 41.

Διπλόη. uerſutia, fraus.
Διπλοΐς.ίδος. diplois, genus ueſtis.
Διπλόος. &
Διπλοῦς.ὁ. duplex.
Διπλόω.μ.ώσω.π.ωκα. duplico.
Δίπλωμα.ατος.τὸ. uaſis genus. Sunt etiam διπλώματα, quas literas patentes nunc appellamus, cuiuſmodi ſunt edicta & mãdata principum regio ſigno ſancita.
Διποδία.ας.ἡ. genus ſaltationis Laconicæ, bipedatio.
Διπόλια. διιπόλια.
Δίπολος. de terra bis aratro proſciſſa.
Δίπους.οδος.ὁ,ἡ. bipes.
Διπρόσωπος. biceps.
Δίστυρα. τά. bipennia.
Δίστυρος.ε.ὁ. bipennis, & ædificij genus.
Δίπτυχα. dupliciter.
Διπτυχής.έος.ὁ.ἡ. geminus.
Δίπτυχος.ο.ὁ. duplicatus.
Δίρκαιος.ε. Apollinaris minor.
Δίρκη. fons Thebis.
Δίς. bis. ſyncope eſt pro δισσῶς. Aliquando priuandi uim habet, ut in δισλύτος.
Διςεγγόνη. atneptis.
Διςέγγονος.ο.ὁ. atnepos.
Δίεφθος.ὁ,ἡ. bis coctus, recoctus.
Διςλυίως. effrenatè.
Διςθανής.έος.ὁ,ἡ. morti bis patens.
Δικάζεσθαι. contendere, διαφέρεσθαι.
Δίσκαλα. ſporta.
Δισκεύω, diſco ludo, diſcum in auras iacto.
Δισκινησία.ας.ἡ. difficultas mouendi.
Δισκόβολοι. diſcum, id eſt lapidem rotundũ ac pertuſum (ut inquit Ammon.) in ſublime iaculantes.
Δίσκος.ε.ὁ. diſcus, maſſa ferri, corpus ſolis, lapis grauis, qui exercẽdi cauſa corporis ad auras proijciebatur. Cæl. li.13. cap.11.
Δίσκω, βάλλω, iacio, δίκω.
Δισνομία.ας.ἡ. peruerſa iuris legumq; conſtitutio.
Δίσπαππος. atauus.
Διςποδία. genus ſaltationis.
Διςσακί. bis.
Διςσός.ῦ.ὁ. duplex.

Δισταγμός.ου.ambiguitas.

Διστάζω.μ.άσω.π.ακα. dubito, duplicia intelligo, ambigo, uacillo, cum animus nunc huc nunc illuc impellitur.

Διστάσιον. pondere duplo.

Διστεγία.ας.ἡ.domicilium duas contignationes ſeu tecta habens.

Δίστεγος.ου.ὁ,ἡ habens duplex tectum.

Δίστοκος. quæ bis peperit.

Δίστομος.ὁ,ἡ.anceps, id eſt utrinq; acutus, utrinq; incidens.

Διστιχίασις.εως.ἡ. pilorum ſuccretio præter naturã in palpebris. Cel.li.7.cap.5.

Δισύπατος.ου.ὁ.bis conſul.

Δίσφαξ.κος.ubi duo montes conueniunt, & os uallis faciunt.

Δίσφορος.ου.ὁ.moleſtus.

Διχηλῆ δίχηλον.

Δισχίλιοι.duo milia.

Δίχωλος.ου.ὁ.utroq; claudicans.

Διτιθέμενος.ου.ὁ.adminiſtrans.

Διτοκῶ.gemellos parit.

Δίτοκος.quæ bis peperit.

Διτταχῶς.dupliciter.

Διττογονῶ.partum geminat.

Διττολογῶ, & διλογῶ.geminato uerbo loquor ut στρέψω στρέψωσι. Item bis dicere, reuocare, Syneſ. Sic Cicer. pro Domo ſua, Quemadmodum iſte præpoſteris uerbis, omnibus obſcœnis, identidem ſe ipſe reuocando dubitans, timens, hæſitans pronunciarit. Budæus Com.

Διττός. duplex, biſulcus, ambiguus.

Διυγραίνω perfundo, madefacio, excolo.

Δίυγρος.ου.ὁ.humidus, infirmus, mollis.

Διυλίζω.μ.ίσω.π.ικα.defeco, excolo. Accuſ.

Διύλισις.εως.ἡ.percolatio.

Διυπνίζω.μ.ίσω.π.ικα.expergefacio.

Διυφαίνω.texo.

Διυφάσιος.ου.ὁ.alteruter.

Διφαλαγγία.ſpecies certa, & ordo quidam inſtruendæ aciei.

Διφασία.ας.ἡ.iuſtitia, δικαιολογία.

Διφάω.μ.άσω.π.ακα.inquiro. Accuſ.

Διφθέρα.ας.ἡ.pellis Amaltheæ capræ in qua res humanas ſcribere dicitur Iupiter. Item operculum libri. Eſt et paſtoricium ex pellibus indumentum, quod quidã uocant rhenonem, ſagum pelliceum. Scribit Herodot. Ionas βίβλους dicere διφθέρας, quòd aliquando ob penuriam papyri pellibus uterentur, tum caprinis, tum ouillis. βαῦτας quoq; διφθέρας esse quidam ſcribunt. Vide quoq; prouerb. Diphtherã ſero Iupiter inſpexit: &, Antiquiora diphthera.

Διφθερίας.ου.ὁ.genus perſonæ tragicæ, diphthera indutus.

Δίφθογγος.ου.ὁ,ἡ.duarum uocum ſonus.

Δίφορος.bis anno fructum ferens.

Δίφραγες.duces militum apud Parthos.

Δίφραξ.ſella, currus, lectica, θρόνος γυναικεῖος, Heſych.

Διφρεία.ας.ἡ.aurigatio, currus circumagitatio.

Διφρευτὴς.οῦ ὁ.&

Διφρηλάτης.auriga, gubernator currus, Lucia. Vnde & uerbum διφρηλατῶ.

Διφρεύω.inſideo.

Διφεὶς.ὁ.iners, ocioſus, deſes, ἀργός.

Διφρίσκος.ου.ὁ.curriculus.

Δίφρος.ου.ὁ.& in plur. τὰ δίφρα. biga, ſedes uilior, cui opponitur ἐλιαμός. Vel currus non plenus, ſed ex duobus iunctus equis, συνωρίς. Euſtathio dicitur pars in curru, ubi cum parabate uerſatur auriga, unde etiam inclinatur, quaſi δυοφόρος, id eſt duos ferens.

Διφροφορεῖσθαι. ὀχλαζώνειν, geſtari, ſella aut lectica uehi, quemadmodum Romæ magiſtratus ſella curuli.

Διφροφόροι.οἱ.ferentes ſellas curules.

Διφροφορούμενοι. ſellis ſubuecti Perſæ, qui magnæ fuere apud eos authoritatis.

Διφρυγὲς.τὸ. quaſi iterum coctum, diphryges. uide Dioſcorid.

Διφυὴς.έος.ὁ,ἡ, geminus, biformis, duplicis naturæ, bifidus. Et Cecropis epitheton, qui primus coniugium inſtituit Athenis.

Δίφυον.τὸ, duæ partes, δίμοιρον.

Δίφωνος.bilinguis.

Δίχα.dupliciter, biſariam, diuiſim, duatim. Item abſq;, ſine. Genitiuo. Item ſeor

ſum,ſemotim.Δίχα θυμὸν ἔχω,ſum animo ambiguo,habeo animum ad diuerſa intē- (tum.

Δίχασος.ε.ὁ.bipartitus.

Διχάζω.μ.άσω.π.ακα.diuido,in duo deduco quæ prius erant coniuncta.Accuſ.

Δίχαλος.utrinq; cauus.

Διχαστῆρες.οἱ.uocantur quatuor dentes anteriores in meditullio conſtituti. Sic dicti ἀπὸ τ͂ διχάζειν,quòd cibum diuidant comminuantq́,unde & τομεῖς appellantur.

Διχῆ.diuiſim,biſariam.

Δίχηλος.ου.ὁ,ἡ.habens ungulam ſciſſam,biſulcus.

Διχόμηνον.ε.τὸ.tertia pars menſis.

Διχθά,Dorice,dupliciter.

Διχθάδια.duplex,dupliciter.

Διχογνωμῶ.&

Διχογνωμονῶ.diſſentio,diſsideo.

Διχόθεν.à duabus partibus.

Διχόθυμος.dubius,calumniator.

Διχοίνικον.τὸ.menſura continens duas chœnicas.

Διχομηνία.ἡ ſemeſtre tempus. (nicas.

Διχόμηνος,ἡ ſemiplena luna.

Διχόνοια.ας.ἡ.diſſenſio.

Διχονοῶ.diſſentio,διςάζω.

Διχορία.ας.ἡ.diuiſio chori.καὶ διχοριάζειν,ἐν δύο χοροῖς ἄδειν.

Διχοστασία.ας.ἡ.diuiſio,diſſidiũ,ſeditio, quoties ſcinditur ſtudia in contraria.uulgus, ut inquit Vergilius.

Διχοστατέω.μ.ήσω.π.ηκα.diſcordo, diſſentio, ſeditionem facio,contendo.

Διχοτομέω.μ.ήσω.π.ηκα.diuido in duas parteis.Accuſ.

Διχοτομία.ας.ἡ.diuiſio in duas æqualeis parteis.

Διχοτόμος.ου.ὁ.in duo diuidens.

Διχότομος.ου.ὁ.in duo diuiſus, διχότομος σελήνη,luna dimidio orbe cæſa,uel diuidua.

Διχοφορεῖ.in duo diſcinditur.

Διχοφροσύνη.ἡ.contractio,ſeditio,factio.

Δίχροα.τὰ.bicolora.

Διχροία.ἡ.duplex color.

Διχῶς.biſariam.

Δίψα.ης.ἡ.ſitis,deſiderium.

Διψακὸν.ε.uocant medici.renum affectionem quandam , quam matellæ intercutē nonnulli uocant , urinæ profluuium alij. Sic dicta quòd maximam inducat ſitim. Ab Aegineta libro 3. definitur , ταχεῖαν τῶν πινομένων διέξοδος. Vnde & διαβήτης nuncupatur,uelut tranſitus. Eſt etiam nomen herbæ,uulgo labrum Veneris.

Διψαλέος.ε.ὁ.ſitibundus,ſiticuloſus.

Διψάς.άδος.ἡ.dipſas ſerpēs. Sic dictus quòd ij quos mordicus apprehenderit, ſiti mareſcant uehementius,ad potumq́ efferueſcunt,ac inde inceſſanter haurientes diſſiliũt mox. Eſt item διψὰς, hepatis ſignum quoddam. Cælius libro 13. capite 63.

Διψάω.μ.ήσω.π.ηκα.ſitio. Item ἐπιθυμῶ,concupiſco.Vnde ſecunda perſona indicatiui pro διψάεις,διψάῃ,Dorice διψῇς,διψῇ, & infinit.διψῆν.pro διψᾶν.

Διψία.κόνις ξηρὰ,puluis aridus.

Διψητικός.ὁ.ὁ.ſitim adferens,ſitim augens.

Δίψιος.ου.ὁ.ſitim faciens.

Δίψος.εος.τὸ.ſitis.

Δίψυχος ου.ὁ,ἡ.duplicis animi homo,dubius.

Δίω.expello,perſequor.

Διώβολον,καὶ διωβολία.duo oboli ,quos populus cũ ad concionẽ uenerat accipiebat.

Διωγκόω.μ.ώσω.π.ωκα.tumeo.

Δίωγμα,& ἀποδίωγμα. myſticum quoddam ſacrum,& arcanum,quod in Theſmophorijs ſolæ mulieres obibant. Dictum fortè, quòd arcerent inde uiros.

Διωγμός.ε.ὁ.perſecutio.

Διωθοῦμαι.&

Διώθω.repello,propulſo,impello,reijcio, protrudo. Actiue,uel paſsiue accipitur.

Διωκάθω.accuſo,uel poſtulo te alicuius criminis. Budæus Com.

Διώκομαι.perſecutionem patior,φεύγω, κατηγοροῦμαι.paſsiuum eſt ,ſed actiuè aliquoties uſurpatur.

Διωκόμενος.reus.

Διώκτης.ου.ὁ.perſecutor,actor.

Διώκω.μ.ώξω.π.ωχα.impello , expello, fugo, ſummoueo. Item perſequor , apprehendo fugientem . Vnde et pro expeto, magno ſtudio annitor ut aſſequar. Ariſto.in prim.

Ethicor. διὰ τοῦτο γὰρ χάριν κἀκεῖνα διώκεται. *Has ob cauſas illa quoq; expetuntur. Itẽ uenor apud iudicem, ſector, actor ſum, litem intendo, accuſo, & reum ago. Accuſatiuo iungitur cum genitiuo, ut* διώκω σε φόνου, *accuſo te cædis uel poſtulo.* διώκω σε γραφὴν ταύτην, *reum te criminis huius facio.* διώκω σε πληγῶν καὶ βλάβης, *ago contra te damni dati. Budæus Com.*

Διώκων. *accuſator, cui opponitur* φεύγων.

Διωλύγιος. ου. ὁ, ἡ. *maximus, quiq; quàm diutiſſimè durat.*

Διωμοσία. ας. ἡ. *iuramentum calumniæ, ſiue actoris. Budæus Com.*

Διόπερ. *propterea quòd.*

Διώνη. ης. ἡ. *Dione, mater Veneris.*

Διωνόμασαι. *denominati ſunt.*

Διώνυμος. ου. ὁ. *famoſus.*

Διώνυσος. ου. ὁ. *Bacchus, pro* Διόνυσος *Atticè, o in ω conuerſo.*

Δίωξις. ἡ. *perſecutio.*

Διορθωτικόν. τό. *genus quoddã iuris ab Ariſtot. dicitur, quaſi tu dicas emendatiuum, quod in commercijs uerſatur.*

Διωρία. ας. ἡ. *ſpacium, interuallum.*

Δίωρος. ὁ. *inconueniens, diſsimilis.*

Διώροφον. τό. *duo habens culmina.*

Διῶρυξ. χος. γος. ὁ. τάφρος, *foſſa per muros aut aggeres ad cogendos metu hoſtes facta.*

Διωρυχή. *huiuſmodi perfoſsio.*

Διώρυχεν. *perfodit.*

Διωθεῖν. *eſt per interſtitium ui impellere & propellere, & intra quippiam diſcuneatum ui indere. unde*

Διωστήρ. *inſtrumentum chirurgicum. Budæus Commentarijs.*

Δίωσις. *protruſio, propulſio, impulſio. Budæus Commentarijs.*

Διώτη. ης. ἡ. *genus uaſis, diota. à duabus auribus, hoc eſt anſis appellatum.*

Διώκτης. *ſectator.*

Διώχης. *ſedes in curru.*

ΔΜ.

Δμάω. μ. άσω. π. ηκα. *domo, uinco. Accuſ. iungitur.*

Δμῆσις. ιος. ἡ. *domitio,* δάμασις.

Δμήτειρα. ας. ἡ *domitrix.*

Δμητός. *domitus, ſubiectus, ædificatus.*

Δμωάδες. αἱ. *miniſtræ.*

Δμωή. ῆς. ἡ. καὶ

Δμωΐς. ίδος. ἡ. *ſerua, quaſi domita ſeruitute*

Δμώς, καὶ δμῶος. *ſeruus.*

ΔΝ.

Δνοπάλαξ, *uel* δνοπάλαξις. *manuum motus, geſticulatio.*

Δνοπαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. *manu moueo, tractio, extendo, geſticulor. Item interimo. Iliad.* δ. ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.

Δνοφερός. ᾶ. ὸν. & (*ſcurus.*

Δνοφώδης. ὁ. ὄντος. *tenebroſus, nubicoſus, ob*

ΔΟ.

Δοάζω. *puto, eligo.*

Δόγμα. ατος. τό. *dogma, ſententia, edictum, decretum, placitum, ſcitum.* ἀπὸ τοῦ δοκεῖν, *quod opinari ſignificat.*

Δογματίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. *decerno, decretis oneror.*

Δογματίζω. *decreta præſcribo, dogmata trado. Laërt. in uita Plato.* δογματίζειν (*inquit*) ἐστὶ δόγματα τιθέναι, ὡς τὸ νομοθετεῖν νόμους τιθέναι, *&c.*

Δογματικοί. οἱ. *qui ſunt idonei ad præcipiendum.*

Δογματιστὴς *qui leges & decreta deſcribit.*

Δοθιὴν. ῆνος. *tuberculũ, puſtula, furũculus.*

Δοιά. *duo, pro* δύο. τά, *dupliciter.*

Δοιάζω. *contendo, diſſentio, delibero.*

Δοῖδυξ. υκος. ὁ. *cocleare.*

Δοιδυκοποιός. ῦ. ὁ. *qui coclearia facit.*

Δοιά. δοιά.

Δοιός. ῦ. *geminus.*

Δοκάζω. *obſeruo, expecto.*

Δόνακες. αἱ. *calami.*

Δοκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. *inſidior, obſeruo.*

Δοκέω. μ. ήσω. καὶ δόξω, ἀπὸ τοῦ δόκω. π. ηκα. *appareo, uideor, puto, opinor, cenſeor, precio mereor, in primis laudo. Vnde* δοκεῖ, δοκεῖ μοι, καὶ ἐμοὶ δοκεῖ, ἀντὶ τοῦ φαίνεταί μοι, *& certum eſt, ſic cenſeo, ut mihi uideor, quod Ariſtoph. pleno ſermone dixit,* ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖν.

Δόκα.inſidiæ,obſeruatio,expectatio.

Δοκκαίνω.&

Δοκησίσοφος.&

Δοκησίσοφος.ὁ.φρόνιμος. qui in ſpeciem ſibi ſapiens eſſe uidetur. Ariſtoph. Pace, τῶν θεατῶν τις λέγει μανίας δοκησίσοφος. Budæus Commentarijs.

Δόκησις.εως.ἡ.apparentia,opinio,ſuſpicio,exiſtimatio,expectatio.Budæus ibidem.

Δοκησισοφία.ας.ἡ.ex perſuaſione ſapientia.

Δοκίδες.αἱ.ſtellarum genus.

Δοκίδιον.ου.τὸ.lignum quod Italice dicitur il corrente.

Δοκιμάζεσθαι dicuntur, qui tutelæ ſuæ permittuntur,adoleſcentes μηκέτι ἐπιτροπευόμενοι,quod Ro.dicebant uirilem togam ſumere,quod etiam dicitur ἀνδροῦσθαι καὶ ἀνδρα γγελεσθαι Eſt etiam ad magiſtratum admitti,& adoptari in quodcunq; collegium non quemlibet,ſed moribus & meritis probatum. Vnde δοκιμασθέντες παῖδες,maiores facti,& tutelæ ſuæ redditi,ſpectati,ὡς ἄνδρας ἐγγραφέντες. Budæus Commentarijs.

Δοκιμάζω.μ.άσω.π.ακα.experior,certo,probo,puto,cenſeo,iudico,exquiro. Bu.ibidē.

Δοκιμασία.ας.ἡ.experientia huiuſmodi, & exploratio inquiſitioq; uocabatur. Δοκιμασίαν ἐπαγγέλλειν,eſt genus accuſationis aut poſtulationis,cum aliquem nec recte nec ordine probatum eſſe contendebant,ſed uel gratia,uel ſordibus,uel obreptione qualis eſt accuſatio Aeſchinis κατὰ Τιμάρχου.Budæus ibidem.

Δοκιμαστής.οῦ.ὁ.approbator, æſtimator, expenſor.

Δοκιμαστική.ἡ.ars probandi.

Δοκιμή.ῆς.ἡ.probatio,experimentum.

Δοκίμιον.ου.indicatura,exploratio.

Δοκίμιος.&

Δόκιμος.ου.ὁ.probus,χρήσιμος,τίμιος.

Δοκιμοῦμαι.arbitror,δοκῶ,οἴομαι.

Δοκιμώτατος.ου.ὁ.approbatiſſimus.

Δοκίς.ίδος.ἡ.&

Δοκός.οῦ.trabs lignea: (ris.

Δοκοῖς,Attice pro δοκοίης.putares, uideres

Δόκος.ου.ἡ.δόκησις,conſideratio, apparentia,opinio.

Δοκοῦμαι.uideor,cenſeo.

Δοκοῦντα.τὰ.placita.Vnde δοκοῦντ' ἐμοὶ placent.

Δοκοῦντες.magnæ authoritatis,famati, honorati,id eſt τῷ δοκιμοῦντες,qui exiſtimatione præditi ſunt,uel qui aliquo in numero habentur peritiſſimi Politiano interpret.

Δόκωσις.tectum.

Δολερός.οῦ.ὁ.doloſus,fraudulentus.

Δολερῶς.doloſe.

Δολιεύομαι.fallo.

Δολιόπους.οδος.ὁ.doloſo pede iens.

Δόλιος.ου.ὁ.doloſus. Epitheton Mercurij.

Δολιότης.ητος.ἡ.dolus.

Δολιφόνιος.ſicarius,latro.

Δολιχεγχής.έος.ὁ,ἡ.habens longam haſtam.

Δολιχεύειν.curſum plenum implere,& curſus orbem peragere.Budæus Com.

Δολίχη.ης.ἡ.Doliche inſula.

Δολιχήρετμοι.οἱ.qui longis remis nauigant uel qui prolixæ nauigationi ſufficiunt.

Δολιχόδειρος.ὁ.habens longam ceruicem.

Δολιχόδρομοι.qui ſexies, ut quidam putant, ſtadium curriculo obibant.

Δολιχόκαυλος.ου.ὁ.iaculum longo ferro.

Δολιχός.οῦ.ὁ.longus,habens lanceam erectā.

Δόλιχος,accentu in prima,ſpaciū continens duodecim ſtadia, uel ſecundum Suidam uigintiquatuor. Curſus fuit plenus & maior diaulo.Budæus Commentarijs.

Δολιχόσκιος.ου.ὁ.habens longam umbram.

Δολιώτατος.dolis inſignis.

Δολόεις.ὁ.doloſus.

Δολομήδης.εος.qui dolos meditatur.

Δολομήτης.ου.ὁ.doloſus.

Δολόμητις.ιος.ὁ.prudens,aſtutus.

Δόλος.ου.ὁ.dolus.

Δολοπλοκέω.fraudem meditor,inſidior.

Δολοπλοκίαι.fraudes,uerſutiæ in uerbis.

Δολοφονέω.μ.ήσω.π.ηκα.dolo, occido. Ac.

Δολοφρονέω.μ.ήσω.π.ηκα.calleo, πανουργεύω, ἀπατάω. Actiu.accuſ.

Δολοφροσύνη.ης.ἡ.dolus,aſtutia.

Δόλοψ.explorator,inſidiator,latro.

Δολόω.ῶ.ώσω π.ωκα. doloſè ago, decipio, falſifico. Accuſ.
Δόλων.ωνος.ὁ. Dolon uiri nomen.
Δολῶν.ῶντος.ὁ. decipiens.
Δῶμα.ατος.τὸ. domus, donum. Differt à δῶρον. nam δῶμα ſignificat donum quocunque modum datum, δῶρον uerò gratuitũ.
Δομαῖος.ὁ. fundamentum & baſis ædificij.
Δομέω.ῶ.ήσω.π.ηκα. ædifico. Actiu. accuſ.
Δομὴ.ῆς.ἡ. murus, forma, aſpectus, corpus, ædificium.
Δόμησις.εως.ἡ. ſtructura.
Δόμος.ου.ὁ. domus.
Δονακῶον.ου.τὸ. arundinetum.
Δονακώδης.εος.ὁ. arundinoſus.
Δόναξ.ακος.ὁ. fiſtula, calamus piſcatorius, arundo, παρὰ τὸ ῥᾷον δονεῖσθαι.
Δονέω.ῶ.ήσω.π.ηκα. moueo, uerto, agito, turbo.
Δόνησις.εως.ἡ. motus, agitatio.
Δόξα.ης.ἡ. maieſtas, ſplendor, gloria, exiſtimatio, opinio celebris. Ponitur pro axiomate, uel propoſitione adeò fixa, ut axiomatis inſtar ſit.
Δοξαζόμενοι, exiſtimati, id eſt qui tales eſſe creduntur. & ἔνδοξοι, celebrati.
Δοξάζω.μ.άσω. opinor, exiſtimo, ſentio de me magnificè.
Δοξάζειν τὸν θεὸν, pro laudibus cumulare, & glorioſa celebratione colere, hoc eſt δοξολογεῖν. Budæus Commentarijs.
Δοξῆν. placuit.
Δοξάριον. gloriola, εὐτελὲς δόγμα.
Δόξασμα. δόγμα, opinatio. Budæus Com.
Δοξαστὴς.ῦ.ὁ. arbiter, iudex.
Δοξαστικὸς ἀνὴρ. qui ui opinandi præditus eſt Budæus Com.
Δοξαστόν. opinabile, quod & ἔνδοξον dicitur
Δοξοκαλία.ας.ἡ. bona opinio.
Δοξοκομπία.ας.ἡ. iactatio, δοξοκοπία, κενοδοξία.
Δοξοκοπέω. de fama & gloria laboro, ambio
Δοξολογέω.ῶ.ήσω.π.ηκα. glorifico. Accuſ.
Δοξολογία ἡ. glorificatio.
Δοξομανὴς.ὁ. φιλόσοφος, quemadmodum οἰνομανὴς, γυναικομανής. Budæus Com.
Δοξομανία.ας.ἡ. ingens honoris ſtudium.

Δοξίσοφοι. qui ſapientes uideri uolunt.
Δοάζεσθαι. uideri, imaginari.
Δοάσατο. uiſum eſt, conſultum eſt, apparet.
Δορὰ.ᾶς.ἡ. pellis.
Δοράζω. punio, haſtis pugno.
Δορατίζεσθαι. haſtis pugnare.
Δοράτιον.ου.τὸ. haſta iaculum.
Δορατοπαχεῖς. craſsitudinem haſtæ habẽtes.
Δορατισμὸς ῦ.ὁ. haſtarum dimicatio.
Δορατοφόρος.ου.ὁ. haſtatus.
Δορί.τῷ pro δόρατι, dandi caſu.
Δορίαλος. cunnus, Ariſtoph.
Δοριάλωτος. δορυάλωτος, αἰχμάλωτος.
Δορίδες.αἱ. cultri quibus utuntur coqui ad excoriandum. Cæl. lib.5. cap.15.
Δορίκτητος. bello captus.
Δορίσκιος. gentile nomen.
Δορίσκος. oppidum Thraciæ, & ager.
Δορκαλίς. tormenti genus.
Δορκάζω. circumſpicio.
Δορκὰς.άδος. caprea, dama. παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω, ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον.
Δόρξ.ὁ. idem.
Δορὸς.ῦ.ὁ. uter.
Δόρπεια. primus dies feſti cuiuſdam apud Athenienſeis, quod ἀπατούρια uocant. dictus quòd qui ex eadẽ tribu eſſent, ad cœnam conuenirent.
Δορπηστὸς.ῦ. hora cœnæ. Ariſtoph. νῦν ἐς δορπηστοῦ ἐκκραγὼν ἐμβάδας.
Δόρπον.τὸ. &
Δόρπος.ου.ὁ. cœna, ueſpertinæ epulæ. παρὰ τὸ δόρυ παύειν. ab haſta ſcilicet iam deponenda.
Δόρυ.ατος.τὸ. haſta, iaculum, arma, lignum. Cæl. lib.5. cap.15. διὰ δοράτων μάχεσθαι, eminus pugnare. Budæus Com.
Δορυάλωτος.ου.ὁ. mancipium, haſta captus.
Δορυδρέπανα. falces præacutæ inſertæ, infixæq; longurijs, non abſimili forma muralium falcium.
Δορόνη pharetra, uas in quod iacula reponuntur.
Δορύκλυτος.ου.ὁ. haſta clarus.
Δορύκτητος.ου.ὁ. captus in bello.
Δορύληπτος.ου.ὁ.ἡ. captiuus.

Δορυμάστωρ.ορος.ὁ.peritus rei militaris.

Δορύξενος.ου.ὁ.amicus in bello ex hoſte factus,cuiuſmodi Glaucus & Diomedes apud Homer.Item legatus de redimendis captiuis.Cæl.libro 6.capite 32.

Δορυξός.ου.ὁ.haſtæ politor.per ſyncopen δορυξόος.

Δορυσσόος fortis,bellicoſus,haſta deterrens.

Δορύσσω.μ.ύξω.π.υχα.pugno.

Δορυφορέω μ.ήσω.π.ηκα.lanceam fero,munio ſatellite,ſtipo,tueor,περιέπω,ſartum tectum ab omni uiolentia iniuriaq; præbeo.Budæus Com.

Δορυφόρημα.ατος.τὸ.ſatellitium,quòd ad tutelam corporis adhibeatur.

Δορυφορία.ας.ἡ.comitatio ſatellitum.

Δορυφόρος.ου.ὁ.ſatelles,qui ſatellitio fungitur,prætorianus miles.

Δορυφορούμενος.ſtipatus.

Δόρων.δοράτων.

Δοσάειν.libenter dare,liberalem eſſe.

Δοσίδικος.ὁ.pœnam pro delicto pendens,ad pœnas dandas requiſitus.Pol libro 4.

Δόσις.ιος.ἡ.datio. Item congiarium,Herodian ἐπίδοσις.

Δώσω.do.δίδωμι.

Δότειρα.ας.ἡ.datrix.

Δοτέον.dandum eſt.

Δοτήρ.ῆρος.ὁ.&

Δότης.ου.ὁ.dator.

Δουλαγωγῶ.μ.ήσω.π.ηκα.in ſeruitutem redigo.Accuſ.

Δουλάριον.ου.τὸ.ſeruulus.

Δουλεία.ας.ἡ.ſeruitus,& ſeruorum turba.Thucyd.φεύγων δουλείας,qui ſtatus cõtrouerſiam patitur.

Δουλεύω.μ.εύσω.π.ευκα.ſeruio,addictus ſum,& ualde colo,neceſsitate alicuius obſeruationis me aſtringo.Neutrum accuſ.Budæus Com.

Δούλη.ης.ἡ.ancilla.

Δουλικός.καὶ

Δούλιος.ου.ὁ.ſeruilis.

Δουλίς.ίδος.ἡ.ſerua.

Δουλίχιον.urbs Cephaleniæ.

Δουλιχόδειρος.ου.ὁ.habens longum collum.

Δουλοκατείας δίκη.actio ſerui corrupti.

Δουλόπολις.ἡ.ſeruorum ciuitas,& propriũ nomen ciuitatis in Creta.

Δουλοπρέπεια.ας.ἡ.ſeruilitas.

Δουλοπρεπής.έος.ὁ,ἡ.ſeruilis,illiberalis.

Δοῦλος.ου.ſeruus.παρὰ τὸ δόλος,ἢ παρὰ τὸ δεδέσθαι τῷ δεσμῷ.Δοῦλος καιροῦ,ſeruiens rerum ſtatui.Dicitur & ἁρμόττεσθαι καὶ μεθαρμόττεσθαι πρὸς πάντα χρόνον.Budæus Com.

Δουλοσύνη.ης.ἡ.ſeruitus.

Δουλοῦμαί σοι.cedo tibi,δουλόω.

Δουλοῦται.amittit animum,ſeruilis efficitur.

Δουλοφανές.έος.τὸ.forma ſeruilis.

Δουλοφανής.έος.ὁ,ἡ.qui uidetur eſſe ſeruus.

Δουλόω.μ.ώσω.π.ωκα.καὶ δουλοῦμαι.in ſeruitutem duco,in ſeruitutem redigo,obnoxiũ reddo,& libertate mulcto.

Δούλωσις.εως.ἡ.ſubactio in ſeruitutem.

Δοῦναι λόγον.reddere rationem.

Δοῦναι δίκην.dare pœnas.

Δουπέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſtrepo,ſono cadendo,fictum ad ſonum à poëta.

Δοῦπος.ου.ὁ.ſonitus,ſtrepitus.

Δούρατα.τὰ.ligna.

Δουράτεος.καὶ

Δούρειος.ligneus.Hinc δούρειος ἵππος.

Δουρηνεκής.τὸ.tanto interuallo,quanto iaculũ proijci poteſt,uel ad haſtæ longitudinẽ.

Δουροδόκη.ης.ἡ.locus ubi lancea locatur.

Δουροθήκη.ης.ἡ.armarium haſtæ.

Δοῦρον.ου.τὸ.lignum.

Δουρός,τ.δουρί,τῷ.pro δόρατος δόρατι,à δόρυ.

Δουρίκλυτος.ου.ὁ.famoſus haſta.

Δουρίκτητος.ου.ὁ.captiuus.

Δοχεῖον.ου.τὸ.uas,receptaculum.

Δοχή.ῆς.ἡ.conuiuium.

Δοχμαλός.humilis.

Δοχμή.ῆς.ἡ.palmus.

Δόχμια.obliquè.

Δόχμιος.ου.ὁ.&

Δόχμος.ου.ὁ.obliquus,πλάγιος.

ΔΡ.

Δράγμα.ατος.τὸ.rapina,manipulus,donariũ

Δραγμάνη.uentriculus,uel concauitas cerebri.

(lor.

Δραγματεύω.μ.εύσω.π.ευκα,colligo manipu

Δρα-

Δραγματολόγος.ου.ὁ.ſpicilegus, manipulorũ (collector.

Δραθᾶν.dormire.

Δραίνω.poſſum facere. Vnde ὀλιγοδρανῶν pa rum poſſe.

Δραιός.longus.

Δράκαινα.ης.ἡ.dracæna.

Δρακόντιδες. dracunculi piſces, qui ſimiles ſunt graculo piſci, Hermol.

Δρακεῖν.uidere, δέρκειν.

Δρακόντιον.τὸ.dracunculus herba.

Δρακόντιος.ου.ὁ.draconteus.

Δρακοντογενὴς.έος.ὁ,ἡ.anguigena.

Δράκων.οντος.ὁ draco, cohors Parthorum. Itẽ aſpiciẽs, ἀπὸ τοῦ δέρκω κατὰ μετάθεσιν.

Δρᾶμα.ατος.τὸ. rei repræſentatio, actus comœdiarum uel tragœdiarum, drama, fabula. Item factum, facinus.

Δραματικόν.τὸ.opus, uel poëma in quo ſolæ agunt, abſq; poëtæ interlocutione.

Δραματικος.ὁ.actiuus.

Δραματολόγος.qui fabulas conſcribit, & colligit.

Δραματουργέω.μ.ήσω.π.κκα molior, cõmitto, opus dramaticum ſcribo, in modũ dramatis conſcribo, ut apud Athen. δραματουργῶ δὲ τὸν διάλογον ὁ ἀθλώμενος σύνπλατωνικῶ.

Δραματούργημα.ατος.τὸ. compoſitio, ſabrica.

Δραματουργία. ας,ἡ.opus dramaticum.

Δραματουργός.οῦ.ὁ.fabricator.

Δραμεῖν.currere. Infinitiuum eſt futuri ſecundi à δρέμω.inuſitato themate.

Δρόμημα ατος.τὸ.curſus.

Δραστὶς.νος.ὁ,ἡ.alacris in agendo, fortis.

Δρᾶνος.factum, organum, ſimulachrum.

Δράξ.κός.pugnus, manipulus.

Δραξάμενος.pugillo concludens.

Δραπετεύω.μ.εύσω.π.ευκα.fugio.

Δραπέτης.ου.ὁ.ſeruus fugitiuus.

Δραπετίνδα.ἡ.puerilis ludus, non diſsimilis huic, quam μυίνδαν uocant, cum unus ex pueris clauſis oculis clamat, τηρῶ, φυλάττου, reliqui fugientes, ſibi quiſq; ne capiatur, cauet. (lior.

Δρασείω.facturio, aliquid facere geſtio, mo-

Δράσις.ιος.ἡ.actio.

Δρασκάζω.occultor, lateo.

Δράσκασις.ἡ.&

Δρασμός.οῦ.ὁ.curſus, fuga.

Δράσσω.μ.άξω.π.αχα.prehẽdo, pugnis urgeo

Δρασσία.ancilla.

Δραστήρ.ῆρος.ὁ.&

Δραστήριος.ὁ.efficax, ſtrenuus, laborioſus, induſtrius. Budæus Com.

Δραστήριον.ου.τὸ.alacritas, prõptitudo, uiuacitas.

Δραστικός.οῦ.ὁ.actiuus, efficax.

Δράσις.ιος.ſericum, byſſus, & qui eam operatur, δρασιουργός.

Δρατός.excoriatus, pro δαρτός. & δρατὶ, oculi.

Δράττομαι.μ.άξομαι.π.αγμαι. apprehendo, rapio. Depon. genit.

Δράχμα.τος.τὸ.botrus, dactylus.

Δραχμὴ.ῆς.ἡ.drachma, genus menſuræ aut ponderis.

Δραχμιαῖος.ου.ὁ.ualens precium drachmæ, habens pondus drachmæ.

Δράω.μ.άσω.π.ακα.facio, perpetro. Demoſth. ἐὰν ὅτῳ τίς δράσῃ, Si eum interficiat. Et Thucyd. πῶς δὲ ἄνδρες γεωργοὶ ἄξιον ἄν τι δρῷεν; Quomodo bellum egregie gererent? Antiquis etiam ponebatur pro θύειν, ſacrificare, ut tradit Athenæ. libro 14. Sic Vergil. Cum faciã uitula pro frugibus, ipſe uenito. εὖ δρῶ σε, beneficio aliquo te afficio. Vnde τὰ εὐδρασμένα, bene facta, Thucyd. κακῶς δρῶ, malo afficio. ὀρθῶς δρᾶν, ut par erat, ut debebat. Budæus Commentarijs.

Δρεπάνη.ης.ἡ.falx.

Δρεπανηφόρος.ου.ὁ.falcifer, ξιφηφόρος. Sic de Dario legitur, qui iumentis δρεπανηφόροις utebatur, quæ in exercitum immittens, ordines militum perturbabat, lædebatq; obuios.

Δρεπανίς.ίδος.ἡ.auis ſpecies, falcula riparia

Δρεπανοειδὴς.έος.ὁ,ἡ.falcatus.

Δρέπανον.ου.τὸ.&

Δρέπανος.ου.ὁ.falx.

Δρεπανουργός.οῦ.falcifex.

Δρεπεῖς.οἱ.meſſores, uindemiatores.

Δρέπομαι.μ.ψομαι.π.ιμμαι.&

Δρέπω.μ.ψω.π.φα,decerpo,colligo,uindemio,meto. Budæus Com.

Δρεπτὸν.τὸ.uindemiale,quo aliquis fruitur.

Δρησμοσύνη.ἡ.miniſterium.

Δρήσειραι.αἱ.ſtrenuæ miniſtræ.

Δρηστῆρες.οἱ.famuli,miniſtri.

Δρηστοσύνη ης.ἡ.ſtrenuitas.

Δριάεις.uiridis,herboſus.

Δρῖμα.ἡ.frigus.

Δριμύ.terribiliter, acriter,acute.

Δριμύς.έος ὁ.acutus,propriè in odore grauis aſper. παρὰ τὸ τὰς ῥῖνας μύειν.

Δριμύτης .ητος.ἡ.acuta cholera.

Δριμυφαγία.ας . ἡ . cibus acrior ſumptus ad ciendam uomitionem.

Δρίον.ο.τὸ.&

Δρίος.ου.τὸ.ſylua,locus arboribus cõſitus.

Δρίς.ἡ.uirtus.

Δριτὴ.ἡ.ſcyphus,urna & ſaltationis genus.

Δρίφος.ου.ὁ.currus,ſedes,pro δίφρος.

Δρομάδες . οἱ . curſiones , piſces , dromodarij. δρομάδων καμήλων,apud Strab.

Δρομάδην.curſim.

Δρομαῖος.ο.ὁ.uelox. ut δρομαῖος ἐλθεῖν,eſt curriculo uenire & feſtinanter.

Δρομαλὸς.ὁ.lepus, λαγωὸς ὁ ἐν δρόμοις ἀλισκόμενος,ἀντίος δὲ,ὃ ἐν κοίτῃ.

Δρομάς.ἡ.curſor,piſcis,ſcortum.

Δρομαίως.curſim.

Δρομεὺς.έως.ὁ.curſor.

Δρόμημα.ατος.τὸ.curſus.

Δρομικός.ῦ.ὁ.curſiuus.

Δρομοκήρυκες.οἱ.nuncij,excurſores.

Δρόμος.ου.ὁ.δρόμημα,curſus.

Δροσερός.ῦ.ὁ.roſcidus.

Δροσίζω.μ.ίσω.π.ικα.irroro.

Δροσόβολον πνεῦμα.rotifer uentus.

Δρόσος.ο.ὁ.ros.

Δρυάζειν.nugari,φλυαρεῖν.

Δρυΐδαι.οἱ.Dryidæ.

Δρύϊνος,ου.ὁ.quernus.Item uenenatum animalculũ,dictum à quercubus.Cælius lib. 9.capite 17.

Δρύκαρπα.τὰ.omnes fructus arborum.

Δρυμάττειν.lacerare.Item futuere apud comicos.

Δρυμός.ῦ.ὁ.ſylua,cõdenſus. Et urbis no men.

Δρυμώδης.εος.ὁ,ἡ.ſyluoſus.

Δρυμών.ῶνος.ὁ.quercetum.

Δρυβαφὴς.έος,ὁ,ἡ,quercus cortice tinctus.

Δρυοκολάπτης.ὁ.picus Martius.

Δρυοκόποι.aues roboricei generis.

Δρυοτόμος.δρυτόμος.

Δρύοχον.ου.carina, quæ proprie id ſignificat quod uulgo Venetijs columba dicitur. Polyb.lib.1.αὖθις ἔγνωσαν ἐκ δρυόχων εἴκοσι καὶ διακόσια ναυπηγεῖσθαι σκάφη.id eſt, Rurſus decreuerunt à fundamentis ducentas & uiginti naues ædificare. Quod autem eſt fundamentum in domo,id eſt δρύοχον in naui. Sic dictum quòd nomen δρυῶν,id eſt materiam nauis contineat. Bayſ.de Re nau. Eſt etiam aliquando foramen ſecuris,in quod manubrium inſeritur. Aliquando proœmium. Ariſtoph. Theſmo.δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς.

Δρύοψ.auis ſpecies.

Δρυπετής.ῆος.ὁ,ἡ.maturus, & quaſi iam ex arbore caſurus fructus. Dicitur de baccis oleæ nigreſcentibus.à πίπτω & δρῦς.

Δρυπίς.ἡ.drypis,ex humili materia plãta.

Δρυπολέω.oberro in mõtib.calamitoſe uiuo.

Δρύπτομαι.μ.ύψομαι.π.υμμαι.καὶ

Δρύπτω,μ.ύψω.π.υφα .lacero unguibus præ dolore animi.

Δρῦς.υὸς .ἡ.quercus arbor. Eſt etiã Theophraſto marinum quiddam petris adnaſcens. Ponitur pro quauis arbore. Sed & uitẽ poëtæ δρῦν οἰνοχίτωνα appellant. Ab hoc nomine Dryidæ Gallorum ſacerdotes appellati ſunt, ut author eſt Pli.li.16.

Δρυτόμος.ου.ὁ.inciſor lignorum.

Δρυφάδες.ungues,ramẽta,dolores,uibices.

Δρύφακτος.ου.ὁ.tabulatum,ſepes cum palis, ſudes,cancellus,τὸ παραπεπηγμένον ξύλον τοῖς δικασταῖς.

Δρύω.abſcondo.

Δρώμενα.τὰ.facta.

Δρωπάκας.ο.ὁ.ſatuus.

Δρωπακίζεσθαι.πιττοῦσθαι,picare, unguenti genere corpus illinire,ut glabrum fiat à pilis.

Δρώπας.ὁ.erro,mendicus.

Δρώπαξ.κος.ὁ. unguenti genus. ὁ κιναιδώδης πισσωμένος ἀνήρ.

ΔΥ.

Δῦ.ingreſſus eſt,ſubijt.

Δυάζειν.diſſentire,nugari διϊσάζειν,φλυαρεῖν

Δυάς.άδος.ἡ.dualitas.

Δυασμός.ῦ.ὁ.coitus.

Δυάω,καὶ δυόω.miſerè afficio,in calamitatem inijcio.

Δυγνίς.ῆ.dygnida animal,quod & chalcidam appellant.

Δύειν,δύνειν,καὶ δύνασθαι.mergo,immergo. De ſole dici maxime ſolet.Bud.Com.

Δυεῖν,genitiuo & datiuo duali,pro δυοῖν. duorum,duobus.

Δυερός.ῆ.ὁ.noxius.

Δύη.ης.ἡ.dolor,indigentia,infortunium.

Δῦθι.poëtice pro δύη,more uerborum in μι.

Δυθιῆνες,uel potius δοθιῆνες.tumores,& abſceſſus ex craſsis humoribus.

Δυϊκός.ῆ.ὁ.dualis.

Δύναμαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.poſſum,ualeo.

Δύναμις.ιος.ἡ.potentia,uirtus,imperium, magiſtratus,uis,robur,fortitudo. Accipitur pro exercitu & copijs. Græci dicunt δυνάμει ἔναι,quod actu non ſit,ſed quod eſſe poſsit,ut ſemen eſt quidem exiguum,δυνάμει uero magna arbor,ut annotat Eraſ.

Δυναμόω.μ.ώσω.π.ωκα.cōfirmo,ualidus fio.

Δυσδύνατος.difficilis,intolerabilis.

Δυναστεία.ας.ἡ.uis,potentatus.

Δυναστεύω.dominor,præſum.

Δυναστευτικός.ῆ.ὁ.imperioſus.

Δυνάστης.ȣ.ὁ.magiſtratus,qui poteſtate fungitur in ciuitate,qui plurimum pollet,uelut hi qui ſunt in imperio,optimas,primas,præfectus.

Δυνατός.ῆ.ὁ.poſſibilis.οἱ δυνατοὶ,proceres, potentiores.τὰ δυνατὰ,pro uirili.

Δυνατῶς.poſsibiliter.

Δῦν,ſyncopa pro δύνασαι,ſicut κάθȣ pro κάθησαι.Budæus Com.

Δύο.uel δύω. duo.δυοῖν δέοντα,indigēs ſupletione locutio eſt.δυοῖν δέοντα εἴκοσι, duodeuiginti.Budæus Commentarijs.

Δυοκαίδεκα.duodecim.

Δύομαι.ingredior,ſubmergor,mergor,ſido, deorſum fluito.

Δῦμι.idem.

Δύοσον.ſemis quinq;.Budæus Com.

Δύπτης.ȣ.ὁ.urinator.Et δύπται,mergi,aues.

Δύπτω.mergo,δύνω.

Δύρεσθαι.pro ὀδύρεσθαι.lamentari.

Δύς.particula eſt,quæ ſolum in compoſitione inuenitur,& malum,uel difficultatem uel impoſsibilitatem ſignificat. Et quoq; participium ἀορ.β.à δῦμι.

Δυσαγρία.ας.ἡ.parum fœlix uenatio.

Δυσαγρέω.nil capio uenando.

Δυσάγωγον.ȣ.difficile perſuaſu.

Δυσαής.έος.ὁ,ἡ.grauiter ſpirās.epith. zephyri.

Δυσάλγητος.lugubris,δυσπένθητος,uel qui nō facile luget,ἀσυμπαθής.

Δυσάλγητος.ȣ.ὁ.difficilis ad dolendum,cōpaſsione carens.

Δυσαλθής.έος.ὁ,ἡ.incurabilis.

Δυσαλία. quicquid nauſeā facit & uomitū.

Δυσάλωτος.ȣ.ὁ.difficilis captu.

Δυσάμμορος.ȣ.ὁ.infelix,δύσμορος,a uel abūdante,uel augente.

Δυσανάγωγος.difficilis perſuaſu.

Δυσανάδοτος.difficilis digeſtu.

Δυσανάκλητος.ȣ.ὁ.difficilis mitigatu,qui difficilè reuocatur.

Δυσανάπνευστος.ȣ.ægrè ad ſpirationem aptatus,ut putidus.

Δυσανάσχετος.ȣ.ὁ.intolerabilis,ſegnis.

Δυσαναχετέω.μ.ήσω.π.ηκα.grauiter fero.

Δυσανάτρεπτος.ȣ.qui nequit euerti.

Δυσαναφορικός.ὁ.qui difficulter excreat.

Δυσάνυτος.ȣ.ὁ.difficilis toleratu.

Δυσάνιος.ȣ.ὁ.anxius,ſolicitus,moleſtus.

Δυσανταγωνιστής.ȣ.ὁ.moleſtus,aduerſarius.

Δυσάντημα.τὸ.inauſpicatū,occurſu infauſt.

Δυσαντίβλεπτος.ȣ.ὁ.aſpectu terribilis.

Δυσαντίλεκτος.ὁ.uix refellibilis.

Δυσαπάλλακτος.ȣ.ὁ.uix liberalis,quod difficulter abijci poteſt,metuibilis.

Δυσαπάτητος.ȣ.difficilis deceptu.

Δυσαπόσπαστος.ȣ.ὁ,ἡ.ſtrenuus in bello,et quū difficulter euellitur.

Δυσαποσπάω.difficulter auello.

Δυσαπότριπτον.τὸ.*quod difficulter excutitur.*

Δυσαπούλωτα.τὰ.*ægrè contrahentia cicatricem.*

Δυσάρεσκος.&

Δυσάρεστος.ου.ὁ.*implacidus, moroſus, animo offenſo. Budæus Commentarijs.*

Δυσάρεστον.ου.τὸ.*offenſio,moroſitas.*

Δυσαρεστῶ,& δυσαρεστοῦμαι. *implacidus ſum, & moroſus. Budæus Commentarijs.*

Δυσαρεστῶν.*miſere affectus,infeliciter uiuẽs*

Δυσάρεστος.ου.ὁ.*ingratus.*

Δυσαριστοτόκεια.ας.ἡ.*bona filiatio difficulter acquiſita, uel mulier optimum filium infeliciter enixa.*

Δύσαρκτος.ὁ.*intractabilis,moroſus.*

Δυσαφαίρετος.ου.ὁ.*difficilis ablatu.*

Δυσαχθὴς.*graue,intolerabile,*πάνυ ἀχθές.

Δυσβάστακτος.ου.ὁ.*difficilis latu, oneroſus.*

Δυσβατοποιοῦμαι *difficilem aditum,uel tranſitum, aut receptum facio, Xenophon, Budæus Commentarijs.*

Δύσβατος.ου.ὁ.*inuius,imperuius.*

Δυσβόηθος.ου.ὁ.*qui ægrè curatur.*

Δυσβουλία.ἡ.*ſtultum conſilium,inconſulta temeritas.*

Δυσγένεια.ας.ἡ.*ignobilitas.* ἐς δυσγένειάν τοι δάκνειν τινὰ καὶ τινὶ, *ob ignobilitatem ridere,uel mordere. Budæus Commentarijs.*

Δυσγενὴς.έος.ὁ,ἡ. *ignobilis,inimicus.*

Δύσγνωστον.*difficile cognitu.*

Δυσγοήτευτος. *qui non facilè uel illecebris, uel ſtupore obligatur. Budæus Com.*

Δυσδιαίτητος.ου.ὁ,ἡ.*difficilis iudicatu.*

Δυσδιάλλακτος.ου.*difficilis reconciliatu.*

Δυσδιάλυτος.ου.*qui ægrè reſoluitur.*

Δυσδιαπνευστος.ου. *ſpiritus qui difficile à corpore diſcutitur.*

Δυσδιαφόρητος. *cui non facile ſucci perſpirabili cute digeruntur. Budæus Com.*

Δυσδιαφύλακτον.τὸ *difficile cuſtoditu.*

Δυσδιερεύνητος.ου.ὁ,ἡ.*difficilis ſcrutatu.*

Δυσδίοδος .*difficulter peruius.*

Δυσδιοίκητος.ου.ὁ,ἡ *difficilis ad diſpenſandũ.*

Δυσδοκίμαστος.ὁ.*cuius experimẽtũ difficile.*

Δυσείδεια.ας.ἡ.*deformitas.*

Δυσειδὴς.έος.ὁ,ἡ.*turpis,deformis.*

Δυσείκαστος.ου.ὁ.*infœliciter expreſſus,coniectu difficilis.*

Δυσείμων.ου.ὁ.*malè ueſtitus,*ἀχίτων.

Δυσεκβίαστος.ου.ὁ,ἡ.*difficilis ad cogendum.*

Δυσέκδοτος.ου.*illocabilis.*

Δυσέκθυτα.τὰ.*dira ſacra.*

Δυσεκλόγιστος.ου.*cognitu indicatuq́ difficilis.*

Δυσέκνιπτος.ου.ὁ,ἡ.*difficilis lauatu.*

Δυσέκπλυτον.ου.τὸ. *quod non facile elui poteſt.*

Δυσέκδυτος.ου.*indeprehenſibilis. aliàs* δυσέκλυτος.

Δυσελπιστία.ἡ.*deſperatio,remiſsio.*

Δυσέλπιστος.ου.*diffidens.*

Δυσελπίδες.*qui non temere ſperant.*

Δυσέμβατος.&

Δυσέμβολος.ου.ὁ,ἡ.*difficilis acceſſu. Bu.Cõ.*

Δυσεντερία.ας.ἡ. *inteſtinorum dolor, & eſt ulceratio arteriarum ac uiſcerum,perſeuerans ex cauſis extrinſecis, uidelicet frigoris,caloris,potionis,cibiq́ minimè concocti. Tormina Latinè uocantur.*

Δυσεντερικός.ὁ. *inteſtinorum difficultate laborans.*

Δυσέντευκτος.ου.ὁ,ἡ.*inaffabilis,Polyb.lib.γ.*

Δυσεξάλειπτον.*quod difficulter obliteratur.*

Δυσεξάλυκτος.*ineuitabilis.*

Δυσεξανάλωτος.ου. *qui difficile conſumitur.*

Δυσεξεύρετος.ου.ὁ.*difficilis inuentu.*

Δυσεξήμερος.ου.ὁ.*difficilis ad cicurandum.*

Δυσεξίτητος.*ægre peruius, uel tractabilis.*

Δυσέξοιστος.*elatu uel interpretatu difficilis.*

Δυσεπιβούλευτος.ου.*cui difficile imponitur.*

Δυσεπιχείρητα προβλήματα.*quæ ægre aſtrui & confici poſſunt.*

Δυσεπιχείρητος.*inexpugnabilis, munitus. Budæus Commentarijs.*

Δυσεπίτακτον . *quod difficulter extenditur.*

Δυσεργία.ας.ἡ.*difficultas.*

Δύσεργος.ου.ὁ,ἡ.*difficilis ad opus.*

Δυσερμήνευτος.ου.ὁ,ἡ.*difficilis interpretatu.*

Δύσερις.ιδος.ὁ. *litigioſus.*

Δυσέριστος.ου.ὁ,ἡ.*cum quo difficulter contenditur.*

Δυσερμήνευτος.ου.ὁ,ἡ.*difficilis interpretatu.*

Δυσερμία.ας.infortunium.

Δύσερμος.infelix, exſpes, δύσελπις.

Δύσερως.ωτος.ὁ,ἡ.difficilis in amorem,infelicis amoris,qui moleſto amore tenetur. Budæus Commentarijs.

Δυσέσβολος.ου.inacceſſus.

Δυσεκκάθαρτος.ου.ὁ,ἡ.ineluibilis.

Δυσετηρία.ας.ἡ.ſterilitas animi.

Δυσεύρετος.inuentu difficilis.

Δυσέφικτος.difficilis.

Δυσζηλία.æmulatio.

Δύσζηλος.ου.ὁ.ſuſpicioſus,inuidioſus.

Δυσζήτητος.ου.ὁ,ἡ imperueſtigabilis.

Δυσηκής.incurabilis.

Δυσηκοΐα.ας.ἡ.grauitas auditus.Bu .Com.

Δυσήκοος.ου grauiter audiens.

Δυσηλεγής.έος.ὁ,ἡ.grauis moroſus. Epith. mortis.

Δυσήλιος.ὁ carens ſole.

Δυσημερία.ας.ἡ.aduerſitas.

Δυσήνεμος.ου.flatus horridus.

Δυσήνιος.ου.ὁ,ἡ.effrenis.

Δυσήνυτος.ου.inextricabilis.ſed δυσήνυτος, δυσκατέργαστος.

Δυσηρής.έος.ὁ,ἡ.moleſtus.

Δυσήροτος.ου.ὁ,ἡ.aratu difficilis.

Δυσήτωρ.triſtis.

Δυσηχής.έος.ὁ,ἡ.male ſonans.

Δυσθαλής.infœliciter,aut ſerò germinans.

Δυσθαλπής.έος.ὁ ἡ.frigidus, uix caleſiens.

Δυσθάνατος.ου.ὁ,ἡ.mortifer.

Δυσθανατέω.μ.ήσω.π.ηκα.crucior.

Δυσθανέω.morior morte difficili.

Δυσθανής.ægre moriens.

Δυσθέατος.ου.ὁ,ἡ.iniuſtus,inuiſus.

Δύσθεος.ου.ὁ,ἡ.odioſus deo.

Δυσθεράπευτος.ου.ὁ,ἡ.immedicabilis, difficulter medicabilis. Ita apud Sophocl. uocatur Aiax,quòd ægrè auelli poterat à ſentẽtia de conſciſcenda ſibi morte.

Δυσθεώρητος.ου.ὁ,ἡ.difficilis contemplatu.

Δυσθήρατος.capi difficilis.

Δύσθηρος.ου.ὁ,ἡ.cui parum ſuccedit uenatio

Δύσθραυστος.ου.ὁ,ἡ.nõ facilis feribilis,fragilis

Δυσθυμεῖν.malè animatum eſſe.

Δυσθυμία.ας.ἡ.triſtitia,mœror animi.

Δύσθυμος.ου.ὁ.triſtis,mali conſilij,qui eſt animo elangueſcente,robore animi defectus. Budæus Commentarijs.

Δυσθύμως.languide.

Δυσί.duobus,δυοῖν.

Δυσίατος.ου.ὁ,ἡ.incurabilis.

Δύσιδρος.ου.ὁ.cui difficulter elicitur ſudor.

Δυσιερέω.μ.ήσω.π.ηκα.malè ſacrifico, Plutarch.in Phocio.

Δυσιεροῦντες.οἱ.quibus ſacrificia dira prætendunt.

Δυσιθάλασσον.mare ſubiens.Retis epithetõ.

Δύσις.ιος.ἡ.occaſus,ingreſſus.

Δυσκάθαρμος ου.pernicioſus.

Δυσκάθεκτος.ου.ὁ.contentu ſiue retentu difficilis,indomitus,effrenatus.

Δυσκατάλλακτος.ου.ὁ.difficilis reconciliatu.

Δυσκατάλυτος,inexpugnabilis.

Δυσκαταμάθητος.ου.ὁ,ἡ.difficilis ad diſcẽdũ.

Δυσκατανόητος.ου.ὁ.uarij ingenij homo.

Δυσκατάπαυστος.ου.ὁ.qui nequit ſedari.

Δυσκατάποτοι.uix potabiles.

Δυσκάθαρτος.ὁ.immundus,pollutus.

Δυσκαταφρόνητος.ου.ὁ,ἡ.contemptibilis.

Δυσκατέργαστος.ου.ὁ,ἡ.difficilis ad perficiendum.

Δυσκατάσχετον.ου.τὸ.quod difficulter continetur.

Δυσκάτοπτος.obſcurus.

Δυσκέλαδος.ου.ὁ,ἡ.malè & grauiter ſonans.

Δυσκηδής.έος.ὁ,ἡ.habens graueis curas.

Δύσκημος.ſtultus,inominatus.

Δυσκινησία.motus pigrior,torpor.

Δυσκίνητος.ου.ὁ,ἡ.difficilis motu ,piger, torpens.

Δύσκλεια.ας.ἡ, infamia.

Δυσκλεής.έος.ὁ,ἡ.infamis,ignobilis.

Δυσκληδόνιστος.male ominatus.

Δυσκληρέω.μ.ήσω.π.ηκα. infortunatus ſum.

Δυσκληρία.ας.ἡ.infortunium.

Δυσκοίλιος.ου.ὁ.cui aluus eſt aſtrictior. Cælius libro 6.capite 22.

Δυσκολαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.grauiter fero, indignor,dico.Neutrum abſol.

Δυσκολία.ας.ἡ.difficultas,ψόγος παρὰ τῶν ἀγαθῶν, & ſecundum Ariſtot. ἀπόκλισις περὶ τὰς διαλεκτικὰς ἀποκρίσεις, συλλογισμῶ φθαρτική.

Δυσκολόκοιτος.ου.ὁ,ἡ.incõmodè curans.curæ epithetõ.

Δύσκολος.ου.ὁ.difficilis,moroſus.

Δυσκόλως.difficulter.

Δυσκρασία.ας.ἡ.intemperies.

Δύσκρατος.ου.ὁ,ἡ intemperatus.

Δύσκριτος.ου.ὁ,ἡ.difficilis iudicatu.

Δυσκῶ.ingredior.

Δύσκωφος.ου.ὁ.ſurdaſter.

Δύσλυτος.ου.ὁ,ἡ.inſolubilis.

Δύσληπτος. incomprehenſibilis.

Δυσλόγιστον.improuiſus, iudicatu difficilis.

Δυσμαθής.ὁ.qui non facile addiſcit,

Δυσμαθία.ingenij tarditas.

Δυσμάχητος.ου.ὁ,ἡ.inexpugnabilis.

Δυσμάλικτος.ου.ὁ,ἡ.inexorabilis.

Δυσμεναίνω.μ.ανῶ.inimicor.Neut.dat.

Δυσμένεια.ας.ἡ.inimicitia, odium, inuidia.

Δυσμενής.έος.ὁ,ἡ.inimicus.

Δυσμενῶς.hoſtiliter.

Δυσμετάβλητος.ου.ὁ.qui ægrè mutatur & cõcoquitur in ſtomacho.

Δυσμετάθετον.ου.incommutabile.

Δυσμετακίνητον.τὸ.immobile.

Δυσμεταχείριστος.ου.ὁ,ἡ.difficilis expugnatu, inacceſſus,qui uix contrectari poteſt,

Δυσμή.ῆς.ἡ.occaſus.

Δυσμὴν.ὁ.inimicus.

Δύσμηνις.qui implacabiliter iraſcitur.

Δυσμήτηρ.τρος.ἡ.mala mater.

Δύσμητις.doloſus malarum artium.

Δυσμίσητος.ὁ.exoſus.

Δύσμορος.ου.ὁ,ἡ.infœlix,deformis, aduerſi fati.

Δυσμορφία,ας.ἡ.deformitas.

Δύσμορφος.ου.ὁ,ἡ.deformis.

Δυσμύρια.uiginti milia.

Δυσνόητος.ου.ὁ,ἡ.difficilis intellectu.

Δύσνοια.ας.ἡ.maleuolentia.

Δυσνοϊκῶς.iniquo animo.

Δύσνοος.ου.ὁ,ἡ.maleuolus.

Δυσξύμβολος.ου.ὁ.moroſus in conuictu.

Δυσξύνετος.imprudens.

Δύσογκος.ου.ὁ.onuſtus.

Δυσοδία.ας.ἡ.iter inuium.

Δύσοδος.ου.aſper,difficilis,& inuius.

Δυσοδοῦντες.ægrè facientes iter.

Δυσοίζειν.indignari,ſuſpicari,timere.

ΔΥ.

Δυσοιώνιστος.inauſpicatus,malis auibus.

Δύσοικτος.immiſericos.

Δύσοιμος.infauſtè ueniens.

Δύσοιστος.ου.ὁ.toleratu difficilis.

Δυσόκνως.grauatim.

Δυσόμιλος.cuius difficilis eſt conſuetudo.

Δυσόμοιος.ου.ὁ inæqualis.

Δυσόνειρος.inſomnioſus, tumultuoſa ſomnia gignens.

Δυσοπαίω.infortunatus ſum.

Δύσοπος.ſeuerus,iracundus,infauſtus.

Δυσόρατος.ου.ὁ,ἡ.difficilis uiſu.

Δύσοργος.ου.ὁ,ἡ.iracundus,ὀξύχολος,

Δυσόριστον.difficile definitu.

Δύσορμος.ου.ſtatione carens, importuoſus.

Δυσόρφνης.niger,obſcurus.

Δυσοσμία.grauis odor.

Δύσοσμος.ὁ.mali odoris,δυσώδης.

Δυσουρεῖν.laborare difficultate urinæ.

Δυσουρία.ας.ἡ.urinæ difficultas.Gale.à ſtrangouria diſtinxit,ut δυσουρία modo ſit δυσχέρεια τοῦ οὐρεῖν:hæc uero κατὰ σταγόνα οὖρασιν.

Δυσούριστος.ου,ὁ,ἡ.infœlix.

Δύσουρος.difficilis cuſtoditu.

Δυσπαθεῖς.οἱ.ſupra modum uexati.

Δυσπαθές.τὸ.quod non facile patitur.

Δυσπάθεια.ας.ἡ.κακοπαθία, nimia anxietas circa paſſiones.

Δυσπάλαιστος.ὁ.ἡ.ſuperatu difficilis.

Δυσπαίπαλος.ου.ὁ,ἡ.aſper difficilis aſcenſu.

Δυσπάλαμος.doloſus,malæ artis.

Δυσπαλής.έος.ὁ,ἡ.difficilis, durus, infœlix.

Δυσπαραίτητος.ου.ὁ,ἡ.inexcuſabilis.

Δυσπαρακολούθητον. obſcurum, quod facile quis aſſequi nequit.Fabius ponit inter genera cauſarum.

Δυσπαρηγόρητος.difficilis conſolatu.

Δύσπαρι.infeſte,infauſte Pari.δὺς enim miſeriam & incommoditatem inferens,cum proprijs nominibus etiam componitur. Sic δυσελένη de Helena.Euripides αἰνόπαριν,& αἰνελένην uocat.

Δυσπειθής.έος.ὁ,ἡ.cui ægre perſuaderi poteſt.differt ab ἀπειθής.

Δύσπειστος.ου.ὁ,ἡ.difficilis perſuaſu.

Δυσπέμφελος.ου.ὁ,ἡ. tempeſtuoſus. Marie

epitheton, quod citra periculum tranſmitti non poteſt. Interdum δυσάριστος, grauatim accedens. Heſiod. μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶν.

Δύσπεπτος. ου. ὁ, ἡ, difficilis digeſtu.

Δυσπερίληπτος. ου. incomprehenſibilis.

Δυσπείθευκτος. non perfringens.

Δυσπίτνημα. infortunium.

Δυσπετής. έος. ὁ, ἡ. difficilis.

Δυσπετεῖν. incommodum pati.

Δυσπινής. έος. ὁ, ἡ. ſordidus. πίνος enim ſordes ſignificat. Ariſtoph. Achar. ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ εἴλας πινακώματα. (ſus.

Δύσπιστος. ου. incredulus, infelix, ſuperſtitio-

Δύσπνοια. ας. ἡ. ſuſpirium irruptum. Faucibus autem morbi ueniunt, qui omnes in difficultate ſpirandi conſiſtunt. dum modicè eſt, neq; ex toto ſtrangulatur, δύσπνοια: cum uehementer, ἆσθμα: cum uerò id acceſſit, ut niſi recta ceruice ſpiritus trahatur, ὀρθόπνοια dicitur. De hoc Celſus.

Δυσπολέμητος. ου. ὁ, ἡ. inexpugnabilis.

Δυσπόριστον. ου. τό. penuria, cõquiſitu difficile.

Δυσπόριστος. ου. ὁ, ἡ. inuentu difficilis. Ponitur pro difficilis ſimpliciter.

Δύσπορος. ου. ὁ. difficilis tranſitu uel acceſſu.

Δυσποτμία. ας. ἡ. infœlicitas.

Δύσποτμος. ου. ὁ, ἡ. infelix.

Δυσπραγέω. μ. ήσω. π. κα. infœlix ſum. Neutrum abſol.

Δυσπραγία ας. ἡ. infœlicitas, importunitas, inefficacia.

Δύσπρακτος. ου. ὁ. factu difficilis.

Δυσπραξία. ας. ἡ. infœlicitatis, proprie in rebus gerendis, ſors aſpera.

Δυσπρεπής. turpis, indecorus.

Δυσπρόσιτος. &

Δυσπρόσοδος. aditu difficilis, ferox, inacceſſus. (ctus.

Δυσπρόσοπτος. ου. ὁ, ἡ. difficilis uiſu, mali aſpe-

Δυσπρόσωπος. deformis.

Δύσριγος. ου. ὁ. qui perpetuo friget, frigoris impatiens. Strabo lib. 5. de aſino, δύσριγον γὰρ τὸ ζῶον. Cal. lib. 13. cap. 37.

Δυσσέβεια. ας. ἡ. impietas.

Δυσσεβής. έος. ὁ, ἡ. impius.

Δύσσειστος. inconcuſſus.

Δύσσοος. infœlix. (teſt.

Δυσσύνακτον. τό. quod difficulter colligi po-

Δυστάζω. parum ſtatuere ſcio.

Δυστάλαινα. ης. ἡ. miſeria.

Δυστάλαν. ανος. τό. miſerum.

Δυστάλας. ανος. ὁ. miſer.

Δυσταλίως. ſordide.

Δυστέκμαρτος. ου. ὁ, ἡ. difficilis coniectatu.

Δύστηνος. ου. ὁ, ἡ. infelix, miſer, nempe quod multum ſuſpiret.

Δυστοκεῖν. laborioſe parere. Ariſtoph. Ranis tranſlate poſuit, ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ, κακῶς πάσχειν.

Δυστοκία. ας. ἡ. difficultas pariendi.

Δυστόπαστος. ου. ὁ, ἡ. difficilis coniectatu. παρὰ τὸ τοπάζω.

Δύστοπος. difficilis, abſurdus.

Δυστραπελία. ας. ἡ. ineptitudo.

Δυστράπελος. ου. ὁ, ἡ. difficilis motu, rigidus.

Δυστραπέλως. implacite, contumaciter.

Δύστροπος. ου. ὁ, ἡ. difficilis.

Δύστρος. ου. ὁ. Martius menſis apud Maced.

Δυστυχέω. μ. ήσω. π. κα. infœliciter ago, infœlix. Neutr. abſol.

Δυστύχημα. ατος. τό. infortunium.

Δυστυχής. έος. ὁ, ἡ. infortunatus.

Δυστυχία. ας. ἡ. infœlicitas.

Δυσύπατος. bis conſul.

Δυσύποιστος. intolerabilis, δυσυποχώρητος.

Δυσυπόστατος. ου. ὁ, ἡ. inſuperabilis.

Δυσφανής. έος. ὁ, ἡ. obſcurus.

Δύσφατος. inominatus, tacendus, nefandus.

Δυσφημίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. ſũ infamis

Δυσφημίζω. μ. ίσω. π. ικα. maledico, diffamo famam ſpargo, male auguror.

Δυσφημία. ας. ἡ. infamia, maledicentia.

Δύσφημος. ου. ὁ, ἡ. maledicus, dirus, horrẽdus.

Δυσφόρατος. moleſtus, ſuſpicioſus.

Δυσφορέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. diſcrucior. Deponens.

Δυσφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. moleſte fero. Vnde Galeno δυσφοροῦντες, ægroti, implacidi & inquieti, quibus opponit τοὺς εὐφόρως ἔχοντας. Budæus Com.

Δυσφορής. έος ὁ, ἡ. &

Δύσφορος.ου.moleſtus,infelix.
Δυσφόρως.iniquo animo.
Δύσφραστος.υ.uix explicabilis.
Δυσφροσύνη.ἡ.angor.
Δυσφύλακτος.uitatu difficilis,ἄφυκτος.
Δύσφυσις.ἡ.ingenium improbum,praua natura.
Δυσφωνία.aſperitas uocis. Hæc orationi plerunq; magnificentiam conciliat,ut apud Homer. αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ. Sic apud Vergil. Fremet horridus ore cruentus.
Δυσφώρατος.ὁ.difficilis deprehenſu, hoc eſt potens quidem,ſeu tergiuerſator.
Δυσχαλής.merus,ἄκρατος.Item improbus,moleſtus.
Δυσχάριστος.ingratus.
Δυσχείμερος.ου.ὁ,ἡ.tempeſtuoſus, locus in quo difficulter hybernari poteſt,et in quo præ nimio frigore uix perdurare poſſumus.
Δυσχείρωτος.ου.ὁ.difficilis captu ſeu tractatu.
Δυσχεραινόμενος.odioſus,inuidioſus.
Δυσχεραίνομαι.&
Δυσχεραίνω μ.ανῶ grauiter & ægreſero, nõ libenter facio. Item indignabunde audio,Plutarch.in Cicerone, ὡς δὴ ἐπαινῶν δὲ,καὶ μεγαλύνων αὐτὸς ἑαυτὸν, ὑπὸ πολλῶν δυσχεραινόμενος. Vbi paſſiuè dixit, quaſi qui ægrè ab hominibus audiebatur, & inuiſus erat. Eſt etiam addubito,hæſito,rem difficilem eſſe cenſeo, Ariſtotel. τῶν μετὰ τὰ φυσ. Genitiuo conſtruitur Attice,ſed communiter datiuo, & actiue accuſatiuo.Budæus Com.
Δυσχέρεια.ας.ἡ.moleſtia,difficultas.Item δυσχέρειαι,dicuntur διαπορήματα & argutationes,& ἀντιλογίαι negotium differentiis exhibentes, Ariſtot.τῶν μετὰ τὰ φυσ. libro 3.& 10.& 12. Budæus Com.
Δυσχέρασμα.ατος.τὸ.idem quod δυσχέρεια.Plato in Phil.
Δυσχερέστερον.triſtius moleſtius.
Δυσχερής.έος.ὁ,ἡ.difficilis,moleſtus.
Δυσχερῶς.grauiter,difficulter.
Δυσχλαινία.ſqualida ueſtis & pannoſa.(ctus.
Δυσχραής.ὁ,ἡ.inutilis,ſqualidus, male tin

Δυσχρήστημα.τος.τὸ.incommodum.Cic.libro 1.de Finib. Incommoda(inquit) & commoda(ſic enim εὐχρηστήματα & δυσχρηστήματα appello) communia eſſe uoluerunt. Budæus Com.
Δυσχρηστία.non modo uſus intractabilitatem,aut in uſu atq; tractatione offenſionẽ ſignificat,ſed etiam uerſuræ faciendæ moleſtiam & difficultatem. Cic.ad Attic. Mirifica enim δυσχρηστία eſt propter metum armorum. Dictio à uerbo δυσχρηστέω deriuata.Budæus ibidem.
Δύσχρηστος.ου.ὁ,ἡ.inutilis,& cuius uſus ac tractatio difficilis eſt.ut Iſocra. τὴν ἐξουσίαν δύσχρηστον appellat,quia pauci imperio et dominatu rectè utuntur. Budæus ibid.
Δυσχρηστοῦμαι.&
Δυσχρηστῶ.uſu rei cuiuſpiam offendo, Athe. libro 1.Item incommode ac impedite uerſor. Idem, ἦν δὲ Μάρκελλος δυσχρηστούμενος ὑπὸ τῶν Ἀρχιμήδους κατασκευασμάτων, id eſt uexatus,conflictatus,impeditus. Bud. Commentarijs.
Δύσχυμος.υ.ὁ.inſipidus.
Δύσχωλος.ὁ.claudicans.
Δυσχωρία.ας.ἡ.malus locus,difficultas regionis.
Δυσχώριστος.ὁ.qui difficile ſeparatur.
Δυσώδης.εος.ὁ,ἡ.putridus,graue olens.
Δυσωδία.ας.ἡ.malus odor, fœtor, graueolentia.
Δυσώνης.ὁ.difficilis emptor.
Δυσωνοῦμαι.tenaciter & illiberali adiectione rem mercor.
Δυσώνυμος.ου.ὁ,ἡ.malus,infamis, mali nominis,execrandus.
Δυσωπέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.flector in animo,repudio,hæreo,ſuſpicor,reſiſto, reuerentiam habeo,moleſtè fero,turpiter metuo,uerecundor, iraſcor. Nam hoc uultu oſtendimus, qui ueluti ſpeculum animi. Veteres pro ſuſpicere tantum uſurpabãt, ſicut Plato in Phædro. Conſtruitur cum accuſatiuo.Bud.Com.
Δυσωπέω.μ.ήσω.π.ηκα.exoro,placo,dure loquor,flecto, perſuadeo,quod & καταδυσωπῶ di

πῶ dicitur, hæreo, hæſitabunde aſpicio, uiſum præſtringo, horribili ſpecie terreo, male inſpicio, ſanare poſſum, grauiter inſpicio, iuſtitiam uultu præ me fero. Bud. ibidem.

Δυσθέτησις. ιος. ἡ. placatio.

Δυσωπία. ἡ. uitioſus pudor, immodica uerecundia, inutile & pernicioſum ſilentium uehemens oris confuſio. Dicitur etiã difficultas aliquid certò comprehẽdendi, occurrente ſemper addubitatione, ut euenit in rebus diuinis. Budæus Com.

Δυσωπεῖν. τὸ. pudor.

Δυσωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. difficulter cuſtodio, duram noctem ago.

Δυσωχεῖν. indignari.

Δύτης. urinator, ὑγρὸς, uel βύθιος κολυμβητής. Budæus. Com.

Δυτικός. ῆ. ὁ. occidentalis. Ariſtote. uocat δυτικὰ ζῶα, quæ demergi in aquam ſolent

Δύω, Attice pro δύο, duo.

Δύω, & ἀποδύω, & δῦμι. μ. δύσω. ἀόρ. β. ἔδυν. ingredior, cingo, circundo.

Δυωδεκάς. άδος. numerus duodenarius.

ΔΩ.

Δῶ. per apocopen pro δῶμα.

Δώδεκα. duodecim.

Δωδεκάβοιος. ου. ὁ. duodecim boum precium ualens.

Δωδεκάδες θυσίαι. ſacrificia, quæ duodecim animalib. cõſtabant, ſicut θυσίαι è tribus.

Δωδεκαετής. ῆ. ὁ. duodecim annos natus.

Δωδεκάκις. duodecies.

Δωδεκάκρουνος. ου. ὁ, ἡ. habens duodecim fiſtulas & ſcaturigines. Athenienſes fontẽ eo nomine appellant, quem & ἐννεάκρουνον dixere & καλλιῤῥόην.

Δωδεκάμηνος χρόνος. annus.

Δωδεκαμήχανος. ου. ὁ, ἡ. duodecim artiũ uerſutus.

Δωδεκατημόριον. ου. τὸ. duodecima pars.

Δωδεκάτη. feſtum quoddam Athenis, quod & χόας uocabant.

Δωδεκαδάκτυλον. inteſtinum ſtatim ex pyloro exortum, quod Gal. etiam ἔκφυσιν appellat.

Δωδεκάφυλον. ου. τὸ. duodecim tribus.

Δωδεκηΐς. ίδος. ἡ ſacrificium ex duodecim animalibus.

Δωδώνη. ης. ἡ. Dodona ſylua Epiri, & urbs.

Δώῃν, pro δοίην. darem, per ectaſm.

Δωλοφονία, & δωλόνυκα antiquè. clancularia & nocturna cædes.

Δῶμα. ατος. τὸ. domus, ſtructura, cubiculum, tectum.

Δωμάτιον. ου. τὸ. ibidem.

Δόμησις. ædificium.

Δωμητύς. ἡ. apparatus, κατασκευή.

Δωρεά. ᾶς. ἡ. donum, uel largitio.

Δωρεάν. gratis.

Δωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. dono, χαρίζομαι. Datiuo uel accuſatiuo iung.

Δωρηματικός. ῆ. ὁ. munificus.

Δωρητός. ῆ. ὁ. muneribus corruptus.

Δωριάζειν. nudari. Dictum à Spartanis puellis, quæ cum ſaltarent aut exercerentur ueſte pellucida tegebantur, ut ferè totum corpus tranſpareret. διὰ τὸ τὰς δωριεῖς χρῆσθαι οὕτως.

Δωριεύς. ιος. ὁ. Dorienſis.

Δωρίζειν, Dorico modo canere.

Δώριον. ου. τὸ. Dorium, cantilena ad uirtutem incitans, nomen ciuitatis.

Δωρική. armaturæ genus.

Δωρίς. ίδος. ἡ. lingua Dorica. Eſt & nymphæ nomen.

Δωριστί. Doricè.

Δωροβόρος. ὁ. doniuorus, princeps corruptè iudicans.

Δωροδοκεῖσθαι. muneribus allici corrumpi largitionibus. Item δεκάζομαι, accipio munera corrumpentia & ſordida. Et Dinarchus contra Demoſt. δωροδοκούμενον uocat, quod ſordide acceptum eſt. Budæus Commentarijs.

Δωροδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuſcipio, & do munera in corruptionem, corrumpo muneribus. Budæus ibidem.

Δωροδοκία. ας. ἡ. largitio in corruptionem iudicis, crimen & iudicium contra iudices numarios & ſordidos apud Lyſiam. Sic Vlpian. Si per gratiam aut ſordes magiſtratus ius non dixerit. Budæus ibidem.

Δωροδόκος. ου. ὁ. & corrumpens, & corruptus muneribus.

Δῶρον.ου.τὸ donum. Item palmus apud ueteres. Unde δεκαδώρῳ ἁμάξῃ apud Heſiod. pro curru decem palmorum. Item ramus in cornibus cerui. Hinc ἑκκαιδεκάδωρα κέρα apud Homerum.

Δωροφάγος.ου.ὁ. doniuorus, numularius, ſordidus, corruptus, munera deglutiens. Epitheton principis apud Heſiodum.

Δωροφορέω. largiri, dona contribuere.

Δωρεῦμαι, Dorice pro δωροῦμαι. dono.

Δώς.ἡ. datio, dos. Eſt autem indeclinabile.

Δῶσι, pro δῷ. det.

Δυσιάρη. infauſta, κακὰ δεδωκ.

Δώσων. cognominatus fuit Antiochus ex Macedonum regibus quidam, quod multa promitteret, pauca impleret, quaſi daturus.

Δωτινάζω. dona accipio.

Δωτίνη.ης.ἡ. munus, & propriè quod conſumitur, & non longo tempore ſeruatur, ut uinum, ueſtis.

Δωτύς.ύος.ἡ. cibus, τροφή.

Δώτωρ.ορος.ὁ. dator munificus.

Δώωσι, pro δῶσι.

ΕΑ.

Ε Ipſum, ſeipſum. accuſatiuus eſt ab οὗ.

Ἐάα. pro ἐᾶ, per pleonaſmū ultimi α.

Ἔα. eram, ſine, eſto.

Ἐά. bona, propria ſuijpſius.

Ἔαγα, pro ἦγα, reſolutione longæ uocalis in duas breues, ab ἄγω. fregi.

Ἐάγην. fractus ſum. Deducitur autem ab ἄγω, id eſt κλῶ, συντρίβω, uel ἄσσω cuius futur. ἄξω, & ἀόρ. β΄. ἦγον. In paſſiua uoce ἤγην. ἤγης, ἤγη: et διαλύσει τοῦ η εἰς ε καὶ α, ἐάγην.

Ἕαδε. placuit, demulſit. ab ἅδω, id eſt ἀρέσκω, & in præt. med. ἧδα, ἧδας, ἧδε: & reſolutione ἕαδα. δας. δε.

Ἑαδώς.ότος. placitus, ut ἑαδὼς μῦθος. Participium autem eſt præt. medij ab ἅδω, unde ἧδα. uel ἕαδα.

Ἑακὸς.ὁ. relinquens, auerſatus, dolens.

Ἐαλὴς. moleſtus, fractus.

Ἑάλωκα, Attice per διάλυσιν ab ἥλωκα præterito uerbi ἁλίσκω. damnatus ſum, captus ſum. Bud. Com.

Ἑαλωκότες. damnati.

Ἑάλων. ἀόρ. Attice pro ἥλων ab ἁλίσκω. captus fui.

Ἑάλω κλέπτων, & ἑάλω κλοπῆς, & ἑάλω ἐν χερσὶν ἔχων φῶρα, id eſt αὐτόφωρος ἁλοὺς, [illegible]. Budæus Com.

Ἐὰν. ſi, & ἀντὶ τοῦ ἄν. Bud. Com.

Ἐὰν δὲ, pro ἀλλ' ἄρα. Demoſt. θάῤῥει νὴ Δία φήσαι τίς ἄν, οὐκέτι τοῦτ' ἔστιν ὑβρισθῆναι. ἐὰν δὲ, τότε ὀργιεῖσθε, νῦν ἀφέντες; At enim dicet aliquis, confide, iam ſecurus es ſimilis iniuriæ. Quid igitur ſi idem iterum admittat, tunc ne iram ueſtram exercebitis in eum quem uos nunc impunè abire ſiueritis? Budæus ibidem.

Ἐὰν δὲ δή. ſi uerò.

Ἑανός.οῦ.ὁ. ueſtis ſplendida & muliebris peplus. Item ſubtilis, uarius.

Ἐάνπερ. ſi.

Ἕαται. ſedent.

Ἔαξα. fregi ab ἄγω.

Ἔαρ.ρος.τὸ. uer. poëtice ἦρ.

Ἐαρίζω. ueris tempore alicubi dego.

Ἐαρινός.ῦ.ὁ. uernus.

Ἐαρίδες. cantharides.

Ἐάριον.τὸ. uernum, roſa.

Ἐαρός. peluis.

Ἔασι, Ionice pro εἰσί. ſunt.

Ἐάσω. dimitto.

Ἕαται, ſedent, & ſederunt. Eſt enim uel tertia perſona plur. præſ. ab ἧω id eſt καθίζομαι, & paſſiua uoce ἧμαι, & κράσει ἧμαι, ἧνται, ἧνται, & Ionice ἕαται. Vel tertia perſ. plur. præt. perf. ſicut πεποίηνται, & πεποιήαται.

Ἑαυτὸν. ſemet, & temet. Pronomen compoſitum ab ἑ, id eſt ſe, & αὐτὸς, ipſe, & caret nominatiuo. Ponitur autem ſubinde pro αὐτὸν. Demoſth. ὡς ὅτι ἂν δέῃ ἑαυτῷ ποιῶν. Budæus Com.

Ἑάφθη. coniunctum eſt. ab ἅπτομαι.

Ἐάω. ᾶ. μ. άσω. ἀόρ. ά. ἄακα. π. κα. sino, permitto, ἐᾶ λέγειν, omitto. Neut. abſol.

Ἐάων. τῶν. ab ἐά. nomin. plur. bonorum. δωτῆρες ἐάων, epitheton deorum, frequens Homero.

E B.

Ἑβδομαῖος, ὁ. ἕβδομος. ſeptimanus.

Ἑβδομάς. άδος. ἡ. ſpacium ſeptem dierum, & numerus ſeptenarius.

Ἑβδομεύειν. ſepsimum diem celebrare.

Ἑβδόματος. ε. ὁ. ſepsimus.

Ἑβδομήκοντα. ſepsuagința.

Ἑβδομηκοντάκις. ſepsuagies.

Ἑβδομηκοντούτης. ſeptuagenarius.

Ἑβδομηκοστός. ε. ſepsuageſimus.

Ἕβδομος. ε. ſeptimus, ἕβδομον ἡμιτάλαντον, talenta ſex & ſemis. Bud. de Aſſe.

Ἐβένινος. ε. ὁ. ebeninus.

Ἔβενος. ε. ἡ. ebenus, ligni genus.

Ἐβίσκος. hibiſcus, malua, althæa.

Ἑβραΐζω. loquor, ſiue uiuo more Hebræorũ.

Ἑβραῖος. ε. ὁ. Hebræus.

Ἑβραϊστί. Hebraicè.

Ἕβρος. Ebrus, fluuius Thraciæ, è Rhodope monte ortus.

E Γ.

Ἐγανύθην. gauiſus fui. à uerbo γάνυμαι.

Ἔγγαλον. τὸ. ouis lac habens.

Ἐγγαμεῖν. alienam domum ingredi.

Ἐγγαμίζω. μ. ίσω. π. ικα. nuptui trado, deſpondeo.

Ἐγγανᾶται. corruptus eſt.

Ἐγγαστρίμυθος. υ. ὁ. ἐγγαστριμάντις, authore Suida, quem alij τὸν πύθωνα appellant, & uentriloquus in Decretis, Cauſa 26 q. 5. dicitur. Hoc autem nomine ſignificatur, qui è pelui, uel ex alio genere uaſis, uaticinia capit. γάστρα enim genus uaſis eſt. Aut certe, qui in uentre dæmonem habet, reſponſa interrogantibus dantem. Cælius libro 5. capite 10

Ἐγγαστρίται. dicti ſunt diuinaculi omnes, ab Euryde, cui ἐγγαστρίμυθος cognomen.

Ἔγγαυρος. humidus, recens, immaturus.

Ἐγγέγαα, præt. med. ab ἐγγίνομαι. innatus ſũ.

Ἐγγεγραμμένοι. dicuntur οἱ κατάδικοι, καὶ ἐγγεγραμμένοι, inquit Pollux. Ἐγγεγραμμένοι θεοὶ dij maiorum gentiũ quaſi iã inde ab initio in deorum albo connumerati. ἐγγεγραμμένοι ἐν ἀκροπόλει, in arcem relati, uel quorum nomina Athenis, in arcẽ relata, quemadmodum Latinis in æraria relati. Bud. in Annot. & Com.

Ἐγγεγυμνασμένος. exercitatus, probatus.

Ἔγγειος. υ. ὁ. terrenus.

Ἐγγειόφυλλος. υ. ὁ. humi habens ſerpẽtia folia.

Ἐγγεράω. inſeneſco.

Ἐγγελᾶν. irridere.

Ἐγγενής. έος. ὁ, ἡ. conſanguineus, ingenitus, innatus.

Ἐγγήραμα. ατος. τὸ. ſenectus.

Ἐγγηράσκω. idem quod ἐγγεράω.

Ἐγγιάζω. ἀντιφωνῶ.

Ἐγγίζω. μ. ίσω. π. ικα. appropinquo, inſto, adſum, in propinquo ſum. Neutr. datiuo.

Ἐγγίνομαι. innaſcor, intus generor. Depon. datiuo.

Ἐγγινόμενος. ingenitus, ingeſtus.

Ἔγγιον. propius, ἐγγύτερον.

Ἔγγιστα. proxime.

Ἐγγλαυκόω. inſpicio.

Ἐγγλισρός. ε. ὁ. lentiginoſus.

Ἔγγλυσις. ιος. ἡ. ingulatio, inglutitus. Herod. de loto ſcribens, ἔστι δὲ (inquit) ἡ ῥίζα ἐδωδίμη, καὶ ἐγγλύσσει ἐπιεικέως ἐὸν στρογγύλον.

Ἐγγλύσσω. edulco, ἐγγλυκάζω.

Ἐγγλύφω. inſculpo.

Ἐγγλωττογάστωρ. ορος. ὁ. qui lingua & arte dicendi uictitat.

Ἐγγονεῖν. agere, feſtinare.

Ἐγγόνη. ης. ἡ. neptis.

Ἔγγονος. υ. ὁ. nepos, poſterus, τέκνα τῶν τέκνων.

Ἐγγόργωψ. ὁ. aſpectu truci.

Ἔγγραπτος. υ. ὁ. ἡ. conſcriptus.

Ἐγγραύλις. piſcis ex aphyarum genere.

Ἐγγράφεσθαι. dicuntur qui publicè inultantur, id eſt οἱ ὀφλόντες. Ἐγγράφεσθαι εἰς ἄνδρας eſt, quod Romani uocant uirilem togam ſumere.

Ἐγγράφω. inſcribo, quo utebantur in liberorũ profeſsione. Liquet enim ex Demo. ἐγ-

γραφὴν ſuiſſe profeſsionem & apud phratoras & apud populares. Significat etiam τὸ προσγράφειν, id eſt adſcribo, addo, ut apud Demoſt. Ἐγγράφω τοῦτο εἰς τὸ ψήφισμα. Et pro ἀπογράφειν, καὶ καταγράφειν, καὶ καταλέγειν, hoc eſt in numeros militares referre, aut inter claſſiarios. Accipitur etiam pro ζημιοῦν, mulctæ damnor & indicor, ſicut ἐγγράφεσθαι. Et pro inſcribo, id eſt ſacrifico, ἀμύττω. Theophraſt. libro γ. πάλιν ὑπὸ τὸν φλοιὸν ὑποδυόμενοι σκώληκες, ἐπιπολῆς ἐγγράφουσιν. Hoc Catullus conſcribillare uocat, Inuſta turpiter tibi flagella conſcribillent. Bud. Com.

Ἐγγράφως. aduerbial. cum ſcriptis.

Ἐγγριμᾶσθαι. exequias obire mortuis.

Ἐγγυαλίζω. trado in manus, inſero, præbeo, figo in membris.

Ἐγγυᾶσθαι. deſpondeo, & de patre dicitur filio ſuo uxorem ſtipulante, hoc eſt μνηστευομένῳ, quod & ἐγγυᾷν dicitur. Sic Teren. in Andr. Nam aliam ei pater deſponderat. Ἐγγυᾶσθαι γυναῖκα etiam eſt deſponſā accipere & ducere. Demoſt. ἐγγυᾶται ὁ πατὴρ τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ. Refertur etiam ad alia, ut ἐγγυᾶσθαι δίκην, uadimonium promittere. Et Plut. in Symp. καὶ τὸ γῆρας ἐν ἀξιόπιστον ἐγγυᾶσθαι τὴν ἀναβολὴν τοῦ λόγου, Senex homo non ſatis locuplex ſponſor eſt rei in futurum reijciendæ, quia morti ſemper obuius eſt. Et ἐγγυᾶσθαι τὰς πράξεις, Demoſt. ſpondere opera perfectum iri. Ita ut ſit cuiuſque rei aut conſilij euentum in ſe recipere, & polliceri. Sic ἐγγυῶμαί σοι τοῦτον, uel πρός σε, fide iubeo pro eo apud te: & ἐγγυῶμαι τὸ μέλλον, recipio in me hoc futurum. Budæ. in Annot. & Com.

Ἐγγυάω. μ. άσω. π. ακα. do fidem, promitto. ἐγγυῶ τὴν κόρην, deſpondeo filiam, uel etiam deſponſam trado. Bud. ibidem.

Ἐγγύδιον. propinquum.

Ἐγγύη. ης. ἡ. fideiuſsio, promiſſio, ſponſalia. Ἐγγύην ὁμολογεῖν, uadimonium promittere, quod etiam dicitur δίκην ἐγγυᾶσθαι καὶ ἀναδέχεσθαι. Budæus Commentarijs.

Ἐγγύησις. εως. ἡ. fideiuſsio, uadimonium.

Ἐγγυητής. οῦ. ὁ. fideiuſſor. Ἐγγυητὰς καταστῆσαι fideiuſſores dare. Budæus Com.

Ἐγγυητός. οῦ. ὁ. promiſſus.

Ἐγγύθεν. de propè, cominus.

Ἐγγύθι, poëtice pro τοῦ ἐγγύς. prope.

Ἐγγυθήκη, uel ἐγγυοθήκη. dicitur à Luciano ſcrinium, in quo ueluti in fideiuſſione deponimus numos, & precioſam ſupellectilem.

Ἔγγυον. tutum.

Ἔγγυος. ου. ὁ. ſponſor.

Ἐγγὺς, propè. ἐγγὺς τούτων, affine his.

Ἔγγυσα. καὶ

Ἐγγυτάτω. proximè. ἐγγυτάτω γένει ὄντες, & οἱ ἐγγύτατα γένους, qui proxime contingunt defunctum. Bud. Com.

Ἐγγύτερον. ſimilius, propius.

Ἐγγυτέρω propius. Genitiuo iung.

Ἐγγώνιοι. οἱ. quadrilateres, triangulares.

Ἐγείρομαι. μ. οῦμαι. ſurgo, reſurgo, ſuſcitor.

Ἐγείρω. μ. ερῶ. ἀόρ. α. ἤγειρα. π. ερκα. ſuſcito, incendo, erigo, urgeo.

Ἔγρετο, pro ἠγείρετο. [illegible].

Ἐγρηγορεῖν. uigilare.

Ἔγερσις. εως. ἡ. excitatio, reſurrectio, extructio.

Ἔγισα. uallum, & munimentum, quod in bello lapidibus, lignis & puluere congeſtis excitatur.

Ἐγέγαρος, & ἐγκέγαρχος. hilaris, lætus.

Ἐγηγερμένος. ſurgens.

Ἐγκρατός. οῦ raptor.

Ἐγκαθιδρύω. μ. ύσω. π. υκα. impono, colloco, ædifico. Accuſ.

Ἐγκαθελεῖν. capere, deijcere.

Ἐγκαθείργνυμι. includo, coërceo.

Ἐγκάθετος. ου. ὁ. inſidiator.

Ἐγκαθεψόμενος. ου. incoctus.

Ἐγκάθημαι. inſideo.

Ἐγκαθίζω. inſideor, aſsideo dicendi gratia.

Ἐγκαθίημι. dimitto, immitto, ſubmitto.

Ἐγκάθισμα. uuluas procidenteis uocat Pli. quod & inſeſsio dici poteſt.

Ἐγκαθίστημι, interſum.

Ἐγκαίω.

Ἐγκαίνια.ων.τὰ. dedicatio cuiuſcunq; rei, uel feſtum, quo res qualiſcunq; innouatur, encænia.

Ἐγκαινίδες.αἱ.ligna quædam in naui.

Ἐγκαινίζω.μ.ίσω.π.ικα.innouo. Accuſ.

Ἐγκαίομαι.μ.καύσομαι.π.καυμαι.caleſco.

Ἐγκαίρως.opportunè.

Ἐγκαλέω.μ.έσω.π.ἐγκέκληκα.accuſo, actione peto, in ius uoco, crimen intento. Eſt etiam aliquando extra forum quouis modo expoſtulare, criminari, conqueri, uitio uertere, improbare, reprehendere. Vnde ἐγκαλεῖσθαι paſsiue, pro in iudicium uocari, actione conueniri, Demoſth. πρὸς φόρμ. Item incuſari, opprobrium pati, Grego. Bud. Com.

Ἐγκαλινδέω.μ.ήσω.π.κα.inuoluo.

Ἐγκαλλωπίζομαι.μ.ίσομαι.π.σμαι.glorior, arrogo, mihi placeo. Plutarch. ἀγαθὸς ὢν ἐγκαλλωπίζεσθαι τοῖς αἰσχροῖς. In rebus turpibus ſibi placere, ac ſeſe oſtentare. Idem propemodum per ὡραΐζομαι ſignificatur. Bud. Com.

Ἐγκαλλώπισμα.τὸ.ornamentum.

Ἔγκαλον.ου.τὸ.inſtrumentum ad colligandos ſentium pedes, cippus. ἐγκαλοσκελεῖς, qui ita ligati ſunt.

Ἐγκαλούμενος.reus.

Ἐγκαλυπτήρια.τὰ.uidentur dici quæ dantur cum puella obuelata nolit uideri, quod ſanè congruit deformi. Cælius libro 11. capite 60.

Ἐγκαλύπτομαι.μ.ψομαι.π.μμαι.occulto intimè. Item αἰσχύνομαι, pudore afficior, Aeſchy. περὶ παραπρ. Sumptum ab ijs, quos cum pudet, faciem tegere manu, uel perfricare frontē ſolent, id quod proprie hoc uerbum ſignificat, ut Plut. de Pompeio moriente, εἰπὼν δὲ μηδὲν, ἀλλ᾽ ἐγκαλυψάμενος, παρέδωκεν ἑαυτόν. Bud. Com.

Ἐγκαλύπτω.intego, obuelo, ἐγκαλύπτομαι.

Ἐγκαναχίζεσθαι. cum clamore & geſtibus lætari.

Ἐγκάναξον. infunde.

Ἐγκανθὶς.ίδος. eſt cum maioris anguli, ſeu canthi caruncula excreſcit iuſto amplius et ad nares protuberat. Id quod præcipuè patiuntur οἱ θαλασσουργοί. Vocant etiam ἐγκανθίδας canthorum radices, qui etiam ἐπικανθίδες. Cæterum qui prope naſum adiacēt, rhauteres uocantur, ab humoris inſperſione, aut πηγαὶ, id eſt lacrymarum fontes quidam.

Ἐγκάπτω.auidè deuoro, Ariſtoph.

Ἔγκαρ.αρος.cerebrum, pediculus. Homerus τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ, Valde contemno ſicut pediculus, aut cerebrum contemnūtur. Nam Athenienſes omnino ab eo abſtīnent, præſertim ſuillo. Alij legunt ἐν καρὸς, & κάρα quoq; pediculum exponunt, aut κῆρα, ἤγουν θάνατον. Cælius libro 2. capite 24.

Ἐγκάρδιον.quod medium in lignis eſt, & quaſi medulla.

Ἐγκαρπεῖς.ferax, fœcundus.

Ἔγκαρπος.ου.ὁ,ἡ.fructuoſus. Apud Vitru. encarpos inter Ionicæ columnæ ornamenta legimus, Baſi (inquit) ſpiram ſuppoſuerūt pro calceo, capitulo uolutas, uti capillamento concriſpatos cincinnos propendentes dextra & ſiniſtra collocauerunt, et cymatijs & encarpis pro crinibus diſpoſitis frontes ornauerunt.

Ἐγκαρσίχολος.iracundus.

Ἐγκάρσιος.obliquus.

Ἔγκας.τὰς.ulnas. Alij ἐγκὰς aduerbialiter ſcribunt, ἀντὶ τοῦ ἐν βάθει.

Ἔγκατα.ων.τὰ.uiſcera, inteſtina.

Ἐγκαταβιῶναι.uiuere.

Ἐγκαταδῦναι.dimittere.

Ἐγκαταζεύγνυμι.μ.ζω.π.χα. iūgo, accommodo, adiungo, adapto. Acti. accuſ.

Ἐγκατακλείω.includo.

Ἐγκατακλίνω.μ.ινῶ.π.ικα, inclino.

Ἐγκαταλαμβάνω.circumuenio.

Ἐγκαταλέγω.μ.ξω.π.χα. reduco in numerum.

Ἐγκατάλειμμα.τὸ. reliquiæ, monumentum, μνημόσυνον.

Ἐγκαταλειμμένον. pro derelicto habitum.

Ἐγκαταλείπω.μ.ψω.π.λοιπα.&

Ἐγκαταλιμπάνω.relinquo, in diſcrimine de-

ſero. Accuſ.

Ἐγκαταμίγνυμι. &

Ἐγκαταμιγνύω. μ. ίξω. π. ιχα. miſceo.

Ἐγκαταπήξας. ὁ. qui infigit.

Ἐγκαταπλέκω. inſero.

Ἐγκατασβεσθῇ. extinguatur.

Ἐγκατασκευάζομαι. inſtruo.

Ἐγκατάσκευος λόγος. oratio concinna, et compoſita, & opificij rhetorici plena, cui opponitur ἀκατάσκευος. Budæus Com.

Ἐγκατασκήπτειν. graſſari.

Ἐγκατιδεῖν. perſequi, Ionice.

Ἐγκαταστοιχειόω. μ. ώσω. π. ωκα. infigo elementum, imprimo principium.

Ἐγκαταχώννυμαι. ſacrifico, fodio.

Ἐγκατατίθεμαι. repono.

Ἐγκατέχειν. inſiſtere, inducere.

Ἐγκατοικίδιος φύλαξ. domeſticus, cuſtos.

Ἐγκατοικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. intus muro, ædifico. Actiu. accuſ.

Ἔγκατος. ου. ὁ, ἡ. interior.

Ἐγκαυμένας. τὰς. combuſtas.

Ἐγκαύματα. inuſtiones, puſtulæ, ſcoria argenti.

Ἔγκαυσις. εως. ἡ. æſtus.

Ἐγκαύστης. ου. ὁ. pictor, ſculptor, inuſtor.

Ἐγκαυστική. pingendi ratio, quæ inuſtaria dicitur.

Ἐγκαυστόν. genus picturæ dictum ab urendo. Cælius lib. 4. capite 11.

Ἐγκαύτης. ου. ἡ. pictura inuſta. Plin. lib. 35. ca. 10. Picturæ ſuæ inſcripſit encauten.

Ἐγκαυχάομαι ήσω. π. ηκα. glorior. Datiuo.

Ἔγκαφος. ὁ. morſellus, bolus, fruſtulum quod ore accipitur. à κάπτω.

Ἔγκειμαι. incumbo, impendeo, ingruo, concupiſco, urgeo, inſto. Sicut Terent. Ille inſtat factum.

Ἐγκέκμηκος. ου. ὁ. moleſtus, moleſtia affectus.

Ἐγκεκαυμένος. depictus, inuſtus.

Ἐγκεκλεμμένος. ὁ. ſurreptus.

Ἐγκεκοισυρωμένος. ἀπεψυχαγωγημένος, τετρυφηκὼς, κεκοσμημένος, nimis accuratè ornatus. A κοισύρα quadam diuite, & maxime molliter uiuente Alcmæonis uxore.

Ἐγκεκορδυλημένος. inuolutus, contortus, plagis contuſus. Ariſtoph. Nebu. à κορδύλη, quod Cypris tegumentū capitis ſonat, cincinnum. Nonnulli uibicem, atq; tumorē, interpretantur.

Ἐγκεκυφότες. obſtipo capite, è κύπτω.

Ἐγκελεύω. hortor, incito. Xenop. ἐν κύρ. ἐν δὲ τούτῳ ἐγκελεύσειν τοῖς ἵπποις, καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀκοντίοις. Dicitur ἐγκελεύεσθαι etiam uoce paſſiua. Bud. Com.

Ἐγκέλευσμα. ατος. τό. adhortatio, inhortamentum.

Ἐγκέλευστος. ου. ὁ. iuſſus.

Ἐγκεντίδες. obliquæ tabulæ.

Ἐγκεντρίζω. μ. ίσω. π. ικα. inſero arbores. Dicitur etiam ἐμβάλλειν, ἐμφυτεύειν, ἐμφυλίζειν, & ἐνοφθαλμίζειν. Accuſ.

Ἐγκεντρίς. ίδος. ἡ ſtimulus, aculeus, calcar, retinaculum ferreum, quo qui ſcandit uti aliquando ſolet.

Ἐγκέντρισις. εως. ἡ. inſertio.

Ἔγκεντρος. ου. aculeatus.

Ἐγκέφαλος. ου. ὁ. cerebrum.

Ἐγκεχάριστο traditus eſt.

Ἐγκέχοδα. cacaui. præt. med. ἀπὸ τοῦ χέζω.

Ἐγκηνῶτις apud Plut. uidetur dictio facta eſſe ex his uerbis ἐν κήνῳ τίς. apud Ceos autem mos fuit, ut qui magiſtratum inirent, epulum exhiberent populo. Quod ſiquando plures eſſent magiſtratus, dies inter ſe ſe diſtribuebant, itaq; ſibi occurrentes rogabāt, quis dies: ea uox poſtea in uulgi locum ceſſit.

Ἐγκιλικίζομαι. moroſus ſum, moribus Ciliců utor.

Ἐγκιλικίσμα. ἐγκαγχίσμα.

Ἐγκινούμενος. impediens.

Ἐγκισσάω. coitum, & conceptum appeto.

Ἐγκίσσησις. coitus, conceptio.

Ἐγκλαστείδια. τὰ. genus ornamēti muliebris.

Ἐγκλείω. μ. είσω. π. εικα. includo, illuſtro. Ac.

Ἐγκλήμαρος. contentioſus, rabula.

Ἐγκλησίε. ἡ. deſiderium.

Ἐγκληθείς. ὁ. accuſatus.

Ἔγκλημα. ατος. τό. culpa, crimen, conuicium, expoſtulatio, accuſatio, actio, petitio, libellus actoris, id eſt τὰ ἐγκαλούμενα, & quæ

tum̃ iudiciaria perſecutio dicitur. Vnde ἐν ἐγκλήμασιν ἄν ſic dicitur, ut ἐν αἰτίαις ἄν, hoc eſt crimina, & controuerſias pati. Διαλύεσθαι τὰ ἐγκλήματα, decidere & tranſigere cauſam. Φεύγειν ἔγκλημα τῆς δειλίας, in ſuſpicionem & culpam, uel reprehenſionem timiditatis uenire. Ἀναδέχεσθαι τὸ ἔγκλημα καὶ τὰ ἐγκλήματα, τὸ αἰτίαν ἐνδέχεσθαι. id eſt in ſe crimen recipere, crimini ſe offerre, agnoſcere rẽ perpetratam, & ſe mandatorem profiteri. Budæus Commentariјs.

Ἐγκληματικὸς ἀνήρ. querulus, expoſtulator, litigioſus. Budæus ibidem.

Ἔγκληρος. hæreditarius, diues.

Ἔγκλητος. ἡ ἐπὶ σύνοδον παραίτησις.

Ἐγκλίζω. aliena elargior.

Ἔγκλιμα. ατος. τὸ. locus in naui, cui innititur gubernator.

Ἐγκλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. inclino.

Ἔγκλισις. ιος. ἡ. inclinatio, & unum ex uerbi accidentibus.

Ἔγκλυσμα. ατος. τὸ. clyſter.

Ἔγκνισμα. τὸ. quid ſit, uide Plutarc. in Problematis.

Ἐγκοιλαίνω. cauo.

Ἐγκοίλιον. ου. τὸ. inteſtinum.

Ἐγκοίλια. τὰ. interdum manuum interna.

Ἐγκοιλος. concauus.

Ἐγκοσμέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuperfluè orno. Actiu.

Ἐγκολάπτω. μ. άψω. π. αφα. inſculpo.

Ἐ κολπίζεσθαι. inſinuare.

Ἐγκολπίαι. αἱ. uenti qui è mari ueniunt per ſinus.

Ἐγκομβωθείς. ligatus.

Ἐγκόμβωμα. ατος. τὸ. genus ueſtis, qua ſerui utebantur, ὁ δεσμὸς τῶν χλαίνων. Athenienſes ἄχλαβον uocant, alij κοσύμβη. Vnde et ἐγκομβώσασθαι, ἐνδύσασθαι. D. Petrus pri. epiſt. ἐγκομβώσασθε τὴν ταπεινοφροσύνην.

Ἔγκομμα. offenſio, πρόσκομμα.

Ἐγκονίω. μ. ίσω. π. ικα. accelero, ſtudeo, puluere impleo. Inde ſumptum, quòd properantes puluere inficiũt pedes. Neu. abſol.

Ἐγκονίδες. famula. ἀπὸ τοῦ κονιᾶν τὸ ἐνεργεῖν.

Ἐγκοπεύς. ιος. ὁ. celtes, cælum, inſtrumentum incidendis rebus accommodũ. ἀπὸ τοῦ κόπτω.

Ἐγκοπή. ῆς. ἡ. interciſio, interruptio, offenſio.

Ἔγκοπος. ὁ. laborioſus, difficilis.

Ἐγκόπτω. μ. όψω. π. οφα. impedio, retraho, obſto, indo, interpello loquentem, quod & interfari dicitur. Bud. Com.

Ἐγκορδυλέω. μ. ήσω. π. ηκα. inuoluo. Accuſ.

Ἐγκορδάζω. obarieto.

Ἐγκοσμέω. orno, ordino.

Ἐγκότημα. ira, inſania.

Ἐγκοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. moleſtus ſum, grauiter iraſcor. Neutr. datiuo.

Ἔγκοτος. ου. ὁ. inimicus, inconciliabilis, iracũdus.

Ἐγκοτύλη. luſus nomen eſt, quo uicti uictorum genua manuum excipientes cauitate, geſtabant. Cæl. libro 14. cap. 60.

Ἐγκραγόντες. οἱ. inclamantes.

Ἐγκράζω. μ. άξω. π. αχα. inclamo, Neutrum datiuo.

Ἐγκρασίχολος. birioſus, iracundus.

Ἐγκράτεια. ας. ἡ. καὶ ἐγκρατὲς. τὸ. continentia, temperantia, moderatio.

Ἐγκρατεύεσθαι. temperantem eſſe, tolerare.

Ἐγκρατέω. μ. ήσω. π. ηκα. contineo, id eſt continens ſum. Neut. genit.

Ἐγκρατής. έος. ὁ, ἡ. potens, abſtinens, continẽs compos.

Ἐγκρατῶς. τὸ καρτερικῶς.

Ἔγκρηνος. cauus, uacuus.

Ἐγκρίνομαι. approbatus aſſumor, eligor.

Ἐγκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. approbo, allego, admitto decurio, adopto. opponitur τῷ ἀποκρίνω. Budæus Com.

Ἐγκρίς. ίδος. ἡ. bellarium ex oleo melle admixto.

Ἔγκρισις. ſacrum certamen.

Ἔγκριτος. in ordinẽ, in numerumq; redactus. ἔκκριτος uerò eſt electus, approbatus, præcipuus, eximius, primarius. Bud. Com.

Ἐγκρούω. ad numeros incedo, ſalto.

Ἐγκρυπτάζειν. abſcondere.

Ἐγκρυφίας. ου. ὁ. panis ſubcineritius. Cæl. lib. 15. capite 7.

Ἐγκταί. οἱ. pictores.

Ἔγκυδον. τὸ. celebre, clarum.

Ἐγκύειν. prægnantem eſſe.

Ἐγκυκάω. commiſceo.

Ἐγκυκλέω.gyro,circumuolo.

Ἐγκύκλημα pegmatis ſpecies erat ſubiectis rotis,quo circumacto,quæ intus acta fuiſſent,ſpectatoribus oſtendebantur.

Ἐγκύκλια.quæ plerunque uerſantur in uita & uſu domeſtico.Latinè dici poſſunt obuia,translatitia,triuialia,quotidiana.Ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις ἐνταχθεὶς,in ordinem miniſteriorum,artificiorumq́ ſeruilium coactus. Budæus Commentarijs.

Ἐγκύκλιος.ου.in orbem factus,circularis,in ordinem redactus,non egregius,aut eximius,plebeius,uilis.Cælius libro 13.capite 48.Vnde ἐγκύκλιοι ἀρχαὶ dicuntur magiſtratus,qui ſortito deferebantur,quaſi in orbem redeuntes,uel quaſi uulgares. Budæus Commentarijs.

Ἐγκύκλιος παιδεία,ſiue ἐγκυκλοπαιδία,quaſi orbiculata diſciplinarum ſeries,ueluti ductus quidam ſcientiæ ex multis diſciplinis conſertus,& aptus. Budæus in Aſſe, Annot.& Com..

Ἔγκυκλος.ὁ,ἡ.idem quod ἐγκύκλιος..

Ἐγκυκλούμενος .incluſus.

Ἔγκυκλον.τὸ.ueſtis quædam.

Ἐγκυλίομαι.uerſor,inuoluor,aſſiduus ſum. Xenoph.εἰς ἔρωτας ἐγκυλισθέντες. Budæus Commentarijs..

Ἐγκυμονέω.μ.ήσω.π.ηκα. prægno,fero uterum.Neutrum.

Ἐγκύμων.ονος.ὁ.&

Ἔγκυος.ου.prægnans,uterum ferens.

Ἐγκυρέω.μ.ύρσω.π.υρκα.incido,obuio.

Ἔγκυτι.cutetenus,in cute,ad cutem,propè. ἐν χρῷ.

Ἐγκωμιάζω.μ.άσω.π.ακα.laudo in multis,arte. Actiu.accuſ.

Ἐγκωμιαστής.οῦ.ὁ.laudator.

Ἐγκωμιαστικός.οῦ.ὁ.laudatiuus.

Ἐγκώμιον.ου.τὸ.laus.& differt ab,ἔπαινος. Nam hoc teſtimonium ſignificat à ſingulari uirtute,ueluti cum Ariſtidem iuſti cognomento decoramus: ἐγκώμιον uerò ex uirtutibus conpingitur omnibus.Cælius.libro 4.capite 5..

Ἐγρέμαχος. incitans ad pugnam,ἐγερσίμαχος.

Ἐγρήγορθα,præt.med.ab ἐγείρω.ſuſcitaui.

Ἐγρηγορέω.uigilo.

Ἐγρήγορος.ου.ὁ.uigilans.

Ἐγρηγόρσιος.ὁ.ſomnum arcens,uigilias citans.

Ἐγρήγορσις.ιος.ἡ.uigilantia,uigilia.

Ἐγρηγορτί.uigilanter.

Ἔγρησις.uigilia.

Ἐγρήσσω.μ.ήξω.π.ηχα.uigilo.Neutrum.

Ἔγρομαι.ſyncopa ab ἐγείρομαι.ſurgo.

Ἐγρυπνέω.uigilo..

Ἐγχαλινόω.infreno..

Ἔγχαλκος.ου.ὁ.æreus.

Ἐγχάραξις.ιος.ἡ.inſculptura.

Ἐγχαράττω.μ.άξω.π.αχα.inſcribo,indico.Accuſ..

Ἔγχας.genus coloris fucatorij.

Ἐγχάσκειν.inhiare,irridere.

Ἐγχεά.ᾶς.ἡ.haſta,peritia uibrandæ haſtæ..

Ἐγχεσίζωος.ὁ.qui bello & haſta uiuit.

Ἐγχειμάζω.hyberno.

Ἐγχείμαργος.ου.ὁ.haſta furens,bellax.

Ἐγχειράστωρ.ορος.ὁ.labore manuum uictitans..

Ἐγχειρέω.μ.ήσω.π.ηκα.manum inijcio,trado,aggredior,id eſt incipio,τὸ ἐπιχειρῶ,peto.Budæus Com..

Ἐγχείρημα.ατος.τὸ.conatus,auſus.

Ἐγχειρητικός.ſolers in rebus,uel hominibus aggrediendis.Bud.Com..

Ἐγχειρία.ἡ.licentia,aggreſsio..

Ἐγχειρίδιον.ου.τὸ.gladiolus,gladius qui adiacet enſi.Itē libelli genus breuioris,quod & Latini enchiridion uocant,& omne inſtrumentum quod manu tenetur..

Ἐγχειρίζομαι.τὸ ἐπιτρέπομαι,πιστεύομαι,adminiſtro,in manus ſumo,commiſſum habeo. Gregor.καὶ μέρος.ἐν ὀλίγον ἐγχειρίζεται τῆς οἰκουμένης, Pars non contemnenda orbis terrarum eius imperio creditur.Budæus Commentarijs,.

Ἐγχειρίζω.μ.ίσω.π.ικα.porrigo,in manus do,dedo ut hoſtes uicti,demando,trado,concredo.Actiu.accuſ..

Ἐγχειρίθετος. in poteſtatem redactus.

Ἐγχειρητής. οῦ. ὁ. qui conatur, & molitur. Ariſtophan. Auibus, καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.

Ἐγχειρογάστωρ, ορος. ὁ. ἐγχειρογάστωρ, qui manuum labore uiuit.

Ἐγχελυῶνες. piſcinæ, uiuaria.

Ἔγχελυς. υος. ἡ. & ἔγχελυς. υος. ἡ. anguilla.

Ἐγχελυώδης. ὁ. τὸ. anguillæ aſpectum habens.

Ἐγχειμαργος. ἐγχάμαργος.

Ἐγχεσίμωρος. ου. ὁ, ἡ. enſe trucidans, uel enſe trucidatus.

Ἐγχέσπαλος. ου. ὁ, ἡ. haſtam uibrans.

Ἐγχέω. μ. ἐγχεύσω. ἀόρ. α. ἐνέχεα, & ἐνέχευα. Aeolice. π. κεκα. infundo.

Ἐγχίδιον. propius.

Ἔγχνοος. ου. lanuginoſus.

Ἐγχορεύω. ſalto.

Ἔγχος. εος. τὸ. haſta.

Ἔγχουσα. fucus, anchuſa herba. παρὰ τὸ ἐγχεῖν τὸ ἐν τῷ ῥίζῃ ἐρυθρόν. Et ἐγχουσίζειν fuco colorari.

Ἐγχρίμπτω. μ. ψω. π. φα. caſsibus implico, pungo, admoueo, applico. Accuſ.

Ἔγχριστα. τὰ. liquida medicamenta quæ illinuntur apud Galen.

Ἔγχριστος. ου. ὁ, ἡ. illitus, inunctus.

Ἐγχρίψαι. incidere.

Ἐγχρονίζω. μ. ίσω. π. ικα. immoror. Neutrum datiuo.

Ἔγχρυσος. ου. ὁ. inauratus.

Ἐγχρῷ. cutetenus, ad uiuum. Interdum proprie. χρῷ autem pro χρωτὶ accipitur per ἀποκοπήν.

Ἐγχύλισμα. τὸ. ſuccus.

Ἔγχυλος. ου. ὁ, ἡ. ſuccoſus.

Ἔγχυμα. τὸ. fluidum, placenta.

Ἐγχυματίζω. infundo.

Ἔγχυμος. ου. ὁ. ſapidus.

Ἐγχύμωσις. eſt quando caſu aliquo aut pondere caro fracta ſanguinem atterit.

Ἐγχωράζω. &

Ἐγγυάζω. μ. άσω. π. ακα. oppignoro, & pignora capio, pignoro. Neutr. accuſ.

Ἐγγύτερον. ου. τὸ. pignus.

Ἐγχυτρίζω. in urnam condo, occido.

Ἐγχυτρίστριαι. αἱ. & ἐγχύτριαι. præficæ, id eſt mulierculæ, quæ in funere conductæ plorant, & exequias, ſepulchris aquam aut ſanguinem fundentes, peragunt, Plato Min. Sunt item & quæ infanteis undis exponunt.

Ἐγχωρεῖ. poſſibile eſt, tempus ſupereſt, locus eſt capax. Εἰ ἐγχωρεῖ, ſi locum habeat, ὅταν τάχιστα ἐγχωρῇ, primo quoq; tempore.

Ἐγχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. habeo modum & locum ad aliquid faciendum.

Ἐγχώριον. ου. τὸ, pignus, uſura.

Ἐγχώριος. ου. ὁ, ἡ. ex loco, indigena, ἐπιχώριος.

Ἔγχωρος. ου. uiridis, pro ἔγχλωρος.

Ἔγωγε. ego quidem, equidem.

Ἐγώγιον. ἀρχαῖον, uetuſtum, ὠγύγιον.

Ἐγᾦδα. per epectaſin et craſin, pro ἐγὼ οἶδα.

Ἐγᾦμαι. ἐγὼ οἶμαι, opinor.

Ἐγὼν αὐτὸς ἐγὼ, ego ipſe.

Ἐγώνη, Dorice. ego.

Ε Δ.

Ἐδάην, ἀόρ. β. ἀ δαίω. didici, cognoui, noui, ſenſi, intellexi.

Ἐδανός. ῆ. ὀ. dulcis, ſuaueolens, lenis.

Ἐδάπεδον, pro δάπεδον. ου. τὸ. ſolum, pauimentum.

Ἔδαρ. αρος. τὸ. cibus.

Ἐδάσιον. membrana in teſticulis.

Ἐδάσαντο. ἐμερίσαντο.

Ἐδάσατο. κατέφαγεν, deuorauit.

Ἐδαφίζω. μ. ίσω. π. ικα. proſterno, allido terræ ſolo adæquo. Accuſ.

Ἔδαφος. εος. τὸ. ſolum, pauimentum.

Ἐδέατρος. ου. ὁ. prægustator, præfectus ciborum miniſterio, & apparatui. Ita uocat Sext. Pompeius. nam alio nomine ἐλεάτρος dicitur. Cæl. lib. 13. capite 54.

Ἔδδεισα, ἀόρ. pro ἔδεισα, duplici δ, ἀ δείδω, timuit, Vnde & ἐδεδίει, pluſquam perfectũ pro imperfecto, timebat.

Ἐδεήθην. indigui, petebam.

Ἐδέησε. abfuit.

Ἕδεθλον. ου. τὸ. ſedes.

Ἔδει oportebat, ligabat. pro δεῖ.

Ἐδικαιώθησαν. ſupplicio affecti; aut necati ſunt.

Ἐδείματο. ædificabat.
Ἐδαμάτουν. terrefaciebant, ut ἐδαμάτι τοὺς ἴωνας, apud Herod.
Ἑδᾶς. οἱ. ſacerdotes.
Ἕδεκτο. ſuſcepit, pro ἐδέδεκτο, Pind.
Ἔδεσμα. ατος. τό. edulium, ferculum, cibus.
Ἐδεστέον. comedendum eſt.
Ἐδεστής. οῦ. ὁ. comeſtor.
Ἐδεστός. ὁ. ueſcus, delicatus.
Ἐδεστίων. ονος. ſodalis.
Ἐδήδοκα. comedi. Ab ἔδω, ἔδεω, ἔδεκα, & Attice ἐδήδοκα.
Ἐδηδοκώς. ότος. ὁ. qui comedit.
Ἐδηκλών. ἡ. ſerpigo, phagedæna.
Ἐδημιουργήθησαν. conditi ſunt.
Ἐδητύς. ύος. ἡ. eſca, cibus.
Ἐδικία. ας. ἡ. iuſtitia, actio bona.
Ἔδιον, ου. commeatus.
Ἔδμεναι, pro ἐδέμεναι. ἐδεῖν, comedere.
Ἔδνα. τά. dicuntur munuſcula quæ ſponſæ dantur à ſponſo. Latine ſponſalia. Cælius libro 11. capite 60.
Ἐδνόω. alieno, pignero.
Ἕδνιος. nuptialis, ſponſalis.
Ἔδνον. ου. τό. proprie quod à marito donatur.
Ἐδνοπαλίζειν. ferire, quatere, occidere.
Ἔδνου. tenebat, claudebat.
Ἐδνώσαντο. tradiderunt uxorem recipiendo dotalia.
Ἐδνωτής. οῦ. ὁ. ſocer.
Ἐδώδιμον. ου. τό. cibus, nutrimentum.
Ἔδομαι. ἐσθίω, edo.
Ἔδοξε. uiſum eſt.
Ἔδος. εος. τό. ſedes, pauimentum, ſolum, templum, ſimulacrum.
Ἐδός. ὁ. uorax.
Ἕδρα. ας. ἡ. ſedes, baſis, ſubſellium, ſella. Item πυγὴ, anus, quæ etiam ſedes à Plinio dicitur. Item conſiſtentia, manſitatio.
Ἑδράζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. firmor.
Ἑδράζω. colloco.
Ἑδραία. ſtabilis, ſellularia.
Ἑδραῖος. ου. ὁ. firmus, fundatus, ſedentarius, ſtabilis. Ἑδραῖος βίος, ſtabilem uitam agens. Ἑδραῖος βίος ſedentaria uita.
Ἑδραίους Varro operas ſedentarias uocat, quæ ſedendo exercentur. Hermola. in Plinium.

Ἑδραίωμα. ατος. τό. fundamentum.
Ἔδρακον, pro ἔδαρκον. à διαρθάνω.
Ἔδραμον, ἀόρ. β. ἐκ τοῦ δρέμω, cucurri.
Ἕδρανον ου. τό. &
Ἕδρασμα. ατος. τό. ſedes, θρόνος.
Ἑδριόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſedeo, ſiſto.
Ἑδρήεις. ſtabilis.
Ἑδρησσὺς, ὁ ἱκέτης. ſeruus, famulus, ſupplex.
Ἑδριάομαι. μ. άσομαι. π. ίασμαι. ſedeo.
Ἑδριακὰ ἕλκη dicuntur ab Aegineta, quæ ſedi adnaſcuntur.
Ἕδριον conſeſſus, συνέδριον.
Ἑδρῖται. οἱ. ἱκέται, ſupplices, οἰκέται, διὰ τὸ καταφεύγειν ἐπὶ ἑστίαν.
Ἔδω. μ. έσω. π. ηκα, uel ἔδηκα, & epentheſi ἐδήδοκα. edo. Neutrum accuſ.
Ἐδωδή. ῆς. ἡ. cibus, nutrimentum.
Ἐδώδιμος. ὁ ueſcus, eſculentus, edulus.
Ἐδωλιάζω. conſideo in theatro.
Ἑδώλιον. ου. τό. tranſtrum, claſsis, nauigium, baſis ſtatuis aut naui ſuppoſita, ne tangat terram, fori, ſeu tabulatum nauium, in quo remiges ſedent.
Ἐδώλιος. auis ſpecies.

Ε Ε.

Ἒε. aduerbium exclamandi.
Ἕε. eum, ipſum.
Ἔεδνα. ων. τά. dotes, ſponſalia.
Ἐεδνωτής. οῦ. ὁ. ἐδνωτής, ſocer, affinis.
Ἐείδεσθαι. opinari, uideri, aſsimilari.
Ἐεικοσάβοια. ſacrificia uiginti boum.
Ἐείκοσι, pro εἴκοσι. uiginti.
Ἔεικται. ſimilis eſt, ὁμοίωται.
Ἐείκω. pro εἴκω.
Ἔειπον, pro εἶπον, ἀόρ. α. ab ἔπω.
Ἕεις, pro εἷς, id eſt unus.
Ἐεισάθην. ibant, ab εἴω.
Ἐεισάμενος. ὁμοιούμενος, aſsimilatus. Ab εἴδω, εἴσω, εἶσα, εἰσάμην, uel ἐεισάμην.
Ἐεισάσθην. ὥρμησαν.
Ἐΐσκω. aſsimilo. Heſiod. ἔργ. καὶ ἡμ. de Pandora, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα ἐΐσκειν.
Ἐέλδομαι. cupio, curo, pro ἔλδομαι. Genit.
Ἐέλδωρ. ορος. τό. deſiderium. Hom. Iliad. α. τό

Αἰ μοι κρήνην ἐέλδωρ. Item domum fortunatum, pro ἔλδωρ.

Ἐέλμεθα. *clauſi ſumus. Vnde ἐελμένοι, συγκεκλεισμένοι, εἰργμένοι.*

Ἐέλπομαι, *pro ἔλπομαι. puto, ſpero.*

Ἐέργαθον. *abſcidi.*

Ἐέργω. *prohibeo, contineo.*

Ἐέρση, *pro ἕρση. ης. ἡ. ros. παρὰ τὸ ἔρσαι, τὸ ποτίσαι. ποτίζει γὰρ τὰ φυτά.*

Ἐερσήεις. ήεντος. ὁ. *roſcidus, pulcher.*

Ἔερτο. *pendebat.*

Ἐέσατο. *induit, ueſtiuit, ἠμφίεσε.*

Ἕεστο. *indutus erat, ſedere fecit. Ab ἕω, id eſt ἐνδύομαι, quod in præt. perfec. paſ. ἧσμαι facit, & in pluſquamperf. ἥσμην, uel ἕσμην, ἧσο, ἧστο, & pleonaſmo ipſius ε, ἕεστο.*

Ἐϋτῶς. *facile, εὐχερῶς, εὐκινήτως.*

Ἐΰς, ἐῆος. ὁ. *filius matris, bonus.*

EZ.

Ἔζε, *Ionice pro ἔζα. uiuebat.*

Ἐζημιωμένοι. *ignominia notati, κατάκριτοι.*

Ἕζομαι. *ſedeo. Depon. abſolutum, καθέζομαι.*

Ἕζω. μ. ἕσω. ἀόρ. α. ἧσα. *ſedere facio, loco, id eſt pono.*

Ἐζωσμένοι. *exuti.*

EH.

Ἧκα. ἀόρ. *pro ἧκα. miſi. ab ἵημι.*

Ἑήνδανε. *placuit, placebat. ab ἁνδάνω.*

Ἦσθα. *eras.*

Ἦσαν *fuerunt.*

Ἐητύς, ἀγαθότης, *bonitas.*

EΘ.

Ἐθαγενής. *indigena.*

Ἐθάνιον. *genus poculi.*

Ἐθάς. άδος. ὁ. *aſſuetus, amicus.*

Ἔθειρος. ὁ. &

Ἔθειρα. ας. ἡ. *coma, capillus comptus.*

Ἐθειράζω. μ. άσω. π. ακα. &

Ἐθείρομαι. *comam comptam habeo.*

Ἐθελέχθρος. ου. ὁ. *auidus exercendæ ſimultatis*

Ἐθελήμων. ονος. ὁ. *uoluntarius.*

Ἐθελημόνως. *promptè, uoluntariè.*

Ἐθελοδουλία. ας. ἡ. *uoluntaria ſeruitus.*

Ἐθελόδουλος. ου. ὁ. *uoluntarius ſeruus.*

Ἐθελοθρησκεία. ας. ἡ. *ſuperſtitio, uoluntarius cultus, cum quis fingit ſanctimoniam. Vnde ἐθελοθρησκεῖν.*

Ἐθελοκακία *dicitur, cum milites Imperatori infenſi, uincere nolunt.*

Ἐθελόκακον. ου. τό. *maleuolum.*

Ἐθελοκακῶ. *conſulta ignauia fugio, non pleno conatu aliquid facio, ſed conſulto uires ſubmitto, ut uincar. Quod uerbũ de militibus propriè dicitur. Herodian. εἰωθότων ἀεὶ τῶν βαρβάρων ἐθελοκακεῖν, Cũ barbari ſoliti ſemper ſint quaſi ſponte cedere. Aliquando etiam ſignificat ſpontè deteriora conſectari, & capeſſere. Lucia. ὅτι αὐτῶν ὑπὸ πενίας ἐθελοκακεῖ. Pauſa. etiam pro κακουργεῖν κατὰ τῆς πόλεως, id eſt malè cogitare, & reip. mala moliri, σκευωρεῖσθαι. Dicimus etiam ἐθελοκακεῖν τὴν δίκην, ἢ τὴν κατηγορίαν, præuaricari. Budæus Com.*

Ἐθελοκάκως. *de induſtria perperã, & ignauiter.*

Ἐθελοκωφῶ. *obaudio, non libenter audio.*

Ἐθελόκωφος. ὁ. *non uolens audire.*

Ἐθελοντηδόν, ἐθελοντήν, & ἐθελοντί. *uoluntarie, ultro.*

Ἐθελοντήρ. ῆρος. &

Ἐθελοντής. οῦ. ὁ. &

Ἐθελοντός. οῦ. ὁ. &

Ἐθελούσιος. ου. ὁ. *uoluntarius.*

Ἐθελόπορνος. ου. ὁ. *uoluntarius ganeo.*

Ἐθελοπρόξενος. ου. *uoluntarius hoſpes, qui ultrò, non iuſſus hoſpites excipit. πρόξενοι enim ſunt, qui è repub. ad hoc munus adminiſtrandum ſunt deſtinati.*

Ἐθελουργός. οῦ. ὁ. *ſponte ſua faciens, laborans libenter.*

Ἐθελουσίως. *ultrò, libenter, ſpontè.*

Ἐθέλυμνος. *denſus.*

Ἐθέλω. θέλω, *uolo.*

Ἕθεν. *ſui. genit. ſingu. primitiuus ab hoc pronomine ἕ.*

Ἔθνη. τά. *inſtituta prouinciæ Politiano interprete.*

Ἐθίζω. ίσω. π. ικα. *aſſuefacio, frango. Eſt unum ex uerbis quæ aſſumunt ε, & augmentum faciunt per ει diphthongum.*

Ἔθιμος. ου. ὁ. *conſuetus.*

Ἐθιμοσύνη. ης. ἡ. &

Ἐθισμός.ȣ.ὁ.conſuetudo.
Ἐθιστόν.aſſuetum.
Ἐθμή.ῆ.exhalatio,uapor.
Ἐθμός.uinculum.
Ἐθναρχία.ἡ.τετραρχία.
Ἐθνάρχης.ȣ.ὁ.gentis præfectus.
Ἐθνικός.ȣ.ὁ.gentilis,ethnicus.
Ἐθνιστής.ȣ.ὁ.gentilis,eiuſdem gentis.
Ἔθνος.νος.τὸ.gens,natio. Accipitur pro ordine & ſocietate,& genere hominum. Plato in Gorgia, ὅταν περὶ ἰατρῶν αἱρέσεως ᾖ τῇ πόλει σύλλογος,ἢ περὶ ἄλλου τινὸς δημιουργικοῦ ἔθνους.Sic Cicero pro Mure. Quid ſi illa officioſiſsima natio candidatorum obuiam uenit.Budæus Com.
Ἔθος.νος.τὸ.mos,conſuetudo,inſtitutum.
Ἐθόωσα.acui.ἀόριστος eſt,cuius primitiuum non eſt in uſu.
Ἐθρίς.ὁ.ueruex,τομίας.
Ἔθω.ω.εἴωθα.conſueſco,ex conſuetudine facio.

ΕΙ.

Εἰ.ſi utinam. Accipitur etiam pro διότι & ὅτι.Budæus Com.
Εἰ βούλει δὲ.aut ſi mauis,atq; adeò,imò uerò Bud.ibidem.
Εἴγε.ſiquidem,utiq;,εἴπερ.
Εἴγουν.ſi,ſaltem.
Εἰ δ᾽ ἄγε.agedum,age.pro ἄγε δὴ,κατ᾽ ἔκθλιψιν Atticè.Budæus Com.
Εἰ δ᾽ ἄρα,pro εἴπερ ἄρα dicitur.Bud. ibidē.
Εἰ δὲ μή.ſi minus,alioqui,quod niſi uerū eſt. Budæus ibidem.
Εἰ δὲ μηγέ.idem.
Εἰδάτε.ſicui.
Εἰ θε.ſi,ſiquando,utinam.
Εἰ καί,quamuis.
Εἰ κεν.utiq;.
Εἰκȣ.ſicubi.
Εἰ μή.ſi non,niſi,an non,quin.
Εἰ μόνον.ſi modo.
Εἴπερ.ſi certe,ſi,quandoquidem.Bu.Com.
Εἴπερ ἄρα.ſiquidem.Bud.ibidem.
Εἴπη.ſicubi,ſiqua,ſiquo.
Εἴποθεν.ſiquo ex loco.
Εἰποί.ſi aliquo.
Εἴπου.ſicubi.
Εἴπως.ſi qua ratione,ſi quomodo.
Εἴ σοι ἥδιον.ſi ita mauis.
Εἴ σοι φίλον.ſi moleſtum non eſt.
Εἴτε.ſiue.εἴτε ἀκȣ̃σαι εἴτε μὴ,an audiuit nec (ne
Εἴτι.num.
Εἶτ᾽ ἔπειτα.deinde.
Εἴτȣ.ſi cuius.
Εἴτῳ.ſicui.
Εἴα.ας.ἡ.herba,gramen.
Εἶα.eia.aduerbium hortantis.
Εἶα.præteritum medium ab ἄω.
Εἰαμενή.ῆς.ἡ.locus humidus,amœnitas.
Εἰάν.ſi.
Εἰ ἄφελον.ὁ ſi,utinam.
Εἰανός.ὁ.ἑανός.tenuis,amabilis, perſpicuus, peplum.
Εἶαρ,εἴαρος.τὸ. pro ἔαρ.æſtas,uer. Ab ἰω,id eſt ἐκπίμπω.τότε γὰρ ἐκπίμπονται οἱ καρποὶ
Εἰαρινός.ȣ.ὁ.uernus.
Εἰαροπότης.ὁ.ſanguipota.
Εἴαρος.ȣ.ὁ.ueſtis.
Εἴασκον.ſinebam.
Εἴατο.ſedebat.ἐκάθητο.
Εἴβειν,abiectione τȣ̃ λ pro λείβειν.lachrymari,ſtillare.
Εἴγμα.ατος.τὸ.imago,ſimilitudo.
Εἴγουν.ſi ſaltem.
Εἰδάλιμος.ȣ.ὁ.ſpecioſus.
Εἰδάλλεται.apparet,uidetur.
Εἶδαρ.ατος.τὸ.eſca.pro ἔδαρ.ἔδεσμα,βρῶμα.
Εἴδαυλος.prudens,doctus.
Εἶδεα.forma,ſpecies,pulchritudo,idea. Cælius lib.15.cap.1.
Εἰδέην. uiderem.
Εἰδέμεναι.noſſe,per ſyncopen pro εἰδέναι.
Εἰδεχθέστατος.ȣ.ὁ. deformoſiſsimus.
Εἰδεχθής.έος.ὁ,ἡ.turpis,deformis.
Εἰδέω.ω̃.ἰσω.ſcio.
Εἰδῇ,pro εἰδῇς,ponit Homer. Iliad.1.
Εἰδηλμός.conuerſio,fuga,conuolutio.
Εἰδήμων.ονος.ὁ.peritus.
Εἴδησις.cognitio.
Εἰδί.ſpecialiter.
Εἰδικός.ȣ.ὁ.ſpecialis,formalis.
Εἴδιος.humidus.

Εἰδίω. ſudo, anxius ſum.
Εἴδομαι. uideor, appareo, aſsimilor. Depo.
Εἶδος. εος. τὸ. ſpecies, facies, forma. Platoni aliquando pro ἰδέα ponitur.
Εἰδοφορέω. repræſento, refero.
Εἰδυῖς. ciens, peritus.
Εἰδύλλιον. τὸ. idyllium, paruum poëma, cuiſmodi ſunt apud Theoc.
Εἴδω. μ. εἴσω. μέσ. ω. οἶδα. ὑπερσυντ. ᾔδειν pro ᾔδειν. cognoſco, intelligo, uideo.
Εἰδὼ. prudentia, aſpectus.
Εἰδύω. καθεύδω, dormio.
Εἰδωλεῖον. ου. τὸ. templum idolorum.
Εἰδώλιον. ου. τὸ. effigies idoli.
Εἰδωλόθυτον. ου. τὸ. idolothytum, ſacratum idolis.
Εἰδωλολατρεία. ας. ἡ. idololatria, idolorum cultura.
Εἰδωλολάτρης. ου. idololatra, id eſt idolorum cultor.
Εἴδωλον. ου. τὸ. ſimulachrum, ſpectrum.
Εἰδωλοποιΐα eſt cum introducitur perſona nota, ſed mortua, & quæ loqui deſierit. Sicut apud Euripid. Hecub. Polydori introducitur idolum. Cæl. lib. 14. cap. 28.
Εἰδωλοφανεῖς. οἱ. ſimulachri ſpeciem habẽtes.
Εἰδὼς. ſciens, ſyncope pro εἰδηκὼς.
Εἶεν. eſto, ſint, ſit ſanè, age, ſic fiat. Eſt autem optatiuus uerbi εἰμὶ, εἴην, εἴημεν, εἶμεν per ſyncopen εἶεν.
Εἴκεσθαι. ſequi, aſſimilari.
Εἶθαρ. poët. ſtatim.
Εἴθε. utinam.
Εἰθεία. iuſtitia.
Εἰθεῖν. μαθεῖν, diſcere, obedire.
Εἴθισται. conſueuit.
Εἰθύω. impetu fero, deſydero.
Εἰθύφαλλος. ſalax, laſciuus, ἀσελγὴς. Cæl. li. 4. capite 16.
Εἰκαδάρχης. uiginti uirorũ ordinis præfectus.
Εἰκαδισταί. οἱ. Epicurei dicti ſunt, quoniam εἰκάδας, hoc eſt uigeſimum diem cuiſque menſis colerent, quo natus Epicurus credebatur. Cæl. libro 11. cap. 32.
Εἰκάζω. aſsimilo, imaginor, fingo, coniecto, adumbro, uiuam formam exprimo.
Εἰκάθω, pro εἴκω. cedo.
Εἰ καί. quamuis.
Εἰκαιοβουλία. ας. ἡ. uana cõſultatio, ſtoliditas.
Εἰκαιομυθέω. ſtultè & inepte loquor, blatero.
Εἰκαιομυθία. ας. ἡ. nugacitas, uaniloquium.
Εἰκαῖον. ου. τὸ. uulgus.
Εἰκαιοῤῥημονέω. μ. ήσω. π. ηκα. εἰκαιομυθέω.
Εἰκαιοῤῥημοσύνη. ης. ἡ. εἰκαιομυθία, nugacitas.
Εἰκαῖος. ου. ὁ. uanus, communis, leuis, ſine prærogatiua, uulgaris, ὁ τυχὼν, quilibet, in ordinem cogendus.
Εἰκαιοσύνη. ης. ἡ. futilitas, uanitas.
Εἰκαιότης. ητος. ἡ. idem.
Εἰκάς. άδος. ἡ. numerus uigenarius, uigeſima dies menſis. Cæl. lib. 11. cap. 32.
Εἰκασία. ας. ἡ. &
Εἰκασμός. οῦ. ὁ. coniectura.
Εἰκασμένος. ſimilis.
Εἰκαστής. οῦ. ὁ. coniectator.
Εἰκαστοὶ λόγοι. rationes ueriſimiles atq; opinabiles, ad exemplar effecti. Bud. Com.
Εἴκατι, Dorice pro εἴκοσι. uiginti.
Εἴκει. uidetur, decet, ἔοικε, ἔπρεπε, καθήκει.
Εἰκελος. ου. ὁ. decens.
Εἰκελόνειρος. ο. ὁ. ſomno ſimilis, uanus.
Εἴκελος. ου. ὁ. ſimilis. dicitur & ἴκελος.
Εἴκεν. ſi utiq;, ἐάνπερ.
Εἰκέσθαι, pro ἱκέσθαι. aduenire.
Εἰκῆ. inconſultò, temere, fruſtrà, ſine cauſa, intẽpeſtiue. οὐκ εἰκῆ, non ab re, non immerito.
Εἰκλύζομαι. elyſtere infundo.
Εἰκοβολεῖν. aſſimulare, repræſentare.
Εἰκὸς παθεῖν. ratione moueri, cauſa duci.
Εἰκονίζω. effingo.
Εἰκονικός. οῦ. ὁ. ſimilis, imaginarius.
Εἰκὼς. οῦς. ἡ. imago, εἰκὼν. Ariſtoph.
Εἰκός. ότος. τὸ. par, decens, conſentaneum. ὡς εἰκός, non mirum, ueriſimile eſt, ut cõiicio, ὡς τὸ εἰκὸς, id quod apparet, ut par eſt. Cicero in part. τὰ εἰκότα ueriſimilia uocat.
Εἰκοσάβοιον. τὸ. quod boum uiginti precium habet.
Εἰκοσαέτης. uiginti annorum.
Εἰκοσάπρωτοι. uiginti primi. Bud. in Annot.

Εἰκοσάλιτρος. &

Εἰκοσήρετμος ναῦς. nauis habens uiginti remos.

Εἴκοσι. uiginti.

Εἰκοσάβοιος. ὁ. dignus precio uiginti boum.

Εἰκοσαετίς. ίδος. ætas uiginti annorum.

Εἰκοσινήριτον. uicies tantundem ualens, uigecuplum

Εἰκοστός. ἡ. ὁ. uigeſimus.

Εἰκοστολόγος. qui uiceſimam partem bonorũ colligit à ſubditis more tyrannico. Probroſum id habebatur. Vnde Ariſtoph. Ran. θωρυκίων ἄν, εἰκοστολόγος, κακοδαίμων. Id eſt τὰ εἰκοστὰ ἐν τῇ χειρὶ συνάγων inquit commentator. Cælius libro 12. capite 14.

Εἰκοσώρυγα. τὰ. uiginti uallos habentia.

Εἰκοτολογῆσαι. ex coniecturis dicere.

Εἰκότως. iure, meritò, meo iure, iure optimo.

Εἴκτην. ὡμοιώθησαν. ſimiles erãt, Homerus Iliad α. Ab ἄδω, ἔοικα, & præt. pluſ. perf. ἤκειν. Vnde tertia perſ. dual. εἰκείτην, & ſyncopa εἴκτην, dialyſi uero ἐΐκτην.

Εἴκτος. ſimilis.

Εἴκω. μ. ξω. π. χα. cedo, fugio, locum do, obedio, εἴκω unde εἰκών. Neutr. datiu.

Εἰκών. όνος. imago, ſimilitudo ſimulacrum, effigies, & per apocopen εἰκώ.

Εἴκων οντος. ὁ. obediens, πειθόμενος.

Εἰκώς. ſimilis, decent. παρὰ τὸ εἴκω, τὸ ὁμοιῶ, καὶ πρέπω.

Εἶλα. legumen, calamus.

Εἰλαδόν. in gyrum ſimul, uniuerſim.

Εἰλαμίδες, αἱ. panniculi in quibus continetur cerebrum, qui duo ſunt, & alio nomine μήνιγγες appellantur.

Εἰλαπινάζω. μ. άσω. π. ακα. ſum in conuiuio, conuiuor magnifice.

Εἰλαπιναστής. ῦ. ὁ. conuiua.

Εἰλαπίνη. ης, ἡ. conuiuium magnifice inſtructum, compotatio. Homerus Odyſſ. α. εἰλαπίν᾽ ἠὲ γάμος, ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ᾽ ἐστίν. Vbi duæ conuiuiorum ſpecies complectuntur. εἰλαπίνην enim quod ad ſplendorem magnificentiamq́ eſſet apparatũ,

appellabant antiqui, eiusq́ conuiuas εἰλαπιναστάς. à λάπτειν, quod ligurire ſignificat, & concoquere. ἔρανοι uerò, ad quod plurimi, ſed ſuo quiſq́ ſumptu, conueniũt Athen. lib. 8. Cæl. lib. 14. cap. 57.

Εἴλαρ. ρος. τὸ. propugnaculum, defenſaculũ.

Εἰλάρχαι. ordinum præfecti.

Εἴλα. flabat.

Εἰλάτορες. οἱ. ſerui qui ſolent uocare conuiuas, qui & uocatores regij appellantur, et cibario præfecti miniſterio. Cælius libro 11. capite 54.

Εἰλείθυια. ας. ἡ. Lucina dea parturientibus propitia. Cælius lib. 12. capite 13. & libro 15. capite 24.

Εἰλεῖσθαι. circumplicari & obuolui, ut terra circum axem mundi. Dicitur & ἀλίεσθαι, ut Ariſtot. ἔντερον εἰλιγμένον dicit inuolutum & conuolutum. Εἰλεῖσθαι ψιλούμενον, in arctum cogi, συνοχυροῦσθαι. Bu. Cõ.

Εἷλεν. accepit, deſtruxit, uicit.

Εἰλεός. ὁ, ileus, uoluulus, morbus inteſtinorũ in equis. Item menſa coquinaria. Item ſeceſſus, latebra ferarum, ſed proprie anguium.

Εἰλέτης. ὁ. maledicus.

Εἰλέω. μ. ήσω. π. ηκα. uerto, uoluo, in orbem obambulo. Item induo, tego, claudo. Accuſ.

Εἰλεώδης. εος. ὁ, ἡ. ileo gracilioris inteſtini morbo laborans. Ilioſus dicitur à Plinio libro 20. capite 4.

Εἵλη. ἡ. ſolis ſplendor.

Εἴλη, ſpiritu tenui. ordo, multitudo, foramẽ.

Εἰλημμένη δίκη. edita actio dicitur. Budæus Commentarijs.

Εἰληδόν. conuerſim.

Εἰληθερεῖν. &

Εἰληθερεῖσθαι. apricari.

Εἴληθι. propitius eſto.

Εἰλήιον. τὸ. in ſole calefactum.

Εἰλήλουθα, ἀόρ. ab ἐλεύθω, pro ἐλήλυθα. ueni.

Εἴλημα. inuolucrum, tegumentum.

Εἰλημένος. conuictus.

Εἴληπται. conceſſum eſt.

Εἴλαος. propitius.

Εἵλιξις, ιος ἡ. motio, color, στροφή.
Εἵλησις. æſtus, Plat. de Rep.
Εἱλητικόν, τό. tractile.
Εἱλιγγιάω. uertigine uexor, σκοτοδινιῶ.
Εἴλιγγος, ὁ. uertigo, obtenebratio.
Εἵλιγμα. inuolutio, συστροφή.
Εἱλιγμένον, ου, τό. flexuoſis orbibus exiſtens.
Εἱλικοειδής. flexuoſus, anfractus.
Εἰλικρίνεια, ας, ἡ. ſynceritas.
Εἰλικρινής, έος, ὁ, ἡ. ſyncerus, uerus, nõ fictus.
Εἰλινδοῦμαι. iraſcor, inuoluor.
Εἰλινέω. quieſco.
Εἰλίονες, οἱ. apud poëtas affines, qui duas ſorores duxerunt.
Εἰλίπους, οδος, ὁ, ἡ. uertens, & curuans pedes in eundo. Boum epith. Hom.
Εἱλίσσεσθαι. ἁλᾶσθαι, circumuerti.
Εἰλιτρός, ιος, ὁ, ἡ. conuolutus, perplexus.
Εἱλκωμένος. exhulceratus.
Εἴλλω. prohibeo, ἄργω.
Εἶλον, ἀόρ. β. ab αἱρέω, uel ἕλω.
Εἶλος, εος, τό. frenum, habena, uinculum.
Εἰλητῆρες. inaures.
Εἰλυθμός, οῦ, ὁ. ſeceſſus interior, ſpelunca.
Εἰλυδίον. uermiculus quidam.
Εἴλυμα, ατος, τό. ueſtis, uelamen. παρὰ τὸ εἰλῶ.
Εἰλυός, οῦ. latibulum, φωλεός.
Εἰλύς, ύος, ἡ. limus, cœnum, μέλας, ἰλύς, τέλμα.
Εἰλυσπᾶσθαι. ad modum ſerpentis aut uermis moueri, συμπᾶσθαι.
Εἰλυφάζω, μ. άσω, π. ακα. & εἰλυφάω. circumuoluo.
Εἰλύω. abſcondo, in limo inuoluo.
Εἴλω. uerto, ſuſcipio, conuoluo, contorqueo.
Εἱλωτεία, ας, ἡ. ſeruitus.
Εἱλωτεύειν ſeruire.
Εἵλωτες, οἱ. apud Lacedæmonios erant quorum fortuna media erat inter ſeruorum & liberorum conditionem, quemadmodum apud Theſſalos πενέσται, apud ``retenſes κλαρῶται & μνοῖται, apud Mariandynos δωροφόροι, quales Argiuorum γυμνῆτες, & Sy.ioniorum κορυνηφόροι. Pollux.
Εἱλωτική, ῆς, ἡ. famulitium Spartanorum.
Εἱλωτίς, ίδος, ἡ. ſerua.

Εἷμα, ατος, τό. ueſtis amiculum.
Εἰμάδες, αἱ. caſæ, tuguria.
Εἷμαι. ſedeo, indutus ſum.
Εἵμαρμαι, à μάρομαι. fatatus ſum Attice pro μέμαρμαι.
Εἱμαρμένη, ης, ἡ. fatum. Cic. de Diuin. libro 1. Fatũ appello, quod Græci εἱμαρμένην, id eſt ordinem ſeriemq́ cauſarum, cum cauſa cauſæ nexa rem ex ſe gignat, Gel. libro 6. capite 2.
Εἱμαρταί μοι. mihi fato datum eſt, decretũ.
Εἵμαρτο. fatatum erat.
Εἱμάρομαι. cupio.
Εἰμὲν, pro ἐσμὲν ſumus, Arato.
Εἱμένος, ὁ. indutus, inuolutus. ἀπὸ τοῦ ἕω ἕμαι.
Εἰμί, μ. ἔσομαι. ſum. Vnde infinitiu. εἶναι, eſſe, quod aliquando licere ſignificat: quemadmodum Cicero, Quem enim deprecari eſſet. Aliquando eſt filium eſſe, natum eſſe. Iſæus, φασὶ μὲν οὖν ἂν θρασυμάχου νικέσεραν, Aiunt partem habuiſſe Thraſymachum. εἶναι ἑαυτοῦ, eſt ſui iuris eſſe, id eſt αὐτεξούσιον εἶναι. εἶναι ἔξω αὑτοῦ, mente alienatum eſſe. Budæus Com.
Εἶμι. eo. εἶς καὶ ἴθι, is & ibis, παρὰ τὸ ἔω τὸ πορεύομαι.
Εἴμορος. fatatus, πεπρωμένος.
Εἰν, pro ἐν poetice.
Εἰνάετες. nouem annis, aduerbialiter.
Εἶναι, ſpiritu denſo, emittere, ſaturari.
Εἰνάλιος, pro ἐνάλιος, ὁ, ὁ. marinus.
Εἰνάνυχες. aduerbium, per nouem noctes.
Εἰνάτηρ, ερος, ἡ. fratria, id eſt uxor fratris. Neq; enim glos eſt, cum apud Hom. γάλως & εἰνάτηρ pro diuerſis inueniantur. Dionyſius uocat ἐνάτερας, quæ aliter ſynnymphi dicuntur, hoc eſt conſponſæ duobus uel pluribus nuptæ fratribus, ſicut aelij dicuntur, uel etiam aely, quibus duæ nupſerint ſorores, Cælius lib. decimoquinto, capite 24.
Εἴνατος, ὁ, pro ἔνατος. nonus.
Εἵνεκα. ἕνεκα.
Εἰνεσίας. literæ.
Εἰνί. ἐν.
Εἰνόδιος, ὁ. in uia poſitus, uel in uia habitãs.

Εἰνός. οῦ. ὁ. Ionice, δαυός.

Εἰνοσίγαιος. ου. ὁ. *Enoſigæus, mouens terram Neptuni epitheton.*

Εἰνοσίφυλλος. ου. ὁ, ἡ. *altus, uentis afflatus conſitus arboribus, frondoſus, Iliad. β.*

Εἴνω. *tego.*

Εἴκασι. &

Εἴξασι, pro ἐοίκασι, ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ, *ſimiles ſunt.*

Εἶπα, ἀόρ. α. & εἶπον, ἀόρ. β. ab ἔπω. *dixi.*

Εἰπέ. *dic, ueni. Nulla uerba in imperatiuo acuuntur præter* εἰπέ, ἐλθέ, εὑρέ, & λαβέ *Attice.*

Εἰπεῖν. *dicere, narrare, commemorare.*

Εἶπερ. *certè,* εἴπερ, ἐάν, εἰ.

Εἰπίσπω. *dico, ſequor.*

Εἴπησθα *Aeolicè, pro* εἴπῃς. *dixeris.*

Εἱπόμην. *ſequebar.*

Εἶπος. *laqueus,* παρὰ βάρος. ab. ἰλλῶ *ledo. Cælius libro 8. capite 8.*

Εἴπως. *ſi quo modo,*

Εἴρ. ρος. ὁ. *Ir fluuij nomen.*

Εἶρ. *procella, fulgor.*

Εἰρά. ᾶς, ἡ. *eccleſia, concio.*

Εἰραφιώτης. ὁ. *Dionyſius.* παρὰ τὸ ἐρράφθαι ἐν τῷ μηρῷ Διός.

Εἰργάθω. *prohibeo, facio, diſtraho, intercedo.*

Εἰργασμένη. γῆ *terra culta.*

Εἰργμένοι. οἱ. *uincti & ergaſtularij ſerui, ergaſtula.*

Εἰργμός. οῦ. ὁ. *uinculum, carcer, prohibitio, adulteri deprehenſi detentio, quæ lege licita erat, niſi uades ipſe daret. Budæus. Commentarijs.*

Εἴργνυμι. μ. εἴρξω. π. ἦρχα. *idem quod* εἴργω.

Εἴργομαι. *faceſſo, abeo, ſummoueo.*

Εἴργεσθαι πυρὸς καὶ ὕδατος, *de proſcriptis dicebant, id eſt aqua & igni interdici cuiquam.* Εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν, *à ſacris faceſſere. Dicunt quoq;* εἴργεσθαι τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν ἱερῶν, & εἴργεσθαι ταφῆς, *pro eodem. Budæus Com.*

Εἵργω, *denſo ſpiritu. cuſtodiæ trado, coërceo, claudo, detineo carcere, in carcerem conijcio. Item* εἴργω. *ueto ſimpliciter, & prohibeo tranſitum. Sciendum quando ſignificat claudere in carcerem, aſpiratur, alias tenuatur. Vnde compoſita* καθείργνυμι & κατείργνυμι. *Budæus Com.*

Εἰρεθύρα. *cardo ianuæ,* ὀρσοθύρα, στροφεύς.

Εἴρυον. ου. τὸ. & εἴρυρον. *ſeruitus, captiuitas. Heſych.*

Εἴρεσις. ι. ἡ. *remigatio, remigium, idem ſignificat, &* εἴρεσον *quidam ponunt.*

Εἰρεσιώνη. ης. ἡ. *ramus oleaginus lana obuolutus, arborum fructibus circumpendentibus, qui ante ianuas ædium per puerum poni erat ſolitus in honorem Apollinis. De hoc Suidas & Ariſtoph. interpres in Plut. & et Equit. Item Plutarchus in Theſeo. Huc arbitror pertinere, quod de Locrenſium legatis Liu. tradit, qui in uelamentis ſupplicū, ramos oleæ, more Græcorum, porrigentes, cum flebili uociferatione humi procubuerunt.*

Εἴρην. ενος. ὁ. *nomen ætatis, puer qui iam fari poteſt.* παρὰ τὸ εἴρειν τὸ λέγειν.

Εἴρη. ἡ. *iris, arcus cœleſtis.*

Εἴρηκα. *dixi*

Εἰρηναῖος. ου. ὁ. *paci deditus.*

Εἰρηνικῶς. *pacificè, placidè.*

Εἰρηνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. *pacem habeo, in pace cuſtodio. Neutrum accuſ.*

Εἰρήνη. ης. ἡ. *pax, quies.*

Εἰρηνικός. οῦ. ὁ. *pacificus.*

Εἰρηνοδίκαι. οἱ. *feciales uertuntur à Dionyſio.*

Εἰρηνοποιός. οῦ. ὁ. *pacificus, pacis conciliator.*

Εἰρηνοποιῶ. *pacifico.*

Εἴριον. ου. τὸ. *lana.*

Εἱρκτή. ῆς. ἡ. *carcer, cuſtodia.*

Εἱρμός. οῦ. ὁ. *ſeries.* παρὰ τὸ εἴρω, τὸ συμπλέκω.

Εἰροκόμος. ου. ὁ. *lanam tractans, uel ornans.*

Εἴρομαι. μ. ἐρήσομαι. *interrogo. Lucianus* καὶ τινὰς φιλοσόφους λόγους ἐρέσθαι. *Et philoſophicas quaſdā quæſtiones habitas. Depon. accuſ.*

Εἰρόμενος. ου. *pendens.*

Εἰροπόκος. ου. ὁ, ἡ. *habens uellera innexa, laniger.*

Εἰροπόνος. ου. ὁ. *lanam tractans.*

Εἰρόποκος. ouis epitheton, lanigera.
Εἶρος. εος. τὸ. lana.
Εἰρύαται pro ἔρυνται. cuſtodierunt.
Εἰρύεσθαι. ſaluare, cuſtodire.
Εἰρύομαι. cuſtodio.
Εἰρχθέντες. οἱ. idem quod ἐιργμένοι.
Εἴρω, tenui ſpiritu. μ. ἐρῶ. π. ἔρηκα. dico, εἴρω denſo ſpiritu, necto.
Εἴρων. ωνος. ὁ. cauillator, non uera dicens, diſsimulator.
Εἰρωνεία. ἡ. diſsimulatio, ironia.
Εἰρωνεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. diſsimulo, cauillatoriè decipio.
Εἴρωνος. ου. diſsimulator.
Εἰρωτηθέντες. οἱ. interrogati apud Hero.
Εἰρωτῶντες. interrogantes, apud eundem.
Εἰς. in, ob. Bud. Com.
Εἰσαεὶ. ſemper, ἀεὶ. Sed ἀεὶ tribus temporibus indifferenter iũgitur, ἐσαεὶ uero futuro ſolũ.
Εἰσάπαξ. τὸ ἐσάπαξ.
Εἰσαῦθις. in poſterum, poſthac, iterum, ſtatim, aliâs.
Εἰς αὔριον. in craſtinum.
Εἰς δέον. tempore neceſſario.
Εἰς δύναμιν. &
Εἰς δυνατὸν. pro uiribus.
Εἰς ἐμὲ. uſq; in ætatem meam.
Εἰς ἔπειτα. deinde.
Εἰς ἐπιοῦσαν. in poſterum.
Εἰς ἔτι. adhuc.
Εἰς ἠῶ. mane, ſub auroram.
Εἰς καιρὸν. opportunè.
Εἰς κοινὸν. communiter.
Εἰς μακρὰν. procul.
Εἰς μέγα. ualde, excellenter. πάνυ, μεγάλως.
Εἰς νέωτα. deinceps, in futurum, in ſequentem annum, ſiue nouo ineunte anno.
Εἰς ὅσον. quandiu.
Εἰσότε. uſquequo, donec.
Εἰς πέμπτην. die quinto.
Εἰς τὰ νῦν. in præſenti arum.
Εἰς τὰ οἴκοια, οἴκαδε.
Εἰς τὰ πρῶτα. in primis.
Εἰς ταῦτα. ad hæc.
Εἰς τάχος. breui, celerius.
Εἰς τέλος. omnino, penitus, prorſus.

Εἰς τετάρτην. die quarto.
Εἰς τὸ ἔσχατον. ad ſummum diſcrimen.
Εἰς τὸ ἔπειτα. in poſterum.
Εἰς τὸ πρόσθεν. idem.
Εἰς τοὔμπαλιν. in contrarium.
Εἰς τὸ οἰκεῖον μέρος. pro uirili.
Εἰς τὸ φανερόν. aperte, in lucem.
Εἰς τόδε χρόνου. in hanc diem.
Εἰς τοὐμφανές. in propatulum.
Εἰς τοὐνδεχόμενον. pro uiribus.
Εἰς τοὔπισθεν. retro.
Εἰς ὥρας. ad maturitatem.
Εἷς. ἑνὸς. ὁ. unus.
Εἷς ἕκαστος. unuſquiſq;.
Εἷς. es, ὑπάρχεις. (tu.
Εἰσαγγελεύς. έως. ὁ. delator, accuſator in ſenatu.
Εἰσαγγελία. ας. ἡ. annũciatio, nũcius, accuſatio publica, crimẽ læſæ maieſtatis, uindicta. Εἰσαγγελίαν dicunt de rebus perperam factis, γραφὴν de legibus perperam latis. Cæl. lib. 5. cap. 3. & Bud. Com.
Εἰσαγγέλλω. μ. ελῶ. π. ελκα. uoco ad iudicium, accuſo aliquem reipublicæ cauſa, delator ſum, defero aliquem. Bud. ibidem.
Εἰσαγωγεύς. έως. ὁ. introducens.
Εἰσαγόμενοι. initiati, aſsimilati.
Εἰσάγομαι. &
Εἰσάγω. μ. ξω. π. χα. introduco, inſtituo, induco. Aliquando defero. Refertur autem tam ad actorem, quàm ad iudicem. Et ὁ εἰσάγων dicebatur is, cuius de ea re notio erat. Εἰσάγειν τὰς δίκας, iudicia conſtituere, litem intendere. Εἰσάγειν εἰς τοὺς φράτορας, eſt profiteri liberos. Εἰσάγειν εἰς τοὺς γεννητὰς, hoc eſt gentiles. Εἰσάγειν πάλιν τὴν δίκην, eſt actionem reſtituere. Εἰσάγω φθόνου δίκην, accuſo inuidiæ. Budæus Commentarijs.
Εἰσαγωγεύς. έως. ὁ. qui actionẽ rei dare poteſt, & lege agere iubere, introductor. Bud. ibi.
Εἰσαγωγέω. induco, uiam doceo.
Εἰσαγωγή. ῆς. ἡ. introductio, principiũ, ut cum res à primis initijs et rudimẽtis traditur. Latini elementa dicunt. Dicitur & magiſtratus Athenis, qui audiebat accuſantes.
Εἰσαγωγικόν. τὸ. commentarium.

Εἰσαγωγικός.ῆ.ὁ.introductorius.

Εἰσαγώγιμος δίκη dicitur, contra cuius exordium præſcriptio iure obijci non poteſt. Budæus Commentarijs.

Εἰσακούω.μ.ούσω.π.ουκα. exaudio. Gen.

Εἰσάλλομαι.μ.ἁλοῦμαι.inſilio.Depon.

Εἰσαναγκάζειν,pro βιάζεσθαι.

Εἰσανιών.όντος.ὁ.aſcendens.

Εἰσάπαξ.ſimpliciter,omnino,ſemel.

Εἴσατο.aſsimilatus eſt, ὡμοιώθη.

Εἰσάλλειν.ἐσάλλειν,ingredi,inſilire.

Εἰσάραγμα. laceratio.

Εἰσαφικνέομαι.μ.ίξομαι.π.ιγμαι.accedo.

Εἰσαχθῆναι.accuſari,citari.

Εἰσβάθος. profundè.

Εἰσβαίνω.ingredior.

Εἰσβάλλω.μ. αλῶ.π. κα. inuado, ingredior, aggredior.

Εἰσβατόν.τό.quod adiri poteſt.

Εἰσβιάζομαι.ui irrumpo.

Εἰσβιάζω.μ.άσω.π.ακα. aggredior, irruo.

Εἰσβολή.ῆς.ἡ. impetus, aggreſſus, locus ad inuadendum opportunus, Herodot. Item apotheca, commeatus. Budæus Com.

Εἰσδέχομαι.μ.ξομαι.π.γμαι.admitto. Accuſ.

Εἴσδυσις.introitus.

Εἰσδύω.&

Εἰσδύομαι.&

Εἰσδύνω.μ.ύσω.π.υκα.ingredior. Neu.abſol.

Εἷσε.locauit, ſtatuit.ut εἷσεν ἐπὶ θρόνου,ἐκάθισεν,ἵστησεν.ἀπὸ τοῦ ἕω.

Εἰσαγείρω.cogo.

Εἴσειμι. intro adſum. Εἴσεισι.ingreditur,ſubit.

Εἰσελαύνω.duco,inſequor,inequito.

Εἰσελθεῖν δίκην. reũ agi. Et εἰσελθεῖν τὴν γραφὴν, ad iudicium uenire. Bud.Com.

Εἰσεμπορεύεσθαι. mercaturæ gratia hoſtes accedere.

Εἰσενεγκεῖν.inducere.

Εἰσέρχομαι.μ.εἰσελεύσομαι. ἀορ.β.εἰσῆλθον.ingredior.Depon.abſol.

Εἰσέχειν,pro εἰσέρχεσθαι.ingredi.

Εἰσέτι.adhuc.

Εἰσέφρηκε.admiſit.

Εἰσεφίημι.recipio,intromitto.

Εἰσήγγειλεν,ab εἰσαγγέλλω.detulit,calumniatus eſt.

Εἰσήγησις.εως.ἡ.doctrina,adhortatio.

Εἰσηγητήριον. magiſtratus, uel ſacerdotij exordium.

Εἰσηγητὴς.διδάσκαλος,ſuaſor & author, qui aliquid noui introducit, deſignator. Budæus Commentarijs.

Εἰσηγορία.ας.ἡ.accuſatio.

Εἰσηγοῦμαι. conſulo, hortor, moneo, doceo, author ſum & ſuaſor alicuius rei nouæ, eamq́ introduco.

Εἰσῄει.in memoriam ueniebat.

Εἰσηλᾶν.inferre,inducere.

Εἰσηλύσιον.τό.uectigal pro introitu.

Εἶσθα.i,uel eas,uel ibis,es.

Εἰσθρώσκω.inſilio.

Εἰσὶ δ' οἵ.ſunt qui,id eſt aliqui.

Εἶσι.it,uenit,πορεύεται,ἔρχεται.

Εἰσίασιν.ingrediuntur.

Εἰσιέναι.inire, ut εἰσιέναι εἰς τὰς ἀρχὰς, inire magiſtratum. Eſt etiam ſubuenire, hoc eſt, εἰς νοῦν ἔρχεσθαι. Plutarchus, ὁ λογισμὸς αὐτὸν εἰσῄει τῆς ἀπορίας, Subijt reputatio. quod etiam ὑπεισιέναι dicitur. Εἰσιέναι εἰς τὸν ἄνθρωπον,conuenire cum domi. Εἰσιέναι ἐπὶ γραφῆς, eſt poſtulari & cauſam dicere, quod etiam dicitur εἰσιέναι τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν γραφήν.Bud.Com.

Εἴσιθι,pro εἴσελθε. ingredere.

Εἰσίθμη.ης.ἡ.introitus.

Εἰσίμη.uicus.

Εἰσιτήρια. Calendæ Ianuarij, uel primus anni dies, quo totus magiſtratus apparebat. Item εἰσιτήριος λόγος, oratio in principijs alicuius ingreſſu.

Εἰσκαλέω. intrò uoco, inuito.

Εἰσκεκοισυρωμένος.arrogãs,mollis. A moribus fœminæ cuiuſdã, cui nomen κοισύρα.

Εἰσκηρύττεσθαι. nominari,aut uocari à præcone.

Εἰσκομίζω.importo.Budæus Commentarijs.

Εἰσκρίνομαι. ingredior, inſinuo. Philo περὶ κόσμου de animalibus in aëre agentibus, ὧν τὰς μὲν εἰσκρίνεσθαι λόγος ἔχει σώμασι θνητοῖς.Budæus Commentarijs.

Εἰσδύνω.τὸ ἀσσιαίζω. intromitto,ingredi facio.Budæus ibidem.

Εἰσδύσεις.αἱ.inſinuationes.

Εἰσκυκλῶ.aduoluere,intrudere, impellere. Vnde & pro inferre ponitur. Ariſtoph. Veſp.Budæus Commentarijs.

Εἰσκῶ.aſsimulo,comparo.

Εἰσκωμάζω. ἀσελγῶς ἀσέρχομαι, ἐπὶ κακῷ εἰσέρχομαι.Athenæ.lib.6. Bud.Com.

Εἰσοδος.redditus,ſumptus.

Εἴσοδος.ου.ἡ.introitus,et προπύλαιον templi, ueſtibulum,aditus,expeditio.

Εἰσοικίζομαι.tributum fero,uendico.

Εἰσόκεν.donec.

Εἴσοπτρον.ου.τὸ.ſpeculum.

Εἰσορῶ.inſpicio.

Εἶσος,& dialyſi ἴσος.ου.ὁ. congruus, æqualis,ὁ ἴσον πᾶσι μερίζων. Vnde & ἴσαι φρένες,ἐυπράξιας,ἀγαθοὶ,ἰσοτύχοι,animus moderatus, conſtans, neque ſtupide abiectus,neque efferus.

Εἰσότε.uſquequo,donec.

Εἰσπαίω.ingredior,inſilio.

Εἰσπέμπω.acceſſo.

Εἰσπέτομαι.inuolo.

Εἰσπηδῶ.inſilio.

Εἰσπίπτω.irruo,irrumpo, intro, cum feſtinatione ingredior.

Εἰσπλέω.μ.ύσω.π.ευκα. ἀπὸ τῆς πλύω. adnauigo,mare intro,à littore ſoluo.Depon.

Εἴσπλους.ὁ.adnauigatio, aditus, locus per quem introëunt naues in portum.

Εἰσπνῶ.amare,quòd inſpiretur amor.

Εἰσπνήλης.ὁ.ὁ.ἀπὸ τῆς ἀσπνεῖν,id eſt ἐρᾶν. ὁ ἐρῶν,ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἀσπνεόμενος, amator apud Lacedæmonios, ſicut apud Theſſalos ἀΐτας amaſius,Theocrit.Idyl.12.

Εἰσπνοὴ.inſpiratio.

Εἰσποιῶ.μ.ήσω.π.ηκα. adopto, do in adoptionem,coarcto. Accuſ.

Εἰσποιητός.οῦ.ὁ.aſcititius,adoptitius,nothus

Εἰσπομπὴ.ἡ.impetus,inſultus.

Εἰσπράκτωρ.ορος.ὁ.exactor.

Εἴσπραξις.εος.ἡ.exactio.

Εἰσπράττω.μ.ξω.π.χα. exigo. Εἰσπράττειν τινὰ ὑπέρμετρον,de eo dicitur qui acerbè,hoc eſt,πικρῶς ἀσπράττει. Εἰσπράττω & ἀσπράττομαι τὴν ἐγγύην apud Demoſthenem,pro exigo ſponſionem Εἰσπράττομαί σε τὰ χρήματα. exigo pecuniam à te. Budæus Commentarijs.

Εἰσρέω.influere,interlabi.

Εἰσφέρομαι.in medium affero, introduco,intrò admitto. Et pro προσφέρεσθαι,cibum ſumere, uel haurire quippiam, Ariſtoteles lib. 4 de Gener.anim. Bud.Com.

Εἰσφέρω.tributum pendo, quod Plin.in Panegyr.Græcorum more,inferre tributum dixit. Plutar. ὥστε μηκέτι τὸν δῆμον ἀσενεγκεῖν, Ita ut populus tributum pendere deſierit. Dicitur & de priuata benignitate, & de annuis aut menſtruis priuatis hominibus collatis. Eſt etiam cibum ſumo,ſicut ſuum paſtiuum. Ariſtot. lib.4. de partibus Animalium, ἀδύνατα δὲ πίσεσιν ὁ θερμότης διὰ τὸ πλῆθος καὶ ὑπερβολὴν τῆς ἀσφερομένης τροφῆς. Hic enim ſignificat cibum ſumptum. Item effero,induco, ad populum fero,in medium adduco. Εἰσφέρειν τὴν γνώμην ἐν τῇ βουλῇ, eſt in medium afferre ſententiam, palàm cenſere aliquid faciendum, & authorem eſſe alicuius ſententiæ. Nam γνώμην ἀποφαίνεσθαι,eſt ſententiam dicere quoquo modo.

Εἰσφέρειν τὸν νόμον, eſt legem ferre & rogare, ad populum ferre, cum populo agere.Budæus ibidem.

Εἰσφθάρομαι. cum certa pernicie irrepo, me inſinuo,& introducor.

Εἰσφορὰ ᾶς.ἡ.tributum, collatio, coëmptio, cenſus.

Εἰσφρήσασθαι.recipere,admittere.

Εἰσφρῶμαι.&

Εἰσφρῶ.admitto, ut in urbem uel domum. Item deuoro.Budæus Commentarijs.

Εἰσχέω.μ.ύσω.π.υκα.infundo. Acti.accuſ.

Εἴσω.intro,pro ἔσω.

Εἰσωθῶ.μ.ήσω.π.ηκα.intrudo.

Εἰσωποί.ad aſpectum contrarij,qui intus uidentur, ἀντιπρόσωποι, ut ἐσωποὶ δ᾽ ἐγένοντο νεῶν. hoc eſt, Ante conſpectum ſuum naues habebant.

Ἔπειτα. poſtea, adhuc, deinde, deinceps, ſub hæc, at, interim. Item tandem, nota indignationis. Aliquando pro itáne.

Εἴτε. ſiue.

Εἶτε. cum circunflexo. eſte, ſitis.

Ἔστω. eat, ſinatur.

Εἴω, & εἴω. μ. ἄσω. ω. ἔικα. μέλλων ω. ἔικα δευτερος ἀόρ. ἦκον. uado.

Εἴωθα. conſueui.

Εἴως. & ἄως. uſquequo.

ΕΚ.

Ἐκ. ex, præpoſitio eadem quæ & ἐξ, ſed illa utimur conſonãte ſequente, hac uocali, & utraq; genitiuo iungitur. Bud. Com.

Ἐκ γειτόνων. è proximo, in proximo.

Ἐκ δὲ δὴ τούτου. deinde.

Ἐκ δεξιῶν. à dextris.

Ἐκ δευτέρου. iterum, ſecundario.

Ἐκ καιροῦ. ex tempore.

Ἐκ νέας, καὶ ἐκ μειρακίου, καὶ ἐκ παιδὸς, καὶ ἐκ νέου. à prima uel ab ineunte adoleſcentia, à puero, ab initio iuuentutis.

Ἐκ νηπίου. à puero, à paruulo.

Ἐκ παίδων. à pueritia, à teneris annis.

Ἐκ πάλαι. &

Ἐκ παλαιοῦ. diu, olim, iam olim. Syneſ. Ἑταῖροι ἐκ παλαιοῦ γεγονότες. Dicimus etiam ἐκ παλαιοτάτου, ſubauditur autem χρόνου. Budæus Commentarijs.

Ἐκ παντὸς, uel ἐκ παντὸς τρόπου, omnino, omni ratione, omni pacto, omni opere. Budæus Commentarijs.

Ἐκ παραγγέλματος. ex propoſito.

Ἐκ παρασκευῆς. ex compoſito.

Ἐκ παραλλήλου. κατ᾽ ἀναδίπλωσιν, per alternitatem, uel (ut Gellius ait) ex geminatione, quoniam duo uerba idem ſignificantia iunguntur, ἐκ παραλλήλου poſita dicuntur, quaſi ſenſu geminato, ut apud Homerum, βάσκ᾽ ἴθι.

Ἐκ παραλόγου. ex inſperato.

Ἐκ παρέργου. ex diuerticulo, extra propoſitũ.

Ἐκ περιουσίας. ex copia, ex abundantia. Budæus Commentarijs.

Ἐκ περιωποῦ ὁρᾶν. limis oculis uidere.

Ἐκ πλαγίου. à latere, à tranſuerſo.

Ἐκ πολλοῦ ἤδη. iampridem.

Ἐκ πολλοῦ πλέονος, τὸ ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Ἐκ προμηθείας. conſultè, ἐκ προμηθείας.

Ἐκ προνοίας. dedita opera, προνοητικῶς.

Ἐκ πρώτης ἡλικίας. à iuuentute ab adoleſcentia. Dicitur etiam ἐκ παίδων, & ἐκ νηπίου.

Ἐκ ῥίζης. ab radice, ab initio.

Ἐκ τοῦ. quòd, propterea quod.

Ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγειν. ex tẽpore dicere.

Ἐκ τοῦ παραχρῆμα. ex tempore.

Ἐκ τοῦ προφανοῦς. ex profeſſo.

Ἐκ τοῦ τετολμηκότος. confidenter.

Ἐκ τοῦ ἀφανοῦς. ex improuiſo.

Ἐκ τοῦ πρόσθεν. de proximo.

Ἐκ τοῦ φανεροῦ. apertò.

Ἐκ τοῦ ἀπαντικρὺ. è regione.

Ἐκ τούτου. deinceps, poſtea, inde, ex hoc tẽpore.

Ἐκ τύχης. forte fortuna.

Ἐκ χειρὸς βοηθεῖν. totis uiribus, omni tẽpore.

Ἕκα. de longe.

Ἑκάεργος. ὁ, ὁ, ἡ. longè mittens, & à longe operans, procul arcens.

Ἕκαθεν. de longè, eminus, πόῤῥωθεν.

Ἑκάς. de longè, procul, à

Ἑκαστάτω. longiſsimè.

Ἑκασταχόσε. quocunq;, quoquo uerſum.

Ἑκασταχόθεν. undiq;.

Ἑκασταχοῦ. ubilibet.

Ἑκασταχῆ. procul, ubiuis.

Ἑκάστη. maximè, quotidie.

Ἕκαστος, ſiue ἕκαστοι. unuſquiſque, quilibet, πᾶς ἕκαστος. αὐτὸς ἕκαστος, ſinguli. Sic & πᾶς τις pro unoquoque. οἱ καθ᾽ ἕκαστον, & ὁ καθ᾽ ἕκαστον, ſinguli. Et neutro genere τὸ καθ᾽ ἕκαστον, & τὰ καθ᾽ ἕκαστον, & τὰ παρὰ καθ᾽ ἕκαστα, ſingula. Ita & fœmin. gen. αἱ καθ᾽ ἑκάστην. Plutarchus, τὰς καθ᾽ ἑκάστην ἀρετὰς. Bud. Com.

Ἑκάστοτε. quotidie.

Ἑκάστοτε. frequenter, ubilibet, paſsim, undiq;.

Ἑκάστω. longiſsimè, ποῤῥωτάτω.

Ἑκατεῖον. ου. τὸ. terriculum, terror ex laruis. Cæl. libro ſexto. cap. 18.

Ἑκάταιον. τὸ Hecatæ ſtatua.

Ἑκατεράκις. utraq; uice, bis.

Ἑκάτερθεν, pro ἑκατέρωθεν. utrinq;, ex utraque parte. Cum genitiuo apud Herod.

Ἑκατερίδης. ου. genus ſaltationis, in qua manus alternatim mouere aſſueſcebant.

Ἑκάτερος. α. ὁ, uterque, alteruter.

Ἑκατέρωθεν. utrinque.

Ἑκατέρω. longius.

Ἑκατέρωσε. utrobique.

Ἑκάτη. ης. ἡ. Hecate, Cæl. lib. 10. cap. 6.

Ἑκατηβελέτης. ου. ὁ. &

Ἑκατηβόλος. à longe iaculans. Epitheton Apollinis.

Ἑκατήσια. ſacrificia Hecates.

Ἕκατι τῆ βουλῆ. à longè.

Ἑκατόγχειρ. ειρος. ὁ. &

Ἑκατόγχειρος. ου. ὁ. centimanus. Aegæonis uel Briareí epitheton.

Ἑκατόμβαια. τὰ. feſta, & certamina apud Græcos olim.

Ἑκατόμβοιος. ου. ὁ. ualens centum boues. Erat autem βοῦς, monetæ genus apud Athenienſeis ab eius pecudis nota, ualebat duas & ſeptuaginta ſiliquas. Inde apud Homerum, hecatombœa, & enneabœa arma. Budæus de Aſſe.

Ἑκατομβαιών. ῶνος. ὁ. Aprilis, Attica lingua. Cælius libro 10. capite 6.

Ἑκατόμβη. ης. ἡ. hecatombe, ſacrificium ſolenne centum boum. ἡ πολυτελὴς θυσία.

Ἑκατόμβιον. ου. τὸ. monetæ genus.

Ἑκατόμπεδον. ου. τὸ. templum Athenis, quod & à nonnullis παρθενὼν uocatur. Eſt & nomen regionis. Cælius lib. 10. cap. 6.

Ἑκατονπλασίων. ονος. ὁ. centuplus, centuplicatus.

Ἑκατόμπολις. εως. ἡ. habens centum ciuitates. Cretæ inſulæ epitheton.

Ἑκατόμπους. οδος. ὁ, ἡ. centipes.

Ἑκατόμπυλος. ου. ὁ, ἡ. habens centum portas.

Ἑκατόν. centum.

Ἑκατόνζυγος. ου. ὁ, ἡ. centiremis, centum tranſtrorum.

Ἑκατόνταμνον. multum, magnum, auguſtũ.

Ἑκατονταέτης. centum annorum.

Ἑκατοντάκις. centies.

Ἑκατονταόργυιος, ου. ὁ, ἡ. centum cubitorum.

Ἑκατόνταρχος. ου ὁ. centurio, tribunus.

Ἑκατοντάχοος. centuplus. Bud. Com.

Ἕκατος. ου. ὁ. Apollo, τοξικὸς, ὁ μακρόθεν βάλλων.

Ἑκατοστή. centeſima uſura. Bud. de Aſſe.

Ἑκατοστός. οῦ. ὁ. centeſimus.

Ἑκατοστύα. ας. centuria.

Ἑκατοστύς. ύος. ἡ. ordo centenus.

Ἐκβαβάζω. commouere, excutere.

Ἐκβαίνω. μ. ήσομαι. ἀόρ. β. ἐξέβην. euenio, egredior, prætereo.

Ἐκβακχεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. debacchor, perterrefacio, celebro feſtum indecorè.

Ἐκβάλλομαι. iactum leuandæ nauis cauſa facio. In Act. ἐκβαλλόμενοι σῖτον. Aliquando eſt egredior. Item irrideri.

Ἐκβάλλω. μ. αλῶ. π. βέβληκα. profero, eijcio, expello: & aliquando in exilium expello, Demoſth. Item rumpo, exeo, ut ἐκβάλλει ποταμὸς εἰς τὴν θάλασσαν, pro ἐμπίπτει, atque ἐκπίπτει. Item partum abigo, abortum pario, Theophraſt. 9. & Plut. Latinis quoq; eijcere idem dicitur. Vlpian. Si mulier pugno, uel equa ictu à te percuſſa eiecerit. Bud. Com.

Ἐκβαρβαρῶσαι. barbarum reddere, & efficere, Iſocr. & Athen. Vnde ἐκβαρβαροῦσθαι, paſsiue apud Strab. barbariores fieri.

Ἔκβασις. εως. ἡ. prouentus, exitus, ecbaſis.

Ἐκβεβαιόω. confirmo, fortifico.

Ἐκβεβοημένος. celebris, diuulgatus, famoſus.

Ἐκβιάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. uim facio. Accuſat.

Ἐκβιαζόμενοι. ui oppreſsi.

Ἐκβιασθείς. έντος. ὁ. ui coactus.

Ἐκβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. duco, probo. Accuſ.

Ἐκβιβαστής. οῦ. ὁ. exactor, id eſt coactor, executor.

Ἐκβοῆσαι. ululare, θρηνεῖν μετὰ κραυγῆς.

Ἐκβλαστήματα. τὰ. germina.

Ἐκβλίζω. elido, exprimo.

Ἐκβλύζω. effundo, emano.

Ἐκβολάς. άδος. abortus. Item purgamentum argenti, apud Strab.

Ἐκβολβίσαι. radicitus & cum bulbo euellere.

Ἐκβολή. ῆς. ἡ. eiectio, præda. Dicuntur etiam ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν, oſtia fluminum.

Item præter exitum fluminis etiam quemcunque exitum ſignificat per loca anguſta & intercepta, ut Plut. in Demetr. ἅμα δὲ τὰς εἰς συρίαν ἀντιτάξεις ἐκβολάς. Budæus Commentarijs.

Ἐκβόλια. τὰ. medicamenta quibus medici utuntur abigendis infantibus, in utero enectis, quæ & φθόρια dicuntur, Latinè eiectoria.

Ἐκβόλιμος. ου. ὁ. eiectus, eiectitius, abortiuus, ut ἐκβόλιμα ᾠά, eiectitia oua. Et Plinius, Aegyptius ecbolimam habet uuam abortiuos facientem.

Ἐκβόσκεσθαι. depaſci, διεσθίειν.

Ἐκβοῶ. ululatu uociferor.

Ἐκβράζω. μ. άσω. π. ακα. emitto, eijcio. Accuſ.

Ἔκβρασμα. τό. naufragium, reliquiæ nauis in littus reiectæ.

Ἐκβρασμός. οῦ. ὁ. ebullitio, tumultus.

Ἐκβράσσω. expello.

Ἔκβρωμα. τό. abortus.

Ἐκβολάς. άδος. ἡ. tumulus.

Ἐκγαμίζω. eloco nuptum.

Ἐκγελῶ. effuſè rideo.

Ἐκγιγαρτίζω. eximo uiuacea.

Ἐκγοητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. circumuenio uerbis, præſtigijs illudo. Accuſ.

Ἔκγονον. ου. τό. fœtus, filius.

Ἔκγονος. ου. ὁ, ἡ. filius, filia, nepos, & neptis.

Ἔκγραφος. ου. qui monſtrat quibus argumentis dato circulo (uerbi gratia) imperatum trigonum, uel quid aliud poſſumus conuenienter aſſcribere, Capella.

Ἐκγρυτεύω. ſcrutor.

Ἐκδάκρυον. ου. τό. lachrymas ſtillans, gutta dum cadit.

Ἐκδεής. uilis, imperfectus.

Ἐκδεδιαιτημένος. intemperans, qui ordinato uictu non utitur.

Ἔκδεια. ας. ἡ. inopia.

Ἐκδειματίω. μ. ίσω. π. ικα. &

Ἐκδειματόω. μ. ώσω. π. ωκα. terreo. Accuſ.

Ἐκδέρω. μ. δερῶ. π. δαρκα. excorio. Accuſ.

Ἐκδέχομαι. μ. ξομαι. π. δεγμαι, recipio, expecto, prohibeo, repello, excipio, id eſt ſuccedo, τὸ διαδέχομαι. Depon. accuſ. iungitur.

Ἔκδηλος. ου. ὁ, ἡ. manifeſtus, ſupereminens.

Ἐκδημαγωγέομαι, uoce paſſiua. &

Ἐκδημαγωγέω. duco populum, pluralitate uinco.

Ἐκδημέω. μ. ήσω. π. ηκα. peregrinor, foris ago, domi non ſum. Contrarium eſt τῷ ἐνδημέω. Neutrum abſol.

Ἐκδημοκοπῶ. popularitate mihi populum ſeruire perpello. Bud. Com.

Ἔκδημος. ου. ὁ, ἡ. longinquus, Ἔκδημος ἔξοδος, id eſt ἀποδημία, extrema profectio.

Ἐκδιαδοχή. ῆς. ἡ. traditio.

Ἐκδιαιτάω. male adminiſtro, intemperans ſum, ordinato uictu non utor.

Ἐκδιαίτησις. εως. ἡ. tráſgreſſio regulæ uiuen.

Ἐκδιάσπα. ſtamen, penſum.

Ἐκδιδάσκω. edoceo.

Ἐκδίδωμι. μ. δώσω. π. δωκα. loco, eloco, operam alterius conduco, dedo, trado, do, ædo, id eſt manifeſto, publico. Accuſ.

Ἐκδιηγέομαι. totum narrare.

Ἐκδικέω. μ. ήσω. π. ηκα. defendo, uindico, ulciſcor. ut ἐκδικῶ σε, te & ſcelus ulciſcar, & ἐκδικῶ σοι, iniuriam tibi illatam ulciſcar, quod etiam ἀντιδικεῖν dicitur. Ponitur aliquando pro ἐκβάλλω. Budæus Commentarijs.

Ἔκδικος. ου. ὁ, ἡ. ultor, uindex, iniuſtus. Budæus in Annotationibus poſt.

Ἐκδίκησις. εως. ἡ. ultio, retributio mali.

Ἐκδικητής. οῦ. ὁ. ultor, perſecutor, cuius munus eſt iudicio experiri contra eos, qui aurum uel argentum uel pecuniam reipublicæ debent. Bud. Com. & Annot. poſt.

Ἐκδικία. ας. ἡ. ultio.

Ἐκδικοῦμαι. pœnam luo.

Ἐκδιφρεύω. è curru deturbo.

Ἐκδιώκεσθαι. interdum de exulibus, extorribus, eiectisq; dicitur.

Ἐκδιώκω. μ. ώξω. π. ωχα. expello, punio, perſequor. Accuſ.

Ἐκδοχεῖον. ου. τό. ciſterna, receptaculum.

Ἐκδορία. τὰ. deſquamatoria, ſiue eraſoria. medicamenta, quæ cutis continuitatem ſoluunt, urendiq; ui & poteſtate cutis eius aliquam partem auferunt.

Ἔκδοσις. ιος. ἡ. erogatio, expenſa, editio.
Ἔκδοτος. ου. ὁ, ἡ. deditus, dedititius.
Ἐκδοχεῖον. τό. promptuarium.
Ἐκδοχή. exceptio, expectatio.
Ἐκδρομή. ῆς. ἡ. &
Ἔκδρομος. ου. ὁ. excurſio.
Ἔκδυσις. ιος. ἡ. emerſio, tergiuerſatio.
Ἐκδυσωπέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. in contrarium diſſuadeor.
Ἐκδύομαι. &
Ἐκδύω. &
Ἐκδύνω. exuo, excutio, exeo.
Ἐκεῖ. illic, ibi. Interdum pro illuc, illò.
Ἐκεῖθεν. illinc.
Ἐκείνειον. τό. τὸ ἐκείνου πεποιημένον. ſicut Cicero dixit Lentulitates & Appietates. Budæus Commentarijs.
Ἐκεῖνος. ου. ille.
Ἐκείνως. illo modo, κατὰ τοῦον τὸν τρόπον.
Ἐκεῖσε. illuc, illò. Aliquãdo etiam pro illic.
Ἐκεχειροφόρος. ου. ὁ. fecialis.
Ἐκεχειρία. ας. ἡ. induciæ, uacatio, ſpacium temporis, remiſsio. Ab abſtinendis manibus dicta. Gel. libro 1. capite 25.
Ἐκίχαρον. argentum.
Ἔκζεμα. τό. feruida eruptio.
Ἐκζητῶν. ὁ. quæritans.
Ἐκζωπυρέω. excito.
Ἕκας. longè.
Ἑκηβολία. ας. ἡ. iaculatio, εὐστοχία.
Ἑκηβόλος. ου. ὁ. funda, & procul iaciens, ſagittarius. Epitheton Apollinis, ab radiorum ſolis in terras immiſsione.
Ἕκηλα. quietè.
Ἑκηλία. diuet, benigna tractatio.
Ἕκηλος. ου. ὁ. quietus, tacitus.
Ἕκητι. longe. Item ἕνεκα, χάριν, τῇ βουλῇ. Heſiodus, Διὸς μεγάλοιο ἕκητι. Ponitur aliquando pro ſine.
Ἐκθαμβέω. μ. ήσω. π. ηκα. obſtupeo. Neutrum abſol.
Ἔκθαμβος. ου. ὁ. ſtupor, ſtupefactus.
Ἐκθανεῖν. mori, ἀποθανεῖν.
Ἐκθαρσήεις. εντος. ὁ, ἡ. benè animatus, qui eſt fortiſsimo animo.
Ἐκθεατρίζειν. celebrare, publicare, contemptum reddere, arguere.
Ἐκθειάζω. in religionem traho, ad diuinitatis indicium traho, diuinum eſſe exiſtimo, diuinitatis argumentum puto. Herodianus, ὅθεν καὶ τὸ πᾶν ἔργον ἐξεθειάσθη. Vnde res tota in religionem tracta eſt. Eſt etiam conſecro, & deo dico, dijs imputo, inter diuos refero, ἀποθεῶ, ut ἔθος ἐστὶ ῥωμαίοις ἐκθειάζειν τοὺς βασιλέας, Herodianus. Budæus Commentarijs.
Ἐκθεῶ. conſecro, ut deum colo.
Ἔκθεμα. titulus, inſcriptio, tabula publice propoſita.
Ἔκθεσις. ιος. ἡ. expoſitio.
Ἔκθεσμος. ου. ὁ, ἡ. nefandus, iniquus.
Ἐκθεσφατον. ου. τό. ſcientia diuina.
Ἔκθετος. ου. ὁ, ἡ. expoſitus.
Ἐκθέω. excurro.
Ἐκθηλύνω. mollem facio, effœmino, eneruo.
Ἐκθηρεύω. uenor. de omni re dicitur.
Ἐκθηριόω. effero, exaſpero.
Ἔκθιβος, & ἔκθριβος. fimbria ueſtis.
Ἐκθλίβω. μ. ίψω. π. ιφα. exprimo, elido, excludo. Accuſ.
Ἔκθλιψις. ιος. ἡ. eliſio. figura eſt, ubi cõſonans aliqua, inter primam & ultimam ſyllabã eliditur, ut σκῦπον, pro σκῦφον.
Ἐκθορέω. exilio, effugio, proripio me, repentè abeo.
Ἐκθρώσκω. idem eſt.
Ἐκθύζω. ebullio, euomo.
Ἐκθύματα. τά. exanthemata, puſtulæ & efflorescentiæ cutis ab humore phlegmatico.
Ἐκθύμαρος. fimbrica ueſtis, uelox.
Ἐκθυμία. ας. ἡ. promptitudo.
Ἔκθυμος. ου. ὁ, ἡ. promptus, alacris, intentus.
Ἐκθύμως. ex animo, promptè.
Ἐκθύομαι. concilior.
Ἐκθύσιμος. ου. ὁ. expiandus.
Ἐκθύω. efferueo, excido.
Ἐκίαθον. iuit.
Ἐκιδόν, aduerbium, mucronatim.
Ἐκκαθαίρω. expurgo, repurgo.
Ἑκκαίδεκα. ſedecim.
Ἑκκαιδεκάδωρος. ſedecim palmos longus.
Ἑκκαιδεκαέτης. ου. ſedecim annorum.

Ἐκκαίω, & ἐκκάω Attice. μ. αύσω. π. αυκα. exuro, inflammo, comburo. Accuſ.

Ἐκκακεῖν. malis ſuccumbere, defatigari, deficere, cedere labori uel dolori, perlaſſeſcere, ἐκκάμνειν. Paul. ad Epheſ. ἵνα μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσιν. Bud. Com.

Ἐκκαλέομαι. &

Ἐκκαλέω. euoco, conuoco, prouoco ad certamen. Ἐκκαλεῖσθαι τὴν κρίσιν, appellare, quaſi euocare.

Ἐκκαλύπτω. detego faciem, φανερόω. Huic contrarium eſt ἐγκαλύπτω, de quo diximus. Budæus Commentarijs.

Ἐκκάμνω. idem quod ἐκκακεῖν. Bud. Com.

Ἐκκαπηλεύειν. decipere.

Ἐκκαρπίζομαι. fatiſco, defrugor.

Ἐκκαρπιζόμενος. defrugatus.

Ἐκκάρπομαι. fructus & prouentus accipio.

Ἐκκάρπωσις. fructuum, & commodorum perceptio, & uſus rei fructuoſus. Budæus Commentarijs.

Ἐκκαταλείπω. relinquo.

Ἐκκατάττω. μ. άξω. π. αχα. aſſcribo, adiudico.

Ἐκκατοικεῖ. incolat, inhabitat.

Ἐκκαυλίζω. caules produco, creſco. Item frango.

Ἐκκαύω. incendo.

Ἐκκαχρύω. grana deligo, extendo, contero.

Ἔκκειμαι. expono, & proſcribo. Et cum datiuo, ſpero, ut ἔκκειμαι σοί, id eſt pendeo à te.

Ἐκκείμενος. expoſitus, procliuis. Et ἐκκείμενοι, φαινόμενοι, hoc eſt rei, qui pendentes à Latinis appellantur. Bud. Com.

Ἐκκεκυβευμένος. ὁ. qui inter aleas bona ſua profudit, quem uulgaris lingua ἐκκεκοττισμένον uocat, ἢ ἀποκεχωρισμένον.

Ἐκκεκώφηται. obſurduit.

Ἐκκέλευσος. κατήγορος.

Ἐκκενόω. μ. ώσω. π. ωκα. exhaurio, exinanio. Accuſ.

Ἐκκεντέω. μ. ήσω. π. ηκα.

Ἐκκεντρίζω. ίσω. π. ικα. pingo, ſtimulo, compingo, transfigo. Accuſ.

Ἐκκινάζομαι. compilo.

Ἐκκεχυμένως. effuſe.

E K.

Ἐκκήρυκτος. ὁ, ἡ. expulſus, eiectus.

Ἐκκηρύττω. μ. ύξω. π. υχα. pello, in exilium mitto, ſeparo, excommunico. Accuſ.

Ἐκκλάω. μ. άσω. π. ακα. ſecludo. Accuſ.

Ἐκκλέπτω. ſurripio.

Ἔκκλησις. ιος. ἡ. euocatio, prouocatio.

Ἐκκλησία. ας. ἡ. cœtus, concilium, concio, cõgregatio. Athenienſes ſic uocant conuentum ciuiũ, id eſt σύνοδον τῶν κατὰ τὴν πόλιν. Nam quoties ad magnæ alicuius rei ſpectaculum homines ex agro accerſebãt, διάκλησιν appellabant: σύγκλησις autem de conſulibus dicebatur. Ponitur etiam pro loco ipſo in quo conuenitur. Lucia. καὶ διαστρέψαντα τὴν ἐκκλησίαν, Vbi curiam, in qua cõſulebant undiq; ſtrauero.

Ἐκκλησιάζω. μ. άσω. π. ακα. concionor, cõuentum celebro, ad concionem uoco. Neutr.

Ἐκκλησιαστήριον. uocabant Alabandeni munuſculum theatricum, ut annotat Vitru.

Ἐκκλησιαστής. οῦ. ὁ. concionator, qui loquitur ad populum. Lucian. in Necyo. uſurpauit pro eo, qui audit concionem.

Ἐκκλητεύειν. uocare in ius, εἰς κρίσιν ἄγειν. et ἐκκλητεύεσθαι dicitur, cui teſtimonium denunciatur. Budæus Commentarijs.

Ἔγκλητος. ου. ὁ. appellatio. Cæl. lib. 9. cap. 14.

Ἐκκλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. declino, effugio. Accuſ.

Ἐκκλιμακίζειν. diſtorquere. nam κλίμαξ inſtrumentum eſt, quo tortores à ſontibus uerum extorquent.

Ἔκκλισις. declinatio, cui opponitur ὁρμή.

Ἐκκλύζεσθαι. reprimi.

Ἐκκλύζω. μ. ύσω. π. υκα. eleuo. Accuſ.

Ἐκκλώζειν. exibilare, explodere. eſt enim κλωσμὸς, ſtrepitus, & ſibilus oris.

Ἐκκοβαλικεύεσθαι. circumuenire, aſtutè furari, Ariſtoph. Equit.

Ἐκκοιλιστός. uentroſus, craſſus.

Ἐκκοιτοῦντες. οἱ. excubantes.

Ἐκκολάπτω. excindo.

Ἐκκόλαψις τῶν ᾠῶν. excluſio ouorum.

Ἐκκολυμβάω. enato.

Ἐκκολυμβῶς. ὁ. enatans.

Ἐκκομιδή. ῆς. ἡ. ablatio, elatio funeris, exequiæ.

quiæ, funus. Budæus Commentarijs.
Ἐκκομίζομαι. &
Ἐκκομίζω. μ. ίσω. π. ικα. exporto, Thucy. ſicut ἐσκομίζομαι importo. Item efferro mortuum, κομίζω, ἐκφέρω, κηδεύω. Bud. ibid.
Ἐκκοπή. ῆς. ἡ. impedimentum, effractio, calvæ diuiſio eſt, in qua offenſum os diruptum fuerit.
Ἔκκοπος. feſſus.
Ἐκκόπτω. excudo, refringo, intercipio, penitus extirpo, prorſus abrogo, ſeparo. Budæus Commentarijs.
Ἐκκορακίζειν. reijcere, perſequi.
Ἐκκορῶ. euerro, excutio, orno, corrumpo. Budæus Commentarijs.
Ἐκκουφίζω. extollo.
Ἐκκοχλάζειν. ἐκκοιτίζειν.
Ἐκκραυγάζειν. ἐκφωνεῖν, exclamare.
Ἐκκραιπαλῶ. exaturatus ſum, crapulor.
Ἐκκρεμάννυμαι. dependeo.
Ἐκκρεμής. dependens.
Ἐκκρίνομαι. ſegregor, dirimor à cœtu aliquo. Opponitur autem τῷ συνίεμαι. Ariſtoteles de Animalib. ϛ. ἀλλ' ἐκκρίνονται ὅταν εἰς ἡλικίαν ἔλθωσιν. Idem Galeno dicitur de uomitu, & excrementis alui, quemadmodum excernere Latinis. Budæus Commentarijs.
Ἐκκρινόμενος. ε. excretus.
Ἐκκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. approbo, longo tempore dubito, hæreo. Item expello, ſecerno, ſegrego. Ariſtot. ἐκκρίνουσι δὲ ἐκ τῶν καμήλων ἐντεῦθεν τὸ ἔγγονον, abſtrahunt, ablactant. Item ordine moueo, numeroq́ue expungo, Xenoph. lib. 1. παιδ. Item ἀποδοκιμάζω, ut ἀποκρίνω, reprobo, reijcio καὶ ὃ προσδέχομαι. Item egero, excerno, exhaurio, eximo, Theoph. 6. de Cauſ. Budæus Commentarijs. Vnde
Ἔκκρισις. εως. ἡ. excretio, exhauſtio, exuctio. Theophraſtus, ὅτι τῆς ἐκκρίσεως ἀεὶ καθαρωτέρας γινομένης, V ſpote cum ſenſim ſuccus exuctior matureſcendo fiat. Galenus, ἔκκρισιν αἵματος, ἐκ τῶν ῥινῶν τὴν αἱμορραγίαν uocat. Budæus Commentarijs. Item ſelectio. Aliquando delectio.
Ἔκκριτοι. ſelecti iudices & præcipui, ἀπόλεκτοι. Horum nongenti erant, ad cuſtodiendam ſuffragiorum ſcita in comitijs. Numero exempti dicuntur Quintiliano. His opponuntur ἐντεταγμένοι, id eſt in ordinem numerumq́ue redacti, quos & ἐγκυκλίους dicunt, id eſt circulares, uiles & uulgares. Budæus in Annotationibus & Commentarijs.
Ἔκκριτα. τὰ. dicũtur quæ dicata ſunt, ut eximia, & egregia, & ἐξαίρετα. Bud. Com.
Ἐκκρούω. μ. ούσω. π. ουκα. fugo, elido, libero, miſſum facio, expello, eijcio, excutio. Accuſ.
Ἐκκυβεύω. periclitor, aleæ me committo.
Ἐκκυκλῶ. reuelo.
Ἐκκύκλημα. τό. machina lignea in theatro, qua circumacta oſtendebatur ſpectatoribus, quicquid ſecreti in ſcæna ageretur.
Ἐκκυνίζω. & (cuſ.
Ἐκκυλίω. μ. ίσω. π. ικα. euoluo, reuoluo. Ac
Ἐκκυμαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα, exundo. Neutrum abſol.
Ἐκκύματα. exanthemata.
Ἐκκυνος. canis, qui interoſculatur alterum.
Ἐκκυδᾶν. litigare.
Ἐκλαβεῖν. ante oculos habere ac metuere.
Ἐκλάκτισμα. ατος. τό. &
Ἐκλακτισμός. ῦ. ὁ. genus ſaltationis cuiuſdam, in qua ultra humerum excalcitrare oportebat.
Ἐκλαμβάνειν. recipere, ἀπολαμβάνειν. Item excipere, id eſt medicamenta confuſo aliquo humore deluta colligere, ἀναλαμβάνειν. Celſ. libro 5. Hæc excipiuntur cerato è roſa facto. Item percipere, Iſocr. Aliquando excipere, id eſt interpretari, intelligere, Gregor. Bud. Com.
Ἐκλαμπρύνομαι. glorior.
Ἐκλάμπω. μ. άμψω. π. αμφα. reluceo. Neutr.
Ἐκλανθάνομαι. μ. λήσομαι. π. λημαι. obliuiſcor. Depon. accuſ.
Ἐκλεαίνω. contero, extero, plano.
Ἐκλέγομαι. μ. λέξομαι. π. λεγμαι. eligo, προκρίνω, προτιμῶ, Plat. in Timæo, & Demoſth. Itẽ ἀναγινώσκω, Pauſ. Depon. Sic etiam

Ἐκλέγω.μ.ἔξω.π.χα. eligo. *Vnde & pro annotare ſiue colligere ponitur. Ariſtot.* εἰ δέ τις τὰ ἴδια ἑκάστῳ τὸ θεῖον ἐκλέξειεν. *Item oratoriè loquor, concionor, Demoſthenes.* *Item* τὸ τὸν φόρον ἢ τὸ τέλος ἀπαιτεῖν καὶ εἰσπράττειν, *quod coactoris officiũ eſt. Et cum duobus accuſatiuis conſtruitur. Aeſchin.* καὶ τὰ τέλη τοὺς παραπλέοντας ἐξέλεγον, *A prætereuntibus nauigijs uectigalia exigebant. Bud. Com.*

Ἐκλείγματα. *electuaria, quæ ori impoſita ſenſim liqueſiunt, ac deinde deglutiuntur. A* λείχειν, *id eſt lingendo.*

Ἔκλειμμα.τό. *delinctum.*

Ἐκλεαπία. *uenia, conceſſio.*

Ἔκλεικτος. *eclegma, quod lingẽdo abſumitur.*

Ἐκλειπτικός ὁ.ὁ. *defectiuus.*

Ἐκλείπω.μ.είψω.π.οιπα. *deficio.* ἐκλελοιπὼς ἐκ τοῦ βίου, *è uita ſublatum. Neutrum abſol.*

Ἐκλείχω. *delinquo, deuoro.*

Ἔκλειψις.εως.ἡ. *defectio, eclipſis.*

Ἐκλεκτέον. *arguendum, aperiendum.*

Ἐκλεκτός.ῦ.ὁ. *delectus, qui etiam ἀπόλεκτος dicitur.*

Ἐκλελεγμένος. ἔκκριτος, *egregius.*

Ἐκλελυμένως. *remiſſè.*

Ἐκλέπειν. *dempto cortice expolire,* λεπίζειν.

Ἐκλευκός.ῦ.ὁ. *candidus, intenſè albus.*

Ἐκληθάνειν. *obliuionem inducere.*

Ἐκλιπής. *quod deeſt, prætermiſſum.*

Ἐκλιπής. έος.ὁ,ἡ. *deficiens.*

Ἐκληπτέον. *adſumendum eſt.*

Ἔκλησις. *obliuio.*

Ἔκλιμος. *præieiunus, exuccus.*

Ἔκλιναν. *inclinati ſunt, terga dederunt.*

Ἐκλινήσαι. *è retibus elabi, periculũ effugere.*

Ἐκλιοφριβῶ. *contero minutiſſimè.*

Ἐκλιπαίνω. *impinguo.*

Ἐκλιπανθῆναι. *pinguefactum eſſe.*

Ἐκλιπαρέω.μ.ήσω.π.ηκα. *deprecor impenſè, rogo, obteſtor. Neutr. accuſ.*

Ἐκλιπεῖν. *mori.*

Ἐκλιπόντων. ἐκλειπόντων.

Ἐκλιχάζω. *incito.*

Ἐκλογεῖν. ἡ ἐκλογάς.

Ἐκλογεὺς, καὶ φορολόγος. *coactor, qui tributum exigit. Bud. Com.*

Ἐκλογή.ἡ. *electio, electus, explanatio, notatio, annotatio.*

Ἐκλογίζομαι. *numero, reputo.*

Ἐκλογιστία.ας.ἡ. *enumeratio.*

Ἔκλογον. τὸ μεταξὺ λόγου.

Ἐκλοχεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. *genero. Dep.*

Ἐκλύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. *deficio, diſſipo, diſſoluo, ſoluo, eneruor.*

Ἐκλωρός.ὁ. *uiridis, humidus.*

Ἐκλυσσάω. *impetu feror.*

Ἔκλυσις.εως.ἡ. *diſſolutio, imbecillitas.*

Ἐκλυτήριον.ου.τό. *ſolutio.*

Ἔκλυτος.ου.ὁ. *fractus, uiribus defectus.*

Ἐκλύω. *libero, diſſoluo.*

Ἐκλωπίζω. *furor. Item exuo, excorio.*

Ἐκμαγεῖον.ου.τὸ. *effigies.*

Ἐκμαγειόω. *effigio, exprimo.*

Ἔκμαγμα. ατος. τὸ. *magma, maſſa ex unguentorum fecibus.*

Ἐκμαίνομαι.μ. ανοῦμαι. *ſæuio. Depon. abſol.*

Ἐκμαίνω. *inſanire facio.*

Ἐκμαλθακῶσαι. *mollem et diſſolutũ reddere.*

Ἐκμανθάνω. *perdiſco.*

Ἐκματαιόομαι. *fruſtror, uanus & ſuperuacaneus fio.*

Ἐκμαρτυρεῖν. *teſtari non pro re comperta, ſed ab alijs narrata.*

Ἐκμαρτυρία.ἡ. *teſtimonium quod fit per præſenteis.*

Ἐκμάσσω.μ.άξω.π.αχα. *tergo, ſicco. Item fingo, exprimo, effigiem figuramq́ꝫ exprimo. Vnde* ἐκμαγεῖον. *Accuſ.*

Ἐκμαθεῖσθαι. *exquirere.*

Ἐκμιθύσκω. *humore redundanti uitio & corrumpo, apud Theophraſt.*

Ἐκμαλίσσομαι.μ.ίξομαι.π.ιγμαι. *mitigo.*

Ἐκμελετάω.ῶ. *meditor, calleo, exerceo.*

Ἐκμελής.έος.ὁ,ἡ. *inconcinnus, abſonus, diſcrepans, Ariſtid. Item* ὁ ἐκμελημένος, *diſſolutus, & ſecors, & iners, Syn. Bud. Com.*

Ἔκμηλος. *infirmus.*

Ἐκμετρέω.μ.ήσω.π.ηκα. *dimetior. Accuſ.*

Ἐκμηχανῶς. *repentè.*

Ἐκμηκυνθησόμενοι.οἱ. *protracti.*

Ἐκμηνίω. *indignor.*

Ἐκμηνύεσθαι.enunciari,exprimi.
Ἐκμηνύω.indico.
Ἐκμηκύνω.μ.νῶ.π.υνα.protendo.Accuſ.
Ἐκμιαίνεσθαι.pollui.
Ἐκμιμεῖσθαι. imitari.
Ἔκμισθος.ου.ὁ.mercedis expers,ſtipendio priuatus.
Ἐκμοχθέω.exantlo.
Ἔκμολε.exibat.
Ἐκμοχλεύω.excutio,extirpo.
Ἐκμύζω.μ.ύσω.π.υκα.ſugo,abſtergo.
Ἐκμύζησις.ιος.ἡ.exuctio.
Ἐκμυκτηρίζω.μ.ίσω.π.ικα.derideo.
Ἐκμυκτηρισμός.ῦ.ὁ.ſubſannatio.
Ἐκναρκάω. more reſolutorum & rigentium membrorum torpeo.
Ἐκναυλόω.μ.όσω.π.ωκα. cum naui portum exeo.Neutr.
Ἐκνάκα. ferat,pro ἐνεγκάτω.Theocr.
Ἐκνημῆ.τὸ ἐξάξεις,educes.
Ἐκνευρίζω.μ.ίσω.π.ικα. eneruo,ἐκθηλύνω. Accuſ.
Ἐκνεύω.μ.νεύσω.π.νευκα. declino,ſubduco,enato. Item ἐκνευσοῦνται apud Theocritum pro ἀγωνίζουσι.
Ἐκνεφίας.ου.ὁ.procella,uentus procelloſus, quaſi è nube erumpens.
Ἐκνήφω.μ.ψω.π.φα.euigilo,reſipiſco. Neutrum.
Ἐκνήχομαι.μ.ξομαι.π.χγμαι. enato.Depon.
Ἐκνικάω.obtineo,uinco.Accuſ.
Ἐκνιτρῶ.lauo nitro.
Ἐκνιτρωθέντες.οἱ.nitro perfricti.
Ἔκνιψις.ιος.ἡ.elutio,abſterſio.
Ἔκνοια.ας.ἡ.mentis lapſus,delyrium.
Ἐκνομίως.&
Ἐκνόμως.enormiter. Ariſtoph.Pluto, καὶ τὸ ἐκνομίως μ᾽ ἠχωλίζε.
Ἔκνομος.illegitimus.
Ἐκνομώτατα. ſupra modũ, impotentiſſimè.
Ἔκνοος.ſtultus.
Ἐκνοσηλεύω.curo,medeor,conualeſco.
Ἐκνοσφίζω.alieno,reijcio.
Ἐκολῴα.perturbauit,ἐθορύβει. ἀπὸ τῶν κολοι(ῶν.
Ἑκόντι ſponte,ἑκουσίως.
Ἐκομπολάκουν.magnifica & ſuperba uerba crepabam, Ariſtoph.Ranis.
Ἑκούσιος.ου.ὁ.uoluntarius.
Ἐκπαγλότατος. formidoloſiſſimus. Agamemnon hoc nomine uocat Achillem, quaſi peruicaciſſimum, aut uehementiſſimi animi, præcipuoq; furore natum.
Ἐκπαγλεῖμαι. τὸ ἐκπλήττομαι, ſtupeo, terreor, admirationi ſum.
Ἐκπαγλούμενοι.θαυμάζοντες,ἐκπληττόμενοι.
Ἐκπάγλως, pro ἐκπλαγῶς. horribiliter, egregiè,magnificè,admirabiliter.
Ἐκπαθής.ἐος.ὁ,ἡ. impaſsibilis, extra affectus & paſsiones,immodicè affectus.
Ἐκπαιφάσσω.manifeſto.
Ἐκπαίω.egredior.
Ἐκπάλαιος.grauis,ſuperbus.
Ἐκπαλαίειν. præter gymnaſticas leges agere.
Ἐκπαππῶσθαι.in pappos tranſire.
Ἐκπαλλακίδιοι.ſpurij.
Ἐκπάτιον.extra uiam,ἔξω πάτου.
Ἐκπάτριον.diſsimile,non paternum.
Ἐκπεκτέω.pecto,uello.
Ἐκπέμπω.μ.πέμψω.π.πομφα. emitto, relego in exilium,repudio,diuulgo.Accuſ.
Ἐκπεπληχμένως.effuſe.
Ἐκπερδικίσαι. elabi aſtutè, & periculum declinare. Ductum à perdicibus, quas miræ calliditatis eſſe,ut manus aucupum effugiant,ſcribit Plutarchus. Cæl. libro 16.capite 26.& Eraſm.Chiliad.
Ἐκπέρθω.μ.σω.deſtruo, depopulor, deuaſto.
Ἐκπεριέρχομαι.circundo,cingo.Vnde &
Ἐκπεριελθεῖν. ambire & uſquequaq; circũdare. Herodia. οὐ προσδοκῶντες τὸν στρατὸν ἐκπεριελθὸν καὶ ὥσπερ σαγηνεύσας. Bud.Com.
Ἐκπερισπασμός, plus eſt quàm περισπασμός. Nam περισπασμὸς eſt, cum milites ita mouentur duplici flexu, ut eorum ora in partem poſteriorem ſpectent, ἐκπερισπασμὸς uero, eſt plenior conuerſio triplici flexione conſtans, quod fit cum poſt περισπασμὸν rurſus in haſtam conuertuntur, ſi quidem in haſtam moueri primum cœperunt, aut in læuam, ſi læuorſum & in ſcutum fuit prima inflexio. Budæus Cõmentarijs.

Ἐκπέσσω. maturo, concoquo.

Ἐκπετάζω, & ἐκπετάννυμι. extendo.

Ἐκπέταλα uocabantur pocula quædam latiora. πέταλα enim ſolia perampla dicuntur. Cæl. lib. 15. cap. 6.

Ἐκπετήσιμος. ου. ὁ. uolucris, euolatilis.

Ἐκπεφυκότες. οἱ. enati.

Ἐκπεφυλλοφορημένος. ου. ὁ. condemnatus.

Ἐκπήγνυμι. denſo, coloſtro.

Ἐκπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. exilio. Neutrum genitiuo.

Ἐκπηνίζεσθαι. protendere, deducere, ἐξελκύσαι ὡς πήνιον, ἐκμηρύσασθαι.

Ἐκπιέζω. μ. έσω. π. εκα. exprimo, deprimo. Accuſ.

Ἐκπιεσμὸς dicitur, quando ita ponuntur oculi, ut exerti perſeuerent & plus iuſto patentes ſint, id quod uſu uenire ſolet Athletis in certamine compreſsis.

Ἐκπίεσμα. ατος. τό. fractio caluæ in multas partes.

Ἔκπικρος. uehementer amarus. Bud. Com.

Ἐκπίμπλημι. expleo.

Ἐκπίνω. μ. όσω. π. ωκα. ebibo. Neutr. abſol.

Ἐκπίπτω. μ. πεσοῦμαι. π. ἐκπέπτωκα. decido, excido. Item degenero, deſciſco à priſtino inſtituto, & mutor. Plato, ὡς ἀπόφρων ἄνδρος τῆς πολιτείας ἐκπίπτει. Vnde ἐκπίπτω τοῦ λόγου, cum deficio ſermone, & oratio mihi non ſuppetit, & cum memoria me deficit & deſtituit, Aeſchines. Item emano, exeo, & prodeo foras, Ariſtoteles de Mundo. Item emano ad uulgus, id eſt ἔκφορος καὶ ἔκπυστος γίνομαι. Plato Dionyſ. ἀναβαίνειν δὲ μόνον ἐκπεσεῖν ταῦτα ὡς ἀνθρώπους ἀπαιδεύτους. Item ἐκβάλλομαι, eijcior, expellor & explodor, ut ἐξέπεσεν τῶν ἀθηναίων, Pulſus eſt Athenis, Plutarch. Sic etiam & comœdia aut tragœdia dicitur ἐκπίπτειν, quando exigitur exploditurque à ſpectatoribus: contrà ἵσταται, quando placet, quemadmodum Latinis. Bud. Com.

Ἔκπλαγος. ου. ὁ, ἡ. horribilis, odioſus, mirabilis.

Ἐκπλαγότης. ſtupor, magnitudo.

Ἐκπλαγῆναι. admirari, ſtupere.

Ἐκπλεθρίζειν. eſt genus quoddam certaminis obire, idque in præſcripta terræ dimenſione centum pedum. A πλέθρον quod eſt menſura centum pedum, & ſexta pars ſtadij uel iugerum.

Ἐκπλεωρότερα. τὰ. aptiora.

Ἐκπλέω. μ. εύσω. π. κα. enauigo.

Ἔκπλεως. plenè, ad plus, cumulatiſsimè.

Ἔκπλεως. ὁ, ἡ. planus. Item perfectus, expletus. Xenoph. καὶ τὰ ἅρματα τὰ δρεπανηφόρα ἔκπλεω ἤδη ἦν, Currus uehendis falcibus accommodi, iam tum expleti erant. Item cumulatè expletus, ut apud eundem, ἔκπλεω δὲ πάντα ἐξακονήμενοι. Ἔκπλεω πάντα ὑπάρχειν, omnia abunde ſuppetere, apud Demoſth.

Ἐκπλήγδην. indiſcretè.

Ἐκπλήθω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuppleo, expleo. Ac.

Ἐκπληκτικός. οῦ. ὁ. terribilis.

Ἐκπληκτικῶς. cum ſtupore.

Ἔκπληξις. εως. ἡ. ſtupor, ſyderatio, cogitationis ſtupor ex repentina conſternatione extrinſecus aduenienens.

Ἐκπληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. expleo. Accu.

Ἐκπλήρωσις. εως. ἡ. expletio.

Ἔκπληξις. tabes, quaſi percuſsio & ſtupor arborum, cum ſtirpes exareſcunt, abs tabido morbo exacti eo modo, quo homines ægri longa tabe defecti.

Ἐκπλήσσομαι. μ. ήξομαι. π. ηγμαι. ſtupeo, cum ſtupore admiror, attonitus fio, obſtupeſio. Depon.

Ἐκπλήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. perterreo, perterrefacio, conſternatione afficio, in ſtuporem præ admiratione redigo, perculſum reddo. Accipitur pro ictu ſecuris excutio, apud Theoph. Accuſ. Bud. Com.

Ἐκπλινθεύειν. diſſoluere, lateres demere.

Ἔκπλοος. ου. ὁ. emiſſa claſsis, enauigatio.

Ἐκπλύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. eluo. Actiu. accuſ.

Ἐκπλυτός. οῦ. ὁ. lauabilis, nō retinens calorem.

Ἐκπνευματούμενος, in uentum redactus.

Ἔκπνευσις. εως. ἡ. expiratio, cum aërem reddimus reſpirando. Huic contrarium eſt ἀνάπνευσις. Bud. Com.

Ἐκπνέω. μ. εύσω. π. ευκα. expiro, exhalo.

Item

Item morior. Neutr. accuſ.
Ἐκπνοή. expiratio.
Ἐκποδός. ſtatim, ad pedem.
Ἐκποδὼν. eminus, procul. Ariſtoph. in Ran. ἄπαγε σκαιὸν ἐκποδὼν, ὦ σωφρονοῦς.
Ἐκποδὼν ποιεῖσθαι. amoliri, amouere ne quid obſtet.
Ἐκποιεῖσθαι. alienari, in adoptionem dari.
Ἐκποίησις. εως. ἡ. alienatio.
Ἐκποίητος. ου. ὁ. dicitur qui datus eſt alicui à patre in adoptionem, iam'que à ſua familia alienatus eſt, atque ubi id factum eſſet, ἐκποίητος iam dicebatur eius familiæ in quam aſcitus erat. Dicitur etiam υἱόθετος, ab υἱός & τίθεσθαι τὸ ποιεῖν, quaſi filius factitius. Differt autem τοῦ ἀποκηρύκτου. nam is dicitur qui ob ſcelera è familia reiectus eſt à patre. Latini abdicatum appellant. Budæus Commentarijs.
Ἐκποιῶ. in adoptionem do. Item ſufficio, ἐξαρκῶ. Theoph. ἐκποιοῦντος ἔτι τῆς ὥρας, Tempore anni adhuc ſufficiente, hoc eſt pariendi ſpatium præbente. Item alieno, hoc eſt emancipo. Item efficio & conſumo. Ἐκποιῶ με τοῦ δικαστηρίου, ſubduco me è iudicio. Budæus Commentarijs.
Ἐκπολίζω. &
Ἐκποκιῶ. uello crines.
Ἐκπολεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. uinco, debello.
Ἐκπολεμόω. μ. ώσω. π. ωκα. reddo inimicum. Accuſ.
Ἐκπολέμωσις. εως. ἡ. debellatio.
Ἐκπολιορκέω. μ. ήσω. π. ηκα. per obſidionem capio. Actiu. accuſ.
Ἔκπομα, uel ἔκπωμα, cum ω. ατος. τὸ. poculum.
Ἐκπομπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pando ſecreta, conuicior. Accuſ.
Ἐκπομπή. repudium, relegatio in exilium.
Ἐκπονέω. μ. ήσω. π. ηκα. elaboro, labore quæro, colo, excolo, exerceo, meditor. Neutr. abſol. Budæus Commentarijs.
Ἐκπονηθείς. έντος. ὁ, ἡ. excultus, elaboratus.
Ἐκπεπονημένοι τοὺς πόδας. qui pedibus iter facere aſſueuerunt, Xenoph.
Ἐκπονοῦμαι. idem quod ἐκπονέω.
Ἐκπορεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. exeo, egredior, proficiſcor, procedo. Depon. abſol.
Ἐκπόρευσις. εως. ἡ. proceſsio.
Ἐκπορευτός. οῦ. procedens.
Ἐκπορθεῖν. capio, duco captiuos, expugno.
Ἐκπορίζομαι. &
Ἐκπορίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſubminiſtro, ſuppedito, præbeo, comparo. Plutarchus, ἀσφάλειαν ἐκπορίζοι, Securitatem præſtet. Plato in Gorgia, paſsiue uſus eſt.
Ἐκπορπησάμενος. ὁ. fibulatus, annectês fibulas.
Ἐκποτάω. μ. ήσω. π. ηκα. euolo. Neutrum abſolutum.
Ἐκπουλοῦν. cicatrice obducere.
Ἐκπούλωσις. εως. ἡ. obductio cutis, cicatrix.
Ἐκπραΰνω. μ. υνῶ. π. υγκα. māſuefacio. Accuſ.
Ἐκπρεπής. έος. ὁ, ἡ. elegans, inſignis.
Ἔκπρησις. ἡ. exuſtio, intenſio.
Ἐκπρίαμαι. μ. ίσομαι. π. ιημαι. emo. Depon.
Ἐκπροθεσμεῖν. in mora eſſe. uerbum eſt in Pande. Græcis. Budæus Commentarijs.
Ἐκπροθέσμους ἥκειν. uenire ultra diem præfixum condictum'ue.
Ἐκπρόθεσμος, & ὑπερήμερος τοῦ ὀφλήματος ἢ ὑποσχέσεως, qui ad diem præſcriptum non ſoluit debitum, aut non implet quod promiſit. Budæus Commentarijs.
Ἐκπροφανοῦς. palàm.
Ἐκπτερύσσειν. alas motitare ac uerberitare, ut muſca in ſole. Lucianus in Encomio muſcæ, καὶ μὴν ἀλείφεται κατὰ τοὺς ταῶνας, ὅτις ἀτενὲς βλέποι ἐς αὐτὴν, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον ἐκπτερύσσηται. Et quidem pauonum inſtar uariegata eſt, ſi quis attentius in eam oculos defigat, cum expanſis ad ſolem alis ſeſe uerberitat.
Ἐκπτάσσω. extendo.
Ἐκπλήσσεσθαι. ἐκπλαγῆναι, obſtupefieri.
Ἔκπτωτος. ſine caſu. Aliquando enim ἐκ priuationis ſignum eſt.
Ἐκπαδούς. repente.
Ἐκπυΐσκειν. ad ſuppurationem perducere.
Ἐκπυνθάνομαι. μ. εύσομαι. π. υσμαι. interrogo. Depon. accuſ.
Ἔκπυρος. ου. ὁ. feruidus. (pon.
Ἐκπυρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. exardeo. De

Ἐκπυρόω.μ.ώσω.π.ωκα.incendo, accendo, inflammo. Accuſ.

Ἐκπυρσεύω.μ.εύσω.π.ευκα. igni luceo. Neutrum abſol.

Ἐκπύρωσις.ιος.ἡ.exuſtio. Cæl.lib.12.cap.24.

Ἔκπυστον. quod iam clarum ac diuulgatum eſt, extra auditum atque famam. ἔκπυστον γίνεσθαι, famam præuertere, Thucyd.

Ἐκπωλεῖσθαι. προγυμνάζεσθαι.

Ἔκπωμα.ατος τό.poculum, cyathus.

Ἔκραχος. ſtipes.

Ἐκρέω.decido, effluo.

Ἔκρηγμα.locus abruptus, ſalebra. Item eruptio aquarum in magnis imbribus. Budæus Commentarijs.

Ἐκρήγνυμαι.erumpo. Plutarchus, νότος ἐκραγεὶς ἄπιστος τὸ μέγεθος, Ventus incredibili magnitudine coortus. Rumpi enim uidetur cœlum, cum huiuſmodi turbines & procellæ effunduntur supernè. Accipitur pro excandeſco, & in iram præcipitem erumpo, Greg. Bud.ibidem.

Ἐκρηγνύω.μ.ήξω.π.ηχα. ſcindo, impreſſiōem facio. Actiu.accuſ.

Ἔκρηξις.ιος.ἡ.uociferatio.

Ἐκριζόω.eradico.

Ἔκριμμα.ατος.τό.purgamentum.

Ἐκροή.ῆς.ἡ.effluxio.

Ἐκροφεῖ.exorbet.

Ἐκρύω.effluo.

Ἔκρυσις.ιος.ἡ.effluxio. Ariſtoteles libro ſeptimo de hiſtor.animal. tradit uocari τὰς ἐκρύσεις, hoc eſt eas conceptus corruptiones, quæ intra ſeptimum diem fiunt, abortiones uerò ἐκτρωσμούς. uſque ad quadrageſimum uocitari.

Ἐκσαγηνεύω.irretio.

Ἐκσάρκωμα. excreſcentis carnis uitiū quod in oſſibus cum euenit poſt fracturam ſanatam, dicitur ὑπερπώρωσις.Bud.Com.

Ἐκσείω.μ.είσω.π.εικα.concutio.

Ἐκσαπόμενος.ου.putrefactus.

Ἐκσιφωνίζω. per ſiphonem euacuo.

Ἐκσκευάζομαι.exporto.Bud.Commentarijs.

Ἐκσκιαγραφημένον.adumbratum, umbratili pictura deſcriptum, ſimilitudinem referens, inchoatum, non perfectum.

Ἐκσκιασμένον.adumbratum.

Ἐκσπάω.μ.άσω.π.ακα.euello. Accuſ.

Ἐκσπερματίζω. ad ſemen peruenire, ſemen reddere.

Ἔκσπονδος.ου.ὁ. excluſus à fœdere, uel à ſocietate, fœdifragus.

Ἔκστασις.ιος.ἡ. perculſio, ſtupor, mentis emotio, mentis alienatio ex pauore aliquo repentino. Hanc (inquit Valla) qui habet, Latinè dicitur mente captus, non dico cum de inſano loquimur, ſed qualis eſt ille apud Quintilianum, qui ad inſperatum amici ſubitumque conſpectum dicitur ſtetiſſe mente captus. Dionyſius ſic uocat abſtractionem mentis à corpore, ad contemplanda cœleſtia, quæ etiam ἀναγωγὴ dicitur. Quidam definiunt, non diu perſeuerantem inſaniam. Alij contra inſaniam perennem. Ἔκστασις οἴνου, dicitur de uino quod degenerare & corrumpi incipit. Hoc præterea nomine nunc ſomnum, nunc terrorem dici animaduertas. Cæl.lib.9.cap.29. & Bud.Com.

Ἐκστατικός.ῦ.ὁ. qui mente facile commouetur, attonitus, fanaticus, ἔνθους, numine afflatus. Item qui in furorem agitur, ὁ ὀξύς, ὁ ὀξυκάρδιος, ὁ ἐμμανής, furioſus, qui pronus eſt ad iracundiam furibundam, & facile ad impotentiam animi erumpit, & in cæcos ac præcipites impetus, quales Cicero effrenatos appellat. Ariſtoteles, οἱ δὲ ταῦροι καὶ οἱ κάπροι θυμώδεις καὶ ἐκστατικοί.

Ἐκστέλλω.μ.στελῶ.π.σταλκα. orno, extramitto. Accuſat.

Ἐκστερεῖν.priuare.

Ἐκστραγγίζω.excolo, ſtillatim exhaurio.

Ἐκστρατεία.ας.ἡ.&

Ἐκστράτευσις.ιος.ἡ.expeditio militaris, & peregrinatio.

Ἐκστρατεύω. infeſto exercitu exeo & inuado. Budæus Commentarijs.

Ἐκστρατοπεδεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. caſtra loco. Depon.

Ἐκστρέφω.μ.ψω.π.φα.muto,inuerto,in aliumhabitum commuto. ut ἐκστρέφω τὸ ἱμάτιον,ἀντὶ τοῦ τὸ πρὸς ἔσω μέρος,ἔξω μετατίθημι. Ariſtoph.in Pluto,κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας,ἵν' ὀδυνῷτο μᾶλλον,id eſt, Oculos eius inuerſos alleuit.

Ἐκσυναγχοῦσθαι.in orificio aperiri.

Ἐκσφράγισμα.imago,effigies.

Ἔκτα pro ἔκτανεν.occidit.

Ἐκτάδην.porrectim.

Ἐκτάδιος.ε.ὁ.extenſus.

Ἐκταδὶν.extenſim.

Ἐκταῖος.ſextus,ἕκτος.Suid.

Ἔκτακτοι.extraordinarij.Budæus Com.

Ἐκτανής.έος.prolixus.

Ἐκτανύω.μ.ύσω.π.υκα. produco, id eſt longo,extendo. Accuſ.

Ἐκταπεινοῦται. humiliatur.

Ἐκταράττω.obturbo,moleſtus ſum.

Ἐκταρβημένος. ſtupens,attonitus.

Ἔκτασις.εως.ἡ.productio. Figura, quando ſyllaba breuis extenditur.

Ἐκτάττω.profero. Item τὸ παρατάττω,inſtruo aciem, καὶ συντάττω, id eſt compono ordines & agmen. Bud.Commentarijs.

Ἐκτείνω.μ.τενῶ.π.τακα. produco, extendo, cu(ro.

Ἐκτειχίσαι.extruere.

Ἐκτελεῖν τὴν δίκην.pœnas pendere.

Ἐκτελεῖται.perficitur.

Ἐκτελής.έος.ὁ.ἡ.perfectus.

Ἐκτελὸς.έος.τὸ.prouentus fructuum.

Ἐκτέματα. τὰ. puſtularum eruptiones in capite.

Ἐκτέμνω.μ.ἐκτεμήσω.π.ἐκτέτμηκα. excido, id eſt caſtro. Accuſ.

Ἐκτένεια.ας. ἡ. aſsiduitas, perſeuerantia, extenſio. Accipitur pro copia & abundantia.

Ἐκτενής.έος.ὁ.prolixus, intentus, animi non anguſti,liberalis.

Ἐκτενῶς. ὁλοψύχως, προθύμως, omnibus uiribus, toto animo, prolixè, id eſt admodum liberaliter.Cic. pro Flacco. Id non ſolum fecit, ſed etiam prolixè cumulateq; fecit.id eſt ἐκτενῶς.

Ἐκτέον. habendum eſt, κτητέον. aduerbialiter.

Ἐκτεθεωκέναι.meritis afficio.

Ἐκτετμημένοι.οἱ.caſtrati,ſpadones.

Ἐκτεύς.έως.ὁ. triens, ſextarius, eſt autem octo chœnicum: ab eo dictus, quòd ſit ſexxtarius medimni,hoc eſt modij. Budæus de Aſſe,& Commentarijs.

Ἕκτη,τρίτη,τετάρτη. numiſmatum appellationes ſunt.

Ἐκτήκομαι. colliqueo, intabeſco. Bud.Com.

Ἐκτήκω.μ.ήξω.π.ηκα. liquefacio, tabefacio, macero. Accuſat.

Ἐκτημόριον.ε.τὸ. ſextans,ſexta pars.

Ἐκτίθημι. expono puerũ, et expono in terrã, hoc eſt è naui educo in littus. Bud.Com.

Ἐκτική. ſpecies febris leuiter oſsibus inhærens,ut uix ſentiatur donec paulatim corpus abſumat,quaſi dicas habitualem.

Ἐκτικοί.οἱ. qui corporis habitudine laborãt.

Ἐκτίλλω.euello.

Ἐκτιλοῦσθαι.ſignificat puellam demulcere, atque ita demũ conciliare, ut uxorẽ ducat. Ἀκτίλος quod arietem ſignificat mitem ac manſuetũ. Herodotus, ἐκτιλώσαντο τὰς λοιπὰς τῶν ἀμαζόνων. Hinc ἐκτιλώμενος Pauſan.qui cuipiam familiaris eſt factus.

Ἐκτιμᾶσθαι. indicare, æſtimare. Vendentis autem eſt, quod & τιμᾶσθαι dicitur & ὑπερτιμᾶσθαι. Item ἐκτιμᾶται, ualde honoratur.Budæus Commentarijs.

Ἔκτιμος.expers honoris.

Ἐκτιναγμός.οῦ.ὁ.concuſsio.

Ἐκτινάσσω.μ.άξω.π.αχα. excutio, amolior.

Ἐκτιννύω.& (Accuſ.

Ἐκτίνω.μ.ίσω.π.ικα.reddo,retribuo, rependo,exoluo,reſtituo, pœnas do & pendo. Accuſ. Budæus Commentarijs.

Ἔκτισμα.ατος.τὸ.retributio,penſio.

Ἐκτιτρώσκω.μ.ἐκτιτρώσω.π.ωκα.pario,abortum,abortio. Neutrum abſol.

Ἐκτίω.μ.ίσω.π.ικα.reddo, trado, perſoluo, rependo. Item condo,extruo. Accuſ.

Ἐκτοιῶ.obſtupefacio.

Ἔκτοθεν. extrinſecus, pro ἔκτοσθεν carminis cauſa, ſicut ὄπιθεν,pro ὄπισθεν.

Ἐκτοιχωθάς.corruptus,compreſſus.

Ἐκτολυπεῦσαι. elaborare, perficere.

Ἐκτομεύς. έως. ὁ. ſculptor, excisor.

Ἐκτομή. ῆς. ἡ. excisio, exectio, id eſt caſtratio.

Ἐκτομίας. ου. ὁ. exectus, caſtratus, Herodoto.

Ἔκτομις dicitur de uulua porcorum, quam Latini eiectitiam uocant.

Ἔκτομος. ueratrum nigrum, Hippoc.

Ἐκτοξεύω. μ. εύσω. ευκα. exhaurio. Sumptum eſt uel à pharetra ſagittis exhauſta, uel ab ijs quæ ſagittis confecta pereunt. Accuſ.

Ἔκτοπον. peregrinum, abſurdum.

Ἐκτοπίζω. exigo procul, ſummoueo, transfero, τὸ μεταβάλλω, ſedem muto, & in aliam regionem commeo. Bud. Com.

Ἐκτοπισμός. οῦ. ὁ. exilium, ſedis mutatio.

Ἐκτοπίως. enormiter, ἐκτόπως, παραδόξως.

Ἔκτοπος. ὁ. ἡ. intolerabilis, difficilis, peregrinus, uiolentus, magnus.

Ἐκτόπως. indecenter, ineptè, grauiter, ſupra modum.

Ἐκτορμεῖν. excurro præſcriptum terminum.

Ἕκτος. ου. ſextus.

Ἐκτός. extra, ſine, præter, foras.

Ἔκτοσθε. &

Ἔκτοσθεν. &

Ἔκτοσθι. extra.

Ἐκτραγῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. & ἐκτραγῳδίζω. tragicè aliquid narro, hoc eſt cum amplificatione & commiſeratione augeo, tragicè deploro, uel ita narro ut in admirationem euadere rem uelimus. Bud. Com.

Ἐκτράπελος. ου. ὁ. auerſans cōmunem naturæ modum, inuerſus, qui plus iuſto creſcit.

Ἐκτραχηλίζω. μ. ίσω. π. ικα. excollo, excido, præcipito, ceruicem frango. Accuſ.

Ἐκτραχύνω. exaſpero.

Ἐκτρέπομαι. τὸ ἔξω ὁδοῦ ἵσταμαι, diuerto, digredior, deflecto iter, à uia militari & plauſtraria digredior. Ponitur pro auerſor & fugio, ut abominandum, aut nefaſtum, ominoſum. Lucian. καὶ ἐκτρέπεσθαι ἀπαντῶντα τὸ θέαμα. Item decedo uia non tamen honoris cauſa, ut cum alicui occurrere nolumus. Demoſth. οὗτος ἐκτρέπεται μὴ νῦν ἀπαντῶν. Sic & Cæſar, Quibus ita interdictum eſt, ijs omnes decedunt, aditum ſermonemq́ diffugiunt. Item mutor, ἐξίσταμαι καὶ μεταβάλλω, & degenero. Bud. Com.

Ἐκτρέπω. μ. έψω. π. αφα. conuerto, detorqueo, deflecto, euito. Actiu. accuſ.

Ἐκτρέφω. μ. ἐκθρέψω. π. αφα. enutrio. Accuſ.

Ἐκτρέχω. μ. ἐκδραμοῦμαι. π. ἐκδεδράμηκα. excurro. Neut. genit. iung.

Ἐκτριβή. ſeparatio.

Ἐκτρίβω. μ. ψω. π. αφα. extero.

Ἔκτριμμα. τὸ. attritus.

Ἐκτριχωθείς. euulſus, læſus.

Ἐκτροπή. ῆς. ἡ. diuortiū, digreſsio, ἡ πάροδος, Ariſtoph. βατ. Item degeneratio, mutatio. Bud. Com.

Ἐκτροπία. morbus quādo palpebræ deorſum conuerſæ ſunt.

Ἐκτροπίας, & τροπίας. uappa, uinū quod deterius factum eſt & uappeſcit. Bud. Com.

Ἔκτρωσις. abortus.

Ἐκτροφή. ῆς. ἡ. educatio, nutrimentum.

Ἐκτρυγῆσαι. extenuare, oblinere, accidere, περιτρύγειν, καταναλίσκειν, τρυγᾶν, ἀποκναίειν, πελεκίζειν. Liu. Acciſæ à Camillo Volſcorum res, id eſt ἐκτετρυχωμέναι. Bud. Com.

Ἐκτρυπῆσαι. erumpere.

Ἐκτρυφᾶν. cum datiuo idem quod ἐντρυφᾶν.

Ἐκτρύχω. extero, ἐκτρίβω.

Ἔκτρωμα. ατος. τὸ. &

Ἐκτρωματιαῖος. ου. ὁ. abortiuus.

Ἐκτρωσμοί. οἱ. abortiones.

Ἐκτυπάομαι. ſono, crepo.

Ἐκτυπή. ῆς. ἡ. ſculptura.

Ἐκτυπόω. aſsimilo, exprimo.

Ἔκτυπος. manifeſtus.

Ἐκτύπωμα. τὸ. effigies.

Ἐκτυφλοῦσθαι. lædi oculis, & tantum non obcæcari.

Ἐκτυφλόω. μ. ώσω. π. ωκα. excæco.

Ἑκυρά. ᾶς. ἡ. ſocrus.

Ἑκυρός. οῦ. ὁ. ſocer.

Ἐκφάδην. manifeſtè.

Ἐκφάζω. enarro.

Ἐκφαίνομαι. μ. οῦμαι. π. αμαι. eluceo. Depon.

Ἐκφαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. manifeſto, edo, prodo

do quod occultum eſt & arcanum, enarro. Bud. Com.

Ἐκφανής. έ☉. ὁ, ἡ. inſignis, illuſtris, manifeſtus.

Ἐκφανίζω. indico.

Ἔκφανσις. διαγόρευσις, narratio. Bud. Com.

Ἐκφαντικῶς. expreſſe, euidenter.

Ἔκφαντοι. multi.

Ἐκφαντίσματα. τὰ. purgamenta, ὅτι καθαίρουσι τὰς φάτνας, præſepium.

Ἐκφάντορες & ἐκφανθεικοὶ ἀποφαντικοὶ τάξεις. dicuntur angelorum ordines, qui diuina interpretandi munere funguntur, & quæ diuinitus acceperunt, aut à ſuperioribus ordinibus deinceps hauſerunt, infimis ordinibus quaſi per manus tradunt, & illi rurſus uiris ſanctis enunciant & produnt. Bud. Com.

Ἐκφανθεία. pro doctrina rerum reconditarum myſticarumque interprete & enarratrice. Bud. ibidem.

Ἐκφαυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſiue ἐκφαυλίζω. uilipendo, deſpicandam oſtendo, quod eleuare dicitur Latinis. Cic. de Orat. 2. Mouere riſum oratoris eſt, quod frangit aduerſarium, quod impedit, quod eleuat, quod deterret, quod refutat.

Ἐκφέρομαι. fero, aufero, id eſt mereor, reporto, φέρομαι, Demoſthe. Accipitur ſubinde pro ſuo actiuo. Et aliquãdo paſſiue pro rapior, auferor, & trãſuerſum agor, ut qui fluctibus & undis æſtuque auferuntur. Ariſtot. ἐκφερόμενος ὑπ' αὐτῶν πραγμάτων, Qui à reipſa tranſuerſus agitur. Bud. Com.

Ἐκφέρω μ. ἐξοίσω. π. ἐξενήνοχα. effero, produco, id eſt emitto. Itẽ effero funere, Antiphon. Item narro, commemoro, Plutar. Item refero ad ſenatum uel conſilium, ut ἀναφέρω. Item prodo, defero, arcanum enuncio & foras effero, καταγορεύω, diuulgo, Aeſchi. Item ἐκφέρειν dicitur equus, qui ſeſſorem contumaciter aufert, hoc eſt qui in alterũ duntaxat latus flectitur propter oris cõtumaciam. Demoſth. procedere, & proferre uſus eſt, καὶ τοῦτο τὸ δεῖγμα ἐξενηνοχότος περὶ ἑαυτοῦ, Et hoc de ſe ſpecimen edente. Ἐκφέρειν etiam fœminæ dicuntur apud Ariſtotel. lib. 7. de hiſt. an. quæ uterum ad exactos menſeis perferunt. Ἐκφέρειν γραφὴν, poſtulare aliquẽ, & idem quod ἀποφέρειν γραφήν. Ἐκφέρειν πόλεμον, inferre bellum, Iſocr. Bud. Com.

Ἐκφεύγω. μ. ἐκφεύξομαι. π. φευγα. effugio. Accuſatiuo.

Ἐκφθαρὰς eiectus, ὁ ἐπὶ κακῷ ἐξελθών.

Ἐκφλυδάνω. ebullio, enaſcor.

Ἐκφλογοῦται. inflammatur.

Ἐκφλύξαι. ebullire.

Ἐκφοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. exterreo.

Ἔκφοβος. ου ὁ timore exterritus.

Ἐκφοιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. procedo, egredior.

Ἐκφορά. ᾶς. ἡ. pronunciatio. Item elatio funeris, ἐκκομιδὴ, Lyſ. Bud. Com.

Ἐκφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. effero, ἐκφέρω. Demoſthe. pro pignorari, & ἐκπεφορημένα σκεύη pignora capta dixit. Bud. ibidem.

Ἐκφόρημα. ατος. τό. &

Ἐκφορία. ας. ἡ. &

Ἐκφόριον. ου. τό. fructus, fructificatio.

Ἔκφορος. ου. ὁ, ἡ. aberrans, πλάνος. Itẽ proditus, peruagatus, uulgatus, peruulgandus, promulgatus. Gregor. ἔχεις τῶν μυστικῶν εἰς τὰ ἔκφορα. Item concitatus, percitus, Syneſ. Bud. Com.

Ἐκφοιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. procedo, egredior.

Ἐκφράσαι. exprimere.

Ἔκφρασις. εως. ἡ. deſcriptio, explanatio, pura meráque enarratio, ſeu explicatio. Heſych. λόγον ἐναργῆ, id eſt euidentem ſermonem, orationem'ue interpretatur. Cal. lib. 7. capite 40.

Ἐκφραστικόν. οῦ. elocutio, interpretatio.

Ἐκφροντίζω. excogito, conſulo.

Ἐκφρόνως. ἀνοήτως, citra mentem, ſtultè.

Ἐκφρῶ. ſync. à φέρω. emitto. Bud. Com.

Ἔκφρων. ονος. ὁ, ἡ. amens, ἐξεστηκώς.

Ἐκφυάς. άδος. ἡ. appendix.

Ἐκφυής. έος. ὁ, ἡ. præſtans ingenio.

Ἐκφυλλοφορῶ. ſenatu aliquem uel ordine moueo, et eijcio, ob reptitium è tribu uel populo eijcio. Dictum à frondibus, quibus ſuffragiorum loco utebantur. Bud. Com.

Ἔκφυλος.ου.ὁ,ἡ.terribilis,præter naturam exiſtens,alienus.

Ἔκφυμα.τὸ.ἐξάνθημα.

Ἐκφύομαι.enaſcor,exorior.

Ἐκφυσάω.μ.ήσω.π.κκα.efflo. Actiu.accuſ.

Ἐκφύσημα.ατος.τὸ.efflatio,uenti ſibilus.

Ἔκφυσις.ιος.ἡ.excreſcentia,exortus.

Ἐκφύω.produco,germino.

Ἐκφωνέω.μ.ήσω.π.κκα.pronuncio. Accuſ.

Ἐκφώνησις.ιος.ἡ.pronunciatio.

Ἐκχείρημα.audacia.

Ἐκ χειρός.cum omni ſtudio.

Ἐκχιλοῦσθαι.negligere,uilipendere, apud Pauſaniam.

Ἐκχέω.μ.έσω.π.κκα.effundo. Accuſ.

Ἐκχιλόω μ.ώσω.uaſto, in ſolitudinem redigo.

Ἐκχοίζω.fodio.

Ἐκχυλίζοντα.liquant humorem.

Ἐκχυλίζω.exugo,λαπίζω.

Ἐκχυμίζω.idem,perfruor.

Ἐκχύμωμα.&

Ἐκχύμωσις. ſanguis collectus in loco contuſo.Bud.Com.

Ἐκχυρώματα.αἱ ποιώδεις συλλογαί,ceſpites,uel collectiones herbarum.

Ἐκχωρίζω.reijcio.

Ἐκχύω.circunfundo.Ioſeph.li.2.τὸ Ἰουδαϊκὸν πλῆθος ἐξεχύθη,πρὸς τὴν θέαν αὐτοῦ, Iudæorũ multitudo circumfuſi properabant uiſendi eius ſtudio.

Ἐκχωρέω.μ.ήσω.π.κκα.excedo,cedo. Datiuo.

Ἐκψύχω μ.ύξω π.υχα.expiro, animo deficio, λειποθυμέω. Neut.abſol.

Ἑκών.όντος.uoluntarius,ultroneus,ultrò.

E Λ.

Ἐλάα.ας.ἡ.fructus oleæ,ἐλαία uero arbor.

Ἐλάδιον.parum olei.

Ἐλάζω.gradior.

Ἐλαθείς.ὁ.ἡ.transfixus.

Ἐλαθερής.calefactus à ſole.

Ἐλαῖα.ας.ἡ.oliua arbor.

Ἐλαίαγνος.ἡ.oleaginus, planta in lacu Orchomenio naſcens.

Ἐλαΐδες.αἱ.oleæ arbores.

Ἐλαΐζειν.circa oleas laborare.

Ἐλαΐζων.ὁ.colore oleæ.

Ἐλαιατίς.ίδος.ἡ.locus paluſtris.

Ἐλαιόδευτος.ου.ὁ.oleo irrigatus.

Ἐλαιοδόχος.ου.ὁ.oleum continens.

Ἐλαιονομεῖν.oleas curare.

Ἐλαιολόγος.ου.ὁ.olearum collector.

Ἔλαιον.ου.τὸ.oleum.

Ἐλαιεύς.έως.ὁ.miſcens uenenum,φαρμακεύς.

Ἐλαιοπώλιον.ου.τὸ.ubi oleum uenditur.

Ἐλαιώδης.oleoſus.

Ἐλαιοτριβεῖον.ου.ubi oleum conficitur.

Ἐλαιόφριγον.fex olei,amurca.

Ἐλαιοφόρον.ου.τὸ.omne uas olearium.

Ἐλαιόφυτον.ου.τὸ.oliuetum.

Ἐλαιόω.ſplendidum facio,aut pingue,& ſordidum.

Ἐλαιών.ῶνος.ὁ.cella olearia,oliuetum.

Ἐλάκησε.ſtrepuit,crepuit.

Ἐλαμῖται.οἱ.Elamitæ,Parthi.

Ἐλάσας.αντος.ὁ,profectus.

Ἐλασάσκω.impello,conturbo.Accuſ.

Ἐλασείω,ab ἐλαύνω.expeditionem affecto, & molior,apparoq́. Lucian.in Charonte, καὶ νῦν ἐλασείοντί τι ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν, Et nunc moliri expeditionem uidetur in Lydiam. Bud.Com.

Ἐλασία.ας.ἡ. impulſio, δίωξις. Item uectatio,equitatio.Bud.Com.

Ἐλασίβροντος.ου.τὸ.à tonitru agitatus,more tonitrus impulſus,magnificus.

Ἔλασις.ἐλασία.Bud.Com.

Ἔλασμα.ατος.τὸ.plica,πτύξ,fruſtum.

Ἐλασμός.οῦ.ὁ.lamina,fruſtum.

Ἔλασσον.ονος.τὸ.minus.

Ἐλάσσωμα.ατος.τὸ.uitium,detrimentum.

Ἐλάσσων.ονος.ὁ,ἡ. minor, ad numerum aliquando refertur,paucus.

Ἐλαττῶν.οῦντος.ὁ.minuens.

Ἐλαστρῶ,pro ἐλαύνω.ago,pello.

Ἐλάτειρα.expultrix,διωκτεία ἀπελαστική. Budæus Com.

Ἐλάτη.ης.ἡ.abies. Eſt etiam plantæ cuiuſdam maritimæ ſpecies, quæ petris adnaſcitur.

Ἐλατήρ.ῆρος.ὁ.auriga. Itẽ expulſor. Vnde

Ἐλατήριον.τὸ. agitatorium, elaterium, quo Plin.utitur,tanquam nomine in Latinita

tem recepto, medicamẽtum factum ex cucumere quo uenter purgatur. Romani anguinum & ſylueſtrem cucumerem uocāt. Bud. Com.

Ἐλάτης. ου. ὁ. Neptunus dicebatur apud Athenienſeis. Item extrema, & latior pars remi in nauigio, ſignificatione à palmæ arboris parte potius, quàm à palma manus ducta. Palmulam Latini uocāt, unde Maro, Et læuas ſtringat ſine palmula cautes.

Item noui, & iamiam naſcentis in palma fructus.

Ἐλατικός. uenatorius.

Ἐλάτινος. ου. ὁ. abiegnus.

Ἐλατός. ῦ. ὁ. ductilis.

Ἔλασφον. indumentum, ſuccinctum.

Ἐλαττονάκις. uarie.

Ἐλαττονέω. μ. ήσω. π. κκα. minuo. Accuſ.

Ἐλαττοῦμαι. cedo, inferior ſum, Genit.

Ἐλαττόω. μ. ώσω. π. ωκα. minuo. Actiu. accuſ.

Ἐλάττων, comparatiu. à μικρός. minor. περὶ ἐλάττονος ποιεῖν, contemnere. Ἔλαττον φέρομαι, poſteriores partes fero, alijs cedo.

Ἔλαττον ἔχω, uincor, & ſuperor in ludo uel alia re, deteriore cõditione uiuo. Ἐλάττων ἢ κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν, inferior quàm pro ſuo ingenio atq; animo. Ἐλάττων χρημάτων, minor ſiue inferior pecunijs, id eſt ſordidus. Bud. Com.

Ἐλάττωσις. ιος. ἡ. diminutio, defectus.

Ἐλαύνομαι. dicitur equito, ſed de equo, ſicut ἐλαύνω de uiro.

Ἐλαύνω. μ. άσω. π. κα. inſequor, uexo, inſector. Vnde Herodian. ὑπὸ τῆς ἐυνοίας τῶν ἔργων ἐλαυνόμενος, Stimulante eum conſcientia ſcelerum. Et Pauſa. τὸ γὰρ χρεὼν ἤδη τοὺς μεσσηνίους ἤλαυνεν, Fatũ iam exagitabat & exercebat Meſſenios. Sic ἐλαύνει λοιμὸς τὴν πόλιν, fatigat, καταπονεῖ.

Interdum remigo, κωπηλατῶ, Xenoph.

Interdum agito currum. Lucian. ἔλαυνε μὴ ἐλάσῃς τύμβον. Interdum expeditionem ago, Pauſa. Interdum expello. Vnde ξενηλατεῖν, externos eijcere, alienos abigere, Plutar. 8. Symp. Interdũ promouere, progredi, euadere, ut εἰς ἄκρον ἀνοίας ἐλήλακα καὶ φρενῶν, Chryſoſt. de diuite euangelico. Sic εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακὼς, pro eruditiſſimo, Plutarch. Interdum equitare, in acie incedere, equoq; uehi: & id de equite, ſicut ἐλαύνεσθαι de equo, Xenoph. in Hipparch. Interdum arceſſere & accuſare, ut ἐλαύνεται ἀσέβειας, arceſſitur impietas. Interdum refertur ad eas res quas producere ſolẽmus, ut eſt ferrum, ſiue æs: quod ἐλαύνειν dicimur, & ducere, hoc eſt ductile opus facere. Sic ἐλαύνειν τεῖχος, ducere murum. Sicut Cæſ. de bel. Gal. 1. Murum in altitudinem pedum ſexdecim, foſſamq; perducit. Bud. Commentarijs.

Ἐλαφᾶν. fugere more cerui.

Ἐλάφειον. ου. τὸ. cornu, uel caro cerui.

Ἐλάφειος. ου. ὁ. ceruinus.

Ἐλαφηβολία. ας. ἡ. uenatio ceruorum.

Ἐλαφηβολιών. ῶνος. ὁ. december. A ceruis, qui hoc menſe Dianæ immolabantur.

Ἐλαφηβόλος. ου. ὁ. uenator ceruorum, quĩ ceruos iaculatur. ab ἔλαφος & βάλλω. Sed generaliter apud Homer. accipitur pro quouis uenatore.

Ἐλαφίνης. ου. ὁ. hinnulus.

Ἐλαφόβοσκον. ου. allium.

Ἔλαφος. ου. ὁ, ἡ. ceruus, cerua, quaſi ἐλαφρός.

Ἐλαφράω. alieno.

Ἐλαφρία. ας. ἡ. leuitas & ſtultia.

Ἐλαφροειδής. tunica illa tenuis, qua teſticuli inuoluuntur.

Ἐλαφρός. ᾶ. ὁ. leuis, agilis, facilis portatu. Cretenſibus & Iupiter ſic dicebatur.

Ἐλαφρότερον. leuius, facilius.

Ἐλαφρύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. alleuio. Accuſ.

Ἐλάχιστα. minimè, pauciſſimè.

Ἐλάχιστος. ου. ὁ. minimus.

Ἐλαχιστότερος. infimior, poſtremior.

Ἐλαχύς. uilis, paruus.

Ἐλάω. μ. άσω. π. ακα. ſaturo, remigo, impello, produco, &c. ſicut ἐλαύνω. Ἐλᾶν autẽ infinit. non pro ἐλαύνειν, ſed pro ἐλάσειν Ionum more in futuri ſignificatione uſurpatur, de quo Bud. Com.

Ἐλαιών. ῶνος. ὁ. oliuetum.

Ἐλάων. οντος. ὁ. *inſequens.*

Ἔλδομαι. *cupio, curo.*

Ἐλδώω. *ſplendidũ & amabile reddo, cupio.*

Ἔλδωρ. ορος. τὸ. *deſyderium, concupiſcentia.*

Ἐλέα. ας. ἡ. *Elea urbs Italiæ Phocenſium colonia, Zenonis patria, qui Eleates dictus eſt.*

Ἐλεαίρω. μ. αρῶ. π. κα. *miſereor,* ἐλεῶ. *Neutr. accuſatiuo.*

Ἐλέας. *uelia auis.*

Ἐλεγαίνειν, *uel* ἐλεγγαίνειν. *deſipere, intemperanter agere.*

Ἐλεγεινός. ὁ. *moleſtus, lugubris.*

Ἐλεγεία. ας. ἡ. &

Ἐλεγεῖον. ου. τὸ. *elegia, mœſtum poëma, elogium.*

Ἐλεγειοποιός. ῦ. ὁ. *confictor elegiarum.*

Ἔλεγος. ου. ὁ. *uerſus ad mœſtitiã. Ab* ἐλελεῦ, *uel ab* ἒ ἒ, *quod in luctu dici ſolet, &* λέγω: *uel ab* εὖ & λέγω, *quòd mortuis bene precari ſolent.*

Ἐλεγκτός. *argutus, ad refellendũ inſtructus.*

Ἐλεγμός. ῦ ὁ. *redargutio.*

Ἔλεγος. ου. ὁ. *luctus.*

Ἔλεγξις. ιος. ἡ. ἐλεγμός.

Ἐλεγχείη. ης. ἡ. *idem.*

Ἐλεγχής. *uituperandus.*

Ἐλεγχία. ας. ἡ. *increpatio, improperium.*

Ἐλέγχιστος. ου. ὁ. *redarguendus, exoſiſſimus.*

Ἔλεγχος. ου. ὁ. *argumentum, probatio, examẽ, pro eo quod uulgò tabulam uocant, index, deprehenſio.*

Ἐλέγχομαι. &

Ἐλέγχω. μ. ἐλέγξω. π. ἤλεγχα. *arguo. Item argumentis conuinco, confuto, refello, argumẽtis oſtendo & probo, inueſtigo, deprehendo, exploro ualorem. Accuſ.*

Ἐλεδανός. *ſimplici* λ *ſecundum Suid.* τὸ ἐλλεδανός.

Ἐλεδώνη. ης. ἡ. *eledona, polypi ſpecies.*

Ἐλεεῖν, *pro* ἑλεῖν. *amplecti,* οἰκτείρειν.

Ἑλεῖν ἐρήμην. *indicta cauſa damnare. Bud. Commentarijs:*

Ἐλεεινά. *miſerabiliter.*

Ἐλεεινολογέομαι. *conqueror:*

Ἐλεεινόν. τὸ. *miſeria, miſerabile.*

Ἐλεεινός. ῦ. ὁ. *miſerabilis.*

Ἐλεέω. μ. ήσω. π. ηκα. *miſereor. Neut. ab.*

Ἐλεηθῆναι. *miſericordiam conſequi.*

Ἐλεημοσύνη. ης. ἡ. *miſericordia.*

Ἐλεήμων. ονος. ὁ. *miſericors.*

Ἐλεητύς. ύος. ἡ. *miſericordia.*

Ἐλεθαίρειν. *laſciuire.*

Ἑλέα, & ἕλη. *ſplendor, aut calor ſolis.*

Ἐλεθερής. *calidus, inſolatus.*

Ἐλεοί. *glires.*

Ἐλεονόμος. ου. ὁ. *in palude paſcens.*

Ἐλεοσέλινον. *paludapium.*

Ἐλεύω. *milito.*

Ἔλεος. *locus anguſtus paluſtris.*

Ἐλελεῦ. ἐπιφώνημα, *ſiue (ut ait Suidas)* ἐπίφθεγμα πολεμικὸν, *acelamatio bellica.*

Ἐλελίζω. μ. ίσω. π. ικα. *clamo in bello.*

Ἐλελίσφακος. ου. ἡ. *ſaluia, herba ſimilis dictamo.*

Ἐλελίζω. μ. ίξω. π. ιχα. *uerto. Accuſ.*

Ἑλένιον. *helenium herba.*

Ἐλεοί. τὰ τῶν κλήματα ἀμπέλων.

Ἐλεοδύτης. ου. ὁ. *menſæ miniſter.*

Ἐλεόθρεπτος. ου. ὁ, ἡ. *nutritus in palude.*

Ἔλεος. ους. τὸ. &

Ἔλεος. ου. ὁ. *miſericordia.*

Ἐλεός. ῦ. ὁ. *auis proprium, & etiam fluuij. Ponitur interdũ pro menſa coquinaria, ut Home.* καὶ ἂν ἐλεοῖσιν ἔχευαν.

Ἑλέπολις. εως. ἡ. *machina bellica deuaſtandis urbibus accommoda.*

Ἐλεσπίδες. αἱ. *loci paluſtres, aut potius petroſi.*

Ἑλετός. ῦ. ὁ. *captabilis.*

Ἐλευθερία. ας. ἡ. *libertas, liberalitas.*

Ἐλευθεριάζω. *liberè ago, libertatẽ uſurpo. Crates Diog.* ἀπὸ μὲν δὴ πλούτου ἤδη ἐλευθεριάζομεν, *A diuitijs quidem cõſtat nobis libertas.* Ἐλευθεριάζειν *etiam dicuntur errones, & fugitiui,* ὅταν πλανῶνται. *Budæus Commentarijs.*

Ἐλευθέριος. ου. ὁ. *liberalis, ingenuus. Iouis epitheton.*

Ἐλευθεροπράσιον. ου. τὸ. *crimen plagij.*

Ἐλευθερίως. *liberaliter, ingenuè.*

Ἐλευθεριότης. ητος. ἡ. *liberalitas.*

Ἐλευθερωτὴς.qui liberos reddit.

Ἐλευθεροπρεπὴς.έος.ὁ,ἡ.munificus,liberalis.

Ἐλεύθερος.ου.ὁ.ingenuus,liber.

Ἐλευθεροστομία.ας.ἡ.libertas loquendi.

Ἐλευθεροστομῶ.liberè loquor,παῤῥησιάζομαι.

Ἐλευθερόω.ῶ.ώσω.κ.ωκα.libero,id eſt liberum facio. Accuſ.

Ἐλεύθω,μ,ἐλεύσομαι.μέσ.πϱ.ἤλυθα, & Attice ἐλήλυθα.ἀόϱ.β.ἤλυθον,& ἦλθον, quod magis eſt in uſu.uenio,παραγίνομαι. Vnde ἐλθὲ imperatiu. ueni. Et ἐλθεῖν infiniti. uenire,ut ἐλθεῖν ἐς χεῖρας, ad manus uenire,pugnare.

Ἐλευσίνια.τὰ. ſacra Cereris quærentis filiã Proſerpinam, quæ Athenienſes magnis ceremonijs arcaniſq; celebrabant.

Ἔλευσις.ιος.ἡ.aduentus,ἄφιξις.

Ἐλευσὶς.ῖνος.ὁ.Eleuſis urbs.

Ἐλευθὲς.uicus Atticus,ubi ſacra Cereris celebrabantur,quæ uocabantur ἐλευσίνια.

Ἐλιωτικὸς.ου.ὁ.amœnus.

Ἐλεφαίρω.ſpe fruſtror,decipio, noceo,afficio iniuria.

Ἐλεφανταγωγός.οῦ.ὁ.qui elephantem agit.

Ἐλεφαντάρχαι.οἱ.elephantorum præfecti, qui ſexdecim præſunt elephantis.

Ἐλεφαντάρχης.ου. dux eorum qui pugnant ex elephante.

Ἐλεφανταρχία.ας.ἡ.præfectura elephanti.

Ἐλεφαντίασις.ιος.ἡ, genus lepræ, qua cutis aſpera,et elephanti corio ſimilis efficitur. Dicitur à nonnullis etiam λεοντίασις.

Ἐλεφαντίνη.ης.ἡ.urbs Aegypti.

Ἐλεφάντινος.ου.ὁ.eburneus,candidus.

Ἐλεφαντόδετος.ου ὁ,ἡ.ebore reuinctus.

Ἐλεφαντόκωπον.τὸ.manubrium eburneum.

Ἐλέφας.αντος.ὁ.elephas animal,& ebur.

Ἐλεών.Bœotiæ urbs, frutex & arbuſtum ſerpens aliàs σκυτάλη dicta.

Ἕλη.ης.ἡ.caliditas.

Ἐληλαμένος.æratus, κεχαλκωμένος. ἐληλαμένος θώρηξ,loricatus,Herod.

Ἐληλεγμένος.proditus,deprehenſus,κατηγμένος,Lucian.

Ἔλημμα.τὸ.defectus.

Ἐλίασθη.uitauit,ſeparatus,aut defunctus eſt.

Ἔλιγγοι.αἱ.apud poëtas dicuntur lineæ & rugæ quædam in palpebris.

Ἔλιγμα.inteſtinum tenue.ἀπὸ τοῦ ἑλίσσειν,quòd in ſinus ſit uehementer implicitum.

Ἐλιγμός.οῦ.uertex,reuolutio.

Ἐλιγρός.humidus.

Ἐλιοθερεῖν.apricare.

Ἕλικες.οἱ.complexi crines mulierum, implicamenta crinium, inaures. Ἕλικες etiã boues dicuntur à ſinuoſis cornibus, uel ab inflexione crurũ,quaſi εἰλίποδες.Heſych.

Ἑλίκη.ης.ἡ.Helice, Achaiæ urbs, terræ motu ſublata. Item helica ſalicis ſpecies. Item inter aſtra maior urſa. Item anfractus,uertigo,clauicula.

Ἑλικοειδὴς.έος.ὁ,ἡ.rotundus,reuolutus, circunuolutus,rectus.

Ἑλικὸς.οῦ.ὁ.niger.Cæl.lib.7.cap.29.

Ἑλικοβλέφαρος.ὁ.ἡ.pulcher,rotundis ſupercilijs.Veneris epitheton.

Ἑλικτῆρες.οἱ.inaures.

Ἑλικτὸς.οῦ.ὁ.inuolutus.

Ἑλικῶπις. ιδος. ἡ. ad ſeſe hominum uertene oculos,uel nigris oculis decora,ac per hoc formoſa.Homer.Iliad.α.Cæl.li.7.ca.29.

Ἑλίκωψ. ωπος. circunſpectus, nigris oculis præditus. Hoc nomine & Græci appellabãtur,quòd (ut tradit Theon in Arat.) helicen urſam inter nauigandum obſeruarent. Vel ἀπὸ τοῦ ἑλίσσειν τὰς κώπας,id eſt à remis circunuectendis. Vel quaſi ἀξιοθέατοι,ut qui hominum in ſe oculos conuerterent. Sunt qui ad oculorum referant celeritatem,qui frequenter,pro ut neceſſe fuerint,huc illuc conuertantur. Cæl. lib. 7.cap.29.

Ἐλινάω.criminor,tarde incedo.Suid.

Ἐλινύω,uel ἐλιννύω.mutus,& ſine ſenſu ſum. Item tardus ſum,torpeſco,moror. Item quieſco,meridior, id eſt ſomnum meridianum capio. Item milito, στρατεύω. Heſychius.

Ἕλιξ.κος.circumuolutio, anfractus, uertigo. Dicitur & de capreolis uitium,qui ut uitem natura caducam erigant & teneant, ad locum capiendum ſerpunt.

Eſt etiam nomen tertiæ ſpeciei hederarum, de quo Dioſco.

Ἕλιξ. genus quoddam muſcarum, à paludibus, quas ἕλη uocant, & in quibus obuerſantur, dictum. Cæl. lib. 13 cap. 49.

Ἑλίσσω μ. ίξω. π. ιχα. uerto, circunuoluo, roto, inuoluo, conſtringo, circunflecto. Accuſ.

Ἑλίχρυσος. ὁ. helichryſa herba, hederæ flos.

Ἑλιψύω. aduerto.

Ἑλκεσίπεπλος. ὁ. &

Ἑλκεχίτων. ωνος. ὁ, ἡ. ueſtem trahens, id eſt habens longam ueſtem, diſcinctus.

Ἑλκέω μ. ήσω. uel έσω. traho, uim facio, priuo, abripio.

Ἑλκηθμός. ὁ. tractio, laniatio.

Ἕλκηθρον. τό. traha.

Ἑλκίζοι. οἱ, qui onera funibus moliuntur.

Ἑλκύω. μ. ύσω. π. υκα. traho. Vnum ex uerbis, quæ principale in præteritis non mutãt in η, ſed aſſumunt ε. Accuſ.

Ἑλκοποιέω. exulcero.

Ἕλκος. εος. τό. hulcus. παρὰ τὸ διελκύεσθαι τὴν σάρκα.

Ἑλκόω. μ. ώσω. π. ωκα. hulcero. Accuſ.

Ἑλκτική. uirtus attractrix apud medicos.

Ἑλκτικός. ὁ. attractiuus.

Ἑλκύδριον. τό. hulcuſculum. Ariſtoph. Equit. ἑλκύδρια περιαλείφειν.

Ἑλκυθμός. ὁ. tractio, laceratio.

Ἕλκυσμα. ατος. τό. &

Ἑλκυσμός. ὁ. tractus, attractio.

Ἑλκυστάζω. μ. άσω. π. ακα. traho lacerando. Accuſatiuo.

Ἑλκυστήρ. ῆρος. ὁ. capiſtrum.

Ἑλκύω. μ. ύσω. π. υκα. traho. Ex uerbis ijs eſt, quæ in præteritis per ει diphthongon augentur, ſicut ἑλκύω.

Ἑλκῶμαι. exulceror.

Ἕλκωσις. εως. ἡ. exulceratio.

Ἕλκω. μ. ξω. π. χα. traho. unde & ἕλκειν τὸ ξίφος, exerere gladium. Item pondere æquo. Augmentum facit per ει.

Ἑλλά. ἡ. ſella.

Ἑλλαμβάνομαι. complector.

Ἐλλάμπεσθαι. uerbum eſt theologicum, ſignificans diuinitus illuminari, & doceri. Conſtruitur cum accuſatiuo, ut διδάσκομαι. Bud. Com.

Ἐλλαμπρύνομαι. ſplendeſco, clareo, luceo. Bud. Com.

Ἔλλαμψις dicitur diuina doctrina, & inſperata, adſulgentia, φωτισμός. Bud. ibidem

Ἑλλανοδίκαι. præfecti aut iudices in Olympiaco certamine.

Ἑλλάς. άδος. ἡ. Græcia. Vſurpatur aliquando adiectiue, ut ἑλλάδα φωνήν.

Ἑλλάσσω. concludere, prohibere.

Ἑλλεβοριᾶν, & ἑλλεβοριάζειν. inſanire, elleboro indigere. Vide prouer. Bibe elleborũ.

Ἑλλεβορίζω. purgo elleboro.

Ἑλλεβορισμός. ὁ. purgatio ex ueratro.

Ἑλλέβορος. ὁ. ueratrũ. παρὰ τὸ τῇ βορᾷ ἑλεῖν.

Ἑλλεδανός. ὁ. faſcis, nodus, uinculum.

Ἔλλειμμα. ατος. τό. defectio, delictum, erratũ.

Ἐλλείμματα. τά. reliqua, hoc eſt quod reliquũ eſt penſionis nõ perſolutæ, Syneſ. Budæus Commentarijs.

Ἐλλειπής. ὁ. ἡ. mutilus.

Ἐλλείπομαι. ἀπολείπομαι, aſſequi nequeo, efficere non poſſum, Xenoph. Item cedo, & paria facere non poſſum. Bud. Com.

Ἐλλείπω. μ. ψω. π. φα. deficior, ut ἀνδρείας ἐλλείπειν, defici uirtute. Item indigeo, ut ἐλλείπω βιβλίων, ἀντὶ τοῦ δέομαι ἀμ, καὶ ἀπορῶ. Aliquando uices implere nequeo, nõ exactè facio, Iſocrati in Nico. Aliquando ponitur pro abeſſe, ἀπολείπειν, ἀποδεῖν. Iſocra. ὁ δ' ἐπιχαιρέκακος τούτων ἐλλείπει τοῦ λυπεῖσθαι, ὅτι καὶ χαίρειν. Aliquando pro παραλείπειν, relinquere, ut ἐλλείπειν τὸν βίον, excedere uita. Bud. Com.

Ἑλλέγειν. lugere, θρηνεῖσθαι.

Ἔλλειψις. εως. ἡ. defectio.

Ἔλλοψ. ὁ. inimicus, iniuſtus.

Ἕλλην. ηνος. ὁ. Græcus, ſapiens, gentilis, D. Paulo.

Ἑλληνίζομαι. &

Ἑλληνίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſentio cum Græcis, & illis fauco, ad Græcorum literas me trãſfero, & Græcè loquor. Bud. Com.

Ἑλληνικός. ὁ. Græcanicus.

Ἑλληνίς. ίδος. ἡ. Græca.

Ἑλληνισμὸς, ἀντὶ τ ἰξωθεν παιδείας à Syneſio ponitur, quia ἕλληνες uocãtur gẽtiles.

Ἑλληνιϛὴς.ȣ̃.ὁ. Græculus, ex factione Græcorum.

Ἑλληνιϛί. Græcè.

Ἑλληνοδίκαι. ἑλλανοδίκαι.

Ἑλληνοταμίαι.οἱ.magiſtratus quidam, quæſtores Græciæ.

Ἑλλίζω.uello, τίλλω.

Ἑλικτήρ.ſpecies inauris.

Ἑλλιμενίζω.μ.ίσω.exigo tributum.

Ἑλλιμένιον.ȣ.τὸ.uectigal quod pro portu pen (ditur.

Ἑλλιμενιϛὴς.ȣ̃.ὁ.exactor.

Ἑλλινιῶ.celebro, ὑμνῶ.

Ἐλλιπὴς.ἐ͂ος.ὁ,ἡ.defectuoſus, imperfectus.

Ἑλλόβιον.ȣ.τὸ. ornamentum ab aure dependens. διὰ τὸ ἐν λοβοῖς τ ὤτων ἐῖ.

Ἕλλοβος καρπός.ſiliquatus, in folliculis conceptus.Bud.Com.

Ἐλλογᾶν.imputare, expenſum ferre.

Ἐλλόγιμος.ȣ.ὁ,ἡ.eximius, clarus, elegans, eloquens, probus, cordatus.

Ἐλλοπιαῖς.muti, ſquamati.

Ἐλλοπιεύειν.piſcari.

Ἕλλοπις.ἡ.gratioſa, decora.

Ἕλλος.ȣ.ὁ.ceruus.

Ἐλλοφόνος.ἡ.Diana, ab occidendis ceruis.

Ἐλλοχῶ.inſidior, deliteſco.Bud.Com.

Ἔλλοψ.οπος.ὁ. piſcis, eo quòd muti ſint piſces. nam Cretenſes ἴλλοπας mutos uocãt. Vel ἀπὸ τȣ̃ ἴλλειν τὴν ὄπα, quòd uoce priuentur.

Ἐλλύχνιον.ȣ.funiculus ille papyraceus, ſiue ſparteus, canabinus ue, aut ſtuppeus, qui ſtans in oleo peruritur, quem et θρυαλλίδα & φλόμον Græci appellant.

Ἐλλυχνιοῦχος.ȣ.ὁ.lucernaris.

Ἕλλω.affrico.

Ἐλλώσσειν.humectis, infractisq́ oculis inſpectare.

Ἔλλωψ.οπος.mutus.

Ἕλμα.coniunctio, tabulatum.

Ἑλμίνθια.τὰ.lumbriculi.

Ἕλμις.ινθος.ὁ.tinea, ſeu lumbricus.

Ἑλξίνη.ης.ἡ.muralis herba.

Ἕλξις.εως.ἡ.tractus.

Ἑλιόχρυσος.ȣ.ὁ.aurelia flos.

Ἕλος.εος.τὸ.palus.

Ἔλοψ.οπος.τὸ.acipenſer, Theod.

Ἐλπίζω.μ.ίσω.uel ἐλπιῶ, Attice.π.ικα.ſpero. Et aliquando in malam partem. Herodian.lib.8. ἀντιπάλους γὰρ ἕξειν ἤλπιζον, id eſt ἐφοβȣ̃ντο. Sic & apud Verg. Hunc ego ſi potui tamen ſperare dolorem.

Ἐλπίς.ίδος.ἡ.ſpes.προσδοκία, & ἐλπωρὴ poëtice.

Ἔλπις.ιδος.ὁ. Elpis, uiri nomen.

Ἐλπιϛὸν.ȣ.τὸ.quod ſpe præſumi poteſt.

Ἔλπομαι.ſpero, exiſtimo, ſperare facio. Aliquando timeo.

Ἔλπος.εος.τὸ.oleum, pingue.

Ἐλπέοντες, poëtice.ſperantes.

Ἑλπῶ.ſperare facio, ſpero.

Ἐλπωρὴ, poëticè.ῆς.ἡ.ſpes, fiducia.

Ἐλυγὴ.ῆς.ἡ.ſpira.

Ἔλυμα.ατος.τὸ.pars ea aratri, cui inhæret iugum. Item indumentum, σκέπασμα.

Ἐλυμαῖοι, apud Pollucem ſunt lepores quidam uulpibus ferè non minores, & nigricantes, corpore oblongo, albicante macula prope ſummam caudam largiore.

Ἔλυμον.ȣ & ἔλυμος.panicum.

Ἔλυμος.ȣ.ὁ.tibia è buxo, theca citharæ. Itẽ σιτῶδες σπέρμα, leguminis genus, quo ueſcebantur Lacones. Suid.

Ἐλυθεὶς.ἐ͂ντος.ὁ.inuolutus, tectus.

Ἐλύομαι.uoluor.

Ἔλυτρον, uel ἔλυστρον.ȣ.τὸ.uelamen, receptaculum, putamen. Sic item cruſtam uocant pennas ſuperuenientem, quaſi uagina incluſas, ut in ſcarabeis. Vnde ἀνέλυτρα, quæ detectas habẽt pennas, uti apes.

Ἕλω.ἀόρ.β.εἷλον.uerto, traho, uado.

Ἐλώδης.εος.ὁ,ἡ.paluſtris, humidus.

Ἕλωρ ορος.&

Ἑλώριον.τὸ.tractio, diſtractio, laceratio, dilaceratio, cibus diſcerptus, Hom. Iliad.α.

Ε Μ.

Ἐμαυτȣ̃.mei ipſius. Compoſitum ab ἐμὲ, & αὐτὸς, nominatiuo caret, & ſingulariter tantum declinatur.

Ἐμβάδιον.ȣ.τὸ. ἐμβὰς, genus calciamenti tragici. Polyb.uocat ſpaciũ quadratũ,

quod eſt circa ſignum quod ponebant ubi caſtrametaturi erant.

Ἐμβαδόν. pedes, pedetentim.

Ἐμβαθυνοὺς. ſapiens, à cogitationum & conſiliorum profunditate.

Ἐμβαίνω. μ. ἐμβήσομαι. π. ἐμβέβηκα. introeo, cõtingo, conſcendo. Neutrum abſol.

Ἐμβάλλω. μ. αλῶ. π. ἐμβέβληκα. ingredior, inuado, εἰσβάλλω. Plutarch. εἰς τὴν ἀγορὰν ἐνέβαλε, In forum irrupit. Ita etiam ponitur aliquando pro impetum facio, incurro, offendo, cum impetu incido, προσβάλλω, ut ἵπποι κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐμβάλλοντες, Plato de Rep. 8. Et pro populabunde percurro, hoſtiliter ingredior, & infeſto exercitu irrumpo, ἐπιστρατεύω, Antiph. & Xenoph. ἑλλ. 7. Aliquando ſignificat interſero, intercalo, interpono. unde ἐμβόλιμαι ἡμέραι, dies intercalares. Aliquando immitto. Xenophon Oecon. τίνος ἕνεκα ἐμβάλλετε τῷ σίτῳ; Qua de cauſa operas ad ſarriendas ſegetes, immittitis? Et inſero arborem, ἐγκεντρίζω, ἐμφυτεύω, ἐμφυλλίζω, ἐνοφθαλμίζω, Demoſth. Et ἐμβάλλειν τὴν δεξιὰν, Demoſth. uel χεῖρὶ χεῖρας, Solõ. dextrã porrigere dextrã dextræ inſerere. Et immitto, hoc eſt incutio, inſpiro, ut ἐμβάλλειν ἔρωτα, Polyb. & ἐμβάλλειν ἐπιθυμίαν τῷ στρατεύματι, Xenoph. Et ἐμβάλλω πληγὴν, incutio plagam, uulnus infligo, ictum adigo, Plutar. in Cæſ. Aliquando ſignificat impello, inijcio, Dinar. κατὰ φιλοκλ. Ἐμβάλλειν etiam dicuntur flumina in mare, ut ἐκβάλλειν. Sic Strabo, ὁ γὰρ τάναϊς εἰς τὴν μαιώτιδα ἐμβάλλειν φασί. Ἐμβάλλειν ψῆφον, in ſuffragia mittere. Ἐμβάλλειν λόγον uel βουλὴν εἰς τὸν δῆμον, rem ad populũ referre, rem conſulendam proponere. Dicitur quoque uoce paſſiua ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν, pro in animum inducere, animo concipere. Et per datiuum, ἐμβάλλεσθαι προθυμίαν ταῖς ψυχαῖς, Plutarch. in Lucia. Ἐμβάλλομαι μαρτυρίαν, Demoſth. falſum teſtimonium profero. Bud. Com.

Ἔμβαμμα. ατος. τὸ. embamma, liquamen, intinctus, immerſio, quando intingimus uel panem, uel obſonium in uaſcula, re liquida impleta.

Ἐμβαπτίζω. μ. ίσω. π. ικα. &

Ἐμβάπτω. μ. άψω. π. αφα. intingo, immergo. Accuſ.

Ἔμβαρος. ου. ὁ. ſtultus, ſtolidus, ἠλίθιος.

Ἐμβάς. άδος. ἡ. ſolea, crepida, cothurnus, calciamentum tragicum.

Ἔμβασις. εως. ἡ. introitus.

Ἔμβατα. ſocci, calciamenta comica.

Ἐμβατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ineo, intro, incedo, id eſt faſtu quodam ingredior. Ἐμβατεύειν εἰς τὴν κληρονομίαν, ἢ εἰς τὴν οὐσίαν, ſignificat cernere, & adire hæreditatem, uel immiſcere ſe hæreditati & bonis, ire in poſſeſſionem bonorum. Bud. Com.

Ἐμβατήριον. ου. τὸ. genus cantus ad tibiam.

Ἐμβατήριος. ου. ὁ. ingreſſiuus, non ſaltans.

Ἐμβάτης. ου. ὁ. ſeſſor, equitator, miles claſſiarius, modulus, Vitruuio interprete.

Ἐμβατός. οῦ. ὁ. peruius.

Ἐμβαφία. ἡ. ahenum, olla profunda.

Ἐμβάφιον. ου. τὸ. acetabulum.

Ἐμβεβροντημένος. attonitus, ſtupefactus.

Ἐμβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. induco, ingredi facio.

Ἐμβιβάω. μ. άσω. π. ακα. aſcendere facio.

Ἔμβιος. ου. ὁ. uitalis, uiuus, animatus.

Ἐμβλέπω. μ. έψω. π. εφα. aſpicio. datiuo.

Ἔμβλημα. ατος. τὸ. ab ἐμβάλλειν, ſignificat inſertum quid & inſitum iniunctumq́. Vnde pro inſitione mitioris ſurculi in ſylueſtrem ponitur. Item pro ornamentis uaſorum, dicta ἀπὸ τοῦ ἐπεμβλῆσθαι, quòd uaſis adijcerentur, & reuellerentur, cum libitũ erat. Huiuſmodi quoq; ſunt, quæ in parietibus uermiculata, ſiue muſcata dicuntur, in lignis ſegmentata, & in pauimentis teſſellata. Cæl. lib. 7. cap. 19. & Budæus in Annotationibus.

Ἐμβολάς. άδος. ἡ. implantata.

Ἐμβολή. ῆς. ἡ. ab ἐμβάλλω, aggreſſus, acceſſus, impetus. Vnde ἐμβολὴ τοῦ στρατοῦ, hoſtilis inuaſio & conflictus aciei inſtructæ, impreſſio in hoſtes facta. Ἐμβολὴ τῶν νηῶν, id eſt συμβολὴ, σύῤῥαξις, conflictus claſſis apud

pud Plutarc. Eſt etiam caput arietis machinarij, Thucyd. Item oſtium fluminis, ut ἐμβολή. Bud. Com.

Ἐμβολιμαῖος. interiectitius, intercalaris.

Ἐμβόλιμος. ε. intercalaris, ſæpius inculcatus, imperfectus. ἐμβόλιμα ἔπη, notha reiectaq́ carmina, intercalata ac uelut inſititia.

Ἐμβόλιον. ε. interpoſitum. Cice. ad Attic. Embolion (inquit) cogito quaſi argumentum & ingreſſum quendam ſcenicum.

Ἐμβολίσματα. diuerſi panni hinc inde cõſuti.

Ἐμβολισμός. ȣ̃. ὁ. emboliſmus, intercalatio.

Ἔμβολον. τὸ. uectis, repagulum, cuſtodia. Item mentula, Ariſtopha. Item confluens. Herod. τὸ δὲ μεταξὺ τῶν ποταμῶν ἐὸν ἔμβολον τῆς χώρης.

Ἔμβολος. ε. ὁ. roſtrum nauis, Plutarc. Item pro concione ad populum, ſicut roſtra Latinis, Polyb. Eſt etiam ἔμβολος apud Aelian. acies cuneata. Vnde ἐμβολοειδὴς προσβολή, eſt impreſſio agminis in cuneum aut roſtrum conformati, et pars machinæ, qua machina ingruit. Bud. Com.

Ἔμβραχυ. breuiter, in ſummo, minimum.

Ἐμβρέγματα. humida quæ corpori applicantur, cum linteolis, aut lana ſtupis ue excepta.

Ἐμβριμόομαι. fremo.

Ἔμβρυος. ſtultus.

Ἐμβρέχω. perfundo, demergo undis.

Ἐμβρίθεια. ας. ἡ. grauitas.

Ἐμβριθές. τὸ. libramentum.

Ἐμβριθής. ἐος. ὁ, ἡ. conſtans, ſolidus, grauis, moleſtus. Vnde ἐμβριθὴς ἡλικία, ætas grauior, conſtantior, ætas conſiſtens.

Ἐμβριθῶς. duriter, ferociter, aſperè.

Ἐμβρίμημα. ατος. comminatio cum auſteritate.

Ἐμβριμοῦμαι. minanter mando, acriter ac uelut iracundè cõminor & cum auſteritate.

Ἔμβριος. iracundus, diuinus.

Ἐμβροντησία ας. ἡ. ſtupefactio, delirium.

Ἐμβρόντητος. ȣ. ὁ. attonitus, quorum mens ſtupet aut ictu fulminis aut morbo.

Ἐμβροχή. ῆς. ἡ. infuſio.

Ἐμβρόχοι. οἱ. illaqueati, capti, qui per inſidias uerborum capti detinentur.

Ἔμβρυον. ȣ. τὸ. embryon, infans in utero, fœtus, partus imperfectus. παρὰ τὸ ἔσω βρύειν, καὶ ἐντὸς τῆς γαστρὸς αὔξεσθαι. Cæl. lib. 8. capite 43. & 44.

Ἐμβρύων. ωνος. ὁ. infans.

Ἐμβύθιος. profundus.

Ἐμέθεν, Attice pro ἐμοῦ, ab ἐγώ. mei.

Ἔμελλον. futurus eram. Attici cum præſente, aut futuro cõſtruunt, & cum nullo alio temporum, ut ἔμελλον γράφειν, ἢ γράψειν.

Ἐμεῖν. ponere, ab ἵημι.

Ἔμεν, & ἔμεναι Ionice pro εἶναι. eſſe.

Ἐμετικός. ȣ̃. ὁ. uomitorius.

Ἐμετόν. τὸ. cum uomitu eiectum.

Ἔμετος. ȣ. ὁ. uomitus.

Ἐμεῦ, Dorice pro ἐμοῦ, ab ἐγώ. mei.

Ἐμέω. μ. έσω. π. εκα. uomo. Neut. accuſ.

Ἐμήδετο, παρὰ τὸ μήδομαι. in animo uoluebat. Iliad. ζ. ἀτάρ οἱ πρόϊδε κακὰ μήδετο θυμῷ.

Ἐμίν, Doricè pro ἐμοί. mihi.

Ἕμμα, Aeolice pro ἅμμα. ueſtit.

Ἐμμαίνομαι. inſanio.

Ἐμμανεῖς. οἱ. furibundi, rabie agitati.

Ἐμμανέστατα ἐρῶντες. depereuntes amore.

Ἐμμανής. έος. ὁ, ἡ. furens,

Ἐμμαπέως. promptè, ſtudioſe. Poëtica metatheſis pro ἐμπαίως, ἤγουν ἔπεα καὶ λόγῳ, ἅμα τῷ ἔπει.

Ἐμμάσσω. fulcire, ἐνερείσω.

Ἐμματάζω. ſtulta blatero.

Ἐμμεθύσκομαι. ebrius ſum. Ἐμμεθυσκόμενος τοῖς ἁγίοις, ebrius inter ſancta.

Ἐμμειδιάσαι. ſubridere.

Ἐμμέλεια. ας. ἡ. concinnitas, genus ſaltationis, à congruo ac decenti motione corporis appellatum. Plato lib. 7. de Legib. ἀρρενικὴν ἐμμέλειαν, honeſtam hanc ſaltationem uocat & pacatã. Pollux ait eſſe tragicorum, quemadmodum κόρδαξ comicorum, & ſatyricorum ſicinnis.

Ἐμμελής. έος. ὁ, ἡ. conſonans, concinnus, morigeratus, bonus, diligens, mitis. Ἐμμελὴς, canora uox uertitur à Chalcidio, modis numerisq́ compoſita.

Ἐμμελῶς. *ſcitè.*

Ἐμμενὴς. τὸ. *conſtantia.*

Ἐμμενητέα. *perſeueranda.*

Ἐμμενέως. *conſtanter, alacriter.*

Ἐμμενὴς. ἐ͂ος. ὁ, ἡ. *permanens.*

Ἐμμένω. μ. νῶ. *immaneo, obtempero, præſto.* *Vnde* ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις, *ſtare dictis, manere dictis, ſeruare quæ quis dixerit.*

Ἔμμετρα. *ſaltat.*

Ἔμμετρος. ου. ὁ, ἡ. *metricus, immanis.*

Ἐμμέτρως λέγειν. *carminibus loqui.*

Ἐμμήνια, καὶ ἐμμηνίαια. *tempus muliebre. Pli. menſes & menſtrua uocat.*

Ἐμμήνιος. ου. ὁ, ἡ. & ἔμμηνος. *menſtruus.*

Ἔμμηροι. *obſides.*

Ἔμμιλτος. *fucatus rubrica.*

Ἔμμισθος. ου. ὁ. *conductus mercede, lucrum faciens, ut* ἔμμισθος λόγος, *oratio mercenaria.*

Ἐμμόνιμα. ων *fœdera, pacta.*

Ἔμμονος. ου. *ſtabilis, permanens.*

Ἔμμορα, *præt. à* μείρω, μέμορα *ſortitus.*

Ἐμμοιδὴ. *aduenæ, coloni.*

Ἔμμορον. ου. τὸ. *factum.*

Ἔμμορος. ου. ὁ, ἡ. *particeps.*

Ἔμμοτα. *medicamenta ſunt liquida, quæ linteolis conceptis excipiuntur, inſtaq́ ulcera conduntur.*

Ἔμμοτος. *linteis cinctus, uulneratus.*

Ἔμμουσον. *ex muſica compoſitum.*

Ἔμμουσος. ὁ. *muſicus.*

Ἐμοὶ. *mihi.* Ἐμοὶ δοκεῖν, *ut mihi uidetur, mea opinione, ac ſi deſit ὡς uel ſimile quippiã*

Ἐμοίνη, *Dorice. mihi.*

Ἐμοῖο, *Ionice ab* ἐμὸς. *pro* ἐμοῦ.

Ἐμὸς. οῦ. ὁ. *meus.* τὸ γ' ἐμὸν, *quantum ad me attinet, quantum in me eſt.* Ἐμοῦ γ' ἕνεκα, *idem, & quod Latini dicunt, per me quidem, & non obſto quo minus. Plaut. At tu ægrota, ſi uis, per me quidem, ætatem,* ἐμοῦ γ' ἕνεκα νόσει ὅλον τὸν βίον. *Bud. Com.*

Ἔμπα. *tamen, itaq́.*

Ἐμπάσσομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. &

Ἐμπάζω. μ. άσω. π. ακα. *curo, concito.*

Ἐμπάθεια. *affectus, commotio. Bud. Com.*

Ἐμπαθὴς. έος. ὁ. ἡ. *affectus, ægrotus, affectu percitus. Bud. ibidem.*

Ἔμπαιγμα. ατος. τὸ. *illuſio.*

Ἐμπαιγμὴ. ῆς. ἡ. *ludibrium.*

Ἐμπαιγμὸς. οῦ. ὁ. *idem.*

Ἐμπαίζω. μ. αίξω. π. αιχα. *illudo.*

Ἐμπαίκτης. ου. ὁ. *illuſor.*

Ἔμπαιος. ου. ὁ. *peritus, expertus.*

Ἔμπαις. δος. ἡ *grauida.*

Ἔμπαλιν. *uiceuerſa, è diuerſo, rurſus.* ἔμπαλιν ἑαυτῷ φεύγειν, *retrorſum currere, Herodia.*

Ἔμπαν. *tamen, omnino.*

Ἔμπαξ. κος. ὁ. *curator, tutor.*

Ἐμπαραχεῖν. *morigerum ſe præbere, Lucia. Symp.* ἰδὲ ἂν ἐμπαραχεῖν ἑαυτὸν ἔοικε.

Ἐμπαροινέω. μ. ήσω. π. ηκα. *inſulto, ludibrio habeo, per uinum & temulentiam aliquẽ iniuria & probro afficio. Neut. datiuo & accuſ. Bud. Com.*

Ἔμπας. *tamen, itaq́.*

Ἐμπαστὴς. ὁ. *fide dignus teſtis.*

Ἐμπεδάω. μ. ήσω. π. ηκα. *uincio, compedibus firmo.* *Item paciſcor.* *Interdum doceo. Accuſ. iung.*

Ἐμπεδόομαι. *ſtabilio, firmo.*

Ἐμπεδορκεῖν. *ſtare pactis, iuſiurandum ſeruare.* *Id Herodoti in Melpom.* κατέῤῥηξαν δὲ οὐδὲ εἵνεκα τῆς ἐποίησαν γέφυραν, ἵνα ἐμπεδορκέοιεν, *id eſt fœde ſoluerent, exponunt.*

Ἔμπεδος. ου. ὁ, ἡ. *firmus, ſtabilis, tutus.*

Ἐμπεδόφυλλος. ὁ. *perpetuò uigens. Palmæ epitheton.*

Ἐμπεδόω. μ. ώσω. π. ωκα. *confirmo.*

Ἐμπεδάωντες. *inſigentes, Iliad. β.*

Ἐμπειρεῖν. *expertum eſſe.*

Ἐμπειρία. ας. *experientia, peritia, ſpecimen.*

Ἐμπειρικὴ. ἡ. *emperice, medicorum ſecta.*

Ἐμπειρικὸς. οῦ. ὁ. *medicus, qui per experientiã medicinam tractat.*

Ἔμπειρος. ου. ὁ, ἡ. *expertus, peritus, prudens.*

Ἐμπελαδὸν. *propè.*

Ἐμπέλιος. ου. ὁ. *liuidus, Nicand.*

Ἐμπεπαροινημένα. *contumelia & probra in ebrietate per petulãtiã admiſſa. Bud. Cõ.*

Ἐμπαρῳνημένος. qui huiuſmodi contumeliam paſſus eſt.

Ἐμπλάσρα. ἡ. ſcortum.

Ἐμπεριάγω. circunduco.

Ἐμπεριγράφω. comprehendo.

Ἐμπερίεχομαι. contincor.

Ἐμπεριπατέω. inambulo.

Ἐμπερονάτρις. diploie, ueſtis duplicata.

Ἐμπερονάω. μ. ήσω. π. ηκα. cuneis ligo, affigo clauis, cuſtodio.

Ἐμπεταννύω. μ. σω. π. κα. extendo, appendo cortinam. Actiu. accuſ.

Ἔμπετρον. τ. empetron, calcifraga.

Ἐμπικρής. έος. ὁ, ἡ. amarus.

Ἔμπιφυα. innatus.

Ἐμπήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα infigo, affigo. Ac.

Ἐμπηδάω. inſilio, irruo.

Ἐμπήκτης. legiſlator, item & qui forenſes legales ue tabulas ab eo accipit, & in libellos compingit.

Ἐμπηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. conſtringo. Accuſ.

Ἔμπηλος. τ. ὁ. clauus.

Ἔμπηξις. ιος. ἡ. infixio.

Ἔμπηρος. τ. ὁ. mutilus, obſes.

Ἔμπης, Ionice. tamen.

Ἐμπικροί. οἱ. amarulenti.

Ἐμπίμελος. τ. ὁ. pinguis.

Ἐμπίμπλαμαι. impleor. genitiuo.

Ἐμπίμπλημι. &

Ἐμπιμπλάω. μ. ήσω. π. ηκα. impleo, abundo. Genit.

Ἐμπίνω. ebibo.

Ἐμπίπλη, Attice pro ἐμπίπλαθι. tertia perſona τ̃ παρατατικῦ, ἀντὶ τ̃ προστακτικῦ. Suid.

Ἐμπίπρημι. μ. ήσω. π. ηκα. incendo.

Ἐμπίπτω. μ. ἐμπεσοῦμαι. π. ἐμπέπτωκα. ἀόρ. β. ἐνέπεσον. inuado, irruo, προσβάλλω, ἐπέρχομαι. Item obuiam fio, in aliquem incido. Item præcipito.

Ἐμπίς. ίδος. ἡ. culex, mulio, inſectum aquis conuiuens.

Ἐμπιστεύομαι. creditum habeo, fidem adhibeo. Bud. Com.

Ἐμπλαστικὰ φάρμακα. ſunt quæ uim habent obſtruendi meatus cutis & corporis, quaſi tectoria & ad illitum comparata.

Ἔμπλαστον, ſiue ἔμπλαστρον, & ἐμπλαστρος. ἡ. pharmacon dicitur, quod imponi ulceribus ſolet, cum præmollitum eſt. Differt τ̃ ἐμμότου καὶ τ̃ καταπλάσματος. Bud. Com.

Ἐμπλάττω. ſubigo, et uerſando mollio, in maſſam formo, illino, infarcio. Item propterea locum obſtruere ſignificat et implere. Item cutem reſtituo, locum ulceratum integrè, & in integrum reſtituo, quod inducere nos dicimus. Iuuenalis, Sed quæ mutatis inducitur, atq; fouetur Tot medicaminibus. Bud. Com.

Ἔμπλεος. τ. ὁ. plenus.

Ἔμπλεκτον. τ. τὸ. alligatum.

Ἐμπλέκω. implico, contexto. Bud. Com.

Ἐμπλεύρω. inſili in latus.

Ἐμπλεόω. μ. ώσω. π. ωκα. &

Ἐμπλήθω. impleo, ſatior. Genit.

Ἐμπλήγδην. ſine diſcrimine & iudicio, temere.

Ἔμπληκτος. τ. ὁ, ἡ. inſulſus, ſtolidus.

Ἐμπλήκτως. ἐμπλήγδην.

Ἔμπλην. propè.

Ἐμπληξία. ας. ἡ. terror, ſtupor, temeritas.

Ἐμπλίκω. immiſceo, confundo, cōnecto, permiſceo. Sumpta metaphora à multiplici filo texturæ.

Ἐμπνευματόω. inflo.

Ἐμπνευμάτωσις. εως. ἡ. inflatio, inſpiratio.

Ἔμπνευσις. εως. ἡ. inſpiratio.

Ἐμπνεύσιος. ſtultus, euanidus.

Ἐμπνέω. μ. εύσω. π. ευκα. inſpiro.

Ἔμπνοος. τ. ὁ, ἡ. ſpirans, uiuus.

Ἔμπνυτο. reſpirauit, ad ſe rediit.

Ἐμποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. impedio.

Ἐμπόδιον. τ. τὸ. &

Ἐμποδισμός. ῦ. ὁ. impedimentum.

Ἐμποδών. impedimento, in carcere, quod obſtat. Aliquando manifeſtè, in manu, promptè, facilè. Unde quæ in medio poſita ſunt, τὰ ἐμποδῶν, καὶ τὰ ἐν ποσὶ dicuntur. Ariſtot. διὸ καὶ χαρίτων ἱερὸν ἐμποδὼν ποιοῦνται. id eſt, in media urbe conſtruūt. Et ὁ ἐμποδὼν καὶ ἐν ποσὶ γινόμενος, obuius. Ἐμποδὼν ποιεῖσθαι. auertere, depellere, defendere. Ἐμποδὼν ἔχειν, offendere. Ἐμποδὼν γίνεται, impedit. Bud. Com.

Ἔμποθεν.coram,ἔμπροσθεν.
Ἐμποιητικῶς.moderatè,iuſtè,manſuetè.
Ἐμποιέω.μ.ήσω.π.κκα.innaſci facio,induco, genero. Ἐμποιεῖν φόβον,terrorē incutere.
Ἐμποικίλλω.μ.ιλῶ.π.ικα.uario,muto.
Ἔμποιμνον ἅμμα.ueſtis pellicea.
Ἐμποίνιμος.ου.ὁ.puniendus,pœna dignus.
Ἐμπολαῖος.ου.ὁ. negotiator. Mercurij epitheton.
Ἐμπολεμέω.debello,uaſto.
Ἐμπολέμιος.ὁ.bello accommodus.
Ἐμπόλεμος.ου.ὁ.bellicoſus.
Ἐμπολέω.μ.ήσω.π.κκα.lucror, negotior, Bud.Com.
Ἐμπολή.ῆς.ἡ &
Ἐμπόλημα.ατος.τὸ.negotiatio,lucrum.
Ἔμπολις.ιος.ciuis eius ciuitatis.
Ἔμπολος.ου.ὁ.mercator.
Ἐμπομπεύειν.oſtentare ſe & iactare.
Ἐμπόνημα.ατος.τὸ.laboramentum.
Ἔμπονος.ου.ὁ.laborum patiens.
Ἐμπόρευμα.ατος.τὸ.negotiatio.
Ἐμπορεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.&
Ἐμπορέω.μ.ήσω.π.κκα.lucror, negotior, mercor.
Ἐμπορία.ας.ἡ.negotiatio.
Ἐμπορικός.ῦ.ὁ.mercatorius.
Ἐμπόριον.ου.τὸ. locus ubi merces uenduntur.
Ἔμπορος.ου.ὁ. mercator. Proprie is dicitur ἔμπορος, & ἐμπορεύεσθαι, qui aliena uehitur naui, quos ἐπιβάτας appellant, ἀπὸ τοῦ πόρου, quod iter id ſignificat, quod mari cōficitur. Porphyr. prima Quæſt. in Home.
Ἐμπορόω.orno.
Ἐμπορπῶ.coniungo,connecto.
Ἔμπουσα.ης.ἡ.ſpectrū, quod ab Hecate emitti ſoleat uidendum miſeris & calamitoſis. Sic dictū putat Euſtathius, quòd uno incedat pede. Alij, quòd alterum pedem habeat æneum. Cæl. lib. 6. cap. 18. & Eraſ. prouerb. Proteo mutabilior.
Ἔμπρακτος.ου.ὁ.efficax.
Ἐμπράκτως.efficaciter,ſtrenuè.
Ἔμπρεπος.decorus,ſimilis,conueniens.
Ἐμπρέπει.decet,decori eſt,conuenit. Datiuo.
Ἐμπρήθω.μ.ήσω.π.κκα.incendo,inflo. Ac.

E M.

Ἔμπρησις.ιος.ἡ.&
Ἐμπρησμός.ῦ.ὁ.incendium,combuſtio.
Ἐμπρίω.μ.ίσω.ſeco. Ἐμπρίω τοὺς ὀδόντας, infrendo dentibus.
Ἐμπρόθεσμος.ου.ὁ.terminus datus.
Ἐμπροθέσμως τι ποιεῖν, eſt ἐντὸς τῆς προθεσμίας ποιεῖν, intra diem conſtitutum aliquid facere. Opponitur τῷ ἐκπροθεσμεῖν, quod eſt in mora eſſe. Bud.Com.
Ἐμπροιάς.uelox.
Ἔμπροσθεν.ante,antea,olim,coram. Ἔμπροσθεν ποιεῖσθαι, opponere, & quaſi προβάλλεσθαι.
Ἔμπροσθεν σοῦ.coram te.
Ἐμπρόσθιος.ου.ὁ.anterior.
Ἐμπροσθοκέντρος.ου.ὁ.cui eſt aculeus in ore.
Ἐμπροσθότονον.morbi genus,caput ad ſcapulas contrahens.
Ἐμπροσθουρητικά. animalia ex aduerſo mingentia.
Ἔμπτωσις.ιος.ἡ.ingreſſio,incidentia.
Ἐμπυϊκός.ῦ.ὁ.qui purulenta excreat.
Ἐμπυήματα.purulentæ excreationes.
Ἔμπυος.ου.ὁ.ſuppuratione plenus, quem ſuppuratio infeſtat, ſanioſus, hulcus.
Ἐμπυόω.μ.ώσω.π.ωκα.ſaniem genero. Neu.
Ἐμπύρευμα.ατος. τὸ.incenſio,ſuſcitabulū,ſcintilla,minimum ignis, reliquum fomētum. Bud.Com.
Ἐμπυρεία.publicum iuſiurandū,uaticinium.
Ἐμπυριβήτης.ου.ὁ.ad ignē iens, igni idoneus, præfectus igni, olla quæ igni imponitur.
Ἐμπυρίζω.μ.ίσω.π.ικα.incendo. Accuſ.
Ἐμπυρισμός, pro ἐμπρησμός.incendium.
Ἐμπυροειδής.έος.ὁ,ἡ.ignitus.
Ἔμπυρον.ου.τὸ.holocauſtum.
Ἔμπυρος.ου.ὁ.ignitus.
Ἐμπυροῦσθαι.exuri.
Ἐμπυρότατος.candent,ignitus.
Ἔμπυθος.ου.ὁ,ἡ.ſceleſtus.
Ἐμπυτιάζω.condenſo,coagulo.
Ἐμύς.teſtudo aquatica.
Ἐμφαινόμενα.quæ in ſpeculo apparent, quaſi repræſentata, ſimulata. Bud.Com.
Ἐμφαίνω.μ.ανῶ.manifeſto,refero,ſimulo,ſimilis ſum,præfero,præ me fero,repræſento, quaſi

quaſi προφαίνω. Accuſ. Bud. ibidem.

Ἐμφαλκωμένος. implexus.

Ἐμφανής. ὁ. ἡ. apertus.

Ἐμφανίζω. μ. ίσω. π. ικα. declaro, demonſtro, tacitè & clàm indico. Accuſ.

Ἐμφαντικός. ῦ. ὁ. apertus, expreſſus, euidens, ſignificans, ſignificatiuus.

Ἐμφανῶς. planè.

Ἐμφαρυγξάμενος. ὁ. qui faucibus ruminauit, qui deuorauit.

Ἔμφασις. εως. ἡ. ſuſpicio, ſignificatio, demonſtratio, κενὸν ἀπεικόνισμα, repræſentatio, inanis rei exhibitio, ſimulachrum, id eſt ὁμοίωμα, ſpecies ædita. κατὰ ἔμφασιν εἶναι, ſpeciem tantum præbere, & ſubſtantiæ ſimulachrum. Bud. Com. Eſt & ſchema, cum ſubeſt in uerbis tacita quædam ſignificantia, ueluti ſi dicas: Tu Cretenſi fidē habes? non ſignificat ſimpliciter hominē in Creta natum, ſed pro gentis illius ingenio perfidum.

Ἐμφατικώτερον. expreſſius, ſignificantius.

Ἔμφατον. τὸ. per emphaſim dictum.

Ἐμφέρεια. ας. ἡ. effigies, ſimilitudo.

Ἐμφερής. έος. ὁ, ἡ. ſimilis.

Ἐμφέρομαι. deferor.

Ἐμφθός. ῦ. ὁ. elixus.

Ἐμφιλοκαλεῖν. ſtudere honeſtati.

Ἐμφιλοχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. libenter moror. Neut. abſol.

Ἐμφιλοχωρῶν. amans loci ſeu regionis.

Ἔμφοβος. ο. ὁ. terrefactus.

Ἔμφορα. grex ouium.

Ἐμφορέομαι. μ. ήθομαι. π. ημαι. ſatior, impleor, χορτάζομαι, ut ἐμφορεῖσθαι τῶν ὄψων, ingurgitari obſonijs. Tranſlate pro inſolenter & immodicè uti & exercere. Plut. τῆς ἐξουσίας ἄγαν ἐμφορεῖσθαι, inſolenter exercere imperium. Item profrui in utramq; partem, ut ἀπολαύω. Bud. Com.

Ἔμφορτος. ου. ὁ, ἡ. oneratus.

Ἐμφορῶ. infligo, incutio, ἐντείνω, ut πολλὰς ἐνεφόρει τῷ προσώπῳ πληγὰς, Plutarchus. Item importo, ut ἐμφορῶ, experto. Idem ἐνταῦθα τῶν βασιλικῶν ἐνεφόρει τὰ πλεῖστα ἄξια σκευῶν. Bud. ibidem.

Ἔμφραξις. εως. ἡ. oppilatio, dolor aurium.

Ἔμφρακτος. ου. ὁ. ſeptus, munitus.

Ἐμφράττω. μ. άξω. π. αχα. oppilo, obſepio. Accuſatiuo.

Ἔμφρουρος. ου. ὁ, ἡ. cuſtoditus.

Ἔμφρων. ονος. ὁ, ἡ. prudens.

Ἐμφύλιος. ου. ὁ, ἡ. conſanguineus, inteſtinus, contribulis.

Ἐμφυτίζειν. inſerere arbores.

Ἔμφυλος. tribulis, gentilis. ἔμφυλος πόλεμος, bellum inteſtinum.

Ἔμφυμι. inhæreo.

Ἐμφύομαι. inhæreo, ingenero, inſulto.

Ἐμφύς. ύντος. ὁ. inhærens.

Ἐμφυσάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſufflo, inſpiro. Datiuo.

Ἐμφύσημα. ατος. τὸ. inflatio, & oculorum morbus.

Ἐμφυτεῖαι. αἱ. inſitiones.

Ἐμφυτάω. μ. άσω. π. ακα. inſero. Accuſ.

Ἔμφυτος. ου. ὁ, ἡ. innatus, genitus, naturalis.

Ἐμφωλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. latito. Neut.

Ἔμφωνος. ου. ὁ, ἡ. canorus, uocalis.

Ἔμψοφον. τὸ. cum ſonitu factum.

Ἔμψυχος. ου. ὁ, ἡ. animatus, uiuus.

E N.

Ἐν. in. Cum datiuo coniungitur, & aliquando cum genitiuo Attice pro εἰς, per, inter.

Ἐν ᾅδου. apud inferos.

Ἐν αἰθρίᾳ. in aperto, ſub dio.

Ἐν ἀκαρεῖ. ſubitò, momento.

Ἐν ἀκμῇ, & ἐν ἄνθει. in ipſo ætatis flore, in robore ætatis.

Ἐν αὑτοῖς. intra ſe.

Ἐν βραχεῖ. paucis, in ſumma, modico temporis interuallo.

Ἐν γαστρὶ ἔχειν. ferre uterum, prægnantē eſſe.

Ἐν ἄνθει τῆς ὥρας. in ipſo ætatis flore.

Ἐν καιρῷ. opportunè, pro tempore.

Ἐν καλῷ. commodum. Xenoph. οὐκ ἐν καλῷ ἔφη αὐτοῖς ὁρμᾶν, Non honeſtum eſſe dicebat. Idem, οἱ μὲν οὐκ ἐν καλῷ εἶναι νομίζοντες ἐπιμαχεῖν, Incommodum exiſtimantes. Bud. Com.

Ἐν κύκλῳ. circū circa, undiq;, in uniuerſum, nullo prætermiſſo.

Ἐν χρωτί.ad cutem,ad uiuum,prope.
Ἐν μέρει.uiciſſim.
Ἐν νῷ ἔχω.recordor.
Ἐν ὀλίγῳ.ſummatim,continuò,paulo momē to,citò.
Ἐν ὀξέᾳ καιρῷ. in momento, in puncto temporis.
Ἐν ὀργῇ ἔχειν τινι. ſignificat offendiſſe aliquem, eiq; inuiſum eſſe. Grego. ὧν μὲν ἐκ πλείονος ἐν ὀργῇ τοῖς Ἀρεθουσίοις, Iam diu ipſi Arethuſij infenſi erant. Bud. Com.
Ἐν ὅσῳ.interea,diu.
Ἐν παιδί.in pueritia.
Ἐν παιδιᾷ.ioco.
Ἐν παιδοτρίβου.in ſchola.
Ἐν παραβύστῳ.in obſcuro,latenter.
Ἐν παρόδῳ.obiter,in tranſitu.
Ἓν παρ' ἕν.uiciſſim Plutarch. ἓν παρ' ἓν ἡμέραν καὶ νύκτα ποιῶν. Accipitur etiam aliter. Lucia. παρ' ἕνα χορευόντων, per manus recte ducta alternantium. Παρ' ἕνα etiam aliquando eſt uno minus. Plutarch. παρ' ἕνα τοσοῦτοι, uno dempto totidem. Οἱ καθ' ἕνα,τὸ καθ' ἕκαστον, ſinguli. Idem de uirtutibus mulierum, καθ' ἕνα τῶν γαλατῶν τῷ Ἅιδι σφαγιαζόμενον, id eſt Singulos tradebat interimēdos. Quod etiam dicitur καθ' ἕνα,& καθ' ἕν τι,ſingula.Bud.Com.
Ἐν πληγῇ.ferio.
Ἐν τάξει.loco & uice,ordine,uiciſſim.
Ἐνταῦθα.hac. Cum genitiuo, hic, nunc, ibi. Thucyd. τ ἠπείρου ἐνταῦθα ὁρμίζονται, Ad hanc continentem contendunt.
Ἐν τάχει,διὰ τάχους, διὰ τάχεως, κατὰ τάχος, idem ſignificant,primo quoq; tēpore,citò.
Ἐντεῦθεν.deinde.
Ἐν τῇ ἑαυτ.in patria ſua.
Ἐν τοῖς.inter quos. Ἐν τοῖς τότε λόγοις, hic per id temporis eloquentiſſimus.
Ἐν τοῖς μάλιστα.in primis.
Ἐν τοῖς πρότερον.in prioribus.
Ἐν τούτοις.apud hos.
Ἐν τούτῳ.inter hæc,interea,unà,interim, pariter,tum.
Ἐν τούτῳ καιρῷ.hoc tempore,tunc,dum.
Ἐν ᾧ δὴ.interea dum.
Ἐν τῷ δέοντι.opportunè,cum oportet.
Ἐν τῷ θέρει καὶ θέρους.id eſt tempore meſſis.
Ἐν τῷ μέρει.uiciſſim.
Ἐν τῷ μεταξὺ.interea.
Ἐν τῷ παραυτίκα. &
Ἐν τῷ παραχρῆμα. &
Ἐν τῷ παρόντι.nunc,in præſentiarum.
Ἐν τοσῷδε χρόνῳ.tantillo temporis, tam breui tempore.
Ἐν ὑστέρῳ.in poſterum.
Ἐν φόβῳ εἰμί.timeo.
Ἐν χρῷ.ad cutem,ad uiuum,propè. χρῷ autē pro χρωτὶ accipitur per ἀποκοπήν.
Ἐν ᾧ.in quo,quādo,dū. Aliquando pro ἀντί.
Ἕν,ἑνός.τὸ.unum.
Ἐναβρύνομαι.glorior.Depon.datiuo.
Ἐναγής.ἐος.ὁ,ἡ.execrabilis,deteſtandus,deuotus,ſacer.Bud.Com.
Ἐναγίζω.μ.ίσω.π.ικα. parento, ſacrifico, benedico,expio.ἄγος ſt τὸ μίασμα.Neu. ac.
Ἐναγίσματα.ων.τὰ.exequiæ.
Ἐναγισμός.ῦ.ὁ.religio,uictima,μιασμός.
Ἐναγκαλίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.gero ſub brachio,inunco.Depon.accuſ.
Ἐναγκαλιζόμενος.amplexans.
Ἐναγκωνίζω.declino,inclino,cubito incūbo.
Ἔναγχος.nuper,paulo ante,modo.
Ἐναχθείς.έντος.ὁ.oppreſſus.
Ἐνάγω.μ.άξω.π.αχα.induco,incito,urgeo, adduco.ut ἐπὶ τὸν ἐπιτάζοντος,Plut.Budæus Com.
Ἐναγωγή.accuſatio.
Ἐναγώνιος.ὁ.certaminum præfectus,Mercurij nomen.
Ἐνάετος.anniculus,idem quod ἔνος. Budæus Commentarijs.
Ἐναέρια.τὰ.quæ ſunt in aëre.
Ἐναθρέω.fixis oculis intueri.
Ἔναιμα.τὰ.emplaſtra quæ cruentis uulneribus imponuntur.
Ἔναιμος.ſanguine præditus,uiuus. Herodotus, τοῖσδε θεοὶ γίνονται ἔναιμοί τε καὶ σαρκώδεες.
Ἐναίρω.μ.αρῶ.π.κα.occido,ſpolio,deſtruo. Accuſatiuo.
Ἐναίεσθαι.perire,ſeneſcere.

Ἐναίσιμα. τὰ. ſortilegia.
Ἐναισιμία. oſtentum, prodigium.
Ἐναίσιμος. ου. ὁ. idoneus, decens, utilis, ſuauis, uerax, ſcius officij.
Ἔνασμα. ατος. τὸ. indicium, inuſtio, ſignum.
Ἔναλκμος. ου. ὁ. robuſtus.
Ἐναλείφω. illino.
Ἐναλίγκιος. ου. ὁ. ſimilis.
Ἐνάλιος. ου. ὁ, ἡ. marinus.
Ἐναλλάγδην. uiciſſim, implicitè.
Ἐναλλαγή. ῆς. ἡ. immutatio. Bud. Com.
Ἐναλλάξ. uiciſſim, permutanter, uice uerſa, è contrario. Bud. Com.
Ἐνάλλαξις. idem quod ἐναλλαγή.
Ἐναλλάττω. μ. άξω. π. χα. immuto, τὸ μετατίθημι τὴν τάξιν ἀντιστρέφων. Accuſ. Bud. Cō.
Ἐνάλλομαι. inſilio, ἐμπίπτω, ἐμπηδάω. Depon. Bud. Com.
Ἔναλλος. ου. ὁ. uarius.
Ἐναλύω. immoror.
Ἐναμβλύνω. languidum reddo, & tardum.
Ἔναμμα. ατος. τὸ. innexio, infixio, tactus.
Ἐνανθρωπίσας. αντος. qui humanā carnem aſſumpſit.
Ἐνανθρώπησις. εως. ἡ. incarnatio hominis.
Ἐνανθρωπίζω. μ. ίσω. π. ικα. incarno. Neut.
Ἔναντι. in conſpectu.
Ἐναντία. aduerſus, contra. Datiuo.
Ἐναντίβιος. ου. ὁ. aduerſarius, contrariam habens uirtutem.
Ἐναντιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. aduerſor, Datiuo.
Ἐναντίον. coràm, contrà.
Ἐναντιολογία. ας. ἡ. contradictio.
Ἐναντίος. ου. ὁ. contrarius.
Ἐναντιότης. ητος. ἡ. contrarietas.
Ἐναντιόφωνον. contrariæ uocis.
Ἐναντίωμα. ατος. τὸ. &
Ἐναντίωσις. εως. ἡ. contrarietas.
Ἐναπαιωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημ . pendeo.
Ἐνάπαλος. ου. ὁ. mollis.
Ἐναπαλοῦμαι. impenſè glorior.
Ἐναπεργάζομαι. facio, fabricor, conficio.
Ἐναπερείδομαι. firmo, innitor.
Ἐναποθακέω. μ. ήσω. π. ηκα. inſideo.
Ἐναποκάμνω. deficio.

Ἐναποκύω. μ. ήσω. π. ηκα. uicina partui ſum. Neut. abſol.
Ἐναπολαμβάνω. cohibeo. Bud. Com.
Ἐναπολείπομαι. occupor.
Ἐναποληφθεῖσα. ἡ. occupata.
Ἐναπολείψαι. reliquiæ.
Ἐναπόληψις. interclusio, cohibitio, concluſio. Bud. Com.
Ἐναπομάττειν. imprimere.
Ἐναπομόργνυμαι. detergo. Bud. Com.
Ἐναποτέω. inferuefacio.
Ἐναποπλύνω. eluo.
Ἐναποτίθεμαι. ibi depono, relinquo. Budæus Commentarijs.
Ἐναποψύχω. morior.
Ἐνάπτομαι. in manus ſumo, arripio. Budæus Commentarijs.
Ἔναρα. τὰ. arma, exuuiæ, ſpolia. ἀπὸ τοῦ αἴρειν.
Ἐναράττω. ſtrepo, ferio.
Ἐναραφόρος. ὁ. ſpolia gerens.
Ἐνάργεια. ας. ἡ. euidentia.
Ἐναργής. έος. ὁ, ἡ. manifeſtus. παρὰ τὸ ἀργὸν, τὸ λαμπρὸν καὶ φανόν.
Ἐναργῶς. expreſſè.
Ἐναρίζειν. occidere, perdere, inuidere, frui.
Ἐνάρετος. ου. ὁ, ἡ. fortis, præclarus.
Ἐναρής. inſertus, adaptatus.
Ἔναρθρος. ου. ὁ, ἡ. articulatus, perfectus.
Ἐναρεῖς. οἱ. milites, ſpoliorum detractores.
Ἐναρίζω. μ. ίσω. π. ικα. occido, armis ſpolio. Accuſ.
Ἐναριθμέω. annumero.
Ἐνάριθμος. ου. ὁ. annumeratus.
Ἐναροφόρος. ου. ὁ. ſpolia ferens, uictor.
Ἐναρκεῖ. ſufficiens uel idoneum eſt, fieri poteſt.
Ἐναρκτέαν. occidere.
Ἐναρμόζω. admoneo. Accuſ.
Ἐναρμόνιος. ου. ὁ. concinnus.
Ἔναρος. ου. ὁ. execratus, diris deuotus.
Ἐνάρφορος. bellicoſus. ἀπὸ τοῦ φέρειν τὰ ἔναρα.
Ἐνάρχομαι. auſpicor, incipio. Bud. Com.
Ἑνάς. άδος. ἡ. unitas.
Ἐνασελγαίνειν. ſcortari. Bud. Com.
Ἐνάσθην. habitaui.
Ἐνασμενίζω. libenter delector, oblectome

in re aliqua. Datiuo.

Ἐνασπιδῶμαι. armor.

Ἐναυλίζομαι. inhabito.

Ἐναστράπτω. μ. ψω. π. φα. interno ſplendore radio.

Ἐνασχολέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. occupor. Depon. Datiuo.

Ἐνατενίζω. μ. ίσω. π. ικα. intentè reſpicio. Datiuo.

Ἔναυδος. uiuus, uocalis.

Ἔναυλα. quæ ſunt in ueſtibulo, et ante oculos.

Ἐναύλισμα οἴκημα, domicilium.

Ἐναυλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. tendo, inhabito, immoror. Depon. abſol.

Ἔναυλος. ου. ὁ. inhabitans, μυχός. Item trames, torrens, flumen per anguſtum iens, foſſa anguſta. Item inſonans. Lucia. ἡ φωνὴ τῶν ἀποθνῄσκόντων ἔναυλος ἔτι.

Ἔναυσμα. τος. τό. ἐμπύρευμα, λείψανον, fomes, fax, id eſt incitamentum. Bud. Com.

Ἐναυχάομαι. iacto, glorior, καυχάομαι.

Ἐναύω. redaccendo, accendo, ſupplico. Bud. Commentarijs.

Ἐναφίασθαι γόνον. inſtillare fœturam.

Ἐναφίημι. inſero, immitto.

Ἐνδάιος. ου. ὁ, ἡ. bellicoſus, trucidatus.

Ἐνδιαιτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. conuiuor. Depon.

Ἔνδακρυς. ὁ. ἡ. lacrymoſus.

Ἐνδάπιος. ου. ὁ. indigena, localis.

Ἔνδασυς ὁ. piloſus, denſus.

Ἐνδεῖ. interim, πρὸς τούτοις δὲ, ἐν αὐτοῖς δὲ.

Ἔνδεια. ίας. τό. defectus.

Ἐνδεής. έος. ὁ, ἡ. deficiens, inferior, indigens.

Ἔνδεια. ας. ἡ. indigentia, defectus.

Ἔνδειγμα. ατος. τό. oſtenſio, exemplum.

Ἐνδείκνυμαι. oſtendo, ſpecimen rei præbeo, oſtētabundè in medium prodeo, iacto me, uendito me alicui, plauſum à circumfuſa turba capto, παρενδείκνυμαι, ἐπιδείκνυμαι, Demoſth. & Plu. Eſt etiam uerbū medicorum. Galen. 9. Thera ἀλόγως δ' ἐπεὶ τὰ μὴ ἐνδείκνυται τὴν φλεβοτομίαν. id eſt indicant. Bud. Com.

Ἐνδείκνυμι. deſero, & poſtulo in iudicio, φαίνω.

Ἐνδείκτης. delator, quadruplator, ſycophan(ta

Ἐνδείνης. ου. ὁ, ἡ. grauis.

Ἔνδειξις. ιος. ἡ. demonſtratio. Item accuſatio, delatio, δίκη κατὰ τῶν τὰ δημόσια πωλούντων, φάσις. Item iactatio, uenditatio, oſtentatio. Eſt etiam indicatio rei præuertendæ medico, in primiſq́ animaduertendæ. Bud. Com.

Ἕνδεκα. undecim. οἱ ἕνδεκα, undecim uiri capitales, qui ſic erant Athenis, ut Romæ triumuiri. Bud. Com.

Ἑνδεκάκις. undecies.

Ἑνδεκανήρ. ήρος. ὁ. undeciremis.

Ἑνδεκάκλινον. τό. undeclinium.

Ἐνδελεχής. έος. ὁ, ἡ. ſimilis, perennis, continuus, perpetuus.

Ἐνδελεχία. ας. ἡ. aſſ duitas.

Ἐνδελεχισμός. οῦ. ὁ. continua mobilitas, qualis in anima cognoſcitur.

Ἐνδελεχῶς. continuò.

Ἐνδεξίως. aptè, idoneè.

Ἐνδέομαι. obligor.

Ἐνδέοντι. in tempore.

Ἔνδεσμα. ατος. τό. unculum.

Ἐνδεσμεῖν. inuoluere, illigare.

Ἐνδεχνής. ſimilis, ἐμφερὴς, ὅμοιος.

Ἐνδέχομαι. libēns admitto, προσλαμβάνω, ἀποδέχομαι, πείθομαι. Ἐνδέχομαι τὴν αἰτίαν τούτου, ἀντὶ τοῦ ἀναδέχομαι, recipio me in crimen, & culpam præſtare uolo. Demoſth. πάντα γ' ἐνδέξατο ἐφ' ἑαυτὸν τὰ προειρημένα, Omnia in ſe recepit, ſeſe reum omnium fecit. Et ἐνδέχεται imperſonaliter, capit, licet, facultas eſt, poſſibile eſt, probabile eſt, defendi poteſt, uſu uenit. Bud. Com.

Ἐνδεχόμενον. ου. τό. poſſibile, contingens. κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον, quatenus fieri licuit. Antiphon. τοῖς ἐνδεχομένοις τιμωρίαις ἐκόλασεν, ijs ſupplicijs affecerunt, quorum res ipſa facultatem eis dedit. Iungitur etiam cum ſuperlatiuo. Ariſtot. ἕνεκεν τοῦ ζῆν τοῦ ἐνδεχομένως ἄριστα, Quàm fieri poteſt optimè, quàm humana natura capit optime. Quid autem τὸ ἐνδεχόμενον differt τοῦ δυνατοῦ, uide Bud. Com.

Ἐνδεῶς ἔχω. indigeo, ἐλλείπομαι.

Ἐνδεῶς πράττων. ſenuiter agens, pauper.

Ἔνδηλος.

Ἔνδηλος, ὁ. manifeſtus.
Ἐνδημέω, μ. ήσω. π. ηκα. præſens ſum, domi (ago.
Ἐνδημία. præſentia.
Ἔνδημος, ὁ, ἡ. publicus. Vnde ἔνδημοι ἀρχαί, tribuni plebis.
Ἔνδια, ας, ἡ. dolor, meridiatio.
Ἐνδιάζω, μ. άσω. π. ακα. ſum tranquillus, dormio in meridie. Neutr. abſol.
Ἐνδιάθετος, ου, ὁ, ἡ. internus, intrinſecus, animoſus, in animo ſitus.
Ἐνδιαθρύπτειν. ludibrium, & delicias facere.
Ἐνδίαιον. ου, ὁ. foramen in naui per quod aqua emittitur.
Ἐνδιαιτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. ἐνδιατρίβω, inſum, inhabito. Depon. abſol.
Ἐνδιαίτημα, ατος, τό. domus uoluptuaria.
Ἐνδιαλλάττω. immuto, Ariſtot. Bud. Com.
Ἐνδιάω. τὸ ἐνδιαιτάομαι. meridior, μεσημβριάζω. (uo.
Ἐνδιατρίβω. uerſor, locum frequento. Dati
Ἐνδιδόω. μ. όσω. π. οκα. conſentio, indulgeo. Accuſ.
Ἐνδιδύσκω. induo.
Ἐνδίδωμι. μ. όσω. π. οκα. do tergum, remitto, concedo, inclino, mollifico, intus do, dedo. Accuſ.
Ἐνδίκως. ἐνδίκως, iure.
Ἔνδικος, ου, ὁ. iuſtus.
Ἔνδινα, τά. quaſi ἔνδον τῶν ἰνῶν ὄντα, inteſtina, quòd illinc ſint tormina uentris.
Ἔνδιος, ου, ὁ. humidus, meridianus.
Ἐνδίφρος, ου, ὁ. conſeſſor.
Ἐνδόθεν. intus, ex adyto.
Ἐνδοῖ, pro ἔνδον. intus.
Ἐνδοιάζω. μ. άσω. π. ακα. dubito.
Ἐνδοιαστὰς, ῆρος, ὁ. cunctatus, dubius.
Ἐνδοίαστος. dubius.
Ἐνδόμυχος, ου, ὁ. tectus, abditus, intus latens.
Ἐνδομυχῶ. intus lateo. Vnde ἐνδομυχῶν κακόν, cæcum malum. Bud. Com.
Ἐνδόσθια. τά. inteſtina, uiſcera.
Ἔνδον. intus. uide ἔσω.
Ἔνδοξον, τό. gloria, fama, honeſtum.
Ἔνδοξος, ου, ὁ. glorioſus, ἔνδοξος. Item δοξαστὸς, opinabilis. Bud. Com.
Ἐνδοξότατα. glorioſiſsimè.

Ἐνδόξως. honorifice.
Ἐνδόσιμον. ου. τό. anſa, τὸ ἀρχὴ καὶ κινήσεως αἴτιον. Eſt (inquit Bud. Com.) auſpicatus rhythmi, uel melodiæ, & præſcriptum quod datur ab ipſo chorodidaſcalo, cui accinere chorum oportebat: quo ædito, quoniam chorus incitabatur ad cantum, ideo factum, ut pro inuitamento & occaſione data ponatur.
Ἔνδοσις, εως, ἡ. remiſsio.
Ἐνδότατος, ου, ὁ. intimus.
Ἐνδοτέρω. interius.
Ἐνδρομὴ, ῆς. ἡ. certamen eſt, de quo Plutarchus de Muſica.
Ἐνδρομίδες, ῶν. uincula.
Ἐνδρομίς. ίδος. ἡ. calciamenti genus, quo utebantur curſores in certamine, & ueſtis genus uilloſæ & hirſutæ, cuius meminit Martial.
Ἐνδρόνη. ἡ. genus ſaltationis.
Ἔνδροσος, ου, ὁ. roſcidus.
Ἔνδρυος, ου, ὁ. temo, medium cor arboris.
Ἐνδυασμός. dubitatio.
Ἐνδυκές. τό. quod multo labore iucundum efficitur, diligens, tutum.
Ἐνδυκέως. accuratè.
Ἐνδύκιον. τό. gratum, tutum, fidele, ſimile.
Ἔνδυμα, ατος, τό. indumentum.
Ἐνδυμάτια. τά. leges muſicæ ſunt Argis, ſiue Argolica celebritas, & ſaltatio.
Ἐνδυναμόω. confirmo.
Ἐνδυνέουσι. induunt.
Ἐνδύομαι. ingredior. Plutarchus, ὡς κιβώτιον ἐνδυόμενος. Et Ariſtoteles de Animal. 1. ὡς τὸ τυχὸν ἐνδύεσθαι σῶμα. In quo ſignificatu cum datiuo coniunxit Xenoph. Plato pro ſubire dixit cum accuſ. Et ἐνδύεσθαι ἑαυτὸν, pro induere ſe laqueis, uel retibus dixit Xenoph. Bud. Com.
Ἔνδυσις. ἡ. ingreſſus.
Ἐνδύως. celeriter, Menandro.
Ἐνδύω. μ. ύσω. π. υκα. induo. Accuſ.
Ἔνδωρος. crudus, intemperans.
Ἐνεάζω. in uere ago.
Ἐνεγγύς. propè.
Ἐνέγκω. fero, φέρω, κομίζω. ἡ ἐνεγκεῖν πα

tria, ἡ πατρὶς, ἢ ἡ μήτηρ. Bud. Com.

Ἐνέδρα. ας. ἡ. *inſidiæ.*

Ἐνεδρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. *inſidior. Neut. dat.*

Ἐνηής. έος. ὁ, ἡ. *mitis, ſuauis, beneuolus.*

Ἐνείκω, pro ἐνέγκω Ionicè. *fero.*

Ἐνειλέω. μ. ήσω. π. ηκα. *inuoluo.* Et paſſiue ἐνειλοῦμαι. *uerſor, inuoluor.* Plutarch. de cæde Cæſ. ἀνειλούμενος ὥσπερ θηρίον ἐνειλεῖτο ταῖς πάντων χερσίν. Bud. Com.

Ἐνείλημα, & ἐνείλημμα. ατος. τὸ. *uolumen,*

Ἔνειμεν. *aſſiſtimus.*

Ἔνειμι. *inſum.*

Ἐνεός. *mitis.*

Ἐνεπῆ. *minæ.*

Ἐνείργω *prohibeo.*

Ἐνείρω. *infibulo, traijcio,* ἐμπερονῶ, *inſero, apto.* Budæus Commentarijs.

Ἕνεκα, & ἕνεκεν. *propter.* Genitiuo. τὸ οὗ ἕνεκα finem ſignificat, hoc eſt actũ. Aliquãdo ſubauditur, ut τῆς ἀρετῆς, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τῆς ἀρετῆς. Sed εἵνεκα, εἵνεκεν, καὶ οὕνεκα apud poëtas in uſu ſunt. Bud. Com.

Ἐνενείκωσι. *alligauit, fibula annexuit.*

Ἐνέκυρσαν. *offendunt. Datiuo.*

Ἐνελός. *hinnulus.*

Ἔνεμα Æginetæ ab ἐνίημι, ut ἔνθεμα, id quod immittitur, ut ἔγχυσμα, id eſt quod infunditur per inferna in aluum. Id etiam τὸ ἐνιέμενον dicitur. Celſ. & Plin. infuſum uocant.

Ἐνεός. *mutus, ſtultus, ſurdus.*

Ἐνεπισκήψασθαι dicebantur creditores, qui publicatis bonis cuiuſpiam, experiebantur contra populum ut hodie contra fiſcum, actione pignoratitia in pignora incumbentes. Budæus Commentarijs.

Ἐνέπω, uel poëtice ἐννέπω. *dico, narro.*

Ἔνερα. *exuuiæ, ſpolia.*

Ἐνεργάζομαι. *operor.*

Ἐνεργὰ χρήματα. quæſtuoſæ fœnuſq; penſitantes pecuniæ. Latinè dicitur pecunia fœnore occupata. Contraria autem ſunt ἀργὰ χρήματα. Budæus Commentarijs.

Ἐνέργεια. ας. ἡ. *actus, actio, efficacia.*

Ἐνεργέω. μ. ήσω. π. ηκα. *ago, operor.*

Ἐνέργημα. τὸ. *effectus.*

Ἐνεργής. έος. ὁ, ἡ. *cultus, efficax, operoſus, adiutor.*

Ἐνεργητικός. ῆ. ὁ. *actiuus, efficax.*

Ἐνεργής. ἡ. ὡς γλωττὸς κάθισις τῶν χαρῶν.

Ἐνεργμός, ſiue ἔνεξις. *pulſus citharæ, aut clauus in medio citharæ, unde chorda alligatur.*

Ἐνεργός. ὁ. ἡ. *laboratus, cultus, ſtrenuus.*

Ἐνεργούμενοι. *obſeſſi à dæmonibus.*

Ἐνερείδω. *inhæreo.*

Ἐνερευθής. έος. ὁ, ἡ. *rubens.*

Ἔνερθε. *infra.*

Ἔνερος, ου. *inferus, mortuus, quaſi ἐν ἔρᾳ, id eſt in terra poſitus.*

Ἐνερόχρωτες. *habentes colorem qualem mortui obtinent.*

Ἔνερσις. *coaptatio, combinatio.*

Ἐνέρτερος. *inferior, demiſſior.*

Ἐνεσία. ας. ἡ. *iuſſus, immiſſio, conſilium, uoluntas.*

Ἐνεσκιρῶσθαι. *incruſtari, ſordidari.*

Ἐνέστι. *obſtat, opus eſt.*

Ἐνέσταχται. *inſtillatum eſt, Odyſſ. β.*

Ἐνέστη. *obſiſtebat.*

Ἐνέστηκε πόλεμος. *commiſſum eſt bellum,* Demoſthenes & Iſocrates. Et ἐνεστηκότα πόλεμον dicunt pro nondum finito, & adhuc uigente, duranteq;. Ἐνεστηκυῖα δίκη, *lis conteſtata.* Bud. Com.

Ἔνεστιν. τὸ ἔξεστιν, *eſt, licet, ineſt.*

Ἐνέσιος. ου. ὁ, ἡ. *domeſticus.*

Ἐνεστώς. ῶτος. ὁ. *præſens.*

Ἐνέτη. ης. ἡ. *fibula, ab immittendo.*

Ἐνετία. ας. ἡ. *Venetia.*

Ἐνετός. ῦ. ὁ. *Venetus.*

Ἔνευ. *acclamatio quædam.*

Ἐνευδαιμονέω. *fœlix uiuo, fœlixq; morior.*

Ἐνευδοκιμέω. τὸ εὐδοκιμῶ ἔν τισιν πράγμασι. Budæus Commentarijs.

Ἔνευνος, & ἐνεύναιος. *in lecto poſitus.*

Ἐνευτυχῶ. *in re quapiam fœliciter ago & uiuo.* Budæus Commentarijs.

Ἐνευωχεῖσθαι. *conuiuari, conuiuijs indulgere.* Budæus Commentarijs.

Ἐνέφηνε. *oſtendit.*

Ἐνέχομαι. μ. ἕξομαι. *reus uel obnoxius fio.*

adducor, rem habeo. Vnde ἐνεχόμενος τοῖς μιάσμασι, qui piaculum admiſit in deum, ἀλιτήριος, ἀνόσιος. Et ἐνεχόμενος τῇ ἀρᾷ, diris imprecationibus deuotus, deteſtandus. Bud. Com.

Ἐνεχρέμπτετο. ſcreabat, Lucianus in Gallo.

Ἐνεχυράζειν. pignora capere.

Ἐνεχυράζομαι. mea pignora capiuntur. Et actiue, pignora capio. Bud. Com.

Ἐνεχύρασμα. ατος. τὸ. oppignoratio.

Ἐνεχυριάζω. μ. άσω. π. ακα. alieno, ἐνεχυράζω.

Ἐνεχυριασμός. ου. ὁ. redemptio pro uita propria, uel pignore.

Ἐνέχυρον. ου. τὸ. pignus, arrabo.

Ἐνέχω. inſiſto, adduco, inſidior, ſimul ligo, tenax ſum iniuriarum, miſceo, infundo.

Ἐνζευγνύω. μ. ζεύξω. π. ευχα. iungo.

Ἕνη Atticè triceſimus dies menſis, dicitur etiam νέα. Budæus Commentarijs.

Ἐνηβητήρια. τὰ. ἐννυχητήρια, domus ad quã uoluptatis cauſa diuertitur, cœnaculum, Herod.

Ἐνήεια. ας. ἡ. manſuetudo.

Ἐνηής. έος. ὁ. ἡ. ἐνηής, prudens, mitis.

Ἐνηλόμενος. moratus, inceſſens.

Ἐνῆκα. inſerui.

Ἐνήλατα. τὰ. claui rotam in axe continentes.

Ἐνηλλαγμένως. uiciſsim, ordine commutato.

Ἐνήλλακτος. ου. ὁ. conciliatus.

Ἐνήλικος. ου. ὁ. pubeſcens.

Ἐνηλύσιος. attonitus, fulmine ictus.

Ἐνῆμαι. inſideo.

Ἐννῆμαρ. nouem dies.

Ἐνημμένος. ου. ὁ. indutus, ab ἐνάπτομαι, ut ἐνημμένος διφθέραν, Ariſtoph. & Lucianus. Item accenſus, ardens. Ariſtoph. ἡ χίζα γῦρ ἐνημμένη. Budæus Comment.

Ἐνήνθα, per metatheſin ab ἀνθέω, florui.

Ἐνήνεον. accumulabant.

Ἐνήνοχα, præt. perf. à φέρω. tuli.

Ἐνήρης. εος. ἡ. nauis inſtructa, & parata in aqua, Plut. in Ant. de qua Bayf. de re Nau.

Ἐνησελγημένα. contumeliæ.

Ἐνήτριος χιτὼν. ueſtis ſubtilis.

Ἔνηφι εἰς τρίτην, in perendium, in nouilunium. Heſiodus, μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔνηφιν.

Ἔνθα. ubi, illuc, tunc, quando.

Ἐνθάδε. hic, huc.

Ἐνθαλάμια. τὰ. placentæ è papauere, & ſeſamo.

Ἐνθαλύξας. ualde percutiens.

Ἐνθάπτω. μ. άψω. π. αφα. ſepelio.

Ἐνθεάζω. numine afflor, fanaticus ſum.

Ἐνθεαστικός. οῦ. ὁ. numine afflatus, fanaticus.

Ἔνθεμα. dicitur quod inditum eſt, & inſertum. Vnde pro ſurculo ponitur, qui in fiſſuram trunci mergitur.

Ἐνθέμιον. ου. τὸ. interior pars puppis.

Ἔνθεν. hinc.

Ἐνθένδε. hinc, illinc.

Ἔνθεος. ου. ὁ, ἡ. diuinus, numine afflatus.

Ἐνθερίζω. æſtiuo, per æſtatem moror.

Ἔνθεσις. εως. ἡ. interpoſitio. Item ἡ φορὰ Atticis. Significat etiam fruſtum in os inditũ, id eſt ψωμὸν, & μάσημα, quod pueris à nutricibus datur, hoc eſt manſum, ut Cicero uocat, & quaſi turundam, Athenæo, & Lucia. Budæus Commentarijs.

Ἔνθεσμος. ὁ. legitimus.

Ἐνθέσμως. legitimè.

Ἐνθηλυπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. muliebri libidine tabeſco.

Ἔνθηρα νῆσος. inſula in qua uerſantur feræ.

Ἐνθλίβω. opprimo, infringo.

Ἐνθορεῖν. inſilire, impetum facere.

Ἔνθους. numine afflatus.

Ἐνθουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. afflor numine, inſanio, furo, numine ducor, bacchor. Neutr.

Ἐνθουσιασμός. οῦ. ὁ. furor, id eſt afflatio numinis. Cæl. libro 9. capite 26. & 29.

Ἐνθουσιάω. μ. ήσω. π. ηκα. ἐνθουσιάζω, inſanio.

Ἐνθουσικόν. τὸ. enthuſicon herba.

Ἐνθουσιώδης. εος. ὁ, ἡ. inſtinctus.

Ἐνθροπαλιζόμενος. referens pedem.

Ἔνθρυπτον. τὸ. intritum, placenta. Apollo etiã apud Athenienſeis ἔνθρυπτος dictus eſt.

Ἐνθυμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. animaduerto, conſydero, cogito, reminiſcor, in animo habeo. Depon. accuſ.

Ἐνθύμημα. ατος. τὸ. cogitatio, inuentum, commentum, commentatio, conceptus animi, hoc eſt ſenſus, & ſenſum. Eſt aũt argu-

mentum, & ſententia oratoria.

Ἐνθυμηματικός. *acer in argumentationibus, & argutus orator.*

Ἐνθυμηματώδεις. οἱ. *cõmentationibus pleni.*

Ἐνθυμημάτιον. *commentatiuncula.*

Ἐνθύμησις. ιος. ἡ. *cogitatio.*

Ἐνθυμιάζομαι. ἐνθυμέομαι.

Ἐνθύμιον. κ. τό. *cogitatio, cautè excogitatum, aſtutia, res quæ animo uerſatur, quod religionem in animo ciet.*

Ἐνθύμιος. προστρόπαιος.

Ἐνθύμιστος. *ſuſpectus.*

Ἐνθύμισος. κ. ὁ. *iratus.*

Ἔνθυμος. ὁ. θυμώδης.

Ἐνθέσιον. *pars quædam nauis.*

Ἐνθακέω. μ. ήσω. π. ηκα. *ſedeo, latito. Neu.*

Ἔνι. *licet, contingit,* ἔστιν, ἔνεστι.

Ἐνί. *pro* ἐν, *id eſt in.*

Ἑνί. *uni.* ἑνὶ δὲ λόγῳ εἰπεῖν. *ut uno uerbo abſoluam.*

Ἐνιαῖος. κ. ὁ. *aliquis.*

Ἐνιαυσιαῖος. ο. ὁ. &

Ἐνιαύσιος. ου. ὁ. *anniculus, anniuerſarius, annuus.*

Ἐνιαύσιοι. οἱ. *annales.*

Ἐνιαυτίζω. *annum alicubi ago.*

Ἐνιαυτός. ȣ. ὁ. *annus.* παρ᾽ ἐνιαυτόν, *alternis annis,* παρὰ μῆνα. *Bud. Com.*

Ἐνιαυτοφορεῖν. *fructum annuum ferre.*

Ἐνιαύω. *immoror.*

Ἐνιαχῇ, καὶ ἐνιαχοῦ. *alicubi.*

Ἐνίγυος. *uno membro uel pede, mancus, claudus.*

Ἐνιδρόω. μ. ώσω. π. ωκα. *inſudo. Datiuo.*

Ἐνιδρύω. καθίζω, *inſideo, priuo.*

Ἐνίεω. μ. ήσω. π. ηκα *immitto. Accuſ.*

Ἐνιζάνω. *inſideo. Neut. datiuo.*

Ἑνίζω. *unitatem pono.*

Ἐνίηλος. *ſtultus.*

Ἐνίημι. μ. ήσω. π. ἧκα. *immitto.,* τὸ ἐμβάλλω. *Item infundo. Celſ. lib. 2. Id quod infunditur, neq; frigidum eſſe oportet, neq; calidum, ne alterutro modo lædat cum infuſum eſt.* *Eſt etiam* τὸ ἐμποιῶ καὶ ἐντίκτω. *Syneſ.* ταῦτα θέλγητρον ἐνιᾶσι ἐν ἀναγινώσκουσι, *Hæc illecebram infigunt lectoribus, intusq; relinquunt. Bud. Com.*

Ἐνικλάω. μ. άσω. π. ακα. *infringo, impedio, reclamo. Accuſ. Bud. Com.*

Ἔνικμος. κ. ὁ. *humectus.* Ἔνικμα, τὰ χείλη τῶν ποταμῶν, *quæ & ἄνδηρα dicuntur.*

Ἑνικός. ȣ. ὁ. *ſingularis.*

Ἐνίλλω. *geſticulor, irrideo.*

Ἐνιλλώπτω. *ſtrabè intueor.*

Ἔνιος. ο. ὁ. *aliquis.*

Ἐνίοτε. *interdum.*

Ἐνιπή. *minæ, reprehenſio.*

Ἐνίπλειος, ο. ὁ. *plenus.*

Ἐνιπλήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. *cum ſtupore inijcio.*

Ἐνίπου. *alicubi.*

Ἐνιππάζομαι. &

Ἐνιππεύω. *equito.*

Ἐνιπτάπτω. *increpo.*

Ἐνιπτή. ῆς. ἡ. *increpatio mordax, minæ.*

Ἐνιπτάζω. τὸ ἐνίπτω.

Ἐνίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. *noceo, mitto.*

Ἐνίπτω. *increpo, cum iniuria aliquid dico.*

Ἐνισάζω. *exæquo.*

Ἐνίσπω. *dico, reprehendo.*

Ἐνισσέμεν. *minari, terreri.*

Ἐνίσταμαι. μ. ἐνστήσομαι. *propono dicturus. Item inſtituo quiduis uel incepto. Galenus,* ἣν ἐξ ἀρχῆς ἐνεστησάμεθα μεταβολῆν. *Plutarchus in Cæſ.* ὁρῶν τὴν ἀρχὴν ἐν ἐνίστασθαι. *Item incipio, id eſt ineo. Theophraſt. 9.* θέρους ἐνισταμένου, *æſtate ineunte.* *Et repugno, obſiſto, renitor,* ἀνθίσταμαι. *Plato in Phædro,* ἀλλ᾽ ἔτι ἐνέστηκεν ὃ νῦν δὴ εἴρηκας, *Sed adhuc controuerſum manet. Plutarch. in Demet.* ἐν ἐνίστη πάλιν ἀπαιτεῖν μάχεσθαι καθ᾽ αὐτόν. *Item intercedo, ut* ἐνίστασθαι τῷ νόμῳ, *Plutarch. Item immineo, inſto,* ἐφεδρεύω, *obſeruo, & quaſi capto. Plutarchus,* ὃν ἐνεστήκει τῇ φυγῇ αὐτοῦ ἀπεστάλκει, *Quem ob id miſerat, ut immineret eius fugæ. Bud. Com.*

Ἐνίστημι. μ. ἐνστήσω. π. ἐνέστηκα. *inſto, ſicut* ἐνίσταμαι. *Interdum colloco. Xenoph.* ἐν τοῖς τὸν ἵππον καὶ ψέλιον ἐνιστάναι. *Interdũ interſero, allego, interpono. Xenoph.* ἂν τοὺς ἱππολόχους εἰς τοὺς ἱππέας ἐνιστῇς, *Si equiſones inter equites inſeras. Aliquando*

animo

animo incumbo. Ariſtot. ὕστερον δ' ἐνιστάντας δεῖ διορίσαι. Budæus ibidem.

Ἐνισχύω. μ. ύσω. π. υκα. inualeſco, cõforto. Ac.

Ἐνίσχομαι. ἀνθίσταμαι, id eſt reſiſto, reſtito, progredi nequeo, & in curſu hæreo. Plutarchus, κραδαινόμενος τὸ σῶμα, καὶ τὴν φωνὴν ἐνισχόμενος, Corpore præ metu uibrante, & uoce interrupta. Quint. inſiſtere uocat, & offenſare, & ſingultantium more uerba conciſa eijcere. Cicero, Sæpe accidit, ut aut citius inſiſtendum ſit, aut longius procedendum. Bud. Com.

Ἐνισχνείζομαι. τὸ πιστόω. Bud. Com.

Ἐνίσχω. habeo, teneo, remoror. Accu.

Ἐγκάθετοι. inſidiatores.

Ἐγκαταπάσσω. inſpergo.

Ἐγκλείω. includo.

Ἐγκομβόω. uincio.

Ἔγκτητος. nactus.

Ἐγκρασίχολοι. iracundi, ὀξύχολοι, qui bilem in capite gerunt.

Ἐνλάπομαι. deficio.

Ἐνλιμενίζειν. uectigal in littore dare.

Ἐνλινδῶμαι. τὸ ἀλινδῶμαι. Bud. Com.

Ἐνλόβια. inaures.

Ἐνναετής. έος. ὁ. nouennis.

Ἐνναίτης. habitator.

Ἐνναίω. inhabito. Accuſ.

Ἐννακόσιοι. noningenti.

Ἔννατος. α. nouem.

Ἐννέα. nouem, interdum pro numero incertæ multitudinis.

Ἐννεάζω. adoleſco, adoleſcentiam tero in aliquo ſtudio.

Ἐννεάκρουνος. proprium fontis Athenis, indito nomine à nouem fiſtulis fundentibus aquam. Ab alijs δωδεκάκρουνος appellatur, ab alijs καλλιρόη.

Ἐννεάμυκλος. robuſtus, nouem annorum.

Ἐννεασμός. illuſio, fraus, dolus.

Ἐννεάφωνος. ου. ὁ. habens nouem uoces.

Ἐννεάχιλοι. nouem milia.

Ἐννέμομαι. paſcor.

Ἐννενόηκασι. nouerunt.

Ἐννεός. οῦ. ὁ. mutus, fatuus, ſtupefactus.

Ἐννεοθρεπτής. ab adoleſcente enutritus.

Ἐννέπω, pro ἐνέπω. dico.

Ἐννεσία pro ἐννοσία. conſilium.

Ἐννέωρος. ου. ὁ. nouennis, natus annis nouem.

Ἐννεὸς. ου. ὁ. mutus.

Ἐννῆμαρ. nouem diebus.

Ἐννηός. prudens, uerus, bonus.

Ἔννιον. τὸ. pars remi.

Ἐννόδιον. anchoræ iactus.

Ἐννοέομαι. &

Ἐννοέω. μ. ήσω. π. ηκα. cogito, cognoſco, recordor, conſydero, intelligo, agnoſco. Accuſ.

Ἐννόημα. τὸ. ἐνθύμημα, notio, mentis conceptus, Ariſtot. Bud. Com. (tia.

Ἔννοια. ας. ἡ. cogitatio, intelligentia, uel noti

Ἔννομος. ου. ὁ, ἡ. legitimus.

Ἔννοος. ου. ὁ, ἡ. ſapiens.

Ἔννος. ου. ὁ. annus, uetus.

Ἐννοσία. ἡ. inertia.

Ἐννοσίγαιος. ἐνοσίγαιος.

Ἔννους. ὁ. ἁπλῶς ἔχων νοῦν. ut ἔμφρων, mentis compos. Vtuntur & ἐπὶ συνετοῦ. Plutarchus, τότε δ' ἔννους γενόμενος, Tunc ad mentem, & ad ſe reuerſus, hoc eſt animi compos factus. Bud. Com.

Ἐννοῦς. ἡ. prudens.

Ἐννουτίθημι. doceo, moneo, caſtigo, quaſi mentem impono.

Ἐννυός. οῦ. ἡ. nurus.

Ἔννυτο. induit, ἐνεδύετο.

Ἐννύχιος. ου. ὁ, nocturnus.

Ἔννυχον. ου. τὸ. crepuſculum.

Ἐννυχέστερον. magis de nocte.

Ἐννυώ. dea bellica, & Iunonis epitheton.

Ἔνναθρος. ου. ὁ. ueterno laborans, torpens.

Ἐνοδία. ας. ἡ. Diana, aut Hecate.

Ἐνόδια. caſſes.

Ἐνόδιος. ου. ὁ, ἡ. in uia poſitus.

Ἐνοικέω. μ. ήσω. π. ηκα. inhabito. Accuſ.

Ἐνοίκησις. εως. ἡ. inhabitatio.

Ἐνοίκιον. ου. τὸ. pecunia quæ pro inhabitatione domus penditur, precium conductæ domus.

Ἔνοικος. ου. ὁ, ἡ. incola, inquilinus, qui in alienæ et conducta domo habitat, domeſticus, domi exiſtens, amicus, neceſſarius.

Ἐνοικουρέω. inhabito.

Ἐνολισθαίνω.laboro.

Ἔνομφ☉.ὁ.diuinus uates,Apollo.

Ἐνομιλέω.conuerſor.Actiu.datiuo.

Ἐνόν.cum liceat,pro δυνατὸν.Bud.Com.

Ἐνοπὴ.ῆς.ἡ.uox,clamor.

Ἐνόπλιον.carminis ſpecies, conſtans duo=bus dactylis, ſpondeo, & rurſus dactylis duobus.

Ἐνόπλιος.ο ὁ,ἡ.&

Ἔνοπλ☉.ου.armatus,armiger.

Ἐνοπτρίζω.illumino quaſi ſpeculi more.

Ἐνόρκιος λόγ☉.ſermo iureiurando affir=matus.

Ἔνορκ☉.ου.ὁ.iuſiurandum, res iurata, qui comprehenſus eſt in fœdere.

Ἐνόρκως.iureiurando.

Ἐνορμίζω.applico.Bud.Com.

Ἐνορούω.irruo.

Ἐνόρχης.ου.ὁ.unicum habens teſticulum.

Ἐνόρχης.ου.ὁ.&

Ἔνορχος.ο.ὁ.mas,teſticulatus.

Ἐνόρω.incido,impello.

Ἑνός.τοῦ.unius.

Ἐνοσίγαιος.ο.ὁ.Neptuni epith.ab ἔνοσις τὸ κί=νησις,& γαῖα,quòd terram quatiat.

Ἔνος.tempus,annus,annuus.

Ἔνοσις.ιος.ἡ.concuſsio.

Ἐνοσίφυλλος.folia mouens.

Ἐνοσίχθων.ονος.ὁ.Neptunus,ἐνοσίγαι☉.

Ἕως.dum.

Ἑνόωρα.τὰ.una hora digna.

Ἔνουλον.τὸ.gingiua,caro interior.

Ἐνουρήθρα.urinale,Pollux,& Bayf.de Vaſc.

Ἐνούσιος.ſubſtantialis,cum omnibus ſubſtã=tiæ proprijs conſiſtens,innatus, diues.

Ἐνοφθαλμισμός.οῦ.ὁ.inoculatio,ſkama.

Ἐνοχή.ῆς.ἡ.obligatio.

Ἐνόχιον.ου.τὸ.pretium penſionis.

Ἐνοχλέω.μ.ήσω.π.ηκα.turbo,fatigo,moleſtus ſum,conuicior.Actiu.datiuo & accuſ.

Ἐνόχλησις.ιος.ἡ.importunitas.

Ἔνοχ☉.ου.ὁ.obnoxius,reus.

Ἑνόω.μ.ώσω.π.ωκα.unio.Accuſ.

Ἐνόω.μ.ώσω.π.ωκα.quatio.Accuſ.

Ἐνπνίγω.μ.ίξω.π.ιχα.ſuffoco.

Ἐνράπτω.μ.άψω.π.αφα.inſuo,includo.

Ἐνρυθμικὰ.τὰ.quæ ratione certa ordinem ſeruant.M.Capella.

Ἐνσείω.μ.είσω.π.εικα.traho.Accuſ.

Ἐνσημαίνομαι.ſignifico.

Ἐνσημαίνω.inſignio,ſignifico,& intelligen=dũ præbeo,exprimo legendo uel dicendo.

Ἐνσκευάζομαι.compilo,interuerto,καθοπλί=ζομαι,Plutarchus de Sylla.

Ἐνσκευάζω.μ.άσω.π.ακα.inſimulo,orno,ad=orno,induo,exorno.Accuſ.

Ἐνσκήπτω.μ.ήψω.π.ηφα.irruo,infringo,in=uado,innitor,aggrauo,imprecor,Herod. Thal. Interdum pro immitto. Idem lib.α. καὶ δεῖσι τούτων ἐγγόνοισι ἐνέσκηψε ὁ θεὸς θήλεαν νοῦσον.

Ἐνσκιατραφέμενοι.οἱ.delicijs & umbratili ui=te coaliti.

Ἐνσκίμπτω.μ.ίμψω.π.ιμφα.infigo.

Ἐνσκυρωθείς.induratus,infixus.

Ἐνσκυλεῖν.laniare,diſpergere.

Ἔνσπερμος.ου.ὁ.copioſus ſemine.

Ἔνσπονδ☉.ου.ὁ,ἡ.ſocius in bello,confœ=deratus.

Ἐνστάζω.μ.άξω.π.αχα.&

Ἐνσταλάζω.inſtillo.

Ἐνστὰς πόλεμος,inſtitutum bellum,conflatũ.

Ἐνστάσης τῆς ὥρας.inſtanti hora.

Ἔνστασις.ιος.ἡ.exordium,& auſpicatio rei quæ inſtituitur. Item inſtantia litis & cauſæ, pugnax contentio inſtantis ad=uerſario, hoc eſt ἀνταγώνισμα, ἀντιλογία, reſiſtentia.Budæus Commentarijs.

Ἐνστάτης.ου.ὁ.qui in uia obſiſtit,interceſſor, reclamator,aduerſarius,reſiſtens,pro ἀν=τιστάτης (ἐν enim pro ἀντὶ hic accipitur) aduerſarius in iudicio.

Ἐνστατικός.peruicax,non cedens,qui obſiſte=re obſtinauit animo.

Ἐνστερνίζεσθαι.medium complecti,ad pecto=ra preſſare,fouere.

Ἐνστερνομάντις.ιος.ὁ,ἡ.ἐγγαστρίμυθος,diuina=

Ἐνστῇ inſtabat. (culus.

Ἐνσθενές.τὸ.ualidum,manifeſtum.

Ἐνστροβιλέω.contero.

Ἔνταλμα.ατος.τὸ.mandatum.

Ἐνταμιεύω.recondo,in theſaurum refero.

Ἔντασις.εως.ἡ.Vitru.lib.1.cap.2.de adiectione quæ adijcitur in medijs columnis,quæ apud Græcos ἔντασις appellatur. Significat etiam productionem, unde ἔντασις προσώπου, eſt intenſio uultus, & auſteritas.

Ἐντατικός.intenſiuus.

Ἐνταῦθα,&

Ἐνταυθοῖ.hic,nunc,ibi,in præſentia.

Ἐνταφιάζω.μ.άσω.π.ακα. parēto,ſepelio. Accuſ.

Ἐνταφιασμός.ȣ̃.ὁ.ſepultura.

Ἐνταφιαστής.οῦ.ὁ.ueſpillo.

Ἐντάφιον.ȣ̃.τὸ.ſepultura,parentatio,tumulatio.

Ἐντάφιος.ου.ὁ.funereus.

Ἔντεα.τὰ.arma, uaſa. ἀπὸ τοῦ ἐντὸς περιέχειν, καὶ σκέπειν τὸ σῶμα.

Ἐντείνομαι. acriter & cum contentione dico. Et ἐντανάμενος, θυμωθείς. Aeſch. ἐντανάμενος τὴν φωνὴν,pro ſublata uoce.

Ἐντείνω.μ.τενῶ.π.ακα.intendo. Item pulſo, cædo, ferio, καὶ πληγὰς δίδωμι. Bud.Com.

Ἐντελέχεια.ας.ἡ.perfectio, ἐνέργεια, uis ex ſe mouens, agitatio. Quidam continuatam quandam & perennem motionem interpretantur. Sunt autem qui ἐνδελέχειαν ſcribi uolunt,ſed per τ ſcriptum pluribus probatur,de quo Bud.in Aſſe, qui dici putat quaſi ἐντελῆς συνοχὴν, id eſt perfecti corporis comprahenſionem.

Ἐντελεχής.ὁ,ἡ.perfectus.

Ἐντελής.έος.ὁ,ἡ.finalis,abſolutus,ſolidus,legisimus,idoneus. Ἐντελεῖς, principes quoque dicũtur & ordines ſuperiores. Ilia.ι. δόρπον ἔπι σῖτον δὲ καὶ κατὰ στρατὸν ἐντελέεσσι.

Ἐντέλλομαι.μ.ελοῦμαι.π.αλμαι.mando.

Ἐντελόμισθος.ου.ὁ. qui plenam & perfectam mercedem exigit.

Ἐντέμνειν.parentare.

Ἐντεριώνη.ας.ἡ.medulla, cor lignorum, corsex. Cælius libro 2.capite 46.

Ἐντεριονίς.ίδος.ἡ.ἐντερόνεια,nauium interna aut ligna, quæ à carina conſurgunt, Ariſtoph. Cælius ibidem.

Ἐντεροκήλη.ης.ἡ.ramex inteſtinorum,deſcenſus inteſtini in alterum naturæ locum.

Ἔντερον.ȣ.τὸ.inteſtinum.

Ἐντερόνεια.ας.ἡ.meditullium nauis,carina.

Ἐντερόνη.idem.

Ἐντεσιμήστωρ.ορος.ὁ.armorum peritus.

Ἐντεσιουργός.οῦ.ὁ.armorum opifex.

Ἐντεταγμένοι. gregarij, in ordinem redacti.

Ἐντεῦθεν,hinc,ex eo.

Ἔντευξις.εως.ἡ.colloquium, interpellatio, quam uulgo interceſsionem uocant, cum querimur de iniuria nobis illata. Hac uoce Alexander Ariſtotelis interpres & Suidas ſignificari putant τὰς πρὸς τοὺς πολλοὺς συνουσίας, id eſt conuerſationem, congreſſus,colloquiáq; cum uulgo & multitudine.

Ἐντευξόμενος.ου.uſurus, conſuetudinem habiturus. ab ἐντυγχάνω.

Ἐντευτικός.ȣ̃.ὁ.colloquio facilis.

Ἐντύνω.apparo,παρασκευάζω.

Ἔντεφρος.ȣ.ὁ.cinereus.

Ἔντεχνος.ὁ.callidus, artificioſus. & probationes ἔντεχνοι ſunt artificiales.

Ἐντήκω.inſtillo,illiquo,inuro, infligo.

Ἐντί.ſunt,Dorice pro εἰσί.

Ἐντίθεμαι. indo, inſero. ἐντίθεσθαι etiam dicuntur negotiatores, qui naues implent mercibus. Demoſthenes, κελεύοντες τοῦ ναυκλήρου αὐτοῦ ἐντίθεσθαι τὰ χρήματα. Cicero ad uerbum imponere uocat, ut ad Atticum, Signa noſtra,ut ſcribis,cum commodiſsime poteris,uelim imponas.

Ἐντίθημι. τὸ ἐμποιῶ, καὶ τὸ ἔν τινι ἔνδον τίθημι. οἷον,ἐντίθημι ἐν κηρῷ τὸν τοῦ δακτυλίου τύπον. Item intus condo, & animũ induco: Homer. σὺ δ' ἵλαον ἔνθεο θυμὸν, Intus animũ placabilem habeto,uel accipito.

Ἐντιλᾶν. ſtercus illidere.

Ἔντιμος.ȣ.ὁ,ἡ.honorabilis,precioſus.

Ἔντιμοι.οἱ.optimates.

Ἐντιτός.uindicandus.

Ἔνθο.depoſuerunt.ἐκ τοῦ ἵημι.

Ἐντολή.ῆς.ἡ.mandatum,præceptum.

Ἔντομα.τὰ.inſecta.

Ἐντομάς ἔρεξα ἱερεῖον. haruſpicinam fecit.

Ἐντομίας.ου.ὁ.eunuchus.

Ἐντομίς. ίδος.ἡ. inciſio, laceratio corporis, quæ ab ethnicis in luctu fiebat. Et ἐντομία

-ϕαι,qui ad eum modum ſe laniabant.

Ἐντονία.intentio.

Ἐντὸς,& ἐντός.intus,intra.Refertur ad tem pus & locum.

Ἔντονος.ο.ὁ,ἡ.acer,intentus.

Ἐντόνως.acriter,enixè,intentè.

Ἐντοπίζομαι.reuertor.

Ἐντόπιος.ο.ὁ.indigena,illius loci.

Ἐντορνέω.incido.

Ἔντορνος.ου.ὁ.tornatus.

Ἐντόσθια.τὰ.interanea.

Ἐντοσθίδια.τὰ.intima pectoris.

Ἐντρυφάω.deliciari.

Ἐντραπεζίτης.ὁ.paraſitus.

Ἐντρέπομαι.μ.ψομαι.π.αμμαι. confundor, curam habeo, reuereor, uerſor in aliqua re cum ſolicitudine.Depon.abſol.uel cum accuſ.

Ἐντρεχῶς.cum redargutione.

Ἐντρέχεια.ας.ἡ.diſcurſus,diligentia.

Ἐντρεχέστερον.ο.τὸ.ſolertius.

Ἐντρεχής.ἐος.ὁ,ἡ.incurſiuus.

Ἐντρέχω.τὸ ἐφαρμόζω,conuenio,quadro,& co hærero,adhæreoq́.Bud.Com.

Ἐντριβής.ἐος.ὁ,ἡ.cõuerſatus,diligẽs,inſtitus.

Ἐντρίβομαι κακόν. malum intero, plagas in-fligo.

Ἐντρίβω.μ.ίψω.π.ιφα.frico, infrico, intero, cædo,pulſo, impingo. Accuſ. Bud.Com.

Ἔντριχον.ο.τὸ. coma appoſititia, gale ricum.

Ἔντριχος.ὁ.debilis.

Ἐντριχώσεις.palpebræ.

Ἔντριψις εως.ἡ.fricatio.

Ἔντρομος.ο.ὁ,ἡ.tremẽfactus.

Ἐντροπαλίζω.μ.ίσω.π.ικα.retrouerto, reſpe-

Ἐντροπῇ.reuera. (cto. Ac.

Ἐντροπή.ῆς.ἡ.confuſio,reuerentia,uerecun-dia,uerſio.

Ἐντροπίας.ο.ὁ.mutabilis,uappa.

Ἐντροπίδες.αἱ.calciamenta.

Ἔντροφος.educata,aſſueſacta.

Ἐντρυφάομαι. ludibrio habeor & contem-ptui. Budæus Commentarijs.

Ἐντρυφῶ.illudo & ludificor,quaſiq́ per laſci uiam eludo, & ludibrio habeo, inſulto. Cum datiuo conſtruitur, ut ἐντρυφᾷν τῷ πράγματι, ſignificat luxurioſè ac redun-danter uti, hoc eſt τρυφᾷν καὶ ἐμβριθύνειν τῷ πράγματι. Herodian.βασιλικώτερον ἐντρυφῶντα τῷ τοῦ καίσαρος ὀνόματι, id eſt li-centius, inſolentius,faſtuoſius Cæſaris ap pellationem uſurpantem. Bud.ibidem.

Ἐντυγχάνω.μ.ἐντεύξομαι.aoriſt. β.ἐνέτυχον. π.ἐντετύχηκα.incido,colloquor,poſtulo,in terpello,adipiſcor,obijcio,cõuenio aliquẽ, conuerſor, accedo, forte obuiam fio,impli cor in aliqua re.Neutrum datiuo.

Ἐντυλίσσω.μ.ίξω.π.ιχα.inuoluo.

Ἐντυνω.μ.υνῶ.paro,adorno. Accuſ.

Ἔντυος.apparatus,ornatus.

Ἐντυπάς.ἐντετυπωμένος, ueſte ſic tectus ut appareant corporis lineamẽnta.

Ἔντυπον.legitimum,de numiſmate.

Ἐντυπόω.effigio,imprimo.

Ἐντύπωσις.εως.ἡ. humeri acetabulum,ubi hu merus brachio coaleſcit.

Ἐντυπωτής.ο.ὁ.impreſſor,ὁ χαλκογράφος.

Ἐντυραννεῖσθαι.tyranno ſubiectum eſſe.

Ἐνυδρεύω.μ.εύσω.π.ευκα.incendo.

Ἐντυχία.ας.ἡ.congreſſus.

Ἐντύνω.ἐντυνέω.

Ἐνυαίνειν.deliciari,τρυφᾷν.

Ἐνυάλιος.ου.ὁ.Mars, bellicus. Macrob. libro 1.capite 19.

Ἐνυβρίζω. contumelioſus ſum, contumelia afficio.

Ἐνυδρία.ας.ἡ.aquoſitas,aquæ copia.

Ἐνυδρις.ιος.lutria.Herod. Melp.ἐν δὲ ταύτῃ ἐνύδριες ἁλίσκονται καὶ κάστορες.

Ἐνυδρόβιος.ο.ὁ. in aqua uiuens.

Ἐνυδροθηρευτής.ο.ὁ.piſcator.

Ἔνυδρον.aquatile.

Ἔνυδρος.ο.ὁ,ἡ. aquoſus, aquatilis, animal in aquis & terra uiuens, lutra. Etiam gemma dicitur, quaſi clauſam in ſe fon tanam ſcaturiginem habens. Plinius li-bro 17.capite 11.

Ἐνυδρῶπεν.in hydropem incidit.

Ἐνυάλιος.bellicoſus,Mars,Pallas.

Ἔνυλος.materialis,ὑλικός.

Ἔνυξεν.fodit,pupugis.

Ἐνυπνιάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. & ἐνυπνιάζω.

ἐνυπνιάζω.dormio, ſomnio, inſomnia uideo. Budæus Commentarijs.

Ἐνύπνιον.ου.τὸ.inſomnium, quoties cura oppreſſi animi, uel corporis, ſiue fortunæ, quales uigilantem fatigauerit, talem ſe ingerit dormienti. Macrob. libro 1. capite 3. Accipitur etiam aduerbialiter. Homerus, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος, per ſomnum, in ſomnis.

Ἐνυπόστατον. ſubſtantiale, quod actu & reuera eſt, uel non ſubſtantia, ſed eius accidens, uel quod cum alio iunctum, uel quod in indiuiduis conſiſtit.

Ἔνυστρον.inteſtinum.

Ἐνυφαίνω.intexo.

Ἐνυώ.όος.ἡ.Bellona, pugna.

Ἐνώδετος.ου.ὁ,ἡ. fibris redimitus. pro ἰνόδετος.

Ἐνώδιον.ου.τὸ.inauris, ἐνώτιον.

Ἔνωμος.ου.ὁ.crudus, acerbus.

Ἐνωμοτάρχης. ου.ὁ.ordinis militaris ductor, & imperator, decanus, Thucyd. lib. 4.

Ἐνωμοτία.ας.ἡ. turma ex quatuor & uiginti militibus.

Ἐνωμοτίς. ordo militaris apud Lacedæmonios, quòd iurarint illi ſe nõ deſerturos ordinem.

Ἐνώμοτος.ου.ὁ. iurans, obnoxius iuramento.

Ἐνωπαδίς.corãm.

Ἐνωπή.ῆς.ἡ.aſpectus.

Ἐνωπῇ.manifeſtè.

Ἐνωπιδίως, uel ἐνωπαδίως. clarè.

Ἐνώπιον.ante, coram, in conſpectu. Genit.

Ἐνώπιον.ου.τὸ. paries iuxta uiam, locus primus occurrens in domo.

Ἐνωπίς. famula.

Ἐνωπῶς.manifeſtè.

Ἐνωραΐζομαι.τὸ ἐγκαλλωπίζομαι. Bud. Com.

Ἔνωρος. tempeſtiuus, in uigore.

Ἐνῶρσεν.excitauit, Iliad. ſ.

Ἐνώρτο.motus eſt.ab ἐνόρνυμι per ſyncopam.

Ἕνωσις.εως.ἡ. unitas, coniunctio.

Ἐνώτη.inaure.

Ἐνωτία.negligentia, ἀμέλεια.

Ἐνωτίζομαι μ.ίσομαι.π.ισμαι. auribus percipio. Depon. accuſ. (aures.

Ἐνώτιον. ου. τὸ. inauris, quando intumeſcunt

Ἑνωτικός.ἡ.όν.unitiuus, coniunctiuus.

Ἐνωτοκοῖται.populus, quibus aures in tantum magnitudinis creſcunt, ut totum corpus ijs contegatur.

Ε Ξ.

Ἐξ.ex.genitiuo iungitur, ponitur aliquando pro ἔξω, & pro μετὰ præpoſitione.

Ἐξ αἰῶνος.ab æterno.

Ἐξ ἀκροπόλεως ἐξαλειμμένοι.ex arce expuncti, ut Latine eximere ex ærarijs.

Ἐξ ἀπόπτου.ex improuiſo.

Ἐξ ἀπροσδοκήτου.ex inopinato.

Ἐξ ἀριστερῶν.à ſiniſtris.

Ἐξ ἀρχῆς.à principio.

Ἐξ ἐκείνου.ex eo tempore.

Ἐξ ἐμοῦ.τὸ παρ᾽ ἐμοῦ.

Ἐξ ἐναντίας.è regione.

Ἐξ ἐπιδρομῆς.raptim, feſtinanter, curſim.

Ἐξ ἐπίης.dedita opera.

Ἐξ ἐπιπολῆς.in ſuperficie, in ſummo ſparſus.

Ἐξ ἐπίτηδες, & ἐξ ἐπιτηδὲς. ex induſtria.

Ἐξ ἐρέβευς, pro ἐξ ἐρέβεος.è tenebris.

Ἐξ ἐρήμης ἁλῶναι. indicta cauſa damnari.

Ἐξ ἑτοίμου.alacriter, & facilè, paratè.

Ἐξ εὐωνύμων.à ſiniſtris.

Ἐξ ἐφόδου.ſubitò, citra laborem.

Ἐξ ἱκανοῦ.multo iam inde tempore.

Ἐξ ὀλίγου.è propinquo, breui ſpacio.

Ἐξ ὅσου, & ἐξ ὅτε, & ἐξ ὅτου περ.ex quo.

Ἐξ οὗ.ex quo, ſubaudiendum tempore.

Ἐξ τοῖο, & ἐξ τοῦδε, ex eo tempore.

Ἐξ ὑπαρχῆς.de nouo, à principio.

Ἐξ ὑποδεξίου.ex ædito loco. (tia.

Ἐξ ὑποβολῆς.ex ordine, ex cõgrua conſequen

Ἐξ ὑπογυίου γιγνόμενα.proxime facta.

Ἐξ ὧν.eo quòd, propterea quòd.

Ἐ ξ.ſ ex.

Ἐξάγαστος.ὁ.admirandus.

Ἐξαγγελία.enunciatio.

Ἐξαγγέλλομαι.annuncio.

Ἐξεγγυώμενος.ου.ὁ. expromiſſor, ſponſor, fideiuſſor.

Ἐξάγιστος.ὁ.impurus, malus, profanus, deteſtabilis, ſacer, dirus, qui diris imprecationibus deuotus eſt.

Ἐξαγκωνίζω.cubito laterię innitor.

Ἐξαγοράζομαι, & ἐξαγοράζω. μ. άσω. π. ακα. redimo, mercor, emo.

Ἐξαγόρευσις. commemoratio, confeſsio.

Ἐξαγορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. occulta omnibus prodo, effutio, commemoro, reuelo, declaro, excanto, ut præcones faciunt.

Ἐξαγρεῖν. educere.

Ἐξαγριαίνω. μ. ανῶ. exaſpero. Accuſ.

Ἐξαγριόω. μ. ώσω. π. ωκα. facio aliquem agreſtem. Accuſ.

Ἐξάγω. μ. άξω. π. ῆχα. educo, produco, adduco, cogo, exigo, elicio, παροξύνω, ſtimulo, uehementer commoueo. Dinarch. κατὰ Δημοσθ. ἐξάγομαι δὲ, ultra modum cõcitatus ſum, & indignitate rei percitus. Aliquando expello, depello, ἐκβάλλω, Iſæo. Ἐξάγειν ἑαυτὸν, eſt uim ſibi adferre, uel exitium conſciſcere, Syneſ. Bud. Com.

Ἐξαγωγεύς. έως. ὁ, ἡ. dux eorum qui proficiſcuntur in coloniam, uel quoquo modo emittuntur.

Ἐξαγωγή. ῆς. ἡ. eductio, ſubductio alui, exportatio.

Ἐξαγώνια. τὰ. quæ extra cauſam & concertationem adferuntur, qualia Græci etiam ἀπροσδιόνυσα nuncupauere, quæ ad cauſam non pertinent.

Ἑξαγώνιος. ου. ὁ. ſex angulos habens, à γωνία. ἐξαγώνιος uerò ab ἐξ & ἀγὼν, extra cauſam, excedens propoſitum argumentum.

Ἑξάγωνος. ſextans. Budæus de Aſſe.

Ἑξαδάκτυλος. ου. ὁ. qui ſex digitos habet.

Ἑξάδαρχος. ου. ὁ. imperans ſexies, ſexcurio.

Ἐξάδειν. carmine obligatum alio carmine liberare & ſoluere, uel ægrum carmine ſanare. Latini hoc etiam excantare dicunt. Contrarium eſt τῷ ἐπάδειν.

Ἐξάδελφος. ου. ὁ. patruelis.

Ἐξαδυνατῶ. ualdè debilitor, ad languorem uſque debilitor, uiribus deficior, prælangueo. Budæus Commentarijs.

Ἐξαερώθη. in aërem ceſsit, & conuertitur in aërem.

Ἑξαετής. ſex annorum.

Ἑξαήμερος. ου. ὁ, ἡ. ſex dies habens.

Ἐξαθυμεῖν. ingemiſcere.

Ἐξαθυμεῖσθαι. moleſtare.

Ἐξαθυμῶν. ὁ. exanimatus.

Ἐξαιθριάζω. ad ſolem expono.

Ἐξαιμάττω. μ. άξω. π. αχα. cruento.

Ἔξαιμος. ου. ὁ, ἡ. exanguis.

Ἐξαίνυμαι. aufero.

Ἐξαιρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. eligo. Aliquando recupero, expugno, capio, libero, retraho. Item eximo, ſicut ἐξαίρω. Et Plato in Prot. ἐξαίρωνται κελευόντων τῶν πρυτανέων, de medio tollant, inde auferant. Ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν, uendicare in libertatem, liberare. Budæus Commentarijs.

Ἐξαιρέσιμοι. οἱ. dies exemptiles apud Athenienſes, quos intercalares dicimus.

Ἐξαιρέσιμον. quod tolli poteſt.

Ἐξαίρεσις. εως. ἡ. locus in portu ubi onera deponuntur.

Ἐξαιρετέος. ου. ὁ, ἡ. & ἐξαιρετός. eijciendus.

Ἐξαίρετος. præcipuus, eximius, electus, exceptus. Receptitius ſeruus etiam ἐξαίρετος dicitur, qui eſt ſeruus mulieris proprius, quem cum pecunia reliqua mulier recepit, neque dixit doti, ſed retinuit. Budæus in Annotationibus.

Ἐξαιρέτως. præſertim, maximè, eximie.

Ἐξαιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ἀόρ. β. ἐξεῖλον. ἐξαίρω eruo, expugno.

Ἐξαιροῦσθαι. lolieſcere, id eſt in lolium degenerare.

Ἐξαίρω. μ. αρῶ. π. ῆρκα. augeo, eleuo, educo, effero. Aliquando excipio, eximo. Plato, Σωκράτην δ' ἐξαίρω τοῦ λόγου, Socratem eximo ab hoc ſermone, hoc eſt, Socratem tantum excipio. Opponitur autem τῷ ἐμβάλλειν. Xenophon, ἐξαίρειν τῷ ἵππῳ τὸν χαλινὸν, καὶ ἐμβάλλειν τὸν χαλινόν. Budæus Commentarijs.

Ἐξαίσιος. ου. ὁ, ἡ. indecens, exuperans mediocritatem.

Ἐξαΐσσω. impetuoſe feror, ἐξορμάω.

Ἐξαίτης. ablator, ἀφαιρέτης.

Ἔξαιτος. ου. ὁ. eximius, delectus. pro ἐξαίρετος.

Ἐξαιτῶ. expoſco aliquem ad pœnã. Sic Liu. Legatos deinde miſit ad depoſcendos au-

thoret defectionis. Et ἐξαιτεῖν τὸν παῖδα Demoſth. eſt ſeruum torquendũ poſtulare. Ἐξαιτεῖσθαι uero, contrariam huic ſignificationem habet, poniturque pro eorum pœnam deprecari, uel gratia, uel authoritate. Demoſthenes, τούτοις αὐτὸν ἐξαιτήσονται, eorum lachrymis ſeſe condonari poſtulabit. Aeſchin. ἐξαιτοῦνται γραφὰς τῶν παρανόμων, Poſtulant reorum delationes precibus ſuis condonari. Bud. Com.

Ἐξαίφνης. repente, ἐξαπίνης.

Ἐξαιφνίδιος. ου. ὁ. repentinus.

Ἐξακανθίζειν. ſpinas euellere, aculeatũ eſſe.

Ἐξακιρρώιν. faciliter.

Ἐξακεστήριος. ου. ὁ. exitialis, expiatorius, exitialia depellens. Iouis epitheton.

Ἐξακέω. μ. έσω. π. εκα. ſano, curo. Accuſ.

Ἑξάκις. ſexties.

Ἑξακισχίλιοι. ſex milia.

Ἑξάκτινος. ου. ὁ, ἡ. ſex radios habens.

Ἑξακόσιοι. οἱ. ſexcenti.

Ἐξάκουστος. audibilis, celebris.

Ἐξακριβάζω. inueſtigo.

Ἐξακριβόω, & ἀποκριβῶ, & διακριβῶ, exactè compono, & abſoluo, omni ope & exacta diligentia efficio, ἀπεργάζομαι, ἐξεργάζω, Ariſtot. Ethico. 10. Interdum pro exactè reſpondeo, id eſt ſtatis horis euenio. Idem de Hiſt. animal. 7. Bud. Com.

Ἐξακροδιωνισθῆναι. labor. beris Neutr.

Ἐξακτήρ. exactor, quæſtor.

Ἔξαλα. τὰ. quæ mari prominent.

Ἐξαλαόω. μ. ώσω. π. ωκα. excæco.

Ἐξαλαπάζω. μ. άξω. π. αχα. populor, euacuo, ut fit cum urbs aliqua ui capitur, & egeruntur bona ciuium. Accuſ.

Ἐξαλδαίνω. germino.

Ἐξάλειπτρον. τὸ. alabaſtrũ, uas unguentarium.

Ἐξαλείφω. μ. είψω. π. ειφα. deleo, extinguo, aboleo. Accuſ.

Ἐξαλεύομαι euito.

Ἐξαλίζεσθαι. congregari.

Ἐξαλείπτης. unctor, alipta.

Ἐξαλίω. μ. ίσω. eijcio, extraho, uoluo, effero.

Ἐξαλλαγή. degeneratio & immutatio, ut tritici in lolium.

Ἐξαλλάττεσθαι. diſcedere, defungi. Datiuo.

Ἐξαλλάττω. ἀμείβω καὶ ἀλλοιῶ, muto, alterno, immutor, tranſeo ad alium habitum, & degenero. Ponitur enim & trãſitiue, & abſolute, ut ἐξαλλάττω τὸ χρῶμα. & τὸ χρῶμα ἐξαλλάττει, color ipſe mutatur.

Ἐξάλλομαι. exilio. Depon. genit. (ro.

Ἔξαλος. ου. ὁ. clarus, præſtãs, exemptut nume

Ἐξαλύζω. μ. ύξω. π. υχα. effugio, ἐξαλύσσω.

Ἐξάλλως. aliter, alio modo, inuſitatè.

Ἔξαλμα. ατος. τὸ. impetus, ſaltus.

Ἐξαλύσσω. uito, caueo.

Ἐξάλφω. inuenio.

Ἐξαμάω. demeto, execo.

Ἐξαμαξόμενος. de curru delapſus, & metaphorice qui de ſententia aut ſpe decidit.

Ἐξαμαρτάνω. pecco, aberro. Genit.

Ἐξαμαυρόω, obſcuro, obfuſco.

Ἐξαμάχανα. ἐξαίφνης, repente.

Ἐξαμβλίσκω. uulnero.

Ἐξαμβρακεῖν. diſſoluere.

Ἐξαμβλόω. μ. ώσω. π. ωκα. abortiuum pario. Dicitur quoque de uitium oculis aduſtione uitiatis. Bud. Com.

Ἐξαμβλυώσσω. hebeto, obtundo.

Ἐξαμείβω. abeo, muto, perficio.

Ἐξαμελέω. contemno, negligo.

Ἐξαμελούμενος. ου. ὁ. negligens, torpore affectus.

Ἐξαμηνόβιος. ου. ὁ. ſemeſtris.

Ἑξάμηνον. τὸ. ſemeſtre. (ne.

Ἐξαμυστίσαι. hauſtim potare, ſine reſpiratio

Ἐξαμφοτερίζω. dubito, dubium facio.

Ἐξαναγκάζω. excito.

Ἐξανάγομαι. digredior.

Ἐξανάγουν. echinouulper, Phrygum lingua.

Ἐξαναδύομαι, & ἐξαναδύω. μ. ύσω. π. υκα. idẽ quod ἀναδύεσθαι, fugere, detrectare, retractare, & mutare pactum. Plutarchus in Sert. πάσης ἐξαναδυομένου φανερῶς μάχης. Item emergo, exiſto. Bud. Com.

Ἐξανακανθίζω. ſpinas euello.

Ἐξανακολυμβῶ. emergo, orior, ἐξαναδύομαι, ἀνακύπτω.

Ἐξανακρούω. retraho.

Ἐξαναλύομαι plenius reſoluor. Bud. Com.

Ἐξανασκάω.demolior.

Ἐξανατέλλω.μ.ἐξανατελῶ.orior,produco.

Ἐξαναφανδόν.clare.

Ἐξαναφέρω.recreor, conualeſco, meliuſcule ualeo,uires reparo,priſtinæ fortunæ reſtituor,uires & ſpiritum recipio, in gradum meum reſtituor,reſpiro. Bud.Com.

Ἐξαναχωρέω.abſcedo,ut hi qui littore ſoluũt.

Ἐξανδραποδίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.captiuor.

Ἐξανδρόμενος.adultus.

Ἐξανεμοῦσθαι.euentari,ſiue uento percipere.

Ἐξάνεργα·ος.ον.ὁ,ἡ.indigeſtus.

Ἐξανευρίσκω.comperio.

Ἐξανέψιοι.οἱ.ex parte conſobrini,ὧν οἱ πατέρες ἀλλήλων ἀνεψιοί,ἢ αἱ μητέρες.

Ἐξάνθησις.efflorescentia.

Ἐξανθέω.effloreo.

Ἐξανθήματα. puſtulæ ſpecies ſunt, quas Plinius eruptiones pituitæ,aliquando papulas uocat.Hermol.in Plin.

Ἐξανθίζω.coloro.

Ἐξανθισμός.οῦ.ὁ.eruptio puſtularum.

Ἐξανθρωπισθῆναι. ex humana forma mutari.

Ἐξανίημι.emitto,ἀναπέμπω.

Ἐξανίστημι.μ.στήσω.π.στηκα. facio exurgere, erigo,exuſcito, transfero, ἀνίστημι, Herodo 1.Bud.Com..

Ἐξανίσχειν.oriri,proprie de ſole.

Ἐξαγκιρῶσαι θύραν. ianuam è cardinibus mouere.

Ἐξαντάω.obſecro,oro.

Ἐξάντης.ὁ,ἡ.quaſi ἔξω τῆς ἄτης.indemnis,integer, ſanus.

Ἐξαντιστάσεως.collata acie,Herodian.

Ἐξαντλάω.exhaurio,effutio.

Ἐξανύω.μ.ύσω.π.υκα.poſſum,perficio.Accu.

Ἐξάνω.deſuper, ἄνωθεν.

Ἐξαυαίνω.exicco,excoquo.

Ἐξαπαλάζω.uide ἐξαλαπάζω.

Ἐξαπαλλάττομαι. ſubduco me, diſcedo.

Ἐξαπατάομαι,& ἐξαπατάω.μ.ήσω.π.ηκα.decipio,ſubſanno,illicio.Sæpe dicitur de canibus uaniloquis,apud Xenophontem,& de mulieribus fucatis,uiriſq; purpuriſſatis,apud eundem Lucianũ ἐξαπατᾶν τὴν νόσον dixit, pro παραμυθεῖσθαι & auertere ſenſum doloris & morbi.Bud.Com.

Ἐξαπάτερθεν. ſeorſim,ex alia parte.

Ἐξαπάτη.ης.ἡ.deceptio.

Ἐξαπαφῶ.decerpo,decipio. ἐξαπάφοιτο,deciperet.

Ἐξαπειρᾶσθαι.tentare,periculum facere.

Ἐξαπορίζω.depaupero.

Ἐξάπηχυς.εος.ὁ,ἡ. ſexcubitalis.

Ἐξάπινα. ſtatim,ſubitò.

Ἐξαπιναῖος.ου.ὁ.repentinus.

Ἐξαπιναίως.repente.

Ἐξαπίνης.è ueſtigio.

Ἐξαπλόω.μ.ώσω.π.ωκα.explano.

Ἐξαποδύομαι. ſatio ingredi.

Ἐξαποίνασθαι.decipere.

Ἐξαπόλωλε.deperijt.

Ἐξαπονήσας καὶ διαπονήσας. qui elaborauit.

Ἐξαπορεῖται.tædet.

Ἐξαπορέω.μ.ήσω.π.ηκα.deſtituo, ad indigentiam redigo,conturbo, plane deſpero.

Ἐξαποροῦμαι. tædio uincor, & opprimor malis, ingenti inopia rerum neceſſariarũ uel cõſilij oppreſſus ſum. D.Paul.2.Corinth. 4. ἀπορούμενοι, ἀλλ᾽ οὐκ ἐξαπορούμενοι, Egentes non etiam egeſtate afflicti,uel non ſuccumbentes egeſtati.Bud.Com.

Ἐξαποστέλλω.μ.στελῶ.π.σταλκα. emitto.Budæus Commentarijs.

Ἐξάπους.οδος.ὁ,ἡ. ſex pedes habens.

Ἐξάπτομαι.μ.άψομαι.π.ημμαι. demulceo. Genit.

Ἐξάπτω.μ.άψω.π.αφα. appendo, inſero, ſuſpendo,redaccendo. Accuſ.

Ἑξάπωλον ἅρμα.in quo ſunt ſeiuges equi. Bud. Com.

Ἐξαραίνομαι.areſco.Deponens abſolut.

Ἐξαρεταιρημένα.τὰ.peculiaria,Herodoto.

Ἐξαράομαι.uotum ſoluo.

Ἐξαράττω.pulſo,quatio,conuicior.

Ἐξαργηθείς.ὁ.omiſſus negligentia.

Ἐξαργυρίζω.μ.ίσω.π.ικα.conflo, redigo in argentum uel pecuniã, uenundo, Thucyd.

Ἐξαργυρόω.adæro, id eſt ære æſtimo.Bud.de Aſſe,& Annot.poſt.

Ἐξαρθρονεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι,&

Ἐξαρέσκομαι. dijs ſacrifico, prorſus placo, non

non deos tantum, ſed & alios. Demoſth. ἐὰν τὶς κυρίως ἄθεοις ἐξαρνοῦντι. Bud. Com.

Ἐξαρθρήματα. luxata, quando articulus, uel membrum ex proprio excidit loco in aliũ, unde uoluntarius impeditur motus.

Ἔξαρθρος. ου. ὁ. debilitatis membris impotẽs.

Ἐξαρθρόω. deartuare, artus loco mouere.

Ἐξαριθμεῖσθαι. enumerare.

Ἐξαρίθμησις. ιος. ἡ. enumeratio.

Ἐξαριστερῶν. à ſiniſtris.

Ἐξαρκέομαι. &

Ἐξαρκέω. μ. έσω. π. εκα. ſubuerto. Item ſufficio, abunde ſufficio, ſuccurro. Bud. Cō.

Ἔξαρμα. τό. impetus.

Ἐξαρμόζω. auello, diſiungo.

Ἐξαρνέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. abnego.

Ἐξάρνησις. ιος. ἡ. abnegatio.

Ἔξαρνος. ου. ὁ. negans. ἔξαρνός εἰμι, nego.

Ἐξαρπάζω. eripio, diſcerpo.

Ἔξαρσις. eleuatio. ἔπαρσις.

Ἐξαρπάζω. μ. άσω. άξω. π. αχα. libero, eripio. Accuſ.

Ἐξαρτάομαι. dependeo, pendeo, id eſt, ſuſpenſus ſum, & pendeo, id eſt magnopere deditus ſum, ἐξάπτομαι, ἔχομαι, Athen. libro duodecimo. Ἐξήρτηται, dependet, id eſt appendix eſt & conſequens, Ariſtid. in Pand. Ἐξαρτῶμαι ἐμαυτοῦ, quaſi ἐξ ἐμαυτοῦ κρεμῶ, deuincio mihi amicitia & aſciſco. Ἐξήρτημαι, coniunctus & connexus ſum, & coniunctam habeo rationem, Plato de leg. 1. Ἐξήρτημαι τούτου, ſum comes, ſum aſſectator, cingo, & δορυφορῶ. Plutarchus, ἐξηρτημένον ὁρῶντες αὐτοῦ τὸ πλῆθος, Videntes plebem eum cingentem & conſectantem. Budæus Commentarijs.

Ἐξαρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. eleuo, tollo ſurſum, μετεωρίζω. Item ſuſpendo, alligo, & annecto. Herodianus, ἐξαρτήσας ἐκ τοῦ περὶ τῆς ζώνης τὸν τράχηλον ἐν βρόχῳ, Laqueo de zona ſe ſuſpendit. Vnde & ἐξαρτᾶν χρυσεῖον dicuntur, qui torquem collo circundant. Eſt & deuincio, amicitia coniungo, καθάπτω. Syneſ. δεῖ δὲ καὶ ἐκείνων ὑμᾶς ἐξηρτῆσθαι. Bud. ibidem.

Ἐξαρτίζω. perficio, præparo.

Ἐξάρτυσις. apparatus, inſtructio, expolitio.

Ἐξαρτύομαι, et ἐξαρτύω. μ. ύσω. π. υκα. cōpono, condio, inſtruo, moderor, apparo. Accuſ.

Ἐξαρύω. exhaurio, ἐκκενόω, ἐκθλίβω.

Ἔξαρχος. ου. ὁ. dux, princeps, præſultor.

Ἐξάρχω. μ. άρξω. π. ῆρχα. canere incipio, uel alterius rei author ſum. Bud. Com.

Ἐξασθενίζω. μ. ίσω. π. ικα. debilito. Accuſ.

Ἐξασθενῶ. ualde debilitor, ad languorem uſq; debilitor, uiribus deficio. Bud. Com.

Ἐξασκέω. condo, affabrè facio.

Ἐξαστράπτω. refulgeo.

Ἐξασφαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. cum explanatione munio.

Ἐξατμίζειν. exorbere.

Ἐξατμίζομαι, & ἐξατμίζω. expiro, euaporor, exuccus fio, areſco. Bud. Com.

Ἐξατμιωθείς. ένος. ὁ. in uaporem euanidus, euaporatus.

Ἔξαθλος. ου. ὁ, magnus impetus.

Ἐξατωρεία. exauctoratio, commeatus.

Ἐξαυδάω. μ. ήσω. π. ηκα. eloquor.

Ἐξαυστήρ. uas ſiue inſtrumentum quoddam, κρεάγρα.

Ἐξαυτῆς. continuò, ſtatim.

Ἐξαῦθις. rurſus, denuo.

Ἐξαυχμοῦται. exiccatur.

Ἐξαφάζων. ἐξ ἑαυτοῦ γινόμενος, καὶ περιβλέπων.

Ἐξαφανίζω. doleo.

Ἐξαφρίζομαι. redigor in ſpumam.

Ἑξάφορον. lectica à ſex ſeruis geſtata.

Ἐξαφύσσουσι. emittunt, exhauriunt, ἐξαντλοῦσι.

Ἑξαχῶς. ſexies.

Ἔξαψις. ιος. ἡ. flammigantia, accenſus.

Ἐξεγγυάω. ſponſione, & fideiuſsione aliquem libero.

Ἐξεγγύησις. ιος. ἡ. uadimonium.

Ἐξεγγυώμενος. ου. emiſſor.

Ἐξεγείρομαι. exurgo. Depon.

Ἐξεγείρω. μ. ερῶ. excito. Accuſ.

Ἐξεγένετο. licuit, ἐξεγένετο, ἐξεγένετο.

Ἐξέγερσις. ιος. ἡ. expergiſcentia, exporrectio.

Ἐξεδέχετο. ſpectabatur.

Ἐξέδομαι. exedo.

Ἐξέδρα. ας. ἡ. locus ad ſedendum conſtitutus,

ſella ſtudiaria, grabatulus ad meridian= dum accommodus.
Ἐξέδρας.α.ὁ.inſidiator.
Ἔξεδρος.ου.ὁ,ἡ.inauſpicatus.
Ἐξέθανον.exanimatus ſum.
Ἔξεθος.ου.ὁ.ſolennis.
Ἔξει.præbebit.
Ἔξει,pro ἔξεισι,Atticè.exi.Bud.Com.
Ἐξαισίως.ſuperfluus,indecens.
Ἐξέη.liceat.
Ἐξείης,poëtice pro ἑξῆς.deinceps.
Ἐξαιρέσιοι.extraordinarij.
Ἐξεικασμένος.aſsimilatus.
Ἐξεικονίζω.fingo.Accuſ.
Ἐξεικώς.ότος.ὁ.uériſimilis.
Ἐξειλεῖν τὴν βίβλον.τὸ ἀνειλίσσειν,reuoluere, legere.Budæus Commentarijs.
Ἐξειλέω.poſſeſsione eijcio.Budæus Com.
Ἐξειμένος.permiſſus.
Ἔξειμι.exeo.
Ἐξεῖναι.licere.
Ἐξειπεῖν.efferre,reuelare,cum non tacetur tacendum.
Ἐξεῖπεν.aſſeruit.
Ἐξείργω.μ.ξω.π.ρχα.exhibeo,diſturbo. Accuſ.
Ἐξερωτάω.interrogo.
Ἐξείρω.exero,ut exero linguam.
Ἐξεκαίοντο.ardebant.
Ἐξέκαμνον.deficiebant,ἀπηγόρευον.
Ἐξεκκλησιάζω.concilium habeo.
Ἐξέκλειον λόγου τυγχάνειν.arcebāt à cõcione.
Ἐξέκοψε.excidit,expunxit.
Ἐξεκτίνω.reddo.
Ἐξέλασις.εως.ἡ.emiſsio,propulſio.
Ἐξελατέος.expellendus.
Ἐξελαύνω.μ.άσω.π.ακα.&
Ἐξελάω.effero,expello,erumpo equo,Xeno= phon.Budæus Commentarijs.
Ἐξελέγχω.μ.έγξω.π.εγχα.redarguo,exquiro, exploro ualorem,manifeſtũ facio.Accuſ.
Ἐξελεύθερος.ου.ὁ.libertus,filius liberti.
Ἐξελευθεροστομέω.μ.ήσω.π.κα.audacter lo= quor.Neutrum abſol.
Ἐξέλευσις.εως.ἡ.exitus.
Ἐξελήλυθε.exijt,effluit.

Ἐξελιγμός.οῦ.ὁ.genus ſtratagematis.
Ἐξελίσσω.μ.ίξω.π.ιχα.euoluo.Accuſ.
Ἐξέλκω.μ.ξω.π.ειλχα.extraho,eripio me,ut ἵνα μὴ δίκην ὑπόσχῃ ἐξείλκυσε,Ne cauſam di= ceret ſe eripuit,Cæſ.de bel.Gal.libro 1.
Ἐξέλκωσις.εως.ἡ.laniatio.
Ἐξελληνίζω.ad Græcorum literaturam trāſ= fero,Græca facundia enuncio,formo,cõ= poſitum reddo.Budæus Commentarijs.
Ἐξέλομαι.deligo,excerpo,eximo.
Ἐξελῶ.euerto,deſtruo. Item dono deli= go,recipio.
Ἐξεμεῖν.dimittere.
Ἐξεμέω.μ.έσω.π.εκα.euomo.
Ἐξεμισήθη.exoſus fuit.
Ἐξεμπαίειν.ἐκπαίσειν.
Ἐξεμπολημένοι.οἱ.diuenditi.
Ἐξεναντίας.aduerſum.
Ἐξεναρίζω.μ.ίσω.π.ικα.interficio,armis ſpo= lio.
Ἐξενέγκω.effero.
Ἐξενάχθη.eiectus eſt.
Ἐξενήνοχα.extuli,ſuſtuli,protuli.
Ἐξεντερίζω.eximo inteſtina,medullā eximo.
Ἐξεῖλον.ademerunt.
Ἐξεπαίρω.extollo.
Ἐξέπεσον.exilijt.
Ἐξεπίης.dedita opera.
Ἐξεπιδρομῆς.τὸ ἐξαίφνης.
Ἐξεπιπολῆς.in ſuperficie,in ſummo ſparſus.
Ἐξεπίσταμαι.ſcio,cognoſco,noſco optimè.
Ἐξεπίτηδες,& ἐξεπιτήδευς.de induſtria,fru= ſtra,ex neceſsitate.
Ἐξεπράθομεν.expugnauimus,Iliad.α.ἐκ τῶν πόλεων.
Ἐξεράω.eijcio,proijcio,propriè è terra.
Ἐξεργάζομαι.excolo,excito,efficio,
Ἐξεργασία.ας.ἡ.diligẽtia in efficiendo opere.
Ἐξεργαστικός.οῦ.ὁ.alacer,actiuus.
Ἐξερεείνω.interrogo.
Ἐξερέω.idem.
Ἐξερεῖς.enarras.
Ἐξέρευγμα.τὸ.uomitus.
Ἐξερεύγομαι.μ.ύξομαι.π.ευγμαι.eructo.
Ἐξερευνάω.μ.ήσω.π.κα.ſcrutor.
Ἐξερεύνησις.εως.ἡ.ſcrutinium.
Ἐξερύω.promulgo,indago,traho.

Ἐξέρευνα. indago.

Ἐξερήμης, aduerbium, indicta cauſa.

Ἐξερημόω. μ. ώσω. π. ωκα. deleo.

Ἐξερεθύνομαι. allicio, prouoco.

Ἐξερπύσαι. proſerpere, elabi.

Ἐξεῤῥυηκότα γράμματα. literæ exoleſcentes, quæ uetuſtati cedũt, quaſi defluentes, dilabentesq́, ueluti cum membranæ præpingues literas non retinent, ἀφανισθέντα.

Ἐξέρυθρος. intenſe ruber.

Ἐξερυσάσκω. detraho.

Ἐξερύω. extraho, ἐξέλκω.

Ἐξέρχομαι. μ. ἐξελεύσομαι. exeo, diuagor, trãſeo. Depon. genit.

Ἐξεσία. ας. ἡ. legatio, iter quod inſumitur in obeunda legatione.

Ἐξεσκληκός. induratum.

Ἐξέσμων. depromunt, abſtergunt, poliunt, ἔσμηχον.

Ἐξέσυτο. exijt, diſiunxit.

Ἐξεστηκὼς. ότος. ὁ. deductus de mente. Ab ἐξίσημι τὸ ἐκπλήττειν. Es ἐξεστηκὼς οἶνος, quod iam fugit, & detritum eſt, ac præteritum, uappa. opponitur τῷ παρεστημένῳ. Budæus Commentarijs.

Ἔξεστι. licet.

Ἐξετάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. &

Ἐξετάζω. μ. άσω. π. ακα. oſtendo, perpendo, exquiro, ſcrutor, interrogo, in quæſtionem pono, examino. Aliquando ad forum refertur, ſicut quærere Latinis, pro informationem facere, & legibus uindicare. Vnde ἐξετάζειν τὸ πρᾶγμα, quæſtionem habere, rem quærere, id eſt agitare cauſam criminis, ut prætor cum iudicium cogit. Sic Cicero in Ver. act. 3. Non dubitabat Minutius, quin iſte, quomã conſilium dimiſiſſet, illo die eam rem quæſiturus non eſſet. Bud. Com.

Ἐξέτασις. εως. ἡ. inquiſitio, indagatio, comparatio. Aliquando quæſtio tormentaria. Budæus in Annotationibus poſt.

Ἐξετασμός. οῦ. ὁ. quæſtio, inquiſitio ueritatis, ſecundum Papinia.

Ἐξεταστής. οῦ. ὁ. indagator, cenſor. Budæus Annotationibus poſt.

Ἐξεταστικόν. τό. exquirendi genus.

Ἐξεταστικός. οῦ. ὁ. indagator.

Ἐξέτι τοῦ. ab illo tempore.

Ἐξέτιον. ου. τό. ex hoc anno.

Ἐξετελοῦντο. perficiebantur.

Ἐξετεχνήσαντο. commenti ſunt.

Ἐξετοίμως. paratè.

Ἐξελευθερώσω. in libertatem aſſeram.

Ἐξευλαβέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. caueo. Depon. accuſ.

Ἐξευμαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. demulceo, facilem reddo.

Ἐξευμενίζεσθαι. beneuolum fieri, placari.

Ἐξευνουχίζω. eunuchum facio. Vnde ἐξευνουχίζεσθαι eleganti metaphora dicitur uinum, quando percolatur, ſaccóq; frangitur, ſiue (ut Plinius inquit) caſtratur. Omnes enim eius nerui tunc exeinduntur, ac genuinus reſtinguitur calor. Dicitur & ἀποθηλύνεσθαι, id eſt effœminatũm reddi in eadem ſignificatione.

Ἐξευρεῖν. excogitare, adinuenire.

Ἐξεύρεσις. εως. ἡ. adinuentio.

Ἐξευρίσκω. μ. ήσω. π. ηκα. excogito, inuenio, comminiſcor, comperio. [illegible]uſ.

Ἐξευτελίζω. μ. ίσω. π. ικα. attenuo. Accuſ.

Ἐξευωνύμων. à ſiniſtris.

Ἐξεφίεμαι. mando, iubeo.

Ἐξεφόδου. ſubitò, citra laborem.

Ἐξέχομαι. τὸ ἐξαρτῶμαι, ἐκκρέμαμαι, hæreo, dependeo, ſuſpenſus ſum ex aliqua re. Et pendeo, id eſt deditus ſum, ut ἐξέχομαι τῆς φιλίας τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ ἐκκρέμαμαι. Budæus Commentarijs.

Ἐξέχρησε. abundè ſufficit, Herodoto. Budæus Commentarijs.

Ἐξέχω. μ. ἕξω. π. ἐξέσχηκα. emineo, excello, exto, orior. Neutr. genit.

Ἔξηβος. iam grandis & adultus.

Ἐξηγγυημένοι. Latinè elargiti dicuntur uadimonio obſtricti, qui ob crimina in iudiciũ uocati, ab iudicibus impetrauerunt, ut aut ſua aut ſponſorum fide dimittantur ea lege, ut in diem certum, aut quandocunque iudici uiſum fuerit, ad iudicium ſiſtantur. Budæus in Annotationibus.

Ἐξεγγυᾶσθαι. eſt hoc modo uades dare. Budæus Commentarijs.

Ἐξηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. præſum, expono, narro, reſponſito. Verbum eſt pertinens ad iuriſconſultos, & antiſtites, ceremoniarumque conditores. Ἐξηγηταὶ quoque dicebantur actuarij, quando damnatis ad ſupplicia tractis uerba damnationis carnifici deſcripto præibãt. Budæus in Annotationibus.

Ἐξήγκος. qui pubertatem tranſijt, quadraginta & quinque annorum.

Ἐξήγημα. ατος. τό. narratio, commentarius, quo obſcurius dicta explanatius ediſſeruntur.

Ἐξήγησις. εως. ἡ. expoſitio. Differt ἐξήγησις, & ἐξήγημα, quemadmodum à poëſi poëma: ſiquidem poëma dicitur panopliæ Achillis deſcriptio, poëſis uerò tota ipſa Iliae.

Ἐξηγητής. οῦ. ὁ. præceptor, expoſitor, interpres.

Ἐξηγορία. ας. ἡ. accuſatio.

Ἐξηγριώθη. efferatus eſt.

Ἐξήκω. diſcedo, prætereo.

Ἐξήλασμα. ατος. τό. eiectio.

Ἐξήλατος. ου. ὁ. extenſus.

Ἐξηλιθιότης. ητος. ἡ. infatuatio.

Ἐξηλιασμένον. à ſole aduſtum.

Ἐξήλικας. eieciſti, expuliſti.

Ἐξηλλαγμένον, ab ἐξαλλάττω. peregrinum, inuſitatum, inauditum, Diodo. Bud. Com.

Ἐξήλυσις. εως. ἡ. exitus, ἐξέλευσις.

Ἐξημαξομένος. de curru delapſus.

Ἐξῆμαρ. per ſex dies.

Ἐξημερῶ. cicuro, manſuefacio, ſylueſtrem naturam exuo.

Ἐξημοιβός. ου. ὁ. mutatorius, ἐξαμοιβός.

Ἐξημοιβά. permutata, alternata. Odyſſ. β. εἵματ᾽ ἐξημοιβά.

Ἐξῆν, pro ἐξεῖναι ſæpe apud Platonem.

Ἐξήνεγκα. protuli, extuli.

Ἐξηνθισμένος. floribus ornatus.

Ἐξήνιος. effrenis.

Ἐξήπαφε. decepit.

Ἐξηρημένος. ου. ὁ. electus, eximius.

Ἐξήρης. εος. ἡ. nauis ſex remorum.

Ἐξηρημωμένος οἶκος. dicitur cum familia deleta nomen gentis interijt. Bud. Com.

Ἐξῆς. deinceps, ordine. Conſtruitur eleganter cum genitiuo, ut θρόνος τοῦ πλούτωνος ἐξῆς, proximus locus à Plutone. Et cum tempus continuum, & ſine ullo interuallo ſignificare uolumus, ut τριῶν ἡμερῶν ἐξῆς, tres perpetuos dies.

Ἐξητασμένος. ab ἐξετάζω. qui eſt ſpectata uirtute.

Ἐξηυλημένος. ου. ὁ. extritus, euanidus, quaſi dicas extibiatus. Proprie ſunt αἱ παλαιαὶ γλωττίδες τῶν αὐλῶν, & per translationem πάντα τὰ παλαιὰ, καὶ τὰ τεθρυμμένα.

Ἐξηχεῖσθαι, paſsiua uoce, ſed actiua ſignificatione perſonare, ἐξηχεῖν, ἐξηχεῖσθαι, ἐξακούεσθαι. Gregor. μίαν μὲν ἐξηχεῖσθαι φωνὴν. Budæus Commentarijs.

Ἐξιάλλειν. eijcere.

Ἐξιάομαι. medeor, profligo morbum.

Ἐξιασάμενος. qui medicatus eſt.

Ἐξιᾶσιν. eijciunt, ἐξιᾶσι uero accentu acuto, τὸ ἐξέρχονται.

Ἐξιδιάομαι. approprio.

Ἐξιδιοποιοῦμαι. mihi uendico ac tribuo, occupo. Budæus Commentarijs.

Ἐξιδιάζομαι. idem.

Ἐξίδιεν. cacauit.

Ἐξίει. excutit.

Ἐξιὰς, pro ἐξιών. Budæus Commentarijs.

Ἐξιερῶν. conſecrare.

Ἐξίημι. exeo.

Ἐξικμάζω. &

Ἐξικμάω. μ. άσω. π. ακα. ſicco, exicco, areſcere facio, exugo.

Ἐξικμασμένον. τό. aridum.

Ἐξικμάζω. exugo, ἐξικμάζω.

Ἐξικνέομαι. peruenio, attingo, penetro. Depon. datiuo.

Ἐξίκω. peruenio, conſequor.

Ἐξιλάσκομαι. placor.

Ἐξίλασμα. ατος. τό. placatio.

Ἐξίλαον. placatum. ἐξίλαον uero denſo ſpiritu, τὸ ἐξάβυχον.

Ἐξιλάω. concilio.

Ἐξίλλω. effugio.

Ἐξινοῦσθαι. purgationibus euacuare.

Ἐξινωμένα

Ἐξινωμένος.ου.ὁ.purgatus.

Ἐξίξας.αντος.ὁ.qui abijt.

Ἐξῇειν.exiui.

Ἐξικνέομαι.exprimo,excolo.

Ἐξιππάζω.μ.άσω.π.ακα.equito.Neutr.

Ἐξιπῶ.proruo,premo.

Ἕξις.εως.ἡ.habitus,aſſuetudo,aſſuefactio. Item ualetudo,Gaza interprete.

Ἐξισοτιμία.ας.ἡ.æqualitas honorum.

Ἐξίσου.æqualiter,ex æquo.

Ἐξισόω.μ.ώσω.π.ωκα.adæquo,confero.

Ἐξίσταμαι.μ.ἐκστήσομαι.præ admiratione non ſum apud me,ſtupeo, de loco mentis moueor,exagitor,alienor,abdicor. Plato in Phæd. ἐξιστάμενος δὲ τῶν ἀνθρωπίνων σπουδασμάτων. Et Xenophon, ἰδόντων δὲ ἐκ μάχης σὺν ὅπλοις, πολλοὶ καὶ τῶν μαθημάτων ἐξίσταντο. Aliquando eſt ſententiam muto,aliud propoſitum ſequor. Thucyd. ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι,καὶ οὐκ ἐξίσταμαι, ὑμεῖς δὲ μεταβάλλετε. Aliquando abſtineo, uito, caueo,Galen. Et Plutarch. οὐδένα κίνδυνον ὑπὲρ δόξης ἐξέστη,uitauit, ſubterfugit. Interdum cedo, ut ἐξίσταμαι τῶν ὄντων, & ἀγαθῶν,bonis cedo.Plutarch. Καῖσαρ μὲν Ἀντωνίῳ Κικέρων ἐξέστη, Cicerone quidem Cæſar Antonio ceſſit.In hac ſignificatione datiuū fere habet perſonæ cū genitiuo rei,ut ἐξίσταμαί σοι τῆς τιμῆς.Et cedo, id eſt cōcedo,hoc eſt me ſubmitto,Iamblicho.Bud.in Annot.& Com.

Ἐξίστημι.μ.ἐκστήσω.π.στηκα. deſiſto, digredior. Demoſth. νῦν δὲ ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ. Interdum pro corrumpo,immuto,degenerare facio, ad tabem & interitum perduco. Ariſtot. Ethic.1.et Phyſ. 4. Vnde ἐξιστάμενον, immutatum, quod degenerauit,quod naturam ſuam non aſſeruat. Et ἐξεστηκὼς οἶνος,de quo diximus. Interdum mente emoueo, & alieno, in furorem & mentis alienationem ago, Demoſthe.κατὰ μειδ. Et Lucæ cap.24. ἀλλὰ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς,Sed & mulieres quædam à nobis nos alienarunt,id eſt ad ſtuporem uſq; perculerunt. Bud.ibidem.

Ἐξίτιον.inuiſum.

Ἐξιστορεῖν.expiſcari,exquirere,enarrare.

Ἐξισχύω.μ.ύσω.π.υκα.poſſum. Accuſ.

Ἐξίτηλος.ου.ὁ,ἡ.exilis,elutus, euanidus, & ὁ ἀμυδρὸς, ἀδύνατος, ἀφανὴς,fugiens,hoc eſt exoleſcens,καὶ διαφθαρτικὸς,in obſcurum abiens. Eſt etiam ἀδόκιμος, adulterinus,nō germanus nec ſyncerus, Xenoph. Translate pro inerte,ſecorde,deſide,ignauo,& (ut cum Horatio dicam) uappa, Dioſcor.Bud.Com.

Ἐξιτήρια.ἀπαγγελία, dies qua quis magiſtratum Athenis deponebat.

Ἐξιτήριοι λόγοι.ſalutationes in diſceſſu.

Ἐξίτηλος.diſcedens,fugiens,euanidus.

Ἐξιχνέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.exeo orbitam.

Ἐξιχνεύω.ueſtigo.

Ἐξιχνοσκοπέομαι.per ueſtigia conſydero.

Ἐξιχνιάζω.μ.άσω.π.ακα.inueſtigo.

Ἐξιχωρίζω.exprimo.

Ἐξόβλητος.exterminatus,abiectus.

Ἐξογκόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.tumeo.Neut.

Ἐξογκῶ.tumefacio.

Ἐξοδεῦσαι.deuiare.

Ἐξοδία.ας.ἡ.ἔξοδος.

Ἐξόδιος.ου.ὁ.cantus.

Ἐξοδοιπορέω.μ.ήσω.π.ηκα.eo extra.Neut.

Ἔξοδος.ου.ἡ.expeditio,profectio.

Ἐξοιδέω.μ.ήσω.π.ηκα.tumeo.Neut.

Ἐξοικειόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. in familiaritatem adduco. Depon.accuſ.

Ἐξοικίζω.μ.ίσω.π.ικα.domo extrudo,ſedibus expello. Accuſ.

Ἐξοικοδομέω.μ.ήσω.π.ηκα. deſtruo.

Ἔξοινος.ου.ὁ.temulentus, uinolentus,qui perpotauit.

Ἐξοιστρέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.et ἐξοιστρέω.ſæuio,furore agitor. Deponens abſolutum.

Ἐξοιχνέω.exeo.

Ἐξοκέλλω.μ.κελῶ.mitto nauem in ſiccum, undarum ui in littus eijcio, impingo nauem in ſcopulos.Neut.accuſ.

Ἐξολκή.ῆς.ἡ.extractio.

Ἐξολκισμός.οῦ.ὁ.tralatio oſſis ex ſuperficie in profundum.Cæl.lib.11.cap.29.

Ἐξολοθρεύω.μ.εύσω.π.ευκα. diſperdo, exter-

mino. Accuſ.

Ἐξελῶν. expulſurus.

Ἐξομαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. planum facio, æquo, quaſi manu permulceo. Accuſ.

Ἐξομηρεύω. obſides poſco & exigo, acceptisꝗ fidem obſtringo, pignoribus obſtringo.

Ἐξομιλοῦντες. οἱ. adeuntes, oratione ſolantes.

Ἐξομματόω. oculos illumino, excæco, exoculo. anceps enim eſt uerbum.

Ἐξομμάτωσις. ιος. ἡ. abſterſio ſordium in oculis.

Ἐξόμνυμαι, &

Ἐξόμνυμι. cum iureiurãdo aliquid inficior, ut abiuro debitum & ſimilia. Item eiuro magiſtratum, hoc eſt repudio, & excuſo quippiam, ne magiſtratum gerere cogar, uel magiſtratu abdico me. Sic ἐξόμνυμαι τὴν πρεσβείαν, eiuro legationem, hoc eſt iureiurando affirmo obire me legationem non poſſe. ἐξόμνυσθαι ἕτερον, eſt iureiurando excuſare eum, qui iudicio nõ adeſt, aut euocatus præſto non eſt. Accuſ. Bud. Com.

Ἐξομόθεν. ſimul, ſimiliter.

Ἐξομολογεῖν. ingenuè loqui.

Ἐξομολογέομαι. μ. ήσομαι. π. γμαι. confiteor, ἀνχαιεῖ. Depon. datiuo.

Ἐξομολόγησις. ιος. ἡ. confeſſio.

Ἐξόμφαλον πάθος, cum prominet umbilicus.

Ἐξόν. dum licet, cum liceret, cum liceat.

Ἐξονειδίζω. exprobro, increpo.

Ἐξονειδισμός. ȣ. ὁ. exprobratio.

Ἐξονειρώττειν. pollui de nocte.

Ἐξονομάζω. nota et appellãda do uocabula.

Ἐξονομακλήδην. nominatim.

Ἐξονομάζειν. nominare.

Ἐξονομήνης. nominatim indices. Iliad. γ.

Ἐξονυχίζεσθαι, &

Ἐξονυχίζειν. ad unguem explorare. Bud. Cõ.

Ἐξοπίσω. poſtea.

Ἐξοπλίζω. μ. ίσω. π. ικα penitus armo.

Ἐξοπλισία. ας. ἡ. armatio.

Ἐξοργιάζειν τὴν ψυχὴν, eſt ad ſacra præparare ſuſcipienda, ad ſacrorum cultum expiare, & idoneum reddere. Bud. Com.

Ἐξοργιᾶν. irritare, iratum reddere.

Ἐξοργίζεσθαι. de exilibus, eiectisꝗ dicitur.

Ἐξορυγμία. ας. ἡ. uel ἐξορυγμία. effoſſio.

Ἐξορία. ας. ἡ. exilium.

Ἐξορίζω. μ. ίσω. π. ικα. extermino, ablego in exilium. Actiu. accuſ.

Ἐξορισμός. ȣ. ὁ. exilium.

Ἐξόριστος. ȣ. ὁ, ἡ. exul.

Ἐξορκόω, &

Ἐξορκίζω. μ. ίσω. π. ικα. adiuro, iuſiurandum confirmo. Propriè eſt religione obſtringo, hoc eſt alicuius animo religionem inijcio, id eſt metu religionis temeratæ percello, aut perterrefacio, quod & religionis implere dicitur. Priori utitur Herodot. & Thucyd. poſterius ſacris literis uſurpatũ.

Ἐξορκισμός. ȣ. ὁ. adiuratio.

Ἐξορκιστής. ȣ. ὁ. adiurator.

Ἐξορκόω. ῶ. ſacramento adigo. Bud. in An.

Ἐξορμάω. ῶ. hoſtiliter ingredior, inuado, impetum facio, ſicut leo, cum irruit in uenatorem, aut aliam feram. Item erumpo, Xenoph. Oecon Aliquando proficiſcor, apud eundem ἀπομνη. 2. ἐξορμᾷν quoꝗ dicitur eques calcaribus equum ciens, & equus dicitur ὁρμᾷν, cum ad curſum cietur, ac proſilit repentè. Bud. Com.

Ἐξορμίζω τὴν ναῦν. ſoluo è littore. Bud. ibi.

Ἐξορμος. ȣ. ὁ. procax.

Ἐξοροθυνω. irrito.

Ἐξορρίζειν. ſerum lactis excolare, uel ſerum à caſeo exprimere.

Ἐξορος. exul.

Ἐξόρυξις. ιος. ἡ. effoſſio.

Ἐξορύττω. μ. ύξω. π. υχα effodio.

Ἐξορχεῖσθαι. enunciare tacẽda, & prodare myſteria.

Ἐξορχέω. ſaltationibus celebro, foris ſalto. Accipitur pro ſalto ſimpliciter.

Ἐξοσιούμενοι. expiati.

Ἐξοστίζομαι. exoſſo, oſſa eximo, luxor.

Ἐξοστέω. idem.

Ἐξοστρακίζω. μ. ίσω. π. ικα. mitto in exilium.

Ἐξοστρακισμός. ȣ ὁ. exilium. Eſt propriè relegatio temporaria in locum certum, quæ bona non adimit.

Ἐξουδένωσις. ιος. ἡ. contemptus, nihilipenſio.

Ἐξουδενωτὴς ὁ. contemptor.

Ἐξουδενόω, μ. ώσω. π. ωκα. contemno.

Ἐξουδένωσις. ιος. ἡ. contemptio.

Ἐξουδενῶ, et ἐξουθενῶ. μ. ήσω. π. ηκα. in nihilum redigo, ſperno, pro nihilo habeo. Eſt enim uox ex nihili compoſita. Accuſ.

Ἐξουθένημα. ατος. τὸ. abiectio.

Ἐξουθενίζει. floccifacit.

Ἐξουλέω. μ. ήσω. π. ηκα. expello.

Ἐξούλη. ἡ. eiectio. Ἐξούλης δίκη, interdictum unde ui, & iudicium de ui. Erat enim ἐξούλη, quaſi uis publicæ iudicium, non quòd publicũ per ſe crimen eſſet, ſed quòd multa in publicum committebantur. Fiebat quoq; ἐξούλης δίκη, ſi quis præfinito die creditori pecuniam non numeraſſet. ἐξούλης λαχεῖν τινι, cum aliquo unde ui agere. Deducitur autem ab ἐξίλλω, quod de poſſeſſione eÿcio ſignificat. Bud. Com.

Ἐξοῦρα. τὰ. anguſta, conniuentia. Hippocra. μύοντα uocat.

Ἐξουρίας, aduerb. ex uento, ſecundis uentis, fœliciter, ex animi ſententia.

Ἐξουριῶντα ὠά. oua uentoſa, ſpiritu repleta, ut ſunt quæ iam putruerunt, ἀφανισθέντα.

Ἐξουσία. ας. ἡ. poteſtas, licentia, facultas, authoritas, ius. Matthæ. 7. ἦν γὰρ διδάσκων ὡς ἐξουσίαν ἔχων, Erat enim ueluti iure ſuo docens. Bud. in. Anno.

Ἐξουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. habeo poteſtatem. Neut. datiuo.

Ἐξουσιότης. ἡ. poteſtas, arbitrium.

Ἐξοφέλλω. μ. ελῶ. augeo.

Ἐξόφθαλμος. qui oculis eſt prominentibus.

Ἐξωφρυωμένος. ſupercilioſus.

Ἔξοχα. egregiè, ſuprà, congruè.

Ἐξοχή. ῆς. ἡ. eminentia, excellentia, acies.

Ἔξοχος. ου. ὁ, ἡ. egregius, excellens.

Ἐξόχως. egregiè, ſupra fidem.

Ἐξοχώτερον. ου. τὸ. præſtabilius.

Ἐξστρατεύομαι. extra milito.

Ἐξστρατευόμενος. in expeditionem iens.

Ἐξύβρισις. laſciuia, luxuria in ſegetibus.

Ἐξυβρίζειν. luxuriare, cum nimia pabuli ubertate ſegetes laſciuiunt. Bud. Com.

Ἐξυγραίνω. μ. ανῶ. humefacio.

Ἐξυδατοῦσθαι. aqueſcere, mutari in aquam.

Ἐξυδρωπικῶν. ῶντος. ὁ. aqua intercute laborãs.

Ἐξυμενίζω. eximo membranulam.

Ἐξυπανίστη. aſſurrexit, ſuboriebatur.

Ἐξυπαρχῆς. à principio.

Ἐξυπηρετέομαι. miniſtro.

Ἐξυπνίζω. μ. ίσω. π. ικα expergefacio. Accuſ.

Ἔξυπνος. ου. ὁ. ἡ. expergefactus.

Ἐξυπογύου. nuper, ex tempore, ἐξ ἑτοίμου. ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἀπαρασκεύως. ὑπόγυον γὰρ τὸ πρόσφατον, καὶ ἐγγύτατον.

Ἐξυπτιάζω. reſupinor, ſupinè delicateq; me habeo & ignauiter, reſupinus ſum.

Ἔξω. extra, foras. ἔξω αὐτοῦ εἶναι, mente alienatum eſſe.

Ἕξω. habebo.

Ἔξωθεν. foris. οἱ ἔξωθεν λόγοι, dicuntur ſtudia externa, & literæ diſciplinæq; nihil ad ſcripta euangelica, conſecrataq; pertinentes, quæ ſeculares appellantur, quaſi βιωτικὰ μαθήματα. Et ἡ ἔξωθεν παιδεία, atq; οἱ ἔξωθεν φιλόσοφοι eodem modo dicũtur, diſciplina mundana ab Euangelio aliena, & philoſophi externam illam rerũ naturalium diſciplinam ſpectantes. Bud. Commentarÿs.

Ἐξωθίζω. μ. ίσω, π. ικα &

Ἐξωθέω. μ. ήσω. π. ηκα. expello, excito, protrudo, extrudo, in exilium eÿcio. Bud. Com.

Ἐξώθησις. eiectio, expulſio.

Ἐξωθοῦμαι. τὸ ἐκβάλλω καὶ ἐξορίζω.

Ἐξωκεανισθῆναι. in oceanũ egreſſum fuiſſe.

Ἐξωκεανισμός. οῦ. ὁ. in Oceanum egreſſio.

Ἐξωκίλης. nauis piratica.

Ἐξώλεια. ας. ἡ. pernicies, exitium.

Ἐξωλέστερον. ου. τὸ. peſtilentius, pernicioſius.

Ἐξώλης. εος. ὁ, ἡ. pernicioſus, peſtifer, exitio dignus.

Ἐξώλης ψωπαλυψία. perdita libido.

Ἐξωμίας. exertus. Bud. Com.

Ἐξωμίδιος. ου. ὁ. ſuperhumeralis.

Ἐξωμιδοποιΐα. ας. ἡ. exomidis confectio.

Ἐξωμίς. ίδος. ἡ. tunica ſubſtricta & breuis citra humeros deſiſtens, exomis.

Ἐξωμοσία. ας. ἡ. abiuratio, excuſatio cum iureiurando. Bud. Com.

Ἔξωμος. ε. ὁ. expeditus, exertus, accinctus, abiuratus.
Ἐξωνέομαι. μ. ήσομαι. π. λόνημαι. redimo. Ac.
Ἐξωραισμένος. excultus, uenuſtatus.
Ἔξωρος. ε. ὁ, ἡ. intempeſtiuus, natu grandior quàm ut amari ſit idoneus, exoletus. Bud. Commentarijs.
Ἐξώρτο. excitabatur. ab ὄρω.
Ἐξωστέων. exoſſans, oſſa detrahens.
Ἐξωστισμένος. luxatus, ἐξηρθρωμένος.
Ἐξώστης ἄνεμος. uentus aſper & uiolentus.
Ἐξώστρα. ας. ἡ. machina quædā in ſcena, quæ alio nomine ἐκκύκλημα appellatur.
Ἐξωτάτω extimus.
Ἐξωτερικός. ἡ. ὁ. externus, extrinſecus. Vnde ἐξωτερικὰ ſcripta, quæ ad rhetoricas meditationes, facultatem argutiarum, ciuiliumq́ rerum notitiam cōducebant, ἀκροαματικὰ autem, in quibus philoſophia remotior ſubtiliorq́ agitabatur, quæq́ ad naturæ contemplationes, diſceptationes dialecticas pertinebant. Ariſtot. 1. Polit. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως ἐξωτερικωτέρας ἐστὶ σκέψεως, Verū iſta fortaſſe peruagatioris ſunt commentationis. Gell. lib. 10. cap. 14. & Bud. Com.
Ἐξώτερος. α. ὁ. exterior.
Ἐξωτικός. ἡ. ὁ. exoticus, peregrinus, externus.
Ἐξωφρυωμένος. ſuperciliosus, elatus.
Ἔξοχος. præpallens.

BO.

Ἔο, pro οὗ. ſui.
Ἐοργμός. καθὰ ... ὁ ...
Ἐοργμαι. pro εἴργασμαι.
Ἔοικα. cum dati. ſignificat ſum ſimilis, conuenio, congruo, uolo, decreui.
Ἔοικα ſine caſu poſitum, uideor. παρὰ τὸ εἴκω.
Ἔοικε. decet, uidetur, conſentaneum eſt.
Ἐοικώς. ότος. ὁ ſimilis, πρέπων, δοκῶν.
Ἐοικυῖα. ας. ἡ. & ἐοικώς. ότος. ὁ. ſimilis.
Ἔοιο. ſui.
Ἔολον. utile, lucroſum.
Ἔολπα, poëtice præt. med. pro ἤλπα, ab ἔλπω. ſuſpicor, ſpero.
Ἔορ. filia, conſobrinus.
Ἔοργα, præt. med. pro ἔρεργα, à ῥέζω, uel ἔρδω. feci, compoſui.
Ἑορτάζω. μ. άσω. π. ακα. celebro, epulor.
Ἑορταῖος. α. feſtus.
Ἑορτάσιμα. res ad feſtum inſtructæ.
Ἑορτάσιμος. ε. ὁ. ἑορταῖος.
Ἑορταστέον. feriandum eſt.
Ἑορτή. ῆς. ἡ. feſtiuitas, feſtum.
Ἑός. ἡ, ὁ. ſuus.
Ἐοσσητήρ. adiutor, uindex.

ΕΠ.

Ἐπαγαγεῖν ψῆφον. cenſere, iubere, id eſt opinari, ut nunc dicunt, proponere calculū. Bud. Annot.
Ἐπάγαμαι. admiror, affecto.
Ἐπαγανακτέω. indignor.
Ἐπαγγαλλιάζω. gratulor.
Ἐπαγγελία. ας. ἡ. promiſſio, pollicitatio.
Ἐπαγγέλλομαι. μ. έλομαι. promitto, ultrò offero, profiteor, condico. Item mulgo, indico, ut cum indicimus ſolennitatem, iubeo, peto per denunciationem.
Ἐπαγγέλλω. narro, annuncio, edico. Vnde ἐπαγγέλλειν δοκιμασίαν, de quo antea. Budæus Com.
Ἐπάγγελμα. promiſſum, conſtitutum, id eſt dies ſtatus & conſtitutus.
Ἐπαγγελτικῶς. promiſſiue, per promiſſionē.
Ἐπαγείρω. congrego.
Ἐπάγερσις. ἡ. collectio, coactio.
Ἐπαγινεῖν. admouere.
Ἐπαγκωνίζεσθαι. ἐπαναγκάζεσθαι.
Ἐπαγλαΐζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. exulto, intēperanter ago. Depon. datiuo.
Ἐπάγομαι. uinctū aliquid poſt me traho, Lucia. Item adduco, adſciſco, allicio, Demoſth. Item cito authorem & laudo teſtem, Ariſtot. de part. Ani. 1. Bud. Com.
Ἐπαγωγία. accuſatio, culpa.
Ἐπαγρος uenatorius, fœlix in uenationibus.
Ἐπαλλάσσεσθαι. tergiuerſari.
Ἐπάγω. μ. άξω. π. αχα. induco, adduco. Demoſth. αἰτίαν ἐπάγω τούτῳ ψευδῆ. Aliquādo ἴχνος ἄγειν, importare, inuehere. Vnde ἐπακτός. Aliquando impingo, illido. Ariſtoph. Veſp. ἀλλ' ἐπαγε τὴν σιαγόνα γνάθον, Impinge dentes tuos molares. Aliquando

quando ſtipo,obſtruo,ut ἐπάξαντος τῇ ὕλῃ,Theophra. Interdum allicio, impello,incito , irrito, ut κοινῇ τὸ πλῆθος ἐπάγοντος,Ariſtot.Eth.ς. Interdum attraho,adduco,ἐπισύρω,Xenoph. Aliquando ſubinde infero,καὶ ἐπὶ προτέροις ἄγω,alia addo. Vnde ἐπαγόμενα, conſequentia. Eſt & intercalo.Bud.Com.

Ἐπαγωγὴ.ῆς.ἡ.ingreſſus,Thucyd.γ. Item pellacia, illecebræ, Plat.de Rep. 2.Eſt & ordinum ſeries, & cōſecutio deinceps continuata,ut in exercitu compoſito agmine procedente , cum ordines deinceps alij poſt alios procedunt. Ab ἐπάγω cum pro ſubinde inferre ponitur. Ex quo et ἐπαγωγὴ dicta eſt argumentatio, quæ ex conceſſis ſenſim laqueos texit, ad irretiendum eum qui ſemel ſe interrogandum præbuit. Deinceps enim aliæ alias percontationes excipiunt & illationes. Budæus ibidem.

Ἐπαγώγιον.τὸ.præputiū,& ἀνηρτισμένον.

Ἐπαγωγός.ὁ.ὁ.perſuaſibilis,blandus,pellax, appoſitus ad perſuadendum Bud.Com.

Ἐπαγωνίζομαι.adiutor.

Ἐπάδω.μ.άσω.π.ακα.incanto.

Ἐπάειραν,pro ἐπῆραν,ab ἐπαίρω. Iliad.κ. ἀμαξάων ἐπάειραν,carris inferebant.

Ἔπαθλον.ου.τὸ.præmium certaminis.accipitur pro præmio ſimpliciter.

Ἐπαιγίζω. impetuoſe ſpiro , cum turbine afflo & irruo.nam αἰγὶς turbo eſt uenti.

Ἐπαιγδὴν.in ſuperficie tantum.

Ἐπαίμονος.filij,nepotes.

Ἐπαινετικός.κ.ὁ.laudatiuus.

Ἐπαινέτης.ου.ὁ.laudator.

Ἐπαινετόν.τὸ.laudabile.

Ἐπαινετός.ὁ.laudatus.

Ἐπαινέω.μ.έσω.ήσω.π.εκα.ηκα. ἀόρ. ἐπῄνεσα.laudo.

Ἔπαινος.ου.ὁ.laus.

Ἐπαινός.ὁ.ὁ.αἰνὸς,grauis.

Ἐπαίρομαι.&

Ἐπαίρω.μ.ρῶ.π.ῆρκα. eleuo,attollo,ſuſtollo, in altum duco. Et tranſlate Demoſth. de diuitijs,ἃ νῦν ἐπαίρει αὐτὸν ὑβρίζειν , id eſt incitant,erigunt,perpellūt.Bud.Cō.

Ἐπαιρόμενος.elatus,inflatus.

Ἔπαισε.percuſſit.

Ἐπαισθάνομαι.ſentio.

Ἐπαΐσσω.μ.ίξω.π.ιχα.incito,irruo,cum impetu aliquid facio.Accuſ.

Ἐπαίσθημα.τὸ.ſenſus.

Ἐπάιστος.ο.ὁ.manifeſtus. ἐπάιστος ἐγένετο, deprehenſus, reſcitum eſt.

Ἐπαισχής.έος.ὁ,ἡ.pudendus,infamis.

Ἐπαιτέω.μ.ήσω.π.ηκα.mendico. Accuſ.

Ἐπαίτης.ου.ὁ.mendicus.

Ἐπαιτιάομαι.μ.άσομαι.π.αμαι.increpo,accuſo,affero,ut affero culpam, aſſigno.Bud.

Ἐπαίτιος.ο.ὁ.ſons.

Ἐπαΐω.intelligo. Plato in Gorg. οὐκ ἐπαΐει οὐδὲν περὶ γυμναστικῆς.Aliquando ſine præpoſitione,ut τάξεων ἐπαΐειν,Plat. & φασὶ οὐκ ἐπαΐοντος αὐτοῦ,Plut. Aliquando ſine caſu,ut οὐκ ἐπαΐεις ὑπ' ἀνδρῶν,Non ſentis te ludibrio haberi , Ariſtoph. Veſp. Bud.Com.

Ἐπαιωρέω.μ.ήσω.π.ηκα.eleuo,incumbo, impendeo.

Ἐπαιωροῦμαι.efferor & geſtio, ut κούφοις ἐπαιωρούμενος ἐλπίσιν,ſpe inani erectus,& elatus,ſubnixus. Bud.Com.

Ἐπακμάζω.uigens,adoleſcens,ualidus,uegetus ſum.

Ἐπακμαστικός. ſenſim inualeſcens & efferueſcens.

Ἔπακμος.κ.ὁ.non integer,fractus.

Ἐπακολούθημα.τὸ.appendix.

Ἐπακολούθησις.ιος.ἡ.conſequentia.

Ἐπακολουθῶ.ſubſequor, aſſiduus ſum , conſequor , quod uel animo fit uel oratione. Cice.de Reditu ſuo, Qui ueſtram beneficiorum magnitudinem non modo augere aut ornare , ſed enumerare aut conſequi poſſit.

Ἐπακόοι.οἱ μάρτυρες,teſtes.

Ἐπακούω.μ.όσω.π.κκα audio,obtempero,obedio,ſubauſculto. Genit.& accuſ.

Ἐπάκριος.ο ὁ.epitheton Iouis,quòd in ſummis montibus & promontorijs ſolitæ erant aræ conſtitui Ioui.

Ἐπακρός. in acutum deſinens.

Ἐπακτήρ. ῆρος. ὁ. adductor, uenator, piſcator.

Ἐπακτικὸς λόγος. argumentatio inductione cõſtans, quale apud Plato. utitur Socrat. ſemper. Bud.Com.

Ἐπάκτιος. ου. ὁ, ἡ. littoreus, littoralis.

Ἐπακτός. οῦ. ὁ, ἡ. aduena, adactus, aliunde aſcitus, aduectitius, trãslatitius, profectitius. Ab ἐπάγω, pro importo, inueho. Unde ἐπακτὸς ὅρκος, iuſiurãdum delatum, Iſocr. Bud. in Annot. & Com. Ἐπακταὶ ἡμέραι, intercalatæ dies. ab ἐπάγω, intercalo.

Ἐπακτρόω. coërceo, claudo.

Ἐπακτῆρες. οἱ. uenatores, piſcatores.

Ἐπακτρία. ας. ἡ. &

Ἐπακτρίς. ίδος. ἡ. nauis oneraria, Xenoph. ἱππικήν.

Ἐπάκτριον. τὸ. idem, nauicula piſcatoria, Nicand.

Ἐπακτροκέλης. ητος. ὁ. nauigium prædatoriũ. Suidas.

Ἐπαλαζονάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſulto.

Ἐπαλαλάζω. μ. άξω. π. αχα. lætis uocibus conclamo. Neut abſol.

Ἐπαλαστεῖν. grauiter affici, ægre ferre.

Ἐπαλέγω. μ. έξω. π. εχα. adiuuo.

Ἐπάλειμμα. τὸ. inunctio.

Ἐπαλείφω. ſuperillino.

Ἐπαλεξήσων adiuturus.

Ἐπαλιθέω. agnoſco.

Ἐπαλθέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſano, curo.

Ἐπάλλαξις. eſt indiſcretus ab altero in alterum tranſitus, alterius uiciſſim & alterius motio indiſcreta, ita ut oculum fallat. Ἐπάλλαξις τῶν δακτύλων, digitorum micatio, qui ludus eſt. Bud.Com.

Ἐπαλλάττεσθαι ἀντὶ τοῦ ἐπαλλήλους εἶναι, ἢ ἐπάλληλα ἔχεσθαι. Xenoph. ὡς δεῖ δ' ἂν ἀκόντια ἐπαλλάττοιτο, Videant ne haſtæ ita geſtentur, ut aliæ alijs incumbant. Bud. ibidem.

Ἐπαλλάττω. μ. άξω. π. αχα. ἐπαμφοτερίζω, permuto, alterum pro altero accipio, uel ipſe loco alterius habeor. Actiue enim & paſſiue accipitur, ſicut euario, alterno, deſino Latinis. Significat igitur aliquãdo uarius ſum, non eodem tenore procedo, uarie exiſto, diſſentio. Ariſtot. de Gen. ani. 4. ὥστε συμφύεσθαι καὶ ἐπαλλάττειν τὰ μόρια, Euenit, ut membra coaleſcant, atq; diſſideant, de generatione monſtrorũ loquẽs. Aliquando uiciſſim hoc atque illo modo procedo, ut dentes ſerrati, qui pectinatim (inquit Plin.) coëunt, alternis breuiores & longiores, ne contrario occurſu atterantur. Ariſtot. de Part. ani. Aliquando affine aliquid cum altero habeo, ut ἡ φώκη ὡς ἐπαλλάττουσα τῷ γένει τῶν ἰχθύων, quaſi à piſcium natura multum habẽs. De hoc copioſius. Bud.Com.

Ἐπαλληλία. ας. ἡ. alternitas.

Ἐπάλληλος. ου. ὁ, ἡ. ἐπισύνθετος. ἐπάλληλα autẽ opponuntur τοῖς ἐναλλάλοις. Sunt enim ἐπάλληλα, alia alijs ſuperpoſita ſine interceſſione aut interſtitio et intercapedine. Ammon. de malis medicis, φυτὸν γάρ ἐστι καρποφορεῖν ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ τοὺς ἐπαλλήλους. id eſt, Ita ut fructus nouus ueterẽ excipiat, alijs atque alijs malis ſuccreſcentibus. Bud. Cõ.

Ἐπάμων. miniſter.

Ἐπάλμυρος. ου. ὁ. inſiliens.

Ἔπαλξις. ιος. ἡ. propugnaculum, pinna, pinnaculum, id eſt propugnaculum, murorũ faſtigium.

Ἐπαλξίτας. lapis in pinna ad defendendum.

Ἐπαλύνω. inſpergo.

Ἐπαμάομαι. accumbo.

Ἐπαμβλάδην. cum tergiuerſatione, procraſtinando.

Ἐπαμβλίσκω καρπούς. excutio immaturos fructus, reddo præcoces fructus.

Ἐπαμείβομαι. μ. είψομαι. π. ειμμαι. uiciſſim cõtingo, commuto.

Ἐπαμοιβαδόν. mutuò, implicitè.

Ἐπαμοιβός. alternus, per uices.

Ἐπάμονες. οἱ. ἐπάγονοι, ſequaces, poſteri.

Ἐπαμύντωρ. ορος. ὁ. adiutor.

Ἐπαμύνω. μ. υνῶ. auxilior, retribuo, defendo ab iniuria. Datiuo.

Ἐπαμφάδησεν. circumſpexit, miratus eſt.

Ἐπαμφιάζειν, & ἐπαμφιέσαι, & ἐπαμφιέννυσθαι. induere.

Ἐπαμφότερα. utrinq;.

Ἐπαμφοτερίζειν. cum datiuo & genitiuo cō-ſtruitur, & ſignificat utroq; pertinere, in utranq; partem uergere, ancipitem eſſe & ambiguum, ancipitem ſe præbere, & mediam naturã habere, inter duo aut plura genera ita intercedere, ut in nullo genere planè cenſeri poſſit. Ariſtot. ὁ δ' ἄνθρωπος ἐπαμφοτερίζει πᾶσι τοῖς γένεσι, cum omnibus generibus ambigit. Sic Liu. de hermaphrodito, Sinueſſæ natum ambiguo inter marem & fœminam ſexu infantem, quos androgynos uulgus appellat. Bud. Com.

Ἐπὰν. uel ἐπ' ἄν. cum, quando, poſtquàm.

Ἐπαναιρέομαι. capio, recipio, periculũ facio.

Ἐπαναβαίνω. aſcendo, ſupergredior.

Ἐπαναβάλλομαι. amicior, induo in modum amiculi, differo.

Ἐπαναβληδόν. circumiectim & obuolutim, ut ἐπὶ τούτοισι δὲ εἵματα λαμπρὰ ἐπαναβληδὸν φορέουσι, Herod. lib. 2. Bud. Com.

Ἐπαναβοάω. μ. ήσω. π. ηκα. acclamo. neut. abſ.

Ἐπαναγινώσκω. recognoſco.

Ἐπαναγκάζω. urgeo, compello. Bud. Com.

Ἐπαναγκές. neceſſe eſt.

Ἐπανάγω. reduco.

Ἐπαναδίπλωσις. ιος. ἡ. repetitio, geminatio, ut πλάζουσι pro λάζουσι.

Ἐπανάζω. condoleo. pro ἐπανιάζω.

Ἐπαναθεάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. ſpecto. Depon. accuſ.

Ἐπανακρᾶσθαι. exercere.

Ἐπανακάμπτω. μ. άμψω. π. αμφα. redeo, refle- (cto.

Ἐπανάκλισις. ἡ. retroceſſio.

Ἐπανακολουθέω. aſſector.

Ἐπανακομίζω. refero.

Ἐπανακρούω. repercutio, reflecto.

Ἐπανάκρουσις. reflexio, retentio, ἐποχή. Propriè cum nauis manu repellitur, ne in littore allidatur.

Ἐπαναλαζονεύομαι. ſuperbus ſum, & contu- (max.

Ἐπαναλαμβάνω. repeto.

Ἐπαναλλάττω. commuto, commiſceo.

Ἐπανάληψις. ιος. ἡ. repetitio ſuperiorum.

Ἐπαναλύω. redeo.

Ἐπαναμιμνήσκω. ſæpe replico, admoneo. Genit. & accuſ. iung.

Ἐπανανεόω. μ. ώσω. π. ωκα. renouo.

Ἐπαναπαύεσθαι. acquieſcere. i. oblectari.

Ἐπαναπέμπω. reduco, recomitor.

Ἐπαναπλέω. contra nauigo.

Ἐπαναποκτείνω. etiam interficio.

Ἐπανάσεισις. ἡ. crepitatio, concuſſio.

Ἐπανασεσεισμένος. uibratus.

Ἐπανασπάω. tracto, apparo. (lio.

Ἐπανάστασις. ιος. ἡ. inſolentia, rebellatio, rebel

Ἐπανίστημι. ſubuerto, contrà inſurgo. propriè ad aciem militarem pertinet, quando nihil declinat, ſed ſtrenuè ſuſtinet, reſiſtit- (q.

Ἐπαναστροφή. reuerſio, ϛῦμα.

Ἐπανατείνομαι. intendo, extollo, uibro in aliquem.

Ἐπανατέλλω. μ. τελῶ. orior. Neut. abſol.

Ἐπανατίθημι. tranſpono.

Ἐπαναφοιτάω. redeo.

Ἐπαναφέρω. crimen uel culpam, uel criminis cauſam uel actionẽ in alium reijcio, ſiue transfero. Ariſtoph. ἐς τὸν Δία ἐπανενεγκεῖν. Eſt etiam refero, renuncio. Xenoph. οἱ δὲ πρέσβεις ἐπαναφέροιντο ταῦτα ἐς Ἀθηναίους. Bud. Com.

Ἐπαναφορά. ᾶς. ἡ. repetitio, relatio.

Ἐπαναχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. recipio, reuertor, redeo. Accuſ.

Ἐπάνειμι. redeo, repeto, recenſeo, rurſus diſſero, iterum explico, denuò diſputo. Demoſth. περὶ μὲν τούτων αὖθις ἐπάνειμι. Plato, ἐπανιὼν τοὺς λόγους, Interdum aſcendo, Plat. Symp. Bud. Com.

Ἐπανεῖπον. declararunt, denunciarunt.

Ἐπανελθεῖν. redire.

Ἐπανίεμαι. abrogo.

Ἐπανίημι. tollo, aufero.

Ἐπανίει, pro ἐπάνειμι.

Ἐπανέρομαι. rurſus interrogo.

Ἐπανέρχομαι. redeo, inuiſo. Depo. Bud. Cõ.

Ἐπανέχω. præſto, antecello, extollo, reſiſto. Neut. genit.

Ἐπανήκω. redeo. Neut.

Ἐπανθέω. floribus cõueſtio, exudo, quaſi florem ſuperinduco.

Ἐπανιέναι. redi.

Ἐπανθίζω,μ.ίσω.π.ικα.refloreo.Neut.

Ἐπανθισμός.ȣ̃.ſpina.

Ἐπανθρακίδες.ῶν.piſciculi in prunis aſſati.

Ἐπανίημι.μ.ήσω.π.ηκα.redeo, remitto impetum & contentionem. Xenoph. διωκίζοντες δὲ ἐῤῥωμένως,καὶ μὴ ἐπανιέντες. Lucia. pro eo quod eſt uultus & frontis ſeueritatem remitto,καὶ μικρὸν ἐπανεὶς τῶν ὀφρύων.Bud.Com.

Ἐπανίσταμαι.μ.στήσομαι.π.στημαι.aſſurgo, inſurgo,ſeditionem moueo.Depon.datiuo.

Ἐπανίστημι. μ. στήσω.π. στηκα. immineo, incumbo.

Ἐπανίσχω.reprimo,reſiſto.

Ἐπανιὼν υἱός. eſt adoptiuus qui è familia aſcititia, ad ſuam naturalemq́ reuertitur. Bud.Com.

Ἐπάνοδος.ȣ.ἡ.reditus, aſcenſus, regreſſio, repetitio,peroratio. Bud.Com.

Ἐπανοιδέω.intumeſco.

Ἐπανοίσω.ſurſum feram,efferam.

Ἐπανορθȣ̃μαι.&

Ἐπανορθόω.μ.ώσω.π.ωκα.corrigo quod lapſum eſt, & diſſolutum conſtituo,emendo, recta uia deduco. Bud.Com.

Ἐπανόρθωμα τῶν νομίμων.legitima iuris emendatio & correctio.

Ἐπανόρθωσις.εως.ἡ.correctio,caſtigatio.

Ἐπανορθωτής.ȣ̃.ὁ.corrector,caſtigator.

Ἐπαντέλλω.exorior.

Ἐπάντης.εος.ὁ,ἡ.æditus,altus,accliuis.

Ἐπαντλεῖν.infundere aquam. Et tranſlate,ut ἐπαντλεῖν λόγον. ſicut fundere Latinis pro abundanter loqui. Verg. Talia fundebat lacrymans. Et Cice. Fundere uerba more poëtarum.Bud.Com.

Ἐπάντλησις.aquæ infuſio in eũ qui lauatur

Ἐπάνω.&

Ἐπάνωθι.ſupra.Genit.iung.

Ἐπαοιδή.incantatio.

Ἐπαοιδός.ȣ̃.ὁ.incantator.

Ἐπαπειλέω.μ.ήσω.π.ηκα.minor.aris.Neu. datiuo.

Ἐπάπειρος.incomprehenſibilis,multus.

Ἐπαπήνη.currus.

Ἐπαποδύομαι.ſuſcipio, aggredior, inſtituoq́ agere.Datiuo.Bud.Com.

Ἐπαποθνήσκω.ſupra morior,immorior.

Ἐπαπολογέομαι.refello.

Ἐπαπόρησις.ἡ.dubitatio,deſperatio.

Ἐπαπορία.contentio,dubitatio.

Ἐπαποστέλλειν τὸν διαδεξόμενον, ſucceſſorẽ mittere,uel officio aliquem priuare.

Ἐπαπτήνας.circunſpiciens.

Ἐπαρά.ᾶς.imprecatio,deuotio.

Ἐπᾶραι.erigere,efferre,ſurſum tollere.

Ἐπαράμενοι. οἱ παρὰ μοῖραν ἀπολλύμενοι.

Ἐπαράομαι.μ.άσομαι.π.αμαι. execror, imprecor.Datiuo iung.

Ἐπάρας perſuadens,inducens,tollens.

Ἐπαράσσω. illidor, impingor, incumbo, irruo.Bud.Com.

Ἐπάρατος.ȣ,ὁ.maledictus, execrandus,ſceleratus,dirus,deteſtandus,ſacer, deuotus.

Ἐπάργεμος. ȣ. ὁ. qui oculorũ uitio laborat, quod ἄργεμα,hoc eſt albugo dicitur.

Ἐπάργυρος.argenteus,inargentatus.πλίνθους ἐπαργύρους, apud Herodo. de delphicis donarijs..

Ἐπάρδω.irrigo.

Ἐπαρίσκομαι.μ.έσομαι.π.εσμαι,reconcilio..

Ἐπαρήγω.μ.ήξω.π.ηχα.adiuuo,ἐπιβοηθῶ. Acti.datiuo.Bud.Com.

Ἐπαρθέντες.animo erecti.

Ἐπαριστερός.ȣ̃.ὁ.ſiniſter,ineptus.

Ἐπαριστερῶς.ſiniſtrè.

Ἐπάρκεος.ȣ.ὁ.expertus,auxiliator.

Ἐπαρκέω μ.έσω.π.εκα. uiuo. Item ſufficio, id eſt ſumptus adminiſtro, auxilior, ſuppedito.Neu.dati.& accuſ.

Ἐπαρκής.idoneus,ſufficiens.

Ἐπάρουρος.ȣ.ὁ,ἡ.ruſticus,terreſtris.

Ἔπαρσις.εως ἡ.elatio, gaudium. Ἔπαρσις μαζῶν, extuberatio mammarum, quod Latinè fratrare dicitur.

Ἐπαρτάομαι &

Ἐπαρτάω.impendo,ſuſpendo,propono,ἐπικρεμάννυμι.& ἐπαρτώμενον, id eſt ἐπαιωρούμενον.ut ἐπηρτημένος κίνδυνος,impendens periculum, Herodia. Item ἐπὶ τῶ φοβῶ,ut apud Aeſchin. φόβους ἐπήρτησα, metum inieci, terroribus perculi, id eſt pericu-

periculum imminere dixi. Bud. Com.

Ἐπαρτυία. apparatus.

Ἐπαρτὴς. ῦ. ὁ. promptus, præparatus.

Ἐπαρτύω. adapto.

Ἐπαρυτόμενος. exhauriens.

Ἐπαρυστὶς. ίδος. ἡ. hauſtrum.

Ἐπαρχὴ. ῆς. ἡ. decima, aliquando idem quod

Ἐπαρχία. ας. ἡ. id eſt prouincia, præfectura. Plut. Δολοβέλλαν ἔκρινε κακώσεως ἐπαρχίας, Accuſauit Dolobellam repetundarũ.

Ἐπαρχιώτης. ου. ὁ. prouincialis.

Ἐπάρχομαι. μ. ξομαι. π. ργμαι. decimas capio. Item auſpicor, cœpi, Iliad. α. Depo. abſol.

Ἔπαρχος. ου. ὁ. præſes prouinciæ, prætor, præfectus.

Ἐπάρχω. imperito, ut τῶν ἀρχῶν ἐπῆρχον, Iſocra. Item præſum, præficior. Herodi. ἦσαν ἐπάρχοντες τῶν στρατιδῶν δύο. Bud. Commentarijs.

Ἐπαρωγὸς. ῦ. ὁ. adiutor, opitulator.

Ἐπασθμαίνω. anhelo.

Ἐπασκέω. colo, hoc eſt exerceo, ut colitur pietas & officium.

Ἐπασκητὴς. athleta.

Ἐπάσματα. cantilenæ, quales pueris nutrices canunt.

Ἐπασσὺς. ιος. ὁ, ἡ. accumulatus.

Ἐπασσύτερος. ου. ὁ. aceruatus, unus ſuper aliũ, & per uices.

Ἐπαυγάζω. ſplendeſco.

Ἐπαύγασμα. τὸ. ſplendor.

Ἐπαυδάω. alloquor.

Ἐπαυθαδιαζόμενοι. in eadem pertinacia perdurantes.

Ἐπαυλὸς. άδος. ἡ. caula.

Ἐπαύλιος. ἡ τῆς αὐλῆς ὁδός.

Ἐπαυλέω. μ. ήσω. π. ηκα. modulor, accino. Neu. Bud. Com.

Ἐπαύλιον. τὸ. uilla, ἔπαυλις, ἀγροικία. Aeſchin. καὶ κεραμεῖα ᾠκοδομημένα, καὶ ἐπαύλια. Ἐπαύλια uero pluraliter, ſecunda dies nuptiarum, id eſt repotia, et ἡμέρα μεθόρθος, quo die dona ab amicis & neceſſarijs mittebantur ſponſo & ſponſæ. Aliquando pro ipſa dote, ſiue alijs magnificis muneribus accipitur. Cæl. lib. 15. cap. 18. & 24. & Bud. Com.

Ἐπαυλίζομαι. ſtabulor, in ſtatiuis ſum, & in loco immoror, Thucyd. & Lucia. Et Plutarch. ὥστε καὶ νυκτὸς ἐπαυλίσασθαι τῷ στρατοπέδῳ, Ita ut pernoctarent ad caſtra. Budæus Com.

Ἔπαυλις. ιος. ἡ. cortis, ſuburbium, ſtabulũ, boum ouiumq; caula, cubile, caſa, uilla, ἀγροικία.

Ἔπαυλος. inhabitans, umbroſus.

Ἐπαυλόζωος. ὁ εἰς τὴν ἔπαυλιν ἰών.

Ἐπαυξάνομαι. accreſco.

Ἐπαυράομαι. fruor.

Ἐπαύρεσις. ιος. ἡ. fruitio.

Ἐπαυρίω. fruor.

Ἐπαυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. leniter ſpiro.

Ἐπαύριον. poſtridie, ſiue poſtero die. Dicitur etiam ἡ ἐπαύριον.

Ἐπαυρίσκομαι. &

Ἐπαύρομαι. fruor, ἐπιτυγχάνω. Genit.

Ἔπαυρος. torrens.

Ἐπαυτόπτῳ. in conſpectu.

Ἐπαυτοφώρῳ. aduerb. in ipſo furto, in ipſo actu deprehenſus, manifeſtus, qui inficiando non eſt. Bud. Com.

Ἐπαυχέω. ſuperbio, glorior, μεγαλοφρονῶ.

Ἐπαφάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. καὶ

Ἐπαφάω. μ. ήσω. π. ηκα. contrecto, diſcerno.

Ἐπαφὴ. ῆς. ἡ. contrectatio, diſcuſſio, tactus.

Ἐπαφίημι. μ. ήσω. π. ηκα. dimitto, intorqueo, immitto, perfruor. Accuſ.

Ἐπαφρίζω. μ. ίσω. π. ικα. deſpumo. Accuſ.

Ἐπαφροδίτος. ου. ὁ. &

Ἐπαφρόδιτος. uenuſtus, iucundus.

Ἐπαχθὴς. έος. ὁ, ἡ. grauis, moleſtus, oneroſus.

Ἐπαχνόω. contriſto.

Ἐπάψ. ἄψ.

Ἐπεάν. Ionice pro ἐπὰν, cum, quando.

Ἐπεγγελάω. μ. άσω. π. ακα. de malis alienis rideo, inſulto alicui ridendo. Neu. datiuo.

Ἐπέγγυος. ου. ὁ. promiſſus cum fideiuſſione.

Ἐπεγείρω. μ. ερῶ. exuſcito. Accuſ.

Ἐπεγκανάζω. infundere.

Ἐπεγκλάζων. oculis innuens.

Ἐπεγκάμπτω. infringo, inflecto. Bud. Com.

Ἐπεγκολάπτω.μ.ψω.π.αφα,inſculpo.

Ἐπεγχανεῖν.inhiare,irridere.

Ἐπεγχύτης.ου.ὁ.pincerna. Cæl.lib.15.ca.16.

Ἐπέδραμε.peruolitauit.

Ἐπιπαίω.incurſo.

Ἐπικουφίζω.alleuo.

Ἐπεὶ.cum,poſtquàm,quoniam,uerum,enimuero,etſi. Interdum pro εἰ δὲ μὴ,quod niſi, quod ſi non,alioqui. Ἐπεὶ, ἔρου τινὰ τούτων, Quòd ſi mihi non credis,percontare. Budæus Com.

Ἐπεὰν, per ſyncopen ἐπὰν .cum, quando, poſtquàm,ἐπειδὰν.

Ἐπείγομαι.μ.είξομαι.π.ειγμαι.ſolicito, impello. Et paſſiue obruor,urgeor. Sic

Ἐπείγω.μ.είξω.π.ειχα.ſatago,urgeo, cõpello, cogo,propero,profectionem paro. Accuſ.

Ἐπειγωλή.ῆς.ἡ ſtudium,induſtria.

Ἐπειδὰν.poſtquàm,cum.Com.Bud.

Ἐπειδὴ.poſtquam,ex quo,quòd.Bud.ibidẽ.

Ἐπειδάπερ, & ἐπειδὴ τάχιστα, ſimul atq; ſimul ut, quoniã quidem, cũ primum,protinus.

Ἐπεῖδον.inſpexerunt.

Ἐπειή.&

Ἐπεὶ δὴ.poſtquàm.

Ἐπεικάζω.coniecto.

Ἐπείγε.quoniam,ſiquidem.

Ἐπείκτης.ου.ὁ.inſtigator,qui rẽ ſedulò urget.

Ἐπείκω.concedo.

Ἔπειμι.aduento,ingredior. ὁ ἐπιὼν χρόνος, conſequens tempus. Item recenſeo, ut recenſere exercitum. Item cõtrà eo, inuado,aggredior.

Ἐπείξις.ιος.ἡ.feſtinatio.

Ἐπειοί.dicti ſunt Elei, ab Epeo, Endymionis filio,eorum rege.

Ἐπειός.οῦ.ὁ.Epeus,qui fabricatus eſt equum, quo captum eſt Ilium.

Ἐπεὶ οὖν.&

Ἐπείπερ.quandoquidem,quia.

Ἐπειπὼν.ſubdens,ἐπιπών.

Ἐπειρωνευόμενος.cauillans.

Ἐπειρωνεύω.derideo.

Ἐπεισάγω.μ.άξω.π.αχα.ſuperinduco. Ac.

Ἐπεισαγωγή.ῆς.ἡ.receptaculum,Thucyd.introductio.

Ἐπεισαγώγιμος.ου.ὁ.ſuperinductiuus.

Ἐπείσακτος.ου.ὁ.alienigena, peregrinus, aliunde inductus, aduentitius, aſcititius.

Ἐπεισαχθέντες.οἱ.adſciti.

Ἐπεισδέχεσθαι.admittere.

Ἐπεισέρχομαι.prorũpo,introducor, inuado.

Ἐπεισκοσμέω.orno,celebro.

Ἔπεισι.contigit.

Ἐπείσειμι.ingredior.

Ἐπείσιον.aqualiculus.

Ἐπεισκρίνομαι.ingredior.

Ἐπεισκυκλεῖν,uel ἐπεισκυκλᾶν. τὸ ἐπεισφέρειν, aduoluere, attexere, annectere, addere. Bud.Com.

Ἐπεισκωμάζω.impudenter me & uelut temulenter inſero, & inſinuo in alicuius ſocietatem,uel in collegium & nationem. Budæus Com.

Ἐπεισόδιον.ου.τὸ.introductio,id quod adijcitur præter legitimam fabulam ciendi riſus gratia,extraneum,aduentitium, non propriè faciens ad propoſitum argumentum. Et ἐπεισόδια,carmina quæ canuntur in imperatorem, primum urbem ingredientem.

Ἐπεισόδιος.ου.ὁ.introductus,ingreſſus aliũde

Ἐπεισβαίνω.aggreſſus committere, ſiue admittere.

Ἐπείσβολος.ὁ.ſubitio.

Ἐπείσομαι.uadam.

Ἐπεισπαίω.irrumpo.

Ἐπεισπηδάω.μ.ήσω.π.ηκα,ſuperinſilio. Da.

Ἐπεισπίπτω.introeo.

Ἐπεισρέω.influo.

Ἐπεισφέρω.infero.

Ἐπεισφορά.ᾶς.ἡ.condemnatio.

Ἐπεισχέω.adijcio..

Ἔπειτα.poſtea,iam uerò,deinde,ſanè,Homero. οἱ ἔπειτα,poſteri.

Ἐπεὶ τἄγ᾽ ἄλλα.alioqui,Luciano.

Ἐπεί τι.alioqui,εἰ δὲ μὴ,ἐπεί.

Ἐπειχθῆναι.feſtinare.

Ἐπεκβαίνω.egredior.

Ἐπεκβοηθῶ.ſubſidio uenio.

Ἐπεκδιδάσκω.edoceo.

Ἐπεκδιηγῆσθαι, inſuper explicare, eo ame

pliùs ediſſerere.

Ἐπεκδοῦναι. elargiri.

Ἐπέκεινα. ulterius, ſuperius, trans, illic.

Ἐπεκθέω. impetum facio, incurſo, prodeo, cõtrà erumpo. Datiuo.

Ἐπεκλέγομαι. percenſeo, perlego. Bud. Cõ.

Ἐπέκτασις. ιος. ἡ. porrectio, productio.

Ἐπεκτείνομαι. contendo, enitor.

Ἐπεκτείνω. μ. τενῶ. π. κακα. porrigo, extendo. Accuſatiuo.

Ἐπεκκλίνω. euado, deuito.

Ἐπεκκλάω. extinguo, infringo, debilito.

Ἐπεκκόπτης. ου. ὁ. obiurgator.

Ἐπεκτρέχω. curſu inuado.

Ἐπεκχέω. ſuperinfundo.

Ἐπέλασις. inuaſio, impetus.

Ἐπελαύνω. inuado, infeſto, incurſu in aliquẽ feror, aduento. Bud. Com.

Ἐπέλεγχος. ſuperelenchus.

Ἐπέλευσις. acceſſus, impetus.

Ἐπελευστικός. ἡ. ὁ. aduentitius, ſuperueniens. Vnde ἐπελευστικὴ motio, de quo Cæl. lib. 1. cap. 46.

Ἐπέλκω. retraho.

Ἐπελπίζω. in ſpem erigo, bona ſpe eſſe iubeo.

Ἐπεμβαίνω. ineo, inſulto, inceſſo.

Ἐπεμβάλλω. infero, ἐμφυτεύω, ſicut ἐμβάλλω. Item aliũ ſuper alium immitto, & ſuper alium ingredior, ἐπεμβαίνω, ut fluuius in aliũ fluuium influens, Xenoph. Eſt etiã τὸ ἐπιμετρῶ, auctariũ addo, Lucian. Bud. Com.

Ἐπέμβασις. incurſus.

Ἐπενδεδυμένοι. οἱ. exuentes.

Ἐπένδυμα. ſuperior tunica.

Ἐπενδύτης. ου. ὁ. tunica, ſuperindumentum.

Ἐπενεγκεῖν. inferre, emittere, accuſare, damnare.

Ἐπενήνοθε. ſuberat, effloreſcebat.

Ἐπεντρεπίομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. corripio, cõſumo. Depon accuſ.

Ἐπεντρυφάω. delicias facio, illudo, inſulto, fruor in malam partem.

Ἐπεντύω apparo.

Ἐπεξάγω. porrigo, Thucyd.

Ἐπεξανάγειν. de exercitu progrediente ſic dicitur, ut ἐπεξάγειν de peditatu. Bud. Cõ

Ἐπεξέλευσις. uindicta, ultio, pœna, executio.

Ἐπεξελθεῖν. τὸ ἐπεξέρχεσθαι.

Ἐπεξενωμένος. hoſpes factus.

Ἐπεξεργάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. expolio, elaboro. Depon. accuſ.

Ἐπεξεργασία. repetitio probationis.

Ἐπεξιέναι, ſiue ἐπεξέρχεσθαι. in ius aliquem rapere, iudicium dictare, & cum eo experiri, non tamen tam reum agere, quàm reũ peragere ac conuincere, Demoſthe. κατὰ μιδ. & πρὸς νικ. Eſt etiã erumpere infeſto exercitu ἐπεξάγειν, Iſocra. περὶ ἀντιδ. Item ingredi hoſtiliter, ἀσβάλλειν, ἐπιστρατεύειν, Thucyd. Pauſ. Iſocra. Item perlegere, Baſil. Eſt & excurrere, & percurſare populabundè, Thucyd. ἐπεξῆλθον τὰ πολλὰ τέμνοντες. Significat etiam ſtilo perſequi, commemorare & ediſſerere. Pauſ. πάντα ὁμοίως ἐπεξιόντα τὰ ἑλληνικά. Bud. Com.

Ἐπεξήγησις. ιος. ἡ. enarratio.

Ἐπεξῆλθεν. exortus eſt.

Ἐπεξιών. όντος. ὁ. accuſator.

Ἐπέοικε. decet.

Ἐπεόν. quod ineſt.

Ἐπεπωλεῖτο. uerſabatur, Iliad. δ.

Ἐπέραστος. ὁ. ἡ. peramabilis, expetendus.

Ἐπεργασία. ας. ἡ. cultura, ius arandi inter ſe, ut ἐπινομία paſcendi.

Ἐπεργία. ας. ἡ. operatio penes alios.

Ἐπερεθισμός. ὁ. irritamentum.

Ἐπέρεισις. affirmatio, innixus, alliſus, illiſus.

Ἐπερεφής. ἐος. ὁ, ἡ. coopertus, altus.

Ἐπερέφω. apparo, intego.

Ἐπέρομαι. interrogo.

Ἐπερρώσθη. conualuit.

Ἐπερρίφθησαν. concuſſi ſunt.

Ἐπερρώσθησαν. confirmati ſunt.

Ἐπέρχομαι. ſuperuenio, punio, aggredior, adorior, accedo, audeo, recognoſco, illuſtro, perluſtro, recenſeo exercitum. ἐπῆλθεν, in mentem uenit. Depon. accuſ. iung.

Ἐπέρωσις. ιος. ἡ. corroboratio.

Ἐπερωτάω. μ. ήσω. π. κα. interrogo. Accuſ.

Ἐπερώτημα. τὸ. &

Ἐπερώτησις. ιος. interrogatio, ſtipulatio.

Ἐπεσβολία.ας.ἡ. iactatio, nugæ, oblocutio, conuicium. παρὰ τὸ ἔπεσι βάλλειν.

Ἐπεσβόλος.ου.ὁ conuiciator, nugator.

Ἐπιδειδόμενα.τὰ. quæ ultimo eduntur, ἐπιδορπίσματα, ἐπίδειπνα, ἐπιφορήματα. Budæus Com.

Ἐπεσθίω. ſubinde comedo.

Ἐπέσκιδνα. diſſipabat, Iliad. τ.

Ἐπεσκεμμένως. conſyderate.

Ἐπεσκυμάζω.μ.άσω.π.ακα. ſum procax ad dicendum. Neut. abſol.

Ἐπέσσυμαι, & ἐπέσσυμαι. ſequor, cum impetu feror.

Ἐπεσσυμένος, pro ἐπεσσυμένος.ὁ. concitatus.

Ἐπέσσυμαι. τὸ ἐφορμῶ, impello.

Ἐπέσσυται. impulſum eſt.

Ἐπεστάτει. præfuit, principatum tenuit.

Ἐπέσχεν. adorſus eſt, cohibuit, inſtitit.

Ἔπεστι. imminet, licet, ineſt.

Ἐπεστί μοι. uolo, poſſum, in me ſitum eſt.

Ἐπέστιος, Ionice pro ἐφέστιος.ου.ὁ. domeſticus, familiaris.

Ἐπέται.οἱ. famuli.

Ἐπέτειος.ου.ὁ. annuus, hornus.

Ἐπετειόφορα. quæ ſingulis annis fructum ferunt, contrà παρεγγυιαυτόφορα, quæ alternis fructum ferunt.

Ἐπετήσιος.ου.ὁ. annuus, durans toto anno.

Ἐπίτομαι. aduolo.

Ἐπέτος. præſens anni tempus.

Ἐπευθὺ. in rectum.

Ἐπευθύνω. dirigo, conſtituo.

Ἐπευκτός.ου.ὁ. optabilis, uoto dignus.

Ἐπευνατής. concubitor.

Ἐπευφημέω.ῶ. laudo, approbo, ſalutem & fœlicitatem precor, uota repeto.

Ἐπεύχομαι.μ.εύξομαι.π.ευγμαι. uoueo, oro, glorior. Depon.

Ἐπευωνίζω.μ.ίσω.π.ικα. uili pretio emo, uel uendo. Neut. abſol.

Ἔπεφνον. occidi, mactaui.

Ἐπέχομαι. detineor.

Ἐπέχω.μ.ἐφέξω.π.ἐπέσχηκα. expecto, & cunctor, moror, id eſt ſuſtineo. Luc. Act. 19. αὐτὸς ἐπέσχεν χρόνον εἰς τὴν ἀσίαν. Xenoph. παιδ. ς. ἐγὼ δὲ ἐπισχήσω. Interdum differo. Demoſth. ἐπέχετε ταύτας τὰς ἡμέρας. Interdum pro intermitto, διαλείπω. Ariſtoph. τύπτομαι, κᾆτ' ἐπισχὼν ὀλίγον. Interdum eſt moror, inhibeo, retroago, remoror, ἀνέχω. Herodian. ῥωμαίοις ἐπέσχε, retro egit Romanorum fortunam. Plutarch. τίς δ' ἂν ἐπέσχε μυριάδας ἐπτὰ ῥωμαίων; Quis morari potuiſſet? Huc pertinet, quod Xenoph. dixit ἐπισχεῖν τῆς πορείας, retineri, ſiſti in itinere, ubi ſubaudiatur ἑαυτὸν uel ἐμὲ. Simile huic, ἐπέχω σε τοῦτο, obſto ne facias.

Et quod Demoſth. καὶ λέγε ἐπισχὼν οὗ ἂν σε κελεύω, lege, & reſiſte ubicunq; te iuſſero. Sic Thucyd. ἐπέχειν τοῦ πολέμου, ſuperſedere bello. Huc etiam quod Lucian. ἐπέχω περὶ τούτου, καὶ διασκέπτομαι, id eſt retineo aſſenſionem, ut inquit Cic.

Ponitur quoq; aliquando pro obtineo, quemadmodum apud Ciceronem, Hæc quæ ſunt ſanctiſſime obſeruata, religionem ſuam obtinebunt. Et obtineo pro poteſtate, & rego imperio, ut ὁ τὸν κόσμον ἐπέχων, Ariſtot. de Deo. Aliquando pro obturo. Plutarch. καὶ κάτων ἐπεχόμενος τὰ ὦτα χερσίν. Vnde & ἐπέχειν τὴν γλῶσσαν pro eo quod Latini fauere lingua dicũt, κατασιγάζειν, κατασιωπᾶν.

Aliquando pro applicare, admouere, adhibere, προσέχειν, ut ἐπεῖχε τῷ πολέμῳ τὴν γνώμην, Plutarch. & ἐπέχειν τὸν νοῦν τοῖς μεγίστοις. Bud. Com.

Ἔπη.τὰ. uerba, aut uerſus. Gel. li. 18. ca. 9.

Ἐπηβλής. uectis.

Ἐπηβολή.ῆς.ἡ. obiectaculum.

Ἐπηβολία. conuentus, obuiatio.

Ἐπήβολος.ου.ὁ. ductor, compos, qui aliquid eſt aſſecutus & adeptus.

Ἐπηγγελμένα.τὰ. promiſſa, minæ.

Ἐπηγγελμένος. qui promiſit aut minatus eſt.

Ἐπηγός.έος.ὁ. ductor.

Ἐπηγκενίς.ίδος.ἡ. tabula longa.

Ἐπηγμένως. ſerio, diligenter.

Ἐπηετανός.οῦ.ὁ. durans toto anno, cõtinuus.

Ἐπήκοος.ου.ὁ, ἡ. propitius, exaudiens, auditus, audibilis. Ἐπήκοος τόπος, locus ex quo

quo uox exaudiri poteſt.

Ἔπαλι. *macula à ſole, operculum ciſtæ.*

Ἐπηλυγάζομαι, & ἐπηλυγάζω, et ἐπηλυγίζομαι. *umbraculum facio, protego, congero, obumbro.* ἀπὸ ἠλύγη, *id eſt umbra. Budæus Commentarijs.*

Ἔπηλυς. ηλυδος. ὁ, ἡ. *extraneus, aduena.*

Ἐπηλυσία. *incantatio, aduentus.*

Ἐπήλυσις. εως. ἡ. *inſultus, impetus.*

Ἐπηλύτης. ου. ὁ. *aduena.*

Ἐπημοιβός. ὁ. ἡ. *unus ſuper alium.*

Ἐπημύω. *conniueo, claudo oculos.*

Ἐπήν, ἐπειδὰν, *quandoquidem, ſi.*

Ἐπηνύμιος. ὁ. ἡ. *uanus, euanidus.*

Ἐπήνιον. *portus, προσορμιστήριον.*

Ἐπηοί. οἱ. *affines, cognati.*

Ἐπήορος. *ſublimis.*

Ἐπήπας. *perſuadens.*

Ἐπήρατος. ὁ. ἡ. *optabilis.*

Ἐπηρεάζω. μ. άσω. π. ακα. *calumnior, noceo, uexo, offendo, uim facio, & impeto, lædo. Datiuo & accuſ.*

Ἐπηρεασμός. ὁ. ἡ. *uexatio, læſio, contumelia.*

Ἐπήρεια. ας. ἡ. *dolor, fractio, uiolentia, contumelia, propriè bellicus inſultus.*

Ἐπηρέσιον. τὸ προσκεφάλαιον.

Ἐπήρετμος. ὁ. ἡ. *remigabilis. Et* ἐπήρετμοι, *remiges, qui ſunt in procinctu nauigationis.*

Ἐπηρεφής. έος. ὁ, ἡ. *coopertus, altus, pronus.*

Ἐπήρης. εος. ὁ, ἡ. & ἐπῆρες. τὸ. *paratus.*

Ἐπηρτημένος θάνατος. *mors impendens.*

Ἐπίζηλος. *æmulatione dignus, ob quem contenditur.*

Ἐπῆρξε. *licuit, facultatis fuit.*

Ἐπητεία. *aduentus, prudentia.*

Ἐπήτης. ου. ὁ. *prudens, & facundus, uerus, idoneus.*

Ἐπήτριμος. ὁ. ἡ. *continuus, ſucceſſiuus, denſus admuicem.*

Ἐπητύς. ύος. ἐπήτης *ſiue (ut alij) prudentia, facundia.*

Ἐπί. *cum tribus caſibus conſtruitur. Genitiuo quidem quādo tempus ſignificat, ut,* ἐπὶ ἄρχοντος ἀθήνησιν πυθοδώρου, *id eſt, præſidente Athenis Pythodoro. aut ſubiectio nem, ut* ἐπὶ ἡγεμόνος, *ſub præſide. Item circa aliquid, aut per aliquid, ut,* ἐπὶ πολλῶν μάθοι τις τὰ λεγόμενα, *id eſt multis, uel permulta cognoſcit aliquis quæ dicantur. Item iuxta, pro, ſiue ante, ut* ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, *ad uiam,* ἐπὶ θυρῶν, *pro foribus. Item* τὸ ἐπάνω, *id eſt ſupra, ut* ἐπὶ τῆς γῆς.

Datiuo iuncta, cauſæ eſt nota, et propter ſignificat, aut pro, ut ἐπ' ἀγαθῷ πάντα ἐποίει, *Cauſa boni omnia fecit.* ἐπὶ μισθῷ, *pro mercede. Item poteſtatem, & arbitriū,* ἐπὶ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων, *id eſt in poteſtate regis ſubiectorum ſunt bona. Nonnunquam poſt,* ἐπὶ πᾶσι, *poſt omnia.* ἐπὶ τούτοις, *poſt hæc. Item ſuper,* ἐπὶ κρηπῖδι ὁ τεῖχος ἵστατο ἰσχυρᾷ, *id eſt, Super crepidine forti conſiſtebat murus. Item contra, atq; inſidias,* ἐπὶ τῷ δήμῳ, *contra populum. Accuſatiuum uerò quando habet, ad, uel in ſignificat,* ἐπὶ τὸ αὐτὸ, *in unum, uel ad unum. Et tempus,* ἐπὶ χρόνον, *ad tempus. Motum quoq; aliquò,* ἐπὶ τὴν ἀθήνην ἐπορεύθη. *In compoſitione ſignificat aut poſitionē ſuper aliquid, ut* ἐπιτίθημι: *aut maiorem ſignificātiam,* ἐπικρύπτω: *aut ἀκολούθησιν,* ἐπιφορὰν, ἐπαγωγήν: *aut poſteritatem. nam ante prandium Ioſeph.* προδειπνέομαι *dicit, poſt prandium* ἐπιδέχομαι. *Sed quando poſtponitur ſuo caſui, mutat accentum, ut,* ὧν ἔπι πόλλ' ἐμόγησα, *Propter quod multos labores ſuſtinui.*

Ἔπι. *ineſt, adeſt, poteſtas & arbitrium eſt.*

Ἐπ' ἄλλων. *aliás.*

Ἐπ' ἀριστερά. *ſiniſtrorſum.*

Ἐπ' ἐμοὶ πρόκειται. *penes me eſt, id eſt in poteſtate mea.*

Ἐπ' ἤματι. *intra unum diem.*

Ἐπ' ἐμοί. *quantum in me eſt.*

Ἐπ' ὀλίγον. *paucis, pauxillum.*

Ἐπ' ᾧ, *pro* ἐφ' ᾧ, *more Ionico, id eſt* ἐφ' ᾧ.

Ἐπὶ βραχύ. *quàm mox,* βραχέως.

Ἐπὶ δέ. *deniq;, præterea, deinde.*

Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ, & ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις, *æquali utrinq; conditione.*

Ἐπὶ καιροῦ. *in tempore opportuno, ſubitò, ex tempore.*

Ἐπὶ κόῤῥης. dicitur cum aliquem in malam cædimus. Bud. in Annot. poſt.

Ἐπὶ μᾶλλον. magis, potius.

Ἐπὶ μικρόν. paululum. opponitur ἐπὶ πολύ.

Ἐπὶ ξένης. in agro externo.

Ἐπὶ πᾶσι. deniq, poſt omnia.

Ἐπὶ πλεῖον. diutius, ad plus.

Ἐπὶ πόδα. receſſim.

Ἐπὶ πολὺ. quamplurimum, diu.

Ἐπὶ σκληρῷ. in tellure, in terra.

Ἐπί σοι ὄν. tibi licet.

Ἐπὶ τὰ δεξιά. dextrorſum.

Ἐπὶ τέλει. nouiſſimè.

Ἐπί τινα χρόνον. aliquandiu.

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ, eodem tempore, in eodem loco.

Ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν. ad utilitatem.

Ἐπὶ τὸ πλεῖστον. plerunq, plurimum, amplius.

Ἐπὶ τὸ πολὺ. magna ex parte.

Ἐπὶ τοῖς ἰδίοις. in priuato matrimonio.

Ἐπὶ τοσοῦτο. tandiu.

Ἐπὶ τούτοις. inter hæc, ob hæc, poſt hæc.

Ἐπὶ τρίς. ter, ad ter, quod uulgo tribus uicibus dicitur.

Ἐπὶ χρόνον. aliquandiu, ad tempus.

Ἐπιαλής. iucundus, τερπνός.

Ἐπιάλμενος. ὁ. ὁ. inſiliens.

Ἐπιάλτης. ὁ. uide ἐφιάλτης.

Ἐπιανδάνει. complacet.

Ἐπίασι. irruunt, increpant.

Ἐπιάχω. acclamo.

Ἐπιβάθρα. ας. ἡ. &

Ἐπίβαθρον. ου. τὸ. ſcala nautica, naulum.

Ἐπιβαίνω. μ. ήσω. π. κα. inuado, adeo, aduenio, aſcendo, ineo, ingredior, peruenio, accedo. Genitiuo, & datiuo, ſed ἀναβαίνω ſolum accuſ.

Ἐπιβάλλον. τὸ. id quod cuiq obuenit.

Ἐπιβάλλομαι. τὸ ἄρχομαι, cœpi, inccepto, aggredior, affecto uiam ad aliquid, & inſiſto, cupio. Baſil. σὺν θεῷ δὲ εἴη ἐπιβαλλόμενος, Quod utinam deo beneuolente auſpicatus ſim. Ariſtotel. ὅθι δὲ καὶ τὸ τοῦ ζῆν ἐπιβάλλονται. Item induo, ἐνδύομαι, Ariſtot. Bud. Com.

Ἐπιβάλλω. μ. αλῶ. π. ἐπιβέβληκα. τὸ προσήκω, ut ἐπιβάλλει μοὶ τόδε τὸ πρᾶγμα, Hæc res ad me pertinet, ſicut ἐφάπτεται μοὶ τοῦτο, de quo antea. Ariſtot. 1. Poli. καθ' ὅλον ἐπιβάλλει μέρος ἑκάστῳ, Pro ea parte quæ ad unumquenq pertinet. Vnde ἐπιβάλλον μέρος, id eſt καθῆκον μέρος, Demoſth. περὶ στεφ.

Et Lucæ 15. πάτερ δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας, Da mihi attinentem ad me partem bonorum. Huic non diſſimile, cum pro ἁρμόττει ſiue ἐφαρμόττει ponitur. Baſil. εἴπερ ὅλως ἐπιβάλλει ἡμῖν, Si omnino nobis conuenit. Et Ariſtot. τῶν δὲ ἄλλων ἕκαστον ὅσον ἐπιβάλλει αὐτοῖς, Aliorum autẽ unumquenq quatenus functioni eius congruit & conuenit. Vnde ἐπιβάλλον, conueniens, quadrans, cohærens, ut ἀναρίθμητον ῥῆμα τὸ ἐς πάντας ἀριθμὸν καὶ πάντα πρόσωπα ἐπιβάλλον. Et facere aliquid κατὰ τὸν ἐπιβάλλοντα λόγον ἑκάστῳ, id eſt pro cuiuſque ratione. Aliquando ſignificat incũbo, & ingruo. Athen. de piſtacijs, ἃ δὴ ῥαγῶν φόνον ἀλλήλοις ἐπιβάλλει, id eſt ἐπαλλήλως ἐπίκειται. Plato in Phæd. πατοῦσι καὶ ἀλλήλοις ἐπιβάλλοντες. Sic Theoph. de Cau. 3. καὶ ἔτι τὰ πυκνὰ καὶ ἀλλήλοις ἐπιβάλλοντα. Et Alicarn. ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἐνθυμήμασιν ἐπιβέβληκε τοῖς αὐτοῖς, Sed neq ijſdem enthymematis incubuit, ἐπισκήψας. Et Plut. καὶ αἱ σκιαὶ πολὺ τῶν ὀμμάτων προϊοῦσαι τοῖς πολεμίοις ἐπέβαλλον, Vmbræ Romanorum longius porrectæ in hoſtes incubãtes deſinebant. Idem in Aemyl. τότε ἐπέβαλλε τὸ ἅρμα τοῦ βασιλέως, è ueſtigio ſequebatur, ueſtigijs hærebat, & quaſi incumbebat. Polyb. τότε δὲ τὸ τῶν συμμάχων ἐπιβάλλει κέρας. Similiter ſol ἐπιβάλλειν Ariſtoteli & Theoph. dicitur, cum in ortu irradiat, & ſuis radijs ingruit, & incumbit. Ita & luna ἐπιβάλλει, id eſt incubat, radios ſuos appellit & admouet. Et Homerum ſcribit Plutarchus τὰ τῆς ἰατρικῆς καθ' ἕκαστα ἐπιβεβληκέναι, id eſt exacte, perfecte percepiſſe, & aſſecutum eſſe: quaſi ad eam rem intelligendam omni ſtudio ac cogitatione incubuerit, ſeſeq applicarit.

Aliquando eſt imponere et ſtatuere. Ariſtot. Oeco. 2. τέλος δὲ τῷ σίτῳ ἐπιβαλεῖν. Et

Plut. τέλος δὲ τοῖς πᾶσιν ἀδήλοις ἐπιβάλλοντα φόβον. Aliquando aggredior, capeſſo, incœpto, ἐπιχειρῶ ſicut ſuũ paſſiuũ ἐπιβάλλομαι. Plutarch. τοῖς κοινοῖς ἐπιβάλλειν πράγμασιν. Aliquando addo, adijcio. Ariſtot. Polit. 1. de numiſmate, χαρακτῆρα ἐπιβαλλόντων. Et μετὰ τὰ φυσ. 1. μικρὸν ἢ μηδὲν ἐπιβάλλειν τῇ φιλοσοφίᾳ. Huc pertinet quod eſt apud Plutarch. in Apophth. ὡς ἐπιβαλὼν τῇ βοιωταρχίᾳ &c. ubi pro prorogare ponitur, quod eſt ſpacium addere. Aliquando ſignificat immittere, quale eſt apud Cic. de Senect. Sarmentorum ea, quam dixi, aliorum amputatio, aliorum immiſſio. ut κλήματα ἐπιβάλλειν, Theoph. de Cauſ. 4. id eſt ſubmittere palmites. Aliquãdo multo, ut ἐπιβάλλοντες τὸ ἀργύριον, multantes pecunia, & ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν, multam indicere, multam irrogare, Lyſ. & Xenoph. Aliquãdo liceor. Ariſtot. Poli. 1. ὀλίγου μισθωσάμενον ἅτ' οὐδενὸς ἐπιβάλλοντος, Nemine pluris licente.
Aliquando claudor, operior. Idem de Partı. ani. 3. ὃν τὸ ſτόμα ἱκανοῖς ἐπιβάλλεται καὶ ἀναπλόωνται. Bud. Com.

Ἐπίβαθμα. ſcabellum, ὑποπόδιον.

Ἐπιβαπτίζω. immergo.

Ἐπιβαρῦναι. onerare.

Ἐπιβασία. ας. ἡ. inuaſio, occupatio rei alienæ.

Ἐπίβασις. εως. ἡ. baſis, fundamentum, aditus, aſcenſus, iter.

Ἐπιβάσκω, &

Ἐπιβατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. facio ire, aggredior, nauem aſcendo, in naui milito, nauem capio. Herodo. οἱ πλεῖστοι οἱ τῶν ἐπιβατευόντων ἐπὶ τῆς νεῶν.

Ἐπιβατήρια. τά. machinæ ad inuadendos muros, uidelicet ſcalæ, & ligneæ turres.

Ἐπιβατήριον. aſcenſorium.

Ἐπιβατήριος. ου. ὁ. adiuuans aſcenſum.

Ἐπιβάτης. ου. ὁ. aſcenſor, eques, uector, ſeſſor, nauem cõſcendens, miles claſſiarius, qui in naui meret, eamq; propugnat, epibata. Bud. in Annot.

Ἐπιβατικός. ἡ. ὁ. aſcenſibilis. & ἐπιβατικά, quas appellant παρεγβάσεις, ἐπὶ τῶν ἱππικῶν πλεόντων.

Ε Π.

Ἐπίβατον ποιεῖν. aditum præbere.

Ἐπιβατός. ὁ. ὁ. uadens, uiator, uector. paſſiuè.

Ἐπίβδαι. αἱ. dies feſtorum poſtridianus, αἱ μετὰ τὰς ἑορτὰς ἡμέραι.

Ἐπιβεβαιωτής. ὁ. confirmans.

Ἐπιβέωμεν. aſcendamus.

Ἐπιβήματα. ſpecies ſaltationis.

Ἐπιβήτωρ. ορος. ὁ. cuſtos.

Ἐπιβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. impono, id eſt aſcendere facio, refero. Neut. accuſ.

Ἐπιβιούς. ὁ. qui ſuperuixit.

Ἐπιβιόω. μ. ώσω. π. ωκα. & (ſol.

Ἐπιβίωμι. ſuperuiuo, ſuperſtes ſum. Neu. ab.

Ἐπιβλαβής. ἐος. ὁ, ἡ. nocuus.

Ἐπιβλαί. fibulæ.

Ἐπίβλαξ. nebuloſus, uinoſus.

Ἐπιβλαστάνουσι. ſuboleſcunt.

Ἐπιβλαστάνω. ſupergermino. (deo. Ac.

Ἐπιβλέπω. μ. ψω. π. φα. aſpicio, inſpicio, uideo. Ac.

Ἐπίβλημα. ατος. τό. ueſtimentum exterius, amiculum, ſtragulum thorale, Galen. ab ἐπιβάλλομαι, τὸ ἐνδύομαι. Eſt etiã adiectio, additamentum, & auctarium. Matthæ. 9. Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ, Nemo autẽ aſſuit additamentum panniculi impoliti ueſti uetuſtæ. Bud. Com.

Ἐπιβλής. ῆτος. ὁ. ſera, uectis, trabs.

Ἐπιβλέπτης. ου. ὁ. δόκιμος, ſpectatus.

Ἐπίβλητος. ου. ὁ. aduentitius.

Ἐπιβοάω. μ. άσω. π. ακα. acclamo, conuoco.

Ἐπιβοήθεια. ας. ἡ. ſubſidium.

Ἐπιβοηθέω. inſuper auxilior præter alios.

Ἐπιβόημα. acclamatio.

Ἐπιβόητος. infamis.

Ἐπιβολαῖα. adiectiones, ueſtimenta.

Ἐπιβολή. ῆς. ἡ. aggreſſio, conatus. Item pœna, multa. Item obiectaculum. Itẽ ἐπιφορὰ, infeſtus & hoſtilis acceſſus, impetus & incurſus aciei, Plut. in Cæſ. Eſt etiam notio, informatio, & cõceptus mentis, hoc eſt ἔννοια, & quas Cice. primas notiones uocat, πρώτας ἐπιβολὰς Græci dicũt. Aliquando applicamentũ, ἐπίθεμα, ut λιπιδωδεῖς ἐπιβολαὶ Galeno, applicamẽ

ta ſquammatim inſidentia. Et ἐπιβολαὶ πλίνθων Thucy. pro ſtructura lateritia, laterculis alijs ſuper alios incumbẽtibus. Ἐπιβολὴ τοῦ ῥίγους, eſt acceſſio frigoris in febre. Ἐπιβολὴ χειρὸς, manus iniectio. Bud. Commentarijs.

Ἐπίβολος. ου. ὁ. eminens, compos, de quo Bud. Commentarijs.

Ἐπιβόλως. ingenioſe, aptè.

Ἐπιβομβῶ. reſono, inſono bombos, & ſtrepitum facio.

Ἐπίβοος. ἡ ἐκ βοὸς θυσία.

Ἐπιβόσκομαι. depaſcor.

Ἐπιβουλία. ας. ἡ. inſidiæ.

Ἐπιβουλεύομαι. inſidijs appetor, & petor.

Ἐπιβουλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inſidias paro, inſidior, per inſidias tento & conor, cogito. Accuſatiuo.

Ἐπιβουλή. ῆς. ἡ. inſidiæ, accuſatio, damnum.

Ἐπίβουλος. ου. ὁ. inſidiator, inimicus.

Ἐπιβούλως. doloſe.

Ἐπιβραδύνω. cunctor.

Ἐπιβρέμω. inſono, conſtrepo.

Ἐπιβρέχω. μ. έξω. π. εχα. pluo, infundo.

Ἐπιβρίθω. μ. ίσω. π. ικα. aggrauo, induco, aduenio. Accuſ.

Ἐπιβρόντητος. ου. ὁ. tonans, attonitus.

Ἐπιβύω. μ. ύσω. π. υκα. tego, munio, obturo, infarcio. Accuſ.

Ἐπιβωμίζω. ſacrifico.

Ἐπιβώμιον. τό. ſacrificium, quicquid altari imponitur.

Ἐπιβώσομαι. acclamabo.

Ἐπίβωλος. ου. ὁ. lenis, æqualis.

Ἐπιβώτωρ. paſtor.

Ἐπιγαμέω. ſuperduco uxorem.

Ἐπιγαμία. ας. ἡ. connubium, matrimonium, affinitas cum alijs gentibus, connubialis neceſſitudo, ius connubiale.

Ἐπίγαμος. nubilis.

Ἐπιγάννυμι. lætor, alienis malis inſulto.

Ἐπιγάστριον. ου. τό. pars uentris circa umbilicum.

Ἐπιγαυρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. exulto, lætor, animo efferor. Depon. datiuo.

Ἐπίγαυρος. iactabundus, fortis.

Ἐπίγαιος. ου. ὁ, ἡ. terreſtris. Et ἐπίγεια, πρυμνήσια, rudentes, funes, quibus nauis littori alligatur.

Ἐπιγελάω. μ. άσω. π. ακα. inſulto, irrideo.

Ἐπιγέννημα. τό. agnatus, conſectariusq́ effectus.

Ἐπιγενής. έος. ὁ. indigena.

Ἐπιγενόμενοι. poſteri.

Ἐπιγεραίρω. præmio afficio. Accuſ.

Ἐπιγηθέω. gaudeo.

Ἐπιγίνημα. aduentitium germen.

Ἐπιγίνομαι. poſt fio, ſuccedo, incumbo.

Ἐπιγινώσκω. cognoſco, hoc eſt noſcito.

Ἐπιγινώσκειν τέκνων, partum agnoſcere.

Et ἐπιγινώσκειν τὸν κίνδυνον, agnoſcere periculum, quod uenditor facit ante rei traditionem, uel admenſionem, uel appenſionem ſpecierum. Bud. Com.

Ἐπιγκενίς. longa tabula, ſiue aſſer.

Ἐπιγλωττᾶσθαι. inaugurari, linguæ conuicijs inceſſere, quaſi dicas inlinguare.

Ἐπιγλωττίς. ἡ. lingula, ſiue minor lingua, quæ pulmonem tangit, ne ſi cibus potus'ue, uoce illàc meante, in alienum tramitem deerrauerit, torqueat.

Ἐπιγνάμπτω. inflecto.

Ἐπιγνάμψας. malè affecta, confracta.

Ἐπιγνώμη. cognitio, uenia.

Ἐπιγνώμων. ονος. ὁ. ad cognoſcendum poſitus, arbiter, explorator.

Ἐπιγνῶναι. cognoſcere.

Ἐπίγνωσις. εως. ἡ. cognitio.

Ἐπιγονατίς. ίδος. ἡ. os, ceu conchula quædã genu contegens.

Ἐπιγόνειον. organum muſicum, ab authore ſic dictum, fidibus quadraginta conſtans.

Ἐπιγονή. ῆς. ἡ. fœtus.

Ἐπίγονος. ου. ὁ. priuignus, qui natus eſt prius, quàm mater ſecundò nuberet. Et ἐπίγονοι, poſteri.

Ἐπιγουνίς. ίδος. ἡ. pars ſupra genu, μύλη.

Ἐπιγράβδην. in ſuperficie, ἐπιπόλαιον, ἐπιψαύδην. Ab ἐπιγράφω, τὸ ἐπιξύω.

Ἐπίγραμμα. τό. inſcriptio cuiuslibet rei.

Ἐπιγραφεύς. quæſtor, qui munere fungitur deſcribendi cenſus, Iſocra.

Ἐπιγραφή.

Ἐπιγραφή.ῆς.ἡ.titulus,inſcriptio, ſuperſcriptio. Item cenſus,id eſt denumeratio ciuium,luſtrum,indictio,deſcriptio cenſus,& munus ipſum publicum. Bud. Cóm.

Ἐπιγράφομαι.mihi tribuo aliquid, titulum hunc mihi uendico,& uſurpo, hoc titulo me inſignio & honeſto, ut reges,potentes que faciunt,Plut.in Demet. Interdũ de ſcripto actionem intendo, libello actionis genus edo. Vulgo qualitates litigatorum aſſcribere dicitur,Demoſth.πρὸς ἄφοβ.et Iſæo ὑπὲρ τ͂ νίκου.κλη. Ἐπιγράφεσθαι μάρτυρας,eſt teſtes laudare,teſtium nomina ędere, quos ſum producturus, ut hodie fit coram eo cõtra quem teſtificaturi ſumus, Demoſth.Bud.ibidem.

Ἐπιγράφω μ.άψω.π.αφα.inſcribo, ſuperſcribo,ut inſcribere epiſtolam patri, Syne. Item epigrammata ſcribo Plutarch. Significat etiam ἐπιξέω,ſcarifico,perſtringo, leuiter uulnero,ut corpus uirgis inſcribo, hoc eſt cõſcribillo. Unde ἐπιγράψαι σάρκα, τὸ ἀμύξαι. Et Hom. Ilia. Λ. ἀκρότατον δ᾽ ἄρ᾽ ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρωτός. Item uiritim collationem deſcribo & indico, quod Latinè etiam deſcribo dicitur, Ariſtot. Oecon.2. Ἐπιγράφω τίμημα,litem æſtimo, multam irrogo, Iſocrat. Bud. ibidem.

Ἐπίγρυπος.ου.ὁ.aduncus,habens naſum aduncum.

Ἐπίγυια,καὶ ἐπίγυα.rudentes,funes.

Ἐπιδαίσιον.commune.

Ἐπίδαιτρον.cibus,opſonium. Et ἐπιδαιτρεύομαι,ἐνωχεύομαι.

Ἐπιδακρύω.ploro,illachrymor.

Ἐπίδαμνος.ου.urbs Illyrij,quæ poſtea Dyrrachium dicta eſt.

Ἐπιδανείζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. mutuor. Depon accuſ.

Ἐπιδαψιλεύω.abundanter quid facio, affatim diſtribuo, ſum magnificus et liberalis. φιλοτιμεῖσθαι καὶ ἐκλαμπρύνεσθαι, προΐεσθαι καὶ ἐπιδιδόναι,λαμπρῶς καὶ δαψιλῶς ἐπιχορηγεῖν. Item benignè exhibeo, & permitto,credóq; alicui, Herod.5. Item addo corollarium & auctarium, Syne. Et Xeno. παιδ.2. ἐν τοῖς δὲ τούτου ὀλίγου γέλωτος ἐπιδαψιλεύσῃ,liberaliter & copioſe fundes, prælargè nobis ridendi materiam præbebis. Accuſ.uel Atticè genis. Bud. Com.

Ἐπιδευής.deficiens,indigus.

Ἐπιδικασμένος.qui hæreditatem iure obtinet,& iudicio euictam & quæſitam.

Ἐπίδειγμα.ατος.τὸ.documentum. Dicitur etiam quicquid à ſaltatore, aut alio theatrico, aut ſcenico artifice oſtentatur, ad artis,aut ingenij, aut corporis commendationem,Xenoph. Symp.& Demoſt.πρὸς λεπ.Budæus Com.

Ἐπιδείελα.pomeridiana apud Heſiod.ab ἐπὶ & δείελος,id eſt meridianus.

Ἐπιδείελος.ueſpertino tempore.

Ἐπιδείκνυμαι.&

Ἐπιδείκνυμι.μ.είξω.π.ειχα.oſtento,& oſtendo,probo,demonſtro,& ſpecimen præbeo & documentum induſtriæ aut ingenij aut artis edo,facio,exhibeo. Accuſ. Budæus Commentarijs.

Ἐπιδεικτιάω.oſtento,κενοδοξῶ.

Ἐπιδεικτικόν.τὸ oſtentatio.

Ἐπιδεικτικός.ἡ.ὁ.demonſtratiuus.

Ἐπιδεικτικῶς.oſtentabundè.

Ἐπίδειξις.oſtentatio,ſpecimen. Dicitur etiã equitum ludicra decurſio & tranſuectio, πομπὴ τῶν ἵππων,Xenoph. Budæus Cõmentarijs.

Ἐπιδείπνια.quæ ultimo loco eduntur.

Ἐπιδειπνεῖν.iterum & ſecundo cœnare. Budæus Com.

Ἐπίδηλος.magnus,inſignis.

Ἐπιδέξια.ἐπιδεξίως,dextrè,ingenioſe,ad manum dextram, Lyſ.

Ἐπιδέξιος.ου.ὁ. dexter, expeditus.

Ἐπιδεξιότης.ἡ.dexteritas.

Ἐπιδέρκομαι.inſpicio.

Ἐπιδερμίς.ſumma cuticula.

Ἐπίδεσμος.ου.ὁ.& ἐπίδεσμον.τὸ.faſcia qua uulnus obligatur.

Ἐπιδευής.έος.ὁ,ἡ.indigens.

Ἐπιδεύομαι.indigeo.

Ἐπιδεύτερον.iterum.

Ἐπιδέω.μ.ήσω.π.ηκα.ligo. Accuſ.

Ἐπιδέχομαι.accipio,expecto.
Ἐπίδηλος.ὁ.ὁ.manifeſtus.
Ἐπίδημα.τὸ.ſaltus,manſio.
Ἐπιδημεύω.in populo uerſor.
Ἐπιδημέω.ῶ.accedo,appropinquo,peregrè uado,prodo in publicum,illic uerſor,ut ὁ ἐπιδημῶν τῷ πόντῳ,diuerſans in ponto.
Ἐπιδημία.ας.ἡ.συγκατάβασις,aduētus,præſentia,acceſſus ad ciuitatem,peregrinatio,ἀποδημία.Bud.in Annot.
Ἐπιδήμιον.commune,publice.
Ἐπιδήμιος.ὁ.ὁ.aduenient,popularis,inteſtinus,publicus,populariter ſparſus.
Ἐπιδημιουργὸς.ῦ.ὁ.opifex,& nomen magiſtratus apud Corinthios.
Ἐπιδιαβαίνω.traijcio,incurſo.
Ἐπιδιαγινώσκω.pronuncio,recognoſco.
Ἐπιδιαθήκη.ης.ἡ.poſterius teſtamentum.
Ἐπιδιακρίνω.μ.ινῶ.π.ικα.diſcerno. Accuſ.
Ἐπιδιαμένω.permaneo.
Ἐπιδιανέμω.inſuper diſtribuo.
Ἐπιδιατάσσομαι.addo aliquid.
Ἐπιδιατίθεμαι.inſuper paciſcor,depono,ut qui contendentes pecuniam apud aliquē deponunt,quam poſtea uictor accipiat. Bud.Com.
Ἐπιδιατρίβω.interquieſco.
Ἐπιδιαφευκτικά.τὰ.quæ nunquam ſedem mutare ſolent.
Ἐπιδίδυμον.tertium uas eſt ſpermaticum. Latinè ſeminarium dicunt.
Ἐπιδίδωμι.μ.δώσω.π.κκα.creſco,augeo,porrigo,concilio,proueho.Item trado,dedo me,& poteſtati alicuius permitto.Herodia.μετ' αὐτὴν ἐπιδόντα μονομάχοις. Ac.
Ἐπιδιαιρέω,diuido,diſtribuo.
Ἐπιδιετὴς.ιος ὁ,ἡ.qui pubertatis annos exceſſit.
Ἐπιδιέρχομαι.exequor.
Ἐπιδιήγησις ιος.repetita narratio.
Ἐπιδικάζομαι.hæreditatem controuerſam peto.
Ἐπιδικασάμενος.ὁ.qui ſecundum ſe ſententiam tulit de hæreditatis lite.
Ἐπιδικάςης.eſt iudex,qui ſententia ſua adiudicauit hæreditatem.
Ἐπιδικασία.legis actio de hæreditate controuerſa.
Ἐπιδικάσιμος.ὁ.ὁ.auxilians in iudicijs.
Ἐπίδικον.τὸ.τὸ.res adhuc ſub iudice.
Ἐπίδικος κλῆρος.hæreditas controuerſa,uel quæ in controuerſiam iure deduci poteſt, ἀμφισβητούμενος. Sicut contrà ἀνεπίδικος,pura & controuerſia uacua. Γυνὴ ἐπίδικος dicitur,cuius qui nuptias petit,ut iure ciuili ad ſe delatas:quæ alio nomine ἐπίκληρος & ἐπικληρῖτις dicitur. Et Plutarch.metaphorice ἐπίδικον νίκην uocauit,καὶ ἀμφίδοξον,ancipiti Marte diremptam,de qua ambigitur inter parteis.Budæus Commentarijs.
Ἐπιδιμοιρον.τ.uocat Vitru.bis alterū duabus partibus additis,& decuſſu facto.
Ἐπιδινέω.μ.ήσω.π.κκα.uerſo.Accuſ.
Ἐπιδιπλασιάζω.duplico.
Ἐπιδιφριάς.άδος.ἡ.circulus ad extremā currus partem,unde religabantur equi iugo ſoluti.
Ἐπιδίφριος.ου.ὁ.delicatus,piger,qui ſemper lecticæ inſidet.
Ἐπιδιώκω.perſequor,inſector.
Ἐπιδοκιμάζω.probo,defendo.
Ἐπίδομα.ατος.τὸ.adiectio quæ ſupra iuſtam menſuram datur emptori.
Ἐπιδοξάζω.opinor,honore afficio.
Ἐπίδοξος.ὁ.ὁ.cogitabundus,probatus,uerì ſimilis,celebris.
Ἐπιδορατίς.ίδος.ἡ.ferrum lanceæ,cuſpis. Ariſtot.uocat cuſpidem æream.
Ἐπιδόρπιοι τραπέζαι.uidentur fuiſſe omnium poſtremæ,quibus inferuntur bellaria.
Ἐπιδορπίζω.denuò cœnare.
Ἐπιδορπίσματα.&
Ἐπιδορπισμὸς.ſecundæ menſæ,bellaria.
Ἐπίδοσις.ιος.ἡ.incrementum,dos,collatio pecuniarum,donatiuum,χάρις,auctoramentum,congiarium,tributum.
Ἐπιδοχὴ.ῆς ἡ.uariatio,acceſſio.
Ἐπιδράμω.incurro.
Ἐπιδράττομαι.inijcio.
Ἐπιδρομάδην.curſim,raptim.
Ἐπιδρομή.ῆς.ἡ.curſus,inſultus.

Ἐπιδρομίδες. plagarum funiculi diſcurrentes, quibus retia panduntur contracta, & retrahuntur expanſa, authore Polluce.

Ἐπίδρομον. ου. τό. uelum quod retrorſum panditur in naui. Hermol. in Plin.

Ἐπίδρομος. ου. ὁ incurſiuus, acceſſu facilis, ubi non eſt obſtaculum accedenti.

Ἐπιδυσηκοέω. grauiter audio.

Ἐπιείκεια. ας. ἡ. manſuetudo, humanitas, benignitas, æquitas, probitas, moderatio, bona fides.

Ἐπιεικές. æquum, bonum, æquitas.

Ἐπιεικής. έος. ὁ, ἡ. mitis, æquus, manſuetus, humanus, ciuilis, moderatus, probus, ut ἐπιεικὴς οἰκέτης, frugi famulus.

Ἐπιεικίζειν. ex fide bona, ex æquo & bono ſtatuere. Budæus in Annot.

Ἐπιεικτός. οῦ. ὁ. ſubditus.

Ἐπιεικῶς. mediocriter, bona fide, citra ullum figmentum, præter expectationem, ad uota, abunde, prolixe.

Ἐπιειμένος. ου. ὁ. indutus.

Ἐπιζαής. έος. ου. ὁ, ἡ. deſuper ualde flans.

Ἐπιζάξ. ſiniſtrorſum, in rectum, proxima uia ex obliquo.

Ἐπιζάφελος. ου. ὁ. contumax, uehemens.

Ἐπιζευκτήρ. ſeries, catena.

Ἐπιζέω. μ. έσω. π. εκα. ebullio. Neutr.

Ἐπίζηλος. inuidendus, æmulandus.

Ἐπιζηλοτυπέω. zelotypia laboro.

Ἐπιζήμιον. ου. τό. quod damnum infert, de quo ſupplicium eſt, multa.

Ἐπιζήμιος. ου. ὁ, ἡ. damnoſus.

Ἐπιζῆσαι. uiuere.

Ἐπιζητέω. μ. ήσω. π. ηκα. inquiro, requiro. Accuſ.

Ἐπιζητούμενος. ου. ὁ. qui indagatur.

Ἐπιζήτησις. εως. ἡ. inquiſitio.

Ἐπιζύγιον. nauis pars quædam.

Ἐπίησι. commouit, extendit. Ab ἰάω.

Ἐπίημι. inuado.

Ἐπιήρανος gratus, iucundus.

Ἐπίηρος. ου. ὁ, ἡ. amabilis.

Ἐπιθαλάμιον. ου. τό. carmen nuptiale.

Ἐπιθαλάμιος. ου. ὁ, ἡ. iugalis.

Ἐπιθαλασσίδιος. ου. ὁ. &

Ἐπιθαλάσσιος. ου. ὁ, ἡ. maritimus.

Ἐπιθαλπής. calidus, iucundus.

Ἐπιθάνατος. ου. ὁ, ἡ. morti deſtinatus.

Ἐπιθανής. έος. ὁ, ἡ. morti propinquus, ſenex, ualetudinarius.

Ἐπιθανάτως ἔχειν. laborare cum mortis periculo.

Ἐπιθαῤῥέω. μ. ήσω. π. ηκα. confido.

Ἐπιθαῤῥύνω. μ. υνῶ. conforto. Accuſ.

Ἐπιθαυμάζω. admiror, dono dato aliquem ueneror.

Ἐπιθειάζειν. deos obteſtari.

Ἐπιθεῖα. τά. feſta patria apud Athen.

Ἐπιθειάζω. ferior, feſtum celebro, do operam rebus diuinis, deum inuoco.

Ἐπιθειασμοί. ſupplicationes, τῶν θεῶν inuocatio.

Ἐπίθεμα. addimentum, appoſitio.

Ἐπιθεραπεύω. curo, laboro, recte diſpono, proſpicio, corrigo, præſentio.

Ἐπίθεσις. εως. ἡ. aggreſſus, impoſitio, occupatio, inuaſio.

Ἐπιθεσπίζω. approbo, author rei ſum.

Ἐπιθεσπισμός. ου. ὁ. oraculum.

Ἐπιθέτης. moleſtus.

Ἐπιθετικός. οῦ. ὁ. inuadere & aggredi aptus.

Ἐπίθετον. ου. adiectum quod recte dicimus appoſitum, à nonnullis ſequens dicitur.

Ἐπίθετος. ου. ὁ, ἡ. adiectitius, aliunde inuectus.

Ἐπιθέω. accurro, irruo, inuado.

Ἐπιθεωρέω. proſpicio, aſpicio.

Ἐπιθήγω, acuo, παρορμάω.

Ἐπιθήκη, ης. ἡ. appoſitio, cumulus.

Ἐπίθημα ατος. τό. operculum.

Ἐπιθήραρχος. ου. ὁ. qui quatuor elephantis dominatur, duplaris ferarius Gaza interp. Vnde ἐπιθηραρχία duplaris feraria, Aelia.

Ἐπιθήτη. ης. ἡ. proauia.

Ἔπιθι. incumbe.

Ἐπιθίγω. μ. ίξω. π. ιχα. tango. Genit.

Ἐπιθλίβω. μ. ίψω. π. ιφα. premo, ſeco. Genit.

Ἐπιθολόω. μ. ώσω. π. ωκα. turbo, id eſt, turbidū reddo. Item conſydero. Accuſ.

Ἐπιθόρνυμαι. inuado, ſemen proijcio.

Ἐπιθόρομαι. inſilio.

Ἐπιθορυβέω. tumultuor.

Ἐπιθρέξας. αντος. ὁ. percurrens, attingens, ſuperuenientes.

Ἐπιθρηνέομαι. flebiliter ſucclamare.
Ἐπιθρύπτομαι. orno, polio.
Ἐπιθρώσκω. inſilio.
Ἐπιθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. concupiſco. gen.
Ἐπιθύμημα. ατος. τὸ. &
Ἐπιθύμησις. εως. ἡ. deſiderium.
Ἐπιθυμητὴς. οῦ. ὁ. promptus, alacri animo.
Ἐπιθυμητικόν. libido, immoderata cupiditas
Ἐπιθυμητικός. ῆ. ὁ. &
Ἐπιθυμητός. ῆ. ὁ. deſiderabilis, concupiſcibilis.
Ἐπιθυμία. ας. ἡ. concupiſcentia, libido, auiditas, cupiditas, auidè ſemper aliquid expetens deſiderium.
Ἐπιθυμιάδες. uariæ corollæ.
Ἐπιθυμιάω. ſacrifico.
Ἐπιθυμοδείπνοι. οἱ. conuiuiorum appetentes. *Hoc nomine Cæſar appellabat eos, qui cum tardius ad conuiuium uenirent, occupati negocijs, tamen ob cœnarum cupiditatem non recuſarent ijs, à quibus rogarentur.*
Ἐπίθυμον. ου. flos thymi, inuolucrum.
Ἐπιθύνω. corrigo.
Ἐπιθύω. μ. ύσω. π. υκα. immolo. Accuſ.
Ἐπιθωρακίδιον. ου. τὸ. ueſtis quæ ſuper thoracem iniicitur.
Ἐπιθωρακίζω. μ. ίσω. π. ικα. deſuper armo, ſuper thoracem aliquid induo. Accuſ.
Ἐπιθωΰσσειν. inclamare, hortari, iubere.
Ἐπιΐδμων. ονος. ὁ. peritus, expertus, ſciens.
Ἐπιΐσχω. ſepono, admoueo, inſiſto, retento. Accuſ.
Ἐπιΐστωρ. ορος. ὁ. cognitor, teſtis, arbiter.
Ἐπικαγχάζειν. profuſe ac indecenter ridere, cachinnari.
Ἐπικαθεύδω. incubo.
Ἐπικάθημαι. inſideo.
Ἐπικαίριος. ου. ὁ. & ἐπίκαιρος. tempeſtiuus, opportunus, periculoſus.
Ἐπικαιρῶ, in tempore.
Ἐπικαίω. aduro.
Ἐπικαλέομαι. μ. έσομαι. π. ημαι. imploro, inuoco, prouoco, id eſt ſuperiorem appello. Item cognomento uocor, poſtulor, accuſor Accuſ.

Ἐπικαλέω. μ. έσω. π. ἐπικέκληκα. cognomino, aduoco. Item appello in iudicio, inſimulo incuſo, in crimen uerto, ἐγκαλῶ. Datiuo cum accuſ.
Ἐπικάλυμμα. ατος. τὸ. operculum, teſta cancrorum.
Ἐπικαλύπτω obſecro.
Ἐπικαμπή. ῆς. ἡ. flexio.
Ἐπικαμπής. έος. ὁ, ἡ. aduncus.
Ἐπικάμπιος ἐμπροσθία. inflexa antica. Ἐπικάμπιος ὀπισθία, inflexa poſtica Gaza interp. quia ductis cornibus, partē priorē in ſinum ſe circumagit, flexumq; imitatur.
Ἐπικαμπτέω. μ. ήσω. π. ηκα. flecto. Accuſ.
Ἐπικαμπή. ῆς. ἡ. curuatura, inflexio.
Ἐπικάνθιδες, & ἐγκάνθιδες. cantorum radices.
Ἐπικὰρ, aduerbium ad uerticem, in caput.
Ἐπικαρπία. ας. ἡ. remuneratio, fructuum & commodorum perceptio, & uſus rei fructuoſus, fœnus, quæſtus, fruges, meſſis.
Ἐπικαρπίζομαι. fructum fero. Budæus Commentarijs.
Ἐπικάρπιος. ου. ὁ, ἡ. fructifer.
Ἐπικαρσία. per obliquum.
Ἐπικάρσιος. ου. ὁ. obliquus.
Ἐπικαρυκεύομαι. condio.
Ἐπικαταβαίνω. deſcendo.
Ἐπικαταβάλλω. deprimo. Accuſ.
Ἐπικατάγομαι. reuehor.
Ἐπικαταδαρθάνω. dormio. Neutr.
Ἐπικατακοιμάομαι. indormio.
Ἐπικαταλαμβάνομαι. occupor ab inſectante.
Ἐπικαταλαμβάνω. aſſequor, anteuerto, ut ἡ σελήνη ἐπικαταλαμβάνει τὸν ἥλιον, Plat. in Timæo. Item opprimo. Xenoph. ἔθεον δὲ δρόμῳ, ἐπικαταλαβεῖν ἐν ταῖς σκηναῖς βουλόμενοι. Budæus Com.
Ἐπικτάομαι. acquiro.
Ἐπικατάρατος. ου. ὁ. maledictus, execrādus.
Ἐπικαταράσσω. percutio, impetuoſe impello.
Ἐπικαταῤῥέω. concido, reſoluor, confringo.
Ἐπικαταῤῥήγνυμαι. diſpergo, defluo.
Ἐπικατασείω. concutio, depono, decutio, ἐπικαταβάλλω. Dati.
Ἐπικατασκάπτω. defodio. Accuſ. cum genit.

Ἐπικατασπένδω.libo.

Ἐπικατασφάττω.macto.

Ἐπικαταφορὰ. uocatur à Mathematicis ea pars cæli in ſignifero, quæ totidem partibus in demerſu occiduum punctum ſigniferi præceſſit, quot partibus in emerſu anaphora ab horoſcopo relinquitur. Bud. de Aſſe.

Ἐπικαταφοροί.qui in Venerẽ procliues ſunt.

Ἐπικαταψεύδομαι.mentior.cum accuſ.

Ἐπικατορθοῦμαι.ſtrenuè ago.

Ἐπίκαυμα.ulcus ſordidum & impurum, ex cuius purgatione humida quæ ſunt intus, effluunt.

Ἐπικαχλάζω.collido ſtridore, ut ſolent uertices undarum, commoueo.

Ἐπίκειμαι.incumbo, inſero, adiaceo, immineo, impendeo, excubo. Depon. datiuo.

Ἐπικάμπιον.erectum ſepulchrum apud Lucia. ἐπικάμπια, ἀντὶ τοῦ ἐπιφέροντα, καὶ φαινόμενα. Suid.

Ἐπικέρσαι.diſſecuiſſe, diſtendiſſe.

Ἐπικείρω.τὸ.ἐπινέμω, id eſt, attondo & depaſco ſegetes in folioſam materiam eluxurie (antes.

Ἐπικέκλημαι.idẽ quod ἐπικαλοῦμαι.

Ἐπικελεύομαι.καὶ ἐπικελεύω.μ.λεύσω.π.λευκα. adhortor. Datiuo.

Ἐπικέλευσις.adhortatio.

Ἐπικέλλω.appellor.

Ἐπικέλσας.αντος.ὁ. appulſus.

Ἐπίκενος.ου.ὁ.uanus.

Ἐπικέοιτο.incumberet.

Ἐπικέρδος.εος.τὸ.quæſtus.

Ἐπικερτομέω.exprobo, ſubſanno, cauillor.

Ἐπικερτόμησις.conuiciumoccultum, ἀπαγορεία μετὰ χλευασμοῦ.

Ἐπικέρως.in cornua.

Ἐπικεύθω.celabo, Odyſſ.γ.

Ἐπικεφαλαίως.ſuccinctim, breuiter, in ſumma.

Ἐπικεφαλῶς. præcipitanter.

Ἐπικεφάλιον.ου.τὸ.tributum quod colligitur capitatim.

Ἐπικεχοδώς. ἀποπατήσας, ἀποτιλήσας.

Ἐπικεχρωσμένος.dicitur qui per ſumma coloratus eſt, non intus infectus & altè imbutus, & δι᾽ ὅλου καταχρωσμένος, qui tinctus à Cicerone dicitur, Plat. Bud. Com.

Ἐπικήδειος.ου.ὁ.curator.

Ἐπικήδιον.ου.τὸ.carmen funebre, epicedium & habetur cadauere nondum humato: epitaphium uerò ſepulchro inſcribitur.

Ἐπικήκαστος.ου.ὁ.ridiculus, infamis.

Ἐπικηρυκεύειν.inimicari.

Ἐπίκηρον.τὸ.& ἐπίκηρος.ου.ὁ.marcidus, fragilis, infœlix, mortalis, fato obnoxius, caducus. à κὴρ dictum, quod τὸν θάνατον ſignificat.

Ἐπικηρυκεύομαι.mitto legatos de fœdere aut inducijs acturos. Et ἐπικηρυκεία, huiuſmodi legatio. Bud. Com.

Ἐπικηρύττω.μ.ύξω.π.υχα.annuncio, præconio declaro. Dati.

Ἐπικηρύττω χρήματά τινι, edicto pronuntio ſummam quandam cuidam. Bud. Com.

Ἐπικίδναμαι.diſpergo. Accuſ.

Ἐπικίνδυνος.ου.ὁ, ἡ.periculoſus.

Ἐπικλάζω.inflecto, infringo.

Ἐπικλαίω.defleo, lugeo.

Ἐπίκλαυτος.triſtis, lamentabilis, flebilis, luctuoſus.

Ἐπικλειστατος.celeberrimus.

Ἐπικλείω.μ.είσω.π.εικα.laudo, glorifico, dico, perhibeo. Accuſ.

Ἐπίκλημα.ατος.τὸ.calumnia.

Ἐπίκλην.denominatè, cognomento.

Ἐπίκληρος.ου.ὁ, ἡ. hæreditarius, & qui nec fratres nec parentes habet, qui parente altero uel utroq; priuatur. Cælius lib. 15. capite 15. Ἐπίκληροι.etiam dicebantur puellæ orbæ, egentes, dotemq́; non habentes, de quibus Budæus Com.

Ἐπικληροῦν.allegere, ſortiri, quaſi ſorte legere, Demoſth. Bud. Com.

Ἐπικλής.έος.ὁ, ἡ.cognominatus.

Ἐπίκλησις.εως.ἡ.denominatio, cognominatio, cognomen. Iliad.σ. ἄρκτον. θ᾽ ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν, id eſt, Vrſam quam & currum cognomento uocãt.

Ἐπίκλητοι.appellantur quaſi cõuiuæ extraordinarij & non uocati, ſed aduocati & allecti. (malum.

Ἐπικλινὲς.τὸ. inclinatio, animi propenſio in

Ἐπικλινὴς, έος, ὁ, ἡ. deuexus, decliuit.

Ἐπικλίνομαι. incumbo, inclino. Datiuo.

Ἐπικλίντης, ου, ὁ. terræmotus.

Ἐπίκλιντρον, ου, τὸ genus ornamenti muliebris.

Ἐπικλίνω, μ. ινῶ, π. ικα. acclino. Datiuo.

Ἐπίκλοπος, ου, ὁ, ἡ. furax, doloſus.

Ἐπικλύζομαι, & ἐπικλύζω, μ. ύσω, π. υκα. ſtagno, alluo, illuo, undis inuoluo, undis obruo. Accuſ.

Ἐπικλύσας, αντος, ὁ. immergens.

Ἐπίκλυσις. influxus.

Ἐπικλυτός. infamis, celebris.

Ἐπικλώθω, μ. ώσω, π. ωκα. uoluo ſuſum, & ad fatum refertur. Vnde ἐπικεκλωσμένος βίος, uitæ conditio à fatis iniuncta.

Ἐπικλαῦνται. conqueruntur.

Ἐπικνάφω. traho, perdo.

Ἐπικνίζω. prurio, mordeo.

Ἐπικοιλίς, ίδος, ἡ. cilium oculi.

Ἐπικοιμᾶσθαι. obdormiſcere.

Ἐπικοινῶς. communiter.

Ἐπίκοινος, ου, ὁ. communis, promiſcuus.

Ἐπικολουθέω. inſequor.

Ἐπικολούθησις, εως, ἡ. perſecutio, cõſecutio.

Ἐπικομίζομαι. fero.

Ἐπίκομος, ου, ὁ. ad aliquid miſſus, curator.

Ἐπικομπάζω. &

Ἐπικομπέω, μ. ήσω, π. ηκα. oſtento, iactito.

Ἐπικοπή, ἡ. decacuminatio, inciſio. Budæus Commentarijs.

Ἐπικόπτω concido, præcido, imminuo, Theoph. de Cauſ. 5. Eſt etiam extenuo uireis, & imminuo opes & imperium, Ariſtot. Polit. 3. Item percutio nummum, Ariſto. Oecon. 2. Bud. Com.

Ἐπικοτίζω. ſperno.

Ἐπίκορος, τὰ. parteis ſupra malas Attici uocant.

Ἐπικοσμέω adorno.

Ἐπικοσμήσας, αντος, ὁ. qui emendauit.

Ἐπίκοτος. culpandus.

Ἐπικουρέω, μ. ήσω, π. ηκα. auxilior, ſuppedito. Bud. Com.

Ἐπικουρία, ας, ἡ. auxilium, obſequium, ſuppeditatio.

Ἐπικουρίζω, μ. ίσω, π. ικα. alleuio, ſuccurro.

Ἐπικούριος. Appollinis epitheton, quòd in peſtilenti morbo tuliſſet opem.

Ἐπίκουρος, ου, ὁ. adiutor.

Ἐπικουφίζομαι. leuior, expeditiorq́ue reddor.

Ἐπικραδαίνω. uibro, coagito.

Ἐπικραίνω, μ. ανῶ, π. αγκα. perficio, annuo.

Ἐπικράδιον. ἐπικάρσιον.

Ἐπικρανής. curator.

Ἐπικρανίς, ίδος, ἡ. cerebellum.

Ἐπίκρανον, ου, τὸ. columnæ pars ſuperior, uelut caput.

Ἐπικράτεια, ας, ἡ. continentia, contra aliquẽ inualeſcentia, potentia, imperium et ditio.

Ἐπικρατέω, μ. ήσω, π. ηκα. ſupero, uinco, dominor, obtineo, præpolleo, primas uel principatum teneo. Genit.

Ἐπικρατέως, præpotenter.

Ἐπικράτησις, εως, ἡ. uictoria.

Ἐπικρατής. compos.

Ἐπικρατούμενοι imperio ſubditi & ditioni.

Ἐπικρατύνω. firmo, roboro.

Ἐπικρέμαμαι. impendo.

Ἐπίκρηνον. uitta, ſtrophium.

Ἐπικριδόν. electim.

Ἐπικρίνειν. numerare, iudicare, delectum facere, ratum facere.

Ἐπίκριον, ου, τὸ. antenna nauis, tignum.

Ἐπίκρισις, ἡ. adiudicatio, iudiciũ, dignotio.

Ἐπικριτής, οῦ, ὁ. arbiter, conſultor.

Ἐπίκριτος, ου, ὁ. lectus, delectus.

Ἐπικροτέω, ῶ, applaudo.

Ἐπίκρουμα. ictus.

Ἐπίκρυφος, ου, ὁ. occultus.

Ἐπικτάομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι. ſuperacquiro.

Ἐπικτένιον. locus ſupra pubem.

Ἐπικτέρια, ων, τὰ. exequiæ, inferiæ.

Ἐπίκτησις, εως, ἡ. acceſſio, incrementum.

Ἐπίκτητα. τὰ. res extranea, ut amici, pecuniæ, poſſeſsiones.

Ἐπίκτητος, ου, ὁ, ἡ. acquiſititius, inanis, fucatus, factitius.

Ἐπικτίζω. recondo.

Ἐπικτόνιον. ollæ operculum.

Ἐπικτυπῶ. inſtrepo, perſtrepo.

Ἐπικυδής. uictor, inſignis.

Ἐπικύημα. id quod ſuper uterum concipitur.

ſuperfœtatum.

Ἐπικρύπτω.μ.ψω.π.ψα.&

Ἐπικυΐσκομαι.&

Ἐπικυΐσκω .ſuperfœto, ſuper uterum concipio.Bud.Com.

Ἐπικυϊσκόμενα.τὰ ſuperfœtantia.

Ἐπικυκλῶσαι.inuoluere,ἐπεμβαγεῖν.

Ἐπικυμαίνω.ingruo,irrumpo,cōfluo.Dat.

Ἐπικυματίζω.fluctuo,in fluctibus uerſor.innato.Bud.Com.

Ἐπικυνεῖν.oſculari.

Ἐπικύπτω.μ.ψω.π.υφα. inclino, proſpicio, pronus incumbo.

Ἐπικυρόω.μ.ώσω.π.ωκα.confirmo, authenticum facio.

Ἐπικύρσας.incidens,nactus.

Ἐπίκυρτος.ου.ὁ,ἡ.gibboſus,qui contractit eſt humeris.

Ἐπικωμάζω.ſubſanno.tripudio, obſcœna loquor,laſciuio petulanter comeſſationibus incumbo. Alciph. πολλὰ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν κραιπαλώσαις, ἐπεκωμάσαμεν Δεξιμάχῳ, Vinolentæ & commeſſabundæ offendimus et obuiam factæ fuimus Deximacho. Budæus Com.

Ἐπίκωμοι.laſciuæ iuuentutes,iniurioſi cōeſſatores,& qui ad comeſſationes uentitāt.

Ἐπικωμῳδέω.μ.ήσω.π.ηκα.increpo. Datiu.

Ἐπικωπητήρ.ῆρος.ὁ.uinculū quo remus ſcalmo alligatur.

Ἐπίκωπος.ὁ.enſifer, ἀ κώπη. ἐπίκωποι etiam ſunt ἐπήρετμοι,id eſt in procinctu nauigationis.

Ἐπιλαγχάνω.ſubſortior,aſſortior, quaſiq; ſuccenturior Vnde ἐπιλαγχάνων. qui ſortito ſufficitur.Bud.Com.

Ἐπιλαΐς.ἡ.curuca.

Ἐπιλάλαξε.lætos.clamores edidit.

Ἐπιλαμβάνομαι.contineor, inhæreo. Item manus iniicio, apprehendo. Vnde ἀντεπιλαμβανόμενοι,uiciſſim inter ſe trahentes, manus utriq; iniicientes. Et ἐπιλαμβάνομαι τῶν ἐνεχύρων,pignora capio. Itē corripio,emendo,reprehendo. Plato in Gorg. ἐμοῦ δὲ λέγοντος τὸν λόγον ἐπιλαβοῦ, Reprehende ſi potes quæ dico. Xenoph. ἐπελάβετο τοῦ ψηφίσματος. Item incautum opprimo & imperatum aggredior. Ariſtot.Polit.5.Bud.Com.

Ἐπιλαμβάνω.augeo,ſuperuenio,inhæreo,capio,apprehendo,increpo. Item excipio, id eſt διαδέχομαι,ἐκδέχομαι. ſuccedo. Theophr.de Cauſ.3.ἐπικαθήμενος τὸ ὕδωρ ὁ ἥλιος ἐπιλαβών. Significat etiam opprimo. Thucyd.καὶ τὴν φυλακὴν ὁ χειμὼν ἐπέλαβε. Idem νυκτὸς ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον. Cum nox oppreſſiſſet & diremiſſet opus. Eſt etiam obturo. Demoſth. σὺ δὲ ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ, Siſte aquam fluentem, de clepſydra. Item extremum ſumo, ἐπὶ τοῖς ἄλλοις λαμβάνω, & opponitur τῷ προλαμβάνω. Dioſcor. δεῖ δὲ αὐτὴν ἐπιλαμβάνειν, à cæteris cibis comeſſe conuenit. Iungitur etiam genit. ἀντὶ τοῦ λαμβάνομαι. attingo, nanciſcor. Ariſtot. de Hiſt.ani.7. Bud. ibidem.

Ἐπίλαμπτος.ὁ.ἡ.illuſtris,καταφανής.

Ἐπιλαμπρύνω.illuſtro,paro,orno. Accuſ.

Ἐπιλάμπω.μ.αμψω.π.φα.illuceo,illuſtro.

Ἐπιλανθάνομαι.obliuiſcor,ignoro. Depon. genit.uel accuſ.

Ἐπιλανθάνω.lateo,negligo.Neutr.

Ἐπιλαρχία.ας.ἡ.turba duplaris,duæ turmæ.

Ἐπιλαχὼν.allectus per ſortem.

Ἐπιλεαίνω. leuigo,polio.

Ἐπιλέγδην.electim,eximiè.

Ἐπιλέγομαι.eligo,deligo. Lucia. ὥσπερ ἐπιλεξάμενος τόπον ἔνθα ἂν ἐθέλοι. Vnde ἐπιλελεγμένοι στρατιῶται, delecti milites, Polyb. Item lego,ἀναγινώσκω. Lucian. ἐπιλέξαιτο τὰ γεγραμμένα. Plutarchus ἄττις ἀκριβῶς ἐπιλέγοιτο. Item recenſeo, recognoſco,ut ὁ δὲ τὸν ἀριθμὸν ἐπιλέξατο τῶν στρατιωτῶν. Accipitur & pro ἀναβάλλεσθαι, Herodoto in Polym.Budæus Com.

Ἐπιλέγω.μ.ξω.π.χα.eligo,τῶν ἀρίστων ἐπιλέξαντες ὁμιλίην, Herodo. Item dictū addo alicui facto,dicti aut facti rationē ſubdo,hoc iam dictis præterea addo, & de facto uel uerbo hoc dico, & quaſi elogium addo. Ariſtoteles, ἐπιλέγεται δέ τις μῦθος, Additur his fabula. Idē Ethic.1.ὅθεν ἀδι-

θχειν ἐπιλέγειν τοῖς οὗ ἔχουσιν ἔργον. *Eſt etiam coniectura colligo*, λογίζω, ἀναλογίζομαι. Thucyd. ἐπιλέγοντες τεκμήρια. *Aliquando ponitur pro admurmurare, muſsitare.* Bud. Com.

Ἐπιλάπω. καταλάπω, παρέρχομαι, *deficio.* Cum accuſatiuo, Athen. ἐπιλάποι ἄν με χρόνος, *tempus me deficeret.* Cum datiuo, Syne. οὐκ ἐπιλάπουσι στρατιῶτας τῷ θεῷ.

Ἐπίλαψις. *defectio.*

Ἐπιλεκίζω. *ſecuri percutio.*

Ἐπίλεκτοι στρατιῶται. *extraordinarij milites.* His opponuntur ἐπιλελεγμένοι, & ἐκλεκτοὶ, & ἀποδεικτοὶ, & λογάδες, *delecti et eximij.* Inuenitur tamen pro numero exempto & delecto. Budæus Com.

Ἐπιλεύσσω. *aſpicio, proſpicio.*

Ἐπίληθον. ου. τὸ. *obliuio.*

Ἐπιληνέω. *ſono canto.*

Ἐπιλήνικτος. *excæcatus.*

Ἐπιλήνιον ἆσμα. *cantio quæ canebatur inter premendas uuas.*

Ἐπιληπτίζω. *comitiali morbo laboro.*

Ἐπιληπτικός. &

Ἐπίληπτος. *comitialis homo.* Dicitur etiam ὁ ἔγκλητος καὶ ἐπιλήψιμος, *reprehenſione dignus.* Bud. Com.

Ἐπιλήπτωρ. ορος. ὁ. *culpans, reprehendens.*

Ἐπιλησμονή. ῆς. ἡ. *obliuio.*

Ἐπιλησμονής. έος. ὁ. ἡ. &

Ἐπιλήσμων. ονος. *obliuioſus.*

Ἐπιληψία. ας. ἡ. *morbus comitialis, retentio, obturatio.*

Ἐπιλήψιμος. ου. ὁ. *idoneus ad capiendum, reprehenſibilis.*

Ἐπιλίγδην. *ſuperficialiter, leuiter, languidè in ſuperficie, tenuiter, ſtrictim.* Bud. Com.

Ἐπιλιμνάζω. *ſuperſtagno.*

Ἐπιλιπαίνω. *impinguo.*

Ἐπιλιπής. *deficiens.*

Ἐπίληπτος. ου. ὁ. *comprehenſibilis.*

Ἐπιλλίζω. *innuo oculis.*

Ἔπιλλος. ου. ὁ. *ſtrabus, diſtortis oculis.*

Ἐπιλοβίς. *fibræ iecinoris.*

Ἐπιλογισμός. οῦ. ὁ. *cogitatio, computus, laudatio.*

Ἐπιλογή. ῆς. ἡ. *delectus, electio.*

Ἐπιλογίζομαι. *excogito.*

Ἐπίλογος. ου. ὁ. *concluſio, peroratio, pars extrema orationis, quaſi iam dictorum enumeratio.* Ab ἐπιλέγω.

Ἐπιλοίμια. τὰ. *carmina quæ canebantur de peſte, uel de ſedata peſte.*

Ἐπίλοιπος. ου. ὁ. *relictus, reliquus.*

Ἐπιλύγαιον. *obſcurum.*

Ἐπιλύκιος λόγος. *peculiaris ſermo.*

Ἐπιλύομαι. *ſoluo, concedo.*

Ἐπιλυπέω. ῶ. ήσω. α. ηκα. *triſtifico.* Accuſ.

Ἐπίλυπος. *triſtis.*

Ἐπιλυσσία. ας. ἡ. *morbi genus.*

Ἐπίλυσις. ιος. ἡ. *interpretatio, impetus.*

Ἐπιλωβεύω. *cauillor, irrideo.*

Ἐπιλώπτω. *ſalio ut aqua bulliens, promico ex ſupercilijs.*

Ἐπιμαίνομαι. *inſanio.* Depon.

Ἐπιμαίομαι. *cupio, inquiro, palpito, urgeo uerberibus.*

Ἐπίμαλθον *iucundum, bonum, molle, imbecillum.*

Ἐπιμᾶλλον. *promptius, propenſius, uehementius.*

Ἐπίμαργος. *fatuus, inſanus.*

Ἐπιμαρτύρομαι. *adduco teſtimonium.*

Ἐπιμάρτυρος. ὁ. *in rem præſentem productus teſtis.*

Ἐπιμαστίδιος. ου. ὁ. *lacteus, uel lactens potius ſicuti infans, cui lac adhuc præbetur.*

Ἐπιμάσιος. ου. ὁ. *idem.*

Ἐπίμαστος. ου. ὁ, ἡ. *famelicus, fugitiuus, mendicus.*

Ἐπιμάσσεσθαι. *abſtergere, contrectare.*

Ἐπιμαχεῖν, τοὺς ἐπιόντας ἀμύνεσθαι. *differt à* συμμαχεῖν. Ammon.

Ἐπιμαχία. ας. ἡ. *ſubſidiaria ſocietas.*

Ἐπίμαχος. ου. *facilis expugnatu.*

Ἐπιμείλια. τὰ. *munera demulcentia. propriè res dotales, quòd maritos mulceant.*

Ἐπιμειλίζω. *dare, gratificari.*

Ἐπιμέλεια. ας. ἡ. *cura diligentia.*

Ἐπιμελέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. *curo negotium, curam gero.* Depon. datiuo.

Ἐπιμέλειον. τὸ. *dignum cura & diligentia.*

Ἐπιμελής. έος. ὁ, ἡ. *accuratus.*

Ἐπιμελητέον. curandum eſt.

Ἐπιμελητής. οῦ. ὁ curator, procurator. ſic Perſarum quoſdam appellabant, qui ſaucios in bello curabant.

Ἐπιμέλομαι. ἐπιμελέομαι, κήδομαι.

Ἐπιμελῶς. aſsiduè, ſtudioſe, accuratè.

Ἐπίμεμπτος. ου. ὁ accuſabilis, reprehenſibilis.

Ἐπιμέμφομαι. conqueror, infenſus ſum.

Ἐπιμένω. μ. νῶ. duro, inſiſto, permaneo. Datiuo.

Ἐπίμεσος. ου. ὁ. redundans.

Ἐπιμεταπέμπομαι. iterum accerſor.

Ἐπιμετρέω. addo, adijcio, cum corollario admetior.

Ἐπιμετραθλῶ. differre, prolongari.

Ἐπίμετρον. τό. auctarium.

Ἐπιμήδεα. conſilia.

Ἐπιμήδιον. τό. caulis eſt non magnus, hederæ ſimilis folijs, Romani uindiciam appellant.

Ἐπιμηθεύεσθαι. re peracta conſilium capere. Ab Epimetheo, de quo Eraſ. prouerbiũ. Malo accepto ſtultus cognoſcit. & Cælius lib. 4. capite 20.

Ἐπιμηθής. έος. ὁ, ἡ. prudens.

Ἐπιμηκής. έος. ὁ, ἡ. prolixus, procerus.

Ἐπιμήκισον. oblongum, diuturnum.

Ἐπιμηκύνω. produco.

Ἐπιμηλίς. ίδος. ἡ. ſpecies meſpili.

Ἐπιμηλοβότηρ. ηρος. ὁ. paſtor.

Ἐπιμήνιμα. ira.

Ἐπιμήνιος. ου. ὁ, ἡ. menſtruus. Vnde ἐπιμήνια. τὰ. ſacrificia menſtrua.

Ἐπίμηνοι. ſacrifici.

Ἐπιμηχανάομαι. fabricor, comminiſcor, molior, machinor.

Ἐπιμίγνυμαι, & ἐπιμίγνυμι. commercia ineo, & exerceo.

Ἐπιμίξ. mixtim.

Ἐπιμιξία. commercium, conſuetudo, uſus.

Ἐπιμίσθιος. ου. ὁ. meritorius.

Ἐπιμνάομαι. recordor. Datiuo.

Ἐπιμονή. ῆς. ἡ. perſeuerantia, inſiſtentia, aſsiduitas.

Ἐπίμονος. ου. ὁ. pertinax, conſtans.

Ἐπιμονωθείς. ὁ. deſtitutus.

Ἐπιμόνως. conſtanter.

Ἐπιμόριος. numerus abundans, ſuperpartiens.

Ἐπίμορτος. terra conſita.

Ἐπίμοχθος. ὁ. laborioſus.

Ἐπιμυθεύω. affabulor.

Ἐπιμύθιον. ου. τό. poſt fabula, quod fabulæ ad moralitatem adiungitur, affabulatio. Cælius libro 10. capite 7.

Ἐπιμύλη. ης. ἡ. &

Ἐπιμυλίς. ίδος. ἡ. os latum & rotũdum, quo genuum commiſſura obtegitur, patella.

Ἐπίμυξις. ιος. ἡ. ſuſpirium.

Ἐπιμυμῶ, reprehendo.

Ἐπιμύζω. μυκτηρίζω. ſubſanno.

Ἐπιμύω. claudo.

Ἐπιμωμητός. οῦ. ὁ. uituperabilis.

Ἐπινάσιος. inquilinus, hoſpes, profugus, aduena.

Ἐπίνειον. ου. τό. nauale, parua ſtatio.

Ἐπινέμησις. diſtributio.

Ἐπινέμομαι. depaſcor, abſumo, populor.

Ἐπινέμω. attondo & depaſco ſegetes in folio ſam materiem eluxurientes. Homer. Ili. σ. πάντας γὰρ ὅσα τε γαῖαν ἐπινέμεται ἢ ἕρπει.

Ἐπινεύω. μ. νεύσω. π. νευκα. innuo, annuo. Trãſlate pro promineo.

Ἐπινεφρίδιον. ου. τό. pinguedo, uel aliquid aliud citra renes.

Ἐπινέω. κλώθω, filo.

Ἐπινής. infirmus.

Ἐπινήφειν. ſobrium eſſe.

Ἐπινήχεσθαι. emergere, enatare, annatare, alluere.

Ἐπινίκιον. ου. τό. epinicium, celebritas. pro habita uictoria, epulum uictoriale, Bud. in Annot.

Ἐπινίκιος. ου. ὁ. uictorioſus.

Ἐπινίφω. ſuperniueo, niue opprimo.

Ἐπινοέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſtruo, cogito, animaduerto, imaginor, excogito. Accuſ.

Ἐπινόημα. ατος. τό. cogitatio, conſyderatio.

Ἐπινοητικός. conſultor.

Ἐπίνοια. ας. ἡ. opinio, conſilium, conſyderatio, excogitatio, mentis ſententia, machina, munimen, exercitium, inuentum, artificium.

Ἐπινομία ας. ἡ. paſcua, apud alios paſtura, commercium, paſcuarium. Bud. Com.
Ἐπινόμις. δος. ἡ. ſtrena.
Ἐπίνομος. heres.
Ἐπινοτίζω. irroro.
Ἐπινυκτίς. ίδος. ἡ. puſtula ſubliuida & ſanioſa, quæ nocte in ſuris, aut pedibus naſcitur Item commentarium nocturnum. Budæus in Annot.
Ἐπινυστάζω. μ. άξω. π. αχα. dormio, inclino.
Ἐπινῶς. ualdè.
Ἐπινώτιος. ſupinus.
Ἐπίξανθος. ὁ. fuluus.
Ἐπιξενόομαι. hoſpitaliter alloquor, hoſpitio coniungor, hoſpitaliter excipior. Budæus Commentarijs.
Ἐπιξενωθείς. θέντος. ὁ, ἡ. exceptus hoſpitio.
Ἐπιξέω. rado, ſcalpo. Accuſ.
Ἐπίξηνον. ου. τὸ. uel ἐπίξηνος. ὁ. trūcus in quo coqui ſecant carnes, Ariſtoph.
Ἐπιξηραντικός. ῆ. ὁ. deſiccans.
Ἐπίξυνος. ὁ. ἡ. communis.
Ἐπιξύω. ἐπιξέω.
Ἐπιόντες. irruentes. ἐς τὰ ἐπιόντα, in futurū.
Ἐπιόψομαι. deligo, circumſpicio.
Ἐπιορκέω. μ. ήσω. π. ηκα. peiero. ἐπὶ enim hic pro ψεῦς ponitur. Accuſ.
Ἐπιορκικός. ῆ. ὁ. periurus.
Ἐπιορκία. ας. ἡ. periurium.
Ἐπίορκος. ο. ὁ. ἐπιορκικός.
Ἐπιόρκως. p:riurè, præter iuramentum.
Ἐπιόσσομαι. aſpicio, alloquor, ſignifico.
Ἐπίουρος. ου. ὁ. cuſtos, clauus ligneus.
Ἐπιοῦσα. ης. ἡ. poſtera, ac proximè ſequens dies, craſtinus dies, uel nox.
Ἐπιούσιος. ου. ὁ. quotidianus, craſtinus.
Ἐπιπάγχυ. omnino, penitus.
Ἐπίπαγον. humor concretus.
Ἐπιπαιανίσαι. pæanis cantu decorare.
Ἐπιπαίζω. deludo.
Ἐπίπαισμα. offenſio, erratum.
Ἐπιπαλαμάομαι. aſtutè applaudo, doloſè ago
Ἐπίπαν. omnino, prorſus.
Ἐπίπαξ. breuiter. ſummatim.
Ἐπίπαππος. ου. ὁ. abauus.
Ἐπιπαρασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. paro. Acc.

Ἐπιπαραχωρέω. aceruo. Thucy. ἐπιπαραχωρέοντες τῆς ἄλλης πόλεως.
Ἐπιπαρορμῶντες. οἱ. exhortantes.
Ἐπιπάσσω. μ. άξω. π. αχα. ſpargo. Accuſ.
Ἐπίπαστος. ου. ὁ. inſperſus. Vnde condimenta, quæ aſperguntur cibis, ἐπίπαστα appellantur, & pharmaca quoq; eodem nomine, de quo ſcholiaſtes in Theocri. Idyl. ια. et Cæl. lib. 20. cap. 41. Apud Ariſtophanem ἐπίπαστα legitur, id eſt ἐπιπαττόμενα τοῖς ἄλλοις.
Ἐπιπάτωρ. ορος. ὁ. uitricus.
Ἐπίπεδαι. αἱ. planæ figuræ quæ longitudinem modò & latitudinem, nullam uerò profunditatem habent.
Ἐπίπεδος. ου. ὁ, ἡ. firmus, planus, latus.
Ἐπιπείθω. μ. είσω. π. εικα. perſuadeo. Accuſ.
Ἐπιπελανία. liba.
Ἐπιπέμπω remitto, relaxo.
Ἐπίπεμπτον, ἁπλοῦν, ſimplex.
Ἐπίπερκνος. color leporinus.
Ἐπιπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſileo, inſultum facio. Datiuo.
Ἐπίπηχυ. ſuperior pars cubiti.
Ἐπιπίνω. bibo. Accuſ.
Ἐπιπίπτω. irruo, ſuperuenio. Datiuo. Budæus Commentarijs.
Ἐπιπίσσειν. inſpergere, pro ἐπιπάσσειν.
Ἐπίπλα. τὰ. ſuppellectilia, aulea, res mobiles, utenſilia.
Ἐπίπλοον. ου. τὸ. ſupellex.
Ἐπίπλαστον. fucatum. ἐπίπλαστον δίκαιον, ius commentitium, quod figmentò, non re ipſa ſubſiſtit.
Ἐπιπλέκω. implico, permiſceo. Bud. Com.
Ἐπιπλέον, καὶ ἐπιπλεῖστον. magis, amplius.
Ἐπίπλευρα. τὰ. ſuperior pars laterum, locus ad mammillas ſub alis.
Ἐπιπλέω. ſupernauigo, inuado nauigando. Thucyd. ἐπέπλεον οἱ ἕτεροι ἀλλήλοις, Neutri in alteros nauigarunt.
Ἐπίπλεως plenus.
Ἐπίπληξις. εως. ἡ. increpatio.
Ἐπιπλήττω. μ. ήξω. π. ηχα. increpo, caſtigo, obiurgo. Accuſ. uel datiuo.
Ἐπιπλίγδην. ſtrictim.

Ἐπιπλοκάς.άδος.ἡ.amplexus.
Ἐπιπλοκή.connexio, implicatio, permixtio. Item affinitas.
Ἐπιπλώμενος.accedens, aduolutus.perfectus.
Ἐπίπλοον.ου.τό.omentum.
Ἐπίπλοος.ου.ὁ.adnauigatio.
Ἐπιπλεόμενος.ου.ὁ.ſuperueniens.
Ἐπιπλοός.ὁ.nauigans. (ro.
Ἐπιπνέω, & ἐπιπνείω.μ.νεύσω.π.νευκα.inſpi
Ἐπίπνοια.ας.ἡ.aſpiratio, inſpiratio.
Ἐπίρρους.οος.ὁ.affluus.
Ἐπιπόδα.retrorſum.
Ἐπιποδῶν.ſuperſiliens.
Ἐπιποδανῶν.decedens, deficiens.
Ἐπιποθία.ἡ.dilectio, deſiderium. Genit.
Ἐπιποθῶ.deſidero. Genit.
Ἐπιπολάζω μ.άσω.π.ακα.fluito, adnauigo, in ſuperficie ſum, ſupernato ut oleum Item manifeſtus, et in prōptu poſitus ſum, quod. Quintilian. etiam innato dixit more Graecorum, ex obſcuris emergo, & ex ignoto nobilis & illuſtris euado, increbreſco. Bud. Com.
Ἐπιπόλαιος.in ſuperficie ſitus, & homo ſimplex.
Ἐπιπολῆς.in ſuperficie, obiter.
Ἐπιπόλασις.ιος.ἡ.ſuperlitio.
Ἐπιπολασμός.ου.ὁ.laſciuia.
Ἐπιπολαστικόν.ῦ.quod redundandi facultatem habet, redundans.
Ἐπιπολή.ῆς.ἡ ſuperficies, aquæ ſummitas.
Ἐπιπολίδες.fibulæ mulieb res.
Ἐπιπολῆς, aduerbium in ſuperficie. ἐπιπολῆς ἄν, non intus latere, ſed per ſumma apparere, manifeſtum eſſe & conſpicuum. Budæus Com.
Ἐπιπολιαῖος.ου.ὁ.ſupernus, leuis, ſuperficialis non habens profundum, qui non intus latet, ſed per ſumma apparet.
Ἐπιπολιοῦνται.caneſcunt.
Ἐπίπονος.conſtanter manens.
Ἐπιπομπεύω triumpho.
Ἐπίπονος.ου.ὁ.laborioſus.
Ἐπιπόνως.cum dolore, laborioſè.
Ἐπιπονώτατα.laborioſiſſimè.
Ἐπιπορεύομαι.proficiſcor, accedo.

Ἐπιπόρπημα.pretioſa chlamydis fibula.
Ἐπιπορφυρίζων.οντος.ὁ.ad purpuram inclinans.
Ἐπίποσον.aliquantulum. (nans.
Ἐπιποτίζω.μ.ίσω.π.ικα.potum do.
Ἐπιπράσκω.addico.
Ἐπιπράττομαι.addo, inſuper facio.
Ἐπιπρέπει.decorem adiungit, conuenit.
Ἐπιπρεπεῖς.αἱ.ueſtes cuiuis ætati conuenientes.
Ἐπιπρεσβεύομαι.legationem mitto.
Ἐπιπρηνής.έος.ὁ.ἡ.cernuus, in præceps. in faciem.
Ἐπιπρίων.dentibus ſtridens.
Ἐπιπροϊέμεν.emittere.
Ἐπιπροτάσσω.propono, præmitto.
Ἐπίπροικος.ἡ.quæ dotem fert ad maritum. Cælius libro 15. capite 15.
Ἐπίπροιξ.quod doti additur.
Ἐπιπροίκιος.unà cum dote datus.
Ἐπιπροσθεῖν.ſubtexere, obtendere. ἐπιπροσθεῖν τὸ φῶς, officere luminibus, lumen adimere, uel obumbrare.
Ἐπίπροσθεν.antè, coràm.
Ἐπιπροσθοῦμαι.obſcuror, tenebris obducor.
Ἐπιπρόσθησις, obſcuratio, obumbratio, prætextus, ſimulatio.
Ἐπιπρόσω.procul.
Ἐπίπταμαι.μ πτήσομαι.π.πταμαι.ſuperuolo.
Ἐπιπτάζομαι.reuoco. detineo.
Ἐπιπτάω.μ.ήσω.π.ηκα.ſuperuolo, aduolo.
Ἐπίπτυγμα.τό.operculum, appendiculum.
Ἐπίπτυξις.ιος.ἡ.conſtructio.
Ἐπιπτύσσεσθαι.cooperire.
Ἐπιπτύσσω.applico.
Ἐπιπτυχή plicatio, commiſſura.
Ἐπιπωλεῖσθαι.accedere, circa aliquid uerſari.
Ἐπιπώρωσις.cæcitas, obſtinatio. (ri.
Ἐπίρρηγμα.deſiderium.
Ἐπιῤῥέκω.accelero.
Ἐπίκυρτος ου.ὁ.contractus, curuus.
Ἐπιῤῥαίνω.aſpergo, irroro.
Ἐπιῤῥακτός.ῦ.ὁ.penſilis, incumbens in hiatū.
Ἐπίῤῥαμμα ſubterueſtimentum.
Ἐπιῤῥαπίζειν τὸ πῦρ.obruere ignem.
Ἐπιῤῥάπτω.inſuo, & metaphoricè claudo, cōfero, ſero. Dionyſius libro iij. ἐπιῤῥάψας.

αὐτοῖς τὴν ἵππον. Dirigens equos in eos.

Ἐπιῤῥάσσω, actiue & paſsiue. illidor, impingor, incumbo, irruo. Budæus Com.

Ἐπιῤῥαψῳδέω. decanto. Philo, τὸ ἔπος αὐτῷ ἐπεῤῥαψῴδει, Verſum in ipſum canebat.

Ἐπιῤῥέζω. ſacrifico.

Ἐπιῤῥέων. dicitur fluuius, in quem riuus, uel alter fluuius influit, ut Rhodanus flumē, in quod lacus Lemanus influere dicitur, Cæſari de bel. Gal. 1.

Ἐπιῤῥεπὲς. τὸ. inclinatio, propenſio.

Ἐπιῤῥεπής. ἐος. ὁ, ἡ. propenſus, inclinatus.

Ἐπίῤῥησις, uituperium, ψόγος.

Ἐπιῤῥέω. μ. ῥεύσω. π. ῥευκα. affluo, ἐπιῤῥέον etiam dicitur id quo humor infunditur & manat. Bud. Com.

Ἐπιῤῥήγνυμι. uiolenter inuado, inſilio.

Ἐπιῤῥήδην. manifeſte.

Ἐπίῤῥημα. ατος. τὸ. aduerbium, πρόσρημα.

Ἐπιῤῥηματικὸς. ῦ. ὁ. aduerbialis.

Ἐπιῤῥηθέμενα. τὰ σκιῤῥώματα, prominētes duritiæ, Ruellio interprete.

Ἐπίῤῥησις. ιος. ἡ. nefandum myſterium, accuſatio, uituperium.

Ἐπίῤῥητος. ου. ὁ, ἡ. indignus, abiectus, turpis, uituperabilis, infamis.

Ἐπιῤῥίζιον. ου. radix parua quæ agnaſcitur.

Ἐπιῤῥίπτω. iniicio.

Ἐπιῤῥοὴ. ῆς. ἡ. influxus, inundatio.

Ἐπιῤῥοθεῖν. applaudere, perſtrepere, irritare

Ἐπιῤῥόθητος. uituperandus.

Ἐπίῤῥοθος. adiutor.

Ἐπιῤῥοία. ας. ἡ. effluentia.

Ἐπιῤῥοίζειν. urgere, hortari.

Ἐπιῤῥοφάω, &

Ἐπιῤῥοφέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſorbeo.

Ἐπιῤῥυγχίδια. τὰ. quæ uncis ſunt unguibus.

Ἐπιῤῥυθμίζω. formo, diſpono.

Ἐπιῤῥύζειν. immittere & incitare canes.

Ἐπίῤῥυσις. acceſſio. cum aliquid ſenſim augetur.

Ἐπίῤῥυτος. ὁ, ἡ. irrigatus, irriguus, aduentitius. Dicitur & is qui influit humor & infunditur, Platoni in Tim. Bud. Com.

Ἐπιῤῥύω. inſtillo.

Ἐπιῤῥῶ. firmo. Plutarchus ἐπιῤῥώσας ἐς τὸν (πόλεμον.

Ἐπιῤῥώομαι. inualeo. Alicar. ἐπεῤῥώθησαν βοῇ μεγάλῃ, Infremuerunt uoce magna.

Ἐπιῤῥώννυμι. confirmo.

Ἐπίῤῥωσις. confortatio.

Ἐπιῤῥωσθέντες. οἱ. aucti animo.

Ἐπίσαγμα. ατος. τὸ. ἐπισασσόμενον τοῖς ὄνοις ἐκ διαφόρων συῤῥαμάτων, centones qui ſupponuntur clitellis, & ipſæ clitellæ, oneris aſſartura, ſarcina quæ præter legitimum onus imponitur. Bud. Com.

Ἐπίσακτον. alienum.

Ἐπισαλεύει. agitatur.

Ἐπισάλος. inſtabilis.

Ἐπίσας æqualiter.

Ἐπισάττω. inſterno, clitellas impono iumentis, & onera ſuperpono, Xenoph. Accipitur etiam pro conſtipo, & inculco, conculcoq́, quia onera clitellis inculcantur. Ariſtot. Probl. καὶ ἀποτειμὸν ἐπισάξῃ καὶ καταπατήσῃ τὴν γῆν. Budæus Com.

Ἐπισαχθὴς. debitor.

Ἐπίσειον, uel ἐπίσιον. ου. τὸ. pubes, membrum genitale.

Ἐπισείρω. traho.

Ἐπισείω. μ. είσω. π. εικα. tēdo, quatio, obumbro, minor. Ioſep. lib. 9. αὐτοῖς ἐπισεῖσαι κίνδυνον.

Ἐπισέληνα. τὰ. placentæ lunatæ.

Ἐπισεσυρμένος. laſciuus.

Ἐπισεύομαι. ſequor, aggredior, cum feſtinatione irruo.

Ἐπίσηγμα. iritatio & immiſſio canum.

Ἐπισημαίνομαι. acclamo populariter, & applaudo, Iſocrat. in Panath. Et Aeſchin. ὁρῶν ἐπισημαινόμενον τὸν δῆμον, populū admurmurantem, & probantem. Itē ſubſcribo, approbo, obſigno, ἐπισφραγίζομαι. Demoſth. ἐν οἷς δὲ τὰς εὐθύνας ἐπισημαίνονται. Significat etiam inſignire & honeſtare aliquo decore, ut imperator donans milites decore militiæ, Polybius. Ponitur & pro quancunq; ſignificationem dare, Ariſtot. Polit. 5. Bud. Com.

Ἐπισημαίνω. μ. ανῶ. annoto, indiciū uel indicationē facio. Ariſt. de Ge. ani. 1. τὰ κατὰ μήνια ἐπισημαίνει. Vnde et pro portēdo ponitur

ponitur cum datiuo, Plut. in Demet. Item proſpecto & pertineo. Gregor. εἰς ἕω ϲιν. ἰδὼν τῷ κοινῷ τὴν ἐπισημαίνων. Et Ariſtot. Probl. τὸ δ' ἐπισημαίνειν δεῖ μεταβολὴν τοῦ ἀέρος ποιεῖν. Bud. ibidem.

Ἐπισημασία. ας. ἡ. *geſtuum ſignificatio, deſignatio, ſignificatio mẽtis, & id quod uultu præfertur. Cic. ad Attic. 13. Tu ſi quid pragmaticon habes ſcribes: ſin minus, populi* ἐπισημασίαν *& mimorũ dicta perſcribito. Dioſcorid.* πρὸ τῆς ἐπισημασίας, *ante aduentantem febrem, uel nondum appetente febre. Budæus ibidem.*

Ἐπίσημον. ου. τὸ. *umbilicus clypei, nota, ſignũ, macula.*

Ἐπίσημος. ου. ὁ. *inſignis, inſignitus, ſignatus.*

Ἐπίσης. *æqualiter.*

Ἐπίσθιον. *munimentum colli.*

Ἐπισινής. *noxium,* βλαβερόν.

Ἐπισίζειν, &

Ἐπισείειν. *clamore quopiam canes adhortari, & in feras admittere.*

Ἐπίσιον. τὸ. *aqualiculus, muliebre pudẽdũ. Cælius libro 7. capite 1.*

Ἐπίσισον. τὸ. *canum in uenatione incitamentum.*

Ἐπισίτια. τὰ. *quod pro cibo datur,* σιτίον, *ſumptus in uictum, ad cibum neceſſaria, commeatus.*

Ἐπισιτιάζω. *uiaticor, uiaticum ſumo.*

Ἐπισιτίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. *frumentor, cibum paro, alor, paſcor, comedo. Depon. abſol.*

Ἐπισίτιος. ου. ὁ. *alicui cohabitans uictus tantum gratia, paraſitus. Cæl. libro 7. cap. 1.*

Ἐπισιτισμός. οῦ. ὁ. *cibarium, frumentatio, cõmeatus.*

Ἐπίσιτος. ου. ὁ. *commeatum & cibum quæris.*

Ἐπισίφνιον. *turpe.*

Ἐπισκαλμίς. ίδος. ἡ. *tabella ſub ſcalmo.*

Ἐπισκέπτομαι. μ. έψομαι. π. εμμαι. *uiſito, inuiſo, conſydero. Depon. accuſ.*

Ἐπισκέπτω. *conſydero, aſpicio.*

Ἐπισκευάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. *paro,* συγκροτίζω, ἐπιφορτίζω. *Depon. accuſ.*

Ἐπισκευάζω. μ. άσω. π. ακα. *reconcinno, ſarcio quod fractum eſt. Lucian.* καὶ δίκην δώσουσιν, ἐπειδὰν ἐν κεραυνὸν ἐπισκευάσω. *Item ſarcio ædificium dirutum, & inſtauro. Iſocra. in Paneg.* ἐκ ἀπορῶντες ὅθεν ἐπισκευάσουσιν. *Aliquando onus impono,* ἐπιφορτίζω, καὶ ἐπιτίθημι, *ut* ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς, *Thucyd. inſterno, clitellas impono iumentis, onera ſuperpono, Ariſto. Oeco. 1. & Xenoph.* ἑλλην. ϛ. *Budæus Commentarijs.*

Ἐπισκευαστός. *inſtauratitius, rediuiuus, ut* ἀθανασία ἐπισκευαστὴ *apud Platon. de quo Budæus Commentarijs.*

Ἐπισκευή. *apparatus, inſtructio, refectio, reſtauratio. Vnde* ἐκδιδόναι τὰς ἐπισκευὰς, *&* κατασκευὰς, *locare ſarta tecta tuẽda.*

Ἐπίσκεψις. εως. ἡ. *uiſitatio, conſyderatio.*

Ἐπισκήνιον. ου. τὸ. *ſuperior ſcenæ pars.*

Ἐπίσκηνος. ου. ὁ. *ſubtentorius, contubernalis.*

Ἐπισκήπτομαι. *impero, committo. Item accuſo, inſimulo. Vnde* ἐπισκήπτεσθαι ταῖς μαρτυρίαις, *eſt teſtimonia falſi accuſare, Demoſt.* κατὰ νεέργου, *&* πρὸς ἄφοβ. Ἐπισκήπτεσθαι *uero* τοῖς μάρτυσι, *apud eundem* πρὸς φορμ. *eſt hominum teſtimonijs niti, ſicut Cicero pro Cluen. Niti & magnopere cõfidere uidetur inuidia inueterata iudicij Iuniani. Eſt etiam* ἐπισκήπτεσθαι *non modò falſi accuſare, ſed etiam iniuriarum iudicium intendere in aliquem; ob uulnera, aut uerbera conſulto, non impetu illata, Lyſ. Bud. Com.*

Ἐπισκήπτω. μ. ήψω. π. ηφα. *iubeo, ſtatuo, impero, obteſtor & mando: uſuſq; huius uerbi extremis mandatis accommodatus eſt hominum morientium, precibus quippiam ab amicis & à neceſſarijs & hæredibus contendentium, quaſiq; fidei committentium. Demoſth.* κατὰ ἀφόβου. καὶ ἐπισκήπτων μισθῶσαί τε τὸν οἶκον. *Lyſ.* ἀποθνήσκοντες γὰρ ἡμῖν ἐπέσκηψαν. *Interdum pro obſecrare ponitur. Demoſth.* κατὰ κτησιφ. ἐπισκήπτοντας μηδενὶ τρόπῳ τὸν ἐπάδον ἀντίκειον στεφανοῦν. *Interdum pro* ἐπισκήπτεσθαι. *Plato in Theæt.* πάντως γὰρ οὐδεὶς ἐπισκήψει αὐτῷ, *Nemo refellet eius teſtimo-*

nium. Interdum pro affingere, Chryſoſt. περὶ ἱερωσύν. Bud. ibidem.

Ἐπίσκηψις, εως, ἡ. Item elogium morientis. Greg. de Baſi. καὶ βελτίους ποιήσας τοὺς ἐπισκήψει. Bud. ibidem.

Ἐπίσκια, τά. loca umbroſa, in quibus æſtate latitant feræ.

Ἐπισκιάζω, μ. άσω. π. ακα. obumbro, offundo tenebras. Datiuo.

Ἐπισκιασμός. obumbratio, ἐπικάλυμμα.

Ἐπίσκιος, ὁ. umbroſus, umbratilis.

Ἐπισκιρτάω. inſultor, immoderatè lætor.

Ἐπίσκληρος. durus.

Ἐπισκοσμέω. exorno.

Ἐπισκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ἐπισκοποῦμαι. conſydero, uiſo ægrotum. Luci. ἐπισκόπει δέ με καὶ ἐθεράπευεν. Item recenſeo, ἐφορῶ, recognoſco, inſpicio, uiſito. Xenoph. τοὺς δὲ πρόσω ἀποικοῦντας πινὰς πέμπειν ἐπισκοπεῖν. Liu. Placuit mitti legatos in Hiſpaniam ad res ſociorum inſpiciendas. Bud. Com.

Ἐπισκοπεῖον. ſtatio epiſcopi & tabernaculũ, ut prætorium, & quæſtorium.

Ἐπισκοπή, ῆς, ἡ. uiſitatio, epiſcopatus.

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ. obſeruator, ſpeculator, explorator, cuſtos, cuius eſt inſpectio in præſidijs Chriſti. Item magiſtratus nomen apud Athenienſ. quos & ἁρμοστὰς uocãt. Cælius libro 10. cap 3.

Ἐπισκοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. adumbro, obtenebro. Datiuo.

Ἐπισκύζομαι. iraſcor.

Ἐπισκυθίζειν. uinum merum bibere, intemperãtius bibere. Ἐπισκύθισον, id eſt age Scytham. Sic dicebant, cum uolebant aliquẽ prolixius bibere.

Ἐπισκυθρωπάζω. frontem contraho.

Ἐπισκύνιον, ου, τό, pellis ſupercilij quæ flectitur. (utebantur.

Ἐπίσκυρος, ου, ὁ. ludi nomen, in quo ſphæra

Ἐπίσκυνοι. naues actuariæ.

Ἐπισκώπτω. irrideo, texto, carpo.

Ἐπισμήχω. intereo, abſtergo.

Ἐπισοβεῖν. incedere.

Ἐπισος, ου, ὁ. æqualis.

Ἐπισπάζομαι. amplector.

Ἐπισπαίρω. ſubſulto ueluti ab animi deliquio palpitabundus.

Ἐπισπαστῆρες, οἱ. cardines oſtiorum.

Ἐπισπαστός, οῦ, ὁ. accerſitus, αὐθαίρετος. Odyſ. ſexto.

Ἐπισπαστρὸς. laqueus.

Ἐπισπάομαι, &

Ἐπισπάω. μ. άσω. π. ακα. attraho, cogo, aſciſco, colligo, congrego, contraho. Budæus Com. Accuſ.

Ἐπισπείρω. ſuperſemino.

Ἐπισπερχής, έος, ὁ, ἡ. feſtinus, ſedulus.

Ἐπισπέρχω. perſeuero, excito, incito. Thucyd. lib. 9. ὁ δὲ τοὺς ἄλλους τοιαῦτα ἐπέσπερχε, Talibus uerbis alios inſtigans.

Ἐπισπερχῶς. urgenter, aſsiduè.

Ἐπισπεύδω. feſtino, maturo.

Ἐπισπέω. inſequor.

Ἐπίσπομαι. ſequor.

Ἐπίσπορα. olera. Bud. Com.

Ἐπισπορία, ας, ἡ. cum in idem ſemen alterũ ſemen inijcitur, ſementis poſtera. Cælius libro 16. capite 29.

Ἐπισπουδάζω. feſtino.

Ἐπιστόμενος. perſuaſus.

Ἐπισσεύω. irruo, incito.

Ἐπισσύτος. impetuoſus.

Ἐπίσσωτρον, τό. rotæ circunferentia.

Ἐπισταγμός, οῦ. inſtillatio.

Ἐπισταδόν, conſtanter, peritè.

Ἐπιστάζω. μ. άξω. π. αχα. inſtillo. Accuſ.

Ἐπισταθμεύω. ſtabulor, diuerſor, ſtatiua habeo. (cipio.

Ἐπισταθμεύομαι. iudico, ſuſpicor, domum re

Ἐπισταθμία, ας, ἡ. diuerſorium, & munus τοῦ ἐπιστάθμου.

Ἐπίσταθμος, ου, ὁ. ponderator, rectorum & ſtatiuorum præfectus, deſignator hoſpitiorũ qui eſt ab hoſpitijs principis.

Ἐπίσταλμα, ατος, τό. mandatum quod fit per epiſtolam, uulgò commiſsio dicitur.

Ἐπίσταμαι. ſcio, ſcientiam trado, poſſum, arbitror, reſciſco, perdiſco. Depon.

Ἐπισταμένως. ſcitè, doctè, pulchrè.

Ἐπιστάντες, οἱ. imminentes.

Ἐπιστασία. ας. ἡ. & ἐπίσχεσις, ab ἐφίστημι. cura inſpectio, curatio, adminiſtratio principatus, moderatio, animaduerſio, meditatio. Bud. Com.

Ἐπιστατεύω. μ. εύσω. π. ευκα, &

Ἐπιστατέω. μ. ήσω. π. ηκα. præſum, magiſtratum gero, inſtruo, rego, moderor. Neutr. datiuo.

Ἐπιστατήρ. roſtrum nauis.

Ἐπιστάτης. ου. ὁ. præfectus, præceptor, præſes, brabeuta, rector, ἔφορος, præpoſitus.

Ἐπίστατο. ſciebat.

Ἐπιστείβω. inambulo.

Ἐπιστέλλω. μ. στελῶ. π. σταλκα. ſignifico, mando, iubeo, præcipio. Dicitur etiam abſolutè promitto epiſtolam.

Ἐπιστενάζω. μ. άξω. π. ακα. gemo. Neutrum.

Ἐπιστεφής. έος. ὁ, ἡ. coronatus.

Ἐπιστέφω. μ. ψω. π. φα. corono.

Ἐπίστῃ, pro ἐπίστασαι. ſcis. Bud. Com.

Ἐπιστήγματα. adhortationes.

Ἐπιστήματα. τὰ. colūnæ quæ erigi defunctis ſolebant, ſtatuæ ſepulchrales.

Ἐπιστήμη. ης. ἡ. ſcientia.

Ἐπίστημι. immineo, perficio, inſideo, appropinquo, inſto.

Ἐπιστημοσύνη. ἡ. peritia, ſcientia.

Ἐπιστημονικός. ἡ. ὁ. &

Ἐπίστημος, &

Ἐπιστήμων. ονος. ὁ, ἡ. ſciens, peritus.

Ἐπιστῆναι. ſcire.

Ἐπιστηρίζω. μ. ίξω. π. ιχα. confirmo, corroboro

Ἐπιστητόν. οῦ. τό. quod ſcitur.

Ἐπίστιον. ου. τό. Ionice pro ἐφέστιον. ἐποίκιον, οἰκεῖον. Refertur etiam ad bellum, & ſignificat ϛρατιωτικὸν κατάλυμα, militare domicilium familiam equitum, Herodoto.

Ἐπίστιος. domeſticus, hoſpitalis. ἐπίστιος ſiue, apud Herodo quaſi familiaritatis præſes.

Ἐπιστοβεῖν. calumniari.

Ἐπιστοιβάζω. infero, cumulo.

Ἐπιστολάδην. ornatè, ordinatè.

Ἐπιστολεύς. έως. ὁ. tabellarius. præfectus claſſis.

Ἐπιστολή. ῆς. ἡ. epiſtola, iuſſum, mandatum.

Ἐπιστόλιον. ου. τό. parua epiſtola.

Ἐπιστομίζω. μ. ίσω. π. ικα. contineo ſuffræno, os impedio uel obturo, reprimo ueto, facio dare, ſilentium impono, ad infantiam redigo. Accuſ.

Ἐπιστόμιον. æramentum quo ora ſalientium obturantur & laxantur, cum opus eſt: & quando manu ducitur, uertibulum illud pertuſum, quod admittit uel arcet aquam prout hoc aut illo modo uerſatur. Dicitur enim quaſi oris obturaculū. Hoc ad hauriendum ad quotidianum uſum uinum in hypogæis utimur, fontem appellātes. Cælius lib. 16. cap. 46. & Bud in Annot.

Ἐπιστοναχίζω. ſuſpiro.

Ἐπιστραβεύς. uehiculi genus.

Ἐπιστρατεύω. in expeditionem eo, exercitum duco. Actiu. accuſ.

Ἐπιστρεπτικός. ἡ. ὁ. elegans.

Ἐπιστρέφεια. ſagacitas, induſtria, ſolertia.

Ἐπιστρεφέστερος. ου. ὁ. peruerſior.

Ἐπιστρεφέως. accuratè, fraudulenter, Herodoto.

Ἐπιστρεφής. induſtrius.

Ἐπιστρέφομαι. μ. ψομαι. π. αμμαι. curā facio, curam gero, ſolers ſum. Depon. genit.

Ἐπιστρέφω. μ. ψω. π. αφα. conuerto, attentum reddo, reſpicio, inuado. Accuſ.

Ἐπιστρόγγυλος. ου. ὁ. rotundus.

Ἐπιστροφάδην. conuerſim, nunc in unam partem, nunc in aliam.

Ἐπιστροφεύς. έως. ὁ. uertebera quæ unà cū collo circumagitur, prima ſcilicet, quā Hippocrates dentem uocat.

Ἐπιστροφή. ῆς. ἡ. cura, conſyderatio, aduertentia, conuerſio, coercitio, turbatio, uortex.

Ἐπίστροφος. ου. ὁ. conuerſatiuus.

Ἐπιστρωφῶσι. ſuperueniunt.

Ἐπιστύλιον. ου. τό. epiſtylium, trabs quæ ſuper columnas ponitur.

Ἐπίσω. ſcias.

Ἐπιστώθη. perſuaſus eſt, certus factus eſt.

Ἐπισυμπίζω. congrego, cogo.

Ἐπισύμπηψις. ιος. ἡ. ſuperfixatio.

Ἐπισυμβαῖνον. τό. quod contigit.

Ἐπισυμβαίνω. accedo.

Ἐπισυνάγω.cogo,congrego.
Ἐπισυναγωγὴ.ῆς.ἡ.aggregatio,συμφωνία apud Apoſtolum.
Ἐπισυνάπτω.μ.ψω.π.αφα.coapto,coniũgo.
Ἐπισυνδίδωμι.μ.δώσω.π.ωκα.ſimul creſco.
Ἐπισυνρέοντες.confluentes.
Ἐπισυνιέναι.conuenire.
Ἐπισυνιόντες.οἱ.ſuperuenientes.
Ἐπισυνίστασθαι.coire.
Ἐπισυνίσταμαι.conſpiro,coniuro,decurio,cõſcribo.
Ἐπισυνίστημι.congrego.
Ἐπισυνιστὰς.αὐτοῖς.ὁ. qui inſurrexit contra aliquem.
Ἐπισυντάξας.ὁ.connectens.
Ἐπισυνεύω.clamo,more gruum uocifero.
Ἐπίσυρμα.ατος.τὸ.ueſtigium totius corporis tractim ſeſe agentis,hoc eſt reptantis.
Ἐπισύρομαι.τὸ ἐφέλκομαι καὶ ἐπισπῶμαι,προσκυλινδοῦμαι,perlicio,aſciſco.Budæus Cõmentarijs.
Ἐπισυρρέοντες.οἱ.retrogradientes.
Ἐπισύρω.μ.υρῶ.π.υρκα.attraho,ſurſum traho,tractim duco,ſtrictim traho.Hippoc. de equo morbo laborante, καὶ πελματῶν ἐπισύρει τὸν ὄνυχα.id eſt, ingreditur ungula non ſublata. Item ſubſanno,rideo. Apud oratores aliter uſurpatur. Vnde apud Demoſt.& Lyſ.ἐπισύροντες τὰ πράγματα dicuntur ambage uerborũ,qua de re agitur implicantes,quaſiq; rem in longum tractim ducentes,cardinem cauſæ non attingentes,iudicum mentes aliò atque aliò trahentes multa commemorando ad rem nihil pertinentia.Ἐπισεσυρμένον,etiam dicitur malè coagmentum,diſſolutum,laxum & incompactile,& uelut hiulcum.Vnde Lucian.γράμματα ἐπισεσυρμένα uocat literas hiulcas,tractim ductas ab homine celeriter ſcribente. Et ἐπισεσυρμένως τι ποιῶν,ἀντὶ τοῦ μὴ ἀκριβῶς quaſi tractim & languide.Significat etiã diſſolutè,inconditè,incompoſite,remiſſe,ſenſim.Bud.Com.
Ἐπισύστασις.εως.ἡ.incurſus,inſtantia,arcana pactio,& factioſa factio.

Ἐπισφαλὴς.έος.ὁ,ἡ,periculoſus,inſtabilis.
Ἐπισφάλλω.decipio.Accuſ.
Ἐπισφαλῶς.cum periculo,periculoſe.
Ἐπίσφατος.culpandus,abiectus.
Ἐπισφάζω.μ.άξω.π.αχα.immolo,interficio. Actiu.accuſ.
Ἐπισφελίτης.ου.ὁ.remex.
Ἐπισφίγγω.inſuper perſtringo.
Ἐπισφηλὴς.pro ἐπισφαλής.
Ἐπισφοραί.munera.
Ἐπισφραγίζω.μ.ίσω.π.ικα.inſignio,ſigillo,βεβαιόω.Actiu.accuſ.
Ἐπισφραγιστὴς.obſignator,qui ſigillum literis addit.
Ἐπισφύριος.ocreatus.
Ἐπισφύριον.ου.τὸ.fibula ocrearum.
Ἐπισχεδόν.propè.
Ἐπισχερὼ,poët.deinceps,ordine.
Ἐπισχεσις.εως.ἡ.occaſio,mora,prætextus.
Ἐπίσχεσις.εως.ἡ.uetatio,prohibitio,ſegnities,retrectatio,repreſſio.
Ἐπισχέω.μ.ίσω.π.ηκα. contineo, compeſco. Accuſ.
Ἐπισχηματίζω.effingo,compono.
Ἐπισκιάζω.obumbro.
Ἐπισχίδες.cuneoli ferrei.
Ἐπισχίδιον.ου.τὸ.cuneus.
Ἐπισχυρίζομαι. adnitor.
Ἐπισχυρίζω.μ.ίσω.π.ικα.fortifico. Accuſ.
Ἐπίσχυρος.adiutor.
Ἐπισχύω.μ.ύσω.π.υκα.inualeſco.
Ἐπίσχω,pro ἐπέχω.μ.ίσω.π.ηκα. detineo, retineo,compeſco,inhibeo. Accuſ.
Ἐπισχὼν.ὁ.immoratus,expectans, abſtinens
Ἐπισωματότερον. corpulentius, craſſius.
Ἐπισωρεύω.μ.εύσω.π.ευκα.cumulo. Accuſ.
Ἐπίσωτρον.ου.τὸ.ferrum cingens rotas.Cal. lib.ις.capite 10.
Ἐπισωφροσύνη.temperantia,prudentia.
Ἐπιταγὴ.ῆς.ἡ.imperium,iuſſum.
Ἐπίταγμα.ατος.τὸ.ſubſidiaria cohors. Eſt etiam iuſſum,imperium.
Ἐπιταγματικὸς.ὁ.appoſitiuus.
Ἐπίταδε.quæ citra continentur. & opponitur ἐπέκεινα.Ariſtot.de ſenſu,ἐν τῷ ἐπέκεινα,ἐν τῷ ἐπίταδε.

Ἐπιτά-

Ἐπιτάδιος. amator.
Ἐπιταθμεύω τὰ ὦτα. infarcio aureis.
Ἐπιτακτήρ, ῆρος. ὁ. præſes.
Ἐπιτακτικῶς. imperioſe.
Ἐπίτακτοι. triarij & ſubſidiarij milites.
Ἐπιταλαιπωρέω. μ. ήσω. π. κκα. laboro, ſum miſer. Neutr.
Ἐπίταλον. diuturnum.
Ἐπιτάξ. breuiter.
Ἐπίταξις. ιος. ἡ. iuſſum, imperiũ, præſcriptũ.
Ἐπιταράττομαι. perturbor.
Ἐπιταράττω. confundo, interturbo.
Ἐπιταρίς. ίδος. ἡ. nauis actuaria.
Ἐπιτάῤῥοθος. ου. ὁ. adiutor, robuſtus, cõmilito.
Ἐπίταρχον. ἐπιτάφιον, ἐντάφιον.
Ἐπίτασις. ιος. ἡ. intentio, uehementia, exaggeratio, proceſſusq́ turbarum, & totius erroris (ut ita dixerim) modus.
Ἐπιτατικός. ῦ. ὁ intentiuus.
Ἐπιτάττομαι. ſubditus ſum alicuius ditioni et poteſtati, & οἱ ἐπιτεταγμένοι, triarij.
Ἐπιταττόμενος. ſubditus, cui imperia accipere neceſſe eſt.
Ἐπιτάττω. μ. άξω. π. αχα. appono. Item iubeo, pro poteſtate iubeo, ſtatuo, impono, cogo. Ariſtot. Pol. 4. Bud. Com.
Ἐπίταυρον. robuſtum.
Ἐπιτάφιος. ου. ὁ. feralis, ſepulchralis. ἐπιτάφιος λόγος, qui habetur in ſepultura alicuius.
Ἐπιταχυνόμενος πνεύματι. urgens uentum.
Ἐπιταχύνω. accelero, maturo.
Ἐπιτείνω. μ. τενῶ. π. ακα. intendo, id eſt augeo. Actiu. accuſ.
Ἐπιτειχίζομαι. interdum actiuè ſignificat id, quod ἐπιτειχίζω, interdum paſsiuè accipitur, Thucyd. Vnde ἐπιτετειχισμένον, quod contra alios munitum eſt. Bud. Com.
Ἐπιτειχίζω. μ. ίσω. π. ικα. murum addo, oppono, & obijcio tãquam murũ quendã, muro cingo, obſtruo, interſepio & concludo.
Ἐπιτείχισμα. ατος. τό. & ἐπιτειχισμός, & ἐπιτείχισις. propugnaculum, munitio, caſtellum, & opus ad oppugnationem factum.
Ἐπιτέλεσις. augmentum.
Ἐπιτελέω. μ. έσω. π. εκα. perficio, ſoluo, obeo, perfungor. Xenophon, καὶ ὅπως ἐκ τῶν τὰ νόμιμα ἐπιτελέντων. Lucianus ἆθλόν τινα τοῖον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν. Item edo, exhibeo, Iuliano ὑπὲρ ἀρχ. Itẽ perago, celebro, ut ἑορτὴ ἐπιτελεῖται τῷ θεῷ.
Ἐπιτελεῖν τὰς εὐχὰς, eſt uoti damnare, preces ratas facere: quod etiam ἐπιτελεῖς ποιεῖν dicitur. Thucyd. δὴ ἂν ἐλπὶς μικρὰ ἐπιτελὴς γίγνεσθαι Budæus Commentarijs.
Ἐπιτελείωμα. uictima poſtrema, qua priores omnes ratæ fiant.
Ἐπιτελής. ἐος. auctus, perfectus. Herod. γ. ἐ δὲ ἤρεσκε ἐπιτελέα ταῦτα γενέσθαι. Et ἐπιτελείσας ἑκατόμβας, Iliad. α. Vnde ἐπιτελής. ἡ. matura uiro. Et ἐπιτελεῖς ἐννοίαι apud Polyb. pro inuentis & excogitatis, quæ irrita non euadunt. Bud. Com.
Ἐπιτέλλω. μ. τελῶ. π. αλκα. orior, iubeo, committo.
Ἐπιτέμνω. abbreuio. quære τέμνω. Accuſ.
Ἐπίτεξ. ἡ. mulier uicina partui, parturiens.
Ἐπιτερπής. ἐος. ὁ, ἡ. uoluptarius, uoluptatibus deditus.
Ἐπιτέρψις. oblectio.
Ἐπιτερπῶς. alacriter.
Ἐπιτεταγμένοι. οἱ. triarij, ſubſidiarij, Plutarchus. Budæus Commentarijs.
Ἐπίτευγμα. ατος. τό. lucrum quod accedit.
Ἐπιτεχνάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. machinor.
Ἐπιτέχνησις. ιος. ἡ. adinuentio.
Ἐπιτήδεια. τὰ. res uictui neceſſariæ.
Ἐπιτήδειος. ου. ὁ. ἡ. idoneus, ſocius, neceſſarius, commodus, amicus, expediens, utilis.
Ἐπιτηδειότης. ητος. ἡ. aptitudo.
Ἐπιτηδείως. neceſſariò.
Ἐπιτηδὲς. ſtudioſe, uolenter, data opera, ex compoſito. Item commode, apte. Homer. Iliad. α. ἐς δ᾽ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, Apte legamus remiges, id eſt aptos & idoneos, aduerb. pro nomine.
Ἐπιτήδευμα. ατος. τό. ſtudium, exercitium, mores, inſtitutum uitæ, officium, uiuendi ratio. Item inſtitutum, id eſt ius non ſcriptum, quod tamen certum eſt, & magnum authorem habet.
Ἐπιτηδεύματα. τὰ. officia.
Ἐπιτήδευσις. ιος. ἡ. ἐπιτήδευμα.

Ἐπιτηδευτὴ πρόφασις. excuſatio affectata, ac data opera quæſita.

Ἐπιτηδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. exerceo, do operam, inſtituo, ſector, ſtudeo, comminiſcor, ſtudioſe curo, affecto. Accuſ.

Ἐπιτήδειος. ἐος. ὁ, ἡ. aptus.

Ἐπιτήθη. ης. ἡ. patris aut matris auia, ſiue matertera.

Ἐπιτηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. obſeruo, molior.

Ἐπιτίθεμαι. μ. ήσομαι. π. ειμαι. immineo, inſidior, ἐπιχειρῶ, ἐπιβουλεύω. Diodor. ὅπως ἀπαρχομένοις τοῖς μακεδόσιν ἐπίθηται.

Item molior res nouas, & conſpiro, affecto, ut τυραννίδι ἐπιτίθεσθαι, tyrannidem affectare, rerum ſummæ imminere, Ariſtoteles. Item toto pectore incumbo, ſummo ſtudio intentus ſum deditusque. Syne. ἐπιτιθέμενος ταῖς θεαματικαῖς φιλοσοφίαις, Addictus ſpectaculis. Et incumbo, id eſt inſto, aduento. Gaza ex Cicer. ἐπιτιθεμένου γήρως. Item irruo, ἐμπίπτω, Iſocrates.

Accipitur etiam pro mandare & iniungere prouinciam. Athen. ὃς καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ὤκνησεν ἐπιθέσθαι τοῖς οἰκείοις ἐπιγράψαι αὐτοῦ τῷ μνήματι τάδ. Bud. Com.

Ἐπιτίθημι. μ. ήσω. π. εικα. impono. Sed uarius uſus eſt huius uerbi, ut ἐπιτίθημι τὴν ἐπιστολήν τινι, Do epiſtolam amico reddendam. Et ἐπιτίθημι τὸ τέλος, finem impono. Interdum addo, ἐπιβάλλω. Alicarn. ἐπιτιθέασι τοῖς τὴν σύγκλησιν.

Interdum irrogo, impingo, ut ἐπιτίθημί σοι τὴν δίκην, τίμημα, τιμωρίαν.

Interdum obligo, κατασημαίνομαι, ut ἐπιτίθημι σφραγῖδα τῇ θύρᾳ. Et ἐπιτίθημι τὴν θύραν, ianuam obdo, ἀπαράττω, quaſi allido. Budæus ibidem.

Ἐπιτίτθιος. ου. ὁ. infans adhuc lactens.

Ἐπιτιμᾶσθαι, eſt τὴν τιμὴν τῶν ὠνίων ἐπιτείνειν, ut ἐπιτιμᾶσθαι et ὑπερτιμᾶσθαι, id eſt pretium alicuius rei augere, Demoſthenes, πρὸς φορμ. Item ſecundo loco cenſum agere uel æſtimare. Budæus Comment.

Ἐπιτιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. idem quod ἐπιτιμᾶσθαι. Aliquando increpo, obiurgo, inculpo, tam de hominibus quàm de rebus dictum, cum datiuo & accuſatiuo, Ariſtoteles, & Iſocrates. Budæus ibidem.

Ε Π.

Ἐπιτιμὴ, pro ἐπιτομή.

Ἐπιτίμημα. τό. inclamatio. ἐπιτιμήματα, exiſtimationes.

Ἐπιτίμησις. εως. ἡ. increpatio. Et ἐπιτιμήσεις, τὰ ἐπιτιμήματα.

Ἐπιτιμητὴς. οῦ. ὁ. increpator.

Ἐπιτιμητικός. οῦ. ὁ. increpatorius.

Ἐπιτιμήτωρ. uindex, adiutor.

Ἐπιτιμία. eſt ſtatus ciuis iuſtus atque integer, ſtatus, integritas, honor. Opponitur τῇ ἀτιμίᾳ.

Ἐπιτίμιον. ου. τό. multa, pœna, præmium.

Ἐπιτίσασθαι. edenda capere.

Ἐπίτιμος. ου. ὁ. diues, idoneus, aptus, puniens. Ἐπίτιμα χρήματα, quæ in iuris legum præſidio ſunt, contrà ἄτιμα, in quæ cuiuis uolenti inuadere licitum eſt, eaque diripere. Ἐπίτιμος ἀνὴρ, qui eſt integra conditione & fama, nulla ignominia præditus, hoc eſt integri nominis. Budæus Comment.

Ἐπιτίτθιος. lactens, infans.

Ἐπιτμήγειν. incidere, feſtinare.

Ἔπιτνον. implebant.

Ἐπιτωὐτό. ſimul, eodem, ὁμοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.

Ἐπίτοκος. ου. ἡ. ἔγκυος, partui propinqua, ſub tempus partus exiſtens. Cæl. lib. 12. capite 13.

Ἐπιτολή. ῆς. ἡ. ortus ſiderum.

Ἐπιτολμῆσαι. inſidiari.

Ἐπιτομή. ῆς. ἡ. breuitas, abbreuiatio, compendium.

Ἐπίτομος. ου. ὁ. attendo. onis. neruus, compendiarius, breuis, circumciſus.

Ἔπιτον. accedite. Ariſtoph.

Ἐπιτόνιον. ου. uinculum.

Ἐπίτονος. ου. ὁ. ligamen, quod antennas uelo alligat

Ἐπιτοπίζω. incolo.

Ἐπιτραγίαι. οἱ. epitrageæ piſces.

Ἐπιτραγῳδεῖν. tragicè aliquid enarrare, hoc eſt cum amplificatione & commiſeratione, Theophraſto de Plant. Sed ponitur pro admirationem ciere, uel ita narrare, ut in admirationem euadere rem uelis

mus, quod etiam ἐκφαγῳδεῖν dicitur. Budæus Com.

Ἐπιφαγῳδούμενος. decantatus.

Ἐπιτραπέζια διηγήματα. τὰ. quæ fiunt in menſa narrationes.

Ἐπιτραπέζιος. paraſitus.

Ἐπιτραπεζώματα. τὰ. cibi in menſa appoſiti.

Ἐπιτραχήλιος κόσμος. monile.

Ἐπιτρέπω. μ. ψω. π. φα. committo, id eſt curæ trado, concedo, tutelam gero. Vnde ἐπιτρέπειν τοῖς οἰκείοις, eſt rem arbitrio amicorum permittere, hoc eſt in amicorum arbitrium compromittere, compromiſſum facere. Et οὐδενὶ ἐπιτρέπειν, nullius arbitrio rem permittere.

Ἐπιτρέπειν igitur, eſt compromiſſum paciſci, hoc eſt unum, uel plures cauſæ diſceptatores facere, alioqui iuriſdictionem eius rei non habentes. Dicimus autem ἐπιτρέπω σοι τόδε τὸ πρᾶγμα, uel ἐπιτρέπω σοὶ τόδε τὸ πρᾶγμα. Et paſsiue, ἐπιτρέπομαι τὴν δίαιταν, arbitrium eius rei mihi delatum eſt. Bud. Com.

Ἐπιτρέχω. accurro, incurſionem facio. Dati.

Ἐπιτρίβω. μ. ψω. π. φα ἀφανίζω, tero, comminuo, conficio, infero. Accuſ.

Ἐπιτριηραρχεῖν. munus trierarchi complere.

Ἐπιτριηράρχημα. ατος. τὸ. tempus quo quis triremem regit. Bud. Com.

Ἐπίτριμμα. ατος. τὸ. fricatio.

Ἐπίτριμοι. conferti, alij poſt alios.

Ἐπίτριπτος. ου. ὁ. dignus conteri.

Ἐπιτριπτότατος. ου. ὁ. perditiſsimus.

Ἐπίτριτος. ου. ὁ. ſeſquitertia.

Ἐπιτροπάδην. ex commiſſo, non ſponte, feſtinanter.

Ἐπιτροπεία ας. ἡ. tutela.

Ἐπιτροπαία. ἡ. ditio.

Ἐπιτροπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. procuro, τὸ ἐπιτρέπομαι, & procuratorem ſiue tutorem ago. Neutrum cum genitiuo conſtruitur & accuſatiuo.

Ἐπιτροπή. ῆς. ἡ. curatio, procuratio, tutela, compromiſſum.

Ἐπιτροπιάζειν. recentiores utuntur pro ἀποτροπιάζειν.

Ἐπίτροπος. ου. ὁ. commiſſarius, procurator, præfectus domus.

Ἐπιτροχάδην, & ἐπιτροχάλην. ſuccinctè, maturè, ſummatim, uelociter.

Ἐπιτροχασμός. οῦ. ὁ. percurſio.

Ἐπίτροχος. ου. ὁ. uelox, uolubilis.

Ἐπιτρύζω. admurmuro.

Ἐπιτυγχάνω. offendo, conuenio, id eſt congredior, incido in aliquem. Item potior, fruor, conſequor, τὸ κατορθῶ, aſſequor, quod petieram & tentaueram, cui opponitur ἀποτυγχάνω. Vnde ἐπιτυγχανόμενον πρᾶγμα, τὸ κατορθούμενον, & quod ſucceſsit, & ex animi ſententia euenit. Neutrum cum genitiuo & datiuo. Bud. Com.

Ἐπιτυμβίδιος. ου. ὁ. ſepulchralis.

Ἐπιτυμβείδες. αἱ. corydales aues, quaſi τύμβον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχουσι. habent enim criſtam inſtar ſepulchri in capite.

Ἐπιτύφεται. comburitur. Et ἐπιτυφῇ. accendatur, ardeat.

Ἐπιτυχής. έος. ὁ, ἡ. uoti compos.

Ἐπιτυχία. ας. ἡ. fruitio, conſecutio.

Ἐπιτυχόντες. οἱ. humiles, id eſt uiles, εὐτελεῖς.

Ἐπιτυχῶς. uulgariter.

Ἐπιτωθάζω. adulor, derideo, ſubſanno.

Ἐπιφαίνομαι. μ. οῦμαι. π. αμμαι. appareo, emergo, erũpo, in lucem emergo. Depon. ati.

Ἐπιφαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. oſtendo, illuſtro, præ me fero.

Ἐπιφάνεια. ας. ἡ. ſuperficies, aduentus, apparitio, excellentia, miraculum.

Ἐπιφανής. έος. ὁ, ἡ. illuſtris, excellens.

Ἐπίφασις. ἡ. manifeſtatio, demonſtratio.

Ἐπιφάτνιος. lucifer.

Ἐπιφαύσει. illuminabit, illuceſcet, orietur, Paul. Epheſ.

Ἐπιφαύσκω. orior, luceo.

Ἐπιφέρομαι. ſuperinferor, ſubſequor.

Item importo, ut τὴν ἐπιορκίαν ἐπενηνεγμένος, admiſsi periurij piaculum importans, Demoſth. κατὰ ἀφοβ. Item profero, promo, ut ἐπιφερόμενος τὸ βιβλίον, Herodian. Et Lyſ. τὴν μὲν μητέρα ἔλαβεν οὐδὲν ἐπιφερομένην, Quæ nullã dotem attulit. Item cum impetu feror & irruo.

Xenoph.& Syne.Budæus Comment.

Ἐπιφέρω,& Attici ἐπιφορῶ. infero. Et τὸ ἐπάγω. Demoſth. ἐπιφέρων αἰτίαν ψευδῆ, falſum crimen obijciens, criminationem falſam impingens. Eſt & allego, affero. Accuſ.

Ἐπιφημιστήρ. acclamans, applaudens, ominans.

Ἐπιφημίζομαι. male ominor.

Ἐπιφημίζω.μ.ίσω.π.ικα. laudo, celebro, conſecro. Accuſ.

Ἐπιφήμισμα.τὸ. fauor.

Ἐπιφθέγγομαι. acclamo, adſono.

Ἐπίφθιμος.ου ὁ,ἡ. fortis.

Ἐπίφθονος.ου.ὁ,ἡ. inuidus, inuidioſus, inuidiæ obnoxius. Aliquando admirandus, Eraſmo interprete.

Ἐπιφθόνως. inuidioſe.

Ἐπιφθύζω.ψιθυρίζω, ſtrido, tacitè cano.

Ἐπιφλέγω.μ.ξω.π.χα. comburo, incendo.

Ἐπιφλυαρῶ. nugari, conuiciari.

Ἐπίφοβος.ου.ὁ. ſuſpectus.

Ἐπιφανής.ὁ. illuſtrans.

Ἐπιφοιτάω. adeo, conſuetudinem habeo, frequenter eo, inuado, ſuperuenio.

Ἐπιφοίτησις. acceſſus.

Ἐπιφορά.ᾶς.ἡ. impetus, impreſsio. Polyb. καὶ κατέχει τὴν ἐπιφορὰν τῶν ἐχθρῶν. Eſt etiam τὸ προστιθέμενον τῷ μισθῷ, id eſt corollarium. Item morbus oculorum, quē & Plinius & Cicero in Epiſtolis epiphoram uocãt. Lachryma uulgò appellatur. Eſt enim impetus pituitæ. Bud.Com.

Ἐπιφοραί.αἱ. allata tributa.

Ἐπιφορηθείς.ὁ. congeſtus.

Ἐπιφόρημα.τὸ. illatio, irruptio. Et ἐπιφορήματα.τὰ. bellaria quæ poſt cœnam inferuntur, quæcunq; poſt primum ferculorum miſſum apponuntur.

Ἐπίφορος ἄνεμος. eſt uentus ſecundus, qui & perferens dicitur, & φορὸς, ſiue οὔριος. Vergilius, Proſequitur ſurgens à puppi uentus euntes. Homerus ἴκμενον uocat, παρὰ τὸ ἰκόμενον. Iliad.α. ὄισιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος ἀπόλλων. Ἐπίφορος etiam dicitur fœmina uterum ferent, id eſt κυοφοροῦσα, Theophr.de Cauſ. 3.& Xenoph. κυνηγ. Significat item τὸ ὁρμητικῶς ἔχοντα, & procliuem ad aliquid, ἀντίφορον. Item ſimpliciter pronum, Hippocr. Bud.Com.

Ἐπιφορτίζω. onus addo.

Ἐπίφραγμα. frænum.

Ἐπιφραδέστερον. breuius, diſertius.

Ἐπιφράζομαι. alloquor.

Ἐπιφράζω.μ.άσω.π.ακα. deprehendo, intelligo.

Ἐπιφράττω. obſtruo, obturo.

Ἐπίφρενα. præcordia.

Ἐπιφρίξ. motus ſuperficialis maris tempeſtate futura, & ſpuma quando incipit flare uentus.

Ἐπιφροσύνη.ης.ἡ. prudentia.

Ἐπίφρων.ονος.ὁ,ἡ. prudens.

Ἐπιφυλλίς.ίδος.ἡ. botryunculus qui maioribus adhæret, ultimus in extremitate uitis, ſiue palmitis racemulus, cum alij racemi ſub folijs, hic ſupra folia naſcatur. Cælius libro 4.capite 6.

Ἐπιφυλλόκαρπος.ου.ὁ. ferens fructū in folijs.

Ἐπιφύομαι. inhæreo, incumbo, immineo, inuado, adorior. Datiuo. Bud.Com.

Ἐπίφυσις.ιος.ἡ. id quod agnaſcitur, & adhæret ad aliud.

Ἐπιφυσῶ. intumeſco, inflo.

Ἐπιφωνέω.μ.ήσω.π.κα. inclamo, exclamo, acclamo. Neutr. datiuo.

Ἐπιφώνημα.ατος.τὸ. acclamatio, exclamatio, rei narratæ uel approbatæ ſumma. Cælius libro 12.capite 19.

Ἐπιχαίνω. inhio, irrideo.

Ἐπιχαιρεκακία. gaudium ex alienis malis.

Ἐπιχαιρέκακος.ὁ.ὁ. peruerſe gaudens.

Ἐπιχαίρω. lætor malis alienis, inſulto.

Ἐπιχαλαζάω. inſtar grandinis irruo.

Ἐπιχαλκεύειν. ſupermoliri.

Ἐπιχαλκίται. armati, ὁπλῖται.

Ἐπιχαράττω. in æs incido, inſculpo.

Ἐπίχαρις.ιτος.ὁ,ἡ. gratus, gratioſus, amabilis.

Ἐπιχαρίτως. gratioſe.

Ἐπίχαρμα.ατος.τὸ. riſus, irriſio, gratulatio.

Ἐπίχαρσις.ιος.ἡ. inſultatio.

Ἐπίχαρμ

Ἐπίχαρτος, ου ὁ, ἡ. de cuius infœlicitate homines lætantur, irriſus.

Ἐπιχατός. indigens.

Ἐπιχειλής. ἑος. ὁ, ἡ. de menſura non plena, ſed infra labra conſiſtente.

Ἐπιχειμάζω. hyberno.

Ἐπίχειρα. τά. præmia militiæ, retributio, authoramenta.

Ἐπιχειρέω. μ. ήσω. π. ηκα. conor, aggredior, adorior, peto. Thucyd. πρὸς ἐπιχειρῆσαι ἀσφαλέστατοι, Ab aliorum petitionibus & aggreſsionibus tutiſsimi. Ita ἐπιχειρῶ τοῖς πολεμίοις, pro ἐπιτίθεμαι. Et ἐπιχειρῶ καλὸν ἔργον, in manus ſumo, & aggredior. Eſt etiam argumentis aſtruo, & aliquid tueri conor & probare, quaſi aduerſarium peto argumentis, & inuado. Et ἐπιχειρούμενον dicitur, quod eſt argumentatione aſtructum. Datiuo. Bud. Com.

Ἐπιχείρημα. ατος. τό. conamen, aggreſsio, epicherema, hoc eſt ſyllogiſmus dialecticus.

Ἐπιχειρηματικός. exercitatus in argumentationibus, & ſolers argumentator. Significat etiam hominem qui omnes petitiones athleticas & gladiatorias nouit, ſolertem in rebus & hominibus aggrediendis, qui etiam ἐγχειρητικὸς dicitur, Xenoph. Bud. Com. (ſio.

Ἐπιχείρησις. εως. ἡ. conatus, petitio & aggreſ-

Ἐπιχειρητής. ου. ὁ. tentator, aggreſſor operis.

Ἐπιχείρια. τά. præmia uictoriæ.

Ἐπιχειρονομοῦντες. qui ui & manibus pro iuſtitia utuntur.

Ἐπίχειρος. ου. ὁ. promptus ad manus.

Ἐπιχειροτονέω. ſuffragor.

Ἐπιχέω. μ. χεύσω. π. κεχυκα. et

Ἐπιχέω. infundo. Actiu. datiuo.

Ἐπιχητίας. indigus.

Ἐπιχθόνιος. ου. ὁ. terreſtris.

Ἐπιχιλιάδιον. τό. χιλιοστόν, milleſimum.

Ἐπιχλευάζω. illudo.

Ἐπιχνοώδης. concretus, lanuginoſus.

Ἐπίχολος. ου. ὁ. iracundus.

Ἐπιχορηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. præbeo. Accuſ.

Ἐπιχορήγημα. corollarium legitimi & conſtituti cibi. Ἐπιχορηγήματα uocantur etiam ea quæ poſtremo loco præbentur ſodalibus, ut τὰ ἐπιδειπνίδια, quæ ultimo loco eduntur, & quæ ἐπιδορπίσματα, καὶ ἐπίδειπνα, καὶ ἐπιφορήματα dicuntur, ut inquit Athenæ. Bud. Com.

Ἐπιχορηγία. ἡ. ſubminiſtratio.

Ἐπιχράω. inuado, irruo, grauo.

Ἐπιχριμφθείς. inclinatus.

Ἐπίχρισμα. ατος. τό. circunlitio.

Ἐπίχριστα. medicamenta.

Ἐπίχριστος. bracteatus, illitus.

Ἐπιχρίω. illino.

Ἐπίχρυσος. aureus, inauratus.

Ἐπιχρώζω. μ. ώσω. π. ωκα. &

Ἐπιχρωματίζω. μ. ίσω. π. ικα. coloro.

Ἐπίχυσις. εως. ἡ. libatio, infuſio.

Ἐπίχυτος. placentæ genus.

Ἐπίχωλος. ου. ὁ. aridus.

Ἐπιχωματισμός. οῦ. ὁ. exaggeratio.

Ἐπιχωρέω. cedo, συμπαθῶ, παραχωρέω.

Ἐπιχορηγέω. ſuppedito.

Ἐπιχώρησις. εως. ἡ. ſeceſſus.

Ἐπιχωριάζομαι. frequens & uſitatus, patriuſq; ſum. Ariſtoteles, ἐν ὅσαις γὰρ τῶν πόλεων ἐπιχωριάζεται, In quibus conſuetum eſt & patrium. Bud. Com.

Ἐπιχωριάζω. idem ſignificat. Polyb. οὕτως ἐπιχωριάζει, Sic frequens & uſitatum eſt patriumq;. Item morari & habitare aliquo in loco. Syneſ. ἡμῖν ἐπιχωριάζει, apud nos moratur & uerſatur. Accipitur & pro ad locum aliquem proficiſcor. Plato in Phæd. ἀλλὰ πάνυ τε ἐπιχωριάζει ταυτοῦ ἀθηναίοις. Bud. Com.

Ἐπιχωρίζειν. ſubduc, minue.

Ἐπιχώριος. ου. ὁ, ἡ. indigena, uernaculus. Et ἐπιχώριον, quod regioni aut loco alicui peculiare & conſuetum eſt.

Ἐπιχῶσαι. aggerem cumulare.

Ἐπιψαύδην. leuiter, tactim, ſtrictim.

Ἐπιψαύω. μ. αύσω. π. αυκα. attingo, primoribus digitis tango, ſtringo. Bud. Com.

Ἐπιψεκάζω. irroro, inſtillo.

Ἐπιψεύδομαι. affingo, mentior.

Ἐπιψηλαφάω. μ. ήσω. π. ηκα. contrecto.

Ἐπιψηφίζομαι. &

Ἐπιψηφίζω. comprobo, calculum addo, decreto quippiā confirmo, hoc eſt ἐπικυρῶ. & is qui de conſilij ſententia decretum facit, ὁ ἐπιψηφίζων dicitur. At ſuaſor legis, & lator rogationis, γράφων appellatur, & ὁ εἰσηγούμενος. Plutarchus τὸν ἐπιψηφίζοντα uocauit eum qui Romæ ſententias ſenatorias rogabat, ſenatusq́ꝫ conſulta peſcribenda curabat. Bud. Com.

Ἐπιψίω. intero.

Ἐπίψογος. ο. ὁ. uituperabilis.

Ἐπιωχαί. αἱ. clauſuræ in mari circa portus, ubi unda frangitur.

Ἐπιών. ὄντος. hoſtiliter inuadens.

Ἔπλεο, pro ἐπέλεο. eras.

Ἔπλετο. fuit.

Ἔπλευ, pro ἐπέλευ. eras.

Ἐπλημμυρεῖν. inundare.

Ἔπλεῦντο, pro ἐπεπλήρωντο. implebantur.

Ἐποβελία. fœnus, τόκος, ſexta pars multæ, quam accuſator reo dabat non conuicto.

Ἐπόγδοος. ὁ. ſeſquioctauus tonus muſicus, & cum octauam ſortis partem accipiebat fœnerator, ἐπόγδοον dicebatur.

Ἐπόγκια. farcinæ, & onera nauis.

Ἐποίατο. ſequerentur, Odyſſ. ξ.

Ἐποποιία. ας. ἡ. carminum compoſitio.

Ἐποικέω. cohabito.

Ἐποικοδομεῖν. exaggerare.

Ἐποικοδομεῖσθαι. ſuperædificari.

Ἐποικοδόμησις. εως. ἡ. exaggeratio.

Ἔποικος. aduena, incola, colonus, & is qui indigenis ſuperinducitur. Bud. in Annot.

Ἐποικτισάμενος. ο. ὁ. miſerabiliter queſtus.

Ἐποιμώζω. ploro.

Ἐποινία. commentum.

Ἐποίνιος. uino deditus.

Ἐποιχνεῖν. permeare, tranſire.

Ἐποίχομαι. percurro, texo. Depon. accuſ.

Ἐποκέλλω. μ. λῶ. π. κα. impingo, irrumpo, appello. Accuſ.

Ἐπολοός. ὁ. auis nocturnæ ſpecies. Suid.

Ἐπομιθαίνω. labor. eris.

Ἐπολοφύρομαι. defleo.

Ἕπομαι. μ. ἕψομαι. π. ἕμμαι. ſequor. Depon. datiuo.

Ἐπόμαχοι ſτατιῶται. inutiles ad pugnādum milites.

Ἐπομβρία. ας. ἡ. humiditas, imber, ὅταν ἐπάλληλοι ὄμβροι ὦσιν. Opponitur τῇ ἀνομβρίᾳ.

Ἐπόμβριος. pluuius.

Ἐπόμενον δεῖ. ſequitur.

Ἐπομνύς. pedario more ſequendo.

Ἐπόμνυμι peiero, deiero.

Ἐπομόω. μ. όσω. π. οκα. ſuperiuro, adiuro, iuſiurandum interpono. Accuſ.

Ἐπομφάλιον. ο. τό. locus ſupra umbilicum, umbo.

Ἐπονειδίζω. μ. ίσω. π. ικα. impropero. Accuſ.

Ἐπονείδισμα. ο. exprobratio.

Ἐπονείδιστος. ο. ὁ, ἡ. opprobrioſus, reprehenſibilis, contumelioſus, probris obnoxius.

Ἐπονειδίστως. contumelioſe.

Ἐπονεῖτο. laborabat.

Ἐπονομάζω. cognomino, nuncupo.

Ἐπόπιζε. obſerua, reuerere.

Ἐποποιία. ας. ἡ. uerſuum contextus, carmen. Suid. narrationem interpretatur heroico carmine complexā, & quæ fabulis caret.

Ἐποποιός. ο. ὁ. uerſificator.

Ἐποπτεία. ας. ἡ. inſpectio.

Ἐποπτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſpecto, ſacras res inſpicio, quod uerbum theologi uſurparunt. Item pro ἐφοράω. Ariſtoph. Ran. μάλα γ᾽ ἐποπτεύειν δοκῶ, ὅταν καταφάσωμαι τῶν ἀνεπόπτων. Bud. Com.

Ἐπόπτης. ο. ὁ. cenſor, ſpectator, ἐπιμελητὴς καὶ ἔφορος, ut inquit Pollux, id eſt curator operis. Item rerum ſacrarum arbiter. Et plus eſt quàm μύστης. Gregor. τίς ἂν ἐποίει περὶ ἁγίοις καὶ ἐξελεῖν τὸν μυστικὸν ἐπόπτην. Budæus ibidem.

Ἐποπτικά. τά. dicebantur ultimæ initiorum ceremoniæ, neque enim ſimul ut initiati erant, ſpectatum admittebantur. Erant autem ſacra ſacratiora. Budæus ibidem.

Ἐπόπτομαι. uideo.

Ἐποππύζω. ſibilo. Neutrum abſol.

Ἐποφθονεῖ. inuidet.

Ἐπόργης. tutor, ἐπίτροπος.

Ἐποργάω. iraſcor, impetuoſe feror.

Ἐπορούω. irruo. Neutrum datiuo iungitur.

Ἐπορθρεύεσθαι. diluculo conſurgere.

Ἐπιόρκιον. periurium.

Ἐπορούειν. hoſtiliter inſilire, accedere.

Ἐπόρσειαν. committerent, Iliad. κ.

Ἔπος. εος. τὸ. uerbum, uerſus, poëma. Ab ἕπεσθαι, ſicut ſermo à ſequendo.

Ἐποτυδίζειν. proſternere.

Ἐποτρύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. impello, excito. Accuſ.

Ἐπουλοῦν. ad cicatricem perducere.

Ἐπουλίς. ίδος. ἡ. excreſcentia gingiuæ inter denteis.

Ἐπουράνιος. ου. ὁ. cæleſtis.

Ἐπουρέω. mingo.

Ἐπουριάζω. εὐθυδρομεῖν τὰ πλοῖα ποιῶ. Lucianus. Διάσω ποτὲ ποιητικῶς τινὸς ἀνέμου καὶ ἐπουριάζοντος τὰ ἀκάτια, Vento obſecundante & aſpirante. Bud. Com.

Ἐπουσίως. inſiliens impetu facto.

Ἔπωρος. piſcis quidam.

Ἐπουσιώδης. inſeparabile accidens, συμβεβηκὸς ἀχώριστον.

Ἐποφθαλμιάζω. reſpicio.

Ἐποφθαλμιάω. μ. άσω. π. ακα. inuideo. Item a ſtricto mulieri, & nictatiunculis liceor eius amorem, uel ægris oculis aſpicio mulierem, ut ſit tranſlatio ab oculorum morbo ad morbum animi, hominis amore capti, & oculos adijcientis mulieri, aut alij rei cuicunque magnopere concupitæ. Cicero uocat cupiditatis oculos adijcio. Neutrum datiuo.

Ἐποχέομαι. inequito, inſideo, ἐπικάθημαι.

Ἐποχέω μ. ήσω. π. ηκα. ueho. Actiu. accuſ.

Ἐποχετεία. ας. ἡ. irrigatio.

Ἐποχεύω. τὸ ἐπαναβαίνω, ut animantia ineuntia & coëuntia. Bud. Com.

Ἐποχή. ῆς. ἡ. epoche, aſſenſus retentio quam inuexit Pyrrho, cōmentus rationem, qua nihil percipi & comprahendi poſſe diceret. Eſt etiam gradus planetarum in zodiaco, Hermol. in Plin. & Cæl. libro 1. cap. 15. Et ἐποχὴ τῶν ἐμμήνων, ſuppreſsio menſium, cui contraria eſt ὑπερκάθαρσις apud medicos. Eſt etiam ἐποχὴ remora, & impetus ruentis impedimentum, atque inhibitio, quaſi ἀνθολκή. Bud. Com.

Ἔποχον. inſtratum equi.

Ἔποχος. ου. ὁ. compós, inſidens, idoneus equitatui, qui uehitur equo uel curru, & qui uehit. Bud. Com.

Ἐποχούμενος. βασταζόμενος, pro uectore, ſeſſore, Herodoto.

Ἐποχώτερος. ſtabilior.

Ἔποψ. οπος. ὁ. ἀλεκτρυὼν ἄγριος, upupa, ſpectator.

Ἐποψάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι facio opſonium.

Ἐπόψιμος. ου ὁ. aſpectabilis.

Ἐπόψομαι. uidebo.

Ἑπτὰ. ſeptem.

Ἑπταβόειος. ου. ὁ. ſeptē pellibus bubulis circumtectus. Aiacis clypeū ſic appellat Homer. Ponitur pro impenetrabili, & inuicto, ut θυμὸς ἑπταβόειος, Ariſtoph. Ran.

Ἑπταγράμματον. τὸ. durum, iracundum.

Ἑπταέτης. ſeptennis.

Ἑπτακαιδεκαέτης. ſeptendecim annorum.

Ἑπταμηνιαῖος. ου. ὁ. ſeptimeſtris.

Ἑπτακόσιοι. ſeptingenti.

Ἑπταπέκτιος. denſo capillitio.

Ἑπταπλάσιος. ου. ὁ. ſeptuplus.

Ἑπτάπλευρον. ου. aliqui plantaginem minorem uocant.

Ἑπτάπλευρος. ου. ὁ ſeptilatus.

Ἑπτάπους. ſeptem pedum.

Ἑπτάπυλος. ου. ὁ, ἡ. habens ſeptem portas, Thebarum Bœoticarum epitheton, ad Aegyptiarum differentiam, quæ ἑκατόμπυλοι dicuntur.

Ἑπτάρροος. ου. ὁ. ſeptemfluus.

Ἑπτάς. άδος. ἡ. numerus ſeptenarius.

Ἑπτάστομος. ἑπτάπυλος.

Ἑπτάτονος ſeptem fidibus conſtans.

Ἑπτάφθογγος. ου. ſeptem neruos habens, aut ſi fiſtula, foramina ſeptem.

Ἑπτάφωνος. ὁ. porticus in Olympia, quòd pro una uoce plures reddebat.

Ἑπτάχαλκον. ου. locus erat intra urbem Athenienſium.

Ἕπταχα, & ἑπταχῆ. ſeptempliciter.

Ἑπτάχορδος. ου. habens ſeptem chordas.

Ἐπτοίηται. alatus eſt.

Ἑπτέτης. ὁ. ſeptem annorum.
Ἑπτέτις. ἡ. ſeptennis.
Ἑπτάπεκτος. ὁ. ἡ. bene comatus, qui ſepties tondi poſsit. Suid.
Ἔπυδρος. ὁ. ἡ. humidus, uuidus.
Ἐπικυηθέντα. ſuperfœtata. (πος.
Ἐπύλλιον. ου. τὸ. uerſiculus, diminutiuum ab ἔ-
Ἕπω. curo, tracto, guberno, diſpono. Pro dico magis in uſu eſt ſuum compoſitum ἐννέπω, maxime apud poëtas, quàm ἕπω.
Ἐπωάζω. μ. άσω. π. ακα. ouis incubo. Depon.
Ἐπωασμός. οῦ. ὁ. incubitus.
Ἐπωαστικώτερα. τὰ. quæ magis incubant.
Ἐπωβελία, ſiue ἐποβελία. eſt ſexta pars æſtimationis litis, pœna calumnioſi actoris in iudicijs ignominioſis. Continet autẽ centum minas. Bud. Com. & de Aſſe.
Ἐπῳδοὶ φαρμάκων. potiones magicæ.
Ἐπώδης. turpe, δυσώδης.
Ἐπῳδή. ῆς. ἡ. incantatio, carmen, incantamentum.
Ἐπῴδιον. quod odæ accinitur.
Ἐπῳδός. οῦ. ὁ. incantator, & genus carminis, cum ſingulis uerſibus ſingulæ clauſulæ ſubijciuntur, & quaſi accinuntur, cuiuſmodi ſunt apud Horatium.
Ἐπώδυνος. ου. ὁ. doloroſus.
Ἐπώζειν. aues aut gallinæ dicuntur, cum ouis incubantes clamant, ſiue glociunt. Apud Ariſtoph. ponitur pro κεύθειν.
Ἐπωμαδόν. in humeris.
Ἐπωμίδιον. τὸ. parua ἐπωμίς.
Ἐπωμίς. ίδος. ἡ. chlamys, ceruix, humeri pars exterior proxima brachio, genus ueſtis breuioris, quod humeris inijcitur, quaſi dicas inhumerale, ſuperhumerale.
Ἐπωμοσία. ἡ. iuramentum, quod deferebatur ab eo, qui uel morbum, uel aliam cauſam iuſtam, quare ad diem præſcriptum in iudicio non apparuerit, prætexebat.
Ἐπώμοτος. ου. ὁ genus iuriſiurandi, cuius meminit Suidas.
Ἐπωνία. tributum, quod re aliqua empta penditur.
Ἐπωνομάζω. μ. άσω. π. ακα. cognomino.
Ἐπωνομαστός. οῦ. ὁ. cognominatus.
Ἐπωνυμία. ας. ἡ. &
Ἐπώνυμον. ου. τὸ. cognomen.
Ἐπώνυμος gentilis, eiuſdem nominis. Et ἐπώνυμοι, heroës Athenis, à quibus tribus ſua cognomina acceperunt. his ſtatuæ erectæ fuerunt. Et ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων dicitur ὁ ἄρχων, quòd ab eo annus in faſtis denotabatur, ut Romæ à conſulibus, & ab eius nomine alij ἄρχοντες in actis perſcribebantur. Budæus Commentarijs.
Ἐπωπάω. inſpicio, ἐφοράω, ἐποπτεύω.
Ἐπώπιδες. miniſtri, inſpectores.
Ἐπωρύω. lugeo, fleo.
Ἐπωκιάζω. curo, cogito, ſolicitus ſum.
Ἐπωρύεσθαι. ululare.
Ἐπωρώθησαν. excæcati ſunt.
Ἐπωτίδες. αἱ. ligna ex utraque proræ parte prominentia.
Ἐπωυτόν, pro ἐπ' αὐτόν. Suidas.
Ἐπωφελής. utilis.
Ἐπῴχετο. inuadebat, ab οἴχομαι.

Ε Ρ.

Ἔρα. ας. ἡ. terra.
Ἐράασθε. cupiebatis.
Ἔραδος. puer, contentio, conuicium.
Ἔραζε. ad terram.
Ἐρᾶα. ramus oleæ, ramentum.
Ἔραμαι. amo, cupio, geſtio. Depon. genit.
Ἐρανάρχης. ου. ὁ. qui ſtipibus erogãdis præeſt.
Ἐράνη. ara.
Ἐρανίζομαι, &
Ἐρανίζω. μ. ίσω. π. ικα. ἔρανον αὐτῷ καὶ συνάγω. Vnde ponitur pro colligere, corrogare, emendicare, Aeſchini κατὰ κτησ. Et Demoſth. καὶ τοὺς φίλους ἐρανίζω, Vbi ab amicis collationem coegero. Vnde pro conferre, comparare, commodare alicui, apud eundem πρὸς Βοιωτ. Bud. Com.
Ἐρανιστής. ſodalis, ſocius conuiuij.
Ἐραννός. amabilis.
Ἐράνιον, & ἔρανος. ου. ὁ. fructus, collatio publica, collecta, ſymbolum, beneficium, gratia. Vnde ἔρανον τὸν αὐτὸν ἀποδοῦναι, eſt parem gratiam referre. Eras quoq; Græcis conuiuij ſpecies, de quo uide εἰλαπίνη. & Cælius libro 14. capite 17.

Ἐραθλήρ.uenator.

Ἐραρτύομαι τὸ ναυτικόν. parandæ claſsi incumbo.

Ἐράσαι.inanire.

Ἔρασις.ιος.ἡ.amatio,digitus pedis.

Ἐρασιχρήματος.ου.ὁ. auarus, pecuniæ deſyderio flagrans.

Ἐράσμιος.ου.ὁ.amabilis.

Ἐραστής.οῦ.ὁ.amator,amicus.

Ἐρατός.amabilis,blandus,

Ἐράστρια.ας.ἡ.amatrix.

Ἐραταινέω.muſſito,moleſtè fero.

Ἐρατεινός.οῦ.ὁ.amabilis.

Ἐρατίζω.μ.ίσω.π.ικα.cupio.Accuſ.

Ἐρατός.οῦ.ὁ.amabilis.

Ἐρατώ.όος.ἡ.Erato,una muſarum.

Ἐράω.μ.άσω.π.ακα.amo,cupio,appeto. Acti. genit. Et abſolute poſitum ſignificat amore captum eſſe,ut Latinis. Terentius. Meum gnatum rumor eſt amare.

Ἔργα.τὰ. fructus,rura. Xenophon in Vena. τὰ δ' ἔργα ἐδίτρβα μεταθεῖν, tranſcurrere rura.

Ἐργάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι.operor, & in genere pro quamcunque rem facere & obire accipitur. Vnde Xenoph. ἐπιλω.ϛ. eſt facere opus, id eſt caſtra munire, foſſam & uallum circundare. Item pro capturas merere, & quæſtum corpore facere, ut τὰ ἐπιτήδεια ἐργάζεσθαι, Demoſth. & ἐργάζεσθαι τὸν βίον, Andoc. Sic ἐργάζεσθαι χρήματα, ἐργάζεσθαι ῥαθυμίαν, &c. Nam idem fere eſt quod αἰσχροκερδεῖν, hoc eſt ſordidis lucris indulgere. Habet autem hoc uerbum utranque ſignificationem, & actiuam, & paſsiuam, ut ἐργάζομαί σε κακόν, malis te afficio, & ἐργάζομαι ἐγὼ κακόν, ipſe malis afficior. Budæus Commentarijs.

Ἐργαζομένη γῆ.terra culta,Theoph.

Ἐργάθω. ſeparo. Accuſ.

Ἐργαλεῖον.ου.τὸ.inſtrumentum,ferramentum artificum.

Ἐργάνη.ης.ἡ.Minerua.

Ἔργανον.τὸ ἐργαλεῖον.

Ἐργασία. ας. ἡ. opificium,opera,labor,quæſtus,lucrum. Et ad omnia opera accommodatur, ſicut ἐργάζεσθαι. Ἐργασία τροφῆς, id eſt πέψις, κατεργασία, Ariſtoteles de Part.ani.3. Et ἐργασία τῆς γῆς, cultus, ſubactio. Budæus Commentarijs.

Ἐργάσιμος.ου.ὁ.cultus,fabricabilis, ut ἐργάσιμα ξύλα, ligna, quibus utuntur in operibus ſuis materiarij. Cæl.lib.13.capite 48.

Ἐργασίων.agricola.

Ἐργαστήρ.ῆρος.ὁ.operarius.

Ἐργαστήριον.ου.τὸ.officina. Item fornix. Vnde ἐπ' ἐργαστηρίου καθῆσθαι mulier dicitur Demoſtheni, quæ proſtat, & publicè meret ſtipem. Bud.Com. Cæl. lib.13.capite 48.

Ἐργαστιάρχης.ὁ.tabernarius,opifex.

Ἐργαστικός.οῦ.ὁ. operarius,operoſus.

Ἐργαστικώτατος.ου.officioſiſsimus.

Ἐργαστῖναι.αἱ τὸν πέπλον ὑφαίνουσαι.

Ἐργάτης.ου.ὁ. operarius, operator. Vnde ἐργάται, ueſpæ quæ operantur, Ariſtot.

Ἐργατίνης.ου.ὁ.agricola.

Ἐργάτις. ιδος. ἡ.operatrix operum ad uiros attinentium,Minerua.

Ἐργάω,pro ἐργάζω.

Ἐργάτωνες, & ἐργάωνες. tuguria in agris,ubi ſerui quieſcunt.

Ἐργῶται.ſerui.

Ἐργεπιστάτης. operum reficiendorũ curator.

Ἔργμα.ατος.τὸ.clauſura,res,negotium.

Ἐργνύω.arceo,includo,abſcondo.

Ἐργοδιώκτης.ου.ὁ.exactor operis, monitor.

Ἐργολαβέω. μ.ήσω. π.ηκα. opus faciendum conduco, operam loco, rem perficiendam ſuſcipio, redempturas facio, & inde lucrum facio, ut redemptores ſolent, quod genus Cicero ſequeſtres appellat. Hoc etiam uerbo oratores de ijs interpretibus & ſequeſtribus utuntur, qui iudicijs corrumpendis, aut eiuſcemodi maleficijs ſuſcipiendis operam ſuam locant. Neutrum abſolutum. Budæus Commentarijs.

Ἐργολαβία.ας.ἡ. merces ex labore, manualis operatio, redemptio operis, & conductio.

Ἐργολάβος.ου.ὁ.operarius, manceps, operarum redemptor. Ἐργολάβοι quoque dicti ſunt ſycophantæ & quadruplatores, quæſtui delationes habentes, qui com-

pendia ſua comparant, & conſectantur ex alienis diſpendijs atq; calamitatibus.

Ἐργολαμβάνω. opus aſſumo, negotium mihi ſumo, ſolicitus ſum.

Ἐργομωκῶν. illudens.

Ἔργον.ου.τό. opus factum. Item lucrum, quæſtus, uſura, Demoſthenes. Significat etiam δυσχερὲς, ut ἔργον ἦν, difficile erat, Demoſthenes. Sic Vergilius. Hoc opus, hic labor eſt. Ἔργα etiam dicuntur ſegetes, & arua, hoc eſt τὰ ἔργα σπόρια, Xenoph. Eſt etiam officium & functio, ut ἐμὸν οὖν ἔργον δεῖ, Hoc mei muneris eſt, Iſocr. Ἔργον ποιεῖσθαι, eſt ſtudiose quippiam aggredi & cōtendere ad efficiendum, Iſocr. τὸ ἔργον μισθούμενος, manceps. Budæus Commentarijs.

Ἐργόφυς.ὁ. qui urget operas.

Ἔργω, poetice mitto. unde deriuatū eſt ἑκάεργος, qui longe iaculatur, Apollinis epith.

Ἐργώδης.εος.ὁ,ἡ. operoſus, durus.

Ἔρδω. facio, ſacrifico, ῥέζω. Accuſ.

Ἐρεβεννός.οῦ.ὁ. obſcurus.

Ἐρέβινθος.ου.ὁ. cicer, teſticulus. Unde ἐρεβίνθινος, cicernus. Vide Eraſm. Prouerb. Cicernus Bacchus.

Ἐρεβοδιφῶ. palpo in tenebris, ſcrutor ſubterranea.

Ἐρέβεσφιν. è tenebris.

Ἔρεβος.εος.τό. Erebus, tenebræ, caligo, nox.

Ἐρεγμός.οῦ.ὁ. ſiliqua, pabulum ex fabis, aut frugibus comminutis, lomentum.

Ἐρεείνω. interrogo, quæro, duco, Accuſ.

Ἐρεθίω. irrito.

Ἐρεθίζω.μ.ίσω.π.ικα. irrito, excito. Accuſ.

Ἐρέθισμα.ατος.τό.&

Ἐρεθισμός.οῦ.ὁ. irritatio, iniuria.

Ἐρεθιστικός.οῦ.ὁ. irritatiuus.

Ἐρέθω. irrito. Accuſ.

Ἐρείδομαι. diſco, exquiro.

Ἐρείδω.μ.είσω.π.εικα. firmo, innitor, ſuffulcio, impetum ſuſtineo, ad finem perduco, figo. Item συνουσιάζω, Ariſtoph.

Ἐρείκη.ης.ἡ. arboris fiſsilis genus, cuius folia ſternebant initiaturi, erica Gaza interprete.

Ἐρεικτός.οῦ.ὁ. fiſſus. Unde ἐρεικτὰ, legumina contuſa, τὰ χιδρὰ, ut cyamus. Pauſ. ἐρεικτὸν πυρὸν dicit, τὸν μὴ εἰς ἄλευρον ἀλεαλεσμένον, ἀλλὰ ὅσει δύο ἢ ἐνὸς γεγονέναι.

Ἐρείκω. μ. ἐρείξω. π. ηχα. ſcindo, circumeo. Accuſ.

Ἔρεξις.εως.ἡ. fiſsio, fiſſura, ſectio.

Ἔρεο. interroga, ἐρώτησον.

Ἐρείπιον.ου.τό. ruder, & ruina.

Ἐρείπωσις. ruina.

Ἐρείπω.μ.ἐρείψω.π.ηρα. cado, diruo. Accuſ.

Ἔρεισμα.ατος.τό. culmen, firmamentum, ſuſtentaculum.

Ἐρέω. τὸ ἔρομαι, interrogo.

Ἐρέμβομαι. oberro.

Ἐρεμνὸς, pro ἐρεβεννός οῦ.ὁ. tenebroſus, mortalis.

Ἐρεμῶσαι. nauigare.

Ἔρεξεν. fecit.

Ἔρεος.ου.ὁ. laneus.

Ἔρεπλα. τὰ. alimenta.

Ἐρέπτομαι. μ. ἐρέψομαι. π. ἤρεμμαι. comedo. propriè ad bruta pertinet, quaſi τῆς γῆς δρέπεσθαι.

Ἐρεπτῶ. alo.

Ἐρέπτω. tego.

Ἐρεσία.ας.ἡ. remigatio.

Ἐρεσιμίφα.ἡ. geometria.

Ἐρεσχία. miniſterium.

Ἐρέσσομαι.μ.ἔξομαι.π.ηγμαι.&

Ἐρέσσω. remigo. Depon. abſol.

Ἐρεσός.οῦ. urbs Lesbi.

Ἐρεσχελέω.μ.ήσω.π.ηκα. uel ἐρεσχηλέω. nugor, decipio, inſto, contendo, prouoco.

Ἐρεσχελία.ας.ἡ. nugamentum, irritatio, prouocatio.

Ἐρέτης ου.ὁ. remex.

Ἐρετμόν.οῦ.τό.&

Ἐρετμός.οῦ.ὁ. remus.

Ἐρετός, pro ἐρατός.

Ἐρετμῶσαι. κώπαις ἁρμόσαι.

Ἐρεφιάζω. cauillor, ludo.

Ἐρέφω.μ. ἐρέψω.π.ηφα. ἐρέπτω.

Ἐρευγματώδης. flatulentus, ructus faciens.

Ἐρεύγομαι. μ. ἐρεύξομαι. π. ἤρευγμαι. eructo, fremo, Depon. accuſ.

Ἐρευθέδανον. τό. ſuffrutex, rubeia.

Ἐρευθεδανός.οῦ.ὁ. color qui rubrica dicitur.

Ἐρυθῖνος. ruffus, rubicundus.
Ἐρυθόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. rubeo. Depon. datiuo.
Ἔρυθος. ε. ὁ. rubor, pudor. τὸ ἐπὶ τῶν παρειῶν ἐρυθρόν.
Ἐρυθριάω. rubeſio, ἐρυθριῶ.
Ἐρύθω. μ. ύσω. π. υκα. rubefacio, rigo. Ac.
Ἔρευνα. ης. ἡ. ſcrutatio.
Ἐρευνάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &
Ἐρευνάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſcrutor, excutio. Budæus Commentarijs.
Ἐρευκτικός. ῆ. ὁ. ructus mouens.
Ἐρεύω, pro ἐρέω.
Ἐρέφω. μ. ἐψω. π. εφα. tego, orno, corono. Accuſ.
Ἐρεχθεΐδης. ου. Athenienſis, ab Erechtheo rege.
Ἐρεχθείς. θέος. ὁ. ſuffocatus, necatus.
Ἐρεχθόμενος. ε. ὁ. moleſtia affectus, oppreſſus, commotus à uentis.
Ἐρείκω, & ἐρέχω μ. ἐξω. π. εχα. ſcindo. Accuſ.
Ἐρέψιμα ξύλα. ligna tectis concinna, ξύλωσις. Cælius libro 13. capite 48.
Ἐρέω. μ. ήσω. π. ηκα. dico, mandata renuncio, interrogo, ſignifico. Actiu. accuſ.
Ἐρημαω. uolo interrogare.
Ἐρημαῖος. ſolitarius.
Ἐρήμην. aduerbium, nemine prohibente, aut obſtante, indicta cauſa.
Ἐρήμη. ης. ἡ. iudicatio facta cauſa indicta, id eſt, altera parte abſente, ut ἐρήμην καταδικασθῆναι, ἐρήμην ἑλεῖν, indicta cauſa damnare. Budæus in Annotat. & Com.
Ἐρήμη δίκη, aut una dictione ἐρημοδίκιον, uadimonium deſertum.
Ἐρήμης. aduerbium, indicta cauſa, nullo defendente.
Ἐρημία ας. ἡ. ſolitudo.
Ἐρημικός. ῆ. ὁ. deſolatorius.
Ἐρημίτης. ε. ὁ. eremita, ſolitarius.
Ἐρήματα. τά. pecora.
Ἐρημοδίκης. qui ſolus ſuam cauſam agit.
Ἔρημος. ε. ἡ. ſolitudo, eremus, locus deſertus, & ab hoſtibus uaſtatus. Τὴν ἔρημον διώκειν. ſecundum præſentem de abſente, uel contra abſentem pronunciare, quod foren ſi uocabulo nunc dicitur, dare defectum. Budæus Commentarijs.
Ἔρημος. ε. ὁ. ſolitarius, deſertus, deſolatus.
Ἐρημόω. μ. ώσω. π. ωκα. deſolo. Accuſ.
Ἐρήμωσις. εως. ἡ. deſolatio.
Ἐρημωτής. deſolator, uaſtator, ἐρημοποιός.
Ἐρημονόμος. in deſerto paſtus.
Ἐρηρεῖσθαι. firmari, innixum eſſe.
Ἐρητύω. κατασχέω, ſedo, poſſideo, quieſco, placo, demulceo, cohibeo, ueto.
Ἐρι. nihil per ſe ſignificat, ſed in compoſitione dictionum intenſionem affert, & augmentum.
Ἐριαύχην. collo elato, uel procero.
Ἐρίβοιος. auguſtus, uenerabilis.
Ἐρίβωλος. ε. fertilis.
Ἐριβρεμέτης. ε. ὁ. magnitonans.
Ἐρίβρομος. ε. ὁ. ualde rugiens.
Ἐριβρύχων. ſonorus, πολύηχος.
Ἐριβῶλαξ. κος. ὁ, ἡ. ἐρίβωλος, ferax.
Ἐριγάστωρ. ορος. ὁ. uentricoſus.
Ἐρίγδουπος. ε. ὁ. abundante pro ἐρίδουπος.
Ἐρίγηρυς. arguus, ſonorus.
Ἐρεγμένοι κύαμοι. freſæ fabæ.
Ἐριγνύω. claudo, abſcondo.
Ἐριδαίνω, & ἐριδμαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. contendo, irrito, diſco, perpendo, prouoco.
Ἐρίδουπος. ε. ὁ. ualde ſonans.
Ἐρίζω. μ. ίσω. π. ικα. litigo, contendo. Neutr.
Ἐρίζωος. uiuax.
Ἐρίηρος. ηρος. ὁ. peramabilis, coniunctus, congruus, concors.
Ἐρίηρος. ε ὁ. amabilis.
Ἐριηχής. έος. ὁ, ἡ. magniſonus.
Ἐριθάκη. ἡ. erithaca, quam fert apis cũ melle.
Ἐριθακίς. quædam arbor.
Ἐρίθακος, & ἐρίθυμος. auis ſolitaria, quæ à quibuſdam ſyluia, rubeculam interdum Theodorus interpretatur.
Ἐριθαλίς. genus arboris.
Ἐρίθαλος. ε. ὁ, ἡ. ualde uireſcens.
Ἐρίθεια. ας. ἡ. cõtentio, ſeruitus, concertatio.
Ἐριθεύω. μ. εύσω π. ευκα. ſeruio, temerè laboro & in uanum. Neutr. datiuo.
Ἐριθηλής έος. ὁ, ἡ. ualde uirens.
Ἔριθος. ε. ὁ, ἡ. lanam tractans, precio condu

ctus,meſſor,agricola.

Ἐρικάνη.ης.ἡ.ſepes.

Ἐρείκη.ης.ἡ.erica.

Ἐρικυδής.έος.ὁ,ἡ.glorioſus.

Ἐρείκω.ſeco, ſcindo.

Ἐρικώδης,uel ἐρεικώδης.diſruptus.

Ἐρίμη.ἴξοδος.

Ἐρίμυκος.ο.ὁ,ἡ.ualde mugiens.

Ἐρινά.τὰ.groſsi ficus.

Ἐρινάζω.caprifico.

Ἐρινὰς.άδος.caprificus.

Ἐρινασμός.ῦ.ὁ.caprificatio.

Ἐρίνεμος.ου.ὁ.uentus procelloſus.

Ἐρινεός.ῦ.caprificus, ficus ſylueſtris.

Ἐρίνεον.eſt ipſe fructus ficus ſylueſtris.

Ἐρινύειν.indignari.

Ἐρινός.ῦ.urbs Dorica.

Ἐρινύς.ύος.ἡ.Erynnis,furia.

Ἔριξ.ἡ.crinis,τρίξ.& ſuperior ſiue gibba iecinoris pars, qua inuicem fibræ eius ſeparantur.

Ἐριόδων.ὁ.magnos habens denteis.

Ἔριον.ου.τὸ.lana.

Ἐριοπλύτης.ου.ὁ.fullo.

Ἐριούνης.ο.ὁ,ἡ.&

Ἐριούνιος.ου.ὁ.ualde utilis. Epithet.Mercurij.

Ἐριοπωλικῶς.doloſè, quemadmodum ſolent, qui lanam uendentes humectant, quo magis ponderet.

Ἐριοπώλιον.τὸ.emporium lanæ.

Ἐριόω.laboro, maxime circa lanificium.

Ἐρίπω.τὸ ἐρέπω.

Ἐρίπνη.mons,rupes,promontorium.

Ἐρηρέδαται.firmati ſunt.

Ἔρις.ιδος.ἡ.lis,contentio.

Ἐρισθενής.έος.ὁ,ἡ.præpotens.

Ἐρισμάραγδος.contentioſus,intractabilis.

Ἐριστάφυλος.ου.ὁ,ἡ.ex grandi & generoſa uua expreſſus.

Ἐριστήρ.ῆρος.ὁ.crumena.

Ἐριστής.litigator.

Ἐριστικός.ῦ.ὁ.diſcrepatiuus,contentioſus.

Ἐριστός.ῦ.ὁ.litigioſus.

Ἐρισύβη.ἡ.frumenti peſtis,ſqualor.

Ἐρισφάραγος.collo elato.

Ἐριχηλᾶν.ad contentionem incitare.

Ἐρίχηλος.ου.ὁ.contentioſus,promptus ad conuicia.

Ἐριτάβρης.formidoloſus.

Ἐρίτιμος.ου.ὁ.pretioſus.

Ἔριφος.ου.ὁ.hædus.

Ἐρίφυλλος.frondoſus, multis aut magnis folijs.

Ἐριώδης.έος.ὁ,ἡ.lanarius.

Ἐριώδυνον.doloroſum.

Ἐριώλη.ης.ἡ.uehemens flatus ſiue uentus.

Ἐριῶπις.ιδος.habens magnos oculos.

Ἐρκάζειν.cauillari.

Ἕρκειος.ου.ὁ.Herceus,Iouis epitheton.

Ἑρκίτης.cuſtos.

Ἕρκιον.ου.ſeptum,uallum,munimentum,rete,περίφραγμα,δῶμα.

Ἕρκος.εος.τὸ.circuitus,ſeptum,monile,uallum,rete,propugnaculum.

Ἕρμα.ατος.τὸ.inauris, aurium ornatus. Item lignum quod ſupponitur naui,ne in terra marceſcat, ſaburra, arma nauis, ut anchora, funes & id genus alia. Scopulus Eraſmo interprete.

Ἑρμαθηνᾶ.Mercurij & Mineruæ ſtatua.

Ἑρμαί.ſtolones,inutiles fruticationes.

Ἑρμαῖα.τὰ.Cretenſiũ feſta.Cæl.lib.7.ca.44.

Ἕρμαιος.tumulus. Et ἕρμαιον.ου.τὸ.lucrum,res inuenta,refugium.

Ἑρμαφρόδιτος.qui utrunq; habet membrum tam uirile quàm muliebre.

Ἕρμαξ.ſepes, ſcopulus in mari occultus.

Ἑρμάς.idem.

Ἑρμεῖος.ου.ὁ.&

Ἑρμείας.Mercurialis.

Ἑρμείας,poëticè.ου.ὁ.Mercurius.

Ἑρμῆ.ἴξοδος.

Ἑρμηνεία.ας.ἡ.interpretatio,ſermo,explicatio.

Ἑρμηνεύομαι.μ.νεύσομαι.π.νευμαι.interpretor, in ſignificatione paſsiua.

Ἑρμηνεύς.έως.ὁ.interpres.

Ἑρμηνεύω.μ.νεύσω.π.νευκα.interpretor.Ac.

Ἑρμινία.ας.ἡ.fulcrum lecti.

Ἑρμῆς.ου.ὁ.Mercurius,nuncius παρὰ τὸ εἴρω τὸ ἀγγέλλω. Et quia à cœna ſurgentes Mercurio prolibare ſolebant, quaſi ſomni præſidi,

præſidi, ἑρμῆν quoque pro ultimo potu accipiebant. Vnde Homerus, τῷ πυμάτῳ σπείλεχον. Cælius libro 15. capite 6.

Ἑρμὸς, uel ἑρμὶν. ῖνος. ἡ fulcra lecti.

Ἑρμινία. τὰ. idem.

Ἕρμιον. ου. τὸ. &

Ἑρμιόνη. ης. ἡ. templum in Peloponneſo Cereri & Proſerpinæ ſacrum, quod aſyli uice habebatur, ſi quis eò confugiſſet.

Ἑρμογλυφεύς. έως. ὁ. uel ἑρμόγλυφος. ſculptor Mercurij, ſtatuarius.

Ἑρμογλυφικὴ τέχνη. ars ſtatuaria.

Ἑρμόπαν. Pan, quod ex Mercurio natus ſit.

Ἕρνιον. ου. τὸ. ficus caprifici.

Ἑρνόκομος. hortulus.

Ἕρνος. ου. ὁ. ramus, germen, caro.

Ἑρνώδης. εος. ὁ, ἡ. ramoſus.

Ἕρξα. clauſi.

Ἕρξεται, pro εἴρξεται. prohibebit.

Ἕρξεις, pro ῥέξεις. faceres, per metatheſim.

Ἕρξον. fac, prohibe.

Ἑρόεις. gratioſus.

Ἔρομαι. μ. ἐρήσομαι. μέλ. ἀόρ. β. ἠρόμην. interrogo, quæro. Item agitor, feror, Eurip. Depon. accuſ.

Ἔρος, Aeolice pro ἔρως. amor. Tradunt tamen grammatici, cum ο in bonam partem accipi debere, cum ω uero pro flagitioſo amore.

Ἑρορτή. feſtum.

Ἑρπετά. τὰ. reptilia.

Ἑρπετόδηκτος. ου. ὁ. à ſerpente morſus.

Ἑρπετής. οῦ. ὁ. ſerpens, reptilis.

Ἑρπηδών. όνος. repetatio.

Ἕρπις. uinum. παρὰ τὸ ἕρποντας ποιεῖν τοὺς πίνοντας ἀμίφως.

Ἑρπυστικόν. τὸ. reptile.

Ἑρπύζω. μ. ύσω. π. υκα. uel ἑρπίζω. ſerpo, repo. Neutr. abſol. In præteritis augmentum per ει diphthongum format.

Ἑρπυλλίς. ίδος. ἡ. cicada.

Ἕρπυλλον. ου. ſerpyllum.

Ἑρπυσμός. ὁ. reptio, ſonus, grunnitus.

Ἑρπυστικά. τὰ. reptilia.

Ἕρπω. μ. ψω. π. φα. uado, ſerpo. Accipit autē augmentum per ει diphthongum. Neutr.

Ἐῤῥαγίως. celeriter.

Ἐῤῥάς. aries.

Ἐῤῥεῶς. ſtatim, cito.

Ἐῤῥίζονται. irradicātur, qui in radice manēt.

Ἐῤῥιζωμένη. ης. ἡ. ſtabilita, radicata.

Ἐῤῥιζῶσθαι. radices egiſſe.

Ἐῤῥικνωμένα. ſtrata, contorta.

Ἐῤῥυθμισμένος. numeroſus.

Ἐῤῥυτιδωμένος. rugatus.

Ἔῤῥω, Aeolice pro ἄρω, quod & φθείρω. pereo, euaneſco, peſſum eo. Budæus Comment.

Ἔῤῥομαι. confirmor, inualeſco.

Ἐῤῥωμενεστέρως, &

Ἐῤῥωμένης. έος. ὁ, ἡ. conſtans, robuſtus.

Ἐῤῥάμενον. robur.

Ἐῤῥωμένως. fortiter, robuſtè.

Ἔῤῥωσο. uale. Ἐῤῥῶσθαι εἰπεῖν, uale dicere, uale iubere, τὸ χαίρειν ἐάσασθαι. Bud. Com.

Ἕρσαι. οἱ. agni recens nati, & teneri hœdi.

Ἑρσαῖος. ὁ. δροσώδης, roſcidus.

Ἕρσα. uerna, roſcida, tenera.

Ἕρση. ης. ros.

Ἑρσήεις. εντος. ὁ. roſcidus

Ἐρυγγάνω. eructo, de ieiunis dicitur, ἐρεύγεσθαι uero de ſaturis.

Ἐρυγή. ῆς. ἡ. ructus, eructatio.

Ἐρυγηλός. οῦ. ὁ. ructum ciens, ut raphanus.

Ἐρυγμαίνω. mugio.

Ἐρύγμηλος. ου. ὁ. ſonorus, grauiter boans ac mugiens.

Ἐρυγμός. οῦ. ὁ. bellum.

Ἔρυξ. ſepimentum.

Ἐρύγω. μ. ύξω. π. υχα. mugio. Neutrum abſol.

Ἐρυθαίνω. rubefacio. (gia.

Ἐρύθεια. ας. ἡ. Erythea inſula Ger, onæ re-

Ἐρύθημα. radix quæ erythrodanum etiam dicitur, qua mulieres faciem pingunt, ἄγχουσα etiam dicta. Suid.

Ἐρυθίβιος. cognomen Apollinis apud Rhodios, quoniam ἐρυθίβην appellant ipſi, quā ἐρυσίβην alij, id eſt rubiginem.

Ἐρυθμία τῶν σωμάτων, pro εὐρυθμία. apta compoſitio membrorum.

Ἐρυθρὰ θάλασσα. ἡ. rubrum mare.

Ἔρυθρα. folia papaueris.

Ἐρυθραίνομαι. rubeo, nigreſco.

Ἐρυθραίνω.μ.ανῶ.π.γκα.rubefacio. Accuſ.

Ἐρύθρημα.ατος.τὸ.rubor.

Ἐρυθίας.ruber,rubicundus.

Ἐρυθριάω.μ.άσω.π.ακα.erubeſco, rubore ſuffundor. Et ad corpus refertur, αἰσχύνομαι uero ad animum. Neutrum abſolutum.

Ἐρυθρινός.οῦ.ὁ.piſcis nomen rubellio,uel rubellus, Gaza interprete.

Ἐρυθρόδανον.ου.τὸ.color ruber et coccineus.

Ἐρυθροδανωμένον.rubeiæ radice tinctum.

Ἐρυθροκάρδιος.ου.rubro corde, hoc eſt medulla.

Ἐρυθροπίλας. ſugillatio corporis rubens & inflammata, ſacer ignis.

Ἐρυθρόπουν.τὸ.quod habet pedes rubidos.

Ἐρυθρός.οῦ.ὁ.ruber,coccinneus.

Ἐρυκανίω.μ.ήσω.π.ηκα.traho. Accuſ.

Ἐρυκανάω,& ἐρυκάνω,& ἐρύκω.μ.ύξω.π.υχα. detineo,arceo,prohibeo. Accuſ.

Ἔρυμα.ατος.τὸ.caſtellum,liberatio, arx, propugnaculum,munitio.

Ἐρύμανθος.ου.ὁ.mons Arcadiæ.

Ἐρυμνός.οῦ.ὁ.munitus,tutus.

Ἐρυμνότης.ητος.ἡ.munitio.

Ἐρυμνόω.ſtabilio,munio.

Ἐρυμνώδης.ſuperbus,moleſtus.

Ἐρύομαι.μ.ύσομαι.π.υσμαι.libero,cuſtodio, obſeruo. Depon. accuſ.

Ἐρύκω,τὸ ἐρύκω.

Ἐρυσάρματος.ου.ὁ.auriga.

Ἐρυσάρματες.οἱ,αἱ. uel ἐρυσάρματοι. celeres, currum trahentes.

Ἐρυσίβη.ης.ἡ. rubigo,ærugo in ſegetibus, pruina. Budæus in Annotationibus.

Ἐρυσιβώδης.εος.ὁ,ἡ.rubiginoſus.

Ἐρύσιμον.τὸ.irio,trionum,agreſte naſturtiũ, alij frugibus annumerant, alij oleribus.

Ἐρυσιπέλας.ſacer ignis.

Ἐρυσίπτολις.ιος. patrona urbis, ab ἐρύομαι & πόλις, ι interiecto,more Ionico propter metrum.

Ἐρυσίσκηπτρον.ου.τὸ.ἀσπάλαθος, planta ſpinoſa, quæ hodie ex Cypro affertur ſub roſace,ligni nomine.

Ἐρυσμός.pugna.

Ἔρυβος. ſportula.

Ἐρυστός. οῦ. trahibilis. τὰ ἐρυστὰ ξίφη, ſtricti gladij & exerti.

Ἐρύω.μ.ύσω.trabo.

Ἔρφος.ου.pellis, Nicander.

Ἐρχανίης.compactus.

Ἔρχατο.clauſi erant. Eſt aũt tertia perſona à præterito pluſquam perfecto uerbi ἔργω.

Ἔρχατος.φραγμός.ſepes.

Ἐρχατόωντο.clauſi erant,συνεῖχοντο.

Ἐρχθεῖσα.τὸν.in aqua ſuffocatum.

Ἔρχομαι.μ.ἐλεύσομαι.ἀόρ.β. ἦλθον & ἤλυθον. uenio. Depon. abſol.

Ἐρχόμενα.τὰ. futura.

Ἕρψις.ιος.ἡ.reptio.

Ἐρῶ.μ.ἐρῶ.π.εἴρηκα. ἀόρ. paſsiu. ἐῤῥέθην. dico,præcipio. Accuſ.

Ἐρωάζω.quieſco.

Ἐρωδιὰς,& ἐρωδιός.οῦ.erodius auis ex ijs quas Romani Diomedeas uocant. Theodor. ardeolam interpretatur, Auguſtinus fulicam. Ciconiam putat eſſe Suidas, aut ciconiæ ſimilem, dictamq́ quòd in paludibus uerſetur, quaſi ἑλώδιον. Cælius libro 8. capite 4.

Ἐρώει.quieſce.

Ἐρώεις.fluens,cedens,deſiderabilis.

Ἐρωέω.μ.ήσω.π.ηκα. fluo, moueor, recedo, procedo,retraho,auerto.

Ἐρωή.ῆς.ἡ. deſiderium, impetus, ſeceſſus, tractus.

Ἐρωμανής.perdite amans.

Ἐρωμένη.ἡ.amica.

Ἐρώμενον.ου. ſcortum.

Ἐρώμενος.ου.ὁ. amaſius, & amicus ſcorti. Accipitur aliquando in bonam partem.

Ἔρως.ωτος. uel ἔρω Atticè. ὁ. amor, Cupido. Cælius libro 12. capite 36.

Ἔρωσις.ἐρώμενος.

Ἐρωτάω.μ.ήσω.π.ηκα. interrogo, peto. Interdum pro παρακαλῶ. Differt autem à πυνθάνομαι, ut Ammonius tradit.

Ἐρώτημα.ατος.τὸ.interrogatio.

Ἐρωτηματικός.οῦ.ὁ.interrogatiuus.

Ἐρώτησις.ιος.ἡ.interrogatio, propoſitio, quæſtio.

Ἐρωτικός.οῦ.ὁ. amatorius, fœdis amoribus

deditus, in amorem propenſus. Ἐρωτικοὶ, etiam dicuntur Venerei hymni.
Ἐρώτιον.ου.τὸ.imaguncula Cupidinis.
Ἐρωτοληψία.libido.
Ἐρωτομανεῖν.impatienter amare.
Ἐρωτομανὴς.έος.ὁ.perditè amans.
Ἐρωτομανία.ας.ἡ.furioſus amor.
Ἐρωτύλος.ου.ὁ.amatorculus.
Ἐρωτότροφ۞.ὁ, ἡ.mater amoris, Veneris epitheton.

Ε Σ.

Ἐς.in, apud. Bud. Com.
Ἐς ἀεὶ.ſemper, in perpetuum.
Ἐς ἄν.quouſq;, donec.
Ἐς αὖθις.in poſterum.
Ἐς ἠῶ.ad auroram, per unum diem.
Ἐς δεῦρο.hucuſque.
Ἐς ἑσπέραν.ueſperi. (μα.
Ἐς ἡμέτερον.ad noſtras ædes.eclipſis eſt τοῦ δῶ
Ἐς καλὸν.commodè, auſpicatè.
Ἐς ὥρας.in proximum annum.
Ἐς ὃ.donec.
Ἐς ὅτι μάλιστα.ualde.
Ἔς ποτε.quouſq;, interdum, quando.
Ἐς τί.donec.
Ἐς τὴν ὑστεραίαν.poſtridie.
Ἐς τὸ ἄνω.ſurſum uerſus.
Ἐς τόδε.id eſt μέχρι τοῦδε.
Ἐς τὸ δέον.opportunè, ut decet.
Ἐς τὸ παραυτίκα.in præſens.
Ἐς ὑπερβολὴν.ſupra modum, cum exceſſu.
Ἐς, imperatiu.ἀόρ.β.ab ἵημι.mitte.
Ἐσαγείρω.colligo.
Ἐσαεὶ.ſemper, in perpetuum.
Ἐσαθρέω.intento, intueor.
Ἐσακοντίζω.tela mitto.
Ἐσάλτο.inſilijt.
Ἐσάπην, ἀόρ.β.paſſi.à σήπομαι.putrefactus ſum.
Ἐσαφικνέομαι.accedo.
Ἐσάωθεν, pro ἐσώθησαν.ſaluati ſunt.
Ἐσβαίνω.ingredior.
Ἐσβάλλομεν.uenimus, Lucia.
Ἐσβάλλω.deuehuo me, immitto, ingredior.
Ἐσβολὴ.irruptio, inuaſio, ingreſſus, exportectio.

Ἐσγίγνομαι.donec.
Ἐσγόνατα.τὰ.palearia.
Ἐσδρομὴ.ῆς.ἡ.impreſsio.
Ἔσει pro ἴσθι, Atticè.
Ἐσεγκάσθαι.intuliſſe.
Ἐσέρπω.irrepo.
Ἐσέρχομαι.ingredior.
Ἐσεῖται λέγειν.dicturum.
Ἐσεγάστ۞.admirabilis.
Ἔσει ἀνεγκὼν.ſuſtuleris, Atticè. Bud. Com.
Ἐσηγέομαι.refero.
Ἐσηγητὴς.οῦ.ὁ.dux.
Ἐσθέω.inſarcio, infero.
Ἐσθ᾽ ᾗ.aliqua.
Ἔσθημα.ατος.τὸ.&
Ἐσθὴς.ῆτος.ἡ.ueſtis, ueſtimentum.
Ἐσθίω.μ.ἔσω.π.ηκα.comedo. Neutrum genitiuo uel accuſ.
Ἐσθλὸς.οῦ.ὁ.bonus, frugi.
Ἐσθ᾽ ὅπῃ, & ἐσθ᾽ ὅπου.alicubi, quando, quatenus. Sic Cicero dixit, Eſt enim quatenus amicitiæ uenia dari poſsit.
Ἔσθορεν.inſilijt.
Ἔσθ۞.ου.ὁ.ἐσθὴς, ueſtis.
Ἐσθ᾽ ὅτε, & ἐσθ᾽ ὅτε.eſt quandoq;, quondam, aliquando, interdum, fortaſsis, ſæpe.
Ἔσθω.poëticè comedo.ἐσθῶ uero τὸ ἐνδύομαι. Neutrum accuſ.
Ἐσία.legatio.
Ἐσιάλλω.emitto.
Ἔσις.ιος.deſiderium, itio.
Ἐσιτήριον.τὸ ἐν μέσῳ αὔλημα.
Ἐσκαμμένα.ſepta, præſcriptus terminus intra, quem pentathli certabant.
Ἐσκεμμένον.animaduerſum, conſyderatū.
Ἐσκευωρημέν۞.commentitius, falſus.
Ἐσκιαγραφημένον.adumbratum.
Ἐσκιατραφηκὼς.ἐσκιατραφημένος, in umbra enutritus.
Ἐσκιμαλίσαι.medium digitum oſtendere cōtractis cæteris, ignominiæ cauſa, Suid. & Eraſm. Chil.
Ἐσκλείω.includo, induco.
Ἐσκληκὼς.obſecrans, adhærens.
Ἐσκνᾶσθαι.atterere, radere.
Ἐσκομιδὴ.commeatus.

Ἐσκοροδισμένος. alliũ olens, qui allium comederit, irritatus. Sumptũ à natura allij ſiue cepæ, humores ex oculis prouocantis.
Ἐσκοροδίστος. ὁ. qui plorare fecerit, quòd qui allium tractant, lachrymari cogantur.
Ἔσκω, poëticè ſum.
Ἐσλὸν, Doricè pro ἐσθλὸν. bonum.
Ἐσμαστεύομαι. quæro, male habeo.
Ἐσμός. οῦ. ὁ. examen apum, & hominum multitudo. Et translatè pro grege ſiue legione ponitur.
Ἐσσίω. ἀσκολυμβῶ.
Ἔσσω. induiſſes.
Ἐσσοικησάμενος. habitans.
Ἐσοπτροειδὴς. τὸ. ſimile ſpeculo.
Ἔσοπτρον. ου. τὸ. ſpeculum.
Ἐσόρσω. retro.
Ἐσπάθα. inſumpſit.
Ἐσπαθᾶτο. diſſectus fuit, periijt.
Ἐσπαθημένος. condenſatus.
Ἐσπίμπομαι. accerſo.
Ἔσπερ. in poſterum.
Ἑσπέρα. ας. ἡ. ueſpera. Et adiectiuè, ut ἑσπέρα δείλη, crepuſculum ueſpertinum.
Ἑσπέρας, aduerbium, ueſperi.
Ἑσπερινός. οῦ. ὁ. ueſpertinus, occiduus.
Ἑσπέριος. ου. ὁ. occidentalis.
Ἕσπερος. ου. ὁ. ueſperus, ſtella occidentalis.
Ἔσπετε. dicite.
Ἕπομαι. ſequor. Depon. datiuo.
Εἵπετο. ſequebatur.
Ἔσπω. dico.
Ἔρως. ὁ. pro ἔρως, antiqui dixerunt.
Ἕσσαι. indutus es.
Ἔσσαμεν. dormiuimus.
Ἔσαν pro ἦσαν. erant.
Ἕσσατο. indutus eſt.
Ἕσσο. indutus erat.
Ἐσσεῖται, Doricè. erit.
Ἐσσήν. ῆνος. ὁ. rex propriè apum.
Ἐσσί. es, eſt, poëtice.
Ἕσσαν. ἐνέδυσαν, indui ſunt.
Ἐσθής. ueſtis.
Ἐσσοῦνται. uincuntur. ἑσσοῦσθαι, uictum eſſe, Herodo.
Ἔσσυμαι. motus ſum, impulſus ſum.

Ἐσσυμένως. ſtudioſe, certatim.
Ἐσσωθέντες. uicti.
Ἐσσῶντο. repellerentur, uincerentur.
Ἐσταί. licebit.
Ἔστ' ἄν. quouſque, donec.
Ἕστασαν. ſteterunt.
Ἐσταχυωμένος. ου. ὁ. ſpicatus.
Ἔστε. donec.
Ἐστεφάνωται. coronatum eſt.
Ἕστη. ſtetit, ſedatum eſt.
Ἐστήκω. μ. ἑστήξω, & ἑστήξομαι. permaneo, conſtanter ſto, perennis ſum, exiſto.
Ἐστῶτος. interim.
Ἐστήκεται hæret.
Ἑστήξουσι. exiſtant.
Ἑστία. ας. ἡ. focus, lar, Veſta. παρὰ τὸ ἵστασθαι, quod prima domos ædificarit. Vel παρὰ τὸ ἧσθαι, quoniam ubique coleretur, ſimulacráque eius ſedentis habitu ſtruerentur. Cælius libro 8. capite 18.
Ἑστιάδες. αἱ. Veſtales uirgines.
Ἑστιάομαι. epulor, conuiuium agito.
Ἑστίασις. εως. ἡ. epulatio, conuiuium.
Ἑστιατορία. ἡ. epulatio, & exhibitio conuiuij. cœnaculum.
Ἑστιάτωρ. ορος. comeſtor, conuiua, qui alium ad conuiuia uocat, conuiuij dominus.
Ἑστιοῦχος. cuſtos domus, Iupiter.
Ἑστιάω. μ. άσω. π. ακα. conuiuio excipio, conuiuia celebro, cibum præbeo, ut ἑστιῶ σε, ſicut δωχῶ σε, & ἑστιῶμαι ἐγὼ, ſicut δωχοῦμαι. Translate uero ponitur pro oblectari, reficere, & cum genitiuo conſtruitur. Plato de Rep. libro 9. ἑστιᾷν λόγων καλῶν καὶ σκέψεων, Paſcere & ſatiare animum diſputationibus honeſtis. Syneſ. cum datiuo, καὶ ἑστία κυρίως αἰτεῖ τῷ λόγῳ, Oblecta eorum animum. Bud. Com.
Ἔστιν. aliquando, licet, eſt.
Ἔστιν οἷς. quibuſdam.
Ἔστιν οἵτινες. aliqui. οὐκ ἔστιν οἵτινες, nulli. οὐκ ἔστ' ἐφ' ὅτῳ, nulla eſt cauſa. Bud. Com.
Ἔστιν ὃν τρόπον, &
Ἔστιν ὅπως. quodammodo, quadantenus. Budæus Commentarijs.
Ἔστιν ὅτε. aliquando.

Ἐστινοῦν. alicubi, aliquando.

Ἔστιν οἷς. aliquos.

Ἔστιν ὧν. τὸ. ἔστιν ὅτου.

Ἑστιοπάμμων. paterfamilias. Cælius libro 8. capite 18.

Ἑστιοῦχος. ου. ὁ. patronus domus, conuiuij dominus & rex appellatur, ἑστιάτωρ.

Ἕστο. indutus erat.

Ἐστομοῦτο. aperiebatur, ἠνοίχθη.

Ἐστονάχιζεν. ingemiſcebat.

Ἐστόρεσεν. ſtrauit.

Ἐσάς. plenur.

Ἐστρουθισμένα. lanariæ herbæ radice curata.

Ἔστω. ſit, eſto, ὑπαρχέτω, ἔστω.

Ἔστω κύρια τὰ κριθέντα. quod arbitri ſtatuerunt, id ſemel ius ratumq́; eſto. Verbum iuris eſt, quo ſignificabant ſe nolle in aliud maius iudicium prouocare. Budæus Commentarijs.

Ἔστωρ. inſtrumentum illud quod inſeritur temoni, quo totum iugum retinente, currus ducitur.

Ἐσύθη, motus eſt cum impetu.

Ἐσφάγη. iugulum.

Ἐσφηκωμένα. conſtricta,

Ἐσφοιτᾶν. ingredi.

Ἐσχαλκεῖν. uas æreum.

Ἐσχάρα. ας. ἡ. conceptaculum ignis, focus, relicti ab igne carbones. Item durities et ueluti cruſta, qua obducuntur uulnera. Cælius lib. 16. cap. 48.

Ἐσχαρεύς. έως. ὁ. qui foco præeſt.

Ἐσχάριον. thuribulum.

Ἐσχαρίς. ίδος. ἡ. focus, craticula, coquinariũ uas, facula.

Ἐσχαρίται ἄρτοι. panis clibaniter, hoc eſt in clibano coctus.

Ἐσχαροῦν. more ignis cruſtam inducere.

Ἐσχαρός. piſcis quidam.

Ἐσχαρωτικός. ἡ. ὁ. obducens cruſtas.

Ἐσχατιά. ᾶς. ἡ. extremitas. Late autem patet. nam ἐσχατιὰς uocabant agros & prædia ab urbibus ſemotiora, quaſi in finibus ſita cuiuſq; territorij, Ariſtot. Polit. 7. Significat etiam locum abſtruſum, & receſſum extimum, Syneſ. Baſilius pro ſolitudine poſuit. Apud Homer. Iliad. 9. ſignificat τὰ μέρη τοῖς ὁμόροις γειτονοῦντα. Item extremum ordinem & remotiorem à principatu, Dionyſ. Præterea oras & extrema cuiuſq; rei, Ariſtid. in Xerxe. Budæus Commentarijs.

Ἐσχατιάω. μ. άσω. π. ακα. ſum extrema in parte.

Ἐσχατόγηρως. decrepitus.

Ἔσχατος. η. ὁ. extremus, ſummus, nouiſſimus.

Ἐσχάτως. ſummè, extremè, nouiſſimè.

Ἔσω. intrò, ut ἔσω ἀοίχομαι. Tamen ἔσω κίαγε, & ἔσω δόμων poëtis eſt pro ἔνδον.

Ἔσω. induiſſes.

Ἔσωθεν. intrinſecus, intus.

Ἐσωματεῦσαι. introducere.

Ἐσωπή. ῆς. ἡ. aſpectus.

Ε Τ.

Ἐτά. uera, bona.

Ἐτάζω. μ. άσω. π. ακα. ſcrutor, examino.

Ἑταίρα. ας. ἡ. amica.

Ἑταιρεία. ας. ἡ. ſodalitas.

Ἑταιρεῖος. ſodalitius, quo cognomine olim Iouem colebant, ut ſodalitij iuris diſceptatorem. Bud. in Annot.

Ἑταιρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſocietatem ago.

Ἑταιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſcortor.

Ἑταίρη. ſocia.

Ἑταίρησις. ἑταιρεία.

Ἑταιρία. ſocietas.

Ἑταιρίδιον. ου. τὸ. meretricula.

Ἑταιρίζω. μ. ίσω. π. ικα. adiutores & ſocios aſſumo.

Ἑταιρίς. ἡ. ſcortum.

Ἑταιρικός. meretricius.

Ἑταιρίστριαι. αἱ. tribades.

Ἑταιρίτης. ἡ. ſcortatio.

Ἑταῖρος. ου. ὁ. ſodalis, quo nomine propriè dicuntur qui eadem ætate, eadem uitæ conſuetudine actione'que inter ſe diu uixerunt. Et ἑταῖρος eſſe poteſt, qui non ſit tamen φίλος. Sic Matth. 26. dominus noſter ad Iudam loquens, ἑταῖρε ἐφ᾽ ᾧ πάρει; Sodalis qua de cauſa ades? Non tam amicũ quàm ſodalem appellans.

Ἑτεροιῶ. muto, altero.

Ἐτεόν. uere.

Ἑταιρία.amicitia,ſodalitia.

Ἑταῖρος.ου.ὁ.ſocius,amicus,pro ἑταῖρος.

Ἔτασις.extenſio.

Ἐτασμός.inquiſitio.

Ἐτασπίμυθος.ὁ.qui de ſuis malis diuinat, alio nomine ἐγγαστρίμυθος dicitur,de quo ſupra.

Ἔτεα,pro ἔντεα.arma.

Ἐτίθησαν.obediuerunt.

Ἔτειος.ου.ὁ.anniculus.

Ἐτελέστερον.perfectius.

Ἐτελίς.piſcis quidam.

Ἐτελόμισθος.qui perfectam mercedem accipit.

Ἐτεοβουτάδαι.οἱ.familia erat apud Athenienſes magna & illuſtris, ex qua ſacerdotes conſtituebantur, à Bute ſacerdote quodam deducta origine, authore Suida.

Ἐτεοδμῶες.οἱ.fideliter ſeruientes.

Ἐτεόκρητες.οἱ.à prima origine in Creta nati ueri Cretenſes.

Ἐτεόν.uerè,propriè,recens.

Ἐτεός.ᾶ.ὁ.uerus.

Ἐτεραλκής.έος.ὁ,ἡ.uiciſsim, modo huic, modo illi fauens,pollens. Epitheton uictoriæ

Ἔτεράττα.aliqua quædam.

Ἐτεργκεφαλεῖν.deſipere, Ariſtoph.

Ἑτερημερόν.uiciſſim,& mutuas ſortes habẽtes,per dies uariatas.

Ἑτερήμερος.alternis diebus uiuens, ut Tyndaridæ.

Ἑτερήρια.ambigua.

Ἑτέρως,pro ἑτέρως.

Ἑτερογενής.alienigena.

Ἑτερόγλωσσος.ου.ὁ.diuerſilinguis,qui alterius eſt linguæ.

Ἑτερόγναθος.ου.ὁ.edax, modo in hanc, modo in illam mandibulam cibum transferens.

Ἑτερογνώμων.ονος.ὁ,ἡ.diſcors.

Ἑτεροδιδασκαλεῖν.diuerſa docere, diuerſis doctoribus uti.

Ἑτεροδοξία.praua opinio.

Ἑτεροζυγεῖν.iugum ducere,cum alienigena, aut diuerſæ ſectæ homine coniungi.

Ἑτερόεθνος.alienigena.

Ἑτεροῖον.alternatim,diuerſe.

Ἑτεροῖος.ου.ὁ.alternus,diuerſus.

Ἑτεροιόω.muto.

Ἑτεροίωσις.quando de alio in aliud corpus fit tranſmutatio,ut Niobe in lapidem mutata.

Ἑτεροκλινής.ὁ.decliuis.

Ἑτερόμαλλος.ex altera parte uilloſus,cui opponitur ἀμφίμαλλος.

Ἑτερομάσχαλος.ueſtis dicebatur ſeruilis dicata,cui opponitur ἀμφιμάσχαλος. Ab axillis ſic dicta,quas μασχάλας uocant.

Ἑτερομόλιος.ὁ.quo alter duntaxat accedit. Et ἑτερομόλιος δίκη,cauſa dicitur, quæ ab altera duntaxat parte agitur.

Ἑτεροπροσωπικός.ᾶ.ὁ.diuerſæ perſonæ.

Ἑτεροπροσωπῶ.perſona differo.

Ἑτερορρεπής.in alteram partem uergens.

Ἑτερορρεπῶ,& ἑτερορρέπω.ad alteram partem flecto,inſtabilis ſum.

Ἕτερος.ου.ὁ.alter. Ἑτέραν τρέπεσθαι, aliò deflectere. Bud.Com.

Ἑτέρωσε.aliò,ἀλλαχοῦ.

Ἑτερόστοιχος.ἀσύμφωνος.

Ἑτερόστομος.ου.ὁ.phalanx,à frontis diuerſitate appellata.

Ἑτερότης.ητος.ἡ.alteratio.

Ἑτερούσιος.alius,diuerſus.

Ἑτερόφθαλμος.ὁ.qui altero priuatus eſt oculo caſu aliquo. μονόφθαλμος uerò, qui nunquam præter unum habuit oculum, uelut Cyclops apud Homerum. Confunduntur tamen.

Ἑτεροφυής.alibi enatum, diuerſæ naturæ.

Ἑτερόφυλος.alienigena.

Ἑτεροφωνία.ας.ἡ.diuerſitas uocis.

Ἑτέρω.μ.ὄσω.π.ᾳ.altero. Accuſ.

Ἑτέρωθεν.aliunde,ex altera uel alia parte.

Ἑτερώνυμα.τὰ.uocabula,quæ circa idẽ ſubiectum diuerſitatem ſignificant, ut aſcenſus & deſcenſus.

Ἑτέρωσε aliò.

Ἑτέρωσις.εως.ἡ.alteratio.

Ἐτετύχει.extiterat.

Ἔτευξε.fecit,ſtruxit.

Ἐτητυμεῖ.uera loquitur.& ἐτήτυμον, uerum.

Ἔτης.ου.ὁ.ciuis,coætaneus,ſocius,neceſſari

us. unde illud ὦ τᾶν pro ὦ ἔταν, amice.

Ἐτησίαι, ῶν. Eteſiæ uenti, qui certo anni tempore flant. uenti anniuerſarij. Ab ἔτος. Gellius lib. 2. capite 22.

Ἐτήσιος, ὁ, ὁ. annuus, anniuerſarius.

Ἐτήτυμος, ου, ὁ. uerus, pro ἔτυμος, ἀληθής.

Ἔτι. etiam, etiamnum, iterum, adhuc, amplius, poſtea, in poſterum, deinceps. ἀεὶ τι pro eodem.

Ἔτι δὲ. inſuper.

Ἔτι καὶ νῦν. adhuc.

Ἔτι μὴν. hucuſque, adhuc, etiam, præterea.

Ἔτι μόνον. tamen modo.

Ἔτι τοίνυν. iam uerò, atque etiam.

Ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη. apud Syneſ. & Homerum, pro ἐτίθουν, & cætera. Bud. Com.

Ἐτίκτω. pario.

Ἐτνήρυσις. farina cum lacte.

Ἔτνος, εος, τό. faba elixa.

Ἑτοιμάζω, μ. άσω, π. ακα. paro, promptum, paratum & expeditum reddo. Accuſ.

Ἕτοιμος, ου, ὁ. paratus, promptus, propenſus.

Ἑτοιμασία, ας, ἡ. &

Ἑτοιμότης, ητος, ἡ. promptitudo, alacritas.

Ἑτοίμως. promptè, paratè, parato animo, alacriter, incunctanter.

Ἔτος, εος, τό. annus.

Ἐτός. incaſſum, friuolè.

Ἐτυμηγόρος, ου, ὁ, ἡ. ueridicus.

Ἐτυμολογία, ας, ἡ. dictio eſt compoſita ab ἔτυμος, uerus, & λόγος, ſermo, uel locutio: quaſi ueriloquium, ut Cicero interpretatur. uel notatio, quòd rem de qua prædicatur, notam faciat, ut inquit Boëtius. Alij originationem interpretantur, ut Fabius tradit.

Ἐτυμόδρυς. ueriquercus, roboris ſiue quercus ſpecies, quæ glandes cæteris ſuauiores gignit.

Ἔτυμος, ου, ὁ, ἡ. &

Ἐτήτυμος. uerus.

Ἐτύμως. uerè.

Ἐτύχθη. effectus eſt.

Ἐτώσια. incaſſa, ſtolida, uana.

Ἐτωσιεργός, οῦ, ὁ, ἡ. & ἐτώσιος, ου, ὁ. iners, inutilis, ſtolidus, inanis. Homerus, ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης, Telluris inutile pondus.

E Y.

Εὖ. bene.

Εὗ. ſui, αὐτοῦ, uel αὐτοῖς.

Εὖ διάγειν. bene agere.

Εὖ ἥκω παιδείας. doctus ſum, ἄκρως πεπαίδευμαι. Sicut εὖ ἥκει χρημάτων, pro πλούσιός ἐστιν ἱκανῶς.

Εὐθετῶ. boni conſulere.

Εὖ ἴσθι. uel nihil, uel utique (inquit Bud.) ſignificat. Lucian. Αἰσχυνοίμην ἄν, εὖ ἴσθι, ἐπ' αὐτῷ. Idem eſt autem quod Ciceroni, mihi crede.

Εὖ μάλα. ſcite, admodum, commodum, optimè.

Εὖ οἶδα. certo ſcio.

Εὖ πάσχειν. beneficium accipere, cui opponitur τὸ ποιεῖν.

Εὖ ποιῶν. ut debebat, ut par erat. Budæus Commentarijs.

Εὖ πράττειν, & χαίρειν. auſpicia ſunt epiſtolarum. Vſurpantur & ad earum finem indifferenter. Bud. Com.

Εὖα, pro εἶα. Item εὐὰ uocis hirci imitatio, qua uoce hirci cum puteum ſaltantes relinquunt, utuntur. Suid.

Εὐαγγελίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι. &

Εὐαγγελίζω, μ. ίσω, π. ικα. nuncio. Dicitur autē εὐαγγελίζω σοὶ, uel per acc. εὐαγγελίζω σε.

Εὐαγγέλιον, ου, τό. bonum, fauſtumque nũcium, Vnde & Apoſtoli uſurparunt. hanc uocem pro gratiæ illius diuinæ mortaliũ generi exhibitæ per Chriſtum annunciatione. Ponitur quoque pro præmio, quod dari ſolet lætum afferenti nuncium. Homer. Odyſ. ξ. εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω. Et apud Iſocrat. εὐαγγέλια θύειν, pro ſacrificio quod fiebat pro rei fœliciter geſtæ narratione. Sic Cic. ad Atti. O ſuaues duas epiſtolas, quibus euangelia deberi fateor.

Εὐαγγελιούμενος. renunciaturus.

Εὐάγγελος. Mercurius.

Εὐάγης, τό. fat.

Εὐαγής, έος, ὁ, ἡ. purus, ſacer, pius, ſanctus. Huic opponitur ἐναγής. Εὐαγὴς τὰς χεῖρας, qui homicidio manus non contaminauit.

Budæus in Annot. & Com.
Εὐάγητος. ου. ὁ, ἡ. mobilis, agilis.
Εὐάγκαλος. ου. ὁ. facilis complexu aut portatu.
Εὐαγρία. ας. ἡ. proſpera captura, opima præda.
Εὐάγωγα. τά. quæ facilè reijciuntur & excreantur.
Εὐαγωγός. οῦ. ὁ. ductilis, docilis, facilis ductu, ut riuus, tractabilis. Bud. Com.
Εὔαδε, pro ἥδεν, ἕαδεν, & Aeolice εὔαδε. placuit.
Εὐαδής, & εὐαής placidus, tranquillus.
Εὐάζειν. lugere.
Εὐαίρετος. ου. ὁ, ἡ. facilis expugnatu.
Εὐαισθησία. ας. ἡ. uis maior ſentiendi.
Εὐαίσθητος. ου. facilè ſenſilis.
Εὐαλαζονευόντες. οἱ. ad iactandum apti.
Εὐαλῶς. facilè.
Εὐάλωτος. ου. ὁ, ἡ. facilis captu, ignarus.
Εὐανάγνωστον. τό. legibile.
Εὐανάδοτος. ου. ὁ. digeſtu facilis.
Εὐανάκλητος. ου. ὁ. qui facilè pacari poteſt, reuocabilis.
Εὐανάληπτος. facilis apprehenſu.
Εὐανάτρεπτος. confutabilis.
Εὐανδρία. ας. ἡ. generoſitas, pulchra uis.
Εὔανδρος. ου. ὁ. bonos uiros habens.
Εὐάνεμος. ου. ὁ, ἡ. uentoſus.
Εὐανθίζων. ſuaue olens.
Εὐανθής. έος. εὐθαλής, ὡραῖος, floridus.
Εὐάνιος. placidus.
Εὐάντητος. ου. ὁ. obuius, expoſitus.
Εὐάντυξ. υγος. ὁ, ἡ. habens pulchros axeis.
Εὐαξές. τό. quod amplè augeri poteſt.
Εὐαξής. έος. ὁ, ἡ. auctus, procerus.
Εὐαπαντησία. ας. ἡ. comitas.
Εὐαπάγκτος. ου. ὁ. facilè penetrabilis.
Εὐαπαθεῖς. οἱ. propenſi ad patiendum.
Εὐαπόβατος. ου. ὁ. facilem deſcenſum habens.
Εὐαπόδεικτος. ου. ὁ. manifeſtus, bene demonſtratus.
Εὐαπόλυτος. ου. ὁ. abſolutus, liber.
Εὐαρέστησις. placabilitas, placide compoſita mens.
Εὐαρεστήριος. ου. ὁ. &
Εὐάρεστος. ου. ὁ. placidus.
Εὐαρεστοῦμαι, & εὐαρεστῶ. hilariter affectus ſum, placide me habeo. Plutar. εὐαρεστοῖτο ἂν τῇ πραότητι ὑμῶν διαγωγῇ, Libens ac quieſceret, & hilariter comprobaret. Bu. Commentarijs.
Εὐάρμοστος. bene compoſitus.
Εὐαρίθμητος. ου. ὁ, ἡ. exiſtens in numero bonorũ, numeratu facilis, non multus, paucus.
Εὐαρμόζω. conuenio, congruo.
Εὐάρμοστος. ου. ὁ, ἡ. congruus.
Εὐαρμόστως. congrue, apte, concinne.
Εὐαρχίζεσθαι. primitias facere.
Εὐαστήρ. ῆρος. ὁ. Bacchi epitheton, ab εὐαί, quæ bacchantium uox eſt.
Εὐαυξέστερος. ἡ. auctior.
Εὐαφής. έος. ὁ, ἡ. qui facile tangi poteſt.
Εὐάφορα. facilia aſpectu.
Εὐβάστακτος. ου. ὁ, ἡ. facilis portatu.
Εὐβάση. ης. ἡ. ouatio.
Εὔβιος. ου. ὁ. compos, uitæ facilioris.
Εὐβίοτος. ου. ὁ. cui uictus facilis.
Εὐβιώτατος. qui abunde uiuit.
Εὔβλαπτος. ου. offenſioni expoſitus.
Εὐβοᾶ, pro εὐβοία. Attici dicunt.
Εὔβοια. ας. Eubœa, inſulæ & urbis nomen.
Εὐβοεύς. Euboenſis.
Εὐβοϊκὰ κάρυα. τά. nux Euboica, iuglans.
Εὐβοσία. ας. ἡ. pabuli ubertas.
Εὔβοτος. ου. ὁ, ἡ. fertilis, pinguis, terra apta paſcuis.
Εὐβουλία. ας. ἡ. bonum conſilium.
Εὔβουλος. ου. ὁ, ἡ. prudens, conſultus.
Εὔβρωτος. ου. ὁ, ἡ. bene comeſsibilis.
Εὐγάλακτες. bene nutriti.
Εὖγε. euge. Laudantis autem uox eſt, exultantis, & aſſentientis, ſiue congratulantis, Latinis quoq; in uſu.
Εὔγαιος, ſiue εὔγαιον. τό. locus bonæ terræ.
Εὐγένεια. ας. ἡ. uel εὐγενία, Ionice. nobilitas.
Εὐγένειος. ου. ὁ. nobilis, generoſus. ab εὖ & γένειον. Item barbatus, iubatus, uilloſus. nam uillos nonnunquam γένειον uocant.
Εὐγενίς. τό. εὐγένεια.
Εὐγενής. έος. ὁ, ἡ. generoſus.

Εὔγεων.

Εὔγλωσ.ὁ,ἡ. *Attice.* &

Ἔυγεων.ε.τὸ.pro εὔγει@.*fertilis ,pingue ſolum.*

Εὐγηρία.ας.ἡ.*commoda ſenectus,quieta.*

Εὐγηρόματ@.*uenerabilis,ſenex.*

Εὐγλωττία.ας.ἡ.*eloquentia.*

Εὖγμα.ατος.τὸ.*iactatio,gloria.*

Εὐγνωμονέω.μ.ήσω.π.ηκα. *beneuolus ſum,fidem bonam agnoſco,bonæ fidei ſum.*

Εὐγνώμον.*conſentaneum,gratum.*

Εὐγνωμοσύνη.ης.ἡ.εὔνοια,*gratitudo animi, beneuolentia,æquitas,& æquanimitas animi,cãdor,& probitas,& ea uirtus, quæ beneficium & fidem bonam agnoſcit.*

Εὐγνώμων.ον@.ὁ.*gratus,benignus,ſimplex æquus,& bonus uir.*

Εὐγνωμόνως.*benignè,candidè,animo grato & æquo,patienter.*

Εὔγνωσ@.ε.ὁ.& εὔγνωτος. *bene notus, notabilis.*

Εὐγόνατον..*geniculatũ,internodios habens.*

Εὐγονία.ας.ἡ.*bona generatio.*

Εὔγονον.ε.τὸ.*uis moderata.*

Εὐδαιμονέστατα.*fœliciſſimè.*

Εὐδαιμονέω.μ.ήσω.π.ηκα.*ſum fœlix.*

Εὐδαιμονία.ας.ἡ.*fœlicitas,diuitiæ,fortuna proſpera,* τὸ εὖ τὸν δαίμονα ἔχειν *ſecundum Plato.* Δαίμονα δὲ *uocat* τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικόν.

Εὐδαιμονίζω.μ.ίσω.π.ικα.*beatifico, beatum dico.Dicitur autem* εὐδαιμονίζω σε τόδε, & εὐδαιμονίζω σε τῆδε, *Attice pro Hoc nomine fœlicem te iudico . Priſc. lib.18. & Bud.Com.*

Εὐδαιμονισμός.ε.ὁ.*fœlicitas.*

Εὐδαιμονιστέ@.ου.ὁ.*fortunatus exiſtimandus.*

Εὐδαίμων.ον@.ὁ,ἡ.*fœlix,fortunatus.*

Εὐδάπανα.τὰ.*quæ ſunt facili ſumptu & modico.*

Εὐδάπαν@.ε.ὁ,ἡ.*liberalis.*

Εὐδερκής.ὁ.*acutè uidens.*

Εὐδείελος.ὁ.*bene ad meridiem ſitus, clarus, tranquillus.*

Εὔδενδρος.ε.*ſyluoſus,*

Εὗδεσκε.*dormiebat,Iliad.χ.*

Εὔδηλος.ε.ὁ.*perſpicuus.*

Εὐδία.ας.ἡ.t *anquillitas,ſerenitas.*

Εὐδιάβολ@.ὁ,ἡ.*dignus calumnia,facilis calumniatu.*

Εὐδιαθέτως *ſpacijs interpoſitis.*

Εὐδίαι@.*feneſtra in naui per quam egeritur ſentina.*

Εὐδιαίρετ@.ε.*facilè ſciſsilis,citiſsimè penetrans,pellucidus.*

Εὐδιακάμψιμ@.ε.*beneuolus.*

Εὐδιάλλακτ@.ε.ὁ,ἡ.*facilis reconciliatu.*

Εὐδιάλογος.*affabilis.*

Εὐδιάρπαστος.ε.ὁ.*facile expoſitus prædæ.*

Εὐδιάφθορ@.ε.ὁ.*facile corruptibilis.*

Εὐδιαφόρητ@.*eſt cui facile ſucci perſpirabili cute digeruntur,quibus contrarij ſunt,* δυσδιαφόρητοι.*Bud.Com.*

Εὐδιάχυτ@.ε.*diffuſu facilis.*

Εὐδικία,ας.ἡ.*iuſtitia.*

Εὐδίνητος.ε.ὁ,ἡ.*agitabilis,facilis motu.*

Εὔδιν@.ε.ὁ.*facilis uerſu,placidus.*

Εὐδίοδ@.ε.ὁ.*acceſsibilis ,facilis tranſitu.*

Εὐδίοπτος.ε.ὁ,ἡ.*perſpicuus.*

Εὔδιος.ε.ὁ.ἡ.*ſerenus,tranquillus , expoſitus aëri.*

Εὐδιόω.*tranquillus ſum,& ſerenus.*

Εὔδμητος.ε.ὁ,ἡ.*bene fabricatus.*

Εὐδοκιμέομαι.μ.ήσομαι. *commendabili opere me deo probo.*

Εὐδοκέω.μ.ήσω.π.ηκα.*bene afficior,ſeu bene affectus ſum erga aliquem, & bene ei uolo,cupioq́ .Diodo.*οὗτος εὐδοκήσας τῷ ξένῳ *Beneuolentiæ affectu propenſus erga hoſpitem ſuum.Singularis cuiuſdam affectus hæc uox eſt , intime propenſum animum exprimens, quemadmodũ patris uoluntas eſt,qui in filio,quẽ ſummopere probat,unice ſibi placet. Sic Lucæ3 .* σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς,ἐν σοὶ εὐδόκησα,*Tu es filius meus,filius inquam dilectus,in te animo meo obſecutus ſum . Accipitur apud Lyſi.* ἀντὶ τοῦ εὐδοκιμεῖν, *hoc eſt probari, & exiſtimatione clara eſſe.Bud.Com.*

Εὐδοκία.ας.ἡ *placentia,bona uoluntas , beneplacitum.Gregor. de Chriſto,* ἐκεῖνα τῆς εὐδοκίας,ταῦτα τῆς θυσίας , *Illa ſponta*

neam & conſentientem, propenſamq́ animi affectationem, hæc poteſtatem declarant. Sic quod deo perplacuit, εὐδοκία τοῦ θεοῦ dicitur. Vnde Eccleſiaſt. prima εὐδοκία αὐτοῦ πίστις καὶ πραότης. Et ad Epheſ. 1. προορίσας ὑμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, Qui nos in adoptionem deſignauit per Ieſum Chriſtum in ſeipſo, pro affectu propenſo uoluntatis ſuæ. Et Eccleſiaſt. 18. ἐὰν χορηγήσῃς τῇ ψυχῇ σου εὐδοκίαν ἐπιθυμίας, Si animo tuo indulſeris pro affectu procliui cupiditatis. Budæus ibidem.

Εὐδοκιμέομαι. &

Εὐδοκιμέω. μ. ήσω. π. κκα. *probus habeor, nomen aſſequor, clarus fio, magni fio, bene audio ſermone hominum celebror, bonam famam & nominis ſplendorem aſſequor, placeo, in pretio ſum, cenſeor. Budæus* Commentarijs.

Εὐδόκιμος. ὁ. ὁ. *probus, admirandus, probatus, laudatus ab hominibus.*

Εὐδοκιμοῦντες. οἱ. *præclari.*

Εὐδοξέω. *ſermone hominum celebror, hoc eſt* εὐδοκιμῶ. Bud. Com.

Εὐδοξία. *claritas nominis, bona fama, laus, exiſtimatio bona, gloria.*

Εὔδοξος. ἔνδοξος. B ud. Com.

Εὐδράνεια. *uis, potentia.*

Εὔδρομος. ου. ὁ. *equus qui incedit tollutim. à Seneca tolutaris dicitur, quia tollat uolubiliter ac modicè ueſtigia.*

Εὐδρομοῦντες. οἱ. *agilitate uolantes.*

Εὐδρῶς. *firmiter,* ἰσχυρῶς.

Εὐδυνάμερος. ου. ὁ. *iaculandi peritus.*

Εὕδω, *dormio, dico, iaceo. Neut. al ſol.*

Εὔεδρος. *tutus, firmus.*

Εὐειδής. έος. ὁ, ἡ. *pulcher, bona indole prædi tus. Propire de mulieribus dicitur, quemadmodum* εὐειδὴς *de uiris.*

Εὐεκτέω. *robuſtus ſum, ualeo.*

Εὐεικτος. ου. ὁ. *obediens, bene cedens, perſuaſibilis.*

Εὐείκτως. *facilè, promptè.*

Εὐείλος. ου. ὁ. *apricus.*

Εὐειματοῦσα. ἡ. *ueſtibus pulchris ornata.*

Εὐείματος, &

Εὐειμένος. ὁ. *eleganter cultus, bene ueſtitus.*

Εὐείσβολος. ου. *facilis ingreſſu.*

Εὐέκκριτος. ου. ὁ. *facilis ad excernendum.*

Εὐεκτής. ου. ὁ. *diues, commodè habens, bona fruens ualetudine.*

Εὐεκτικῶς. *proſperè, ſic ſatis.*

Εὐέκφοροι. οἱ. *fertiles.*

Εὐέκφορος. ου. ἡ. *dicitur mulier* ῥᾳδίως ἐκφοροῦσα, καὶ τελεσφοροῦσα.

Εὐελπιστία. ας. ἡ. & εὔελπι. τό. *ſpes bona.*

Εὔελπις. ιδος. ὁ, ἡ. *bene ſperans, fiduciam ſui habens, qui ſemper bonæ ſpei eſt, dum periculi deflagrat ardor.*

Εὐέμβολος. *inuaſu facilis, id eſt* εὐπρόσοδος. *Opponitur huic* δυσέμβολος. *Bud. Com.*

Εὐέμετος. ου. ὁ. *facilè ciens uomitionem.*

Εὐεμπτωτος. ου. *qui facilè labitur.*

Εὐεξαπάτητος. ου. ὁ, ἡ. *facilis deceptu.*

Εὐεξέλεγκτος. ου. ὁ, ἡ. *certus, bene diſcuſſus.*

Εὐεξία. ας. ἡ. *bona ualetudo.*

Εὐεξος. ου. ὁ. *induſtrius, ingenioſus, ſano & robuſto corpore.*

Εὐεπίβολος. ὁ. *idem.*

Εὐεπηβόλως. *manifeſte, recte.*

Εὐεπής. έος. ὁ, ἡ. *beneloquus, facundus.*

Εὐεπία. ας. ἡ. *bonum uerbum, ſuauiloquium.*

Εὐεπιβούλευτος. ου. ὁ, ἡ. *facilis ad inſidias patiendum.*

Εὐεπίγνωστος. *facilis cognitu.*

Εὐεπίθετος. ου. ὁ, ἡ. *facilis inuaſu.*

Εὐεπίφορος. ου. ὁ, ἡ. *procliuis, pronus.*

Εὐεπιχείρητα. *problemata, quæ facile aſtrui poſſunt.*

Εὐεπιχείρητος. *facilis inuaſu, minime tutus.*

Εὐεργεσία. ας. ἡ. *beneficentia.*

Εὐεργετέω. μ. ήσω. π. κκα. *beneficio afficio, beneficia in aliquem confero. Accuſ.*

Εὐεργέτημα. ατος. τό. *beneficium.*

Εὐεργέτης. ου. ὁ. *benefactor, beneficus, beneficij author, adiutor, benemeritus de aliquo Bacchi cognomen.*

Εὐεργετικός. οῦ. ὁ. *beneficus.*

Εὐεργής. έος. ὁ, ἡ. *accuratè fabricatus.*

Εὔεργος. ου. ὁ. *bene operans, beneficus.*

Εὐερκεια. *munitio.*

Εὐερκής. έος. ὁ, ἡ. *bene munitus & clauſus.*

Ἐυθυμότατα.bono animo.
Ἐυθυμότερος.ε.ὁ.alacrior.
Ἐυθύμως.auidè.
Ἐυθυμῶ γόνιμα.exuperat fertilitate.
Ἐυθυνάω,& κρίνω, eſt iudicium ſubire & culpas, fraudesq́; iudiciorum ſuorum & actorũ præſtare. Hoc nunc ſyndicari uocant,& Cicero rationem uitæ & magiſtratus geſti repoſci:ſiue quod in magiſtratu quiſq; geſſerit,edere & exponere, quod apud cenſores fiebat: Cæſar cauſam dicere, Ea res(inquit)ut eſt Heluetijs per indicium enunciata,moribus ſuis Orgetorigem ex uinculis cauſam dicere coëgerunt. Dicitur etiam ἐυθύνας διδόναι, hoc eſt repetundarum pecuniarum iudicio ſubijci. Bud. in Annot. & Com.
Ἐυθύνη.ης.ἡ.iudicium,pœna,actio,examen. Vnde ἐυθύνας διδόναι, ſic dicitur, ut δίκην δοῦναι,id eſt pœnam pendere,& rationem reddere. Qui enim in ratione reddẽda damnabantur,poſtea pœnam luebant. Quare ἐυθύνη utrunq; ſignificat,ſcilicet ἐξέτασιν καὶ τιμωρίαν. Ἐυθύνας ὀφλεῖν,dãnari repetundarum. Budæus in Annot. & Com.
Ἐυθύνιος.obtemperans.
Ἐυθυντὴς.ε.ὁ.& ἐυθυντήρ.ῆρος.ὁ.& ἐυθυντὴρ rector,gubernator.
Ἐυθύνω.μ.υνῶ.π.υγκα.proprie ſignificat, quod prauum & obliquum eſt corrigere. ab ἐυθὺ rectũ unde fit ut pro moderari,corrigere,regere ponatur. Itẽ redarguere,reprehendere. Gregor. μὴ τι ἡμᾶς ἐυθύνετε τῆς ὑψηλοτέρας φωνῆς, Nolite nos reprehendere ob uerbum altius elatum. Item damnare,multare,ut ἐυθύνειν Thucyd. de Pauſania damnato. Item poſtulare, reum facere, δίωκειν, κρίνειν. Plut. in Cicer. προσάγειν τις μαρίκιον ἐυθύνειν κλοπῆς. Item ἐις ἐξέτασιν ἄγω. hoc eſt in alicuius geſta inquiro,& quæſtionem de eius adminiſtratione exerceo,uel exercidã curo. Bu. Cõ.
Ἐυθυονειρία.rectum ſomnium.
Ἐυθυονειρεῖν.recte ſomniantes, ariolantes.
Ἐυθυόνυχος.qui eſt rectis unguibus.

Ἐυθυπορία.ας.ἡ.curſus,& ductus rectus.
Ἐυθυπορεῖν. meatum rectitudinem habere, rectâ tranſire.
Ἐυθύπορος.qui rectâ tranſit.
Ἐύθυρρις.ινος.ὁ.habens naſum iuſtæ proportionis. (Neut.
Ἐυθυῤῥημονέω.μ.ήσω.π.κκα.recte loquor.
Ἐυθυῤῥήμων.ονος.ὁ,ἡ.rectiloquus.
Ἐυθυτενὴς.έος.ὁ,ἡ.directus.
Ἐυθύς.ſtatim.
Ἐυθύς.έος.ὁ.rectus.
Ἐυθυσκοπεῖν.recte aſpicere.
Ἐυθύτητα.τὴν.directam proceritatem.
Ἐυθύτης.ητος.ἡ.iuſtitia,æquitas.
Ἐυθύτριχες.quibus ſimpliccs & promiſsi capilli,& non criſpi.
Ἐυθυφερὴς.έος.ὁ,ἡ.in rectum tendens.
Ἐυθύφλοιος.ἡ.rectiicortex,ſpecies roboris.
Ἐυθυωρεῖν.rectâ ire,rectâ linea progredi. Budæus Com.
Ἐυθυωρία.ας.ἡ.rectitudo,proceritas, ductus rectus, rectæ lineæ porrectio, rectus trames.
Ἐυθύωρον.recto tramite,κατ' ἐυθεῖαν.
Ἐυθύωρος.ο.ὁ.rectus.
Ἐυθύτης.ητος.ἡ.ἐυθύτης.
Ἐυιαταίνω.placidus ſum.
Ἐυίατος.ο.ὁ.placidus.
Ἐύιος.ε.ὁ. Euius,Bacchi nomen.
Ἐυίππη.ης.ἡ. Euippe Chironiæ filia,quam in equam conuerſam ſcribit Euripides.
Ἐύιππος.ε.ὁ,ἡ.equitatu præſtãs, bonos equos producens.
Ἐυκαής.ὁ.quod facile flagrat.
Ἐυκαθαίρετος.ε.qui facile funditus deleri poteſt.
Ἐυκάρδιος.magnanimus,intrepidus,præſenti animo.
Ἐυκαιρέω.μ.ήσω.π.κκα.ſum opportunus, uaco alicui rei,mihi uacat hoc agere. Bud. Commentarijs.
Ἐυκαιρία.ας.ἡ. opportunus, occaſio, tempus opportunum.
Ἐύκαιρος.ο.ὁ,ἡ.opportunus,tempeſtiuus.
Ἐυκαρπέω.copioſus ſum,abundo, Athen. Bud. Com.

Εὐκαλῦν.quieſcere.

Εὐκαμία.ας.ἡ.facilitas, uel εὐχαλινία, cũ quis bene loquitur. à χαλινὸς frænum, ſicut ἀχάλινον ςόμα, effræne os, maledicentia.

Εὐκαμπὴς.ἑος.ὁ,ἡ.&

Εὔκαμπτος.ου.ὁ.flexus.

Εὐκαμψία.ας.ἡ.inflexus, flexibilitas.

Εὐκάπυτος.ου.ὁ.caducus.

Εὐκαρδίως.aduerb.bono animo.

Εὐκαρπία.ας.ἡ.fructuum prouentus.

Εὐκαταγώνιςος.ου.ὁ,ἡ.facilis uinci.

Εὐκατάλλακτος.ου.qui facile reconciliatur.

Εὐκατάματος.facile exudabilis labor.

Εὐκατάπρηςος.aridus, uſtu idoneus.

Εὐκατάπτωτος.ου.ὁ.debilis, caducus.

Εὐκατάτροχος.procliuis.

Εὐκαταφορεῖα.procliuitates.

Εὐκατάφορος.propenſus, procliuus.

Εὐκαταφρόνητος.ου.ὁ.contemptibilis, deſpiciendus.

Εὐκάτοχος.ου.ὁ.ſubiectus, facilis retentu.

Εὐκατέργαςον. ſuperatu facile, digeſtibile, quod ad perfectum cito perducitur. Vnde εὐκατέργαςος γῆ Theoph. terra, quæ facile aratur, & ſubigitur. Bud. Com.

Εὐκατηγόρητος.ου.ὁ.facile reprehenſibilis.

Εὐκέατος.ου.ὁ,ἡ.facilis ſcindi, inflammabilis, ſiccus. Cupreſſi epitheton.

Εὐκέλαδος.ου.ὁ,ἡ.bene ſonans, concinnus.

Εὔκερως.ω.ὁ,ἡ.pulchra habens cornua.

Εὐκέφαλος.præditus egregio capite.

Εὐκηλία.ας.ἡ.quies.

Εὐκηλήτειρα.ας.ἡ.quietum concilians.

Εὔκηλος.ου.ὁ,ἡ.quietus, ſecurus, taciturnus, aptus.

Εὐκινησία.ας.ἡ.agilitas corporis.

Εὐκίνητος.ου.ὁ.facile mobilis.

Εὔκλεια.ας.ἡ.gloria, bona fama, celebritas. Eſt & deæ nomen, cui apud Bœotios & Locros in foro quolibet, ara ſtatuáq; dicata fuit. Pleriq; hanc Dianam putabant, nonnulli Herculis filiam. Virgo hæc è uita migrauit. Vnde ſponſi ſponſæq; priuſquam nuptiæ conficerentur, ex more illi rem diuinam obibant.

Εὐκλεὴς.ἑος.ὁ,ἡ.inclytus, celebris.

EY.

Εὐκλεῶς.glorioſe, ἐπιφανῶς.

Εὔκλῃςος.bene clauſus, munitus.

Εὐκληρία.ας.ἡ.fœlicitas, hæreditas, εὐδαιμονία.

Εὔκληρος.ου.ὁ,ἡ fœlix.

Εὐκλύεσθαι.bene audire, εὐδοξεῖσθαι.

Εὔκναςος.ου.ὁ.bene paratus.

Εὐκνήμις.ιδος.ὁ.bene ocreatus, armis conſpicuus. ἀπὸ τῶν κνημίδων. Et ſynecdochice procerus, eleganti corpore. Frequens Homero epitheton Græcorum.

Εὐκοίλιος.ου.ὁ.faciens bonam aluum.

Εὐκολία.ας.ἡ.facilitas, promptitudo.

Εὐκολίνη.Hecate, per ἀντίφρασιν.

Εὔκολος.ου.ὁ,ἡ.lubricus, facilis, ſimplex, promptus.

Εὐκομιδὴς, &

Εὐκόμιςος.ου.ὁ.bene curatus.

Εὔκομος.bene nutritus.

Εὐκοπία.ας.ἡ.εὐκολία.

Εὔκοπος.ου.ὁ,ἡ.εὔκολος, facilis.

Εὐκοσμία.ας.ἡ.decorum.

Εὔκοσμον.τό.modeſtia.

Εὔκοσμος.ου.ὁ.perornatus.

Εὐκόσμως.recte atq; ordine, decore.

Εὐκράδιος.ἰσόμαχος.

Εὐκραὴς.ἑος.ὁ,ἡ.temperatus.

Εὐκραμὴς.ὁ,ἡ.εὔκρατος.

Εὐκρὰς pro εὐκραὴς.bene temperatus.

Εὐκρασία.ας.ἡ.temperies, medium temperamentum.

Εὔκρατος.ου.ὁ.temperatus.

Εὔκρεκτος.ſonorus.

Εὐκρίνεια.ας.ἡ.diſtinctio, puritas.

Εὐκρινὴς.purus, facilis, non confuſus, in bonum ordinem redactus.

Εὐκρυφὴς.ἑος.ὁ,ἡ.facile ſe occultans.

Εὐκταῖος.ου.ὁ.optabilis, optandus, optatus.

Εὐκτέον.optandum eſt.

Εὐκτέμων.ονος.ἡ.locuples.

Εὐκτήριον.ου.τό.oratorium.

Εὐκτικὸς.ου.ὁ.optatiuus. Vnde εὐκτικοὶ ὕμνοι qui preces habent & uotum, quibus opponuntur ἀπευκτικοί.

Εὐκτιμένος.ὁ.bene habitatus.

Εὔκτιτος.pulchre ſtructus.

Εὐερμία.ας.ἡ.proſperitas.

Εὐερμής.έος.ὁ,ἡ.fortunatus. Ab εὖ & ἑρμῆς, qui eſt Mercurius, mercimoniorum præſes, de quo Plau. prologo Amphit.

Εὐερνές.έος.τό.craſſum, ſpecioſum, de ramis & caulibus.

Εὐερνής.έος.ὁ,ἡ.denſus arboribus, dumoſus, ramoſus. ab ἔρνος.

Εὐετηρία.ας.ἡ.annualis feracitas, abundantia, facultas, copia, exuberantia. Item ſtatus temporis ſalubriter & commode cedens hominibus, εὐημερία. Bud.Com.

Εὐεστώ.όος.ἡ.fœlicitas, animi tranquillitas.

Εὐέφοδος.ου.ὁ,ἡ.facilis auditu.

Εὐέψητον.ου.τό.quod facile concoquitur.

Εὐζηλίας.ας.ἡ.bona æmulatio.

Εὐζωΐα.ας.ἡ.uita beata.

Εὔζωμος.ου.ὁ.uel εὔζωμον.τό.eruca herba.

Εὔζωνος.ου.ὁ,ἡ.ſtrenuus, miles leuis armaturæ, ſuccinctus, expeditus, formoſus, legitimæ armaturæ.

Εὔζωρος.non dilutus, merum.

Εὐηγεσία.ας.ἡ.laudatus principatus, adminiſtratio bona.

Εὐηγενής.έος.ὁ,ἡ.generoſus, fœlix. abundat uero η.

Εὐηγορέω.benedico, laudo.

Εὐηγορία.ας.ἡ. benedicentia, munificentia.

Εὐήγορος.bene peritus fori, iuriſconſultus.

Εὐήθεια.ας.ἡ.ignauia, fatuitas, amentia, ſimplicitas, uitæ mollities, imperitia rerum, innocentia, incauta probitas.

Εὐήθης.εος.ὁ,ἡ.fatuus, ignauus, ſtupidus, βλὰξ, χρηστοήθης, deceptu facilis, homo minime malus, fraudi obuius & expoſitus, imperitus. Bud.Com.

Εὐηθία.ας.ἡ.bonus mos.

Εὐηθίζομαι, & εὐηθίζω.μ.ίσω.π.ικα. ineptus ſum, inſanio, inſulſe ago uel loquor. Neut. abſol.

Εὐηθικῶς.ſimpliciter, fatue.

Εὐηκής.έος.ὁ,ἡ.bene acutus.

Εὐήκοος.ου.ὁ,ἡ.bene audiens, exaudibilis, obtemperans, obediens, ſaluus, fœlix. Bud. Commentarijs.

Εὐηκτῆρ.acutum, uigens.

Εὐήλατος.ου.ὁ.ſpacioſus.

Εὐήλιος.ου.ὁ.apricus, ſolis patiens.

Εὐηφενής.έος.ὁ,ἡ.pro ἀφενής.

Εὐημερέω μ ήσω.π.ηκα. fœlix ſum, ſecundis rebus utor, commodè & ex animi ſententia uiuo. Neut. abſol.

Εὐημέρημα.fœlix ſucceſſus diei alicuius, proſperitas. Eſt autem ubi commodè & delectabiliter uiuitur.

Εὐημερήσας.ὁ.qui ſplendidè recitauit cauſã, & fœliciter perorauit.

Εὐημερία.ας.ἡ.idem quod εὐημέρημα.

Εὐημερίαι.ῶν.ſerenitates.

Εὐήμερος.ου.ὁ.proſper, fœlix.

Εὐημεροῦντες.οἱ fœlices, manſuetudine & morum gratia ornati.

Εὐημονία.ας.ἡ.iaculandi peritia.

Εὐήνιος.ου.ὁ.obediens, πρᾶος, εὐπειθής.

Εὐήνυτος.facilis.

Εὐήνωρ.ορος.ὁ,ἡ.habens & generans bonos uiros, potens. Epith. uini ferriq́; quod uirit animum & robur addat.

Εὐηπελής.έος.ὁ,ἡ.manſuetus, obediens.

Εὐηπελία.ας.ἡ.bona ualetudo.

Εὐήρεια.ας.ἡ.facilitas.

Εὐήρης.quod tollitur & ducitur, manſuetũ, commodum.

Εὐήροτος.ου.ὁ,ἡ.aratu facilis.

Εὐητηρία.ας.ἡ.pro εὐετηρία.

Εὐητόειον.ου.τό.animum oblectans.

Εὐήτριος.uentroſus, bene textus.

Εὐηχεία.ας.ἡ.facilitas, bona nauigatio.

Εὐήχη.ης.ἡ.&

Εὔηχος.ου.ὁ,ἡ.bene ſonans, bonã habens uocẽ

Εὐθαλής.έος.ὁ,ἡ.floridus, uirens, uber.

Εὐθανασία.ας.ἡ.fœlix mors, hilaris ac ſpe bona in morte perfuſa æquitas.

Εὐθαρσής.έος.ὁ,ἡ.confidens, audax.

Εὐθαρσῶς.confidenter.

Εὐθορύβητον.ου.τό.facile conſternabile.

Εὐθῆ.perquam utile eſt.

Εὐθὺν,pro ἰθύν.

Εὐθεῖα.idem quod εὐθυδικία, Liban. & Plu. & Cicer. Neq; ſolum εὐθεῖαν δίκην, ſed etiam εὐθεῖαν γραμμὴν ſignificat. Polyb. τιθέασι δὲ τὰς τῶν σκηνὰς ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν

Sic ἐπ' εὐθείας ἑστ᾽, directe ſtare, Ariſtot. Significat etiam rectum tramitem, hoc eſt εὐθυωρίαν. Lucian. καὶ τὴν εὐθεῖαν ἐλαύνοντες. Bud. Com.

Εὐθεῖαν. rectà, ἀτρέπτως.

Εὐθηνία. ας. ἡ. incolumitas, proſperitas.

Εὐθήνεια. ἡ. εὐθηνία.

Εὐθεράπευτος. ου. ὁ, ἡ. cultu facilis, ſanabilis.

Εὔθερον. ου. τὸ. meſſu facile, Plin. lib. 12. capite 25.

Εὐθετίζω. τὸ εὐθετῶ, ἁρμόζειν λέγω.

Εὔθετος. ου. ὁ, ἡ. aptus, opportunus.

Εὐθετῶ. compono, digero, cõcinno, ſuo unũquodq; loco colloco, & condo. Accipitur & abſolute pro aptus ſum & quadro, cohæreo, congruo, & accommodus ſum. ut εὐθετεῖ πᾶσι χρῆσθαι, Ad omnia utilis eſt & apposita. Bud. Com.

Εὐθεώρητος. ου. ὁ, ἡ. quem facile cõtemplamur.

Εὐθέως. confeſtim.

Εὔθηκτος. acutus, καλῶς ἠκονημένος.

Εὔθηλος. ἡ. mammoſa.

Εὐθημοσύνη. ης. ἡ. ordo, diſpoſitio apta, concinna rerum digeſtio, condecens rerum deſcriptio.

Εὐθήμων. bene factus, quadrato corpore & eleganti, pulchre compoſitus, concinnus, apte compoſitus.

Εὐθηνοῦμαι. &

Εὐθηνέω. ῶ. ήσω. ῶ. ηκα. abundo, exupero, bona ſum habitudine, gliſco (ut Columellæ uerbis utar) hilariter uiuo lætor, εὐημερῶ. Neut. dat. Ioſeph. libro 6. εὐθηνεῖ αὐτοῖς ὁ γόνος, Fœlix eſt illis partus. Dicitur & εὐθηνέω pro eodem. Bud. Com.

Εὐθηνία. ας. ἡ. abundantia, annona.

Εὐθήρατος. ου. ὁ, ἡ. facilis uenatu.

Εὔθικτος. facilis tactu.

Εὔθοινος. ου. ὁ. ſplendidus in conuiuijs.

Εὐθορύβως πρὸς τοὺς συκοφάντας, Mitis tolerantia erga calumniatores.

Εὔθριξ. ὁ, ἡ. bene comatus.

Εὔθραυστος. ου. ὁ, ἡ. facile contuſilis, fragilis. Plutarch. εὔθραυστος ἧλος, Aptus ad uulnera imprimenda clauus.

Εὔθριπτον. ου. τὸ. tractu facile.

Εὐθροβὴς. οῦς. ὁ, ἡ. ſtridorem edens.

Εὔθροος. ſonorus, εὔηχος.

Εὔθρυπτος. ου. ὁ. mollis, effœminatus, delicijs ſolutus, delicatus.

Εὐθὺ. aduerbium rectà. ut εὐθὺ τῆς πόλεως, Rectà ad urbem. & εὐθὺς quidem temporis eſt, εὐθὺ uero loci.

Εὐθυβολεῖν. recte eijcere emittere, πλημμελεῖν δὲ εὐθείας.

Εὐθυβολία. ας. ἡ, recta directio.

Εὐθύβολος. ου. ὁ. rectus iactus.

Εὐθυβόλος. ου. ὁ, ἡ. recte iaciens.

Εὐθυγλυκεῖα. ας. ἡ. ducis radix, quæ & ὀξυθεῖα dicitur.

Εὐθύγλωττος. ου. ὁ. uerax.

Εὐθύγραμμος. ου. directilineus.

Εὐθυδήμων. ονος. ὁ. ſimplex, popularis.

Εὐθυδικεῖν. dicitur quaſi pede collato, & recto certamine confligere: collatis cauſæ firmamentis, quaſi ſignis ambigere & litigare, rectà cauſæ caput petere, Demoſth. Budæus Com.

Εὐθυδικία. recta intentionis depulſio, iuſta & plena recuſatio, quod fit cum is qui in iudicium uocatus eſt, nulla præſcriptione fori, aut alia exceptione ſummatoria utitur, nec litis expediendæ diuerticulo. Vnde εὐθυδικίαν ἀγωνίζεσθαι, de qua Bud. ibidem.

Εὐθυδρομεῖν. recto curſu contendere.

Εὐθυχίτωνος. ου. ὁ. cui ueſtimentum rectum.

Εὐθυθάνατος. ου. ὁ. letalis.

Εὐθυεπία. ας. ἡ. rectiloquium.

Εὐθύκαυλος. recticaulis.

Εὐθυκρίων. obeſus.

Εὐθύληπτος. comparatu facilis.

Εὐθυλογῶ. recte & proprie loquor.

Εὐθυμαχία. ας. ἡ. tumultuale bellum & repentinum.

Εὐθυμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Εὐθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. lætifico, alacri animo ſum, & gaudio perfuſus. Acc. Bud. Com.

Εὐθυμήδης. ὁ. ἡ. gratioſus.

Εὐθυμία. ας. ἡ. lætia, iucunditas, recta animi conſtitutio.

Εὔθυμος. ου. ὁ. lætus, alacer.

Εὐθυμοσύνη. ης. ἡ. lætitia.

Εὐθυμόν

Εὐκτός. ὁ. ἡ. uotiuus, optabilis.
Εὐκτῶς. precibus facile.
Εὔκυκλος. ου. ὁ, ἡ. rotundus.
Εὐλάβεια. ας. ἡ. metus, cautio, reuerentia, pietas, euitatio.
Εὐλαβέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. uito, caueo, uereor, ſolicitus ſum, obſeruo, ueneror. Depon. Accuſ.
Εὐλαβηθείς, ὁ. ueritus.
Εὐλαβηθέντες. tyrones.
Εὐλαβής. ῆος. ὁ, ἡ. religioſus, uerecundus, cautus, prenſu facilis.
Εὐλάζω. putreſco, uermeis produco, aro.
Εὐλαί. αἱ. uermes qui naſcuntur in ulceribus.
Εὔλακα, Dorice, aratrum, uomer. Alij δίκελλαν, id eſt ligonem, ſiue ſarculum interpretantur, ut eſt apud Thucyd. ἀπὸ τοῦ λαχαίνειν, id eſt fodiendo.
Εὐλεάντης. ου. ὁ. qui facile molitur, qui teri poteſt.
Εὐλίπτεος. ου. ὁ. qui facile delibratur.
Εὐλῆ. τὰ. uermina ſæua.
Εὐληθάργητος. ου. ὁ. qui facile labitur in lethargum.
Εὐλημματεῖν. forti animo eſſe.
Εὔλωτος. ου. ὁ, ἡ facilis captu in bellis.
Εὔληρα. τὰ. fræna, habenæ.
Εὔλιθος. ου. ὁ. pulcher lapis.
Εὐλίμην. ενος. ὁ. tutus portus.
Εὐλογέω. μ. ήσω. π. ηκα. benedico, laudo, honorifice loquor de aliquo. Accuſ.
Εὐλογητός. οῦ. ὁ, ἡ. benedictus.
Εὐλογία. munificentia, largitas, beneficentia munus ex charitatis affectu miſſum amicis. A colligendo, unde & λογίας, id eſt, collectiones pro eleemoſynis dixit Paul. Vel quòd bene ominatis uerbis eiuſmodi donare oporteat. In eadem ſignificatione Hieron. utitur uocabulo benedictionis. Item aſſentatio, adulatio.
Εὐλογιστεῖν. obtemperare.
Εὐλογιστία. ας. ἡ. ratio bene compoſita.
Εὐλόγιστον. ου. rationabile.
Εὐλογιστός. ου. ὁ. moderatus, innumerabilis; qui recte ratiocinatur, prudentiſſimus.

Εὔλογον. τὸ. conſentaneum, rationi conſonum.
Εὔλογος. ου. ὁ, ἡ. rationabilis, iuſtus.
Εὔλογχος. ου. ὁ. bonam ſortem habens.
Εὐλόγως. probabiliter, ueriſimiliter, honeſtâ ſpecie.
Εὐλουσία κοιλίας. purgatio uentris.
Εὔλοφος. ου. ὁ. bene criſtatus, facilis.
Εὐλόφως. generoſe, ſtrenue.
Εὔλυρος. canorus, lyræ peritus.
Εὔλυτος ου. qui facile ſolui poteſt.
Εὐμάθεια. eruditio, docilitas.
Εὐμαθῆ. τὰ. intellectu facilia.
Εὐμαθής. ῆος. ὁ, ἡ. docilis.
Εὔμαιος. ου. ὁ. ſeruus amans herum, & proprium nomen ſubulci Vlyſsis, apud Homerum.
Εὐμαρίη. ης. ἡ. latrina.
Εὐμάρεια. ας. ἡ. facilitas.
Εὐμαρής. ῆος. ὁ, ἡ. facilis.
Εὐμαρίζω. alleuio.
Εὐμαρίς. ίδος. ἡ. calceus.
Εὐμαρῶς. facile, ὑγιῶς, εὐχερῶς.
Εὐμαχόμενος. fortiter pugnans.
Εὐμεγέθης. εος. ὁ, ἡ. ingens, procerus.
Εὐμενής, &
Εὐμείλικτος. placabilis.
Εὐμηλίης. ου. &
Εὐμέλιος. ὁ. ἡ. bene haſtatus, bellicoſus. ἀπὸ τῆς μελίας arboris ſpecie, ex qua haſtæ fiebant.
Εὐμελίζειν, fœliciter mellificare.
Εὐμένεια. ας. ἡ. beneuolentia. Εὐμένεα ἔπη, in bonam partem interpretanda, Herodoto.
Εὐμενέτης. ου. ὁ. amicus, beneuolus.
Εὐμενής. ῆος. ὁ, ἡ. mitis, beneuolus, candidus.
Εὐμενῶς. benigne.
Εὐμενίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. placo, beneuolum reddo.
Εὐμετάβλητον. ου. τὸ. facilitas mutationis.
Εὐμετάβλητος. ου. ὁ. facile mutabilis.
Εὐμετάβολα. τὰ. quæ facile mutantur.
Εὐμετάβολος. ου. ὁ. inconſtans.
Εὐμετάδοτος. ου. ὁ, ἡ. facilis ad impartiendum.

Εὐμετάθετος. ου. ὁ. auidus permutationis.

Εὐμεταχείριστος. ου. ὁ, ἡ. tractabilis, nullo negotio ſubactus.

Εὐμήκης. κεος. ὁ, ἡ. prolixus, procerus.

Εὐμήχανον. ingenioſum.

Εὐμήχανος. ο. ὁ. ſagax.

Εὐμηχάνως. apte, commode.

Εὐμοιρία. ας. ἡ. integritas.

Εὐμολπία. egregius cantus.

Εὔμολος. aptus, bene armatus, εὔοπλος.

Εὐμορφία. ας. ἡ. formæ præcellentia.

Εὔμορφος. ου. ὁ, ἡ, formoſus.

Εὔμοχθοι. honeſti labores.

Εὐνάδες. iacentes.

Εὐνάζω. μ. άσω. π. ακα. ſopio. Accuſ.

Εὐναιόμενος. ο. populoſus, bene habitatus.

Εὐναῖος. ου. ὁ. abſconditus, qui procumbere amat.

Εὐνάσιμος. ο. ὁ. opportunus locus cubilibus.

Εὐναστήριον. habitatio.

Εὐναστής. οῦ. ὁ. cubicularius.

Εὐνάω. cubo, dormio.

Εὐνή. ῆς. ἡ. cubile, anchora, ſedes.

Εὐνῆθεν. ex lecto.

Εὐνηθεῖσα. concumbens, Iliad. β.

Εὔνητος. ου. ὁ. bene filatus, & laboratus.

Εὔνηφιν. ex lecto, εὐνῆθεν.

Εὐνίδες. ων. uiduæ.

Εὖνιν. τὴν. priuationem.

Εὖνις. orbus, priuatus neceſſarijs.

Εὐνοέω. μ. ήσω. π. ηκα. beneuolus ſum, cupioque alicui, faueo, fidem ſeruo. Neutrum datiuo.

Εὔνοια. ας. ἡ. beneuolentia, neceſſitudo.

Εὐνοϊκός. οῦ. ὁ. beneuolus.

Εὐνοϊκῶς. beneuole.

Εὐνομοῦμαι. bonis legibus uiuo, recte inſtituta politia regor. Huic opponitur πονηροκρατοῦμαι, prauo imperio gubernor.

Εὐνομέω. μ. ήσω. π. ηκα. inſtituo bonis legibus.

Εὐνομία. ας. ἡ. bona lex, concordia, æquum, æquitas, recta iuris legumq́; conſtitutio, & recte iuri conſtituto obtemperatio. Huic opponitur ἀνομία. Budæus in Annotationibus.

Εὔνομος. ου. ὁ. bene paſcibilis, pabuloſus.

Εὔνοος. ο. & εὔνους. beneuolus.

Εὐνοούντως. beneuole.

Εὐνουχίας. idem quod εὐνοῦχος.

Εὐνουχίζω. μ. ίσω. π. ικα. caſtro, eunuchũ facio.

Εὐνούχιον. ου. herba ex lactucarum genere, ut quæ maxime refragetur Veneri. Plin. libro 19. capite 8.

Εὐνοῦχος. ου. eunuchus. Sic dictus à cuſtodiendis & aſſeruandis cubilibus diuitum matronarum. Nam εὐνὴ cubile dicitur, & ἔχω habeo, teneo, aſſeruo. Emebantur autem à principibus & opulentis ciuibus, ut in conclaui aſſidentes uxoribus & filiabus aſſeruarent, ne quiſpiam ſtuprum inferret. Εὐνούχους dici calamos aliquando item reperias.

Εὐνοῶν. beneuolus, fautor.

Εὐξαίμην. uellem.

Εὔξενος. ου. ὁ. hoſpitalis. Sic mare illud à Boſphoro Thracio incipiens ominis cauſa appellatum eſt ab accolis. Nam prius ἄξενον uocabatur, id eſt inhoſpitum, quòd raras haberet ſtationes, propter piratas.

Εὔξεστον. τό. lignum raſile.

Εὔξεστος. ου. ὁ. &

Εὔξοος. politus.

Εὐξήραντος. ου. qui facile deſiccatur.

Εὐξύμβολος. ου. ὁ. facilis in conuerſando.

Εὔογκος. ου. ὁ. bene magnus, contractiuus.

Εὐοδέω. μ. ήσω. π. ηκα. εὐοδόω.

Εὐοδία. ας. ἡ. proſperum iter, plana uia.

Εὐοδόω. μ. ώσω. π. ωκα. fauſtum ac fœlix iter habeo, bene mihi in itinere ſuccedit, proſperor. Verbum eſt quo utuntur, quoties res ſuccedit ex animi ſententia ut in Pſal. primo, Et omnia quæcunque faciet proſperabuntur, εὐοδωθήσονται.

Εὔοδμος. ου. ὁ. odorus.

Εὐοδμία. ας. ἡ. bonus odor.

Εὐοῖ. euœ, uox bacchantium.

Εὐοινία. ας. ἡ. annus bonitate uini & copia inſignis.

Εὔοινος. ὁ, ἡ. uino abundans.

Εὐοινοῦσα. ας. ἡ. idem.

Εὐοίωνος. ου. ὁ. boni ominis exiſtens.

Εὐόλισθος.ου.ὁ.lubricus.
Εὐόμιλος. ου.ὁ.ſuauiloquus,dulciloquus.
Εὐομιλητατος.ου.manſuetus.
Εὔοπλος.ου.ὁ.bene armatus,ſiue fœlix in armis.
Εὐόργητος.qui non grauiter iraſcitur.
Εὐόρεκτον.τὸ.quod appetentiam excitat.
Εὐορκία.ας.ἡ.iuſtum iuramentum.
Εὐορκόν.iuſtum,& quod iudices ſecundum iuramentum pronunciarunt.
Εὔορκος.ου.ὁ,ἡ.iuſtus,fidelis,pius.
Εὔορμος.ου.ὁ,ἡ.bonum portum habens.
Εὐοσμία.ας.ἡ.redolentia,fragrantia.
Εὔοσμος.ου.ὁ,ἡ.odorifer.
Εὐόφθαλμος.ου.ὁ,ἡ.pulchros oculos habens.
Εὐόφοδος.ου.aditu facilis.
Εὔοφρυς.υος.ὁ.pulcher ſupercilia.
Εὐοχεῖται.recte regitur habenis.
Εὐοχθέω.lætor,faciliter ago ex labore.
Εὐοψία.pulcher aſpectus.
Εὐπαγής.έος.ὁ,ἡ.bene compactus,munitus,firmus,ſtabilis.
Εὐπάθεια..ας.ἡ.deliciæ,lautitia,iucunditas,ubertas,bona corporis diſpoſitio,id eſt cõplexio.
Εὐπαθεῖν.oblectari.
Εὐπαιδία.ας.ἡ.bona filiatio,id eſt procreatio bonorum filiorum,dexteritas in filijs procreandis.
Εὐπαίδευτος.ου.ὁ.doctiſsimus.
Εὔπαις.δος.& εὔπαιδος.ου.ὁ.bona indole puer,bonos habens filios,probi & honeſti patris filius.
Εὐπάλαμος.bene conſtructus.
Εὐπαλής.έος.ὁ,ἡ.facilis.
Εὐπαράδεκτον.ου.τὸ.quod facile acceptatur probaturq́ ſuapte natura.
Εὐπαράδεκτος.ου.ὁ.acceptabilior.
Εὐπαραίτητον.deprecabile,quod precibus obtineri facile poteſt.
Εὐπαραίτητος ου.ὁ.facile repellens.
Εὐπαρακολούθητον.ου.τὸ.quod bene conſequitur.
Εὐπαρακολούθητος.ου.ὁ,ἡ.citus ad res,intellectu facilis.
Εὐπαρακόμιστος.ου.ὁ.aduehi facilis.
Εὐπαραμύθητος.ου.ὁ. qui quàm facillime indiget conſolatione.
Εὐπαράφορος.ſimilis,mente alienatus.
Εὐπάρεδρος.ου.ὁ,ἡ. bene aſtans & aſsidens.
Εὐπάρηος.ου.ὁ,ἡ.pulchras genas habens.
Εὐπαρίστατος.ου.ὁ.circumſtans.
Εὐπάροιστος.δυσπαράγωγος,facilis,manſuetus.
Εὐπάρυφος.ὁ.ſplendidè,pretioſe,ac multa munditia amictus ueſtitusq́,habens ueſtes eleganter ac ingenioſe textas. Nam ὑφαίνειν texere eſt,& παρυφαὶ dicuntur ueſtium contextus. Scribit Budæus τ εὐπαρύφων nomine apud Græcos honoribus præditos intellegi eo modo,quo apud Latinos prætextatorum appellatione. Accipitur aliquando adiectiue.Herodi. lib.1.ἀντὶ δὲ τῆς εὐπαρύφου,καὶ βασιλικῆς πορφύρας ἐπιφέρειν.
Εὐπατέρειος.ο.ὁ.bono patre natus.
Εὐπατεία.ἡ.generoſa filia.
Εὐπατρίδας.ου.ὁ.generoſus,ingenuus,idem quod apud Romanos patricius.αὐτόχθων
Εὐπατρίς.ίδος.ἡ.generoſa.
Εὐπείθεια.ας.ἡ.obedientia.
Εὐπειθής.έος.ὁ,ἡ. obediens,perſuaſu facilis,tractabilis,ut ὕλη εἰς ἅπαν εὐπειθὴς,materia ad quiduis ſequax Galeno.
Εὐπειθῶς.perſuaſibiliter,facile,non magno negotio.
Εὔπεκτος.lanoſus.
Εὔπεπλος.ου.ὁ,ἡ.bene indutus.
Εὔπεπτος.ου.ὁ.digeſtibilis.
Εὐπεριάγωγος.ου.ὁ,ἡ.circumactu facilis,uerſatilis.
Εὐπερίοπτον.contemptibile,de quo proſpicere non ſit difficile.
Εὐπερίστατος.qui facile ſiſtit & hæret.
Εὐπεριφορον.ου.τὸ.quod facile increbreſcit & augetur.
Εὐπερίφωρος.manifeſtus,deprehenſus.
Εὐπετίως.citra negotium.
Εὐπετής.έος.ὁ,ἡ facilis.
Εὐπέτασον.τὸ.latum,amplum.
Εὐπέτεια.ας.ἡ.facilitas.
Εὐπετῶς.facile.
Εὐπηγής.έος.ὁ,ἡ.pĩguis corpore,bene paſtus.

Εὔπηκτος.ου.ὁ,ἡ.bene compactus.
Εὐπήληξ.pulchra galea ornatus.
Εὐπίδαξ.κος.ὁ,ἡ.irriguus fontibus ſcatens.
Εὐπινής.ſordidus.
Εὔπιστος.ου.ὁ.credulus,εὔκολος εἰς πίστιν,ueriſimilis.
Εὐπλατεῖς.perampli.
Εὔπλευρος.ου.ὁ.cui bona latera ſunt.
Εὐπλίσσοντο.pulchre & pedetentim ibant.
Εὐπλόηκα.ſecundis uentis nauigaui.
Εὐπλοΐα.ας.ἡ.bona nauigatio.
Εὐπλοκαμίς.ίδος.ἡ.pulchros crines habens.
Εὐπλόκαμος.ου.ὁ,ἡ.idem,καλλιπλόκαμος.
Εὔπλοκος.ου.ὁ,ἡ.bene textus.
Εὔπλουτος diues.
Εὐπλοῶ.μ.ήσω.π.ηκα.proſpere nauigo. Ne.
Εὔπνοος.&
Εὔπνευστος.ὁ.qui diſflari euaporárique poteſt.
Εὐποδία.ας.ἡ.pedũ integritas,pedũ uirtus.
Εὐποιέω.μ.ήσω.π.ηκα.benefacio. Accuſ.
Εὐποιΐα.ας.ἡ.beneficium,iuſtitia.
Εὐποιός.beneficus,εὐποιητικός.
Εὐπολιόρκητος.facilis expugnatu.
Εὔπομπος.ου.ὁ bonus dux.
Εὐπορίζομαι,&
Εὐπορέω.μ.ήσω.π.ηκα.recupero,abundo,ditor,pecunia non deficior,non ſum egens uel pecunia,uel re aliqua,quod Latini etiam dicunt ſuppedito.Cice.Cui ſi uita ſuppeditaſſet,id eſt,ſuperfuiſſet. Accipitur aliquando pro συνευπορεῖν.Demoſth.ἄλλοθέν τι χρήματα εὐπορήσας.Bud. Com.
Εὐπόρητος.bene adminiſtrans,uel diſtribuens.
Εὐπορία.ας.ἡ.facultas,abundantia,opulentia,licentia.Ἐξ εὐπορίας πονηροί,qui in bonorum facultatumque copia praue agunt. Budæus Com.
Εὐπόριστος.ου.ὁ.facilis paratu,parabilis,obuius,facilis acquiſitu.
Εὔπορος.ου.ὁ,ἡ.facilis meatu,diues,abundans uber.
Εὐποτμία.ας.ἡ.fœlicitas,Luciano.
Εὔποτμος.ου.ὁ,ἡ.fœlix.
Εὔπους.οδος.ὁ.habens bonos pedes.
Εὐπραγεῖν.εὐημερεῖν,in optimo rerum ſtatu eſſe,Thucyd.

Εὐπραγία.ας.ἡ.ſucceſſus,proſperitas.εὐπραγία γῆς,fœcunditas terræ.
Εὔπρακτον.ου.τὸ facile.
Εὐπραξία.ας.ἡ.fœlicitas.
Εὐπράσσειν.εὐτυχεῖν.
Εὐπράττων εἰς χρημάτων λόγον.pro diuite & pecunioſo.
Εὔπρεμνος.pulchris ramis.
Εὐπρέπεια.ας.ἡ.decor,ornatus.
Εὐπρεπής.έος.ὁ,ἡ.decens,decorus,extructus,modeſtus,ornatus,bonæ formæ.
Εὐπρεπίζω.præparo.
Εὐπρεπῶς.modeſtè.
Εὔπρηστος.ου.ὁ.accenſu facilis.
Εὐπροπαθὼν.qui primus affectus eſt beneficio.
Εὐπρόσδεκτος.ου.ὁ,ἡ.acceptus,acceptabilis.
Εὐπρόσεδρος.ου.ἡ.aſſidens,indiuulſe adhærens.Paul.ad Corinth.εὐπρόσεδρον τῷ κυρίῳ.
Εὐπροσήγορος.ου.ὁ.affabilis.
Εὐπρόσιτος.ου.ὁ.&
Εὐπρόσοδος.ου.ὁ,ἡ.acceſſibilis,facilis acceſſu,& qui multos habet prouentus.
Εὐπρόσφορος.fabundus,qui bene profert.
Εὐπροσωπέω.μ.ήσω.π.ηκα.placeo. Paul. ad Gal.εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί.
Εὐπρόσωπος.ου.ὁ,ἡ.bono aſpectu,lætus,hilaris,exporrecta & læta facie,plauſibilis.
Εὐπροφασίστως.excuſatoriè,ſub prætextu.
Εὔπτερος,ου.ὁ,ἡ.uelox.
Εὔπυγος.ου.ὁ,habens inſigneis nateis.
Εὐπώγων.ωνος.ὁ barbatus.
Εὔπωλος.ου.ὁ,ἡ.producens bonos equos,εὔιππος.Epitheton Ilij.
Εὐραί.ῶν.ferramenta axi affixa,ne à rotis atterantur.
Εὐράξ pro πλευράξ,Ionice.ex obliquo,extenſe,dextrè.
Εὐραφής.έος.ὁ,ἡ.bene ſutus.
Εὐρειτάω.pulchre fluo.
Εὐρείτης.ου.ὁ.pulchre fluens.
Εὑρεσιεπεία.ας.ἡ inuentio uerborum.
Εὑρεσιεπής.έος.ὁ,ἡ.uerborum inuentor.
Εὑρεσιλογέω.μ.ήσω.π.ηκα.eloquenter & exquiſite loquor,copioſe loquor & facile,id

quod Cice. uocat fundere uerba, & Plautus funditare. Bud. Com.

Εὑρεσιλογία. ex cognitionibus faciendis facilitas.

Εὑρεσίλογος. ου. ὁ nugax, uerborum inanis ſunditor, & loquacitate praeditus.

Εὕρεσις. εως. ἡ. inuentio.

Εὑρετὴς. οῦ. ὁ. inuentor.

Εὑρετίς. ίδος. ἡ. inuentrix.

Εὕρημα. ατος. τὸ. inuentio, lucrum aduentitium et inſperatũ, idem fere quod ἕρμαιον.

Εὕρημος. uenuſtus in dicendo.

Εὔαρνος. ου. ἡ. alens pulchras agnas.

Εὐρήρως. longaeuus.

Εὐρεής. έος. ὁ, ἡ. bene fluens. (debat.

Εὐρησιλογεῖν. infinitam orationis copiã fun-

Εὔριζος. ου. ὁ, ἡ. bene radicatus.

Εὔριν. ινος. ὁ. ſagacis naris.

Εὐρίπιος. Neptunus.

Εὐρίπιστος. ου. ὁ. inſtabilis, incerta fide, imitans Euripum.

Εὔριπος. ου. ὁ. Euripus locus inter Euboeam & Atticam, ſepties in die undas abſorbens, & toties reuomens. Transfertur ad alia, ut εὔριπος ἄνθρωπος, homo incõſtans. Eraſm. Chil. εὔριπος τύχη, fortuna uolubilis. εὔριπος διάνοια, cogitatio quae huc & illuc fertur.

Εὐριπώδης. εος. ὁ, ἡ. reciprocos aeſtus habens.

Εὑρίσκομαι. impetro, mereor, adipiſcor, obtineo. Eſt enim proprie λαβεῖν ἀνθ' ὧν τις ἔδωκεν, ἢ εὐηργέτησεν, ἢ ἐπόνησεν. Accipitur pro inuenio. Interdum in malã partem, pro incidere & impingere. Pauſ. τινος ἢ βίᾳ φασὶν εὑρέσθαι τοῦτο. Sic Cic. Cognomen ex contumelia inuenit. Bud. Com.

Εὑρίσκω. μ. ήσω. π. ηκα. ἀόρ. β. εὗρον ἀπὸ τοῦ εὑρῶ. inuenio. Apud Lucam εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ, accipitur pro ἔχω, uel εὗρε. Bud. ibidem.

Εὕριστος. ſ. reparabilis.

Εὐροήσεις. proſperaberis, Epicteto.

Εὐροκλύδων. ωνος. Euro aquilo.

Εὐρόν. foetidum.

Εὐροναίτος. ου. ὁ. pulchre manans.

Εὐρονότος. uentus ab oriente hyberno ſpirãs uulturnus. Gell. libro 2. capite 22.

Εὖρος, εος. τὸ. latitudo.

Εὖρος. ου. ὁ. Eurus uentus ab oriente uerno ueniens, ἀφηλιώτης, ſubſolanus.

Εὔρους. bene fluens, de oratore, cuius oratio faeliciter fluere uideatur.

Ἐϋῤῥεῖος. bene fluentis. Genitiuus eſt pro εὐρέος, ab εὐρεύς. Homer. Iliad. ἀκτὰς πὰρ ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο. Praeceptio autem eſt, quod dictio in uocalem finiens, compoſita cum dictione ab ρ incipiente, geminat ρ, praeter ευ, niſi fiat διάλυσις τοῦ ευ.

Εὐρύ. late, μεγάλως, πλατέως.

Εὐρυάγυιος. ου. ὁ. habens latas uias.

Εὐρυβάζειν. late graſſari. Eraſ. Chil.

Εὐρυβατάω. improbis uti moribus, ab Eurybate quodam inſigni proditore, & fure ſceleratiſsimo.

Εὐρυβάτης, uel εὐρύβατος. ὁ. uafer, uerſutus, aſtutus. Eſt etiam proprium nomẽ Epheſij cuiuſdam inſignitae improbitatis.

Εὐρυθμία. ας. ἡ. concinnitas.

Εὔρυθμος. ου. ὁ. concinnus, aptus.

Εὐρύθμως. concinne cõpoſite, apte, decenter.

Εὐρυκρεῖον. late patens.

Εὐρυκλῖται. uocabantur olim diuinaculi. Sumptum ab Eurycle quodã, qui per aſsiſtentem daemonem uera uaticinabatur.

Εὐρυκρέας. magnanimus, potens.

Εὐρυκρείων. ὁ. late imperans, uel regnans.

Εὐρυμέτωπος. ου. ὁ. habens latam frontem.

Εὐρύμνος. ου. ὁ. qui per calumniam inter amicos inimicitias excitare conatur, ab Eurymno quodã qui id tentarit inter Caſtorem & Pollucem.

Εὐρύνω. μ. υνῶ. dilato, ueſtigo. Accuſ.

Εὐρυνώτος. ου. ὁ. habens latum tergum.

Εὐρυπύλος. ου. habens latas portas.

Εὐρυόπης. ου. ὁ late ſonans. Iouis epitheton.

Εὐρύπορος. ου. ὁ. habens lata uada.

Εὐρύπρωκτος. ου. ὁ. qui lato eſt podice.

Εὐρυπυλής. έος. ὁ, ἡ. εὐρυπύλος.

Εὐρυρέεθρος. late fluens.

Εὐρύς. έος. ὁ. ἡ. latus, laxus. (plum.

Εὐρυσάκειον. Neptuni uel Aiacis potius tem

Εὐρυσάκης. generoſus, habens latũ clypeũ.

Εὐρυσθενής.έος.ὁ.præpotens.
Εὐρύστερνος.ὁ.ὁ.habens latum pectus.
Εὐρύστερνα.τά.quæ habent latum pectus.
Εὐρύτρητος.ου.ὁ.laxioribus foraminibus exiſtens.
Εὐρύχορος.magni cœtus.
Εὐρυχωρία.ας.ἡ. campeſtris latitudo, locus patens.Thucyd.lib.7.ἐπαγαγὼν τὸ στράτευμα εἰς τὴν εὐρυχωρίαν.
Εὐρύχωρος.ὁ.ſpatioſus,capax.
Εὐρύωψ.οπος.ὁ.magnum habens oculum,uocalis.
Εὐρώδης.εος.ὁ,ἡ.marcidus,carioſus,ſitu & ſqualore obſitus,uermiculoſus,obſcurus.
Εὐρώεις.εντος.ὁ.uermiculoſus,marcidus,amplus,laxus,ſtupidus.
Εὐρωία,bona ualetudo.
Εὐρώπη.ης.ἡ.Europa.
Εὐρωπία. Iuno.
Εὐρωπός.ὁ.ὁ.tenebroſus,latus.
Εὐρωτιᾶν.ſentire ſitum,carie deſlui.
Εὐρώς.ῶτος.ὁ.caries,ſitus,putredo, humiditas.
Εὐρωστέω.μ.ήσω.π.κκα. ualeo,id eſt ſanus ſū. Neutr.abſol.
Εὐρωστία.ας.ἡ.ſanitas.
Εὔρωστος.ὁ.ὁ.ſanus,robuſtus.
Εὐρώτας.ὁ.ὁ.fluuius Laconiæ.
Εὐρωτιῶ.marceſco.
Εὐρωτιῶσαν ἀποφορὰν, uocat Dioſcor. quæ ſitum ſentiunt, quæq; nimis inueterauerunt,ac mucum quendam redolent.
Εὖς.έος.bonus,formoſus.
Εὐσανίδωτος.ὁ.ὁ.habens bonum tabulatum.
Εὐσαρκία.ας.ἡ.corpulentia.
Εὔσαρκος.ὁ.corpulentus.
Εὐσέβεια.ας.ἡ.pietas,religio.
Εὐσεβέω.μ.ήσω.ſum pius, pietatem exerceo pie tracto,pius ſum erga parenteis.
Εὐσεβής.έος.ὁ,ἡ.pius,religioſus.
Εὔσειστος.terræ motibus obnoxius.
Εὐσέλωος.lucidus.
Εὔσελμος.ὁ,ἡ. habens bonum tabulatum rudentibus probe inſtructus.
Εὔσεπτος.ὁ.ὁ,ἡ.uenerabilis. (ens.
Εὔσημος.ου.ὁ.inſignis,clarus,bene præſagi-

Εὔσηπτος.ὁ.ὁ.facile putreſcens.
Εὐσθένεια.robur,fortitudo.
Εὐσθενής.έος.ὁ.fortis.
Εὔσιτος.ὁ.ὁ.qui eſt bono ſtomacho.
Εὔσκαρθμος.ὁ.ὁ.celer,agilis.
Εὔσκιος.ὁ.qui facile adumbratur, opacus.
Εὔσκοπος.ὁ.ὁ.aptus uideri.
Εὐσμαρδός.ὁ.robuſtus,ſanus.
Εὐσοΐα.ſanitas.
Εὔσπλαγχνος.ὁ.ὁ,miſericors, quaſi dicas bonorum uiſcerum.Viſcera enim ſacræ literæ pro affectibus uſurpant.
Εὐστάθεια.ας.ἡ.conſtantia,columen.
Εὐσταθής.έος.ὁ,ἡ.ſtabilis,conſtans,non ſeditioſus.
Εὐσταθῶ.ἡσυχάζω,quieſco,conſtans ſum.
Εὐσταθῶς.ſtrenue,fortiter,conſtanter.
Εὐσταλές,τὸ.expeditum.
Εὐσταλής.έος.ὁ,ἡ.frugalis,leuis, ſuccinctus, & expeditus ad aliquam rem. (dite.
Εὐσταλῶς.decenter,frugaliter,leuiter, expe-
Εὐστιβής.έος.ὁ,ἡ.tritus.
Εὐστέφανος.ὁ.ὁ.coronatus.
Εὔστολον,τὸ.decorum,ornatum.
Εὔστομα.quæ commoda ſunt ori.
Εὐστομαχία.ſtomachi bonitas.
Εὐστόμαχος.ὁ.ὁ.ſtomacho utilis.
Εὐστομέω.μ.ήσω.π.κκα.bona uerba dico. εὐφημίζω,εὐλογῶ. Neutr abſol.
Εὐστομία.ας.ἡ.bona pronūciatio et ſonoritas.
Εὔστομοι.roſtro ualidi.
Εὔστομος.ὁ.ὁ.bene pronuncians,pulchrioris, boni ominis.εὔστομα κεῖσθω dicunt Iones, pro εὐφήμως εἰρήσθω.
Εὐστοχάζομαι. coniectura aſſequor. Depon. genitiuo.
Εὐστοχία..dexteritas in iaculando, oculorū intenſio non aberrans à ſcopo, Latini collimationem uocant,ſiue collineationem, à lineis uiſualibus in unum locum contentis.Bud.de Aſſe.
Εὐστοχέω.iaculandi peritus ſum,ſolerter coniecto. Huic opponitur ἀστοχέω.
Εὔστοχος.in iaculando dexter, iaculandi peritus,ſolers,ingenioſus,promptus.Bud. Commentarijs.

Εὐσυ

Εὐστόχως. perſpicienter, cautè, ſcitè, exactè.
Εὔσφαγα. ας. ἡ. foſſa in qua mactabantur ſues.
Εὐστραβὴς. materia tractabilis, & quæ facilè flectitur. Opponitur τῷ ἀστραβῆ.
Εὐστρατηγέω bene impero exercitui.
Εὐστραβὴς. ὁ. ἐπιδέξιος ἐν ταῖς μεταβολαῖς.
Εὔστρεπτος. ου. &
Εὐστρόφαλος &
Εὔστροφος. ου. bene retortus.
Εὐστροφώτατος. maximè uerſatilis.
Εὔστυλος. ου. ὁ. qui conſtat iuſta columnarum diſtributione. Vitru.
Εὐσύληπτος. ου qui eſt facilis captu.
Εὐσυλλόγιστος αἰτία. cauſa quæ bene conſyderari poteſt.
Εὐσύμβλητος. ου. facilis ad coniectandum.
Εὐσύμβολος εὐσυνάλλακτος.
Εὐσυμπερίφορος. facilis duci quò quiſque uolet
Εὐσυνάλλακτος. ου. ὁ, ἡ. liberalis.
Εὐσυνάρμοστος. ου. ὁ. qui facilè adaptari poteſt.
Εὐσυνείδητος. qui ſibi bene conſcius eſt.
Εὐσύνετον. ου quod facile intelligi poteſt.
Εὐσυνθετεῖν. pacta ſeruare.
Εὐσύνθετον. quod eſt aptum ad compoſitionem & ornatum.
Εὐσύνθετος. ου. ὁ. ornatus, bene compoſitus.
Εὐσύνοπτος. ου. ὁ, ἡ. manifeſtus, oculis ſubiectus
Εὔσφυρος. pulchris plantis.
Εὐσχημολογούμενον. honeſtum dictum.
Εὔσχημον. ου. τὸ. decentia.
Εὐσχημόνως. honeſtè.
Εὐσχημοσύνη. ης. ἡ. uenuſtas.
Εὐσχήμων. ονος. ὁ. aptus, formoſus, honeſtus.
Εὐσχολέω, &
Εὐσχολῶ. otium ago, otium conſumo.
Εὐσωματῶ. bona corporis ualetudine præditus ſum.
Εὐσωπία. ας. ἡ otium, ſilentium.
Εὔστροφος. ου. ὁ. facilis uerſatu, celer.
Εὐτακτεῖν ſeruare ordinem et diſciplinæ grauitatem.
Εὔτακτον. ου. τὸ. ordo.
Εὔτακτος. ου. ὁ, ἡ ordinem ſeruans, bene conſtitutus, conſtans ſtrenuus, modeſtus.
Εὐτάκτως modeſtè, compoſitè.
Εὐταξία. ας. ἡ. diſciplina, conſtantia, modeſtia, moderatio quæ ſeruatur in decoro ordinis.
Εὐτάρακτος. ου. ὁ. qui facilè turbatur.
Εὖτε quando, bene, ὅτε, cum.
Εὐτιθέω. rectè diſpono, & colloco.
Εὐτείχεος ου. ὁ, ἡ. & εὐτειχής. ιος ὁ, ἡ bene muratus.
Εὐτέκμαρτον. facile coniectatu, bene expreſſum.
Εὐτεκνία. ας. ἡ. liberorum fœcunditas & probitas.
Εὔτεκνος. prole fœlix.
Εὐτεκνοῦσα. fœcunda bona prole.
Εὐτέλεια. ας. ἡ frugalitas, parcitas.
Εὐτελής. ἐος. ὁ, ἡ. frugalis, ſimplex, tenuis, uilis, abiectus, humilis, leuis, expeditus.
Εὐτελίζω. μ. ίσω. π. ικα. attenuo, minuo.
Εὐτερπής. ἐος. ὁ, ἡ. iucundus.
Εὐτεχνία. intelligentia, artificium.
Εὐτίθεμαι. bene compono.
Εὔτμητος. ου. ὁ, ἡ. bene inciſus, bene paratus.
Εὐτοκεῖν. facile partu leuari.
Εὐτοκία. ας. ἡ. fœcunditas.
Εὔτοκος ου. ὁ, ἡ fœcundus.
Εὐτολμία. ας ἡ. animoſitas.
Εὔτολμος. ου. ὁ. audax, animoſus.
Εὐτόλμως. audacter.
Εὐτονέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſufficio, uireis recipio.
Εὐτονία. ας. ἡ. uehementia ſpirituum, ſtrenuitas, impetus, uigor.
Εὔτονος ου. ὁ. tenſus, robuſtus, flexilis, paratus, uocalis.
Εὐτόνως. cõſtanter, benè, ſcitè, acriter, intento clamore. Cice. in Cato. hoc dixit bonis lateribus. Ab εὖ & τείνω, quaſi ualdè intenſe.
Εὐτοξία. iaculandi peritia, & dexteritas.
Εὐτράπεζος. qui multos, & eos lautè in menſa excipit.
Εὐτραπελία. ας. ἡ. apud philoſophos in bonã partem accipitur, ſignificatque urbanitatem, leporem, feſtiuitatem, comitatem facetiam. Paul. ad Eph. 5. cap. accepit pro ſcurrilitate, ſeu urbanitate ſcurrili, et graui uiro indigna.
Εὐτράπελον. τὸ μετὰ σεμνότητος χαριέντως λε-

γόνιμον, urbanè dictum cum grauitate cō iunctum. παρὰ τὸ εὖ τρέπειν τὸν λόγον.

Εὐτράπελος. ου. ὁ. comis, facetus, dicax.

Εὐτραφὲς. τὸ. bonitas, alimentum.

Εὐτραφέω. bene nutrior, alimentum uberius accipio.

Εὐτραφής. ὁ. εὔτροφος. Bud. Com.

Εὐτραφία. ας. ἡ. nutricatio.

Εὐτρεπής. έος. ὁ, ἡ. paratus, inſtructus, abſolutus.

Εὐτρεπίζομαι. paro, ſuborno. Accipitur etiā paſſiuè pro paror. Bud. Com.

Εὐτρεπίζω. μ. ίσω. π. ικα. ordino, paro, inſtruo. Accuſ.

Εὐτρεπισμός. οῦ. ὁ. bona ordinatio.

Εὔτρητος. ου. ὁ. bene perforatus.

Εὔτριχος. ου. ὁ. bene comatus.

Εὐτροπία. ας. ἡ. probitas morum.

Εὔτροφος. qui copioſe nutritur. Bud. Com.

Εὐτροφέομαι, & εὐτροφῶ. bene nutrior, alimentum copioſum accipio. Bud. Com.

Εὐτρόχαλος. ου, ὁ. rotundus.

Εὔτροχος. ου. ὁ, ἡ. uolubilis.

Εὔτυκτος. ου. ὁ. facilis factu, bene operatus.

Εὐτυχέστατα. fœliciſſimè.

Εὐτυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. fœlix ſum, floreo, obtineo, aſſequor, fœliciter & bona quadam fortuna adipiſcor. Genit. uel accuſ. Bud. Commentarijs.

Εὐτύχημα. τὸ. fortuna ſecunda.

Εὐτυχής. έος. ὁ, ἡ fœlix, fortunatus, qui iucunde citraq́ triſtitiam uiuit.

Εὐτυχία. ας. ἡ. fœlicitas, proſpera fortuna, fortunæ benignitas.

Εὔυδρος. ου. ὁ. aquoſus.

Εὐσύλληπτος. ου. ὁ. qui facile cogi poteſt & cō gregari.

Εὔυφαντος. ου. ὁ. bene textus.

Εὐφάνης. ſplendidus.

Εὔφαλον. maritimum.

Εὐφαντασιωτός. οῦ. ὁ. qui ſibi res, uoces, actus ſecundum uerum optimè fingit. Quintilianus.

Εὐφεγγής. lucidus.

Εὔφθος. pro ἔφθος.

Εὐφήμιστοι. celebres.

Εὔφημα φώνει. bona uerba, bene ominata loquere.

Εὐφημέω. μ. ήσω. π. ηκα. laudo, benedico, bene ominata dico, fauſtis ominibus, acclamationibusq́ lætis excipio, acclamo, quēmadmodum populus acclamat imperatori recens inaugurato.

Εὐφήμει. deſine male loqui, melius ominare, bona uerba quæſo, Dij meliora.

Εὐφημία. ας. ἡ. laus, fauor, benedictio, acclamatio fauſta & læta.

Εὐφημισμός. οῦ. ὁ. bona ominatio.

Εὔφημος. ου. ὁ. boni ominis, benedictus, benedicus.

Εὐφήμως. non petulanter, ἰδίως.

Εὔφθαρτος. ου facile corruptibilis.

Εὔφλεκτος. ου. ὁ. combuſtu facilis.

Εὐφορβία. ας. cibi copia.

Εὐφορία fertilitas.

Εὔφορον σῶμα. uocant corpus optimæ conſtitutionis, & bene habitum.

Εὔφορος. ου. ὁ. fertilis, facilis ad portandū.

Εὐφραδέως. prudenter.

Εὐφραδής. έος. ὁ, ἡ. bene differens, diſertus.

Εὐφραδία. uenuſtas ſermonis, uis dicendi, eloquentia.

Εὐφραίνομαι μ. ανοῦμαι. lætor. Dep. dati.

Εὐφραίνω μ. ανῶ. lætifico, lætum reddo, delecto, oblecto, exhilaro. Accuſ.

Εὐφρασία. honeſtum gaudium.

Εὐφρόνη. nox apud ueteres. παρὰ τὸ εὐφρονεῖν, à bene ſapiendo. Optima enim conſilia nocte conſtituuntur, quòd tunc animus ſit liber & uacuus à curis, unde illud, Nox dabit conſilium.

Εὐφρονεῖν. prudens, lætus.

Εὐφρονοῦντες. οἱ. prudentes.

Εὐφρονοῦσι. ſani & prudentes ſunt.

Εὔφρος. ὁ. lætus.

Εὐφροσύνη. ης. ἡ. lætitia, delectatio, oblectatio.

Εὔφρων. ονος. ὁ, ἡ. lætus, iucundus, uenerabilis, dulcis, exhilarans. Vnde οἶνον εὔφρονα Iliad. γ. appellauit Home.

Εὐφυής. έος. ὁ, ἡ. induſtrius, ingenioſus, facetus, facilis, commodus. Item ἀντὶ τοῦ ὀξεο

ναι apud Atticos.

Εὐφυΐα, ας, ἡ. induſtria, ingenium, ingenii dexteritas, fœlicitasq́, bona indoles, bona habitudo, fertilitas, forma bona.

Εὐφυῶς. ingenioſe, ſcitè.

Εὐφωνία, ας, ἡ. ſonoritas, bona uox, ſonitus uocum atque uerborum iucundior, uocalitas.

Εὔφωνος, ου, ὁ. magna uoce, uocalis.

Εὐφ[illegible]νος, ὁ. contemnit.

Εὔφορος, ου, ὁ. frugifer.

Εὐφώρατον qui facilè deprehenditur.

Εὐχαίτης, ου. pulchrè capillatus.

Εὔχαρις, ιτος, ὁ, ἡ. facetus, gratioſus.

Εὐχαριστέω, ῶ, ήσω, ηκα. gratias ago. Neut. accuſ. & datiuo.

Εὐχαριστία, ας, ἡ. gratiarũ actio, euchariſtia, gratitudo, comitas: Hierony. interpretatur gratioſitatem, & gratiam: Ambroſ. ſermonem ad dei laudem facientem.

Εὐχάριτος, ου, ὁ, ἡ. iucundus, gratioſus.

Εὐχετᾶσθαι. gloriari.

Εὔχηλος. ſaginatus.

Εὐχείμων pulchrè ueſtitus.

Εὐχειρία, ας, ἡ. artificina.

Εὔχειρος, ου, ὁ. facilis.

Εὐχείρωτος, ου, ὁ. facilè captu.

Εὐχέρεια, ας, ἡ. facilitas, procliuitas, manuũ dexteritas.

Εὐχερής, έος, ὁ, ἡ. facilis.

Εὐχερῶς. facilè, promptè.

Εὐχέτης. qui uotum facit.

Εὐχετόωντο. ſupplicabant.

Εὐχή, ῆς, ἡ. oratio, uotum, optio.

Εὐχημονολογ[illegible] honeſtum deſiderium.

Εὐχήμων, ονος, ὁ, ἡ. optabilis.

Εὔχιλος. uide εὔχηλος.

Εὔχιστος, ὁ. eleganter ſectus.

Εὐχλωρόν, τὸ. uiriditas.

Εὔχλωρος, ου, ὁ. uiridis.

Εὐχολόγιον, ου, τὸ. orarium, libellus.

Εὔχομαι, εὔξομαι, ηὖγμαι. iacto, faueo, uota facio, oro, opto. Datiuo. Bud. Com.

Εὔχορτος, ου. appetentior pabuli.

Εὖχος, εος, τὸ. gloria, uictoria, conſilium.

Εὐχρηματέω. opulentus ſum.

Εὐχρηματία, ας, ἡ. opulentia.

Εὐχρηστέω. utilis ſum, commodè utor, in commodum meum uerto. Bud. Com.

Εὐχρηστήματα, τὰ. commoda, Cicerone interprete.

Εὐχρηστία, ας, ἡ. utilitas.

Εὔχρηστος, ου, ὁ. utilis, cuius uſus & tractatio facilis eſt.

Εὔχρωτα. probè colorata.

Εὐχροής, έος, ὁ, ἡ. bonum colorem habens.

Εὐχροία. elegans, probus color, quando homo non pallet.

Εὔχυλος ſucceſſus.

Εὔχυμος. ſapore præſtans, boni ſucci.

Εὐχωλή, ῆς, ἡ. uotum, ſacrificium, iactatio, gloria.

Εὐχωλιμαῖος, ου, ὁ. qui uota exequitur.

Εὐψυχέστερον. frigidius.

Εὐψυχέω, ῶ, ήσω, ηκα. bono animo ſum: uel potius bono animo afficior. nam bono animo eſſe Græci dicunt θαῤῥεῖν. Neu. abſ.

Εὐψυχία, ας, ἡ. magnanimitas.

Εὔψυχος, ου, ὁ. lætus, magnanimus.

Εὔω, ω, εὔσω, εὖκα. illumino, inflammo, torreo.

Εὐώδης, εος, ὁ, ἡ. fragrans.

Εὐωδία, ας, ἡ. odor, redolentia, bona fragrantia Hierony. interprete.

Εὐωδιάζεσθαι bene odorari.

Εὐωνίζω. uilifacio.

Εὔωνος, ου, ὁ. ἀντὶ τοῦ εὐτελὴς, uilis pretio, contemptus, uili emptus.

Εὐώνυμος, ου, ὁ. ſiniſter, per εὐφημισμόν. Eſt & arboris ſpecies Theoph. Item inſula quædam εὐώνυμα appellata, quòd è Lipara in Siciliã nauigantibus ſiniſtra offeratur.

Εὐώνητος. uili pretio.

Εὔωπος. bene cernens.

Εὐωρεῖν ludere, contemnere.

Εὐωρία, ας, ἡ. negligentia, ῥαθυμία.

Εὔωρος, ου, ὁ. neglectus, per antiphraſin: ſicut εὐωριάζειν, negligere, ab τοῦ & ὠρεῖν, quod ſeruare & curare ſignificat. ἄωρος γὰρ, ὁ τὰ ὦρα ἔχων.

Εὐωχέομαι, οῦμαι, ήσομαι, ημαι. edo, ueſcor, conuiuor. Item ſi uor. Pluto, εὐωχεῖ τὴν

γι ἐνέῤῥων. *Fruere animi tui ſententia & ſatiare. Actiue autem & paſſiue accipitur.Bud.Com.*

Εὐωχῶ. *conuiuio accipio,ſatio,Plato. Item oblecto,Athenæo Bud.ibidem.*

Εὐωχέω.μ.ήσω.π.ηκα. *conuiuio aliquem excipio,ſeu accipio,conuiuio adhibeo.*

Εὐωχία.ας.ἡ *cõuiuium,epulum,conuiuium publicum,ut ait Pollux.*

Εὐωψ.ωπος.ὁ. *res boni aſpectus.*

Ε Φ.

Ἐφ' ἃ *ad quæ,quorum cauſa.*

Ἐφ' ἡμῖν. *in nobis.*

Ἐφ' ὃ *pro* ἐφ' ᾧ, *uel* ἐπὶ τῷ.

Ἐφ' ᾧτε *propterea quod.*

Ἐφ' ὅσον. *quoad,quãdiu,quatenus,in quantum:& correlatiuum eius* ἐπὶ τοσοῦτον, *tantum,quod etiam* ἐφ' ὅσ *dicitur Atticè.*

Ἐφ' ὅτῳ,&

Ἐφ' ᾧ. *cur, quare. Et hoc modo cum præterito conſtruitur: cum uerò in quo ſignificat,cum infinitiuo:& cum* ἵνα, *cum futuro.Bud.Com.*

Ἐφ' ὥρᾳ *in adoleſcentia.*

Ἐφαιρομαι. *ſublegor.*

Ἐφαλάμενος.ου.ὁ. *aſſiliens.*

Ἐφάλλομαι. *inſilio.* ἐφάλλεσθαι ἵπποις, *aſcendere equos.*

Ἐφάλιος.ου.ὁ.&

Ἔφαλος.ου *maritimus.*

Ἔφαμμα.τό. *indumentum.*

Ἐφάμιλλον. *controuerſum, aduerſarium, hoſtile.*

Ἐφάμιλλον *ſimile,æquale.*

Ἔφαμμα. *ueſtimentum.*

Ἐφάπαξ *ſemel.*

Ἐφάπλωμα.ατος.τὸ. *culcitra,*πίλημα.

Ἐφαπτίς.ίδος. *genus ornamenti militaris.*

Ἐφάπτομαι.μ.ἅψομαι.π.μαι. *attingo, contrecto, amplector. Item capeſſo, ſuſcipio, Athen. Item accendo,ardeo,ut* νῶκος ἐφῆπται, *contentio exarſit, Hom. Vnde* ἐφημμένον *accenſum & ardens. Eſt etiam* τὸ ἐπικρέμαται.*Hom.* φάσαν δὲ κακὸν ἐφῆπται, *impendent.* Ἐφαπτόμενον τοῦ τέλους, *eſt quod ad finem,& beatitudinẽ pertinet,Ariſtot.1.Ethic.* Cum gen. *genit.*

Ἐφαρμός.*** πυρ** ὁ συνεχόμενος. [uncertain]

Ἐφαρμογή. *conuenientia, cohærentia, quadratio.*

Ἐφαρμόζω. *congruo, conuenio, cohæreo. Conſtruitur interdum cum datiuo, interdum cũ præpoſitione* ἐπὶ, *Ariſtot. 1.* Α ἀπόδειξις ἐκ ἐφαρμόζει ἐπ' ἄλλο γένος. *Bud. Commentarij.*

Ἐφαρμῶται. *ſerui quidam dicebantur in Creta.Cal.lib.13.cap.49.*

Ἐφέδιος.τό. *ſuperficiale,humile.*

Ἔφεδρα. *dicitur,ut* ἕδρα, καθέδρα, ἐφέδρα *ab* ἐφέζομαι.*Bud.Com.*

Ἐφέδρανα. τὰ. *natium prominentiæ, ſuper quibus ſedetur. Cæl.li.1.cap.46.*

Ἐφεδρεία.ας. *ſeſſio,inſidiæ,ſtatio.*

Ἐφεδρεῖαι. *ſubſidia.*

Ἐφεδρεύω.μ.εύσω.π.ευκα. *præſideo,ad cuſtodiam ſto. Item uictori immineo,ut cum eo quamprimum congrediar,Iſocrae.* ταῖς ψυχαῖς *. Item immineo in occaſionem & calamitatem, & in res afflictas alterius, Ariſtotel.Polit.1. Item inſideo, ſedeo ſuper re aliqua, Ariſtotel.Neutr.datiuo. Bud.Com.*

Ἐφεδρεύοντες. *triarij.*

Ἐφεδρίζειν. *exercere ludum puerilem, qui* ἐφεδρισμὸς *dicitur,& Atticis* ἐν κοτύλῃ.

Ἔφεδρος.ου.ὁ. *ſellæ occupator, aſſeſſor, qui aſſidet in conſultatione, præſes. Item inſidiator. Vnde pro ſubſidiario & ſubſtituto ponitur, Syne. Sic etiam dicebatur ex athletis,cui ſorte obuenerat,ut certantibus alijs,ſpectator ſederet, congreſſurus mox cum fatigatis uigens ipſe atq; integer uiribus, id quod falſiſsimũ cenſebatur. Sophocles trãslatè pro ultimo uſurpauit. Cal.lib.12.ca.18. & Bud.Cõ.*

Ἐφέζομαι. *ſedeo.*

Ἐφεῖται. *licet,permittitur.* καὶ ἐφεῖται, *οὐκ ἔξεστι.* [uncertain]

Ἐφείω. *immitto.* (ται.

Ἐφεκτικά. *dicuntur aluum aſtringentia, & quæ excrementa ſiſtunt in aluo.*

Ἐφεκτικοί.οἱ. *Academici, quòd nihil certò, neq; pronunciare, neq; conſtituere de re aliqua*

aliqua uolebāt, more aliorum philoſopho rum, ſed ſententiam ſuam animo continebant, ſemperq́ ſe melius adhuc conſultaturos dicebant. Vnde & σκεπτικοὶ quoq; uocati ſunt. Bud. Com. cunctatores, & hæſitatores dici poſſe autumat, ἀπὸ τ̃ ἐπέχειν, quod aſſenſionem retinere ſignificat, de quo antea.

Ἐφεκτικῶς. dubitanter.

Ἐφεκτος. uſura, ad ſextam uſq; ſortis partem.

Ἐφελκίς. ἴδος. ἡ. genus ulceris, ramentum.

Ἐφελκυστὴς. ῦ. ὁ. adiutor, fautor.

Ἐφελκύω. μ. ύσω. π. υκα. &

Ἐφέλκομαι, &

Ἐφέλκω. μ. ξω. π. ἕλχα. attraho, elicio. Accu.

Ἐφέντος. immittentis.

Ἐφεξῆς. deinceps, poſtea. cum genit.

Ἐφεξις. ιος. ἡ. prohibitio.

Ἐφέξω. prohibebo, continebo, πέμψω. ab ἐπέχω.

Ἐφέπομαι. μ. ἕψομαι. π. ἑμμαι. inſequor. Depon. datiuo.

Ἐφερπύσαι. irrepere.

Ἐφεσία. celebre quoddam certamen, ſeu feſtum in Epheſo.

Ἐφέσιμος. tranſlatitius. Vnde ἐφέσιμος δίκη, eſt cauſa quæ poſt appellationem agitur. Bud. Com.

Ἔφεσις. ἡ. deſyderium. Item tranſlatio de foro ad forum, id eſt, de iudicio ad iudicium prouocatio, Luciano. Plena autem locutio eſt, δίκην ἐπὶ τοὺς δικαστὰς ἐφῆναι. Hoc enim dicebāt Athenienſeis cum ab arbitris ad iudices prouocabant. Vnde ἔφεσιν δοῦναι, appellare Bud. Com.

Ἐφέσπερος. ueſpertinus.

Ἐφέσπομαι ſequor.

Ἐφέσσαι. inſidere, collocare.

Ἐφεστηκὼς. ότος ὁ. imminens, aduentans. ἐφεστηκότες τοῖς πράγμασι, qui ſummæ rerū præfecti ſunt. Bud. Com.

Ἐφεστιασμένος. conuiuatus.

Ἐφέστιος. ῦ. ὁ. domeſticus, familiaris, lararius, ſupplex. Lege enim ſancitum erat, ut ſupplices apud larem ſederent taciti. Hoc nomine quoq; appellantur αὐτόχθονες ciues, & indigenæ. Ἐφέστιοι θεοὶ, penates. Cæl. lib. 8. cap. 19.

Ἐφεστρίδιον. ῦ. τὸ. umbella.

Ἐφεστρίς. ίδος. ἡ. ſagulum, exterior ueſtis, pallium.

Ἐφεστῶτες. principes. Et ἐφεστὸς, πόῤῥωθεν τ̃ παραστάτου ἑστώς.

Ἐφέται. οἱ. magiſtratus apud Athenienſes qui de capitalibus cauſis iudicabant.

Ἐφετικός. ῦ. ὁ. deſideratiuus.

Ἐφετίνδα. genus ludi.

Ἐφετίς. ancilla.

Ἐφετμή. ῆς. ἡ. mandatum, præceptum.

Ἐφευάζων. euans.

Ἐφευρετὴς. ῦ ὁ. inuentor.

Ἐφευρίσκω. μ. ήσω. π. ηκα. inuenio. Accuſatiuo iung.

Ἐφέψαν. aſſequi.

Ἐφεψιάω, diffamo, detraho, irrideo.

Ἔφη φάναι. inquit. φάναι enim ſuperfluū eſt.

Ἐφήβαιον. ῦ. τὸ pubes.

Ἐφηβάω. μ. ήσω. π. ηκα. pubeſco. Neutr. abſolutum.

Ἐφηβία. ας. ἡ. iuuentus, adoleſcentia.

Ἐφήβια. loca puberibus exercendis conſtructa.

Ἐφηβικός. locus in theatro, ubi ſpectabant ephebi.

Ἔφηβος. ῦ. ὁ. puber, adoleſcens. Item poculi genus, Athen lib. 11.

Ἐφήγησις. cauſæ uel iudicij genus, cum accuſabatur is cui regione aliqua interdictum erat, ut exuli uel homicidæ.

Ἐφηδιηγήσασθαι. enarrare.

Ἐφήδομαι. μ. ἡσθήσομαι. π. ησμαι. malis alienis lætor, inſulto. Etiam delector in bonam partem. Gaza ex Cic. τοῖς ἀφροσύνῃ κεκοσμημένοις οἱ σοφοὶ ἐφήδονται.

Ἐφηδύνω. exhilaro.

Ἐφῆκε. immiſit. ἀπὸ τ̃ ἐφίημι.

Ἐφῆκεν ἡμέρα. aduenit dies.

Ἐφῆλιξ. ικος. coætaneus.

Ἐφηλίς. ίδος. ſeu ἐφηλις. ἡ. tuberculum & aſpredo cutis in facie, ex inflāmatione aut ardore ſolis pregnata.

Ἐφηλος. ῦ. ὁ. fraudulentus, & maculas ac ue-

luti clauos quoſdam habens in facie.

Ἐφημερία.ας.ἡ.*familia, uix uicis.*

Ἐφημερινός.ῦ.ὁ & ἐφημέριος. *quotidianus.*

Ἐφημέριοι.οἱ. *mortales earum rerum periti, quæ indies fiunt, Suidæ.*

Ἐφημερίς.ίδος.ἡ. *ephemeris, id eſt libellus, in quo acta quotidiana continentur, commentarius, regeſtum, memoriale, uulgò memorias uocant: Latini diarium. Iuuenal. Diurna dixit in plurali. Gell. lib. 5. cap. 18.*

Ἐφήμερος.ῦ.ὁ.*quotidianus.* Ἐφήμερος τροφὴ, *uictus in diem quæſitus.* Ἐφήμερος τοῦ βίου, *prodigus, luxui indulgens. Aliquando pro modeſto ponitur.*

Ἐφημοσύνη.ης.ἡ.*præceptum.*

Ἐφήνδανε.*placebat.*

Ἐφῆσται.*incumbit, imminet.*

Ἐφήσεις.*immittet.*

Ἔφησθα, *Attice, &* ἔφησθα *Aeolice. dixiſti.*

Ἐφησθῆναι.*lætari.*

Ἐφήσομαι.*iubebo, imponam.*

Ἐφθάκειν.*anticipaueram. à* φθάνω.

Ἐφθάνος.ῦ.ὁ.*coctus.*

Ἔφθην *præueni.*

Ἐφθίαται, *Ionice pro* ἔφθινται.*corrupti ſunt.*

Ἐφθοπωλεῖον.ου.τὸ. *locus ubi aſſata ueneunt, forum cupediarum.*

Ἐφθοπώλης.ὁ.*cupediarius.*

Ἐφθοπώλιον.τὸ.ἐφθοπωλεῖον.

Ἐφθός.ῦ ὁ.*ſolidus, coctus, elixus, perfectus, purus.*

Ἐφθοῦν.*coquere, aſſare.*

Ἐφιάλτης, *ſiue* ἐπιάλτης.ου.ὁ.*inſultor, dæmon. Morbus autem eſt, cum externa quædam uis quieſcentes uidetur inuadere, & pondere ſuo preſſos grauare. à noſtris recentioribus medicis incubus dicitur. Dictus* ἀπὸ τοῦ ἐφάλλεσθαι, *quòd hominem inuadat & premat. Alij ab Ephialte quodam dictum uolunt, de quo Home. Odyſſ. 11. Themiſon* πνιγάλιωνα *uocat* ἀπὸ τοῦ πνίγειν. *Quidam Græcorum definiunt* τὴν ἀπὸ σε φαλῆς ἀναπέμπουσαν ἀναθυμίασιν, ἐξ ἀδηφαγίας καὶ ἀπεψίας, *id eſt, Redundantem in caput euaporationem, ex uoracitate ac cruditate.*

Ἐφίδρωσις.εως.ἡ.*ſudor.*

Ἐφίεμαι.*mando. Item amore captus ſum, cupide peto, appeto, Polyb. Item capto, ad ictum deſigno,* στοχάζομαι, *Plutarch. Latini petere dicunt. Cicero, Omnes ſcelerati unum me petunt, id eſt,* ἐμοῦ ἐφίενται. *Eſt &* τὸ ἐπιτρέπομαι, *cum mihi indulgetur & permittitur, Ariſtot.* τῶν μὴ ἐφειμένων.... τὰ ... *Bud. Com.*

Ἐφίετρα.τὰ.*donaria.*

Ἐφιζάνω.*inſideo, ſedeo. Neut. datiuo.*

Ἐφίημι.μι.ήσω.κ.κκα.*mando,* τὸ ἐντέλλομαι καὶ προστάττω. *Vnde* ἐφετμή. *Item* τὸ ἐποτρύνω καὶ ἐφορμῶ. *Iliad.* ι. ὅτ' ἐμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις, *id eſt urgebis, coges. Item pro* ἐπιτρέπω, *id eſt indulgeo, obſequor. Significat & appello maiorem iudicem. Bud. Commentarij.*

Ἐφικνέομαι.μ.ίξομαι.π.ιγμαι μέλλ.ἀόρ.β.ἐφικόμην.*aſſequor, peruenio, aduenio, appropinquo. Depon. genit.*

Ἐφικτός.ῦ.ὁ.*poſſibilis, attingibilis, comprehenſibilis.*

Ἐφήλεις.*cutis uitia, lentigines.*

Ἐφίμερος.ου.ὁ.*deſiderabilis.*

Ἐφίνες.ταὶ ἐπὶ τῆς ἰνὸς σάρκες.

Ἐφιππάζομαι.*uehor equo.*

Ἐφιππαρχία.ας.ἡ. *turma equitum mille & uiginti quatuor.*

Ἐφίππειος.ου.ὁ.*equitatorius, eqneſter.*

Ἐφίππιον.ου.τὸ.*equi ſella, id eſt ephippium.*

Ἔφιππος. ου. ὁ. *eques. & adiectiue* ἔφιππος ἀγών.

Ἐφίσταμαι.τὸ ἐξαίφνης ἵσταμαι, καὶ ἐπαγίνομαι, *opprimo. Item aduento, inſto, appeto, Gregor. & Herodiano. Eſt etiã aggredior aliquid tractandum uel dicendũ, ad idq́ animum adijcio, in eoq́ cõmentando inſiſto & immoror, Iſocra. Item urgeo, inſto, Demoſthe. Præterea reſiſto, reſtito, progredi nequeo, & in curſu hæreo, inſiſto, claudor, deſino, quod etiam* ἐπέχομαι *dicitur, ut ὁ Ἀριστοφάνης ἄλλοτ', καὶ ἄλλοτε, ἐφιστάμενος, Subinde reſtitans. Significat etiam præfectus ſum. Bud. Com.*

Ἐφισάμενον.τὸ.pingue lactis, Herod.
Ἐφισάναι.quærere,ἐξετάζειν.
Ἐφίσημι.μ.ἴσω.π.κκα.ſuperſto,incumbo. Item τὸ τάττω,præficio. Item ſiſto, retineo,reprimo,coërceo, Plutarch. de Cæſ. καὶ τὴν πορείαν ἐπιστάς, Et greſſum coërcens, & reſiſtens. Quemadmodum autē παραστῆναι ſignificat ſiſtere ad iudicium, ita ἐπιστῆναι eſt ſiſtere aliquem,& ut præſto ſit uel præſens facere,& ut inter negotium tractandum adueniat, etiam ut interdum importunus adſit, & tractantes agentesq; opprimat, Demoſthe. περὶ παραπ. Significat etiam admoueo, animum intendo, animaduerto, diligenter cōſydero. Ariſtoteles, τὸν νοῦν ἐπιστήσαντες. Bud.Com.
Ἐφίστη.ἀντὶ τοῦ ἐφίστατο. Bud.Com.
Ἐφιστορεῖν.inquirere.
Ἐφοδεία. munus obeundi uigilias, & excubias inſpiciendi.
Ἐφοδεύομαι,&
Ἐφοδεύω. percurro, luſtro, obeo, adeo, adorior.
Ἐφοδιάζομαι.uiatico donor, uiaticum ſumo uel accipio, pro uiatico exigo.
Ἐφοδιάζω.μ.άσω.π.ακα.inſtituo,inſtruo uiatico,aggredior. Gregor. pro baptiſmo donare morientem dixit. Bud.Com.
Ἐφόδιον.ου.τὸ.ſingulariter,ſubſidium, compendium'ue ad rē quamlibet,occaſio, pro clauitas. Demoſth. ἐφόδιον λαβὼν τὸ τὴν συγγραφὴν τοῦ κινδύνου,anſam & occaſionem cauſamq; arripiens. Ἐφόδια uerò, pluraliter,commeatus,uiaticum.
Ἐφοδον.ex impetu,ſtatim.
Ἔφοδος.ου.ἡ.acceſſus,impetus,incurſus, inſultus,βλάβη,apparatus,inſtrumentum. Item inſinuatio apud rhetores, hoc eſt, oratio per ſimulationem & circuitionem obſcure ſubiens auditori animum. Λογικαὶ ἔφοδοι,argumenta.
Ἔφοδος.ου.ὁ,ἡ.immunitus. Item ἐφοδεύων, circuitor,uigiliarum cognitor.
Ἐφόλκα.τὰ.ἀγαθῶν δυνάμενα.
Ἐφόλκαιον.ου.τὸ.temo.
Ἐφολκία. ας. ἡ. conſequentia, & nauis quæ trahit poſt ſe naviculas.
Ἐφόλκιον.ου.τὸ.iumentum,gubernaculum,et nauis parua,quæ & ἐφολκὶς dicitur.
Ἐφομαρτέω.μ.ήσω.π.κκα.ſequor. Dati.
Ἐφοπλίζω.μ.ίσω.π.ικα.paro.
Ἐφόπτης.ου.ὁ.inſpector.
Ἐφοράω.μ.ἐπόψομαι.π.ἑώρακα. interdum ſimpliciter uideo,& cerno, intueor, aſpicio,reſpicio. Interdum obſeruo, quod aſpicientis prouidentiam ſignificat. Significat etiam recognoſco, cenſeo, & quod Latinè dicitur inſpicio, uulgo uiſito dicunt. Accuſ. Bud. Com.
Ἐφορεύω.præſes ſum,& inſpectionem habeo.
Ἐφορεία.ας.ἡ.tutela,inſpectio. Eſt etiam magiſtratus Lacedæmoniorum.
Ἐφορμάω.μ.ήσω.π.κκα.irruo, impetū facio.
Ἐφορμέω.μ.ήσω.π.κκα.maneo in portu, ſtationem habeo. Neut. at ſcil.
Ἐφόρμησις.&
Ἔφορμος.ου.ingreſſus nauium.
Ἔφορος.ου.ὁ. præſes, præfectus, epiſcopus, ephorus, qui magiſtratus erat apud Lacedæmonios: ab ἐφορᾶν dictus, qui res ciuitatis intueretur, atque curaret. L. Valla nunc tribunum equitum, nunc tribunum plebis interpretatur.
Ἐφράσθη.animaduertit.
Ἔφυ.eſt,fuit,euenit.
Ἐφυβρίζω.contumelior. Bud. Com.
Ἐφυβριστὸς.ὁ.ἡ.contumelioſus.
Ἐφυγρος.ου.ὁ.riguus.
Ἐφυδάτιος.ου.ὁ.&
Ἔφυδρος.ου.ὁ.aquaticus,udus.
Ἐφυδρία.ας.ἡ.urna,tam uini quàm aquæ.
Ἐφύδωρ. erat apparitor ille apud Athenienſes,q clepſydris moderādis præfectus erat.
Ἐφύη.ſuperfluit,id eſt,pluuia ſtatim ſequitur. Bud. Com.
Ἐφύμνιον.poſt hymnum carmen.
Ἐφυπνώσας.incumbens & perſequens.
Ἐφύπερθεν.ſuperius.

Ε Χ.

Ἔχαδον.ἀπὸ τοῦ χάζω,uel χανδάνω.capax fui,occupaui,continui.
Ἐχέβοιον.ου.τὸ.lorū quo bos aratro alligatur.

Ἐχέγγυος.ου.ὁ. fide dignus, qui promiſſa ſeruas, idoneus defenſor, tutus, magnæ exiſtimationis. Ab ἔχω teneo, & ἐγγυὴ promiſſio.

Ἐχεδὴ.aduerb.heus tu, agedum.

Ἐχέθυμος.ου.ὁ.prudens, modeſtus, pudicus.

Ἐχείδιον.τὸ ὀφείδιον, diminutiuum ab ἔχις.

Ἐχέκαλος.ου.ὁ.ſpectabilis.

Ἐχεμυθέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſileo, taceo, linguæ continentis ſum, ſupprimo uerba. Neutr. abſolutum.

Ἐχεμυθία.ας.ἡ.taciturnitas, ſilentium, ſermonis continentia. Gel.lib. 1. cap. 9. ſcribit hoc nomine uocatum fuiſſe ſilentium illud diſcipulorum Pythagoræ.

Ἐχέμυθοι.taciturni, homines parciſſimi ſermonis, & qui cenſendi immunitatem habent, qui & ἀκουστικοί.

Ἐχενηΐς. ίδος remora, uel remigio piſciculus, qui nauem quantumuis magnam, ac remis uelisque concitatam ſiſtit.

Ἐχεπευκής.έος.grauis, mortifer, amarus, aut certe piceus, ut βέλος ἐχεπευκὲς, telum piceum, Iliad.α.

Ἐχέπωλος.ὁ,ἡ.equos habens.

Ἐχέφρικον.ου.cuti adhærens. Vnde χιτώνιον ἐχέφρικον.apud Athenæum.

Ἐχέσκω.habeo. Accuſ.

Ἐχετλάω.aro.

Ἐχέτλη.ης.ἡ. ſtiua, rectum lignum quod inter arandum manu continet arator.

Ἐχέτλιον. ου. τὸ. locus in naui ubi res reconduntur.

Ἔχετος. Epirotarum tyrannus, tam immani crudelitate ut regionem ipſius ingreſſis hominibus, aures, nares, pudenda deniq; abſcinderet. Hinc ἐχετισμὸς, ut φαλακρισμός.

Ἔχευα.fudi, effudi.

Ἐχέφρων.ονος.ὁ,ἡ.prudens, habens mentem.

Ἐχθαίρω.inimicor, odi. Neut.datiuo.

Ἐχθὲς.idem quod χθὲς, heri.

Ἐχθεσινός.ῦ.ὁ.heſternus.

Ἔχθημα.odium.

Ἔχθιστος.ου.ὁ.inimiciſſimus.

Ἐχθίων.ονος.ὁ.magis inimicus.

Ἐχθοδοπέω.ἐχθροποιέω, ſum inimicus.

Ἐχθοδόπος.ου.ὁ.hoſtis.

Ἐχθόμενος.inimicus, qui odio habetur.

Ἦχθος.εος.τὸ.odium, inimicitia, labor.

Ἔχθρα.ας.ἡ.inimicitia, ſimultas.

Ἐχθρά.ᾶς.ἡ.inimica.

Ἐχθραίνω.odi, inimicor, facio inimicum.

Ἐχθράω.inimicor.

Ἐχθροντέος.odio habendus, & inimicus æſtimandus.

Ἐχθρός. οῦ. ὁ. inimicus, hoſtis, proprie qui prius fuit amicus, inquit Ammon.

Ἐχθρωδῶς.odioſe, hoſtiliter, malè.

Ἔχθω.odi, μισῶ.

Ἔχιγγος.uertigo.

Ἔχιδνα. ης. ἡ. uipera. παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῷ τὴν γονὴν ἄχρι θανάτου, quòd ad interitum uſque fœtum intus contineat.

Ἔχιλος.ου.ὁ.locus ubi tenetur temo.

Ἐχινάδες.inſulæ Epeis habitatæ.

Ἐχιναλώπηξ.ἡ.echinouulpes.

Ἐχινίσκος.ου.ὁ.concauitas aurium.

Ἐχιοδηκτος.ου.ὁ.morſus à uiperis.

Ἐχινόπους.ſpinæ genus.

Ἐχῖνος.apud Demoſthenem capſa, uel ſcrinium forenſe, nunc æneum, nunc opere figulino, in quod teſtium dicta, acta litis, omniaque à partibus prolata conijciebantur. Vnde ea quæ in acta prolaturi erant, apud ſequeſtrem depoſituri, quoad palàm in iudicium proferrentur ad ſententiam ferendam, τὰ εἰς ἐχῖνον ἐμβαλλόμενα appellabant, litis inſtrumentum ſignificantes. Et εἰς ἐχῖνον ἐμβάλλειν, pro eo quod eſt, apud acta proferre. Hoc item nomine dicuntur interna uentris Euſtathio. Item freni pars. Item pars quædam in capitulo Doricæ columnæ. Ἐχῖνοι item dicuntur ornamenta circa carpũ manus, quæ etiam ψέλια, περικάρπια, βραχιόνια dicuntur. Eſt & hoc nomine urbs quædã in Theſſalia. Item animalis nomen cuius duplex eſt genus, terreſtre, quẽ alio nomine erinaceum uocant: & marinũ, utrunque ſpinis obductum, unde prouerb. ἐχῖνε τραχύτερος. Cæl. lib. 7. cap. 18. Eraſ. Chil. & Bud. in Annot. & Com.

Ἐχιό-

Ἐχιόδηκτος.ὁ.ἡ uipera morſus.

Ἔχις.ιος.uipera.

Ἔχμα.ατος.τὸ.retinaculum.

Ἐχμάζω.prohibeo.quieſco,firmo.

Ἔχμενος.pendens ab aliquo,ſubiectus.

Ἔχομαι.μ.ἕξομαι.π.ἔσχημαι.habeo. Gaza, ἵνα μείζονος ἔχοιτο ἀξιώματος ὁ λόγος,quod Cicero dixit, Quo maiorem authoritatem haberet oratio. Item tango, iuxta ſum, hæreo,tenaciter adhæreo. Lucian.in Necy. ἀπόμην δ' ἐγὼ κατόπιν ἐχόμενος αὐτοῦ, Continuus illi à tergo comes adhærebã. Item ordinor, diſponor. Genit. Ἔχεσθαί τινος,ab aliquo pendere. Ariſtid. in Themiſto. ὥσπερ τῆς ἱερᾶς ἀγκύρας τῆς ἐκείνου φωνῆς ἐχόμενοι, Ac uelut à ſacra anchora de illius uoce pendentes. Ἔχεσθαι τῶν ἐπειγόντων, occurrere imminentibus periculis. Ἔχεσθαι τῆς ὁδοῦ, iter facere, proficiſci. Τῆς λύπης ἔχεσθαι,mœrore affici.

Ἐχόμενος.ου.ὁ.continuus,conſequens,contiguus,uicinus,propinquus,coniunctus, ut ad Hebr. 6. πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα τῆς σωτηρίας. Itẽ inſitus, Plat. in Menex.

Ἔχραεν.grauauit,irruit.

Ἐχρῆν & χρῆν.ſæpenumero uſurpantur apud oratores, ἀντὶ τοῦ χρῆ, quemadmodum ἐδῶ pro δεῖ, & ἔδει pro δεῖ, & προσῆκεν pro προσήκει.Bud.Com.

Ἐχυροῦσθαι.iureiurando confirmare.

Ἐχυρός.οῦ.ὁ.munitus,tutus.

Ἐχυρόφρων. qui ſeria & ſolida cogit, σπουδαῖα φρονῶν,ἢ ἀσφαλῶς ἐν φρονήσει.

Ἐχυρόω.munio,firmo.

Ἐχύρωμα.τὸ.munitio,ſecuritas.

Ἐχυρῶς.fortiter,tutò.

Ἔχω.μ.ἕξω, denſo ſpiritu.π.ἔσχηκα.ἀόρ.β.ἔσχον habeo,obtineo,occupo,poſſideo,ut ἀδικοῦσι τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν,apud Herod.habito,nanciſcor, cuſtodio, adduco, deduco, applico, admoueo,exhibeo,præſto, præbeo, teneo, reprimo, cohibeo, agito, impello. Item facio. Lucian. καὶ σὺ μὲν σκάπτε ὡς ἔχεις, Tu quidem fode,ita ut facis. Item ſum, ut οὕτως ἔχω,& οὕτως πέφυκα. Ita ſum,eius

ſum ingenij & naturæ. οὕτως ἔχω γνώμης, In ea ſum ſententia. γένος οὕτως ἔχει, Hoc genere eſt. Refertur etiam ad ualetudinem,unde μαλακῶς ἔχειν,πονηρῶς ἔχειν.

Cum datiuo conſtructum (nam aliàs ferè accuſatiuum habet) ſignificat affectũ, animatum eſſe erga aliquem. Demoſth. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ Μακεδόνων πῶς ἔχουσι τῷ Φιλίππῳ, ἐκ τούτων ἄν τις σκέψαιτο οὐ χαλεπῶς.

Ἐν γαστρὶ ἔχειν,prægnare,grauidam eſſe, uterum ferre,ut apud Matth. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις,Væ prægnantibus. Quando adhæret uerbis infinitiuis ſæpe ἀντὶ τοῦ δύναμαι ponitur, id eſt poſſum: id quod Latini imitantur quoq;. Gel.lib. 17. cap. 20. Habes ne nobis dicere in libris rhetorum ueſtrorum tam apte compoſitam orationem? Δεικνύειν ἔχω, oſtendere queo, oſtendere debeo,oſtendendũ mihi eſt. Μαθὼν ἔχω pro ἔμαθον,et ſic de alijs. Aut certe ἔχω abundat,quo ad ſignificationem,ut παίξας ἔχων.Bud.Com.

Ἐχωσάμην. exaggeraui terram,tumulum feci,ſepulchrum condidi.

Ἐχώσατο.iratus eſt,ὠργίσθη.

Ε Ψ.

Ἑψανός.elixus,decoctus.

Ἑψάνη.ης.ἡ.olla,patella.

Ἑψανόν.οῦ.τὸ. quod facile coquitur, molle abundans.

Ἑψάω.μ.ήσω.π.ηκα.&

Ἕψω.coquo,lixo. Accuſ.

Ἕψια.ludicra.

Ἑψημένος.accipitur actiuè & paſſiue.nam dicitur & is qui mentitus eſt,& ipſum uanum & falſo dictum. Bud. Com.

Ἕψημα.ſiræum,ſapa,muſtum ad dimidiam decoctum. Hippocr.

Ἕψημα.ατος.τὸ.&

Ἕψησις.ιος.ἡ.coctio,elixatio,& una ex operationibus calidi ſtomachi.

Ἑψηματώδης.εος.ὁ,ἡ.ſapam olent aut defrutum.

Ἑψητοί.piſciculi.

Ἑψητήριον.τὸ.olla.

Ἑψητός.οῦ.ὁ.coctus.

Ἑψία. ας. ἡ. confabulatio, riſus.

Ἕψια. τὰ. uerborum ludicra, ſcommata.

Ἑψιάασθαι. conuerſari, delectari, ludere, exercere.

Ἕψιμον. τό. ludus.

Ἑψιῶ. dico, confabulor.

Ἕψω. elixo, coquo.

B Ω.

Ἕω. ſum, uado, perficio.

Ἕω. induo, ſedeo, mitto. augmentum habet per ι poſt ε.

Ἑῷα. oriens, matutina.

Ἐών. exiſtens.

Ἔωθα, Aeolice pro εἴωθα. conſueui.

Ἕωθεν. mane, ἐν τῷ ὄρθρῳ.

Ἑωθινός. ἡ. ὁ. matutinus, dilucularius, tempus matutinum.

Ἐῴκει. ſimilis erat, cum datiuo: aut uidebabatur, ſine caſu, pro ἐοίκει.

Ἑωλοκρασία. ας. ἡ. heſternæ repletionis grauedo, & incommoditas, temulentia pridiana.

Ἑωλονεκρός. qui dudum eſt mortuus.

Ἕωλος. ου. ὁ. uanus, antiquus, non recens, marcidus, rancidus, heſternus, pridianus, heſterno uino languens, friuolus, frigidus. Propriè dicitur de cibis qui in proximũ diem ſeruantur.

Ἐώλπει. ſperabat. ab ἔλπω.

Ἐώνημαι. emi.

Ἐωνημένος. accipitur actiuè & paſſiuè, dicitur enim qui emptus eſt, & dominus qui emit mancipium.

Ἔῳξα. aperui.

Ἑῷος. ου. ὁ. lucifer, matutinus, orientalis.

Ἐώρα. ας. ἡ. exaltatio, ſublimitas.

Ἑώρακα. uidi, pro ὤρακα Atticè.

Ἔωργα. feci.

Ἐώρημα, & ἑώρησις. ſuſpendium, eleuatio.

Ἐωρίζω. attollo, de rebus ſublimibus cogito.

Ἐωροκία. ἡ. arrogantia.

Ἕως. ω. ἡ. & ἠὼς ἠοῦς. aurora, oriens.

Ἕως. quouſq;, quandiu, uſq;, interim, dum.

Ἕως ἄν. dum. Bud. Com.

Ἕως οὗ. donec, uſq; quo, uſque dum, quoad, quoaduſq;, ſane, ſic, ἕα.

Ἕως τῆς σήμερον. uſq; in hodiernum diem, & ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ, uſq; ad infernum de primeris, Matth. 9.

Ἑωσπότε. uſquequo.

Ἑωσφόρος. ου. ὁ. lucifer, ſtella matutina.

Ἑωυτὸν. Ionice pro ἑαυτόν. Suid.

Z A.

ZA. particula eſt, per ſe nihil ſignificans, ſed augmentum in compoſitione dictionibus affert. Za. (inquit Heſych.) μέγα, ἰσχυρόν, πολύ.

Ζάβαι. arma bellica.

Ζαβάλλω. pro διαβάλλω. decipio, calumnior.

Ζαβαρῆον τό. armamentarium.

Ζάβοτος. diues pecoribus.

Ζαβρός. οῦ. ὁ. edax.

Ζαβελών. proprium regionis, & uir plenus conſilio.

Ζαγρεύς, poët. Bacchus.

Ζάγκλη. ης. ἡ. falx apud Siculos. unde Zancle urbs Siciliæ.

Ζαγρός. ὁ. diſcalciatus.

Ζαής. τό. magnum, multum, ſplendidum, forte.

Ζαής. έος. ὁ, ἡ. ualde flans.

Ζάθεος. ου. ὁ, ἡ. diuinus, admirandus.

Ζαθερμής. bene calidus.

Ζάκορος. ου. ὁ, ἡ. miniſter, æditũus.

Ζάκοτος. ου. furioſus, ualde iracundus.

Ζάκυνθος. ου. ἡ. Zacynthus inſula in mari Ionio.

Ζάλευκος. legiſlator Epizephyriorum.

Ζαλαίνω. demento, infatuo.

Ζάλη. ης. ἡ. καὶ ζάλα. tempeſtas, turbo, fluctuatio, procella.

Ζαλμάτιον. ου. τό. catinus. aliàs ζαμάτιον.

Ζαμακίτης. dici ſolitum, cum non ſine reuerentia quadam aliquem nominamus uita functum, quaſi ualde beatus. Fœlicis recordationis uulgo dicitur.

Ζαμβύκη.ης.ἡ.inſtrumentum muſicum.

Ζαμενής.έος.ὁ.robuſtus,iracundus.

Ζάνιθρ.eſt inter coquinaria inſtrumenta apud Pollucem.

Ζαντική.ars filandi.

Ζάπεδον.latum pauimentum, aut ſolum.

Ζακελεύς.έος.ὁ,ἡ.mulcus.

Ζάπλουτος.ου.ὁ.ualde diues,ditiſſimus.

Ζαπότης.biboſus.

Ζαφάω.in piſtrino torqueo.

Ζατρεφής.έος.ὁ,ἡ.craſſo modo nutritus,bene & ualde nutritus.

Ζαφεγγής.ſplendidus.

Ζαφελής.έος.ὁ,ἡ.ſimplex,ruſticus.

Ζάφελος.ου.ὁ.contumax.

Ζαφελῶς.ualde contumaciter,iracundè,tumidè,ruſticè.

Ζαφλεγής.έος.ὁ,ἡ. magnanimus, ualde ardens.

Ζάχρειος.ου.ὁ.ualde neceſſarius,utilis.

Ζάχολος.ου.ὁ.iracundus.

Ζαχρηής.έος.ὁ,ἡ.ualde utilis.

Ζαχρήεις.εντος.ὁ,ἡ.ualde grauans.

Ζάω.μ.ήσω.π.ηκα.uiuo,uigeo.Neut. abſol.

Z E.

Ζεά.ᾶς.ἡ.hordei genus,zea, ſpelta, Plinio ſemen.

Ζάδωρος, pro ζείδωρος.ου.fertilis, ad uitam utilis.

Ζείρ.ρός.genus ueſtis.

Ζειραί.genus ueſtium laxum & ſinuoſum.

Ζέλλω.iacio.

Ζέσις.εως.ἡ feruor.

Ζεστός.ῦ.ὁ feruidus,ferueſactus.

Ζευγάριον.ου.τὸ.iumentum.

Ζευγηλάτης.qui boues agit.

Ζευγηλατέω.μ.ήσω.π.ηκα. ago boues uel aſinos.Neut.abſol.

Ζευγίτης.iugatus, iugo aſtrictus. Et ζευγῖται, tertij cenſus homines in repub. Solonis.

Ζεύγλη.ης.ἡ.lignum propendẽs à iugo, hinc inde boum colla amplexans: uel pars iugi in quam iumenta collum immittunt.

Ζευγλόδεσμον.lorum iugi.

Ζεῦγμα.ατος.τὸ.iugatio,coniugatio,urbs.

Ζεύγνυμι.μ.ζεύξω.π.ἔζευχα.&

Ζευγνύω.iungo. Interdum accipitur pro γεφυρόω.iungere naues Latini dicunt, ut ζευγνυμένα τὸν Ἑλλήσποντον Luciano.

Ζεῦγος.εος.τὸ.iugum,uinculum,par,tam de auibus quàm iumentis:uehiculum, biga.

Ζευγοτρόφοι.qui ad iugum alunt iumenta.

Ζευγοτροφῶ. qui par equorum alit, ἱπποτροφῶ.Dicitur de ijs qui in ſacris certaminibus uincere cupiebant.

Ζεῦσαι,Dorice pro γεῦσαι.guſtare.

Ζευκτηρία.ας.ἡ.iunctura.

Ζεύς,τ̃ Διός.ὁ.Iupiter.

Ζεῦξις.εως.ἡ.iugatio.

Ζεφύρια. τὰ. dicuntur oua,quæ alio nomine ὑπηνέμια uocantur, id eſt ſubuentanea, ſiue inania, à zephyro uento.

Ζέφυρος.ου.ὁ.fauonius, uentus tepidus & ſiccus ab occaſu æquinoctiali flans aduerſus eurum. Sic dictus quaſi ζωηφόρος, id eſt uitam ferens, aut ea quæ ad uitam attinent, quòd eo flante terra hyemali frigore conſtricta aperiatur, ac plantæ omnes germinare incipiant.

Ζέω.μ.έσω.π.εκα.ferueo, comburo. σκωλήκων ζέων, uermibus ſcatens, apud Lucia.

Z H.

Ζῆ.pro ζῆθι,uel ζῆν,uiue.

Ζηλήμων.ονος.ὁ.inuidus,zelotypus.

Ζῆλος.ου.ὁ.amor, æmulatio, iuſta ira, fœlicitas,diuitiæ, admiratio, inuidia,ſuſpicio, ſtudium,exemplum. Hunc alij definiunt imitationem pulchri:alij triſtitiam ob alterius bona,quæ ſibi adeſſe cuperet.

Ζηλοτυπέω.μ.ήσω.π.ηκα.inuideo,zelotypia

Ζηλοτυπία.ας.ἡ.æmulatio,ſuſpicio,obtrectatio,Cicero.Tuſcul.4.

Ζηλοτυπίαι.αἱ.riualitates.

Ζηλότυπος.ου.ὁ. æmulus,ſuſpicioſus in amore, & quem ſolicitum habet, ne riualem nanciſcatur:quaſi dicas formæ æmulatorem.

Ζηλόω.μ.ώσω.π.ωκα.æmulor,cupide aliquid imitor,uehementer amo, fœlicem iudico, magni æſtimo.Neut.accuſ.

Ζήλωμα.æmulatio.

Ζηλωτέον. imitandum eſt.
Ζηλωτής. ȣ̃. ὁ. æmulator, inuidus, ſectator, amator, qui nullum in amore fert riualem.
Ζηλωτικός. ȣ̃. ὁ. &
Ζηλωτός. ȣ̃ ὁ. beatus, deſyderabilis, amabilis, imitatione dignus, ſtudioſus.
Ζημία. ας. ἡ. damnum, pœna, multa.
Ζημιόω. ῶ. ώσω. π. ωκα. damnum infero, punio, mulcto. Ἐζημιωμένοι, in ærarium relati, qui ignominia interim notati erant, quoad iudicatum facerēt, hoc eſt, omnia ex ſententia perſoluerent, κατάδικοι, ὀφλόντες. Varie conſtruitur, ut ζημιῶ σε χρυσίον, χρυσίῳ, & ἐς χρυσίον, uel ζημιῶ σε χρημάτων.
Ζὴν, ζηνός. ὁ, Iupiter.
Ζῆν. uiuere, ζᾷν.
Ζηνοδότειος. ȣ. ὁ. Zenodoti diſcipulus.
Ζηρινθία. ἀφροδίτη, Venus.
Ζηρύνθιον. & ζήρινθον. antrum, in quo canes ſacrificabant, Corybantumq́ illic, & Hecates myſteria erant. Suid.
Ζήσομαι. à ζῶ. uiuam.
Ζῆτα locus, in quo uerſabantur ij, qui ζητηταὶ appellabantur apud Athenienſeis, quemadmodum δίαιτα, in quem διαιτηταὶ arbitri conueniebant. Cæl. li. 7. cap. 18.
Ζητάω. egeo.
Ζητέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. quæro, conſulto. Item uolo Attice. Accuſ. Bud. Com.
Ζήτημα. ατος. τὸ. quæſtio.
Ζητημάτιον. ȣ. τὸ. quæſtiuncula.
Ζήτησις. ιος. ἡ. quæſtio.
Ζητητέος. ȣ. quærendus.
Ζητητήρια. τὰ. quæſtiones, torquendi inſtrumenta.
Ζητητής. ȣ̃. ὁ. inquiſitor. Et apud Athenienſeis magiſtratus, ad quos referebantur, qui reipub. aliquid deberent, nec ſoluerent.
Ζηφῶον. ȣ. τὸ. carcer ſeruorum, piſtrinum. Cæl. lib. 13. cap. 14.

Z I.

Ζιβύνη ης. ἡ. iaculum ferreum, lancea.
Ζιγγίβερ. τὸ. genus aromatis, uulgò zinziber.
Ζίγγος. ȣ. ὁ. bombus, apum ſtrepitus.
Ζίγγυς. ȣ. ὁ. lacertæ genus.
Ζιγγῶ. triſtor, σκυθρωπάζω.
Ζιζάνιον. ȣ. τὸ. zizanium, herba, lolium.
Ζικνόω. τὸ. ζιγγῶ.
Ζινίχιον. ȣ. τὸ. corrigia calciamenti.

Z O.

Ζοάνας. uocabant ſacros homines, quos cuiuis occidēdi erat arbitriū. Cæl. li. 7. ca. 13.
Ζόανον. τὸ. ſtatua, idolum, ξόανον.
Ζόης. uehemens.
Ζόρκαδος, pro δόρκαδος. capræ.
Ζόρκος. dorcades, Nicand.
Ζοφερός. ȣ̃. & ζοφώδης. ater, tenebroſus.
Ζοφοροδορπίδαι. οἱ. qui ad conuiuium uocati, ſerius ac cunctatius uenire ſolent. Eraſ. Chil.
Ζοφομηνία. ας. ἡ. defectus lunæ.
Ζόφος. ȣ. ὁ. caligo, occaſus, obſcuritas.
Ζοφώδης. εος. ὁ, ἡ. procelloſus, obſcurus.

Z Y.

Ζυγάδην. iunctim.
Ζύγαινα. ἡ. zygæna piſcis.
Ζυγαρχία. duo currus.
Ζύγαστρον. ȣ. τὸ. arca, litella.
Ζυγία. ας. ἡ. Iuno, nuptialis.
Ζυγιάνος. ȣ. ὁ natus ſub libra ſigno.
Ζύγιος. ȣ. ὁ. iumentum iugale, Iupiter.
Ζυγίτης. ὁ καθήμενος ἐν τῷ ζυγῷ μέσος.
Ζυγόδεσμος. ȣ. ὁ. &
Ζυγοδέτης. lorum quo iugum temoni alligatur.
Ζύγοθρον. τὸ. uectis, ambas fores continens.
Ζυγομαχέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. reluctor, calcitro, rixor, diſſentio, proprie cum domeſticis & familiaribus. Translatio eſt ἀπὸ τῶν βοῶν μετ᾽ ἀλλήλων μαχομένων. Item pro tranſtris inter remulcos cōtendere, apud Herodot. Bud. Com.
Ζυγόν. ȣ̃. τὸ. tranſtrum, ſedes. Et ζυγὰ in re militari dicuntur ab uno cornu ad alterū ordines inſtructi. Et qui iuga efficiunt, dicuntur Aeliano ζυγῶν. Bud. Com.
Ζυγός. ȣ̃. ὁ. uel ζυγὸν. τὸ. iugum. Item ſtatera, ut in ſymbolo Pythagoræ, μὴ ζυγὸν ὑπερβαίνειν. Stateram ne tranſgrediaris. Ariſtot. hoc nomine intelligit item librile

tranſuerſum, ex quo lances dependent. habet enim formam iugi. Significat etiam ſeriem porrectam τῶν πραττῶν. Ariſtot. de ſepijs loquens, βαδίζουσι δὲ κατὰ ζυγά. Item iugum lyræ, quod manu ſiniſtra tenent cytharœdi. Ammonius tradit pro inſtrumento quo boues iugantur, maſculini eſſe generis: fœminini uerò, quando de ponderibus dicitur. In plurali τὰ ζυγὰ tantum habet.

Ζυγοστάται. ſunt lipripendes per urbeis conſtituti, qui ponderibus præfecti appellantur. Bud. in Annot. poſt.

Ζυγοστατέω. μ. ήσω. π. ηκα. manubrium cytharæ pondero. Accuſ.

Ζυγοφόρος. ου. ὁ frugifer.

Ζυγόω. ζευγνύω, ζεύγνυμι, δαμνάω.

Ζυγῶδες, & ζύγωμα. os quoddam in corpore humano medulla carens.

Ζυγώθητι. conſydera, ζύγωσον, perpende.

Ζύγωθρον. τὸ. uectis qui duas cõtinet ianuas.

Ζυγώματα. τὰ. duo oſſa circa aurem, quæ & canceri uocantur.

Ζυθός. οῦ. ὁ. zythus, potio ex hordeo.

Ζύμη. ης. ἡ. fermentum.

Ζυμίτης. ου. ὁ. panis fermentatus.

Ζυμόομαι μ. ώσομαι. π. ωμαι. fermentor.

Ζυμώδης. εος. ὁ, ἡ. fermẽtaceus, nõ mucidus.

Ζύμωμα. ατος. τὸ. fermentum.

Ζυμωτός. οῦ ὁ. fermentatus.

Z Ω.

Ζωάγρια. τὰ. præmia quæ penduntur pro uitæ redemptione, Odyſſ. θ΄.

Ζωαρκής. έος. ὁ, ἡ. qui ad uitam ſuſtẽtandam ſufficit.

Ζώαρχος. ου. ὁ. qui uni præeſt elephanti.

Ζωογονέω. μ. ήσω. π. ηκα. uiuum genero. Neu.

Ζωγράφειον. ου. τὸ. officina pictoris.

Ζωγραφέω. μ ήσω π ηκα pingo. Accuſ.

Ζωγραφήματα. τὰ. picturamenta.

Ζωγραφία ας. ἡ. pictura.

Ζωγράφος. ου. ὁ. pictor.

Ζωγρέω. μ. ήσω. π. ηκα. uiuum capio, ſuſcito, capio.

Ζωγρεῖον. τὸ. uiuarium.

Ζωγρία. ας. ἡ. uenatio. Dicitur etiam quoties uiuus aliquis redimendus, aut mulctandus capitur. Vnde ζωγρίαν λαβεῖν, uiuum capere.

Ζώγρεια, ζωάγρεια. τὰ. feretra mortuorum.

Ζωδάριον. ου. beſtiola.

Ζωδιακός. οῦ. ὁ. circulus in quo duodecim ſunt ſigna, & ob id à Latinis ſignifer dictus.

Ζώδιον. ου. τὸ. animal paruum.

Ζώεσκε, poëtice pro ζῶ. uiuo

Ζωή. ῆς. ἡ. uita, tempus uitæ, ſumptus ad uitam ſuſtinendam, ſubſtantia.

Ζωηρός. οῦ. ὁ. uiuax.

Ζῶμα. ατος. τὸ. cingulum, ζώνη.

Ζωμάματα. τὰ funes quidam in nauibus.

Ζωμήρυσις. ιος. ἡ. uas quo ius hauritur, inſtrumentum coquinarium, quo ebullientem ſpumam defecamus.

Ζωμίδιον. ου. τὸ. iuſculum, id eſt brodiolum.

Ζωμοποιός οῦ. ὁ. cupediarius, coquus.

Ζώμορφος. ου ὁ. animal pictum.

Ζωμός. οῦ. ὁ. ius, id eſt brodium.

Ζώνη. ης. ἡ. zona, cingulum, cinctus, lorum, baltheus. Ammonius annotat uirorum eſſe, quemadmodum ζώνιον fœminarũ. Home. pro armorum apparatu uſurpat, & ueteres ζώννυσθαι ἀντὶ τοῦ ἐνδύεσθαι τὰ ὅπλα, id eſt arma induere dixerunt. Eſt & pars corporis quæ cingitur.

Ζώνιον. ου. τὸ. cingulum. diminutiuum eſt.

Ζωνιοπλόκος. zonarius artifex. Solebãt enim mulierum zonæ apud ueteres protexendo contorqueri.

Ζωννύω. μ. ώσω. π. ωκα. &

Ζωννύω. cingo, arma induo. Accuſ.

Ζωντεῖον. ου. τὸ. piſtrinũ, hoc eſt locus ubi ſerui molunt, & cruciantur.

Ζωογονία generatio.

Ζωογόνος. uocatur numerus ſeptẽarius, quòd infantes ſeptimo menſe nati uiuant facilius, quàm qui ſequenti, de quo Aphrodiſ. problem.

Ζωογονῶ. uiuum produco, gigno.

Ζωοδότειρα. ας. ἡ. uitam largiens.

Ζωοδότης. uitæ largitor. Dei epithet.

Ζωοθυτεῖν. animal ſacrificare.

Ζῶον, ου, τὸ. animal.
Ζωὸν. uiuum.
Ζωὸς, οῦ, ὁ. uiuus.
Ζωοποιέω, ῶ, ήσω, κα. uiuifico. Accuſ.
Ζωοποιητικὸν, οῦ, τὸ. potentia uiuifica.
Ζωοτάφια, τὰ. animalium ſepta, ut ſtab.
Ζωογονεῖται. animal generatur.
Ζωογονία, ας, ἡ. animalis generatio.
Ζωοτόκον, ου, τὸ. uiuiperum.
Ζωοφόρος, ου, ὁ. ſignifer.
Ζωόφυτα. dicuntur quæ mediam naturam inter ſenſibilia & uegetabilia habent, ut oſtrea, ſpongiæ, & ſimilia inter animalia. Nos forſaſſe (inquit Bud. in Annot.) plantanimes dicere poſſumus, uel plantanimalia.
Ζώπισσα, ης, ἡ. reſina, quæ in uſum medicaminum à nauibus deraditur.
Ζωπύρα, ας, ἡ. &
Ζώπυρον, ου, τὸ follis, ſcintillula, ignitum.
Ζωπυρέω, ῶ, ήσω, κα. &
Ζωπυρόω, ῶ, ώσω, κα. excito ignem, facio reuiuiſcere.
Ζωροπότης, ου, ὁ. meribibus, temulentus.
Ζωρὸς, οῦ, ὁ. merum, id eſt uinum
Ζωρότερος, ου, ὁ. purior, meracior. ζωρότερον (inquit Heſych.) ἀκρατότερον, uel (ut alij) τάχιον καὶ ἄμεινον ἐπιστρεφέστερον. Vide ὁρμός.
Ζῶς. uiuus.
Ζώσιμος, ου, ὁ uitalis.
Ζῶσμα, τὸ cinctus, thorax, ueſtis ad procinctum idonea.
Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ. cingulum, baltheus, uenter, ſub pectorale.
Ζωστηρίας παλλάδος. ſimulachra apud Thebanos ſteti ſſe tradunt, quòd ibi arma ceperit aduerſus Eubœos & Chalcidem. Siquidem ζώννυσθαι ueteribus ſignificat arma induere.
Ζῶστρα, τὰ. indumenta uirilia.
Ζωτικὸς, οῦ, ὁ. uiuax, uitalis.
Ζωΰφιον, ου, τὸ. animalculum.
Ζωώδης, εος, ὁ, ἡ. belluinus.
Ζωωτά. uocantur tapetia animalium figuris intexta, cuiuſmodi & hodie paſſim habentur, & à Plauto in Pſeudolo belluata uocantur.

H.

Pro accentuum uariatione ſignificatum quoque uariat.

Ἡ aſpiratũ, articulus præpoſitiuus fœmi. gen. ἡ ἀδήνη, ἡ παρθένος, quando certam demonſtramus uirginem.

Ἥ aſpiratum atque oxytonum, articul. ſubiunctiuum fœm gene. quæ Iliad. α. μῆνιν ἄειδε θεὰ, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν. Et relatiuum pronomen pro αὐτὴ. Odyſſ. ζ ἀλλ' ἣ τοι μὲν φίλησεν, ἣ δ' ἦ τοι μὲν ἐπέσχεν. Itẽ pronomen eſt poſſeſſiuum tertiæ perſonæ ab ὅς, ἥ, ὅν.

Ἤ leui ſpiritu oxytonum, coniunctio eſt diſiunctiua tam rerum quàm perſonarum. Iliad. α ἢ Αἴας, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς. Et ... ἢ μέγα. Item diſiunctiua indeterminata. Iliad. ρ. ... ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός. Nonnunquã explanatiua, quæ διασαφητικὴ à Theodoro appellatur, quaſi diſſeretiua, & per quàm interpretatur. Iliad. α βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι. Quod alij exponunt ἢ ἀπολέσθαι: Porphyrius καὶ ἀπολέσθαι. ac ſi diceret, Volo ego populum ſeruari, & ipſe interire. Mihi uidetur Latinè reddi poſſe, Malo ego populum ſeruari quàm interire, ut ἢ exponatur per quàm. Atque ſic ferè capitur quãdo pluribus propoſitis, unum aliquod eligitur. Significat etiam τὸ πότερον, utrum. Iliad. α. διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ. Eſt & expletiua interdum.

Ἦ uero circumflexa, & leui ſpiritu, ſit. ἀπὸ τοῦ ἠμὶ, ἦν, ἦ, ἦς, ἦ. Item dixit, ἀπὸ τοῦ φημὶ, per ablationẽ φ, ἠμί. Vnde ἦν δ' ἐγὼ, ἦ δ' ὅς, ut apud Platonem ſubinde ἦ δ' ὅς, ἦν δ' ἐγὼ. Iliad. α. ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι

νιῦσι κρονίων. Nonnunquam dubitatiua, nũquid. Ilia. β΄. ἦ ἔτι χρυσοῦ ἐπιδεύεαι ὅν καί τις τρώων οἴσει ἱπποδάμων. Itẽ cõfirmatiua, certe. ἦ μάλα δὴ τέθνηκε μενοιτίου ἄλκιμος υἱός. Et pro ἰὰ, apud Ariſtop.

Ἧ aſpirata & circumflexa, datiuus eſt pronominis poſſeſſ. tertiæ perſonæ ab ὅς ἥ, ὅν, ἧ: & datiuus articuli ſubiunctiui ab ἥ.

Aliquando aduerbium affirmandi, certe. Iliad. ν. ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ ὁ γέρων ἐς χειμῶνα ἐπέτελλε. Item quatenus, ut, ſiquidem, qua uia, qua ratione, ut ἧ φησι πλάτων apud Plutarchum. Et ἧ θέμις ἐστὶν, pro ὡς θέμις ἐστὶν, ſiquidem fas eſt. Eſt etiam aduerbium loci, ubi. Ilia. υ. ἄντικρυ. ὑπὸ πρότλω. ᾗ κληΐδες ἀπὸ χαλκός. Ponitur etiam pro quo, ὅπῃ. Heſiod. τῇ δ᾽ ἄρ, ᾗ ὁ ἄρ ἐγένητο ἄγω.

Ἦ γὰρ. nónne.

Ἦ γὰρ ἄν. alioqui, nam ſi.

Ἦ κάρτα. maximè. modus affirmandi.

Ἦ μὴν. profectò, nimirum, τὸ ὄντως: ſed opponitur ferè iureiurando. Demoſth. καὶ κατὰ παίδων ὤμνυς ἦ μὴν ἀπολογήσεσθαι φίλιππον, affirmabas iureiurando. Conuenit & poſt interiectionem & exclamationem. Conuenit & ſponſionibus, & expromiſſionibus. Bud. Com.

Η Α.

Ἦα. ibam, eram, fui, factus ſum, ueni. ἀπὸ τοῦ ἄω, uel ἴω Ionicè.

Ἦαρ. ſanguis, anima.

Η Β.

Ἠβαιόν. paululum.

Ἠβαιός. οῦ. ὁ. paruus.

Ἡβάσκω. pubeſco, uigeo.

Ἡβάω. μ. ήσω. π. ηκα. idem. Neut. abſol.

Ἥβη. ης. ἡ. Hebe, dea pubertatis ac iuuentutis, ex Iunone & Ioue prognata. Ponitur pro iuuentute & ipſa pubertate, atque ætatis flore, κατὰ μετωνυμίαν. Significat item primam illam pilorum in pudendis ſuccretionem, quæ maribus 14. ætatis anno incipit, fœminis uerò 12. Latini pubem uocant. Et locus in quo id prouenit, & tempus quoque ſic nuncupatur.

Ἡβηδόν. per omnem ætatem, laſciuiter.

Ἡβητήριον. locus exercitij puerorum.

Ἡβήτης. ου. ὁ. adoleſcens, puber.

Ἡβητική. ῆς. ἡ adoleſcentia.

Ἡβητεῖον. ἡ κατάλυσις, domicilium.

Ἡβολεῖν. ociari, ἀργεῖν.

Ἡβός. gibboſus, κυρτός.

Ἡβυλλιῶσαι. pubeſcentes, ætate florentes.

Ἡβώοιμι. pubeſcerem, Odyſſ. γ.

Ἡβώτης. ου. ὁ. adoleſcens.

Η Γ.

Ἤγαγον. duxit. Attica formatio eſt ab ἄγω, & ἀόρ. β. ἦγον, & reduplicatis duabus primis literis præſentis ἄγηγον, uel metatheſi literarum ἤγαγον.

Ἠγάθεος. ου. ὁ. diuinus, ſacer.

Ἠγάλεος. mutilatus, fractus.

Ἤγανον. ου. τό. ſartago, pro τήγανον Ionice.

Ἠγάσθην. miratus ſum.

Ἦγε καὶ ἔφερε. diuexabat, ab ἄγειν καὶ φέρειν.

Ἡγεμονεύω. μ. εύσω. π. ευκα. duco exercitum, præſum.

Ἡγεμονία. ας. ἡ. principatus, imperium.

Ἡγεμονικόν. οῦ. τό. mens, præſtantiſſima pars animæ, unde ratio proficiſcitur.

Ἡγεμονικός. οῦ ὁ. principalis.

Ἡγεμόνιος. ου. ὁ. cognomen Mercurij, quòd dux uiæ ſit.

Ἡγεμονίς. ίδος. ἡ. regina, dux.

Ἡγεμονός. οῦ. ὁ. dux.

Ἡγεμόσυνον. ου. τό. præmium ducendi.

Ἡγεμών. præſes, dux collegij, τῶν ἀρχόντων præfectus & princeps, qui etiam πρύτανις dicitur. Bud. Com.

Ἡγέομαι. puto. Depo. accuſ.

Ἡγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. præeo, impero, ſupero. Depon. genit.

Ἠγερέθοντο. conuenere, congregati ſunt, ἀπὸ τοῦ ἀγείρω. Vel ἀγερέθω, ἀπὸ τοῦ ἀγείρω, Aeolice.

Ἡγεσία. præitio, uiæ mõſtratio, principatus.

Ἡγέτης ου. ὁ dux, præſes.

Ἡγηλάζω μ. άσω. π. ακα. duco, ago.

Ἥγημα. τό. conſilium, uoluntas.

Ἡγήσατο. præceſſit.

Ἡγητήρ. ἡγήτωρ.

Ἡγητεία. ductio, principatus.

Ἡγήτωρ.ορος.ὁ.dux.

Ἡγεμόνως.eruditè,πεπαιδευμένως.

Ἤγουν,aduerb.manifeſtandi.uidelicet,ſiue.

Ἠγράμματεῖς,ſcriba,Ariſtoph.

H Δ.

Ἥδ' οὖς uide ἥ.

Ἡδανός.ὁ ὁ.iucundus.

Ἤδη.conciungiturq́ cum ἤ μὴ.

Ἤδεα,Ionice ab ᾔδειν cognoui.

Ἤδει,pro ᾔδει.ſciebat,nouerat.

Ἤδειν.ſciebam.& Atticè pro ᾔδειν.

Ἡδέος.ου ὁ.delectabilis.

Ἤδεσαν ſciebant.

Ἡδέως,aduerb.libenter.

Ἤδη.iam,pauloante.

Ἤδη ἐκ πολλοῦ.iamdiu.

Ἤδη νῦν.iam nunc.

Ἠδήποτε.quo,tandem,aliquando.

Ἤδηπου.nempe.

Ἤδησθα ſciebas.

Ἥδιστα iucundiſſimè,ſuauiſſimè.

Ἥδιστος.ου.ὁ.ſuauiſſimus.

Ἡδίων.ονος.ὁ ſuauior.

Ἥδομαι.μ ἥσομαι.π.ἥσμαι.lætor,ueſcor.Depon.datiuo.

Ἥδον.placui.

Ἡδονή.ῆς.ἡ.&

Ἥδος.εος.τὸ.uoluptas,ἥδυσμα,ὄνησις.

Ἡδρόεις.εσσα.εν.ὁ roſcidus.

Ἡδυαυγία.pelluciditas.

Ἡδυεπής.οῦς.ὁ.ſuauiloquus.Neſtoris epitheton.

Ἡδυκρεῖ.carnem habet guſtu ſuauem.

Ἡδύχυλος.ου ὁ qui eſt grati ſaporis.

Ἡδυπνοώτερος.ου.ὁ.ſuauior.

Ἡδυλογία.adulatio.

Ἡδυλόγος ὁ.ἡδυεπής,ſuauiloquus.

Ἥδυμος.ου.ὁ dulcis.à νήδυμος.

Ἡδύνομαι iucundus ſum.

Ἡδυντήρ.edulcans,condiens.Salis epitheton.

Ἥδυνται.edulcatur,conditur.

Ἡδύνω μ υνῶ.π.υκα lætifico,condulco,opiparum reddo.Gaza,συμμιγνύντας τῷ μάλα ἐκ φιλοφρονοῦντος ἡδυνομένην.id eſt,Comitas grauitati condita.Cic.

Ἡδύοινος.ὁ dulce uinum proferens.

Ἡδύοσμος.ου.ὁ.mentha,ſic dicta ab odoris gratia.

Ἡδυπάθεια ας.ἡ.uoluptas,mollities.

Ἡδυπαθέω.μ.ήσω π.ηκα.delicior,in uoluptatibus uitam conſumo,delicijs indulgeo.

Ἡδύπνοος.ου ὁ,ἡ.ſuaue ſpirans.

Ἡδύς.εος ὁ,ἡ.ſuauis,iucundus. Item ſtolidus,ἠλίθιος. Strabo lib.1.ὁ δ' οὕτως ἡδύς ἐστιν,ὥστε καὶ μὴ μαθηματικὸς ὤν,ἐκ τῶν ἀρχιμήδους δόξαν βεβαιοῖ.

Ἥδυσμα.ατος.τὸ.dulcedo,confectio ſapor ad comedendũ,ut eſt φάρμακα καὶ πέμματα,unguentum odoriferum,condimentum.

Ἡδυσμένος.ου.ὁ.uoluptuoſus.

Ἡδυσμία.ας.ἡ.gratus odor.

Ἡδῶ.lætifico.

Ἠδωνός,&

Ἠδωνοί.Edoni,populi Thraciæ mediterranei.

H Θ.

Ἤϊε.ibat.ἀπῄρχετο,ἐπορεύετο.

Ἠὲ.ſiue.

Ἠΐα.bona,ἀγαθά.

Ἠείδη.ſciebat,pro ᾔδει interpoſito ε,ſicuti ἐξείης pro ἑξῆς.

Ἤειν,ἀπῄειν.ab εἶμι.iueram.

Ἤειρε.nexuit,pleonaſmo literæ ε ab ἄρω,necto.

Ἠέλιος.ου.ὁ.ſol.

Ἤεν.erat,ibat.

Ἠΰτε,aduerb.comparandi.quàm.

Ἠερέθοντο.pendebant.

Ἠέριος.ου.ὁ.matutinus,aërius,obſcurus.

Ἠεροδίνης.ου.ὁ,ἡ.in aëre pendens.

Ἠεροειδής.ἐος.ὁ.&

Ἠερόεις.όεσσα.ὁ.obſcurus,procul per aërem proſpiciens.

Ἠερόπεμπτα τὰ.apparentia in aëre.

Ἠεροφοῖτις.ιδος,furia.

Ἠερόφοιτος.ου ὁ,ἡ.iens per aëra.

Ἠερόφωνος.ου.ὁ.ualde clamans.

Ἢ,pro ἢ aut.& ἢ ἤ,pro εἴπερ.

Ἦεν.pro ἦν,ἦμην erat,eram.

Ἠήρ.pro ἀήρ.ἠέρος.ὁ.aër,obſcuritas,nebula,inuiſibilitas.

H Θ.

Η Θ.

Ἠθάς. άδος. familiaris, cicur, manſuetus.

Ἠθεῖε. ὦ. uox iunioris ad ſeniorem reuerentiæ cauſa, quaſi ô diuine.

Ἤθεος. ου. ὁ. diuinus, ſpecioſus.

Ἠθήτιον. ἠθμός.

Ἠθέω μ. ήσω. π. κκα. colo, defæco, ut uinum cum panno diffunditur. Accuſ.

Ἠθική. ſcientia moralis.

Ἠθικαί. imagines ſunt, quæ non modò uultuũ ſimilitudinem, ſed etiam ſenſuum & affectuum referunt.

Ἠθικός. ῦ. ὁ. ethicus, moralis.

Ἠθικὸς γραφεύς. pictor ethicus, qui non modò Ionicas imagines, ſed etiam mores exprimis, hoc eſt ſenſus, ut inquit Plini. & motus animi. Bud. Com.

Ἠθικῶς. modeſtè.

Ἠθμάριον. colum, διϋλιστήριον.

Ἠθολόγοι. ſunt morum effictores, affectuũq; perſonæ cuiuſq;.

Ἠθμός. ῦ. ὁ. colum.

Ἠθογραφῶ. mores ſcribendo exprimo. Bud. Commentarijs.

Ἠθοποιέω. mores formo, mores inſtituo & fingo, informo. Bud. ibidem.

Ἠθοποιία. morum expreſſio affectuumq;, imitatio loquentis. Bud. ibidem.

Ἠθοποιός. ῦ ὁ. moriger, moralis, animi formator, & morum concinnator, alienæ perſonæ imitator. λόγος ἠθοποιὸς eſt oratio morata, id eſt mores exprimens. Bud. ibi.

Ἦθος. εος. τὸ. domicilium, locus conſuetus, natale ſolum, ſedes. Item uultus, mos, habitus animi, indoles, ingenium. ἦθος (inquit Quintil.) uno uerbo Latinè dici nõ poteſt. hoc enim omnes mentis habitus continentur.

Ἠθῶ. pro εἴωθα conſueui.

Η Ι.

Ἤϊα. ibam.

Ἠΐθεος. ου. ὁ. iuuenis, adoleſcens, cœlebs.

Ἤϊξεν. ruit, impetum fecit. ab ἀΐσσω.

Ἠϊόεις. όεντος. ὁ. habens magnas ripas.

Ἤϊον. ου. τὸ. maxilla, uiaticum, cibus, farina, Nicander.

Ἤϊον, &

Ἤϊσαν. ibant.

Ἤϊος. ſagittator.

Ἤϊσκεν. aſſimilabat.

Ἤϊσαι. medeberis.

Ἠϊών. όνος. ἡ. littus, & urbs Cherſoneſi.

Η Κ.

Ἦκα. quietè, ſuppreſſa uoce. ἐπ' ὀλίγον. ἀπὸ τοῦ ἀκέω. Item miſi, ἀπὸ τοῦ ἵημι. ἦλθον, ἔπεμψα.

Ἠκαῖος. imbecillis.

Ἤκαλον. quietum.

Ἤκαχεν, ab ἄχω. læſit, contriſtauit.

Ἦκι. ſi, utique.

Ἤκεν, ſiue.

Ἤκεστος. ου. ὁ. indomitus, qui iugum nondum ſubijt.

Ἠκή. acies ferri.

Ἥκιστα. minimè, nullatenus. ἥκιστα πάντων, minimè omnium.

Ἥκιστος. ου. ὁ minimus, imbellis.

Ἠκριβωμένως. doctè, exactè.

Ἠκρωτηριασμένος. uaſtans, læſus. ab ἀκρωτηριάζω.

Ἥκω, uel ἵκω. uenio, clamo. Varius eius uſus, ut ὡς ὅλον ἥκω δυνάμεως, quammaximè poſſum. Εἰς τὸ τῆς ἡλικίας ἥκων, id ætatis homo. Diogenes, Ἀλλὰ σύγε πόῤῥω ἥκεις διαφθορᾶς, Iã magnopere morbus inualuit. Εὖ ἥκει φρενῶν, pro φρονιμός ἐστι. Et εὖ ἥκει παιδείας, ut εὖ ἔχει. Et ἥκει φθόρον ſic dicunt, ut Latinè Tu is te perdisum, hoc eſt te perdis. Ἥκω autem Attice ἀρτίως ἦλθον ſignificat, ut ἥκω μι, τὸ ἀρτίως πορεύομαι. Euripid. ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας λιπών. Τὸ ἐπ' ἐμὲ ἧκον μέρος, Quod ad me pertinet. Quod etiam dicitur τὸ ἧκον ſolum. Syneſ. Ἀλλ' ἔγωγε τὸ εἰς ἐμὲ ἧκον ποιῶ. Dicitur & ὅσον ἥκει. Demoſth. ὅσῳ τῆς τῶν Φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἧκε. Quatenus ea legatio ad Phocenſium ſalutem pertinebat. Bud. Com.

Η Λ.

Ἠλαθρίς. ἐλαίτρον.

Ἠλαίνειν. inſanire, ſtulteſcere.

Ἡλαίνοντα. uertuntur, uoluũtur, Theocrito.
Ἡλαίτροβον.ου.τὸ.ſole calefactum:
Ἠλάκατα.τὰ.lanæ colo circunuolutæ, fuſi.
Ἠλακάτη.ης.ἡ.colus.
Ἠλαστάζω, &
Ἠλάσκω.uertor, erro, fodio, occulto, refugio.
Ἠλεῖος.ου.ὁ. Eleus, ex Elide.
Ἤλεκτρον.ου.τὸ.electrum, ſuccinum.
Ἠλέκτωρ.ορος.ὁ.ſol, quia homines ἀλέκτρους, id eſt ſine lecto faciat, hoc eſt excitet à ſom no. Seu potius ab electri ſple ndore, uti & Plin. ſentire uidetur.
Ἠλήματος.ου.ὁ.uanus, ſtultus.
Ἠλιοῦμαι. duro ſub ſole.
Ἠλεός.ου.ὁ.ſtolidus, miſer, inſipiens.
Ἠλιτόμηνος.ου.ὁ,ἡ. non natus ad tempus, id eſt fallens in menſe.
Ἦλθεν.uenit.
Ἦλθον.uenerunt.
Ἡλιάζειν.inſolare, ad ſolem expandere.
Ἡλιάζεσθαι.non ſolum apricari ſignificat, ſed etiam δικάζειν, & ἐν τῇ ἡλιαίᾳ uerſari.
Ἡλιαία.ας.ἡ.magiſtratus & forum Athenis celeberrimum, cuius iudices ἡλιασταὶ uo cabantur. ſic dicti, quia ſub dio ſedebãt.
Ἡλιακός.ου.ὁ.ſolaris.
Ἡλιαστήριον.ου.τὸ.locus ubi apricatur.
Ἡλίασις.ιος.ἡ.ſolis calor, apricatio. Item iudicium τῆς ἡλιαίας.
Ἡλιαστής.ου.ὁ.iudex.
Ἠλίβατος.ου.ὁ.altus, aërius, excelſus.
Ἤλιθα.plurimum, aceruatim.
Ἠλιθιάζω.ſtultè ago, ſtupeo. A lapidibus qui ſenſu carent.
Ἠλίθιος.ου.ὁ.ſtolidus, inſenſatus, ſtupidus.
Ἠλιθιότης.ητος.ἡ.ſtoliditas, dementia.
Ἠλιθόφρων ἠλιθοῤῥόος.
Ἡλικία.ας.ἡ.ſtatura, ætas. Significat autem eam ætatem, quæ iam matura eſt militiæ, quam Liuius militarem ætatem appellat, à 17 anno incipiens, ut ſcribit Plutarchus in Graccho.
Ἡλικιώτης.ου.ὁ.coætaneus, æqualis, clarus, ſoli ſimilis.
Ἡλίκον.τὸ.quantum, quantopere. θαυμαστὸν ἡλίκον, mirum in modum, mirũ quantũ.
Ἡλίκος.quantus.
Ἧλιξ.ικος.coætaneus.
Ἡλιοειδής.έος.ὁ,ἡ.clarus, ſoli ſimilis.
Ἡλιόκαυστος.ου.ὁ.ſole exuſtus.
Ἡλιομάνης.cicada, quòd ſole gaudeat. Suid.
Ἥλιος.ου.ὁ ſol.
Ἡλιοστερής ſole priuans, inumbrans.
Ἡλιοτρόπιον.ου.τὸ.ſolaris herba, heliotropiũ. ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τρέπειν, quòd ſolẽ ſequatur.
Ἡλιότροπον.ου.τὸ.ſolarium.
Ἐλιοῦσθαι.ſole aduri, ſoli expoſitum eſſe.
Ἡλιόω.τὸ ἡλιάζω.
Ἦλις.ιδος.ἡ. Elis urbs Arcadiæ.
Ἡλίσκος.ου.ὁ.clauiculus.
Ἠλιτενής.altus.
Ἡλιτοεργός.ου.ὁ. operæ impatiens, qui in ipſo opere deficit. Suid.
Ἠλιτόμηνοι. dicuntur infantes ante tempus nati, ueluti fallentes in menſe. Feſtus ex territicineos uocat, tanquam eos mater ex territa aluo eiecerit.
Ἡλιψ.calceus.
Ἡλιώδης.εος.ὁ,ἡ.ſubcandidus.
Ἡλιωθέντες.ſole æſtuantes.
Ἡλιῶσα κόμη.candida coma.
Ἡλιώθην.contuſus ſum.
Ἧλος.ου.ὁ.clauus, & oleæ morbus, qui & fungus, uitium oculi, rotundus callus perſimilis clauo.
Ἠλός.ου.ὁ.ſtolidus.
Ἡλόω.ῶ.όσω.ωκα.configo. Accuſ.
Ἠλύγη.ης.ἡ.umbra, obſcuritas, tenebræ nocturnæ, λύγη.
Ἠλυγισμένος. ου. ὁ. obſcuratus, obtenebratus.
Ἠλυγισμός.ου.ὁ.obtenebratio.
Ἠλύγους.ὁ.fumus.
Ἤλυθον.ueni, iui, ἀόρ.β.ab ἐλεύθω.
Ἠλύσιος.ου.ὁ. Elyſius. ἀπὸ τοῦ νόσον μὴ ἔχειν.
Ἤλυσις.ιος.ἡ.aduentus, ingreſſus.
Ἠλυσκάζειν.declinare, effugere.
Ἤλυον.erraui.
Ἠλυφάζω.adumbro, obumbro.
Ἤλυκα.πλανώμενος ab ἀλύσκω.et ἦλον ἀόριστ.

Η Μ.

Ἧμα.ατος.τὸ.iaculum, iaculatio.

Ἠμαθία.ας.ἡ. *Emathia regio, quæ nunc Macedonia.*
Ἠμαθόεις, pro ἀμαθόεις.όεντος.ὁ. *arenoſus.*
Ἧμαι. *ſedeo.*
Ἠμαντήειον.τὸ. *domus monetaria, hoc eſt ubi ſignatur argentum in nummos.*
Ἦμαρ.ατος.τὸ. *dies.*
Ἠμάτιος.ου.ὁ. *quotidianus, diurnus.*
Ἥμβροτον, pro ἥμαρτον. *aberrarunt.*
Ἡμεδαπός.οῦ.ὁ. *noſtras.atis. Ab ἡμεῖς & ἔδαφος, quod ſolum & terram ſignificat.*
Ἠμὲν, *coniunctio poëtica, pro &. huic reſpondet* ἠδὲ.
Ἦμεν. *eramus, eſſe, ibamus.*
Ἥμενος. *ſedens.* ἡμμένος *autem ſuſpenſus.*
Ἡμέρα.ας.ἡ. *dies.* ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας, *nudius quartus. fœmininum ab* ἥμερος.
Ἡμέραν παρ᾽ ἡμέραν. *alternis diebus.*
Ἡμερεύομαι.μ. εύσομαι.π. ευμαι. *duco diem. Depon. abſol.*
Ἡμερήσιος.ίου.ὁ. *diurnus.*
Ἡμερήσιον.ου.τὸ. *merces diurna.*
Ἡμερίδης.ιος.ὁ,ἡ. *urbanus.*
Ἡμερίδιον.ου.τὸ. *diecula.*
Ἡμεριος. *mortalis, terrenus.*
Ἡμέριος.ου. *diurnus.*
Ἡμερὶς.ίδος.ἡ. *uitis domeſtica, placida ſpecies roboris, Theodoro interprete.*
Ἡμερόβιος. *qui in diem uiuit. Hoc nomine uocatus eſt Diogenes, quòd cibū quoquotidie uesceretur, à quouis mendicaret.*
Ἡμεροδρομεῖν. *tota die currere.*
Ἡμεροδρόμος. *diurnus curſor, tabellarius, Solis epitheton.*
Ἡμερόδρυς. *ſpecies quercus.*
Ἡμεροκαλλὶς.τὸ. *elium ſuffrutex.*
Ἡμεροκοίτης.ου.ὁ. *die dormiens, & nocte uigilans, fur. Eraſ. Chil.*
Ἡμερολεκτεῖν. *quotidie numerare.*
Ἡμερολόγιον.ου.τὸ. *calendarium.*
Ἡμερολογέω. *ſupputo dies.*
Ἡμερολόγιος. *diurna ratio, diurnus ſermo, hoc eſt, quem uix in die perlegas.*
Ἡμεροποιῶ. *manſuetum reddo.*
Ἥμερος.ου.ὁ. *manſuetus, domeſticus, cicur, lenis.*

Ἡμεροσκόπος.ου.ὁ. *ſpeculator diurnus.*
Ἡμερότης.ητος.ἡ. *manſuetudo.*
Ἡμερήσιος.ὁ.ἡ. *diurnus, per diem durans.*
Ἡμερόω.μ.ώσω.π.ωκα. *manſuefacio. Accuſatiuo iung.*
Ἡμεροφυλάττειν. *interdiu cuſtodire.*
Ἡμέτερος.ου.ὁ. *noſter.*
Ἡμιτέλεια. *dimidium penè. Aliquando pro dimidio ſolum ponitur. Lucia.* ἡμιτέλεια τῶν κακῶν ἐδίδοτο, *Dimidium malorum remittebatur.*
Ἠμὶ, καὶ ἦμος, *quando, aliquādo. Et* ἠμὶ, φημί.
Ἡμιαμφόριον.ου.τὸ. *amphoræ dimidium.*
Ἡμίανδρος.ου.ὁ. *ſemiuir.*
Ἡμιάνωρ.ορος.ὁ. *idem.*
Ἡμίβρωτος.ου.ὁ. *ſemeſus.*
Ἡμιγένειος.ου.ὁ. *ſemibarbatus.*
Ἡμίγυμνος.ου.ὁ. *ſeminudus.*
Ἡμίγυνος.ου. *ſemimulier.*
Ἡμιδαής.έος.ὁ,ἡ. *ſemiuſtus.*
Ἡμιδάϊκτος. *ſemimortuus.*
Ἡμιδαμὴς.έος.ὁ,ἡ. *ſecuri domitus.*
Ἡμιδαπὴς. *dimidiatus,* ἡμιτελής.
Ἡμιδεὴς ἐος.ὁ,ἡ. *ſemiuacuus.*
Ἡμιδιπλοίδιον.τὸ. *muliebre pallium.*
Ἡμίεκτον.ου.τὸ. *ſemiſextarium.*
Ἡμίεργος.ου.ὁ,ἡ. *ſemiperfectus.*
Ἡμιετές. *anni dimidium.*
Ἡμιθανὴς.έος.ὁ,ἡ. *ſemimortuus.*
Ἡμίθεος.ου.ὁ. *ſemideus.*
Ἡμιθνὴς.ῆτος.ὁ,ἡ. *ſemimortuus. Differt ab eo* ἡμιθνήτος, *quod ex una parte mortalē, ex alia immortalem ſignificat, quales Dioſcuri finguntur.*
Ἡμικάδιον.ου.τὸ. *dimidium cadi.*
Ἡμίκαυστος.ου.ὁ. *ſemiuſtus.*
Ἡμικοτύλιον. *heminæ dimidium.*
Ἡμικρανία.ας.ἡ. *morbus quo medium capitis infeſtatur, medium capitis.*
Ἡμικρανία.ας.ἡ. *idem.*
Ἡμικράνον.ου.τὸ. *medium capitis.*
Ἡμικρανικοί. *qui hemicrania laborant.*
Ἡμικύκλιον.ου.τὸ. *ſedes ſemirotunda.*
Ἡμίμεδιμνον.ου.τὸ. *ſemimodius.*
Ἡμίλευκος. *ſemialbus.*
Ἡμιλίτρον.ου.τὸ. *ſemilibra.*

Ἡμιμάνοντος. Mænades nymphæ, Bacchæ.

Ἡμιμόχθηρος. ου. ὁ. ſemipraüus.

Ἡμίνα. ας. ἡ. hemina, dimidium ſextarij.

Ἡμίξεστον. dimidium ſextarium.

Ἡμιοβόλιον. ου. τό. ſemiobolus, teruncium. accipitur pro re uiliſſima.

Ἡμιοβολιαῖα. dicuntur quæ ad precium non aſcendunt, id eſt nullius momenti ſunt.

Ἡμιολία. ας. ἡ. &

Ἡμιόλιον. nauis biremis, quæ à puppi ad malum uſque binis remis, à malo ad proram unico tantum agitatur. Huiuſmodi fuſtas uulgo uocant. Bayſ.

Ἡμιόλιος. ου. ὁ. hemiolius, numerus continẽs totum ſuum minorem, & dimidiam inſuper ſius partem. Latine ſeſqui dicitur.

Ἡμιολιάσιος. idem quod ἡμιολία.

Ἡμιολιασμός. ἀντὶ τοῦ τὸ ἡμιόλιον ἀποδοῦναι, multa, ubi tota ſumma, & amplius quoq; dimidia penditur.

Ἡμιονεία. muli ſtercus.

Ἡμιόνειος. ου. ὁ. mulinus.

Ἡμιόνιον. herba, quam noſtri linguam ceruinam uocant.

Ἡμίονος. ου. ὁ, ἡ. mulus, mula, & l.e ba nomẽ.

Ἡμίοπος. tibia imperfecta.

Ἡμίοπτος. ſemicoctus.

Ἡμιπέλεκκον. ου. ὁ. ſecuris uno tantum latere ſcindens.

Ἡμιπλίνθιον. ſemilateritium.

Ἡμιπλοίδιον. ου. τό. genus ueſtis muliebris.

Ἡμίπολον. dimidia cœli pars.

Ἡμιῤῥαγής. ἑος. ὁ, ἡ. ſemifractus, ſemilacerus.

Ἡμίσεια. ας. ἡ. medietas.

Ἡμισέλπιδος. ου. ὁ. ſemiſperans.

Ἡμισεύω. μ. εύσω. π. ανα dimidio. Accuſ.

Ἡμιστίχιον. ου. τό. hemiſtichiũ, dimidiũ uerſus.

Ἥμισυ. εος. τό. dimidium.

Ἥμισυς. εος. dimidius. ab ἅμα & ἶσος, quaſi ἄμισος. οἱ ἡμίσεις, pro dimidia parte hominum. Xenoph. πλὴν δὲ χεδὸν ἀμφὶ τοὺς ἡμίσεις. Idem, καὶ τοῖς πέρσαις διέτεμνον τὸν ἄρτον ἑκάστοις τοὺς ἡμίσεις, Singulis dimidiatum panem. Interdũ per neutrũ loquuntur, ut τὰ ἡμίσεα τῶν ἄρτων. Bud. Cõ.

Ἡμισφαίριον. ου. τό. hemiſphærium, dimidia ſphæra, hoc eſt cœli dimidium.

Ἡμιτάλαντον τέτρατον. duo talenta cum dimidio.

Ἡμιτέλεστον. τό. imperfectum.

Ἡμιτελής. ἑος. ſemiperfectus, dimidiatus, imperfectus. (tus.

Ἡμιτόμης. ου. ὁ. & ἡμιτομίας. ου. ὁ, ſemicaſtratus.

Ἡμίτομον. pro dimidiata parte accipitur.

Ἡμίχρωμος. ου. ὁ. ſemiſectus, diuerſis coloribus.

Ἡμίφωνος. ου. ὁ. ſemibalbutiens.

Ἡμιτριταῖος. de febre dicitur, quam tertianam quidem uocant, cæterum imperfectam & accedentẽ ad quotidianam, quòd citius recurrat, quàm uera tertiana.

Ἡμιτύβιον. ου. τό. indumentũ lineum, utrinq; fimbriatum, peplum, ſudarium. Pollux.

Ἡμιτύμβιον. ου. τό. paruum ſepulchrum, ἡμιτύβιον. Cal. lib. 5. cap. 2.

Ἡμιφλεγής, & ἡμίφλεκτος. ου. ὁ. ſemiuſtus.

Ἡμίχοα. ſemiſextarius.

Ἡμίχουν. ſemiſextarium.

Ἡμιωβέλια. τά. uaſcula parui ponderis.

Ἡμιωβέλιον. dimidium oboli.

Ἡμιωνῖτις. herba folijs ſimilis draculi.

Ἡμιώριον. horæ dimidium.

Ἦμος. quando, Iliad. ά. Item pro τῆμος Dorice.

Ἡμοσύνη. ης. ἡ. iaculatio.

Ἡμύω. flecto, inclino, cado, ἀμύω.

Ἡμφιεσμένος, & ἠμφιεσμένος. ὁ. ἐνδεδυμένος. Bud. Com.

Ἡμωδιῶ. αἱμωδιῶ.

Ἤμων. ονος. ὁ. iaculator.

Ἡμῶν. noſtrum, genitiuus pluralis.

H N.

Ἦν. inquam, ecce, fui. Accipitur pro ἐξῆν. Item pro licebat. Aeſch. ὡς ἦν ὕστερον ἀκούειν, Vt audire unuſquiſq; poterat. Ariſtot. identidem τὸ τί ἦν εἶναι, uſurpat pro τὶ ἦν. Bud. Com.

Ἤν. ſi, an, ut.

Ἤν καί. quanquàm.

Ἥν. quam, accuſatiuus ab ἥ, articulo præpoſit. fœmini gen. Item hanc, ſuam, apud Homerum pro ἑήν.

Ἤνεγκ.

Ἤνασσεν. imperauit.
Ἤνεγκα, & ἤνεικα. tuli. ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω, ἐνείκω.
Ἠνέπαπε. increpauit.
Ἠνέχοντο. pro ἀνείχοντο, ab ἀνέχομαι, & eſt præt. imperf. augmento duplicato. ἠθέλοντο, ἤθελον.
Ἠνεμόεις. όεσσα. όεν. altus, uentoſus.
Ἠνεμώδης. uentoſus.
Ἠνεωγὼς, ότος. ὁ. patulus.
Ἠνί. Dorice, ecce.
Ἠνιγμένα. ænigmata quæ comprobantur.
Ἤνιδε. ecce.
Ἡνίκα. quando, tum.
Ἡνίον. ου. τὸ. habena, frænum, poteſtas. Dicitur autem id quod eſt in medio τοῦ χαλινοῦ.
Ἡνιοποιεῖον. officina fabri frænorum.
Ἠνῖος. ου. ὁ. bonus, matutinus.
Ἡνιοχεία. ας. ἡ. moderamen, aurigatio.
Ἡνιοχεῖσθαι. frænari.
Ἡνιοχεύς. idem quod ἡνίοχος.
Ἡνιοχέω. aurigo, guberno more aurigæ. Ac.
Ἡνιόχησις. εως. ἡ. moderamen.
Ἡνίοχος. ου. ὁ. auriga. Scribit Dionyſ. ab Athenienſibus ditiſſimos uocari ἡνιόχους & ἀμφιπποφοροῦντας, id eſt curules equos alentes, eumq; ordinem fuiſſe ἀξιόλογον, id eſt plurimæ authoritatis.
Ἠνίπαπε. increpauit. pro ἐνίπαπε, ab ἐνίπτω.
Ἦνις. ιος. ὁ. iuuencus, iuuenis, perfectus, bos anniculus.
Ἠνίσπε. ſignificabat, indicabat.
Ἦνον. perficiebant, ab ἄνω & ἀνύω.
Ἠνορέα. ας. ἡ. fortitudo, ſtrenuitas, robur.
Ἤνοψ. οπος. ὁ. uocalis, ſplendidus.
Ἧντο. ſedebant.
Ἤνυστρον. ου. τὸ. abomaſum. Sic dicitur quidam ſinus ſeu uenter, qui iungitur quaſi in uentre poſt reticulum.
Ἤνωγα. impetraui.
Ἤνωγε. iuſſit.
Ἠνώχλει, pro ἐνώχλει, ab ἐνοχλέω. turbabat.
Ἠῶθεν. à mane uſq; ad meridiem.
Ἤομεν. ibamus.

H Π.

Ἠπανάω, & ἠπανέω indigeo, dubito.
Ἠπανία, ας, ἡ. indigentia, inopia.

Ἧπαρ, ατος. τὸ. iecur, hepar.
Ἠπατίαι. iecinoris fibræ.
Ἠπατίζειν. in modum iecinoris concreſcere.
Ἠπατικοί. οἱ. qui laborant ex iecinore.
Ἠπατῖτις. ιδος. ἡ. iecoraria uena.
Ἠπατοσκοπία. extiſpicium, haruſpicina.
Ἤπαφε. decepit, ſeduxit.
Ἠπεδανός. οῦ. ὁ. pro ἀπεδανός, debilis, claudus, mutilus, ſtultus.
Ἠπεδανόω. μ. ώσω. π. ωκα. debilito. Accuſ.
Ἠπεδίζειν. planum reddere.
Ἠπειγμένως. feſtinanter.
Ἤπειρος. ου. ἡ. continens, id eſt terra firma, Epirus. ab α & πέρας finis.
Ἠπειρώτης. ου. ὁ. Epirota, & continentis habitator.
Ἤπερ, aduerb. comparandi, quàm, ὥσπερ.
Ἠπεροπεύς. ῆος. ὁ. deceptor, mendax.
Ἠπεροπεύσις. ιος. ἡ. impoſtura.
Ἠπεροπευτής. οῦ. ὁ. deceptor.
Ἠπεροπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. decipio.
Ἠπητήριον. τὸ. acicula.
Ἠπητής. οῦ. ὁ. ſutor.
Ἠπήτρια. ἡ. acus.
Ἠπίαλον. ου. τὸ. algor qui febrim præcedit.
Ἠπίαλος. ου. ὁ. febris cum rigore algida. Hæc febris manſuetius tractat hominem, & leuius calfacit, Medici lentã uocãt et phlegmaticam. πυρετὸς contrà, quæ uehementer inflammat.
Ἠπιάω. μ. άσω. π. ακα. mitigo. Et ἠπιάθη, κατεπαύθη. Accuſ.
Ἠπιόδωρος. ου. ὁ, ἡ. mitis, mitia donans.
Ἠπιόλης, &
Ἠπίολος. ου. ὁ. idem quod ἠπίαλος. cognatione enim uocum facile confundi ſolent. ἡπίαλος uerò denſo ſpiritu, pro papilione legitur.
Ἤπιος. ὁ. ἡ. blandus, paruulus, ſuauis, quietus, lenis, manſuetus, beneuolus.
Ἠπίως. leniter.
Ἠπιώτατος. ου. ὁ. abiectiſſimus.
Ἦπου. utrum, nónne? Lucian. ἦ που ποτὲ dixit, ecquando autem. ἤπου, etiam ſignificat, nimirum, utiq;, multo magis, quod etiam ἤπουγε dicitur. Subiungitur autem

ἤπερ ποτε aliquando, quod ſignificat quã doquidem. Bud. Com.

Ἧττον χαλεπῶς. multo minus, nullatenus.

Ἤπυ, υ, παροξύτονον. idem ſignificat quod ἤ-πι, uel.

Ἥπερ. aduerb. ſimilitud. quemadmodum.

Ἠπυέτης. ου. ὁ. reſonans. &

Ἠπύτα. uocalis, reſonans. Vocatiuus pro no minatiuo poëtice.

Ἠπύτης. idem quod ἠπυέτης.

Ἠπύω. ſono, uoco.

Η Ρ.

Ἦρ. ῥός. τὸ. uer, pro ἔαρ.

Ἥρα. ας. ἡ. Iuno, ὁ ἀήρ.

Ἦρα, pro ἤρανα. grata, ἐκ τοῦ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ.

Ἡραῖα. τὰ. Iunonis feſta.

Ἠραίνω. deliro.

Ἡραῖον. ου. τὸ. Iunonis templum.

Ἡραῖον τεῖχος. locus in Thracia.

Ἡραῖος. ου. ὁ. Iunonius.

Ἡρακλεῖα. τὰ. feſta Herculis.

Ἡράκλειος. ὁ. Heraclius.

Ἡρακλεῖος. ου. ὁ. Herculeus.

Ἡράκλεες, aduerb. admirandi, hercule, dij bo ni. Eſt & aduerbiũ abominantis, quòd Hercules ſoleat in malis opitulari. Vn de & ἀλεξίκακον eum uocãt. Porrò quẽ-admodum uiri dicunt ἡράκλεες, ita fœmi-næ dicunt ὦ φίλη ἀφροδίτη.

Ἡρακλεωτικὴ. ἡ. nux auellana.

Ἡρακλεωτικοί. οἱ. Heracletici, genus can-crorum.

Ἡρακλῆς. έος. ὁ, ἡ. Hercules. Hoc nomine di ctus eſt ex oraculo ad ipſum, ἥρα γὰρ ἀνθρώ ποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἔσχες.

Ἤραν. auxilians, gratificans.

Ἤραρε. congruit, dixit, ligauit. Ab ἄρω, med. præt. ἦρα, Attice ἄρηρα, & metatheſi ἤραρα.

Ἧρεν. cepit.

Ἠράσατο. precatus eſt, execratus eſt.

Ἠρέθομαι. pendeo, crinibus traho.

Ἠρέμα. ſenſim, paulatim, aliquantulum.

Ἠρεμαῖος. ſubmiſſus, tacitus, ut ἠρεμαία φωνὴ, ſubmiſſa uox, Luciano.

Ἠρεμαίως. lente.

Ἠρεμαῖος. ου. ὁ. electus.

Ἠρεμέστερος. ου. ὁ. quietior.

Ἠρεμέω. ῶ. ήσω. ηκα. quieſco. Neu. abſol.

Ἤρεμος. ὁ. quietus.

Ἠρεμία. ας. ἡ. quies.

Ἤρεμον. ου. τὸ. quietum, manſuetum, placidũ.

Ἠρήρειστο. inhæſerat.

Ἦρι, aduerb. mane.

Ἠριγένεια. ας. ἡ. mane genita, diem proferens. Epitheton auroræ.

Ἠριγενής. mane genitus.

Ἠριγέρων. ὁ. ſenecio. Item herba eius nomi nis ex olerum genere.

Ἠριγόνη. ης. ἡ. Erigone.

Ἠριδανός. οῦ. ὁ. Eridanus.

Ἠριβώς. ὁ. ſpoliator ſepulchrorum.

Ἠριάς. ὁ. mortuus.

Ἤριπον. diuidebant. ἀπὸ τοῦ ἐρείπω.

Ἠρίνεος. ὁ. laneus.

Ἠρινός. οῦ. ὁ. uernus. Vnde ἠρινολόγοι, pro cie cadis.

Ἠρίον. ου. τὸ. ſepulchrum. παρὰ τὴν ἐπιχεομένην τοῖς νεκροῖς ἔραν.

Ἤριον, pro ἔριον. ου. τὸ. accentu in pri. lana.

Ἠριπόλη. ης. ἡ. aurora, dies, ut epigram. φίλος ἰδεῖν ἰθέλω χρόνιον ἠριπόλης. Heſych. legit ἠεριπόλην, ἡμέραν δὲ ἡμέρας.

Ἤριπον. cecidi. ἐκ τοῦ ἐρείπω.

Ἤρκεσε. amouit, Iliad. ſ.

Ἠρμισμένος. ου. ὁ. ſublatus.

Ἠρνεῖτο. negabat.

Ἦρος. ου. ὁ. amicabilis, placidus, gratus, uer-nus, interuallum temporis. Ponitur & pro ἔρος genitiuo.

Ἠρύγγη. ης. ἡ. &

Ἠρύγγιον. ου. τὸ. uel ἤρυγγος. eryngium herba ex aculearum genere.

Ἠρυγγίτης. herba quædam, & genus panis.

Ἠρύγω, mugio.

Ἠρυθροδανωμένος. rubricatus.

Ἡρύλλος. ου. ὁ. diminutiuum ab ἡρακλῆς, id eſt Hercules.

Ἤρυον. hauriebant.

Ἡρῷον. ου. τὸ. carmen heroicum.

Ἡρῴειον. ἡρῷον.

Ἡρωελεγεῖον. mixtũ cum elegiaco heroicũ.

Ἡρωϊκός. οῦ. ὁ. heroicus, magnanimus.

Ἡρωΐνα. heroina.

Ἡρῷναι, pro ἡρωΐναι, apud Ariſtoph. Nebul.

Ἡρῷον. ου. τό. herοum, hoc eſt monumentum quod ſolet erigi uiro alicui inſigni, propter eximiam uirtutem, μνημεῖον, & carmen heroicum.

Ἡρεσχελῶ. cauillor, σκώπτω.

Ἥρως. ωος. ὁ, heros. ἥρωες dicuntur homines cum ſint, rebus tamen geſtis eam opinionem apud uulgus emeruerunt, ut inter diuos relati credantur. Proinde ἥρωες in quauis arte & ſcientia dici poſſunt, qui in ea plurimum excelluerunt. Gaza putat deductum eſſe ab ἔρως, ἤγουν ἀπὸ τοῦ ἔρωτος ἐπαινετοῦ, καὶ ἐς κάλλος θεῖον ὁρῶντος, καὶ ἀνατεινομένου ἐς τὸ ἄκρον ἐρατόν, ὅθεν καὶ ἡμίθεοι ὀνομάζονται. Plures tamen ab ἥρα, id eſt Iunone.

Ἡρωϊκῶς. potenter, fortiter, grauiter, generoſe.

Ἡρώισσα. heroina, ἡρωΐνα, uel ἡρωΐνη.

Ἠρώτα. interrogabat, ηὔχετο.

H Σ.

Ἧς, pro ἦν. erat, Theocr.

Ἤςβλα. quamuis.

Ἦ καὶ ἔσθα, accipitur pro ἀπῆρχε. Bud. Cō.

Ἧς. cuius, uel ſui, ſuæ. ἔκ τινος, ἢ ἰδίας.

Ἤεσαν. ibant.

Ἥσει. mittet, emittet.

Ἠσελγημένα. τά. dicuntur iniuriæ & contumeliæ per petulantiam illatæ.

Ἧσθα. fuiſti, ſediſti.

Ἥσθην. gauiſus ſum, delectatus ſum. ab ἥδομαι.

Ἧσι, pro ᾖ fuerit.

Ἠσίν, pro φησίν. inquit.

Ἧσις uoluptas, τέρψις.

Ἤσκεν, Ionice pro ἤσκει. exercebat, parabat.

Ἠσπάζοντο. complectebantur.

Ἧσσα. ας. ἡ. calamitas.

Ἥσσον. nequaquam.

Ἧσσο. ſedit, induit.

Ἦστην pro ἤτην, duali imperfecti ab εἰμί, per pleonaſmum.

Ἧστο. ſtetit, ἐκ τοῦ ἵζω, ἕζω.

Ἧδος. ε. τό. iucundum, ſuaue, ἐπιτερπές. ab ἥδω, ἥδομαι. σαι.

Ἡσυχάζω. μ. άσω. π. ακα. quieſco, taceo, in otio ſum, quietus ſum, quietem ago. Neutrum.

Ἡσυχαίτερος. ου. ὁ. quietior.

Ἡσυχῆ. quietè, ſilenter, tacitè, paululum, nō nihil.

Ἡσυχία. ας. ἡ. otium, quies, ſilentium.

Ἥσυχος, & ἡσύχιος. ου. ὁ. quietus.

Ἡσύχως. quietè.

Ἤχλυε. deturbabat. ab ἀχλύω.

Ἥσω. mittam, ſinam, iaculabor.

H T.

Ἦτε, & Attice ἦστε. eratis.

Ἠτέον & ἰτητέον. eundum eſt.

Ἤτοι. interdum aduerbium eſt διαβεβαιωτικόν, pro uidelicet, id eſt, ἤγουν. Interdum cōiunctio συμπλεκτικὴ, quidem, ſanè, & ferè idem quod μὲν, niſi quod μὲν ſubiungitur, ἤτοι uerò præponitur. Reſpondet autem ἤτοι, τὸ αὐτὰρ, & ἀτὰρ, perinde atque δέ, τῷ μέν. Apud Atticos uerò cōiunctio eſt διαζευκτικὴ pro ἤ, ut τοι ſit expletiua, quemadmodum γε in ἔγωγε.

Ἦτορ. ορος. τό. cor, animus. ab ἄω, quod eſt πνέω.

Ἠτρεμῶ. quieſco.

Ἤτριον. ου. τό. ſtamen, & genus panni.

Ἦτρον. ου. τό. uentriculus, ueſica, uēter, ab umbilico ad pubem uſq. Gaza abdomen, ſumen, ſeu imum uentrem interpretatur. Nicandri interpres intelligit geniculum, ut umbilicum in ferula. Sed propriè ἦτρον eſt (inquit) poſt umbilicum locus.

Ἧττα. ης. ἡ. conflictus, calamitas, clades. Sed paſſiue accipi debet, quādo quis uincitur.

Ἡττάομαι. Vincor. ἡττᾶσθαι τῆς χάριτος, æquare gratiam non poſſe, gratiæ cedere.

Ἡττάω. ῶ. ήσω. π. ηκα. uinco.

Ἥττημα. ατος. τό. diminutio, delictum.

Ἥττημαι. inferior ſum, uincor. Genit.

Ἧττον. ονος. τό. minus.

Ἡττημένους. ſuperatos.

Ἥττων. ονος. ὁ. minor. inferior, qui uidelicet uictus eſt ab alio. Vnde ἥττων ὀργῆς ἢ ἔρωτος, qui ab ira uel amore uincitur, qui ſibi non poteſt imperare. Bud. Com.

Η Υ.

Ἦυ bonum,uelut.

Ἠυγένειος.ου.ὁ.pro ἀυγένειος, probè & multū barbatus.

Ἠύδα.dixit.

Ἤυκομος.ου.ὁ,ἡ.habens pulchros crines.

Ἠΰς.ὁ.bonus,magnus,generoſus.

Ἤυτε.ueluti,& ſimilia.

Η Φ.

Ἡφαιστεῖον.ου.τὸ.templum Vulcani.

Ἡφαιστία.Minerua,& ciuitas Lemni.

Ἡφαίστιος.ου.ὁ.Vulcanius.

Ἥφαιστος.ου.ὁ.Vulcanus.

Ἡφάσθην.ab ἀφίημαι deſcendit, ἐπεχωρίσθην.

Ἡφηγέομαι.ὑφηγέομαι,uiam doceo.

Ἡφλυσμός.ου.ὁ.ſpuma.

Η Χ.

Ἡχάνω.inopem uitam ago.

Ἠχεῖα.ας ἡ.ſoni ſuum diſcrimen.

Ἠχέτης.ου.ὁ.ſonans,cicada.

Ἠχητικός.ου.ὁ.ſonorus.

Ἠχέω.μ.ήσω.π.ηκα.reſono,ſono.Neu.

Ἠχή.ης.ἡ fama,ſonitus,crepitus.

Ἐχήεις.ήεντος.ὁ.reſonans.

Ἡχλῶος.inopes.

Ἠχητοὶ.οἱ.præcones.

Ἧχι.ibi,quà.

Ἦχος.ου ſonus.

Ἠχώ.όος.ἡ.ſonus,echo.

Ἠχώδης.δος.ὁ,ἡ.ſonorus.

Η Ω.

Ἠῶθεν.mane,ἑωθεν,ὄρθρου.

Ἠῶθι.in aurora.differt ab ἡμέρα.

Ἠῶκοιτος.matutinus ſomnus.

Ἠιὼν.locus maritimus.

Ἠῷος.ου.ὁ.eous,matutinus.

Ἠωρῆσθαι.attolli,ſuſpendi.

Ἠώς.όος.ἡ.aurora, dies,antemeridianū tem(pus.

Θ Α.

ΘΑβώρ.& Θαβώριον nomē mōtis.

Θάημα,Dorice pro θέαμα, ſpectaculum.

Θαίβω.impello.

Θ Α.

Θαιρός.οῦ.ὁ.cardo.nis.

Θαιρός.domus,plantatio.

Θακέω.μ.ήσω.π.ηκα &

Θακέω.μ.ήσω π.ηκα ſedeo.Neut.

Θᾶκος.ου.ὁ.ſedes, ſella,conſeſſus.θῶκος poëtice.

Θαλάμαι.αἱ foramina,cauitates narium. Item cubicula,ſtabula apud Ariſtot. de cauernis piſcium. Sed θαλαμαὶ ὀξυτόνως, Caſtoris & Pollucis templum.

Θαλάμαξ.uide θαλαμίτης.

Θαλαμηπόλος.ου.ἡ.mulier quæ curat ea quæ ad thalamum & nuptias pertinent.

Θαλαμεύομαι.&

Θαλαμεύω.in thalamo plurimum uerſor. Bud.Com.

Θαλάμη.ης.ἡ.thalamus.

Θαλαμηγὸς.nauis Cleopatræ nomen,Sueto.

Θαλαμηπόλος.ου.ὁ,ἡ.cubicularius.

Θαλαμιὰ.ᾶς.ἡ.foramen triremis, per quod remus inſeritur.

Θαλαμίδιοι κῶπαι.remi lente nauigantes.

Θαλάμιος.ου.ὁ.& θαλαμίτης.remulcus, qui in infima parte triremis remigat, θαλάμαξ apud Ariſtoph.pro eodem accipitur. Sunt autem tres in triremi ordines remigum:θαλαμῖται infimi,ζυγῖται medij,θρανῖται ſupremi.

Θάλαμος.ου.ὁ.thalamus. Et θάλαμοι,penates

Θάλασσα.ης.ἡ.mare,pro aqua marina.

Θαλασσεύς.piſcator.

Θαλάσσιος.ου.ὁ.marinus.

Θαλασσόομαι.marina aqua conficio, cōdio, inficio.

Θαλασσόπλαγκτος.per mare errans.

Θαλασσεύω.μ.εύσω.π.ευκα.eo per mare, in mari plurimum uerſor.Neu. Bud.Com.

Θαλαττοκοπέω.tumultuor.Suid.

Θαλαττοκρατῶ.maris imperium obtineo.

Θαλαττοκράτωρ.maris dominus.

Θαλαττοπορῆσαι.nauigare per mare, tranſfretare.

Θαλαττουργός.piſcator.

Θαλαττουργῶ piſcor,negotior,aut uictū quæro in mari.

Θάλλω.uireſco,germino.

Θάλεια.

Θάλεια. ας. ἡ. *Thalia, una ex Muſis, celebritas ex iuuenibus, uiriditas, corona, feſtiuitas, lætitia. Vnde illud Hom.* καὶ δαῖς θάλεια, *Iliad.* κ. *de conuiuio intelligendũ omnibus rebus abundante, lauto, & ueluti florido, hoc eſt læto. Athenæ. lib. 2.*

Θαλερός. ᾶ. ὁ. *iuuenis, uireſcens,* καὶ θαλερὸς πόσις, ὁ ἐκ παρθενίας ἀνήρ.

Θαλέω. θάλλω.

Θαλία. ας. ἡ. θάλεια.

Θαλλοποιοί. οἱ. *qui ſcrinia ex corio fabricãt.*

Θαλλία. *ſummus colliculus in noua germinatione in olea.*

Θαλλοφόροι. οἱ. *qui Athenis in Panathenæis oleæ ramos geſtabant. Erant ij ut plurimum ſenes, unde per iocum* θαλλοφόροι *uocantur illi, uelut inutiles ad alia munera obeunda.*

Θάλλω. μ. αλῶ. π. αλκα. *uireſco, germino, pullulo, floreo. Proprie de arboribus, ſicut* ἀνθεῖν *de floribus. Neut.*

Θαλλός. ᾶ. ὁ. *germen quod raditur paſcendis hædis, aut bobus, germẽ oliuæ,* κατ᾽ ἐξοχήν.

Θαλλοῦσθαι. *in fuliginem euaporare, ut thus, & alia odoramenta quædam.*

Θαλπιόων. *calefaciens.*

Θάλπις. *iris uocatur, à* θάλπω, *quod calefacere & fouere ſignificat, quod primum præcipuumq; iris habet.*

Θαλπνός. *ſplendidus.*

Θάλπος. λος. τὸ. *calor, æſtus.*

Θαλπτήριον. *tegumentum, fomentum.*

Θάλπω. μ. ψω. π. φα. *calefacio, foueo, ſicut gallinæ oua, applaudo, floreo, uigeo. Accuſatiuo.*

Θαλπωρή. ῆς. ἡ. *ſolamen, lætitia, uoluptas.*

Θαλυκρός. *callidus, improbus, ignitus.*

Θαλύσομαι. *uror.*

Θαλυώω. *foueo, calefacio.*

Θαλύσια. τὰ *feſtiuitas, primitiæ frugum, Cerealia: dicta à* θάλλειν, *quoniam ut denuo reuireſcerent omnia fruges cõportabant, & dijs conſecrabant: unde &* συγκομιστήρια *etiam appellantur.*

Θαλύσιος ἄρτος. *panis qui ex nouis frugibus conficitur primum.*

Θαμά. *frequenter, perpetuò.*

Θαμάλωπες. *carbones ſemiuſti.*

Θαμαρροχεῖν. *inquietum eſſe.*

Θαμβαλέον. *formidabile, admirabile.*

Θαμβέω. μ. ήσω. π. ηκα. *ſtupeo, obſtupeo, paueo.*

Θάμβησαν. *obſtupuerunt.*

Θάμβος. *pauor, ſtupor, admiratio.*

Θαμβός. ᾶ. ὁ. *attonitus.*

Θαμειός. ᾶ. ὁ. *frequens,* πυκνός, ἀλληπάλληλος.

Θαμίζω. μ. ίσω. π. ικα. *frequento, ſum aſſiduus in cuſtodia nauium. Accuſ.*

Θαμινά. *frequenter, crebro.*

Θαμινός. ᾶ. ὁ. &

Θαμής. ἐος, ὁ, ἡ. θάμινος, *frequens.*

Θάμνος. ου. ὁ. *minutarum arborum denſitas, ceſpes, arbuſtum, lucus, frutex.*

Θαμνίζω. *congrego.*

Θάμνισις. ἡ. *congregatio.*

Θανάσιμος. ου. ὁ. *letalis, mortalis.*

Θανατάω, θανατέω. *cupio mori.*

Θανατηφόρον. *letiferum, funeſtum.*

Θανατικός. ᾶ. ὁ. *capitalis.*

Θάνατος. ου. ὁ. *mors,* τὰ νῦν γάρ ἐστι, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἑαυτὸν ὀφείλειν.

Θανατούσια. τὰ. *feſtum atq; agon apud inferos, cuius meminit Lucia. de Veris nar.*

Θανατόω. μ. ώσω. π. ωκα. *interficio, neco, morte mulcto, mori cupio, præbeo me morti, rei capitalis damno abſentem, deſpondeo animum. Accuſ. Bud. Com.*

Θανατώδης. εος. ὁ, ἡ. *mortis auidus.*

Θάνῃς. *mortuus fueris.*

Θάπτω. μ. άψω. π. αφα. ἀόρ. β. ἐτάφην. *ſepelio, defodio. Accuſ.*

Θαργήλια. τὰ. *feſtum in Apollinis honorem.*

Θαργηλιὼν. ῶνος. ὁ. *Februarius, uel (ut alij tradunt) Maius. Cæl. lib. 9. ca. 11.*

Θάργηλος. *olla dicta eſt, in qua percoquerentur fructuum primitiæ Apollinis honori, qui apparent.*

Θαρραλέος. ου. ὁ. *audens, confidens. Accipitur in bonam partem, ſicut* θρασύς, *in malam.*

Θαρραλεότης. ητος. ἡ. *audentia.*

Θαρραλεώτερος. *animoſior.*

Θαῤῥέω.μ.ήσω.π.ηκα. confido,præſumo,audaciam ſumo. Neutr. cum datiuo, & aliquando cum accuſatiuo, pro non uereri, ut ὅτι θαῤῥηκότων μάλιστα τῶν ἐναντίων, hoc eſt (ut Tacitus inquit) non auſis aciem hoſtibus. Bud. Com.

Θάῤῥη.ης.ἡ.&

Θάῤῥος.ε.audacia,confidentia.

Θαῤῥύνω.audaciorem facio. Plutarch. θαῤῥύνων τοὺς ἀφόβους, Animum addens inuulneratis.

Θραλέος.ε.ὁ.audens,facilis.

Θάρσει.confide.

Θαρσέω.μ.ήσω.π.ηκα.confido.

Θάρσος.εος.τό. audentia, confidentia, audacia.

Θάρσυνος.confidens.

Θαρσύς,pro θρασύς.

Θαρσυνώ.μ.υνῶ.π.υγκα.hortor, audentiam inijcio,audeo,audax ſum.

Θᾶσσα,pro θάασσα.uide.

Θάσια.τά.amygdalæ,ob præcocitatem, ἀπὸ τοῦ θᾶσσον τὸν καρπὸν προϊέναι.

Θᾶσσον ἢ βάδην.æquo citius.

Θάσσω.μ.άξω.π.αχα. curro uelocius, ſedeo.

Θάσσων.uelocior.

Θαψία. genus quoddam raphani, intinctũ, uel muria, cui opſonia aſſa intingebant.

Θάτερα.τά.pro τὰ ἕτερα,id eſt altera,alterutra. Accipitur etiam pro altero. ἐπὶ θάτερα μὲν,uel ἐπὶ θάτερα δὲ pro citra, & ultra. κατὰ θάτερα,in altera parte.Bud. Com.

Θατέρου,θατέρῳ,θάτερον.obliqui ſunt ab ἕτερος,quod Atticè dicitur ἅτερος. ἐπὶ θάτερον,in diuerſam partem.

Θᾶττον.citius.

Θάττων.θάσσων.

Θαυλακίζειν. cum clamore aliquid poſcere.

Θαῦμα.ατος.τό.miraculum.

Θαυμάζομαι.admirationi ſum,ſuſpicior.

Θαυμάζω.μ.άσω.π.ακα. admiror,ſuſpicio. Accuſ. Et pro οὐκ ἀποδέχομαι ,improbo, deteſtor,cum genitiuo,ut θαυμάζω δ' ἔγωγε τῶν ταῖς πόλεσι δυναστευόντων, Iſocra. Et Xenoph. ὑμῶν μὲν δὴ ἔγωγε θαυμάζω. Vel etiam cũ genitiuo & accuſatiuo. Demoſth. καί μοι πρὸς δίος καὶ θεῶν μηδεὶς τὴν ὑπερβολὴν θαυμαζέτω. Bud.Com.

Θαυμαίνω.uideo,admiror.

Θαυμαλέον.τό.ſtupendum.

Θαυμάλωψ.ſemiuſtus, ignitus.

Θαυμασιακός.ῦ.ὁ.admirabilis.

Θαυμασμός.ῦ.ὁ.admiratio.

Θαυμαστής.admirans,laudator.

Θαυμάσιος.&

Θαυμαστός. ῦ. ὁ. admirabilis, nobilis, egregius,præclarus.

Θαυμαστὸν ἡλίκον, καὶ θαυμαστὸν ὅσον. mirũ quantum,mirum in modum. Bud. Com.

Θαυμαστόω.μ.ώσω.π.ωκα.mirifico. Accuſ.

Θαυμαστότατος.ου.ὁ. ſumma admiratione habitus.

Θαυμαστῶς.ſapienter,notanter.

Θαυματίζομαι. in ſtuporem præ admiratione redigor.

Θαυματοποιΐα.ας.ἡ.præſtigium, admiratio.

Θαυματοποιός ῦ.ὁ.præſtigiator, prodigiorũ author.

Θαυματουργῶ.miracula edo.

Θαψία.ἡ.ferula ſyluestris,aut ferulago.

Θαψός.ῦ.ὁ.frutex pallidus,& lignum quo lanæ & capilli flaui fiunt.

Θεά.ᾶς.ἡ.dea.

Θέα.ας.ἡ.ſpectaculum,uiſio,aſpectus.

Θεαγγελεῖς.qui deorum ſolennitates promulgant præcones.

Θεαγενής.pius.

Θέαινα.ης.ἡ.dea.

Θέαμα ατος.τό.ſpectaculum.

Θεάμων.ονος.ὁ.ſpectator.

Θεάομαι.μ.άσομαι.π.αμαι.uideo,uiſo. Depo. accuſ. Differt à βλέπω. Ammon.

Θεαρχία. diuinum & æternum principium rerum omnium à numine.

Θεαρχικώτατος. ſupremum numen & principium.

Θεατρον.theatrum.

Θεατής.ῦ.ὁ.ſpectator.

Θεατός.ſpectandus.

Θεάτρια.ας.ἡ.ſpectatrix.

Θεατρίζω. in theatro & cũ pompa deduco.

Vnde θεατρίζομαι, id eſt, in theatrũ producor, ut omnibus ſim ſpectaculo. Paulus Hebr.

Θεατρικῶς. faſtoſe.

Θέατρον. ου. τὸ. ſpectaculum, theatrum.

Θεάφιον. ου. τὸ. &

Θεῖον. diuinum, numẽ. Item ſulphur, thymiama quoddam ad expiationes.

Θεάω. admiror.

Θεᾶσθαι. &

Θειαφίζειν. fumum uel uaporem facio.

Θεάω καὶ θεάομαι. admiror.

Θείνω. curro.

Θεία. Lunæ & Apollinis mater. θεία λαφεία.

Θεηγόροι. οἱ. theologi.

Θεήλατος. ου. ὁ. impulſus à Deo.

Θεημαχία. differt à θεομαχία. Ammon.

Θεητόκος. ου. ἡ. pro θεοτόκος, quæ deum genuit.

Θεία. ας. ἡ. amita, matertera.

Θεάζειν. numine afflari, non compotem eſſe ſui, eſſe fanaticus.

Θειασμός. οῦ. ὁ. afflatus, diuinatio, conuiuium.

Θεατέος. admirandus.

Θεϊκός. οῦ. ὁ. diuinus.

Θειλόπεδον. ου. τὸ. locus expoſitus ad calorem ubi aliquid ſiccatur.

Θημωνιαί. manipulorum cumuli.

Θεῖναι. facere, currere, interficere, principia ponere, & ſupponere. Bud. Com.

Θεῖον. ου. τὸ. numen. Item ſulphur, τὸ κεραύνιον πῦρ, ὀδμὴν ἣν ἔχει ὁ κεραυνὸς θεῖος.

Θεῖος. ου. ὁ. diuinus. θεία πόμπη, numine diuino. Item patruus, auunculus.

Θειότης. ητος. ἡ. numen, diuinitas.

Θείω, pro θέω. curro, uerbero, pulſo.

Θειώδης. εος. ὁ, ἡ. ſulphureus.

Θείως. diuinitus.

Θέσκελος. admirabilis.

Θέλγητρον. mulcimentum, incitamẽtum.

Θελγῖνες. telchines, uenefici, præſtigiatores

Θέλγμα. ατος. τὸ admiratio.

Θέλγω. μ. θέλξω. π. χα. demulceo, decipio, afficio aliquem ut moueri nequeat, afficio cũ delectatione. Aliquando ponitur pro luſtrare. Accuſ.

Θέλυμνον. radicitus.

Θελημόν. ου. τὸ. miſerabile, quietum.

Θελήμως. quietè, miſerabiliter.

Θέλημα. ατος. τὸ. &

Θέλησις. ιος. ἡ. uoluntas.

Θελήμων. uolens, promptus.

Θελκτήριον, & θέλγηθρον. ου. τὸ. mulcimentũ, oblectamentum.

Θελκτήριος. ου. ὁ. blandus, habens uim perſuadendi.

Θελκτός placitus.

Θέλυμος. fœcundus.

Θελοθρησκεία. ας. ἡ. ſuperſtitio.

Θελοκακέω. de induſtria ignauiter ago.

Θέλυμνα. τὰ. arbores quæ ramos habẽt inter ſe connexos, unde προθέλυμνα, radicitus.

Θέλω. μ. ήσω. π. κα. uolo, peto. Item poſſum, Attice. Neut. accuſ.

Θέμα. ατος. τὸ. thema, poſitio, regio, religio. *Significat etiam genituram, ſiue ſydus natalitium, & horoſcopũ, hoc eſt id, quod mathematici notant, quomodo cælum ſit affectum, compoſitaq́ ſydera, cum homines & animantes oriuntur. Hac uoce utitur Tranquil. in Auguſt. Bud. Com.*

Θέματα. τὰ. depoſita.

Θεματίζω. depono, guberno.

Θεματισμός. οῦ. ὁ. ſtatio.

Θέμεθλον, &

Θεμέλιον. ου. τὸ. &

Θεμέλιος. ου. τὸ. fundamentum, extrema pars fundamenti. ἐκ θεμελίων, funditus.

Θεμελιόω. μ. ώσω. π. ωκα. fundo as. accuſ.

Θεμελίωσις. ιος. ἡ fundamentum.

Θεμελιωτής. οῦ. ὁ. fundator.

Θέμενος, pro περιθέμενος. indutus.

Θέμερον. ſtabile, uenerandum.

Θέμις. ιδος. ἡ. ius, fas, munus, ſuſtentaculum. Dea fingitur honeſtatis, quæ præcipit hominibus id petere, quod fas eſt. Budæus in Annot.

Θεμίσσω. θεμιστεύω.

Θέμιστες. uaticinia, oracula, conſilia, conſultaq́, & lege ſancita, teſte Euſtathio.

Θεμιστεύω. uaticinor, oracula do, leges fero, iura reddo, Odyſſ. κ.
Θέμιστος. ου. ὁ. iuſtus.
Θεμιστοῦς. οῦς. dea iuſtitiæ.
Θεμίστωρ. iuſtus, prudens.
Θεμιτόν. fas.
Θεμιτός. οῦ. ὁ. licitus.
Θέμωσεν. fecit, coëgit, perſuaſit, appropinquauit.
Θέν. particula, aliquando abundans, aliquando motum à loco ſignificans.
Θέναρ. αρος. τὸ. ir, uola.
Θεινάζω, & θείνω. percutio.
Θεοβλαβεία. ας. ἡ. læſio deorum, impietas.
Θεοβλαβής. έος. ὁ, ἡ. temerarius.
Θεογάμια. τὰ. feſta Proſerpinæ.
Θεογενεσία. baptiſmus.
Θεογνωσία. cognitio dei.
Θεογονία. deorum proles & origo.
Θεοδίδακτος. ου. ὁ. diuinitus edoctus.
Θεοδήλωτος. ου. ὁ, ἡ. à deo manifeſtatus.
Θεόδμητος. ου. ὁ. à Deo ædificatus, uel paratus.
Θεοειδής. έος. ὁ, ἡ. &
Θεοείκελος. ου. Deo ſimilis, pulcher.
Θεόθεν. diuinitus.
Θεόθυτα. τὰ. carnes uictimarum.
Θεοίνια. τὰ. Bacchanalia. nam Bacchũ θεοινον uocabant.
Θεοίνιον. ου. τὸ. templum Bacchi.
Θεοκάπηλοι. hæretici qui aliena ueræ religioni miſcent.
Θεοκλυτεῖν. Deum audire, aut Deum inuocare & inclamare in diſcrimine. ἀπὸ τοῦ τὸν θεὸν ἐπικαλεῖσθαι. Plutarch. θεοκλυτεῖν κυρί (νον.
Θεοκλύμενος. à Deo uocatus.
Θεόκολος. ſacerdos.
Θεόκριτα. τὰ. quæ ſunt diuinitus.
Θεολάβεια. ας. ἡ. ſtoliditas.
Θεολαβής. έος. ὁ, ἡ. cui Deus abſtulit mentẽ.
Θεόληπτος. ου. ὁ, ἡ. numine afflatus.
Θεοληψία. ας. ἡ. numinis afflatus.
Θεολογεῖν. diſſerere de rebus diuinis, & ſpeculari, theologicè explicare & diſputare. Dionyſ. ἀληθῶς θεολογοῦντες τὸν Ἰησοῦν, Vere de Chriſto diſſerentes. Accipitur & pro philoſophice commentari, Ariſtotel. Bud. Com.
Θεολογεῖον. ου. τὸ. locus ſupra ſcenam, in quo dij conſpiciebantur.
Θεολογική. prima philoſophia, quæ ſpeculatur τὴν χωριστὴν οὐσίαν, καὶ ἀκίνητον. Bud. Commentarijs.
Θεομαχέω. μ. ήσω. π. κηκα. Deo repugno. Neutrum.
Θεομαχία. ας. ἡ. deorum pugna.
Θεόμαχος. ου. ὁ. Deo repugnans.
Θεομηνία. ας. ἡ. ira diuina.
Θεόμητις. diuina ſapiens.
Θεομισής. έος. ὁ, ἡ. deorum oſor.
Θεομισής. έος. ὁ, ἡ. Deo inuiſus.
Θεόμορος. prudens.
Θεοξένια. τὰ. feſtum ſolenne omnium deorũ.
Θεοπομπέω. numine afflor.
Θεόπνευστος. ὁ. à Deo inſpiratus.
Θεοπλάστης. ου. ὁ. &
Θεοποιός. οῦ. ſculptor, ſtatuarius.
Θεοπρεπής. maieſtatis quiddam præ ſe ferẽs.
Θεοπροπέω. μ. ήσω. π. κηκα. uaticinor. Neut.
Θεοπροπία. ας. ἡ. &
Θεοπρόπιον. ου. τὸ. uaticinatio ex deo. πρόπιον enim uaticinium eſt.
Θεόπροπος. ου. ὁ. uates, ſacerdos, oraculorum conſultor.
Θεοπτία. ἡ. uiſio diuina.
Θεοργόν. οῦ. τὸ. quod fit à Deo.
Θεορημοσύνη. ἡ. diuina inſtitutio.
Θεόρρυτον. à Deo profectum.
Θεός. οῦ. deus. Philoſophi θεοὺς, numina uulgi opinione conſecrata intelligebant. θεοῦ uero appellatione unũ intelligi, ſupremũq; numen dignum eſſe cenſebãt, cuius imperio & poteſtate omnia adminiſtrarentur.
Θεοσέβεια. ας. ἡ. pietas, cultus Dei.
Θεοσεβής. έος. ὁ, ἡ. pius, religioſus.
Θεοσεβῶς. piè.
Θεόσεπτος. ου. ὁ. uenerabilis, diuinus, diuinitus immiſſus.
Θεοσέβων. ονος. ὁ. pius.
Θεοσημεία. diuinatio, Dei uaticinium.
Θεοσκυνεῖν. deos colere.
Θεοστυγής. έος. ὁ, ἡ. Deo oſibilis, Dei oſor.

Θεασυγία.ας.ἡ.impietas, impuritas, odium dei.
Θεοσυλης.ὁ.ſacrilegus.
Θεότευκτον.à deo factum.
Θεότης.numen,prouidentia diuina.
Θεοτόκος.ὁ.ἡ,deum pariens.
Θεόγενής.ὁ.ἡ.ex deo natus.
Θεόφιλης,pro θεοφιλής.pius, iuſtus, deum co lens,uenerans,placens deo,deiformis.
Θεουργία.opus ſeruatoris, quod diuinitatem eius ſignificat,ut contra naturæ leges, & ſupra uim eius editum.Bud.Com.
Θεουργικὴ ὁμοίωσις, καὶ θεουργικὴ ἐπιστήμη à Dionyſ.dicitur,ἡ πρὸς ἀφομοίωσιν. Budæus ibidem.
Θεουργὸς.ἡ.ὁ.qui in ſacris operatur.
Θεοφάνειον.τὸ.&
Θεοφανία.ας.ἡ.apparitio dei.
Θεοφάντωρ.theologus.
Θεοφατίζω.uaticinor,multa loquor.
Θεοφιλὴς.ἐος.ὁ,ἡ. pius, amans deorum, dijs charus.
Θεόθεν.diuinitus.
Θεόφοβος.ὁ.ὁ.pius,religioſus,θεοσεβής.
Θεοφορέομαι.numine afflatus ſum.
Θεοφόρητος.ὁ,ἡ.numine afflatus, diuinitate raptus,& deam ferens, apud Lucian.
Θεοφορία.ας.ἡ. afflatio numinis, ἐνθουσιασμός.
Θεοφορούμενος.fanaticus, diuino ſpiritu plenus.
Θεοσεβεία.religio,pietas.
Θεόω.μ.ώσω.π.ωκα.deifico, θεότητος μεταδίδωμι. Accuſ.
Θεραπευτήριον.τὸ.cauea.
Θεράπαινα.ης.ἡ.&
Θεραπαινὶς.ίδος.ἡ.ancilla.
Θεραπεία ας.ἡ.medela, cultura, reuerentia, obſequium, cura, famulitium, ſeruorum turba,clientela.Bud.Com.
Θέραπες.familiares.
Θεράπευμα.ατος.τὸ.cultus.
Θεραπεία.ας.ἡ.cura,ſupplicatio
Θεραπεύσιμος.ὁ.ὁ.ſanabilis.
Θεραπευτὴς.ῦ.ὁ.miniſter.
Θεραπευτρὶς.ίδος.ἡ.cultrix.
Θεραπεύω.μ.εύσω.π.ευκα. medeor pharmacis. Vnde Galen. librum ſuum de morborũ remedijs,θεραπευτικὴν appellauit. Item ſeruio,ueneror,obſequor,capto obſequijs,cõcilio, inſinuo me in alicuius gratiam,in pretio habeo. Accuſ. Bud.Com.
Θεράπη,pro θεραπεία.
Θεραπὶς.ίδος.ἡ.cultrix.
Θεράπνη.ης.ἡ.locus in Lacedæmone,Heleſnæ natiuitate celebris. Hinc Therapnei fratres,Caſtor & Pollux.
Θεραπνίδιον.ου.τὸ.ancillula.
Θεράπων.οντος.& θέραψ. απος.ὁ. ſeruus,famulus.
Θέρεια.ας.ἡ.æſtas,tempus æſtatis.
Θερειλεχὴς.ἐος.ὁ,ἡ.umbroſus. Platani epitheton,quaſi æſtate torum præbentis,apud Nicand.
Θερέστατος.calidiſſimus.
Θερίστρον.τὸ. currus quo meſſis inuehitur.
Θερίζω.μ.ίσω.π.ικα.meto. Accuſ.
Θερινὸς.ὁ.æſtiuus,meſſorius.
Θερινὸς.ῦ.ὁ.æſtiuus,ſolſtitialis.
Θερισμὸς.ῦ.ὁ.meſſis.
Θεριστὴς.ῦ.ὁ.meſſor.
Θερίστριον.ου.τὸ.& θέριστρον.ου.τὸ.ueſtis ſubtilis & æſtiua,ueſtimentum meſſoris.
Θέρμα.febris,ſecuritas.
Θέρμανσις,& θερμασία.caliditas.
Θερμάστρα.caminus.
Θερμαστρὶς. ίδος. ἡ. genus ſaltationis uehementis & præcipuæ agilitatis,& uas quoddam aurificum,cancro ſimile.
Θερμαίνω.μ.ανῶ.π.γκα. calefacio,foueo,tepefacio. Accuſ.
Θερμαντήριον.ahenum,lebes.
Θέρμη.ης.ἡ.calor,caliditas.
Θερμὴ.ῆς.calida.
Θέρμινος.ὁ.lupinus,è lupino contextus.
Θερμολουσία.ἡ.calidum lauacrum.
Θερμολουτῶ,&
Θερμολουτῶ.calida perfundor.
Θερμοπώλης.qui cibaria calida uendit.
Θερμὸς.ῦ.ὁ.calidus.Vnde θερμὸν ἔργον facinus audax,præceps. Sic apud Plaut.calidum mendacium pro audaci aut impudenti.Plutarch.Sympoſ. θερμὸν ait ſigni

ſicare quibuſdam ζωρότερον, ut Achilles apud Homer. iubens Patroclum miſcere ζωρότερον, exegit celeritatem miniſterij: Quemadmodum nos (inquit) ſæpe iubemus θερμότερον ἅπτεσθαι τῆς διακονίας, id eſt calidius atque celerius adire miniſterium.

Θέρμος. ου. lupinus.

Θερμοσποδία. ας. ἡ. calefactio cineris, uel cinis calidus.

Θερμότης. ητος. ἡ. caliditas.

Θερμουργός. οῦ. ὁ. feruidus ingenio.

Θέρμω. τὸ θέρω.

Θερμωλή. ῆς. ἡ. calor, febris.

Θέρομαι. caleo. Depon abſol.

Θέρος. εος. τὸ. æſtas, meſſis.

Θέρω. calefacio, comburo. Accuſ.

Θέσθαι παῖδα. adoptare, ποιεῖν παῖδα, καὶ ἀποποιεῖν. Bud.Com.

Θέσις. εως. ἡ. ſitus, poſitio, adoptio, depoſitio. Bud. in Annot.

Θέσκελος. ου. ὁ. deo ſimilis, admirabilis.

Θέσμιον. ου. τὸ. debitum dei, legitimum, conſuetudo.

Θεσμοδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. legi addico.

Θεσμοθεσία. inſtitutum & ritus.

Θεσμοθετῶ. ſum theſmothetes.

Θεσμοθέται. οἱ. qui circa deos ſacra, & circa homines leges ſeruabant. Hi quotannis leges emendabant, & recognoſcebãt, & ad congruentiam, ſenſumque conſentaneum reducebant. Budæus in Annot. & Commentarijs.

Θεσμόσιον. diuinitus immiſſum.

Θεσμός. οῦ. ὁ. lex non ſcripta, mos uetus. θεσμοὶ ἱεροὶ, ritus ſacrorum diuinitus inſtituti, Dionyſ. Bud. Com.

Θεσμοφόρια. τὰ. ſacra Cereris, legum latio.

Θεσμοφοριάζω. μ. άσω. π. ακα. Cerealia celebro. Neut. abſol.

Θεσμοφόρος. ου. ὁ. Ceres, legifer.

Θεσμοφύλακες. οἱ. θεσμοθέται, legum & inſtitutorum cuſtodes.

Θεσπιδαής. έος. ὁ, ἡ. immenſe comburens, diuinus, diuinitus ardens. alibi θεσπιδαής.

Θεσπίσμα. ατος. τὸ. edictum, decretum diuinum.

Θεσπέσιος. ου. ὁ. magnus, diuinus, admirandus, mirabilis.

Θεσπιέπεια. ας. ἡ. uaticinatrix.

Θεσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. uaticinor, diuino. Neut. accuſ.

Θέσπιον. ου. τὸ. res diuina.

Θέσπις. ιος. ὁ. uates, diuinus.

Θέσπισμα. ατος. τὸ. uaticinatio.

Θεσπιῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. uaticinor. Neutrum.

Θεσπιῳδὴς. οῦ. uaticinator.

Θεσπιῳδός. Carmente nympha, Dionyſio interprete.

Θέσσασθαι. ſedere, petere, quærere, rogare.

Θέσφατον. ου. τὸ. monitũ, uaticinium, reſponſum, fas.

Θέσφατος. ου. ὁ. fatatus, diuinitus miſſus.

Θεσφατίζομαι uaticinor, multa loquor.

Θετέον. ponendum eſt.

Θέτης. qui aliquid pro pignore accepit.

Θετικός. οῦ. ὁ. poſitiuus.

Θετός. οῦ. ὁ. adoptatus, adoptiuus.

Θετταλίς. ίδος. ἡ. Theſſala mulier, et calciamenti genus.

Θεῦ huc, curre.

Θευδᾶς, diminutiuum à Θεόδωρος. Theodorulus.

Θευμορία. primitiæ, uel pars, quam ſacerdotes ab immolatione relictam capiunt.

Θεύσεσθαι. currere.

Θεύσω. curram.

Θέω. curro, ambio.

Θέων. οντος. Deus.

Θεωράω. deum contemplor.

Θεωρεῖον. hippodromus.

Θεωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. contemplor, ſpeculor, uideo. Accuſ.

Θεώρημα. ατος. τὸ. ſpeculatio. Et θεωρήματα ſunt ſpeculamenta diſciplinarum, & ueluti commentationes, præcepta inquit Cicero.

Θεωρηματικός. οῦ. ὁ. contemplatiuus.

Θεώρησις. ιος. ἡ. contemplatio.

Θεωρητικὰ χρήματα. ſunt quibus foros nobis & ſedilia in ſpectaculis comparamus.

Θεωρητικός. οῦ. ὁ. contemplatiuus.

Θεωρητήριον. locus ubi ſpectatur, cauea.

Θεωρία. ας. ἡ. ſpeculatio, meditatio, contemplatio, commentatio, anguſtia.

Θεωρικόν. τὸ. ærarium quoddam apud Athenienſes, ex quo ſumptus bellici principio fiebant, qui poſtea in alios uſus, ac præcipue ludorũ ſpectaculorumq́ cõuerſi ſunt.

Θεωρίς. ίδος. ἡ. proprium uatis, cuius fit mẽtio apud Demoſth. Item nauis Athenis, qua Theori quotannis in Delum nauigabant, litatum Apollini. Et θεωρίδος κέλευθοι, iter per quod ibat illa nauis.

Θεωρός. ῦ. ὁ. ſpectator, qui oraculum conſulit, aut alioqui qui rerum diuinarum curam gerit. nam ὤρα curam ſignificat apud ueteres.

Θέωσις. apotheoſis, & unio cum deo.

Θ H.

Θηβαϊκός. ῆ. ὁ. &

Θηβαῖος. Thebanus.

Θηβαΐς. ίδος. ἡ. Thebais, id eſt ager Thebanus, & poëma de rebus Thebanorum.

Θήβη. ης. ἡ. Thebe.

Θῆβος. ſtupor.

Θηγάνη. ης. ἡ. cos, ἀκόνη.

Θήκη. theca, poſitio, ordo.

Θήγω. μ. ήξω. π. ηχα. acuo. Accuſ.

Θηεῖτο. admirabatur.

Θηέομαι. admiror, uideo.

Θηεῦντο. admirabantur. pro ἐθεῶντο.

Θηήσαντο. admirati ſunt.

Θηητήρ. ῆρος. ὁ. admirator.

Θηητόν. admirabile, ualde pulchrum, utile.

Θήϊον. ου. τὸ. balſamum.

Θήκη. ης. ἡ. theca, uagina, ſepulchrum, loculus.

Θηκίον. entaphium, ſepulchrum, theſaurus.

Θηκτός. ῆ. ὁ. acutus.

Θηλάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. &

Θηλάζω. μ. άσω. π. ακα. lacto, lactor, ubera ſugo. Nam dicitur tam de muliere lactante, quàm de puero qui lactatur. Bud. (Com.

Θηλαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. germino.

Θηλαμινός. lactens, recens genitus.

Θηλαμών. ὁ. altor.

Θηλασμός. ῦ. ὁ. lactatio, nutritio.

Θηλάστρια. ας. ἡ. nutrix.

Θήλει. τῶ. utero.

Θήλεα, uel θήλεια. ας. ἡ. fœmella. Unde θήλειαι ἵπποι, Home. & θήλεια νὺξ, ἡ ὑπόμβριος. παρὰ τὸ θάλλειν καὶ γεννᾶν.

Θηλέω. τὸ θηλαίνω.

Θήλεε. nutritus, faciens florere.

Θηλή. ῆς. ἡ. mamma fœminæ, papilla propriè & uberum apex.

Θηλοπαιδᾶν. in cratibus ad ſolem ſiccare.

Θῆλυ. muliebre.

Θηλῦα. ας. ἡ. fœmineus ſexus.

Θηλυγονία. ας. ἡ. ſeries generis fœminini, & materni.

Θηλύγονον. τὸ. fœminigena herba.

Θηλυγόνος. ου. ὁ. fœminam fœtificans.

Θηλυδρίας. ου. ὁ. effœminatus, qui patitur muliebria. Bud. Com.

Θηλυδριώδης. εος. ὁ, ἡ. mollis, effœminatus.

Θηλυκός. ῆ. ὁ. fœmininus, fœminalis, uirago, ἀρρενωπός.

Θήλυμα. τὸ. farina cum melle ſubacta.

Θηλυμανής. έος. ὁ, ἡ. inſanus, amator fœminarum.

Θηλύμιτρος. ου. ὁ. effœminatus, muliebri cultu indutus.

Θηλύνω. μ. υνῶ. π. γκα. effœmino. Accuſatiuo iung.

Θῆλυς. εος. ἡ. fœmina. Et adiectiuè, effœminatus, fœmineus.

Θηλύς. ύος. ἡ. pupilla.

Θηλύτεραι. αἱ. mulieres.

Θηλύτερος. ου. ὁ. effœminatior, in Venerem pronior.

Θηλύτης. ἡ. mollities, muliebritas.

Θηλυτόκα fœminam parit.

Θηλυφοροῦσαι. ferentes in utero fœminam.

Θηλυφανής. έος. ὁ, ἡ. ſimilis fœminæ.

Θηλύφρων. ονος. ὁ, ἡ. muliebris, imbecillis.

Θηλώ. nutrix.

Θῆμα. theca, ſepulchrum, καὶ ἄνθημα.

Θημών. ῶνος. ὁ. &

Θημωνία. ας. ἡ. &

Θίς. νός. ἡ. cumulus.

Θήν. completiua particula, ἐπιτοπλὺ, δή.

Θήνιον. lac.

Θῆξις.momentum,punctum,celeritas.
Θηητόν.gratum,mirabile.
Θήπω.μ.ήψω.π.ηφα,uel.
Θήπω.mentior,admiror,ſtupeo,concupiſco.
Θηπῶν.decipiens,adulans,admirans.
Θήρ.ρός.ὁ.fera,leo,κατὰ ἐξοχὴν.
Θήρα.ας.ἡ.indago,& uenatorum inquiſitio,uenatio.
Θηράγρα.ας.ἡ.uenatio,& res quæ in uenatu capitur.
Θήραμα.τὸ.inuentio.
Θηράομαι.μ.άσομαι.π.αμαι.uenor,aucupor,capto. Interdũ paſſiue pro captor.Deꝑon.accuſ.
Θηρελεφαντία.ας.ἡ.constitutio feraria.
Θηρελέφαντ*.υ.ὁ. qui præeſt duobus elephantis.
Θηρατέον.uenandum eſt.
Θηρατεύομαι.differo,procraſtino,ἀναβάλλομαι.
Θηρατής.ῦ.ὁ.uenator.
Θήρατρον.rete,& artificium aucupiumq́,res qua uenatur.Bud.Com.
Θήραυλος.ruſticus,ſylueſtris.
Θηράω.μ.άσω.π.ακα.uenor,quæro,inuenio,machinor.Neut.accuſ.
Θῆρμα.ατος.τὸ.&
Θήραμα.ατος.τὸ.uenatio,indago,ideſt uenatorum inquiſitio.
Θήρειον.uarium,ποικίλον.
Θηρεύομαι,&
Θηρεύω.μ.εύσω.π.ευκα.uenor,capto.Accu.Bud.Com.
Θηρεύσιμος.υ.ὁ.&
Θηρευτικός.ῦ.ὁ.uenatorius,ut θηρευτικοὶ canes.
Θηρευτής.uenator,κυνηγός.
Θήρευμα.ατος.τὸ.uenatio.
Θηρητήρ.poëtice,ῆρος.uenator.
Θηρήτωρ.ορος.ὁ.idem.
Θηρία.ας.ἡ.tibia ex hinnulorum oſſibus,forinſecus ære obducta,qua utebantur Thebani.
Θηριακά.τὰ.theriaca,medicamenta uenatorum animalium,ἀπὸ τῶν θηρίων,ideſt à feris,uel quarum uenenis aduerſantur,uel quæ in ea compoſitione admiſcentur.

Cæl.lib.3 cap.10.
Θηριάλωτος.υ.ὁ.beſtialis,à beſtia captus.
Θηρίκλειον.uitreum poculum,ab inuentore Thericle dictum.Cæl.lib.14.cap.60.
Θηριομαχέω.μ.ήσω.π.ηκα.cum beſtijs pugno.Neut.abſol.
Θηρίον.υ.τὸ.beſtia,fera,& proprie uenenata beſtia,ut uipera.
Θηριόομαι.ferocio,uermiculor,quod fit,cum enatis uermiculis & beſtiolis ſegetes et arbores infeſtantur.
Θήρειος.υ.ὁ.ferinus.
Θηριοτροφεῖον.τὸ.uiuarium.
Θηριώδης.δ*.ὁ,ἡ.ferinus,beſtialis,immanis,efferatus.
Θηριωδία.ας.ἡ.feritas.
Θηριωδῶς.beſtialiter,fere.
Θηρίωμα.τὸ.genus hulceris teterrimi,idem cum carcinomate.
Θηρόβρωτος.à feris deuoratus.
Θηροθῆραι.uenatores.
Θηρολέξης.in dicendo affectator.
Θηρονόμος.υ.ὁ.&
Θηροτρόφος.υ.ὁ,ἡ.feras nutriens.
Θηροσύνη.uenatio.
Θηρωτής.uenator.
Θής.ητός.ὁ.debitor,mercenarius,quod datur pro debito in pignus,ſeruus.
Θῆσαι.lactare,nutrire.
Θησαυρίζομαι,&
Θησαυρίζω.μ.ίσω.π.ικα.colligo,recondo,repono in depoſito,in theſaurum congrego.Accuſ.Bud.Com.
Θησαυριστικὰ τῶν ζῴων.quæ ingenio recondendi cibi dotata ſunt.
Θησαυριστής.ῦ.ὁ.&
Θησαυριστικός.ῦ.ὁ.&
Θησαυροποιός.οῦ.ὁ.collector theſauri,auarus.
Θησαυρός.ῦ.ὁ.diuitiæ reconditæ in longum tempus,gaza.
Θησεῖα.feſta in honorem Theſei,in quibus populo dabatur congiarium.
Θησεῖον.ου.τὸ.templum ſacrum Theſeo,& aſylum,quod dicatum erat ad tumulum eius.

Θησαυ*

Θησειότριψ.uerſans in templo Theſei. nam erat aſyli loco Θησεῖον.

Θηταλόν.mirum,non uériſimile.

Θητεία.ας.ἡ.ſeruitus,merces,clientela, cultus.

Θῆτες.inter populi Athenienſis claſſes tertium tenebant ordinem ,qui ad magiſtratus non admittebantur quidem,à iudicijs tamen et concionibus reijciebantur,ut nõ deeſſet omnino,unde ali poſſent.

Θητεύω.μ.εύσω.π.ευκα .pro mercede ſeruio, mercenariam rem ago , mercenarius ſum & βάναυσος , mercenariam operam loco, Cæl.libro 13.capite 48.

Θητικόν.τό.quarta erat claſsis populi Athenienſis,quæ mercenarium ordinem complectitur,hæc à magiſtratibus ſubmouebatur.Bud.Com.

Θητικός.ή.όν.ſeruilis.

Θῆσσα.ης.ἡ.paupercula,& mercenaria,indotata,relicta à patre,cui dos à proximis genere præbetur. (rijs.

Θητώνιον.τό.precium quod datur mercena-

Θρίψ.uermiculus,σκώληξ.

Θ Ι.

Θίασος.ου.ὁ.cõuiuium , ad quod quiſq; de ſuo aliquid offert, ἔρανος . Item multitudo rei diuinæ cauſa collecta. Pompa quoque quæ Dionyſium comitabatur,quæuis multitudo ſiue ſaltantium, ſiue aliud quiduis agentium.Cæl.lib.14.cap.57.

Θιασῶνες.cœnationes,loci conuiuales.

Θιασώτης.ου.ὁ conuiua,ſocius in chorea.

Θιγγάνω.attingo.

Θίγμα.tactus,pollutio.

Θίγω.μ.ίξω.π.ιχα.tango.Vnde θίγον Dorice pro θίγε,tange. Actiu.accuſ.

Θίν.θινός.ὁ.littus,cumulus arenæ,aceruus. Accipitur & pro robore corporis. Tradunt grammatici quòd pro littore acceptũ fœminini ſit generis, aliàs maſculini.

Θιναί.arenæ,cumuli,colles.

Θινόπληκτος. percuſſus.

Θινώδης.εος.ὁ,ἡ.littoreus,ferus.

Θίξις.εως.ἡ.tactus,ἅψις.

Θίς,θινός.ὁ.θίν

Θιασῖται.conuiua.

Θ Λ.

Θλᾶσθαι.contundi,infringi.

Θλασίας.ου.ὁ.thlaſias,qui habet teſticulos attritos.

Θλάσις.ιος.ἡ.contuſio,aurium morbus quidam,fractura.

Θλάσπι.εως.ἡ.ſinapi Perſicum, pes gallinaceus.

Θλάω.μ.άσω.π.ακα.frango. Actiu.accuſ.

Θλιβίας.eunuchus,θλασίας,σπάδων.

Θλίβω.μ.ίψω.π.ιφα.tribulo,frango, premo, ſtringo,in anguſtum redigo,opprimo. Actiu.accuſ.

Θλίψις.εως.ἡ.tribulatio, anxietas.

Θ Ν.

Θνήσκω.μ.ήξομαι.uel θανοῦμαι.π.τέθνηκα.ἀο.β.ἔθανον. morior . Et de re inanimata pro perijt.Neutr.abſol.

Θνησιμαῖον.ου.τὸ.morticinium.

Θνῆσις.mors,corruptio.

Θνητός.ή.όν.mortalis.

Θ Ο.

Θοάζω.curro,feſtino, erro , inſanio , numine afflatus ſum,lætor,tripudio , choreas duco,terreo,interficio,finio,abſoluo,more figuli fingo,ſedeo.

Θοάω.μ.άσω.π.ακα.incito,ſedeo,moueor.

Θοερός.ή.ὸ.conturbatus.

Θοΐα.ας.ἡ.iugum mulorum.

Θοιμάτιον,pro τὸ ἱμάτιον.ueſtis.

Θοινάω.μ.ήσω.π.ηκα.conuiuor,comedo , cibo.Neut.accuſ.

Θοίνη.ης.ἡ conuiuium,dapes,epulæ, cœna. A θεὸς & οἶνος,quòd in deorum feſtis largius ſoleant uino indulgere.

Θοινητήριον.idem.

Θοινητέον.ad comedendum.

Θοινήτωρ.ορος.ὁ.comeſtor.

Θοινῶμαι.conuiuor.

Θολερός.ὰ.ὸ.turbidus.

Θολερόφρων.magnus.

Θολόω.μ.ώσω.π.ωκα.turbo. Actiuum accuſatiuo.

Θολία.ας.ἡ.petaſus,pileus ad arcendum ſolem.ἀπὸ τῷ θέρῳ ἰσχύειν.

Θόλος.ο.ὁ.tholus,teſtudo templi, umbilicus teſtudinis,ubi munera dicata ſuſpenduntur. Iem locus ubi ſeruabantur ſcripturæ publicæ Athenis,& ubi ij qui ex Prytaneo eſſent,cœnare ſolebant. Cæl.lib.7. capite 13.

Θολός.ῦ.ὁ.turbidus, & nigrum ſepiæ atramentum.Cæl.ibidem.

Θολόω.μ.ώσω.π.ωκα.turbo. Actiu.accuſati.

Θολώδης.εος.ὁ,ἡ.obturbatus.

Θόλωσις.εως.ἡ.turbulentia.

Θοός.ῦ.ὁ.uelox,tenebroſus,fortis.

Θορευτὸς ῦ.ὁ.qui facit uiam,præuius.

Θορέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſalio, terreor aliquo rumore,curro,impetu inſilio.

Θορό.ſemen,γονὴ,σπέρμα.

Θόρισμα.ineſcatio piſcium.

Θόρυξ.merum. Et θορυχθῆναι,inebriari.

Θορνύομαι.libidine agitor,coëo.

Θορός.ῦ.ὁ.ſemen genitale.

Θορυβέω.μ.ήσω.π.ηκα.tumultuor,tumultum decerno,concitoq́; .Neutr. abſol.uel cum accuſ.

Θορυβοποιέω.tumultus cieo,panicis moueor

Θορυβοποιός.ῦ.ὁ.ſeditioſus.

Θόρυβος.ο.ὁ.tumultus.

Θορυβοῦμαι,tumultuor.

Θορυβώδης.εος.ὁ,ἡ.tumultuoſus.

Θορυβωδῶς.tumultuoſe,raptim, indiſcrete.

Θορυκά.τὰ.conceptacula ſeminis genitalis.

Θορύμενοι.οἱ.in Venerem concitati.

Θόρυξις.uini potus.

Θόρω.θορέω.

Θουλκότατον.ponderoſum,grauiſſimum.

Θοῦρος.potens,audax.

Θουρία ας.ἡ. locus in Sicilia, optimos uates creans,unde θουριομάντεις.

Θουρικός.ῦ. ὁ.impetuoſus,potens, agilis, uiolentus,furioſus,ſtrenuum.

Θούριος.ο.bellicoſus. Epitheton Martis.

Θουρίς.ίδος.ἡ.ſtrenua.

Θοῦρις.ſcutum.

Θοῦρος.ῦ.ὁ.impetuoſus,exiliens,libidinoſus.

Θόωκος.ου.ὁ,pro θῶκος.ſolium,ſedes,conſeſſus.

ΘΡ.

Θρανεύεσθαι.extendi.nam θρᾶνον ligni genus eſt,in quo pelles extenduntur. Ariſtoph. Equitibus,ἡ βύρσα σοῦ θρανεύεται.

Θρανίδιον.τὸ.ſella,ſolium.

Θρανίον.ου.τὸ.ſcabellum,tranſtrum,ſubſellium.

Θρανίτης.ου.ὁ.remex,ſiſſor,qui in puppi triremis ſedet.

Θρᾶνος.εος.τὸ.ſedes.

Θράξαι.moleſtare.

Θραπίς.carduelis auis.

Θράττω.turbo.

Θρασέως.audacter.

Θρασκίας.ου.ὁ.Thraſcias uentus, cæcias.

Θράσος.εος.τὸ. temeritas,audacia,ferocitas.

Θράσσω.pungo.uide ταράττω.

Θρασυκάρδιος.ῦ.ὁ.duri cordis.

Θρασυμέμνων.ονος.ὁ. promptus,audax.

Θρασύνομαι.animo uel animor,audeo, rem aggredior,inſoleſco.

Θρασύς.έος.ὁ.temerarius, alacris,ſecurus.

Θρασυστομεῖν.audacter & libere loqui.

Θρασύστομος.ου.ὁ.liberæ & temerariæ linguæ.

Θρασύτης.ητος.ἡ.temeritas,rebellio,cum tumacia,audacia.

Θρασύχειρ.audax,manu promptus.

Θραττύνομαι,pro θρασύνομαι.

Θράττω.μ.άξω.π.αχα.turbo,θράττω. Accuſ.

Θραυλίζω.murmuro.

Θραυπίς.ίδος.ἡ.carduelis,θραπίς.

Θραῦσις.εος.ἡ.fractio,quaſſatio.

Θραῦσμα.τὸ.fragmentum,fruſtum.

Θραυστός.ῦ.fragilis.

Θραύω.μ.αύσω.π.αυκα.frango, quaſſo, uulnero.

Θρηκτός.aſper,acutus,curſus.

Θρέμμα.ατος.τὸ.pecus,nutrimentum, alumnus.

Θρέξασκον.currebant.

Θρεξίσκω.in circulo curro,tripudio. Item lac coagulo.

Θρεπτήριος.dicitur capillus in honorem deorum reſectus.Cæl.libro 4.capite 13.

Θρεπτικός.ῦ.ὁ,alendi uim habens.

Θρέπτρον, pro θρεπτήριον. ου. τό. *præmium datū nutrienti.*

Θρέπτειρα. ας. ἡ *nutrix.*

Θρεττανελό. *uox citharæ, indeclinabile.*

Θρέττε. *confidere,* θαῤῥεῖν. *Barbara dictio apud Ariſtophanem.*

Θρέψας. *coagulans.*

Θρέω. *lugeo.*

Θρήκη. ης. ἡ. *Thrace.*

Θρήκηθεν. *ex Thracia.*

Θρηνέω. μ. ήσω. π. ηκα. *lamentor, lugeo. Mat. 10.* ἐθρηνήσαμεν, *lugubria cecinimus.*

Θρῆνος. ου. ὁ. *lamentatio, fletus.*

Θρῆνυς. υος. ὁ. *tranſtrum, ſcabellum.*

Θρηνώδης. εος. ὁ, ἡ. *flebilis, lamentabilis.*

Θρηνῳδία. ας. ἡ. *cantus lugubris.*

Θρησκεία. ας. ἡ. *religio, ceremoniæ, obſeruantia, ueneratio, celebritas, funebre carmen.*

Θρησκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. *celebro, ſeruio Deo Accuſ.*

Θρῆσκος. ου. ὁ. *religioſus, generoſus.*

Θρίδανον, *currus cui onera imponuntur.*

Θρία. τά. *ficulna folia. Cæl. lib. 2. ca. 21. & libro 10. capite 9.*

Θριάζω. *folia fici arboris colligo, numine afflor.*

Θριαί. ῶν. *calculi quos ſortilegi in urnam mittunt diuinantes, unde*

Θριαμβευτής. οῦ. ὁ. *triumphator.*

Θριαμβεύομαι. *uulgo.*

Θριαμβεύω. π. εύσω. π. ευκα. *triumpho,* δημοσιεύω, θορυβῶ, βοάω. *Accuſ.*

Θριαμβικός. ῆ. ὁ. *inſignis triumpho.*

Θρίαμβος. ου. ὁ. *triumphus.*

Θριγγός. ου. ὁ. στεφάνη, περίφραγμα. *circuitus.*

Θριγγίον. *idem, & ædium faſtigium.*

Θριγκός. *ſepimentum, uallum, uertex, eminentia.*

Θρίγκωσις. ἡ. *loricatio.*

Θριδάκη. ης. ἡ. &

Θριδακίνη. ης. ἡ. *lactuca,* θρίδαξ.

Θριδακώδης. εος. ὁ, ἡ. *naturam lactucæ imitans.*

Θρινάκη ης. ἡ. &

Θρῖναξ. ακος. ὁ. *uentilabrum, tridens.*

Θριοβόλος. ου. ὁ. *qui thrias in urnam diuinam iacit, ſortilegus.*

Θρῖον. ου. τό. *folium ficus, & genus edulij apud Athenienſeis, ex lacte & adipe ſuillo & ſemidalide, quod in fici folijs coquebatur. Ariſtoph. Achar.* θρῖον ταρίχους οἷος προῦ δνῦρό μοι.

Θρίξ. τῆς τριχός, ταῖς θριξί. ἡ. *capillus, pilus, uillus.*

Θριπόδεστον. ου. τό. *corruptum, eroſum, exeſum propriè à teredinibus. Budæus Commentarijs.*

Θριπήδεστον. *idem, ut* θριπήδεστοι ῥίζαι, *Theophra. radices à uermibus exeſæ.*

Θριπόβρωτος. *idem.*

Θρίσσα. ης. ἡ. *aloſa piſcis, Theodoro interp.*

Θρισός. *fortis, audax.*

Θριχίασις. εως. *eruptio pilorum præter naturam in ordine palpebræ ex reumate procedens.*

Θρίψ. ιπός. ὁ. *uermiculus qui lignis innaſcitur, teredo.*

Θροέω. μ. ήσω. π. ηκα. *turbo, dico, accino, edo, ſono. Actiu. accuſ.*

Θροηθάς. ἐντος. ὁ. *externatus,* θορυβηθάς.

Θρομβοῦσθαι. *in grumos concreſcere.*

Θρόμβος. ου. ὁ. *gutta. Strab. libro 6.* καὶ θρόμβους ἔχον ὕδωρ ῥεῖν. *Item grumus. Hero. α.* ἅμα τῷ ὕδατι θρόμβους ἀσφάλτου ἀνάγει δοῖ πολλούς. *Item fragmentum. Quin et cōcreti ſanguinis partes* θρόμβοι *appellantur. Cælius libro 8. capite 12.*

Θρομβώδης. εος. ὁ, ἡ. *turbulentus.*

Θρόνον. ου. τό. *pigmentum, uenenum,* φάρμακον. *Theocr.* ἐσυλα ναῦ. λαβοῖσα τὸ τὰ θρόνα ταῦθ' ἐπάμαξον. *Item flos uel roſa, Ho.* παρὰ τὸ ἀναθεῖν ἐκ τῆς γῆς. *Cyprij uocāt* θρόνα *ueſtes floridas & uariegatas inſigniter. Theſſali animalia uarietate diſtincta maculoſaq́. Cæl. lib. 9. capite 9.*

Θρονοποίκιλα. τά. *pigmenta uaria.*

Θρόνος. ου. ὁ. *ſolium, ſedes, ſella.*

Θρόος. ου. ὁ. *rumor,* ἄσημος φωνή.

Θρυαλλίζω. *ſuſurro.*

Θρυαλλίς. ίδος. ἡ. *herba ex qua fiunt papyri lucernarum, uel funalium, uel ea ipſa*

papyrus,ellychnium,focus,radius,fauilla,lucerna.

Θρύϊνος.ῡ.ὁ.iunceus.

Θρυλλέω,& θρυλλῶ.μ.ήσω.π.ηκα.diuulgo,turbo,per rumorem iacto,opto. Actiu.accuſ.Bud.Com.

Θρυλίζω.tero,θρύπτω,σωτρίβω.

Θρύλλημα.rumor,murmur.

Θρυλλούμενον.τὸ.celebratum uulgoq́ iactatū

Θρύλος.ου.ὁ.θρύλλημα.

Θρύμμα.fruſtum.

Θρυμμνύεσθαι.ſuperbire.

Θρύον.ου.τὸ.iuncus,ulua,& urbs Elidis.

Θρύορος.ὁ.ueſicariæ herbæ ſpecies.

Θρυπτικός.ῦ.ὁ.delicatus.

Θρύπτομαι.μ.ύψομαι.π.υμμαι.καλλωπίζομαι,delicior,delicias facio,nugis ago. Conſtruitur interdum cum accuſatiuo mediante πρὸς,interdum cum datiuo.

Θρύπτω.μ.ύψω.π.υφα in minutas partes ſeco,frango,mollio,facio delicatum,illudo,ludo.Accuſ.

Θρύσκα.agreſtia olera.

Θρυσία.portæ quæ nunc δίπυλον nominantur,Plutarchus.in Pericle.

Θρυψικός.mollis,delicatus.

Θρύψις.ιος.ἡ.deliciæ.

Θρυψίχρως.mollis.

Θρώσκω.ſalio,curro,cado,facio ferre uterū.

Θρωσμός.ῦ.ὁ.locus eminens.

Θρώσσω.genero,timeo.

Θ Υ.

Θύα.arbor,alio nomine trozete uocata.Pli.lib.11.capite 16.

Θύαμα.thymiama,incenſum.

Θυάνας.ὁ.ſacrilegus.

Θυάς.άδος.ἡ.Thyas,ſacrificula Bacchi.Cælius lib.8.capite 49.

Θυάζω,conſecro,orgia celebro.

Θυγάτηρ.τρὸς.ἡ.filia. παρὰ τὸ θύειν,id eſt ὁρμᾶν κατὰ γαστρός.nam fœmellæ in utero celeriter mouentur. Refertur ad bruta quoq,Ariſtot. Hiſtor.animal.lib.6.

Θυγατριδῆ.ῆς.ἡ.neptis ex filia.

Θυγατριδοῦς.ῦ.ὁ.nepos ex filia.

Θυγάτριον.ου.τὸ.filiola.

Θυεία.ας.ἡ.mortarium.

Θυείδιον.ου.τὸ.mortariolum.

Θύελλα.ης.ἡ.turbo,procella. παρὰ τὸ θύω,τὸ ὁρμῶ.

Θύεσον.aromaticum.

Θυήεις.ήεντος.ὁ.ſacratus,εὐώδης.

Θυηκόος.ſacerdos.

Θυηλάζειν.ſacrificare.

Θυηλή.ῆς.ἡ.ſacrificium,primitia,arcula in qua odoramenta reconduntur.

Θυήματα.τὰ.ſarra ad ſacrificium pertinentia.

Θυηπολέω.μ.ήσω.π.ηκα.placo per ſacrificiū.

Θυηπολία.ας.ἡ.operatio in ſacris.

Θυηπόλιον.ου.τὸ.ſacrificium.

Θυηπόλος.ſacerdos qui circa ſacrificium uerſatur.

Θυιάδες,ſiue θυίαι à θυία ſunt dictæ,quæ prima Liberi patris innata ſit orgiis,authore Pauſ.Plutarchus in claris,θυιάδες αἱ ἀπὸ τὸν διόνυσον γυναῖκες.

Θυίδιον.θυείδιον.

Θυΐτης.ὁ.lapis.

Θυλάκιον,&

Θυλακίσκος.loculus.

Θυλακίτις.ἡ.montana nardus.

Θύλακος.ου.ὁ. uas ad panem ferendū culeus.

Θυλακοτρώξ.mus,aut locuſta.

Θυλακώδης.εος.ὁ.habens formam folliculi.

Θύλαξ.κος.ὁ.ſacculus,capſa,arca.

Θυλήματα.τὰ.farina uino & oleo mixta in ſacrificium.

Θῦμα.ατος.τὸ ſacrificium,uictima.

Θυμαίνω.μ.ανῶ.iraſcor.Neut.abſol.

Θυμάλη.ἡ.ara,& far quod ſupra immolatur

Θυμάλγια ἔπεα.uerba moleſta.

Θυμάλωψ.οπος.ὁ.ſcintilla,carbo,titio.

Θυμαρής.έος.ὁ,ἡ.placitus,gratus.

Θυμαρμόσιον.gratum.

Θύματα.τὰ.ludibria,ſacrificia.

Θυμάτιον.paruum & uile ſacrificium.

Θύμβρα.ας.ἡ.ſatureia.

Θυμβρεπίδειπνος.ου.ὁ,ἡ.frugalis,facilis in uictu,Ariſtoph.Nebul.

Θυμβροφάγος.ου.ὁ.idem,ut qui thymbra uiuitet,qui paruo contentus,lete & ſecu-

re ui-

re uitam agat.

Θυμέλαια.ας.ἡ.thymelæa frutex.

Θυμέλη.ης.ἡ.pulpitum,ſcena,ara.Cælius li bro 5.capite 8.

Θυμελικός.ῦ.ὁ.citharœdus, citharista, lyriſta,tibicen,thymelicus.Cæl.ibi.

Θυμένομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.iraſcor.Depon.

Θυμηγερέων.animo collecto.

Θυμηδία.ας.ἡ.animæ uoluptas,animi delectatio.

Θυμήρας.ὁ.iratus.

Θυμήρης.ους.ὁ,ἡ.placitus,gratus.

Θυμάτιον.τὸ.uile ſacrificium,parua uictima

Θυμίαμα.ατος.τὸ.uaporatio,incenſum,ſuffitus,ſuffimentum.

Θυμιατήριον.υ.τὸ.thuribulum,acerra.

Θυμιάω.μ.άσω.π.ακα.euaporo,adoleo, ſuffio.

Θυμικόν.ῦ.τὸ.animæ pars,id eſt animoſitas, ὀργίλον.

Θυμικός.ὁ.θυμοειδὴς,iracundus.Budæus Commentarijs.

Θυμίτης οἶνος.ex thymo uinum confectum.

Θυμοβόρος.υ.ὁ.animum uorans.

Θυμοβαρής.animum degrauans.

Θυμοδακής.moleſtus,mordax.

Θυμοειδὴς.έος.ὁ,ἡ.fortis,animoſus,Plato de Rep.3. Item iracundus, acri iracundia præditus,turbidus.Bud. Commentarijs.

Θυμολέων.οντος.ὁ.animum leonis habens, uirilis.

Θυμόμαντις.uates,futura proſpiciens.

Θυμομαχέω.animoſe & ad internecionem uſque dimico.Item animo bellum agito. Bud.Commentarijs.

Θύμον.ȣ.τὸ.cunila.

Θυμόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.iraſcor. Depo.

Θυμοραιστής.ῦ.ὁ.animum deſtruēs.ἀπὸ τῦ ῥαῖσαι,τῦ φθεῖραι,ἢ ῥῆξαι.

Θόμος.ȣ.ὁ.cepa agreſtis,porrum.

Θυμός.ῦ.ὁ.animi præſidentia confidentiaque, animus uehemens, quos animos Latini uocant.Porrò non ſignificat abſolutè irā, ſed perturbationem illam, quando ſanguis circa cor incipit ebullire.κότος uerò eſt magis iam adulta,ὀργὴ quæ iam cupit erū-

pere in uindictam. Dicitur autem à θύω. Apud medicos nomen hulceris ſiue uerrucæ, Aegyptiæ fabæ magnitudine,accedens ad colorem thymi.

Θυμόσοφος.ſapiens,ἀφ᾽ ἑαυτῦ.εὔφρων.

Θυμόσοφον θήριον.humanæ intelligētiæ partem habens.

Θυμοφθόρος.ȣ.ὁ.pernicioſus.

Θυμώδης.εος.ὁ.animoſus.

Θύμωσις.εως.ὁ.excandeſcentia.

Θυνάδες.ſalſamenta muriæ.

Θυνάσαι.diſſecare,large frui,furere.

Θυνάζειν,&

Θυνίζειν.pungere,imponere,lancinare, configere.

Θυνναῖον.ου.τὸ.ſacrum quo piſcatores Neptuno thynnum immolabant,in ſpem fœlicioris capturæ.Cæl.lib.li.15.capite 7.

Θύννος.ȣ.ὁ thynnus,nomen piſcis prægrandis.ἀπὸ τῦ θύειν καὶ ὁρμᾶν, Athenæus lib, ſeptimo.

Θυννοσκοπία.accipitur pro accurata & inconniuenti obſeruatione.

Θυννοσκοπῶ.thynnos capto,obſeruo. Ariſtophan.ἱππεῦσι,κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τὸς φόρους θυννοσκοπῶν, Peruigili ſpeculatione obſeruans.

Θυνός.bellum,impetus,curſus.

Θυοδόκον.τὸ.uas ad recondendum odoramenta.

Θυνῶ.μ.υνῶ.ὁρμάω,propero,curro,propello Neutr.abſol.

Θυώδης.έντος.ὁ.odorifer.

Θύομαι.λύθω,εὐφραίνομαι.Item ἱεροσκοποῦμαι.de ſacrificantibus ſcilicet ut aruſpices conſulant.Bud Com.

Θύον.ȣ.τὸ.herba odorifera,ſacrificium.

Θύος.εος.τὸ.ſacrificium,incantatio.

Θυοσκόπος.ȣ.ὁ.aruſpex uates,qui futura prædicit ex in ſpectione extorum, aut ex ſacris accenſis.

Θυόω.μ.ώσω.π.ωκα.facio odorem.

Θύρα.ας.ἡ.ianua.

Θυράγματα.excrementa.

Θύραζε.foras.

Θύραθεν.è foris.

Θυραῖα.ας.ἡ.externa, & ianua inter duas ædes.

Θυραῖος.ου.ὁ.rxternus,rxtraneus,abſens.

Θυράζω.foris agere.

Θυραυλεῖν.domum cuſtodirr,oſtiatim canta re,in caſtris & ſtatiuis permanere,urbem non ingredi,nec ſub tecto eſſe. Licet autẽ αὐλίζεσθαι uoce paſſiua dicatur, tamen θυραυλεῖν actiua uoce effertur. Budæus Commentarijs.

Θυραυλία.ας.ἡ.uita agreſtis.

Θυραυλικός.ὁ.ὑπαίθριος, ut θυραυλικὸν ἔργον dicitur,quod ſub dio fit.

Θύραυλοι.τῶν ποιμένων οἱ ἀπόκοιτοι,qui foris aut ſub dio manent.

Θυραυλεῖν.excubare.

Θυραυλῶ.iudico.

Θύρετρον.oſtium.

Θυρεός.οῦ.ὁ.ſcutum,à ianuæ ſimilitudinr.

Θυρεοφόρος.ου.ὁ.ſcutifrr.

Θυρεπανοίκτης.ου.ὁ.qui in quaſuis ædes impu ne ingreditur,quo nomine uocabatur cra tes Thebanus, διὰ τὸ εἰσιέναι εἰς πάντα οἶκον,ut ſcribit Laërtius.

Θύρετρον.ου.τὸ.porta,ueſtibulum.

Θυρηβόλιον.ſtabulum.

Θύρηφι.foris,foras.

Θυρίον.ου.τὸ.portula,parua ianua.

Θυρίς.ίδος.ἡ feneſtram ſignificat,& cauum illud hians,θυρίδες uero ipſas fores. Pol.

Θυροκοπίτης,&

Θυροκόπος.ου.ὁ.qui ianuam pulſat, ὁ τὴν θύραν κόπτων.

Θυροπηγία.ας.ἡ.ianuarum fabrica.

Θυρσομανεῖς.inſani in Bacchi orgijs.

Θύρσος.ου.ὁ.haſta frondibus ueſtita,quo ute bantur in ſacris Bacchi.θυρσὸς uero coro na.Cæl.lib.15.capite 24.

Θυρώματα.τὰ.fores.

Θυρών.ῶνος.ὁ.ueſtibulum.

Θυρωρεῖον.ου.locus inter duas.

Θυρωρός.οῦ.ὁ.ἡ.ianitor.

Θυρώσας.qui fabricauit portas.

Θυσανόεις.όεντος.ὁ.fimbriatus.

Θύσανον.ου.τὸ. uel θύσανος.ὁ.fimbria,ala. Cæl.libro 9.cap.11.

Θυσανωτός.οῦ.ὁ.fimbriatus.

Θύσθλα.τὰ.alij ramos,alij thyrſos uocant,id eſt,ſacra Bacchica,alij omnia quæ ad ini tiationem faciunt. Cælius libro decimo quinto cap.24.

Θυσία.ας.ἡ.ſacrificium,hoſtia,uictima.Cæ. lib.7.cap.1.

Θυσιάς.Baccha,& uox bacchantium.

Θυσιαστήριον.ου.τὸ.altare.

Θύσιμος.ου.ὁ.ſacrificabilis.

Θύσκη.ſcapha.

Θυσκόος.ου.ὁ.ſacerdos,uatrs.

Θύτω.extendo.

Θύτης.ου.ὁ.ſacerdos,uates,ſacrificus. Vnde & ſues dicti ſunt θύται,à ſacrifico uſu.

Θυτική.ῆς.ἡ.aruſpicina.

Θύψαι.ſuccendiſſe,inflaſſr.

Θύω.μ.θύσω.π.τυκα.ſacrifico,macto, immolo, occido. Conſtruitur autem cum accuſatiuo cauſam ſacrificij ſignificante, ut θύειν γάμον,id eſt διὰ τὸν γάμον,propter nup tias ſacrificare. Sic Plutarch.ὁ δὲ στεφανοῦται καὶ θύει γάμους,nuptias feſtalibus ſacrifi cijs agit. Ponitur & pro feſtinare,excitare,impetum facere,ὁρμᾶν. Iliad. α. ἦ γὰρ ὅγ' ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει.Vnde θυμὸς. Budæus Commentarijs.

Θυώδης.εος.ὁ,ἡ.&

Θυώεις.εντος.ὁ. odoratus, bene olens,ἀπὸ τοῦ θύω τὸ θυμιῶ.

Θύωμα.ατος.τὸ.odoramrntum.

Θυώνη.ἡ.Semele.

Θυωρεῖσθαι.commeſſari.

Θυωρίτης.ου.ὁ.menſarius,argentarius.

Θυωρός.οῦ.ὁ.menſa,proprie ſacris uſibus dedicata.ab ὁρᾶν τὰ θύη τῶν θεῶν.

Θοῦτα.ἡ.præ libidinr geſtiens.

ΘΩ.

Θῶ,à θέω.paro,facio,nutrio,lacto,ſedeo,pono,fruor,deijcio,mulco,curro,uideo, conuiuor.

Θωή.ῆς.ἡ.ζημία,iactura,damnum,multa,ſupplicium,pœna inobedientiæ,inde ἀθῷος.

Θὼθ.ſeptember apud Aegyptios.

Θωίσσω.μ.ίξω.π.ιχα. lacero, impetum facio.

Θωκέω.ſedeo,conurrſor.

Θῶκος.ὁ.locus ſedes,concio.
Θώμιγξ.γγος.ὁ.funiculus.
Θωμίζω,uel θωμίσσω.uincio funiculis,uincu‐lis coërceo.
Θωμός.ῦ.ὁ.cumulus ariſtarum.
Θώμισυ, Atticè,pro τὸ ἥμισυ.dimidium.
Θώνη.κς.ὁ.ῥῖκος,cingulum.
Θῶος.ῦ.ὁ fons.
Θωπεία.ας.ἡ.adulatio,blanditia.
Θώπευμα.ατος.τὸ.idem.
Θωπευμάτιον.ῦ.τὸ.aſſentatiuncula.
Θωπεύω.μ.εύσω.π.ευκα. colo,adulor, aſſen‐tior,morem gero. Accuſ.
Θωπικός.ῦ.ὁ.aſſentatorius.
Θώπτω.cauillor,adulor,inſeruio.
Θωράκια.τά.propugnacula.
Θωρακίζω.armo,thoracem induo.
Θωρακοποιός.ῦ.armorum faber.
Θωρακοφόρος.ῦ.ὁ.thorace armatus.
Θώραξ.ακος.ὁ.pectus, thorax. Eſt autem ea pars corporis quæ complectitur hume‐ros , pectus , & ſcapulas uſque ad præ‐cordia. ἀπὸ τοῦ θορῶ,hoc eſt ſalio, ob cordis motũ,uel παρὰ τὸ θεῖον ὁρᾶν,ſcilicet quod mentem diuinam noſtri partem contine‐at,& ſeruet.Capitur autem pro ueſte quæ illas parteis tegit & munit. Eſt etiam mons prope Atheneum urbem uicinam Libybus,Heſperys, in planicie ſitam, in quo fama eſt,Daphiton grammaticũ, cru‐ci aff:xum,quòd maledico carmine reges inceſſiuiſſet:unde illud apud Græcos no‐tum,φύλαξαι τὸν θώρακα , Caue thoracẽ. Strabo lib.14 ,Cic.de Fato,Val.Max.& Eraſ.Chil.
Θωρηκτής.ῦ.ὁ.armatus.
Θώρηξις.ιος.ἡ.uini potio,quòd pectus arma‐re uideatur , & calefacere , ἀκρατοποσία, διὰ τὸ μάχιμον τῶν μεθυόντων.
Θωρήσσεσθαι.ebrium fieri,Nicand.
Θωρήσσω.μ.ήξω.π.ηχα.armo.Actiuum ac‐cuſatiuo.
Θῶς.θωός.λυκοπάνθηρος, genus lupi, animal mordax,Theodorus uertit lupum ceruа‐rium.Plin.lib.8.cap.34.Cæl.libro 12.ca‐pite 59.

Θῶσθαι,Dorice.conuiuari.
Θωτάζω,pro τωθάζω.
Θωϋκτήρ.ῆρος.ὁ.latrator,canis.
Θωΰσσω.latro,uociferor,& ad canes per‐tinet.
Θώψ.ωπός.ὁ.adulator,aſſentator.
Θῶον.θῶς.

I A.

Ἴα.ας.ἡ.uox, cla‐mor,flores,una.
Ἰαύω.dormio.
Ἰαυθμός.ῦ.ὁ. cubile, ſtabulũ, ſomnus.
Ἰαίνω.μ.ανῶ.Lætifi‐co,floreo.
Ἰαφονος.homicida.
Ἰακχαγωγός.ῦ.ὁ.Bacchi myſterÿs initiatus.
Ἰαχέω.μ.ήσω.π.ηκα.clamo.Neutrum abſo‐lutum.
Ἴακχος.ῦ.ὁ.Iacchus,Bacchus,& hymnus in eundem.
Ἰασκολῖνος.Iſquilinus mons.
Ἰαλεμίζειν,&
Ἰαλεμίζειν.complorare,lamentari , lugere, Ialemum canere, hoc eſt cantionem fri‐gidiſsimam.
Ἰάλεμος,denſo ſpiritu , carmen eſt Apollini cani ſolitum,tenui uero ſpiritu ,genus la‐mentabilis cantionis. Scribunt quoq; ἰάλε‐μον Calliopes fuiſſe filium ,in carmine in eptiſſimum,& frigidum,de quo Eraſ.pro uerbium. Ialemo frigidior.& Cælius lib. 3.cap.11.
Ἰαλεμώδη.τὰ.frigida, & nullius momenti.
Ἴαλλος.ῦ.ὁ.dicterium,ſcomma.
Ἰάλλω.mitto,extendo.
Ἰάλυσος.ου.Rhodi uicus fuit, quem Deme‐trius rex incẽdere uoluit,quòd in eo tabu‐las Protogenis haberi nouerat. Hermo. in Plinio.
Ἴαμα.τὸ.medicamentum.
Ἰαμβωλεῖν.iambis canere.
Ἰαμβίζω.ὑβρίζω,p oſcindo,conuiciari,male‐dicere. Eraſ.Chil.Vnde.
Ἴαμβος.ῦ.ὁ.iambus,& urbis nomen iuxta Troiam.

ἰαμβύκαι. organa ſunt muſica triangula quibus iambica canebant, alij σαμβύκας uocant.

ἰαμενή. locus humidus, fruticoſus, & gramineus. ἀπὸ τοῦ ἀνιέναι τὴν ὕλην.

ἴαμνος. ου. ὁ. locus denſus fruticibus.

ἰάν. indignantis aduerbium.

ἰάνθη. floruit, lætatus eſt.

ἰάνθινος. ου. ὁ. uiolaceus. unde Violantillam ſuam Papinius uocat Ἰανθίδα.

ἴανθος. flos.

ἰάνικλον. ου. τὸ. Ianiculum.

ἰανκρήδεμνος. ὁ. ſertum uiolaceum, ſiue ex floribus quibuſcunq;.

ἰαολκός. οῦ. ἡ. Iaolcus urbs Theſſaliæ.

ἰάομαι. μ. ἰάσομαι. π. ἴαμαι. medeor, ſano, morbum profligo. Depon. accuſ.

ἰάονες. Græci.

ἰαπετός. οῦ. ὁ. Iapetus.

ἰάπτω. μ. ἰάψω. π. ἴαφα. maledico, inceſſo, conuicior, mitto cum detrimento, lædo. Accuſatiuo.

ἰαπυγία. ας. ἡ. Apulia.

ἰάπυξ. υγος. ὁ. Iapyx uentus.

ἰαροπότης. ου. ὁ. homicida.

ἰαρόχους. purificatus.

ἰάς. άδος. ἡ. lingua Ionica.

ἴασι, καὶ μετίασι, ab εἶμι καὶ μέτειμι. eunt.

ἰᾶσι, Ionice pro ἱᾶσιν, ab ἵημι. mittunt.

ἰάσιμος. ου. ὁ, ἡ. ſanabilis, medicabilis.

ἴασις. ιος. ἡ. ſanitas, medela, θεραπεία.

ἴασος. Argos, ſiue Peloponeſus, ſic dicta ab Iaſo.

ἰαπᾶν. iraſci, mordere.

ἰκεί. Ionicè.

ἰατταταί. heu, exclamatio apud Ariſtopha. cuiuſdam, qui à ciuibus exagitabatur.

ἰατός. οῦ. ὁ. curabilis.

ἰατρεία. ας. ἡ, medicatio, præmia quæ dãtur medico.

ἰατρεῖον. ου. τὸ. officina medicorum, & præmium quod datur medico.

ἰατρεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. medicus ſum Depon.

ἰατρεύω. medeor.

ἰατρία. ας. ἡ. medicina.

ἰατρική. ῆς. ἡ. ars medendi.

ἰατρικὸς. οῦ. ὁ. medicinalis.

ἰατρικώτατος. excellentiſſimus in medicina.

ἰατραλεῖπται. reunctores medicorum.

ἴατρον. ου. τὸ. ἰατρεῖον.

ἰατρὸς. οῦ. ὁ. medicus. Ponitur & pro digito medio, quem medicum quoq; uocant.

ἰατροτέχνης. medicus.

ἰαῦ. uox eſt lugubris.

ἰαύσκω. quieſco.

ἰαυθμός. οῦ. ὁ. quietis locus, ſomnus, ſtabulum

ἴαυος. ου. ὁ. cubile.

ἰαύω. μ. ἰαύσω. π. ἴαυκα. uigilo, pernocto, dormio, quieſco, fruor quiete, percipio, διάγω, id eſt tranſigo.

ἰαρίτης. ου. correptor.

ἴαχε. reſonabat, ſtrepebat, clamabat.

ἰαχή. ῆς. ἡ. clamor.

ἰάχημα. τὸ. uociferatio Dionyſiacorum.

ἰάχω. reſono. Neutrum abſol.

ΙΒ.

ἰβάνη. cadus, urna.

ἴβηρ. ηρος. Iberus fluui. Hiſpanus.

ἰβηρία. ας. ἡ. Iberia, Hiſpania.

ἰβηρίς. naſturtium.

ἶβις. ιδος. ἡ. ibis, auis quæ ſerpentibus ueſcitur.

ἴβυκος. ου. ὁ. Ibycus, unus ex nouẽ Lyricis.

ἰβύχα. ης. ἡ. grauitas, ſeueritas morum.

ἰβύω. uerbero, clamo.

ΙΓ.

ἴγρος. cerebrum.

ἴγδη. ης. ἡ. ὅλμος, id eſt pila.

ἴγδιον. ου. τὸ. θυάδιον.

ἰγμάλεος. humidus.

ἰγμένος. qui uenit, ὁ ἐλθών.

ἰγνύα. ας. ἡ. &

ἰγνύς. ύος. ἡ. poples.

ΙΔ.

ἰδυαγής. ὁ. uates.

ἴδαι. ῶν. loca denſa arboribus.

ἰδαῖος. ου. ὁ. frigidus. Et Iupiter Ιδαῖος, ἀπὸ ἴδης τοῦ ὄρους Φοινίκης.

ἰδάλιμος. ου. ὁ. humidus, & auis ſpecies.
ἰδάλλεται. apparet, uidetur.
ἰδανός. pulcher, iucundus, decorus.
ἰδέ. &, ut.
ἴδε. uide, uidit.
ἰδέα. ας. ἡ. idea, id eſt originalis rerum ſpecies, figura, forma, aſpectus. ἐν παντοίαις ἰδέαις πολέμων, In uario genere bellorũ.
ἰδίειν. laborare, ſudare.
ἴδεν. uidit.
ἰδέσκω. aſpicio.
ἰδηχθὴς, uel ἀιδηχθής. deformis, imbecillis.
ἴδη. ης. ἡ. Ida mons.
ἴδηθεν. ab Ida.
ἴδημα. uiſio.
ἰδήμων. peritus.
ἰδήρατος. pulcher.
ἰδίᾳ, priuatim, ſecretò, diuiſim, ſeparatim, clàm, ſingulatim, ſine, ἄνευ. Genitiuo.
ἰδιάζοντα. τὰ. peculiaria.
ἰδιάζω. ſeparor, cum aliquo ſolo conuerſor.
ἰδιαίτερον. ſecretius.
ἰδιαστής. οῦ. ὁ. qui agit uitam priuatam.
ἰδίζω. μ. ίσω. π. ικα. exudo. Ariſtot. ἴδισαν ἱδρῶτα αἱματώδη, Exudarunt ſudore cruento.
ἰδικῶς. ſeorſim.
ἰδιοβουλέω. innitor meo conſilio.
ἰδιογνώμων. idem ferè quod αὐτογνώμων. Bud. Com.
ἰδιοξενία. ας. ἡ. priuatum hoſpitium.
ἰδιόξενος. ου. ὁ. peculiaris hoſpes amici peregrini.
ἰδιοποιούμενος. ſibi uendicans, ſibi faciens.
ἰδιοπραγεῖν. res ſuas agere, quieſcere non niſi ſuam rem familiarem conſtituendam curare.
ἴδιος. ου. ὁ. proprius, priuatus.
ἰδιόστολος. ου. ὁ. habens propriam claſſem. Budæus Com.
ἰδιόστος. ου. priuata claſsis.
ἰδιοσυγκρισίαι propria temperamenta.
ἰδιοϋπόστατος. ου. ὁ. propriã qui habet hypoſtaſin, Cyrillo.
ἰδιωτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ago uitam priuatam. Neutr. abſol.

ἰδιοτεῖδον. ruſticus, paganus.
ἰδιότης. ητος. ἡ. proprietas, homo priuatus, imperitus.
ἰδιοφάγα. quæ cibis ſui generis utuntur.
ἰδιόω. μ. ώσω. π. ωκα. approprio.
ἰδίω. ſudo, laboro.
ἰδίωμα. ατος. τὸ. idioma, proprietas.
ἰδίως. ſolitariè, ſeorſim, priuatim.
ἰδιώτης. ου. priuatus, inſcius, plebeius, rudis, gregarius, qui non fungitur aliquo officio publico.
ἰδιωτικός. οῦ. ὁ. priuatus, uulgaris. ἰδιωτικαὶ δίκαι, cauſæ in quibus de pecunia tantum actio, & mulcta fit.
ἰδιῶτις. ιδος. ἡ. priuata.
ἴδμω. ſcio, noui.
ἴδμεν, ab εἴδω, pro ἴδαμεν. ſcimus.
ἴδμεναι. ſcire.
ἰδμοσύνη. ης. ἡ. ſcientia.
ἴδμων. prudens, peritus.
ἰδνόω. μ. ώσω. π. ωκα. reuoluo, torqueo, flecto. Actiu. accuſ.
ἶδος. æſtas, ſudor.
ἰδού. ecce. Et ἰδοῦ, uide, θέασαι.
ἰδυλοί. οἱ. genus tibiæ.
ἰδρεία. ας. ἡ. peritia.
ἴδρις. ιος. ὁ. ſciens. Genit. Sophoc.
ἱδρίω, &
ἱδρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſudo. Neutr. abſol.
ἵδρυμα. ατος. τὸ. ſtatua.
ἵδρυμαι, uel
ἵδρυμι, &
ἱδρύνω, uel
ἱδρύομαι, &
ἱδρύω. ſto, maneo, ſedeo, in ſeriem recipior, quieſco. Item caſtrametor, ad manendum hortor, ut ἄλλοι ἵδρυνται λαοὶ, Iliad. β. Itẽ ſtatuo, firmo, impono, colloco, quodcunq; ſacrum ædifico. Herodian. ἐλευθερίας εἰκόνα ἱδρύσατο, Libertatis imaginem collocauit.
ἵδρυσις. ιος. ἡ. conſtitutio ſtatuæ, dedicatio.
ἱδρῶα. τὰ. morbus ex ſudore.
ἱδρώς. ῶτος. ὁ. ſudor. Vnde ἱδρῶ, pro ἱδρῶτα. Homerus ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, Sudorem abſtergebant. Interdum & pro ἱδρῶτι.

ἱ δῶς, pro ἀΐδας.
ἵ δμαι. teſtes, & qui cauſas capitales iudicant.

I E.

ἴ ι. uade.
ἵ ει. mittebat.
ἵ ιζε. ſedebat.
ἵ εμαι. cupio, uolo, cõtendo, gliſco, geſtio, & feſtino, ferorq́. Tradunt grammatici, cũ πορεύομαι ſignificet, ψιλοῦσθαι ἤν, aliâs δα συνεῖσθαι. Legitur etiam uoce actiua pro ἕημι. Bud. Com.
ἱ έμενοι. cupientes.
ἱ έναι. ire.
ἱ όομαι. rubigine inficior.
ἱ ερά. τὰ. exta. Bud. Com.
ἱ ερά. ᾶς. ἡ. epilepſia, lepra, maior anchora tutiorq́, extremum nauis ſubſidiũ, ſacer ſerpens. ἱερὰ ὁδὸς, uia ſacra, quæ Eleuſina ducebat.
ἱ εράγγελοι. qui deorum panegyres nunciant.
ἱ εραξίσκος. ὁ. ὁ paruus accipiter.
ἱ εράμειβοι. uates deorum.
ἱ έραξ. ακος. ὁ. accipiter, miluus, ἀπὸ τοῦ ἵεσθαι ἔδος.
ἱ εραρχέομαι. ſacro imperio, magiſtratu' que regor.
ἱ εραρχέω. ſacro imperio fungor, ſacroq́ magiſtratu & præfectura. Genitiuo Budæus Commentarijs.
ἱ ερᾶσθαι. ſacra facere.
ἱ ερατεία. ας. ἡ. &
ἱ εράτευμα. τό. &
ἱ εράτευμα. ατος. τό. ſacerdotiũ, ἡ περὶ τοὺς θεοὺς ἐπιμέλεια. authore Ariſtotele.
ἱ ερατεύομαι, &
ἱ ερατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fungor ſacerdotio Neutr. datiuo. Bud. Com.
ἱ ερατικός. ἡ. ὁ. ſacratus.
ἱ έρεια. ας. ἡ. ſacerdos.
ἱ ερεῖον. ου. τό. uictima, hoſtia, auis.
ἱ ερεύς. ὁ. ſacerdos.
ἱ ερεύς. εως. ὁ. ſacerdos, augur uertitur à Plutarcho.
ἱ ερεύω. ſacrifico, ſacris operam do, ſacris operor, macto, Homerus. Item conſecro, dico, Pauſan. Bud. Com.
ἱ ερήιον, pro ἱερεῖον. τό. uictima.
ἵ ερις. ίδος. cognomen Iridis apud ueteres Græcos. unde et Romani conſecratricem uocauerunt.
ἱ εροβοτάνη. uerbenaca herba.
ἱ ερογλυφικά. ſacra quædam monumenta apud Aegyptios, non literis uocabula, ſed ſculptis rerum animaliumq́ figuris ſignificantia. Bud. de Aſſe.
ἱ εροδιδάσκαλος. ου. ὁ. qui ſacra profitetur.
ἱ ερόδουλος. ου. ὁ. æditue.
ἱ εροκῆρυξ. ſacer præco, qui fauere linguis iubet, dum ſacra peraguntur, aut qui aliud quippiam inter rem ſacram edicit. Bud. Commentarijs.
ἱ ερονόμος. æditiuus, qui ſacrorum curam gerit.
ἱ ερολογέω. ſacra uerba pronuncio, de rebus ſacris loquor. Bud. Com.
ἱ ερολογία. ea quæ in eccleſia recitantur, quæ ſi ſacri ſermones, ὅθεν λειτουργία, ἡ ψαλμῳδία
ἱ ερομηνία. ας. ἡ. Calendæ, ſacra primæ diei menſis ſiue nouiluniĳ. Theodorus de Menſibus.
ἱ ερομνήμων. ονος. ὁ. ſacrator, ſacrificulus, ſacrorum præſul. Item ἱερομνήμονες, & πυλαγόραι dicebantur, qui ex urbibus Græciæ ad commune concilium Amphitrionicum mittebantur augures.
ἱ ερονόμος. qui ſacros ritus inducit, ſacrorũ præfectus.
ἱ ερονῖκαι. ſacrorum certaminum uictores.
ἱ ερόνομοι. ſacræ diſciplinæ & inſtitutionis magiſtri, & exactores. Bud. de Aſſe.
ἱ εροποιέω. conſecro, dico. Bud. Com.
ἱ εροποιός. magiſtratus Athenis, qui ſacra faciebãt Eumenidibus præſidibus Areopagi. Bud. ibidem.
ἱ εροπρεπής. έος. ὁ. ſacer, diuinus.
ἱ ερόν. ου. τό. ſacrificium, ſacellum, templum.
ἱ ερός. ἡ. ὁ. ſacer, magnus, diuinus. Apuleius morbum comitialem ait à Græcis ἱερὸν uocari, quòd in eo pars rationalis animæ tentatur, ac de ſtatu perturbatur.
ἱ εροσαλπιγκτής, uel diuiſim ἱερὸς σαλπιγκτὴς

tibicen in ſacris.

Ἱεροσκόπος ου. ὁ. aruſpex. Et ἱεροσκοπεῖν, ἱεροφαντεῖν.

Ἱερόζωοι, ſunt, qui ſacram diuinorum rationem ab omni expurgatam ſuperſtitione ac nimia uacantiaq; ſedulitate in anima geſtāt, perinde ac in capſula quadam.

Ἱεροσυλέω. ſacrilegio ſpolio.

Ἱεροσυλία. ας. ἡ. ſacrilegium, peculatus.

Ἱερόσυλος. ου. ὁ. ſacrilegus.

Ἱερωσύνη. ης. ἡ. ſacerdotium, ſacrificium.

Ἱεροτελεστής. ὁ. ἱεροφάντης, ὁ τελετάρχης, quibus nominibus Dionyſius ſeruatorem noſtrum nuncupat. Bud. Com.

Ἱερουργέω. ῶ. ήσω. ῶ. κα. ſacra celebro, adminiſtro, ſacris operam do, ſacrifico, ſacris operor, & fungor adminiſtratione ſacrorum. Herodian. τὰ ἱερουργηθέντα, uictimas cæſas uocat. Item ſacro, dico, ſicut ἱερόω. Neut. abſol. Bud. Com.

Ἱερουργία. ας. ἡ. ſacrificium.

Ἱεροφάντης. ου. ὁ. æditúus, rerum ſacrarum cuſtodiæ præfectus. Inde dictus, quòd ſacra oſtenderet, uel quòd ipſe ſacris ueſceretur cibis. Accipitur tamen pro ſacrifico.

Ἱεροφαντία. ſacrorum ceremoniæ.

Ἱεροφαντικός. ſacerdotalis.

Ἱεροφαντικῶς. more ſacerdotum.

Ἱεροφαντῶ. ſacra doceo, myſteria perago, ſacrifici munus obeo.

Ἱερόφωνος. magnam & claram uocem habens. Præconis epitheton.

Ἱεροφυλάκιον. ου. τὸ. ſacrarium.

Ἱεροφύλαξ ακος. ὁ. ſacrarum rerum cuſtos.

Ἱερῶ ſacro, dico, καθιερόω, ἀνατίθημι, ἱερατεύω. Herodianus, τῷ θεῷ ἱερώμενον pro ſacerdote dixit, & pro eo quod Deo ſacrū eſt. Bud. Com.

Ἱέρωμα. diuinum ſacrificium.

Ἱερῶμαι ſacerdos fio, ſacerdotio fungor. Genitiuo.

Ἱερῶν καὶ ὁσίων μετέχειν. omnia iura ciuitatis habere. Bud. Com.

Ἱερῶς. μεγάλως.

Ἱεράτευμα. excellentia aliqua, quæ ſacerdoti-bus dabantur.

IΣ.

Ἰσάνη. ης. ἡ. ueſtis ex caprarum pellibus, qua utebantur Satyrici actores.

Ἰσάνω. ſedeo, aſsideo, adſum, ſido, peſſum eo, ſubſido. Bud. Com.

Ἵζομαι. idem. Vnde ἵζεο, ſedebas, ſede.

Ἵζω. μ. σω. π. κα. uel ἰζῶ. μ. ἰζήσω. facio ſedere, cōſtituo, ἰζάνω. Accuſ. Bud. Com.

IH.

Ἰή. io, uox modò lætitiam, modò dolorem ſignificans, aut contemptum.

Ἰή. una, ſola.

Ἴη Ionice pro ἴθι, uel ἴσθι.

Ἰηλάν. ἡ. lætitia, uoluptas, deſyderium.

Ἰηπαιῶν, uel ἴη παιάν. acclamatio eſt prouerbialis, qua conſueuimus uti, regnauiter et fœliciter geſta. Eraſmo. prouerbium. Iò Pæan.

Ἰήθεος. ephœbus, innuptus.

Ἰήιος. ου. ὁ. medicabilis. Apollinis epitheton.

Ἰήλω. ἐπιβάλλω. immitto.

Ἰήλυσος. ου. ὁ. urbs Rhodi.

Ἵημα. iaculum.

Ἵημι, denſo ſpiritu. μ. ἥσω. π. ἧκα. mitto, iaculor, cupio, ſedeo, induo. Sed ἵημι tenui ſpiritu, uado.

Ἰήιος. ου. ὁ. lamentabilis. unde apud Sophoclē, οὐδ' ἰηίων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες. Nā ſic apellant uoces quas præ dolore parturientes emittunt.

ἸΗΣΟΥΣ. ου. ὁ. Ieſus, quaſi ſeruator. αὐτὸς γὰρ (inquit Matth.) σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

Ἰητήρ. ῆρος. ὁ. medicus, ἰατρός.

Ἰητρεία. medicina.

Ἰητης, &

Ἰήτωρ. ορος. ὁ. iaculator.

IΘ.

Ἰθαγενής. έος. ὁ, ἡ. natiuus, ingenuus, legitimè natus.

Ἰθαίνειν. beneuolum eſſe, calefacere.

Ἰθάκη ης. Ithaca inſula, & urbs Syriæ.

Ἰθακήσιος. ου. ὁ. Ithacenſis.

Ἰθαρός. celer, hilaris, pulcher, purus, albus, leuis.

Ι Θ.

ἰθεῖα.recta,mirabilis ἐπ' ἰθείας. Vnde ἐκ τ' ἰθείας,ingenue,ex profeſſo,aperte.

ἰθέως.rectè.

ἴθι.ἐλθὲ, uade.Item age aduerb.

ἴθμα.τὸ.motus,greſſus,paſſus.

ἰθμαίνω.anhelo.

ἴθορος.uox adhortantis clamore,& incitantis. Ex ἴθι & ὀρεῖν,id eſt incitare. Eraſ. Chiliadibus.

ἴθεις.eunuchus.

ἰθύ.obuiam,ſtatim,rectè,rectà.

ἰθύβολος.ου.ὁ.directus.

ἰθυθέειον. ου.τὸ.hederam uocant.

ἰθυντίων. rectè,uel obuiam iens.

ἰθυμαχία.ας.ἡ.legitima pugna.

ἴθυμβοι.οἱ.genus carminis & ſaltationis ridiculæ in honorem Liberi patris.

ἰθυντατος.ου.ὁ.rectiſſimus.

ἰθύντειρα.ας.ἡ.rectrix.

ἰθυντήρ.ηρος.ὁ.rector.

ἰθύνω.μ.υνῶ.π.υνκα.guberno,regno. Accuſ.

ἰθυπτίων.ωνος.ὁ.rectè uolans.

ἰθύς.ύος.ἡ.impetus,rectitudo.

ἰθύς.ὑος.ὁ.rectus,aduerſus.

ἰθύς,& ἰθύ. aduerbial. rectà in,ſiue rectà ad.

ἴθυσεν.perrexit.

ἰθυντής.ῦ.ὁ.rectificator.

ἰθύφαλλοι.οἱ.qui in ſacris Bacchi Phallum ſequebãtur induti muliebri ueſte,ac Phallicum ſeu Ithyphallicum carmen cum tripudijs canebant.Cæl.lib.4.capite 16.

ἰθύω.ἰθυνω.Interdum rectà aggredior,ἐπιβάλλομαι.

ἰθώρ.ciuitas Theſſaliæ.Item inteſtinum,nates,podex.

Ι Κ.

ἱκανοδοσία.ας.ἡ.ſatisdatio.

ἱκανός.ῦ.ὁ.multus,ſufficiens,ſatis idoneus, appoſitus, accommodus. ἐξ ἱκανοῦ,multo iam tempore.

ἱκανότης.ητος.ἡ.ſufficientia.

ἱκανόω.μ.ώσω.π.ωκα.idoneum facio. Paul. Col.τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα.

ἱκάνω.peruenio,aſſumo,accedo.

ἱκανῶς.affatim,ſatis potenter,ſufficienter.

ἴκαρ.omnino,propè.

ἴκατι,uel ἄκατι.ἄκοσιν.

ἴκελος.ου.ὁ.ſimilis.

ἱκέσθην.uenerunt.

ἱκέσιος.ſupplex.

ἱκεσία.ας.ἡ.&

ἱκετεία.ſupplicatio.

ἱκέτευ.ἡ.ſupplex.

ἱκετεύω.μ.εύσω.π.ευκα.ſupplico,obteſtor,παρακαλῶ.Neut.datiuo.

ἱκετηρία.ας.ἡ.ſupplicatio,forma ſupplicandi,manus ſupplices,ramus oleæ lana obuolutus,quem ſupplicantes in manibus ferebant.

ἱκετήριος,& per ſyncopen ἱκτήριος.ου.ὁ.ſupplex.

ἱκέτης.ου.ὁ.ſupplicator,ſupplex,qui rogat,et qui rogatur.

ἱκετήσιος.ου.ὁ.deprecabilis.Hoc nomine appellabatur Iupiter,quem offendi putabãt ſi quis ſupplicem reijceret.

ἱκέτις.ιδος.ιος.ἡ.ſupplicatrix.

ἱκετεύματα.ſupplicationes,luſtrationes,expiationes.

ἰκμάζω.humecto,mollio,ſtillo,fluo.

ἰκμαλέος.ου.ὁ.humidus,uiridis.

ἰκμάς.άδος.ἡ.humor,lachryma,uapor apud Homer.

ἰκμασία.ros,humiditas.

ἴκμενος.ου.ὁ.faciens ire,concitans.

ἰκμοβόλος.gleba humecta.

ἱκνέομαι.μ.ἵξομαι.π.ἶγμαι.μ.α.ἀόρ.β.ἱκόμην.καθάπτομαι,νοσῶ,δέομαι,ἱκετεύω,peruenio.Depon.genit.

ἱκνούμενον μέγεθος.τὸ.iuſta magnitudo. Sic dicimus ἱκνουμένην,id eſt iuſtam habitudinem,quam Plutarchus athleticam uocat.Bud.in Annot.

ἰγνύς.ἡ.poples.

ἰκόνιον.ου.Iconion,urbs Phrygiæ.

ἵκοντο.uenerunt.

ἴκριον.ου.τὸ.lignum,tabulatum,inſtrumentum,quo cruciabantur martyres,patie

bulum. Item pars quædam mali, antennæ
ἰκριοποιοὶ. qui circa forum tabulata compingunt.
ἰκριόφιν. tabulatis.
ἷκτο. uenit.
ἴκταρ. propè, ut οὐδ᾽ ἴκταρ βάλλειν apud Pla. pro longè à ſcopo iaculari.
ἰκτεριᾶν. laborare ictero morbo, quem Varro regium, Celſus auruginem uocat.
ἰκτερικός. οῦ. ὁ. arquatus.
ἰκτερός. οῦ. ὁ. galbula auis. Item morbus ex felle, regius morbus.
ἰκτὴρ, &
ἰκτήριος, pro ἱκετήριος per ſyncopen.
ἴκτης. mendicus, aduena.
ἰκτὶν. ῖνος. ὁ. &
ἴκτινος. ου. miluus.
ἰκτίς. ίδος. ἡ. uiuerra, muſtella ſcilicet ruſtica.
ἴκω, & Attice ἵκω. uenio.

Ι Λ.

ἰλαδόν. omnino uniuerſaliter, turmatim, uniuerſim, gregatim, cateruatim, quaſi κατ᾽ ἴλας.
ἴλαθι. propitius eſto.
ἶλαι. ῶν. turmæ.
ἵλαος. ου. ὁ. beneuolus, hilaris.
ἶλαρ. cuſtodia, munimentum.
ἱλάρια. dies erat feſtus apud Aſſyrios, quo lætitiæ exordium celebratur ad octauum Calend. Aprileis, quo die primum ſol diē longiorem nocte protendit.
ἱλαρός. hilaris.
ἱλαρότης. ητος. ἡ. hilaritas.
ἱλαρύνω. μ. υνῶ. π. γκα. exhilaro, lætifico. Accuſ.
ἰλάρχαι. οἱ. qui octo elephantis præfecti ſunt, hoc eſt turmæ principes.
ἰλάρχης. ου. ὁ. turmarius.
ἰλαρχία. ἡ. turmæ præfectura.
ἴλας. armentum, grex, ordo, acies. Sed ἱμὰς, funiculus, uinculum.
ἱλάσκομαι. μ. άσομαι. &
ἱλάσκω. deos benignos facio, placo, lito.
ἱλασμός. οῦ. ὁ. propitiatio, manſuetudo, beneuolentia.

ἱλαστήριον. ου. τὸ. propitiatorium, coorpertoriū arcæ teſtamenti.
ἱλαστήριος. ου. ὁ. propitiator.
ἰλίδαναι. οἱ. nodi, uincula.
ἴλεον. gracile inteſtinum.
ἴλεος. uoluulus, inteſtini gracilioris morbus. ἀπὸ τοῦ ἰλεῖν, id eſt uertendo. Item latibulum ſerpentium, φωλεός.
ἴλεος. ου. ὁ. &
ἵλεως. ω. propitius.
ἱλεῶ. placo, propitius ſum.
ἱλεωτήριον. τὸ. ἱλαστήριον.
ἴλη. ης. ἡ. ala, turma ſexaginta quatuor equitum.
ἵληθι. propitiare.
ἰλιγγιάζω. μ. άσω. π. ακα. clamo.
ἰλιγγιᾶν. uertigine uexari, uertigine laborare & affectum eſſe, & quod Cicero æſtuare dicit. Bud. Com.
ἴλιγγος. ου. ὁ. uertigo oculorum.
ἴλιγξ. γγος. ὁ. uertigo oculorum, uortex.
ἰλιόθι. Ilij.
ἴλιον. Ilium.
ἰλλαίνω, uel ἰλλαίνω. torue inſpicio, ſtrabo ſum.
ἰλλάς. άδος. ἡ. uinculum, funiculus. Item genus turdi, corpore minimo, aliacus. Plin. libro 16. capite 46.
ἰλλίζειν. oculis innuere.
ἴλλομαι. prohibeo, ſpolio. Eraſ. prouer. Magis mutus quàm piſces.
ἰλλωπῶ. ſtrabo ſum, cæcutio.
ἰλλός. οῦ. ὁ. ſtrabus, uel cæcus, retortus.
ἴλλος. ου. ὁ. Ionice oculus. Vnde ἰλλαίνω, ſtrabus ſum, & σιλλαίνω oculos ridendo ſubinde moueo, ſubſanno. unde & σίλλοι maledicum poëmatis genus.
ἰλλῶ. contineo.
ἴλλων. ὁ. uadens, Nicander.
ἰλλώπτειν. conniuere, hallucinari.
ἰλλώσσειν. cæcutire, lippire.
ἰλὺς. ἰλύος.
ἰλύα. cauerna, latibulum.
ἰλυόεις. όεντος. limoſus.
ἰλύς. ύδος. & ἰλύος apud Herodian. ἡ. limus, fæx, cœnum, lutum.

ἱλυσπάομαι.inuoluor more anguillæ.
ἱλυσπώμενος.contractus.
ἰλύω.abſcondo,dormio,cubo ſono,uerſor,& ἄλλ περικαλύπτω,κρύπτω.
ἰλυώδης.εος.ὁ,ἡ.limoſus.

ΙΜ.

ἱμάς.αντος.ὁ.lorum.
ἵμαιος.ου.ὁ.genus carminis.
ἱμάζω.loro uerbero.
ἱμαῖος.ο.ὁ.hauſtor. Vnde ἱμαῖον,carmen quod concinebant aquarum hauſtores. Cæl.libro 3.capite 11.
ἱμαντίδιον.ου.τὸ.corrigiola.
ἱμαντίον.uua morbus.
ἱμαντώδης.εος.ὁ,ἡ.flexibilis in modum corrigiæ ſiue lori.
ἱμάντωσις.colligatio,conuinctio.
ἱμάς.άντος.ὁ.lorũ,corrigia,funis nauticus, ferramentum rotæ.
ἱμάσθλη.ης.ἡ.ſcutica.
ἱμάσσω.loro uerbero,flagris cædo,quouis modo euerbero.
ἱματίδιον.ου.τὸ.palliolum.
ἱματιοκάπηλος.ὁ.ueſtiarius.
ἱμάτιον.ο.τὸ.palliũ,hoc eſt τρίβωνον, quod ſupra tunicam induitur. Lyſ.ἱμάτια γυναικεῖα,ueſtem muliebrem dixit.Plutarc. pro toga Romana utitur. Accipitur pro ſtragulo,ſicut ueſtis à Cice. in Verrem, Plurimam ueſtem ſtragulam,multam Deliacam ſupellectilem Syracuſis exportaſſe.Bud.Com.& Lax.Bayſ.
ἱματιοφυλάκιον.ου.τὸ.ueſtiarium.
ἱματιοφύλαξ.ακος ὁ,ἡ.cuſtos ueſtium.
ἱματισμένος.ueſtitus,indutus.
ἱματισμός.ῦ.ὁ.ueſtimentum, ueſtitus & cultus,ueſtiarium.
ἱματουργός.textor,qui ueſtem texit.
ἱμάω & ἱμέω.haurio,fune attraho.
ἱμείρομαι,&
ἱμείρω.deſydero,cupio,amo.Genit.
ἴμεν.ire,imus,ibimus,& ibamus.
ἴμεναι.idem.
ἱμεραῖος.ε.ὁ.deſyderabilis.
ἱμερόεις.έντος.ὁ.ſuauis,dulcis,amabilis.
ἱμέρομαι.induco ad deſyderium.
ἵμερος.ου.ὁ.deſyderium.
ἱμερτός.ου.ὁ,ἡ.deſyderatus.
ἱμερτός.ῦ.ὁ.deſyderabilis,liquidus.
ἱμάω.ῶ.ήσω.π.ηκα.haurio.
ἱμητός.ῦ.ὁ.hauſtus.
ἱμονιά.ας.ἡ.funis per quam aqua hauritur.
ἱμονιὰν μακρὰν χέζειν, id eſt temporis multum in cacando abſumere. Cælius libro 1.capite 11.
ἱμονιὰν ἀποπατᾶν.idem.Ariſtoph.
ἱμονιοστρόφος.ου.hauſtor,abiectus.

ΙΝ.

ἴν,ἰνός.ὁ.genus menſuræ. Itē uena, neruus uenis uicinus,fibra. Alij ἶνας quiſquilias interpretantur.
ἵν.eam,eum.
ἵνα.ut,ubi.Conſtruitur interdum cum præterito indicatiui, ſiue ſit παρατατικὸς, ſiue ἀόριστος, ſiue παρακείμενος. Aratus uſus eſt pro quo.Bud.Com.
ἴνα.κτ.ἡ.occaſus.
ἰνάω.uires exero,intendo,ἰσχὺν παρέχω.
ἱνατί.quare.
ἴνδαλμα.ατος.τὸ.ſimulacrum.
ἰνδάλλομαι.uideor, aſſimilor, appareo in phantaſia,& in forma phantaſmatis. Datiuo.
ἰνδολέτης.ου.ὁ.Indiæ ſubactor. Epitheton Bacchi.
ἰνδὸς.fluuius Indiæ.ἰνδὸς,gentile.
ἰνόω.tendo.
ἰνίον.ου.τὸ.fibra,neruus ceruicis,occiput. Eſt(inquit Euſtathius)ἰνίον in capitis poſteriore parte,quo cōcidente ad inferiora contrà ad humeros,ἰδνοῦσθαι dicitur,hoc eſt incuruari,qui patitur. Vel(ut alij)τὸ κοῖλον τοῦ τένοντος. Suidas, ἀπὸ τῶν τῆς ἐγκεφάλου βάσεως ἐπὶ τὰ πλατέα νεῦρα, ἃ δὴ τὴν ἰσχὺν ἐκεῖ ἔχειν δοκεῖ. Ponitur & pro menſura.
ἶνις.filius,infans,poſterior filius,nepos.
ἰνίς.mancus,uanus.
ἰνόομαι.fleo,orno.
ἰνώδης.εος.ὁ,ἡ.fibroſus.

ΙΞ.

ἴξ.ικος.ὁ.uermis uitium. Alcman, καὶ κνώδα

ὠν ἵνα τῶν ὀφθαλμῶν ἀμβλὺν ὀπτῆρα.
ἴξαλος. iens in altum, ſaltatorius.
ἰξάομαι. cedo.
ἵξεν ἀμφοῖν. conuenire utriq;.
ἰξευτρία. ἡ. uiſcatrix. ἰξευτρεία τύχη, fortuna uiſcata, Plutarchus Problem.
ἰξευτήριον. ου. τὸ. aucupium.
ἰξευτής. οῦ. ὁ. auceps.
ἰξεύω. μ. εύσω. π. ευκα. aucupor. Neut.
ἰξευτρίας. quæ tanquam uiſcum procul exiſtensia detinet.
ἰξίαι. ῶν. uarices.
ἰξίας. ueneni genus ex chamæleonte nigro.
ἰξιβόρος. uiſcum uorans, & turdi ſpecies.
ἰξιόεις. uiſcoſus & letalis.
ἷξις. aduentus, præſensia, ſupplicatio.
ἷξον. iuerunt, uenerunt.
ἰξός. οῦ. ὁ. uiſcum, & parcus, ſordidus.
ἰξοφάγος. idem quod ἰξιβόρος.
ἰξύς. ύος. ἡ. lumbus, ile.
ἰξώδης. uiſcoſus.

ΙΟ.

ἰοβόλος. ου. ὁ. peſtifer, uenenoſus, uenenatus, quaſi uenenum eiaculans.
ἰοβλέφαροι. pulchris palpebris.
ἰοβόρος. iracundus, mimicus.
ἰοδνεφής. έος. ὁ, ἡ. ſinctus colore uiolæ.
ἰοδόκος. ου. ὁ. ſagittifera.
ἰοδόκη. ης. ἡ pharetra.
ἰοειδής. έος. ὁ, ἡ. niger, uiolaceus. Maris epitheton.
ἰόεις. idem.
ἰόμωρος. ου. ὁ. trucidatus, telo interemptus, bellicoſus.
ἴον. ου. τό. uiola, flos, ſolum. Hinc deduci uolunt iaſpidem.
ἰόν. όντος. τό. iens.
ἰονθὰς. άδος. ἡ uelox, lanuginoſa.
ἴονθος. uide ἴουθος.
ἰός. οῦ. ὁ. ſagitta, uenenum, rubigo, fibra. ἀπὸ τοῦ ἰέναι, uel τοῦ ἰοῦ. φαρμάκοις τὰς ἀκίδας χρίειν.
ἰοστέφανος. ου ὁ, ἡ. ornatus, uiola redimitus.
ἰότης. ἡ. conſilium, uoluntas.
ἰοτοπάς. ſagittator.
ἰού. heu, indignantis eſt, οἴμοι, φεῦ. At ubi gaudij ſignũ eſt, circumflectitur, ἰοῦ.

ἰουδαϊκός. οῦ. ὁ. Iudaicus.
ἰουλίδες. iuliæ piſces ſaxatiles.
ἰουλόπεζα. epitheton nauis, à remorum copia. Iulus enim uermis eſt multipes.
ἴουλος. ου. ὁ. lanugo, id eſt prima barba. Item hymni genus Cereris. Item uermis multipes parietibus arrepẽs. Præterea fructus omnis, uillus nucis florentis. ἴουλοι etiam uocant inteſtina terræ, & manipulorum in agro uincula.
ἰουλοφυέω. pubeſco.
ἰουλώ. nomen Cereris.
ἰουλώδης. ſpecies iulorum.
ἴονθος. uel ἴουθος. eſt lanugo prima, ſiue pilus primum prodiẽs, pubes. ab ἰέναι, et ἄνθειν. Sunt item ἴονθοι uari, hoc eſt calli, ſiue tumores duri ex puſtula relicti. Sic dicti, uel quòd ætatis flore protuberent, uel ab onthos, quæ res fimum ſignificat, quia faciei ſint dehoneſtamento, quod ὀνθυλεύειν dicitur, à quo uanos mendacesq; eodem nomine Siculi appellarunt, quia id genus homines per ea naturæ indicia planè ſignificarentur. Cæl. libro 11. capite 26.
ἰουνίπερον. ου. iuniperum.
ἰοχέαιρα. ας. ἡ. ſagittis gaudens. Epitheton Dianæ.
ἰόω. μ. ώσω. π. ωκα. ærugino. Neut. abſol.

ΙΠ.

ἴπνια. τά. purgamẽta furni, fuligo, τὰ καθάρματα τοῦ ἰπνοῦ, ligna arida. Pro ſtercore, apud Callim. οὐδ' ἀμυδὶς φορυτόντα καὶ ἴπνια λύματ' ἄγειν.
ἰπνοποιός. furnifex.
ἰπνός. οῦ. laterna, furnus, caſa furnaria. Et apud Ariſtoph. pro ſterquilinio.
ἶπος. laqueus murium, muſcipula.
ἰποῦσθαι. premi, cogi.
ἱππαγωγαὶ. hippagines, ſiue (ut Liuius) hippagogæ, naues à tranſportandis equis ſic appellatæ.
ἱππάδας. ου. ὁ. genus luſus puerilis, qui alio nomine κυβιστίνδας appellatur.
ἱππάδες. ῶν. ſacrificia quæ equites Athenis peragebant. Cæl. lib. 7. capite 1.
ἱππάζομαι, &c.

ἱππάζω. μ. άσω. π. ακα. equito. Neut. abſol.

ἱππάκη. ης. ἡ. id quod in lacte equino ſidit, poſtquam iam agitatum eſt, coagulum equinum, caſeus equinus.

ἱππαλεκτρυὼν. marinum quoddam animal.

ἱππάρδιον. ου. τὸ. hippardium fera, ab equo nomen ſortita.

ἱππάριον. ου. τὸ. paruus equus. Item auis ſpecies, uulpanſeri ſimilis.

ἱππαρχία. præfectura & quaſi magiſterium equitum. Quidam accipiunt pro ala ſexaginta & duorum equitum, quam duæ tarentinæ conſtituunt.

ἱππαρχικός. qui hipparchi munere bene utitur.

ἵππαρχος. ου. ὁ. magiſter equitum.

ἱππαρχῶ. hipparchia fungor. Genit. Budæus Com.

ἱππάς. τοῦ ἱππικοῦ, equitum cenſus.

ἱππασθείς. ἐντος. equitandi artem edoctus.

ἱππασία. ας. ἡ. equitatio, aurigandi munus.

ἱππάσιμος. ου. ὁ. equitabilis.

ἱππαστής. ου. ὁ. equitator.

ἱππαστὶ καὶ ἱππαδὸν, equitantium modo diuaricatis cruribus. unde ἱππαστὶ καθίζειν, eſt humeris inſidere, ut pueri.

ἱππεία. ας. ἡ. equitatio, aurigãdi munus. poëticũ, ſicut & ἱπποσύνη, καὶ ἱππεία, ἡ ἀθηνᾶ, ἡ ἵππος, ἡ ἐν τόξοις νευρὰ ἐκ ἱππείων τριχῶν.

ἵππειος. ου. ὁ. equinus, equeſter.

ἱππέλαφος. equiceruus.

ἵππερος. equorum ſtudioſus.

ἵππευμα. ατος. τὸ. iter equeſtre. Ariſtophan. ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις.

ἱππεύς. έος. ὁ. eques, & canceri genus.

ἱππεύω. μ. εύσω. π. ευκα. equito. Neutrum abſol.

ἱππηγέτης. ου. ὁ. Neptunus lingua Deliorum.

ἱππηλασία ὁδός. uia qua currus agi poteſt, aut iumenta. Iureconſulti actũ appellãt.

ἱππηλάτης. ου. ὁ. equitator.

ἱππήλατον. τὸ. ſpacioſum, amplum, planum, agendis equis accommodum.

ἱππημολγοί. gens Scythiæ equino lacte uictitans.

ἱππιάδες. ſtatuæ equeſtres mulierum.

ἱππίδιον. piſcis quidam.

ἱππική. ῆς. ἡ. ars equitandi, facultas equeſtris.

ἱππικόν. οῦ. τὸ. equitatus menſuræ nomen, interuallum quatuor ſtadiorum.

ἱππικός. οῦ. ὁ. equeſtris.

ἵππιος. cognomẽtum Neptuni, quòd primus ille equos inuenerit. Mineruæ etiam epitheton eſt, quòd prima illa currum inſtruxerat. Præterea eſt epitheton Martis & Iunonis.

ἱπποχαίτης. ου. ὁ. ex ſetis equinis.

ἱπποχάρμης. ου. ὁ. qui ex equo pugnat.

ἱππίσκος, ornatus muliebris.

ἱπποβάτης. eques.

ἱππόβινος. ου. ὁ. libidinoſus, qui meretricio amore debacchatur, & inexplebiliter uenerea conſectatur.

ἱππόβοτος. ου. ὁ. paſtor equorum, locuples, hoc eſt multa loca poſsidens, quibus paſcere equos poſsit. ἵππους βόσκειν δυνάμενος, μεγαλόβοτος καὶ εὔγειος. ἵππος enim ἀντὶ τοῦ μεγάλου ponitur. Heſych.

ἱππόβρωτος. ου. ὁ. ab equis deuoratus.

ἱππογλώσσιον. ου. hippogloſſum, lauræ genus

ἱππογνώμων. qui equas grauidas ab alijs internoſcis. Item μεγαλογνώμων. unde ἐπιμένων ἱππογνώμονα. ἵππος enim & βοῦς, in compoſitione τὸ μέγα ſignificat, ut βόπαις. ἱππόσιλινος. Bud. Com.

ἱππόδαμος. ου. ὁ. bellicoſus, equorũ domitor.

ἱππόδασυς. εος. ὁ. denſus ex crinibus equinis.

ἱππόδετος. ου. ligans equum.

ἱπποδιώκτας. auriga.

ἱπποδρομία. ludi circenſes, ubi equis concurritur.

ἱππόδρομος. ου. ὁ. hippodromus, certamen erat Athenis in Theſei honorem. Vnde pro loco ponitur, ubi equorum curſu certatur, ſiue in quo de pernicie certatur citra ſimulacrum pugnæ. κατάδρομος, eſt ſtadium in quo equites decurrere ſolebant, imaginario prælio.

ἱπποθόρη. equorum nutrix.

ἱππόθοος. auriga.

ἱππόθορος. ὁ. cantio ad incitandas equas apud

pud Plutarchum in Sympoſ.

ἱπποθύλαι.οἱ.equimulgi,pulli aſinorum equabus ſuppoſiti.

ἱππόκαμποι.equi marini. A flexura,quaſi effigie in caudas piſcium deſinentes.

ἱπποκέλευθος.ου.ὁ. faciens uiam equo.

ἱπποκομέω.ῶ.ήσω.κα.curo equos. Neutr. abſol.

ἱπποκόμος.ου.ὁ, equiſo, id eſt equorum curator,& equorum curæ præfectus.

ἱπποκοντισταὶ.οἱ.equi iaculatores.

ἱπποκορυστής.οῦ.ὁ.galeatus habẽs conũ ex cauda equina,bellicoſus, ex equo pugnans.

ἱπποκρατία.ας.ἡ. Conſualia,equeſtris uictoria.

ἱπποκρατοῦμαι.equitatu uincor.

ἱπποκρατῶ.equitatu uinco,equeſtribus copijs obtineo uictoriam.Bud.Com.

ἱππόκροτος.ου.ὁ.equiſonans.

ἱπποκύων.equi catelli, nomen Satyræ apud Varronem.

ἱππολάστρα.piſcina lauandis equis.

ἱππομανεῖν.equire,inſanire,ac furere in Venerem, quales mulieres uiroſæ appellantur à Latinis. Significat etiam equis uehementer delectari.

ἱππομανὲς.έος.τὸ. hippomanes,fronti pullorum innaſcitur, nigri quippiam rotundũ, latum,quod mater continuo deuorat.

ἱππομανής. ualde inſanus, ſtudio equeſtri flagrans. Apud Sophoclem prati epitheton eſt floridi,& luxuriantis paſcuis.

ἱππομανία.inſanum ſtudium equorum.

ἱππομάραθρον.ου.τὸ.fœniculum erraticum.

ἱππομαχία.ας.ἡ.pugna equeſtris.

ἱππόμολγος.ου.ὁ.mulgens equam.

ἱππόνομος.ου.ὁ. paſtor equorum. Et ἱππόνομα, merces ex equis uel mulis.

ἱππονώμας.regens equos.

ἱππομύρμηκες, formicæ quæ equites appellantur.

ἱπποπόλοι.οἱ.bellaces.

ἱππόπορνος.immane ſcortum.

ἱπποποσειδῶν.ῶνος.ὁ.Neptunus Conſus.

ἱπποπόταμος.animal.

ἱππευθύνης.equorũ uẽditor,auriga equeſtris.

ἵππος.ου.ὁ. equus. Et ἵππος.ἡ. equa.Sub quo genere & pro equitatu ponitur.Vnde χιλίαν ἵππον, pro mille equitibus,quaſi millenarium equitatum. Et μυρίαν ἵππον, ἀντὶ μυρίους ἵππους. Hæc dictio in compoſitione ſæpe ſignificata uocabulorum intendit, ſignificatq́ grande, amplum & uehemens, ſiue præponatur ſiue poſtponatur.Bud.Com.

ἱπποσέλινον.ου.τὸ.olus atrum.

ἱπποστασία.&

ἱπποστάσιον.ου.τὸ.&

ἱππόστασις. ſtabulum equi,ſtationes equorum in ſtabulis.Bud.Com.

ἱπποσύνη.ης.ἡ.equitatus,ars equitandi.

ἱππότης.ου.ὁ.eques.

ἱπποτοξότης.ου.ὁ.ex equo ſagittarius. Item accipiter, Ariſtoph.

ἱπποτροφεῖν.alere equos. Dicebatur etiam de ijs, qui in ſacris certaminibus uincere cupiebant.Bud.Com.

ἱπποτροφία.ας.ἡ.equorum educatio.

ἱπποτυφία.ας.ἡ.inanis gloria,equi ferocitas.

ἵππουρις.ιδος.ἡ. conus ex cauda equina, & herba mulieribus ad uaſorum munditiem quæſita.

ἱππόφαες.lappago,lappula minor.

ἱππόφαιστον.ου.hippophæſtum herba.

ἱπποφόρβιον.ου.τὸ.capiſtrum,grex equorum, & locus ubi paſcuntur.

ἱπποφορβός.οῦ.ὁ.paſtor equorum.

ἱπποφορικός.οῦ.ὁ.gradarius.

ἱπποχάρμης.ου.ὁ.gaudẽs equis,pugnãs equis.

ἱππών.ῶνος.ὁ. ſtabulum equorum.

Ἵππων.ωνος.Hippon nomen uiri.

Ἱππῶναξ.ακτος.ὁ.Hipponax,poëta iambographus.

ἵπταμαι,&

ἵπτημι.ἀόρ.β.ἔπτην.uolo.as.

ἴπτω.μ.ἴψω.π.ἶφα.noceo.

ἰύω. ſono,clamo.

Ι Ρ.

ἱρά.ῶν.τὰ. ſacra,ſacrificia,admiranda.

ἱραί.conciones.

ἱρεῖν.dicere.

ἱρεῖον,pro ἱερεῖον.τὸ. ſacrificium.

Ἴρινον.pro ἱέρινον.

Ἶρηξ.κος.ὁ.pro ἱέραξ.

Ἰσῦγγες.arteriæ.

Ἶρις.ιδος.ἡ.iris nomē herbæ et auis,nuntia, fama,ἶρις,circulus in oculo circa pupillam.

Ἱρμός.ὁ εἱρμός.ſeries,conſequentia.

Ἱρμοφύλαξ.carceris præfectus.

Ἱρός.ᾶ.ὸ.ſacer,pro ἱερός.

Ἶρος.pauper,mendicus.

Ι Σ.

Ἴς,ἰνός.ἡ.uis,uiolentia,neruus, & nomen fluuij.

Ἶσα.æqualiter,κατ᾽ ἴσον.

Ἰσαγγελία.ας.ἡ.nuntium conforme.

Ἰσάγγελος.ȣ.ὁ.æqualis nuntius.

Ἰσάζω.μ.άσω.π.ακα.adæquo.Accuſ.& aliquando abſolutè.Ariſtot.Polit.ς.ἰσάζῃ ἀλλήλοις,hoc eſt,cum numerus utrinq; adæquat,& æqualis eſt. Ponitur etiam pro ἰσοδυναμῶ,ut idem de pollice manus, ἵνα ἰσάζῃ εἰς ἄμφω τοῖς λοιποῖς.ἰσάζουσαι, ſiue ἴσαι ψῆφοι,ἰσαζόμεναι,cum iudices adæquant,aut eorum ſententiæ.ἰσάζοντα ζυγὰ, æquilibrium,Ariſtot.Bud.Com.

Ἰσάκις.æqualiter.

Ἰσάλη.diphthera, pellis.

Ἰσάμιλλα.ex æquo.

Ἴσαν.ſyncopa pro ἴσασαν.ibant,ſciebant.

Ἴσαντι,pro ἴσασιν.ſciunt.

Ἰσάριθμοι.totidem.

Ἴσαρος.ȣ.dracuntia magna, herbæ genus.

Ἴσασι.ſciunt.

Ἰσάτις.ἡ.ruta.

Ἴσατο.ſtatuit,aſsimilatus eſt.

Ἰσαχῶς.tot modis.

Ἴσειον.ſacrarium Iſidis.

Ἰσόω.adæquo,ἰσάζω.

Ἴσῃς.ſcies.

Ἰσηγορέω.ex æquo loquor.

Ἰσηγορία.ας.ἡ.æqualitas dicendi, ex æquo locutio,cum ex æquo omni dicendi præbetur copia.

Ἰσῆλιξ.ικος.ὁ.coætaneus.

Ἰσημερία.ας.ἡ.æquinoctium.

Ἰσημερινός.ȣ.ὁ.æquidialis.

Ἴσημι.cognoſco.

Ἰσημοίρα.bona pars.

Ἰσήμορτον.mortuus eſt.

Ἴσθι.ſcias,eſto.unde τὸ ἴσθι,de quo antea.

Ἰσθμαίνω.anxius ſum,anhelo.

Ἴσθμια.τὰ.ludi qui celebrabantur in Peloponeſo in honorem Neptuni.

Ἰσθμιάδας σπονδὰς appellat Thucydides, fœdera quæ tantiſper durarent,dum Iſthmiorū ludorum celebritas eſſet exacta.

Ἰσθμιάζειν.parum commodè parumq; ſalubriter uiuere,quòd Iſthmiorum ludorum tempus morbis eſſet obnoxium,ob frequētem populi conuentum.

Ἴσθμιον.ȣ.τὸ.collo adhærens ornamentum, monile,ornatus colli. Ab ἰσθμός.

Ἰσθμοειδῆς.tranſlate pro ſummis oſsium anguſtijs ponitur.

Ἰσθμός.ȣ.Iſthmus,id eſt,terra anguſta inter duo maria.Galenus tranſlate accipit pro illa parte,quæ os & gulam interiacet: Inde παρίσθμια tonſillæ,quæ contingunt in illis locis,quæ uocantur μῆλα.

Ἰσθμώδης.ὁ,ἡ.iſthmos habens,aut Iſthmi in modum anguſtum.

Ἰσιακός.ȣ.ὁ,ἡ.Iſiacus,id eſt indutus more eorum,qui Iſidis templum uidebant.

Ἶσις.ιδος.ἡ.Iſis.

Ἰσχύω.poſſum,ualeo.

Ἴσκω.ſcio,dico,comparo,furor.Vnde ἴσκος,fur.

Ἴσμα.ατος.τὸ.ἵδρυμα,fundatio,figmentum.

Ἴσμεν.ſcimus.

Ἰσμαίνειν.olere,odorari,reſpirare.

Ἰσμήνιος uocabatur Apollo,eò quòd omnia ſciret.

Ἴσμη.prætextus,prudentia.

Ἰσόβολος.æquali pondere.

Ἰσογώνιον.ȣ.τὸ.rectangulum.

Ἰσοδίαιτα.idem uictus,æquabilitas uitæ.

Ἰσοδίαιτος.uictus particeps.

Ἰσόδιον.xenium aduētitium,quod dabatur ingredienti quanq; urbem magiſtratui,ut hodie principibus.Latini honorarium appellant.

Ἰσόδομον.ȣ.τὸ.ædificium in quo omnia

coria ſunt æqua latitudine ſtructa.

Ἰσοδρομεῖν. *pariter & unà ferri. Bud. Com.*

Ἰσοδρομοῦντες. *pari concurſu currentes.*

Ἰσόδρομοι. οἱ. *quorum curſus pariles ſunt.*

Ἰσοδυναμοῦντα. *æqualia.*

Ἰσόθεος. ο. ὁ. *æqualis deo.*

Ἴσοι. *totidem, cui præcedunt ὅσοι & πόσοι. Bud. Com.*

Ἰσοκατάληκτα. *æqualiter deſinentia, iuxta menſuram ſcilicet & numerum ſyllabarum eorum uerborum, quæ membra orationis claudunt. Ab ἴσος æqualis, & καταλήγω deſino. Dicuntur et ὁμοιοτέλευτα.*

Ἰσόκην. ἕως ἄν, *donec.*

Ἰσοκλινής. *æquè propenſus, ὁ ἰσόῤῥοπος, ad æquilibrium quoquo uerſus tendens. Bud. Commentarijs.*

Ἰσοκόρυφοι. οἱ. *æquè eminentes.*

Ἰσοκρατής. ὁ. ἰσοδύναμος.

Ἰσοκρατία. *æqualis potentia.*

Ἰσόκωλον. ου. τό. *color rhetoricus, ſimiliter deſinens. Item exequatum membris.*

Ἰσολογία. *ſimilis ratio, & honor.*

Ἰσόμαχοι. οἱ. *æquales in pugna.*

Ἰσομέτρητος. *æquam menſuram habens.*

Ἰσομήκεις, *pares corporis proceritate.*

Ἰσομοιρεῖν. *æquas partes ferre, hoc eſt μὴ πλεονεκτεῖν. Demoſthenes pro ex æquis partibus hæredes eſſe poſuit, genitiuoque iũgitur. Bud. Com.* (partitio.

Ἰσομοιρία. *æquilibrium, æquabilitas, æqua*

Ἰσόμοιρος. ου. ὁ. *æquam portionem habens, æquis partibus hæres ſum.*

Ἰσομυθεῖν. *exquiſite uerba facere.*

Ἰσονία. *æqualitas, ἰσοτίμημα.*

Ἰσονομοῦμαι. *pari iure ſum.*

Ἰσονομία. ας. ἡ. *æquabilitas, æquabilis bonorũ honorumque diſtributio, cũ omnia omnibus paria, & dimenſa reſpondent.*

Ἰσονομικός. ῦ. ὁ. *æqualiter uiuens.*

Ἰσονόμος. ου. *æqualiter diſtributus.*

Ἴσονται. *ibunt.*

Ἴσοξ *piſcis quidam cetaceus.*

Ἰσοπαλής. ἐος. ὁ, ἡ. *æqualis in pugna, ἴσος ἐν πάλῃ. nam πάλος ſors eſt.*

Ἰσόπεδον. ου. τό. *planities terræ.*

Ἰσόπεδος. ου. ὁ. *planus.*

Ἰσοπλατύτερον. *æquale, magnum.*

Ἰσόπηχυς. εος. ὁ. *cubitalis.*

Ἰσόπλευρον. ου. τό. *æquilaterum, æquis lateribus.*

Ἰσοπολῖται. *ciues æquales.*

Ἰσοπολιτεία. ας. *æqualitas Reipub.*

Ἰσόπυρον. ου. *Iſopyrum herba. Plin.*

Ἰσοῤῥοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. *æquiualeo, æquipondero, ſum æqualis momenti, æquilibrium facio, nec ſupero, nec ſuperor, Ariſtotelis. Eſt etiam in neutram partem uergo, ut iudex æquus facit. Neutrum abſol. Budæus Commentarijs.*

Ἰσοῤῥοπία. *æquilibrium, æquiualentia, ut ἰσοῤῥοπία τῆς γῆς apud Plat. de terra in æquilibrio ſtante. Bud. ibidem.*

Ἰσόῤῥοπος. ου. ὁ, ἡ. *æquiualens, æquiponderãs æquilibris, æquè ualens, eadem exiſtimatione, eiuſdẽ ponderis, ἰσοβαρὴς, ἰσοστάσιος.*

Ἴσος. ου. ὁ. *æqualis, ὅμοιος. Vnde ἴσον τὸ τάχος, æque velociter. Et ἴσον ἴσῳ ἀντιφέρειν, uel φθάνειν, τοῖς ἴσοις ἀμείβεσθαι, par pari referre, paria facere. Eſt & nomen filij Priami, ſed Ἴσος. fluuius eſt.*

Ἰσοσθενής. *æquè pollens.*

Ἰσοσκελής. ἐος. ὁ, ἡ. *æqualia habens latera.*

Ἰσοστάσιον. *æqualitas.*

Ἰσοστάσιος. ὁ. ἰσόῤῥοπος, καὶ ἰσοβαρὴς, & *qui tantidem æſtimatur. Athen. ἰσοστάσιος ἦν ἡ πορφύρα πρὸς ἄργυρον, argento rependebatur. Bud. Com.*

Ἰσοτάλαντος. ου. ὁ. ἰσόῤῥοπος, *æquilibris.*

Ἰσοταχής. έος. *æqualis celeritatis.*

Ἰσοτέλεια. ας. ἡ. *æqualitas in ſoluendo tributo cum ciuibus.*

Ἰσοτελής. έος. ὁ, ἡ. *qui iiſdẽ legib. cũ ciuib. uiuit, non ciuis, non μέτοικος, ſed ciuili iure inhabitans. Bud. Com.*

Ἰσότης. ητος. ἡ. *æqualitas, amicitia.*

Ἰσοτιμία. ας. ἡ. *æqualitas honorum.*

Ἰσότιμος. *qui ciuili æquitate gaudet in honoribus gerendis, æquabilis parque cæteris.*

Ἰσότονος. *æqualis toni.*

Ἰσοτύραννος ἀρχὴ, *eſt ueluti Romæ dictatura quæ inſtar habet regij imperij. Bud. Com.*

ἰσοϋψής. æqualiter altus.
ἰσοφαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. adæquo.
ἰσοφόρος. par & æquale ferens, ſiue ex æquo trahens, æquifer.
ἰσοχειλής. έος. ὁ, ἡ. pertendens, ſiue plenus uſq; ad labra.
ἰσοχρονεῖν. æquali tempore uiuere, eodem ſpacio temporis uigere. Heraclitus Hermodoro, ἰσοχρονήσω πόλει καὶ χώραις δὲ παιδείαν, οὐδέποτε σιγώμενος. Nulla ætas ſilebit nomen meum, tandiu uiuit nomen dicti Heracliti, quandiu regionis nomen & urbis ipſius Epheſi. Bud. Com.
ἰσόχρονος. ου. ὁ, ἡ. æqualis in tempore.
ἰσοψηφία. par ſuffragium.
ἰσόψηφοι. pares in ſuffragijs.
ἰσόψυχος. ου. ὁ, ἡ. unanimis.
ἰσόω. μ. ώσω. π. ωκα. æquo. Accuſ.
ἴσπω. ſequor.
ἴσσα. acclamatio in eos qui ſ pronũtiare non poſſunt.
ἵσταμαι. ſto, inſto. Vnde ἵσταται fabula, id eſt ſtare dicitur, dum populo placet, quemadmodum ἐκπίπτειν, cum diſplicet.
ἱστάμενος μήν. menſis uſq; ad uigeſimũ diem.
ἱστάναι. fœnerare.
ἵστω, pro ἵστασο. ſta, ſiſte.
ἱστάω. μ. ήσω. π. ηκα. pondero. Accuſ.
ἴστε, ſync. pro ἴσατε. ſcitote.
ἰστέον. ſciendum eſt.
ἴστω. pro ἴσθι Attice, tertia perſona imperfecti pro imperatiuo.
ἵστημι. μ. ήσω. π. ἕστηκα, uel ἔστακα. ſto, ſiſto, ſubſiſto, firmo, erigo, ut ἱστάναι φονεῖον, & Ariſtot. de inhorreſcentibus, διὸ συμβαίνει ἵστασθαι τὰς τρίχας. Item inſtituo, id eſt παιδεύω. Eſt etiam appendo & pondero, ζυγοστατῶ. Vnde ζυγοστάτης, καὶ σταθμίον, pro libra & ponderibus. Et ἕστηκε pro δεῖ aliquando. Χόρους ἱστάναι, pro inſtaurare apud Sophoclem. Accuſ. Bud. Com.
ἱστία, Doricè & Ionicè pro ἑστία.
ἱστιατόριον. ου. τό. cænaculum.
ἱστιοδρομεῖν. nauis dicitur quæ uento fertur & expanſis uelis. Bud. Com. (ge.
ἱστιοκώπη. ης. ἡ. nauigatio quæ fit uelo & remi

ἱστίον. ου. τὸ. uelum nauis.
ἱστιοῤῥάφος. ου. ὁ. uelorum ſutor, aſtutus.
ἱστοβοεύς. έος. ὁ. &
ἱστοβοή. ης. ἡ. lignum longius aratri, quod eſt inter utrunq; bouem.
ἱστοδόκη. ης. ἡ. locus qui cõtinet malũ, foramẽ nauis ubi malus imponitur, lignũ in puppi eminens, ad quod malus reclinatur.
ἱστοπέδη. ης. ἡ. in medio nauis lignum altum cui alligatur malus.
ἱστόπους. nauis actuaria.
ἱστορέω. μ. ήσω. π. ηκα. inquiro, interrogo, quæro, diſco, διέρχομαι, καταμανθάνω τόπους, καὶ τοῖς ἄλλοις παραδίδωμι διηγούμενος, ſicut Strabo fecit. Item uiſo, inſpicio, & cognoſco. Plutarch. βουλόμενος ἱστορῆσαι τὴν πόλιν. Et oculis ſubijcio. Idem in Cicer. ϑαύλειν ἱστορῆσαι. Vnde καθ' ἱστορίαν ἥκειν, uiſendi gratia ire. Item memoriæ prodo, cõmemoro, ut τοὺς βίους ἱστορῆσαι, Theophraſt. Vnde τὰ ἱστορούμενα, Plutarcho pro rebus memoriæ proditis. Budæus Com.
ἱστορία ας. ἡ. hiſtoria, narratio, cognitio, diſciplina. (narrandis.
ἱστορικώτατος. præſtantiſſimus in hiſtorijs ee
ἱστοριογράφος. ου. ὁ. hiſtoriographus.
ἱστός. ου. ὁ. tela, malus nauis.
ἱστουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. texo. Neutr.
ἱστουργία. ας. ἡ. textura.
ἱστουργικός. οῦ. ὁ. textorius.
ἱστουργός. οῦ. ὁ. textor.
ἴστρος. ου. ὁ. Iſter, id eſt Danubius.
ἰσφάζω. iraſcor.
ἴστω. ſciat, teſtis ſit. Budæus Comment.
ἵστωρ. ορος. ὁ. ſciens, teſtis, præſes, prudens, expertus, peritus.
ἰσχαίνω. anxiè & ſolicitè cogito.
ἰσχάδιον. ου. caricula.
ἰσχαδόπωλις. ιος. ἡ. caricarum uenditrix.
ἴσχαιμον. ου. τὸ. ſanguinem ſedans ſeu attenuans.
ἰσχναίνω. macero, attenuo.
ἰσχνόν. ου. τὸ. tenue, aridum, morbidum.
ἰσχανᾶν. à uia declinare. (ad. ρ.
ἰσχανάᾳ. cupit, ἐπιθυμητικῶς ἀντέχεται. Ilia

ἰσχανάω.

ἰχανάω, &
ἰχανόω. &
ἰχάνω. detineo, cupio, expecto.
ἰχάς. άδος, ἡ. carica nux, ficus arida.
ἰχάσκω. ἰχάνω.
ἴχνε. contine.
ἰχάν. dehiſcere.
ἰχιάδες. dolores coxendicum.
ἰχιαδικός. ῦ. ὁ. dolens coxendicibus.
ἰχιάζειν. inter eundum in utranque partem declinare.
ἰχιάς. arthritidis ſpecies apud Aegineta̅.
ἰχίον. ου. τό. uertebrum coxarum, nates, pars tali, coxendix, & neruus ille, qui coxendicem fœmori committit.
ἰχιδός. ςτός. ὁ. diuulſus, diuiſus.
ἰχναίνω. μ. ανῶ. π. γκα. attenuo, arefacio. Accuſ.
ἰχναντικός. ῦ. ὁ. extenuans.
ἰχνάναι. ἰσχῦναι, ἰσχνάσαι.
ἰχνάναι. extenuare.
ἰχνομυθία. arguta de rebus minimis diſputatio.
ἰχνός. ῦ. ὁ. macer, gracilis, exilis.
ἰχνότης. ητος. ἡ. macies, gracilitas.
ἰχνοφωνία. hæſitantia linguæ.
ἰσχνόφωνος. ὁ. qui gracilem habet uocem, aut uocem amiſit, cui uox ſupprimitur & ſiſtitur inter loquendum. Bud. Com.
ἴχος. ου. ὁ. ramus.
ἰσχουρία. ας. ἡ. urinæ ſuppreſsio, cui opponitur στραγγουρία.
ἰχυρίζομαι. ui utor, contendo, confidenter loquor, nitor, innitor. Vnde ἰχυρίζομαι τῷ νόμῳ, uel τῷ ψηφίσματι, in hoc fiducia̅ cauſæ colloco, in eo cardinem cauſæ pono & facio. Idem eſt enim quod πιστεύω.
ἰχυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. roboro, affirmo, aſſeuero. Actiu. accuſ.
ἰχυρογνώμων. peruicax, tenaxque propoſiti.
ἰχυροποιῶ. fortiorem facio.
ἰχυρός. ῦ ὁ. fortis, grauis, potens. Ad uires refertur, non ad magnitudinem, ut annotat Eraſmus.
ἰχύς. ύος. ἡ. fortitudo, robur, potentia, uis, uires, uirtus.
ἰχύω. ύσω. π. υκα. poſſum, ualeo, rerum potior. Neut. accuſ.
ἴχω. habeo, teneo, ſcaturio, emergo.
ἰσωνία. ας. ἡ. æquale pretium, ἰσοτιμία.
ἴσως. &
ἴσωσπω. fortaſſe, æqualiter.

ΙΤ.

ἰταλιώτης. arrogans, impudicus. Et Italiotæ, Græci Italiam incolentes.
ἰταλός. priſca lingua bouem ſonat. Hinc Italos quidam nominatos exiſtimant.
ἰταμός. ῦ. ὁ imprude̅s, improbus, temerarius.
ἰταμότης. ητος. ὁ. uiolentia.
ἰταμῶς. temerè.
ἴτας. iuſiurandum.
ἴτε. ite.
ἰτέα. ας. ἡ. ſalix, & urbis nomen.
ἰτέϊνος. ου. ὁ. ſalignus.
ἰτεών. ῶνος. ὁ ſalictum.
ἴτα. ſibilus.
ἴτηλον. conſtans.
ἴτης. ου. ὁ. impetuoſus.
ἰτητέον. eundum eſt.
ἰτικός. ὁ. ἴτης.
ἴτριον. ου. τό. genus placentæ pertenuis ex melle & ſeſamo, bellarium.
ἴτρον. abdomen.
ἴτυλος. orphanus, ſolus, puer, tener.
ἴτυς. υος. ἡ. rotæ circumferentia, in qua radij infiguntur, & axis agitatur, umbo.
ἴτω. eat.
ἰτώνη, & ἰτωνία. ἡ. Diana.

ΙΥ.

ἰυγή. ῆς. ἡ. uox, ſibilus, clamor.
ἰυγμός. ῦ. ὁ. clamor, pulſus.
ἰυγκτής. clamans.
ἴυγξ. γος. ἡ. motacilla, auicula caudam aſsiduè quatiens, qua ueneficæ ad amores utuntur, ut eſt apud Theoc. in Pharm. Vnde & pro illecebroſo illectamento, ſiue illecebra ponitur.
ἰύζω. μ. ύσω. π. υκα. clamo. propriè de mulieribus.
ἰυχμός. clamor.

ΙΦ.

ἴφθιμος. ου. ὁ. potens. Ab ἶφι & θυμός.

ἴπως. fortiter, potenter.
ἱππία. Diana.
ἵππικλος, quaſi ἱππικύκλος, à pedum celeritate. Nam κύκλον pedem ſignificat.
ἰφικράτις, &
ἰφικρατίδες. calceamenta Attica, quorum meminit Athenæus.
ἴφ.... pinguis, potens.
ἴφ... pulcher, uelox.
ἴφ... uulnus.
ἰφρύς. ύος. ἡ. ſupercilium.

ΙΧ.

ἰχθυάω. uenatur piſces, ἰχθυᾷ, cupit piſcari.
ἰχθυάσκον. piſcabantur.
ἰχθυβόλος. ο. ὁ. piſcator.
ἰχθύδιον ου. τό. piſciculus.
ἰχθύματα. ſquamæ.
ἰχθυηρός. ᾶ. ὁ. aptus ad piſces.
ἰχθυόχρῳφον. fuſcina.
ἰχθυοβολεύς. & ἰχθυοθηρευτής. piſcator.
ἰχθυόεις. όεντος. ὁ. piſculentus.
ἰχθυοθήριον. ο. aliqui uocant rapum terræ.
ἰχθυοκόλλα. gluten ex piſce.
ἰχθυολκός. ᾶ. ὁ. piſcator.
ἰχθυοπωλεῖον. ου. τό. locus ubi ueneunt piſces.
ἰχθυοπώλης. qui uendit piſceis, ichthyopola.
ἰχθυοτροφεῖον. ου. τό. piſcina, piſcium uiuariū.
ἰχθυοφάγος. ου. ὁ. ex piſcibus uiuens, piſceduſus.
ἰχθύς. ύος. τὸν ἰχθῦν. piſcis.
ἰχθυώδης. εος. ὁ, ἡ. piſcoſus, piſceus.
ἴχλα. turdus.
ἰχνάομαι. ueſtigo, ἰχνευτικῶ.
ἰχνεύμων. ονος. ὁ. bellua, ichneumon.
ἴχνευμα. ατος. τό. &
ἴχνευσις. εως. ἡ. indagatio.
ἰχνευτής. ᾶ. ὁ. indagator, ueſtigator.
ἰχνεύω. μ. νεύσω. π. νευκα. &
ἰχνηλατέω. μ. ήσω. π. κκα. inueſtigo, ſcrutor, propero, contendo.
ἰχνηλασία. ας. ἡ. inueſtigatio, indages, uel indago.
ἴχνιον. ου. τό. ueſtigium, calceus, ſignum.
ἰχνογραφία. eſt deſcriptio operis futura, quæ à Cicerone forma dicitur. Cælius libro 5. capite 8. Budæus in Annot.
ἴχνος. εος. τό. ueſtigium.

ἰχνότης. exilitas, anguſtia, oris uitium Vide ἰσχνότης.
ἰχνόφωνος, &
ἰχνόφωνοι. huiuſmodi uitio laborant.
ἰχώρ. ῶρος. ὁ. tabo, ſanies, cruor, proprie deorum.
ἰχωρορροῦντες. οἱ. ſaniem emanantes.

ΙΨ.

ἴψ. πος. uermis, cornibus & uitibus infeſtus. Homerus, μὴ κέρα ἶπες ἴδοιεν. ἴψαι enim lædere. eſt.

ΙΩ.

ἴω. eo, πορεύομαι.
ἰώ. heu, io, uox bacchantium. φεῦ, indignantis eſt.
ἰῷ ἐμῷ. meo telo.
ἰώγα, Bœotice. ego.
ἰωγή. ῆς. ἡ. tectura, protectio, quies, clamor.
ἰώδης. εος. ὁ, ἡ. uenenoſus.
ἰωή. ῆς. ἡ. uentus, flatus, ſplendor, fumus, clamor.
ἰωκή, aphæreſi pro διωκή. ῆς. ἡ. clamor, minæ, inſecutio.
ἰωλκός. οῦ. ἡ. Iolcus, urbs Theſſaliæ.
ἴωλον. ου. τό. nigrum.
ἰῶμαι. curo, medeor.
ἴωμεν. eamus.
ἰών. tria tempora ſignificat, præſens, præteritum, & futurum. Bud. Com.
ἰών. plenus.
ἴων. proprium nomen.
ἰωνιά. ᾶς. ἡ. locus conſitus uiolis, uiolarium, uioletum.
ἰωνίζω. Ionum more aliquid ago.
ἰωνικῶς. aduerb. Ionicè. Item ab Ionum mollicie & luxurie, ponitur pro delicate, molliter, Ariſtophan. Et ἰωνικὸς, pro molli, & delicato.
ἰωνίς. ἡ. Ionia regio.
ἰωνίτη. ſinapi Perſicum.
ἰωός. piſcis quidam.
ἰωξ. ωκός. ὁ. ἰωκή.
ἴωξις. εως. ἡ. inſecutio.
ἴωρος. ὁ. ueſtibulum, & ueſtibuli cuſtos, mōs, locus in monte.
ἰωτακισμός. ᾶ. ὁ. uitium oris eſt, ubi plurimū

diſſonat, ut ſi dicas, Iunio Iuno Iouis mirè iraſcitur. Capel. libro 5.

Ἰωγμός, &

Ἰωχμός, pro διωχμός, aphæreſi τοῦ δ. perſecutio, tumultus bellicus, perturbatio, uociferatio.

Ἴωψ. piſcis nomen.

ΚΑ.

Κάβαισος, uel κάβαισσος. inexplebilis, ἀπὸ τοῦ κάβου. quod menſuræ frumentaceæ genus eſt.

Κάβαξ. πανοῦργος, uerſutus, ueterator.

Κάβαρνοι. Cereris ſunt apud Parios ſacerdotes.

Κάβασος. ὁ. edax, inexplebilis, κάβαισος.

Καββαλικός. οῦ. ὁ. proſternendo aptus.

Κάβειρα. τὰ. loci nomen.

Κάβειροι. dij Samothracū, & montes Phrygiæ.

Κάβη. cibus, τροφή.

Κάβηξ. κος. ὁ. larus auis propter edacitatē.

Κάβος. ὁ. frumenti menſura, lagena.

Καγκαίνω. calefacio, exicco.

Κάγκανα. τὰ. ligna arida, combuſta.

Καγκός. ιος. ὁ, ἡ. aridus.

Καγχάζω. μ. άσω. π. ακα. &

Καγχαλάω. μ. ήσω. π. ηκα. cachinnor, præ gaudio deficio, lætor. Neutrum abſol.

Καγχασμός. οῦ. ὁ. cachinnus.

Καγχάω. μ. ασω. π. ακα. cachinnor. Neutr.

Καγχλάζω. infœliciter ago, laboro, triſtor.

Καγχραμίς. granum, ſiue acinus fici, uel potius κεγχραμίς.

Κάγχρος. ου. ὁ. ſemen libanotidis herbæ, roſmarinus.

Κάγχρυς. hordeum, hordei farina. Vnde καγχρυδίας, ἄρτος, panis hordeaceus.

Καδδύναμιν, pro κατὰ δύναμιν, ſicut καδδὶ pro κατὰ δὶ. pro uirili.

Καδίσκος. ου. ὁ. urna ſuffragiorum. Duplex autem erat, altera θανάτου, ſiue καταδικαζομένων, & χάλκεον appellabant, altera ξυλίνη, ſiue ἀπολυόντων, ἄκυρος. Bud. Com.

Κάδος. ου. ὁ. cadus.

Κάδρισον. ſede, κάθισον.

Καδύω. demergo.

Κάειρα. ας. ἡ. Caira, id eſt mulier ex Caria.

Κάζω. μ. άσω. π. ακα. orno. Actiu. accuſatiuo iungitur.

Καθάπαν, &

Καθάπαξ. ubique, omnino, funditus.

Καθάπερ. quemadmodum, ut.

Καθ' αὑτόν. ſolus, ipſe ſecum. οἱ καθ' αὑτόν, ſuæ ætatis homines, Herodia.

Καθ' αὑτῆς τάξεως. ſuo ordine.

Καθ' ἕν. in uno & in aliquo. Demoſth. εἰ καθ' ἓν χρήσιμος τῇ πόλει, id eſt, καθ' οὐδὲν, καθ' ἕν τι. Vide ἕν.

Καθά, Atticè pro καθὼς. ueluti, ſicut, tanquam, quemadmodum.

Καθαγιάζω. μ. άσω. π. ακα. ſacrifico. Neutrum accuſ.

Καθαγίζομαι. ſoluo iuſta, perago exequias, offero mortuo ſacrificium, aut epulum ſuper ſepulchro.

Καθαγισμός. οῦ. ὁ. parentalia, id quod adolebatur in modum ſacrificij in gratiā mortuorum.

Καθαξεῦξαι. caſtra ponere.

Καθαιμάζω. cruento, cruore perfundo.

Καθαιμακτός. οῦ. ὁ. cruentus.

Καθαιμάξας. qui cruentauit.

Καθαιμάσσω. μ. άξω. π. ακα. καθαιμάζω.

Καθαίρεσις. εως. ἡ. ſubuerſio, diſſolutio, demolitio, cædes. καθαίρεσις τῆς σαρκὸς, imminutio, tabes, extenuatio. Bud. Com.

Καθαιρέτης. ου. ὁ. deuaſtator, interemptor, carnifex.

Καθαιρετικός. οῦ. ὁ. ἀφανιστικός. Et καθαιρετικὰ φάρμακα, dicuntur τὰ κατασταλτικὰ τῶν ὑπερσαρκούντων, quæ ad modum naturalem ſalubremq́ reducunt.

Καθαίρω. μ. αρῶ. π. αρκα. aſſumo, purgo, luſtro. Item deleo, depono, deſtruo, ſubuerto, deuinco, demolior, aufero, detraho, ſuſtollo, minuo, extenuo. Item deijcio depello, de gradu exiſtimationis

ἴφι. fortiter,potenter.
ἰφιγένα.Diana.
ἴφικλος, quaſi ἰφίκωλος, à pedum celeritate. Nam κῶλον pedem ſignificat.
ἰφικράτις,&
ἰφικρατίδες. calceamenta Attica, quorum meminit Athenæus.
ἴφιος.ε.ὁ.pinguis,potens.
ἴφις.pulcher,uelox.
ἴφλαμα.ατος.τὸ.uulnus.
ἰφύς.ύος.ὁ.ſupercilium.

IX.

ἰχθυάω. uenatur piſces, ἰχθυᾷ, cupit piſcari.
ἰχθυάασκον.piſcabantur.
ἰχθυβόλος.ε.ὁ.piſcator.
ἰχθύδιον ε.τὸ.piſciculus.
ἰχθυήματα.ſquamæ.
ἰχθυηρός.ᾶ.ὁ.aptus ad piſces.
ἰχθυάγρεφον.fuſcina.
ἰχθυοβολεύς.& ἰχθυβουλκός.piſcator.
ἰχθυόεις.όεντος.ὁ.piſculentus.
ἰχθυοθήρειον.ε.aliqui uocant rapum terræ.
ἰχθυοκόλλα.gluten ex piſce.
ἰχθυολκός.ᾶ.ὁ.piſcator.
ἰχθυοπωλεῖον.ου.τὸ.locus ubi ueneunt piſces.
ἰχθυοπώλης.qui uendit piſceis, ichthyopola.
ἰχθυοτροφεῖον.ε.τὸ. piſcina, piſcium uiuariũ.
ἰχθυοφάγος.ε.ὁ. ex piſcibus uiuens, piſcedulus.
ἰχθύς.ύος.τὸν ἰχθῦν.piſcis.
ἰχθυώδης.εος.ὁ,ἡ.piſcoſus,piſceus.
ἴχλα.turdus.
ἰχνάομαι.ueſtigo,ἰχνοσκοπῶ.
ἰχνεύμων.ονος.ὁ.bellua,ichneumon.
ἴχνευμα.ατος.τὸ.&
ἴχνευσις.εως.ἡ.indagatio.
ἰχνευτής.ᾶ.ὁ.indagator, ueſtigator.
ἰχνεύω.μ.εύσω.π.ευκα.&
ἰχνηλατέω.μ.ήσω.π.ηκα. inueſtigo,ſcrutor, propero,contendo.
ἰχνηλατία.ας.ἡ.inueſtigatio,indages,uel indago.
ἴχνιον.ε.τὸ.ueſtigium,calceus.ſignum.
ἰχνογραφία. eſt deſcriptio operis futura,quæ à Cicerone forma dicitur.Cælius libro 5. capite 8.Budæus in Annot.
ἴχνος.εος.τὸ.ueſtigium,

ἰχνότης.exilitas,anguſtia,oris uitium Vide ἰσχνότης.
ἰχνοτίτης,&
ἰχνόφωνος.huiuſmodi uitio laborans.
ἰχώρ.ῶρος.ὁ.tabo, ſanies,cruor, proprie deorum.
ἰχωρροοῦντες.οἱ.ſaniem emanantes.

IΨ.

ἴψ.ιπὸς.uermis, cornibus & uitibus infeſtus. Homerus,μὴ κέρα ἶπες ἔδωσιν. ἶψαι enim lædere. eſt.

IΩ.

ἴω.eo,πορεύομαι.
ἰώ.heu,io,uox bacchantium. φεῦ,indignantis eſt.
ἰῷ ἐμῷ.meo telo.
ἰώγα,Bœotice.ego.
ἰωγή.ῆς.ἡ.tectura,protectio, quies, clamor.
ἰώδης.εος.ὁ,ἡ.uenenoſus.
ἰωή.ῆς.ἡ. uentus,flatus,ſplendor , fumus, clamor.
ἰωκή,aphæreſi pro διωκή.ῆς.ἡ.clamor, minæ,inſecutio.
ἰωλκός.οῦ.ὁ.Iolcus,urbs Theſſaliæ.
ἴωλον.ε.τὸ.nigrum.
ἰῶμαι.curo,medeor.
ἴωμεν.eamus.
ἰών.tria tempora ſignificat,præſens,præteritum,& futurum.Bud.Com.
ἰῶν.plenus.
ἴων.proprium nomen.
ἰωνιά.ᾶς.ἡ.locus conſitus uiolis, uiolarium, uioletum.
ἰωνίζω.Ionum more aliquid ago.
ἰωνικῶς . aduerb . Ionicè. Item ab Ionum mollicie & luxurie, ponitur pro delicate,molliter, Ariſtophan. Et ἰωνικὸς,pro molli,& delicato.
ἰωνίς.ἡ. Ionia regio.
ἰωνίτη . ſinapi Perſicum.
ἰωνός.piſcis quidam.
ἰώξ.ωκός.ὁ. ἰωκή.
ἴωξις.ιος.ἡ.inſecutio.
ἴωπος.ὁ.ueſtibulum,& ueſtibuli cuſtos,mõs, locus in monte.
ἰωτακισμός.ᾶ.ὁ. uitium oris eſt,ubi plurimũ

diſſonat, ut ſi dicas, Iunio Iuno Iouis mi- rè iraſcitur. Capel. libro 5.

Ἰωγμός, &

Ἰωχμός, pro διωχμός, aphæreſi τοῦ δ. perſecu- tio, tumultus bellicus, perturbatio, uoci- feratio.

Ἰώψ. piſcis nomen.

ΚΑ.

Κάβαισος, uel κάβαισσος. inexplebilis, ἀπὸ τοῦ κάβου, quod menſuræ frumentaceæ genus eſt.

Κάβαξ. πανοῦργος, uerſutus, ueterator.

Κάβαρνοι. Cereris ſunt apud Parios ſacerdotes.

Κάβασος. ὁ. edax, inexplebilis, κάβαισος.

Καββαλικός. οῦ. ὁ. proſternendo aptus.

Κάβηρα. τὰ. loci nomen.

Κάβειροι. dij Samothracũ, & montes Phrygiæ.

Κάβη. cibus, φορβή.

Κάβηξ. κος. ἡ. larus auis propter edacitatẽ.

Κάβος. ὁ. frumenti menſura, lagena.

Καγκαίνω. calefacio, exicco.

Κάγκανα. τὰ. ligna arida, combuſta.

Καγκός. λος. ὁ, ἡ. aridus.

Καγχάζω. μ. άσω. π. ακα. &

Καγχαλάω. μ. λήσω. π. ηκα. cachinnor, præ gau dio deficio, lætor. Neutrum abſol.

Καγχασμός. οῦ. ὁ. cachinnus.

Καγχάω. μ. ασω. π. ακα. cachinnor. Neutr.

Καγχλάζω. infœliciter ago, laboro, triſtor.

Καγχασμίς. granum, ſiue acinus fici, uel po tius κεγχραμίς.

Κάγχρος. ου. ὁ. ſemen libanotidis herbæ, roſmarinus.

Κάγχρυς. hordeum, hordei farina. Vnde καγχρυδίας, ἄρτος, panis hordeaceus.

Καδδύναμιν, pro κατὰ δύναμιν, ſicut καδδύναμιν pro κατὰ δ. pro uirili.

Καδίσκος. ου. ὁ. urna ſuffragiorum. Duplex autem erat, altera θανάτου, ſiue καταδικάζομένων, & κύριον appellabant, altera ἐλέου, ſiue ἀπολυόντων, ἄκυρος. Bud. Com.

Κάδος. ου. ὁ. cadus.

Κάθισον. ſede, κάθισον.

Καδύω. demergo.

Κάειρα. ας. ἡ. Caira, id eſt mulier ex Caria.

Κάζω. μ. άσω. π. ακα. orno. Actiu. accuſatiuo iungitur.

Καθάπαν, &

Καθάπαξ. ubique, omnino, funditus.

Καθάπερ. quemadmodum, ut.

Καθ' αὑτόν. ſolus, ipſe ſecum. οἱ καθ' αὑτόν, ſuæ ætatis homines, Herodia.

Καθ' αὑτὸ τάξιως. ſuo ordine.

Καθ' ἕν. in uno & in aliquo. Demoſth. εἰ καθ' ἕν χρήσιμος τῇ πόλει, id eſt, καθ' οὐδέν, καθ' ὅτι. Vide ἕν.

Καθά, Atticè pro καθώς. ueluti, ſicut, tanquam, quemadmodum.

Καθαγιάζω. μ. άσω. π. ακα. ſacrifico. Neutrum accuſ.

Καθαγίζομαι. ſoluo iuſta, perago exequias, offero mortuo ſacrificium; aut epulum ſuper ſepulchro.

Καθαγισμός. οῦ. ὁ. parentalia, id quod adolebatur in modum ſacrificij in gratiã mortuorum.

Καθαξεῦξαι. caſtra ponere.

Καθαιμάζω. cruento, cruore perfundo.

Καθαιμακτός. οῦ. ὁ. cruentus.

Καθαιμάξας. qui cruentauit.

Καθαιμάσσω. μ. άξω. π. ακα. καθαιμάζω.

Καθαίρεσις. εως. ἡ. ſubuerſio, diſſolutio, demolitio, cædes. καθαίρεσις τῆς σαρκός, immunutio, tabes, extenuatio. Bud. Com.

Καθαιρέτης. ου. ὁ. deuaſtator, interemptor, carnifex.

Καθαιρετικός. οῦ. ὁ. ἀφανιστικός. Et καθαιρετικὰ φάρμακα, dicuntur τὰ καταπλαστικὰ τῶν ὑπερσαρκούντων, quæ ad modum naturalem ſalubremq́ reducunt.

Καθαιρέω. μ. ρήσω. π. ρηκα. aſſumo, purgo, luſtro. Item deleo, depono, deſtruo, ſubuerto, deuinco, demolior, aufero, detraho, ſuſtollo, minuo, extenuo. Item deijcio depello, de gradu exiſtimationis

deturbo & abijcio, Antiph. & Plut. in Demetr. τοῦ δ᾽ ὑμῶν τὸ φρόνημα καθελεῖν, *Spiritus minuere, & inhibere, uel elatos comprimere,* καταστέλλειν. *Ponitur & pro peragere, ſiue uincere certamen ſuſceptum. Plutar.* τοὺς πανταχοῦ καθελόντος ἀγῶνας. *Item detraho, deduco. Ariſtoph.* καθέλκοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην. *Item pro* κατάγω, *id eſt naues è mari in terram ſubduco, ſicut* ἀνάγειν *pro* ἀνάγειν. *Bud. Com.*

Καθάλλεσθαι. *deſilire,* καταπηδᾶν.

Καθαπτόμενοι. οἱ *demittentes.*

Κάθαμμα τὸ. *nodus. Suid. habet* κάθαρμα.

Καθάπαρ, *aduerb. &*

Καθάπαξ, *pro* καθ᾽ ἅπαρ *uel* καθ᾽ ἅπαξ. *omnino, prorſus, ſemel.*

Καθάπερ, *pro* καθ᾽ ἅπερ. *quemadmodum.*

Καθάπτομαι. *attingo, tãgo, pũgo, mordeo, reprehẽdo, obiurgo, inceſſo, laceſſo, impeto, manus iniicio,* ἐπιλαμβάνομαι. *Depõ. geni.*

Καθαπτόμενος. *perſtringens, reſpondens.*

Καθαπτός. οῦ. ὁ. *indutus, amictus. Ariſtophanes Ranis,* θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτός.

Καθαρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. *purgo, purus ſum, in puritate dego.*

Καθαρεύων. οντος. ὁ. *purus. Et* καθαρεύων *χειρὶ* ας, *talis eſt, qualem Cicero innocentẽ nomen habere Græcum negat. Bud. Com.*

Καθαρθείς. ἐντος. ὁ. *expiatus.*

Καθαίρω μ. ρῶ. π. ρκα. *mundo. Accuſ.*

Καθάριος. ου. ὁ. *mundus, purus.*

Καθαριότης. ητος. ἡ. *mũditia, puritas, elegãtia.*

Καθαρισμός. οῦ. ὁ. *purificatio.*

Κάθαρμα. ατος. τὸ. *piaculum, quales erant homines, qui peſte expianda aliòue morbo immolabantur dijs, aut porcellus, quo domum luſtrabant. Accipitur & pro ipſo ſcelere & commiſſo, propter quod expiatio debetur. Aliquando etiam pro ipſo ſceleſto, quemadmodum ſcelus Latinis. Eraſm. nunc ſterquilinium, nunc ſacrilegium interpretatur.*

Καθαρμός. οῦ. *purgatio.*

Καθαροποιῶ. *purifico.*

Καθαρός. οῦ. ὁ. *purus, ſyncerus. Antiquis dicebatur, qui ob cædem perpetratam impias manus habere non cenſebatur,* ἐναγὴς, ὅσιος. *Antyph.* καθαρὸν πάντων τῶν ἐγκλημάτων *dixit, qui nulli iniuriam intulit. Bud. Com.*

Καθαρότης. ητος ἡ. *puritas.*

Καθάρσιον. ου. τὸ. *purificatorium poculum. Et* καθάρσια, *ſacra quædam & porcelli, quibus Athenis conciones & theatra luſtrabantur. Lucianus Cronoſolones, Lupercalia Plutarchus uocat.*

Καθάρσιος. ου. ὁ. *expiator.*

Κάθαρσις. εως. ἡ. *purgatio.*

Καθαρτὴρ. ῆρος. ὁ. *purgator.*

Καθαρτικός. οῦ. ὁ. *purgatiuus.*

Καθαρτής. οῦ. ὁ *purgator.*

Καθαρῶς. *purè, manifeſtè, planè.*

Καθαυτόν. *ſua ſponte, ſeorſum, per ſeipſum, ſeparatim.*

Καθαύω. *exuro, deleo.*

Καθεδούμενος *pro* καθεσθησόμενος, *præſ. pro fut. ſeſſurus, Ariſtoph.*

Καθέδρα. ας. ἡ. ἐπίσχεσις, *cathedra, dilatio.*

Καθέζομαι. μ. καθεδοῦμαι. *ſedeo. Item perſeueranter fruor, & bene habeo, delicior, relaxor. Item caſtra pono.*

Καθεζόμενος. ου. ὁ. *accumbens.*

Κάθημαι. *ſedeo.*

Καθειργνύω, *&*

Καθείργω. μ. είρξω. π. ειρχα. *detineo, prohibeo, includo, & tanquam in carcere cohibeo. Actiu. accuſ.*

Κάθειρξις. *concluſio, coërcitio.*

Καθεῖς. *ſingulatim.*

Καθεκάστην. *quotidie.*

Καθεκτέον. *retinendum eſt.*

Καθεκτικός. οῦ. ὁ. *cohibens.*

Καθεκτός. οῦ. ὁ. *detentibilis.*

Καθεκτῶς. *continenter.*

Καθελκύζω. *uulnero.*

Καθελκωθείς. ἐντος. ὁ. *uulneratus.*

Καθελκύω. *traho deorſum. Accuſ.*

Καθέλοιμι. ἀπολύω.

Καθέλω. *demolior, deſtruo, profligo,* καθαιρέω. *Accuſ.*

Κάθεμα. *monile ad pectus demiſſum.*

Καθέκα. ſingulatim, unuſquiſq;.
Καθεξῆς. deinceps.
Καθέρπυζω. ſerpo Ioſeph. lib. 1. καθερπύζοντες ἀπὸ τῶν τειχῶν ἦξαν εἰς τοὺς ῥωμαίους.
Κάθες. dimitte.
Κάθεσις. diuerſorium, habitatio.
Καθεστηκότως. adu. animo compoſito et moderato. καθεστηκότι φρονήματι. ſana mente eſt.
Καθεστήκω. διαμένω, συμμένω, perſto, quieſco, ἠρεμῶ.
Καθεστηκὼς, paſsiuam habet ſignificationem, conſtitutus. Et τῶν καθεστηκότων μεταβολὴ, rerum nouarum molitio.
Καθεστῶτα. τὰ. leges, decreta, ſtatuta.
Κάθετη. κης. ἡ. retis genus.
Καθετὴρ. ῆρος. ὁ. genus monilis muliebris, quod & κάθεμα dicitur, & ὅρμος. Eſt & inſtrumentum chirurgicum, quo urina elicitur. Cælius libro 4. capite 10.
Κάθετος. ἡ. perpendiculum.
Καθεύδω. μ. καθευδήσω. dormio.
Καθέω. μ. ήσω. π. ηκα. decipio. Accuſ.
Κάθη, pro κάθησαι. Bud. Com.
Καθηγεμών. όνος. ſuaſor, author. Proprie autem dux, præitator, qui cæco uiam præit.
Καθηγητὴς. οῦ. ὁ. magiſter, præceptor, inſtitutor.
Καθηγοῦμαι. praeo, præceptor ſum. Plato, καλῶς μοι ἔδοξας καθηγήσασθαι τοῦ λόγου, id eſt rectè, atq; ordine uidere diſputationem inſtituiſſe, hoc eſt nobis diſputandi rationem rectam præſtituiſſe. Bud. Com.
Καθηδυπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum in uoluptatibus, abligurio, per luxum & uoluptatem conſumo & contero. Genit.
Καθηδυπάθεια. libido.
Καθηδυπαθῶ. per luxum & uoluptatem conſumo & contero. Bud. Com.
Καθῆκον. οντος. τὸ. officium, quod conuenit. Ab καθήκω pro προσήκω.
Καθηκόντως. &
Καθηκότως. decenter, rite.
Καθήκω. pertineo, pertingo, portendor, porrigor, παρήκω, ut καθήκει δὲ ὁ τῶν κορινθίων ἰσθμὸς ἐς τὴν ἐπὶ κεγχρίας, Pauſ. Item conuenio, conſentaneus ſum, προσήκω, Synes. Vnde καθήκει μοι, decet, conuenit, ſas eſt, officij mei eſt, & muneris, Polyb. Item accido, emano, ut τὸ καθῆκον ἐκ τοῦ θεοῦ, quod diuinitus accidit, Pauſan. Item deuenio. Aeſchin. κατὰ καθήκει εἰς ὑμᾶς ὁ λόγος, Partes loquendi ad nos deuenerunt. Bud. Com.
Καθηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. configo clauis. Accuſ. iungitur.
Καθήλωσις. εως. ἡ. confixio.
Καθηλωτὴς. οῦ. ὁ. confixor.
Κάθημαι. ſedeo, ut κάθημαι τὴν ἐν τῇ καθέδραν.
Καθημαξευμένος. tritus, exercitatus.
Καθήμενον. τὸ κοῖλον καὶ ὁ μαλὸν χωρίον, καὶ πεδίον, ut οἱ ῥωμαῖοι ἐς καθήμενον πεδίον ἐσβαλόντες, in planitiē & campū planum.
Καθημέραν. quotidie.
Καθημερινὸς, &
Καθημέριος. ὁ. ὁ. quotidianus, diurnus.
Καθημερόβιοι. οἱ. qui in diem uiuunt, atq; ex tempore Eraſ. Chil.
Καθῆσο, &
Καθῆτο. ſedebat, collocatus eſt. Bud. Com.
Καθῆντο. ſedebant.
Καθιᾶσι. uide κατίασι.
Καθιγμένος. uolens, præueniens.
Καθιγνίσαι. mortuis immolare.
Καθιδρύομαι. ædifico, collocor.
Καθιερόω. conſecro, ſacris initio.
Καθιέρωσις. εως. ἡ. conſecratio, dedicatio.
Καθιζάνω, &
Καθίζω, καθίζομαι, ex ἵζω, ἵζομαι. μ. ίσω. π. ικα. uel καθιζέω, καθιζέομαι, ex ἱζῶν circumflexè. ſedeo, inſideo, decumbo, deſido. Item colloco, id eſt ſidere facio. Καθίζω δικαστήριον αὐτῷ θεῶν, id eſt iudices illi deos fero, & eum apud deos accuſo, Liba. Bud. Com.
Καθίημι. μ. ήσω. π. ηκα. demitto, ſummitto. καθίεμαι quoq; uoce paſsiua idem ſignificat, ut καθειμένος τὸν πώγωνα, pro καθεικὼς, & καθειμένοι βοστρύχους Luciano. & καθεῖτο τὴν ὑπήνην pro μάκραν ἔχειν apud eundē. Sic Latinis ſubmittere barbam & capillum. Plin. Epiſt. Quia reis moris eſt ſub-

mittere capillũ, id eſt demittere. Et Ver. Aen. 1. Reſpicio, dira illuuies, immiſſaq́ barba. Xenophonti in Hipparch. eſt pro ſeſe demittere deſiliendo & deorſum librare ſine caſus adiectione, καὶ (inquit) ἀφ᾽ ὑψηλῶν ἀσφαλῶς καθιέναι. Refertur & ad inſidias, ut καθιέναι λόχον, inſidias collocare, Syneſio. Idem, τὴν σφαγέα δὲ καθιὲς τῶν σαυτοῦ κοιτώνων τὸν ὑμέτερον. Latinè dicitur ſummittere percuſſorem, uel ſicarium. Bud. Com.

Καθικετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſupplicor. Neu. abſol. & aliquando cum accuſ.

Καθικνέομαι. μ. ίξομαι. attingo. Depon. genit. ut Ariſtot. de Hiſt. animal. lib. 9. τῶν σάρκα οὐδενὸς καθίζει, Carnem nullius animalis tangunt. de apibus, Vel (ut Plin.) nulla cadauera attingunt.

Καθιμάω μ άσω. π. ακα. demitto, χαλῶ. Ariſtoph. Fucis, ἀλλὰ καθιμᾷ αὐτὸν δεῦρο.

Καθιμονεύω. idem.

Καθιππάζομαι. incurſo equitatu.

Καθίππευσις. εως. ἡ. adequitatio.

Καθιππεύω. contra aliquem equito.

Καθιπποκρατῶ. τό. καθιππομαχῶ. Budæus Commentarijs.

Καθιπποτροφῶ. in alendis equis conſumo. Budæus Commentarijs.

Καθίπτημι. μ. καταπτήσω. π. ηκα. ἀόρ. β. κατέπτην. deuolo. Neut. abſol.

Καθιστάω, uel uocali breui in ſuam longam mutata, & ω in μι, καθίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. conſtituo. Sed uarie. Aliquando enim eſt efficio, afficio, redigo, ἀποτελῶ, ἀπεργάζομαι, παρασκευάζομαι. Et id cum præpoſitione εἰς uel ἐπί, ut εἰς φόβον. uel ἐπὶ τὸν φόβον καθιστάναι, timore afficere, in timorem conijcere. Et ſine præpoſitione, ut ἀνέλπιστον καταστῆσαι, ad deſperationem redigere, Thucyd. Aliquãdo creo, ut καθιστάναι τὰς ἀρχὰς, Ariſtot. Polit. 4 & καταστάσεις τῶν ἀρχῶν, apud eundem. Et creo, ut Latinis creare litem, periculũ, ut καθιστᾶσιν εἰς κίνδυνον, id eſt κατηγορῶ, & εἰς δικαστήριον ἄγω. Huc pertinet quoq; καθίσταμαι paſſiua uoce, pro fieri & eſſe poſitum, ut καθίσταμαι ἄρχων, id eſt γίνομαι. Xenoph. καὶ τοὺς πόλεως ἄρχοντας ἀπὸ τοῦ κυάμων καθίστασθαι. Aliquando inſtituo, ut τὴν δημοκρατίαν καταστῆσαι καὶ τὰ δικαστήρια, Ariſtot. Sic quoq; καθίστασθαι paſſiua uoce pro moderari, regere, οἰκονομεῖν, ut καθίστασθαι τὴν ἀρχὴν, Thucyd. & ὀλιγαρχίαν καταστήσεσθαι, Lyſ. pro tueri, confirmare, ſtabilire, reſtituere. Gregor. ἐν ἱερέως καὶ θυσίαις καθιστᾶ τὰ βασίλεια. Et ad perſonam apud Luc. Act. 17. refertur, οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον, de ijs qui Paulũ comitatu ſuo confirmabãt, ſecuritatẽ ei præſtantes. Vnde καθίσταται, & κατέστηκεν, et κατέστη pro νενόμισται, in more poſitũ eſt, morib. receptũ eſt. Pauſ. ἐν ὅσοις καθέστηκεν θεοὺς ἄλλους σέβειν, Apud quos moris eſt deos alios colere. Idem, οὐ μόνον ᾗ καθέστηκεν, Non ſolum qua parte legitimum eſt, & bonis moribus conuenit. Item καθεστηκὸς conſtitutum, inſtitutum, ſtatum, fixum, ut εἴργειν τὰ καθεστηκότα, non ſtudere rebus nouis & τῶν καθεστηκότων μεταβολὴ, rerũ nouarũ molitio. Et παρὰ τὸ καθεστηκὸς indecore, illicite. Et καθεστηκυῖα τιμὴ, legitimum & iuſtum pretium, Demoſth. Et ἀνὴρ καθεστῶσης ἡλικίας, plena & confirmata ætate, Gale. Aliquando item ponitur pro demulcere, componere, ſedare, placidum reddere, Vnde καθεστηκότα, & καταστάντα, compoſita, pacata, trãquilla.

Et aqua turbida & ſpurca καταστῆναι dicitur, cum eius craſſamentum ſubſedit.

Item καθιστάναι τὸν ἵππον, equum concitatum ſiſtere, ἀναλαμβάνειν. Et καθίστασθαι, animo componi, ſedari, Ariſtot. Polis. 8. Aliquando eſt formare, componere, fingere, ἀνάγειν, ut καταστήσασθαι τὰ δένδρα, Theophr. de Cauſ. 3. Aliquando incipere, ut καθιστάναι τὸν πόλεμον, committere bellum, συμβάλλειν. Vnde καθιστάμενος πόλεμος, bellum cœptum, commiſſum: & καθεστηκότες ἐχθροὶ, hoſtes qui ſunt, aut eſſe cœperunt. Thucyd. οὕτω πᾶσα ἰδέα κακοτροπίας κατέστη. Sic omne genus improbitatis extitit, uel enatum eſt, cœptum eſt.

Budæus Commentarijs.

Καθό.in quantum,tanquàm.

Καθοδηγία.ἡ.uiæ deductio.

Καθ᾽ ὁδόν.ordinatè,ſecundum uiam.

Κάθοδος.ου.ὁ.reditus, repatriatio,deſcenſus.

Καθ᾽ οἶμον.ſecus uiam.

Καθολικός.ῦ.ὁ.uniuerſalis.

Καθολικῶς,&

Καθόλου.uniuerſaliter. Vnde καθόλου μὲν ἓν εἰπεῖν,ut uno uerbo dicam, ut in ſumma dicam.

Καθομηρίζω,uel ὁμηρίζω. homericis uerſibus deſcribo uel celebro.Bud.Com.

Καθομιλέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſermocinor. Dat.

Καθομολογῶ.fateor,indico mentem & aperio.Datiuo.

Καθομολογοῦμαι.deſpondeo. Et καθομολογημένη,deſponſa.Bud.Com.

Κάθομον.ſimiliter,rationabiliter,decenter.

Καθοπλίζω.μ.ίσω.π.ικα.armo.Accuſ.

Καθοπτεύω.deſpicio.

Καθοράω.conſpicio,intueor,conſpicor,deſpicio,id eſt deorſum aſpicio.Accuſ.

Κατορθόω.dirigo,conſummo. κατορθώσαν ἅπασαν ἀρετήν,euaſit conſummatus in omni uirtute.

Κάθορμα.τὸ.collare ornamentum, ambitus.

Καθορίζω.μ.ίσω.π.ικα.definio.Accuſ.

Καθορμίζομαι,&

Καθορμίζω.in portum appello.Bud.Com.

Κάθος.uas,uel menſura frumenti.

Καθοσιόω.μ.ώσω.π.ωκα.deſpōdeo,ſacrificio, deuoueo.Actiu.accuſ.

Καθοσιωθέν.τὸ.&

Καθοσιωμένον.τὸ.conſecratum.

Καθοσίωσις.εως.ἡ.iuſtificatio, condemnatio.

Καθόσον.inquantum,quatenus,quandiu.

Καθότι.propterea quòd,quatenus,quoniam

Κάθου,pro ἐκάθησο.ſedebas.

Καθυβρίζω.dedecore afficio,dedecus & notam inuro.Bud.Com.

Καθυγραίνω.μ.ανῶ.madefacio.Actiu.acc.

Κάθυγρος.ου.ὁ.humidus madidus.

Καθύσαι.impluere.

Καθυλακτέω.μ.ήσω.π.ηκα.oblatro.

Καθυλομανῶ.τὸ.ὑλομανῶ,frondibus,& folijs luxurio.

Καθυμνέω.μ.ήσω.π.ηκα.laudo.Actiu.

Καθύπερθεν.deſuper.

Καθυπέρτερος.ου.ὁ.ſuperbus.

Καθυπνάομαι.obdormio.

Καθυπισχνοῦμαι.fateor,promitto.

Καθυποβαλλόμενος τῷ δεσμῷ.in uincula coniecto.

Καθυπόκειμαι.ſubſiſto,ſubiaceo.

Κατυποκρίνομαι ὑμᾶς.hiſtrionica actione uos capto,& demulceo.Bud.Com.

Καθυστερέω.tardus uenio.

Καθυφιέναι.remittere,cedere,ſubijcere.

Καθυφαιρῶ.ſubtraho.Ioſeph.lib. 2. ἐὰν ὑμῶν καθυφέλωμεν.

Καθυφιέμενος.ου ὁ.ſubtrahens.

Καθύφεσις.præuaricatio.

Καθυφίεμαι,uel καθυφίημι.omitto, præuaricor,prodo et cōdono cauſam aduerſarijs, ἐθελοκακεῖν, ὑποστέλλεσθαι, καταπροΐεσθαι τὴν δίκην, ἢ τὴν κατηγορίαν, καὶ προδεδόναι, ἀνταλλάττεσθαι.Bud.Commentarijs.

Καθυπερίζομαι.glorior

Καθώς,ſic,ſicut.

Καί.& geminatur interdum Attice,καίτοι καὶ λόγον τινὰ διέσπαραν,Plutarch.

Abundat quoq; frequentiſs. apud Atticos,ut καὶ δῆτα καὶ αὐτὸς, Demoſth. quod ſine geminatione dixit. Item æque,et perinde ut,atq;. Synesius,οἴκοι δ᾽ ἦν καὶ τοῖς ἀναιτίοις ἐτίμησα, In honore eū priuatim habui,perinde ut inſontes. Eſt etiam idem quod quàm,ut ac & atq; Latine. Ariſtot.ἔστι γὰρ ἑτέρα ἡ χρηματιστικὴ καὶ ὁ πλοῦτος ὁ κατὰ φύσιν, Alia eſt quæſtura ac diuitiæ œconomicæ. Accipitur præterea pro etiam ut & Latine. Plato, εἰκὸς αὐτὰς ἀφαιρεῖσθαι. ἄχρηστοι μὲν γὰρ καὶ γυναιξίν,etiam mulieribus. Quintilianus,Sed non qui maxime imitandus, & ſolus imitandus eſt.Bud.Com.

Καί γε.atqui.

Καὶ γὰρ,etenim.

Καὶ γοῦν.atq; ideo.

Καὶ δή.continuo,protinus,ideo, Demoſten. & Gregor.ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ δὴ φέρομαι,Côtra

nub ad eum me conuertam. Bud. Com.

Καὶ μὴν τι καὶ. atq; etiam.

Καὶ μὴν. attamen ſanè, atqui, adde his, καὶ ἔτι

Καὶ μὴν δὴ. imò, enimuero, ſed enim.

Καὶ ταῦτα. præſertim & maxime, idq;.

Καίτοι. etſi, quanquàm Item atqui, Demoſth. pro Cteſiph. καίτοι ὅτι, &c. Accipitur & pro uerum & pro ſed. Demoſth. καίτοι τίς ἡ κοινωνία? Verũ quænam eſt iſta cauſæ communitas? Id Cice. per at expreſsit, in Verr. acti. ult. At quemadmodum ipſe ſeſe induit priore actione? Aliquando pro & quidem, quanquàm. Cic. Quid nõ eſt dictum à me moderate? quid non amice? & quidem cuius temperantiæ fuit de M. Antonio dicentem, abſtinere maledicto? Plutar. καίτοι καὶ λόγον τινὰ κατέσπαραν εἰς τὸν δῆμον. Dicitur & καίτοιγε. Eſt interdum collectiuum, proinde, itaq;. Bud. Com.

Καιάδας. ὁ. foſſatum, locus apud Lacedæmonios, in quem ſontes deijciebantur.

Καίατα. foſſæ. loca à terræmotu concuſſa, & aperta.

Καικάζειν. deridere.

Καικίας. ου. ὁ. Cæcias, uenti nomen.

Καικίνης. idem.

Καίνη. ης. ἡ. urbs Peloponneſi.

Καινὴ. ῆς. ἡ. noua.

Καινίζω. innouo, initior.

Καινίται. fratres. ſorores.

Καινοδοξῶ. capitur inani gloria.

Καινολογία. ἡ. nouum ſtudiũ, noua doctrina.

Καίνομαι. ſupero, percutio gladio, retento.

Καινοποιῶ. τὸ καινοτομῶ.

Καινοπραγία. ας. ἡ. nouitas rerum.

Καινοπρεπής. έος. nouus, nouitate iucundus.

Καινὸς. οῦ. ὁ. nouus, abſurdus.

Καινότης. ητος. ἡ. nouitas.

Καινοτομέω. metallum aut lapides excido. Aliquando eſt res nouas moliri et deſignare, hoc eſt (inquit. Bud. Com.) νεωτερίζειν, καὶ τὰ καθεστηκότα κινεῖν, καὶ δεῖν ἔν τινι, uel δεῖν πολιτευομένοις ἐπιτίθεσθαι. Ariſtotelis. Pol. ε. Item innouare quippiam, aut noui quid edere. Greg. καινοτομῶντες τὸ ἀνεπαθὲς διὰ τὴν Χριστοῦ μίμησιν. Idẽ alibi καινοτομῆσαι naturam dixit, cum gigantes procrearet.

Καινοτομία. ας. ἡ. νεωτερισμός, renouatio, deſignatio, facinus nouum, ab omni humanitate, naturaq; alienum.

Καινοτόμως. deſignabunde.

Καινουργέω. deſigno, καινοτομῶ.

Καινουργία. ἡ. νεωτερισμός, renouatio.

Καινουργίζω. καινουργέω.

Καινουργισμός. οῦ. ὁ. &

Καινουργόν. iam recens factum, ſine aliquo archetypo.

Καινόφιλος. recens amicus, qui non iiſdem ſubinde amicis utitur.

Καίνυμαι. ſupero, Depon. accuſ.

Καίνω, καίνομαι. μ. ανῶ. occido, κτείνω, φονεύω. Actiu. accuſ.

Καίομαι. μ. καύσομαι. π. κέκαυμαι. ardeo.

Καίπερ. quamuis.

Καιρία. ας. ἡ. antenna.

Καιρία. inſtita, faſciæ ſepulchrales.

Καίριον. ου. τὸ. opportunitas temporis.

Καίριος. ου. ὁ. temporalis, tempeſtiuus, opportunus, letalis. πληγαῖς καιρίαις, certis ictibus uertit Politianus.

Καιροφθονεῖν. uincere, præuerti.

Καιρός. οῦ. ὁ. tempus, id eſt, occaſio & opportunitas, uel ipſum punctum potius, in quo res ſit agenda, ut apud Terent. In articulo oppreſsit, id eſt ἐν καιρῷ. Παρ᾽ αὐτὸν τὸν καιρὸν, in præſenti, in præſens, in præſẽtiarum. Παρὰ τὸν καιρὸν ἑκάστου. unoquoq; tempore. Δοῦλος καιροῦ, ſeruiens rerum ſtatui. Ἀπὸ καιροῦ, intempeſtiuum.

Καῖρος. ου. ὁ. filum, καίρωμα.

Καιροσέας. bene textus.

Καιροστρίς. ίδος. ἡ. textrix.

Καιροφυλακτέω. μ. ήσω. π. κηκα. occaſionem capio, id eſt, obſeruo tempus. Neutrum abſol.

Καίρωσις. εως. ἡ. &

Καίρωμα. ατος. τὸ. connexio ſtaminis, fili.

Καίω. μ. καύσω. π. κέκαυκα. accendo, aduro, adoleo. Hinc cauterium inſtrumentum, quo uitia inſanabilia exurũtur in corpo-

re. Actiu.accuſ.
Κάκαβος.ου.ὁ.cacabus.
Κακανδρία.ἀνανδρία, ἡ ἐπὶ κακὰ δυνάμεις, ignauia,imbellia,Macrob.authore.
Κακαίους.peiores.
Κακεργάσμα.malitia, improbitas.
Κακεντρεχής.improbus,improbe uerſutus, ad fallendum' que ſolers, Euſtathio authore. Bud.Com.
Κακεργέτης.ου.ὁ.maleficus.
Κακέσχατος.ου.ὁ,ἡ.extremè malus.
Κάκη.ης. ἡ. malitia, uitium,timiditas,ignauia,cum ſcilicet deſeritur locus in acie.
Κακηγορέω.μ.ήσω.π.κκα. maledico, perperã dico. Actiu.accuſ.
Κακηγορία.ας.ἡ. maledictum, maledicentia, uel potius execratio.
Κακία.ας.ἡ. uitium, malitia. Vnde κακηγορίας δίκη, actio iniuriarum ob maledictum, uitioſitas, Cicerone interprete.
Item ſcelus & maleficium. Interdum miſeriam ſignificat.
Κακιζότεχνος.ου. ὁ. ἀπὸ τοῦ κακίζειν τὴν τέχνην, dictus eſt Callimachus.
Κακιζόμενος.ου.ὁ.timens.
Κακίζω.μ.ίσω.π.ικα. aggrauo, improbo, detraho,maledico,humilio. Actiu.accuſ.
Κακίμηνος.infœlix,aduerſa luna natus.
Κακίνω.malefacio,maledico.
Κακισμός.οῦ.ὁ.probrum, detractio.
Κάκιστος.ου.ὁ. ſuperlatiu. peſsimus, facinoroſiſsimus.
Κακίων.ονος.ὁ,ἡ.comparatiu.peior.
Κακκάβη.ης.ἡ.perdix.
Κακκαβίζειν.perdicum uox, caccabare, glocitare.
Κακκάζειν.idem.
Κακκείοντες.dormituri, dormiturientes.
Magis enim ſomni cupiditas, quàm tempus ſignificatur, quòd uerbis iſtis in ω penè familiare eſt, ſicut πολεμησείω, bellaturio. Deducitur autem ex antiquo uerbo κέω, κεῖμαι, & poëtice κακκέω, κακκέειν ουτος.
Κάκκη.ης.ἡ. fœtor,merda. Ariſtoph.Pace, ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων.

Κακόβας.infauſte pubeſcens.
Κακόβιος.ὁ,ἡ. mali uictus, id eſt duram uitam agens.
Κακοβουλία.ας.ἡ.peruerſitas,malũ conſilium.
Κακογάμιος.ου.ὁ.malus maritus.
Κακοδαιμονάω.μ.ήσω.π.κκα. inſanio, malo dæmone uexor, malo genio ducor, ſum fanaticus & malo dæmone percitus. Neutrum abſol.
Κακοδαιμονέω.idẽ,malus & contumax ſum.
Κακοδαιμονία.ας.ἡ.infœlicitas.
Κακοδαίμων.ονος.ὁ,ἡ.infœlix, malus genius. Bud.Com.
Κακοδεκτέω.male accipio.
Κακοδοξία.ας.ἡ.infamia.
Κακοδοξῶν.habens malam exiſtimationem.
Κακοείμων.miſerè ueſtitus.
Κακοέπεια.ας.ἡ.blaſphemia,obtrectatio, ſermo uitioſus.
Κακοεργός.maleficus,iniurius.
Κακοζηλία.ας. ἡ. cacozelia, mala affectatio, peruerſa imitatio, quoties inſcitè affectantes uirtutem aliquam, in uitium labimur. Veluti ſi quis male affectans atticiſmum, ieiunus euadat & aridus, ſi quis copiam, in futilem incidat loquacitatem.
Κακόζηλος.ου.ὁ.& (ptus.
Κακοζήλως. cacozelus, id eſt, imitator, inep
Κακοήθεια.ας.ἡ.malignitas, mala conſuetudo,moroſitas,peruerſitas.
Κακόηθες. τὸ. mala & inueterata conſuetudo. Vnde Iuuen. Satyr. 7. laqueo tenet ambitioſi Conſuetudo mali, tenet inſanabile multos Scribendi cacoëthes, & ægro in corde ſeneſcis.
Κακοήθευμα.ατος.τὸ.nequitia.
Κακοήθη.ἡ. genus carcinomatis, ut ſcribit Celſus.
Κακοήθης.εος.ὁ,ἡ. malignus, moroſus, homo parum bene moratus.
Κακοηθιστέον.deprauandum eſt.
Κακοθυμεῖν.infœlicem eſſe.
Κακόθρους.ὁ.maledicus.
Κακοθυμία.ας.ἡ.malignitas animi.
Κακοΐλιον.infœlix Ilium.
Κακοιμιστής.οῦ.ὁ.cubicularius.

Κακόκνημος. macilẽtus, ob uictus tenuitatẽ.
Κακοκόρθυρος. uolatu debilis, inualĩs pennis.
Κακολογέω. μ. ήσω. π. κκα. maledico.
Κακολογία. ας. ή. maledictio, procacitas.
Κακολογικόν. uituperatiuum genus.
Κακόλογος. ὁ. ὁ. maledicus.
Κακομαχέω. improbè pugno, ac ſubdole & tergiuerſabunde.
Κακομήτης. mali conſilij.
Κακομήχανος. idem.
Κακόνοια. ή. maleuolentia.
Κακόνομος. ὁ. prauis moribus.
Κακόνους. ου. ὁ. maleuolus, controuerſioſus.
Κακόξενος. ου. ὁ. qui neminẽ hoſpitio excipit.
Κακοξύνετος. ὁ. ὁ. male ſentiens.
Κακοπάθεια. labor, calamitas.
Κακοπαθεῖν. ferre afflictiones, affligi, obdurare in aduerſis, uexari. κακοπαθοῦντα μόρια Galen. appellat loca affecta & uitiata.
Κακοπινέστατος. corruptiſsimus, maligniſsimus, κακορυπαρώτατος, ſordidiſsimus. Superlatiu. à
Κακοπινής. malus, temulentus.
Κακοποιία. ή. uerſutia.
Κακοποιός. qui male agit, nocens.
Κακόποτμος. infœlix.
Κακόπους. δος. depes, apes, pedibus degenerans.
Κακοπραγεῖν. malè ac infœliciter affici, κακοτυχεῖν.
Κακοπραγία. ας. ή. iactura, res aduerſa.
Κακοπραγής, &
Κακοπράγμων. ονος. ὁ. maleficus, doloſus.
Κακοῤῥαφία. ας. ή. malum conſilium.
Κακοῤῥήμων. ονος. ὁ. maledicus.
Κακοῤῥοθέω. maledico, conuicijs inſector. Ariſtoph. Theſm. ξύν, τίς ή γραῦς ή κακοῤῥοθοῦσά σοι
Κακός. ή. ὁ. timidus, malus, uitioſus, ingratus. Anceps dictio eſt, & ad afflictionẽ, & ad improbitatem. τὸ κακὸν, maleuolentia.
Κακόσινος. noxius.
Κακοσπλαγχνος. improbe & torue inſpiciens.
Κακόσιτος. faſtidiens cibos.
Κακοστόμαχος. ſtomachum lædens.
Κακοστομέω. μ. ήσω. π. κκα. conuicior, maledico. Neutr datiuo.
Κακοσυνθεσία. ας. ή. malum fœdus.
Κακοσχολία. inutile otium.
Κακόσχολος. ὁ. ὁ. malis artibus deditus, otio male utens.
Κακοτεχνέω. adultero, doloſe & fraudulenter uerſor circa aliquam rem. Accuſ.
Κακοτεχνία. ars ad perniciem hominum inuenta, maleficium. Bud. Com.
Κακότεχνος. ὁ. ὁ, ή. maleficus, malignus.
Κακοτεχνοῦντες & κακομήχανοι, ſunt qui uetitis & noxijs artibus utuntur.
Κακότης. ητος. ή. uitium, formido, malignitas, afflictio.
Κακοτροπία. ας. ή. improbitas morum, facinus nefarium.
Κακότροπος. ὁ. ὁ. improbus.
Κακοτροφέω, &
Κακοτροφῶ. male nutrior, parum alimentĩ accipio.
Κακοτυχέω. aduerſa fortuna utor.
Κακουργέω. μ. ήσω. π. κκα. malo afficio, deprauo, malum quid committo, doloſe in meo munere uerſor. Actiu. accuſ. Bud. Com.
Κακούργημα. dolus malus, cum quis doloſe in ſuo munere uerſatur, Demoſth. licet etiam omne ſcelus ſignificet.
Κακουργία. ας. ή. conatus malus, ſubdolum & meticuloſum maleficium, ſicut ὕβρις apertum & improbum. Bud. Com.
Κακοῦργος. ὁ. ὁ. maleficus, facinoroſus, perditus, λῃστής, ἱεροσυλητής.
Κακοχέομαι. μ. ήθμαι. π. ημαι. laboro, triſtor in dieta, ærumnas patior.
Κακοχία. imbecillitas, neglectus.
Κακοχούμενος. afflictus.
Κακόφημον. omne infauſtum.
Κακοφυία. mala indoles, ingenij & naturæ corruptio.
Κακόχαρτος. ὁ. ὁ, ή. malis gaudens, & id quo mali gaudent.
Κακοχάσμων. improbus.
Κακοχροιά. decoloratio, malus color corporis.
Κακοχροέω. malo colore ſum.
Κακόχροος. ὁ. ὁ. colore ignobilis.
Κακοχυμία. ας. uitiatus corporis.

Κακόχυμος.ου.malos humores gignens.
Κακόω.μ.ώσω.π.ωκα. uexo, malo afficio, affligo. Accuſ.
Κακύνομαι.malus euado.
Καχάζω.cachinnor.
Κάγχαρτος.lætabundus.
Καγχλύω,pro καταχλύω.deſtruo,confundo.
Κακῶς.malè, uitioſe, miſeré. Aliquando pro uix, ægrè, cum difficultate.
Κάκωσις.εως.ἡ.uexatio, afflictio, & actio quædam forenſis.
Κακωτικός.ῆ.ὸ.infeſtus.
Καλαβρίζω.irrideo.
Καλάβροψ.οπος.ἡ. pedum, uirga paſtoralis, καλαύροψ.
Καλαβώτης.piſcis quidam, & lacertus.
Καλαθίς.ίδος.ἡ.&
Καλαθίσκος.ου.ὁ.calathiſcus, quaſillus, & genus ſaltationis.
Καλαθοειδής.έος.ὁ, ἡ. qui figuram calathi habet.
Κάλαθος.ου.ὁ.calathus. Proprie ſportula, ubi τάλαρ, id eſt tinctas lanas reponebant, ſed ad tritici, uuarum, & lactis uaſa tranſlatum eſt.
Καλαμαγρωστις.ἡ. arundinaceum gramen.
Καλαμαία.ας.ἡ.genus locuſtæ in ſtipulis naſcentis, quæ & μάντις appellatur.
Καλαμᾶσθαι. colligere ſpicas poſt meſſores.
Καλαμαύλης.ου.ὁ.qui ſtipula ſeu calamo canit. Cælius libro 5. capite 26.
Καλαμευτής.meſſor.
Καλάμη.ης.ἡ. ſtipula, culmus.
Καλαμητιᾶσθαι.τὸ καλαμᾶσθαι.
Καλαμητομία.ας.ἡ. meſſis, ſpicarum inciſio.
Καλαμητρίς.ίδος.ἡ.ſpicilega.
Καλαμίδες. acus quibus mulieres in componendo capillo utebantur, quia olim ex arundine fieri conſueuerunt. Latini calamiſtra uocant.
Καλαμίνθη, uel καλαμίνθη.ης.ἡ.nepita herba.
Καλάμινος.ου.ὁ. arundineus.
Καλαμίς. calamiſtrum, fiſtula, monile, theca graphiaria, calathus lactis, arundo piſcatoria.
Καλαμίσκος.ου.ὁ.parua arundo.
Καλαμοφθόγγος. arundine canens. Panos epitheton.
Κάλαμος.ου.ὁ.arundo.
Καλαμῶδη.τὰ.arundineta.
Καλαμῶμαι.ſpicas lego.
Καλάσιρις.ueſtis linea ad talos demiſſa, Aegyptijs & Perſis in uſu.
Καλαυρίω.delicior, τρυφῶ, ἐμπίπλαμαι.
Καλαύροψ. uirga paſtoralis in ſummo repanda.
Καλίσκω,&
Καλέω.μ.καλέσω.π.κέκληκα.uoco. Interdum poſtulo, peto. Interdum inuoco & imploro, Herodianus libro 5. Accuſ.
Καλιά.ᾶς.ἡ.nidus. Tranſlate domus.
Καλίας.αδος.τὸ.tugurium.
Καλίδρις.calidris.
Καλίζω.μ.ίσω.π.ικα.καλέω.
Κάλινα.τὰ.lignea.
Καλινδέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.uerto, uerſor, aſsiduus ſum.
Καλινδέω.μ.ήσω.π.ηκα.uoluto. Accuſ.
Καλιός.caſa.
Καλίς.ſecuris.
Κάλλαιον.τὸ.criſta, galli gallinacei barba.
Καλλάειον. ου. τὸ. lilium, à pulchritudine ſic dictum.
Κάλλη.τὰ. flores, ueſtes purpureæ, genus tincturæ.
Καλλιβλέφαρον.ου.τὸ.medicamentum quo fucantur, ornanturq́ palpebræ.
Καλλιγραφία.ἡ.ſermonis lepor, dicendi lautitia, uenuſtus ſtylus, elegãtia, eloquentia.
Καλλιγράφος.ου.ὁ.librarius.
Καλλιγραφῶ. pulchrè ſcribo & eleganter.
Καλλιγυναῖκα. τὴν. pulchras habentem mulieres.
Καλλίδρομον.ου.τὸ.uia cum recto tramite, cacuminis nomen apud Plutarchum.
Καλλιέλαιος.ου. ὁ. frugifera olea.
Καλλιέπεια. uerborum ornatus & ſplendor.
Καλλιεπέω. μ. ήσω. π. ηκα. ornatè, eleganter & compoſitè dico. Neutr. abſol.
Καλλίεργον.affabre factum.
Καλλιεργῶ.uenuſte & affabre facio.
Καλλιερέομαι,&

Καλλιερέω.μ.ήσω.π.ηκα.lito, ſacra ſacio. Datiuo.
Καλλιέρημα.ατος.τὸ.uictima,conſecratio.
Καλλικαρπῶ.καλῶς καρποῦμαι.
Καλλικαρπώτατ☉.fructu belliſsimus.
Καλλικέλαδ☉.concinnus.
Καλλικολώνη. locus quidam amœniſsimus iuxta Simoenta dijs ſacer.
Καλλικρήδεμνος.ου.ὁ.habẽs pulchras uittas.
Καλλικύριοι.οἱ.exulum ſerui Syracuſis dicebantur,agricolationem exercentes.
Καλλιλογᾶρ.τὸ καλλιλογεῖν.
Κάλλιμος.ȣ.ὁ.pulcherrimus.
Καλλίνικος.ου.uictor egregius. Sic dictus eſt Hercul.ob illuſtres uictorias.
Καλλιπάρηος.ου.ὁ. Bœotice pro καλλιπάρειος. pulcher genas.
Κάλλιπε,pro κατέλιπε.
Καλλιπίδης.ȣ.ὁ. Callipedes tragœdiarum hiſtrio.
Καλλιπλόκαμος.ȣ.ὁ.habens pulchrũ crinem.
Καλλίπνοος.ſuauiter ſpirans.
Καλλίπρωρον.pulchra facie.
Καλλίπυργος.ȣ.ὁ.pulchre turritus.
Καλλιρέεθρος.ȣ.ὁ.pulchrifluus.
Καλλιρημοσύνη.magniloquentia, iactantia, uenuſta oratio.
Καλλιρόη.ης.ὁ. fons fuit Athenis, qui etiam ἐννεάκρουν☉ eſt dictus.
Καλλίῤῥο☉.ȣ.ὁ.pulchre fluens.
Καλλισθένης.νος.ὁ.Calliſthenes.
Καλλισθενής.έος.ὁ,ἡ.potens.
Κάλλιστα.optime.
Καλλιστεῖα.τὰ.certamen erat Lesbi de formæ muliebris præſtantia, in templo Iunonis.
Καλλιστεῖον.τὸ ἀριστεῖον, hoc eſt præmium optimi & pulcherrimi,uel honeſtiſsimi.Budæus Commentarijs.
Καλλιστεύω dicitur,ut ἀριστεύω, genitiuoq́ iungitur. Et καλλιστεῦσ☉,quæ præſtantiſsima forma prædita.
Κάλλιστος.ου.ὁ.optimus.
Καλλίσφυρος.ου.ὁ,ἡ.pulcher calcanea.
Καλλιτεχνῆ☉.qui excoluit, optime fabricauit.
Καλλιτεχνία.ας.ἡ. pulchritudo artis.

Καλλίτριχος.ȣ.ὁ. reddens capillos pulchros.
Καλλιφθογγός. eloquens, ſplendidus.
Καλλίχοιροι. ſcrophæ, fœcundæ prolis laudabiles.
Καλλίων.ονος.ὁ,ἡ.pulchrior.
Καλλιονίστοι.proſperioris augurij.
Καλλιώνυμος. pulcher nomine, piſcis quidã, & membrum pudendum.
Καλλοῖς. Apollinaris minor.
Καλλονή.ῆς.ἡ.ſpecies,id eſt pulchritudo.
Κάλλος.λος.τὸ. pulchritudo, unguentum, ueſtis purpurea,lana tincta, flos.
Καλλωπίζομαι. nitide & eleganter me habeo, decore conſpicuus ſum, efferor pulchritudine, καλλωπίζομαι. Bud.Com.
Καλλωπιστής.ornator,tonſor.
Κάλλωφον.redimiculum, ſcopa,& omne inſtrumentum comptorium, ut ſi dicas, κτενίον κάλλωφόν ἐστι τῶν τριχῶν. Bud.Com.
Καλλωπίζω uerro,como,honeſto,uenuſto. Budæus ibidem.
Καλλωνύμος.ο.ὁ.καλλιώνυμος.
Καλλωπίζομαι.efferor, glorior, mihi placeo. Xenoph. σκέλη ὑγρὰ μετεωρίζει, ἀνατείνει ἄνω τὴν οὐρὰν, ὅταν καλλωπίζηται, de equo feroci. Item plauſum & gloriam capto atq́ aucupor. Plutar. Ponitur & pro ἐνδείκνυμι, id eſt artem oſtento, Plato in Prot. In Sympoſ.Platonis pro ornor, & excolor. Datiuo iungitur. Bud.Com.
Καλλωπίζω.μ.ίσω.π.ικα. accuratè orno,honeſto,iacto. Actiu.accuſ.
Καλλώπισμα.ατος.τὸ.&
Καλλωπισμός.ȣ.ὁ.ornamentum, cultus, elegantia.
Καλλωπιστής.ȣ.ὁ. laſciuè ſe ornans, cultus,& elegantiæ in ueſtitu nimium ſtudioſus.
Καλλωπιστρία.ας.ἡ.comptrix.
Καλοκαγαθία.ας.ἡ.probitas,honeſtas.
Καλοκαγαθός.ȣ.ὁ.probus.
Καλοκοπεῖσαι. ligna ſcindere, ſcenas ſtruere.
Κάλον.ου.τὸ.lignum.
Καλοπέδιον.ου.τὸ. calceamentum ligneum, ſoccus.
Καλοποιέω.μ.ήσω.π.ηκα. bonum facio, adorno,Neutrum abſol.

Καλόπους.οδ☉.ὁ. ἀνόφθαλμος, forma pedis, pes ligneus, calceamentum. Gal. ἐνὶ καλόπodι πάντας ὑποδέονσι, Cæl. lib. 6. cap. 38.

Καλός.οῦ.ὁ. honeſtus, pulcher, bonus, egregius. Cælius libro 13. capite 7.

Κάλουν, pro ἐκάλουν. uocabant.

Καλπάζειν. &

Καλπᾶν. equum ad ingreſſum exultantem urgere. Vulgo callopare, de quo Budæus Commentarijs. Item ſummis pedibus, & molliter incedere.

Κάλπη.ης.ἡ. &

Κάλπις.ιδ☉.ἡ. urna aquaria, peluis. Eſt quoq; quod callopum Galli uocant.

Κάλπος. genus poculi.

Καλτίκιος.ου.ὁ. calceolus.

Κάλτος.ου.ὁ. genus calceamenti quo equitando utebantur.

Καλύβη.ης.ἡ. tugurium.

Καλυβός. thalamus, ex uelorum obductione facta ſcena.

Καλυκίζω. floreo.

Καλυκόν. parua roſa.

Κάλυμμα.τος.τὸ. tegmen, & genus retis.

Καλυστήρια. feſtum Athenis.

Κάλυξ.κος.ἡ. bacca roſæ, id eſt roſa clauſa, & omne putamen in quo aliquid includitur.

Κάλυξις. ornatus quidam è roſis.

Καλύπτρα.ας.ἡ. muliebre capitis tegmen, flãmeum ſponſæ. Cælius libro 15. capite 24.

Καλύπτω.μ.ύψω.π.υφα. & aliquando καλύσσω. tego, colo, id eſt orno, κατὰ μοῖρ᾽ ἐκάλυψε, fato functus eſt, apud Platonem. Actiu. accuſ.

Καλχαίνω. purpuro, turbo, miſceo omnia cogitando, curo.

Κάλχη.ης.ἡ. purpura, & herba qua tingitur purpura. unde καλχαίνω.

Καλώδιον.ου.τὸ. funiculus.

Κάλως.ω.τὸ. funis, rudens, quo uelum contrahitur, uel demittitur. ἀπὸ τοῦ χαλᾶν.

Καλῶς. benè, honeſtè, ſanctè, humaniter.

Καλῶς ποιῶν, meritò, Demoſth. & Gregor. Sic καλῶς ἔχει, ſequente infinitiuo pro decet, conuenit, ut καλῶς ἔχει καλεῖσθαι, meritò uocatur. Bud. Com.

Καλωστρόφος.ου.ὁ. reſtio.

Κάμα.ατος.τὸ. labor.

Καμακίς. ornatus, aut fiſtula mulierum crinibus continendis.

Κάμαξ.ακος.ἡ. pertica, tibicen, foſſa, palus.

Καμάρα.ας. fornix, zona militaris.

Καμαρώω. cumulo, cum labore quippiam proſequor, congrego, uexor.

Καμαείς. muliebris ornatus.

Καμασῆνες. dicuntur ab Empedocle communi notione piſces. Cæl. lib. 14. cap. 55.

Καμάσσειν. concutere, uibrare.

Καματηρός.οῦ.ὁ. laborioſus, feſſus.

Κάματος.ου. labor, deſatigatio, morbus.

Καματώδης.εος.ὁ,ἡ. laborioſus, νοσώδης.

Καματῶν. laborans.

Κάμειρος.ου.ὁ. Camirus urbs Lesbi.

Καμηλασία. camelorum productio. Huiuſmodi munus inſtitutum erat impedimentis exercitus agendis & comportandis in expeditionibus publicis.

Καμηλάτης. camelorũ agitator & ductor.

Καμηλαύκιον.ου.τὸ. camelaucium, galerus. Cælius libro 4. capite 18.

Καμηλῖται. camelarij, qui inſidebant camelis in acie, ut eſt apud Herodianum 4.

Κάμηλος.ου.ὁ,ἡ. camelus, iumentum. Item funis nauticus, & craſſus, cui anchoram alligabant. A ſimilitudine cameli animãtis tortuoſi. Cælius libro 4. capite 18.

Καμηλωτή.ῆς. pellis cameli.

Κάμιλος.ου.ὁ. pro κάμηλος, cum pro fune nautico accipitur.

Καμινευτής. circa fornacem laborans.

Καμινία.ας.ἡ. fornacium uſus.

Καμινοῖ.τῇ. datiuus eſt Homero pro anu ſedente ad focum, nigra & fuliginoſa, uel uiribus & neruis fracta. à κάμινω & ἴνες.

Κάμιν☉.ου.ὁ. uel ἡ. fornax, caminus, pars quædam nauis, bos ualidus.

Κάμματα.τὰ. &

Καμματίδες.ῶν. folia lauri in quibus placentas inuoluebant. Cælius libro 14. cap. 58.

Καμμονία.ας.ἡ. uictoria quæ ad ſolam partem uadit.

Κάμμορ☉, pro κακόμορ☉.ου.ὁ. infortuna-

tus, pœna affectus, cruciatus.

Καμμύω, pro καταμύω. claudo oculos.

Κάμνω. ſabrico, laboro, ægroto, patior, iraſcor, deſatigatus ſum, morior. κάμνω ἐν τῷ δ', Male mecum agitur hanc ob rem.

Καμάρωσις. quaſi teſtudinatio, caluæ ictus eſt, in quo oſſis pars aliqua in teſtudinis & cameræ formam ſuſpenſa relinquitur, altrinſecus à reliqua calua ſeparata.

Κάμπαιος. flexuoſus.

Καμψιπόνηρος. Erinnys, quia peccantium genus flectat & corrumpat.

Καμπή. ῆς. ἡ. flexura, curuamen, poples, ſuffrago, id eſt flexura poſt genu.

Κάμπη. ης. ἡ bruchus. Eſt autem inſectū uillosum, quod hirſutam Columella appellat Plin. erucam. Græcis à flexura nomē habet, quia in arcum arrependo curuatur.

Καμπυλότης. ητος. ἡ. inflexio, curuitas.

Κάμπιος. ου. ὁ. obliquus.

Καμπτήρ. ῆρος. ὁ. flexus.

Κάμπτω. μ. άμψω. π. αμφα. flecto. Accuſ.

Καμπύλη. ης. ἡ. baculus retortus, quo uenatores utuntur.

Καμπυλιάζειν. κάμπτειν, στρέφειν. flectere.

Καμπυλόγραμμον. ου. τὸ. quod curuis lineis in formatur.

Κάμπυλον. τὸ. ſagitta, curuum.

Καμπυλόῤῥιν. ινος. ὁ. aduncum habens naſum.

Καμπύλος. ου. ὁ. flexibilis, retortus.

Κάμψα. theca, γλωσσοκομεῖον.

Καμψάκης. ου. ὁ. uas olearium.

Καμψικίζω. barbarizo.

Κάμψις. εως. ἡ. curuatura.

Καμψός. incuruus.

Κἄν. quamuis, & conſtruitur cum optatiuo. Neque neceſſe eſt ſermonem de præterito eſſe, ſicut in ἄν, ſed etiam ſi tanquam de præſenti ſit. Ab aliquibus autem ſcribitur μετὰ σφοδροῦ τόνου, & nunc ſignificat atque adeò, uel etiam, conſtruiturque cum optatiuo & indicatiuo. Cum uero ſignificat καὶ ἐὰν, quòd ſi, uel ſin, uel etſi, ſubiunctiuum poſcit. Significat etiam ſaltem. Interdum potentialis particula eſt. Et quando ſæpe geminatur in oratione, pro ſiue ponitur. Bud. Com.

Κἄν. ὁ. indicatiuo iungitur, aliquando optatiuo.

Κἄν. εἰ μή. etſi, tametſi, ſi non.

Κἄν εἴ τι τοιοῦτον ἕτερον. & ſi quid ſimile.

Κἄν, pro καὶ ἐν.

Κανᾶ. calathi.

Κάναβοι. οἱ. ſontes riuo multiplici ſparſi.

Κάναθρα. currus uiminibus connexus.

Κανάξας. perturbans.

Κάναστρα. promontorium Pallenæ.

Καναστραῖα. τὰ. uaſa quædam concaua.

Κάναστρον. caniſtrum, teſta, cochlear.

Καναχέω. μ. ήσω. π. ηκα. reſono. ἀπὸ τοῦ κενὸν ἀχεῖν. Neutr. abſol.

Καναχή. ῆς. ἡ. crepitus, ſtrepitus, clamor.

Καναχηδά, &

Καναχηδόν, aduerbium, cum ſtrepitu, reſonanter, crepitanter.

Καναχήπους. οδος. ὁ. pedibus ſonans, aper ſylueſtris, Gaza interprete.

Καναχίζω. μ. ίσω. π. ικα. reſono, ſtrepo, clamo, ploro.

Κἂν γοῦν. ſaltem.

Κανδαύλας. Mercurius, aut Hercules.

Κανδοφόρος. atrata ueſte utens.

Κανδύλη, &

Κανδυτάνη. arca reponendis precioſis ueſtibus.

Κάνδυλος. ου. ὁ, edulium ex lacte & melle cōfectum. Cælius libro 14. cap 56. Vel κάνδαυλος (ut alij ſcribunt) cibus ex elixa carne, & pane caſeoque Phrygio cum anetho, & pingui iure. Idem libro 11. capite 14.

Κάνδυς, υος. ὁ. candys, indumentum Perſicū. Cæl. lib. 14. cap. 56.

Κάνδαλος. ου. ὁ. uerſutus, latro.

Κάνεον. ου. τὸ. caniſtrum, lanx. Legitur apud Dionyſium κάνεσι, caniſtris, in quinta declinatione.

Κανέω. occido, deſtruo.

Κάνης. ητος. ὁ. ſtorea, calathus.

Κανηφόρος. ου. ὁ, ἡ. gerens caniſtrum, id quod facere puellæ nubiles conſueuerant, hoc ipſo Dianæ fidem faciētes ſe uirginitatis

pertæſas, cupientes exauthorari.

Κανθαρίζειν. tremere.

Κανθαρίς. ίδος. ἡ. cantharis uermis uiridis, in ſummitate ramorum fraxini & oliuæ naſcens: cuius ſuccus in uenas ingreſſus, ut uenenum interimit. Vnde apud Ciceronem Epiſt. fami. libro 9. accipitur pro uenenata potione, Caius (inquit) cantharidas ſumpſiſſe uidetur. Bud. in Annotationibus poſt.

Κάνθαρος. ου. ὁ. poculum Liberi patris. Dicitur quoq; de ſcarabæo. Cæl. li. 5. capite 5. & libro 14. cap. 60.

Κανθήλια. τὰ. munimenta quæ equorum oculis circumponuntur. Aliqui clitellas interpretãtur. Apud Strabonem κανθήλιον ciſtam ſignificare uidetur.

Κανθήλιος. ου. ὁ. curuus, hebes, tardus, aſinus prægrandis. Cæl. lib. 4. capite 26.

Κανθία. ſporta.

Κανθίς. aſinus, aſina.

Κανθός. ὁ. ferrum quo rotæ extremitate uinciuntur. Item hirquus, hoc eſt angulus oculi, canthus, Galen. Cæl. lib. 7. cap. 3.

Κάνθος. ου. ὁ. Canthus, uiri nomen.

Κάνθων. ωνος. ὁ. aſinus.

Κάννα. ης. ἡ. canna, ſtorea.

Κάνναβος. ου. ὁ. cannabus lini genus, & lignũ ad quod imaginum figuli ceram concinnãt, formantq;. Vnde graciles et macilenti, κάνναβοι uocantur.

Κανωνίας. erectus, & uentre contracto.

Κανονίζω. μ. ίσω. π. ικα. regulo, ad regulam examino. Accuſ.

Κανόνια. τὰ. ligna quibus in cataphractis nauibus tabulæ incumbunt.

Κανονικός. ἡ. ὁ. regularis. Et κανονικοί, uocantur à Pythagoreis harmonici, qui primas in iudicando parteis, longeq; ratas maximè rationi aſcribũt. Cæl. li. 5. ca. 11.

Κανίσκιον. libellus.

Κανοῦν. ου. τὸ. κάνεον.

Κανών. όνος. ὁ. regula, canon, lorum ſcuti, in quod brachium committitur, correctior, uirgula ſupra lancem, æquilibrium indicans.

Κανυνίς. pingendi inſtrumentum.

Καπαλοί. caupones, præſepia.

Καπάνη. ης. ἡ. currus, & uirga quædam in curru. Cælius. libro 5. capite 41.

Κάπετος. ου. ὁ, foſſa, conditorium, ſepulchrũ.

Κάπη. ης. ἡ. præſepium.

Καπηλεῖον. ου. τὸ. caupona, id eſt taberna.

Καπηλία. mercatio.

Καπηλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. cauponam exerceo, ad quæſtum abutor re quapiam, cauponor. Neut. abſol.

Καπηλικός. ἡ. ὁ. cauponarius, deceptorius, fraudulentus.

Καπηλικῶς. fraudulenter, doloſè, per impoſturam.

Καπηλίς. ίδος. ἡ. caupona, id eſt mulier.

Καπηλοδύτης. ου. ὁ. tabernarius, qui cauponã ſubinde ingreditur.

Κάπηλον. inſyncerum, ac dolo fraudéq; uitiatum, à cauponibus, omnia quæſtu metientibus, & uitiata pro ſynceris uendentibus. Vnde Aeſchylus κάπηλα τεχνήματα, cauponias & ludicras artes uocauit.

Κάπηλος. ου. ὁ. caupo, inſtitor, tabernarius. παρὰ τὸ κακοῦν τὸν πηλὸν, id eſt à corrumpẽdo uino. Κάπηλος (inquit Bud. Com.) dicitur ὁ ἀπὸ τῆς αὐτοχειρίας ἀγοράζων καὶ πωλῶν ἐν τῇ χώρᾳ.

Καπήνεια. placentæ ſpecies, quæ etiã καπίεια.

Κάπης. ητος. ἡ. κάπη.

Καπίθη. ης ἡ. genus menſuræ, duo ſemodia Attica capiens.

Καπίστριον. capiſtrum.

Καπιτωλῖνος. ου. ὁ, capitolinus.

Κάμινος. ου. ἡ. caminus.

Καπνία. ας. ἡ. fuligo.

Καπνίας. ου. ὁ. fumoſus.

Καπνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. fumigo. Et

Καπνίζω. cõuiuij gratia ignẽ ſuccendo, & camino utor luculento. Cæl. li. 14. cap. 11.

Καπνίον. fumulus.

Καπνιστός. ἡ. ὁ. infumatus, fumigatus, ut τὰ κρέα καπνιστά, Athenæo.

Καπνοδόχη. ης. ἡ, caminus, fumarium.

Κάπνομαι. ſuffumigor.

Καπνός. οῦ. ὁ. herba fumaria, fumus, παρὰ

τὸ καίω, καὶ τὸ πνοή.

Καπνοσφραντής. οῦ. ὁ. ſordidus, ac parcus, quaſi fumi olfactor. Cæl. lib. 14. capite 21.

Καπνώδης. εος. ὁ, ἡ. fumoſus fumidus.

Κάπος. ſpiritus, anhelitus. Item cortex palmæ in quo fructus latet, & primum germen.

Καππεδίον. per campum, κατὰ τὸ πεδίον.

Καπράω. μ. άσω. π. ακα. cōcito ad luxuriā, apto, ſiue excito ad coitum. Et proprie dicitur de porca aprum appetente, ſicut ταυρᾷν de boue taurum.

Κάπριαι. ſunt in mentula cameli prominentes carnes.

Καπρία. apria, quæ ſcrophis exciditur, cum caſtrantur, uirus ſuûm, quale equorum hippomanes.

Καπρίζειν. de ſuibus concitatis in Venerem.

Κάπριος. ου. ὁ. roſtratus, aper.

Καπρίσκος. piſcis quidam.

Κάπρος. aper, membrum genitale uiri. Item piſcis ſpecies Acheloio fluuio peculiaris. Et morbus quidam apum.

Καπρᾷν. ſubare, laſciuire, hirciſſare.

Κάπτω. μ. άψω. π. αφα. auidè uoro, comedo, ſu ſeipio, καταπίνω. Neut. accuſ.

Καπύη. ης. ἡ. Capua.

Καπυρός. οῦ. ὁ. feruens, æſtuans, exuſtus. ἐκπνίων. (πνίων.

Κάπυς. υος. ὁ. Capys uir Troianus.

Καπφωθείς. ὁ. uaſtatus.

Κάρ. ρός. ὁ. Car, hoc eſt aliquis è Caria, & ſeruus, quòd hæc gens, propoſita mercede, non dubitarit quiduis pati.

Κάρα. ας. ἡ. Attice, uel κάρη Ionice, &

Κάρα. ατος. τὸ. caput. Apocope autem eſt, pro κάρανον.

Καράβιον. ου. τὸ. nauicula.

Κάραβος. ου. ὁ. carabus piſcis, ἔλυσμα, locuſta, taurus, inſectum, ſcarabeus.

Καραβώδη. τά. quæ ſunt locuſtacei generis, locuſtæ.

Καραδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. expecto, obſeruo ſcopum negotij, ſpecto caput alicuius rei. à κάρα. Accuſ.

Καρατομέω. μ. ήσω. π. ηκα. caput amputo. Accuſ.

Καράτομος. ου. ὁ. capite truncatus.

Καρβατίνη. ης. ἡ. calcei genus ruſtici. Vnde apud Catullum Crepidæ carbatinæ.

Καρβάζω, &

Καρβαίζω. καρικῶς loquor, & barbarè. Eraſmus Chiliadibus.

Κάρδακες. οἱ. qui rapto uiuunt, & mercede conducti Barbari milites, Pauſ. Item impij, Dionyſ. Cælius libro 10. capite 1.

Καρδαμίζω. naſturtior, ſapio, acri ſum ingenio, Ariſtoph. Eraſ. Chil.

Καρδαμίς. ίδος. ἡ. ſpecies naſturtij.

Καρδαμογλύφος. uide Eraſ. Prouer. Cuminiſector.

Κάρδαμον. ου. τὸ. naſturtium, quaſi καρήδαμον, nam calore & acrimonia ſua caput tentat. Κάρδαμα βλέπειν, acutū cernere.

Καρδαμύττειν. conniuere.

Καρδία. ας. ἡ. cor, oſtium ſtomachi, ſiue ſtomachus ipſe. Item Cardia regio.

Καρδιακός. morbus in ore uentris eſt.

Καρδιαλγία. ας. ἡ. mentis triſtitia, dolor cordis.

Καρδιοβολεῖσθαι. triſtari.

Καρδιογνώστης. ου. ὁ. cognitor cordis.

Καρδιουλκέω. cor reuello.

Καρδιοφύλαξ. ακος. ὁ. thorax æreus, corditutus, Polybio Laſcare interprete.

Καρδιωγμός. οῦ. ὁ. dolor ſtomachi, eroſio ſtomachi, fames.

Καρδιώττειν. nauſeare, ſtomacho morderi, faſceſcere. Ex καρδία, quod ſtomachum ſignificat.

Κάρδοπος. ου. ὁ. arca panaria, uas magnum, in quo panis pinſitur, quod etiam μάκτρα dicitur. Et mortarium, Nicander.

Καρηβαρέω. ex ebrietate capite grauor, laboro uertigine. Eraſ. Chil.

Καρηβαρία. ας. ἡ. grauedo capitis, ebrietas.

Καρηβαριάω. μ. άσω. π. ακα. καρηβαρέω.

Καρηκομάω. μ. ήσω. π. ηκα. capite crinito ſum. Homerus Græcos hoc nomine uocat, quaſi τὰς κεφαλὰς κομῶντας ἀνδρείας χάριν, καὶ τοῦ φοβεροῦ.

Κάρηνον, uel κάρηνον. ου. τὸ. caput, uertex, ſummitas.

Καρηφαίτης. uappa, hoc eſt uinum abiectū, ac ni

ac nihil redolens.

Καρθμός. *motus, pes.*

Καρυατίδες. ῶν. *genus ſaltationis in honorem Dianæ.*

Καρίδιον. ου. τὸ. *ſquilla parua, hoc eſt cancellus.*

Καρίζω, *uel* καρικάζω. *Caricè loquor.*

Καρικόν. *uile, exiguum.*

Καρύα. ας. ἡ. *nux, arbor.*

Καρὶς. ίδος. ἡ. *cancri marini genus, ſquilla.*

Καριστὶ, *aduerb. Caricè, Carica lingua.*

Καρίτης. *eques, pirata, Car.*

Κάρκαιρε. *commouebatur.*

Καρκαίρω. *ſono, ſtrepo.*

Καρκῖνος. ου. ὁ. *cancer, animal, & morbus, & forceps fabri.*

Καρκίνωμα. ατος. τὸ. *tumor aſpectu teterrimus in corpore humano cum dolore uehementiſsimo, cancer morbus. Carcinoma dixit Sueto. in Auguſto.*

Κάρμηλος. ου. ὁ. *Carmelus mons, Heliæ prophetæ conuerſatione inſignis.*

Κάρνεια. τὰ. *feſta Apollinis inſtituta propter interfectum Carnum quendam uatem. Cælius libro 5. capite 27.*

Κάρνος. *pediculus, pecus, ouis.*

Καρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. *èbrior, aggrauor, capite ſum attonitus, emo.*

Καρρόθεν. *à præſtantiore ſiue potiore.* καῤῥὸς *enim* τὸ κρεῖττον, ἰσχυρόν.

Κάρος. *grauis ſors, ſopor, crapula, capitis grauedo. à* κάρα *caput.*

Καρόω. μ. ώσω. π. ωκα. *perturbo. Accuſ.*

Καρπαῖα. *ludi genus.*

Καρπάλιμος. ου. ὁ. *uelox.*

Καρπαλίμως. *ſubitò.*

Καρπάλιον. κάρπωμα.

Καρπαθλῶσαι. *diſpergi.*

Καρπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. *colligo, poſsideo. Accuſ. Halicar. libro 6.* πολλὰς πράξεις καρπεύονται γῆς.

Καρπίζεσθαι. τὸ καρποῦσθαι, καὶ τοὺς καρποὺς ἀποφέρεσθαι, προσοδεύεσθαι. *Bud. Com. Vnde* καρπιζόμενα *appellat Theophraſtus ea ſemina, quæ terram exhauriunt, & extenuant, quæ etiam defrugare terram à Latinis dicuntur.*

Καρπίζω. *irrigo, fœcundum reddo, fructus colligo, fruor.*

Κάρπιμος. ου. ὁ. *fructifer.*

Καρπογονία. ας. ἡ. *fertilitas, fructificatio.*

Καρπόγονος. ου. ὁ. *fœcundus.*

Καρπογονῶ, &

Καρποδοκῶ. *fructum fero & profero. Budæus Commentarijs.*

Καρποδέσμιον. *pedis articulus.*

Καρποί. οἱ. *brachialia.*

Καρπολογῶ. τὸ καρποῦμαι, *fructum lego, & decerpo. Bud. Com.*

Καρπομανής. *ſatietate luxurians.*

Καρπόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. *capio fructum, fructu abundo, aſſequor, utor, fruor, ut* ἑβδομήκοντα μνᾶς καρπώσασθαι, *Demoſthenes. Eſt etiam exhaurio, & ſumo fructũ alicuius præſidij & redditum. Demoſthenes,* καὶ καρπωμένη τὰς τῶν χωμένων οἰκίας, *de matre Aeſchin.*

Item fructum elicio, fructuoſum facio, ut καρποῦσθαι ἐνιαυτὸν, *fructum in annum elicere, Theoph. Vnde &* καρποῦμαι τὴν σχολὴν, *fruor otio, Syneſ. Bud. Com.*

Καρπός. οῦ. ὁ. *fructus. Vnde* καρποῦ δίκη, *actio aduerſus eum, qui fructibus noxam intuliſset. Item iunctura manuum. quidam manum & cauum manus interpretantur.*

Καρποφάγα. τὰ. *quæ frugibus ueſcuntur.*

Καρποφορέω. μ. ήσω. π. κκα. *fructifero, fruor, lucrum facio.*

Καρποφόρος. ου. ὁ, ἡ. *fructifer, fertilis, ferax, frugifer.*

Καρπόω. καρπόομαι.

Κάρπωμα. ατος. τὸ. *oblatio, ſacrificium, lucrum, genus, ſemen, munus.*

Κάρπωσις. ιος. ἡ. *idem.*

Κάῤῥα. *urbs Arabiæ.*

Κάῤῥονες. οἱ. *meliores, fortes, præſtantiores.*

Κάῤῥον, *pro* κατὰ ῥόον. *Alibi* καῤῥόον.

Καρσία. ας. ἡ. *obliquitas.*

Καρσίως. *obliquè, doloſe.*

Κάρτα. *pluſquam ſatis, pluſquam ualde, pro* λίαν. *Sophocles,* τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον βροτοῖς. Ἡ κάρτα, *maximè, modus*

eſt affirmandi

Καρταίνω. ualeo, uinco.

Κάρταλλος. ου. ὁ. cartallus, caniſtrum.

Καρτερέω. μ. ήσω. tolero, ſum temperatus.

Καρτερία. ας. ἡ. tolerantia, conſtantia, temperantia.

Καρτερικός. ῦ. ὁ. tolerans.

Καρτερός. ῦ. ὁ. potens, præualidus, pro κρατερός.

Καρτερώνυχος, uel καρτερώνυξ. ὁ. qui robuſtos habet ungues.

Κάρπη. genus ueſtis, bos apud Cretenſes & famulus.

Κάρτιστος. ου. ὁ. pro κράτιστος.

Καρδομιστής. οῦ. ὁ. deriſor, χλευαστής.

Κάρτος, pro κράτος. εος. τὸ. ἰσχύς.

Καρτός. tonſus.

Καρτυνω, pro κρατύνω. μ. υνῶ. fortifico, ἀσφαλίζω. Actiu. accuſ.

Καρύα. ας. ἡ. nux arbor, caſtanea.

Καρυαρῦντες. capitis dolore grauati.

Καρυβαρῶν. grauatus capite.

Καρυβοᾶν. præ ſonitu & clamore dolere capite, & uertigine laborare.

Καρυκάζω. turbo.

Καρύκαι. ῶν. fici propriè ſicci.

Καρυκεία. ας. ἡ. &

Καρύκευμα. ατος. τὸ. cibus cum aromatibus conditus, condimentum, iucunda comeſtio, aromata & condimenta ciborum, iuris condimentum. Cælius libro. 14. cap. 56.

Καρυκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. facio & tracto gulosa, condio. Neutrum abſol.

Καρύκη. ης. ius quoddam conditum, ſicut καρύκευμα. Lucia. καρύκης τὸ γένειον ἀνάπλεως. Id eſt (inquit Cæl.) ſuffertum habens barbitium caryca. Dicitur & uenter. Legitur et καρυκὴ pro condimento.

Καρύκινος. ου. ὁ. caryccinus color.

Καρυκοποιεῖν. transfertur ad orationem à conuiuio, ſermonem uarijs modis exornare, ſcita uerborum uarietate orationem excolere. Cælius libro 14. capite 56.

Καρυκόποιοι dicuntur Delphi, quòd uictimas circuncidentes, coquorum fungi officio uidebantur. Cælius ibidem.

Καρύοπος. ου. ὁ. ſuccus nucis.

Κάρυον. ου. τὸ. nux fructus. Κάρυα ποντικὰ, uel λεπτοκάρυα, nuces ſunt auellanæ Latinis nuncupatæ. Κάρυα βασιλικὰ, uel περσικὰ, nuces ſunt quos Latini iuglãdes uocant

Καρύστιος. lapidis nomen.

Καρυτίζομαι. lætor, εὐφραίνομαι.

Καρύκιον. placenta è nucibus.

Καρφαλέος. ου. ὁ. aridus, reſonans.

Κάρφη. ης. ἡ. ſtramen, ſiue fœnũ, ſiue palea.

Κάρφος. idem.

Καρφολογία. ας. ἡ. feſtucarum collectio. Recenſet Galenus inter ſigna phreneſeos.

Κάρφος. εος. τὸ. feſtuca, ſtipula.

Καρφαίνω, et

Κάρφω. μ. ψω. π. φα. ſicco. Actiu. accuſ.

Καρφύρη. nidus, dumetus. et κάρφυροι, pulli.

Καρφαλέος. ου. ὁ. ſiccus, σπόγγυλος, detentus ſiti apud Homerum.

Καρχαρίας. canis marinus, & genus piſcis.

Καρχαρόδους. οντος. ὁ. dens aſper, uel dentes habens aſperos, rotundos, acutos, et alternatim, ut leones, pantheræ, canes, & quicunq; piſcium carniuori ſunt.

Κάρχαρος. ου. ὁ. aſper, acutus.

Καρχηδόνιος. ου. ὁ. Carthaginenſis.

Καρχηδών. όνος. ἡ. Carthago.

Κάρχημα. mulcimentum, θέλγηθρον.

Καρχήσιον. ου. τὸ. carcheſium poculi genus, antenna.

Καρχώδης. aſper.

Κάρχος. genus leguminis.

Κάρος. ſtupor, & quædam priuatio ſenſus.

Κάρωσις. εος, ἡ. ſopor, nimia ebrietas.

Καρωτικός. οῦ. ὁ. nociuus capiti, obdormitatiuus. Et καρωτικαὶ φλέβες in collo ſunt, quòd in illis fiat amplius compreſſus, κάρος. Cælius libro 2. capite 45.

Κασαλβάζειν. conuiciari. Ariſtoph. Equit. κασαλβάζω τοὺς ἐν πύλῳ στρατηγούς.

Κασαλβάς. άδος. ἡ. ſcortum. unde

Κασάλβιον, ſeu κασαύριον. lupanar.

Κάσας. ου. ὁ. amicus, habitatio.

Κασαύρα. ſcortum, κασωρὶς, πόρνη.

Κασαύριον. lupanar.

Κασαυρεύς. ὁ. ſcortator.

Κασία.ας.ἡ. caſia, ſpecies aromatis, quam Hebræi etiam catzia appellant. Pſal. 44.
Κασιγνήτη.ης.ἡ. ſoror.
Κασίγνητος.ου.ὁ. &
Κάσις.ιος.ὁ. frater, patruelis, coætaneus.
Κασχαλίζω. ad riſum moueo.
Κασνός. paruus digitus.
Κασσαλβάζω. conuicijs inceſſam, obiurgabo.
Κασσήρκα.ἡ. καλονή.
Κασσιτέρινος.ου. ſtanneus.
Κασσίτερος.ου.ὁ. ſtannum.
Κασσωρίς. ſcortum, libidinoſa.
Κασταλία.ας.ἡ. fons apud Delphos, unde Muſæ κασταλίδες nominatæ.
Κάστανα. caſtanea nux, à Caſtano oppido.
Καστανία. Magneſia urbs.
Καστορίαι.ῶν. genus canum ſic appellatum. ὅτι κάστωρ ἡσθεὶς τῷ ἔργῳ μάλιστα αὐτὰς διεφύλαξεν, Xenoph. in Ven.
Καστόρειον μέλος. Laconicum erat, quo utebantur in prælijs, ut fortiter & audenter agerent, mortemq́; contemnerent.
Κασόειον. genus coloris & tincturæ ex conchylio ſeu purpura.
Κάστωρ.ορος.ὁ. caſtor animal, id eſt fiber. παρὰ τὸ γαστήρ. nihil enim ferè præter uentrē id animal eſt.
Κασωρεῖον.ου.τό. proſtibulum.
Κασωρίς.ίδος.ἡ. meretrix.
Κατ᾽ ἄμφω. utrinq;, utrobiq;.
Κατ᾽ ἄνδρα. uiritim.
Κατ᾽ ἀρχὰς. initio.
Κατ᾽ αὐτό. eodem tempore.
Κατ᾽ ἐκεῖνο καιροῦ. eo tempore.
Κατ᾽ ἐξοχὴν. per excellentiam.
Κατ᾽ ἐμὲ, καὶ τὸ ἐμόν. quantum in me eſt, pro uirili.
Κατ᾽ ἰδίαν. ſeorſum, ſecretò, priuatim, ſemotis arbitris.
Κατ᾽ οἶκον. domeſticatim, per ſingulas domus.
Κατ᾽ ὀλίγον. paulatim, ſenſim, penè, minutatim.
Κατ᾽ ὀλίγους. ſeorſim, alij ab alijs.
Κατ᾽ ὄρεσφιν. in montibus.
Κατ᾽ οὐράν. poſtremò, à tergo.
Κατ᾽ ὀφθαλμοὺς λέγειν. dicere in conſpectu, & in faciem.
Κατά. præpoſitio genitiuo iuncta ſignificat in, aduerſus, contra, κατὰ κόρρης παίειν, κατὰ κεφαλῆς ἔχειν, κατὰ ἐκείνου λόγος.
Item ſuper, κατὰ γῆς κάθημαι. In laudem utitur Aeſchines, πολὺς δὲ ἔπαινος ἦν κατὰ τὰς ὑμετέρας πόλεις. Apud dialecticos ualet de; τὸ ζῷον λέγεται κατὰ ἀνθρώπου. Item per, & eſt iuramenti nota, οἱ δὲ κατὰ κυνῶν, καὶ χηνῶν, καὶ πλατάνων ἐπόμνυντο, Lucianus. Nonnunquam ἀπὸ, id eſt ab, apud poëtas. Homerus, κατ᾽ οὐλύμποιο καρήνων. Accuſatiuo iuncta ſignificat ſecundum, κατὰ ματθαῖον εὐαγγέλιον. Aliquando tempus, καθ᾽ ἡμᾶς ἐγένετο, noſtris temporibus fuit. Item per, κατὰ νῆας ἀχαιῶν. Item ad, circa, in, κατὰ θύραν. Et uoluntatem, κατὰ δαίμονα, è uoluntate dei. Apud Atticos hæc præpoſitio nonnunquam ſubaudiri ſolet, ut, ἐμὴν γνώμην, pro κατὰ γνώμην ἐμήν. In compoſitione habitudinem affert, ut καταβολὴ, καταδρομή. interdum maiorem ſignificantiam, καταπίνω, κατεσθίω. Nonnunquam in malam partem accipitur, καταφρονῶ. Cum poſtponitur mutat accentum, ut πάρνασον κάτα, ſicut & aliæ præpoſitiones diſſyllabæ, præter διὰ, ne accuſatiuus à ζεὺς eſſe uideatur.
Κἆτα. deinde, pro καὶ εἶτα.
Κατὰ βραχύ. paulatim, ſenſim.
Κατὰ γένος, & κατὰ διαθήκας. ex propinquitate, & ex teſtamento uel tabulis petere. Bud. Com.
Κατὰ γνώμην. propria ſponte.
Κατὰ τάδε. in hunc modum.
Κατὰ θεῖον. ſubitò, ex inſperato, diuinitus.
Κατὰ κάθετον. ad perpendiculum.
Κατὰ καιρόν. opportunè, commodum.
Κατὰ τὸν θεόν. pro deo. Bud. Com.
Κατὰ κεφαλῆς. in capite.
Κατὰ κράτος ἄλλει. funditus excidit.
Κατὰ κώμας. uicatim, pagatim.
Κατὰ λέξιν. ad uerbum.
Κατὰ μέρος. partim.

Κατὰ μικρόν. paulatim, paulisper, leniter, ſenſim, aliquantulum.

Κατὰ μοῖραν. naturæ ſponte cõcedere, ſecundum fatũ, ſiue (ut Vergil.) ut decuit, ritè.

Κατὰ νώτου. à tergo.

Κατὰ παντὸς εἰπεῖν. in uniuerſum dicere.

Κατὰ πόλιν. oppidatim.

Κατὰ πόδας. pedetentim, per ueſtigia.

Κατὰ πρόσωπον. in faciem, palàm, in conſpectu omnium.

Κατὰ σπουδὴν. celeriter, feſtinanter.

Κατὰ στόμα, tranſlate pro in initio.

Κατὰ συμβεβηκός. accidentarie.

Κατὰ σφαγίων. per immolationes.

Κατὰ τὰ αὐτά. eodem modo.

Κατὰ ταὐτὰ. pariter.

Κατὰ τάχος. confeſtim.

Κατὰ τὴν ἐμὴν. mea ſententia, meo iudicio.

Κατὰ τὸ ἑξῆς. deinceps.

Κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν. patrum noſtrorum memoria.

Κατὰ τρόπον. commodè, probè.

Κατὰ φυλὰς. tributim.

Κατὰ χεῖρας. ad manum, faciliter.

Κατὰ χειρὸς ὕδωρ, eam manuum lotionem uocabant, quæ ante cœnam fiebat, ſicut poſt cœnam νίψασθαι, & ἀπονίψασθαι.

Κατάβα, pro κατάβηθι. Bud. Com.

Καταβαθμός. ου. ὁ. deſcenſus.

Καταβαίνω. deſcendo. Neutrum abſol.

Καταβαλεὺς. qui multorum in ſe telorum iactus excepit.

Καταβάλλομαι. fundamenta iacio, primordia conſtituo, ut ναυπηγὸς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβαλλόμενος, Plato. Et tranſlate Gregorius, ἡ μεγάλη θεοῦ βουλὴ καὶ πρόγνωσις πόῤῥωθεν καταβάλλεται τῶν πραγμάτων τὰς ὑποθέσεις, Materiam & argumenta rerum præſtruit, & quaſi fundamenta iacit. Vnde & pro ordiri, & præmoliri, auſpicariq; ponitur Theophr. de Cauſ. 1. Bud. Com.

Καταβάλλω. deſtruo, diruo, deijcio, abijcio, negligo. καθαιρῶ. Vnde καταβεβλημένος, abiectus, deſpectui habitus, neglectus, humi ſtratus, afflictus, demiſſus, hoc eſt ſeſe deijciens & ſubmittens, & mæſtus, ut καταβεβλημένον φρόνημα, ſpiritus abiecti et demiſſi. Eſt etiam καταβάλλω, telis peto & obruo. Xenoph. Item demitto. Plutarch. καταβάλλων ἑαυτὸν ὥς τινα τῶν παρημελημένων. Καταβάλλω σπέρμα, iacio ſemen. Eſt etiam ſoluo & pendo, ἐκτίνω, κατατίθημι, ut καταβάλλειν τὰς καταβολὰς, menſtruas penſiones uectigalium ſoluere, Demoſth. Bud. Com.

Καταβαπτίζω. μ. ίσω. π. ικα. & καταβάπτω. demergo. Actiu. accuſ.

Καταβαρέω. degrauo.

Καταβάς. άντος. ὁ. deſcendens.

Κατάβασις. εως. ἡ. deſcenſus.

Καταβάτης. deſcenſor.

Καταβεβλακευμένως. ſegniter, diſſolutè. Budæus Commentarijs.

Καταβεβρωμένος. comeſtus, abſumptus.

Καταβελεῖς. οἱ. faucij.

Καταβιάζομαι. ſupero. Depon. accuſ.

Καταβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. deduco, deprimo, reuoco, ſubdiuido. Actiu. accuſ.

Καταβίωσις. εως. ἡ. tenuis uictus, repreſſio uitæ.

Καταβλακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. torpeo, inutilis ſum, expono malignè, contemno. Neutrum abſol.

Καταβλάπτω. lædo. Actiu. accuſ.

Καταβλίθω. deuoro.

Καταβλέπω. deſpicio.

Καταβλήματα. τὰ. aulæa in ſcena, quibus fabulæ argumentum depictum proponebatur.

Καταβλητέον χρέος. reſtituendum eſt debitum.

Καταβλώσκω. oborior, peruenio.

Καταβοή. ῆς. ἡ. &

Καταβόησις. εως. ἡ. clamor, clamatio, querela.

Καταβολάς. ramus.

Καταβολή. ῆς. ἡ. conſtitutio, ſucceſſio, ſolutio. Item fundamentum & molitio à καταβάλλομαι. Vnde apud Ioan. 17. & Paul. ad Epheſ. capite 1. πρὸ καταβολῆς κόσμου, id eſt ante iacta fundamenta mundi, ante mundi molitionem. Præterea

accesſio

acceſsio & impetus febris à καταβάλλω propendo. Metaphora ſumpta ab eorum ſimilitudine, quibus ſtatis diebus in orbem redeuntibus certas ſummae pecuniarum dependere ſolenne eſt, ut ſunt αἱ καταβολαὶ τῶν τελωνησάντων. Bud. Com.

Καταβόσκομαι. depaſco.

Καταβόστρυχος. ου. ὁ. nutriens capillos, crinib. tectus, crinitus.

Καταβοῶμαι. clamore uincor, & defatigor clamando.

Καταβουκολῶ. irrideo.

Καταβραβεύειν. in capiendo brauio aliquem circumuenire, & quaſi contra præmiare, & tuam iniuriam in alium transferre brauium, intercipere præmium, præmio defraudare.

Καταβραχύ. paulatim, minutatim, haud ita multo poſt.

Καταβρέχω. μ. ξω. π. χα. irrigo. Accuſ.

Καταβρίθω. μ. ίσω. π. ικα. degrauo. Acc.

Καταβροχθίζω. deuoro. nam βρόχθος guttur eſt.

Καταβροχίζω. μ. ίσω. π. ικα. præcipito. Acc.

Καταβόσκω. depaſco. Neutr. accuſ.

Καταβυθίζω. demergo.

Κατάγαιος, ſiue κατάγειος. ου. ὁ. ſubterraneus.

Καταγαύζω. illuſtro. Actiu. accuſ.

Καταγγελεύς. έως. ὁ. annuntiator.

Καταγγελία. accuſatio, conuicium.

Καταγγέλλω. annuntio, ut καταγγέλλειν πόλεμον, indicere bellum. unde κατάγγελος. Item accuſo.

Καταγέλαστος. ου. ὁ. ridiculus, deridiculus.

Καταγελάω. derideo. Actiu. genit.

Κατάγελως. ω. ὁ. ridiculus, riſus perfuſus.

Καταγέμω. ſum plenus. Neutr.

Καταγέομαι. aboleo, irritum facio.

Καταγλωσσθείς. τῇ γλώσσῃ νικηθείς.

Καταγλώττης. pollinctor.

Καταγηράσκω. ſeneſco. Neut. abſol.

Καταγιγαρτίζω. conterere acinos. Item coire. Ariſtoph.

Καταγίνομαι. uerſor, ut Cic. Nobiſcum uerſari iam diu non potes.

Καταγίζω. adoleo. Depon. abſol.

Καταγινώσκομαι. ſum comprehenſibilis.

Καταγινώσκω. cognoſco, intelligo, percipio, certus ſum, Xenoph. Item arguo, damno, condemno. Conſtruitur autem cum genitiuo & accuſatiuo, ut καταγινώσκω σου θάνατον, multo te morte, καταγινώσκω σου ῥαθυμίαν, contemno te ut ſocordem, καταγινώσκω σου τόδε, Hoc de te iudico, & æſtimo: uel conuerſa conſtructione, καταγινώσκεσθαι φόνον, ſicut Ouid. Parce tuũ uatem ſceleris damnare Cupido. Κατέγνωσαί σου θάνατος, rei capitalis damnatus es, & ultimo ſupplicio. Καταγινώσκειν ἑαυτοῦ is dicitur, quem facti ſui pœnitet, qui factum ipſe ſuum improbat. Bud. Com.

Καταγλωττίζειν. ſuauiari. Aliquando conuiciari. Ariſtophanes Acharn. ψευδῆ κατεγλώττισέ μου, Mendacia in me deblaterauit Idem, ὥστε νυνὶ ὑπό σου μονωτάτου καταγλωττισμένην σιωπᾶν: id eſt, loquacitate tua perſonantem plenamq; tacere, & uerboſitate tua attonitam, & perturbatam. Gregorius τὸ καταγλωττισμένον appellat diſputationem uerba exornata fundentem, uerbis non ueritate nitentem, linguæ Atticæ ueneres conſectantem. Bud. Com.

Καταγλώττισμα. ατος. τὸ. &

Καταγλωττισμός. ῦ. ὁ. inlinguatio, obtundens loquacitas, laſciuius ſuauium.

Κάταγμα. ατος. τὸ. fractio, ruptio membri, os fractum.

Καταγνύω. frango. Actiu. accuſ.

Κατάγνωσις. damnatio, condemnatio, uituperatio, contemptus.

Καταγοητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præſtigijs decipio, & demento.

Κατάγομαι. deorſum ducor, diuerſor, hoſpitor, hoſpitio ſuſcipior.

Καταγόμφιοι. οἱ. radices.

Καταγορεύω. id quod occultum eſt detego, ſecreta indico, καταλαλῶ, κακολαλῶ.

Κατάγραπτος. ου. ὁ. deſcriptus, depictus, uariegatus, ποικίλος.

Καταγραφή. ῆς. ἡ. deſcriptio, deſignatio, lineamentũ futuræ picturæ, deliniatio, forma, figura. Eſt etiam centuriatio. Bud. Com.

Καταγραφος. pictura, colorum ſucus.

Καταγράφω. deſcribo, delineo, depingo. Eſt etiam in decurias diſtinguo, & conſcribo, ut καταγραφέντες ϛρατιῶται, conſcripti & centuriati milites. Bud. Com.

Καταγρεῖ. comprehendit, deſtruit.

Καταγυιόω. eneruo, imbecillem reddo.

Κατάγχω. ſuffoco, prohibeo.

Κατάγω. μ. ξω. π. χα. deduco, uoluo, filú nendo deduco, Lucia. Item de mari ad portum nauigo, applico. Item in patriam reduco, unde καταγόμενοι. reduces. In deſit, ut ſignificet deducere à capite ad finem, Plutarch. in Numa. Item frango, Plat. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Καταγωγή. ῆς. ἡ. diuerſio, applicatio, reditus, ἡ ξενία, κατάπλους, κάθοδος εἰς τὴν πατρίδα. Item ſedes, ϛαθμὸς, manſio, Herodo. Item ſuſtentaculum, cui innitimur aſcenſuri. Herodo. μνεῶντος δὲ τοῦ ἀναβάσιος, δὴ καταγωγὴ καὶ θῶκοι ἀναπαύσιοι.

Καταγώγιον. ου. τό. deductio, habitaculum, hoſpitium, πανδοχεῖον, ϛαθμὸς, gymnaſium, ludus.

Καταγωγίς. ίδος. ἡ. indumentum muliebre, fimbria.

Καταγωνίζομαι. in luctu & prælio uinco, expugno, deuinco, νικῶ. Acc.

Καταδακτυλικός. libidinoſus, Ariſtoph.

Καταδάπτομαι. conſumo, lacero, & καταδαρδάπτω, deuoro.

Καταδαρθάνω. dormio. Neutrum abſol.

Καταδαρθέντες. οἱ. conſopiti.

Καταδεής. έος. ὁ, ἡ. inferior, egenus, tenuis.

Καταδείδω. metuo, terreo.

Καταδεικνύω. oſtendo. Actiu. accuſ.

Καταδειλιάω. μ. άσω. π. ακα. timeo. Accuſ.

Κατάδενδρος. ου. ὁ, ἡ. plenus, & conſitus arboribus.

Καταδέομαι. rogo, egeo. Depon. genit.

Καταδεσμός. οῦ. ὁ. uinculum.

Καταδέχεσθαι. ferre, pati.

Καταδέχομαι. excepto.

Καταδέω. colligo, obligo, annecto.

Καταδήλως. manifeſtè.

Κατάδηλος. ου. ὁ, ἡ. manifeſtus.

Καταδημαγωγέομαι, &

Καταδημαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. blandè, aut populariter loquor, homines demulceo, multitudinis gratiam emereor. Accuſ. ut τούτους ὁ Περικλῆς καταδημαγωγούμενος, Hos Pericles ſuperans populari gratia, Plutarch. Bud. Com.

Καταδημοβορέω. abſumo, quæ ſunt Reipub. deuoro.

Καταδημοσιεῦσαι. in populum diſtribuere.

Καταδῃοῦν. uaſtari, deprædari.

Καταδηριάομαι. certo.

Καταδιαιρέω. diuido. Actiu. accuſ.

Καταδιαιτάω. μ. ήσω. π. ηκα condemno. Dicitur de arbitro, καταδικάζω autem de iudice, & καταγινώσκω.

Καταδιαιτώμενος. ὁ. νικηθεὶς τὴν δίαιταν, uel (ut inquit Pollux) ἐν τῇ διαίτῃ κρατηθείς. Bud. Com.

Καταδιαιτητής. arbiter.

Καταδιελεῖν. diuiſiſſe, καταμερίσαι.

Καταδιίϛημι. ſeparo.

Καταδικάζω, μ. άσω. π. ακα. condemno, damno, καταγινώσκω. Porrò iudex dicitur καταδικάζειν, ſed καταδικάζεσθαι ὁ νικηθεὶς τὸ ἔγκλημα, καὶ καταδικασθῆναί τινα ποιήσας. Bud. Com.

Καταδικασθέντες. accuſati in foro.

Καταδίκη. ης. ἡ. condemnatio, multa, accuſatio, iudicatum Cicero uocat.

Κατάδικος. ου. ὁ. ærarius, damnatus iudicio, obnoxius è re iudicata, iudicatus.

Καταδιψάω. ſitio.

Καταδιώκω. perſequor. Actiu. accuſ.

Καταδοκέομαι. exiſtimor, & ſuſpicione opprimor. Bud. Com.

Καταδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. expecto, exiſtimo.

Κατᾴδομαι. cantoribus comitatus ſum.

Καταδοξάζω. opinor, ſuſpicor.

Καταδουλόω. μ. ώσω. π. ωκα. uel καταδουλοῦμαι paſſ. reduco in ſeruitutem. Plutarch. κατεδούλου τὴν γνώμην αὐτῶν, frangebat ſpiritus eorum, & ad ſeruilem animi ſubmiſsionem eos deijciebat. Bud. Com.

Καταδοῦπα. τά. cataractæ Nili.

Καταδουπέω. cum ſonitu cado.

Κατάδουπος. ſtrepitus, locus abruptus et præceps fluctibus.

Καταδαρθάνειν. obdormire.

Καταδρεπανηφόρα. falcati currus.

Καταδρομέω. μ. ήσω. π. ηκα. contrà curro. Neutr. abſol.

Καταδρομή. ῆς. ἡ. diſcurſio, excurſio.

Κατάδρομος. ſtadium in quo equites decurrere ſolebant imaginario prælio. Latinè decurſorium dici poteſt. Bud. in Annot.

Καταδρυφάσσω. μ. άξω. π. αχα. munio. Accuſ.

Καταδυναστεύομαι. tyrannide & potentia cuiuſpiam opprimor.

Καταδυναστευόμενος. preſſus à potentiorib.

Καταδυναστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. opprimo, βιάζω. Accuſ.

Καταδύω. immergo, abſcondo, ſubeo.

Καταδύομαι. mergo, occultor. Item conſundor, ἐρυθριῶ. Depon. abſol. & paſsiu.

Καταδύς. abſconditur, tectus.

Κατάδυσις. εως. ἡ. luſtrum ferarum.

Καταδυσωπῶ. pudefio. Lucian. flecto, perſuadeo, exoro. Sumptum ex moribus eorum, qui pudore impediuntur, quominus negent quod rogantur. Bud. Com.

Καταδύω. μ. ύσω. π. υκα. ἀόρ. β. κατέδυν. demergo. Accuſ.

Κατάδω, uel καταείδω. occino, cantu obſtrepo. Item incanto, carminibus afficio & demulceo. Herodo. Polym. Bud. Com.

Καταδωροδοκεῖσθαι. largitione & muneribus corrumpi & ſuccumbere.

Καταείμενος. tectus, denſus. ab ἕω, quod eſt induo.

Καταείνυον. tegebant. ab ἕω.

Καταζεύγνυμι. caſtrametor, iacio uallum.

Καταζευγοτροφῶ. in alendis equis conſumo.

Κατάζευξις. caſtrametatio.

Καταζωννύω. circumcingo. Accuſ.

Καταζῶσαι. lora, quibus ephippia, & alia ex quis alligantur.

Καταθαμβέομαι. perhorreſco.

Καταθαμβέω. ad ſtuporem uſq; miror.

Καταθάπτω. defodio.

Καταθαρρεῖ. audet, quaſi contra aliquem. nā κατὰ contrarietatem hic ſignificat.

Καταθεάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. conſpicor, aſpicio deorſum. Depon. accuſ.

Καταθεὰς μικρὸν αὐτῶν, id eſt μικρὸν ὑπὲρ τοῦ τῶν ἱστίων. Bud. Com.

Καταθέλγω. mulceo, decipio.

Κατάθεμαι χάριν. refero gratiam.

Κατάθεσις. εως. ἡ. propagatio, dilatio.

Καταθέω. diſcurro, decurro.

Καταθήγω. acuo.

Καταθλάω. μ. άσω. π. ακα. confringo. Ac.

Καταθλάσαι. uincere.

Καταθρασύνομαι. μ. ῦμαι. audax ſum. Depon. abſol.

Καταθραύω. μ. αύσω. π. αυκα. frango. Ac.

Καταθρίξαι. percurrere.

Καταθρώσκειν. deſilire.

Καταθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſydero. Item animo concido & labaſco. Accuſ. Budæus Commentarijs.

Καταθύμιος. ὁ. ἡ. animo placens, ſuauis, qui ex animi ſententia eſt, hoc eſt, iucundus et gratiſsimus. Et καταθύμια, quæ placent & probantur, quæ lubent. Significat etiam quod animo uerſatur, ut Iliad. κ. θάρσει, μηδέ τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω. Noli terreri mortis reputatione. Bud. ibidē.

Καταθυμίως. libenter.

Καταθύω. μ. ύσω. π. υκα. excanto, καταγοητεύω. Item immolo, Herodi. Accuſ.

Καταιάπτω. μ. άψω. π. αφα. deſtruo, demitto cum pernicie. Accuſ.

Καταιβάσια. ὧν. ſigna cælitus ad terram demiſſa.

Καταιβάτης. ου. ὁ. cognomentum Iouis, διὰ τὸ καταβιβάζειν τοὺς κεραυνούς. Et genus fulminis, quorum alia ψολόεντες, alia ἀργῆτες uocantur.

Καταίβατος, pro καταβάτος. peruius, acceſsibilis.

Καταιγίζειν. impetuoſe flare.

Καταιγίς. ίδος. ἡ. procella, tempeſtas, impetus uentorum.

Καταιδέομαι. ueneror, Depon. accuſ.

Καταιθαλόω. comburo, ardeo. καταιθαλωμένα, inquit Heſych. κατεσποδωμένα.

Καταῖθυξ. urens.

Καταικίζομαι, & καταικίζω. uerbero, corrumpo, damno afficio. Vnde κατῄκισται,
Καταινέτης. ου. ὁ. approbans.
Κατάινεσις. ἡ. ſponſio.
Καταῖξ. κος. ἡ. turbo, procella, unde καταιγίζειν.
Καταιονέω. aſpergo, καταντλάω. Accuſ.
Κατάιρεσις. diuerſorium, appulſio.
Καταίρω. deſcendo, delabor. Item accedo, applico, annauigo. Item ſoluo, abnauigo. ab αἴρω. moueo.
Καταισχύνομαι. μ. ϋμαι. erubeſco, confundor. Depon. abſol.
Καταισχύνω. μ. υνῶ. π. γκα. confundo, id eſt, dedecore afficio, dedecoro, dehoneſto, pudori & dedecori ſum, uitium uel ſtuprum offero. Accuſ.
Καταιτιῶμαι. incuſo.
Καταῖτυξ. ἡ. genus galeæ humilis, & ſine criſta. παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι. Caſsis, Valla interprete.
Κατακαινίζω. μ. ίσω. π. ικα. &
Κατακαίνω. occido, percutio. Accuſ.
Κατακαίριον. periculoſum, letale.
Κατακαίω. μ. αυσω. π. αυκα. comburo. Accu.
Κατακαλέω. deuoco, allicio, acceſſo. Thucy. ἐκ τῆ μητροπόλεως κατακαλέσας. Κατακαλοῦμαι τὸν θεὸν, inuoco deum.
Κατακαλλωπίζω. orno.
Κατακάλυμμα. ατος. τό. uelamen.
Κατακαλύπτω. obtego.
Κατακανίον. ου. τό. res ad amorem inducens, amatorium poculum, uis amoris.
Κατακάρα. in caput, ſecundum caput. Sic enim dicunt Attici pro eo, quod eſt ἐπὶ κεφαλήν.
Κατάκαρπος. ου. ὁ. diues.
Κατακαρφῶ. demolior, corrumpo, marceſco, ſicco.
Κατακάσ. libidinoſa, à κάσον, quod uirile ſemen ſignificat. unde κασίζοντες.
Κατακάσιαι. αἱ. infœlices, quæ ob flagitiū domi manent, ignis ſupplicio dignæ.
Κατάκαυμα. τος. τό. ambuſtio.
Κατάκειμαι. iacio, accumbo, diſcumbo. Lucianus, ἄτης τῶν ἑταίρων κατάκειται νοσῶν, Siquis ſodalium morbo decumbebat. Ex quo κατακείαται, iacent, poſita ſunt, (ſidunt.
Κατακείρω. detondeo.
Κατακεκαυμένη. regio quædam eſt quam poſſidēt Lydi & Myſi, exuſta arboribus, præter uitem. Illinc uinum affertur uirtute præſtans, qui κατακεκαυμενίτης οἶνος dicitur. Quidam hinc iocoſe Bacchum πυριγενῆ uocant. Cæl. libro 4. capite 14.
Κατακικνίομαι. pruritu libidinis uexor.
Κατακηλεῖτο. κατακοσμεῖν,
Κατακελευσμός. ου. ὁ. ſpecies cātus quo in Pythicis ludis uti ſolebant, Polluci.
Κατακέλευσον. ſilentium impera.
Κατακεντῶ. pungo, uulnero.
Κατακέρασις. ιος. ἡ. temperatio, dilatio.
Κατακερματίζω. μ. ίσω. π. ικα. in minutas partes diuido, & redigo, in nummos. Accuſ.
Κατακερτομέω. μ. ήσω. π. κκα. illudo, nugor.
Κατακερχνᾶσθαι. aſperum fieri.
Κατακηλέω. demulceo, perſuadeo.
Κατακηρόω. incero, cera oblino.
Κατακηρώμενος. ου. ὁ. inceratus.
Κατακιρνᾶσθαι. ſimulare.
Κατακλαίδην. συλλήβδην, comprehenſim.
Κατακλάζω. μ. άσω. π. ακα. frango, diſtorqueo Lucia. Actiu. accuſ.
Κατακλαίω. deploro, lugeo.
Κατακλάω. idem quod κατακλάζω.
Κατακλείς. ἴδος. ἡ. pars colli, iugulum. Item κατακλεῖδες etiam quæcunq; iuncturæ, & fori, tranſtra.
Κατακλειστός. ου. ὁ. clauſus, abſtruſus.
Κατακλείω. μ. είσω. π. ικα. concludo, contineo Interdum pro perorare. Actiu. Accuſ.
Κατάκλησις. ιος. ἡ. inuocatio.
Κατακλίνομαι, &
Κατακλίνω. eo cubitum, accumbo, reclino, diſcumbere iubeo. (lecto.
Κατακλινής. ὁ. ualetudinarius, decumbens in
Κατακλινόντες. οἱ. qui ſunt thori authores.
Κατάκλισις. diſcubitus.
Κατάκλιτον. lectus, ſolium.
Κατακλύζω. μ. ύσω. π. υκα. demergo, inundo, irrigo. Actiu. accuſ.
Κατακλυσμός. ου. ὁ, diluuium, eluuium, laberium,

laberium, abluuium, inundatio.
Κατάκλωθες. accumulationes parcarum, ſiue congeſta ſtamina parcarum.
Κατακλώθη. ης. ſatum.
Κατακνάω. in tenues partes attero.
Κατακνήθομαι. μ. ήσομαι. π. ησμαι. patior titillationem.
Κατάκνησις. τυροκνῆστις.
Κατακοιμάζω. ſopio, mulceo.
Κατακοιμάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. dormio, edormio, ſopitus ſum. Depon.
Κατακοιμαστής. cubicularius.
Κατακοιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſopio. Accuſ.
Κατακοιμίζω. μ. ίσω. π. ικα. miniſtro in thalamo, ſum cubicularius.
Κατακολουθέω. ſubſequor.
Κατακολπίζειν. in ſinum deflecti. Thucyd. ναῦς κατακολπίσαι ἐς Αἴγινον.
Κατακολυμβάνω. aquis ingurgito me, urinor.
Κατακολυμβητής. οῦ. urinator.
Κατακομνύομαι. aſſero.
Κατακομίζομαι. domum redeo.
Κατακομίζω. defero, deporto, domum reporto.
Κατάκομος. ου. ὁ. denſus.
Κατακονά. de ſtructio.
Κατακονδυλίζω. pugnis obtundo & concido.
Κατακοντίζω. iaculis conficio, uel confodio.
Κατάκοπος. ου. ὁ, ἡ. furioſus, inſanus. Item defeſſus, labore confectus. Plutarchus in Syl. Sic Diodo. κατακόπους appellat defeſſos pugnando, quibus ἀκέραιοι integri ſubſtituuntur. Bud. Com.
Κατακόπτω. μ. όψω. π. όφα. obtrunco, trucido, contrucido, cædo, concido, contundo, cum res aut homo minutatim diſcerpitur aut uulneratur. Vnde δύο μοίρας κατέκοψα, duas acies fudit. Herodot. pro nummum percutio accipit. Apud Theophraſtum arbores præcido, & materiam eluxuriantem reſeco, ſignificat.
Κατακορῆ. τά. crebra.
Κατακορής. έος. ὁ. ſatur, moleſtus.
Κατακερματίσαι. ſcindere, comminuere.
Κατακόρρης. in faciem, in malam.
Κατακόρως. ſatis, affatim, ad ſatietatem uſq.

Κατακοσμέω. compono, orno, apto, digero, & conſtituo in ordinem.
Κατακόσμησις. ordo & digeſtio rerum, & apta compoſitio.
Κατακουρά. nouaculæ ſectio.
Κατακοῖται. οἱ. uide Plutarch. in Problem.
Κατακούω. exaudio. Actiu. accuſ.
Κατακράζω. reclamo.
Κατάκρας. in totum.
Κατάκρασις. ἡ. temperantia.
Κατακρατέομαι. ſuperuincor.
Κατακρατεῖν. occupare. uincere.
Κατακράτως. pro uiribus, omnino.
Κατακρεουργῶ. lanij more concido, dilanio.
Κατακρημνᾶσθαι. dependere.
Κατακρημνίζω. μ. ίσω. π. ικα. præcipito, κατακρημνῶ. Actiu. accuſ. iung.
Κατάκρης. κατάκρας.
Κατακρύβω. deliteſco.
Κατακρώζειν. contradicere, irridere, à cicadis.
Κατάκριμα. ατος. τό. damnatio.
Κατακρίνομαι. damnor. Accuſ. ut κατακρίνομαι θάνατον. Bud. Com.
Κατακρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. decerno, damno, condemno. Accuſ. cum genit. Bud. ibidem.
Κατάκριτος. ου. ὁ. condemnatus.
Κατακροτέω. ualde laudo, celebro, applaudo.
Κατακρουνίζω. defluo, caſito, καταρράω. Actiuè, & abſolutè ponitur. Galenus, καὶ οἷον κατακρουνίζοντες, in ſalientis modum fundentes. Verbum ἀπὸ τῶν κρουνῶν, id eſt à ſalientibus deductum. Bud. Com.
Κατακρούω. diſcindo.
Κατακτείνω. μ. τενῶ. π. ακα. & imperati. κατάκτανε. interficio. Accuſ. uel gen.
Κατακτενισμένη. pexis capillis.
Κατακτός. οῦ. ὁ. ruptilis.
Κατακυβευθῆναι. in alea conſumi & diſſipari, ut καθηδυπαθῆσαι, Lyſ. Item in ludo aleæ ſuperari & facultatibus euerti, Euſtath. Bud. Com.
Κατακυβεύω. alea rem perdo.
Κατακυκλόω. circuncludo.
Κατακυλινδέω. μ. ήσω. π. ηκα. &
Κατακυλίω. μ. ίσω. π. ικα. deuoluo. accuſ.

Κατακύπτω.μ.ύψω.π.υφα.declino,demergor, immergor.Bud.Com.

Κατακυριεύω.μ.εύσω.π.ευκα.dominor. Neutrum genit.

Κατακριθείς.damnatus.

Κατακωλύω.prohibeo.

Κατακωμῳδεῖ.deridet.

Κατακωχὴ.ῆς.ἡ.detentio, afflatus,inſtinctus.

Κατακώχιμος,ἀντὶ τοῦ ἁλωτός.Bud.Com.

Καταλαγνεύω.effœmino.

Καταλαζονεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.ſuperbio,arrogans ſum.Depon.abſol.

Καταλαλέω.μ.ήσω.π.ηκα. detraho,obtrecto, uitupero,obloquor. Quoties rebus iungitur animatis,genit.habet, ut καθήμενος κατὰ ἀδελφοῦ σου καταλάλεις. Inanimatis additum,conſtruitur cum accuſ.ut μὴ καταλάλει τὴν γειτνιῶντα, Suid. Sed καταλαλεῖν,ſignificat καταλγυνέσθαι,λυπεῖσθαι.

Καταλαλία.ας.ἡ.detractio.

Κατάλαλος.ου ὁ.detractor.

Καταλαμβάνομαι.occupo,occupor,uinco & uincor celeritate.

Καταλαμβάνω. anteuerto, anticipo, occupo, Diod.& Plato. Item offendo,deprahendo. Xenophon in perſona Socratis, οὐκ ἴστε ὅτι οὑτοσὶ κατέλαβέ με ὀρχούμενον; Item aſſequor, nanciſcor, comperio,id eſt compertum habeo,intelligo.

Item complector, περιλαμβάνω. Theophraſtus de Plant. γ. ὅτι δὲ περίφυσις καταλαμβάνει τὸ ὄζος, id eſt contegit, obducit. Eſt etiam reum perago, ut δίκαιον καταλαμβάνειν, Antiph. Item opprimo,& affligo,inuado, & hoc in malam partem,ut de peſte,fame, morte,&c.

Κατέλαβέ με τὸ πρᾶγμα τοῦτο, mihi contigit, mihi accidit. Et imperſonaliter apud Herodotum, κατέλαβε ἀποθανεῖν. Item aduenio.Herodia.ἐπεὶ δὲ κατέλαβον ἐν τοῖς θείας ἡμέραι. Bud.Com.

Καταληπτέον.comprahendendum eſt.

Καταλάμπω.μ.ψω.π.φα.colluſtro,illumino.

Καταλγυνέσθαι.dolere,triſtari.

Καταλεαίνω.μ.ανῶ.π.γκα.deleo,explano,cōtero. Actiu.accuſ.

Καταλεαίνων.repurgans.

Καταλέγομαι.recenſeo,enumero,Xenophon, & Athen. Vnde κατάλογος,enumeratio, recenſio. Item mortuum deploro.Budæus Com.

Καταλέγω.μ. ξω. π.χα. deligo, conſcribo, centurioq́, καταπάττω, Lyſ. Vnde καταλεγεὶς,conſcriptus,delectus. Eſt etiam allegere & aſcribere.Plutar. καταλεγομένους εἰς σύγκλητον ἀπελευθέρους ἐξέβαλεν. Vnde κατάλογος, delectio, allectio, de quo Bud.Com. Significat etiam ordine dico,& quaſi educo,deputoq́ dicendo.

Καταλείβομαι.μ.είψομαι.π.ειμμαι.deliquor, reſoluor, in humorem diſtillor. Depon. abſol.

Κατάλειμμα.reliquiæ.

Καταλείπεται.reſtat.

Καταλείπω.μ. είψω. π. ειφα. relinquo, priuo. Vnde καταλιπεῖν τὴν δίαιταν, κυρίαν δίκην, pro deſerere uadimoniū. Acti.accuſ.

Καταλεπτύνω.extenuo.

Καταλεύσιμος.ὁ. dignus qui lapidetur.

Καταλεύω.lapidibus obruo,lapido.

Καταλέχομαι.μ.ἕξομαι.π.εγμαι.dormio.

Καταλιάω.maturefacio.

Καταλήγοντα.τὰ.fines,confinia.

Καταλήγοντες.ſopientes,quieſcentes.

Καταλήγω. μ. ήξω. π. ηχα. termino, deſino Neutrum abſol.

Καταληΐζομαι.diſcerpo, diripio.

Καταληκτικόν. carmen cui ad perfectionem ſyllaba deeſt.

Κατάληξις.εως.ἡ.terminatio.

Καταληπτικῶς.cum fiducia & aſſeueratione.

Καταληπτός.οῦ.ὁ. comprahenſibilis, cognitus, comprahenſus,perceptus.

Καταλήψιμος.ου.ὁ.damnatus.

Κατάληψις.εως.ἡ.occupatio,deprahenſio,cognitio,perceptio,ſeu comprahenſio Cicerone interprete, quæ propinqua eſt ſcientiæ, quæq́ fit quaſi digitis in pugnum contractis.De eo Bud.Com. Muſici etiā comprahenſionem, pulſationemq́ chordarum κατάληψιν appellant, quando concentum explorant. Ariſtoph. Neph. καὶ περίληψιν,

καὶ ἱερᾶσιν, καὶ κατάληψιν.

Καταλιθάζω. μ. άσω. π. ακα. &

Καταλιθόω. lapido.

Καταλιμπάνω. relinquo. Actiu. accuſ.

Καταλιπαίνω. impinguo.

Κατάλιψ, media pars domus, uel nauis, uel inter columnas.

Καταλλάγδην. mutuo, uiciſſim, è conuerſo.

Καταλλαγή. ῆς. ἡ. conciliatio, reconciliatio.

Καταλλάττομαι. muto, id eſt comparo, concilio, ut καταλλάξασθαι τὴν χάριν, Dinar. Ponitur & pro addico, uendoq́, & à me alieno, Herodian. Bud. Com.

Καταλλάττω. μ. άξω. π. αχα. concilio. Ponitur & pro ad concordiam & contubernium adduco, ἀποκαταλλάσσω. Actiu. accuſ. iungitur.

Καταλλεύσιμος. ου. dignus qui lapidetur.

Καταλλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. lapido. Accuſ.

Κατάλληλον. cum unum pro altero ponitur, mutuum, habile, conueniens.

Καταλληλότερος. α. ὁ. proportionabilior.

Καταλλήλως. modo hoc, modo illud agendo uel addendo.

Καταλοάω. μ. άσω. π. ακα. frango, impingo. Actiu. accuſ.

Καταλογάδην. proſaicè.

Καταλογίομαι. delectum habeo, numero.

Καταλογεύς. έως. ὁ. hiſtoricus, qui deſcribit & recenſet nominatim.

Καταλογίζομαι. damno, decipio.

Καταλογισμός. numerus.

Κατάλογος. ου. ὁ. τάγμα, cohors, legio. Latini etiam numeros uocant. Vide καταλέγομαι, & Budæus in Annot. poſt.

Καταλοιπά. quæ relicta ſunt.

Καταλούω. in balneas cõſumo, et aquam profundo.

Καταλοφύρομαι. gemo, doleo, illachrymor.

Καταλοχίζω, &

Καταλοχίσαι. inſtruere aciem, in multitudinem & claſſem contribuere, & in decurias diſtinguere, & in numerum aliquem centuriare. Bud. in Epiſt.

Καταλοχισμός. οῦ. ὁ. inſtructio aciei.

Καταλυγίζεσθαι. uinciri, torqueri.

Καταλυκουργίζω. Lycurgi legeis cito, & uſurpo contra aliquam rem. Genit. Bud. Cõ.

Κατάλυμα. ατος. τὸ. refectio, diuerſorium, habitatio.

Καταλυμαίνομαι. noceo, incõmodo, deſtruo.

Καταλύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. definio bellum in concilio, καταλύω, διαλύομαι. Pauſ. in Atticis, καταλύονται δὲ ἐπὶ τούτοις τὸν πόλεμον. Significat etiã euertor, παραλύομαι, Greg. Item demigro. Herodian. poſuit pro fato fungor et morior. Bud. Com.

Καταλυόμενον. quicquid iam non uiget, ſed ceſſat. A καταλύω, id eſt euerto.

Κατάλυσις. εως. ἡ. diſſolutio, contemptum diuerſorium, manſio. Bud. in Annot.

Καταλυτήριον. ου. τὸ κατάλυμα.

Καταλύτης. ου. ὁ. hoſpes, qui diuerſatur & hoſpitio ſuſcipitur. A καταλύω, id eſt hoſpitor. Sapien. 5. ὡς μνεία καταλύτου μονοημέρου παρώδευσεν, Tanquam memoria hoſpitis diurni præterijt.

Κατάλυτος. idem ſignificat.

Καταλύω. μ. ύσω. π. υκα. diſſoluo, derogo, peſſundo, deſtruo, euerto, ut καταλύειν τὸν δῆμον, euertere democratiam, Demoſthenes, & καταλῦσαι τὴν εὐδαιμονίαν, euertere bonis, Lyſ. Eſt etiam habito, diuerto, id eſt hoſpitor, κατάγομαι, ἐπισταθμεύω. Item deſino, ut πλεῖν καταλέλυκα, nauigare deſij, Demoſthenes & Xenoph. ὥστε οὐ πρότερον παύονται, πρὶν ἂν ἐνδεχόμενοι, τὴν ἄσκησιν καταλύωσι. Cicero eodem modo dixit, Libenter me hercule artem deſinerem. Sic καταλύειν τὸν λόγον, id eſt finire ſermonem, & καταλύειν τὸν βίον, uitam finire. Bud. Com.

Καταμαίνω. furore contemno, cõtrà inſanio.

Καταμαλακίζω. μ. ίσω. π. ικα. demollio. Ac.

Καταμαλάττω. μ. άξω. π. αχα. mollio. Accuſ.

Καταμαλθάσσω. idem, καταπραΰνω.

Καταμανθάνω. perdiſco. Accuſ.

Καταμάομαι. accumulo, attraho, haurio.

Καταμαραίνομαι, &

Καταμαραίνω. emarceſco, emarceſcere ſino.

Καταμαρτυροῦμαι. teſtimonijs cõuincor et percellor. Et καταμαρτυρῶ σου, premo

te meo teſtimonio & conuinco.
Καταμάρψαι:comprehendere.
Καταμαστεύω.inquiro.
Καταμάχομαι,depugno,pugnando ſupero.
Καταμβλυνόω.μ.ώσω.π.ωκα. obtundo. Actiu. accuſ.
Καταμεθύω.inebrio.
Καταμωκιζῶν.deridere,ludibrio habere,quę admodum hodie ferè clerici multandi, mithillati in ſcalario ſuggeſtu ridendi propinantur.
Καταμειλίσσω.demulceo.
Καταμελέω.μ.ήσω.π.ηκα. negligo, contemno,non curo. Accuſ.
Καταμελής.έος.ὁ. ſaucius.
Καταμέμφομαι.μ.μέμψομαι.π.μέμμαι.increpo. Actiu.genit.
Κατάμεμψις.εως,ἡ. querimonia,uituperatio, criminatio,accuſatio,ſuccenſio.
Καταμένω.μ.νῶ.π.νηκα.remaneo. Neutr.
Καταμερίζω.μ. σω. π. κα. διαιρῶ, διανέμω. Et καταμερίζομαι,partior,id eſt legitimam partem recipio. Bud. Com.
Καταμετρεῖν.dimetiri.
Καταμέτρησις.εως.ἡ.dimenſio.
Καταμηλόω. lanam inficio, & melam in uulnus inſero, uel aliò explorandi gratia. Translatè pro inueſtigare ponitur.
Καταμήνιον.τὸ.menſis, id eſt mēſtrua purgatio.
Καταμήνιος.ὁ.menſtruus.
Καταμηνύω.indico,id eſt deſero, & oſtendo, prodo,ſignifico. Eſt etiam exprobro,hoc eſt,obijcio culpam,non uerbis,ſed re & aliquo facto. Sic Plin. Nam mala emptio ſemper ingrata, eo quòd exprobrare ſtultitiam domino uidetur. Genit. iung.
Καταμιαίνομαι. defœdor.
Καταμιαίνω.defœdo,conſpurco.
Καταμίγνυμι.μ.ίξω.π.ιχα.&
Καταμιγνύω.immiſceo. Actiu. accuſ.
Καταμιᾶν.deuorare.
Καταμισθοδοτέω.largitione emo.
Καταμισθοφορῶ. in alendis militibus conſumo,& expendo.
Καταμόνας. ſingulatim, ſingulariter, ſolitariè,per ſolitudinē,ſolus, ſine adminiculo.

Καταμονομαχέω. ſingulari certamine deuinco.
Καταμουσόω. numeris & modis exornare, & uenuſtius reddere. Accuſ. Bud. Com.
Καταμπέχω cooperio.
Καταμύσσομαι.conſaucio.
Καταμύσσω.μ.ύξω.π.υχα. lacero. Accuſ.
Καταμύω. μ. ύσω. π. υκα. inclino, occludo, claudo,conniueo, Accuſ.
Καταμβαυλί.tibiarum genus.
Καταμωκάομαι. derideo. Genit. ut καταμωκησόμενός σου,qui deridebit te, Arriano.
Καταμῶν.inquirens.
Καταναγκάζω.μ.άσω.π.ακα.cogo, ſubigo.
Καταναγκή.filicula,Iouis radius,herbæ genus amatoriæ. Plinius libro 27. capite 8.
Καταναισιμῶ,&
Καταναλίσκω.conſumo. Accuſ.
Καταναλόω.conſumo,extenuo,oblinio, circūcido,exhaurio,accido,ſicut Liuius, Quā quàm acciſas res eorum ſatis conſtabat.
Καταναζαντες. retrocedentes, tergiuerſati.
Καταναρκέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſum oneroſus,meo torpore & ocio alijs moleſtus ſum. Genit. Paul. Corinth. 9. οὐδενὸς κατενάρκησα.
Καταναός. ſcortum, libidinoſa.
Καταναυμαχέω.μ.ήσω.π.ηκα.expugno naualí prælio. Actiu. accuſ.
Καταναιτίζομαι.oppugno.
Κατανεανιεύομαι. roboro, uigeo, iuueniliter glorior.
Κατανέμεσθαι.poſsidere & frui, in album referri, in numerum aliquorum centuriari, & in decurias diſtingui. Bud. Com.
Κατανέμω.μ.νεμῶ. π. νηκα. diſtribuo, largior, præbeo. Actiu. accuſ.
Κατάνεται.perficitur.
Κατανεύω.μ.νεύσω.π.κα. polliceor, annuo.
Κατανθρακόω.μ.ώσω.π. ωκα. cōburo. Accuſ.
Κατανιφθῆ. niue obrui, perire.
Καταννίζω.diffundo,transfundo.
Κατανοέω.μ.ήσω.π.ηκα.conſydero, animaduerto,perpendo,cogito,cognoſco,contemplor. Accuſ.
Κατανόησις.εως.ἡ.cognitio, cogitatio.
Κατάνομαι.abſumor.

Καταγομιο

Κατανομιελύω.μ.λύσω.π.λυκα.diuido. Acc.

Κατανομοθετῶ. inſtituo,moderor,tempero præceptis. Accuſ.

Καταντάω.μ.ήσω.π.ηκα.occurro.

Κάταντις.è regione.

Κατάντης.ου.ὁ,ἡ.accliuis,procliuis, decliuis,pronus.

Καταντιβολέω.μ.ήσω.π.ηκα.precor. Accuſ.

Καταντικρύ.è contrario,è regione.

Καταντιπέρας.contrà,è regione.Genit.

Καταντίστην.ex aduerſo.

Καταντλάω.exhaurio, perfundo, foueo, ſed cum infuſione. Vnde καταντλήματα, fomenta. Bud. Com.

Κατάντλημα.fomentum, quod cum infuſione fit.

Κατανυγῶ.taceo,quieſco,doleo,pœnitet me, pungo,punio.

Κατάνυξις.ιος.ἡ.compunctio,dolor, quies. dicitur cum quis pungitur dolore mordeturq́.

Κατανύσσω.μ.ύξω.π.υχα.compungo.

Κατανύω.μ.ύσω.π.υκα.expedio. Accuſ.

Κατανωτίζομαι.dorſofero.

Καταξαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.lacero,excorio. Actiu.accuſ.

Καταξενίω.contero,punio.

Καταξηραίνω.exicco.

Κατάξηρος.ου.ὁ.aridus.

Καταξιόω.dignor,uolo,dignum puto.

Καταπαίζω.illudo.

Καταπαίω.flagello,multo,ferio.

Καταπακτος.ου.ὁ.compactus.

Καταπαλαίω.μ.αίσω.π.αικα.ſupero in lucta. Accuſ.

Καταπάλμενος.deſiliens.

Καταπάλτης.catapulta,telum.

Κατάπαξ.prorſus.

Καταπαρδεῖν.oppedere,contemnere.

Καταπάσσω.μ.άξω.π.αχα.ſpargo.accuſ.

Καταπαστός.οῦ,ὁ.ex pluribus compoſitus, plenus,uarius.

Καταπατεῖσθαι.abiectum eſſe.

Καταπατέω.μ.ήσω.π.ηκα.conculco. Accuſatiuo.

Κατάπαυσις.ιος.ἡ.requies.

Καταπαύω.μ.αύσω.π.αυκα.ſedo. Accuſ.

Καταπειθής.έος.obaudiens.

Καταπείθω.adhortor.Datiuo iungitur.

Καταπειρατηρία. inſtrumentum nauticum, quo altitudinem maris explorant, βολίς.

Καταπειρατήρ.idem.

Καταπελτάζω.oppugno,incurſo,iaculor.

Καταπελταφέτης. catapultarum iaculator.

Καταπέλτης.ου.ὁ.catapulta, & ſupplicij genus.

Καταπελτικός.οῦ.ὁ.miſſus ex catapulta.

Καταπέμπειν.demittere,ſubditis edicta mittere.

Καταπεπηγέναι.ſuffixas eſſe.

Καταπεπλασμένον.τὸ.cantus tibiarum, quæ præcluſis, quibus clareſcunt foraminibus recto modo exitu grauiorem ſpiritum reddunt. Quintil.lib.1.capite 19.

Καταπέπλυνται.abſorduit, aut neglecta eſt (ree.

Καταπέποιθα.confiſus ſum.

Καταπεπληγώς.exterritus.

Καταπέσσω.decoquo,deuoro.

Καταπεσσωκὼς ὑπὸ λιμοῦ.tabefactus fame.

Καταπερδεῖν.oppedere,Ariſtoph.

Καταπερονῶντες.transfigentes.

Καταπεταννύω.μ.άσω.π.ακα.tego.Accu.

Καταπέτασμα.ατος.τὸ.uelum, obtentum aliquid atq; obiectum, quod arceat aſpectū.

Καταπετρόω.μ.ώσω.π.ωκα.lapido. Accuſ.

Καταπίσσω.conturbo,deijcio.

Καταπήγνυμαι.gelo. Ariſtot.de Hiſt.an.li. 6. ὑπὸ ψύχους καταπηγνυμενα.

Καταπήγνυμι.μ.ύσω.π.υκα, & καταπηγνύω defigo. Hiſtor.lib.5. εἰς τὴν γῆν καταπῆξαι τὸν αὐλὸν, in terra figere cauliculum.

Καταπηδάω.μ.ήσω.π.ηκα.deſilio.Neut.

Καταπηλλύω.μ.λύσω.π.λυκα.adultero,uitio. Accuſ.

Καταπημαίνω.lædo.

Καταπήξ.palus in aquam defixus.

Καταπῆξαι.defigo.

Καταπῆγες.οἱ.peſſuli.

Καταπιέζω.μ.έσω.π.εκα.deprimo, Accuſatiuo.

Καταπίμελος.ου.ὁ.pinguis.

Καταπιμπλάομαι.opplebo.

Καταπίμπρημι.μ.ήσω.π.ηκα,comburo.

Καταπίνω.deglutio,abſorbeo,deuoro,hellu or,hoc eſt per luxuriam conſumo. Eraſ. prouerb. Gallorum incuſare uentres.

Καταπίπτω.decido,ſterno.Neut. abſol.

Καταπιστεύω.committo,trado.

Καταπιστόω.fidem facio aut præſto.

Καταπίστωσις.fiduciæ eſt & ſecuritatis contractus, ut ſit inter eos quibus incomperta eſt utrinq; fides alterius.

Καταπιττόω.pico,pice punio,comburo.

Καταπίων.pinguis.

Καταπλαγία.ας.ἡ.conſternatio,metus immodicus.

Καταπλάκων.exterrrens,aberrans.

Κατάπλασμα.ατος.τὸ.malagma, emplaſtrū.

Καταπλάσσειν.emplaſtri modo imponere.

Καταπλαστός.ῦ.ὁ.maceratus in emplaſtrum.

Καταπλάττω.cataplaſmate curo, & medeor.

Καταπλέκω.complico,necto.

Κατάπλεως.ω.ὁ,ἡ.plenus,expletus.

Καταπλέω.cum ad portum nauigans redeo, quaſi deorſum nauigo, ut ἀναπλέω, contrarium defluo.

Καταπλήδην.confertim.

Καταπληκτικός.ῦ.ὁ.deterrens,horribilis.

Καταπλήξ.ῆγος.ὁ. ſtolidus,ſtupefactus, ſemper attonitus,conſternatus.

Κατάπληξις.ιος.ἡ.ſtupor, terrefacio.

Καταπλήττω.μ.ήξω.π.ηχα.preterreo. Acc.

Κατάπλοος.annauigatio,portus ad quem applicamus.

Καταπλουτέω,&

Καταπλουτίζω.diuitem reddo,locupleto.

Καταπλύνω.expurgo,perluo.

Καταπνέω.μ.εύσω.π.ευκα.perflo. Accuſ.

Καταπνίγειν.ſuffocare.

Καταπνιζόμενος.fumo perfuſus.

Καταπνίζω.μ.ίσω.π.ικα.fumigo.

Καταπολαύω.nimium & pluſquàm par eſt fruor.

Καταποθέν.abſorptum,conſumptum à uerbo καταπίνω.

Καταπολεμέω.μ.ήσω.π.ηκα.expugno,uinco. Actiu. accuſ.

Καταπολιτεύομαι.urbibus extrudo.

Καταπονέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſupero, in lucta obtineo,opprimo,labore conficio,et domo ſuperoq;. Actiu. accuſ.

Κατάπονος.ου.ὁ.delaſſus,defeſſus.

Καταπονοῦμαι.labore, ærumnaq; conficior, & fatiſco,langueo,deficio, uiribus deficior.

Καταπονούμενος.interdum pro exercitato.

Καταποντίζομαι,&

Καταποντίζω.μ.ίσω.π.ικα.demergo in mare,inuoluo undis marinis. Accuſ.

Καταποντισμός.ῦ.ὁ.demerſio.

Καταποντιστής.ῦ.ὁ.pirata, qui poſt prædam etiam in mare mergit.

Καταποντόω.καταποντίζω.

Καταπορδέω.oppedo è contra.Neutr.

Καταπορεύομαι.redeo.

Καταπορνεύω.μ.ύσω.π.ευκα. ſcortor. Neutr.

Καταπορνοκοπέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſcortādo exhaurio ſubſtantiam.

Καταπορσύνω,μ.υνῶ.π.υγκα.præbeo.

Κατάποσις.ιος.ἡ.deuoratio.

Καταπόσον.ſæpius.

Καταπότης.guttur,gula.

Καταπότιον.ου.τὸ.catapotiū, medicamentū, quod ſumitur degluciendo.

Καταπραγματεύεσθαι.de ijs, qui annonæ pretium intendentes, & fame & penuria uulgi lucrum captant, & inde locupletantur. Bud. Com.

Καταπρανής.decliuis,κατωφερής,pronus.

Καταπράττομαι,&

Καταπράττω.μ.άξω.π.αχα.gero,id eſt,facio, perficio,tranſigo,perago,pertracto. Item uendo,καταπιπράσκω. Halicarn. libro 6. καταπραττόμενοι ἀσφάλειαν, comparans ſecuritatem.

Καταπραΰνω.mitigo,lenio.

Κατάπρημνος.κατάκρημνος.

Καταπρήθω.comburo.

Καταπρηνίζω.μ.ίξω.π.ιχα.præcipito.

Καταπρηνής.ῆος.ὁ,ἡ.pronus,decliuis.

Καταπρίω.diſſeco.

Καταπροΐεσθαι.prodere.

Καταπροδίδωμι.prodo,dilapido.

Καταπροΐεσθαι τὴν φιλίαν, ἢ τὴν κατηγορίαν.

præuaricari. Bud. Commentarijs.

Καταπροΐξεται uel καταπροίξεται *ſine diæreſi. impune aliquid agere, contemnere, deſerere, impune irridere,* κατάτινος προαχθῆναι. *nam* προῖκα *interdum pœnam ſignificat. Herodotus,* ὁ δὲ ἐμὲ λωβησάμενος καταπροΐξεται, *Non gratis me ludibrio habuerit, non impune feret, non impune me luſerit. Sunt qui ab* ἱκνέομαι *deducunt. alij ab* ἴσσω. *Bud. ibidem.*

Καταπέτομαι. *deorſum uolo, as.*

Καταπλήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. *terreo. Accuſ.*

Κατάπτυστος. ὁ. *deſpuendus, execrandus, uilis, deteſtandus.*

Καταπτύω. *deſpuo, contemno, execror.*

Κατάπτωμα. ατος. τὸ. *ruina.*

Καταπτήσσοντες. *trepidantes.*

Καταπτήσσω. *timeo, trepido.*

Καταπτωχεύομαι. *inops ſum.*

Κατάπυγος. ου. ὁ. *cinædus.*

Καταπυγοσύνη. ης. ἡ. *flagitium abominandũ libidinis, fœda uoluptas.*

Καταπυγῶ. *libidinoſus ſum.*

Καταπύγων. ωνος. ὁ. πόρνος, *cinædus, draucus, obſcœnus, ſcortum. Et apud Atticos medius digitus, qui & καταπύγων appellatur.*

Καταπύθομαι. *marceſco, putreſco.*

Καταπυκνόω. μ. ώσω. π. ωκα. *denſo. Accuſ.*

Καταπύω. *impleo, humecto.*

Κατάρα. ας. ἡ. *maledictio, execratio, deuotio, deteſtatio.*

Καταράκτης. ου. ὁ. *genus auis maritimæ. Item cataracta (quo nomine & Liuius utitur) locus eſt abruptus, & præceps in flumine, unde aqua ruit potius quàm fluit, ut cataractes Nili apud Strabo. libro ultimo. Bud. Com.*

Καταράξαι. *frangere, deijcere.*

Καταράομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. *maledico, execror, deuoueo, dijs uoueo. Datiuo & accuſatiuo.*

Καταράσσων. ὁ. *præceps.*

Κατάρατος. ου. ὁ. *maledictus, execratus, execrandus, ſceleratus, ſceleſtus, ſcelus.*

Καταράσσω. μ. άξω. π. αχα. uel καταῤῥάσσω. *percutio fortiter, collido, frãgo, rũpo. Herodi. 3.* καταῤῥαχθέντος τοῦ ἐξ αὐθεντοῦ. *Item erumpo, Demoſth. & Diodo. Eſt etiam præcipito, cum impetu decido,* καταῤῥήγνυμι. *Ariſtot. de Mun.* νέφη τε συνιστάντα, καὶ ὄμβροι καταῤῥάσσουσι, χιόνες τε καὶ χάλαζαι. *Item defluo, caſito. Gal. Method. 2.* καταράττει τὸ ἀγγεῖον *pro* ἀράττει κατὰ τοῦ ἀγγείου. *Bud. Com.*

Κατάρβηλος. *chlæna talaris.*

Καταργέω. μ. ήσω. π. ηκα. *euacuo, ſoluo, irritum facio, prætermitto,* ἀργὸν ποιῶ, *ceſſo in opere, inutili opere onero. Paul. Timoth.* καταργήσαντος τὸν θάνατον.

Κάταργμα. ατος. τὸ. *initiatio, primitiæ.*

Κατάρδω. *irrigo. Accuſ.*

Καταρίζαν. *peragere, manibus tractare.*

Καταριθμέω, &

Καταριθμοῦμαι. *numero recenſere.*

Καταῤῥάκτης. καταράκτη.

Καταῤῥάπτω. *conſuo, inſero.*

Κατάῤῥακος. *pannoſus.*

Καταῤῥαψῳδεῖν. *nugari.*

Καταῤῥέομαι ἱδρῶτι. *ſudore perfundor.*

Καταῤῥεπής. *in alteram partem uergens.*

Καταῤῥέπω. *deorſum uergo.*

Καταῤῥέω. *defluo, reſoluor. Neut. abſol.*

Καταῤῥήγνυμαι. *decido, delabor, ruo, cum impetu fluo,* καταῤῥηγνύμενα, *abrupta.*

Καταῤῥήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. *diſcindo, decidere cum impetu facio, deijcio.* καταῤῥωγής, *abruptus, ſalebroſus. Actiu. accuſ.*

Κατάῤῥησις. ἡ. *condemnatio.*

Καταῤῥοσσᾶν. *conſtrepere, inſonare.*

Καταῤῥητορεύομαι. *eloquentiæ torrente rapior, eloquentiæ dulcedine ita afficior, ut liberum iudicium non habeam. Budæus Commentarijs.*

Καταῤῥητορεύω. *ui eloquentiæ demulceo & afficio.*

Καταῤῥιπτάζω. *diſijcio.*

Καταῤῥίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. *proijcio. Accuſ.*

Καταῤῥοΐζομαι. *diſtillationibus laboro, fluxus patior.*

Κατάῤῥοος. ου. ὁ. *defluxus, catharrus, diſtillatio faucibus impacta.*

Καταῤῥέπων. deorſum uergens.

Καταῤῥοφέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſorbillo.

Καταῤῥυθμίζω. quadrare facio, concilio.

Κατάῤῥυτος. locus in quem humor influit, id eſt irriguus. Accipitur pro pleno & copioſo, ſicut affluens apud Latinos. Budaeus Commentarijs.

Κάταρσις. εως. ἡ. applicatio.

Καταρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. apto, reſtituo. Acc.

Κατάρτησις. εως. ἡ. aptatio.

Καταρτίζω. μ. ίσω. π. ικα. perficio, præparo, coagmento componoq;. Sed uarius eius eſt uſus. Eſt enim luxata membra in artus repono Aeginetæ. Vnde καταρτισμός. Item commotum & perturbatū compono, quaſiq; mentem emotam, luxatamq; in locum ſuum reſtituo, Plut. in Caton. Item ex multis unum compono, ut τὰ καλλιεργισμένα τῶν ὀλισμάτων proedulijs ex multis rebus concinnatis, Dioſcor. Vnde & pro ad concordiam & unitatē reduco, καταρτίζω, Herodo. in Terpſich. Et Paul. ad Gal. ult. ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον, Vos qui ſpirituales eſtis, cōponite huiuſmodi hominē offenſū in ſpiritu clementiæ. Eſt etiā omnibus numeris, partibusq; abſoluo, & abſolutè compono, ut Lucæ 6. κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. Quod tamen quidam ad animum referunt, & πᾶς pro ὅλος accipiunt, ut ſit, Compoſitus autem totus erit, ut præceptor eius. Bud. Commentarijs.

Καταρτιστήρ. ῆρος. ὁ. qui conatur componere contentiones.

Καταρτύω. condo, diſpono.

Καταρρυῆναι. defluere.

Καταρυθμίζω. diſpono.

Καταρχάς. in initio.

Καταρχή. ῆς. ἡ. oblatio dæmonum, exordium.

Καταρχῆς. ab initio.

Κατάρχομαι. μ. ἄρξομαι. π. ῆργμαι. initio, ſacrifico dæmonibus, hoſtiam & ſacrificiū libo, uictimam ferio. Item incipio, auſpicor, aggredior. Vnde κατάρχειν τῆς μάχης, prælium cōmittere & incipere. Bu. Cō.

Κατάρχω. laceſſo, id eſt, prior aliquid facio, prouoco, & author ſum, exemplum præbeo. Athenæ. καὶ τὸ ψηφίσματος ταύτης τοῖς λοιποῖς κατάρξαι. Ponitur & pro ἄρχομαι capi. Plato, Ἀλλὰ τύχῃ ἀγαθῇ καταρχέτω φαῖδρος, Sed quod bonum fauſtumq; ſit Phædrus primas dicendi partes habeat.

Accipitur etiam pro ἡγεμονεύειν, præeſſe, cum genitiuo, ut σὺ δὲ κατάρχεις τοῦ λόγου, Plat. Ariſtot. pro ἐπάρχειν uſus eſt. Bud. Com.

Καταρχων. præſultor, præcentor, χοροστάτης.

Καταρόγυς. terra uitibus apta.

Καταςαρκόω. μ. ώσω. π. ωκα. incarno, carnem facio.

Κατάσαρκος. ου. ὁ. corpulentus, obeſus.

Καταςβέννυμι, & καταςβεννύω. ſedo, compeſco, reprimo, ſepelio, reſtinguo. Acc.

Κατασείομαι. μ. σείσομαι. π. σεισμαι. decido.

Κατασείω. μ. σείσω. π. σεικα. concutio, decutio, haſtam concutio. Item non uoce, ſed manu ſilentium indico, uel indico, uel aliud ſignifico, ſignum do. Xenoph. τῇ χειρὶ κατέσειεν. Et Luc. Act. 19. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κατασείσας τὴν χεῖρα. Idem, κατασείσας δὲ τῇ χειρὶ σιγᾶν.

Κατασημαίνεσθαι, & κατασημαίνεσθαι. inſignire, id eſt aliquid imprimere, ſigno obſignare.

Καταςήπομαι. marceſco. Depon. abſol.

Καταςήπω. marceſcere facio, ſitu carieq; putreſcere cogo.

Κατασιγάζω. fauere linguis iubeo, ſilentium impero, ſilere impero. Bud. Com.

Κατασιγῶ. conticeſco.

Κατασίνεσθαι. lædere.

Κατασιωπάω. μ. ήσω. π. ηκα. κατασιγάζω.

Κατασιτέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. edo. Accuſ.

Κατασκάζω. procumbo, procumbere facio, concido.

Κατασκάπτω. μ. ψω. π. φα. effodio, euerto, diruo, demolior, ſolo æquo. Accuſ.

Κατασκαριφάω. uellico, fodio, pungo.

Κατασκαφή. ῆς. ἡ. defoſſio.

Κατασκαφής. defoſſus.

Κατασκάφιος. qui amicis dedecori eſt.

Κατασκεδάζω.μ.άσω.π.ακα.diſpergo,inſpergo,reſpergo, diſsipo. Accuſ.

Κατασκελετεῦμαι.attenuor.

Κατασκέπτομαι.μ.έψομαι.π.εμμαι.ſpeculor. Depon.accuſ.

Κατασκευάζομαι.inſtruo,exorno,armoq́, κατασκευάζω, ut ἵππον προβλήμασι κατασκευάζειν, Xenoph. Item compono,conficio,fabricor,ut ὁ φειδίας κατασκευαζόμενος τὴν ἀθηνᾶν, Ariſto. Propriè autem κατασκευάζειν artificis eſt, κατασκευάζεσθαι uero locatoris,qui opus impendijs ſuis faciundū locat. Eſt & conficio,perficio, abſoluo,ἀπεργάζομαι,ἀποτελέω. Κατασκευαζόμενος τὴν βασιλείαν,regnum appetens, & occupare uolens.Bud.Com.

Κατασκευάζω.μ.άσω.π.ακα.ædifico,extruo, ut οἰκοδόμημα παρασκευάσαι, Pauſan. Item inſtruo,paro,apparo,adorno, ut Latinis inſtruere domum,agrum,hortū, nauem rebus neceſſarijs.Strabo,βασίλειον κατασκευάσας,Regiam inſtrumento regio adornauit. Item probo,confirmo aſtruo,conſtituo. Refertur aliquando ad fraudes & dolos, & ſignificat contechnor,contexo.Demoſth.μηχανᾶται καὶ κατασκευάζει ταῦτα,id eſt ſtruxit,molitus, Sic.Vergil.Dolis inſtructus & arte Pelaſga.Bud.ibidem.

Κατασκεύασμα.ατος.τὸ.ædificium,tabernaculum,fabrica. Item fraus,commentū,molimentum ſubdolum,actus commentitius & falſus,Demoſthe.κατὰ ἀρισ. Accipitur & in bonam partem. Ariſtot. Ἔτι δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα κατασκευάσματα χρήσιμα πρὸς τὴν δημοκρατίαν τὴν τοιαύτην, quod ipſe alibi κατανόημα dixit,& σόφισμα,hoc eſt remedium excogitatum.Bud. ibidem. (μα.

Κατασκευασμός.οῦ.fraus,ſicut κατασκεύασ-

Κατασκευαστής.opifex,& molitor. ut mundi deus molitor.

Κατασκευαστὸς.οῦ.ὁ.fabrilis,fabricatus,compactus,ſubornatus,appoſitus,alligatus,adornatus,ſummiſſus.

Κατασκευή.ῆς.ἡ.ſtructura,opificium. κατασκευὰς,καὶ ἐπισκευὰς ἐκδιδόναι,locare ſarta tecta tuenda. Et trāslate pro artificioſa orationis compoſitione & ſtructura, Lyſ.& Baſil.Vnde etiam κατασκευὴ ποτηρίων Athenæo pro opificio & opere: Ciceroni molitio rei dicitur. Item κατασκευὴ τοῦ σώματος,cōſtitutio corporis,Galeno:et κατασκευὴ τῆς ψυχῆς pro conſtitutione animi,Platoni.Item ſuppellex,uaſa,& inſtrumenta domus uel fundi, Strab. Item apparatus et copiæ,ſine quib.aliquid commodè adminiſtrari nequit,Iſoc. in Pane. Eſt et probatio, aſtructio, demonſtratio, Philopono.Bud.Com. (tentoria.

Κατασκηνόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.firmo

Κατασκηνόω.μ.ώσω.π.ωκα.in tabernaculo maneo.Neut.abſol.

Κατασκήνωσις.εως.ἡ.obumbraculum,receptaculum,diuerſorium.

Κατασκήπτω.μ.ήψω.π.ηφα. immitto, κατασπείρω. Item cum impetu exorior, graſſor,hoc eſt,ſæuio,& in perniciem noxamque progredior,ut peſtis quæ cum ingenti clade hominum inualeſcit.

Κατασκιάζω.adumbro,compagino.

Κατασκίδναμαι.diſpergor.

Κατάσκιος.ου.ὁ.umbroſus,opacus.

Κατασκοπέω.μ.ήσω.π.ηκα.exploro,inſpicio.

Κατασκοπή.ῆς.ἡ.exploratio.

Κατασκόπια,uel κατασκοπικὰ.τὰ.naues exploratorias & ſpeculatorias Cæſar & Liuius appel'ant.

Κατάσκοπος.ου.ὁ.explorator,ſpeculator.

Κατασμικρύνειν.diminuere.

Κατασμικρολογῶ.parui pendo,hoc eſt, σμικρὸν ὑπόλογον ποιοῦμαί τινος.Vel potius parcū & illiberalē iudico & exiſtimo,exigue de aliquo ſentio & maligne,hoc eſt illibera (liter Ac.

Κατασμύχω.comburo,corrūpo.

Κατασοβῶ.perſequor,arceo.

Κατασοφίζομαι.decipio.

Κατασπαθάω.ῶ.luxu conſumo,prodigo.

Κατασπαράττω.μ.άξω.π.αχα.dilanio. Acc.

Κατασπαταλῶ.deliciari.

Κατασπάω.detraho,diuello,diſſoluo.

Κατασπείρω.ſpargo,diſſemino.Genit.

Καταςπένδω.imbuo,libo.
Καταςπέρχομαι.urgeor.
Καταςπέρχω.feſtino.
Κατάςπερχον ἀκοῆ. auditu ferox.
Καταςπεύδω.acce'ero,urgeo,præcipito.
Καταςπιλόω.inquino.
Καταςπουδᾶν.impellere.
Καταςπουδάζω.ingenti ſtudio,& cum ambitione quadam aliquid facio.
Καταςπουδασμένως.bona fide,citra figmẽtũ.
Καταςπουδῶ.de induſtria,ſerio.
Καταςάζω.μ.αξω.π.αχα.inſtillo.
Καταςαθείς.ςῶτος.conſtitutus.
Κα|ταςάθμην.in rectum,iuxta perpendiculũ.
Καταςαθμισμός.ὁ ſingulorum pondus.
Κα|ταςαλτικά.pharmaca cohibentia,ſupprimẽta,ἀναςαλ|τικὰ,Galeno.à καταςέλλω.
Καταςάντες.οἱ.congreſsi.
Καταςασιάζειν.circumuenire,id eſt inuidia conflata & factione opprimere.
Καταςασιάζομαι.factionibus uincor.
Κατάςασις.ι@.ἡ,tranquillitas,ſtatus,conditio,ordo,ἕω@.Item execratio. Aliquando inſtauratio.
Καταςάτης.diſpoſitor.
Κατάςεγα.τὰ.ſubtegulanea.
Καταςεγάζω.cooperio.
Κα|ταςέγασμα.ατος.τὸ.tectum,lacunar.
Κατάςεγ@.ὁ. conſopitus,conſtipatusq́ undiq́,tectis opertus.
Καταςέλλω μ.ςελῶ.π.ςαλκα.ad modeſtiam reuoco,& in officio contineo,Plut. Item ſupprimo tumentia uel excreſcentia,& reprimo,ſedo,contraho,Dioſcor.Acti. accuſatiuo.
Καταςένω.μ.ςενῶ.π.ςηκα.ingemo,ſuſpiro. Neutrum abſol.
Κα|ταςερόω.μ.ώσω.π.ωκα.ſtellifico.Accuſ.
Κατάςερος.ὁ.ἡ.ſtellatus ſydereus.
Κατάςημα.ατος.τὸ.habitus,ſtatus.
Καταςηματικός.ἡ.ὁ.placido ac placato animo.
Καταςῆρες.amuleta.
Καταςίζω.confirmo,βεβαιῶ. Item condemno,καταψηφίζω,diſpungo,deleo.
Κατάςικτος.ὁ.ἡ. interſtinctus,maculoſus. Vnde & pro tunica ponitur,animaliũ figuris,aut florib.intexta.belluata dici ſolet.
Καταςίλβω.reluceo.
Καταςολή.ῆς.ἡ.amictus,habitus.
Καταςομίζω.tacere facio.
Κα|ταςομίς tibiæ pars quædam, τὸ ἐπίλβιον.
Καταςορέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſterno.Accuſ.
Καταςόρνυμι.complano.
Καταςοχάζομαι,&
Καταςοχεῖν.coll'neare,collimare,id eſt τὸ τοῖς χασμοῖν κατορθοῦν, hoc eſt linearum uiſualium contentionem ita regere, ut à ſcopo propoſito non aberremus, cum ſagittam arcu uel ſcorpione mittimus.Vulgo albũ figere dicunt.
Καταςολή.amictus.
Καταςράπτω.fulgure uel ſplendore obruo.
Καταςρατηγέω.μ.ήσω.π.ηκα.bellicè,uel bellica aſtutia decipio & uinco, arte imperatoria,& ſtratagemate ſupero.
Καταςρατοπεδεύειν.caſtra metiri.
Καταςρεβλόω.præſtringo.
Καταςρεβλώμενος.ὁ.ἡ.deprauatus.
Καταςρεβλωθείς.contortus.
Καταςρέφειν.in poteſtatem redigere,ſubigere,in ſeruitutem redigere.uerbum eſt medium.
Καταςρέφω.μ.ψω.π.φα.finem impono,do exitum & finem rei,& rem inclino.cõuertoq́ ad extremum,deſino,ut ἐνιαυτοῦ καταςρέφοντος,exacto anno, Plutarchus & Pauſan.κατέςρεψεν ὡς τοῦτο,hunc exitum habuit. Item morior,ut καταςρέφω τὸν βίον,finio uitam. Præterea conuerto, inuerto,ſubuerto,diruo.Bud.Com.
Καταςρηνιάζω,&
Καταςρηνιάω.μ.άσω.π.ακα.luxurior,delicior,laſciuio.Genit.ut καταςρηνιάσωσι τοῦ χριστοῦ apud Apoſtolum.
Καταςροφή.ῆς.ἡ.ſubuerſio,deuaſtatio. Item exitus rei.Vnde pro extrema parte fabulæ,& pro morte.
Κατάςρωμα.ατος.ſuperius pauimentum nauis, ſiue fori potius,id eſt tabulata nauiũ,quæ nautas ferũt & ſuſtinent currentes.Vulgo garides.
Καταςρώννυμι,& καταςρωννύω.μ.ςρώσω.

σα. proſterno. Actiu. accuſ.
Κατάσρωσις. ιος. ἡ. explicatio, explanatio.
Καταστῦξαι. detrahere, colligere, odiſſe.
Κατάστυφλον. τὸ. aridum.
Καταστρέφω. μ. ψῶ. ψα. detraho, euerto.
Κατασφαλίζομαι. confirmo, roboro.
Κατασφήκωνται. καθήλωνται.
Καταχάζω. ſcarifico, lancino, ſeco.
Κατεχωτᾶν. inſultare.
Καταχειδιάζω. μ. άσω. π. ακα. fingo. Acc.
Κατάσχεσις. ιος. ἡ. obtentio, detentio, poſſeſſio.
Κατασχετλιάζω. exaggero rem, indignè fero.
Κατάσχετος. ο. ὁ. detentiuus.
Καταχέω. detineo, occupo, inhabito.
Καταχηματίζομαι. ſimulor.
Καταχηματίζω. μ. ίσω. π. ικα. conformo.
Καταχίζω. diffringo.
Κατάχομαι. tegor, uelor, περικαλύπτομαι.
Κατάχω. detineo, occupo.
Κατασωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. accumulo.
Κατασωτεύω, μ. εύσω. π. ευκα. conſumo, dilapido.
Κατασώχω. attero, contero.
Καταταῖξαι. ſtatuere, centuriare & decuriare, in album referre, quod & καταγράφειν dicitur & καταλέγειν. Bud. Com.
Καταττάξασθαι. eſt quod Iuriſconſulti uocãt pecuniam conſtituere. Vnde conſtitutum pro pecunia aſsignata. Significat etiã cẽturiari, & in album referri. Bud. ibidem.
Κατάταξις. decuriatio, & centuriatio.
Καταταχῶ. præuenio.
Καταταχοῦμαι. celeritate uincor & opprimor
Καταταρβέω. admiror, timeo, obſtupeſco.
Κατατείνειν. cõtendere, ſcilicet dicendo, διεξελθεῖν, latius diſſerere, explicare, ut διὸ κατατείνας ἐρῶ, Quare latius commemorabo, Plat. Vel contendere ire, ut κατατείνω τὸν δρόμον, contendo curſum, Syneſ. Sic Cæſar de bel. Gal. 1. Maturat ab urbe proficiſci, & quàm maximis itineribus in Galliam ulteriorem contendit. Item ſternere, deijcere, premere, atterere, rumpere, frangere, conficere, ut κατατεταμένος ὑπὸ τῶν πολάγρας, Athenæus, & ὑπὸ τῶν βαρέων, Demoſth. & κατατείνεσθαι πόνοις, Chryſoſt. Bud. Com.
Κατατέλεια. τὰ. ſumptus, pecunia quæ in ordinem uel tribum pendenda eſt, conſeſſus magiſtratus.
Κατατέμνω. contundo. Accuſ.
Κατατάσσω. enumero, inſcribo, in ordinem refero.
Κατατεχνολογεῖν. in artẽ redigere, artis præceptis alligare & aſtringere, ſub artis neceſsitatem redigere.
Κατατεχνικῶς. artificioſe.
Κατάτεχνος. ο. ὁ. artificioſus, induſtrius. Callimachi epitheton ab Athenienſibus propter elegantiam & artis ſubtilitatem.
Κατατήκω. liqueſacio, diffluo, conſumo.
Κατατίθεμαι, uoce paſsiua ſignificationem habet actiuam, depono, ut κατατίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, ſicut Latinis deponere magiſtratum, præfecturam, & depono onus, ſiue excutio, ut κατάθου θοἰμάτιον, id eſt, ἀποφορτίζον, Ariſtoph. Aliquando eſt collocare gratiam, beneficium conferre, gratiam inire, ut τὴν χάριν καταθέσθαι, uel εἰς τὸν ἄνθρωπον χάριν καταθέσθαι, Demoſth. Lucas Act. 24. θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις, Volens gratiam inire à Iudæis. Vnde κατατίθεσθαι τιμὴν uel σπουδὴν, eſt deferre honorem uel ſtudium in aliquo ornando κατατίθεσθαι μαρτυρίαν, deferre teſtimonium, Syneſ. Bud. Cõ.
Κατατίθημι. deponere ſimiliter eſt, ut de ſuo paſsiuo diximus. Vnde pro reponere ponitur, ſiue ſingula ſuo loco cõdere, Xenoph. Oecon. Item pro beneficium aliquod in alium ponere, ut ταύτην σοὶ τὴν χάριν κατέθηκα, ſicut Plau. Quid dona ceſſant mihi conferre omnes gratulãtes? Et frequẽs uſus eſt huius uerbi Luciano, pro repẽdere gratiam, ſiue facere paria. Ponitur aliquando pro ſoluere, rependere, id eſt καταβάλλειν, ἐκτίνειν, ut κατατίθημι τὸν μισθὸν & τὴν τιμὴν καταθεὶς, Plat. In ea ſignificatione iungitur quoq; cum datiuo & genitiuo, de quo Bud. ibidem.
Κατατιτρώσκω. proſterno, ſaucio, uulnero.
Κατατιλάω. cõſpurco, commaculo, concaco.

Κατατιναϑᾶν.retinere.

Καταποκίζομαι.fœnore obruor & exhaurior.

Κατατολμῶ.audeo.Genit.Bud.Com.

Κατατομή.ῆς.ἡ.ſectio,conciſio.

Καταϑοξεύω.ſagittis conficio,eiaculor.

Καταϑρέω.corruo.

Κατατραυματίζω.uulnero.

Κατατρέπομαι.fundo,fugo.

Κατατρέχω.diſcurro,decurro,prædor, populor,incurſionem facio, incurſionibus uaſto,pergraſſor & percurro Latinè etiam dicitur.Cum de animato dicitur, genitiuum ferè habet,ſed cum de inanimato,accuſatiuum.

Κατάτρησις.ἡ.exeſio.

Κατατρίβω.attero,tero, conſumo.κατατρίψαι τὴν ἡμέραν,diem eximere,cunctari.

Κατατριχος.ὁ.tenuis,capillamentorum inſtar,λεπτός.

Κατάντοτον.καταντης,accliue.

Καταϑροχάζω.μ.άσω.π.ακα.roto.Accuſ.

Καταθρυφάω.μ.ήσω.π.ηκα.delector,delicior,eluxurior in aliqua re.Genit.Gregor.ἵνα τι καὶ αὐτὸς καταθρυφήσω τῆς λόγου,Vt ipſe quoq; eluxuriante ſtylo utar. Item derideo & ludificor per laſciuiam & delicias. Idem,ἄπιστ@ φάτνη μόχου κατατρυφῶντος τῆς μνημείων νηϑείας.Budæus Commentarijs.

Καταθρυφή.libido,luxuria.

Κατατρυφῶ.luxurior.

Κατατρύχω.μ.ύξω.π.υχα.cogo,domo,ſupprimo.Accuſ.

Κατατυχεῖν.aſſequi,ſucceſſum habere.Ge.

Κατατυχών.όντος.ὁ.uoti compos.

Καταυαίνω.ſicco,ſplendidum reddo.

Καταυγαζόμ@.ου.ὁ.illuſtratus.

Καταυγασμός.ου.ὁ.lucidatio.

Καταυλέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſono, id eſt modulor,exploro concentum,tibiarum modulis oblector.Neut.abſ.Vnde

Καταύλησις.Theophraſtus,καὶ καταυλήσεως βραχείας δεῖσϑαι,Non multæ inſpirationis indigere in auſpicando cantu uel antequã in theatrum afferatur ludicræ & lenitoriæ exercitationis, de tibicinali calamo.

Budæus Commentarijs.

Καταυλίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.caſtrametor

Κάταυλος.extenſus,apertus.

Καταυλοῦμαι.cantibus oblector.

Καταυστής.urinator.

Καταφάγω.deuoro.

Καταφαίνομαι.uideor,id eſt appareo.Depon.abſol. (perſpicuus.

Καταφανής.ἐ@.ὁ,ἡ.manifeſtus,apertus,

Καταφάναι.affirmare.

Καταφάνεια.ας.ἡ.luciditas,perſpicuitas.

Καταφαντόν.affirmatum.

Καταφανῶς.manifeſtè.

Καταφαρμακεύω.μ.εύσω.π.ευκα.uenenis inficio,excanto.Actiu.accuſ.

Καταφαρμάσσω λόγῳ.delinio oratione.

Κατάφασις.ε@.ἡ.affirmatio,intentio.

Καταφάσκω.affirmo.

Καταφατίζω.μ.ίσω.π.ικα.dico contra aliquem,proteſtor,polliceor,confiteor.

Καταφατικός.ου.ὁ.affirmatiuus.

Κατάφατε.ν.ὁ.recens.

Καταφέρεια.procliuitas.

Καταφέρεσθαι.ſidere,mergi,peſſum ire, ut Ariſtot.de teſtudinibus καταφέρεσϑαι φησὶ (inquit) πάλιν οὐ δυνάνται.Item delabor,decido.Greg.καὶ κατενεχϑῆναι εἰς ϑάνατον. Et Hippocr.εἰς τὸ πάϑ@ κατηνέχϑη, in morbũ delapſus eſt. Item ruere, ut πόλεις κατενεχϑεῖσαι,urbes euerſæ,Gregor. καταφέρομαι τοῖ ἐχϑροῖ, ruo, & impetum in hoſtẽ facio. Eſt & obdormiſcere uehementius,& alto ſomno.Luc.Act.20.ἐπιπλῶσι ον κατενεχϑεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου, altiore ſomno obdormiſcens. Significat etiam deferor & appello in portum.Bud.Com.

Καταφερής.pronus,procliuis.

Καταφέρω.deijcio,deturbo,Greg. Item deorſum fero,cui ἀναφέρω opponitur. Item allido, impingo, incutio, adigo, Lucian. Eſt etiam ſopio,in ſomnum ſterno.Alex.Probl.1.ϑλιβομένη δὲ καὶ εἰς ὕπνον αὐτὰ καταφέρει.Bud.Com.

Καταφύγη.ης.ἡ.ſecuritas quæ datur iureiurando. (abſol.

Καταφεύγω.refugio,confugio,exulo.Neut.

Κατάφημι.affirmo.Accuſ.
Καταφημίζω.diuulgo.
Καταφής.triſtatus.
Καταφθίνω.pereo,marceſco.
Καταφθορά. ᾶς.ἡ.corruptio.
Καταφθορός.ϋ.ὁ.exitioſus,corrumpens.
Καταφιλέω.μ.ήσω.π.ηκα.oſculor. Accuſ.
Καταφιλοσοφέω.per ſilentium uinco.
Καταφιλοσοφοῦμαι. patientia & moderatione uincor.
Καταφλάσαι,diſcindere,contundere.
Καταφλέγω.comburo. Accuſ.
Κατάφλεξις.combuſtio.
Καταφλυαρῶ.nugor,mentior.
Κατάφοβος. ϋ.ὁ.formidoloſus.
Καταβοτάω.accedo.
Καταφορά. ᾶς. ἡ. impetus,alliſio uehemens, ὁρμὴ,Polyb. Item ſoporis uehementis impetus, inclinatio in ſomnium,principium infirmitatis,marcor, torpor, ſopor, degrauatio, depreſsio. Eſt & ſuaſoratoribus ἡ καταφορὰ, hoc eſt, inter accuſandum longior ſpiritus productio. Budæus Commentarijs.
Καταφοράω. dormio, deprehendo, intelligo. Accuſ.
Καταφορέω.idem.
Καταφορής.ἑος.ὁ,ἡ.pronus.
Καταφορικός. οῦ. ὁ. uehemens, impetuoſus, impetu incurrens,ſomnolentus. Vnde καταφορικὸς ὕπνος, ſomnus uehementius incubans.
Κατάφορος.ϋ.ὁ.pronus, iudicatu pronus,planus, perſpicuus. Gal. κατάφορον γίνεται σαφῶς, id eſt iudicatu pronum. ſiue planum & perſpicuum. Id tamen rectius κατάφωρον cum ω legitur,Bud.authore.
Καταφορτικός.ὁ.oneroſus,uehemens.
Καταφράζεσθαι animaduertere.
Κατάφρακτος.ϋ.ὁ. cataphractus, equus opertus, & undiq; munitus armis. κατάφρακτα πλοῖα, naues conſtratæ, & quæ καταστρώματα habebant. Actuarias Liuius appellat. κατάφρακτοι ψυχαὶ, animæ obtenebratæ,neq; præuidentes futura.
Καταφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. deſpicio, nihil pendo,pro nihili duco. Actiu.accuſ.
Καταφρόνημα.ατος.τὸ.confidentia.
Καταφρόνησις. contemptus, deſpectus, inſipientia, Thucyd. ὑπερφρόνησις, κατὰ intenſiue acceptum.
Καταφρονητέον.deſpiciendum.
Καταφρονητής.ϋ.ὁ.contemptor.
Καταφρόνητος.ϋ.ὁ.deſpectus.
Καταφρονητικῶς.contemptiuè.
Καταφροντίζω.expendo in ſtudijs literarum.
Καταφρύγω.penitus uro,exicco.Accuſ.
Καταφρύσσω.idem.
Καταφυγή.ῆς.ἡ.refugium.
Καταφύγιον.ſubſidium.
Κατάφυτος.locus arboribus conſitus.
Καταφυλαδόν.per gentes,uel tribus.
Καταφυὴν.genitum.
Καταφωνῶ.reſonare facio,ταράσσω.
Κατάφωρος.ϋ.ὁ. manifeſtarius, manifeſtus, clarus,deprehenſus,ἐπαυτόφωρος.
Καταφωρῶ. manifeſtarium facio, in furto prodo.
Κατάχαλκος.æratus.
Καταχαρίζεσθαι.gratificari,id eſt condonare, largiri, donare, præuaricari gratioſe, ex blandiri,effugere. Aeſchines, οὐ προδιδοὺς ὑμᾶς οὐδὲ τὸν ἀγῶνα καταχαριζόμενος.
Κατάχασμα.ατος.τὸ.hiatus,ſectio profundior
Καταχειροτονία. condemnatio, contrarium ſuffragium.
Καταχεῖσθαι.τὸ καταχεῖν.
Καταχέω.profundo,infundo,offundo.Accuſ.
Καταχή.irriſio.
Καταχήνη.ης. ἡ. hiatus, κατάγελως. Ariſtophan. Eccleſ. Δημοτικὴ ἡ γνώμη καὶ καταχήνη τῶν σεμνοτέρων ἔσται.
Καταχθῆναι.frangi.
Καταχθόνιος.ου.ὁ. infernalis, ſubterraneus.
Κατάχθονος. pinguis.
Καταχλευάζω.irrideo.
Κατάχλυσις.εος.ἡ. obtenebratio, offuſio caliginis & tenebrarum. Vnde καταχλυῶντα, id eſt obſcuriſsimos libros compoſuiſſe imitando Antemachum. Hermo.in Plinū.
Καταχορδεύω.reſcindo.
Καταχόρευσις.εος.ἡ. ſpecies cantus, quo in

Pythijs ludis repræſentabatur Apollo ia nouans.

Καταχορηγέω. *largior, ſuppeto. Genit.*

Καταχόω. μ. ώσω. π. ωκα. *obruo, exaggero. Accuſ.*

Καταχράομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. *abutor, id eſt re aliqua male utor, uel ſupra modũ utor. Eſt etiam male accipere uerberibus uel morte afficere. Aeſchin.* ἀλλὰ καταχρήσεσθαί μοι ὃ δοκεῖ τοῖς ἔξω. *Accipitur & paſſiue interdum. Bud. Com.*

Κατάχρεως. *debito & uſuræ implicitus. Vnde* κατάχρεω, *ſiue* κατάχρεα *bona dicuntur oppignorata, bona prædia & obærata, ſponſione & fideiuſsione affecta. Et debitores ipſi ære alieno oppreſsi,* κατάχρεω, & κατάχρεοι, ὑπόχρεω. *Bud. Com.*

Κατάχρησις. εως. ἡ. *abuſio. Item cum nomen à primo ſuo ac proprio ſignificato ad rem nomine proprio carentem transfertur, ut oculus uitis.*

Καταχρηστικός. ῆ. ὁ. *abuſiuus.*

Καταχρίω. *illino.*

Καταχριόμενος. ου. ὁ. *illitus.*

Καταχρυσῶσαι. *inaurare.*

Καταχρῶσαι τὴν κόμην. *tingere capillum, fucare.*

Κατάχυμα. ατος. τό. *aqua balnei, qua perfunduntur balneo exeuntes.*

Κατάχυσις. ἡ. *aër.*

Καταχύσματα. τά. *res ſiue bellaria quæ effundebantur ſuper caput ſerui nuper empti, cum domum heri ingrediebatur, ſicut ſupra caput uxoris nuper nuptæ, ius. Significat etiam iuris condimentum. Cælius libro 14. capite 6.*

Καταχῶμαι. *obrutus ſum.*

Καταχώννυμαι. *obruor, id eſt nimium implicor, & occupor.*

Καταχωννύω. μ. ύσω. π. υκα. *facio aggerem, occulo terra. Accuſ.*

Καταχωρίζω. μ. ίσω. π. ικα. *diuido, ſemoueo, facio reuerti, ſepono, diſpono.*

Καταψάω. *mulceo, palpo.*

Καταψαίρω. *moueo, feſtino.*

Καταψάλλομαι. *tibijs, citharis que perſono ac oblector.*

Καταψευδομαρτυρησάμενος. ὁ. ὁ. *qui adhibuit falſos teſtes.*

Καταψευδομαρτύρομαι. *falſis teſtibus opprimor.*

Καταψεφῶν. *obſcurare. nam* ψεφὰς *tenebras ſignificat.*

Καταψηφίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. *contrà iudico, condemno, faciendum cenſeo, pronuntio. Bud. Com.* (cto.

Καταψήχω. *demulceo, adulor, leniter contrecto.*

Καταψιλοῦν. *tenuem, uel glabrum reddere.*

Καταψυκτικός. ῆ. *refrigeratorius.*

Κατάψυκτος. ὁ. *refrigeratus.*

Κατάψυξις. εως. ἡ. *refrigeratio.*

Καταψύχομαι. *refrigeror.*

Καταψύχω. μ. ύξω. π. υχα. *refrigero, ſicco. Actiu. accuſ.*

Καταψῶντα. τὴν. *demulcientem.*

Κατεάγην. *fractus ſum. Ab* ἄγω, *med. præt.* ἦγα, & *per diſſolutionem* ἔαγα, κατεάγην. *Vnde &* κατεαγὼς. ότος. ὁ. & κατεαγῆα. ἡ. *particip. fractus. Et interdũ fluxus, mollis, effœminatus, ſicut fractus Latinis.*

Κατεάχθη. *fractus, deiectus, uel poſitus eſt.*

Κατεαθείς. *ſopitus.*

Κατέβη. *deſcendit.*

Κατεβλακευμένος. *ſupinus, iners.*

Κατεγγυᾶν. *tradere, ut* κατεγγυῶ τὴν κόρην, *trado deſponſam. Item uadimonio uel ſponſione, uel ſatisdatione obſtringere quempiam. Et apud Demoſth.* κατεγγυᾶν τοὺς παῖδας & τὴν ναῦν, *eſt pueros & nauem pro credito pignerari, & manum prædibus bonis iniicere, quæ bona ſatis accepto habebat obnoxia. Bud. Com.*

Κατεγγυᾶσθαι. τὸ διεγγυᾶσθαι καὶ ἐγγυᾶσθαι.

Κατεγκονεῖν. *feſtinare.*

Κατεγγυπῶσθαι. *diſſolutum & infirmum eſſe.* ἀπὸ τοῦ εἰς γόνυ πίπτειν.

Κατεγνωσμένος. ου. ὁ. *damnatus, repræhenſus.*

Κατεδαφίζω. *ſubuerto, ſolo æquo.*

Κατέδυ. *occidit, ſubmerſus eſt.*

Κατέδω. *conſumo, deuoro.*

Κατέθηπε. *obſtupuit.*

Κατείβομαι. μ. είψομαι. π. ειμμαι. *inſtillo, de*

fluo, corrumpo.

Κατεῖδον. *uidi.*

Κατείδωλος. ὁ. ἡ. *idololatriæ deditus.*

Κατέβη. *præt. med. ab ἄω. deſcenderat.*

Καταινής. *concedens, moriger, æquus.*

Κατάκλεια. *penetralia domus.*

Κατειλεῖν. *in orbem globari & colligi in ar-ctum.*

Κατειλημμένος. ἀντὶ τοῦ κατειληφώς.

Κατέλεξε. *recenſuit.*

Κατεγγυάω. *obligo.*

Κατερπύζειν. *inſtar ſerpentium corpus tra-here.*

Κατεδουλωμένος. *in ſeruitutem redactus.*

Κάτειμι. *deſcendo.*

Κατέκρυπτον. *occultabant.*

Κατειπεῖν. *reprehendere, contradicere, oc-cultè accuſare, deferre, occultum detege-re, ſecreta reuelare & prodere aliquem, Ariſtoph. Plut.*

Κατειργασμένη γῆ. *terra culta & ſubacta.*

Κατείργω. *ſubigo, compello, adigo, ut ἐπὶ τῷ δυνατωτέρῳ κατείργεσθαι, Thucyd.* *Item ueto & arceo, ut ναυσὶν ἐκ θαλάσσης κατεί-ργειν, liberũ cõmeatum adimere, Pauſ. & apud eundẽ στρατιὰς κατείργειν, intra fines continere, exitumq́ adimere. Bud. Com.*

Κατεῖρα. *ſcutum, pelta.*

Κατέρρηξε. *diſcidit. Accuſ. iung.*

Κατερῶ. *calumnior, detraho.*

Κατειρωνεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. *cauil-lor, aſsimulo, per diſsimulationem deludo. Genit.*

Κατεῖχε. *obtinebat.*

Κατέδαρθεν. *obdormiuit.*

Κατέκαυσα. *combuſsi.*

Κατεκλάσθης *pro* κατεκλάσθης. *apud Theo.*

Κατέλαβεν. *imperſon. neceſſe fuit, neceſsitas coëgit, Pauſ. Bud. Com.*

Κατελάσαι. *coire.*

Κατελέγχω. *redarguo.*

Κατελεέω. μ. ήσω. π. ηκα. *miſereor. Neutr. ac.*

Κατελεῶν ὁ. *miſerans.*

Κατειλίσσομαι. *circunuoluor.*

Κατέλω. *eligo.*

Κατέναντι. *è regione, è diuerſo.*

Κατενδεής. *indigus, qui caret.*

Κατενεχυράζω. *oppignero, pignora capio.*

Κατενόπλιον. τό. *genus modulationis ad quã ſaltabant arma concutientes.*

Κατεντευκτής. *incidens, accuſator.*

Κατενῶπα. *in conſpectum.*

Κατεξανίσταμαι. *contrà reſurgo.*

Κατεξανιστάμενος. ὁ. *imminens.*

Κατεξουσιάζω. *poteſtatem exerceo. Matth. με-γάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.*

Κατεπαγγέλλομαι. *ſpõdeo, liberaliter pollice-or.*

Κατεπάγω. *inuito, induco.*

Κατεπᾴδω. μ. άσω. π. ακα. *incanto. Accuſ.*

Κατεπάλμενος. *inſiliens.*

Κατεπείγω. μ. είξω. π. εχα. *urgeo, & ſic cum accuſatiuo conſtruitur: pro feſtino uero abſolutum eſt.*

Κατέπεφνα. *occidi.*

Κατεπεφρόντικα. *in philoſophos inſumpſi.*

Κατεπόνησαν. *fabricauerunt.*

Κατεπλάγησαν. *perterreri, περιβῆναι.*

Κατέπληχος. ὁ. ἡ. *latitans, pauidus.*

Κατεργάζομαι. μ. άσομαι. π. ἄργασμαι. *operor, præparo.* *Item perficio, id eſt de-ſtruo, conficio & concoquo, Theoph. de Cauſ. 4.* *Et conficio, id eſt occido.* *Item ſupero, uinco. Herodia. κατεργά-ζεσθαι δυνάμει κρείττονι.*

Κατεργασία τῆς γῆς. *cultus & ſubactio. Et κα-τεργασία φορᾶς, id eſt πέψις. Bud. Com.*

Κατέργαστος. ὁ. *occultus, operoſus.*

Κάτεργος. ὁ. *κατεργασμένος, ἠροτριαμένος, ut κάτεργος χώρα, Theophr. cui ἄεργος opponi-tur. Bud. Com.*

Κατεργός. *antiquatus.*

Κατέργω. *uaſto.*

Κατερίζω. μ. ίξω. π. ιχα. *demulceo, ſedo, κα-θίζομαι. Actiu. accuſ.*

Κατερεθίζω *incito.*

Κατερεῖξαι. *contundere.*

Κατερείπω. *deſtruo, diruo, labor. Accuſ.*

Κατερεφής. ἐος. ὁ, ἡ. *munitus, tectus.*

Κατερέφω. *tego.*

Κατερίω. *accuſo.*

Κατερύκω. *comprimo. Accuſ.*

Κατέρραξας. *ad pauimentum impegiſti.*

Κατερρινημένον.limatum,expolitum.à ῥίνω.
Κατέρρωγος.ὁ.rimoſus.
Κατερυθραίνω.erubeo, tingo colore rubro.
Κατερύκω.detineo,prohibeo.Accuſ.
Κατέρχομαι.deſcēdo, aggredior,deuenio.Dicitur et de eo,qui poſt exiliū quaſi poſtliminio redit in patriā & reuertitur. Depon.
Κατεσάπη.putridus intabuit.
Κατεσθίω,uel κατέδω.deuoro.Accuſ.
Κατεσκελετευμένος.ὁ.ὁ.attonitus, attenuatus.
Κατεσκευάζομαι.paro,gero,ædifico.
Κατεσκεύασμα.τὸ.ædificium.
Κατέσκληκα.morbo uel fame contabui, macrui,ſtrigoſus & aridus euaſi, macie confectus fui.
Κατεσπουδασμένος.ὁ.ὁ.accuratus.
Κατεσπουδασμένον.ambitioſum,ingenti ſtudio factum, enixum & affectatum.
Κατέσπευσε.impulit.
Κατεστεναγμέναι χάριτες.dona cum ſuſpirio data.Bud.Com.
Κατέστην εἰς λόγους σοί.collocutus ſum tecum. κατέστην εἰς ἀπολογίαν, defenſionem dixi. Bud.Com.
Κατεστιγμένα.pūctis diſtincta,πεποικιλμένον.
Κατεστραμμένως.aduerſe.
Κατεστρώθησαν.proſtrati ſunt.
Κατέστυξαν.timuerunt,oderunt.
Κατεστωμυλμένος.garrulus,ineruditus.
Κάτεσχεν.compeſcuit.
Κατέσχημαι.id eſt κάτοχος εἰμι.uerbum peculiare ijs, qui tanquam alieno feruntur arbitrio, ut qui in Dei alicuius redacti ſunt poteſtatem,qui illos pro ſua poteſtate moderatur poſsidet que, & agit quocunque lubet.Datiuo iungitur, ut αὐτῷ θεῷ κατέσχημαι,Luciano.
Κατεσχαρωμένος.antiquatus.
Κατέτος.quotannis.
Κάτευγμα.ατος.τὸ.imprecatio,diræ.
Κατευδαιμονίζω. fortunatum dico, & beatum puto.Accuſ.
Κατευθικτεῖν.tangere.
Κατευθύνω.dirigo,adminiſtro.
Κατευλογέω.prædico,extollo.
Κατευμαρίζειν.uerbis aliquid leuare.

Κατευλογοῦντες.laudantes,prædicantes.
Κατευμεγεθεῖν.ſuperare, dominari. Genit.
Κατευνάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.accumbo, placo.Depon.abſol.
Κατευναστής.ῦ.ὁ.cubicularius, qui ſponſam ducit dormitum.
Κατευνάω.μ.ήσω.π.κα.facio dormire.
Κατευξάμενος.ὁ.qui peregit preces.
Κατεύξασθαι.precibus interpellaſſe.
Κατευοδόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.proſperor. Depon.abſol.
Κατευορκήσαντες.οἱ.probi.
Κατευρωόομαι.dilator.
Κατευστοχέω.μ.ήσω.π.κα.bene coniecto.
Κατευφημέω.fauore præſto.
Κατευφημημένοι.οἱ.laudati.
Κατεύχομαι.deprecor,imprecor,deuoueo.
Κατευωχέομαι.epulor.
Κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν.corrupti mente.
Κατεφίλουν.oſculabantur.
Κατεφίστημι.inſurgo,aduerſum ſto. Lucas in Act.κατεπέστησαν τῷ Παύλῳ.
Κατεχθραίνω.odio proſequor.
Κατεχμάζων.occupans.
Κατεχὼν,φονεύων.
Κατεχόρδευσεν.occidit.
Κατέχομαι.τὸ ἔνθεος εἰμὶ, θεοφοροῦμαι, κατέχομαι. Bud.Com.
Κατέχω.occupo,id eſt poſsideo,magnopere aliquid teneo,retineo. Item incumbo, decumbo, & ſido,hoc eſt ἱδρύω, ἱδρύομαι,Theophr.de Cauſ.1.& 6.Bud.ibidē. Actiu.accuſ.uel etiam genitiuo.
Κατεψηφισμένος.qui damnauit,uel qui damnatus eſt.
Κατηγορέομαι.accuſor, & aliquādo accuſo.
Κατηβολή.morbi circuitus,pro καταβολή.
Κατηγορέω.μ.ήσω.π.κα.damno,ut τὴν γένεσιν καὶ φθορὰν τοῦ κόσμου, damnare mundum ortus & interitus,Philoni. Vel potius pro prædicare, quòd eſt palàm commemorare, παριστάναι. Hoc enim κατηγορεῖν ſignificat, & indicare,ſiue exprobrare, ut illud Plinij, Mala emptio ſemper ingrata,eo quòd exprobrare domino ſtultitiā uidetur.Et Verg.Degeneres animos timor,

timor arguit. Eſt etiam κατηγορεῖν indicare, & ſignificare nomine & appellatione. Gal. Ther. 14. κατηγορείσθω δὲ τοῦ, Appellatione ipſa ſignificetur & prædicetur. Item præ me fero. Lucian. πολλὴν κατηγοροῦντες ἀπειροκαλίαν, id eſt ineptiam multam præ ſe ferentes. Id Cicero clamitare dixit, pro Q. Rab. Supercilia illa olere malitiam & clamitare calliditatem uidentur. Bud. Com.

Κατηγορία.ας.ἡ.accuſatio,crimẽ,ut κατηγορίας ἔχω,accuſor. Item prædicamentum

Κατήγορος.ου.ὁ.accuſator,actor,petitor.

Κατῄειν.deſcendebam.

Κατηθλημένος.exercitatus.

Κατήκοος.ου.ὁ. obediens, dicto audiens, morem gerens.

Κατήκω.liquefacio.

Κατηλιπεῖν.curare.

Κατηκίτης.ὁ.propitius,audibilis.

Κατηλίς.ίδος.ἡ.κάθοδος, deſcenſus.

Κατῆλιψ.πος uel φος.ἡ. ſcala, tabulatum, trabs tectum ſuſtinens.

Κατημέλησεν.neglexit,prætermiſit.

Κατηνάρισαν.iugularunt.

Κατηλυσία.ας.ἡ.&

Κατήλυσις.ιος.ἡ.acceſſus,deſcenſus.

Κατημαξευμένα.uulgaria,trita,conculcata.

Κατῆμαρ. quotidie.

Κατημελής.ὁ.obediens,obſecundans.

Κατηναρισμένα.occiſa,perdita,ſpoliata.

Κατηπιόωντο.mitigati ſunt.

Κατηριγμένος.lapſus, flexus.

Κατηρεμίζω.μ.ίσω.π.ικα,ſedo. Accuſ.

Κατηρεφής.έος.ὁ,ἡ.tectus, altus, adũbratus.

Κατήρης. ſublimis,pendens.

Κατήρξατο increpauit,caſtigauit.

Κατηρτισμένος.perfectus.

Κατήρυγες ἄμπελοι. uites uuis grauatæ, & demittentes ſeſe.

Κατησφαλισάμην.roborabam.

Κατηφέω, uel κατηφάω.μ.ήσω.π.ηκα triſtor, mæſto uultu & demiſſo cogito.

Κατήφεια.ας.ἡ. λύπη, mœror, triſtitia cum uultus demiſſione,caligo,mæſtitia.

Κατηφής.έος.ὁ,ἡ. ſubtriſtis,præ uerecundia ſupercilia & uultum demittens, ſolicitus, mæſtus.

Κατηφόνες.ignaui,morte digni.

Κατήφονος.ου.ὁ.morte dignus.

Κατηχέω.μ.ήσω.π.ηκα.audio,erudio,quaſi inſtruo,doceo uoce.ab ἠχεῖν.

Κατηχής.έος.ὁ,ἡ.reſonans.

Κατήχησις.εως.ἡ.inſtructio.

Κατηχητικός.ου.inſtructiuus.

Κατήχητος,&

Κατηχημένος,&

Κατηχούμενος.ὁ. catechumenus, hoc eſt nondum initiatus, ſed qui adhuc imbuitur elementis religionis, nondum ad facta ſpectanda introductus, cui myſteria fidei, uiuæ uocis miniſterio concredebantur. Budæus in Epiſtolis.

Κατηχίζω.inſtituo,admoneo.

Κατηχιστής.ου.ὁ. ſuſceptor,uulgo compater.

Κάτθανεν.mortuus eſt,pro κατέθανεν.

Κατιαπτόμεναι.colligatæ.

Κατίασι.deſcendunt, κατέρχονται, ἀ κάτειμι. Sed καθιᾶσι,remittunt, χαλῶσι, ἀ καθίημι.

Κατιδεῖν.perſpicere.

Κατιλμένη.demiſſa.

Κατικτηρία.ſacrificium ob reditum.

Κατιλλαίνειν,&

Κατιλλώπτειν.deſpicere,ſubſannare.

Κατιλύω.μ.ύσω.π.υκα.infeſto.Accuſ.

Κάτινος.oleaſter.

Κατιόν.adhuc.

Κατιόντες.οἱ.deſcendentes.

Κατιόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.ærugino.

Κατιάπτειν.ferire,iacere.

Κατίσχεται.coërcet.

Κατισχνός.ου.ὁ.qui eſt tenui ualetudine.

Κατισχνόω.exicco,attenuo.

Κατισχναίνοντες.οἱ.lauticijs fruentes.

Κατισχύομαι.uincor, cedo, opprimor, repello.

Κατισχύω.roboro,præualeo,uinco.Genit.uel accuſ.Bud.Com.

Κατιφθέκεμαι. uulnero.

Κατιωμένος.rubigine obſitus.

Κατοδύρομαι. deploro.

Κατοιβωμένον.ſordidum.

Κατοικίζω. μ. ίσω. π. κα. colloco, transfero in alias ſedes, habito, incolo. Neutr. accuſ. uel datiuo cum præpoſitione ἐν.
Κατοίκησις. habitatio, domicilium.
Κατοικητήριον. ου. τὸ. habitaculum.
Κατοικία. domus.
Κατοικίδιος. ου. ὁ. qui nũquam domo diſcedit.
Κατοικίζω. μ. ίσω. π. κα. habitare facio, conſtituo, reduco in ſuas ſedes.
Κατοικισμός. οῦ. ὁ. habitatio.
Κατοικτείρω. miſereor. Neutr. accuſ.
Κατοικτίζεσθαι. miſericordiam implorare.
Κατοίκτισις. εως. ἡ. miſericordia, cõmiſeratio.
Κατοιμώζω. lugeo.
Κατοινόομαι. uino obruor, Plato.
Κάτοινος. ου. ὁ. uinoſus.
Κατοινύσαι. abſcondere.
Κατοιόμενος. de ſe arrogãter ſentiens, inſolens.
Κάτοισθα. noſti.
Κατοίχομαι. morior. Depon.
Κατοιχόμενοι. οἱ. manes, mortui.
Κατοκνέω. torpeo, pigreſco. Neutr. abſol.
Κατολισθαίνω. delabor.
Κατολοφύρομαι. defleo. Depon. accuſ.
Κατομή. ῆς. ἡ. ſecta.
Κατονειδίζω. uitupero, exprobro. Accuſ.
Κατοπάζω. ſequor, perſequor.
Κατόπιν. poſt, retrò, à tergo, ponè, quaſi poſt faciem. Genit.
Κάτοπτα. τὰ. conſpicua.
Κατοπτάω. exuro.
Κατοπτεύω. aſpicio, intueor.
Κατόπτης. ου. ὁ. aſpector, explorator, ſpeculũ.
Κάτοπτον. manifeſtũ, in conſpectu, è regione.
Κάτοπτος. ου. ὁ. retorridus.
Κατοπτρίζομαι. ueluti ſpeculo exprimo ac refero.
Κατοπτικός. οῦ. ὁ. perſpicax.
Κατοπτικῶς. contemplatiuè, ſpeculanter.
Κάτοπτρον. ου. τὸ. ſpeculum.
Κατοργᾶν. florere, uigere, ἀκμάζειν.
Κατοργιάζω τὴν ψυχὴν, ad ſacra ſuſcipienda præparo mentem, ad ſacrorum cultum expio, & idoneam reddo. κατωργιασμένος, initiatus, deuotus, conſecratus. Budæus Commentarijs.
Κατορθόω. μ. ώσω. π. κα. egregiè & cũ uirtute aliquid facio, proſperè aliquid gero, exæquor, rectè attingo, aſſequor. Accuſ.
Κατόρθωμα. ατος. τὸ. opus uirtutis, id eſt rectũ officium & perfectum, rectè factum, id eſt actio per ſe expetenda. Eſt etiam præclarum facinus proſperè & egregiè factũ & geſtum, ſucceſſus, res bene geſta.
Κατόρθωσις. εως. ἡ. correctio, recta effectio, Cicerone interprete.
Κατορθωτικός. οῦ. ὁ. qui ſtrenuè cõfecit negotia.
Κάτορρα. ara in uia.
Κατορρωδηκώς. ότος. ὁ. territus.
Κατορρωδῶ. trepido, metuo.
Κατορύττω. defodio. Accuſ.
Κατορυχή. defoſsio, theſaurus.
Κατορχοῦμαι. ſaltationibus demulceo & mitigo, ſalto, Greg. Et καθορχούμενος paſsiue, id eſt per ſaltatorum ſpectacula elatus, apud eundem. Bud. Com.
Κατουδαῖος. ſubterraneus.
Κατουλάς. άδος. ἡ. nox obſcura.
Κατουλόω. ad cicatricem perduco.
Καθοφρυόω. ſuperbio, ſupercilium erigo, ſuperbè alloquor. Genit. Bud. Com.
Κάτοχα. terebri pars quæ manu tenetur, manubrium.
Κατοχή. ῆς. ἡ. detentio, poſſeſsio. Eſt etiã affectio animi τῶν ἐνθουσιώντων, ὁ κατέχονται. Item morbus ueternoſus. Vigilantem ſoporem uocant recentiores. Bud. Com.
Κατόχιμος. ου. ὁ. fanaticus, κατεχόμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἐνθουσιαστικός, uel ὑπὸ τῶν δαιμόνων κρατούμενος, θεοφορούμενος. Budæus ibidem.
Κάτοχος. ου. ὁ. detentiuus, numine afflatus. Vnde apud Plutarchum, ἐκ θεοῦ κάτοχοι, pro κατεχόμενοι καὶ ἔνθεοι. & κάτοχος μνημονικός, hoc eſt eorum quæ apprehendit tenax, apud eundem. Budæus ibidem.
Κατοψοφαγοῦσι. opſonijs, exquiſitisq́ ferculis reficiuntur.
Κάτταντον. accliue.
Καττάδε, Dorice. quemadmodum, in hunc modum.
Κάττης. ου. feles.
Καττύματα. τὰ. coria duriora quæ calceis muniendis ſubduntur, ſoleæ, impoſturæ.

ſutulæ, doli.
Καττύς. corij raſura.
Καττύω. conſarcino, aſſuo.
Κάτω. infra, deorſum.
Κατώβλεψ. qui capite eſt in terram demiſſo. ἀπὸ τοῦ βλέπω.
Κατώγαιος. ὁ, ἡ. ſubterraneus.
Κατώγειον. ου. τὸ. diuerſorium.
Κατώδυνος. ου. ὁ, ἡ. triſtis.
Κάτωθεν. ab imo.
Κατωθέω. deijcio, depello.
Κατωκάρα, aduerb. in caput, præceps.
Κατῴκησεν. commigrauit.
Κατωμαδὸν, aduerb. in humeris.
Κατωμοτικός. οῦ. ὁ. adiuratiuus.
Κατωμιστής. equus ſeſſorem ab humeris excutiens.
Κατώμοτον. τὸ. iuramenti genus.
Κατωνάκη. ης. ἡ. &
Κατωνάκης. ου. ὁ. ueſtis ſeruilis & breuis, quæ ultra genua non pertingebat, & in inferiori parte limbum ſubſutum habebat pelliceum, unde & nomen habet. A κάτω & νάκος, quod diphtheram ſignificat.
Κατοινωμένος. uino obrutus.
Κατωπιάω. caput in terram demitto.
Κατωπής. κατώβλεψ. Et κατωποὶ ὀφθαλμοὶ, οἱ ἀμβλώπτοι. Bud. Com.
Κατωραΐζομαι. glorior, ornor.
Κατωρής. pronus, deorſum uergens.
Κατώρυχον. ου. τὸ. ὑπόγαιον, infernum, quod ſub terra inuenitur.
Κατώτατος. ου. ὁ. infimus, extremus.
Κατώτερος. ου. ὁ. inferior.
Κατωφαγᾶς. genus auis, lurco.
Κατωφερής. ὁ πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἀκόλαστος, καταφερὴς. ὁ. ἐπιῤῥεπὴς, pronus, procliuus.
Κατωφορος. ὁ κάτω φερόμενος.
Κατωχάνης. manubrium terebri.
Καυάζω. claudico.
Καυαλέον. flos, exuſtum, aridum, calidum.
Καυαλίς. morio, fatuus.
Καύαξ. larus auis, καύηξ.
Καυαρός. malus, improbus.
Καυθμός. uredo.
Καυλίον. ου. τὸ. cauliculus, caulium herba, quam Dioſcorides καύκαλιν uocat: uulgo pedem galli.
Καυλίσκος. ου. ὁ. μικρὸς καυλός.
Καυλός. οῦ. ὁ. ceruix ueſicæ, & caulis in penis, pars haſtæ quæ terræ infigitur, ferrum iaculi, haſta, haſtile, thyrſus, id eſt uirga cuiuſcunque plantæ, Item uirga uirilis, penis, coles.
Καυλονία. iactantia.
Καῦμα. ατος. τὸ. calor.
Καυμασία. pileus latus ad æſtum ſolis arcendum.
Καυματίζομαι. æſtuo.
Καυματώδης. εος. ὁ. æſtuoſus.
Καυνάσιον. ου. τὸ. ſtramentum, ſtratum.
Καυνιάσαι. ſortiri.
Καυνός. malus, amarus.
Καῦρος. ου. ὁ. mente ſurdus, ſtolidus. Vel potius γαῦρος, quod ſuperbum ſignificat.
Καυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſicco. Accuſ.
Καύσαλις. febris.
Καυσία. ας. ἡ. καυμασία.
Καύσιμος. ου. ὁ. cōbuſtiuus, ut καύσιμα ξύλα.
Καῦσις. εως. ἡ. combuſtio.
Καῦσος. febris cum maximo ardore.
Καυστηρός. οῦ. ὁ. ardens. Pugnæ epitheton.
Καυστηριάζω. μ. άσω. π. ακα. contamino, cauterio inficio. Paul. ad Timoth. κεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν.
Καυστικός. οῦ. ὁ. ardens.
Καῦσις. meſsis, ſpicarum uegetatio.
Καυστόν. οῦ. τὸ. quod exuri poteſt.
Καυστός. οῦ. ὁ. cremabilis.
Καύσων. ωνος. ὁ. æſtus, ardor, febris æſtuans. Deſcendit à participio, & τ in obliquis amittit, itaque ω ſeruat ob naturalem productionem.
Καυτήριον. inſtrumentum quo putridæ carnes aduruntur, inuſtorium, cauterium.
Καυτόν. ſacrificium quoddam, focus.
Καυχάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. glorior. Depō.
Καύχημα. ατος. τὸ. glorior.
Καυχηματίας. glorioſus & iactator.
Καύχησις. εως. ἡ. exultatio. ἔχω καύχησιν, habeo unde glorier.
Καχάζειν. ridere, cachinnari.

Καφίω.μ. ίσω.π.ικα. *ſpiro.*

Καφηρεύς.έως. *Caphareus Eubœæ promontorium. Et appellatiue locus aſper, tempeſtuoſus, ſcopuloſus, difficilis deſcenſu.* παρὰ τὸ κάφος.

Κάφος. *ſpiritus. Vnde* κῆπος, ὁ περιπνεόμενος τόπος.

Καχεκτέω. *ualetudinarius ſum.*

Καχέκτης.ου.ὁ. *deprauatus habitu uitiorum.*

Κάχεκτος.ου.ὁ. *malè habitus, cui corpus macie confectum eſt.*

Καχεξία.ας.ἡ. *mala corporis habitudo, ex quo omne alimentum corrumpitur.*

Καχλάζω. *ſtrepo, immodeſte rideo, à fluctibus ſumptum.*

Καχλαίνω. *turbo.*

Κάχληξ.ηκος.ὁ. *teſtudo, lapillus, qui ab aqua agitatur.*

Κάχλος, καὶ καχλών. *apud comicos ridiculus, ſtupidus.* à χαίνειν, *quòd ſtultorum eſt ſemper ore hianti eſſe.*

Καχρυδίας.ου.ὁ. *panis ex hordeo.*

Κάχρυς.υος. *hordeum toſtum, & abuſiue omnia toſta. Item roſmarini fructus.*

Καχυποπτεύω. *mali quippiam ſuſpicari.*

Κάψα. *capſa.* à κάπτειν.

Καψιδρώτιον.ου.τὸ. *ſudariolum.*

Κάψις. *morſus.*

Καψός. *murus, paries.*

Κάω.μ.καύσω.π.κέκαυκα. *calefacio. Accuſ.*

KB.

Κε, uel κεν, *apud poëtas idem, quod in proſa oratione* ἄν.

Κεάζω.μ. άσω.π. ακα. *diuido, ſcindo, frango. Accuſ.*

Κέαται. *iacent, laborant. Accuſ.*

Κέαρ, *& craſi* κῆρ.ρος.τὸ. *cor, animus diſtractus.*

Κέαρνον. *ſecuris, ferramentum fabrile aut ſutorium.*

Κεάς.άδος.ὁ. *locus quo immittuntur malefici apud Lacedæmonios, ut Athenis in barathrum.*

Κέασμα. *fractura.*

Κέαται, *pro* κεῖνται. *iacent, aut iacet.*

Κεβαλή, *&* κεβλὴ. *caput, calix.*

Κεβλήπυρις. *genus auis.*

Κέβλος. *cynocephalus, cete.*

Κέγχλης. *auis quædam marina.*

Κεγχραμίς. *fici & oliuarum acinus.*

Κεγχριᾶμον.τὸ. *mica, minutulum, quaſi dicas miliare.*

Κεγχρίας.ου.ὁ. &

Κεγχριδίας.ου.ὁ. *panis ex milio.*

Κεγχρίνη. *puls è milio, ſerpens, hydrus.*

Κεγχρίς.ἡ. *tinnunculus, genus auium.*

Κέγχρος.ου.ὁ. *milium, ſerpentis genus, cenchros.*

Κεδάζω.μ.άσω.π.ακα. *frango, diſſipo, diſpergo. Accuſ.*

Κεδάω. *idem.*

Κέδματα.τὰ. *diuturni dolores in membris, aut genitalibus.*

Κεδνός.οῦ. *curioſus, glorioſus, ſolicitus, bonus, inclytus, ſedulus, prudens.* à κῆδω *per ſyſtolen.*

Κεδρίδες.ῶν. *baccæ cedri.*

Κέδρινος.ου.ὁ. *cedrinus.*

Κέδριον. *odoratum.*

Κεδρόμηλα.τὰ. *citria mala.*

Κέδροπα. *legumina.*

Κεδρόπολις. *pars Thraciæ.*

Κέδρος.ου.ὁ. *cedrus.*

Κεδρωτός.οῦ.ὁ. *ex cedro fabricatus.*

Κεῖμαι, *& ſynær.* κῆμαι. *iaceo, cubo. Item cado, quemadmodum & Latinè dicimus iacentem animum, pro deiecto. Accipitur etiam aliquando pro concedo.*

Κεῖα. *incendi, uſſi.*

Κεῖσε. ἐκεῖσε.

Κεῖθι. *illic.*

Κείμενα.τὰ. *uulgò ſituata.*

Κείμενος.ου.ὁ. *inhærens.*

Κειμήλια.τὰ. *theſauri, opes, pecuniæ repoſitæ, inſtrumenta pretioſa, aurea uaſa, uulgò clinodia, res pretioſæ & charæ ſepoſitæ.* à κεῖμαι.

Κειμηλιάρχιον. *locus in quo res pretioſæ, & in delicijs habitæ reconduntur.*

Κειμηλιάρχος. *theſaurarius.*

Κεῖνος, *pro* ἐκεῖνος.ου.ὁ. *ille.*

Κεινός, *pro* κενός.οῦ.ὁ. *uacuus.*

Κῆο.iaceres.

Κῆον.ure.

Κῆρα.ας.ἡ.peſtis,infœlicitas,generatio,ſta-tura.

Κήριαι.ῶν.inſtita, lumbrici lati & oblongi, uincula ſepulchralia.

Κήρυς.fauus, & auis quædam, halcyon, accipiter.

Κειροκόμης.ὁ.raſus,tonſus.

Κειρομένης χώρας.uaſtata regione.

Κείρω.μ.κερῶ.ἀόρ.α.ἔκειρα.π.κέκαρκα.tondeo, deuoro,ſcindo.

Κεῖσε.illuc.

Κεισοῦμαι.iacebo.

Κεσιβδηλωμένος.iners,piger.

Κάω.uro,accendo.

Καύδης.odoratus.

Κάων.τος.ὁ.dormiturus.

Κεκαδήσομαι,mox fut.à κήδω curabo.

Κεκαδήσω.priuabo,diſſipabo.

Κεκάδοντο,pro ἐχάζοντο, à χάζω.ceſſerunt, priuarunt.

Κεκαδών.priuans,curãs,ſeparans, parcẽs.

Κεκαλυμμένος.contectus.

Κεκάμω,pro κάμω ſubiunctiuo ἀόρ.β.à κάμνω.defeſſus ſim,fatiger.

Κέκαρκα,perf.à κείρω.totondi.

Κεκαρμένος.tonſus ac ornatus.

Κεκαρωμένος.qui honoribus nimijs mente externatur ac ſtupet.

Κεκαυτηριασμένος.ὁ inuſtus,notatus.

Κεκαφηώς.ſpirans,expirans.

Κέκκαλος.acinus, uel nucleus pineæ nucis, granum gnidium.

Κεκλεμμένον.furto ſubreptum.

Κεκλάγξω.latrabo.

Κεκλασμένα μέλη.perfracta, mollia,languida cantica.

Κεκληγόντες,pro κεκληγότες.οἱ.clamantes.

Κεκληγώς.ότος.ὁ.reſonans.à κλάζω.

Κεκληρωμένος.ὁ.λαχὼν,ſorte electus.

Κεκλειμένος,ου.ὁ.περιεχόμενος,clauſus.

Κέκλομαι.iubeo.

Κέκλυθι,pro κλῦθι.audi.

Κέκλυτε,pro κλῦτε.audite.

Κελῶ.uoco,iubeo.

Κεκλωσμένον.fatatum.

Κεκολοβωμένοι πόδες.muniti pedes.

Κεκονισμένος.ὁ.ἐνεγκὼν καὶ ἐνεχθείς,pro importante & importato,

Κεκορυθμένος.ου.ὁ.armatus,acutus.

Κεκραγμός.οῦ.ὁ.clamor,uociferatio.

Κεκράγω.clamo,à medio præterito κέκραγα.

Κέκραχθι.uociferare.

Κέκρακα.miſcui,temperaui.

Κεκράκτης.ου.ὁ.clamator.

Κεκραμένος.tonſus,robuſtus.

Κεκραμένως.concinnè.

Κέκραται.temperie præditus eſt.

Κεκράτης.clamoſus.

Κεκριγότες.incerte loquentes. nam κριγμὸς dentium ſtrepitus in morientibus dicitur.

Κεκριμένος.qui cauſam dixit,qui accuſatus fuit, electus. κεκριμένον πρᾶγμα, res iudicata.

Κεκρόδειλος pro κροκόδειλος, κατ' ἐναλλαγήν. crocodilus.

Κεκρύφαλος.ου.ὁ.reticulum, uitta, diſcriminale,flammeum.Bud.Comment.παρὰ τὸ κρύπτειν.

Κεκτημένος.dominus, ut qui poſſideat ſeruum & ἡ κεκτημένη.ῆς.hera,domina.

Κέκυφος.cortex.

Κήκω.curo,doleo.

Κεκωμῶσθαι.alto ſopore opprimi.

Κελαδεινός.οῦ.ὁ.clamoſus, tumultuoſus. Et κελαδεινὴ, Diana, uel quòd Enceladum occiderit,uel ob uenatorios ſtrepitus, uel quòd lunæ mutationes aëris tumultus ſequatur,uentorumq; tempeſtas.

Κελαδέω.μ.ήσω.π.ηκα.clamo, reſono. proprie de aquarum ſtrepitu.Neu.abſol.

Κελάδημα.ατος.τὸ.&

Κέλαδος.ου.ὁ.ſtrepitus,clamor.

Κελάδων.οντος.ὁ.reſonans,clamans. Venti maris,& fluuij epitheton eſt.

Κελαιναί.locus inter Athenienſium et Bœotorum fines ſitus,& urbs Phrygiæ.

Κελαινεφής.έος.ὁ,ἡ. habens nigras nubeis, niger,denigrans nubeis.

Κελαινιόων.nigricans.

Κελαινοπάθιμος.ου.ὁ.obſcurus,doloſus.

Κελαινός.οῦ.ὁ.niger.

Κελαινότης.ητος.ἡ.nigredo.

Κελαινοφαής.έος.ὁ,ἡ.niger,obſcurus.

Κελάρυζα.ης.ἡ.garrula, crocitans. Epithe- thon cornicis.

Κελαρύζω.μ.ύσω.π.υκα.reſono,conſono. De aqua dicitur molliter inter fluendum ſi- bilante.

Κελάρυξις.ſtrepitus.

Κελέβη.ης.ἡ.poculum ligneum,peluis. παρὰ τὸ χέειν καὶ λείβειν.

Κελεὶς.ἡ.ſecuris.

Κελετίζω.equito.

Κέλιφον. inſtrumentum piſcibus capiendis aptum.

Κελιόνη.κελέβη.

Κελευθιόων.cupiens iter facere.

Κέλευθρον.ου.τὸ.&

Κέλευθος.ου.ἡ. & plur. τὰ κέλευθα. uia.ἐκ τοῦ ἐλεύθω.

Κελευόμενον.τὸ.imperium.

Κελευστά,uel κέλευστρα.currus mulorum.

Κέλευσμα, uel κέλευμα. ατος. τὸ. admonitio nautarum. Cani autem remigibus celeuſ ma per ſymphoniacos ſeruos olim ſolitũ erat,& per aſſam uocem,id eſt ore prola- tam,& (ut in argonaui) interdum per ci tharam, authore Padiano. Vnde & Martialis lib.3. Quorum per uada tarda nauigantes Lentos figitis ad celeuma re- mos. Bud.in Annot.

Κελευστής.οῦ.ὁ. iuſſor, proreta, qui imperata excipiens ad alios defert.

Κελευστιάω.μ.άσω.π.ακα.&

Κελεύω.μ.εύσω.π.ευκα. iubeo. unde τὰ κε- λευόμενα ποιεῖν, imperata facere. Eſt etiã hortor,& permitto uoce actiua. Lyſ. καὶ ποιεῖν ἐκέλευόν με ὅτι βούλομαι, Sinebas me aliud de ſe ſtatuere. Bud.Com.

Κελευσμοσύνη.iuſſio.

Κέλης.ητος.ὁ.equus celes, qui ab uno ſeſſore agitatur & regitur. Eos Centauri pri- mum excogitarunt cõdocefacere, in iiſq; ſedere,id quod antea neſciebant,& curri bus ſolum utebantur. Hinc translatio- ne ſumpta ponitur pro nauigio actuario, quòd uno remo,& nõ binis aut ternis per ſedilia ageretur,cum tamen plures remi- ges haberet. Celocem Latini interpretan tur, authore Gellio. Vnde & κελήτιον paruulus celox, Thucydidi. Bayſ. de Re nau.

Κελητιάω.μ.άσω.&

Κελητίζω.μ.ίσω.π.ικα.equito,uehor curru, rego equum deſultorium.

Κέλλος.ὁ.aper.

Κελλίον.ου.τὸ.cenſus domus.

Κελλός.obliquus.

Κέλλω.τὸ προσεγγίζω, καὶ τὸ τέμνω, figo nauẽ.

Κέλμις.puer,lecythus,& unus ex idæis da- ctylis.

Κέλομαι,poët.iubeo. Depon.

Κελώνιον.inſtrumentum quo ex puteo hauri tur aqua.

Κέλορον.ου.τὸ.intonſa auis.

Κελός.niger.

Κέλσα.appuli,ad portum ueni,aſſumpſi.

Κελτοί.Galli,à Celto Herculis filio.

Κελύφανον.ου.τὸ.ſiliqua,cortex.

Κέλυφος.εος.τὸ.cortex exterior, putamen, teſta.

Κέλω.iubeo.

Κέλωρ.ωρος.uox,eques,ſpado,filius.

Κέλως.uſtiuus.

Κεμάς.άδος.ἡ.cerua, hinnulus, quaſi κει- μὰς, ἡ ἔτι κοιμωμένη ἐν τῷ σπηλαίῳ.

Κεμπός.leuis.

Κεν.uide κε.

Κενεαγγία.ας.ἡ.uaſorum inanitas.pro inedia accipitur.

Κεναγορία.ας.ἡ.uaniloquium.

Κένανδρος.uir uanus,& futilis.

Κεναυχής.uana iactans.

Κενέβρεια.τὰ. morticina, carnes præmortua

Κενεμβατέω.μ.ήσω.π.ηκα. per uacua uado, uana conor. Neu.abſol.

Κενεός,pro κενός.οῦ.ὁ.uacuus.

Κενεαυχής.έος.ὁ,ἡ.uana iactans.

Κενεών.ῶνος.ὁ.λαγὼν, uenter, pars quæ eſt inter latera,quaſi κενὸς ὤν.

Κενήριον.ου.τὸ.uacuum monumentum.

Κενοδοξία.ας.ἡ.inanis gloria.

Κενόδοξος.glorioſus, gloriæ auidus, inanẽ de ſe perſuaſionem habens.

Κενός.ῆ.ὸ.uacuus, deſertus, uanus. κενὰς χάριζ χάριτας,leuem inis gratiam.

Κενοσπουδία.ας.ἡ.inane ſtudium, curioſitas circa res nihili.

Κενόσπουδος.ὁ. curioſus, leuicularũ rerum ſtudioſus,inanium ſtudiorum plenus.

Κενοσπούδως..fruſtra.

Κενοτάφιον.imaginarium ſepulchrum,quale deſcribit Vergil.lib.3. Aeneid. Suetonius honorarium tumulum appellat. Sic uocari poſſunt hodie quas repræſentationes in anniuerſarijs exequijs uocamus. Bud.in Annot.

Κενοταφής.de indocto dicitur.

Κενότης.ητος.ἡ.uacuitas.

Κενοτομία.ας.ἡ. rerum innouatio, nouorum ſtudium.

Κεῦχος.crumena.

Κενοφωνία.ας.ἡ.uocũ inanitas, uaniloquiũ.

Κενόω.μ.ώσω.π.ωκα.euacuo,excauo.Accuſ.

Κέντει.ſtimula,iube,crea.

Κενταυρίδες.αἱ.genus ornamẽti muliebris.

Κενταυρικῶς.centauricè,immaniter,inciuiliter.Eraſ.Chil.

Κενταύρειος.agreſtis.

Κενταυρομαχία.ας.ἡ.immanis pugna.

Κένταυροι.latrones.

Κεντέομαι.ſtimulor.

Κεντέω,uel κεντάω.μ.ήσω.π.ηκα.ſtimulo, pungo.

Κέντημα.damnum.

Κεντητήριον.ο.τὸ.ſuilla.

Κεντητικός.ῆ.ὸ.pungens,aculeatus.

Κεντητὸς.ῆ.ὸ.pungebundus.

Κεντίζω.μ.ίσω.π.ικα.κεντέω.

Κεντρηνεκής.ῆος.ὁ,ἡ.uelox,tanquam ſtimulo percuſſus,equus centro obediens.

Κεντρίνης.animal quoddam cum aculeo.

Κεντρὶς.ίδος.ἡ.genus ſerpentis,dipſas.

Κέντρον.ο.τὸ.ſtimulus,aculeus, tormentum, centrum, hoc eſt punctum in medio circuli.

Κεντρόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. habeo ſtimulũ.

Κεντρότυπος.ου.ὁ.nequam,uafer,ſtimulator, auriga.

Κέντρων.ωνος.ὁ.cento, ueſtis uerſicoloribus pannis conſuta. Vnde & pro uerſuto ponitur.

Κεντρωτοὶ κηφῆνες.οἱ.aculeati fuci.

Κέντωρ.ſtimulator, actor.

Κένωμα.ατος.τὸ.euacuatio.

Κενὸν.κενεόν.

Κένωσις.εως.ἡ.uaniloquium,euacuatio.

Κέονται,pro κεῖνται.& κέοιν, ὑπάρχοι.

Κέπφος.ου.ὁ fulica,larus, auis leuis quæ facilè à uento impellitur. & tranſlate pro ſtulto ponitur.

Κέρα.cornua,crines,arcus.

Κεραβάτης. locos excelſos, & uertices montium ſcandens.

Κεραία.ας.ἡ.apex,antenna,punctum,uirgula minuta,pars in talis ſuperior.

Κεραΐζω.μ.ίσω.π.ικα.ſcindo, trucido, populor,diripio.φθείρω, κόπτω.ἀπὸ τ̃ ζώων βλαπτόντων τοῖς κέρασιν.Actiu.accuſ.

Κεραίω,&

Κεραίρω.miſceo.

Κεραΐς.ouis.

Κεραστής. cornutus, comatus, & genus ſerpentis.

Κεραῖτις.ἡ.fœnum Græcum.

Κεραμεικός.ῦ.ὁ. Ceramicus locus Athenis, in quo ſepeliebantur, qui in bello perierant. Erat & alter in quo diuerſabantur meretrices.

Κεραμεῖον.ου.τὸ.figulina,uas teſtaceum.

Κεράμινος.figulinus.

Κεραμεύς.έως.ὁ.figulus.

Κεραμεύω.male me reor de Republica,κατεργάζομαι.

Κεραμεία.omnia fictilia.

Κεραμικὴ μάστιξ. periphraſis eſt oſtraciſmi.

Κεράμιον.ου.τὸ.uas fictile,amphora,id eſt mẽſura octo et quadraginta ſextariorum,authore Budæo de Aſſe.

Κέραμος.ου.ὁ.tegula,dolium,urceus,carcer lingua Cypriorum. Eſt & Caria urbis proprium.

Κεράννυμι.μ.κεράσω.uel κεράσω.π. κέκρακα.

Κεραννύω.miſceo,tempero.

Κέραξ. capillus, arcus, membrum pudendũ.

Κεραοξόος. ου. ὁ. poliens cornua, faber arcuarius.

Κεραός. οῦ. ὁ cornutus.

Κεράρχης. ου ὁ. alæ præfectus.

Κεραρχία. ας. ἡ. cornu præfectura, quæ triginta duobus imperauit.

Κέρας. ατος. τὸ. cornu, capillus, ut apud Hom. κέρ' ἀγλαέ, cum Paridem à capillo laudaret. Vnde ὀρθόκερως φρίκη, apud Sophocl. quæ capillum ſurrigit. Item poculum. nam ueteres cornibus pro poculis utebantus. quare Bacchum cornutum fingebãt.

Referiur quoq; ad rem bellicam. unde ἐς κέρας καὶ ἐπὶ κέρως ἄγειν, cornua inſtruere. Et ἐπὶ κέρως πορεύεσθαι, cum cornua protenduntur exercitu præcedente.

Κερασβόλος. ὁ. præfectus intractabilis. à ſeminibus, quæ prius quàm in terram cadant, ſi in cornua boum inciderint, duriora naſcuntur. Eraſ. Chil.

Κέρασμα ατος. τὸ. mixtura.

Κεράω. infundo.

Κεράστης. ου. ὁ cornutus.

Κερασφόρος. ου. ὁ. corniger.

Κεραχείλοι. labris incuruis.

Κερατέα. ἡ. ſiliquaſtrum.

Κερατίζω. μ. ίσω. π. ικα. cornu uentilo, cornu peto, obarieto.

Κερατινός. οῦ. ὁ. corneus, cornutus. Et κερατίνη, καὶ κερατίς. ἡ. oratio ambigua. Sunt tamen qui κερατίνην, ſyllogiſmum cornutum interpretentur. Laërt. in Zenone, & Politian Miſcel.

Κεράτιον. ου. τὸ. ſiliqua.

Κερατιστής. οῦ. cornupeta.

Κερατόγλυφος qui cornu expolit, excolitq; artifici ingenio ac ſculpit.

Κερατουργός. idem.

Κερατωνία. ſiliqua, aut ficus Aegyptia.

Κεραύλης. ου. ὁ, ἡ. cornicen, tibicen.

Κεραυνόω. μ. ώσω. π. ωκα. fulmino. Accuſ.

Κεραύνια τὰ. Ceraunia, montes Epiri.

Κεραυνίας. ου. ὁ. fulmine ictus.

Κεραύνιος. Iupiter, attonitus, & ueſtis quædam.

Κεραυνοβολεῖ. fulmen intorquet.

Κεραυνοβολία. ἡ fulminum iactus.

Κεραυνός οῦ. ὁ fulmen. παρὰ τὸ κεραΐζειν, & αὔειν, ἤγουν φθείρειν καὶ καίειν. Fuit & cognomen Ptolemæi cuiuſdam ex promptitudine, audaciaq;.

Κεραυνοσκοπεῖον. alta machina in ſcena inſtar ſpeculæ, ex qua fulminum iactus exhibebant.

Κεραυνόω. μ. ώσω. π. ωκα. fulmino, fulmine percutio. Accuſ.

Κεράω. miſceo, uinum infundo. Ab antiquo uſu cornuum pro poculis.

Κέρβερος. ου. ὁ. Cerberus.

Κερβέριοι. Cimerij, imbecilles.

Κερβολῶ. conuicior, maledico, decipio.

Κερδαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. lucror. παρὰ τὸ κέρδος λαίνειν, ὅ ἐστιν εὐφραίνειν. Neut.

Κερδαλέη. ης. ἡ. uulpes.

Κερδαλέος. ου. ὁ. aſtutus, utilis, fraudulẽtus.

Κερδαλεόφρων. ονος. ὁ, ἡ. auarus.

Κερδάλη. uulpes.

Κέρδεα. τὰ. aſtutiæ uulpinæ.

Κερδεία. uafrities.

Κέρδιον. utilius, lucroſius, melius.

Κέρδιστος. ου. ὁ. utiliſſimus, aſtutiſſimus, prudentiſſimus, locupletiſſimus.

Κερδογαμεῖν. lucri cauſa uxorem ducere.

Κέρδον. herba lanaria.

Κέρδος. εος. τὸ. lucrum, aſtutia uulpina.

Κερδοσύνη. ης. ἡ. aſtutia, decipiens aſtutia, & maximè fallens, uaframentum, aſtus.

Κερδύφιον. ου. τὸ. lucellum.

Κερδώ. όος. ὁ. uulpes. forma diminutiua à κερδαλῆ.

Κερδῷος. ὁ. Mercurij nomen, tanquam lucri authoris, & conciliatoris, & compendiarij. Ad uerbum eſſet lucroſus, quæſtorius, quæſtuarius.

Κέρια. exequiæ.

Κερκίδιον ου. τὸ. radiolus.

Κερκίζω. μ. ίσω. π. ικα. texo cum radio. Neu.

Κερκιθαλίς. erodius auis.

Κερκίς ίδος. ἡ. radius textoris, & os minus brachij nos etiam radium dicimus.

Κέρκνος. accipiter, aut gallus.

Κερκοπίθηκος. ου. ὁ. cercopithecus, ſimia caudata.

Κέρκος. ου. ὁ. uaſis genus ſicuti eſt tripus, ianua ænea, annulus oſtij. Ponitur & pro cuiuslibet animalis cauda. παρὰ τὸ σκαίρειν καὶ ἕρπειν, hoc eſt à ſaliendo obrependoq́. Ariſtopha. ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγὼ, Ecce (inquit) leporis caudam excipe. Quia uerò mollior, delicatiorq́ eſt animalis eius pilus, ſpongiæ loco utebantur, purgandis præſertim, detergendisq́ lippitudinibus. Inde fortaſſis natum eſt adagium in eum, qui nimis aſtutè ſubblanditur, ut nũcupetur cercus. Vnde Cice. ad Atticum lib. 8. Domitius (inquit) ut audio, in Coſano eſt quidem, ut aiunt paratus ad nauigandum. Si in Hiſpaniam, non probo, ſi ad Cn. laudo. Quouis potius certe, quàm ut cereum uideat. Vbi Cæſarem intelligunt, qui mira uafritie graſſabatur, ut omnino arriperet principatũ, arridebatq́ omnibus, & præterquam etiam dictaret ingenium, clementiam præferebat, iniurias aut diſſimulabat, aut leniſſime caſtigabat. Plura Cæl. lib. 16. ca. 19.

Κέρκουρος. genus nauis breuioris, lembus.

Κερκοφόρα. quæ caudam habent.

Κερκώπη. ης. ἡ. cicadæ genus exiguæ & mutæ. Cæl. lib. 9. cap. 11.

Κερκωπίζω. laſciuio, adulor, χλευάζω, μωκίζω. Tranſlatione à brutis ducta caudã motitantibus. Cæl. libro 11. cap. 11. & Eraſ. Chil.

Κέρκωψ. ωπος. aſtutus, caudatus, & ſimiarum genus. Cyclopes quoq; Cercopes appellabantur. uide adagium, Cercopum cœtus.

Κέρμα. ατος. τὸ. ſtips, moneta, fruſta minuta, minutiæ æris, λεπτότατόν τι.

Κερματίζω. μ. ίσω. π. ικα. incido in fruſta minutiſſima, trucido. Actiu. accuſ. iung.

Κερμάτιον. ου. τὸ. fruſtum, pecuniola.

Κερματιστής. οῦ. ὁ. numularius, qui maiores numos pro minutulis commutat.

Κέρνος. uas figulinum, ſacrificium Cybeles, στεφανίς. & κέρνα, ſecuris.

Κεροβάτης. ου. ὁ. epitheton Panos, quòd cornua geſtare fingatur.

Κερόεις, pro κερατόεις. cornutus, συμπλεκτικός.

Κεροπλάστης. ου. ὁ. pro eo qui exornat capillũ, λεπτουργός.

Κερουλκός. οῦ. ὁ. cornibus trahens, & funis quidam nauticus, ὁ ἀπόγειος.

Κερουτίας. iactator ſuperbus, quaſi elatis cornibus, γαυρίας.

Κερουχίς. ίδος. ἡ. cornigera.

Κεροῦχος. ου. ὁ. cornutus, ceruchus.

Κερόωντο. miſcebant.

Κερτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. conuicior, σκώπτω, ὑβρίζω, ἐρεθίζω, χλευάζω.

Κερτομία. ας. ἡ. probrum, conuicium, irritatio, irriſio.

Κερτομίας. ου. ὁ. &

Κερτόμιος. ου. ὁ. mordax, irritatiuus, ὑβριστικός, ὀνειδιστικός, μεμπτικός, ἐρεθιστικός.

Κέρτομος. ου. ὁ. iocabundus, mordax, ὁ κέρτομος, θυμοδακής.

Κερχάλεος. aſper, aridus, ſiticuloſus.

Κερχαλαί. aſperitas gutturis, καὶ ὁ ἐν τῷ πνεύμονι ψόφος.

Κερχνόω. aſperum facio, ſculpo, cælo.

Κερχνηΐς. ίδος. ἡ. auis genus.

Κέρχνωμα. ατος. τὸ. aſperitas, cælatura, κύκλωμα γραμμικὸν, ὁ περὶ τὰς ἴτυς τῶν ἀσπίδων κόσμος, ποτήριον ἐπίχειλον.

Κερχνωτός. οῦ. ſignis aſper, cælatus, tornatus, uariegatus, ποικίλος.

Κέσκετο. iacebat.

Κεσκίον. ſtuppa.

Κεστός. οῦ. ὁ. acu pictus, ceſtus, hoc eſt cingulum ueneris, efficax ad illectamẽtum gratiarum, & amorum, quo illa dicitur Martem conciliare. Eraſ. prouer. Ceſtum habet Veneris.

Κέστρα. ας. ἡ. ſtimulus, ſiue ſtylus, telum, defenſorium, malleus. Cæl. lib. 14. ca. 17.

Κέστρον. uericulum, genus teli. Cæl. ibidem.

Κεστρεύς. έως. ὁ. mugil. Cæl. ibidem.

Κεστρῖνος. Larinus bos. Cæl. li. 3. cap. 11.

Κέστρος. aſperitas linguæ, telum, prima ſeminum germinatio.

Κεγχρωτόν. *lignum graue, acutum & præuſtum.*

Κεάθεινω. *uado. Neut. abſolutum.*

Κευθμών. ῶνος. ὁ. *latebra, latibulum, penetrale.*

Κεύθυμαι. *uado.*

Κεῦθος. ευ. ὁ. *profunditas.*

Κεύθω. μ. κεύσω. π. κέκευθα. *occulto.*

Κεφαλαί. αἱ. *ſtationes.*

Κεφάλαιον. ου. τὸ. *caput. Transfertur autem uariè, quemadmodum apud Latinos.*
Aliquãdo enim ponitur pro ſumma, hoc eſt pro eo quod rem cõtinet, ut κεφάλαιον τῶν εἰρημένων, ſumma ſupradictorum hæc eſt, Iſocrati. unde ἐν κεφαλαίῳ, uel ἐπὶ κεφαλαίῳ, uel κεφαλαίῳ, pro in ſumma, ad ſummam, ſummatim. Item pro ſumma, id eſt, ſorte uſurarum. Aeſchin. ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδοσαν, Quoad ſummam ſoluerunt & ſortem, id eſt, τὸ ἀρχαῖον. Aliquãdo pro firmamento & capite cauſæ ponitur, Gregor. Aliquando pro capite & uertice rerum, apud eundem, de quo Budæus Com. Accipitur etiam aliquando pro parte diuiſa, & initio, aut loco ſeparato ſiue libri, ſiue epiſtolæ, ſiue id genus rei ſimilis, quod uulgo capitulum uocant.

Κεφαλαιοῦσθαι. *in ſummã ſubduci, et colligi. Et actiuè pro in ſumma colligere. Plato,* κεφαλαιωσώμεθα τίνων, *ſummatim igitur definiamus. Bud. Com.*

Κεφαλαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. *facio ſummam, offendo ſiue impingo in caput, in ſummam ſubduco & colligo. Bud. ibidem.*

Κεφαλαιώδης. εος. ὁ, ἡ. *ſummarius, capitalis.*

Κεφαλαίωμα. τὸ. κεφάλαιον.

Κεφαλαλγὶς, *ſiue* κεφαλαλγόν. τὸ. *faciens dolere caput.*

Κεφαλαλγία, *Attice pro* κεφαλαργία. ας. ἡ. *capitis dolor.*

Κεφαλαλγοῦσι. τοῖς. *dolentibus caput.*

Κεφαλή. ῆς ἡ. *caput, ſtatura corporis, tribus Acamantidis.*

Κεφαλῖται. οἱ. *lapides angulares.*

Κεφαλικός ῆ. ὁ. *capitalis.*

Κεφαλίνη. *dicitur in lingua ea pars, cui guſtus potentia ineſt.*

Κεφαλίς. ίδος. ἡ. *caput,*

Κεφαλισμός. *apud Ariſtotelem, dicitur ſimplicium numerorum uſq; ad decem multiplicatio. Vulgo menſam Pythagoræ uocant.*

Κεφαλοβαρής. *quid ſit, uide Ariſtotelem de diuturnitate.*

Κεφαλοδέσμιον. ου. &

Κεφαλόδεσμος. ου *frontale,* ἄμπυξ.

Κεφαλόμακτρον. ου. τὸ. *ſudarium.*

Κέφαλος. ου. ὁ. *cephalus piſcis, capito, Theodoro interprete, diuerſus à cephalino piſce, quem blapſiam uocant.*

Κεφαλοτομεῖν. *decollare,* καρατομεῖν.

Κέφυλος. εος. τὸ. κίλυφος.

Κεχανδα. *ſum capax.*

Κεχαρακωμένος. *uallo munitus.*

Κεχαριτωμένος. ὁ. *gratioſus, aut unicè charus, quem gratuitò animi quodam fauore complectimur. Vnde Homerus Achillẽ ſic loquentem facit adamato ſuo Patroclo,* ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ.

Κεχόλωμαι. *uinctus ſum.*

Κεχηνώς. τὸ. *hiatus.*

Κεχηνότες. *ſtulti.*

Κεχμάζω. *facio florere, floreo.*

Κεχρημένος. ου. ὁ. *mutuatus, indigens.*

Κεχωρίδαται. *diſcrepant.*

Κείων. όντος. ὁ. *dormiturus.*

Κεάδας. *locus profundus apud Athenienſeis, in quem conijci ſolebant noxij, & extremo ſupplicio afficiendi, barathrum.*

Κεώδης. *redolens, odoratus.*

Κέως. *Cos inſula.*

K H.

Κήας. αντος. ὁ. *comburens.*

Κῆβος. *cebus.*

Κηδάζω. *purgo.*

Κηδαίνω. *curo, ſolicitus ſum.*

Κῆδος. *luctus.*

Κηδεία. ας. ἡ. *funus, affinitas, nuptiæ.*

Κηδεμών. ὁ. *adultus matrimonio, ſapientiæ plenus.*

Κηδεμονικός. ῆ. ὁ. *curioſus, ſalutaris, caſtigator.*

Κηδεμὼν.όνος.ὁ.curator,procurator, affinis,cognatus,beneficus.

Κηδεός.ȣ.ὁ.curandus,ſepultura dignus.

Κηδίσκω.deſtruo. Accuſ.

Κηδεστής.ȣ.ὁ.affinis,ſocer,gener.

Κήδευμα.ατος.τὸ.affinitas.

Κηδεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι, ſepelior, paſſiue.

Κηδευόμενος.funeratus.

Κηδεύω.μ.εύσω.π.ευκα.iuſta facio,id eſt,funus curo,affinis ſum,ad funus eo,præſum magiſtratui.

Κηδιάω.triſtor,angor.

Κήδιστος.ο.ὁ.ἔνδοξος,cura dignus,chariſſimus,ἀναγκαιότατος.

Κήδομαι.μ.ήσομαι.ημαι.curo, anxiè ſatago, adiuuo,magnifacio, triſtor, curam de re aliqua capio,ſuſcipióue. Depon genit.

Κῆδος.εος.τὸ.cura,dolor,affinitas.

Κηδίνος.κ.ὁ.diligens.

Κηδωνός.ȣ.ὁ.anxius,curioſus.

Κήδω.μ.ήσω.π.ηκα.triſtifico,curo,torqueo, noceo. Actiu.accuſ.

Κηθάριον. cophinus, urna in quam calculi conijciebantur.

Κηθεῖν.auxiliari,concurrere.

Κήθιον.τὸ.κηθάριον.

Κηθός.ȣ.ὁ.auxiliator.

Κηκά.acies.

Κηκαδίω.conuicior,ſubſanno.

Κηκάς.conuiciator,uulpes.

Κηκασμός.conuicium.

Κηκείδης.ο.ὁ.quidam dithyramborum poëta uetuſtiſſimus.

Κηκάζω.conuicior.

Κήκιε.fluebat,ſaltabat,ſudabat.

Κηκίς.ίδος.ἡ.galla,id eſt,fructus quercus.

Κηλαῖος,&

Κηλεος.ο.ὁ.nocuus,cauſticus.

Κηλάς.ἡ.nubes ſicca, dies hybernus, capra fronte calloſo ſigno notata,uulpes.

Κηλάστρα.ſcapha, uas paſtorale, celaſtrus arbor.

Κηλαίνω.demulceo,ægroto.

Κήλεος.ο.ὁ.combuſtiuus,calidus,clarus,habens uim & naturam abſumendi.

Κηλήτης.ο.deceptor,ſeductor.

Κηλωνός.idem.

Κηλαίνω,&

Κηλέω.μ.ήσω.π.ηκα.mulceo,delinio,afficio quauis re,perſuadeo,tabefacio. Accuſ.

Κήλη.ης.ἡ.cele, & hernia, tumor in uarijs partibus corporis.

Κηληθμός.ȣ.ὁ. oblectatio per quietem, uoluptas.

Κήληθμος.ȣ.ὁ.&

Κηλητής.ο.ὁ.demulſor.

Κήλημα.ατος.τὸ.error,ſeductio.

Κηλημός.ȣ.ὁ.lætitia,uoluptas.

Κήλησις.ιος.ἡ.mulcimentum.

Κηλητήριος.ο.ὁ.oblectatiuus.

Κηλητής.ȣ.ὁ.hernioſus.

Κηλήτωρ.demulſor.

Κήλητρον.oblectamentum,ſolamen.

Κήλιον.ο.τὸ.mentula.

Κηλιδωτός.ȣ.ὁ.ſordidatus.

Κηλίς.ίδος.ἡ.macula,probrum,nota,ſqualor,ulcus,cicatrix.

Κῆλον.ο.τὸ.lignum,ſagitta.

Κηλέω.μ.ήσω.π.ηκα.comburo,ἄχομαι etc. Item decipio,noceo. Accuſ.

Κήλων.præceps in libidinem.

Κηλώνιον.ο.τὸ.celonium, id eſt, ciconia, inſtrumentum,quo aqua hauritur è puteis.

Κηλωστόν.ο.τὸ. lupanar apud Lycophronē.

Κημός.ȣ.ὁ.camus,fręni genus, cadus iudicialis,ſagena.

Κημῶσαι.concludere,conniuere.

Κἠν.etſi,καὶ ἐάν.

Κένυγμα.inanitas corporis,umbra,idolum.

Κῆξ.auis marina ſimilis hirundini, fulica.

Κηπεία.cultus horti.

Κηπευτός.ȣ.ὁ.hortenſis.

Κηπεύω.μ.εύσω.π.ευκα. excolo. Neutrum abſolutum.

Κήπιον.ο.τὸ.κῆπος.

Κηπορός.hortulanus.

Κῆπος.ȣ.ὁ. hortus. Item tondendi genus ad frontis ornamentum.

Κῆθος.fulmen.

Κηπουρικός.ȣ.ὁ.hortulani res.

Κηπουρός.ȣ.ὁ.κηπορός.

Κὴρ, κηρός. ἡ. oxyt. parca, mors, ſors.

Κῆρ, pro κέαρ. ρός. τὸ. circunflex. cor, anima.

Κηραίνω. μ. ανῶ. π. γκα. morior, curo, corrumpo, grauiter iraſcor. Neut. abſol.

Κηρεσιφόρητος. ου. ὁ. à parca agitatus.

Κήριος. fatalis, calamitoſus.

Κηριοδίζειν. fauare, id eſt. fauos conficere.

Κηρία. faſciæ ſepulchrales, exequiæ.

Κήρινθος. ἡ. cerago, melleficium, ulcus.

Κηρίνη. flagellum quoddam.

Κήρινος. ου. ὁ. cereus.

Κηρίον. ου. τὸ. fauus, candela cerea, placenta. Eſt etiam genus ulceris, à faui ſimilitudine.

Κηριοποιὰ. τὰ. fauos conficientia.

Κηριῶσαι. terreri.

Κηρίσσω. fulcio.

Κηρίφατος. fato decedens, morbo defunctus.

Κηριωθῆναι. uertigine capi.

Κηρόθεν. ex animo, κηρόθι.

Κηροπήγιον. ου. τὸ. candelabrum.

Κηροπλάστης. ου. ὁ. qui ceram tractat.

Κῦρος. ου. ὁ. fluuius Armeniæ.

Κηρός. οῦ. ὁ. cera, candela.

Κηρουλκός. ad fatum, id eſt, mortem pertrahens.

Κήρυγμα. ατος. τὸ. præconium, prædicatio.

Κηρύκειον. ου. τὸ. &

Κηρυκεία. ας. ἡ. legatio, præmium quod datur præconi, aut quippiam nuntianti, aut uendenti. Bud. in Anno. Eſt quoque κηρύκειον nomen proprium montis Epheſi.

Κηρυκεῖον. τὸ. caduceus.

Κηρυκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. officium præconis exerceo.

Κηρυκίνη. κηρυκεῖον.

Κήρυλος. ου. ὁ. halcyonum maſculus.

Κῆρυξ. υκος. ὁ. caduceator, fæcialis, præco, buccinæ ſpecies. κ τ γαρύειν ἤτοι φωνεῖν. Item teſta, intectorium.

Κηρύσσω, &

Κηρύττω. μ. ύξω. π. υχα. prædico, declaro, id eſt, pronuntio. Et eſt (inquit Eraſ.) proprie præconum, et publicitus apud populum ſua uoce aliquid promulgantium. Item precibus collaudo, inuoco, imploro. Κηρύττω τὰ ὄντα, auctionem bonorũ facio, auctionor, proſcribo auctionem bonorum, ſub præcone uendo. Bud. Commentarijs.

Κήρωμα. ατος. τὸ. tabula cerata in quam antiqui ſcribebant. Item oleum quo ſeſe perungunt athletæ, adhibito quodam terræ genere, ad robur adijciendum membris, quod & Latini ceroma uocant. Plini. pro loco uſurpauit, in quo certabatur.

Κήρωσις. cera.

Κηρωτόν. τὸ. cerotum ſeu ceratum, emplaſtrũ genus.

Κῆτα. nepita.

Κήταιον. ου. τὸ. herba quædam.

Κήτιος, &

Κητώεις. όεντος. ὁ. immenſus.

Κῆτος. ους. τὸ. cetus, id eſt, balena.

Κητώδης. ους. ὁ, ἡ. magnus.

Κητώεσσα. Lacedamonis epitheton, uel ob magnitudinem, uel quod uicinum mare plurima cete nutriat.

Κήτειος. ου. ὁ. cetaceus. deductum à κῆτος, id eſt, cetus.

Κῆφα, Dorice pro καὶ εἶπε. & dixit.

Κηφήν. ῆνος. ὁ. fucus, id eſt ueſpa ſterilis.

Κηφώδης. inflatus, ſedatus.

Κηφόν. argentum.

Κῆχος, pro ποῦ. ubi.

Κηχάω. fœnero.

Κηώδης. ους. ὁ, ἡ. redolens.

Κηώεις. όεντος. ὁ. uaporatus, odoratus.

K I.

Κίβαλος. prædo, latro.

Κιβδήλευμα. ατος. τὸ. fucatio.

Κιβδηλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. corrumpo, fuco, imposturam facio.

Κιβδηλία. ας. ἡ. inſynceritas, corruptela, impoſtura, fucus.

Κιβδηλιᾶν. pallere uitio morbi, aut ſceleris alicuius conſcientia.

Κίβδηλις. ιος. ἡ. rubigo in metallis, excrementa metallorum, quod σκωρίαν uocant.

Κίβδηλος. ου. ὁ. adulteratus, ſubæratus, adulterinus, propriè de numis. Eraſ. Chil.

Κίβδας. improbus, lutum.

Κίβιξ.κος.ὁ.auarus.

Κίβισις.arca,ſiue pera.

Κίβος.τὸ.capſula,ſtultus,cibus.

Κίβρος.ϰ.ὁ.latro.

Κιβωτός.arca,ciſta. Vnde κιβώτιον dimi=nutiuum.

Κιγκλίζειν.τὸ κινεῖν τὴν ὀσφὺν,commouere & obſtrepere.à κίγκλος.Eraſ.Chil.

Κιγκλὶς.ίδος.ἡ.carcer,cancelli,fori,quibus à iudice populus arcebatur. Cancellosȇ uocant.Cæl.lib.15.cap.10. Ponitur & pro ualua,ſera,ſiue clauis foramine.

Κιγκλισμὸς.tumultus.

Κίγκλος.ϰ.ὁ.cinglus auis,cuius cauda conti=nuò mouetur, adeo infirma, ut ne nidum quidem ſibi parare poſſit, ſed in alieno pariat. Vnde

Κιγκλὸς.ȣ.ὁ.mendicus.

Κιγχάνω.aſſequor. (ſus.

Κιγχλισμὸς.ȣ.ὁ. cachinnus, immodeſtus ri=

Κίδαρις.corybantium ligamen capitis, in=dumentum capitis Perſicum, pileus re=gius apud Perſas.

Κιδαφεύειν.decipere.

Κιδάφος,uel κίδαφος.improbus, doloſus, uulpes.

Κίδναμαι.diſpergo.

Κίδρυα.hordeum toſtum.

Κιδνὸς.imbecillis.

Κίες.οἱ.caries,& frugum uermes.

Κιθάρα.ας.cithara.

Κιθαροιδότατος.citharæ peritiſſimus.

Κιθαρίσμα.τὸ.ἀκρόαμα κιθαρίζοντος. Bud. Commentarijs.

Κιθαρίζω.μ.ίσω.π.ικα.cithara cano.Neut.

Κίθαρις.ιος.ἡ.citharea Venus,cithara.

Κιθαριστήριοι.tibiæ quædam.

Κιθαριστής.ȣ ὁ.cithariſta.

Κίθαρος.fidicula piſcis,pectus,latus, thorax

Κιθαρῳδὸς.ȣ.ὁ.citharœdus.

Κίθαρις.κίδαρις.

Κίκιννος.ȣ.ὁ.cicinnus,capillorum cirrus.

Κίκυς.ιος.ἡ.potentia.

Κικκαβᾶν.noctuarum uox, & κικκαβά,no=ctua.

Κικλήσκω.uoco.Accuſ.

Κιχλισμὸς.ȣ.ὁ.riſus.

Κικυμώττειν.cæcutire.

Κίκυς.ὁ firmus,potens,uis.

Κινύω.accelero.

Κιλικίζειν.improbum eſſe.

Κιλίκιος.ὁ.acerbus,hirſutus,ut κιλίκιοι τρά=γοι,hirci denſo uellere & frequentibus pi=lis.Hinc κιλίκια dicuntur quæcunq; ex pi=lis confecta conſtant,cilicia.

Κιλικισμὸς.ȣ.ὁ.cædes.

Κίλλα.ſoror Hecubæ, oppidulum Troadis.

Κιλλακτὴρ,&

Κιλλαντὴρ, Doricè. agaſo, ὀνηγὸς. Eraſ. Chil.

Κιλλίβας.baſis menſæ,menſa tripes. Item κιλ=λίβαντος.inſtrumenta trium pedum, qui=bus in bello ſcuta imponebant fatigati. Cæl.lib.5.ca.15.

Κιλλικύριοι,uel καλλικύριοι.οἱ. exulum ſerui, qui cum agros colerent, mox in tantam multitudinem excreuerunt, ut dominos ſuos eiecerint.Cæl.li.13.cap.48.

Κίλλιξ.urna, bos alterum cornu contortum habens.

Κίλλος,Doricè.ȣ.ὁ.aſinus.

Κιμβάζω.militio,ςρατεύομαι,

Κιμβεύω.eo,iter facio.

Κιμβεκία.fraudulentia.

Κιμβία.ας.ἡ.auaritia.

Κίμβιια.ueſpera,aluearia.

Κίμβικον.τὸ.parſimonia,apicula.Eraſ.pro=uerb.Cumini ſector.unde

Κίμβιξ.ικος.ὁ.nimis parcus,ſordidus,ἐντα=ρός.ἀπὸ τȣ̃ κιβδήλου χρυσίου. Cæl. lib. 8. cap. 40.Bud.Com.

Κιμωλία. ας. ἡ. alba creta, qua fullones u=tuntur.

Κινάβαρι.ιος.τὸ.cinabary coloris genus.

Κινάβευμα.ατος.τὸ.exemplar ad quod imago effingitur.

Κίναβρα.cibus caninus,cinabra: hoc eſt, fœ=tor caprarum ſiue hircorum, odor ſub a=lis uiroſus.

Κινάβρας.hirciſſans,Luciano.

Κίναδος.ȣ.ὁ. uulpes, belua aſtutiſſima, ua=fer.Cæl.li.10.cap.41.

Κιναιδία. impudicitia.
Κίναιδος. ου. ὁ. cinædus.
Κινάμωμον. ου. τὸ. cinamomum.
Κινάμωμος. ὁ. cinamomus, auis in Arabia.
Κινυρίζομαι ploro cum ſingultu, moueo.
Κινάβρα. ας. ἡ. cinabra, hoc eſt hircorum fœtor, frigus matutinum.
Κιναβράω. fœteo. Neu. abſol.
Κιγχράω. decipio, πανουργεύομαι.
Κινδαλισμός. ludi genus, Polluci lib. 9. & Cal. lib. 15. cap. 10.
Κινδαλοπαίκτης. ου. ὁ. qui ludit paxillo.
Κίνδαλος. ου. ὁ. paxillus. Vnde κινδαλισμός.
Κίνδαξ. agilis, facilè mobilis.
Κινδάφη. uulpes.
Κινδύνευμα. ου. τὸ. periculum.
Κινδυνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. periclitor, experior. Datiuo, ut κινδυνεύω τούτῳ τῷ πράγματι, hac re periclitor. Itē poſſum probare ex præcedentibus, id eſt, neceſſariò ſequitur, uel concluditur, proximè & ferè facio. Eſt etiam τὸ ἐγγίζω, & uideor. Syneſ. καὶ κινδυνεύουσι πάθειν ἐνίους, Iam propè in eo eſt, ut quoſdam in opinionem adduxerint. Vnde & κινδυνεύει imperſonaliter ponitur, pro eo, quod eſt, propemodum dixerim. Plato, κινδυνεύει ἡμῖν δισσὸν, &c. id eſt, fortaſſe autem. Significat etiam reus ſum, in reatu ſum & ſordibus, cauſam dico. Quemadmodum Latinis quoq; periculum reatus & ſordes dicuntur. Quin & κινδυνεύομαι dicitur, ut κινδυνεύω, non tamen eadem ſignificatione. Demoſth. Ἐν οἷς τὸ ὅλον τι κινδυνεύηται τῇ πόλει, Cum ab aliquo periculū impendet, quæ ad ſummam rerum pertinent. Dicitur etiam, quod cum periculo probatur aut ſuſcipitur. Thucyd. οἷς ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν ᾗ ἔτι κινδυνεύονται ἤν τι πταίσωσι, Quos manet in contrariū mutatio, Quibus imminet mutationis periculum. Bud. Com.
Κίνδυνος. ου. ὁ. periculum, ut κίνδυνον ποιοῦμαι, periclitor, cum periculo tento & aggredior. παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ὀδύνην κίνδυνος dicitur.

Κινδυνώδης. εος. ὁ, ἡ. periculoſus.
Κινέω. μ. ήσω. π. ηκα. moueo. Actiu. accuſ.
Κινηθμός. οῦ. ὁ. &
Κίνημα. ατος. τὸ. motus.
Κινήματα. τὰ. uibramenta.
Κίνησις. ιος. ἡ. motus, commotio.
Κινητήριον. ου. τὸ. incitamentum.
Κινητής. οῦ. ὁ. motor.
Κινητικός οῦ. ὁ. excitatiuus.
Κινητός. οῦ. ὁ. mobilis.
Κίνιφος. ου. ὁ. uariegatus.
Κινάβαρις. cinabaris herba, color coccinus.
Κινάβραμα. purgamentum fœtens.
Κινύρης. equus improbus.
Κίνυγμα. idolum.
Κίνυμι. moueo, agito. Actiu. accuſ.
Κινύρα. ας. ἡ. inſtrumentum muſicum, cithara, ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ νεῦρα.
Κινύρεσθαι. conqueri, cantillare.
Κινυρός. οῦ. ὁ. querulus.
Κινώπετον. ου. τὸ. ὄρνεον.
Κινώπετα. τὰ. reptilia, culices.
Κιονίς. ίδος. ἡ. uua, morbus in gutture.
Κιονόκρανον. τὸ. ſummitas columnæ.
Κίρκος. ου. ὁ. circus, genus accipitris, omne incuruum.
Κιρνάω. μ. ήσω. π. ηκα. miſceo, tempero, infundo uinum. Actiu. accuſ.
Κίρνων. miſcebant.
Κίρρα. ας. ἡ. Cirrha urbs.
Κιρρά. ᾶς. ἡ. ignea.
Κιρρός. ὁ. giluus, citrinus, fuluus.
Κιρσός. οῦ. ὁ. uarices & tumor pedum, qui & κρίξος dicitur, dilatatio uenarum.
Κίρων. ineptus ad Venerem.
Κὶς. ιός. ὁ. uermis qui in ligno & frumento naſcitur.
Κίσσα. ης. ἡ. κίττα.
Κισσάνθεμος. ου. ὁ. herba quam uocant rapū terræ.
Κίσσος. idem quod κισσός.
Κισσάω. μ. ήσω. π. ηκα. deſydero, concipio, laſciuius concupiſco. Accuſa. Vnde illud in Pſal. καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Κισηρίς. ίδος. ὁ. pumex.

Κισσηρώδης. ϛ. ὁ, ἡ. pumicoſus.

Κισσοβαφής. ϛ. ὁ, ἡ. hedereo colore tinctus

Κισσινός. ῦ. ὁ. hederaceus.

Κισσός. ῦ. ὁ. hedera.

Κισσοφόρος. hederam gerens, Dionyſius.

Κισσύβιον. ῦ. τὸ. uas paſtorale, quod & κιβίσιον dicitur, fortè ἀπὸ τοῦ κισσοῦ, hoc eſt ab hedera, ex qua fiunt pocula.

Κίστη. ης. ἡ. & κιστίς. ίδος. ἡ. ciſta, arca, ſcrinium.

Κίσθος. ciſtus, nomen fruticis.

Κίταρις. ιος. ὁ. citaris, ornatus capitis.

Κίτριον. ῦ. τὸ. cedrus, citrus.

Κίττα. ης. ἡ. pica, morbus mulierum prægnãtium, ubi canum more aut nihil omnino, aut malos appetunt cibos, id quod contingere ſolet ſecundo aut tertio à conceptu menſe, quòd organum appetentis ſit læſum, id eſt, os uentriculi: infanti non ſuppetente ui, ad alimenti conſumptionem. Dicitur & κίττωσις. Cæl. lib. 3. cap. 15. & lib. 14. cap. 1.

Κιτταβίζειν. picarum uoce ſonare.

Κιττᾷν. piccare.

Κίττα. τὰ. micamenta, callo ſquamatim cõpactilia.

Κίτταρις. diadema capitis.

Κιττοφόροι. picam ferens ad myſteria Bacchi peragenda, uidelicet, quòd infirmi facere ſolent. Hinc dictum inuenitur in hominem uilem & deſpicatũ, ut de Aeſchine ait Demoſth.

Κιττοφοροῦντες. οἱ. libidines complectentes, à κιττοφορέω.

Κιχάνω, &

Κιχέω, &

Κιχῶ, μ. ήσω. π. κκα. inuenio, peruenio, accedo, conſequor, offendo, deprehendo. Acti. accuſatiuo.

Κίχλη. ης. ἡ. turdella, turdus auis, & piſcis, ſturnus.

Κιχλίζω. μ. ίσω. π. ικα. turdos aut coturnices edo, coturniſſo, immodeſtè & laſciuiter rideo. Accipitur generaliter pro gulæ indulgere, & delicatè uiuere. Neutr. abſol. Eraſ. Chil.

Κιχλισμός. ῦ. ὁ. cachinnus, riſus mollis & impudicus. Eraſ. ibidem.

Κιχώριον. intubum erraticum.

Κίχραμαι. utendum accipio, utendum rogo.

Κίχρημι, à κιχράω. commodo, utendum do. Bud. Com.

Κιχῶναι. αἱ. intercrura.

Κίω. uado, accedo.

Κίων. ονος. ὁ. uel ἡ. columna, columella. Item excreſcens caro in faucibus uocẽ impediens, uua.

K Λ.

Κλαγγάζειν. clangere, propriè de gruibus dicitur.

Κλαγγή. ῆς. ἡ. clangor, latratus, Xenoph.

Κλαγγηδόν. reſonanter.

Κλάγγω. μ. άγξω. π. κέκληγα. ἀόρ. α. ἔκλαγξα. clango, reſono. Neut. abſol.

Κλαδαρός. ῦ. ὁ. uibratilis.

Κλαδάω pampino, quatio.

Κλάδεσι, pro κλάδοις. ramis.

Κλάτευσις. ιος. ἡ. putatio.

Κλαδευτήρ. ῆρος. ὁ. putator.

Κλαδευτήριον. ῦ. τὸ. falx putatoria.

Κλαδεύω μ. εύσω. π. ευκα. puto uites. Neutr. accuſatiuo.

Κλαδίω. quatio, moueo, conuicior, loquor.

Κλαδίσκοι. ramalia.

Κλάδος. ῦ. ὁ. ramus.

Κλαδώδης. εος. ὁ, ἡ. ramoſus.

Κλαδών. ονος. ramus.

Κλάζω. μ. άσω. π. ακα. frango, reſono, clamo. De telis, arcu, grue, ſuibus, & alijs dicitur. Actiu. accuſ.

Κλαίω. μ. αύσω. π. αυκα fleo, ploro. Neu. ac.

Κλάεον. lugebant, flebant.

Κλαμαρός. fluxus, infirmus.

Κλάξ, Doricè. clauis.

Κλαπαδίζω. duro longo tempore, moror.

Κλαραγέω. leniter dormio.

Κλαδεῖον. monile.

Κλαρῶται, uide in dictione εἵλωτες.

Κλασιβῶλαξ glebas terens.

Κλάσις ιος. ἡ. fractio.

Κλάσμα. ατος. τὸ fragmentum.

Κλαστᾷν. conculcare, clamare, ſubijcere,

turbare, mouere, perdere.
Κλαδευτήριον. *falx ad uites putandas.*
Κλάστης. *pampinator, uinitor.*
Κλαυθμὸς. ὁ. *fletus.*
Κλαυθμυρίζομαι. *eiulor, puerorum eſt quando flendo aliquid petunt.*
Κλαυθμυριζόμενοι. οἱ. *plorantes.*
Κλαυθμυρισμός. οῦ. ὁ. *eiulatus.*
Κλαῦμα. ατος. τό. *ploratus.*
Κλαυσαυχενέομαι. *bleſas emitto uoces.*
Κλαυσιξεῖν. *ſonare ultro, de foribus dicitur.*
Κλαυσίγελως. *flens & ridens ſimul, δακρυόεν γελάσας, inquit Homerus. Cal. libro 8. capite 15.*
Κλάω. μ. άσω. π. ακα. *frango. Actiu. accuſ.*
Κλάω. μ. αύσω. π. αυκα. *pro κλαίω, Attice fleo.*
Κλεῖα, *pro κλεῖσα, κλείς. uide κλεῖος.*
Κλεινός. ἡ. ὁ. *celebris, illuſtris.*
Κλείω. *uoco, ſono, loquor.*
Κληδών, *pro κληδόνα. fama, augurium.*
Κλεῖος. κληδών.
Κλεῖδες. *iuguli, sthinni, clides, ſiue clidia dicuntur etiam à Plinio lib. 9. ca. 15.*
Κλειδίον. ου. τό. *clauicula.*
Κλειδοῦχος. ου. ὁ. *clauiger.*
Κλεψίην. ἐπίρρημα, *furtim.*
Κλείζω. *celebro.*
Κλειθρία. ἡ. *rima.*
Κλεῖθρον. τό. *clauſtrum, retentaculum, uectis*
Κλεμμάζω. *decipio, luctor.*
Κλιμακτήρ. *gradus, ſcala.*
Κλίμαξ, ἢ κλιμακισμός. *certamen quoddã.*
Κλεινιος. *celebris.*
Κλεινός. ἡ. ὁ *inclytus, nominatus, clarus.*
Κλέομαι. *inuoco.*
Κλεὶς. κλειδός. τὴν κλεῖν, τὰς κλεῖς. *clauis. Dicitur & pars quæ diuidit pectus à ceruice, hoc eſt os latum in ſummo coſtarũ, quod brachij motu, paulum cum lato oſſe mouetur, quod & κλειδίον dicitur. Latini iugulum uocant.*
Κλεισιάς. άδος. ἡ. *clauſura.*
Κλείσιον. *locus in quo boues ſtant.*
Κλῆσις. *ſcena.*
Κλεισμός. ὁ. *ſedes.*
Κλεοβούλος. *circa equos inſignis.*
Κλεοβουλάζειν. *impudentius contrectare muliebria. Eraſ. Chil.*
Κλεινός. ἡ. ὁ. *glorioſus.*
Κλειτύς. *aquæ delapſus. τὸ τῷ ὕδατι τῶν κατωφερές, eminentia montis.*
Κλειώ. οῦς. ἡ. *Clio, una ex Muſis.*
Κλέω. μ. έσω. π. εκα. *laudo, claudo, celebro. Actiu accuſ.*
Κλέμμα. ατος. τό. *furtum, fraus, φώραμα. Neque modò peculatum & pecuniam interuerſam, ſed etiam obreptionem ſignificat & circumſcriptionem. Bud. Com.*
Κλεμμαδὸν. *furtim.*
Κλέμμις. *ſella.*
Κλεμμύς. *teſtudo.*
Κλεμμύω. *prædico, declaro.*
Κλέομαι. *uoueo, inuoco.*
Κλέος. ους. τό. *gloria, fama.*
Κλέπτης. ου. ὁ. ἀπὸ τοῦ κλέπτειν. *qui clàm res alienas aufert, fur.*
Κλεπτίστατος. ου. ὁ. *furaciſſimus, prudentiſſimus.*
Κλεπτον. *inſtar furis, pro κλεπτικόν.*
Κλεπτοσύνη. ης. ἡ. *furtum.*
Κλέπτεια. ας. ἡ. *fur.*
Κλέπτω. μ. ψω. π. φα. *furor, quaſi καλύπτω, tego. Vnde pro decipio ponitur, & falſis rationibus circumuenio, ut μὴ δ᾽ οὕτως κλέπτε νόῳ, Non me falles, Ne fallere te poſſe me ſperes, Iliad. α. Transfertur & ad forum, ut κλέπτειν τὴν κατηγορίαν, eſt occulere & ſupprimere crimina, & alioſum trãſferre, ἀποστρέφειν, Lyſ. & Xenoph.*
Et κλέπτειν τὴν ἀκρόασιν, profallere aures iudicum, & artificio dicendi obrepere iudicibus, Aeſchin. Vnde κλέπτεσθαι dicitur qui celatur, & hoc modo fallitur, & quẽ res, quæ agitur, lates, Gregor. Et ſimpliciter decipi & circumueniri. Bud. Cõ.
Κλεψιποτέω. *parcè poto, impono compotori.*
Κλεψύδρα. ας. ἡ. *clepſydra. Cal. li. 10. ca. 39.*
Κλέω. *pro κλαίω. dico, celebro, cano.*
Κλήδην. *uocatim.*
Κλῆδος. *ſepes.*
Κληδονίζομαι. *uaticinor.*

Κληδὼν

Κλαδοῦχος. clauiger.
Κλήδων. ex nomine uocans.
Κληδὼν. ὄνος. ὁ. diuinatio, fama, ſors, uaticinij genus.
Κληδονίζω. diuinaculos conſulo. 4. Reg. 21.
Κληδονισμός. οῦ. ὁ. uaticinij genus.
Κλήζω. μ. ίσω. π. ικα. appello, nomino, claudo. Actiu. accuſ.
Κλήθρα. ας. ἡ. nomen arboris, alnus, uectis.
Κλῆθρον. ου. τὸ. planta.
Κλῆθρος. κλήθρα.
Κληΐζω. μ. ίσω. π. ικα. uoco, famam ſpargo, celebro. Actiu. accuſ.
Κληΐς. ῖδος. ἡ. tranſtrum, ſedes, coniunctura. Vnde & pro κλεὶς ponitur, hoc eſt ea parte corporis, qua humerus iungitur ceruici. παρὰ τὸ κατακλείεσθαι ἐπ' αὐτῇ τόν τε αὐχένα καὶ τὸν ὦμον, ut inquit Hom. Interpres, Iliad. ε.
Κλῆμα. ατος. τὸ. ſpecies uitis, ut ait Ammon. palmes, pampinus, ſarmentũ. Plutarc. in Gal. κλῆμα ἑκατοντάρχου, id eſt, uitem centurionalem uocat, quòd milites à centurionibus uite olim cæderentur. Vnde & Spartianus in Hadriano, uitem pro cẽturionatu accepit. Eſt & genus calceamenti.
Κλημακόεις. aſper, rectus, accliuis. (bis.
Κλημάτιον. uiticula, ueluti ramu'us in her
Κληματίς. ίδος. ἡ. malleolus, ſarmentum. Item clematis herba, quam centunculum uocant.
Κληματῖτις. quaſi ſarmentaria, ſpecies ariſtolochiæ radicis.
Κληροδοσία. ας. ἡ. diſtributio.
Κληροδοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. diuido per ſortẽ. Actiu. accuſ.
Κληροθεσμοθετοῦσι. theſmothetæ ſortitò creari ſolent.
Κληρονομῶν. captans hæreditates.
Κληρονομέω. μ. ήσω. π. ηκα. hæredito, id eſt, hæres ſum. Genit. & accuſ.
Κληρονομηθεὶς. hæres inſcriptus.
Κληρονομία. ας. ἡ. hæreditas.
Κληρονόμος. ου. ὁ. hæres.
Κλῆρος. ου. ὁ. ἐπευσία, ſors, quæ eſt fortuitus alicuius rei euentus, conditio, fortuna, caſus, alea, fatum, munus. Interdum accipitur pro menſura terræ, puta iugero, aut certè pro horto: ſicuti Latini hæredium pro prædio, & hærediolum ſimile quiddam intelligunt, propterea quòd huiuſcemodi res hæredem ſequantur. οἱ κατὰ κλῆρον δικασταὶ, ſunt arbitri qui non electione litigantium, ſed ſortito arbitrandi poteſtatem habebant, & ij erant annui magiſtratus, τῶν ἀθλίων ἐγχόμενοι. Budæus Comment. Item clerus, uermiculus infeſtans apum aluearia, qui & pyrauſta dicitur.
Κληρὸς. οῦ. ὁ. ſorte datus, electus diaconus.
Κληρωτήριον. ου. τὸ. locus ubi magiſtratus per ſortem creantur.
Κληροῦμαι. ſortior, hoc eſt ſorte accipio, ſorteis in urnam mitto, ſortitò aliquid facio, ſorte eligor. Vnde κληρούμενοι, competitores ambientes. & κεκληρωμένοι, ſorte electi, λαχόντες. Bud. Com.
Κληρουχεῖσθαι. idem.
Κληρουχία. ας. ἡ. gens aliquò ſorte habitatum miſſa, & tellus ei data, diuiſio quæ per ſortem fit.
Κληρουχικός. ſorte datus.
Κληροῦχος. ου. ὁ. gubernator urbis, & diſtribuens agros per ſortem coloniæ, habens aliquid ſorte, quaſi colonus, id eſt, ſortitus ad habitandum alicubi.
Κληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſortior, hoc eſt, ſorte lego, ſortibus ductis renuntio, diuido. Actiu. accuſ.
Κληρωτός. οῦ. ὁ. qui ſorte factus eſt.
Κλησιάς. ianua ſcenæ.
Κλησιάζω. congrego.
Κλῆσις. ιος. ἡ. uocabulum. Item uocatio, inuitatio, acceſſio.
Κλητὸς. οῦ. ὁ. uocandus.
Κλητεύειν. καλεῖν εἰς δικαστήριον, μαρτυρεῖν, diem dicere, in ius uocare, denuntiare teſtimonium, uadari, uel anteſtari, ut Horatius dixit, Et quò tu (inquit) turpiſſimè? magna Exclamat uoce: & licet anteſtari? ego uero. Oppono auriculam. τα

pit in ius. Bud. in Annot. poſt. & Com.

Κλητήρ. ῆρος. ὁ. curator, teſtis, anteſtatus, qui homines in ius uocat. Latini uiatorem, apparitorem, & ſtatorem uocant. Bud. Com.

Κλητικός. ῦ. ὁ. uocatiuus. Et κλητικοὶ ὕμνοι, qui deorum haberent aduocationes, quibus opponebantur ἀποπεμπτικοί.

Κληζειάζειν. κλητειάζειν.

Κληζείς. ίδος. ἡ. pudenda mulieris.

Κλητός. ῦ. ὁ. uocatus, exoptatus, celebris.

Κλῆτος. multitudo, gloria.

Κλήτωρ. ορος. ὁ. qui mittitur ad accerſendũ aliquem, κλητήρ.

Κλητάειον. gloria, menſa regia, pudendum muliebre, κλητρεῖς.

Κλιβανίτης, & κριβανίτης, panis in clibano coctus.

Κλίβανος. ου. ὁ. clibanus, furnus, & pectoris cõcauitas, per quam ſpiritus ultrò citroq́; commeat. Cæl. lib. 8. cap. 18.

Κλίμα. ατος. τὸ. clima, regio. Torturæ genus apud Ariſtoph.

Κλιμακίδες. αἱ. graduli. Cæl. lib. 11. ca. 33.

Κλιμάζειν, &

Κλιμακίζειν. peruertere, torquere, ſupplantare, à genere certaminis gymnici, quod κλιμακισμὸς dicitur.

Κλιμακόεις. εσσα. εν. ὁ. altus, ſcalatus.

Κλιμακτῆρες. οἱ. gradus ſcalæ.

Κλιμακτηρικός. ῦ. ὁ. ſcalaris.

Κλῖμαξ. κος. ἡ. ſcala.

Κλιμακίς. ſcala nauium.

Κλινάριον. ου. ὁ. lectulus.

Κλίνη. ης. ἡ. lectus, lectica, menſa.

Κλινήρης. ægrotus, decumbens in lecto.

Κλινίδιον. ου. τὸ. lectulus.

Κλινίς. locus in curru, quo ſponſa ſedet.

Κλινοπετής. έος. ὁ, ἡ. pronus ad lecticam, ægrotus, decumbens in lecto.

Κλιντήρ. ῆρος. ὁ. lectus, lectica, currus clauſus, ſella.

Κλιντήριον. ου. τὸ. lectulus.

Κλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. inclino, declino. Accuſ.

Κλισία. ας. ἡ. conuiuium, tentorium, diuerſorium, uaſa, cortina, pars caulæ ubi pecora dormiunt.

Κλισιάδες. αἱ. fores duplices, ualuæ. Cæl. li. 11. cap. 54.

Κλίσιον. ου. τὸ. κλισία. Cæl ibidem.

Κλίσις. εως. ἡ. inclinatio, declinatio, umbra, ſedes, nominatio. ἐπὶ δόρυ κλίσις, & ἐφ' ἡνίαν, & ἐπ' ἀσπίδα κλίσις. Verba ſunt caſtrenſia. Bud. Com.

Κλισμός. ῦ. ὁ. ſedes, lecticæ genus.

Κλιτικός. ου. ὁ. declinatiuus.

Κλιτίς. ίδος. ἡ. decliuitas montis.

Κλίτον. porticus.

Κλιτόειον. ου. τὸ. κλητήειον.

Κλιτός. ῦ. ὁ. declinabilis, decliuis.

Κλῖτος. εος. τὸ. angulus, pars obliqua.

Κλιτύς. ύος. ἡ. decliuitas montis, uallis, eminentia, promontorium.

Κλοιός. ῦ. ὁ. κύφων, genus ſupplicij, & truncus ad quem aliquid alligatur, & ligamẽ ceruicis, κλεὶς, παρὰ τὸ κλείειν. Item pars nauis.

Κλοιωτός. uinculis comprehenſus.

Κλονέω. μ. ήσω. π. ηκα. moueo, quatio, turbo, corrumpo. κλονᾶται, ὀρχεῖται. Accuſ.

Κλόνιον, &

Κλόνις. ιος. ἡ. ſpina dorſi.

Κλόνος. ου. ὁ. turbatio, pugna, turba, uiolentia, quaſſatio.

Κλονόεις. tumultuoſus.

Κλοπαῖος. ου. ὁ. furtiuus.

Κλοπάω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Κλοπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. furor. Accuſ.

Κλοπή. ῆς. &

Κλοπία. ας. furtum.

Κλοπιμαῖος. ου. ὁ. furtiuus.

Κλοποπάω. decipio.

Κλύδων. ωνος. ὁ. fluctuatio, tempeſtas maris.

Κλυδωνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι fluctuo, ταράττομαι, περιφέρομαι. Depon. abſol.

Κλυδώνιον. ου. τὸ. unda, turbatio.

Κλύζεσκω. inũdo κλύζεσκον, inundabãt. Sic

Κλύζω μ. ύσω. π. υκα. alluo, diluo, inundo, demergo, clyſtere curo. Accuſ.

Κλύμενος. ου. ὁ. cognomen Plutonis. Sic dictus, ὅτι πάντας προσκαλεῖται εἰς ἑαυτὸν, quod ad ſe accerſat omnes uel, ὁ κατὰ πάντων

ἀκουόμενος, quem audiunt omnes.

Κλῦμι, ἀ κλύω. audio. unde κλῦθι, pro κλύε, poëticè.

Κλυσμός. ῦ. ὁ. purgatio, lotio.

Κλυστήρ. ῆρος. ὁ. clyſter, lauamen, inſtrumentum medicum.

Κλυστήριον. idem.

Κλυτιμωγής. exaudiens luctum.

Κλυτόπαις. δος. ὁ, ἡ. inclytus filijs.

Κλυτός. ῦ. ὁ. uocalis, clamore & ſtrepitu turbulentus. Apud Sophoclem in Aiace epitheton eſt caprarum. Ibycus item diluculum appellat κλυτὸν, quòd eo tempore κλύειν, hoc eſt, audire iam, & loqui liceat. Accipitur etiam pro celebris, & inclytus, clarus, glorioſus.

Κλυτόπωλος. inclytus equis, Plutonis cognomen, uel cuius adventus facile auditur ob mortuorum luctus.

Κλυτοτέχνης. ου. ὁ. artifex celebris, & Vulcani nomen.

Κλυτότοξος. ου. ὁ. arte ſagittandi celebris.

Κλύω. audio, ſentio, auſculto. Genit.

Κλωγμός. ῦ. ὁ. exibilatio, ſonitus, lingua ad palatum alliſa.

Κλώδωνες. αἱ. Macedonica lingua Mænades dicebantur.

Κλώζειν. ſonum quendã excitare in ore, qualis auditur in pronuntiatione uerbi iſtius primæ ſyllabæ, explodere. Vnde pro eijcere è theatro ponitur, repudiare.

Κλῶθες. αἱ. parcæ. Quarum una

Κλωθώ. όος. ἡ. Clotho, ex Themide & Ioue prognatis. αἵτε δίδωσι θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀγαθόν τε κακόν τε, id eſt, Quæ mortalibus hominibus dant & bonũ & malum. Sunt qui euocationem interpretentur, quòd hominis naturam euocet.

Κλώθω. μ. θσω. π. κα. circumuoluo, neo, deſtruo. Actiu. accuſ.

Κλωκυδὰ καθίζειν. in utriſq; pedibus ſedere.

Κλωμακόεις. όεντος. ὁ. aſper, montanus, præruptus, locus altus, ſcopuloſus, munitus, ru (per.

Κλῶμαξ. κος. ἡ. aſperitas.

Κλών. ωνός. ὁ. ramus, ſummitas rami, ſublimitas, altitudo.

Κλώναξ. ακος. idem.

Κλωνάριον. ου. τὸ. diminutiu. ramulus.

Κλωός. κλοιός.

Κλωπάομαι. clam taciteq; facio aliquid, loquor, incedo, furor.

Κλωπεία. ſaltationis fuit ſpecies, cuius meminit Iubas Theatric. 4. Item rapina.

Κλωπάω, &

Κλωπιτεύω. furor.

Κλωπικός. ῦ. ὁ. furtiuus.

Κλώσκω. neo, κλώθω.

Κλωσμός. ῦ. ὁ. uox gallinacea.

Κλωστήρ. ῆρος. ὁ. filum, nexus, fuſus.

Κλωσμός. ῦ. ὁ. connexus.

Κλώψ. ωπός. ὁ. Fur.

K M.

Κμητός. factus, elaboratus.

K N.

Κναδάλλω. prurio, κνήθομαι.

Κνάζω. iuuo.

Κνάθω eo.

Κναίω. triſtifico.

Κνακός. ὁ. albus, rufus, ξανθὸς, πυῤῥὸς, cneci ſeminis colore.

Κνάκων. ωνος. ὁ. idem. Capri nomen apud Theocritum.

Κνάμπτω. flecto, polio.

Κνάπτομαι. conficio, derado.

Κνάπτω. μ. ψω. π. φα. flecto, lanio, cogo linguam continere. Actiu. accuſ.

Κνάφαλον. ου. τὸ. τίλη, floccus.

Κναφεῖον, uel γναφεῖον Attice. ου. τὸ. officina fullonis.

Κναφεύς, uel γναφεύς. έως. ὁ. ſuppeditatio, ſufficientia, fullo.

Κναφεύω, uel γναφεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fullonariam exerceo.

Κνάφος. cardo herba, carduus quo pectuntur & raduntur panni, inſtrumentum undiq; ſtimulos habens, quo ſontes tortos occidunt.

Κνάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſcalpo, incido, leniter frico, ſcabo. Actiu. accuſ.

Κνιῆ. ῆς. ἡ. galerus.

Κνεφαῖος. obſcurus, inuiſibilis, matutinus.

Κνέφας. αος. τὸ. crepuſculum, tenebræ.

Κνέφαλον.τὸ.callus.

Κνέφος.ους.τὸ.obſcuritas,umbra,quaſi κνεὸν φάος.

Κνέωρον.planta quædam, & muliebre pudendum.

Κνῆ,pro ἔκνη,à κνῆμι.percuſſit.

Κνηδᾶν.mordere,urere ut urtica.

Κνήδη.ης.ἡ.urtica.

Κνήθομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.prurio. Depon.

Κνηθμός.ȣ.ὁ.pruritus.

Κνήθω.μ.ήσω.π.ηκα.ſcalpo. Accuſ.

Κνηκίας.ȣ.ὁ.lupus.

Κνηκίς.ίδος.ἡ. parua nebula, μελανία, & ἀῤῥὶς λευκή.

Κνῆκος.cnecus herba, uulgares cartamum uocant. Item croceus, albus, triticeum.

Κνήμη.ης.ἡ.tibia hominum, ſura & radius rotæ,eminentia montis,locus paluſtris.

Κνημία.perditio.

Κνημίς.ίδος.ἡ.tibiale,ocrea,tibia.

Κνημός.ȣ.ὁ.collis,ſaltus, locus inuius, denſus arbuſtis,aſper,radix montis.

Κνημόω. deſtruo, obſtruo, obturo, frango, uenio.

Κνησιάω.prurio.

Κνησμός.ȣ.ὁ.prurigo,pruritus.

Κνηστήρ.ῆρος.ὁ.homicida.

Κνηστιάω.κνησιάω,Galeno.

Κνηστίδες.flaminulæ.

Κνῆστις.ιος,ἡ.gladius, quo coqui caſeum terunt.

Κνῆφη.κνησμός.

Κνιδάω.mordeo.

Κνίδη.urtica.

Κνίδωσις.κνῆφη.

Κνίδιον.ου.τὸ. atriplex herba, & gnidium granum.

Κνίζω.μ.ίσω.π.ικα.uellico,frico,pungo,incido,triſtor. Actiu. accuſ.

Κνιπᾶν.mouere,polire.

Κνὶψ.culex.

Κνιπολόγος.ὁ.culicilega auis.

Κνιπός.ȣ.ὁ.parcus,tenuiter uiuens.

Κνιπότης.κνίδωσις.

Κνισάλεος.pruriens.

Κνισμὸς.ὁ.nouacula.

Κνίσμα.ατος.τὸ.uellicatio.

Κνισμός ȣ.ὁ.genus ſaltationis,pruritus, κνιπότης.

Κνισολοιχός.guloſus.

Κνίσσα, uel κνῖσος.ης.ἡ.nidor, uaporatio,res incitans appetitum, fumus ex ſacrificio, aruina,pinguedo.

Κνίσσαι.perdere,moleſtare.

Κνισάριον.κνίσσα.

Κνισᾶσαι.adurere.

Κνισήεις,εντος.ὁ.plenus odore.

Κνισῶ.nidore perfundo. Lucia. ὅπως ἔχοιεν κνισᾶν ἀγυιάς.

Κνισώδης.εος.ὁ.pinguis,nidorulentus.

Κνίφος.urtica.

Κνίψ.πος.ὁ. culex, qui mulio dicitur, animalculum exedens ligna.

Κνοῦ.&

Κνοῦς.ſtrepitus axis rotæ,uel pedum.

Κνύζα,ſyncopa pro κόνυζα,ης.ἡ. plantæ genus arcens uenerem.

Κνυζάω,uel κνυζέω.μ.ήσω.π.ηκα.gannio, & de cane dicitur, cum adblandiens uocem aliquam præ gaudio emittit, inarticulate,& incerte loquor.

Κνύζημα.ατος.τὸ.uagitus, circulatorium dicterium.

Κνυζηθμός.ploratus,latratus.

Κνύζομαι.laboro, affligor aduerſis, fleo,obſcuror.

Κνυζός.nebuloſus,uentoſus,oculis dolens.

Κνυζόω.μ.ώσω.π.ωκα.deturpo. Accuſ.

Κνυθός ȣ.ὁ.parua ſpina.

Κνῦμα.pruritus,ſtrepitus.

Κνύος.corruptio.

Κνύω.prurio,rado,ferio.

Κνώδακες.follium utres.

Κνώδαλον.ȣ.τὸ.fera tam terreſtris, quàm aquatica & aëria.

Κνώδαξ.centrum,axis, gnomon, frænum, ferrum torni,organum fuſorium.

Κνώδων.ὁ.mucro,gladius,ſecuris,& omne in acutum deſinens.

Κνώζει.clamat.

Κνῶπες.feræ terreſtres.

Κνῶος.titillans.

Κνώσσω

Κνώσσω.μ.ώξω.π.ωχα.dormio, pigreſco. Neutrum abſol.

Κνώψ.πός.ὁ.cæcus.

KO.

Κοεῖ.audit, perſuadetur.

Κοάλεμος.ὁ. ſtolidus, fatuus, inanis.

Κοβαλεία.ἡ.deluſio.

Κοβαλεύω.prædor, decipio, aliena paulatim pretio ad me conuerto.

Κοβαλίκευμα.aſſentatio.

Κόβαλος.ου.ὁ.dicax, illiberalis, uerſutus, ὁ βωμολόχος, qui luſu aſsimulato fallit. Ariſtoteles de Animalibus, ὅπερ ſcribit eſſe κόβαλον & imitandi ſtudio teneri, atq; ita ſaltantem capi. Plin. paraſiticum interpretatur: Theodorus blateronem, hallucinatoremq;. Sunt qui prædonem aut ſicarium interpretentur: à genere gladij, quem κοπίδα uocant. Κόβαλοι præterea appellabant dæmones quoſdã Dionyſiacos, aſperos & immites.

Κόβαρος.ου.ὁ.riſum mouens, deriſor, cauillator, conuiciator.

Κόγγρος.ὁ.conger.

Κόγχη.ης.ἡ.concha, oſtrea.

Κόγχος.ου.ὁ.idem. Quo nomine & caua oculorum ſignificantur. Item calua capitis. Lycophron, τυπὰς σκεπάρνῳ κόγχον διῆτρο μέσον.

Κογχύλη.ης.ἡ.κόγχη, purpura.

Κογχυλίας.ου.ὁ.conchylias, genus lapidis.

Κογχυλιευτὴς.οῦ.ὁ.conchyliarius, conchyta. Sic Plaut. in Rud. Saluete fures maritimi, conchytæ atq; hamitæ.

Κογχύλιον.ου.τὸ.conchylium, conchula, purpura.

Κοδαλινόομαι.otior, intus latito.

Κοδομεία.ας.ἡ. ſiccatio hordei in furno, aut alio quopiam uaſe.

Κοδομεύς.έως.ὁ. frictor, hoc eſt qui fruges frigit & torret.

Κοδομεύω.in furno ſicco, torreo.

Κοδράντης.ου.ὁ.quadrans.

Κοεῖν, pro νοεῖν.intelligere.

Κοέω.intelligo, ſentio.

Κίθημα.τὸ.uerenda.

Κόθορνος.ου.ὁ.cothurnus.

Κοθῶας.uulpes.

Κόθουρος.ου.ὁ.epitheton fuci, quòd aculeum non exerat ut apes reliquæ. παρὰ τὸ κνόθαν τὴν οὐράν.

Κοθαχίς.ίδος.ἡ.edax.

Κοιάομαι.dedico.

Κοιάζω.oppignero.

Κοΐζειν.grunnire. à κοΐ, quæ eſt uox, quam ſues edere ſolent.

Κοιλαίνω.μ.ανῶ.π.γκα. cauo. Accuſ.

Κοιλάς.άδος.ἡ.uallis, conuallis.

Κοιλέμβολον.modus quidã aciei uocatur, cũ duplicis phalangis poſteriora cornua cõiuncta ſunt, ſed anteriora diſiuncta.

Κοιλία.ας.ἡ.uenter, γαστήρ, uentriculus. Item domus lignea.

Κοιλιακοί.qui ex uentriculi infirmitate diutinis alui fluoribus uexantur, morbus in pylore conſiſtit.

Κοιλιδιᾶν.caua oculorũ parte intumeſcere.

Κοιλιόδουλος.ου.ὁ.uentri deditus.

Κοιλιολυσία.ας.ἡ.ſolutio uentris.

Κοιλίς.ίδος.ἡ palpebra ſuperior.

Κοῖλος.ου.ὁ.concauus, βαθύς. Unde κοῖλα.τὰ. caua oculorum pars.

Κοιλοστομία dicitur, cum uox uelut è cauo ſpecu, eq; receſſu oris reſonat.

Κοιλοσυρία.ας.ἡ. pars Syriæ, quæ quòd ſita eſt inter duo flumina, Euphratem & Tygrim, Meſopotamia appellata eſt.

Κοιλόσυρτος.ὁ.claudus.

Κοιλότης.ητος.ἡ.κοίλωμα.

Κοιλοφθαλμία.ας.ἡ.oculorum concauitas.

Κοιλόφθαλμος.ου.ὁ.qui concauis eſt oculis, cuius in receſſu cauo oculi ſunt. Contrà ἐξόφθαλμος, qui oculis eſt prominentibus.

Κοίλωμα.ατος.τὸ. concauitas. Item ulcus in ea oculi tunica, quæ cornea dicitur.

Κοιλῶπις.profunda, prudens.

Κοιμάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.&

Κοιμάω.μ.ήσω.π.ηκα.ſopio, dormio, obdormio. Actiu. accuſ.

Κοιμηθῆναι.ſopiri.

Κοίμησις.εως.ἡ.dormitio.

Κοιμητήριον. ου. τό. cœmeterium, Athenæus ſcribit domum in qua hoſpites dormiebāt hoc nomine fuiſſe appellatam.

Κοιμίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſedo, comprimo, mulceo, ſopio. Actiu. accuſ.

Κοῖμος. compoſitus, ornatus.

Κοινᾶον. lupanar.

Κοινᾶν. cauponari, ſcortari, inquinare.

Κοινῇ. communiter, publicè, generaliter, in ſumma.

Κοινόβιον. cœnobium, contubernium, conſortium, uitæ fortunarumq; communitas. Gel. libro 1. capite 9. & Eraſm. prouerb. Amicorum omnia communia.

Κοινοβόλαι. ſenatores.

Κοινοδημεί. publicè, uulgo.

Κοινοδήμιον. τό. quod publicè omnium eſt, quo communiter omnes participant.

Κοινολέκτως. uulgariter, lingua communi.

Κοινολεχής. έος. ὁ, ἡ. adulter, id eſt habens lectum communem.

Κοινολογέομαι. colloquor, communico.

Κοινολογία. communis lingua, dialectus qua uulgò utuntur omnes.

Κοινόν. τό. commune, id eſt reſpub. Sicut Cicero in Ver. Quis tibi moleſtus eſſet, aut quis appellare auderet, cum uideret ſtatuas ab negotiatoribus, ab aratoribus, à communi Siciliæ?

Κοινόπλοος. ου. ὁ. ſimul nauigans.

Κοινοποιεῖν. renouare.

Κοινόπους. οδος. ὁ. comes uiæ.

Κοινοπραγεῖν. communitati inſeruire.

Κοινοπραξία. innouatio.

Κοινός. οῦ. ὁ. communis, uulgaris, expoſitus. Hebræi κοινὸν uocabant immundum & nephaſtum. unde in Actis Apoſtolorū, οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. τὰ κοινά, reſpublica.

Κοινόταφος. omnibus expoſitus, accommodus.

Κοινότης. ητος. ἡ. communitas.

Κοινότοκος. ὁ. frater, id eſt cōmuniter natus.

Κοινόω. μ. ώσω. π. ωκα. communico. Chryſoſt. καὶ κοινωσάμενος περὶ τούτων. Ponitur et pro iniquo in ſacris literis, quòd Iudæi animalia immunda, à quorum eſu abſtinebant, communia uocarent, ut in actis, ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου, Ne communia feceris aut exiſtimaueris.

Κοινών, ῶνος. ὁ. ſocius, familiaris.

Κοινωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. κοινόω. communico, impartior, conſuetudinem habeo, & id aliquando in bonam, aliquando in malam partem. Genit. uel datiuo.

Κοινώνημα. ατος. τό. &

Κοινωνία. ας. ἡ. communicatio, ſocietas, collatio, myſteriorum Chriſti participatio.

Κοινωνικός. ἡ. libenter communicans, mitis, familiaris.

Κοινωνός. οῦ. ὁ. particeps, ſocius, communicator, conſcius.

Κοινῶς. pariliter.

Κοινωφελής. omnibus utilis.

Κοῖξ. ικος. coix planta, uas farinarium ex arborum corticibus contextum, quod Dores κοῖν uocant.

Κοῖον. pignus.

Κοῖος, Aeolice pro ποῖος. qualis. Item Latonæ pater. Itē prudēs, à κοεῖν id eſt νοεῖν.

Κοιοφόρος. grauida.

Κοιρανέω. μ. ήσω. π. ηκα. impero, adminiſtro Remp. Neutr. genit.

Κοίρανος. ου. ὁ. dominus. Sicut autē ab ἀθροῖν dicitur ὄθρυς mons, mutatione α in ο, ſic à καιρός, κοίρανος, cōmutatione α in ο, & eſt ὁ ἐν τῷ καιρῷ ἄρχων, hoc eſt qui opportunè imperat, abſq; ſuorum iniuria.

Κοισυροῦσθαι. luxuriari, nimium ornari. à Cœſyra Athenienſi muliere huiuſmodi.

Κοιτάζω. μ. άσω. π. ακα. colloco.

Κοίτη. ης. ἡ. cubile, luſtrum ferarum.

Κοιτίον. ου. τό. dormitorium.

Κοῖτις. ἡ. arcula. qua muliebris mūdus reconditur. Item cunæ, ut ἐν κοιτίδι βαυβάζειν, Gazæ, in cunis uagire, Ciceroni.

Κοῖτος. ου. ὁ. ſomnus, ſopor, cubile.

Κοιτών. ῶνος. ὁ. cubiculum.

Κοιτωνίς. ίδος. ἡ. lectulus.

Κόκκινος. ου. ὁ. ruber, coccinus, tinctus ex eo, quod uulgò grana uocant.

Κόκκος. ου. ὁ. coccus, quo tinguntur rubra quædam, quòd lucem addat colori. Vulgò gra

τιν vocant. Plinius libro 9. capite 45.
Κόκκοι τῆς ῥοᾶς. acini, punici mali.
Κοκκοβαφὴς. cocco tinctum.
Κόκκυ. celeriter, parum.
Κοκκύζω. uerbum fictitium ad gallos & cuculos, territo.
Κοκκύμηλον. ου. τό. prunum.
Κοκκυμηλέα. α. ἡ. prunus arbor.
Κόκκυξ. υγος. ὁ. cuculus auis & piſcis.
Κόκκωνες. collis.
Κόλα. uenter, κοιλία.
Κολαβρίζω. reſilio, deſpicio, diſrumpo, irrideo, extendo.
Κολαβρισμὸς. ῦ. ὁ. genus ſaltatiõis Thraciæ.
Κόλαβρος. ου. ὁ. porcellus.
Κολοβὸν. ῦ. τό. trũcum quod ſummas ſui partis amiſit, curtum, diminutum.
Κόλαβοι. offula, paruum fruſtum.
Κολάζομαι. pœnas luo. Bud. Com.
Κολάζω. μ. άσω. π. ακα. punio, pœnas de aliquo ſumo, ſupplicio afficio, torqueo, cruucio, animaduerto in aliquem, coërceo, cõpenſo, emendo, corrigo, caſtigo, erudio, tempero. Item modum excedo in aliqua re. unde κόλασος. Actiu. accuſ.
Κολιαινίς. Mineruæ cognomen à quodam Coleno, qui templum ei conſtruxit, aut ἀπὸ τὸ τὴν ἀγαμίμνοντα θύειν αὐτῇ κόλον. Suidas. Eſt & auis nomen. (pior.
Κολακεύομαι. adulationibus inducor & ca-
Κολακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. aſſentor, adulor, obſequioſè colo, alicui me uendito, & eum obſeruo. Bud. Com.
Κολακεία. ας. ἡ. aſſentatio, blanditiæ.
Κολακίδες. ῶν. aſſentatriculæ.
Κωλακρέται. dicebantur qui pecuniæ præeſſent, quæ ad res diuinas erogabantur. Cuſtodiebant & hi pecuniam, quæ iudicibus contribuebatur, ut annotat Ariſtophanes grammaticus. Et omnino ciuilium pecuniarum quæſtores erant. Cælius libro 5. capite 9.
Κόλαξ. ακος. ὁ. adulator. à κόλον, ὅ ἐστι τροφὴν, καὶ μὴ ἰσόκολος. Vel παρὰ τὸ κολάζω. Cælius libro 11. capite 11.
Κολαστήρ. ῆρος. ὁ. genus inſtrumenti.

Κολάπτω. μ. άψω. π. αφα. cudo, ſculpo, rado. Actiu. accuſ.
Κόλασις. εως. ἡ. &
Κόλασμα ατος. τό. punitio, ſuppliciũ. à κολάζω.
Κολασμὸς. ῦ. ὁ. adulatio.
Κολαστέον. puniendum eſt.
Κολαστήριον. τό. carcer, locus ubi quis punitur, tormentum.
Κολαστὴς. ῦ. ὁ. tortor.
Κολαφίζω. μ. ίσω. π. ικα. colaphizo.
Κόλαφος. ου. ὁ. colaphus, κόνδυλος.
Κολλάω. μ. ήσω. π. ηκα. cõglutino. Acti. accuſ.
Κολλυβιστὴς. ὁ. numularius, argentarius.
Κολεόπτερα. τά. uagipennes, quorum pennis ſuperuenit cruſta.
Κολεὸς. ῦ. ὁ. uagina, capſula, culeus, teſticulus.
Κολεραί. αἱ. glabræ.
Κολήβω. nates percutio aut uentrem calcibus impeto. Ariſtoph. Neph. τὸ ἐν τῇ δάλῳ κολήβασιν ἀεὶ, id eſt κατὰ κόλον τὰ πόσι, uel (ut ait Heſych.) καταπατῆσαι, ἀπὸ τῶν ἐλαίας πατούντων, ὃ δὲ λέγουσι κολήβειν
Κολία ας. ἡ. inſtrumentum ad fodiendum, genus choreæ.
Κολίας. monedula piſcis.
Κολιάω. contendo, ingratus ſum.
Κολιὸς. ὁ. galgulus.
Κόλλα. gluten, & fragmentum coriorum, ex quibus excoquitur colla, pellis dorſi in boue.
Κόλλαβοι. fidium ἐπιτόνια, id eſt clauiculi in cithara, quibus intenduntur & remittuntur fides. Dicuntur item κόλλοπες, à quorum ſimilitudine panes quidam dicti ſunt κόλλαβοι, teſte Suida. Alij ſpeciem placentæ quadrangulæ, aut minuti panis intelligunt. παρὰ τὸ ἐκ τῶν μεγάλων κολλαβῶν. Cælius libro 16. capite 46.
Κολλάομαι. μ. ῶμαι. π. ημαι. adhæreo, agglutino, adiungo.
Κολλήεις. ήεντος. ὁ. coniunctus.
Κόλλησις. conglutinatio.
Κολλητὴς. ῦ. ὁ. glutinator, concinnator.
Κολλητὸς. ῦ. ὁ. conglutinatus.
Κολιάς. locus in Attica, ubi fictilia fiebant, tugurium.

Κόλλιξ, uel κόλιξ. κος. ὁ. ſpecies panis rotundi, ſubcinericius panis, inteſtina.

Κολλοπίζειν. intendere, καθιλκειν.

Κολλόβια. quæ mutilatas caudas habent.

Κόλλοψ. οπος. ſinus, gremium. Item uerticillum citharæ, quo fides intenditur, κόλλαβος. Proprie autem eo nomine duriſsimum id genus in boum ceruicibus corium ſignificatur, ex quo gluten fieri ſolet. Vnde exoleti & calloſi pueri κόλλοπες dicebantur, ut Ariſtoph. οἶμαι δὲ αὐτὸν κόλλοπι ἐοικέναι, cum Aeſchyli duritiam oſtendere uellet. Bud. Com.

Κολλυβιστής. nummularius.

Κόλλυβος. ὁ. quod nummulario datur pro cõmutanda pecunia, cambium.

Κολλύρα. ας. ἡ. genus placentæ minutæ, quæ pueris dabatur.

Κολλυρίδες. ῶν. collyridæ tortæ panis.

Κολλυρίζειν. in ſartagine torrere ſiue coquere.

Κολλυρίων. ὁ. collyrio auis.

Κολλύχνιον. cortex nucis.

Κολλώδης. δος. ὁ, ἡ. lubricus.

Κολοβόπους. οδος. ὁ. truncatus pedes.

Κολοβός. ῦ. ὁ. mutilus, minutus.

Κολοβότης. ου. ὁ. decurtator, qui malè pronuntiat, qui ſyllabas extremas audiri non ſinit, uerum eas quodammodo deuorat, deglutitq́, quod pueri facere ſolent metu, ne depræhendantur inemendatè loqui.

Κολοβόω, μ. ώσω. π. ωκα. breuio, mutilo, trunco. Actiu. accuſ. iungitur.

Κολοιβάζω. inordinatè comedo.

Κολοίδορον. lignum uel truncus, qui pugnãtibus, ut diuellantur, interijcitur.

Κολοιόπτερα. κολεόπτερα.

Κολοιός. ȣ. ὁ. pica, graculus, monedula auis.

Κολοιῶδες. τὸ. graculeum, graculatim.

Κολοκασία. ας. ἡ. uel κολοκάσιον. radix fabæ Aegyptiæ. Fuit item apud Sycionem κολοκασίας παλλάδος templum.

Κολοκυνθη, uel κολοκυντη Attice. ης. ἡ. cucurbita.

Κολοιός. tumulus.

Κόλος. ȣ. ὁ. mutilus, ut κόλος βȣς, bos cornibus mutilatus. Item cibus. unde κόλαξ.

Κολοσσία. ſtatuæ umbra, erectio in altum.

Κολοσσικώτερα. grandiora, uaſtiora, coloſsi inſtar habentia, Vitruuio.

Κολοσσός. ȣ. coloſſus, ſtatua uiſendæ magnitudinis ac turris inſtar procera.

Κολοσυρτός. ȣ. ὁ. tumultus, ἀναφορὰ, ſtrepitus, Propriè ſtipularum uel faſcium lignorum dum trahuntur excitato puluere.

Κολοῦμαι. diſturbo, deſtruo.

Κολόρια πέτρα. caua, gibboſa, flexibilis Callimacho.

Κολλούριον. ȣ. τὸ. mutilatũ cauda. Item panis genus & pharmaci, quod Latini collyrium uocãt. Apocalypſ. cap. 3. καὶ κολλούριον ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς.

Κόλουρος. ȣ. ὁ. κολοβὸς τὴν οὐράν, imperfectus. Hinc coluri in ſphæra, ob imperfectam cõuerſionem. uide Boëtium lib. 2. Arithmetices, & Macrob. in ſom. Scip.

Κολούω, μ. ούσω. π. κα. turbo, impedio, tumultuor, compeſco, arceo. Item ἐλαττῶ, minuo uel imminuo. Ariſtot. Pol. 2. καὶ τὴν μὲν ἐν ἀρχῇ πάνυ βουλὴν ἐκόλουσε καὶ πολλοὺς.

Κολοφών. ῶνος. ὁ. altum promontorium, uertex. Vnde κολοφῶνα ἐπιτιθέναι, ultimã manum, & ueluti faſtigium imponere & addere. Eraſm. Chil. & Bud. Com.

Κολοφωνία. ας. ἡ. picis genus.

Κόλπωμα. ſinuoſum loculamentum, ſinus.

Κόλπος. ȣ. ὁ. κόλλοψ, ſinus.

Κόλπωμα. ατος. τὸ. ueſtis ſinuoſa, qua in tragœdijs reges utebantur.

Κόλπωσις. remigium, uelificatio.

Κόλυβα. frumentum coctum.

Κολυβιστής. ȣ. ὁ. nummularius.

Κόλυβος. ȣ. ὁ. proijciens ſe in caput.

Κόλυθρον. ȣ. τὸ. ſpecies ficus.

Κολυμβάω, uel κολυμβέω. μ. ήσω. π. ηκα. nato. Neutrum abſol.

Κολυμβήθρα. ας. ἡ. piſcina, lauacrum, natatorium.

Κολυμβητής. ȣ. ὁ. natator, urinator.

Κολυμβίς. ἡ. urinatrix, & auis quædam.

Κόλυμβος. numiſmatis genus.

Κολῳάω. μ. ήσω. π. ηκα. crocito, effutio, turbidè & tumultuoſè loquor. Neutr. abſol.

Κολώνη.

Κολώνη.ης.ἡ.&

Κολωνός.ȣ̃.ὁ.iugum,locus altus.

Κοναβός.ȣ̃.ὁ.turbatio,ſtrepitus.

Κόμαρος.ȣ.ὁ.fragrum,arbutus, uel mori genus.Plinius libro.16.

Κομάω.efferor,ſœto, nutrio comam.Neutrum abſol.

Κομβῶν.ornare.

Κόμβος.ȣ.ὁ.nodus.

Κόμβωμα.τὸ. καλλώπισμα, ornatus, ueſtitus.

Κόμβωμα.idem.

Κόμη.ης.ἡ.coma.

Κόμης.princeps,dux.

Κομιστικός.uectorius.

Κομήτης.ȣ.ὁ.crinitus,cometa.

Κομητός.glorioſus.

Κομιδῇ.ualde, diligenter, omnino, ut κομιδῇ νέοι.adoleſcētuli admodū,Herodiano.

Κομιδή.ῆς.ἡ. uectura, portatio proprie frugum ad ciuitatem,cura,commeatus,receptio debiti.Bud.Com.

Κομίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.habeo,capio,accipio,recipio, ut κομίζεσθαι τὴν ἐπιστολήν, Syneſ. Item colligo, recupero, adipiſcor. Et ad ſeſe recipere, domum deducere,ut κομίζεσθαι ἐς τὴν οἰκίαν, id eſt ἀναχωρῆσθαι, Andoc. & Iſocr. Item eo, me domum recipio,ut κομίζεσθαι ἐπ᾽ οἴκου, Thucyd.Depon.Bud.Com.

Κομίζω.μ.ίσω.π.ικα.fero, porto,curo,perfero,reporto,recipióq́;,deduco, tranſporto. Item effero mortuū.Accuſ.Bud.ibidem.

Κομιδή.cibus.

Κομιστῆρες.οἱ.baiuli,naues.

Κομιστής.curator.

Κομίστρια.nutrix,curatrix,comptrix.

Κόμιστρον.ȣ.τὸ. præmium quod datur ferenti quippiam.

Κόμμα.ατος.τὸ. pars,fragmentum, inciſum, quæ aliquando pars eſt periodi. Accipitur & pro moneta. Ariſtoph. Pluto, ἴσως δ᾽ ἂν πονηρȣ̃ κόμματος. Quin & κόμματα, aquarum emiſſaria & incilia, ad hoc inuenta, & ſtructa, ut aquæ aut in campos arualeis admitti poſſent, aut intra alueum contineri.

Κομμαρνύω.uænor,laboro.

Κομμάτιον.ου.particula, duos uel tres uerſus complectitur,nunquam plures.

Κομμοῦν.ornare.

Κόμμι.τὸ.gummi.

Κομμός.ȣ̃.ſuperuacaneus, ornatus.

Κομμῶσθαι.comptum eſſe,præter decorum ornari.

Κομμονιτώριον.τὸ.epiſtola,quæ cum mandatis in regiones emittitur ab imperatore.

Κόμμωσις.ιος. gummitio, ἡ τȣ̃ σμήνους διάχρισις.Col.libro ultimo.

Κομμωτής.ȣ.ὁ.comptor.

Κομμωτίζω curioſius orno,ceruſa utor.

Κομμωτικόν.illitum.

Κομμώτρια.ας.ἡ.comptrix.

Κομμώτριον.ȣ.τὸ.inſtrumentum muliebre.

Κομπάζω.μ.άσω.π.ακα. iactor, glorior, res uanas effero.Neutrum abſol.

Κομπαστής.iactator,mendax.

Κομπαστικῶς.iactabundè.

Κομπέω.μ.ήσω.π.ηκα.reſono, ſuperbio.Neutrum abſol.

Κομπολακέω. futilia glorior.

Κομποῤῥήμων.iactabundus.

Κόμπος.ȣ.ὁ.ſtridor,elatio, arrogantia,inſolentia,dens molaris.

Κομπός.ȣ̃.ὁ.ſuperbus.

Κομποφακελοῤῥήμων. grauibus & duris uerbis utens.nam φάκελοι graues ſunt lignorum faſces, & colligati.

Κομπώδης.εος.ὁ,ἡ. ſuperbus in uerbis.

Κομψεία.argutia.

Κόμψευμα.ſcitamentum.

Κομψεύομαι. μ. εύσομαι.π.ευμαι. ſuperbus ſum, adulor, ueneror,perſuadeo. Depon. abſol.

Κομψευριπιδικῶς.uerſutè,nequiter.

Κομψεύω. μ. εύσω.π.ευκα. iocor,uenuſtè dico uel ſeuerè,πιθανῶ.Neutrum abſol.

Κομψός.ȣ.ὁ.ſcitus,induſtrius,facundus,bellus,eloquens,fictus,ſubornatus,uerſutus, bene ſe habens,egregius,cum lepôre decipiens,rotundus.

Κομψότης.ητος.ἡ.tumor.

Κομψότερος.ȣ.ὁ.naſutior.

Κομώτης.ου.ὁ.qui nutrit capillos,alipilus.

Κομώτρια. ας. ἡ. fœmina perita nutriendorum capillorum.

Κοναβίζω.μ.ίσω.π.ικα.&

Κοναβίζω μ.ίσω. π. ικα. reſono,ſtrepo. Neutrum abſol.

Κόναβος.ου,ὁ. ſtrepitus,plauſus.

Κοναρός.pinguis,efficax.

Κόνδυ. calix.

Κόνδυλος.ου.ὁ.pugnus, nodus,ſiue articulus, talitrum.

Κονδυλίζω pugno uerbero, uel nodo digiti.

Κονδυλοῦσθαι.intumeſcere.

Κονδυλώδης. teroſus, præ ſe ferens formam in digitis articulorum.

Κονδύλωμα. excreſcentia carnis circa anũ.

Κονέω.μ.ήσω.π.ηκα.operor.Neutr.

Κονήτης.miniſter.

Κονία.ας.ἡ.calx,puluis,lixiuiũ,opus tectorium. Interdũ certamen,à κονίζειν,id eſt certare, ſiue ſe cõparare ad pugnandum.

Κονίαμα.tectorium.

Κονιάτης. ου. ὁ. incruſtator parietum, tector.

Κονιατός.ου.ὁ.calciatus,calce illitus.

Κονιάω.μ.άσω.π.ακα. feſtino. Item pingo, calce illino, id eſt puluere impleo, dealbo, opere tectorio induco, quod induco Latinis dicitur. Vnde in Actis Apoſtol. τοῖχος κεκονιαμένος,paries albario opere uel tectorio illitus. Et Matth.23. τάφοι κεκονιαμένοι, ſepulchra albario illita. Actiu. accuſ. Budæus in Annot.& Com.

Κόνιδες αἱ.lendes.

Κόνιζα. ης.ἡ. policaria herba, uel pulicaris Theodo. quod pulices necat. Vel cunilago. Plin.

Κονίζω.μ.ίσω.π ικα. exerceo. De athletis propriè, qui luctâ ſe exercentes, puluerem excitabant. Vel quia manus conſpuentes puluere illinebant,ut fortius apprahenderent. Actiu.accuſ.

Κονιορτός.οῦ.ὁ.puluis. παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω.

Κονιορτόω.puluerem injicio.

Κονιορτώδης.ους.ὁ,ἡ.puluerulentus.

Κονίποδες.calceamentum lacerum,non cooperiens totum pedem; præterea anguſtum. Heſych.ſcribit κονίποδες,id eſt ὑποδήματα μοιχικά.

Κονίσαλος.ου.ὁ. qui uerſatur in ludo,ut ſcholaſticus.

Κονίποδες. apud Epidaurios plebei & uulgares dicebantur,utpote qui in agris habitarent, & pedes puluerulentos haberent.

Κονιορτόποδες. agreſtes, operarij, κονίποδες.

Κονίω. μ. ίσω. π. ικα. facio puluerem, impleo puluere. Actiu.accuſ.

Κόνις.ιος. ἡ. lens, lendis. è pediculorum coitu naſcitur.

Κονισάλεος.puluerulentus.

Κονίς.ίδος.ἡ.&

Κονίσαλος.ου.ὁ. puluis. Homerus, ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὄρνυτ' ἀελλής, Sub pedibus excitabatur puluis procelloſus. Et cœnum ceromati mixtum,cui ſudor acceſſerit.

Item dæmonis nomen apud Athenienſes. Cælius libro 4. capite 26.

Κονίστρα.harena ſeu puluis in quo exercemur aut uolutamur,palæſtra.

Κόνιφον.puluis,ſordes.

Κονίω.lino,ungo,puluerem excito.

Κόννα.cinis.

Κοννεῖν.intelligere,ſcire.

Κόννις.erro,mendicus.

Κόννος.barba.

Κόντος.ου.ὁ.contus,remus.

Κοντυβερνάλιος.ου.ὁ.commilito,cõtubernalis.

Κόξα.ης.ἡ.coxa,poples.

Κοπάζω.μ.άσω.π.ακα. ceſſo,requieſco.Neu.

Κοπάς. arbor inciſa.

Κοπετός.οῦ.ὁ.planctus.

Κοπεύς.έως.ὁ.genus cæli.

Κοπιάθω.μ.άσω.π.ακα.&

Κοπιάω. laboro, moleſto, negotium faceſſo, in laſſitudinem duco, tumultuor. Neutrum abſol.

Κοπίζειν. ψεύδεσθαι,mētiri. Cæl. lib. 14. cap. 58.

Κοπίς. ίδος.ἡ.mucro,falx,bipennis, gladij genus. κόπις (ſcribit Suidas) λάλος,ῥήτωρ. Et κοπίδες cœnæ, Athen. libro 2.& 4. Cælius libro 14. capite 58.

Κόπος.ου.ὁ.labor,moleſtia.

Κοππατίας.ου.ὁ.equus κ litera notatus. Cælius

us libro 4. capite 11.

Κοπρίω, uel κοπριόω. ſtercoro, planto.

Κοπρία. ας. ἡ. ſtercus, ſterquilinium, πηλὸς, puluis à ceromate expreſſus.

Κοπρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſtercoro. Neut. accuſ.

Κοπρικός. οῦ. ὁ. ſtercoreus.

Κόπριος ἀνήρ. plebeius homo, κοπρεύς.

Κόπρος. ου. ὁ. fimus, ſtercus, mandra.

Κοπροφορεῖν. inquinare, κόπρῳ πληροῦν.

Κοπρών. ῶνος. ὁ. ſterquilinium, latrina.

Κοπτάριον. ου. τὸ. id quod contuſum eſt, ſicut herba iam contuſa, placentula.

Κόπτομαι. μ. ψομαι. π. ομμαι. Depon. &

Κόπτω. μ. ψω. π. φα. cædo, percutio, incido, pulſo, dirigo, contundo, frango, dilanio, plango, præ doloris impatiẽtia meũ ipſius corpus cædo & lacero. Accipitur aliquando in ſignificatione impudica, quemadmodum Latinis præcidere. Ariſtoph. Ran. κἀκόπτετ' ἐγκεκυφώς, præciditur acclinatus. Martialis, Præcidi gaudes, præciſus Næuole ploras. Actiu. accuſ.

Κοπώδης. εος. ὁ, ἡ. operoſus, qui facile fatigatur.

Κοπωθέντες. οἱ. defatigati.

Κοραγεῖν. puellam abducere.

Κορακεύομαι. κοράττω.

Κορακίας. ὁ. niger.

Κοράκινος. ου. ὁ. coruinus.

Κορακῖνος. ου. ὁ. coracinus piſcis. παρὰ τὸ κόρην, τὸ μέλαν. Cæl. lib. 7. cap. 5.

Κορακώδης. εα. quæ ſunt coruini generis.

Κοραλλίζω. corallium imitor, rubeſco.

Κοράλλιον, corallium. ἐκ τοῦ κείρεσθαι ἐν τῷ ἁλί.

Κοράμβη, Attice pro κράμβη. braſsica, quòd pupillas hebetet.

Κόραξ. ακος. ὁ. coruus, κοράνη. ἀ κόρον, nigrũ, uel ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰς κόρας, ab aſsiduo pupillæ motu. Cæl. lib. 7. cap. 5. Eſt etiam locus ſupplicij in Theſſalia, unde prou. ἐς κόρακας, ad coruos, de quo Eraſm. Chil.

Κοράξαι. ſuppliciter obſecrare.

Κοράσιον. ου. τὸ. puella.

Κορασιώδης. εος. ὁ, ἡ. puellaris.

Κοράττειν. obſtrepere, improbè & pertinaciter quippiam flagitare.

Κορδακίζειν. inconditè & laſciuè ſaltare.

Κορδακισμός. οῦ. ὁ. &

Κόρδαξ. ακος. ὁ. laſciua ſaltatio, genus ridiculæ ſaltationis ac ruſticanæ in comœdijs, ad quam Terentius alluſit in Adelp. Tu inter eas reſtim ductans ſaltabis, id eſt κορδακισμὸν agens. Vide Lucian. περὶ ὀρχήσεως, & Polluc. lib. 4. & Athen. lib. 14.

Κορδόλης. cordula.

Κορδύλη. ης. ἡ. παρὰ τὸν ὦμον δεσμός, ligula, claua, omne eminens & contortum, & genus uiliſsimi piſciculi. Cæl. lib. 13. cap. 58.

Κορεία. ſaturitas, pulchritudo, uirginitas, Proſerpinæ ſacrificium.

Κορέννυμι. μ. έσω. π. εκα. &

Κορεννύω, &

Κορέω. ῶ. ſaturo, orno, purgo. Actiu. accuſ.

Κορεσθείς. ὁ. ſaturatus, repletus.

Κόρη. ης. ἡ. puella decenti forma conſpicua apud Moloſſorum gentem, unde & Ades rex eorum filiam ſuam appellauit κόρην. Sic item Proſerpina aliquando uocatur. Accipitur etiam pro uirgine, ut annotauit Euſtathius. unde forma diminutiua fit κοράσιον. Poëtæ hoc nomine uocant naues πρωτοπλόους, id eſt primùm in aquam coniectas. Item pupilla in oculo, unde Plutarchus ſcribit oratorem quendam dixiſſe de impudente, quòd in oculis haberet non κόρας, ſed πόρνας. Item impedimentum, ſiſtens profluuium, & numi ſpecies.

Κόρηθρον. ου. τὸ. ſcopa.

Κόρημα. idem, κόσμηθρον, σάρωμα.

Κόρθυς. υος. cumulus.

Κορθύω. accumulo in uerticulo, κορυφόω, eleuo, augeo, efferueſco.

Κορίαννον. ου. τὸ. annulus qui in medio digito ferebatur, coriandrũ, ornatus muliebris.

Κορίδιος. ου. ὁ. qui uirgo ducit uxorem.

Κορίζομαι. blandior, blande appellor. Budæus Commentarijs.

Κοριθαλής. laurus.

Κορικῶς. muliebriter, puellarum more.

Κορινθιαστής. qui ex clanculario concubitu nati ſunt.

Κορινθιάζειν, & κορινθιάζεσθαι. ſcortari, leno-

nem agere.

Κορινθιουργὴς. corinthio opificio factum. Budæus Commentarijs.

Κονίννω. puluerem concito.

Κορασώδης. puellæ ſimilis.

Κοράσιον.ου.τὸ. &

Κορασίσκιον.ου.τὸ. puellula. & κόριον, coriandrum.

Κορασιώδης. puellaris.

Κόρκορος olus agreſte & contemptum, piſcis quidam.

Κορκορυγή.ῆς.ἡ. &

Κορκορυγμός.ῦ.ὁ. inteſtinorum latratus, ſtrepitus uentris, tumultusq́. Proprie de equis.

Κορμός.ῦ.ὁ. truncus, ſtipes. ἀπὸ τοῦ κεκορμίσθαι, τὸ συντετμῆσθαι.

Κορνοπίων. cognomentum Herculis à fugantis locuſtis.

Κορνῶπις.ἡ. &

Κόρνοψ.οπος. locuſta.

Κόροιβος.ου.ὁ. Corœbus, uiri nomen. Ponitur & pro ſtulto.

Κορόφθορος.ου.ὁ. uirginum corruptor.

Κοροκόσμιον.ου.τὸ. uirginum ornatus.

Κοροπλάθος.ου.ὁ. figulus, propriè pupparum, & huiuſmodi imaguncularum quorumcunq; animalium.

Κόρος.ου.ὁ. filius, puer, ſatietas, nouellum germen, ramus. Item corus menſuræ genus.

Κόῤῥη ης.ἡ. caput cum collo, gena, maxilla.

Κορσεύς έως.ὁ. tonſor.

Κόρση ης.ἡ. tempus, pars capitis, pro κόῤῥη. Interdum capillus, παρὰ τὸ κείρεσθαι.

Κόρσης. cognominatus eſt, qui barbã ſibi abraſit primus. Κόρσαι item, quidam qui erant in Ionicis ædium ſacrarum foribus.

Κόρσοτρος. libidinoſus, prolixa cæſarie.

Κορσός. κορμός.

Κορσοῦν radere.

Κορσίδρα. idem quod κρώβυλον.

Κορσωτήρ.ῆρος.ὁ. tonſor.

Κορσωτήριον.ου.τὸ. tonſtrina.

Κορυβαντιάω.μ.άσω.π.ακα. inſanio more Corybantum, exerceo ſacerdotium Corybantum, numine aſpiror, furijs agitor, iacto caput. de hoc Eraſmus Chiliadibus.

Eſt etiam patentibus oculis dormire, ut lepores, & multi hominum, Plinio libro 11. capite 37.

Κορυβαντισμός. luſtratio, purgatio.

Κορυδαλός.οῦ.ὁ. galerita, ſiue alauda, auicula in uertice criſtam habens in modum pauonis. Dicitur & κόρυδος, corydalus. Vide κόρυς, & Eraſm. prouer. Corydalis omnibus ineſſe criſtam oportet.

Κόρυζα.ας.ἡ. humoris à capite fluxio, grauedo, pituita aut humor per nares, muccus narium, ut μυξὸς κορύζης τὴν ῥῖνα, habens nares mucco oppletas, Luciano. Ponitur aliquando pro ſuperbia. Item herba pullicaria.

Κορυζάω.μ.ήσω.π.ηκα. mucco plenus ſum. Neutrum abſol.

Κορύζω. lacero, uanus fio.

Κορυθάϊξ. impetuoſus, uiolentus. ἀπὸ τῆς κόρυθος, καὶ τοῦ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ.

Κορυθαίολος.ου. ornatam habens galeam, & ſtrenuitatem potius uiri quàm galeæ ornatum ſignificat. Indicat enim uirum minime ſegnem, alacritate ſumma belligerantem & ſtudio, ut cuius galea aſsidue agitetur in capite, nimirum ipſo nuſquam ceſſante.

Κόρυθρον. ſcopa. nam κορεῖν uerrere eſt.

Κωρυκίς. pera, ſacculus.

Κορυμβήθρα.ας.ἡ. hedera.

Κόρυμβον.ου.τὸ. roſtrum nauis.

Κόρυμβος.ου.ὁ quoduis ſummũ, cacumẽ, ora. Herodo. οἴχοντο φεύγοντες ἐπὶ ὄρεος τὸν κόρυμβον. Itẽ corymbus hederæ racemus.

Κορύνιον. monile.

Κορυνά. ὑψηλά.

Κορύνη.ης.ἡ. claua, uirga capitata, gladius. Ponitur pro mentula apud Nicand. uide βρυμίνης apud Theoph.

Κορυνήτης.ου.ὁ &

Κορυνηφόρος.ου.ὁ. clauiger. uide σιδηρίτης.

Κορυνώδης. ramoſus.

Κόρυξ. iuuenis.

Κορυπτίλος, uel κορυπτίλης. ου.ὁ. cornupeta.

Κορύπτω, uel κορύττω.μ. ύψω.π.υφα. caput iacto ſaltando, cornupeto, κερατίζω. Neu. abſ.

Κόρυς.

Κόρυς υθος.uel υος.ἡ.galea. ἀπὸ τοῦ κάρα φύειν. Eſt quoq; κόρυς.δος.coryi auicula. Quæ autem à Latinis galerita dicitur, Græco nomine proprio carere uidetur, ut quæ λόφον ſolū ἔχει periphraſi Ariſtoteli dicatur.

Κόρις.ιος.ὁ.cimex.

Κορύσσω.μ.ύξω.π.υχα.armo, turbo, concito. Actiu.accuſ.

Κορυστής.ὁ.ὁ.armatus, bonus miles.

Κορύσιοι.οἱ.χορταῖοι,armati.

Κορυτός.plenus.

Κορύφαινα.piſcis quidam.

Κορυφαῖος.ου.ὁ.cuiuſq; ordinis caput & princeps, ἐξάρχων, ut in choreis præſultor erat Bud.Com.

Κορυφὴ.ῆς.ἡ.uertex, id eſt pars capitis, quæ inter ſinciput & occiput interiacet. Trāſfertur ad montium cacumina & cæterarum rerum extremitates, ut κορυφὴ τοῦ λόγου, Plu.idem quod κολοφὼν Gregorio. Eraſ.prouerb. Colophonem addidit.

Κορυφόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.attollo, tumeo, impleo adſummum ab ore.

Κορύω.idem.

Κόρχορος, uel κόρκορος.ου.ὁ.olerit genus uiliſſimi, & agreſtis.

Κορῶ.exorno.κορέω.

Κορωνάω.glorior, iacto.

Κορων.improbus, cornibus rectis, καὶ τὸ ἐναντίον καμπύλον τοῦ ῥυμοῦ.

Κορώνη.ης.ἡ auis, quam alij cornicem alij coruum, alij fulicam, alij mergum interpretantur. Item annulus oſtij quo pulſatur, uel ob figuram, uel ob garrulitatem ſic dictus, κρίκος, ῥόπτρον. Dicimus etiam κορώνην in arcu, hoc eſt ſummū cornu, & inciſionem ubi neruus ſedet. Vnde (inquit Euſtath.) bonum rerum finem ſignificantes, χρυσῆν κορώνην prouerbio dicere ſolemus. Significat etiam ſummam partem penis, quæ glans Latinis dicitur. Item apex ligni inter utrunq; bouem in aratro protenſi. Cæl.li.8 cap.41.

Κορωνιδεύς.cornicis pullus.

Κορώνιος.inflexus, lunatus, ut βοῦς κορώνιος. bos lunatis cornibus, id eſt μηνοειδῆ ἔχων κέρατα. Cæl.ibidem.

Κορωνὶς.ίδος.ἡ.diminutiuum à κορώνη, ſummitas ſeu apex alicuius rei, ueluti montis aut ſtructuræ alicuius. Significat & id ſignum, quod in fine libri apponi ſolebat lineam breuem ſcilicet, ſed ab inferiori parte flexam. tali ferè figura ⅂. Vnde prouerbiali ſchemate pro quocunq; fine et ultima rei alicui impoſita manu ponitur. Plutarch. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τῆς κορωνίδος περιέγραψεν, Ab initio uſq; ad coronidem circunſcripſit. Significat & nauis puppim, quòd ſit in eius apice curuatū roſtrum, ut σὺν νηυσὶ κορωνίσι, Hom. id eſt cum nauibus flexas habentibus ſummitates, καμπυλοπρύμνοις. Quanquam alij nigras intelligere malunt, ad differentiam earū quæ μιλτοπάρῃοι uocantur, id eſt, minio rubentes. Cæl.ibidem.

Κορωνόπους.quaſi cornicis pes. Sanguinaria à quibuſdam.

Κορωνὸς.ὁ.ὁ.taurus dicitur ὀρθόκερως. Item elatus, iactabundus, ferox.

Κόσβος.poculum.

Κοσκυλμάτιον.inutile & abiectum corium, καττυμάτιον περιτόμ.

Κοσκινηδὸν,aduerbium inſtar cribri.

Κοσκινίζω.μ.ίσω.π.ικα.cribro. Neutr. accuſatiuo iungitur.

Κοσκινόμαντις.εως.uates cribro diuinans.

Κόσκινον.ου.τὸ.uel κόσκινος.ὁ.cribrum.

Κοσκυλμάτια.τὰ.coriorum minuta præſegmina.

Κοσμάω cōtendo, ingratus ſum, ſicut κομάω.

Κοσμέω.μ.ήσω.π.ηκα.orno, pono, ordino, impero, rego. Act.u.accuſ.

Κόσμημα.ατος.τὸ.ornamentum.

Κοσμητὴς.ὁ.ὁ.continens.

Κοσμήτωρ.ορος.ὁ.ornator, princeps, dux, qua ſi multitudini ordinem præfigens. Cæl.li. 1.cap.5.

Κοσμικὸς.ὁ.ὁ.mundanus.

Κόσμιον.τὸ.æquitas, dignitas, modeſtia, honeſtas, honeſti cultus. Κόσμια στρατηγικὰ, præturæ inſignia, id eſt geſtamina et inſignia.

Κόσμιος.ου,ὁ.ornatus,honeſtus,σώφρων,modeſtus,moderatus,æquus.Cæl.li.1.cap.5.

Κοσμίως.modeſtè.

Κοσμιότης.ητος.ἡ.uenuſtas.

Κοσμοκράτωρ.ορος.ὁ.rector mundi.

Κοσμολογία.ſermo uel ratio de mundo.

Κοσμοποιεῖν,& κοσμοποιὸς de Deo mundi opifice dicuntur à Philone.

Κοσμοποιΐα.liber Empedoclis,cuius meminit Ariſtot.ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικά.

Κόσμος.ου ὁ.ornatus,ornamentum.Vnde & mundus,id eſt orbis,hoc nomine appellatur,à perfecta abſolutaq; elegantia,ut ſcribit Plin.Cæl.lib.1.cap.5. Et κόσμος γυναικεῖος,mundus muliebris,qua matrona(ut inquit Vlpianus)mundior fit,id eſt comptior & ornatior. Eſt etiam magiſtratus apud Cretenſes,qui ephorus apud Lacedæmonios dicitur,à quo κοσμεῖν dicti ſunt,qui eum magiſtratum gerebant.Bud.Com.

Κόσσαβος,uel κότταβος.maxilla.

Κόσσος.alapa.

Κόσση.ης.ἡ.κριθὴ,hordeum.

Κοσύμβη.ης.ἡ.&

Κόσυμβος.ου.ὁ.nodus capillorum,ſuccinctorium,ueſtis fimbriata.

Κόταρ.breuis,acutus.

Κοτέω.μ.έσω.π ηκα,iraſcor.Neut.dat.

Κοτήεις.εντος.ὁ.iracundus.

Κοτίζω.inuideo,æmulor.

Κοτίλλω.euello,τίλλω.& κοτίλλιον,membrum uirile.

Κοτινάς.άδος.ἡ.inſertio oleæ in oleaſtro.

Κότινος.ου.oleaſter,oliua ſterilis.

Κοτινοτράγος.κότινον ἐσθίων. (citia.

Κοτίς.ίδος.ἡ.occipus,cunabulum,ira,inimi

Κότος.τό.uel κότος.ὁ.acerbitatem ſignificat & amarulentiam,καὶ τὴν ζηλὴν,χόλος uero indignationis furorem,ut eſt in Homerico illo,εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,ἀλλάγε καὶ μετέπισθεν ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ.

Κότταβος.ænea phiala quam poſt conuiuiũ imponere ſolebant uino plenam,deinde in minora pocula ab alto miſcentes,ſonum edere,qui ſi eliſu maior ederetur,ab amaſijs diligi ſe augurabantur. Accipi poteſt quoq; pro eo ipſo ſono. Vnde κοτταβίζειν uerbum,pro huiuſmodi ſonum elidere. Et κοττάβισις ipſe ludus. Et κοττάβια,præmia uincenti eo ludo data,quæ ut Athenæ.ſcribit(fuerunt pyramũtes,hoc eſt triticeæ placentulæ et ſeſaminæ.Et qui ita ludebant μεθυσοκότταβοι appellabantur,ut apud Ariſtoph.quòd iam uino madentes id agerent. Plura Cæl.li.15.capite 5.

Κόττανον.parua ficus.

Κοττίζω.uerbero,lancea configo.

Κοττίζεσθαι.iraſci.

Κοττὴ.ῆς.ἡ.&

Κοττίς.ίδος.caput,unde κοττοί.gallinacei dicti ſunt,ob criſtam quam in capite ferunt & προκόττα genus tonſuræ cum ſinciput capillis ueſtitur tantum.

Κοττύβη.fungo ſimile quiddam naſcens.

Κόττυφος.ὁ.merula piſcis,& auis.

Κοτύ.celeriter.

Κοτύλη.ης.ἡ.omne cauum hoc nomine ſignificatur.unde pro uaſis concaui genere ponitur,manuum item & pedum concauitate. Eſt etiam menſuræ genus,id eſt,(ut Pollux ſcribit)τὸ ἥμισυ τῆς χοίνικος. Athenæus heminam quoq; dici tradit. Simon in Synom.pondus nouem unciarũ.

Eum interim ludum ſignificat,in quo aliquis reductas in tergum manus coniungebat ſtringebatq;,rurſus alter impoſitis in eas genibus tollebatur,ſuit manibus oculos geſtantis obtegens. Ad hunc igitur modum geſtatus,ἐν κοτύλῃ geſtari dicebatur.Item iuncturam coxæ cum natibus aliquando ea dictione intelligi uolũt.

Κοτυλιαῖον.ου.cotulæ menſura.

Κοτυληδόνες.αἱ.polypodum capillamenta,acceptabula,ora uenarum in matricem peruenientium.Cæl.li.7.cap.13.

Κοτυλήρυτον.ου.multum,ὥς τε κοτύλῃ ἀρύσασθαι,Heſych.

Κοτυλίσκος.ου.ὁ.poculi genus,quo in ſacris utebantur.

Κοτυττώ.οῦς.Cotyto dea, turpitudinis præſes quæ & κότυς dicta eſt, cuius ſacra mirè ex agitauit Eupolis in Baptis comœdia, & meminit Iuuenalis lib.2.

Κοτώεις.iracundus.

Κόδορος.uide κόθορος.

Κουκούμιον.ου.τὸ.cucuma uaſis genus.

Κολεός.οῦ.ὁ.uagina.

Κολεόπτερα.τὰ.uaginipennia, quibus pennarum tutelæ cruſta ſuperuenit, ut ſcarabeis.

Κουρά.ᾶς.ἡ.cæſaries, tonſura, crinium præſegmen.

Κουραλίζειν.ad corallij uergere colorem.

Κουρώς.inſcriptio, uel tabula in ſummo tecto.

Κούρεια.Proſerpinalia.

Κουρεῖον.ου.τὸ.tonſtrina.

Κουρειῶ.tonderi cupio.

Κουρητικόν.οῦ.τὸ.genus dulcis moduli & carminis, à Curetibus dictum.

Κουρεύς.έως.ὁ.tonſor.

Κουρεύτρια.ας.ἡ.tonſtrix.

Κουρέω.curo.

Κουρεύτης.ὁ.tonſor.

Κουρεῶτις.ἡ.conuiuium, dies una Apaturiorum, & feſtum apud Athen. quo iuuenes & puellæ in tribus tranſcribebantur tonſis capillis.

Κόρη.ης.ἡ.pro κόρη.puella.

Κουρῆτες.Salij interpretantur à Dionyſio.

Κουρητισμός.οῦ.Saliorum ſacerdotum feſtum.

Κουριᾷν.abundare coma, & ſqualere. Nam ut in κομᾷν uerbo intelligimus ornatum & elegantiam, ſic in κουριᾷν horrorem & deformitatem.

Κουρίας.ου.ὁ.horrido & prolixo capillitio.

Κουριδία.ας.ἡ.quæ uirgo nupſit, & iuuenis adhuc.

Κουρίδιος.ου.ὁ.qui uirgo uxorem ducit.

Κουρίζεσθαι.nubere.

Κουρίζω.adoleſco, iuueneſco, ſum iuuenis.

Κουρικός.οῦ.ὁ.tonſorius, uas ligneum.

Κόρινος.emporium.

Κουρίξ.iuueniliter.

Κόριον.ου.τὸ.lignum, urbs Cypri.

Κουρεὺς.ίδος.ἡ.nouacula.

Κόρμι.potus quidam ex hordeo, ſimilis zytho, ſiue ceruiſiæ.

Κουροθάλεια δάφνη.ramis florens laurus. κόρος enim ramus eſt. Vel quoniam Apollini ſacra ſit, qui κουροτρόφος dictus, ob uim ſolis cuncta uegetantem.

Κοῦρος.ου.ὁ.filius, puer, iuuenis.

Κορόσυνον.ſacrificium pro tonſa cæſarie oblatum.

Κουρότεροι.iuniores, iuuenes. Comparatiuus pro poſitiuo.

Κουροτρόφος.ου.ὁ,ἡ.nutriens filios, iuuenum nutrix. Solis & fluuij epitheton eſt.

Κουρωτήρ.tonſor.

Κουωδία.uox Latina Græcis uſurpata, cuius & Suidas meminit.

Κουφίζω.μ.ίσω.π.ικα.leuo, id eſt leuem facio, alleuo, eleuo, ſubleuo, ſublimo.

Κούφισις.ιος.ἡ.&

Κουφισμός.οῦ.ὁ.leuatio.

Κουφολογία.nugacitas.

Κοῦφος.ου.ὁ.leuis, celer, expeditus, opportunus.

Κουφόσκευος.armiger.

Κουφότης.ητος.ἡ.leuitas.

Κούφως.celeriter, ocyus, leuiter.

Κόφινος.ου.ὁ.cophinus, corbis, ſporta, ut δώδεκα κοφίνους πλήρεις, Matth. Item menſuræ genus, Polluci.

Κοχλάδες.αἱ.lapides attriti perpetua in aquis uolutatione.

Κοχλάζω.μ.άσω.π.ακα.ebullio. Neutrum abſolutum.

Κοχλία.ἡ.monedula piſcis.

Κοχλιάριον.ου.τὸ.cochleare, menſuræ genus.

Κοχλίας.ου.ὁ.limax, cochlea.

Κοχλίδιον, diminutiuum à κοχλίας.

Κοχλιοειδῶς.clauiculatiue, aut cuniculatim, Plinio interprete.

Κοχλιώδης.εος.ὁ,ἡ.tortilis, tortuoſus.

Κόχλος.ου.ὁ.teſta, cochlea, teſtudo, umbilicus

Κοχλόω.gyro.

Κοχύ.abundanter, cum ſtrepitu.

Κοχύσκω.impetuoſe fluo. Theocritus. Idyl.

ϐ.ἰδρῶς ἢ κοχύνοντ.Vnde κόχος impetuoſus fluxus.

Κοχώνη.ης.ἡ.pars infra pudenda quæ coxis interiaces,iunctura coxendicis.uulgò uocant μεσόσπυλον.

Κόψα.urna,hydria.

Κοψία.olla.

Κόψυχος.auis genus,quam & κόσσυφον appellari & merulam eſſe exponunt.

Κόω.dormio.Neut.abſol.ſed κοῶ,ſcio,intelligo,

ΚΡ.

Κράας.τό.caput.

Κράββατος.ου.ὁ.grabatus,lecti genus aut lecticæ potius.παρὰ τὸ κρεμᾶν τὰς βάσεις à ſuſpendendo pedes.Apud Latinos primã corripit,apud Græcos producit,& duplici ββ ſcribitur.Vergil.in Mor.Membra leuat ſenſim uili demiſſa grabato.Idem fit in λάκκος,lacus,πτισάνη,ptiſana,& alijs multis.

Κράγγη.crango.κράγγονες in plurali.

Κράδα,uel κράδη.ης.ἡ.ramus ficulnus. Item hamus,uel pegma ex quo aliquid ſuſpenditur. Aliquando ea pegmatum ſpecies,quæ in ſcenis ad ficulneæ arboris imaginem produci ſolebant.

Κραδαίνω,&

Κραδάω.libro,uibro,quatio.Actiu.accuſ.

Κράδημνον,pro κρήδημνον.

Κραδιάω.quatio.

Κραδησίτης.ueneficus.

Κραδία,pro καρδία ας.ἡ.cor.

Κραδοφάγος.συκοφάγος.

Κράζω.μ.άξω.π.αχα.μεσος.π.κέκραγα.ἀόρ.β.ἔκραγον.clamo,uociferor.Neut.abſol.

Κραίνω.μ.ανῶ.π.γκα.perficio,adſum,impleo impero.

Κραιπαλάω,uel κραιπαλάω.μ.ήσω.π.κκα.crapulor,exaturo.Neut.abſol.

Κραιπάλη.ης.ἡ.crapula,hoc eſt capitis lucta fluctusq́ & agitatio,quando ex uinolentia caput tremit.Galenus in Aphori.ſcribit omnem noxam ex uino factam,à Græcis κραιπάλην nominari.παρὰ τὸ κάρηνον,caput ſcilicet,καὶ πάλλεσθαι,concuti.Dicuntur item κραιπάλαι medicamenta, quibus uini leuitas excitatur. Ἀκραιπαλα medicamenta ebrietatem prohibentia.

Κραιπαλίζω.μ.ίσω.π.ικα.crapulor.Neut.

Κραιπαλόκωμος.ὁ.κατὰ μέθην γινόμενος ὕμνος.ebrietatis laus.

Κραιπνά.uelociter.

Κραιπνός.οῦ.ὁ.uelox.

Κραῖρα.caput,proprie erectum.

Κραυγικός.clamoſus.

Κρᾶμα.ατος.τό.temperatura,mixtura,uinũ copioſiore aqua dilutum,ut plus aquæ ſit quàm uini.

Κράμβη.ης.ἡ.braſsica. Ariſtot.raphanum eo nomine uocari ſcribit. Attici κοράμβη,pro κράμβη dicunt,quoniam pupillam & uiſum hebetet.

Κραμβοτάτη.ἡ.dulciſsima,aridiſſima.

Κράνα.caput.

Κραναίνω.curo,cupio.

Κραναός.οῦ.ὁ.ſterilis,aſper.Athenarum epitheton,à Cranao rege,ἢ διὰ τὸ τραχὺ καὶ λιθῶδες.

Κράνεια.ας.ἡ.cornus.

Κρανίνεος.ου.ὁ.corneus,id eſt,ex cornu.

Κρανίω.perficio.

Κράνιον.ου.τό.craniũ,id eſt caluaria,uel calua. Item poculi genus,& ciuitatis nomen Cephaleniæ.Thucyd.pluraliter dixit,καὶ κατῴκισαν αὐτοὺς ἐν Κρανίοις τῆς Κεφαλληνίας.quo loco Valla uertices falſò interpretatur.

Κράνος.εος.τό.galea.

Κραντῆρες.οἱ.dentes gemini dicuntur,dentes poſtremi,& σωφρονιστῆρες.

Κραντήριος.imperans,perficiens.

Κράντορες.οἱ.duces,optimates.

Κράπαθος,metatheſi pro Carpatho urbe.

Κράς.ατος.τό.caput,caro.

Κρᾶσις.εως.temperamentum,id eſt,complexio,mixtio.

Κράσπεδον.ου.τό.margo,ὁ πρῶτος ὅρος,τὸ κρεμάμενον εἰς πέδον. Item limbus,ora ueſtimenti,fimbria.

Κράσσω.uinco,impero.

Κράσσω.

Κράστις.ιος.herba.ſemiaridum fœnum. Hinc
Κραστίζειν.fœno ſemiudo paſci.
Κραταιόγονον.υ.herba folia habens ſimilia melampyro.
Κραταιγύαλος.roborans membra, ualidos artus habens.
Κραταῖον,υ.τό.conſuetum ſcripturæ, aut picturæ firmamentum.
Κραταιός.ᾶ.ὁ.fortis.
Κραταιόω.μ.ώσω.π.ωκα.confirmo, conforto. Accuſ.
Κραταίπεδον.υ.τό. uia lapidibus ſtrata, ſolum durum.
Κραταίωμα.ατος.τό.firmamentum.
Κραταίπους.ualidos pedes habens.
Κρατάνιον.poculi genus apud Pollucem.
Κραὕρός, pro καρτερός.υ.ὁ.fortis, minax.
Κρατερόφρων.ονος.ὁ.fortis, prudens, truculentus, magnanimus.
Κρατήρωμα.æris & ſtanni commixtio.
Κρατερῶνυξ.χος.ὁ.fortis unguibus.
Κρατευταί.ῶν.lapides quibus imponitur ueru cum carnes aſſantur.
Κρατέω.μ.ήσω.π.ηκα.teneo, capio, apprehẽdo, edomo, uinco, potens ſum rerum. Ponitur aliquando pro maneo, abſcondo. Vis autem quædam ineſſe huic uerbo uidetur, conſtruiturq́ cũ genitiuo, ut κρατεῖν τῶν θηρίων, κεκράτηκεν τῦ νέυ, ad amorem ſui impulit iuuenem: & interdum cũ accuſatiuo, ut πολλὰς κρατήσας οὐκ ὀλίγας, interdum abſolute, ut κρατεῖ φάσις, ſama (obtinet.
Κρατήρ.ῆρος.ὁ.&
Κρατηρία.crater.
Κρατηρίζειν.uinum infundere, libare.
Κράτιστα.optimè.
Κρατιστεύω.μ.εύσω.π.ευκα.præſto, optimus ſum. Neut. abſol.
Κράτιστος.υ.ὁ.optimus, plurimum pollens, potentiſſimus, ſupremus.
Κρατίων.fortior.
Κρατορικός.ῦ.imperioſus.
Κράτος.εος.τό.potentia, robur, imperium.
Κρατύνομαι.firmo.
Κρατυντής.uictor.
Κρατυντικός.ὁ.firmans.

Κρατύνω.μ.υνῶ.π.γκα.fortifico, munio. Actiu. accuſ.
Κρατύς.fortis. à κράτος, ſicut à πλάτος πλατύς.
Κραυγάζομαι.uagio.
Κραυγάζω.μ.άσω.π.ακα.clamo, uoco. Neut.
Κραυγός.ſiccus, picus Martius.
Κραυγή.ῆς.ἡ.clamor.
Κραυγίας ἵππος.equus, qui clamore & ſtrepitu terretur.
Κραῦρα.ας.ἡ.ſtruma, morbus ſues præcipuè infeſtans.
Κραῦρος.ὁ.ſiccus, friabilis.
Κρεάγρα.ας.ἡ.coquinarium inſtrumentum, quod alio nomine ἁρπάγη et λύκος dicitur, teſte Polluce.
Κρεάδιον.υ.τό.caruncula.
Κρέας.ατος.τό.caro.
Κρεγμός.pulſatio, ſonitus.
Κρεῖον.υ.τό .ahenum, uas ad recondendas carnes. Secundum aliquos placẽta eſt, ex ſeuo animantis confecta. Euphorion eo nomine carnes intelligere maluit, ut ſcribunt Appion & Herodotus. Pauſanias putat eſſe caniſtrum uel lancẽ, uel quid eiuſmodi, in quo concidatur caro.
Κρείττων.ονος.melior, potentior, ſuperior, potior, ut κρείττονες ὄντες ἢ ἁλῶναι, ualidiores quàm ut uincerentur uel uinci poſſent. κρείττους τῆς παιδείας uocat Ariſtote. quos doctrina emendare non poteſt, quaſi ualidiores & ſuperiores doctrina. Et κρείττους χρημάτων, præſtantiores pecunijs, id eſt, liberaliores, Iſocr. Bud. Com.
Κρείω, pro κρέω.impero.
Κρείων.ὁ.princeps.
Κρέκα.capillum, τρίχα.
Κρέκω.μ.ξω.π.χα.reſono, citharam pulſo. Neutrum abſol.
Κρεμάζω, uel κρεμάω.ῶ.& κρέμαμαι.μ.άσω.π.ακα.pendeo, appendo. Actiu. accuſ.
Κρεμάθρα.ας.ἡ.uas penſile, quali ruſtici utũtur ad exiccandum caſeum, per quod ſerum ſtillat, & abſumitur, & in promptuarijs domeſticis ſuſpendi ſolet è fune uas uitile ad aſſeruanda eſculenta, ne à mu-

ribus erodantur. In ſumma quodcunque conceptaculum penſile ſignificat. Theop. τὰ δὲ ἄνθη πέφυκεν ἀπὸ μίας κρεμάθρας ἐν ἄκρον. Bud. Com.

Κρεμαστῆρες. οἱ. cremaſteres, id eſt, nerui, à quibus teſticuli pendent.

Κρεμάστριον. ου. τό. ſera.

Κρεμαστός. ου. ὁ. penſilis.

Κρεμάω. κρεμάζω.

Κρεμβαλίζειν. crembalo, hoc eſt, muſico organo ſonare, conchilijs oſsibusq; colliſis inter ſaltandum perſonare.

Κρέμβαλον. ου. τό. inſtrumentum muſicum. Et κρέμβυλον, cui tramam inuoluere ſolent.

Κρεμάω. μ. ήσω. π. κκα. ſuſpendo. Accuſ.

Κρεμόω. idem.

Κρὲξ. κός. ἡ. capillus. Eſt & auis praeacuti roſtri, inauſpicata nuptibus, ibidi ſimilis.

Κρεουργηδόν. fruſtillatim, in fruſtra, & more lanionio, Herodo. Bud. Com.

Κρεουργία. laniatio, conciſio carnium, Greg.

Κρεουργός. lanius. &

Κρεουργῶ. lanij modo concido, lanio. Budaeus ibidem.

Κρεσμός. ου. ὁ. pulſus citharae.

Κρέω. impero, regno.

Κρεωδαίτης. ου. ὁ. carnium diuiſor.

Κρεωδαισία. ας. ἡ. carnium diuiſio.

Κρεώδης. εος. ὁ, ἡ. carnoſus.

Κρεωδόχον ἀγγεῖον. κρεῖον.

Κρεωπώλης. ου. ὁ. macellarius.

Κρεωπώλιον. ου. τό. macellum.

Κρεωφάγος. ου. ὁ. carnedulus.

Κρήγυον. uerum, bonum, placitum, idoneum Iliad. α. οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας. Et Plato Alci. α. οὐδὲ κρήγυοι διδάσκαλοι εἰσὶ τούτων, Neq; idonei doctores ſunt. hoc eſt, Vere dicere nequeunt. Tradunt autem grammatici hanc dictionem componi ex κῆρ & ἡδὺ κηρήδυον, & ſyncopa κρήδυον mutatoq; δ in γ, κρήγυον, quaſi τὸ τὴν ψυχὴν ἡδύνον.

Κρήδεμνον. ου. τό. uitta, corona. Ponitur & pro moenijs tranſlate.

Κρηνάνατε. perficite.

Κρήηνον, pro κρῆνον, à κραίνω. perfice.

Κρῆθεν. ex capite, κατὰ κεφαλῆς. Vel ex Creta.

Κρήζειν. κρεῖον, κρατίνειν.

Κρήμνημι, &

Κρημνίζω. μ. ίσω. π. ικα. praecipito. accuſ.

Κρημνοκομπεῖν. gloriari, iactare ſe, magnificè de ſe praedicare.

Κρημνοποιός ου. grandiloquus, ut Aeſchylus apud Ariſtoph.

Κρημνός. ου. ὁ. praecipitium, locus eminens, labrum ulceris.

Κρημνώδης. εος. ὁ, ἡ. praeceps, praeruptus.

Κρηναῖος. ου. ὁ. fontanus, ut κρηναῖον ὕδωρ, fontana aqua.

Κρήνη. ης. ἡ. fons. In poëmate Epigonis pro uaſe aquario, ſicut et apud Plau. in Curcul. fons pro uaſe aquario capaciſſimo.

Κρηνιάω. capite doleo, καρηβαρῶ.

Κρηνοφυλακία. fontium cuſtodia atq; tutela, ne uidelicet obturentur aut inficiantur.

Κρηπιδόω. crepidas induo.

Κρηπίς. ίδος. ἡ. crepida, calceus, fundamentum, principium, baſis.

Κρής. ητος. ὁ. Cres, id eſt, Cretenſis.

Κρῆς, Dorice pro κρέας τὸ. caro.

Κρησέρα. operculum, amictus, tegmẽ quoddam capitis.

Κρῆσσα. ης. ἡ. Creſſa, id eſt, Cretenſis mulier.

Κρησφύγετον. τὸ. latebra, aſylum.

Κρήτη. ης. ἡ. Creta.

Κρητήρ. crater, guttur.

Κρητήριον. mixtio, infuſio.

Κρητίζειν. mentiri, cretizare, ſumptum à Cretenſium uanitate. Eraſ. Chil.

Κρητικόν. ueſtis quaedam tenuis & breuis, et ſaltationis genus.

Κρητικός. ου ὁ. Cretenſis.

Κρητισμός. ου. mos Creticus.

Κρητός. ου. ὁ. Mons Cretae.

Κρηφαγεῖν. carnes edere.

Κρῖ pro κριθὴ. apud Homerum in neutro genere ponitur, licet κριθὴ ſit foeminini, niſi à κριμνὸν deflecti malumus.

Κριβανίτης. ὁ. clibanarius. panis in clibano coctus.

Κρίβανος.ου.ὁ.clibanus,furnus.

Κριγή.ῆς.ἡ.ſtridor,κριγὴ δ',δαίμονες,ἀηδόνα.

Κριγμός.dentium ſtridor.

Κρίδιον.diminutiuum à κριός.

Κριγός.ῦ ὁ.terribilis.

Κρίζω.μ.ίσω.π.ικα.clamo,tibia cano acutiſſimè.

Κριθή.ῆς.ἡ.hordeum παρὰ τὸ διακρίνεσθαι. Antequàm enim cognoſcerent & dijudicarent fruges,glande ueſcebantur. Itē tuberculum in palpebra naſcens, hordeolum uulgò appellant.

Κριθίδιον.pudenda muliebria.

Κριθίας.ὁ.hordeatio,morbus equorum, κριθίασις.

Κρίθινος.ου.ὁ.hordeaceus.

Κριθολόγοι.οἱ.magiſtratus apud Opuntios, qui ſacris & colligendis primitijs praeerant,quaſi hordeologi à uetuſtiſsimo ſacrificiorum ritu,quo hordeo uti ſolebant, ut eſt apud Plut.in Quæſt.

Κρικόομαι.annulo traiectus ſum.Strabo.12. ὁπλίζουσι δὲ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλείω: κρικοῦνται τὸ χεῖλος τοῦ σώματος χαλκῷ κρίκῳ

Κρίκε.ſtridebat. Factitium eſt,ad imitationem currentis,ſiue ſtridentis.

Κρίκος.ου.ὁ.circulus,circus,annulus oſtij,uel catenæ,quales ſunt, quibus ſphæra conpingitur,& κορώνη,ῥόπτρον. Cæl.lib.5. capite 11.

Κρικωτός.ῦ.ὁ.annulatus, ut lorica. Vnde Ptolemæus κρικωτὸν uocat, quam alij annularem rationem,quæ fortè non alia eſt, quàm quæ Latinè decuſſatio dicitur.Cælius ibidem.

Κρίμα.ατος,τὸ.iudicium,retributio, calculus iudicis.

Κρίμνος.ὁ.farina craſsiuſcula.

Κριμνώδης.cremoris inſtar.

Κρίνεν.elegit.

Κρίνοι,pro κρίνοις lilijs.

Κρίνομαι.μ.οῦμαι.π ιμαι uocor ad iudicium, accuſor,iudicor,cōdemnor, cauſam dico. Item decerno prælio, ut κρίνεσθαι ἄρει, Homerus tanquam Marte iudice,pugnā aggredi. Et κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, de ſumma rerum,prælio decernere,Polyb. Bud. Commentarijs.

Κρινόμενος.ου. accuſatus, cum quo agitur in iudicio. Et κρινόμενον.τὸ.cōtrouerſia, & quod uulgo dicunt, de quo nunc quæſtio eſt,id eſt, quod maximè iudicandum eſt,quod potiſſimum nūc in cauſa hac uerſatur ſumma quæſtio.

Κρίνον.ου.τὸ.lilium,flos,interdum cucurbitæ flos.

Κρίνω.μ.ινῶ.π.ικα.accuſo, diem dico, reum ago,defero.Itē iudico,damno, aliquando interpretor.Hom.Item ſecerno, numero. Vnde τὸ κεκριμένον,quod cū iudicio factū eſt,iudiciū diſcretū.Eſt etiam idem quod ἐξετάζω,δοκιμάζω,καὶ βασανίζω,quæſtionē de aliquo habeo,& exerceo. Ab hoc uerbo τὰ κεκριμένα.Demoſtheni dicitur res iudicata,et τὰ κεκριμένα ἔσω κύρια,ſermo erat quo ſe ad aliud maius iudicium prouocare nolle ſignificabant.Bud.Com.

Κρινών.ῶνος.ὁ,&

Κρινωνιά.ᾶς.ἡ.liliarium.

Κριοδόχη.ης.ἡ.arietaria machina.

Κριοκοπεῖν.arietibus oppugnare,& impetere.

Κρίον.κρεῖον.

Κριός.ῦ.ὁ.aries.

Κρῖος.ου.ὁ.Crius,uiri nomen.

Κριοφάγος deus quidam gentilitius,cui arietes immolabantur.

Κρίπτω.μ.ίψω.π.ιφα.ſordido. Accuſ.

Κρίσις.ιος.ἡ.iudicium,ſententia & cauſæ dictio,& accuſatiuo.Dicitur etiam cum pugna decernitur.Plut.στρατηγὰ δὲ ὃν μάχη κρίσιν ἐλαβεν. Aliquando condemnatio, id eſt,κατάκρισις,conſequentia.

Κρίσιμος ἡμέρα.decretorius dies,qui etiam criticus dicitur.

Κρισμός.ῦ.ὁ.ſtridor dentium.

Κρισσός.ſciſſura.

Κριτήριον.ου.τὸ.ſenſus, & pars animi rerum æſtimatrix & arbitra,Plat.& Plut. Itē forum,id eſt,locus iudicij.

Κριτής.ῦ.ὁ,iudex,arbitrator,æſtimator.

Κριτικός.ῦ.ὁ.iudicialis.Et κριτικοί,poëmatū

iudices accenſores aliorum operum olim dicti ſunt, quales Ariſtarchus, & Ariſtophanes grammatici fuerunt, dicti ἀπὸ τῶν κριτῶν, id eſt, iudicibus, qui muſicis agonibus, id eſt ſcenicis præerant.

Κρυπτός. ȣ̃. ὁ ſecretus.

Κροαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. petulo, pulſo, laſciuè ſalto. Neut. abſol.

Κροιός. morboſus, infirmus.

Κροκάλη. κς. ἡ. & κρόκαλος. ȣ. ὁ. littus, calculus. Sic

Κρόκη. κς. ἡ. trama, filum, ſubtegmen, chordula. Item littus, arena. Et κρόκαι, Ariſtoteli calculi frequenti motu in maris littore rotundati, quos Cic. de Orat. 2. umbilicos appellat. Cæl. lib. 8. cap. 40.

Κροκία. ας. ἡ. gemma, à croci dicta colore.

Κροκίδες. ὧ. flocci & pili in ueſtibus.

Κροκιδίζειν. floccos & feſtucas ex ueſtibus colligere. Ponitur pro adulari, quòd adulatores ſubblandiendo floccos piloſq; ex ueſtibus legere ſoleant. Cæl. lib. 11. capite 13.

Κροκιδισμός. ȣ̃. ὁ. collectio floccorum, quod eſt aſſentatorum, uel etiam phreneticorũ, Galeno authore.

Κροκίζω. μ. ίσω. π. ικα. neo, texo, croco illino. Neut. accuſ.

Κροκοβαφής. ἑος. ὁ, ἡ. croco tinctus.

Κροκοδείλιον. herba nigra chamæleonti ſimilis, aut crocodilo.

Κροκόδειλος. ȣ. ὁ. crocodilus. παρὰ τὸ δειλιᾶν τὰς κρόκας, ἤγουν αἰγιαλὸς, οἱονεὶ ὁ περὶ τὴν γῆν δειλός.

Κροκοείμων. ονος. ὁ. indutus croceis.

Κρόκον. ȣ. τὸ. uel κρόκος. ὁ. ſicut Latinis crocum, uel crocus.

Κροκόπεπλος. ȣ. ὁ, ἡ. croceam habens ueſtem, Auroræ epitheton, quòd id genus coloris tũc imitetur, cum ſcilicet multum adhuc noctis & parum diei eſt, paulò pòſt enim ſuperante die ῥοδοδάκτυλος propriè dicitur.

Κροκύς. ύος. ſtuppa, & herbæ genus, tomentum.

Κρόκωμα. ȣ. τὸ. trama.

Κροκωτός. ȣ̃. ὁ. croceus. Dicebatur et crocota ueſtis, rotunda & fimbriata, diuitioribus matronis in uſu. Vnde κροκώτιον, id eſt crocotula, diminut.

Κροκωτοφόρος. ὁ. qui crocoto ueſtitur.

Κρόμβος. nodus uel articulus digiti, κόνδυλος, καπυρός.

Κρόμμυον. ȣ. τὸ. cepa. παρὰ τὸ κόρας μύειν τῶν ἐσθιόντων.

Κρομμυοξυρεγμία. pro cruditate ponitur, ſiue fœtido anhelitu ac ructu. Cõpoſita dictio eſt, ἀπὸ τῶν κρομμύων, καὶ τοῦ ὀξύτητος, καὶ τοῦ ἐρυγῆς. Suid.

Κρόνια. τὰ. ſaturnalia. Item uetuſtate prærancida, & inſipida, prorſumq; fatua. à Cronijs, id eſt ſaturnalibus feſto perantiquo.

Κρονίη ἅλς. Adriaticũ mare, quod illic Saturnus habitauerit. Cæl. lib. 7. cap. 6.

Κρονικός. delirus, ætate deſipiſcens.

Κρόνιος. ȣ. ὁ. ſaturnius, priſcus.

Κρόνιππος. uehementer delirus, calumniator uoluptuarius. ab ἵππος particula intẽſiua.

Κρονίων. antiquus homo.

Κρονόληρος. ὁ. κρονικός. Eraſ. Chil.

Κρόνος. ȣ. ὁ. Saturnus.

Κρόσσαι. κς. ἡ. minæ murorum, ſcala, gradus. unde πρόκροσσος, & naues πρόκροσσαι apud Herodo. quæ inuicem oppoſitæ ſtant inferis roſtris.

Κροσσός. ȣ̃. ὁ. fimbria, κράσπεδον.

Κροσσωτός. ȣ̃. fimbriatus.

Κροταλίζομαι. plauſu excipior, plaudor. Bud. Commentarijs.

Κροταλίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſtrepo, plaudo, riſu effuſo excipio. παρὰ τὸ κροτεῖν. Neut. abſo. Bud. ibidem.

Κρόταλον. ȣ. τὸ. crepitaculum, crotalũ, quod eſt calamus ſciſſus, ex teſta, ligno, ære concinnatus, ut efficere ſonum queat, ſi quis uerſet manibus. Alij inſtrumentum muſicum intelligunt, quo in deorum ceremonijs utebantur Aegyptij, à uerbo κρέω, quod eſt pulſo. Alij pro plauſtro reſonanti accipiunt. Quidam annulum ferreum interpretantur, qui ferreo quatiatur baculo.

do. Cal. lib. 10. cap. 44. & Budæus Commentarijs.

Κρόταλος. qui lingua eſt expeditiore ac uoce ſonanti, & propè tinnula, homo loquax, & in foro obſtrepens, uerba immodicè fundens, & uoce exaudibili. Metaphora ſumpta ἐκ τοῦ κροτάλου. Cal. & Bud. ibidem.

Κρόταφος. ου. ὁ. tempus, pars capitis.

Κροτέω. ῶ. ήσω. ῶ. κκα. plaudo, percutio, excipio plauſu, clamo. Neut. abſol.

Κρότημα. plauſus doloſus.

Κροτητός. οῦ. ὁ. collidens.

Κρότος. ου. ὁ. plauſus, laus, bona fama.

Κροτοῦμαι. plauſu excipior, ἐκροταλίζομαι.

Κρότων. ωνος. ὁ. muſca canina, uel uermis muſcarum & boum, ricinus.

Κροτῶν. οῦντος. ὁ. plaudens.

Κροῦμα. ατος. τὸ. pulſatio, ſonus.

Κρουνηδόν. torrentis inſtar.

Κρόνισμα. τὸ. uertex.

Κρουνός. οῦ. ὁ. aquæductus, fons manufactus, ſcaturigo, & (ut Verg.) rapidus montano flumine torrens.

Κρουνοχυτρολήραιος. nugax, inſenſatus, καὶ πυρισσολόγος, compoſita dictione à κρουνός, χύτρα, & λῆρος. Eraſ. Chil.

Κρούομαι. inhibeo. Vnde ἐκρούσασθαι πρύμναν eſt inhibere nauem, nauim appellentem conuertere, ita ut puppis ad littus ſpectet, ne cum poſtea ſoluturi ſunt, cõuerſo opus habeat. Venetiziare dicunt. Bud. Com.

Κρούματα. inſtrumenta muſica, quæ neruis intenduntur.

Κρουσιδημῶ. uoce plebem eludo, ac ſeduco, ἐκρουσιμετρῶ, κατακρούω τῇ βοῇ, ἢ τὸν δῆμον ἀπατῶν καὶ παρακρουόμενος τῇ βοῇ.

Κρουσιμετρεῖν. diminute menſurare, defraudare in menſura.

Κρουσιμέτρης. ου. ὁ. qui in menſura defraudat.

Κροῦσις. ιος. ἡ. pulſatio.

Κρουστικός. aures feriens, acrimonia & uehementia dicendi.

Κρούω. ῶ. ύσω. ῶ. κκα. pulſo, cornibus peto propriè. Neutr. abſol.

Κρύβδα. & κρύβδην. clàm.

Κρυβεὶς ἐντος abſconditus. ἀπὸ τοῦ κρύπτομαι, uel κρύβομαι.

Κρύβω, antiquè pro κρύπτω. abſcondo.

Κρύγκος. uillus ex caprarum mento dependens. Latini aruncum uocant.

Κρυερός. οῦ. ὁ. lethalis, frigidus, horridus, odioſus, miſerabilis, difficilis.

Κρυμός. οῦ. ὁ. algor, frigus intenſum.

Κρυμνοῦν. frigere.

Κρυμός, & κρυμνός. gelu, glacies.

Κρυόεις. όεντος. ὁ, ἡ. frigidus, horridus.

Κρύος. εος. τὸ. frigus. παρὰ τὴν γινομένην τῶν ὀδόντων κροῦσιν.

Κρυπτάλιος, uel κρυπτάδιος. ου. ὁ. occultus.

Κρυπτάσκω. cooperio.

Κρυπτεύομαι. inſidior.

Κρυπτεία. ας. ἡ. officium occulta indagans.

Κρύπτη. ης. ἡ. crypta.

Κρυπτός. οῦ. ὁ. occultus.

Κρύπτομαι, &

Κρύπτω. ῶ. ύψω. ῶ. φα. abſcondo, tego, in arcano habeo, arcanum teneo. Actiu. acc.

Κρυστάλλινος. ου. ὁ. cryſtallinus.

Κρύσταλλος. ου. ὁ. glacies, cryſtallus.

Κρυσταλλώδης. εος. ὁ, ἡ. glacialis.

Κρύφα. ſecreto, cum genitiuo, κρυφατινός.

Κρυφαῖος. ου. ὁ. latens.

Κρυφανδόν, &

Κρυφῇ. latenter.

Κρυφίνος. κρυψίνος.

Κρύφιος. ου. ὁ. & κρύφος. occultus.

Κρυψίνοος, & κρυψίνους. ου. ὁ. diſſimulator, mentem ſuam doloſe celans, aſtutus.

Κρυψίχολος. qui iram celat & premit, iram diſſimulans.

Κρυώδης. εος. ὁ. algidus, horridus.

Κρώβυλος. ου. ὁ. aureus, uel argenteus corymbus ex capillis pendens, πλέγμα τριχῶν εἰς ὀξὺ λῆγον, quod in uiris βρόβυλος, in mulieribus κόρυμβος, in pueris σκορπίος uocabatur.

Κρωγμός. οῦ. ὁ. uociferatio, cornicatio.

Κρώζειν. cornicari, ineptè garrire. Aliquando prædæ inhiare, Ariſtoph. Eraſ. prouer. Domum cum facis.

Κρωσσίον. ου. τὸ. urna.

Κρωσσὸς.ȣ ὁ. hydria, uas quo aqua ſeruatur, uas unguentarium, Plut. Cælius libro 15. capite 6. & Bayſ. de Vaſc.

Κρῶσσος.ὁ. proprium nomen.

K T.

Κτάνω. occido, corrumpo.

Κτάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. acquiro, paro mihi & comparo, adipiſcor, poſsideo, uendico mihi. Depon. accuſ.

Κτασία. cædes.

Κτάω. poſsideo.

Κτέανον.ȣ.τὸ. poſſeſsio, Pindaro, ἢ κτῆμα & κτῆσις.

Κτέαρ.ατος.τὸ. prædium.

Κτεατίζω.μ.ίσω.π.ικα. poſſideo. Accuſ.

Κτέναξ. interimens, occidens.

Κτείνω.μ.κτενῶ.π.ἔκτακα. occido. Accuſ.

Κτείς.κτενὸς.ὁ. pecten. παρὰ τὸ ἐκτείνειν τὰς τρίχας. Et κτένες, tonſtrinæ. Item quatuor denteis anteriores.

Κτενίζω.μ.ίσω.π.ικα pecto.

Κτένιον.ȣ.τὸ. κτεὶς.

Κτηδονωτὸς. textus.

Κτέρ.τὸ. poſſeſsio, mortuus.

Κτέρας. κτῆμα, res poſſeſſa.

Κτέρες.οἱ. mortui.

Κτερίζω, & κτερείζω.μ.ίσω.π.ικα. parento, ſepelio, præbeo exequias. Neut. accuſ.

Κτέρισμα.ατος.τὸ. &

Κτέρος.εος, τὸ parentatio, funus, iuſta, quicquid in mortuorum honorem fit.

Κτέω. occido.

Κτηδὼν.όνος. floſculus qualis lanæ eſt, pecten ligneus.

Κτῆλος. κτίλος.

Κτῆμα.ατος.τὸ. poſſeſsio. Significantur quoque hoc nomine ἀνδράποδα, & αἰχμάλωτοι, hoc eſt mancipia, homines in bello capti, & ſeruituti mancipati, cuius relatiuũ eſt ὁ κεκτημένος, id eſt herus. Εἰς τὰ κτήματα πορεύεσθαι, hæreditatem adire. Λαμβάνειν τῶν κτημάτων, pignora capere. Bud. Com.

Κτηματικός. opulentus, qui multas habet poſſeſsiones.

Κτηνωδῶς. beſtialiter.

Κτηνίατροι. ueterinarij, iumentorum ueterinorum curatores & medici, qui ijdem ſoleas equis affigunt. Budæus in Annotationibus poſt.

Κτῆνος.εος.τὸ. iumentum, pecus, quadrupes quod mactatur aut immolatur. παρὰ τὸ κτᾶσθαι τὸ φονεύειν.

Κτηνοτροφία.ας. pecorum pabulum.

Κτηνοτρόφος.ȣ.ὁ. qui iumenta paſcit.

Κτηνώδης. inſtar pecorum, irrationalis.

Κτησίδιον.ȣ.τὸ. poſſeſsiuncula, curta ſuppellex, prædiolum.

Κτήσιος. quæſtorius. Mercurij cognomen, ut quem lucripetis propitium fingerent, κερδῶν.

Κτῆσις.ιος.ἡ. poſſeſsio, dominij comparatio poſsidendiq; ius.

Κτητικός.ȣ.ὁ. poſſeſsiuus.

Κτητός.ȣ ὁ. comparandus.

Κτήτωρ.ορος.ὁ. poſſeſſor.

Κτίδεος.ȣ.ὁ. nomen poſſeſsiuum ab ἴκτις, per aphæreſin, uel à κτίς.

Κτίζω.μ.ίσω.π.ικα. condo, creo, fabrico, muro. Actiu. accuſ.

Κτίλος.ȣ.ὁ. aries dux manſuetus. à κίω, quoniam gregem ferè præcedat. Vnde

Κτιλεύειν, &

Κτιλοῦσθαι. eſt puellam demulcere, atq; ita demum conciliare, ut uxorem ducas. Accuſ. Hinc ἐκτιλωμένος apud Pauſ. qui cuipiã familiaris eſt factus.

Κτίμενος. conditus, habitatus.

Κτιννύω. occido.

Κτίς. ἴκτις, uiuerra.

Κτίσις.εως.ἡ. fabricatio.

Κτίσμα.ατος.τὸ. κτιστὸν, ποίημα, ædificium, creatura, ut in epiſtola D. Iacobi, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν κτισμάτων αὐτοῦ. Vt eſſemus primitiæ quædam creaturarum ſuarum.

Κτιστής.ȣ.ὁ. creator, conditor.

Κτιστός. creatus.

Κτόνος. cædes.

Κτυπέω.μ.ήσω.π.ηκα. pulſo manu.

Κτυπίω. idem.

Κτύπος.ου.ὁ.ſonus,fragor.

ΚΥ.

Κυάθειον.ου.τὸ.&

Κυαθίζειν.poculis indulgere. Eraſ.Chil.

Κύαθος.ου.ὁ. cyathus,cochleare.uncias duas capit.

Κυάνει.grauida eſt.

Κυαμευτής.ου. conciliator, qui agit cum ſabis, ſortilegus.

Κυαμινῶ.ſortior,κυάμῳ ψηφηφορῶ.

Κυαμιαῖος.α.ὁ.fabali magnitudine.

Κυαμίζειν,catullire,cyamiſſare. De puella dicitur,quæ ætate iam maturior, uirum appetere incipit. Nam κύαμοι(ut mox dicetur)etiam colei appellantur. Cæl.libro 15 capite 24.

Κυαμοτρώξ.iudex qui uictum habet à ſuffragijs,in quibus ferendis utebantur κυάμοις Sic κυάμους φάγειν pro δικάζειν.

Κύαμος.ου.ὁ.faba. Significantur item hoc nomine teſticuli, quia ſint ὡς τὸ κύειν δεινοί,id eſt,ferendo utero ualidi. Aliquando item prima lactis πῆξις,ſub circulo illo nigrante,pupillam ambiente.

Κυάνεαι.αἱ.ſaxa in mari Euxino,quæ et Latini cyneas uocãt,eadẽ ſunt ſymplegades

Κυανεμβολοι φιάρδε. roſtris cæruleis triremes uel mare ſecantes,eſt enim κυανὸν,ἅλας ὕδωρ.

Κυάνεον,cæruleum colorem uocant, qui ſit ex ſplendido albo adiuncto, et nigredine obfuſo. Bayſ.

Κυανανγής.nigredinis ſplendorem habens, ex nigrore ſplendeſcens.

Κύανος.ου.ὁ.niger,obſcurus.

Κυανὸς.aqua marina,auis quædam.

Κυανόφρυς.υος.ὁ,ἡ.habens nigrum ſupercilium.

Κυανοχαίτης.ου.ὁ.cui nigrum eſt capillitiũ, habens crineis nigros, uel cæruleos potius. Epitheton Neptuni.

Κυανόχροος.purpureo colore.

Κύαρ.foramen acus,pars auris.

Κυβαρρία.ας.ἡ.caput galli,galea.

Κυβάσαι.euertere.

Κύβδα.inclinatim,pronè.

Κυβέλιον.apum receptaculum,alueare.

Κυβεία.ας.ἡ ludus aleæ,nequitia.

Κυβεῖον.locus in quo alea luditur.

Κύβδρος.impudens.

Κυβέλη.ης.ἡ.Cybele deorum mater, quæ & Rhea. Vnde eius ſacra dicebantur μαφᾶα,& μητριάζειν.eadem obire. Dicitur etiam hoc nomine aurium foramen.Cæl. lib.10.capite 17.

Κυβερνάω.ῶ.ήσω.π.κκα.guberno.de naui proprie. Actiu.accuſ.

Κυβέρνησις.ἡ.gubernatio, recta uitæ inſtitutio.

Κυβερνητήρ.ῆρος.ὁ.&

Κυβερνήτης.ου.ὁ.gubernator. παρὰ τὸ τὰ κύματα ἐρευνᾶν,ἢ πρὸς αὐτὰ ἱστάναι τὴν σωτηρίαν τοῦ μ᾽ ὡς β.

Κυβερνισμός.ου.ὁ.gubernatio.

Κυβευτής.ου.ὁ.aleator,taxillis luſitans.

Κυβευτικός.ου.ὁ.luſor alearum.

Κυβεύω.ῶ.ευσω.π.ευκα.ludo taxillis.

Κύβη.caput.Cæl.libro 10.capite 17.

Κυβηβᾶν.ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ῥίπτειν,κυβιστᾶν.

Κυβήβη.ης.ἡ.κυβέλη.Suid.

Κύβηλις.ιος.ſecuris,bipennis.

Κυβηλίσαι.ſecuri percutere.

Κυβηνίνδας.genus luſus puerilis ,quod alio nomine ἐγκοτύλη etiam appellatur.

Κυβιάσω.ſalto caput demittendo, in caput ſalto,in caput deferor deuoluorq́. A κύβη quod caput ſignificat. Capitur & pro urinari,& natare. Aliquando & pro taxillis ludere.Bud.in Annot.

Κυβίστησις.gurges aquarum,συστροφή. Et genus ſaltationis,aut exercitij,quod κυβίστημα Luciano dicitur. Simile eſt ei,quod hodie à petauriſtis ſactitari uidemus,cũ corpore in ſpiram contracto in caput prouoluuntur. Bud.ibidem.

Κυβιστητήρ.ῆρος.ſaltator, qui in caput conuolui manibus pedibusq́ contractis didicit. Item urinator hoc eſt qui gurgites ſubit.Bud.ibidem.

Κυβιστητεία.ſaltatio.

Κυβιτίζω.cubito percutio.

Κύβιτον.ου.τὸ.cubitus.

Κύβος.ου.ὁ.taxillus,talus,teſſera,proprie teſſera quadrangula,qua utimur in alueoli luſu. Ἀκυβιστᾶν. Facilime enim prouoluitur,ſemper uelut in caput ſaliens. Cæl.li. 10.cap.17.

Κόβωλον.ου.τὸ.cubitus.

Κυδάζω.μ.άσω.π.ακα.conuicior,territo,maledico,inceſſo conuicijs.

Κυδαίνω.μ.ανῶ.π.γκα glorifico, decoro.as. Actiu.accuſ.

Κυδάλιμος.ου.ὁ.glorioſus.

Κύδαλος.ου.ὁ.&

Κύδαρος.ου.ὁ.nauigij genus.

Κυδάσσω,&

Κυδάττω.turbo,conuicior.

Κυδάω.μ.άσω.π.ακα.glorior,ueneror,admiror,extollo.Neut.datiuo.

Κύδιος.cura dignus,glorioſus.

Κυδηθῆναι.glorificare.

Κυδιάνειρος.ου.ὁ.faciens uiros glorioſos, & claros uiros cohoneſtans.

Κύδιμος.ου.ὁ.glorioſus,uenerabilis,illuſtris, grauis.

Κύδιον. melius,magis optandum.

Κύδιστος.ου.ὁ.illuſtriſſimus,ἐνδοξότατος.

Κυδιόω.μ.ώσω.π.ωκα exulto,glorior,efferor opinione mei. Neutr.datiuo.

Κύδνος.cycnus.

Κυδνός.οῦ.ὁ.Cydnus flumen Ciliciæ.

Κυδοιδοπᾶν,uel κυκοιδοπᾶν. confundere. Ariſtoph. οὐκ ὀρθῶς ἀλλὰ ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.

Κυδοιμέω.μ.ήσω.π.ηκα.turbo. Actiuum accuſatiuo.

Κυδοιμός.οῦ.ὁ.tumultus.ἀπὸ τοῦ κύαρ τὸ δέος,ἤ δεῖμα.

Κῦδος.εος.τὸ.gloria,decus.

Κύδος.ου.ὁ.conuicium,obiurgatio, maledictum.

Κυδρός.οῦ.ὁ.uenerabilis.

Κύδων.ωνος. Cydon urbs in Creta.

Κυδώνιον.ου.τὸ.malum cotoneum.

Κυέω.μ.ήσω.π.ηκα.et κύω.concipio,fero partum,uterum fero,oſculor.

Κυζυθμός.canum adblandientium immurmuratio.

Κύζομαι.μ.ύσομαι.π.υσμαι.iraſcor. Depon. datiuo iungitur.

Κύημα.ατος.τὸ.fœtus,germen,turio.

Κύησις.εος.ἡ.prægnatio,partus,fœtura.

Κυητικός.οῦ.ὁ.genitalis.

Κυθέρεια.ας.ἡ.cytherea Venus.ἀπὸ τοῦ κεύθειν τοὺς ἔρωτας.

Κυθαιρών.ῶνος.ὁ.Cytheron mons Baccho ſacer.

Κύθον.ἔκρυψον,ἐκάλυψον.

Κυθηγενής.furtim & ex adulterio natus.

Κυδμώλης, &

Κυθνώλης.perditus,calamitoſus. à Cythno inſula,quam uaſtauit Amphytrion.

Κύθρα.ας.ἡ.γέλως σκωπτικὸς, riſus mordens.

Κυθείζω.μ.ίσω.π.ικα.σκώπτω,mordeo, irrideo.

Κυθώδης.fœtidus.

Κυθώνυμος.infauſtus, inominatus, cuius tacendum eſt nomen.

Κυΐσκομαι,& κυΐσκω.fero partum,concipio. Bud.Com.

Κυκάω,uel κυκέω.μ.ήσω.π.ηκα.miſceo, confundo,turbo, agito, perturbo. Actiuum accuſatiuo.

Κυκεία.ας.ἡ.confuſio,perturbatio.

Κυκεών.ῶνος.ὁ.κυκεών.

Κυκηΐς.ίδος.radix anguloſi iunci.

Κυκεῶ,pro κυκεῶνα.

Κυκεών.ῶνος.ὁ.potio ex multis herbis, uel melle & uino mixtura.

Κυκήθρα.ας.ἡ.συμφορά,ταραχὴ,id eſt,calamitas,ſtrepitus.

Κύκημα.ατος.τὸ.confuſio,perturbatio.

Κυκητής.οῦ.ὁ.turbator.

Κυκινάω.miſceo,turbo.

Κυκλάζω.gyro,circumeo.

Κυκλαίνω.idem,στρογγυλῶ.

Κυκλάμινον. rapum,ſiue umbilicus terræ.

Κυκλάς.άδος,ἡ.cyclas ueſtis genus uel limbus.

Κυκλάω,uel κυκλέω.μ.ήσω.π.ηκα.κυκλόω.

Κύκλιον.poculum in quo fit mixtura.

Κυκλέω.uerſo,duco rota, uel plauſtro ueho. Accuſ.

Κύκλησις.ιος.ἡ.circuitus.

Κύκλια. τὰ uocantur quæcunq; eiuſdem ſunt argumenti, ut ſunt μέλοι, ὕμνοι, παιᾶνες, προσῳδαί. Suid.

Κυκλιοδιδάσκαλος. dithyrambicus poëta.

Κυκλόγαλοι. auari, ſordidi.

Κυκλόεις. εντος. ὁ. rotundus.

Κύκλον. ου. τὸ. rota.

Κυκλοπαίδεια. ας. ἡ. diſciplina circularis.

Κύκλος. ου. ὁ. & plur. aliquando κύκλα. orbis, ambitus, & orbis id eſt, diſcus, quadra, circulus, oculus. Aliquando pro eo quod tripodi ſuperimponitur. Et in noua Comœdia pro loco, ubi uendebantur mancipia. Cœl. libro 15. capite 10.

Κυκλόσε. circunquaq;.

Κυκλοτερής. ἐος. circularis, aduncus.

Κυκλοῦσθαι. circulari. Xenoph. παιδ. 6. φανερὸν ποιεῖτε οἱ πολλοὶ οὐ πάνυ ἐφαίνοντο, ἐκυκλοῦντό τε. Id quod Cicero imitatus in Bruto, Videt (inquit) oſcitantem iudicem, colloquentem cum altero, nonnunquam etiam circulantem. Id eſt caput in circulo conferentem, quod indicium eſt, animum orationi non aduertentis. Item circunuenire, & in medio concludere. Idem ὁρᾶν οὗτοι ἂν ἁλῶσιν οἱ κυκλούμενοι κυκλωθῶσιν, At uideant illi ne circumueientes circũ ueniantur. Bud. Com.

Κυκλοφορητικός. uerſatilis.

Κυκλοφορῶ. uerſo. Bud. Com.

Κυκλόω. μ. ώσω. π. ωκα. circundo, circumuenio, in medio concludo, uerſo, duco rota, plauſtro ueho. Actiu. accuſ.

Κύκλῳ. circum, in circuitu, in orbem, circulatim. Ἐν κύκλῳ, in uniuerſum, nullo prætermiſſio, Luciano.

Κύκλωπας Siciliæ incolas uocatos fuiſſe ſcribit Heſiodus, quod unum oculum orbicularem in fronte haberent. à κύκλος, & ὤψ. De ijs Hom. in Odyſſ. & Verg. Aen. 3.

Κυκλώπιον. totum illud quod albicat in oculo, σφενδόνη.

Κύκλωσις. εως. ἡ. circuitus. Et in re bellica eſt, cum extenſis cornibus acies aduerſa in medio intercipitur, Xenoph. 4. ἑλλην. Bud. Com.

Κύκνειον. melos cygni.

Κύκνειος. ου. ὁ. cygneus, olorinus.

Κύκνος. ου. ὁ. olor, cygnus.

Κύλα. caua ſub oculis pars.

Κυλίω. μ. ίσω. π. κκα. κυλινδοῦμαι.

Κυλικτής. ὁ. uerſator.

Κυλιβλεών. κος. ἡ. ſterilis braſsica.

Κυλίζω. μ. ίσω. π. ικα uerſor, κυλινδοῦμαι.

Κυλικεῖον. τὸ. theca poculorum.

Κυλίκιον. ου. τὸ. paruus calix.

Κυλινδέω. μ. ήσω. π. ηκα. uoluo Accuſ.

Κυλινδήθρα. ας. ἡ. locus in quo uolutant ſe iumenta.

Κυλινδοῦμαι. uerſor, aſsiduus ſum, uolutor. Budæus Com.

Κυλινδροειδής. ἐος. ὁ, ἡ. cylindro ſimilis.

Κύλινδρος. ου. ὁ. cylindrus.

Κυλίνδω. uoluo. Actiuum accuſ.

Κύλιξ. κος. ἡ. poculum, calix, ὡς κύκλιξ. à rotunditate.

Κυλίομαι. τὸ κυλινδοῦμαι.

Κύλισμα. ατος. τὸ. uolutabrum, uolutatio.

Κυλίστρα. ας. ἡ. locus in quo uolutant ſe iumenta.

Κυλίχνη. κς. ἡ. catinus.

Κυλίχνιον. ου. τὸ. pyxidicula, ἔκπωμα.

Κυλίω. μ. ίσω. π. ικα. deuoluo. Actiuum accuſatiuo.

Κυλλαβαράβιον. ου τὸ. &

Κυλλάβαρις. nomen gymnaſij apud Lacedæmonios.

Κυλλάδες. κύλα.

Κυλλαίνω. iraſcor.

Κύλλαρος. ου. ὁ. Cyllarus, propriũ nomen equi Caſtoris, uelox παρὰ τὸ κέλλειν.

Κυλλοπόδης. ὁ. mutilatus, mancus.

Κυλλοποδίων. ὁ. claudicans, mancus. Epitheton Vulcani.

Κυλλός. οῦ. ὁ. debilis, claudus, habens genitalia craſſa, mutilatus.

Κυλοιδιάω. μ. άσω. π. ακα τε

Κυλοιδιόω. oculis turgeſco. dictum quaſi κυλάδας οἰδέω. Sunt enim κυλάδες oculorũ ſinus. Theoc. Αὐθὰ κυλοιδιόωντες.

Κυλονοῦρα. ας. ἡ. locus ubi templum eſt & fons, ex quo mulieres potant ut concipiãt,

Κυνίδιον.ου.τὸ.catellus.

Κυνίζειν. cynicam exercere, cynice uiuere.

Κυνικέω.μ.ήσω.π.ηκα.canem irrito. Neutrum accuſ.

Κυνικός.οῦ. ὁ. caninus, mordax, inuerecundus. Vnde Cynici philoſophi dicti ſunt, quòd canum ritu inuerecundi eſſent, & maximè liberè in hominum uitas inueherentur, qualis fuit Menippus apud Lucianum.

Κυνίσαι.uelitationes.

Κυνίσκοι.οἱ.piſces quidam.

Κυνισμός.οῦ. ὁ. cyniſmus, ſecta Cynicorum.

Κυνοβλῶπες. impudentes, caninè intuentes.

Κυνογλώσσα.plantago minor.

Κυνοδέσμιον.ου.τὸ.uinculum præputij.

Κυνόδοντες.dentes canini. Sic dicti, quòd acuminati ſunt,in formam dentium canis.Plinius libro 11.capite 37.

Κυνοδρομεῖν.cum canibus currere.

Κυνοειδης.εος.ὁ,ἡ.canino aſpectu.

Κυνοθαρσής.ὁ.impudens.

Κυνοκάρδαμον.naſturtium.

Κυνόκαυμα.τὸ. æſtus caniculæ.

Κυνοκέφαλος.ου.ὁ.caniceps.

Κυνοκοπέω.percutiã,κυνέῳ δέρματι παίσω.

Κυνοκράμβη.ἡ.canina braſsica.

Κυνολόγης.ου.ὁ.obſcœnus,ſermone turpi.

Κυνομαχεῖν.cum canibus pugnare.

Κυνομυῖα.ας. ἡ. muſca canina, quæ & Latine cynomyia dicitur. Ponitur pro ualde impudente. A cane & muſca,utroq; impudente,compoſita dictione. Cælius libro 9.capite 52.

Κυνοπρόσωπος.ὁ.canina facie.

Κυνοραισταί. muſcæ caninæ, quæ ſanguinem ab animalibus exugunt, ricini.παρὰ τὸ ῥαίνειν τοὺς κύνας.

Κυνόσαργες. εος. τὸ. βάθρον, fundamentum, gymnaſium, & locus Athenis in quo nothi exercebantur. Vnde ἐς κυνόσαργες, prouerbiali conuicio dicebatur, quemadmodum ἐς κόρακας. Eraſm. Chil. & Budæus in Annot.

Κυνόσβατος. ου. ὁ. frutex quidam, ſentes canis,caninus rubus.

Κυνόσουρα.cynoſura, urſa minor, quaſi canis cauda. Huius primi obſeruatores Phœnices fuere,de qua Aratus.

Κυνόσουρα.nullius pretij.

Κυνουσία.procella, fluctus.

Κυνοῦχος.ου.ὁ.pera,lorum quo canis ligatur.

Κυνοφθαλμίζομαι.impudenter aſpicio.

Κυντερος.ου.ὁ.peior, fortior.

Κυνώπης.ου.ὁ. inuerecundus, qui canino eſt aſpectu. Eraſm.Chil.

Κυνῶπις.ιδος.ἡ. inuerecunda.

Κύος.fœtus,κύημα.

Κυοφορεῖν. ferre uterum, prægnantem eſſe, ἐγκυμονεῖν.

Κυοφοροῦμαι.in utero geſtor.

Κυπάζω.mulito.

Κυπαρίσσινος.ου.ὁ.cypreſsinus.

Κυπάρισσος.ου.ὁ.pueri nomen.

Κυπάρισσος.ου.ἡ,cupreſſus arbor.ἀπὸ τοῦ κύειν παρίσους τοὺς ἀκρεμόνας.

Κύπαρος.uas cauum & capax,pudendi glans,pinus aut piceæ germen.

Κυπάς.ἡ.pallium;lecti ſtragulum.

Κύπασσις.ιος.ὁ.genus ornamenti muliebris, aut ueſtis.

Κύπειρον.ου. τό.& κύπειρος.ὁ.cyperus, herba,uulgo gladiolus.

Κύπελλον.ου.τὸ.poculum.κύπελλον.ὁ.πυλὸς, ὃ εἰς ὃν οἶνος χεῖται.ἢ παρὰ τὸ ἐπὶ τὰ ἴσω κύπτειν. Cælius libro 15.cap.6.

Κύπη.foramen.

Κυπριάζω.floreo

Κυπρίζουσα.ης ἡ.florens.

Κύπρινος.ου.carinus,piſcis fluuiatilis

Κύπρις.ιδος.ἡ.Venus,pulchritudo.

Κυπρογένεια.ας.ἡ.&

Κυπρογενής.έος.ἡ.idem,ueluti in Cypro nata.

Κύπρον.ου.τὸ. & ἡμίκυπρον, genus menſuræ frumentariæ apud Alcæum.

Κύπρος.liguſtrum.

Κυπτάζω.μ ασω.π.ακα.κύπτω, proſpicio, immineo, inſto, incumbo, στραγγεύομαι,διατρίβω. Ariſtoph.Nebul.χώρει,τί κυπτάζων ἔχων περὶ τὴν θύραν; Neutrum.

Κυπτός.flexus inclinatus.

ex quo mulieres potant, ut concipiant & facilè pariant.

Κῦμα. ατος. τὸ. *unda.* ἀπὸ τοῦ κυεῖν. *Interdum fœtus, germen. Plato pro riſu poſuit, quo loquentes interdum obruuntur, cum quippiam ridiculum eis excidit. Budæus Commentarijs.*

Κυμαίθα. ας. ἡ. *nomen capræ apud Theocritum,* παρὰ τὸ κόμας αἴθας ἔχειν, τουτ᾽ ἐστι ξανθὰς. ἢ ἐγκύμον.

Κυμαίνομαι, &

Κυμαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. *redundo, inundo, æſtuo, ut* κυμαίνειν τὴν θάλατταν, *Luci. Transfertur & ad alias res commotas & fluctuantes. Budæus Commentarijs.*

Κύμανσις. εως. ἡ. *fluctuatio*

Κυματία. ας. ἡ. *illuuies.* κυμάτια δὲ, χεῖλη ὑπεροχαί.

Κυματίας. ου. ὁ. *undoſus, ut* κυματίας ποταμὸς *fluuius undabundus. Herodotus.*

Κυματίζεσθαι. *undis iactari & fluctuari.*

Κυματίζειν. &

Κυματοῦν. *idem quod* κυμαίνειν ταράττειν.

Κυματωγή. ῆς. ἡ. *procella, unda, littus, ſummum littoris, quod undis euerberatur crepido littoris*

Κυμβεῖον. τὸ. κύμβιον, *pro poculo. Cælius libro 2. capite 21.*

Κυμβαλίζω. *cymbala pulſo.*

Κύμβαλον. ου. τὸ. *cymbalum.*

Κυμβαλευτής. *auceps.*

Κύμβαχος. ου. ὁ. *ſupinus, qui in caput ſaliens, crura leuat ſurrecta. Nam* κύμβη *caput dicitur. Accipitur & pro ſuprema parte galeæ. Cælius libro 2. capite 23.*

Κύμβη. ης. ἡ. *cymba, teſta, caput.*

Κύμβιον, *uel* κυμβεῖον. ου. τὸ. *cymbium, poculi genus ſimile nauigio, quod* κύμβην *uocant.* ἔκπωμα δὲ τὸ περιφερὲς ἐστί.

Κύμβος. ου. ὁ. *fundus ollæ fictilis,* κοῖλος περιφερὴς, κοῖλος μυχὸς, βυθὸς καὶ κεραμίου πυθμήν. *Eraſ. prouerb. Cumini ſector.*

Κύμινδις. ιος. ἡ *aquilam, ſiue accipitrem nocturnum interpretantur, quem & Plinius lib. 10. cymindin uocat, Homer.* χαλκίδα, *quaſi nigram,* καὶ χαλκίζειν τὴν φωνήν.

Κύμινον. ου. τὸ. *cyminum.*

Κυμινοπρίστης. ου. ὁ. *uenditor cumini, ſordidus. Eraſm. prouerb. Cumini ſector. Budæus Com.*

Κυναβάρινον χρῶμα. *rubricæ color.*

Κυνάγχη. ας. ἡ. *angina, cynanche. Cælius libro 2. capite 11. & libro 9. capite 52.*

Κυναγωγός. οῦ. *canum ductor.*

Κυνάδες. ῶν. *Dorice pro* κουραί, *Theocr.*

Κυναδόν, *aduerb. caninè, canum ritu.*

Κυναιος. *impudens.*

Κυνάριον. ου. τὸ. *catellus.*

Κυνάδης. ὁ. *illiberalis, ſordidus.*

Κυνάθρα. *fons ex quo bibebant ſerui, qui manumittebantur.*

Κυναιδος. ου. ὁ. *ualde impudens, durus.*

Κυναλώπηξ. *Laconicus canis, uulpe & cane natus. Cælius libro 10. capite 41. & Eraſm. Chil.*

Κυνάμυια ας. ἡ. κυνόμυια.

Κύναρος. *cynara herba, aut cynosbatus.*

Κυνδαλος. *clauus.*

Κυνέη. *propriè canis aquatici pellis, ſicut* παρδαλέη, *pardalis pellis. Ex ea antiqui uidentur effeciſſe, capitis munimentum loco galeæ. unde pro galea quoque paſſim accipitur.*

Κυνέσιος. *robuſtus,* ἄξενος, ἰσχυρὸς, φοβερὸς, χαλεπός.

Κυνηλφέω. *abſcondo.*

Κυνέω. μ. ύσω. π. κκα. *oſculor, oro. Accuſatiuo.*

Κυνῆ. ῆς. ἡ. *biretum, galerus, galea.*

Κυνηγεσία. *uenatio quæ fit per canes.*

Κυνηγετέω. μ. ήσω. π. κκα. *uenor. Neutrum accuſ.*

Κυνηγέτης. ου. ὁ. *uenator.*

Κυνηγετικός. οῦ. *uenatorius.*

Κυνηγεσία ας. ἡ. *uenatio.*

Κυνηγέσιον. *locus aptus uenationi.*

Κυνηγέω. μ. ήσω. π. κκα. *uenor. Neutrum accuſ.*

Κυνηγία. ας. ἡ. *uenatio.*

Κυνηγός. οῦ. ὁ, ἡ. *uenator, uenatrix.*

Κυνηδόν. *caninè, more canum.*

Κυνθάνω. *abſcondo,* κυνηλφέω.

Κύπτω.μ.ύψω.π.νφα.inclino meipſum, infle cto, demitto oculos, ἐπικάμπτομαι τῷ σώματι. Interdum caput erigo, exero, Strabo. Actiu. accuſ.

Κυρβασία.ας.ἡ.caſſis, galea, tiara, criſta, pilei genus in coni ſpeciem educti. Bayſ. de re Veſt.

Κύρβασις.idem.

Κύρβεις.οἱ. tabulæ quadræ, in quibus leges apud Athenienſes deſcribebantur, & uariæ delinquentium mulctæ. Ita appellatæ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι, quòd rectè ſtabant atq; ſublimes, quò omnibus eſſent conſpicuæ. Luci. ἄξονας appellat. Nominatiuus eius ſingularis eſt βύρβις.ιος.

Κυρεία.ἡ.κυρία.

Κύρω, & κύρομαι, & κυρέω.μ.κύρσω.ἐντυγχάνω, ſum, adipiſcor, incido, abſoluo, allido, propinquo,

Κυρήβα.ας.ἡ.Ceres.

Κυρηβασία.pugna quæ fit cornibus, concurſus cornutorum animantium.

Κυρηβάω.μ.άσω.π.ακα.pugno.

Κυρήβια.furfures cum hordeo, paleæ.

Κυρήλος.ου.ὁ.halcyon maſculus.

Κύρημα.ατος.τὸ.ſors, quod caſu accidit lucrum.

Κυρία.ας.ἡ.hera, domina. Interdum dicitur is locus concionis Athenis, ubi creabantur magiſtratus. Interdum ad forum refertur, & ponitur pro die legitimo & ſtato, uel die uadimonij. Vnde τὴν κυρίαν ἐγγράψαι, diem uadimonij in acta referre: κυρίας ἐνεστώσης appetente die uadimonij, & κυρία γνῶσις, rata iudicis cognitio. Interdum extra forum pro alijs diebus ſtatis ponitur, quemadmodum ſolennia, & dies comitiorum Latinis, ut κυρία ἐκκλησία, concio, quamagiſtratus examinarentur, & de agrorum munitione alijsq; id genus rebus ageretur. Eleganter ponitur quoq; à Syneſio ad Theophi. pro die fati & mortis uadimonij. Similiter κυρίαι δόξαι propoſitiones dicuntur & axiomata rata & firma, cuiuſmodi erant quædam Epicuri. Bud. Com.

Κυριάζω.appello, ἀποκαλῶ.

Κυριακός.ῆ.ὁ.authenticus, dominicus.

Κυριβάζεσθαι.pugnare, conuiciari.

Κυριβασία.ας.ἡ.pugna, propriè cũ bruta cornibus ſe mutuò laceſſunt. Alij κυρηβασία

Κυριβάτης.ου.ὁ.procax, maledicus.

Κυρίβια.τὰ.furfures, paleæ.

Κυριεύω.μ.εύσω.π.ευκα.dominor, reduco in poteſtatem. Neut. genit.

Κυριάζειν, &

Κυρίζειν.cornu uerberare ſiue petere.

Κυριολεκτῶν.propriè ac diſtinctè loquens.

Κύριος.ου.ὁ.proprius, ut κύριος αὐτὸς ἑαυτοῦ, ſuæ iam tutelæ permiſſus. Item dominus, & qui aliquem habet in poteſtate, ut tutores aut curatores, ἐπίτροποι, ut ἐκεῖνος ἐμοῦ κύριος, pro. hoc eſt muneris & curationis meæ. Item authenticus, & qui authoritate aliqua præualet. Vnde τὰ κύρια τῆς πόλεως Demo. & Ariſtot. pro ijs, qui ſummam reip. tenent, & κύριος νόμος, lex rata & non abrogata, ut quæ uim & authoritatem obtineat. Sic etiam κύρια κριθέντα dicebantur, cum ad aliud maius iudiciũ prouocare non licebat. Κύριον quoq; dicitur præcipuum & antiquiſſimum, id eſt πλείστης ἐπιμελείας ἄξιον. Ariſtid. in Pan. καὶ δὴ πρὸς αὐτὰ τὰ κύρια τοῦ λόγου φέρομαι. Vnde τὰ κυριώτατα μέρη Gale. pro principalibus membris, quæ etiam καίρια dicuntur. Bud. Com. Ex ijs omnibus rectè conſtituetur una huius nominis ſignificatio, uni Chriſto competens, ut qui ſolus Dominus omnium poteſtatem teneat & gubernationẽ, quemq; adorabunt omnes reges terræ, et timebũt, donec ſol et luna.

Κυριός.οῦ.ὁ.locus in Macedonia.

Κυριότης.ητος.ἡ.dominatio, dies in qua quæ ſtatuta fuerant, peraguntur.

Κυριόω.idem quod κυρόω.

Κύρις. Adonis, ſportula, funiculus.

Κυρίσσειν.idem quod κυρίζειν.

Κυρίτας.τὰς.Quirites. (Com.

Κυρίττω. cornupeto, capto, στοχάζομαι.Bud.

Κυρίως.proprie.

Κυρκανᾶν.tumultuari, mouere, turbare.

Κύρμα

Κύρμα. ατος. τό. adeptio, inuentum, lucrum inſperatum.

Κύρνος. ου. ὁ. Corſica.

Κῦρος. ους. τό. authoritas, dominium, firmamentum, rata fides & probatio. Plato in Gorg. καὶ τὸ κῦρος αὐτοῖς δεῖ λέγειν ἰσί. Item caput & cardo alicuius rei, quod Plinius indicaturam appellat. Gal. in Therap. ἐν τούτῳ γάρ ἐστι κῦρος τῆς διδασκαλίας. id eſt præcipuum munus & præuertendum, perfectio. Bud. Com.

Κῦρος. ὁ. ὁ. Cyrus.

Κυρόωμαι, &

Κυρόω. μ. ώσω. π. κα. authentico, ratum facio, firmo, conſtituo, ſuffragijs comprobo, decerno. Bud. Com. Accuſ.

Κυρβάνες appellant Lacones, adoleſcentulos & homines nihili. ἀπὸ τοῦ κύρσου, quod uiliſsimi cuiuſdam oleris ſpecies eſt.

Κύρσος. incidens, προσκυνέων.

Κυρταυχενία. τό. incuruiceruicem.

Κύρτη. ης. ἡ. cauea.

Κυρτίας. ο. ὁ. genus clypei.

Κυρτίδιον. ο. τό. quaſillus.

Κυρτίς. ίδος. fiſcella, qualus, cauea.

Κύρτος. ο. ὁ. uas piſcatorium.

Κυρτός. ή. ὁ. gibbo deformatus, curuus, altus, pars ſuperior, circumferentia.

Κυρτόω. μ. ώσω. π. ωκα. eleuo, curuo, attollo. Accuſ.

Κύρτωμα. τό. camera, locus teſtudinatus & incuruus, quẽ Latini fornicem appellant.

Κύρτωσις. ιος. ἡ. gibboſus, curuitas.

Κύρω. κυρῶ.

Κύρωσις. idem quod κῦρος.

Κυρωτῆρες. principes.

Κυσανίζειν. congredi.

Κυσολαμπίς. noctiluca, cicindela.

Κύσον. da oſculum, oſculare. & κύσε, oſculatus eſt.

Κυσοχῆναι. ſcortator, cynædus.

Κυσός. nates, muliebre pudendum.

Κύσηρις. ἡ. pumex.

Κύση. ης. ἡ. &

Κύστις. ιος. ἡ μέσα, uenter uſq; ad fœmora, urinæ receptaculũ, ueſica, matula, & locus ſi ue corium in quo quippiam includimus.

Κύταια. Cytæa, ut ſcribit Lycophron in Alex. urbs eſt Colchidis, ueneficis mulieribus plena, unde Cytæina carmina Propertio eleg. 1.

Κύτινοι. flores mali punici.

Κύτισος. cytiſus herba. Theocr. ἁ αἲξ τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει. id eſt, Capra cytiſum, lupus capellam ſequitur.

Κυτμίδιον. ου. emplaſtri genus, Lucian.

Κύτος. ους. τό. uas profundum, latitudo, cumulus, corium, fundum nauis. Sic etiam uocatur (ut ſcribit Pollux) os capitis uniuerſum. Latinè caluam & caluariam uocant. Ariſtoteles φρατὰρ intelligit, id eſt, quod capillis integitur.

Κυτόω. corio tego.

Κύθρα, Dorice pro χύτρα. olla.

Κύτταρος. ο. ὁ. ſublimior celi pars. Aliquando cauitates in fauis, & quibus inſidene glandes. Et in piceis pani, ſeu paniculæ, aut nucamenta callo ſquamatim compactilili. Theophr. in pinu ſtrobilia primum florentia hoc nomine appellat. Cælius libro 1. capite 11.

Κυτώνιος. ου. ὁ. Cotoneus.

Κύτωρος. Cytorus mons Paphlagoniæ buxifer, ut eſt Iliad. 2. & meminit Ver. 2. Georg.

Κυφαλέος. incuruus.

Κύφωμα, τά. nubes.

Κῦφι. aromatum cõpoſitio apud Aegyptios.

Κυφός. ή. ὁ. gibboſus, κυρτός.

Κύφος. ου. ἡ. urbs Theſſaliæ.

Κύφων. ωνος. ὁ. genus ſupplicij, cataſta, lignũ in quo uinciuntur nocentes. παρὰ τὸ κύπτειν. Accipitur aliquando pro furcifero, aut quouis malefico. Eſt & ueſtis genus. Præterea baculi genus incuruati.

Κυφωνισμός. ο. ὁ. ſupplicium.

Κυψέλη. ης. ἡ. alueare, uaſis aut menſuræ ſpecies, ſex medimnos capiens. Cælius libro 9. capite 11.

Κυψελίς. ίδος. ἡ. ſordes aurium, quas aurium marmorata uocant Latini, alij cerumina. Cælius ibidem.

Κυψελος. ὁ. cypſellus, hirundinum ſpecies.

Pſellus φωγλιτὴν uocat. dicuntur & ἄποδες. Cælius ibidem.

Κυψελόβυτον.υ.τὸ.ſordibus coopertum.

Κύω.μ.ύσω.π.υκα.τὸ.κυῖω.

Κύων,κυνός.ὁ,ἡ. canis, canicula,ſignum cæleſte eſt,canis marinus, membrum uirile, inferior præputij pars cuti adnata, impudens, morbus, furia, ſcintilla ferri attritu orta,iactus quidam teſſerarum,qui chius etiam nominatur.

Κυῶν.ῶντος.prægnans.

Κυώτατος.prępotentiſsimus.

ΚΩ.

Κωάζω.impignero.

Κῶας.αὄς.τὸ.pellis ouina.

Κώβαλος.uerſutus,πανοῦργος.

Κωβιός.ȣ.ὁ.gobius.

Κώδεια.ας.ἡ.caput papaueris. Vnde pro capite interdum apud poëtas ponitur, à ſimilitudine papauerum.

Κώδιξ.κος.ὁ.codex,χάρτης,charta.

Κώδιον.ȣ.τὸ.pellis cum uillis.

Κώδων.ωνος.ὁ. tintinnabulum, crepitaculũ.

Κωδωνίζω.tinnio,crepitaculum ſono. Item exploro, periculum facio, tractum ab equis, qui ſonitu tintinnabulorum explorari ſolebant, an generoſe ſtrepitus bellicos ferre poſſent, uel à uaſis, quorum integritatem tinnitu probamus.

Κωδωνοφόροι.οἱ.tintinnabula geſtantes,quos à uespambulones atratos appellare poſſumus, & ferales præcones, quales Pariſijs uicatim tintinnabulo atrati diſcurrunt ſunusq́ indicant. Budæus in Annot.

Κώθων. ωνος. ὁ. inordinatus potus, ebrietas, poculum fictile, Laconicum & militare poculum, Eraſmus Chil.

Κωθωνίζειν,&

Κωθωνίζεσθαι, indecore laſciuire, cothonizare, ebrium eſſe, liberaliter potare. Eraſm. Chil. & Budæus Com.

Κωθωνισμός.οῦ.ὁ.ebrietas,liberalior potio & plenior.

Κῶον.pignus,ueſtis.

Κωκάλια.τὰ. cocalia, ſpecies è teſta intectis, animalia cõmuni nomine dicũtur, quæ teſta teguntur, ut conchylia, limaces.

Κωκύζω.μ.ύσω.π.υκα.lamentor. Neut. abſol.

Κώκυμα.ατος.τὸ.ploratus.

Κωκυτός.οῦ.ὁ.luctus, ululatus, Cocytus fluuius infernalis.

Κωκύω.μ.ύσω.π.υκα.ploro,lugeo,lamentor, & uerbum fictitium ad uocem galli. Neutrum abſol.

Κωλακρέται. quæſtores & cuſtodes iudicialis pecuniæ, & ſumptuum in deos.

Κωλῆ.ῆς.anterior pars uictimæ.

Κωλεύ.λεῶος.ἡ.tibia hominum,perna.

Κώληξ.κος.ὁ.os oſsis.

Κώληψ.πος.ὁ.&

Κωλία.poples, ſura, coxa, κῶλον

Κωλιάς.άδος.ἡ.Venus, à loco Atticæ, ubi illa colebatur.

Κωλίφιον.ȣ.τὸ. panis quo utebantur Athletæ ἀπὸ τȣ̃ κώλου καὶ τȣ̃ ἶφι,id eſt robore membrorum. utitur Iuuenalis, Luctantur paucæ, comedunt coliphia paucæ.

Κῶλον.ȣ.τὸ.membrum, pes, tibia, os oſsis, coxa cum crure, & craſsioris inteſtini pars, aluus. Item orationis pars duobus aut tribus inciſis conſtans. Et κῶλα, cadauera, ueneres in talis, pars ſcilicet tali, manus & pedes.

Κῶλος.ȣ.ὁ.culus,podex.

Κωλοτομέω.μ.ήσω.π.ηκα.membra incido.

Κώλυκον.ȣ.τὸ. ſacculus, arca.

Κώλυμα.ατος.τὸ.&

Κωλύμη.ης.ἡ.&

Κώλυσις.impedimentum.

Κωλυσιδειπνος. ȣ. ὁ. quondam dictus fuit, qui cunctantius ſeriusq́ conuiuium rogatus accederet, quòd ſua mora impedimento eſſet, quo minus cœnaretur.

Κωλυσανέμας.ου.ὁ.uentorum prohibitor, uenti flatum inhibens, quo nomine dictus eſt Empedocles, ut ſcribit Laërtius. Nam cum Agrigentini uento infeſtarentur uehementiore, illum auertiſſe Empedocles dicitur, circumpoſitis urbi pellibus aſinorum innumeris.

Κωλυτήριον.τὸ.propugnaculum.

Κωλύτης.ου.ὁ.prohibitor, uindex.

Κωλυτικός.ῦ.ὁ. prohibitiuus.

Κωλύω μ.ύσω.π.υκα. prohibeo, ueto, infero triſtitiam. Actiu. accuſ.

Κωλώτης.ου.ὁ. &

Κώλωτος.ου.ὁ. ſtellio, lacertæ genus.

Κωλιᾶτις. Venus.

Κῶμα. ſyncopa, pro κοίμημα.ατος.τὸ. ſomnus, ueterni ſpecies.

Κωμάζω.μ.άσω.π.ακα. petulans ſum, ago petulanter & laſciuè, laſciuis ſaltationibus & carminibus indulgeo, comeſſationibus indulgeo, genialiter & cum luxu uiuo, procatum eo, iuuenum amantium more cantilenis, ſaltationibus, muſicis inſtrumentis, cæteriſq́ iuuenilibus nugamentis laſciuio. Neutrum abſol.

Κωμαίνω. μ.ανῶ π.γκα. νυστάζω, dormiturio, appeto ſomnum.

Κωμάρχης, &

Κωμαρχός.ῦ.ὁ. uicorum præfectus, qui urbiũ imperio præeſt.

Κωμάσδω, Doricè pro κωμάζω.

Κωμαστής.οῦ.ὁ. ebrius, incontinens, procus, laſciuus, qui nocturnis, aut intempeſtiuis cõuiuijs indulget, comeſſator.

Κωμάομαι. κωμάζω, μαργῶ, cõuiuor, laſciuio

Κώμη.ης.ἡ. uilla, caſtellum, uicus, pagus.

Κωμηδόν. uicatim.

Κωμήτης.ου.ὁ. uicinus, γείτων.

Κωμῆτις.ιδος.ἡ. uicina.

Κώμιον. diminutiuum eſt à κώμη.

Κωμοπόλεις, ex κώμη & πόλις. uici maiores, quaſi æmuli oppidorum, oppidula ruſticana, quæ uel uici, uel oppida uideri poſsũt. Quidam municipia interpretantur.

Κῶμος.ου.ὁ. deus apud ueteres habitus, comeſſationum nocturnarumq́ ſaltationum præſes, in cuius militia authorabantur iuuenes, qui coronati noctu cum facibus muſicisq́ inſtrumentis, ad amicarum fores, ſaltandi cantandiq́ gratia concurrebant, procaciterq́ laſciuiebant, adeò ut fores nonnunquam confringerent, atque irrumperent. Hinc κῶμον huiuſmodi iuuenum contubernium, procacitatem iuuenilem, ebrietatis & intemperantiæ feſtum κατὰ μετωνυμίαν appellamus, quale apud nos etiamnum ſub ineuntem quadrageſimam obſeruamus. Comum eleganter depingit Philoſtratus imagine tertia, περὶ κώμου. Hinc κωμάζω uerbum, & comeſſor, & comeſſatio apud Latinos, teſte M. Varrone. Vnde etiam κραιπαλόκωμος uinolentorum hymnus, Ariſtoph. Ran.

Κωμύδριον. uilis quædam herbula.

Κῶμυς.υθος.ἡ. θωμὸς, faſciculus fœni, lauri, quæ boni ominis gratia ante fores locatur.

Κωμῳδέω.μ.ήσω.π.ηκα reprehendo, obiurgo, mordeo, ſuggillo, nominatim in comœdia perſtringo, tragicè pompam ago. Actiu. accuſ.

Κωμῳδία.ας.ἡ. comœdia, ut κωμῳδίαν διδάσκω, comœdiam ædo, conſcribo & compono. Vnde

Κωμῳδοδιδάσκαλοι. poetæ dicti ſunt. &

Κωμῳδοποιός.ῦ.ὁ. qui cauillis laceſsit aliquẽ.

Κωμῳδούμενος. comœdijs taxatus.

Κωμύδριον.ου.τὸ. uiculus.

Κωνᾶν. circumuertere, pice inungere.

Κώνδρον.ου.τὸ. fruſtum.

Κώνειον.ου.τὸ. cicuta, uenenum. παρὰ τὸ κωνᾶν, διὰ τὸν γινόμενον ἰλιγμὸν, καὶ σκότον τοῖς πίνουσι.

Κωνειάζειν. letale uenenum bibere.

Κωνίας οἶνος. uinum picatum.

Κωνίς. hydria, urceolus.

Κωνοειδής.έος.ὁ. cono ſimilis, ut terra.

Κῶνος.ου.ὁ. conus galeæ. Item nux pinea, uel ipſa pinus. Aliquando placentæ genus ex uuis paſsis & amygdalis.

Κωνοφόρος.ου.ὁ. conifer, thyrſiger, quemadmodum conos & ſtrobilos in Bacchi ſacris mulieres geſtabant.

Κωνωπεῖον.ου.τὸ. conopeum, uelum ad arcendos culices. Horat. Interq́ ſigna turpe militaria, Sol aſpicit conopeum.

Κώνωψ.ωπος.ὁ. uel ἡ. culex.

Κῶοι.οἱ. cauernæ, κοιλώματα, Strab. Vnde Iliad. α. θήρεσσιν ὀρεσκῴοισιν.

Κῶον.ου.τὸ. pignus, ueſtis.

Κῶοι.ιοι.τὸ.pellis anguina,ſtragulum,& iactus teſſerarũ,ſenarium ualens numerũ.

Κῶοι.ε.ὁ.Cous,ex inſula Co.

Κωπαὶς.ίδος.ἡ.anguilla in Eubœa, ut in Sicilia πλῶτα.Bœotij præcipuas τῶν κωπαίδων dijs immolabant uictimarum ritu coronatas. Eſt etiam hoc nomine palus in Bœotia,in qua ingentes anguillæ naſcuntur.

Κῶπα.monile.

Κωπεῖα.ὧν.ligna unde remi parantur..

Κώπη.ης.ἡ.à Copijs inuentoribus, teſte Plinio. Item anſa,manubrium gladij. Item molæ quaſi manubrium Luciano, quòd tanquam remus agitatur in gyrum. Vnde in Aſino ait, ἐπιζυγνυσί με τῇ κώπῃ τῆς μύλης.

Κωπήεις.όεντος.ὁ.capulatus,anſatus.

Κωπηλατέω.μ.ήσω.π.ηκα. remigo. Lucian. de Ver. Nar. ἐφεξῆς ἐκωπηλατῶν. Neutrum abſol.

Κωπηλάτης.ε.ὁ.remex.

Κωπῆρες πλοῖον. nauigium quod remis agitur,actuarium.Bayf.de re Nau.

Κωπητήρ.ῆρος.ὁ.ſcalamus remi.

Κωπία.τὰ.oſſa anguſtiora coſtarum.

Κῶπος.ε.ὁ.μεθ᾽ ὁ δονῶν πολμὸς,monile.

Κωπόδαι.οἱ.garruli.

Κωπωτήρια. τὰ. locus in naui iuxta remiges.

Κώρα.iniuria.

Κωράλιον.ε.τὸ.coralium.

Κῶρος,pro κοῦρος.ε.ὁ.puer.

Κωρυκαῖος.ε.ὁ.Corycæus,explorator. Eraſ. prouer. Corycæus auſcultauit.

Κωρύκιον.ου.τὸ.crumenula.

Κώρυκος.οῦ.ὁ.pera,caniſtrum,& mons Pamphiliæ.

Κῶς.ῶ.ἡ. Cos inſula. Legitur autem uariè, κόως,κόωι,κοός,κῷον,κῶν.

Κῶστος.ου.ὁ.coſtus.

Κωτίλλη.ης.ἡ.hirundo.

Κωτίλλω.μ.ιλῶ.π.ιλκα.multa loquor,garrio. Neutrum abſol.

Κώτιλος.loquax,garrulus.

Κωφάομαι. obmuteſco, ſurdeſco. Deponens abſol.

Κωφῆν.decipere,lædere,impedire,mutilare

Κωφίνειν,pro κρφίνειν.eleuare, quieſcere.

Κωφήν.ῆνος.ὁ.Cophen fluuius.

Κωφίας.ſerpẽtis genus,alio nomine τυφλίας.

Κωφὸς. ῦ. ὁ. βεβλαμμένος τὴν ἀκοὴν, id eſt pro eo,cui auditus eſt uitiatus, hoc eſt muto, propterea fortaſsis, quòd qui natura ſurdi ſunt, ijdem & muti ſint oportet. Item ſtolidus,ſtupidus. Homerus κῦμα κωφὸν, appellat, id eſt nullum ſtrepitũ edens & quietum.

Κώφωσις.ιος.ἡ.ſurditas.

Κωχεύω.μ.εύσω.π.ευκα.coëo.

Λ

Ἀ. particula nihil per ſe ſignificans, ſed in compoſitione dictionibus uehementiam affert.

Λάας.αος.& λᾶας, & λᾶς λάος Theodor.ε.& λάαι.ε.άα,δ. lapis.

Λαβδακισμός.ῦ.ὁ. orationis uitium qua l crebro repetitur, ut ſol & luna luce lucere. Capel.libro 5.

Λαβὴ.ῆς.ἡ.anſa,prehenſio,manubrium,cauſa,occaſio.

Λάβη.ης.ἡ.excuſatio.

Λαβίδιον.forcipicula.

Λαβινιᾶται.οἱ.Laurentes populi.

Λάβιον.τὸ.manubrium, diminut.à λάβη.

Λαβίς.fibula.

Λαβραγόρης.ε.ὁ. præſumptuoſe loquens,intempeſtiuiter loquens.

Λαβράζω.procax & temerarius ſum.

Λάβραξ ακος.ὁ. lupus piſcis, labrax, quo & Plautus utitur.

Λαβρεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.præſumptuoſe aut turbatè, aut immodeſtè, & arroganter loquor. Depon.abſol.

Λάβρυς. ἡ. Lydorum lingua ſecuris dicitur. Vnde apud Cares Iouis λαβραδέως ſtatua, manu ſecurim tenens.

Λαβραγο

Λαβρογορῶ.λαβρολογῶ.

Λαβρός.οῦ.ὁ.abundans.

Λάβρος.ου.ὁ. immediocris, uehemens, impetuoſus, procax, audax, turbatus, inſaniens.

Λαβροστομία.loquacitas.

Λαβροσύνη.procacitas.

Λαβροφαγοῦντες.οἱ.edaces.

Λαβρῶς.incontinenter.

Καβράνιον,& λαβράνιος.poculi ſpecies.

Λαβύρινθος.ου.ὁ.labyrmthus.

Λαβυρινθώδης.εος.ὁ,ἡ.tortuoſus.

Λάγανα.τὰ.lagàna,placentæ,

Λαγαίζω.fodio.

Λαγαρός.οῦ.ὁ.uacuus.

Λαγγάζω.pigreſco.

Λαγγεύω.fugio,ἀποδιδράσκω.

Λαγγών.mercator.

Λαγέτης.dux.populi.

Λάγηνος.ου.ὁ.lagena.

Λαγκρῦσθαι.congelaſcere.

Λαγνός.libidmoſus.

Λάγια,&

Λαγίδια.τὰ.&

Λαγιδεῖς.ῶν.catuli leporum.

Λαγίναρχος.uino præfectus.

Λαγνεία.ας.ἡ. luxuria, libido, ſcortatio, ſalacitas.

Λάγνης.ου.ὁ.& λάγνιος, uel λάγνος.ου.ὁ. mollis,effœminatus,libidinoſus,laſciuus.

Λάγυνον.τὸ. menſura continens heminas, ſiue cotylas duodecim.

Λαγχάνω. ſortior, ut λαγχάνει βουλεύειν ἀπὸ κυάμου,id eſt deſignatur ſenator,& in curiam cooptatur, Demoſth. Et λαγχάνειν δίκην, pro ſortiri iudicium, dictare iudicium, uel etiàm ſubſcriberé, apud eundem. Sortes autem à iudicibus ducebantur, & quæ prima dica ex urna exierat, prima agebatur. à quo more deductum eſt uerbum. Bud. in Annot. & Com.

Λαγῷα.τὰ.carnes leporinæ,deliciæ.

Λαγωβόλον.ου.τὸ.pedum,λαγωβολεῖον,quo lepores capiuntur.

Λαγών.όνος.ὁ.ile,latus,uterus,lumbus,ſciſſura uel hiatus terræ.

Λαγώνια.λαγῷα.

Καγονόπονος.ου.ὁ.iliorum dolor.

Λαγωός.οῦ.ὁ.erinacius,lepus terreſtris,& marinus. Ex λα compoſitum intenſiua particula,& οὖς ὠτός.

Λαγώπους.pes leporinus,nomen herbæ.

Λαγώς.ῶ.ὁ.λαγωός.

Λαγωφόνος ἀετός.aquila leporia.

Λάδανον. pinguedo quæ exit ex herba ladone,& adhæret uelleribus caprarum,quod detrahentes in uſum medicinæ ſeruant.

Λάδας.ceruus,hinnulus.

Λάδων.ladon,fruticis genus.

Λάε. ſtrepuit,inſonuit.

Λάειν.uidere.

Λάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.&

Λάζυμαι.capio,ſumo.

Λάζω.laſciuio nimia pabuli ubertate.

Λαζών.arrogans.

Λαθαργός.οῦ.ὁ. uermis quidam,& canis latenter mordens,ramentum corij.

Λαθητικός.οῦ.latens.

Λαθικηδής.έος.ὁ,ἡ.faciens obliuiſci curas.

Λαθίπονος.ου.ὁ.abſcondens laborem.

Λαθίφθογγος.ου.ὁ.faciens obliuiſci uocem.

Λάθος.obliuio,negligentia.

Λάθρα.clàm,κρυφίως,ἠρέμα, clanculum, occulte.

Λαθραῖος.ου.ὁ.occultus.

Λαθραίως.λάθρα.

Λαθρηδίως.celeriter.

Λαθρηδόν.λαθραίως.

Λαθριμαῖος.ου.ὁ. ſpurius, illegitimo coitu natus.

Λάθριος.ου.ὁ.clandeſtinus.

Λαθρεῖν.lædere.

Λάθυρον.ου.τὸ.&

Λάθυρος.ου.ἡ.cicercula.

Λαῖα. inſtrumentum quo utuntur mulieres in ſtamine texendo.

Λαίγγες.lapilli.

Λαιδάσιον.τὸ.lacerna, penula, ueſtis æſtiua.

Λαίδιος.ſiniſter.

Λαιψηρός.οῦ.ὁ.impetuoſus,temerarius,ſiniſter,uelox,impudens.

Λαίθαργος.canis latenter mordens.

Λαιθυράζω.irrideo.χλευάζω.

Λαικάζω.decipio,ſcortor.

Λαικαστής.ὁ.ſcortum,cynædus.

Λαικάστρια.ἡ.meretrix,ab indecoro ornatu. nam λα intendit,& κάζειν ornare eſt.

Λαῖλαψ.απος.ὁ.turbo uēti,procella,nimbus.

Λαῖμα.τὸ.αἷμα,ὅρμημα,ſacra uictima.

Λαιμάζω,&

Λαιμάω.λαιμάσσω,intemperanter & immodicè comedo.

Λαιμαργία.ας.ἡ.ingluuies.

Λαίμαργος.ου.ὁ.heluo,gluto.μανιώδης.

Λαιμοπέδη.ης.ἡ.collare canis.

Λαιμός.οῦ.ὁ.guttur.

Λαιμοτομήσας ἑαυτὸν.qui ſibi gulā tēperauit.

Λαιμοδῶ.aufugio.

Λαιμόβρη.ἡ.λαμυρίς.

Λαῖνα.læna ueſtis, id eſt ſagum uilloſum. Strabo libro 5.

Λαιὸς.ſiniſter, durus, terra frumento conſita.

Λαΐνεος.ο.ὁ.lapideus.

Λᾶιξ.γος.ὁ.lapillus,petra.

Λᾶιον.ſeges,pro λήιον.

Λαιός.οῦ.ὁ.ſiniſter,læuus.

Λάϊος.ου.ὁ.Laius.

Λαιοτομεῖν.ſegetes demetere.à λᾶιον,pro λήιον.

Λάϊς.ιος.& per craſin λᾶος.ου.lapis.

Λαισήϊον.ο.&

Λαίσιον.ο.τὸ.paruum ſcutū, parmula,telū.

Λαισκαπρος.ὁ.laſciuus,petulans.

Λαισποδίας. qui ad Venerea procliuis eſt. Et nomen ducis Athenienſis. Aliquādo pro eo, qui altero pede eſt putrido,claudus. Ariſtoph.Auib.λαισποδίας δ᾽ ἣν φύσιν:

Λαίσμη,uel λαίθη.dedecus.

Λαισός.moleſtus.

Λαῖστρον.uentilabrum.

Λαιστρυγόνες.οἱ.Læſtrygones,populi Siciliæ immanes.

Λαῖτμα.ατος.τὸ.unda, profunditas.

Λαιφάσσω.palpo,contrecto.

Λαίφη.ης.ἡ.&

Λαιφὶς.ίδος.ἡ.&

Λαῖφος.εος.τὸ.ueſtis ex licio,uelum.

Λαίφυρος.ὁ.imbecillis,infirmus.

Λαιψηρὰ,pro αἰψηρὰ.celeriter.

Λαιψηροκίνητος.oblique means.

Λαιψηρός.οῦ.ὁ.celer,leuis.

Λακέρυζα.ης.ἡ.latrans,garrula.

Λακβόζεσθαι.nugari,conuiciari.

Λακέω.increpo,clamo.

Λακιδέομαι.lacero,lancino.

Λακίζω.μ.ίσω.π.ικα. rumpo,ſcindo.

Λακὶς.ίδος.ἡ. ueſtis lacera detritaq́;,ac uetuſtate dilabens, Ariſtoph.

Λάκισμα.ατος.τὸ.ruptura, ſciſſura.

Λακκίζω fodio.

Λακκόπλουτος.ου.ὁ. pro ex foſſa locupletato, Plutarch.Eraſ.Chil.

Λάκκος.κου.ὁ. foſſa,cuniculus,puteus canali ſimilis,ubi uinum fit,lacus.

Λακκόπεδον.ου.τὸ. ſcrotum, ſinus teſticulorū.

Λάκος. ſonitus.

Λακκοσχέας.ο.ὁ.apud Atticos is dicebatur, cui ſemper laxus eſt teſticulorum ſacculus.

Λακπατῆσαι. calcibus petere, conculcare,euertere.

Λακτίζω.μ.ίσω.π.ικα. calcitro, ut πρὸς τὸ κέντρον λακτίζειν,cadere calcibus.Neutr.abſ.

Λάκτις. ſtimulus, ſcutica.

Λακτιστής.calcitro.

Λάκω.reſono, clamo, do oraculum ut Phœbus.

Λακωνίζω.μ.ίσω.π.ικα fauco parti Lacedæmoniorū, Laconicè loquor, breuitati ſtudeo.à gentis illius more, qui breuiloquio præ cæteris gaudebant. Neutrum abſol.

Λακωνικαί. calceamenta uirilia apud Ariſtophanem in Theſmoph.

Λακωνικῶς. Laconicè,breuiter.

Λακωνισμός.οῦ. ὁ. laconiſmus, breuiloquentia,amicitia in Lacones.

Λάλαγες.uirides ranæ circa paludes, uel auium genus.

Λαλαγέω.μ.ήσω.π.ηκα.φωνέω,uocem edo. Neutr.dati.

Λαλαγή.ῆς.ἡ.uox.

Λαλαγήτης.nugator.

Λάλαξ,pro λαλαγή. ſonus,tumultus.

Λαλέω.μ.ήσω. π. ηκα.loquor. Sæpe in malā partem accipitur,ut ſit temerè & inconſyderatè citraq́; delectum aliquem,uerba effutire,utcunq; uerba facere,cui opponitur φθέγγομαι & λέγω. Vnde celebratum

illud Eupolidis apud Gellium, λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν. Id eſt, Ad garriendum præcipuus & optimus, uerũ ad loquendum nemo minus idoneus. Apud Latinos ſimilis differentia eſt inter loquacem & facundum, aut dicere & loqui.

Λάληθρον. garrulus.

Λαλιά. ᾶς. ἡ. loquela, garrulitas, loquacitas, loquentia, ut apud Salluſt. Satis loquentiæ, ſapientiæ parum.

Λαλὶς, poëtice pro λάλος. δύγλωττος.

Λαλίστατος. loquaciſſimus.

Λάλιγξ, pro λάλη. ſonus, lapillus littoralis, qui à mari agitatur cum ſtrepitu.

Λάλος. ὁ. ἡ. loquax, garrulus, futilis, ſtulta & immodica blaterans, ac cuius lingua tam prodiga infraniſq; eſt, ut fluat ſemper & æſtuet colluuione uerborum teterrima.

Λαμβάνομαι. cum genitiuo conſtruitur, & ſignificat aliquando prehendo, nanciſcor, corripio, ut ἐὰν λάβωμαι σχολῆς, Si otium nactus fuero. Aliquando ἀντιλαμβάνω, ut τῶν ἱερῶν λαμβάνομαι, Et aram tenui, aræ adhæſi, Andoc. Aliquando reprehendo, increpo. Plato de Legibus 1. ταχὺ δ' ἄν σου λάβοιτ' ἄττις. Lucianus poſuit cum Accuſ. λαμβάνεται με (inquit) ἐκ τῆς ὀργῆς. Accipitur etiam pro conuincor, ſicut Latinè teneor. Plautus. Manifeſtè miſer teneor, id eſt λαμβάνομαι. Bud. Com.

Λαμβάνω. μ. λήψομαι. π. εἴληφα. ἀόρ. β. ἔλαβον. capio deprehendo, accipio, afficio, oratione detineo. Et accipio, id eſt patior. Sicut Latinè dicimus, magnum cepi dolorem, & cepit me dolor, εἴληφε. Significat etiam αἱρῶ καὶ ἁλίσκω, καὶ ἐλέγχω, καὶ καταγινώσκω, conuinco, damno, ſicut teneor apud Latinos. Cicero, Neque ſolum argumentis, ſed etiam certis teſtibus iſtius audacia tenebatur. Eſt etiam uerbum dialecticorum, ſignificans ſupponere, & ponere, & quaſi ſuo iure ſumere, hoc eſt tanquam firmum, uel per ſe probatum ſumere. Actiu. accuſ. & pro μετὰ τοῦ, genitiuo.

Λαμία. ας. ἡ. lamia, mulieris nomen, cuius Horatius in arte poëtices mentionem facit, & feræ genus.

Λαμπάδιον. ου. τό. parua lampas, uulnerum deligatio, τὰ ἔμμοτα.

Λαμπαδαρχία. ας. ἡ. ludicrum.

Λαμπάς. άδος. ἡ. fax, funale, ſplendor. Et λαμπάδες, tormentorum genus, Cyril.

Λαμπαδηφορεῖν. ferre faces, quod in Prometeis, Vulcanicis, & Panathenaicis ſolebant.

Λαμπετάω. λάμπω. Neutr. abſol.

Λαμπετίη. ης. ἡ. Lampetie Solis filia, quæ Solis armenta pauit, ut ſcribitur Odyſſ. 12.

Λάμπη. craſsior ſpuma uino innatans.

Λαμπηδών. όνος. ἡ. ſplendor, ſcintilla.

Λαμπήνη. ης. ἡ. currus regius, lectica.

Λαμπίας. ου. ὁ. pro ſole & lumine.

Λαμπόδιον. helleborum nigrum.

Λάμπομαι. illuſtror & illuminor.

Λαμπουρά. ᾶς. ἡ. uulpis genus, albicante cauda.

Λαμπυρίς. ίδος. ἡ. nitedula, cicendula.

Λάμπουρος. ου. ὁ. lampurus, canis eſt nomen apud Theocritum, in Daphnide & Menalca, ex ratione albicantis caudæ, ut ſcribit interpres. Vel à peruigili cura & ſolerti cuſtodia. παρὰ τὸ λάειν καὶ οὐρεῖν. Vel quoniam uulpi ſit aſsimilis, quam λάμπουρον uocant.

Λαμπρείμων. ονος. ὁ. ſplendidè indutus.

Λαμπροφεγγῶν. lucernam ferens.

Λαμπρός. οῦ. ὁ. clarus emicans, περιφανὴς, luculentus, ἀξιόλογος καὶ μέγας, lautus & ſplendidus, id eſt elegãs, & μεγαλοπρεπής. Item uehemens, σφοδρὸς, ἀκμαῖος, Syneſ. Demoſth. ſæpe pro ſplendido, largo, & magnifico utitur, ὡς ἂν ᾖ ἐν τοῖς λαμπροῖς καὶ φιλότιμος. Bud. Com.

Λαμπρότης. ητος. ἡ. ſplendor.

Λαμπροφόρος. ου. ὁ. qui lucernam gerit, λυχνοφορῶν, λαμπρείμων.

Λαμπροφωνία. ας. ἡ. uocalitas.

Λαμπρόφωνος. ου. ὁ. qui uoce eſt ſplendida, & ſonantiori.

Λαμπρόψυχος. μεγαλόψυχος.

Λαμπρύνεσθαι. ſplendidè & liberaliter uiuere, magnificentiam oſtentare, largitionis ſplendore ſe illuſtrare, in alacritatē ſe cōponere, magnificè geſtire. Bud. Com.

Λαμπρῦνον. τὸ. ſplendor.

Λαμπρύνω. μ. υνῶ. illuſtro, ſplendorem affero, clarum reddo. Actiu. accuſ.

Λαμπρῶς. apertè.

Λαμπτήρ. ῆρος. ὁ. facula, pharus, unde datur ſignum nauigantibus, candelabrum, lignum aridum.

Λαμπηρός. ſpumoſus.

Λαμπυρίζω. ſplendeſco.

Λαμπυρός. loquax, facetus, terribilis, τερπνός.

Λαμπυρίς. cicindela, noctiluca, uulpes.

Λάμπω. μ. λάμψω. π. λέλαμπα. ſplendeo.

Λαμυρία. ας. ἡ. audacia, præſumptio, facetia, temeritas, loquacitas.

Λαμυρίζειν. purum eſſe & ſplendidum.

Λαμυρός. οῦ. ὁ. loquax, audax, facetus, iucundum ſtuporem inducens, multus, copioſus, temerarius, καθαρὸς, λαμπρὸς, elegans, facundus, lepidus.

Λαμψάνη. apium.

Λάμων. ὁ. luſcus.

Λᾶν. uidere, aut lapidem.

Λανθάνομαι. μ. λήσομαι. π. λέλησμαι. ἀόρ. β. ἐλαθόμην. obliuiſcor. Depon. genit.

Λανθανόντως. latenter.

Λανθάνω. μ. λήσω. π. λέληθα. ἀόρ. β. ἔλαθον. lateo, fallor, & imprudens aliquid facio, uel imprudenti mihi aliquid accidit. Plato, λήσετε διαφθαρέντες, Imprudenter peribitis. Λανθάνω ἐμαυτόν, fallor, erro, hallucinor. Neutrum accuſ.

Λανός. prudens.

Λάξ, aduerb. cum calcibus.

Λαξευτήριον. ου. τὸ. aſcia. cælum.

Λαξευτός. οῦ. ὁ. exciſus, exculptus.

Λαξεύω. τὸ ξέω, incido, ſculpo, polio.

Λάξις. diuiſio, Herodo.

Λαοδογματικῶς. aduerb. è uulgi opinione.

Λαοξόος. lapicida, architectus.

Λαός. ος. τὸ. lapis.

Λαός. οῦ. ὁ. plebs, populus, durus, ἀπὸ τοῦ λᾶαν, ὅ ἐστι λίθον.

Λαοσσόος. ου. ὁ. populos ſaluans. Vel ἀπὸ τοῦ λαοὺς, καὶ σεύω τὸ ὁρμῶ, perſecutor, uiros ad bellum incitans.

Λαοφόρος. ου. ἡ. uia qua it populus, uia uel porta celebris, λεωφόρος, uia regia, uel militaris, prætoria, aut conſularis.

Λαπάζω. euacuo, perdo.

Λαπάθιον. ου. τὸ. herba lapathium, à λαπάζω, uel λάπτω. uentrem enim euacuat.

Λάπαθον. ου. τὸ. &

Λάπαθος. ου. ὁ. lapathum, rumex herba. ἀπὸ τοῦ λαπάζω. foſſa ad capiendas feras.

Λαπάρα. ας. ἡ. ile, abdomen, uenter.

Λαπάρας. inanitus, libidinoſus.

Λαπαρός. οῦ. latus, tenuis.

Λαπιδόρχης. habens magnos teſticulos.

Λαπίζειν. magnificè et arroganter ſe gerere.

Λαπιστής. mendax, temerarius, nugator, negligens, uoluptuoſus.

Λάπτω. μ. ψω. π. φα. lambo, canis in morem poto, euacuo. Neutrum accuſ.

Λάπω. λαπάζω, deuoro, ſorbeo.

Λαρινεύομαι. ſaginor.

Λαρινός. dulcis, & piſcis quidam. Et λαρινοὶ σύες καὶ βόες, apud Athenæum ſaginati porci & boues. uel à loco, uel à paſtore quopiam ſic dicti.

Λάρκος. ου. ὁ. uas uimineum quo carbones feruntur, cophinus.

Λάρναξ. κος. ἡ. urna, arca, capſa.

Λαρός. οῦ. ὁ. dulcis.

Λάρος. ου. ὁ. larus, marina auis, à cuius ſtupiditate homines laros appellamus. Comici aliquando pro furaciſsimo uſurpãt. Nam auis eſt uoracis naturæ, rapacisq́. Sunt qui fulicam eo nomine accipiant. Theodorus grauiam interpretatur. Eraſmus Chiliadibus.

Λαρυγγίζω. μ. ίσω. π. ικα. loquor gula præcluſa. Dicitur de eo qui curioſius loquitur. Neutrum abſol. Eraſ. Chil.

Λαρυγγισμός. οῦ. crocitatio.

Λάρυγξ. γος. ὁ. guttur.

Λαρύζω. clamo.

Λᾶς. ᾶ. ὁ. per conciſionem à λάαος, lapis.

Eſt

Eſt etiam nomen fluuij & ciuitatis.

Λάσανον.ου.τὸ. *matella, uaſculum ad euacuandum uentrem.*

Λασανοφόρος.ου.ὁ. *qui domino matulam ſubijcit. Horatius ad uerbum dixit, Te pueri laſanum portantes, œnophorumq́.*

Λάσθη, & λασθαίνειν. *illudere, contemnere, cõuiciari.*

Λάσθη. *inſultatio, inſolentia.*

Λασῖνος. *imprudens, obliuioſus.*

Λασιόκωφος.ου.ὁ. *ſurdus, hirſutas aureis habens.*

Λάσιος. *hirſutus, denſus, prudens.*

Λασιουργία. *textura.*

Λασιῶνος. *arbuſta, loca denſa.*

Λασκάζω. *nugor, adulor, rumpo.*

Λάσκειν. *loqui, dicere.*

Λάσταυρος.ου.ὁ. *laſtaurus, ſalax, inſigniter mentulatus. à* λὰ, & ταῦρος, *quæ pudendorum pars eſt.*

Λασταυροκάκαβον. *edulium quoddam operoſius ac lautius apud Chryſip.*

Λάταξ.γος. *gutta ſiue ſtillicidium maiuſculum. Item* λάταξ, *animal eſt in aqua uiuens, ſed aërem non humorem recipiens, ut crocodilus.*

Λατιαρίῳ Διΐ. *Latiali Ioui.*

Λατομέω.ῶ.ήσω.π.ηκα. *lapides incido.*

Λατομία.ας.ἡ. *lapicidina.*

Λατόμιον.ου.τὸ. *latomium, lapicidina.*

Λάτομος.ου.ὁ. &

Λατύπος.ου.ὁ. *lapicida.*

Λαβάζειν. *barbarizare.*

Λατρεία.ας.ἡ. δουλεία θεῷ μόνῳ πρέπουσα, *ſeruitus, obſequium, cultus diuinus, idē quod* δουλεία, *teſte Valla.*

Λατρεύς. *Apollo.*

Λατρευτής.οῦ.ὁ. *cultor.*

Λατρεύω.μ.εύσω.π.ευκα. *colo, ſeruio,* δουλεύω. *Datiuo iung.*

Λάτρις.ιος.ὁ. *ſeruus.* μισθῷ δουλεύων, ἢ παρὰ τὸ λὰ, καὶ τὸ φῶρ τὸ φοβεῖσθαι.

Λάτρις.ιος.ἡ. *famula.*

Λάτρον.τὸ. *merces.*

Λατύπη.ης.ἡ. *quod à lapidibus marmorarij abradunt. Priatos lapides quidã ueſtiũt.*

Λατύποι. *lapicidæ, latomi, ſcalptores.*

Λακτίζω. *turbo, uerbero, calcitro, nato.*

Λαυκανία.ας.ἡ. *guttur, arteria.*

Λαύξω. *obtineo, conuiuor, delecto.*

Λαύρα.ας.ἡ. *uicus, angiportus, anguſtum, impurum, ſterquilinium, & generaliter ſordentia omnia loca.*

Λαυρός.οῦ.ὁ. *latus, ut* λαῦραι πυλίδες, *Herodoto.*

Λαυρῶς. *latè, abundè.*

Λαυστήρ. *moleſtus.*

Λαῦτα. *ſunt munera & xenia quæ legatis exterarum gentium dono mittuntur.*

Λαφθάζω. *feſtino.*

Λαφθάσσω. λαύρως ἐσθίω, *deuoro.*

Λαφυγμός.οῦ.ὁ. *prodigalitas. Interdum inſatiabilis uoracitas. & de canibus & ſuibus dici ſolet.*

Λάφυξ.ὁ. *morſus.*

Λαφυραγωγῶ. *ſpolio, prædor, deprædor, diripio.*

Λάφυρον.ου.τὸ. *ſpolia, exuuiæ, præda de uiuente hoſte,* σκῦλα *autem mortuorũ ſunt.*

Λαφυροπώλης.ου.ὁ. *uenditor prædæ & ſpoliorum, ſiue captiuorum.*

Λαφυροπώλιον.ου.τὸ. *forũ uendendæ prædæ.*

Λαφυροπωλῶ *auctionor, addico, & ſub haſta uendo.*

Λαφύστιος. *heluo, gurges. & Dionyſij cognomen, à Bœotiæ monte Laphyſtio.*

Λαφύσσω.μ.ύξω.π.υχα. *lanio, deuoro, effundo, heluor, Cicero dixit.*

Λαχαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα. *fodio,* σκάπτω. *Neutrum accuſ.*

Λάχανα. *quod è uimine cõnexum currui ad ſedendum imponitur.*

Λαχανίδιον.τὸ. *oluſculum.*

Λαχανιόωσι. *idoneum eſſe eſui olerũ modo.*

Λαχανία.ας.ἡ. *locus oleribus conſitus.*

Λαχανίζεσθαι. *olus legere.*

Λαχανισμός.οῦ. *olerum collectio.*

Λάχανον.ου.τὸ. *olus.* ἐκ τοῦ λαχαίνω, ἢ λάχαινω.

Λαχανοπωλεῖον.ου.τὸ. *locus ubi olera uenduntur.*

Λαχανοπώλης.ου.ὁ *uenditor olerum.*

Λαχανώδης.εος.ὁ,ἡ. *oleraceus.*

Λάχανα.ας.ἡ.terra breuis, ad fodiendum facilis, & bene effoſſa

Λαχεῖν.conſequi, ſortiri, accuſare. Λαχεῖν δίκην τινὶ τῆς κατηγορίας, actionem iniuriarum intendere. Λαχεῖν ἐνοικίου δίκην, agere locati actionem.

Λάχεσις.ιος.ἡ. Lacheſis parca, ſors Latinè. quæ ideo uitæ præeſt, quoniam ſorte obtingit, quemadmodum quis uiuere poſſit ut ſcribit Placiades.

Λάχη.ſors.

Λαχμός.ὁ.ὁ.denſitas pilorum, ſors.

Λάχνη.ης.ἡ lana, uillus, capillus. ἐν τῷ λα, & χνοῦ.

Λαχνήεις. ηντος. ὁ. lanoſus, uilloſus, capilloſus.

Λάχνος.idem.

Λαχόντα.τόν.aſſequentem ſorte.

Λάχος.ε.τό.&

Λαῖχος.τος.τό.ſors.

Λαῖχος.quaſi.

Λαψάνη.ης.ἡ.napium, holeris ſpecies, lapſana, cyma ſylueſtris, ut ait Plin.

Λάω.uolo, uis, uideo.

Λαώδης.ους.ὁ,ἡ.popularis.

Α Ε.

Λέαινα.ης.ἡ.leæna.

Λεαίνομαι.leuigor.

Λεαίνω.μ.ανῶ.π.γκα.deleo, extenuo. Actiu. accuſatiuo.

Λέβηνοι.αἱ.nauigia bellica, triremes.

Λεβηρίς.ίδος.ἡ. ſerpentis exuuium, leberis. Plin.nunc ſenium, nunc ſenectutem appellat.

Λέβης.ητος.ὁ.lebes, olla, cacabus.

Λεβήτιον ου τό.peluis.

Λεγατεύειν.legare.

Λεγεών.ῶνος.ὁ.legio, εἴρηται τὸ ἐκλεκτόν.

Λέγω.μ.λέξω.π.λέχα. dico, oratoriè loquor, pronuntio, commemoro, concionor, ἀγορεύω. Eſt etiam diſcerno, diiudico, cenſeo. Vnde λόγος, id eſt, λογισμός, ratio. Item iubeo. Aliquando profiteor, fateor. Apud Demoſth. λέγε pro recita et lege. Actiu.accuſ.

Λεῖβομαι.curo, uolo.

Λεηλασία.ας.ἡ. præda, excurſio militaris, captiuitas, pugna.

Λεηλατέω.μ.ήσω.π.κα. uehementer populor, depopulor, impetum facio in hoſteis, lædo. ὁ λεὼς pro λαός, & ἄτω noceo, quaſi λαελατέω, λυσσάω, αἰχμαλωτίζω. Neut. accuſ.iung.

Λεία.ας.ἡ.præda, commeatus.

Λειάδες.prata, loci humidi.

Λειαίνω.μ.ανῶ.π.γκα. leuio, mitigo, polio, explano, pinſo. Actiu.accuſ.

Λείβω.μ.ψω.π.φα.libo, ſtillo, fundo, rigo. Actiu.accuſ.

Λείβηθρον.ου.τό.aquæductus, irrigatio.

Λειεντερία. laboro leuore, ſiue fluxu inteſtinorum.

Λειεντερία.ας.ἡ. lienteria, morbus cum inteſtina leuore fluunt.

Λειοῦμαι.conſcindo, tero.

Λεῖκνον.ornamentum Bacchicum, uentilabrum, caniſtrum.

Λεῖμα.limax.

Λείμαξ.ακος.hortulus, λειμών, locus arboribus conſitus.

Λειμάς.irriguus & pinguis locus.

Λεῖμμα.ατος.τό. reſiduū, ſpatium, defectus.

Λειμών.ῶνος.ὁ.pratum, floridus & iucundus locus, pinguis, & humidus. ἀπὸ τοῦ λείβω, λίβαδα μμαι. Aliquando ponitur pro mari, Heſych.

Λειμώνιον.herba, uulgus betam ſylueſtrem uocat.

Λειμώνιος.α.ὁ.pratenſis.

Λειόβατος.locus planus, & piſcis genus.

Λειογένειος.tenui & molli barba.

Λειοκάρηνος.ο.ὁ.caluus, glaber.

Λεῖον.τό.leuor.

Λεῖος.α.ὁ.planus, leuis uel politus, facilis, contritus.

Λειόστρακα.leues teſtæ.

Λειότης.ητος.ἡ.leuitas, leuor.

Λειοτριβοῦντες.in farinam terentes.

Λειουργῶ.polio, orno.

Λέουσι,pro λέουσι.leonibus.

Λειόφλοια.τά.quibus eſt leuis cortex.

Λείω.contero.

Λειπάζειν. reſiduum eſſe.
Λειπανδρεῖν. uirorum penuria laborare.
Λειπανδρία. uirorum penuria.
Λειποβοτανεῖ. caret pabulo.
Λειπογνώμονες. de equis multũ annoſis, quorum anni dentium ratione mitti in digitos amplius non poſſunt, qui & ἀγνώμονες dicuntur Iulio Polluci. A dentibus, quos duali numero γνώμονε uocant.
Λειπόδερμος. ου. ὁ. appella.
Λειποσθενεῖν. animo deficere, imbecillem eſſe.
Λειποθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. animo deficio, λειποψυχῶ. Neut. abſol.
Λειποθυμία. ας. ἡ. defectio animi.
Λειπόκρεως. macilentus, minimè carnoſus.
Λείπομαι. μ. λείψομαι π. λειμμαι. deficio, inferior ſum, ὑπολείπομαι, ἥκω, cedo, ἡττῶμαι. Eſt etiam ſuperſtes ſum. Depon. genit.
Λειπομοιρία. arbor, quæ ſuperioribus mutilata, à radice germinat.
Λειποναύτης. ου. ὁ. deſerens ſocios nautas.
Λειπόναυς. ω. ὁ. deſertor nauis.
Λειποστράτιον. ου. τὸ. deſertio exercitus.
Λειποστράτιος. qui militiam recuſat.
Λειποτακτέω. μ. ήσω. π. ηκα. exercitum deſero. Neut. abſol.
Λειποτάκτης. ου. ὁ. &
Λειποταξίας. ου. ὁ. &
Λειπόταξις. ου. ὁ. deſertor aciei. Λειποταξίου προσεκλήθη, dies ei, ut deſertori dicta eſt.
Λειποψυχεῖν. deficere animo, animam agere, mori.
Λειποψυχία. ας. ἡ. defectio animi, exanimatio.
Λείπω. μ. λείψω. π. λοιπα. linquo. Accuſ. λελειμμένος λόγου, qui nihil audiuit, ad cuius aures ſermo non peruenit.
Λειριόεις. ὀρῶδες ὁ. floridus.
Λείριον. ου. τὸ. flos, lilium, narciſſus.
Λειριόφθαλμος. ου. ὁ. mitis, manſueto aſpectu.
Λεπρός. οῦ. ὁ. tenuis, pallidus.
Λαῖρος. facilè, moleſtè, uehementer, perfectè, pulchrè.
Ληϊστὸς. ου. ὁ. prædabilis.
Λήτειρα. ἡ. hæc ſacerdos.

Λειτός. conuiciator.
Λειτουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. miniſtro, publicum munus obeo. Neut. datiuo.
Λειτουργία. ας. ἡ. miniſterium, officium, munus quoduis publicum. λειτουργίας λειτουργεῖν, munera obire.
Λειτουργός. οῦ. ὁ. publicus operator, ſeu miniſter.
Λειχαιμᾶν. ſaguinem illinere.
Λειχήν. ῆνος. ὁ. lichen, impetigo, cutis aſperitas, muſcoſa herba, roſcidis petris innaſcens.
Λείχω. μ. λείξω. π. λειχα. lingo, μύζω. Acti. accuſ.
Λειψανδρία. uirorum defectus.
Λείψανον. ου. τὸ. reliquum, reliqua, περίσσωμα, κατάλειμμα. τὰ λείψανα, utitur Herodianus pro reliquijs diuorum.
Λειψυδρία. ας. ἡ. defectus aquæ.
Λεῶ. læuigo, ὁμαλίζω.
Λειώδης. εος. ὁ, ἡ. planus, læuis.
Λέασμα. ατος. τὸ. lomentum. propriè quod eſt tritum ſignificat.
Λέασις. εως. ἡ. euacuatio, reſolutio.
Λεκάνη. ης. ἡ. peluis. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ χαίνω.
Λεκάνιον. ου. τὸ. diminutiuum, parua peluis, patella, delicatior bolus.
Λεκανίς. ίδος. ἡ. λεκάνη.
Λέκιθος. luteum oui, piſum.
Λεκίς. patina, paropſis, chlæna.
Λεκτικός. ῆ. ὁ. eloquens.
Λεκτόν. Idææ promontorium.
Λεκτός. ſelectus, ἐκλεκτός, ἐκλεκτός.
Λέκτρον. ου. τὸ. lectus, thalamus. λέγω τὸ κοιμῶμαι.
Λέκυθος. ου. ὁ. putamen, & flauũ oui, piſa.
Λεκυθοπώλης. ου. ὁ. uenditor leguminum.
Λεκυθόπωλις. ιδος. ἡ. uenditrix leguminum, uel ouorum.
Λελάχω. ſortitus fuero.
Λεληθότως. ſenſim, latenter.
Λελημμένος. captus, cogitans, ἐν ὅτῳ τὸ λῆμμα ἔχων.
Λελίκως. ὁ. lippiens.
Λελίζω. uerto, quatio. Actiuum accuſatiuo iungitur.

Λελιημένος. ου. ὁ. calidus, incitatus, cupiēs.
Λέλογχα. ſortitus ſum. à λαγχάνω, uel potius λήχω. & λελογχυῖα, puerpera facta.
Λελογχωμένος. ου. ferratus, haſtatus.
Λέλοχα. ſortitus ſum. παρὰ τὸ λέγω τὸ κληρῶ.
Λελυθρωμένος. cruentatus.
Λελυκωμένος. à lupo deuoratus.
Λελουμένος. lotus.
Λέμβος. ου. ὁ. lembus, paruum nauigium. Et λεμβῆχοι. in lembo nauigantes.
Λεμβώδης. εος. ὁ, ἡ. ſpeciem lembi præbens.
Λέμμα. τὸ. cortex, uagina.
Λέμφος. uanus, ſtultus, ἀπόπληκτος. Item mucoſus, coryza morbus.
Λεξικόν οῦ. τὸ. uocabularium, dictionarius.
Λέξις. εος. ἡ. dictio.
Λεξοῦντι, Dorice. dicent.
Λεωκόρειον. ου. τὸ. ſacellum.
Λεοντῆ, &
Λεοντῆ. ῆς. ἡ. pellis leonis.
Λεοντοκόμος. cui negotium datum eſt curandi leonis.
Λεοντομιγεῖς. canes è leonum & canum coitu prognati.
Λεοντοπόδιον. mineruium, ſiue palladium, herba.
Λεοντοφόνον. animal quoddam in Syria.
Λεοντώδης. εος. ὁ, ἡ. leoninus.
Λέπαδνα. τὰ. coria lata circa pectus equorum, capiſtra, collaria.
Λέπαργος. ου. ἡ. taurus albi pili.
Λέπας. τὸ. promontorium, ὀρεινὰ φαχύτης.
Λεπάς. άδος. ἡ. genus oſtrei uel piſcis. Ariſtophanis interpres memorat oſtrei genus eſſe, quòd petris adhæreat, adeò ut difficulter auelli queat.
Λεπαστή. ῆς. poculi genus maioris aliquando, calix, dolium.
Λέπαστρον. piſcatorium uas.
Λεπίω. λέπω, percutio.
Λεπίδιον. ου. τὸ. herba lepidion, λεπίδιον.
Λεπιδοειδής. ſuturæ in caluaria.
Λεπιδωτός. οῦ. ὁ. ſquamatus, ſquamis conſutus.
Λεπίζω. μ. ίσω. π. ικα. decortico, detraho pellem. Neut. accuſ.
Λεπίς. ίδος. ἡ. lama, ſquama, & morbi genus, quem Latini porriginem uocant.
Λέπισμα. ατος. τὸ. cortex, ſiliqua.
Λέπος. εος. τὸ. idem.
Λεπιστής. mendax.
Λέπρα. ας. ἡ. lepra, elephantiaſis. Varium enim cutis colorem ſicus in elephante facit, partim album, partim nigriorem.
Λεπράς. άδος. ἡ. aſpera, alta, alba.
Λεπρικά. τὰ. medicamenta leprarum.
Λεπριῶ. ſcaber ſum. Dioſcor. lib. 1. λεπριῶντας ὄνυχας dixit.
Λεπρός. οῦ. ὁ. leproſus. ἐκ τοῦ λέπω, τὸ ἐκδέρω.
Λεπρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. lepram patior.
Λεπρώδης. ſcaber.
Λεπτάλεος. tenuis, gracilis.
Λεπτόγεως. ω. ὁ. ſterilis, non pinguis, rara & exoluta terra.
Λεπτόγεων. τὸ. ſterilitas.
Λεπτογνώμων. ονος. ὁ, ἡ. ſubtilis, acer.
Λεπτόδερμοι. οἱ. quibus genitalis glandem cooperiens cutis deſit, ſiue quibus cutis tenuiſſima.
Λεπτόϊνος. ου. neruoſus.
Λεπτοκάρυα. auellanæ.
Λεπτόκλαδος. habens ramos tenues.
Λεπτοκοπούμενος. ου. ὁ. minutatim conciſus.
Λεπτολεσχεῖς, καὶ λεπτολόγους, uocat Ariſtophanes philoſophos de minutulis quibuſdam rebus diſputantes.
Λεπτολεσχία. ſubtilia nugamenta. à λεπτὸς & λέσχη, nugæ.
Λεπτολογεῖν. de rebus tenuibus diſceptare, et friuola tractare, minuta & ſubtilia diſputare. Bud. Com.
Λεπτολογήματα, &
Λεπτολογίαι. ſubtiles de minimis rebus diſputationes.
Λεπτομερεία. ας. ἡ. exilitas.
Λεπτόμητις. prudens conſilium, calliditas.
Λεπτόμιτον. ſubtiliter textum.
Λεπτόν. τὸ. bucca.
Λεπτοποιῶ extenuo.
Λεπτός. οῦ. ὁ. tenuis, minutus, ſubtilis, macer. κατὰ λεπτὰ, fruſtulátim.
Λεπτοσκελεῖς. crura gracilia habentes.

Λεπτοσχιδής. έος. ὁ, ἡ. habens tenues inciſuras.

Λεπτότριχα. τὰ. quæ ſunt tenuiori pilo.

Λεπτοτριχώτερος. pili tenuioris.

Λεπτουργέω. ῶ. ήσω. ηκα. ſculpo, in ſculptura, & cælatura ſubtiliore & minutiore operor. Plato poſuit pro ſubtiliter partiri, & diſtinguere, ἀλλὰ τὸ λεπτουργεῖν ἐκ ἀφανεῖς. Neu. abſol. Bud. Com.

Λεπτουργία. opus teſſellarium & uermiculatum, & opus inteſtinum elegantis artificij. Bud. ibidem.

Λεπτουργός. huiuſmodi artifex.

Λεπτόφωνος. gracilem & tenuem uocem habens.

Λεπτόχειλος. cui labrum tenue.

Λεπτυντικός. ῦ. ὁ. extenuatiuus.

Λέπτυνις. anima, mors, fatum, Pluto, Proſerpina. διὰ τὸ λεπτύνειν τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων.

Λεπτύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. attenuo, comminuo, ἰσχναίνω. Actiu. accuſ.

Λεπτυσμός. imminutio, & cũ aliquid de phalangis numero demitur.

Λεπύχανα. dicuntur fructus extrinſecus tecti cortice.

Λέπυρον. ου. τὸ. teſta oui, aut mali punici cortex.

Λεπυρός. ῦ. ὁ. teſtaceus.

Λέπω. μ. λέψω. π. λεφα. decortico.

Λέρνη. ἡ. Lerna, lacus in Argiuorum ac Mycenæorum agro cõmunis, quem igni Hercules expurgauit.

Λεσβιάς. ſcortum, λαικάστρια.

Λεσβιάζειν, &

Λεσβίζειν. polluere, conſpurcare. Sumptum à moribus Lesbiorum. Eraſ. Chil.

Λέσπις, magna, aquatica.

Λεσχῆνος. interpres, congerro.

Λέσχη. ης. ἡ. loquela, confabulatio, nugæ, conuentus, locus communis, æraria, fabrica.

Λεσχηνεία. contumelia, calumnia.

Λεσχηνίτης. ῦ. ὁ. calumniator.

Λευγαλέος. ε. ὁ. pernicioſus, triſtis, anxius, grauis, difficilis, humidus.

Λευκαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. dealbo. λευκαίνομαι τὴν τρίχα, caneſco. Accuſ.

Λευκάνθος. ε. ὁ. canus, ut albus flos.

Λευκανία. ας. ἡ. gula, uerticulus. Item Lucania regio, dicta ſic, quòd albicet.

Λευκανίηθεν. ex imo gutture.

Λευκανοί. Lucani populi.

Λευκερῳδιός. alba ardeola.

Λευκασμός. ῦ. ὁ. candor.

Λεύκασπις. argyraſpis, albo ſcuto utens.

Λεύκη. ης. ἡ. populus arbor, & morbi ſiue ſcabiei genus, apud Herodot.

Λευκή. ῆς. ἡ. alba.

Λευκηπατίας. ε. ὁ. formidoloſus.

Λεύκινος. ε. ὁ. populeus.

Λευκίτης. albus.

Λευκογραφεύς. qui depingit albo colore.

Λευκογραφίς. genus lapidis.

Λευκοθέα. Matuta dea uertitur à Plutarcho in uita Camilli: Leucothea dicta, quòd cum circa Megaridem per campũ quendam albicantem curreret, in furorẽ inciderit, adeò ut ſe in mare inijceret.

Λευκόϊον. ε. τὸ. alba uiola.

Λευκοπάρειος. ε. ὁ. qui albis genis eſt.

Λευκοπάρυφος. ε. ὁ. candidis ueſtibus indutus. Vnde extat prouer. ἔξωθεν λευκοπάρυφος ἔστιν, τὰ δ' ἔνδον ὁλοπόρφυρος, in eum qui ueſtibus quidem frugi utatur, nec ullo maioris impendij fuco inebriatis, animo uero, luxu diffluat. Cæl. lib. 9. ca. 7.

Λευκόπυγος. ε. ὁ. mollis denotatur & effœminatus, quaſi candidis natibus, imbellis, delicijs fractus, timidus. Huic opponitur μελάμπυγος, uirilis.

Λευκόπωλος. epitheton Solis, quòd duobus æquis albis uehatur.

Λευκόροδον. ε. τὸ. alba roſa.

Λευκός. ῦ. albus. Eſt & auis nomen, ex ardeolarum genere.

Λευκότης. ητος. ἡ. albedo.

Λευκόχροια. candicantia.

Λευκοῦσθαι. actiuè accipitur, de quo Budæus Commentarijs.

Λευκόφαιος. ὁ. fuſcus, id eſt, color mixtus ex albo & nigro.

Λευκόχρωος. ὁ. albus corpore.
Λευκώλενος. ὁ. ἡ. habens albas ulnas. Epitheton Iunonis, propter aëris perſpicuitatem.
Λεύκωμα. ατος. τό. albugo, album oui. Accipitur etiam pro λελευκωμένο γραμματεῖο, id eſt, tabula albo colore inducta, ſicut album Latinè. Bud. Com.
Λεύκωμον, &
Λεύκωσις. idem.
Λευκωπίας. ὁ. ὁ. albus aſpectu.
Λευκῶπις. ιδος. ὁ. ἡ. habens oculos albos.
Λευκωσία. una Sirenum.
Λευρός. ἡ. ὁ. latus, planus, tenuis, perfectus, cauus, humilis.
Λεύσσω. uideo, aſpicio.
Λευσίμος. ἡ. ὁ. dignus qui lapidetur.
Λευστός. uiſibilis, lapidatus.
Λευχειμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. albis induor. Neut. abſol.
Λευχειμονῶν. niueis induta ueſtibus.
Λευχείμων. ονος. ὁ. albis indutus, albatus, ut apud Horat. Ille repotia, natales, alios'ue dierũ Feſtos albatus celebret. Bud. in Annot.
Λεσχηνεύειν. nugari.
Λευχηπατίας. ὁ. ὁ. timidus, quòd metuentibus hepar albeſcere credatur.
Λεύω. μ. σω. π. κα. lapido, uideo. Accuſ.
Λεχαίνειν. lectum, hoc eſt concubitum appetere.
Λεχεποῖος. ὁ. ὁ. uel λεχεποίης. herboſus.
Λέχομαι. μ. λέξομαι. π. λέλεγμαι. cubo. Deponen. abſolutum.
Λέχος. ους. τό. lectus, coniugium, uxor, conuictus.
Λέχριος. ὁ. ὁ. obliquus.
Λέχρις. ex obliquo.
Λεχώ. όος. ἡ. puerpera.
Λεχῶον. fruticoſum, herboſum.
Λέχω. μ. λέξω. π. λέλεχα. facio dormire. Neutrum.
Λεχώϊος. ὁ. ὁ. puerperio conducens.
Λεωφόρος. uia.
Λεώλης. perditus.
Λέων. οντος. ὁ. leo. παρὰ τὸ λάω τὸ βλέπω, ὀξυδερκὴς γὰρ τὸ ζῶον.
Λεοντωδῶς. terribiliter, leonis inſtar.
Λεωπετρία. planum ſaxum.
Λεωργός. ὁ. ὁ. Promethei epithetõ apud Aeſchylum, πάνουργος, qui pro populo moritur, qui populo operis occaſionem ſubminiſtrat, ut Prometheus tradito igni mortalibus.
Λεώς. ὁ. ὁ. Atticè, populus, turba.
Λέως, uel λεῶς, aphæreſi pro τελέως. abſolutè, perfectè.
Λεωφόρος. ὁ. ὁ. λαοφόρος

Λ Η

Λῆ. uult.
Ληάζω. λίαν σκυλάζω.
Ληβόλος, pro λιθοβόλος. lapidibus iaciens, uel dignus qui lapidetur.
Λήβω. λαμβάνω, ſed eſt obſoletum.
Λήγω. quieſco, deſino, ceſſo.
Ληδάριον, &
Λήδιον. tunicula uilis, æſtiua.
Ληδᾶν. feſſum eſſe.
Ληθαῖος. obliuioſus, uel obliuionẽ inducens.
Ληθάνω. obliuiſci facio.
Ληθαργικός. ἡ. ὁ. ueternoſus.
Λήθαργος. ὁ. ὁ. morbus eſt, quem Latini torporem appellãt, inexpugnabilis penè ſomni neceſſitas, ut ſcribit Celſ. lib. 3 cap. 20. Dictum ἀπὸ τῆς λήθης, hoc eſt ab obliuione. Nam eo morbo accidit obliuio omnium rerũ: à pituita poſteriores uentriculos cerebri occupante, in quibus eſt memoria.
Ληθεδανός. obliuionem pariens.
Ληθεδών. όνος. ἡ. obliuio.
Λήθη. ης. ἡ. obliuio, lethe.
Λήθιος. clancularius.
Λησμοσύνη. ης. ἡ. obliuio.
Λήθω. μ. λήσω. π. ληκα. lateo. Neut. accuſ.
Ληϊάνειρα. iniiciens uiris mulierũ amorem. ἀπὸ τοῦ λαιλάπτειν τοὺς ἄνδρας.
Ληϊάς. ἡ. bello capta.
Ληϊβότειρα. ας. ἡ. ſegetem paſcens.
Ληϊβότειρος. ὁ. ὁ. ſegetes depaſcens.
Ληϊβοτής. aper.
Ληΐδιον. ληδάριον.
Λήϊον. λάϊον.

Ληΐζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. prædor, uaſto ſegetes, poſſideo.

Λήϊον. ου. τό. ſeges, fruges, campus ſegetum.

Λῆιος. ο. mutilus, uilis.

Ληΐς. ίδος. ἡ. præda, poſſeſſio ex præda.

Ληϊστήρ. ῆρος. ὁ. latro.

Ληϊτός. bello captus, cum prædis abactus.

Ληΐτις. ιδος. ἡ. Epitheton Mineruæ, quia prædæ præeſt.

Λῆιτος. ε. ὁ. populus.

Ληκᾶν, & ληκεῖν. clamare, plaudere, percutere, latrare.

Ληκυθίζω. puſilla uoce utor.

Ληκύθιον. ου. τό. parua lecythus.

Ληκυθισμός. cantillatio, frigillatio.

Ληκυθιστής. ῦ. ὁ. qui exilem habet uocem.

Λήκυθος. ου. ἡ. uas olearium, & in quo unguenta reconduntur, quod & Latinè lecythus dicitur, penul. corr. Cicero uidetur lib. 1. ad Atticum, copiam dicendi uniformem ληκύθους appellaſſe, alludens fortè ad illud Ariſtoph. ληκύθιον ἀπώλεσε.

Ληκυθίζειν. altius clamare ac ſtrepitū edere.

Λῆμα. ατος. τό. ſuperbia, dogma, conſilium, cōſtantia, fiducia, & robur animi.

Ληματιάω. ſum excelſo & ſublimi animo & intrepido, ſuperbio.

Ληματίας. ου. ὁ. arrogans, ſuperbus.

Λημάτια. τά. ſententiæ, conſilia.

Λημάω. lippio, cæcutio, cæcutio lippitudine. Neut. abſol.

Λήμη. ης. ἡ. lema, lippitudo, humor in oculis concretus, unde lippitudo naſcitur. παρὰ τὸ λείαν τὸ βλέπειν, καὶ τὸ μή.

Λῆμμα. ατος. τό. quæſtus, lucrum, captura, captio, ſpatium, uagina.

Λημμάτιον. idem.

Λημνίσκον. corymbus.

Λῆμνος. inſula Thraciæ propinqua.

Λῆμος. animus.

Ληναῖος. Lenæus, cognomen Bacchi, & λήναιον feſtum eius. Vnde ληναιῶνα μῆνα Ianuarium dici ait Ioannes Grammaticus, quòd Dionyſio Lenæo à torcularibus dicto, feſtiuitas eo menſe ageretur.

Ληνὶς. ίδος. mulier Bacchas.

Ληνοβάτης. ου. ὁ. uinitor.

Ληνός. οῦ. ὁ. torcular. παρὰ τὸ λεαίνω τὸ λειοῦν.

Ληξιαρχικόν. liber erat, in quem puerorum nomina referebantur, qui iam tutelæ ſuæ facti erant. διὰ τὸ ὧν νέους τῶν λήξεων ἄρχειν.

Ληξιπύρετος. ου. lexipyretus potius quàm lexipyrata, medicina quæ febres fugiunt. de qua Hermol. in Plin.

Λῆξις. εως. ἡ. quies, deſinentia, ſors.

Ληκτέον. finendum eſt, explicandum, aggrediendum.

Ληπτής. capiens.

Ληπτός. captus.

Ληρέω. μ. ήσω. π. ηκα. nugor. proprie neſariè loquor ex ebrietate, φλυαρεῖν autem nimiū & ſtulte loquor. Ληρεῖς ἔχων, Attice pro nugaris. Neut. accuſ.

Λῆρος. ου. ὁ. nugæ, trichæ, ſtultus, nugator, mendax. Eraſ. Chil.

Ληρώδης. nugatorium.

Ληρώδης. ου. ὁ, ἡ. nugator.

Ληρῳδία. delira fabula.

Λῆς. uis, ut ἀλῆς, ſi uis, Ariſtoph.

Λῆσις. uoluntas, electio.

Λήθομαι. obliuiſcar.

Ληστάρχης. ου. ὁ. & λήσταρχος. ſicariorum ſiue latronum princeps.

Ληστεία. ας. ἡ. latrocinium.

Ληστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. latrocinor, populor, latrocinio deſpolio. Neut abſol.

Ληστής. οῦ ὁ. latro, prædo, ſicarius.

Ληστικόν. οῦ. τό. manus piratarum, latrocinium.

Λῆστις. εως. ἡ. obliuio.

Ληστός. οῦ. ὁ. prædabilis.

Ληστρικῶς. prædatiue, furtiue.

Ληστρίς. ίδος. ἡ. prædatrix.

Λήτειρα. ἡ. ſacerdos.

Λητοΐδης. Latonæ filius, Apollo.

Λῆτον. publicum.

Ληιτουργεῖν. obire munus publicum. (λῆιτ.

Λητώ. όος. ἡ. Latona. ἰωνικοὶ γὰρ λαὸν ἡ

Λήγω. μ. ξω. π. χα. deſino. Neut. gen. ut ἔληξε θυμοῦ, ſtomachari deſijt.

Λῆψις. ιος. ἡ. captio.

Λ Ι.

Λιάζω. μ. άσω. π. ακα. ſeparo, fugio, declino. Actiu. accuſ.

Λίαν. nimis, ualdè. Differt à λείαν.

Λίαν ἐκπερισσῶς. ſupra modum.

Λιαρός. ᾶ. ὁ. calidus, ſuauis, flexibilis.

Λιβάδιον. herboſus locus.

Λιβάζω. ſtillo, defluo, perdo, λείβω.

Λιβανικός. ᾶ. ὁ. thureus.

Λίβανος. υ. ὁ. thus, arbor thuris, Libanus mons Arabiæ. differt à λιβανωτός.

Λιβανώδης. εος. ὁ, ἡ. odoratus.

Λιβανωτίς. ἡ. thurea, roſmarinus.

Λιβανωτός. ᾶ. ὁ. ὁ τῦ λιβάνυ καρπός.

Λιβανωτοφόρος. υ. ὁ. thurifer.

Λιβάς. άδος. ἡ. ſtillatio, gutta, fons, ſcaturigo, locus amœnus, & humidus.

Λιβδύειν. ſeparare.

Λίβος. gutta, lachryma.

Λιβρός. οῦ. ὁ. obſcurus, caliginoſus, humectus.

Λιβύη. ης. ἡ. Libya, hydria nigra ſepulchro impoſita.

Λίβυες. ſerpentes quidam.

Λιβύηθεν. ex Libya.

Λιβυκός. Libycus.

Λιβυρνίδες. αἱ. naues liburnæ, piraticæ, & uelociſſimæ, roſtris æreis.

Λίβυς. υος. Libys, homo ex Libya. Dicitur etiam tibia à poëtis.

Λίβυσσα. ης. ἡ Libyſſa.

Λίγα. ſtridule, tenuiter, ſuauiter.

Λιγαίνω. μ. ανῶ. ſtrideo, delecto, canto, flagello, prædico.

Λίγγω. μ. ίγξω. π. ιγχα. ſtrideo, reſono. Neutr.

Λίγδα. cos, lixiuium.

Λιγδιάω. ſonum reddo feriendo ſuperficiem

Λίγδην. in ſuperficie, ſtrictim.

Λιγιῶς. acutè, dulciter, celeriter, uehementer.

Λιγνύς. ύος. ἡ. fumus, fumi emiſſio, & extinctio luminis.

Λιγνυώδης. fuliginoſus.

Λίγξε. ſonuit.

Λίγος. ὁ. ſtridulus.

Λιγύμοχθος. Luſciniæ epitheton, quòd cantu laboret.

Λιγυρίζω. canto.

Λιγύριον. υ. τό. ligurius lapis.

Λιγυρός. ᾶ. ὁ. ſtridulus, acutus in uoce, ſuauis, uocalis.

Λιγυρῶς. ſuauiter, concinnè.

Λίγυς. υς. ὁ. Lygur.

Λιγύς. ύος. ὁ. ſtridulus, canorus in loquendo, facundus, ἡδύς, λιγυρός, ὀξύς, ταχύς.

Λιγύφθογγος. ὁ, ἡ. &c.

Λιγύφωνος. canorus, habens uocem ſtridulam.

Λίω. capio.

Λίζω. ludo, ſtillo, βίσω.

Λιθάζω. μ. άσω. π. ακα. lapido. Accuſ.

Λιθακός. ᾶ. ὁ. lapidoſus.

Λίθαξ, & λιθάκιον. lapillus.

Λιθάργυρος. ſpuma argenti.

Λιθάς. άδος. ἡ. lapis.

Λιθεία. ſumptuoſitas.

Λιθῦσθαι. lapideſcere.

Λιθίασις. ιος. ἡ. morbus calcularis. Sic etiã uocatur, cum in palpebris gignũtur albicantia quædam, & aſpera lapidis modo, oculumq́ perpungentia.

Λιθιάω. calculo laboro.

Λιθίζειν. lapidis qualitatẽ potius quàm gemmæ referre. Plin. lib. 7. cap. 17.

Λίθινος. υ. ὁ. lapideus.

Λιθίς. ίδος ἡ. lapillus, λιθίδιον.

Λιθοβολέω. μ. ήσω. π. ηκα. lapido, lapides in aliquem iacio, lapidibus obruo. Accuſ.

Λιθοβόλος. υ. ὁ. iaciens lapides.

Λιθογλύφος. υ. ὁ. ſculptor lapidarius.

Λιθόδομος. ου. ὁ. architectus, faber lapidarius.

Λιθοθλάω. lapide frango.

Λιθοκάρδιος. υ. ὁ. qui eſt ſaxeo corde.

Λιθοκόλλητος. υ. ὁ. gemmis uel lapillis diſtinctus ac picturatus.

Λιθόλευστος. υ. ὁ. lapidatus, lapidator.

Λιθολεύω. μ. εύσω. π. ευκα. lapido. Accuſ.

Λιθολόγημα. ατος. τό. ſtrues lapidum, ædificium.

Λιθολόγος. lapides colligens, ædificator.

Λιθομότα. qui ad populum concionabantur, ἐπὶ τ̃ λίθω ὀμνυόντα.

Λιθοξοϊκὸν ἀγχάλιον. τό. bipennis, inſtrumentum ſcalpendorum lapidum.

Λιθοξόος. ου. ὁ. lapicida, λατύπος, λαξόος, λιθουργός.

Λίθος. ου. ὁ, uel ἡ. lapis, gemma.

Λιθόστρωτος. ου. ὁ, ἡ. lapidibus ſtratus. à λίθος & στρωννύω.

Λιθοτομία. ας. ἡ. lapicidina. Eſt etiam carceris & cuſtodiæ nomen apud Syracuſanos, cuius meminit Thucyd. unde arbitror prouerbium natum, Εἰς λιθοτομίας.

Λιθοτόμος. λιθοξόος.

Λιθότομος. inciſus à lapide.

Λιθοτεχνική. ars lapides excolentium, elaborantiumq; ad operum ornamenta.

Λιθολκεῖται. τὸ σῶμα ἐπὶ τ̃ βάσεως τὸ ἀνάθημα.

Λιθουλκοί. uectiarij.

Λιθουργέει. in lapidem uertet.

Λιθουργική. ars incidendorum lapidum. Ad eos qui in metallis lapides cædunt, pertinere uidetur.

Λιθουργός. ὁ. λιθοξόος, lapidarius. Et λιθουργὸν lapidariũ ferramentũ, apud Thucyd.

Λιθιᾶν. in lapidem indureſcere & lapidem fieri. Bud. Com.

Λιθοφορέω. lapides fero.

Λιθόω. μ. ώσω. π. ωκα. lapideſco, lapidem genero. Neut. abſol.

Λιθώδης. εος. ὁ, ἡ. lapidoſus.

Λίκιγξ. tinnitus aurium, mirmitio.

Λίκλωνος. uas teſtaceum.

Λικμάω. μ. ήσω. π. ηκα. uentilo, cribro, paleas à frumento ſeparo, ἀλοῶ, trituro, comminuo, lingo:

Λικμητήρ. ῆρος. ὁ. uentilator.

Λικμητρίς. ίδος. ἡ. uentilabrum.

Λικμητήριον. idem.

Λικμητής. ῦ. ὁ. λικμητήρ, ἀχυροκριτής.

Λικμίζω. uentilo, ἀλοῶ.

Λίκμος. ου. ὁ. uentilabrum, uannus.

Λικμοφόρος. uannum ferens, caniſtrifer, ut olim ad ſacra Bacchi ferebatur, ab hominibus infimæ ſortis, unde etiam dictũ eſt de homine abiecto & contempto.

Λικνίτης. Bacchi epitheton.

Λιγνυώδης. ſordidus.

Λίκνον. ου. τό. cuna, uannus.

Λικνοφόρος, pro λικμοφόρος apud Demoſth.

Λικροί. οἱ. rami cornuum ceruorum.

Λικριφῖς, uel λικριφίς, obliquè.

Λίκτος. ὁ. qui glomerari poteſt.

Λιλαίομαι. cupio. Depon. genit.

Λιλύβαιον. ου. τό. Lilybæum.

Λιλῶ. inuideo, cupio, feſtino.

Λιμαγχεῖν. fame necare, famem imperare, ut medici ægrotis faciunt.

Λιμαγχονεῖν. idem, quaſi dicas anguina inediæ ſuffocare. Bud. Com.

Λιμακώδης. humidus, herbidus.

Λίμβος. ὁ. uel λιμβός. guloſus, inſatiabilis.

Λιμβρός. ῦ. ὁ. nox, caligo.

Λιμενάρχαι. οἱ. qui locis maritimis præſunt, unde traiectus eſt ad exteras nationes, λιμενοφύλακες, id eſt, portus cuſtodes, Ariſtot. Bud. in Annot.

Λιμεναρχία. munus portuum curandorum, λιμενοφυλακία.

Λιμὴν ένος. ὁ. portus, littus, ſinus maris.

Λίμνα. ας. ἡ. ſtagnum, mare, Oceanus.

Λιμνάζω. μ. άσω. π. ακα. ſtagnum facio, ſtagno. Neut. abſol.

Λιμναῖος. ου. ὁ. lacuſtris.

Λιμνακίδες. αἱ. deæ aquarum.

Λίμνη. palus, ſtagnum. παρὰ τὸ λίαν καὶ διαμένειν.

Λιμνῆτις. ιδος. ἡ. ſtagnea.

Λιμνοθάλαττα. lacus aut ſtagnea marina.

Λιμνόστρεα. oſtreæ.

Λιμνορυγός. ῦ. lacunas purgans.

Λιμνοῦσθαι. in paludem uel lacum abire & exundare, uel in paludem redundare. Bud. Commentarijs.

Λιμνῶδες. τό. reſtagnatio.

Λιμοδωριεῖς. οἱ, qui fame urgente aliquò demigrant. à Dorienſibus qui Peloponneſo fugerant annonæ inopia, ſumpta uox eſt. Eraſ. Chil.

Λιμοδωριεύω. fame cõpulſus aliquò demigro

Λιμοκτονέω. μ. ήσω. π. ηκα. fame neco. Actiu. accuſatiuo.

Λιμοκτονία. huiuſcemodi inedia à medico imperata.

Λιμός.ȣ.ὁ, Attice.uel ἡ, Dorice.fames.

Λιμόψωρος morbus quidam, malus corporis habitus ob famem. Nam cum mali ſucci cibarijs propter inopiam utendum eſt, ſcabies & uaria cutis ulcera proueniunt.

Λιμπάνω. relinquo. Actiu. accuſ.

Λιμφεύσαι. decipere.

Λιμφός. ſycophanta, parcus.

Λιμώττω.μ. ώξω.π. ωχα. fameſco, eſurio. Neutrum abſol.

Λῖν. leonem.

Λινοῦς.ȣ.ὁ. ex lino factus.

Λινάτιον. τὸ. filum, funiculus.

Λίνεος, λινοῦς. lineus.

Λινίσκος. funiculus.

Λινόδεσμος.ȣ.ὁ. uinculum lineum.

Λινόζωστις.ἡ. Mercurialis herba.

Λινοθώραξ. κος.ὁ. thorax lineus, lineo thorace indutus. Home. Iliad. β. de Aiace, ὀλίγος μὲν ἔην λινοθώραξ.

Λινοκαλαμίς. linum agreſte.

Λίνον.ȣ.τὸ. linum, uinculum, rete, chorda, filum, lana.

Λίνος.ὁ. λίνον.

Λινόπτης.ὁ. qui eſt à retibus, qui retia cuſtodit, & aues incidentes obſeruat,

Λῖνος.ȣ ὁ. linus cantilenæ genus, proprium ruſticorum. Item funis.

Λινόσπερμον. lini ſemen.

Λινύω. intermitto.

Λίξ. latus, obliquus, lapis.

Λίπα pro λιπαρὸν. pingue, oleum. Indeclinabile poëtis.

Λιπαίνω.μ. ανῶ.π. κα. impingo. Accuſ.

Λιπάρα. inſulæ nomen.

Λιπαραί. lenia emplaſtra.

Λιπαρέω.μ. ήσω. π. κκα. obſecro, obteſtor, oro, ſupplico, adulor, promptus ſum. Ac.

Λιπαρῶς. affatim.

Λιπαρής. έος. ὁ, ἡ. magnus, accuratus, diligẽs, ſupplex.

Λιπαρία. ας. ἡ. aſſiduitas.

Λιπαροκρήδεμνος. ȣ. ὁ, ἡ. habens pulchras uittas in capite.

Λιπαρός.ȣ.ὁ. pinguis, cui contrarium λεπτός. Item maturus, formoſus, plenus.

Λιπάρογεων. pinguem terram habens.

Λιπαρῶς. abundanter.

Λιπασμός.ȣ.ὁ. inunctio.

Λιπ᾽ ἐλαίῳ, apocopa pro λιπαρῷ ἐλαίῳ. pingui oleo.

Λιποφρῦτις. ιος. ἡ. egena, inops, ut quæ φρυγάνων, hoc eſt, uirgultis quoque careat, aut abiectior ſit. Maſcul. λιποφρύτης.

Λιπόμβρος. qui ſtatuto die non præſto fuit.

Λιπόβιοι. mortui.

Λιπογνώμων. λειπογνώμων.

Λιποψυχοῦσαι. animi defectione laborantes, de mulieribus dictum.

Λιπόζυγος. ſolitarius.

Λιπόναυς. nauis deſertor.

Λίπος. λος. τὸ. pinguedo.

Λιποσάρκης. λος. ὁ, ἡ. macilentus.

Λιποτάκτης. ȣ. ὁ. &

Λιπόταξις. ο. deſertor aciei, transfuga.

Λίπτω. cupio, amplector.

Λειόεις. ſuauis, odoratus, ſplendidus.

Λείριον. flos, narciſſus propriè Atticis,

Λιρός. ȣ. ὁ. &

Λιρόφθαλμος. impudens, θρασύς.

Λίς. ιος. ὁ. leo.

Λῖς, λιτός pannus lineus ſubtilis.

Λισάσκομαι. ſupplico.

Λίσπος. ὁ. attritus & uſu depolitus diminutusque. Sic etiam dicitur, cui nates ſunt graciles ac tumore prorſus uacant: cuiuſmodi ſunt aues. Ἀστράγαλοι λίσποι dicuntur, qui in medio pertuſi ſunt: & γλῶσσα λίσπα eadem ratione, ἐκτετριμμένη, καὶ ὁλισθηρά. Hinc etiam

Λισπόπυγοι. à comicis appellantur Athenienſes, quòd cum magna ex parte nautici eſſent, ob ſedendi aſſiduitatem depyges reddebantur.

Λίσσομαι. ſupplico.

Λισσός. leuis, planus, aſper, altus, accliuis, præruptus, miſer.

Λίσσω. λίσσομαι.

Λιτός. ȣ. ὁ. ſupplicabilis.

Λιτραίνω, &

Λιστρεύω.purgo,ſodio,polio,explano. Neut. accuſatiuo.

Λίστρον.ου.ὁ.uentilabrum.

Λιστρωτός.lapidibus ſtratus,planus.

Λίσφοι.οἱ.coxendices.

Λισφόω.minuo,attenuo.

Λίσχος.ου.ὁ.parcus.

Λιτάζομαι . adhortor , ſaluto , uoueo , ſupplico.

Λιτανεία.ας.ἡ.ſupplicatio,litania.

Λιτανεύω.μ.εύσω . π . ευκα.rogo , uota accipio,& dona lito, Actiu.accuſ.

Λιταργίζω.curro,feſtino,ſalto.

Λιταργισμός.ſaltatio.

Λίταργος.uelox.

Λιτή.ῆς.ἡ.ſupplicatio, & Macedoniæ urbs.

Λιτί.τῷ.ſubtili,ſtragulo.

Λιτιέρσης.ου.ὁ.cantionis genus apud Phrygios.proprium foſſorum & agricolarum.

Λιτίς.ἡ.ſquama æris.

Λιτόβορος.tenuiter nutritus.

Λιτοδίαιτον.τὸ.tenuitas uictus.

Λίτομαι,λίσσομαι.

Λῖτον.ου.τὸ.pannus,operimentum tenue.

Λιτός.οῦ.ὁ.ſimplex , frugalis, lenis, humilis, exiguus,paruus,tenuis,ut λιτὰ δῶρα.

Λιτότης.ητος.ἡ.ſimplicitas,frugalitas,tenuitas,lenitas.Cicero Epiſt.lib.7. Lex ſumptuaria quæ uidetur λιτότητα attuliſſe.

Λιτουργεῖν.τὸ κακὰ λέγειν, Didymo authore.

Λιτουργοὶ δημοσίων.miniſtri publici.

Λιτίεος.improbus.

Λίτρα.ας.ἡ.libra,obolus, numiſmatis genus apud Siculos.

Λιτρίς.urna.

Λίτρον. Attice pro νίτρον.ου.τὸ.nitrum. Ariſtophan.

Λίτω cupio.

Λιφαιμῶ.ſanguinem mitto, deficio corpore, exanguis fio,palleſco.

Λιχάζω.λείχω.

Λιχανός.οῦ.ὁ.digitus medius, index . παρὰ τὸ λίαν χαίνειν.

Λίχας.α.ὁ. Lichas uiri nomen. Item ſi pollicem explices & indicem , λίχας nominatur menſus is,ἀπίθαμος.

Λιχῆνες aut λειχῆνες.morbus,qui quòd à mento prius oriebatur , mentagra à Latinis dici cœpta eſt . Deinde à ſimilitudine cutis,elephantiaſis.

Λιχμάζω.μ.άσω.π.ακα.&

Λιχμάω,&

Λιχμάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. lambo, ligurio. Actiu.accuſ.

Λιχμήεις.ντος.exerens linguam.

Λιχνεία.ας.ἡ gulofitas,edacitas.

Λιχνεύω.μ.εύσω.π.ευκα. glutio , λιμβεύομαι. παρὰ τὸ λίαν χαίνειν.Neut.accuſ.

Λιχνοκαΐα.lucernarum accenſio.

Λιχνός.οῦ.ὁ.guloſus,auidus.

Λιχριφίς.obliquè.

Λίψ. βός . uentus aduerſus uulturnum ſtãs, qui Latinè africus dicitur , Gell . lib . 2. capite 22.

Λ O.

Λόβιον.pars gibba hepatis.

Λοβός.infima auricula.ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν. Eã enim prehendimus cum admonemus.Dicitur etiã eodem nomine pars auris ſuperior:et ſumma omnia λοβοὶ poſſunt dici,ut in iecore λοβοὶ, partes inferiores aut ſuperiores. Dicitur itẽ ciceris aut fabæ uas. Itẽ ſiliqua interdũ,& fibræ uictimarũ.

Λογάδες.οἱ.delecti ciues, prudentes, cohortes, copiæ . Nicandro oculi ſignificantur λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν.

Λογάδην,aduerb.electè,collectim.

Λογάρια.τὰ.ſermocinationes.

Λογγάζω.μ.άσω.tardo,moror,inuideo.

Λογγάσια.λογγῶνες.

Λογγύω.tingo.

Λόγχη.ης.ἡ.τάφος.

Λογγῶνες. ſaxa in portu , quibus naues alligantur.

Λογεῖον.ου.τὸ. locus ubi conueniunt conſulentes,pulpitum ubi recitantur comœdiæ.

Λογέμπορος.ſophiſtæ epitheton.

Λογία.ας . ἡ . conuentus , collatio, collectio, collecta. Paulus ad Corinth . 1 . cap . 16. περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους. Nouum apud Apoſtolum uerbum, à colligendo ſiue legendo dictũ. Apparet enim metapho

ram ſumpſiſſe à ſœtibus arborum aut terræ, quæ legi dicuntur: unde & legumina.

Λογίδιον. oratiuncula.

Λογιών. ῶνος. ὁ. rhetor.

Λογίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. computo, conſydero, exiſtimo, arbitror, reputo, expendo, imputo, cogito, διαλογίζομαι, ἐνθυμοῦμαι, ἀριθμῶ, ἀνατίθημι, φημίζω.

Λογίζω. idem.

Λογικός. οῦ. ὁ. rationalis, rationi obtemperans.

Λογίμη πόλις. inſignis urbs.

Λόγιον. ου. τὸ. oraculum, deorum reſponſum, uaticinium, rumor, φήτευμα, reſponſum ſoluta oratione, ſed χρησμὸς, carmine λογᾶον.

Λόγιος. ου. ὁ. eloquens, prudens, doctus. Λόγιος apud antiquos dicebatur, qui in unaquaque patria inſtituta interpretari & eloqui poterat, hoc eſt, hiſtoriæ & antiquitatis peritus, & in ea re facundus. λόγιος Mercurius, quaſi ſtudiorum & literarum eloquentiæ præſes. Λογιώτατοι apud Plutarchum uaticiniorum interpretes periſsimi.

Λογιότης. ητος. ἡ. eloquentia.

Λογισμός. οῦ. ὁ. conſyderatio, cogitatio. Vnde λογισμὸς κοινὸς, ſenſus communis. λογισμὸν ἑαυτῷ διδόναι, ſecum rem æſtimare, ſecum ratiocinari, ſeſe reſpicere.

Λογιστεύω. enumero, expendo, σκέπτω.

Λογιστήριον. ου. τὸ. locus in quo exercitus recenſetur, & ſtipendia militiæ numerantur.

Λογιστής. οῦ. ὁ. computator, curator, æſtimator, expenſor. λογισταὶ etiam erant magiſtratus Athenis.

Λογιστική. ῆς. ἡ. ars ſupputandi quæ calculatoria dicitur.

Λογιστικόν. οῦ. τὸ. pars animæ quæ ratio dicitur.

Λογιστικός. οῦ ὁ. computatorius, ſupputandi calculandiq́ peritus.

Λογογραφέω. μ. ήσω. π. ηκα. libros condo, ſcribo hiſtoriam uel orationes forenſes, uel uitam alicuius. Neut. abſol. uel accuſ.

Λογογράφος. eſt orator, & qui oratione proſa ſcribit.

Λογοδαίδαλος. ου. ὁ. ſophiſta, uerborum inanis funditor, qui uenuſtatem uerborum, non ſenſuum acumen inſectatur. Eraſ. Chil.

Λογόδειπνον. ου. τὸ. cœna uerbis magis quàm cibis condita.

Λογοιαδία. uitium dicitur in poëmate, quando nihil in ſe doctrinæ ſolidæ habet aut cultus ſplendoris'ue, ſed nugax eſt & futile. Nam λόγοι pro dictis ridiculis contēnendisq́ interdum capitur, etiam apud Terentium & Ciceronem.

Λογομανῶ. uehementer literis & diſciplinis incumbo.

Λογομαχεῖν. pugnare uerbis, contendere.

Λογομαχία. ας. ἡ. pugna uerborum, uerborū uelitatio, loquax contentio.

Λογοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. hiſtoriam ſeu fabulas ſcribo. Neut. abſol.

Λογοποιΐα. ας. ἡ. maledictum, multiloquium temerarium.

Λογοποιός. οῦ ὁ. hiſtoricus author, fabularum ſcriptor.

Λόγος. ου. ὁ. multiplicis eſt ſignificationis.

Aliquando enim eſt ſermo, oratio, ut λόγον διδόναι, uerba facere, & λόγον λαμβάνειν, aures accommodare, Syneſ. Et apud Xenoph. ἑλλην. ϛ. λόγον διδόναι eſt cauſam orandi locum dare, uel apud Demoſth. κατὰ τιμοκρ. dicendi cauſam poteſtatem facere. Vnde λόγου τυχεῖν ij dicuntur, quibus dicēdi poteſtas facta eſt, apud eundem. Apud Platonem uero in Protag. ſignificat uices dare loquendi et percunctandi, & uiciſſim reſpondere percunctanti. Sed λόγον ἑαυτῷ διδόναι, Demoſthe. ὑπὲρ στεφ. Andoc. περὶ μυσ. & Plut. in Cato. eſt rem ſecum æſtimare, & perpendere, uel ratiocinari & coniectura colligere. Διδόναι τῷ λόγῳ, memoriæ prodere, ſcribere, Greg. Εἰς λόγους ἥκειν, ad colloquiū uenire, Xenoph. Ἐν λόγοις εἶναι, hominū ſermone celebrari, apud eundē. Interdū tamē ea ſignificatio fraudis eſt et uanitatis, ut λόγοι ταῦτα, Demoſt. id eſt, Verba iſtæc ſunt, ut Ter. uel, Verba ſunt atq́ ineptiæ,

ineptiæ, ut Cice. Vnde etiam λόγους λαλεῖν, pro inaniter uerba fundere, uerba loquaciter ſacere, Demoſth. & λόγους διαδιδόναι, rumores in uulgus diſsipare, Plut.

Huc pertinet cum pro ſermone fabuloſo, ſeu fabula accipitur, ut Euſtath. tradit, unde Aeſopus ille λογοποιὸς, id eſt, μυθογράφος dicitur. Aliquando pro ratione, id eſt, cura & reſpectu ponitur, ut λόγον ἔχειν, rationem habere, ὑπολογίζεσθαι, ἀνάλογον ποιεῖσθαι, rebus conſulere, proſpicere, res conſyderare, de rebus cogitare, uidere, conſtituere. Quod tamen interdum eſt proportionem habere, hoc eſt inſtar eſſe, & ἀνάλογον ὤν, Syneſ. Vnde κατὰ λόγον, id eſt, pro portione, Ariſtotel.

Vel pro ratione, id eſt, modo & forma, ut ἔξω λόγου, ab re, extra propoſitum. ὑπὲρ λόγον, ultra modum, ſuprà quàm dici poſſit. Sic etiam λόγου κρεῖττον, pro eo quod maius eſt omni ratione, aut quod nulla ratio comprehendere poteſt. Vel pro ratione, id eſt, cauſa, ut λόγον ἀπαιτεῖν, rationem reddere, & λόγον διδόναι, cauſam dicere. ἀπολογεῖσθαι, κρίνεσθαι, διδόναι ſθαι, Andocy. Xenoph. & Demoſthen.

Huc pertinet, quod cum κατὰ πρῶτον λόγον dicunt, primaria ratione & cauſa ſignificant, ſiue per ſe: & κατὰ δεύτερον λόγον, ſecundaria & per accidens. Sic cũ ponitur pro ratione ſubſtantiæ, id eſt, finitione, Ariſtot. Aliquando pro fama & exiſtimatione hominum, ut λόγος ἔχει, fama eſt, Athen. Sæpius tamen ſine uerbo. Grego. ὡς ὁ ἐμὸς λόγος, ut mea eſt opinio. οὐδὲν λόγου τίθεται, pro nullo numero habetur. Aliquando λόγοι ſunt ſtudia literarum & diſciplinæ liberales. Syneſ. καὶ μὰ τοὺς λόγους. Et Ariſtot. τοὺς ἐν λόγοις ὄντας philoſophos appellat, & doctrinarum ſtudioſos. Aliquando ponitur pro diſceptatione ſeu diſputatione. Theophraſtus πλείων γὰρ ὁ λόγος &c. Idem, ἄπειρον δὲ καὶ λόγου δεόμενον. Aliquando pro libro, ut κατὰ τὸν ἕβδομον λόγον, libro ſeptimo, Galeno. Poſtremo λόγος dicitur filius Dei,

Λ O.

& uirtus (ut ſcribit Cypri.) ratio item, & ſapientia eius & gloria. Bud. Com.

Λογχωτὸς. haſtatus.

Λόγχη. ης. ἡ. lancea, ferrum haſtæ, quies, pars.

Λογχήτης. ου. ὁ. ſatelles.

Λογχῖτις. lanceola herba.

Λογχόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. tendo in acutum. Depon. abſol.

Λογχοφόρος. ου. ὁ. lanceam ferens, haſtatus.

Λογχωτός. οῦ. ὁ. longus ut haſta.

Λουσάμενος. lotus.

Λουτρόν. ου. τὸ. lauacrum.

Λουτροχόος. ο. ὁ. balneator, tripos.

Λουτροχόοι τρίποδες dicebãtur in quibus caleſiebat aqua.

Λούω. μ. ύσω. π. κκα. lauo. Actiu. accuſ.

Λοίαξ. fœnum aridum.

Λοιβᾶσθαι. libare.

Λοιβάσιον. uas oleo dicatum, & quod oleum in ſe continet. Bud. Com.

Λοιβεῖον. ου. τὸ. uas ad ſacrificandum.

Λοιβὴ. ῆς. ἡ. libamen, libatio. à λείβω.

Λοίγιος. ου. ὁ. peſtifer, mortem ferens.

Λοιγός. οῦ. ὁ. peſtis.

Λοιδορέω. μ. ήσω. π. κκα. obiurgo, conuicior, mordeo, increpo, maledictis inceſſo, maledicta ingero, inſector, reprehendo. Datiuo, uel accuſ. Bud. Com.

Λοιδορημάτιον. ο. conuiciolum.

Λοιδορία. ας. ἡ. conuicium, maledictum, opprobrium, iurgium, obiurgatio, ſales conuicioſi.

Λοιδορισμός. idem.

Λοίδορος. ο. ὁ conuiciator, maledicus.

Λοιδοροῦμαι. τὸ. λοιδορέω. Datiuo.

Λοιμαίνομαι. corrumpo, noceo, peſte inficio & contagione.

Λοίμη. pernicies.

Λοιμικός. οῦ. peſtilentialis.

Λοιμός. οῦ. ὁ. peſtis, contagium, corruptio.

Λοιμώδης. εος. ὁ, ἡ peſtilens.

Λοιμώττοντες. peſte laborantes.

Λοιμώττειν. ſæuire peſtilentia, laborare peſtilentia.

Λοιπάζεσθαι. reliquari.

Λοιπάδες.reliquatores.Bud.in Anno.poſt.
Λοιπή.ſepulchrum.
Λοιπόν.igitur,deinceps.
Λοιπός.ȣ̃.ὁ.reliquus.
Λοισθός.ὁ.&
Λοίσθιος.ȣ.ὁ.&
Λοῖσθος.ȣ.ultimus.
Λοίσθων.libidinoſus,incontinens.
Λοισθώνη.ἡ.audacia,confidentia.
Λοξόω μ ώσω.π.ωκα.obliquo. Actiu. accuſ.
Λοξίας.ȣ.ὁ.Apollo, propter obliqua & tortuoſa reſponſa, quæ reddebant huius uates, quo facilius imponerent conſultoribus.à λοξός,obliquus.
Λοξοβάμων,&
Λοξοβάτης.ȣ.ὁ.obliquè iens.
Λοξοκοπῶν.tranſuerſus fertur.
Λοξός.ȣ̃.ὁ.obliquus.
Λοπάδιον.ȣ.τὸ.ollula.
Λοπάς.άδος.ἡ.olla,patina.
Λοπάω,uel λοπίζω.decortico. Vnde λοπῶντα,uel λοπιῶντα φυτὰ Theoph. &
Λοπητός.turgor corticis, uel potius tempus illud anni, cum cortices arborum turgeſcunt, & exemptiles fiunt. Bud.Com.
Λόπημα,uel λόπιμα.τὰ. caſtaneæ, à cortice denſiore ſic appellatæ.
Λοπός.ȣ.ὁ.folium,id eſt,cartilago, tela ſubtilis,cortex,tunica cepæ.
Λορδοί.οἱ.cernui,obſtipi,incuruati.
Λορδόω.ſinuo,luxo.
Λόρδωσις.ιος.ἡ.uertebrarum luxatio, quæ fit aut ob caſum, aut ob ictum, aut tumorem præter naturam.
Λοῦμαι,pro λούομαι.
Λουρός.ſplendidus.
Λούομαι.μ.ούσομαι.π.ουμαι.lauor.
Λοῦσον.luſſum quiddam in abiete naſcens.
Λουτήρ.ῆρος.ὁ.peluis. à quo λουτήριον diminutiuum,Athen.lib.11.&
Λουτηρίδιον.labellum.
Λουτρόν.ȣ̃.τὸ.balneum, lauacrũ: ſed λοῦτρον, locus balnearum.
Λουτροχόος.ȣ.ὁ.λουτροχόος,balneator.
Λούω.μ.ούσω.π.ουκα.lauo. Actiu. accuſatiuo iungitur.

Λοφαδία.ſupra collum.κατὰ τ̃ αὐχένος.
Λόφαλοι.οἱ.ſplendida ſcuta & parua,quæ affigi galeis ſolent.
Λοφεῖον.ȣ.τὸ.uas, theca criſtæ quæ eſt in galea,& ſpeculi.
Λοφάω.μ.ήσω.π.ηκα ſorbeo,ceſſo.
Λοφέω μ.ήσω.π.ηκα.quieſco,deſino.Neut.
Λόφη.ης.ἡ.ſummitas.
Λοφιά.ſeta.
Λοφίας.collum,ceruix.
Λοφίζω.τὸ.λοφέω,exalto.λόφος καὶ ὕψος ποιῶ.
Λοφόθεν.ex alto loco.
Λοφίον.colliculus.
Λοφνίδες.faces,tedæ.
Λόφος.ȣ.ὁ.tumulus,collis,tonus,criſta,collum, faſtigium,galea.
Λοφοπωλᾶν.criſtas uendere,annuere.
Λόφουρα.τὰ.iumenta.
Λοφυδνός.miſer.
Λοχαγία.ας.ἡ. turmæ, uel inſidiarum præfectura.
Λοχαγός.ȣ̃.&
Λοχαγωγός.ȣ̃.manipularis,manipuli ductor uel turmæ.
Λοχαῖοι δίφροι.ſellæ quibus in partu mulieres utuntur.
Λοχαῖος.decumbens,lautius uiuens.
Λοχάω.μ.ήσω.π.ηκα.inſidior,deliteſco. Accuſ.Bud.Com.
Λοχεία.ας.ἡ.curatio partus,puerperiũ,quãdo ſtatur in lecto, dolores partus. Et Λοχεῖα Diana, parturientium fautrix, facilior enim plenilunijs eſt partus.
Λοχεῖα.τὰ.purgamenta uocat Ariſtot. quibus equæ uacant in partu.
Λοχεύω,&
Λοχεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.fœto,patior dolores partus, pario, gigno, iaceo in lecto ob partum.
Λοχίω.λοχάω.
Λοχησμένη.inſidiata.
Λόχησις.inſidiæ.
Λοχία.obſtetrix,ſecundæ relictæ in locis muliebribus à partu. Ponitur pro inſidijs.
Λοχίζω.μ.ίσω π.ικα.pono inſidias,inſidior, diſtribuo.

Λοχισμὸς.ῦ.ὁ.inſidiæ.

Λοχίτης.ου.ὁ.manipularis,inſidiator.

Λοχμὴ.ῆς.ἡ. denſitas arborum, ceſpes, ſylua, lucus, locus arboribus conſitus, inſidiæ.

Λόχμιος.denſus,δασύς.

Λοχμὸς.obliquus.

Λόχος.ου.ὁ.inſidiæ,agmen,cohors,manipulus,centuria,claſſis.

Λόχος.ου.ἡ.puerpera.

Λοχῶμαι.inſidijs petor,& in inſidijs locatus ſum, hoc eſt λοχίζομαι, conditus ſum & lateo.

Λ Υ.

Λυᾶ.ᾶς.ἡ.ſeditio,bellum,diſſenſio.

Λυάζω.nugor,garrio,ſeditiones moueo.

Λυβάζω.conuicior.

Λυαῖος.Bacchus,quòd λύαν,id eſt, ſeditionem pariat.

Λυβίτινα.ἡ.Venus.

Λύγα,&

Λυγαίως.obſcurè.

Λύγδη.populus alba.

Λύγδην,aduerb.ſimul.

Λυγγούριον.ου.τὸ.lyncurium,urina lyncis, & gemma quæ ex urina lyncis naſcitur.

Λύγη.ἡ.obſcuritas,nox.

Λυγίζω.μ.ίσω.π.ικα.uerto,moueo,flecto,incuruo,uincio,contorqueo. Quod & de luctantibus dicitur, cum nexus alter alterius euadere cupientes, corpora contorquent & flexibus artificioſis utuntur. Budæus Com.

Λύγισμα.ατος.τὸ. ſtridula uox, ἀσχρὰ φωνὴ, βδελυρὸν ἆσμα,ἀνάκλασις τῶν μελῶν, ἐπίκαμψις.

Λυγισμός. οῦ. ὁ. tenebroſus, & plantæ nomen, quæ quia contorta eſt frequentibus nodis, fit ut pro inuolucro quoq; accipiatur. Item pro membrorum fractione, nexu. Et καὶ λαβὴ τῶν παλαιόντων, quibus luctatores inter ſe comprehenſantes uinciuntur. Poteſt dici eluſio luctæ, quæ flexu corporis fit, eluctatio. Ariſtopha. in Ran. metaphorice uſus eſt, οἵ δ᾽ (inquit) ἀκροώμενοι τ ἀντιλογιῶν, καὶ λυγισμῶν,καὶ στροφῶν ἐξεμάνησαν. Id eſt cantuū turpium auditores. Interpres ex Didymo τοὺς ςωδίσμους τῶν λόγων intelligit. Bud.Cōm.

Λυγιστικά.τὰ.uitilia, id eſt, quæcunq; ſic lenta ſunt, ut commodè flecti poſſint, cuiuſmodi ſunt uimina, id eſt, λύγοι, quæ & ἱμαντώδη dicuntur.

Λυγκαίνω.gemo,ſingultio cōdolens,ebullio.

Λυγκός.ὁ.ὀξυδερκὴς,& animantis ſpecies.

Λυγμὸς.ῦ.ὁ.&

Λύγξ.γός.ſingultus.

Λύγξ.κός.ὁ.lynx.

Λυγόδεσμα.ας.ἡ.Dianæ cognomen, quòd in uirgultorum denſitate comperta memoretur, quæ λύγοι uocantur.

Λύγος.ου.ὁ.uimen.

Λυγρὸς.ῦ.ὁ.perhumidus, quaſi λίαν ὑγρὸς. Item grauis, moleſtus, difficilis, miſerabilis, triſtis, malus, lugubris.

Λυγώδης.ος.ὁ,ἡ.flexibilis,lentus.

Λυδιάζειν. intemperanter laſciuire. à Lydis extremè libidinoſis. Eraſ. prouer. Lydus cauponatur.

Λυδιστί.Lydicè.

Λύει,pro λυσιτελεῖ.utile eſt.

Λυεντερία.ας.ἡ.lyenteria, diſſolutio inteſtinorum.

Λύη.λύα.

Λύζω.ſingultio,uoluo.Neut.abſol.

Λῦθεν.ſoluti ſunt.

Λυθίραμβος.ὁ.apud Pindarū uocatur Bacchus, quòd Iupiter illum aſſuerit fæmori, ac mox eo in lucem prodituro inclamauerit, λῦθι ῥάμμα, λῦθι ῥάμμα, id eſt, ſolue ſuturam, ſolue ſuturam.

Λύθρον.ου.τὸ.cruor, puluis mixtus ſanguine, & ſudore, tabes.

Λυθρόω μ.ώσω.π.ωκα.cruento. Accuſ.

Λυκάβας.αντος.ὁ.annus. ἀπὸ τ λυγαίως βαίνειν, quòd clàm prætereat, uel quòd ſeriatim dies eius cohæreant, inſtar luporum, qui cum flumen tranāt, proximus quiſq; præcedentis caudam mordicus tenet.

Λύκαια.τὰ.Lupercalia.

Λύκαινα.ης.ἡ.lupa.

Λυκαῖος, Iupiter à Lycaone Pelaſgi filio primum cognominatus eſt, illiq́ Lycæa primus inſtituit, qui cum ad Lycæi Iouis aram puerum immolaſſet, & ſparſiſſet cruorem, in lupum creditur deformatus. Cæl. lib. 9. cap. 1. Eſt etiam λυκαῖον montis nomen, ad ſiniſtram Cereris templi, qui & Olympus, & ἱερὰ κορυφὴ, id eſt, ſacer uertex, ab Iouis inibi educatione dictus eſt. Illic fons ἄγνω appellatus, talis traditur eſſe naturæ, ut re diuina ibi à Lycæi Iouis ſacerdote curioſius peracta, & fuſis precibus, quernoq́ ramo leuiter commota aqua, mox denſior ſurrigatur uapor, nebulæ aſſimilis, quæ non multo pòſt effecta nubes, aggregatis item alijs, largos demittat imbres. Eſt ibidē quoque Lycæi Iouis lucus, quem ſi quis, lege ſpreta, ingrediatur, annum ſuperuiuere nequit: in quo item animalia nullam prorſus umbram iactare fabulæ docent. Cæl. lib. 13. cap. 17.

Λυκανθρωπία. ας. ἡ. melancholica eſt affectio, ſiue inſaniæ genus, quo qui afficiuntur, λυκάνθρωποι dicũtur. Lupos enim imitantur, noctu exilientes, & ad diem uſque inter ſepulchra diuerſantes. Eorũ præpallet facies, καὶ ὀφθαλμοὶ ἄφαυοι, hoc eſt oculis areſcentibus, præcipuè uerò lingua. Sunt præterea διψώδεις, ſitibundi, tibijs ex impactione crebra, ἀνιάτοι, id eſt, citra medelam, ulceroſis. Hi & λυκαῦνοι appellantur. Cæl. lib. 14. cap. 41.

Λυκάς. άδος. ἡ. canis nomen, quem Simonides ſuo epigrammate nobilitauit.

Λυκαυγὲς. τὸ. crepuſculũ, quod νύκτα ἀμφιλύκην uocat Homerus.

Λυκὴ. ῆς. ἡ. &

Λυκῆον. τὸ. pellis lupina.

Λύκειον. ου. τὸ. Lyceum gymnaſium Athenis, in quo docebat Ariſtoteles, authore Stephano.

Λυκεῖος. lupinus, terribilis.

Λύκη. ης. ἡ. lux matutina.

Λυκηγενής. έος. ὁ, ἡ. lucem generans, uel in Lycia genitus. Apollinis epitheton.

Λυκηθμὸς. ὁ. luporum ululatus.

Λυκίλλαρι. anguilla.

Λυκία. ας. ἡ. Lycia.

Λυκιδεῖς. catuli luporum.

Λυκίη. ης. ἡ. pellis lupina.

Λύκιος. ου. ὁ. Lycius gentile, & cognomentũ Apollinis, ſicut λυκηγενής.

Λυκιουργεῖν. τὸ λυκιουργὴ ποιεῖν. Bud. Com.

Λυκιουργὴς. Lycio opificio factum. Bud. ibi.

Λυκοβατίας. ſylua in qua lupi morantur.

Λυκοειδὴς. διάλευκος, matutinus.

Λυκοσφὴς. ἐος. ὁ. conficiens lupos.

Λυκόοργος. ου. ὁ. Lycoorgus pro Lycurgus dixit Home. Iliad. 5.

Λυκοπάνθηρος. ου. ὁ. animal ex pardo & lupo.

Λυκοκτόνος. ου. ὁ. lupicida, & Apollinis cognomentum, cui lupos immolabant.

Λυκόποδες. οἱ. tyrannorum ſatellites, uegeto corpore, & animo præſigni iuuenes: ſic dicti, quia pedes lupino circuntegerent corio, aut quia in clypeis lupi inſigne geſtarent.

Λυκοῤῥαίστης. ου. ὁ. luporum occiſor, qui lupos perdit quocunq́ pacto.

Λύκος. ου. ὁ. lupus. Aliquando pro lupato ponitur, quod eſt fræni genus aſperrimũ: à lupinorum dentium ſimilitudine appellatum, quos eſſe inæqualeis conſtat, & ob id nocentiſſimi. Aliquando pro inſtrumento coquinario, quod alio nomine (Polluce & Pauſania authoribus) harpage & creagria quoq́ appellari ſolet. Cæl. lib. 15. cap. 2. & lib. 16. cap. 27. Eſt quoq́ proprium fluuij.

Λυκοσπάδες. equi dicuntur, à fræni genere quod λύκον diximus appellari, & lupatũ Latinis. Illis enim præferuidis ac feroci entibus, ſæpeq́ ob inſitam animoſitatē rebellibus, ut retundatur impetus, hebeſcatq́ generoſitas nimia, huiuſmodi fræna adhiberi ſolent. Cæl. lib. 11. ca. 58. Sunt qui & λυκοσπάδας, ueſpas ſiue apes interpretentur apud Nicandrum, σφήκεσι κεθομένοισι λυκοσπάδες ἐγγύθεν.

Λυκοῦργος, pro λυκόοργος. ου. ὁ. Lycurgus.

Λυκοφίλιος. ου. ὁ. ſuſpectus & latens, ſi rectè legitur

gitur apud Menandrum, λυκοφίλιοι μὲν αἱ εἰσιν αἱ διαλλαγαί. id eſt, Suſpectæ quidem conciliationes ſunt.

Λυκόφρων. alta ſapiens.

Λυκόφως. pro tenebroſo aut crepuſculo ponitur, quòd lupi color cinereus eſt, nec nigredinem præferens intenſiorem, ut ait Euſtathius.

Λυκόω. μ. ώσω. π. ωκα. deſtruo, corrumpo. Actiu. accuſ.

Λύκτος. ου. ἡ. Lyctus, urbs Cretæ.

Λυκτός. intolerabilis.

Λῦμα. ατος. τὸ. ſordes, purgamenta.

Λύμακες. αἱ. petræ.

Λυμαίνομαι. μ. ανοῦμαι. uaſto, lædo, corrumpo, uitio, perdo, opprimo, deprimo, profligo, inficio, dedecoro, euerto, ſugillo. Depon. accuſ. iungitur. Eſt aliquando paſſiuæ ſignificationis, quamuis Attici ſemper actiuè utantur.

Λυμαντήρ. ῆρος. ὁ. &

Λυμάχη. iniuria, dolor.

Λυμεών. ῶνος. ὁ. corruptor.

Λύμη. ης. ἡ. pernicies, corruptio, nocumentum, calamitas, iniuria.

Λυμήν. redimerer.

Λυμνός. ῆ. ὁ. nudus.

Λύμπη. ης. ἡ. labor.

Λύξ. κός. lux.

Λύομαι. luo, redimo, ſeruo & recipio.

Λυπέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. triſtor. Depon. datiuo.

Λυπέω. μ. ήσω. π. ηκα. triſtitiam infero, moleſtia afficio, anxium reddo, ango, dolorem affero, uexo, ſolicito, iniuria afficio, offendo. Et λυπεῖ, male habet Actiu. accuſ.

Λύπη. ης. ἡ. triſtitia, labor, pernicies, damnũ, quaſi λύσις, hoc eſt ſolutio totius hominis, teſte Chryſippo.

Λυπηρός. ῆ. ὁ. triſtis, ἄθυμος, grauis acerbus.

Λυποθυμία. ας. ἡ. exanimatio, animæ deliquium.

Λυπρόγεως. ω. ὁ. terra ſterilis.

Λυπρός. ῆ. ὁ. ſterilis, mæſtus, infirmus.

Λύρα. ας. ἡ. lyra, quaſi λύτρα, ut quæ Apollini tanquam recompenſatio pro bobus à Mercurio ſit data, antea χέλυς appellata.

Λυρικός. ῆ. ὁ. lyricus.

Λυρίον. ου. τὸ. lyrula.

Λυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. lyra cano. Neutrum abſolutum.

Λυρέργος. ου. ὁ. lyræ inuentor.

Λυροποιός. ῦ. ὁ. lyræ opifex.

Λυρῳδία. lyræ cantus.

Λυρῳδός. ῦ. ὁ. lyricen.

Λυσανία. ας. ἡ. inſania.

Λυσανίας. ὁ. curas & triſtitiam ſoluens.

Λυσία. furor, impetus, luxatio membrorũ.

Λυσίας. ίου. ὁ. Lyſias, uiri nomen.

Λυσίθειρα. ας. ἡ. ſoluta capillos.

Λυσίζωνη. ης. ἡ. epitheton Dianæ, quòd parientibus zonam ſoluat. Dicitur quoq;

Λυσίζωνος. ἡ. corrupta, ut quæ uirgineam zonam iam ſoluerit.

Λυσιμέλεια. ας. ἡ. portus Syracuſarum.

Λυσιμελής. έος ὁ, ἡ. membra ſoluens. Somni epitheton eſt, uel quòd μελεδῶνας, id eſt curas ſoluat.

Λύσιος. ου. ὁ. ſolubilis, Dionyſius.

Λυσιπνέω. timeo.

Λύσις. εως. ἡ. ſolutio.

Λυσιτέλεια. ας. ἡ. utilitas.

Λυσιτελέω. μ. ήσω. π. ηκα. proſum, συμφέρω. Neutr. datiuo.

Λυσιτελής. έος. ὁ, ἡ. utilis, commodus.

Λυσκάζω. fugio.

Λύσσα. furor, λύττα.

Λύσσα. rabies, furor.

Λυσσάω. rabio.

Λύσσομαι. inſanio, rabio.

Λυσσώδης. εος. ὁ, ἡ. rabioſus.

Λύσωμα. ατος. τὸ. locus in capite, diſcrimen eſt capillorum.

Λυτήριον. expiatio, καθάρσιον, porcellus, cuius mactati ſanguine manus illinuntur eius, pro quo expiatio fit.

Λυτήριος. ου. ὁ. ſolutorius.

Λυτικῶς. ſolutoriè.

Λυτός. ῦ. ὁ. ſolubilis, ſolutus.

Λύτρον. ου. τὸ. pretium redemptionis, præda, σῶστρον, ἄποινον.

Λυτρὸς.locus altus.

Λυτρόω.μ.ώσω.π.ωκα.redimo. Actiu.acc.

Λυτρῶν.ῶνος.ὁ.ſeceſſus.

Λύτρωσις.ιος.ἡ.redemptio.

Λυτρωτὴς.ȣ̃.ὁ.redemptor.

Λυττάω.rabio.

Λυττίω.multa loquor.

Λυττῶ.ſingultio.

Λύτωρ.ορος.ὁ.ſolutor.

Λυχναῖος,& λυχνεὺς.gemma quædam pellucida.

Λυχναδία.ας.ἡ.&

Λυχναψία.ubi accenditur lychnus.

Λυχνεῖον.ὁ τȣ̃ λύχνȣ τόπος.

Λυχνίον.ȣ.τὸ.candelabrum.

Λυχνίτης.ȣ.ὁ.lychnites gemma.

Λυχνόβιοι.οἱ.dicebantur ij,qui præpoſteram uitam agerent, noctu quod interdiu fieri ſolet facientes,quaſi lucerarnios dicas.

Λυχνοκαυτία,uel λυχνοκαΐα.ubi accenditur lychnus,accenſio lucernæ.

Λύχνον,& λύχνος.ȣ.ὁ.lucerna,lychnus. παρὰ τὸ λύειν τὸ νύχος,ἤγουν, σκότος.

Λυχνȣ̃χος.ȣ.ὁ.lampas,facula,aut qui portat lucernam.

Λυχνοφόρος.prælucens ,lucernam præferens

Λύω.μ.ύσω.π.υκα.crimen diluo, hoc eſt ἀπολογȣ̃μαι. Item dimitto,Herodia. Homer.& Lucia.pro λυτρόω,redimo. Actiu.accuſ.Bud.Com.

Λυῶδις.τὸ.ruptorium.

Λ Ω.

Λῶ.uolo,uis,ἐπιθυμῶ.

Λωβάομαι,&

Λωβάω,uel λωβέω.μ.ήσω.π.ηκα.&

Λωβέομαι,&

Λωβεύω.μ.εύσω.π.ευκα.mutilo,ſugillo,dico contumeliam,corrumpo,deprauo, contumelia afficio,malè afficio aliquem. Accipitur tamen paſsiue,pro oblædor et uitior contumelioſè improbor,id eſt, λωβάζομαι, quo uſus eſt Hippocr. Et λελωβημένος, deprauatus.Bud.Com.

Λώβη.ης.αἰσχύνη.contumelia, nocumentum, iactura detrimentum,aduerſitas,iniuria, ſugillatio.

Λ Υ.

Λωβήεις.εντος.damnoſus.

Λωβητὴρ.ῆρος.ὁ.conuiciator,contumeliator nocens,qui famam hominum imminuit, & contumelia afficit. Aliquando accipitur pro flagitioſo & perdito, ut Iliad.ω. ἔρρετε λωβητῆρες ἐλεγχέες.

Λωβητὴς.ȣ̃.ὁ.idem.

Λωβητός.ȣ̃.ὁ.læſus.

Λωβήτωρ.ορος.ὁ.λωβητήρ.

Λωβὸς.morbus,uitium,mutilatus.

Λώϊον.ονος,τὸ.λῷον.

Λώϊσος.optimus.

Λωΐτερον.λῷον.

Λωΐων.ονος.ὁ.melior.

Λῶμα.ατος.τὸ.margo,limes,fimbria ex byſſo, purpura,& coccino.

Λῷον.ονος.τὸ.utile,melius, ſatius,apud Sophoclem.Genit.

Λωὸς.ὁ.menſis qui apud Athenienſeis βοηδρομιὼν appellatur.

Λωπάδιον.ȣ.τὸ.uaſculum.

Λωπὰς.άδος.ἡ.uas,crumena,ueſtis,

Λωπίζειν.mentiri.

Λώπη.ης.ἡ.genus ueſtis.

Λωπίζω.exuo,denudo.

Λώπιον.ueſtis uilis.

Λωποδυσία.ας.ἡ.expoliatio,furtum.

Λωποδυτέω.μ.ήσω.π.ηκα.furor,exuo, prædor.Vnde

Λωποδύτης.ὁ.ſpoliator,fur ueſtium,ſuppilator uiarum,ac in urbe uicorum obſeſſor, qui obuios iniuriæ opportunos ſpoliat,aut pulſans,aut intentata morte territans. Graſſatorem Latini uocant. Accipitur ſimpliciter pro fure.

Λῶπος.ȣ.ὁ.indumentum.

Λώπτω.ſalto.

Λωρόν.πικρὸν,amarum.

Λωρυμνόν.infimè,profundiſſimè.

Λῶος.uolens.

Λῶστος.ȣ.ὁ.optimus,βέλτιστος, φίλος. παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω.

Λώταξ.latro,uoluptuoſus,unguentis delibutus,qui turpiter uitam agit.

Λωτέω.μ.ήσω.π.ηκα.loto abundo.Neu.

Λωτία.ἡ loto ſertum.

Λωτίζειν.flores decerpere,perdere.

Λωτίνης.luſciniæ,tibiæ.

Λωτός.ȣ.ὁ.lotus herba,trifolium, ut exponit Simon Genuenſis. Erant etiam λωτοὶ tibiarum genus epithalamium,ut illud in epigrammate,λωτοὶ ἄχλον, καὶ θάλαμον ἐπλαταγεῦντο θύραι,id eſt, Inſonabant loti & thalamorum perſtrepebant ianuæ.

Sunt tamen qui priorem ſyllabam corripiant, ut λωτȣ̃ κατὰ πνεύματα μέλπει, & eſſe calamiſcum interpretentur, unde dicuntur lotages,qui lotum exercent. Cæl. libro 5.capite 25.

Λωτοφάγοι.οἱ.Lotophagi populi,qui ex loto arbore uictitant. Apud hos Vlyſſis ſocij, deguſtata loto herba, redire ad nauem noluerunt,niſi uerberibus adacti. Homerus Odyſſ.lib. 9. Eſt enim hæc arbor tam dulcis ibi cibus,ut nomen etiam genti terræque dederis,nimis hoſpitali,aduenarũ obliuione patriæ. Eraſ.prouerbijs. Lotum guſtauit.

Λωφόν.ȣ.τὸ.ἄλειμμα,ἀλοιφὴν,unctio apud Lacones.

Λωφάω,uel λωφέω.μ.ήσω. π. κκα. ceſſo,recreo,quieti trado, onere leuo. Propriè de bobus,à quarum ceruice deponuntur onera. λόφος enim ceruicem ſignificat. Thucydides libro 6.ἀπὸ νόσȣ μεγάλης καὶ πολέμȣ βραχύτι λελωφήκαμεν,Ab ingenti morbo ac bello paululum quiddam laxamenti accepimus.

Λωφητὸν.ſedatiuum,καταπαυστικὸν.

Λώφησις.quies,ceſſatio.

Λωφία.idem.

Λώψ.chlamis.

M A.

M*A. iurandi aduerbium, præſertim ubi per iuramentum aliquid negatur. Latinis idem ualet præpoſitio per, iungiturque accuſatiuo,ut οὔτε μὰ τὰς θεὰς ὀρθῶς ἔχον,οὔτε πολιτικόν. Additur illi interdũ ναὶ,ut ναὶ μὰ δία,hic non negat, Sanè per Iouem. Interdum ſubauditur. Theocr. ὁ γὰρ,ἀντὶ τȣ̃,ὁ μὰ τὴν γῆν. Sæpe etiã μὰ τὸν ſolum inuenitur,intelligendo θεόν. Budæus Commentarijs.*

Μαγάζειν.pſallere.

Μάγγανον.ȣ.τὸ.machina.

Μαγάδιον.aſſer, qui recipit chordas lyræ, μάγας. Lucian. de Mercurio citharam compingente,καὶ μαγάδιον ὑποθεὶς. Bud. in Annot.

Μαγαδίς.pſalticum inſtrumentum.

Μαγάνευμα.impoſtura.

Μαγάς.άδος.ἡ. magas,inſtrumentum muſicum, quadrata tabula conſtãs,leuiter cõuexa,intentis in ea citharæ fidibus. Dicitur etiam ea pars lyræ, in quam plectrum illiditur,id eſt,ubi percuſſio fit chordarũ manu dextra. Iugum uero dicitur, ubi ſiniſtra manu chordæ premuntur. Vnde Gregor.per metaphoram, τίς ὁ δὸς τέτλιγι τὴν ἐπὶ σήθει μαγάδα. Quit eſt,qui cicadæ magaden in pectuſculo dedit? Bud. in Annot. Alij μαγάδις in nominatiuo dicunt,& idem inſtrumentum eſſe uolunt cum pectide,ſiue pyctide,quod organum dichordon eſt. Apollodorus pſalteriũ uocat. Cæl. libro 5. capite 23.

Μαγγαῖνα ης.ἡ.uas uinarium ligneum.

Μαγγανεία.ἡ.μαγεία,μαγγάνευμα,impoſtura.

Μαγγανεύω.μ.εύσω.π.ευκα.incanto,liceor,licitor ue. Actiu.accuſ.

Μάγγανον.τὸ.inopinatum,uinarium uas ligneum.

Μαγγονευτής.ȣ̃.ὁ. mãgonizator, qui uaria inter ſe miſces & confundit ad faciendam impoſturam.aliter μαγγανευτής.

Μαγδαλία.ας.ἡ.purgamentum manuum, furfur,canum cibus,pingue.

Μαγεία.ας.ἡ.incantatio,præſtigiatura, γοητεία. Cæl.lib.5.capite 42.

Μαγειρεῖον.ȣ.τὸ.coquina.

Μαγειρεύειν.mactare, quòd coqui occidant coquendas pecudes.

Μαγειρικός.ȣ̃.ὁ.coquinarius.

Μάγειρος.ȣ.ὁ.coquus.ἀπὸ τȣ̃ μάττειν,uel ἀπὸ

τοῦ τὰς μάζας ματτειν.

Μαγίτας. captans, faſcinans.

Μαγνύς. purgans, abſtergens.

Μαγεύω. μ. εύσω. π. ευκα. magicā exerceo, capto deos, γοητεύω, θ[...]εύω θεούς. Neut. abſ.

Μαγίζειν, ſeu μαγαδίζειν. eſt magadide, inſtrumento muſico uti.

Μαγίς. ίδος. ἡ. coquinarij inſtrumenti genus, uel menſa tripus. Cæl. lib. 5. cap. 45. Quas (inquit) imponimus, ut collibuit, & tollimus menſas, nunc μαγίδας appellant. Eſt quoq; hoc nomine panis ſeu offæ genus. Vſurpatur à Plin. lib. 11. cap. 11. & à Paulo iuriſconſulto, ſed ita, ut eo nomine tabularium accipiat interpres, aut ſchacherium Budæus in Annot.

Μάγμα. ατος. τὸ. unguentorum maſſula, atq; paſtilli. Vnguentorū fæces Plin. interpretatur, utpote quæ expreſſa reliqua liquidiori materia craſsiores relinquuntur.

Μαγμόν. abſtergens, purgans, καθάρσιον.

Μάγνης. teſſerarum quidem iactus.

Μαγνῆτις. magnes lapis, qui & ſideritis, & herculeus.

Μαγνῦναι. commiſcere.

Μάγος. diuinorum interpres & cultor, reconditiſsima quæque, diuinorum operum exactiſsimè ſpeculans, promensq; illa in actum ſcientiæ anguſtioris, profunditate. Cælius libro 5. capite 42.

Μαγυδαρίς. ἡ. magydaris, ſilphij ſuccus.

Μαγωδή. mollis ſaltatio.

Μαδαγένειος. ου. ὁ. imberbis.

Μαδαρός. οῦ. ὁ. caluus.

Μαδάρωσις. ιος. ἡ. morbus oculorum, cum ex palpebris defluuns pili.

Μαδάω. ſum caluus, calueſco, glabreſco. Neutrum abſol.

Μάδδα. μάζα, Megarenſibus.

Μάδδιγμα, & μάδδυμα. ατος. τὸ. eſca, πρόβλημα.

Μαδέλκον ου. bdellium.

Μαδίζω. glabrum reddo, & uello. Budæus Comment.

Μάδισις. glabratio.

Μαδιστήριον. uolſella. Aegineta τριχολαβίδα, καὶ τριχολάβιον uocat.

Μάδος. pſilothrum.

Μαδωνῶ. punio.

Μαδῶν. ῶντος. ὁ. recaluaſter, caluus totus.

Μάζα. maſſa. Solet autem ex farina, oleo & aqua confici, aut etiam ex lacte, ſecundum Suidam. Ariſtophanis interpret μάζαν, στερεὸν ἄρτον, id eſt rigidum panem, exponit. Nonnulli hoc nomine panem nauticum intelligunt, uulgò bis coctum. Ponunt alij inter edulia præſtantiora, & delicatiora. Vnde ἐπὶ ῥεῖ μάζαν adagio in eos dicebatur, qui diffluerent delicijs. Athenæus panem dicit eſſe offa madefactam, ſeu libum, ſeu placentam. Cælius libro 5. capite 31.

Μαζᾶν. deliciari, mazas pinſere.

Μαζονόμον. ου. τὸ. tabula lignea coquinaria, ſiue lanx prægrandis, qua cibi feruntur in conuiuia, ut innuit Horatius, cum ait, Mazonomo pueri magno diſcerpta ferentes, Membra gruis.

Μαζός. οῦ. ὁ. papilla, mamma.

Μαθαλίς. poculum aut menſura quædam.

Μάθημα. ατος. τὸ. diſciplina.

Μαθηματικός. diſciplinis uacans, docilis, diſcendi cupidus.

Μάθησις. ιος. ἡ. &

Μαθητεία. ας. ἡ. diſciplina.

Μαθητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. doceo. Actiu. accuſ. Cum uero abſolute ponitur, ſignificat diſcipulum eſſe.

Μαθητής. οῦ. ὁ. diſcipulus.

Μαθητιῶ. diſciturio, cupio diſcere.

Μαθητός. οῦ. ὁ. diſcibilis.

Μαθήτρια. ας. ἡ. diſcipula.

Μάθυαι. maxillæ.

Μαθοῦμαι. quæro, ζητῶ.

Μαθών. όντος. ὁ. diſcens.

Μαῖα. ας ἡ. Atlantis filia. Hoc item nomine amita, ſiue patris matrisq; mater intelligitur. Item nutrix, ac ea quæ medelæ cauſa parienſibus aſsiſtis, quæq; umbilicum præcidit, quam ὀμφαλοτόμον etiam nuncupant. Eſt & προσφώνησις πρὸς πρεσβῦτιν τιμητικὴ, id eſt honeſta ad

uerſus

uerſus ætate grandiorem allocutio, utpote qua honoris cauſa utebãtur, natu maiores ad nutricẽ uel mulieres alioq́ maiores na-(tu.

Μαία. marinum genus cancrorum.

Μαίανδρος. uertex, gyrus.

Μαιατικός. ὁ. muritius.

Μαιάω, &

Μαιεύομαι. obſtetricor, quæro, inquiro. De.

Μαιευτική. obſtetrix, & eius officium.

Μαιεία. obſtetricatus, μαίευσις.

Μαιεύτρια. ας. ἡ. μαιευτική.

Μαιβοῦ. eheu, οἴμοι.

Μαιβόλης. ου. ὁ. inſanus.

Μαιμάω, &

Μαιμάζω. ſalio, conſumo, ſtrepo, fluctuo, tumultuor, cupio.

Μαιμακτηριών. ῶνος. ὁ. September, teſte Gaza. Vel ſecundum alios Auguſtus. ἀπὸ τοῦ μαιμάκτου διός. Alij Ianuarium intelligunt.

Μαιμάκτης. ου. ὁ. furore percitus.

Μαιμᾶν. ruere.

Μαίμαξ. μαιμάκτης.

Μαιμάσσω. μ. άξω. π. αχα. pinſo, abſtergo, ſupero, ſum promptus.

Μαιμάω. cupio, deſidero.

Μαιμώων. inſana, uehementer incitata, ſanguinis auida: quaſi ἀμμώων, τοῦ μ, πλεονάζοντος.

Μαιμώσσω. quæro. Nicandrum. Thermop. οὔρεα μαιμώσσων ἐπινίσσονται.

Μαινάς. άδος. ἡ. Mænas.

Μαινίδια. τά. haleculæ.

Μαινίς. ίδος. ἡ. mæna piſcis, halec, uel halecula, Theod. interprete.

Μαινόλης, inſanus.

Μαίνομαι. μ. μανοῦμαι, uel μανήσομαι, &

Μαίνω. furioſe moueor, inſanio, iraſcor. Accipitur aliquando in bonam partem, ut ſit præ gaudio inſanio.

Μαίομαι. inquiro, concurro, concitor.

Μαιούμεναι. αἱ. obſtetricantes.

Μαῖρα. canicula, ſummus æſtus, luna.

Μαίρω. luceo.

Μαισων. coquina, uorax.

Μαιῶτις. ιδος. ἡ. Mæotis, palus eſt.

Μαίωτρα. obſtetricationis præmia.

Μάκαιρα. ας. ἡ, beata.

Μάκαρ. ρος. ὁ. beatus.

Μακαρία. ας. ἡ. beata, & per ἀφημισμόν. pernicies. Ariſtophan. ἄπαγ᾽ ἐς μακαρίαν ἐκποδών. Fingunt & apud inferos locum eſſe hoc nomine, de quo Eraſ. prouerbium. In beatam.

Μακαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. beatifico, beatum dico, beatum iudico. Actiu. accuſ.

Μακάριος. ου. ὁ. beatus.

Μακαριότης. ητος. ἡ. beatitudo.

Μακαρίς. ἡ. beata, locus apud inferos.

Μακαρισμός. οῦ, ὁ. beatitudo, beatificatio.

Μακαριστόν. τό. beatitudo, diuinitas.

Μακαρίτης & μακαρῖτις. in fœminino genere dici ſolet, cum nominamus defunctos uita quaſi beatos: quemadmodum nunc uulgatiſsimum eſt, fœlicis memoriæ, ſiue recordationis, idq́ ominandi gratia quaſi uitæ miſerijs defunctos. Bud. Com.

Μάκαρος. ου. ὁ. fœlix.

Μακάρτατος. ου. ὁ. beatiſsimus.

Μακεδνός. οῦ. ὁ. excelſus, eminens.

Μακεδονίζω. faueo Macedonibus.

Μάκελλα. ης. ἡ. ligo. nis. παρὰ τὸ κέλλειν, ὅ ἐστι κινεῖν, καὶ τὴν γῆν μονόδουν. ἡ δὲ δίκελλα δίοδουν κέλλα.

Μακέλλω. moueo.

Μακεδνόκρανος. epitheton upupæ, à capitis criſta.

Μάκιστος. longiſsimus.

Μακκοᾶν. delirare, proprium ſenum.

Μακκοάω. decipio, ſimulo me non audire. Ariſtop. τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ. à μακκώ, quadam eius ingenij muliere.

Μακρά. τά. putei aut laci profundi, Hom.

Μακροδρομώτατοι. οἱ. qui longiſsimè currũt.

Μακραίων. ωνος. ὁ. πολυχρόνιος, diuturnus.

Μακράν. longè, diu, procul.

Μακραύχενος. ου. cui eſt collum prælongum.

Μακραίων. ωνος. ὁ. longæuus, diuturnus.

Μακρόβιος. idem.

Μακρηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. multa loquor, longum ſermonem habeo. Neutr. abſol.

Μάκρις. Eubœa inſula.

Μακρόβιος.ου.ὁ,ἡ.longæuus.

Μακροβιότης.ητος.ἡ.longæuitas.

Μακροβιώτερος.uiuacior,apud Ariſtot.

Μακροδάκτυλοι.quibus prælongi digiti.

Μακρόθεν.procul,à longe,eminus.

Μακροθυμέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſum patiens & longanimis,ſum leni animo. Neutrum abſol.

Μακροθυμία.ας.ἡ.longanimitas,lenitas animi.

Μακρόθυμος.ου.ὁ.longanimus.

Μακροκατάληκτος.ου.ὁ,ἡ.dictio in longam deſinens.

Μακρόκαυλος.habens longas caules.

Μακρόκερκος.cui cauda porrecta.

Μακρόκολλα.τὰ.maiores & longiores chartæ quas Catullus regias uocat,quæ todē modo πρωτόκολλα nominantur.

Μακρόκωλος.ὁ.longimembris.

Μακρολογέω.μ.ήσω.π.ηκα.multa loquor. Neutr.abſol.

Μακρολόγος.multiloquus,impendio loquax.

Μάκρον.promontorium Siciliæ.

Μακρόν.procul,μακράν.

Μακρονοσία.ας.ἡ.longitudo morbi.

Μακρόπτερος.ου.longas alas habens.

Μακροπώγων.ωνος.ὁ.cui eſt promiſſa barba.

Μακρός.ου.ὁ.longus,multus,magnus.

Μακροσκελεῖς.οἱ.longipedes.

Μακρότης.ητος.ἡ.longitudo.

Μακροσμεῖν.μέρη ἀμπελουργῶν,Theophra. à τέμνω.

Μακροφλυαρέτης.ου.ὁ.prolixus nugator.

Μακρόχειρ.ειρος.ὁ.longimanus.

Μακροχρόνιος.ου.ὁ.diuturnus.

Μακρύνω.μ.υνῶ.π.κα elongo. Actiuum accuſatiuo.

Μακτήρ.mactra,diphthera,ſaltationis genus.

Μακρῷ,multò.

Μάκτης.qui mazas pinſit.

Μάκτρα.ας.ἡ.mactra,uas in quo pinſitur farina,arca panaria,colum ſeu mortarium. Nicandro.

Μακύνω.magnifico,rectifico,elongo.

Μακών.uociferans,in longitudinem extenſus.

Mala.ae.ἡ.μάλη.

Μάλα,aduerbium ualde,decenter,propriè.

Μαλάγας.ſaccus,uter.

Μάλαγμα.ατος.τὸ.malagma,fomentum.

Μαλακία.ας.ἡ.ἀπὸ τοῦ μαλακός,Plinio eſt mollities quædam prægnantium & defectio, cum languentes modo hoc modo illud appetunt,adeò ut terram quoq; uorare appetant,nonnullæ carbones etiam extinctos, aut cimoliam,quæ res κίττα appellatur. Prouenit incommodum id ab conceptu menſe potiſsimum tertio,nequeunte fœtu interim delata in uuluam omnia ratione alimēti,abſumere,inſita imbecillitate,et in ſtomacho multorū facta redundantia, ex qua abſurdorum ſeſe promit appetentia,nomen'q; διὰ τὸ ποικίλον τῆς ζώου τῆς κίττης,id eſt,ex auis uarietate traxit. Eſt & in ſtomacho μαλακία,hoc eſt,debilitas, languor,ignauia. Apud Cæſarem libro 3. belli Gall. μαλακία maris dicitur,pro trāquillitate,ac uelut mollitie. Cæl. libro 1. capite 15.

Μαλακιᾶν.mollem eſſe,& mollitie laborare

Μαλακίας.ὁ.μαλακός.

Μαλακιῶντες.frigoris cauſa dolentes & contracti.

Μαλακίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.molleſco,pigreſco. Propriè eſt mulierum prægnantium,interdum de uiris,πονηρῶς aut κακῶς ἔχειν,ἀσθενεῖν. Depo.datiuo,ut μὴ ἰσθῆτι μαλακισθῶμεν ἁπαλῇ καὶ περιρρύτῳ. Gregor.

Μαλάκιον.muliebris ornatus.

Μαλακιῶσαι τὰς ῥῖνας.torpeſcentes naribus.

Μαλακόδερμα ὤα.quæ molli cute integuntur,ut in piſcibus.

Μαλακοκρανεύς.έως.ὁ.molliceps.

Μαλακοπύρηνος.ου.ὁ.molli ligno aut nucleo.

Μαλακός.οῦ ὁ.mollis. Μαλακὸν ἐνδιδόναι, remittere apud Herodo. Ἐν μαλακῷ ſcū

apud Quint. nihil aliud ſignificat, quàm in carnis mollitie & raritate ſummam intelligi mentis ſanitatem, id eſt, prudentiã & perſpicaciam, quoniam ita affectis facile quicquid eſt redundantis copiæ, ac retrimentitiæ, digeritur, & euaporat, nec phantaſticum, aut rationalis potentia, perinde ſylueſtri tumultu obturbatur. Quod ita eſſe id quoque indicio eſt, quia fatuos ac rudes, παχυδέρμους, quaſi craſſipelles, Græci uocant, Cælius libro 3. capite 15.

Μαλακόστρακοι ἰχθύες. molli teſta tecti piſces.

Μαλακότης. ητος. ἡ. mollities.

Μαλακτικός. ἡ. ὁ. mollificatiuus.

Μαλακιώομαι. μ. ῶμαι. π. μαι. molliorem me præſto, emollior. Depon. abſol.

Μαλακύνω. μ. υνῶ. π. υκα. mollio. Actiu. accu.

Μαλακῶς ἔχειν. incommoda eſſe ualetudine, ægrotare, de mulieribus pregnantibus dicitur μαλακίζομαι.

Μαλακτήρ. ῆρος. ὁ. mollificator.

Μαλαξάσαι. uel μαλάξαι. mitigare, mulcere.

Μάλασος. collum, ceruix.

Μαλάσσομαι. miteſco.

Μαλάσσω. μ. άξω. π. αχα. mollio, ſubigo. χαυνόω. ἁπαλύνω, καὶ μαλαττῶ, ἀμαλδυνῶ. Acti. accuſ. iungitur.

Μαλάχη. ης. ἡ. malua. Vulgo pappelen.

Μαλάχια. τὰ. aquatilia quæcunque oſſibus carent, & ſanguine, inteſtiniſque ut ſepia, polypus, Quidam cum κ ſcribunt μαλάκια & μαλάκια.

Μάλεια. ας. ἡ. Malea promontorium Laconiæ, quod & ſine diphthongo ſcribitur, nã anceps tameſt apud Græcos quàm Latinos.

Μαλεῖν. augere, creſcere.

Μαλερός. ἡ. ὁ. pernicioſus, uſtiuus, feruidus, imbecillis, ſplendidus, robuſtus, acutus, ſiccus, acris, uehemens.

Μάλη. ης. ἡ. ala, μασχάλη. Vnde prouerb. ὑπὸ μάλης, ſub alis, in adulatores, de quo Eraſ. Chil.

Μαλθακευνία. ας. ἡ. lectorum mollities.

Μαλθακία. ας. ἡ. mollities.

Μαλθακίζω. μ. ίσω. π. ικα. mollio. Accuſ.

Μαλθακός. ἡ. ὁ. mollis, delicatus, effœminatus diſſolutus.

Μάλθη. ης. ἡ. cera mollita, qua utuntur ad tabularum ferruminationem.

Μαλθώδης. emollitus, cereus.

Μάλθων. ὁ. muliebris, diſſolutus, & tyranni proprium.

Μαλιασμός. aſinorum morbus, κόρυζα, ἢ ῥεῦμα περὶ τὰς μυκτῆρας.

Μάλιστα. maximè, ſuper omnia, maiorem in modum. Thucyd. pro exacte poſuit. πολλῷ μάλιστα, multo maximè, modus loquendi Latinis quoque in uſu. Cicero pro L. Manil. Multò maxima parte dignitatis atque imperij caruit.

Μαλκεῖν, uel μαλκιᾶν. frigore contrahi & torpore.

Μάλκη. ης. ἡ. contractio ex frigore.

Μάλκιος. ου. ὁ. frigidus, imbecillis, mollis.

Μᾶλλον. magis. Interdum apponitur comparatiuo. Iſæus, πολὺ μᾶλλον ἑτοιμότερον, multo promptius. Accipitur etiã pro uel potius καὶ ἀντὶ τοῦ ἀεὶ, ἀκότως, πάνυ ἁρμοδίως, πρεπόντως, καλῶς. Bud. Com.

Μᾶλλον δὲ, &

Μαλλονμενοῦν. imò.

Μαλλοντί. magis, μᾶλλον.

Μαλλός. uellus, lana, coma demiſſa.

Μαλλοφόρος. ου. ὁ, ἡ. laniger, Cereris cognomẽ in Megaride, quod ab ijs uidetur impoſitum, qui mortalium primi oues connutrire cœperint. nam μαλλὸν Græci lanam dicunt. Cæl. lib. 13. capite 31.

Μαλλωτή. lanata pellis. Græci Idam μαλλωτὴν uocarunt, ueluti πολυπρόβατον, id eſt, ouibus abundantem.

Μαλλωτός. ἡ. ὁ. uilloſus.

Μάλουρος. caudam albam habens.

Μαμμάκουθος. proprium cuiuſdam nomen, ſola illuſtris fatuitate, ſicuti & Melitides, qui adeò uecors fuiſſe traditur, ut uix toto ingenij captu, quinque numerare diſceret. Vnde apud Ariſtoph. κεχηνότες μαμμάκουθοι dicũtur, id eſt, hiãtes mãmacuthi Hinc factum opinor, ut homines id genus

quandoq; mammalucos dicamus. Cælius lib. 9. cap. 19. Alij proprium fabulæ uolunt quam Platonis putant eſſe.

Μαμμᾶν. balbutientium puerorum uox.

Μάμμια. ης. ἡ. auia, mater.

Μαμῶ. cupio, προθυμοῦμαι.

Μάν. quidem.

Μανάκις. raro, σπανίως.

Μανδαλωτόν. οῦ. τὸ. ſuauium laſciuius, labella cum labellis, ut inquit Plaut.

Μάνδρα. ας. ἡ. ſpelunca, cubile.

Μανδραγόρα. è genere liquamentorũ eſt uel ſuccorum quæ Aegineta lib. 5. ὀπίσματα uocat. Vitibus adnaſci ſolet, & eſt fructus ὑπνωτικὸς, quaſi ſomni conciliator. Vis enim eius eſt ψυκτικὴ, id eſt, frigeſaciens, & frigiditate fit ſomnus. Cæl. libro 9. capite 49.

Μάνδρευμα. τὸ. caula.

Μανδύη. ης. ἡ. penulæ genus, quod loricæ loco ſolebat eſſe. μανδύη (ſcribit Pol.) ὅμοιόν τι τῷ καλουμένῳ φαινόλῃ. Vulgo manteau.

Μανέρως. ὁ. genus agreſtis cantionis, dicta à Manero quodam Aegyptio, eius carminis & agricolationis repertore.

Μανὴ σὰρξ ſoluta caro.

Μάνης. apud ueteres fuit ſeruile nomen, à furore inclinatum, unde ad æneam ſtatuam tranſlatum uocabulum eſt, quam cattaborum luſui adhibebant. Cælius libro 13. capite 54.

Μανθάνω. μ. μαθήσομαι. π. μεμάθηκα. ἀόρ. β. ἔμαθον. diſco, intelligo, doceo. Actiu. accuſ.

Μανία. inſania, quæ eſt mentis ægrotatio & morbus, id eſt inſanitas & ægritudo animi: ut cum mens tranquillitate & conſtantia uacua eſt, propterea quòd in perturbato animo, ſicut in corpore, ſanitas eſſe non poſsit. Cice. Tuſc. 3.

Μανιάκης. ου. ὁ. torques.

Μανιάς. res inſana.

Μανικὰ τὰ. apud Phryges magna & inſignia admirandaq; facta dicebantur, à Mane quodam rege ſuo incredibilis uirtutis & potentiæ uiro.

Μανικός. οῦ. ὁ. inſanus, furioſus.

Μανίφυλλον. folijs tenuibus.

Μανιώδης. εος. ὁ, ἡ. furioſus.

Μάννα. manna, de quo Leonicenus.

Μάννος. ου. ὁ. genus ornamenti collaris, quod & μανιάκης dicitur. unde μαννοφόρος, qui eo utitur, περιβραχιόνια habens.

Μανός. οῦ. ὁ. rarus, inſanus.

Μανόδημος. tenui ſtamine contextus.

Μανότατα. τὰ. incertiſsima.

Μανότης. ου. ὁ. inſanus, raritas.

Μανοῦσθαι. inſaneſcere (ut ſic dicam) inſanũ fieri. Bud. Com.

Μανόφυλλος. ου. raris folijs.

Μαντεία. ας. ἡ. &

Μάντευμα. ατος. τὸ. diuinatio, uaticinium.

Μαντεῖον. ου. τὸ. locus uaticinandi, uaticiniũ, oraculum.

Μαντεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. uaticinor, oraculum peto. χρᾶν, & χρᾶσθαι. Depon acc. Budæus Com. (tus.

Μαντευτικός. uates, arte diuinandi prædi-

Μάντης. ου. ὁ. uel μάντις. uates, augur, uel haruſpex, Hippocr.

Μαντία. μαντεία.

Μαντική. ῆς. ἡ. diuinatio, præſcientia futuri, diuinandi ars.

Μαντικός. οῦ. ὁ. uaticus.

Μάντις. ιος. ἡ. locuſtæ genus eſt, quæ in ſtipulis enaſcitur, uirens colore, corpore prælongo, pedibus item prælongis, quos & aſſiduè agitat. Vnde Theocri Idyl. 10. prænacram ac pertenuem ſignificauit puellam, inquiens, Βούρβα θεὸς τὰν ἀλιτρὸν, ἔχεις τὰ καλὰ, ὧν ἐπιθυμεῖς. μάντις τοι τὸν νύκτα χροΐζεται ἁ καλαμαία. Noxij hoc animantium genus moleſtiq; aſpectus eſt. unde adagiũ, Mantis te uidit, in eos dicitur, quibus faſcinator oculus mali quippiam obiecit. Nicander braſſicam, quæ ſacra ſit, μάντιν appellauit.

Μαντοσύνη. ης. ἡ. uaticinium.

Μανύω. indico, declaro, expono.

Μανώδης. εος. laxus, rarus.

Μάνωσις. raritas.

Μάραγνα. loci prærupti.

Μαραςμός.tabes.

Μάραθρον.ου.τὸ.marathrum, fœniculus ſylueſtris grandior.

Μάραινα.uirga, flagellum.

Μαραίνομαι μ.ὗμαι.π.ασμαι.marceſco, flacceſco, tabeſco, tabeſio, extinguor, areſco. Ariſtoteles ὅσοις μὲν τὸ μαραινομένον, Quibus cor circa præcordia marceſcit, & exoleſcit. Idem, τὸ πῦρ ἐὰν μή τις κινῇ μαραίνεται, id eſt, Ignis, niſi quis eum moueat, marceſcit. Homerus, φλὸξ ἐμαράνθη, id eſt flamma conſidit & uaneſcit, exoleſcit. Paſſiu. Bud. Com.

Μαραίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.tabefacio, obſcuro, ut τὸ γῆρας μαραίνει τὸ θερμὸν, Ariſtoteles, Budæus ibidem.

Μαραίπους.cui pedes marcuerunt.

Μάρανσις, &

Μαρασμός.ῦ.ὁ.marcor, flacciditas, tabes, defectio. Eo nomine ſenium in homine ſignificari ſcribit Galenus, nimirum cum caloris ſit tabes, id quod in ſtirpibus eſt αὔανσις.Bud.Com.

Μαρασμώδης.tabidus.

Μαράσσω.ſplendeo.hinc σμάραγδος, ſmaragdus.

Μαραυγεῖν.perſtringi lumina.

Μαργάω, &

Μαργαίνω.μ.ανῶ.π.ανκα.ago nimium feſtinanter, inſanio, facio inſanire.

Μαργαρίτης.ου.ὁ.margarita, unio.

Μαργάς.uinculum.

Μάργη.iniuria, ſtultitia, furor.

Μαργίτης, &

Μάργης.η.ὁ.μάργος.

Μαργίτης.η.ὁ.ſtupidus. à Margite quodam inſigni fatuo, qui ultra quinque numerare non poſſet, & cum uirginem duceret, eam non auſus eſt attingere, ne illa matri eius rem indicaret.

Μάργος.edax, ignauus, inſanus, ſtolidus.

Μάρη.manus.

Μάρις.ὁ.ſeu μάρεις.menſuræ genus ſex cotylarum capacis. Cælius libro 14. capite 16.

Μαρίλη ης.ἡ.cinis, fauilla, languidus ignis. Item puluis carbonum tenuiſsima. unde illud, Faber fumo oppletus & marila. Cælius ibidem.

Μαριλωνί.οἱ.carbones.

Μαρμαίρω.μ.αρῶ.π.αρκα.reſplendeo.Neutrum abſol.

Μαρμάρεος.ου.ὁ.ſplendidus.

Μαρμάρινος.ου.ὁ.marmoreus.

Μάρμαρον.ου.τὸ.luciditas marmoris, rubia tinctum.

Μάρμαρος.ου.ὁ.marmor.

Μαρμαρυγή.ῆς.ἡ.ſplendor.

Μάρναμαι.μ.μαχέσομαι.pugno à negatiua particula μὴ, & ἀρνῶ, quod eſt concilio. Depon. datiuo.

Μάρνη.ης.ἡ.manus.

Μάρπτω.μ.άρψω.π.αρφα.capio. Acti. accuſ.

Μαῤῥόν.inſtrumentum ferreum.

Μαρσύας.ου.ὁ.Marſya.

Μαρσύπιον.ου.τὸ.&

Μάρσυπος.ου.ὁ.marſupiũ, ſacculus, crumena

Μάρτυρ.υρος.ὁ.teſtis.

Μαρτυρέω.μ.ήσω.π.ηκα.teſtor, teſtimonio (ſum.

Μαρτυρία.ας.ἡ.teſtimonium. Ἐμβάλλεσθαι μαρτυρίαν, proferre teſtimonium.

Μαρτύριον.ου.τὸ.idem

Μαρτύρομαι.teſtor, teſtem adduco, atteſtor.

Μάρτυρος.ου.ὁ.poeticè pro μάρτυρ.

Μάρτυς.υος.ὁ.idem.

Μαρύεται.nexum eſt, πέπλεκται.

Μαρυκᾶται.ruminat.

Μάρων.ωνος.ὁ.Maro rex Thraciæ.

Μαρώνεια.ας.ἡ.urbe Thraciæ.

Μᾶσαι, Aeolice pro relegare, deſtinare.

Μάσθλης.ου.ὁ.lorum maceratum & emollitum. Item uerbero, homo futilis & nullius frugis, qui nil firmum, nil ſtabile meditatur, unumq́; dicit & mox aliud facit. παρὰ τὸ ἱμάσσω, uel μάσσω τὸ μαλάσσω. Cælius libro 6. capite 29.

Μασθός.ῦ.ὁ.idem quod μαστός. Quanquã ſint qui utroq; modo differẽtiæ cauſa ſcribãt. ut alterum ſit uiri, alterum mulieris. Dicitur aũt μασθὸς, teſte Suida, ἀπὸ τοῦ θῶ θηλάζω, μαστὸς uerò δὲ τὸ μαστὸς ἦν γάλακτος.

Μάσκη.ligo, δίκελλα. (quor.

Μάσπετα. prima ſilphij folia, uel caulis li-

Μάσσαι. quærere, purgare, commiſcere.

Μασσᾶσθαι. mandere, tractare, capere, tangere, percutere, cogere.

Μᾶσσον. τὸ. longius, maius.

Μάσσω, uel μάττω. μ. άξω. π. αχα. pinſo, abſtergo, premo, mollio, ſubigo, conſpergo. Actiu. accuſ.

Μάσσων. ονος. ὁ, ἡ. longior, maior, amplior. Xenoph. ἄν μὴ πολὺ μάσσων ὁδὸς ἦν.

Μάσταξ. ακος. ἡ. eſca, os oris. Interdum genus locuſtæ quod bruchum uocant.

Μαστρίζω. labra contraho, à lactentibus pueris ductum, qui mammam trahentes ore labia contrahunt.

Μαστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inquiro, peto, requiro, opto. Actiu. accuſ.

Μαστήρ. quæſitor.

Μάστι, pro μάστιγι per apocopen.

Μαστιγίας. ου. ὁ. maſtigia, uerbero.

Μαστιγιάω. flagello, indigeo.

Μαστιγονόμος. ου. ὁ. deſignator, βραβευτὴς, ῥαβδοῦχος, &

Μαστιγοφόρος. flagellifer, qui agonothetas in ſacris certaminibus comitabatur, ad ſubmouendam turbam, & cohibendas ſeditiones. Budæus in Annot.

Μαστιγόω. μ. ώσω. π. ωκα. pulſo, uerbero, flagello, loro increpo, caſtigo. Actiu. accuſ.

Μαστιγώσιμος. dignus qui flagelletur.

Μαστίζω. μ. ίξω. π. ιχα. μαστιγόω.

Μάστιν, pro μάστιγα.

Μάστιξ. γος. flagellum, flagrum, quo cæduntur mancipia.

Μάστις. ἡ. poëticè, idem.

Μαστίχη. ης. ἡ. maſtiche, reſina lentiſci.

Μαστίω, pro μαστίζω, poëticè.

Μαστοί. οἱ. terrarum ſupercilia, durities.

Μάστορες. οἱ. magiſtratus erat de rebus publicis inquirendis. Latini quæſitores uocãt.

Μαστός. οῦ. ὁ. mamilla. proprie mulierum. uide μαζός. Significat item montis cacumẽ, & poculi genus, Athen. libro 11.

Μαστεύειν. quærere.

Μαστρωπεῖον. ου. τὸ. locus ubi uerſantur lenones, proſtibulum.

Μαστρωπεία. ας. ἡ. lenocinium.

Μαστροπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. lenocinor.

Μαστροπός. οῦ. ὁ, ἡ. leno, lena, ſeductor.

Μαστροφός. οῦ. ὁ. idem.

Μαστύς. inquiſitio.

Μασυντης. paraſitus.

Μασχάλη. ης. ἡ. ſubala, axilla. Transfertur quoq; ad herbas, hoc eſt cauum illum inter caulem & ramulos anfractum, unde ſinuatim noua proles egreditur, quem Latini ſimiliter alas uel ſinus appellant, Ruellio authore. Dicitur etiam hoc nomine pars nauis, ὅπου καὶ ἀρτέμων. Sic Vergil. Et uelorum pandimus alas.

Μασχαλιστήρ. ῆρος. ὁ. lorum ad alligandum equos currui.

Μασχαλίζω. in ſinu, uel ſub axillis gero.

Μασχαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. obtrunco per ignominiam extremas partes corporis, per alas ſuſpendo.

Μασχάλιον. ſportula, caniſtrum.

Μασχαλίς. ίδος. ὁ. μασχαλιστήρ.

Μασχάλισμα. τὸ. obtruncatio extremarũ partium corporis, quæ à latronibus fieri ſolet, ne cognoſcatur iugulati cadauer.

Ματάζω. μ. άσω. π. αχα. ſtultè facio. Neutr.

Ματαιάζειν. morari, διατρίβειν., χρονίζειν.

Ματαΐζω. μ. ίσω. π. ικα. uana iacto.

Ματαιολογία. ας. ἡ. uaniloquium, de rebus uanis diſceptatio.

Ματαιολόγος: uaniloquus, qui de rebus nihili curioſius diſputat.

Ματαιόομαι. μ. ώθομαι. π. ωμαι. fruſtror.

Ματαιοπονεῖν: fruſtra conari & nihil perficere.

Ματαιοπονία. inanis labor, inane ſtudium.

Μάταιος. ου. ὁ. uanus, demens, ſtultus, ineptus, miſer.

Ματαιοσπουδία. inane ſtudium.

Ματαιοτεχνία. eſt inanis & ſuperuacua artis imitatio, quæ nihil nec boni nec mali affert, ſed inanem tantum laborem. Qualis fuit, qui ciceris grana ex ſpatio ſatis longo in acum ſine fruſtratione iaciendo infigebat. Cælius libro 9. capite 56.

Ματαιότεχνοι. οἱ. inanium artium ſtudioſi, qui laboris inſumunt plurimum operæ,

pretio nullo.
Ματαιότης. ητος. ἡ. uanitas.
Ματαιόφρονες. uanæ mentis homines.
Ματαίζειν. deſpicere, μωραίνειν, ματαίζειν.
Ματεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ματεύω, quæro.
Ματέω. μ. ήσω. π. ηκα. ἀματαίνω, inſanio, ineffi-
ficax ſum, ignauus ſum, fruſtra facio, ne-
gligo.
Μάτην fruſtra, gratis.
Ματήρ. inquiſitor.
Ματηρεύω. uanè uiuo, inquiro.
Ματίζω. quæro.
Ματίη. uanitas.
Ματιολοιχός. ȣ. ὁ. matiolœchus, qui parce co-
medit, aut qui è minimis rebus ſeu menſu
ris capiat lucrum. ἀπὸ τῶ μάτιον & λείχω
quod eſt lambo. Cælius libro 14. capite 21.
Μάτιον. ȣ. τὸ. menſuræ genus, & id quod mi-
nimum eſt. Cælius ibidem.
Μᾶτιος. fruſtra deliberans, parcus, deceptor.
Μάτος. τὸ. inquiſitio.
Ματρόξενος. ſpurius, matre peregrina natus.
Ματρύλιον. proſtibulum.
Ματτάζω. circũſpicio, grauiter fero, mœreo.
Ματταβος. ȣ. ὁ. ſtultus.
Ματτοντες. οἱ. uorantes.
Ματρυλεῖον. locum eſſe aiunt in quo uer-
ſantes uetulæ comeſſaturos aut ſe mutuò
inebriaturos ſuſcipiunt.
Μάττυα. ας. ἡ. cibi genus delicatiſsimi. πᾶν τὸ
πολυτελὲς ἔδεσμα, id eſt omnia pretioſa e-
dulia ſignificari hoc nomine, ſcribit A-
then. libro 14. Vnde
Ματτυάζειν. τὸ παρασκευάζειν αὐτά, ἔτε ἰχθὺς
ἄν, ἔτε ὄρνις, ἔτε λάχανον, ἔτε ἱερεῖον, ἔτε
μύτιον, opipare & ſuauiter uiuere. Era-
ſmus Chiliadibus.
Μάττω. multa comedo, placentis ueſcor, τὴν
ἐκ τῶν ἀλφίτων μᾶζαν παρασκευάζω. A-
then. ibidem. (κνίς.
Μαυλίς. ίδος. ἡ. gladius. Ther. μαυλίδι χαλ-
Μαυρός. ȣ. ὁ. ſtultus, obſcurus, imbecillis.
Μαυρούσιοι. Numidæ.
Μαυρόω μ. ώσω. π. ωκα. ἀφανίζω, perdo, obſcu-
ro, deleo. Actiu. accuſ.
Μαυσώλειον. ȣ. τὸ. mauſoleum.
Μάχαιρα. ας. ἡ. gladius.
Μαχαιρίδιον. ȣ. gladiolus.
Μαχαίριον. ȣ. τὸ. cultellus.
Μαχαιρίς. ίδος. ἡ. nouacula, culter tonſorius,
phlebotomus.
Μαχαιροποιοί. gladiarij & telorum artifices.
Budæus in Annot.
Μαχαιροπώλειον. officina gladiatoria.
Μαχαιροφόρος. ȣ. ὁ. enſifer.
Μαχάω. pugnam deſydero.
Μαχάων. ονος. ὁ. Machaon Aeſculapij filius.
Μαχέω. μαχαίω.
Μάχη. ης. ἡ. pugna.
Μαχέμων. ονος. ὁ. pugnans.
Μαχητής. ȣ. ὁ. pugil.
Μάχιμος. ου. ὁ. bellator, bellicoſus, pugnax.
Μαχλάς, άδος. ἡ. meretrix.
Μαχλάω. ſcortor.
Μάχλος. ου. ὁ. μάχλος.
Μαχλίς. ίδος. ἡ. meretrix.
Μάχλος. ου. ὁ. πόρνος, adulter, intemperans, im
pius, perditus, ἄσωτος.
Μαχλοσύνη. ης. ἡ. adulterium, impudicitia,
ſcortatio.
Μάχομαι. μ. μαχέσομαι. π. μεμάχημαι. pu-
gno. Depon. datiuo.
Μαχόμενον. contrarium, inconſequens.
Μάψ, &
Μαψιδίως. incaſſum.
Μαψαῦραι. uenti leues.
Μαψίδιον. ου. τὸ. uanum, immodicum, acer-
bum, graue.
Μαψιλάκας. ὁ. qui fruſtra nugas effutit.
Μαψίφωνος. idem.

MB.

Μὲ. me.
Μέγα. ualde, magnopere.
Μέγα. λȣ. τὸ. magnum. (Com.
Μέγα φέρει. magni refert, πολὺ διαφέρει. Bud.
Μεγαφρονέω. inſoleſco, inſolens ſum, mihi pla-
ceo, efferor.
Μεγαβύζιος. magnificus. à Megabyzo Per-
ſarum duce.
Μεγαδίκητος. ȣ. ὁ. qui in magnis iniuriatur.
Μεγάθυμος. magnanimus.
Μέγαιρα. ας. ἡ. Megæra, una ex tribus furijs.

Μεγαίρω.odi,inuideo,æmulor,priuo.

Μεγακήτης.ἑος.ὁ,ἡ.ingẽs,magna ceta habẽs.

Μεγάλα.ualde.

Μεγάλαις κοθωνίζεσθαι ἢ προπίνειν.præbibere largiter,& magnis poculis certare.Attica eſt βραχυλογία.Bud.Com.

Μεγάλανδροι.uiri magni,aut fortes.

Μεγαλαλκής.robuſtus.

Μεγαλαυχέω.μ.ήσω.π.ηκα.& μεγαλαυχοῦμαι,iacto,glorior.Neutr.abſol.Bud.Com.

Μεγαλαυχία.ας.ἡ.iactantia.

Μεγάλαυχος.ὁ.ὁ.iactator, magnanimus.

Μεγαλαυχέμῳ.audacia tumidus.

Μεγαλεῖον.τὸ.magnificentia.

Μεγαλεῖος.ου.ὁ.magnus,uenerandus,ſublimis,in primis æſtimandus.

Μεγαλειότης.ητος.ἡ.maieſtas,magnificentia.

Μεγαλείως.magnificè.

Μεγαλέμπορος.magnarum rerũ negotiator.

Μεγαλεπίβολος.qui,quod ſuſcipit quamlibet magnum, ad exitum perſequitur.Budæus Comment.

Μεγάλη.ης.ἡ.magna.μεγάλη βουλὴ,ſummũ conſilium,Gaza interprete.

Μεγαληγορέω.μ.ήσω.π.ηκα.magnifico,extollo,magna iacto,magna loquor,iactito,magno ſtrepitu faſtuq; uiuo.Neutr.abſol.

Μεγαληγορία.ας.ἡ.μεγαλαυχία.

Μεγαλήγορος iactabundus.

Μεγαλήτωρ.ορος.ὁ.magnanimus,ſuperbus.

Μεγαλίζομαι.μ.ίσομαι.magnifacio,ſuperbio.

Μεγαλινοί.unguentum ob præſtantiam id nominis adeptum.

Μεγαλόβυζοι.ſacerdotes Epheſiæ Dianæ.Strabo.

Μεγαλογνωμοσύνη.ης.ἡ.celſitudo animi & liberalitas.

Μεγαλογνώμων.ονος.ὁ.magno animo & excelſo,liberalis.Bud.Com.

Μεγαλοδωρία.magna largitio,munificentia.

Μεγαλόδωρος.ὁ.ὁ.qui magna donat.

Μεγαλόμισθοι.οἱ.quorum opera magna mercede conducta eſt.

Μεγαλόποιτμος.ὁ,ἡ.ualde infœlix.

Μεγαλοκέφαλοι.οἱ.capitones.

Μεγαλοκίνδυνος.qui in magnis aggrediendis,uitæ non metuit.Bud.Com.

Μεγαλόκωλος.ſine craſsioribus cruribus,prælongis membris.

Μεγαλομήτηρ.auia.

Μεγαλόνοια.ας.ἡ.ſuperbia, prudentia,magnanimitas.

Μεγαλόνουν.τὸ.magnitudo animi.

Μεγαλόνους.animo magnifico præditus,& mentis præſtantia,μεγαλοφυής.Budæus Commentarijs.

Μεγαλοπραγμοσύνη.ἡ.magnificentia.

Μεγαλοπράγμων.ονος.ὁ.factioſus.

Μεγαλοπρέπεια.ας.ἡ.μεγαλοπραγμοσύνη.

Μεγαλοπρεπής.έος.ὁ,ἡ.magnificus,præclarus.

Μεγαλοπρεπῶς.munificè,magnificè.

Μεγαλοπόνηρος.qui in magnis improbus eſt,& immani improbitate præditus,qui etiam ὑβριστὴς dicitur.Bud.Com.

Μεγαλοῤῥημονέω.μ.ήσω.π.ηκα.magna loquor,iacto,μεγαληγορῶ.Neut.abſol.

Μεγαλοῤῥημοσύνη.ης.ἡ.magniloquentia.

Μεγαλοῤῥήμων.ονος.ὁ,ἡ.magniloquus.

Μεγαλοῤῥοθοῦντες.oſtentantes ſeſe. Vtitur hoc uocabulo Lucianus de dijs loquens,quod faſtu quodam uiuant.Dictum ἀπὸ τοῦ μεγάλη & ῥόθος.quod omnia magna loquantur,& nihil plebeium.

Μεγαλοσύνη.ης.ἡ.maieſtas,μεγαλοψυχία.

Μεγαλότεχνος.præſtans in magnitudine artificij uel artis.Bud.Com.

Μεγαλότολμοι.immani audacia præditi.

Μεγαλουργής.τὸ.grandium rerum conatus.

Μεγαλουργία.ας.ἡ.magnificentia.

Μεγαλοφρονίζομαι,&

Μεγαλοφρονέω.μ.ήσω,π.ηκα.ſuperbio,glorior Neutrum datiuo.

Μεγαλοφρονής.έος.ὁ,ἡ,ſuperbus.

Μεγαλοφρόνως.magnificè,largiter.

Μεγαλοφροσύνη.ης.ἡ.animi magnitudo,arrogantia.

Μεγαλόφρων.ονος.ὁ.ἡ.magna ſapiens,magnanimus,magnificus.

Μεγαλοφυής.ὁ.μεγαλόνους.

Μεγαλοφωνία.ας.ἡ.magnitudo & excellẽtia uocis.

Μεγαλόφωνον.τ.magniuocum.

Μεγαλοψυχία.ας.ἡ. magnanimitas, quæ etiã μεγαλόνοια, καὶ μεγαλοφυΐα dicitur.

Μεγαλόψυχος ου.ὁ.magnanimus.

Μεγαλύνομαι.ſuperbio.

Μεγαλύνω.μ.υνῶ.π.υγκα. magnifico,magnũ facio,magnum dico. Actiu.accuſ.

Μεγαλώνυμον.celebre,magni nominis.

Μεγαλωστί.magnifice. pro μεγάλως, τι particula redundante.

Μεγάμυκος.altè mugiens,aſinus.

Μεγανέτης.ου.ὁ.magnus.

Μεγάνωρ. epitheton diuitiarum apud Pindar. ut quæ faſtum & animum addant.

Μεγάρα.ας.ἡ. Megara, Creontis filia, Herculis uxor.

Μεγαρίζω. fameſco, magna loquor.

Μεγαροῖ.aduerbium,Megarè.

Μέγαρον.τὸ.propriè domus ampla,ſed impropriè quæcunq; domus. (gnus.

Μέγας.τοῦ μεγάλου,τὸν μέγαν, ὦ μέγας.ὁ.ma-

Μέγας δάκτυλος. pollex, qui dicitur etiam ἀντίχειρ.

Μεγασθένης.ualde potens. Vbi ſciendum, quòd,quæ ex σθένος et γένος componuntur, ſi ſunt propria nomina, barytona eſſe, aliàs oxytona.

Μεγαφρονῶ.iacto,ſuperbio,magnificè de me ſentio.

Μεγάφρων.ualde ſtultus,ἢ μεγαλόφρων.

Μέγεθος.ους.τὸ.magnitudo,proceritas.

Μεγήρατος.ου. ὁ. multum amabilis, delectabilis,cum quo nemo poſsit contendere,elatus,pretioſus.

Μεγήρης.idem.

Μεγιστᾶνες. οἱ. primates, megiſtanes,quo & Suetonius utitur in Caligula,& Cæſare.

Μέγιστος.ου.ὁ.maximus,ampliſsimus.

Μέδεα.τὰ.μήδεα.

Μεδέω.μέδω,rego,curo.

Μέδιμνος.ου.ὁ.mẽſura eſt(ſcribit Suid.) aridorum, ut tritici uel hordei, capiens quinos modios Sicula mẽnſura,uel ſenos Attica aut Romana.Bud.de Aſſe,libro 5.

Μέδω.impero,curo.Genit.

Μέδων.οντος.ὁ.rex,imperator.

Μέζεα.τὰ.genitalia,pudenda. Ionice.

Μετ᾽ ὀλίγον.paulò poſt,aliquanto poſt.

Μεθαρμόζω.μ.όσω.π.οκα. conglutino permutando,id eſt tranſponendo adapto. Eſt etiam id, quod Latinis conſtituo dicitur, id eſt ἐπανορθῶμαι.

Μεθαρμόττομαι. accommodor.

Μεθάω.dimitto, negligo. μεθάοι, dimitteret.

Μεθεκτός.communicabilis.

Μεθείλετο. accipiebat.

Μεθέλκω.traduco,diſtrahor. Philo,μεθέλκουσι τὴν ἀδουλείαν εἰς τὸ χεῖρον.

Μέθεξις.εως.ἡ.participatio,κοινωνία.

Μεθέπομαι.aſſequor.Datiuo.

Μεθέπω.quæro,adſum,διώκω,ἀκολουθῶ.

Μεθερμηνεύω. tranſduco, ut μεθερμηνευμένα κατὰ λέξιν,ad uerbum tranſlata. Plutar. Bud.Com.

Μεθεστῶτες.οἱ.qui demigrarunt è uita.

Μέθη.ης.ἡ.ebrietas,temulentia.

Μεθῆκε.proiecit.

Μεθήκω.traduco,tranſeo.

Μεθ᾽ ἡμέραν.interdiu.

Μεθημερινός.οῦ.ὁ. diurnus, ut μεθημεριναὶ κυβεῖαι,Plutar.

Μεθημοσύνη.ης.ἡ. negligentia.

Μεθήμων.ονος.ὁ,ἡ. dimittens, parcens alteri, negligens.

Μεθίεμαι,&

Μεθίημι.μ.ήσω.π.ηκα.negligo,prætermitto, concedo,omitto,deſero,dimitto.Vnde μεθιᾶσι pro ἀφιᾶσι καὶ συγχωροῦσι, μετίασι uero τὸ διώκουσι καὶ ζητοῦσι, id eſt ulciſcũtur,ueſtigant,indagant. Genit. Bud. Com.

Μεθίστημι. μ. μεταστήσω. π. ηκα. tranſmuto, luxo, ut cruribus luxatis fit, loco moueo aliquem,ablego,transfero,tranſmitto,migro,tranſmigro,& ſecedo,id eſt procul ab hominum frequentia recedo. Budæus Commentarijs.

Μεθό.poſtquam.

Μεθοδεία.ας.ἡ.inſidiæ.

Μεθοδεύω. μ.ευσω.π.ευκα.decipio,aſtutè ago,pertrãſeo, aliquem ex inſidijs adorior.

Μεθοδικός. qui rationem artis, & diſcendi compendia ſequitur.

Μεθόδιον.uiaticum.

Μέθοδος.ου.ἡ.uia, id eſt docendarum rerum ratio, ars. Vel breue dicendi compendium, Quintiliano interprete, quaſi breuis uia, qua quàm celerrime ad peritiam euadimus, Budæus in Annot.
Μεθορίζω.participo.
Μεθόριον.ου.τὸ. finis, confinium.
Μεθορμίζομαι.muto, transfreto, μετέρχομαι, μετάγομαι.
Μέθος.ἡ.commentum, ars.
Μέθυ.τὸ. uinum. ἀπὸ τοῦ μεθίεσθαι καὶ ἀμελεῖν τοὺς πίνοντας.
Μεθυμναῖος.Bachus.
Μεθύομαι.μ.ύσομαι.π.υσμαι.&
Μεθύσκομαι.ebrior, ebrius ſum.
Μεθύσκω.inebrio. Plato translate poſuit, καὶ πάνθ᾽ ὅσα δι᾽ ἡδονᾶς αὖ μεθύσκοντα, id eſt inebriantia uoluptate, Bud. Com.
Μέθυσμα.ατος.τὸ.ebrietas.
Μέθυσος.ου.ὁ,ἡ.ebrius, temulentus, μεθύων.
Μεθυστικός.uinoſus.
Μεθύω.μ.ύσω.π.υκα. inebrio, ſicut μεθύσκω. Accipitur & pro ebrius ſum. Dicitur autem μεθύειν, quòd ebrij fierent μετὰ τὸ θύειν, id eſt poſt ſacrificiũ, nam ſe inuitare largius rei diuinæ cauſa, fas credebatur. Cælius libro 7. capite 2.
Μειαγωγέω pondero, pendo, munera fero, poſteriores partes habeo.
Μειδάω.μ.ήσω.π.ηκα.&
Μειδιάζω.μ.άσω.π.ακα.&
Μειδιάω,&
Μειδιόω, poëtice. rideo, ſubrideo, placidè rideo, arrideo, renideo. Neutrum abſol.
Μειδίαμα.ατος.τὸ.riſus.
Μειονεκτῶ.poſteriores partes fero.
Μειονέκτημα.τὸ.partes inferiores, deterior conditio.
Μειζόνως.magnificentius.
Μείζων.ονος.ὁ,ἡ.maior. Et Neut.gen. μεῖζον.ονος.maius, ut μεῖζον λόγου ἔργον, Facinus maius, quàm ut uerbis explicari poſsit. Aliquando aduerb. pro magis.
Μέλαξ.ακος.pratum, paradyſus.
Μελᾶν.placere.
Μέλιγμα.ατος.τὸ. laceratio, donarium, munus, dos.
Μειλικτήριον.ου.τὸ.placatio.
Μειλικτήριος.ου.ὁ.blandus, ἐμμειλικτικός.
Μείλικτος.ου.ὁ.idem, ſuauis.
Μείλινος.ου.ὁ.fraxineus.
Μείλιον.ου.τὸ.munus demulcens.
Μειλίσσομαι.μ.ίξομαι.π.ιγμαι.&
Μειλίσσω.μ.ίξω.π.ιχα. palpo, adulor, aſſentior, mitigo, demulceo, in beneuolentiam reduco.
Μειλιχία.ας.ἡ.manſuetudo, iucunditas.
Μειλίχιος.ου.ὁ.&
Μείλιχος. ſuauis, tranquillus, blandus, indulgens, clemens. Iouis epitheton.
Μειλιχόμητις.ὁ,ἡ. mãſueti ingenij & ſuauis.
Μεῖον.ονος.τὸ.minus. Et herbæ nomẽ Dioſc.
Μειονέκτημα.ατος.τὸ.&
Μειονεξία.ας.ἡ.diminutio, defraudatio, conditio deterior, μειονέκτημα.
Μειονεκτέω.μ.ήσω.π.ηκα.minus habeo, diminuor, inferiora habeo, μειονεκτῶ. Opponitur τῷ πλεονεκτῶ.
Μειονείζειν.minoribus terminis finire.
Μειούρους.τοὺς.mancos.
Μειόφρων.mente diminutus, leuis, ſtultus.
Μειόω.μ.ώσω.π.ωκα.minuo. Actiu. accuſ.
Μειρακίζομαι,&
Μειρακιεύομαι.adoleſco, pueriliter ago, adoleſcentis more laſciuio & exulto. Budæus Comment.
Μειρακίδιον.ου.τὸ.&
Μειράκιον.ου.τὸ.adoleſcentulus.
Μειρακιοῦμαι.μειρακιεύομαι.
Μειρακίσκη.ης.ἡ.adoleſcentula.
Μειρακίσκος.ου.ὁ.adoleſcentulus.
Μειρακιώδης.εος.ὁ,ἡ.iuuenilis, puerilis.
Μεῖραξ.ακος.ὁ. adoleſcens, & puella Luciano. Ab εἴρω (ut quidam tradunt) quaſi ἄραξ, ut ſit puer, qui iam loqui poſsit.
Μείρομαι.diuido, ſortior.
Μείρω.μ.ερῶ.π.μέμορκα.ἀόρ.α. ἔμορε, & ἔμμορα.diuido.
Μείς.ὁ.μηνός.F. Aeolice pro μὴν.menſis.
Μεῖστον.τὸ.minimum.
Μείωμα.ατος.τὸ.μείωσις.
Μείων.minor.

Μεῖον. numerus.
Μείωσις. ιος. ἡ. diminutio.
Μέωψ. ωπος. ὁ. luſcioſus.
Μελάγγαιον. ου. τὸ. uel μελάγγαιος Herodotus, nigrum ſolum, pulla terra.
Μελαγχαίτης. qui nigro eſt capillitio.
Μελάγχειμα. τὰ. luſtra ferarũ, loca quæ hyeme ob concauitatem niue non teguntur.
Μελάγχλωρος. ου. ὁ. pallidus & niger.
Μελαγχολάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſanio, atra bile ſtomachor. Neutrum abſol.
Μελαγχολία. ας. ἡ. atra bilis, furor.
Μελαγχολικός. οῦ. ὁ. inſanus, qui atra bile abũdat, melancholicus.
Μελανόχροιο. nigri coloris.
Μελαγχρόες. qui ſunt atro colore.
Μέλαθρον. ου. τὸ. atrium, palatium. Propriè trabs in medio tecti fumo denigrata. ἀπὸ τοῦ μελαίνεσθαι αἰθομένου πυρὸς καπνῷ.
Μελεδωνὸς, καὶ μελεδών. procurator, præfectus domus, cuſtos, μεριμνητής.
Μέλαινα. ης. ἡ. nigra.
Μελαναετός. aquila fulua, Gaza interp.
Μελαίνομαι. nigreo. Depon. accuſ.
Μέλεος. ου. ὁ. miſer, uanus, μάταιος.
Μελαμβαφής. τὸ. quod nigrũ ex tinctura eſt.
Μελάμβιος. obſcuræ uitæ.
Μελάμβωλος. terra nigris glebis, pinguis, fertilis.
Μελαμφύλλος. ὁ. nigris folijs.
Μελαμπόδιον. ου. τὸ. melampodium herba.
Μελάμπυγος. cui niger eſt podex, ἀνδρεῖος. Cognomen Herculis, ut minimè effœminati, aut mollis. nam talem λευκόπυγον nominant.
Μέλαν. ανος. τὸ. nigrum id quod pupillam ambit, atramentum.
Μελάνδετον. denſum, longum, nigrum habens capulum, ferro ligatum.
Μελανειμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. induo nigram ueſtem. Neutrum abſol. Vnde
Μελανειμονεῖν, &
Μελανείμων. ονος. ὁ, ἡ. pullatus, ueſtibus lugubribus indutus.
Μελανθία. atriuiſa.
Μελάνθιον. ου. τὸ. papauer nigrũ, μελάνσπερμα Vulgo agit.
Μελάνθιος. ου. ὁ. Melanthius, uiri nomen.
Μέλανθος. ου. ὁ. Neptunus.
Μελανία. ας. ἡ. nigredo.
Μελανίζειν. nigricare.
Μελάνιον. ου. uiola nigra.
Μελανόγραμμος. melanurus. à linearum nigredine, quibus interſtinguitur.
Μελανοδοχεῖον. ου. τὸ. atramentarium.
Μελανοκόμης. habens capillitium nigrum.
Μελάνουρον. caudatrum.
Μελάνουρος. ſerpentis genus, in Libya et Arabia præcipuè naſcens, & eſt uipera magnitudine minor, ad inferendam perniciem celerior multo. Quos mordicus apprehenderit, ſiti inardeſcunt uehementius, ad potumq́ efferueſcunt, ac inde inceſſanter haurientes diſiliunt mox. Cauda lineis duabus nigrisq́ diſtinguitur (unde & nomen accepit quaſi nigræ caudæ) corpore albicante reliquo. Appellatur quoq́ δίψας, πρηστὴρ, καύσων, κεντρίς. Cælius libro 14. capite 63.
Μελανοφθαλμός. habens nigros oculos.
Μελανόφρυς. υος. ὁ, ἡ. nigri aut denſi ſupercilij.
Μελανόχροος. οῦ. ὁ. nigricolor.
Μελανόχρως. ωτος. ὁ. habens nigrum corpus.
Μελάντατος. ου. ὁ. nigerrimus.
Μελάντερος. ου. ὁ. nigrior.
Μελαντηρία. atramentum ſutoriũ. Luciano.
Μελάνυδρος. ου. ὁ, ἡ. habens aquam nigram, & profundam.
Μέλας, τοῦ μέλανος. ὁ. niger.
Μέλασμα. ατος. τὸ. &
Μελασμός. οῦ. ὁ. denigratio.
Μέλδομαι. liqueſio.
Μελεδαίνω. curo.
Μελέδημα. ατος. τὸ. cura, ærũna. παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν.
Μέλδω. elixo. Neutrum accuſ.
Μελεδών. ῶνος. ὁ. &
Μελεδώνη. ης. ἡ. cura, μελέδημα.
Μελεδωνός. οῦ. ὁ. procurator, φροντιστὴς ἐπίτροπος, ἐπιμελητὴς, curator.
Μέλει. curæ eſt, ut μέλει μοι τοῦδε, uel μέλει μοι περὶ τούτου, uel μέλει μοι τοῦτο. Bud. Com.

Μελλέφηβος. ϐου. ὁ. qui iam grandior pueris præeſt, atq; leges præſcribit.
Μελιστί. membratim, κατὰ μέλος.
Μέλεον. incaſſum.
Μέλεος. ου. ὁ. tardus, otioſus, uanus, infœlix, miſer.
Μέλεται. curæ eſt, pro μέλει.
Μελετάω. μ. ήσω. π. ηκα. meditor (unde & Latinis id uerbum deducitur) excogito, exerceo, æſtimo. Actiu. accuſ.
Μελέτη. ης. ἡ. meditatio, exercitatio, cura, declamatio, inſtitutum.
Μελέτημα. ατος. τὸ. meditatio.
Μελετηρός. οῦ. ὁ. meditatiuus.
Μελετής. ὁ. tardus.
Μελετητήριον. ο. locus exercitationis, χορεῖον.
Μελετητικός. ῦ. ὁ. declamatorius, meditatiuus
Μελέτω. curæ ſit.
Μελετών. exercitij domus, μελετητήριον.
Μελλέω. differo, cunctor.
Μελλήτωρ. procurator.
Μέλλιξ. ικος. ἡ. poculi figulini ſpecies.
Μέλη. τὰ. membra, carnes, uaſa, carmina.
Μεληδόν, aduerb. membratim, μελιστί.
Μεληδών. cantus, cura.
Μέλημα. ατος. τὸ. &
Μέλλησις. εως. ἡ. cura, cunctatio.
Μελησμός. ῦ. ὁ. idem.
Μέλι. ιτος. τὸ. mel.
Μελία. ας. ἡ. fraxinus, haſta.
Μελίγηρυς. υος. ὁ, ἡ. uocalis, ſuauiter canens.
Μελίγρα. arborum fructus..
Μελίγληνος. dulcis aſpectu.
Μελίδιον. τὸ. fauus.
Μελίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &
Μελίζω. μ. ίσω. π. ικα. cano, mellitũ facio, trũco, κατακόπτω, τραθύνω. χαριηγορῶ. Accuſ.
Μελίη. lancea, apes.
Μελιηδής. έος. melleus, dulcis, iucundus.
Μελικηρίς. ίδος. ἡ. fauus. Item tuberculum mellis craſsitudine in cubitis & genibus, uel etiam alijs partibus. Dictum à melle & cera.
Μελίκρατον. ου. τὸ. mulſum, aqua mulſa.
Μελικτής. ῦ. ὁ. cantor, poëta.
Μελίλωτον. ου. τὸ. melilotum arbor, ſertula campana.
Μελίμηλον. ου. τὸ. genus mali à dulcedine mellis, γλυκύμηλον.
Μελίνη. ης. ἡ. panicum, leguminis genus.
Μέλινος. ου. ὁ. luteus.
Μελίπηκτον. ο. placenta ex melle.
Μελίπνοος. ου. ὁ, ἡ. ſuauiter ſpirans.
Μελιποιῶ. mellifico.
Μελίρρυτος. ου. ὁ. mellifluus.
Μέλισμα. cantus, ᾆσμα.
Μελισμός. membrorum diuiſio. à μελίζω.
Μέλισσα. ης. ἡ. apes. Ponitur aliquando pro obulo.
Μελισσαῖος. cognomen Iouis.
Μελίσσεια. τὰ. aluearia.
Μελίσσειος. ου. ὁ. melleus.
Μελισσεῖον. apum examen, fauus.
Μελισσόβοτος. paſtor apum.
Μελισσονόμος. apiarius.
Μελισσόφυλλον. apiaſtrum herba.
Μελίττα. μελίσσα.
Μελισσών. ῶνος. ὁ. apiarium.
Μελιστί. membratim.
Μελιταῖος. ο, ὁ. Melitæus, à Melite inſula, ut μελιταῖον κυνίδιον, de catellis qui in delicijs & ad luſum habētur, & μελιτῶα ὀθόνια, Melithæa linthea. De quo Eraſ. Chil.
Μελίταια. ας. ἡ. herba, quam alij μελίτταιναν, alij μελισσόφυλλον uocant.
Μελιτήμβρον. ſuaue, iucundum.
Μελιτηρός. ῦ. ὁ. μελιτῶος.
Μελίτιον. ου. τὸ. melliculum, fauus, potus Scythicus, cum melle, aqua, & herba quadã coctus.
Μελιτίτης. ου. ὁ. melitites gemma.
Μελιτοῦττα. placentæ genus melle conditæ.
Μελιτόω. μ. ώσω. π. ωκα. mellitum facio.
Μέλιττα, pro μέλισσα. apis.
Μελιτοκτυπεῖν. ſtrepitum facere pulſando, ne aduolent apes.
Μελιτουργεῖον. locus ubi fit mel.
Μελιττουργός. ῦ. ὁ. paſtor apum, miniſter.
Μελιττών. ῶνος. ὁ. locus ubi aſſeruatur mel, cella mellaria.
Μελίτωμα. ατος. τὸ. res mellita, confectio ex melle.

Μελίφρων.

Μελίφρων.ονος.ὁ.dulcia ſapient, mitis.

Μελίφυλλον. herba, quæ alio nomine μελισσόφυλλον aut πράσιον dicitur.

Μελλίβιος. homo rudis, nihil intelligens, ſemimortuus.

Μέλλει.apparet, uidetur, permanet.

Μέλλησις.cunctatio, ὑπέρθεσις.

Μελλησμός. idem.

Μελλητιᾶν.cunctari, μέλλειν.

Μελλοθάνατος. capularis, quem mors proxima manet.

Μελλονικιᾶν. tardare, differre, protelare, procraſtinare. à Nicia quodam Nicerati filio. Eraſm. Chil.

Μελλονύμφιος.ου.ὁ.&

Μελλόνυμφος. ιος. ὁ. futurus ſponſus, qui nondum duxit uxorem, mox ducturus. Cælius libro 15. capite 24. & Budæus in Annotationibus poſt.

Μελλόγαμος.idem, μελλονύμφιος.

Μέλλω. debeo, futurus ſum, tardo, ſtudeo, mitto, indignor.

Μέλλων.οντος.ὁ.futurus. περὶ τῶν μελλόντων. de euentu. Et μέλλοντες, deſignati magiſtratus. Budæus in Annot. poſt.

Μελοκοπία.ας.ἡ. membrorum amputatio.

Μέλομαι.curo, ἐπιμελοῦμαι.

Μελόντων.curæ ſint.

Μελοποιΐα.ας.ἡ.cantatio.

Μέλος.εος.τὸ.cantus, carmen, cātilena, membrum. παρὰ μέλος, importune, inepte, diſſentaneè. Bud. Com.

Μέλπηθρον.ου.τὸ.ludus, uoluptas.

Μέλπομαι.canto.

Μελπομένη.ης.ἡ.Melpomene, una ex nouem Muſis.

Μελπόμενος.cognomen Dionyſij.

Μέλπω.μ.ψω.π.λφα.canto, celebro, ludo. Actiu. accuſ.

Μελπάδιος.cantor.

Μελύδριον.ου.τὸ.cantiuncula.

Μέλω.μ.ήσω.π.μέμηλα. curo. unde μέλει μοι τῶν πραγμάτων, curæ mihi ſunt res, de quo dictum eſt.

Μελῳδέω.μ.ήσω.π.ηκα. dulce cano, μετ᾽ ᾠδῆς ὑμνῶ. Neutrum abſol.

Μελῳδία.cantus dulcis, ſiue mellitus.

Μέμαα, ἀπὸ τοῦ μέω, uel ἀπὸ τοῦ μάω. propenſus fui, promptus ſum uel furens. Iliad. γ. ἀλεξέμεναι μεμαῶτα.

Μεμάασιν.cupierunt, προθυμοῦνται.

Μεμακυῖα. mugiens, uociferans. pro μεμηκυῖα. μήκη autem eſt uox caprarum.

Μεμάομαι.promptus ſum.

Μεμαυῖα.ας.ἡ.prompta, deliberata, cupiens.

Μεμαώς.ότος.ὁ.promptus. Eſt participium Ionicum, à μέμηκα, μέμαα, μεμαώς.

Μεμβλάσαι.uincire.

Μέμβλομαι, &

Μέμβλω.π.κα.curo, adſum, aſsideo alicui rei cum cura et diligentia.

Μέμβλωκε, pro μεμάληκε. trāſiuit, παραμείβ.

Μεμαίκυλον.τὸ.κόμαρον, arbutus, unedo.

Μεμελημένως.diligenter, elaboratè.

Μέμηκε.clamat, mugit, μέμυκε.

Μεμέλω.curo. Vnde μέμηλε, curæ eſt. & μεμήλει, curæ erat.

Μεμηλώς.ότος.ὁ.curans, φροντίζων.

Μέμηνα.inſaniui.

Μεμηχανημένος λόγος.oratio ſubdolè, atque artifici ſolertia compoſita, ad fallendum. à μηχάνομαι. Bud. Com.

Μεμιγμένος.permiſtus, promiſcuus.

Μεμιμημένος. imitatione factus & effectus. Bud. Com.

Μέμνημαι.μ.ήσομαι.uel μέμνημι.μ.ήσω.memini, reminiſcor. Vnde μέμνῃ pro μέμνησαι, ſync. & μέμνητο pro ἐμέμνητο. meminerat. μεμνῆτο uero maneret. Genit.

Μέμνω.maneo, duro.

Μέμονα.idem, cupio, promptus ſum.

Μεμονωμένος. pro μόνος γεγενημένος, apud Herodotum.

Μεμονώς.cupiens, promptus.

Μεμορημένον. factum, paratum.

Μεμόρηται, pro μεμοίραται. ſorte, aut fato euenit.

Μέμορται.idem.

Μεμούνωται.reſonat.

Μεμπτέος, &

Μεμπτός.οῦ.ὁ.lamētabilis, incuſabilis, malus.

Μέμυκε. ſonuit, concidit, clauſum uel ab

ſconditum eſt.

Μέμφομαι. μ. μέμψομαι. π. μέμμαι. cõqueror, accuſo, reprehendo, incuſo, indignor, abijcio, uitio uerto. Depon. datiuo & accuſ.

Μεμψιβολεῖν. conqueri, accuſare.

Μεμφωλή. accuſatio, conqueſtio.

Μεμψιμοιρία. ἡ. querela, querimonia.

Μεμψίμοιρος. ὁ. ὁ. querulus. Propriè de eo, qui putat ſe deteriorem partem accepiſſe.

Μέμψις. ιος. ἡ. accuſatio, queſtus.

Μέν. quidem, tamen.

Μὲν γὰρ. enim.

Μενοῦνγε. atqui, quinimò, uere.

Μέντοιγε. atqui, idcirco.

Μέντοι καί. & tum.

Μενεαίνω, &

Μενεαίνω. iraſcor, animo deficio, promptus ſum, cupio.

Μενδήσιον. ου. τὸ. unguenti genus, Aegypto peculiare. Dictum à capro, qui ea Aegypti parte, ubi primũ repertum eſt unguentum iſtud, coli ſolitus eſt.

Μενεδήϊος. ὁ. ὁ. &

Μενεκτύπος, &

Μενεπτόλεμος. ὁ. ὁ. belli patiens, bellicoſus, nihil metuens tumultus.

Μενεχάρμης. ὁ. &

Μενέχαρμος. ὁ. ὁ. promptus in bello.

Μενθῆρες. αἱ. curæ, φροντίδες.

Μενοί. pro μενοῦ.

Μενοεικής. ἑος. ὁ, ἡ. placabilis, demulcens, facile cedens.

Μενοινάω, &

Μενοινέω. μ. ήσω. π. κα. promptus ſum in bello, cogito, promoueo.

Μενοινή. ἡ. ſententia, cura, cupiditas.

Μένος. εος. τὸ. uis, promptitudo, animi potentia, territorium, ira, robur.

Μένπου. nempe. Bud. Com.

Μέρα. ἡμέρα.

Μέντ᾽ ἂν, ex μέντοι & ἂν componitur, ſignificat atqui.

Μέντοι. ſanè, uero, & aſſentientis eſt, quemadmodum illa Latinis, Xenoph. δέοι ἄν μέντοι ἐμὲ ἐγὼ, Te uero inquam oportebit. Sic Terentius. Heus laudas qui heros fallunt? Chre. in loco ego uerò. Interdum ornatus cauſa magis, quàm ſignificationis ponitur, uel explendæ orationis gratia. Idem in Sympo. ἐὰν δ᾽ ἴση ὁ σωκράτης ἀνεχέσθω μέντοι, Patiatur uero ipſe quidem inquit Socrates. Eſt & aduerſatiua coniunctio, ut uerum. Xenoph. τοῦτο μέντοι ἄδηλος. Ariſtot. μὴ μέντοι, non tamen. Cicero. Ea ſunt omnia non à natura, uerum à magiſtro. Aliquando ponitur pro αὖθις, uice uerſa & rurſus. Ariſtoph. προσγίνεσθαι αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ᾽ ἐπιλαθέσθαι. Quanquam & pro etiam intelligi poteſt. Dicitur etiam μέντοιγε, καὶ μέντοιγε, nimirum, tamen. Bud. Com.

Μένω. μ. μενῶ. π. κα maneo, duro, μίμνω. ſæpe pro futuro ſuo accipitur. Neut.

Μέομαι. μ. μέσομαι. π. ημαι. delibero, conſulo.

Μεραρχία. exercitus duo millia uirorum & quadraginta octo continens, τέλος. Dux eorum μεράρχης dicitur.

Μερθεὶς. priuata, ἀμερθεὶς.

Μερίζομαι. partior, id eſt uirilem partem uel legitimam recipio, particeps fio. Genit.

Μερίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido in partes. Actiu. accuſ.

Μερικός. ὁ. ὁ. particularis.

Μερικῶς. particulariter.

Μέριμνα. ης. ἡ. ærumna, cura, cogitatio. Solicitudinem propriè eſſe dicit Valla, non ærumnam, quòd ærumna grauior ſit.

Μεριμνάω. μ. ήσω. π. κα. curo, anxiè & ſolicitè cogito, ſolicitus ſum.

Μερίς. ίδος. ἡ. particula, κληρονομία.

Μεριστής. ὁ. ὁ partitor.

Μερίτης. particeps.

Μερμηδίνος. ὁ. ὁ. intercalatio.

Μερμαίρω. curo, iraſcor.

Μερμερίζω. μ. ίσω. π. ικα. cogito, conſulo, delibero, in diuerſas partes conſulo, ſolicitè cogito. Neutrum abſol.

Μέρμερος. ου. ὁ. curioſus.

Μερμηρίζω. τὸ μερμηρίζω. à μερίζω prima ſyllaba duplicata, & ι in η conuerſo.

Μερμήρω. curo.

Μέρμηραι. αἱ. curæ, conſilia, ſolicitudines.

Μέρμις.ιθος. ὁ. *funiculus, filum.*

Μέρος. ους. τὸ. *pars. Item principium. Gregor.* εἰς μέρος ἀναβάσας δόξη. *Sic Vergilius. Pars mihi pacis erit, dextram tetigiſſe tyranni. Multiplicis autem uſus eſt hæc dictio, ut* μέρος εἶς, *pro unus eſt è numero.* Τὸ σὸν μέρος, *quãtum in te fuit, pro parte uirili, quod etiam* τὸ μέρος *dicitur.* Τὸ ἐπ᾽ αὐτὸν ἧκον μέρος, *quòd ad eum attinet.* Παρὰ μέρος, *partim, alternis, Theophraſt.* Τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων λαμβάνειν, *quintum quenq; calculum ferre.* Τὰ ἐν μέρει, *uel* τὰ ἐπὶ μέρους, *particularia, ſingularia,* τὰ καθ᾽ ἕκαστον, *Philoni. Sic Cicero ad Att. Singulares ſunt boni uiri, id eſt* τῶν καθ᾽ ἕκαστον τινές. *Accipitur etiã* ἐν μέρει *pro uiciſsim, & ſigillatim, & deinceps,* κατὰ μέρος, *ut* παρὰ βαίνειν οὐδὲν ἐν μέρει, *Ariſtoph. id eſt ſigillatim. Lucia.* διδόντας λόγον καὶ δεχομένους ἐν τῷ μέρει. *Ariſtid.* ἐν μέρει ἅπαν, *ſigillatim & deinceps commemorare. Aliter Plato Polit. 1.* εἰ ἐν ἀρετῆς καὶ σοφίας τίθης μέρει τὴν ἀδικίαν, *Si iniuriam partem eſſe uirtutis putas. Et Demoſthenes,* οὐ τίθημι ἐν ἀδικήματος μέρει, *Non ſceleris loco duco. Sic Cicero. Philip. 11. Mors in beneficij parte numeretur. Bud. Com.*

Μέροψ. οπος. *hominum epitheton, quòd habeãt uocem diuiſam, id eſt, quòd hic alia, ille alia lingua loquatur, uel diuiſam, id eſt articulatam, quod ſoli homini datum eſt inter animantia. à* μείρω, *&* ὄψ. *Sunt qui* θνητὸν *ſignificare dicant. Cælius libro 2. capite 12.*

Μερύομαι. τὸ χοινίον συνάγω.

Μερύτης. ὁ *imprudens.*

Μέσαβον τὸ. *lignum inter boues iunctos medium,* ὁ τοῦ ζυγοῦ γλυφή. *Unde uerbum* μεσαβοῦν, *boues iungere.*

Μεσάγκυλα. τὰ. *amentata iacula. Inſtrumenta autem erant, quibus Perſæ utebantur eo loco, quo Macedones iaculis.*

Μεσαιπόλιος. ου. ὁ. *mediæ cuiuſdam canitiei, nondum ſenex.*

Μεσαίτατος. ου. ὁ. *medius.* ἐν μεσαιτάτῃ τῆς αὐλῆς, *in aulæ meditullio.*

Μεσαίχμιον. ου. τὸ. μεταίχμιον, *omne inter aliquid medium, pars media haſtæ, & ſpatium inter duos exercitus.*

Μεσανίον. *panis.*

Μέσεντερον. *unum inteſtinorum Græci uocãt, quod & μεσεντέριον aliàs dicitur. Omnes enim uenas quæ ad ipſum ex hepate feruntur, unà cum adiacentibus arterijs circũquáque ambit & complectitur.*

Μέσσος, *poëticè. ου. ὁ. medius.*

Μεσαύλιον (*ſcribit Suidas*) *propriè ſignificare medianam ianuam, uel etiam in aulæ meditullio locum. ſic Cælius interpretatur. Apud Homerum, ſeruus quidam eſt, Odyſſ. 14.* οἶτον δ᾽ ἐσσῆν ἵσσατο μεσαύλιος. *Mediaſtinum forte huiuſmodi Latinè rectè dixeris, quæ dictio pro uiliſsimis quibuſcunque mancipijs ponitur, cuiuſmodi ſunt hodie in principum domibus lignarij & bacularij, quorum una illa functio eſt, ut omnibus pareant, nec ullius imperium detrectent, in medio ſemper & propatulo ad omnium nutus excubent. Cælius libro 13. capite 50.*

Μεσαύχενες. *media ceruice ligati.*

Μεσεγγυάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. *fideiuſsionẽ capio, apud ſequeſtrem pecuniã deponendam ſtipulor uel contendo. Bud. Com.*

Μεσεγγύημα. *depoſitum apud ſequeſtrem.*

Μεσέγγυος. ου. ὁ. *mediator, interuentor, ſequeſter.*

Μεσεντέριον. *inteſtinorum genus eſt, quo lactes inuoluuntur, ne contactu ſpinæ duro lædantur. Iul. Pollux pelliculam ſcribit eſſe ex uenarum neruorumq; complexu, renibus & uentri proximam, alimentum in hepar emittentem. Theod. pro lactibus accepit. Dicitur autem μεσεντέριον, quòd in medio inteſtinorum ſit collocatum: item & μέσεντερον, de quo iam antea. Latinè medianum dixeris.*

Μεσόω, & μεσσόω. *medio. as.*

Μέση. ης. ἡ. *media, medietas.*

Μεσόγαιος. ου. ὁ. *mediterraneus.*

Μεσηγύς, *aduerb.* καταμέσον. *in medio.*

Μεσαῖος.ἄγροτος ὁ.mediocris,medius.

Μεσῆλιξ.ικος.ὁ,ἡ.qui eſt in ætate media.

Μεσημβρία.ας.ἡ.meridies.

Μεσημβριάζω,& μεσημβρίζω.meridianor.

Μεσημβρινός.ῦ.ὁ.meridianus.pro μεσημερινός.

Μεσημέριος. idem.

Μεσιτεύω. ſum mediator, nulli parti fero præſidium.

Μεσοβρεπῶ.conſiſto,uel incedo in medio.

Μεσιτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. medius ſum inter partes,id eſt interpono me.

Μεσαίτατος.medius.

Μεσίτης.ου.ὁ. mediator, μεσάζων,factor pacis.

Μέσιδος.ου.ὁ idem.

Μέσκος.pellis.

Μεσοβασιλεία.ας.ἡ.&

Μεσοβασίλειον.ου.τὸ.interregnum.

Μεσογάστωρ. qui eſt in media parte nauis, uel medio uentre cinctus.

Μεσόγαιος.ου.ὁ. mediterraneus, & μεσόγαια, ἡ.mediterranea.

Μεσόγραφος.ου. ſemiſcriptus.

Μεσόδικος.iudex, Ariſtot.quoniam qui medium conſequi potuerunt,ij ius ſuum obtinere uidentur. Budæus in Annot.

Μεσόδμη.ης. ἡ.fori nauis, columna in medio poſita,foramen cui malum inſeritur.

Μεσόκρανον.ου.τὸ.uertex capitis.

Μεσολαβέω.μ.ήσω.π.ηκα.intercipio.

Μεσόλευκος.ου.ὁ.albo diſtinctus.

Μεσομήριον.quod coxas interiacet.

Μεσομφάλιον.ου.τὸ.umbilicus clypei.

Μεσόμφαλοι.οἱ.genus quoddam placentarũ.

Μεσόμφαλος.ου.ὁ.res poſita in medio.

Μεσοναῦται. de conſpari in nauibus ſeruitij genere, Vlpiano dicuntur, ſicut in aulis μεσαύλιοι.

Μεσονύκτιον.ου.τὸ.nox in tempeſta.

Μεσοπαγής. uſq; ad medium terræ infixum.

Μεσοπαλής. uibratum uſq; ad medietatem.

Μεσοπόλιος.ου.ὁ ſemicanus ſenectuti uicinus.

Μεσοπόντιοι.qui media poſſident. (res.

Μεσοπύργιον.ου. murus interiectus inter turres.

Μεσοπωρεῖν. eſſe in media maturitate.

Μέσος.ου.ὁ. medius. Accipitur pro eo qui neutrarum eſt partium. Lucia. ἐκεῖνος δὲ μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττεν, Neutrum ſe & ancipitem ſeruabat, id eſt neutri plus altero auxiliabatur. Dicimus autem μέσον παρὰ τὸ τὰ μέρη ἴσα ἔχειν, quòd eius partes æquales ſint. Significat quoq; μέσον interuallum,diſcrimen,Chryſoſt.

Μεσότης.ητος.ἡ.medietas.

Μεσότοιχον.τὸ.interſtitium parietum,& paries ipſe qui domum à domo dirimit.

Μεσοῦντος δείπνου. media cœna iam peracta.

Μεσοῦνιον.paruus miles.

Μεσόφρυον.ου.τὸ. medium ſuperciliorum.

Μεσόχθονες.οἱ.mediterranei.

Μεσσηγύς.τὸ μεσηγύς.

Μεσαιπόλιος.mediæ ætatis.

Μεστός.ῦ.ὁ.plenus.

Μεστόω.μ.ώσω.π.ωκα.impleo.Genit.

Μεσσηγύς,aduerb.in medio, per medium,μεταξύ.

Μέσφα.donec,uſq; ad.

Μετὰ.præpoſitio eſt, quæ conſtructa cum genitiuo ſignificat, cum, accuſatiuo autem, poſt. Ponitur aliquando pro ἐν, & aduerbialiter pro μετέπειτα, poſtquàm.

Μετὰ χεῖρας.præ manibus.

Μεταβαίνω.tranſeo,accedo,digredior,deflecto.Neutrum accuſ.

Μεταβάλλομαι,&

Μεταβάλλω.muto & mutor, ut ταύτας δεῖ εἰς μεταβάλλειν, Ariſtot.de Part.&, ὁμοροῦς ὡς μεταβάλλει τοὺς πίνοντας,id eſt mutat, apud eundem in Probl. Idem Polit.5.ἀπὸ μετέβαλεν ἡ τάξις, id eſt mutata eſt. Significat etiam migro,id eſt ἐκδημέω,ſedem muto,& in aliam regionem commeo, ſtationem muto. Ariſtot.de Hiſt.8.μεταβάλλουσι δὲ ἐκ τῶν συνήθων εἰς τὰ ἄλλα τὰ ἄνω τῆς ἀγέλης. Item tranſeo, id eſt ſum tranſfuga. Plutar. in Apoph. ὁ τῶν θρακῶν βασιλεὺς ἀπ' ἀντωνίου μεταβαλλόμενος πρὸς αὐτόν. Præterea μεταγνοῦ ἢ μεταβουλεύσομαι. Xenoph. παιδ. 2. ἤν δέ τι ἀντιλέγητε, αὖθις μεταβάλλεσθε. Eſt etiã tranſeo,& degenero de una ſpecie in aliã, Galen. Μεταβάλλω τὰ νῶτα, terga uerto.Bud.Com.

Μετάβασις.εως.ἡ.tranſitus.

Μεταβατικός.ῦ.ὁ,tranſitiuus.

Μεταβιβάζω

Μεταβιβάζω.μ. άσω. π. κα. transfero,tranſmuto. Actiu.accuſ.

Μεταβλητικός. ὁ. mutabilis. Theophr. ϛ. de Cauſ. τὸ δ᾽ ἁλμυρὸν ἀπαθὲς καὶ ἀμετάβλητον. Item qui mutationem facit. Ariſtot. μετὰ τὰ φυσ. καὶ τὸ μεταβλητικὸν τοῦ μεταβάλλοντος. Bud. Com.

Μεταβοθρεύω.tranſplanto,μεταφυτεύω.

Μεταβολεύς. ὁ κατὰ κοτύλην πωλῶν,propola.

Μεταβολή.ῆς.ἡ. mutatio de ſede in ſedem, & de regione in regionem migratio.

Μεταβολικός.οῦ.ὁ.mutabilis.

Μετάβολος. negotiator, qui merces mercibus commutat,μεταπράτης.

Μεταβουλεύεσθαι.mutare conſilium.

Μεταγγέλλομαι. promitto. Genit. uel accuſ.

Μετάγγελος.nuntius.præpoſitio abundat.

Μεταγγίζειν.elutriare,hoc eſt, de uaſe in uas transferre.

Μεταγγίζων.decapulans,diffundens.

Μεταγειτνιών.ῶνος.ὁ.ſecundus menſis Athenienſium, Latinis Maius.

Μεταγενέστερος.ου.ὁ.iunior,poſterior.

Μεταγινόμενον.ου.τὸ.aliter factum.

Μεταγινώσκω.pœniteo,reſipiſco.μετεγνώσθη, de ſententia mutatus eſt,μετανενόηται.

Μετάγκεια.ας.ἡ.uallis.

Μετάγνωσις.pœnitentia,μεταμέλεια.

Μεταγραφή.exemplum libri & deſcriptio,τὸ ἀντίγραφον.

Μεταγράφω.corrigo, muto ſcribēdo id quod ſcriptum erat. Xenoph.ἑλλην.ϛ. ἐκέλευον μεταγράψαι ἀντὶ θηβαίων βοιωτοὺς ὀμωμοκότας. Sic etiam μεταγράφειν τὸν νόμον, Dinar.abrogo,refigo. Item tranſcribo.Pauſan. τὰς μιλτιάδου καὶ θεμιστοκλέους εἰκόνας ἐς ῥωμαίων ἄνδρα καὶ θρᾷκα μετέγραψεν. Sic Vergil. Et tua Dardaniis tranſcribi ſceptra colonis,id eſt μεταγραφῆναι. Et tranſcribere nomina, Liuius,de quo Bud. in Annot. Demoſth. καὶ τοὺς ἄρχοντας μεταγράφειν. Iſæ. καὶ τἀναντία ταῖς τοῦ τεθνεῶτος διαθήκαις μεταγράφειν,Contrarium teſtamento uero ſcribi. Eſt etiā τὸ ἀπογράφω,exſcribo,deſcribo. Sicut Cicero ad Att. Librum ad te mittam, ſi de-

ſcripſerint librarij.Bud.Com.

Μετάγω. traduco, deduco, remoueo, perſequor, tranſmuto, transfero, uindico. Actiu.accuſ.

Μεταγωγή.tranſitus.

Μεταδαίνυμαι.conuiuor,particeps ſum.

Μεταδεδογμένος.ου.ὁ.qui eſt,mutata opinione & conſilio.

Μεταδήμιος.in populo,præſens.

Μεταδιαιτάω.μ.ήσω.π.ηκα. tranſmuto uiuendi modum,muto ſolum.

Μεταδιδάσκω.dediſcens priora,noua diſco.

Μεταδίδωμι.μ.δώσω.π. ωκα. diſtribuo, partior, trado, participem facio, elargior, permitto.Genit.

Μεταδιώκτος.ου.ὁ.qui retrahitur.

Μεταδιώκω.μ.ώξω.π.ωχα. inſequor, impartio. Accuſ.

Μεταδοκεῖν.eſt cum mutatur conſilium. Demoſth. κατὰ νεαίρ. καὶ μήδ᾽ ἂν μεταδόξῃ, Si pœnituerit capti conſilij. Bud. Com.

Μεταδοξάζω. opinionem muto. Bud. ibidem.

Μεταδόξας.qui mutauit conſilium.

Μεταδόρπιος. qui conuiuio intereſt,cœnæ hora.

Μεταδορπίσματα.τὰ.menſæ ſecundæ

Μετάδοσις.εως.ἡ.collatio,participatio.

Μεταδρομάδην.curſim,currendo.

Μετάδρομαι.ῶν.tranſcurſus.

Μετάδρομος.ου.ὁ.punitor, curſor.

Μετάθεσις. εως. ἡ. tranſpoſitio, ut κραδία pro καρδία,tranſlatio,mutatio.Bud.Com.

Μεταθέω.tranſcurro.

Μεταΐγδην. impetuoſe.

Μεταΐζειν.conſidere.

Μεταΐξας.inſecutus.

Μεταίρω.μ.αρῶ.π.ῆρκα.transfero. Accuſ.

Μεταιτέω.μ.ήσω.π.ηκα.repeto.

Μεταίτης.ου.ὁ.mendicus.

Μεταίτιος.ου.cauſa ſimilis cum alio.

Μεταίφνιος.repentinus.

Μεταίχμιον. ου. τὸ. campus inter utraſque acies, & ſimpliciter quodcumque inter duo aliqua, medium.

Μετακαθίζω.transfero.

Μετακαλέω.μ.έσω.π.ηκα.accerſo. Actiu.

Μετακάρπιον. ου. τὸ. pars manus à iunctura uſq; ad digitorum fiſſuram.

Μετακέρας. aqua temperata, aut tepida.

Μετακίαθε. tranſierat.

Μετακιάθω. inſequor, accedo.

Μετακινέω. μ. ήσω. π. κκα. labefacio, moueo, tranſpono. Actiu. accuſ.

Μετάκλησις. ιος. ἡ. accerſio per alium.

Μετάκλισις. inclinatio.

Μετακλίνω μ. ινῶ. π. ικα. declino.

Μετακομίζω. μ. ίσω. π. ικα. traijcio, transfero Actiu. accuſ.

Μετακοίνωνος particeps.

Μετακοσμέω. μ. ήσω. π. κκα. tranſmuto ornatum. Accipitur pro mutare & nouare transformareq; ſimpliciter.

Μεταμορφόω. μ. ίσω. π. ικα. transformo. Actiu.

Μετακύμιον. fluctuum interuallum.

Μεταλαγχάνω. tardo, ſerò ad muneris functionem accedo.

Μεταλαμβάνω. muto, induo, poſt alium ſumo, inuicem ſumo, tranſumo, cooperio. Cum accuſ. Item participo, particeps ſum, cum genitiuo.

Μεταλεύω. traduco.

Μετάληψις. ιος. ἡ. tranſumptio.

Μεταλλαγή. mutatio.

Μετάλλαξις. idem.

Μεταλλάττω. μ. ξω. π. χα. tranſmuto, diſcedo, μεταβαίνω ἀπό τινος εἴς τι, ut μεταλλάττω τὸν βίον, morior & migro, Herodia. Sed ſubinde ſubaudiunt τὸν βίον. unde μεταλλαχὼς, defunctus. Apud Platonem eſt inuerſo ordine aut immutatis uicibus aliquid facio, & cum alter alterius fungitur officio, & alter alterius præmia occupat. quæ enim ſic fiunt μεταλλαττόμενα ab eo dicuntur. Bud. Com.

Μεταλλάω. ſcrutor, inquiro. Actiu accuſ.

Μεταλλεία. ας. ἡ. ſcrutatio metalli, cuniculus animal.

Μεταλλεύς. qui circa metalla, & fodinas uerſatur.

Μεταλλεύω. quæro, fodio. effodio.

Μεταλλικός. ἡ ὁ. metallicus.

Μέταλλον. ου. τὸ. metallum. à μεταλλάω.

Μεταμανθάνω. transfero me ad diſcendum, muto ſententiam.

Μεταμείβω. muto, tranſmuto, μεταλλάσσω. Actiu. accuſ.

Μεταμέλεια. ας. ἡ. pœnitentia, μετάνοια. Dicitur proprie cum ſocordes in re peragenda ſerò incipimus eſſe attenti, iam admoniti noſtris malis.

Μεταμελήσομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Μεταμελέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Μεταμέλομαι. pœniteo. Depon. genit. cum datiuo.

Μετάμελος. pœnitens, & pœnitentia.

Μεταμέμβλομαι. μεταμέλομαι.

Μεταμέλεια. pœnitentia, μεταμέλεια.

Μεταμίξ. mixtim.

Μεταμορφόω. μ. ώσω. π. ωκα. transformo. Actiu. accuſ.

Μεταμόρφωσις. ιος. ἡ. transformatio.

Μεταμπίσχομαι. tranſmuto habitum.

Μεταμφιάσαι. muto ueſtes.

Μεταμφίζουσι. promouent.

Μεταμείβω. commuto.

Μεταμώλιος. ου. ὁ. uentoſus, uanus.

Μεταμώνιος. uanus, nullius frugis.

Μετανασεύω, &

Μετανασεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. tranſmigro, exilij cauſa ſolum uerto. Budæus in Annot. poſt.

Μετανάστης. ου. ὁ. exul, pulſus patria.

Μετάνιπτρον. τὸ. poculum quod lotis manibus affertur.

Μετανίζω. refundo in aliud uas.

Μετανίσσομαι. tranſeo.

Μετανοέω. μ. ήσω. π. ηκα. pœnitentiã ago, reſipiſco, ad mentem redeo. Neutrum abſol.

Μετάνοια. ας. ἡ. pœnitentia, inconſtantia, reſipiſcentia, cum poſt factum ſapimus.

Μέταξα. ης. ἡ. ſericum.

Μεταξυλογία. ας. ἡ. oratio quæ leuiter & quaſi aliud agendo habetur.

Μεταξύ. inter, interim, ſubinde, interim dum, interdũ. Genit. ut μεταξὺ τοῦ λέγοντος, inter dicendum. μεταξὺ λόγων, interim dum loquimur. Et cum nominatiuo, μεταξὺ λουόμενος, interea dum lauaretur. Et cũ accu:

ſatiuo, μεταξὺ ὀπτώμενα, inter aſſandum.
Μεταπαύεσθαι. quieſcere, alternis quieſcere.
Μεταπαυσωλή. quies, reſpiratio.
Μεταπείθειν. diſſuadere.
Μεταπειθόμενον. n. mutatio ſententiæ.
Μεταπέμπομαι. μ. ψομαι. π. μμαι. accerſo.
Μετάπεμπτος. ου. ὁ. accerſibilis.
Μεταπέμπω. μ. ψω. π. ομφα. accerſo, aduoco, accommodato accipio, afferri iubeo. Actiu. accuſ.
Μεταπιθέω. muto. Bud. Com.
Μεταπηδάω. μ. ήσω. π. κα. tranſilio. Neutr.
Μεταπίπτω. tranſeo & degenero de una ſpecie in aliam, hoc eſt μεταβάλλομαι apud Galenum, μεταῤῥέω. Item tranſeo ad aliam uitæ conditionem. Antiph. ἐπεὶ ἐκ τοῦ κακῶς πράξαι μεταπεσεῖν τελευτῆσαι.
Item mutor. Plato, εἰ τρεῖς μόναι μετέπεσον τῶν ψήφων, Si tres ſententiæ ex damnatorijs in abſolutorias mutatæ eſſent.
Item ſpe excido. Aeſch. ἀλλὰ μιᾶς μόνον ψήφου μετέπεσεν, id eſt ἀφήμαρτεν. Apud Iſocratem in Euag. pro mutari in meliorem uoluntatem & laudabiliorem. & apud eundem πρὸς φαῦλον. in deteriorem partem mutari, hoc eſt, labi & euerti affligíque. Bud. Com.
Μεταπίστει, fide interpoſita.
Μεταπλασμός. figura cum ultima dictionis ſyllaba, ſed in eodem caſu mutatur, ut ἄλκι pro ἀλκῇ.
Μεταποιέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. uendico, curo, ſtudeo. Genit.
Μεταποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. tranſmuto, corrigo. Actiu. accuſ.
Μεταποίησις. εως. ἡ. mutatio in melius.
Μεταπρέπω. διαπρέπω, ἐκπρέπω, excello.
Μετάπτωσις. mutatio in utranque partem, & degeneratio mutatióque à ſpecie in ſpeciē, Galeno. Bud. Com.
Μεταπύργιον. ου. τὸ. ſpatium inter turres.
Μεταῤῥέω. μ. εύσω. π. ευκα. meo, τὸ μεταπίπτω. Neutrum abſol.
Μεταῤῥυθμίζω. μ. ίσω. π. ικα. adapto. Actiu.
Μεταῤῥύθμισις. εως. ἡ. adaptatio.
Μεταρσιολεσχία. ας. ἡ. loquela, ſublime genus diſputandi.
Μετάρσιος. ου. ὁ. ſublimis.
Μεταρσιωθείς. ὁ. ſublimatus, in aërem elatus.
Μετασκευάζω. μ. άσω. π. κα. tranſmuto, mutando formo. Actiu. accuſ.
Μέτασσαι. ῶν. mediæ.
Μετασπώμενος. perſequens, inſectãs, attrahẽs.
Μετάστασις. εως. ἡ. tranſmutatio, tranſitus.
Μεταστατέον. migrandum eſt.
Μεταστέλλομαι. μ. ελοῦμαι. π. αλμαι. accerſo. accuſ.
Μεταστένω. μ. ενῶ. π. κα. ſuſpiro. (στά.
Μεταστοιχεί. in ordine. ἐπὶ στοῖχον, καὶ τάξιν τινα
Μεταστρατοπεδεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. caſtrametor, caſtra pono. Depon. abſol.
Μεταστρέφω. μ. ψω. π. αφα. conuerto, reuerto. Actiu. accuſ.
Μετασχεῖν. apprehendere, participem eſſe.
Μετασχηματίζω. transfiguro, in aliam figurã traduco.
Μετατάττομαι. μ. άξομαι. π. αγμαι. &
Μετατάττω. ordinem muto, tranſcribo, μεταγράφω. Budæus in Annot.
Μετατίθεμαι, &
Μετατίθημι. μ. θήσω. π. θηκα. tranſeo. Item muto ſententiam & retracto, μετανοῶ, μεταβουλεύομαι. Xenoph. ἀλλὰ μετατίθεμαι τὰ ὡρμημένα ἅπερ ἔξεστι. Et muto, transfero, unum pro altero pono uel dico. Demoſth. ξενίαν καὶ φιλίαν τῇ μισθαρνίᾳ μετατιθέμενος τὰ ὀνόματα. Item trãſfero ab uno ad alium, ut μεταθέσθαι τὴν βασιλείαν. Bud. Com.
Μετατρέπομαι. μ. ψομαι. π. μμαι. &
Μετατρέπω. μ. ψω. π. αφα. curo, aduerto, ἐπιστρέφομαι, φροντίζω. Genit.
Μέταυλος locus ſordidior, pro uolucribus, & gallinis.
Μεταύριον. perendie.
Μεταφέρω. μ. μετοίσω. π. μετενήνοχα. tranſfero. Actiu. accuſ.
Μεταφορά. ᾶς. ἡ. tranſlatio.
Μεταφράζω. μ. άσω. π. ακα. interpretor, tranſfero, peruerto ſententiã. Acti. Bud. Com.
Μετάφρασις. tranſlatio, interpretatio.
Μετάφρενον. ου. τὸ. dorſum, ſcapula. Eſt au

tem pars illa à collo ad cinctum protenſa, aut uerius, quod à tergo præcordijs obiectum eſt.

Μεταφωῦμαι. *transformari.*

Μεταφυτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. *tranſplanto. Neutrum accuſ.*

Μεταφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. *uociferor. Neutrum abſol.*

Μεταχειρίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. *impello, tracto. Vnde pro adminiſtro ponitur, & rego, gero. Plutarchus,* καθάπερ ἂν σὺ νῦν ἀθύρσοι μεταχειρίζῃ τὰς δὲ ἀρχὰς πάγου βουλῆς ἐπισκοπίαν. *Item pro manu attrecto, uulnus tracto, manu medicor, Lyſ. Plato* μεταχειρίζεσθαι τὸν ἀδικοῦντα *dixit, pro in eum animaduertere.* Μεταχειρίζεσθαι τὸ σῶμα, *uerbum eſt funebre, Iſæo. Accuſ. uel datiuo. Bud. Com.*

Μεταχειρίζω. μ. ίσω. π. ικα. *idem, tracto,* οἰκονομῶ.

Μετάχοιροι. οἱ. *ſues ſerotini, ſerò naſcentes.*

Μεταχωρῶ. *tranſeo,* μεθίσταμαι.

Μεταχρωννύειν. *trāsfigurare, aliter colorare.*

Μεταχώρησις. *ſeceſsio.*

Μεταψαίρων. *transferens.*

Μετείπε. *inter aliquos dixit.*

Μέτειμι. *aggredior, accedo, aduenio, inquiro.*

Μετιέω. *idem.*

Μετεκβαίνω. *tranſcendo, migro.*

Μετεκδίδωμι. *recipio.*

Μετεκδύομαι. *exuo.*

Μετεμβαίνω. *conſcendo. Plutarch.* μετεμβὰς εἰς μυοπάρωνα.

Μετεμψύχωσις. *animæ ex alio in aliud corpus tranſmigratio.*

Μετεξανίστημι. *transfero ſubinde.*

Μετεξέτεροι. *quidam. Herodia.* οἱ δὲ μετεξέτεροι αὐτῶν, οἱ μὲν πρὸς κύβους, οἱ δὲ πρὸς ὕπνον ἐτράποντο.

Μετέπειτα *poſtea,* μετὰ ταῦτα.

Μετέπεσε. *decidit. à* μεταπίπτω.

Μετβάζος. αντος. ὁ. *elutrians.*

Μέτερρος, *pro* μέτριος. *Aeol. moderatus.*

Μετέρχομαι. *prætereo, tento, appeto, exerceo aliquam artē, narro, appeto magiſtratū, accerſo, accedo, adduco, traduco, ſupplicium de aliquo ſumo. Depon. accuſ.*

Μετέτυχον. *aſſecutus ſum.*

Μέτεστιν, à μέτειμι. *intereſt, adeſt, eſt mihi copia uel ius.* μέτεστι μοι τοῦδε τοῦ τόδε. & μέτεστι τούτῳ καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν, *Hic omnia iura ciuitatis habet, Demoſth. Bud. Com.*

Μετέχω. *cum aliquo habeo, particeps ſum, participo. Neutrum genit.*

Μετεώραφον. τὸ. *faſtigium.*

Μετεωρίζω. μ. ίσω. π. ικα. *eleuo, attollo, in ſublime traho, in ſublime ſuſtollo, iacto. Ponitur interdum abſolutè* ἀντὶ τοῦ μετέωρος φέρομαι, *& ſublimè peto. Bud. Com.*

Μετεωρισμός. οῦ. ὁ. *ſublimitas.*

Μετεωροθῆραι. *ex accipitrum ſunt genere, qui prædam in ſublimi petunt. Bud. Com.*

Μετεωροκοπεῖν. *latiori parte remi fruſtra aquam percutere.*

Μετεωρολέσχης. *qui de rebus ſublimibus & cæleſtibus nugatur, philoſophus faſtu præditus, & uerborum inſolentia utens, Luciano. Bud. Com.*

Μετεωρολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. *cōſydero, cōmentor & ſcribo de ſublimibus. Neutr. abſol.*

Μετεωρολογία. ας. ἡ. *ſermo de rebus ſublimibus. Olim in bonā partem accipiebatur. ut* ἀδολεσχία, *licet poſtea in loquacitatis et uanitatis ſignificationem uenerit.*

Μετεωροπολῶ. *cæleſtia contemplor.*

Μετέωρος. ου. ὁ. ἀπὸ τῆς αἰώρας, *uel utrūq;* ἀπὸ τοῦ ἀείρω, *quod eſt eleuo, ſuſpēdo. ad multa refertur.* μετέωροι *enim aliquādo ſunt qui in alto nauigant, ut* μετέωρος πλεῖν, *Syneſ. pro littora non legere, ſed in altum prouehi, ut Cicero, aut uelis in altum datis, ut Liuius. Hinc translatione ſumpta Plutarch. de Græcia commota & perturbata,* καὶ σάλον *(inquit)* ἔθνος ἡ Ἑλλὰς εἶχε, καὶ μετέωρος ἦν. *Aliquando idem quod Latinis incertum, ſuſpenſum. Demoſth.* ἔτι δὲ τῶν πραγμάτων ὄντων μετεώρων. *Vnde* μετέωρος δίκη, *cuius iudicium adhuc eſt ſuſpenſum, lis pendens. Aliquando pro erecto & intento. Lucia.* σὺ δὲ ἐφ' ἑκάστου τῶν παιδευομένων ἔσο. ζήτει γάρ σοι καὶ ἄγνωστα πάντα. *Aliquando* ἐπιτείνουσιν *ſignificat, Theophr.*

Theophr. Μετέωρα etiam ſunt, quæ fiunt circa locum aſtris uicinum, de quo Ariſtotelis μετεωρολογικά. Budæus Commentarijs.

Μετεωροσκοπικά. pars eſt aſtrologiæ, quæ eleuationum differentias aſtrorumq; exquirit diſtantias, necnon multa uariaq; alia ad aſtrologiæ inſpectionem tendentia, perdocet.

Μετεωρόσκοπος. ου. ὁ. ſtolidus, qui ſublimia reſpicit, curioſus, & ſublimium rerum contemplator, inutilisq; rebus agendis.

Μετεωροφένακες. οἱ qui argutijs ſiue de rebus ſublimibus diſputando fucum faciunt, & auditores fallunt, Ariſtophan. φενακίζειν enim eſt impoſturam facere.

Μετῄει. defendebat.

Μετῆκε. præterijt.

Μετημαχώς. defunctus. à μεταπάττω.

Μέτην. mediam.

Μετήορος. ου. ὁ. pro μετέωρος poëtice.

Μετιδεῖν. contemnere, deſpicere.

Μετίεμαι. adeo, aggredior, μέτειμι.

Μετίημι. ambio, peto honorem, proſequor, exerceo, expono, perſequor, abijcio. Accuſ.

Μετίω. idem.

Μετοικεσία. ας. ἡ. tranſmigratio, αἰχμαλωσία.

Μετοικέσιον. ου. τὸ. idem.

Μετοικέω. μ. ήσω. π. κηκα. tranſmigro, apud exteros exulo, & ius ciuitatis non habeo, Iſocr. in Panegyr. Μετοικοῦντες etiam dicũtur qui patria pulſi, aut aliàs migrantes, aliò ſe contulerunt, Pauſ. Sed Alicar. de Lyſia, γεννηθεὶς δὲ Ἀθήνησι (inquit) μετοικοῦντι τῷ πατρὶ, id eſt patre incola Athenarum. Bud. Commentarijs.

Μετοικίζεσθαι. idem, τὸ μεταναστεύειν.

Μετοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. demigro, ſedẽ muto, habitationem muto, τὸ μετοικῶ. Neut. abſ.

Μετοίκιον. ου. τὸ. locus Athenis, ubi carcer eſt. Item ſumma duodecim drachmarum, quam quotannis ſoluere cogebantur inquilini, authore Harpoc. Iſæus ſcribit uiros quidem duodecim drachmas conferre cõſueuiſſe, mulieres autem ſex, id qui non cõtuliſſent, adducebantur ad ciues, conuictiq; uenum ibant. Cæl. libro 9. capite 14.

Μετοικισμός. οῦ. habitatio apud exteras gẽtes

Μέτοικος. ου. ὁ. inquilinus, nouus habitator, aduentitius, qui ad alienam emigrat ciuitatem manendi propoſito. Budæus in Annot. poſt.

Μετοίχομαι. accedo.

Μετοιωνίζεσθαι. auertere malum augurium, & denuò augurari.

Μετοκλάζω. μ. άσω. π. ακα. claudico. παρὰ τὸ ὀκλάζειν καὶ κάμπτειν τὰ γόνατα. Neut. abſ.

Μετόν, τὸ ἐξόν. cum liceat, προϋπάρχον.

Μετονομάζειν. tranſmutare nomen.

Μετόπιν. à tergo, poſtea.

Μετόπισθε. idem.

Μετοπωρινός. οῦ. ὁ. autumnalis.

Μετόπωρον. ου. τὸ. autumnus.

Μετόρχιον. ου. τὸ. ſpatiũ inter plantatas arbores, quarum ordo ὄρχος dicitur.

Μετουσία. ἡ. κοινωνία, communicatio.

Μετοσῶ. circumſpicio, aſpicio.

Μετοχετεύω. transfero, de loco moueo.

Μετοχή. ῆς. ἡ. participium, participatio.

Μετοχικός. οῦ. ὁ. participialis.

Μέτοχος. ου. ὁ. particeps, ſocius.

Μετρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. τὸ μέτρῳ λαμβάνειν, ad menſum accipio, appendendũ & admetiendum peto, ad certum modum accipio, mutuor. Vnde illud Heſiodi, εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δὲ ἀποδοῦναι. Eſt etiam uocabulum militare pro σιτομετροῦμαι, Plut. Inde illud Greg. οὐ γὰρ μετρεῖται παρὰ θεοῦ θεὸς, Non enim filius ad certum modum à patre accepit, cui ſcilicet filius æqualis eſt. Bud. Com.

Μετρέω. μ. ήσω. π. ηκα. metiri, id eſt, norma dirigere, uel regula ponderare, & definire, ut σιτομετροῦντες, hoc eſt, admetientes annonarium frumentum facere ſolebant. Translatè ponitur pro æſtimare, expendere, ut τῇ χειρὶ μετρεῖν εὐδαιμονίαν, Demo. Inde etiam μετρεῖν τὴν ἴσην, pro uices rependere, & paria uel beneficia, uel maleficia facere, δανείζειν. Aliquando pro moderari. Bud. ibidem.

Μέτρημα. τὸ. σιτομέτριον.

Μετρήσις.εως.ἡ.menſuratio.

Μετρητὴ.ῆς.metreta.

Μετρητὴς.ῦ.ὁ.metator.

Μετρητὸς.ῦ.ὁ.menſurabilis.

Μετριάζω.μ.άσω.π.ακα.modeſte fero, modeſtus ſum,adiuuo per medium, modeſte de me ſentio,modeſte ago. Menander poſuit pro ἀδηφεῖν.

Μετρικὴ.ῆς.ἡ.ars metrica.

Μετριοπαθεῖν.condolere,non grauiter ſuccenſere,moderate ferre,modice affici. Budæus Commentarijs.

Μετριοπαθὴς.ὁ.qui modice perturbatur.

Μετριοπάθεια.ας.ἡ.moderata perturbatio,modica affectio. Virtus eſt à dogmate peripatetico inducta.

Μέτριος.ου.ὁ.modeſtus,mediocris,opportunus,moderatus,æquus,commodus.

Μετριότης.ητος.ἡ.moderatio,mediocritas.

Μετριοφρονέω.modeſtus ſum.

Μετρίως.modeſte,mediocriter,moderate,leniter,haud magnopere.

Μέτρον.ου.τό.menſura,mediocritas,modus.

Μετρονόμοι.οἱ.magiſtratus Athenis quindecim uirorum,qui menſurarum & ponderum æquitatem curabant.

Μετονομάζω.μ.άσω.π.ακα. transnomino. Actiu.accuſ.

Μετωνυμία.ας.ἡ.transnominatio.

Μετωπηδὸν.frontatim.

Μετωπίας.ου.ὁ.cui frons eſt magna & lata.

Μετώπιον.ου.τό.unguenti genus, & lignum ex quo fit galbanũ. Eſt quoq; idem quod

Μέτωπον.ου.τό.frons.tis. hoc eſt, ſpatium illud,quod interiacet oculis, ut Gaza interpretatur. Transfertur quoq; ,ut ἐπὶ μετώπου ἰέναι,de agmine exporrecta fronte procedente. Sic cum accipitur pro contignationibus lignorum & aſſerum.

Μετωποσκόπος.qui hominis ingenium dijudicat ex frõte, indéq; futura auguratur.

Μέχρι.uſq;,uſq; ad.Genit.ut μέχρι βωμῶν φίλος εἰμί. Aliquando addunt πρὸς,ut μέχρι πρὸς τὴν ἑσπέραν.

Μέχρι ἐνταῦθα.hactenus.

Μέχρι ἕως. uſq; dum.

Μέχρι ζωῆς.διὰ βίου.quoad uiuam.

Μέχρι νῦν.hactenus,adhuc.

Μέχρις οὗ.donec,uſq; quo.

Μέχρι οὗ ἄν quo ad,quouſq;

Μέχριπερ οὗ ἄν.idem.

Μέχρι παντός.ſine præfinitione temporis, τὸ διὰ παντός.

Μέχρι πολλοῦ.diu,aliquando refertur ad tempus,aliquando ad loci diſtantiam.

Μέχρι πόῤῥω.diu.

Μέχρι πόσου.quandiu.

Μέχρι πῶ.quouſq;.

Μέχρι πρώην.nuper.

Μέχρι τινός.aliquandiu,aliquãtiſper, quodantenus,quouſq;.

Μέχρι τοῦ.aliquo uſq;.

Μέχρι τοῦδε.hactenus.

Μέχρι τῶν λόγων.uerbis tenus.

M H.

Μὴ.ne.Aduerbium autem eſt ἀπαγορευτικὸν id eſt prohibendi, & conſtruitur cum optatiuo uel ſubiunctiuo.Pauſan.μὴ ὁ χρόνος λυμήνηται,Ne ſitus ea uitiet. Xenoph. μὴ τύχῃ τοῦ πελτακότος, Ne ſauciet. id eſt, ἵνα μὴ,quemadmodum ut Latinis. Terent. At uide,ut ſatis modo contemplata ſis,id eſt,Caue ne non ſatis. Et interdum cum indicatiuo præſentis aut præteriti pro optatiuo uel ſubiunctiuo. Demoſthen. δέδοικα μὴ μάθωμεν,Vereor ne non intelligamus. Plato,ἀλλ' ὅρα,μὴ παίζων ἔλεγε, Sed uide,ne non ſerio dixerit. Interdũ ſine aliquo modo.Dinarch.μή, ὦ Ἀθηναῖοι, μή. δεινὸν καὶ αἰσχρόν.id eſt,οὐδαμῶς. Accipitur etiam pro niſi,εἰ μὴ,ὅτι μή. Ariſtot.Oecon.1.ὡς ἀδύνατον,μὴ ἐπιμελεῖς δεσποτῶν ἐπιμελεῖς εἶναι τοὺς ἐπιτρόπους,Quaſi fieri non poſsit,ut diligentes ſint uicarij niſi diligẽtia dominorum. Idem, καὶ ἔτι πράττειν ἐκ ἀκολάστους μὴ μεθύοντος ἢ παίζοντος. Greg. πῶς γὰρ ἂν καὶ ὑπέστη τόδε τὸ σύμπαν,μὴ θεοῦ τὰ πάντα καὶ οὐσιώσαντος καὶ συνέχοντος.

Item pro non. Demoſth. ἐπειδή με μὴ ἔπειθον, Cum mihi non perſuaderent.

Item pro μήποτε. Ariſtot. Polit. 4. μὴ γὰρ ἓν τῶν ἀδυνάτων ᾖ, Neſcio enim an impoſsibile ſit. Vbi interpres habet, Impoſsibile eſt enim. Aliquando ἐρωτηματικόν

σικὸν ἐστ, id eſt, interrogationis, & nunquid ſignificat, & an. Vnde ἀλλὰ μή; num igitur? μή τις, nunquis? Sic Cice. Tamen ne arbitraris id te poſſe obtinere? Ex his ſignificationibus ij, qui ſequuntur, manant loquendi modi, de quibus. Budæus Commentarijs.

Μὴ γὰρ δή. idem.

Μὴ γὰρ ὅτι. non ſolum enim.

Μὴ γένοιτο. abſit, deus auertat.

Μὴδ᾽ ἂν ὡς. οὐδ᾽ ὡς ἄν.

Μὴδ᾽ ἂν ἔτι γένοιτο. nullo pacto.

Μὴ δῆτα. abſit ue facias, caue facias.

Μὴ δοτιοῦν. non aliquo modo, nihil penitus, nullo pacto.

Μὴδ᾽ ὁτιοῦν. μηδαμῶς.

Μὴ μέντοι. non tamen.

Μὴ ὅτι. nedum, non ſolum, non modo non.

Μὴ ὅτι γε, &

Μὴ ὅτι δὲ, idem.

Μὴν, &

Μηχί, uel diuiſim μὴ οὐχὶ, & μὴ οὐ. non, quo minus, negatiue. & id Attice, una negatione pro duabus negationibus. Interdum ſignificat quin, uel niſi, cum participio iunctum, ut μὴ οὐχὶ πρότερον αὐτὸς φανὰς, Niſi prius, Luciano. Sic aliquando Cicero ut non pro quin ponere ſolet, quale eſt illud pro Pomp. Ruere illa non poſſunt, ut hæc non eodem labefactata motu concidant.

Interdum & cũ indicatiuo pro nequaquam, minime, ut μὴ γὰρ οὐ μάτην, &c. minime temerarium eſt Ariſtoteles. Polit. 2. Et pro non etiam cum infinitiuo & coniunctione καὶ, ut μὴ οὐ καὶ πάσχειν, Plato. Apud Sophoclem pro quo minus cum infinitiuo.

Μήποτε. nequando, ne forte, ne. Item nunquam Demoſthenem καὶ οὐδεὶς μήποτε τοῦ φησι id eſt, οὐδεὶς οὐδέποτε. Item nunquando, interrogantis. Theophr. ἀλλὰ μήποτε οὐ τοῦτ᾽ ᾖ τὸ αἴτιον; An non potius non hæc cauſa eſt? Et addubitantis, ſiue addubitanter decernentis. Idem, μήποτε ἄγαν εὐήθης ᾖ, Haud ſcio an ſtultum ſis. Athen. μήποτε δὲ δεῖ γράφειν. Fortaſſe ſcribendum eſt. Idem, μήποτε δὲ κἂν τῷ πλούτῳ, Ac neſcio an in Pluto, &c.

Μήπου. necubi.

Μήπω. nondum.

Μήπωγε. ne forte.

Μήπως. ne, ut non.

Μήποτι. nequid.

Μήτε. neq, ne. Item aut, Politiano interprete in Herod. quod fit quando bis ponitur in oratione.

Μήτι. nequid, nunquid, nedum, non ſolum.

Μήτιγε. quanto magis, nedum.

Μήτιγε δὲ, &

Μήτι δὲ. nedum, non ſolum non.

Μὴ δία καὶ μήτοιγε ſunt ἀπαγορευτικὰ καὶ εὐκτικὰ, id eſt deprecantis & abominantis, ſicut de μὴ & μήποτε dictũ eſt. Xenoph. μὰ δί᾽ (ἔφη) μήτοι γε, Minime uero (inquit) minime inquam. Vbi μὰ δία per ſe quidẽ negat, ſed μήτοιγε conduplicatio eſt. Significat etiam, nequaquam ſaltem, &, certe quidem nequaquam. Plato de Repu. 3. ἀλλ᾽ οὖν θεὸς, μήτοι τόν γε μέγιστον τῶν θεῶν, &c. Quod ſi deos hoc modo lamentantes facturus eſt, ne ſaltem deorum maximum. Accipitur & pro nedum.

Μηδαμῆ. nuſquam, & nequaquàm, abſit.

Μηδαμός. nemo, nullus. ἀπὸ τοῦ μὴ, καὶ δαμὸς τοῦ τίς.

Μηδαμόσε. nullatenus.

Μηδαμῶς. nequaquàm.

Μηδαμινός. οῦ. ὁ. inhonoratus, uilis.

Μηδείς. nullus, οὐδείς.

Μηδὲν ἄλλα. pro tantum, duntaxat.

Μηδὲν ταῦτα τίθημι. nihili hæc facio. παρ᾽ οὐδὲν τίθημι.

Μηδὲν ὅτι. nihil niſi.

Μηδέποτε. nunquàm.

Μηδέπω nondum.

Μηδεπώποτε nunquàm.

Μηδ᾽ ἕτερος. neq unus.

Μηδέτισι. nec ulli.

Μηδέτου non alicuius.

Μήδεα. τὰ genitalia, pudenda. uide μῆδος.

Μηδένες. homines nullius momenti.

Μηδέτερα. nequaquam.

Μηδία. ας. ἡ. Media.

Μηδίζω.μ.ίσω.π.ικα.lingua Medica loquor Medis faueo.

Μηδική.ῆ.herba Medica, primo exortu trifolio ſimilis.

Μηδική.Medorum regio.

Μήδιον.ο.τὸ.herba folijs ſimilis iridi.

Μήδιος.ε.ὁ.mollis.

Μηδισμός.ῦ.proditio,metaphoricῶs.

Μέδομαι.curo,operor,uolo,uis.

Μῆδος.ῦ.ὁ.Medus.

Μῆδος.εος.τὸ.cura,conſilium, deliberatio.

Μηδοτιοῦν.nihil quicquam.

Μήδω.ſuadeo.

Μηθέν.pro μηδὲν.

Μάθω.diſco.

Μηκάς.άδος.ἡ.mugiens, propriè de capris.

Μηκασμός.ῦ.ὁ.caprarum balatus.

Μηκάω.balo,caprizo.Neutr.abſol.

Μηκύς.τὸ.diuturnitas.

Μηκέτι.non amplius, non adhuc, iam non.

Μηκή.ῆς.ἡ.uox caprarum,ſicut βληχὴ ouiū.

Μηκρός.ῦος.ὁ,ἡ.prolixus.

Μήκιστος.οῦ.ὁ,ἡ.longiſsimus,grauiſsimus.

Μηκοποιήσας.qui produxit.

Μῆκος.εος.τὸ.prolixitas,longitudo, longum.

Μηκύνω μ.υνῶ.π.υγκα.traho,produco, augeo. Actiu.accuſ.

Μήκων.ωνος.ὁ.papauer.

Μηκώνειον.ε.τὸ.ſuccus papaueris.

Μηλάνθη.ης.ἡ.maliflora.

Μηλάτης.paſtor.

Μόλαρον.ouis.

Μηλέα.ας.ἡ.malus,arbor.

Μήλειος.ε.ὁ.ouinus.

Μήλη.ης.ἡ.inſtrumentum medicum,quo immiſſo per fauces, internum hulcus exploramus.

Μηλιάδες.Meliades nymphæ.

Μήλινα.aſtragali.

Μηλιανθμός.οῦ.ὁ.caula.

Μηλίζειν.colore luteo eſſe, ſiue malum referente,Plinius liuidum interpretatur.

Μήλινον ἔλαιον.melinum oleum,oleum ex malis uidelicet cotoneis.

Μηλίς.ίδος.ἡ.pomus,coloris genus, medicū inſtrumentum.Vnde

Μηλῶσαι.huiuſmodi inſt rumento tentare, coniectare incerta.

Μηλόβοιος.nymphæ nomen, ab ouibus paſcendis.

Μηλοβολεῖν.malis petere,ad amorem irretire.Nam malum Veneri ſacrum eſt.

Μηλοβοτήρ.ῆρος.ὁ.paſtor ouium.

Μηλοβοτέω.oues paſco.

Μηλόβοτον.ε.τὸ.terra quam oues paſcuntur, id eſt deſerta uaſtitas,ſolitudo.

Μόλοθρον.coloris infectio.

Μηλολόνθη.ἡ galleruca,ſcarabeus.

Μῆλον.ε.pomum,ouis,quadrupes.

Μηλονομεύς.paſtor,caprarius,opilio. Item genus bruchi apud Maximum Tyrium.

Μηλωτή.ῆς.ἡ.melota,id eſt, pellis ouina, aut cuiuſuis quadrupedis.

Μηλοσφαγέω.μ.ήσω.π.ηκα.iugulo oues.

Μηλοσφαγία..ouis uictima.

Μηλοφόροι.numerabantur inter ſatellites regis Perſarum,ſic dicti,quod malum præferrent in haſtis.

Μηλοφόρος.ε.ὁ.Ceres.

Μηλόω.uide μηλῶσαι.

Μήλωθρον.tinctura purpuræ.

Μηλωτή.ouina aut caprina pellis.

Μηλωτός.paſtor.

Μηλωτίς.ίδος.ἡ.auricularium,ſpicillum.

Μὴν,pro μὴ apud Lucianum. Aliquando pro igitur.

Μὴν.ηνός.ὁ.menſis.

Μηναγύρτης.qui plebem quotidie conuocat & mendacia componit.

Μήνη.ης.ἡ.luna.

Μηνιάω.iraſcor.

Μήνιγμα.ira,μῆνις.

Μῆνιγξ.γος.ὁ.meninga,pellicula ambiens cerebrum neruis & arterijs plena, piam matrem uocant hodie.

Μηνίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſuccenſeo, iraſcor,comminor,inſenſus ſum.Datiu.

Μηνιθμός.ῦ.ὁ.ira.

Μήνιμα.ατος.τὸ.ira diuina.

Μῆνις.ιδος.ἡ.iracundia,ira permanens, bilis Latinè.

Μηνίσκοι, umbellæ, quæ in ſtaturarū capitibus

tibus ſolent poni, ne ab auibus conſpurcentur, membranæ tenues, monilia & ornamenta in collo foliata, ferramēta temonis

Μηνίω. μηνίζω. μ. ίσω. π. ικα. *duco, plico uelum nauis, iraſcor.*

Μηνοειδής. έος. ὁ, ἡ. *falcatus, lunæ ſimilis.*

Μηνῦος. μηνύει.

Μήνυμα. ατος. τό. &

Μήνυσις. ἡ. *ſignum, indicium.*

Μηνυτής. οῦ. ὁ. *delator, nūciator.*

Μήνυτρον. ου. τό. *præmium indicij, aut ipſum indicium. Bud. in Annot.*

Μηνύω. μ. ύσω. π. υκα. *ſignifico, certiorem facio, nuncio, quæro. Eſt etiam eius facinoris, cuius ipſe conſcius es, latebras prodere, impunitate propoſita, quod Latinis indicare dicitur. Datiuo.*

Μηονίς. ίδος. ἡ. *mulier ex Meonia.*

Μήρηξ. *ſpina quæ adhæret uillis ouium.*

Μήρινθος. ου. ὁ *funis, laqueus, uinculum.*

Μήριον. ου. τό. *crus, inguen, coxa.*

Μήρυσθαι. *filare.*

Μηρός. οῦ. ὁ. *crus, inguen, coxa, femur.*

Μηροτομεῖν. *femur cædere.*

Μηρυκίζειν, & μηρυκᾶσθαι *ruminare.*

Μηρυκισμός. οῦ. ὁ. *ruminatio.*

Μήρυμα. ατος. τό. *cumulus, ramentum.*

Μήρυξ. κος. *ruminalis piſcis à ruminando dictus.*

Μηρύομαι, &

Μηρύω. μ. ύσω. π. υκα. *deduco filū, filo texo.*

Μήσασθαι *facere, deliberare.*

Μήστωρ. ορος, uel ωρος. ὁ. *bellicoſus, μητιέτης.*

Μήτειρα. *mater prudens.*

Μήτηρ. τρος. ἡ. *mater.*

Μητιάω. μ. άσω. *conſulo, delibero.*

Μητιέτης. ου. ὁ. *conſiliarius, conſiliator, prudens, ſapiens. Ponitur quoq; apud poëtas uocatiuus μητιέτα, pro nominatiuo μητιέτης, ut ὁ μητιέτα.*

Μητίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. *conſiliū capio.*

Μῆτιμα, &

Μῆτις. ιος. ἡ. *conſilium, prudentia.*

Μητιόεντα, φάρμακα ſunt κατὰ τὴν θεραπευτικὴν τέχνην ἐσκευασμένα, *ut inquit Plutarch quæ malorum omnium inducebant obliuionem, quale nepenthes apud Homerum. Bud. in Annot. poſt.*

Μητίω μητιάω.

Μῆτος. μῆτις.

Μήτρα. ας. ἡ. *uulua, uterus, matrix.*

Μητραγύρτης. ου. ὁ. *qui Phrygiæ deæ ſacris initiatus eſt, hic ſtipem cogebat matri deorū tympana geſtans, quales hodie cæcos uidemus ueſtibulatim tympana pulſantes, & canentes. Bud. Com.*

Μητραγυρτῶ. *hoc pacto ſtipem cogo.*

Μητράδελφοι. οἱ. *uterini.*

Μητράδελφος. *auunculus ex matre.*

Μητραλοίας. ου. ὁ *matrē necans uel uerberās.*

Μητριάζειν. *Idæ deæ ſacra peragere.*

Μητριώδης. εος. ὁ, ἡ. *nouercalis.*

Μητροδίδακτος. ου. ὁ. *à matre eruditus.*

Μητρόθεν. *ex parte matris.*

Μητροκασιγνήτη. ης. ἡ. *matertera.*

Μητροκτονέω. μ. ήσω. π. ηκα. *matrem occido. Neutrum abſol.*

Μητροκτόνος. ου. ὁ. *matricida.*

Μητροκωμία. *ſic inter uicos eſt, ut metropolis inter urbes, à ſuisq; colonis agnoſcitur.*

Μητρομήτωρ. ορος. ἡ. *auia.*

Μητροπάτωρ. ορος. ὁ. *auus maternus.*

Μητρόπολις. ἡ. *metropolis, matrix urbs, ex qua coloniæ deductæ. Dicitur autem ἀπὸ τῆς μήτρας καὶ πόλις, non autem à menſura, uti Gratianus & Iſidorus interpretātur.*

Μητροπολίτης. ου. ὁ. *metropolitanus, qui prouinciæ alicui præeſt, aliosq; ſubiectos habet epiſcopos.*

Μητροῤῥαίστης. ου. ὁ. *qui matrem uiolat.*

Μητρύας. ου. ὁ. &

Μητρῷος. ου. ὁ. &

Μήτρως. ω. ὁ. *auunculus maternus.*

Μητρῷον. ου. τό. *apud Athenienſes Phrygiæ deæ ſacrum.*

Μητρυιά. ᾶς. ἡ. *nouerca.*

Μητρυιός. οῦ. ὁ. *uitricus.*

Μηχανάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. *excogito, comminiſcor, machinor, ſtruo. Itē cieo & moueo. Depon. accuſ. Bud. Com.*

Μηχανεύω. *idem.*

Μηχανή. ῆς. ἡ. *conatus, machinatio, excogi*

tatio,inuentũ,machina. τίς μηχανὴ, Quid cauſæ eſt? Qui fieri poteſt? οὐδεμία μηχανὴ μὴ, Nullo pacto fieri poteſt, Nihil cauſæ eſt. Bud. Com.

Μηχάνημα.ατος.τὸ.idem.

Μηχανικός.ῦ.ὁ.mechanicus,opifex eorum operum,quæ ingenio ſimul & manu fiunt, μηχανητικός.

Μηχανοποιός.ῦ.ὁ.machinarum faber.

Μηχανοῤῥαφία.fraudis excogitatio.

Μηχανοῤῥάφος.ου.ὁ.machinator,fraudum cõſutor. Euripid. ψευδῶν ἄνακτες, μηχανοῤῥάφοι κακῶν.

Μῆχος.εος.τὸ.μηχανὴ,ἐπίνοια,τρόπος.

M I.

Μία.ας.ἡ.una.

Μιαίνω.μ.ανῶ.π.γκα.tingo,fœdo,contamino,conſpurco,polluo,impio. Actiu. accuſ.

Μιαιφονέω.μ.ήσω.π.κκα.cæde me contamino,ſum homicida,occido.

Μιαιφονία.ας.ἡ.homicidium,cædes.

Μιαιφόνος.ου.ὁ.homicida,cruentus.

Μίαμμα.ατος.τὸ.βάμμα,tinctura.

Μιαρία.iniquitas,ſcelus.

Μιαρός.ῦ.ὁ.ſceleſtus,fœdatus,nocens,impurus. Dictum uolunt, quaſi dignus qui ab omnibus ſolus relinquatur.

Μιάς,&

Μίασμα.ατος.τὸ.immundities,piaculum,impiamentum apud Cyprianum.

Μιασμός.ῦ.ὁ. idem, βδελυρία.

Μιάστωρ.ορος.ὁ.fœdus,ſpurcus,impurus,ſceleſtus homo,malus dæmon.

Μίαχος.impietas,impuritas,piaculum.

Μίγα.ſimul.

Μιγάζω.μ.άσω.π.ακα.miſceo. Actiu.accuſ.

Μιγάς.άδος.miſcella,aliis mixtus,& congregatio ex multis gentibus.

Μίγδα,&

Μιγδάδοι.οἱ.mixti.

Μιγδὴν.ſimul.unà,mixtim.

Μιγδηράζω.contumelia afficio.

Μιγήμεναι,pro μιγῆναι.miſceri.

Μίγνυμι.μ.ίσω.π.κκα.μιγνύω. Actiuum accuſatiuo.

Μῖγμα.ατος.τὸ.coitus,miſtio.

Μίγνυμι.μ.μίξω.π.ιχα.&

Μιγνύω.miſceo. Actiu accuſ.

Μιγνῦσθαι.miſceri,conuenire,colloqui.

Μίγω.μιγνύω.

Μίδας.iactus uocabulum in ludo teſſerarũ fortunatiſſimi,et uermiculus qui fabis innaſcitur.

Μιάω.comedo.

Μίθακος.ὁ.celer.

Μίθρης.ου.ὁ.ſol apud perſas, cuius ſimulacrũ leonis rictum præferebat cũ tiara, manu utraq; bubula premente cornua. Hinc μιθριακὰ ſacra appellantur, quæ in antro obiiſſe moris erat, educto ex eo cornibus boue quem mox ut ſoli uictimam per hymnorum modulatos concentus,immolarẽt. Cæl.libro 13 capite 17.

Μίκα.oleris genus.

Μίκκη.ης.ἡ.capra.

Μικκόν, Dorice pro μικρόν. Theoc. ἴθ᾽ ὦ ξένε, μικκὸν ἄκουσον.

Μικραίτιος.de minutis rebus conquerens.

Μικρὰ ξιφίδια.ſicæ, Ioſepho interprete.

Μικραδικητικός ῦ.ὁ.qui in paruis iniuriatur

Μικρόβιος.ὁ,qui breuis eſt uitæ.

Μικροθυμία.ἡ.languidus animus.

Μικροκοίλιος.qui eſt paruo uentriculo.

Μικρολογέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. de re puſilla uerba facio: id quod eſt ſordidorum, & parcorum,quos minima quæq; mouent, uilibus uaco,res minutas plurimi facio,circa minutula curioſus & anxius ſum, anxiè & ſcrupuloſè circa uilia & ſpernenda occupor,de aſpernabilibus laboro,uel accuratè diſputo uel certo. Eſt etiã τὸ γλισχρεύομαι, id eſt, ſordidè & præparcè rationem ineo,uel tribuo. Plut. in Probl. ἵνα μηκέτι μικρολογῶ πρὸς τοὺς θεοὺς, Ne ultra præparce agas & ſordide cum diis: parcès ſcilicet thuri in ſacrificãdo. Dicitur & σμικρολογοῦμαι pro eodem, addito σ. Budæus Commentariis.

Μικρολογητέον.ſordidè aut parcè erit agendum.

Μικρολογία ας. ἡ. diligentia, & anxia cura circa minutula, ſedulitas quouis modo ac

quirendi, humilitas, cura rerum uilium, ſorditie, cum magnificamus quod nihili pendendum eſt.

Μικρολογίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.τὸ μικρολογῆμαι.

Μικρολόγος.ου.ὁ.qui paruum magni facit, id eſt, parcus, φειδωλός.

Μικρόλυπος.ου.ὁ.pronus ad triſtitiã, qui parua de cauſa triſtatur, uel iraſcitur, animus minutulis rebus ſufferuefactus, qui frænum nunquam mordeat, & in fermento ferè ſemper ſit.

Μικροπολῖται.οἱ. qui ſunt ex oppidulo.

Μικροπόνηρος, qui in paruis improbus eſt. opponitur τῷ μεγαλοπονήρῳ. Bud. Com.

Μικροπρέπεια.ας.ἡ. puſillanimitas, ignauia.

Μικροπρεπής.έος.ὁ,ἡ.abiecti animi, illiberalis.

Μικρόῤῥαξ.αγος.ὁ.habens acinos paruos.

Μικρός.ᾶ.ὁ.paruus, exiguus, humilis. μικρὰ φρονεῖν, humilem eſſe, & ſummiſſè ſe gerere, cui opponitur μεγαφρονεῖν. παρὰ μικρὸν, τὸ πάνυ μικρὸν, id eſt, perparum. Iſocra. οὐ γὰρ παρὰ μικρὸν ἐποίησαν, Non enim perparum profecerunt. Idem, χρὴ δὲ οὐ παρὰ μικρὸν ἡγεῖσθαι, Non hoc floccipendere oportet, & paruum eſſe ducere. Bud. Com.

Μικρόστομος.ου.qui eſt anguſti oris.

Μικρόσφυκτος.ου.ὁ. cui uenæ tenuiter mouentur, debilis.

Μικρότης.ητος.ἡ.paruitas.

Μικροτραπέζους Antiphanes uocabat eos, qui in deliciarum chaos ſeſe demiſiſſent, nimium ſcilicet in epularum apparatu curioſi.

Μικροῦ.ferè. μικροῦ δεῖν, parum abeſt, fermè.

Μικροφροσύνη.ης.ἡ.&

Μικροφωνία.exilitas uocis.

Μικροψυχία.ας.ἡ puſillanimitas.

Μικρόψυχος.ου.ὁ.timidus.

Μικτός.οῦ.ὁ.miſtus.

Μίλαξ, & σμίλαξ.κος.ὁ.genus hederæ, qua poëtæ coronabantur.

Μιλησιουργές. Mileſico opificio factum.

Μιλιάριον.ου.uas quo aqua hyeme calefiebat

Μιλίτινος.ὁ.melliteus.

Μίλιον.ου.τὸ.milium, hoc eſt ſpatium continens octo ſtadia.

Μιλλός.οῦ.ὁ.mollis, tardus.

Μιλτηλιφής, &

Μιλτοπάρηος.ου.ὁ,ἡ.minio fucatus genas, minio coloratus, rubrica delibutus, miniatus Hom. Iliad β. τῷ δ᾽ ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι, hoc eſt, naues rubricatis proris.

Μιλτόομαι.μ.ῶμαι.minio inficior.

Μίλτος.ου.ὁ.color ruber fucatorius, apud Dioſcoridem. μίλτος σινωπικὴ, minium, interprete Plinio.

Μιλτόω.tingo, minio inficio, lauo.

Μιλτώδης.εος.ὁ,ἡ.ruber minio.

Μιλτωρυχία.ας.ἡ.locus ubi miniũ effoditur.

Μίλφωσις.εος.ἡ.defluuium palpebrarũ. μίλφαι idem dicuntur.

Μιμαίκυλον.arbuti fructus, ſorbum, prunũ, unedo.

Μιμαλλόνες.ῶν.apud Macedones Bacchæ uocantur.

Μίμαρυς, &

Μιμάρκυς, &

Μιμάρκυς.farcimen quoddam ex inteſtinis & ſanguine leporino confectum. Pollux libro ſexto.

Μιμαυλεῖν.fingere, ſimulare, imitari tibiarum cantum.

Μιμέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.imitor quouis modo, uel geſtu corporis, uel uerborũ figura pingo. Acti. & paſſiue accipitur.

Μιμηλόν.ad exemplar factum.

Μιμηλάζω.imitor.

Μιμηλόν.imitatorium.

Μίμημα.ατος.τὸ.&

Μίμησις.εος.ἡ.imitatio, & figura rhetorica.

Μιμητής.οῦ.ὁ.imitator.

Μιμητικός.οῦ.ὁ.ad imitandum aptus.

Μιμητικώτατος.imitantiſſimus.

Μιμιχμός οῦ.ὁ.hinnitus.

Μιμνάζω.μ.άσω.π.ακα.maneo. Neutr. ab.

Μίμνησις.reminiſcentia.

Μιμνήσκω.μ.ήσω.π.ηκα.commemoro, id eſt, facio recordari, in memoriam reuoco.

Μίμνω.maneo, expecto. Neutr. abſol.

Μῖμοι.uocantur uerſus ſcenici, & ipſi qui

μίμοις ſcribũt, & hiſtriones qui pronũtiãt.

Μίν. ipſum, ipſam, indeclinabile pronomen eſt.

Μίνδαξ. odoramenti genus.

Μίνθη. ης. ἡ. menta herbæ nomẽ, & nymphæ, Cocyti filiæ, quæ cum audiſſet Proſerpinam amari à Plutone, indignata conſtanter ſe illi præponere auſa eſt, dictitans ſi inferos peteret, hoſtiliter infeſtaturam. Quo tumore commotior Ceres facta, cũ Mintham dolo circumueniſſet, in hortenſem mẽtham deformauit. Hæc herba grati odoris eſt, ſed ante coitum mulieri appoſita, inhibet conceptionem, & ea re Oppiani interpres καλὴν βοτάνην appellauit.

Μίνθος. ſtercus humanũ, ſiue flos ille in ſterquilinijs enaſcens, quo mire afficiuntur hirci. Alij caprarum retrimenta hoc nomine ſignificari uolunt, quibus frigentiũ hircorum nares paſtores illinunt, & ita commoto ſternutamento curant.

Μινθόω. ῶ. ώσω. π. ωκα. ſtercoro. Ariſtop. μινθώσομέν θ' ὥσπερ τράγου τὴν ῥῖνα, Stercore linemus nares, perinde ac hirci.

Μίνιον. unguentum quoddam.

Μινύθω. minuo. Actiu. accuſ.

Μινύρομαι, uel μινυρέομαι. cano, imploro, lamentor, clara uoce loquor.

Μίνυνθα. paululum.

Μινυνθάδιος. ου. breuis temporis, id eſt, parũ durans, μικρόβιος apud Homerum.

Μινυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. biſcanto, parua uoce cano, uibriſſo, benedico, muſicor. Item doleo, uagio metaphoricè. Neut. abſol.

Μινύρισμα. ατος. τὸ. ſibilus.

Μινυρός. ου. ὁ. querulus, puſilla & gracili uoce cantillans. Itẽ μινυροὶ, pipiones, & fætus auium reliquarum.

Μινυώριος. breuis temporis, inutilis, μινυνθάδιος.

Μινθυρον. paululum.

Μίνως, τοῦ μίνωος, uel μίνω Atticè. ὁ. Minos.

Μιξέλληνες. οἱ. qui altero parẽte Græci ſunt quemadmodum Hibridæ apud Roma.

Μίξις. ιος. ἡ. coitus, miſtio, temperamentum.

Μιξοβάρβαρος. ου. ſemibarbarus.

Μιξοδία. triuium, & apud Homerum locus inter Scyllam & Charybdin.

Μιξοφθία. ας. ἡ. coitus, μίξις.

Μίξοφρυς. υος. ὁ, ἡ. qui ſupercilia habet coniuncta.

Μιξώδης. εος. ὁ, ἡ. mucori ſimilis.

Μίρμα. ſordidus, improbus.

Μίῤῥινον. τὸ. gula.

Μισαγαθία. ας. ἡ. odium circa bonos.

Μισαλληλία. ας. ἡ. odium mutuum.

Μισάλληλοι. inter ſe odibiles.

Μισανθρωπεῖν. inhumanum eſſe, homines odiſſe.

Μισανθρωπία. ας. ἡ, inhumanitas, odium erga homines.

Μισάνθρωπος. ου. ὁ. oſor hominum, qualis Timon apud Lucian.

Μισγάγκεια. ας. ἡ. locus in ualle cauus, in quem utrinq; è montibus deferuntur aquæ, ac ueluti miſcentur.

Μισγητεύω. coẽo. Neut. abſol.

Μισγοδάν. ubi plures uiæ conueniunt, ac ueluti ſe miſcent.

Μίσγομαι. miſceor, conſuetudinem habeo. De re uenerea ſæpe apud Homerũ, ſicut Vergilius, Mixta deo mulier.

Μισγονόμοι. ubi publica paſcua ſunt.

Μίσγω. miſceo. Actiu. accuſ.

Μισέλλην. odiens Græcos.

Μισέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. odi, odio proſequor. Actiu. accuſ. ut μισῶ σε τῆς ἀναιδείας, pro κατὰ τῆς ἀναιδείας.

Μισηθὰς. inuiſus.

Μισηνός. οῦ. ὁ. Miſenus, portus Neapolis.

Μισητεία. ας. ἡ. coitus.

Μισητίας. ου. ὁ. ſalax, λαγνευτής.

Μισήτη. ης. ἡ. libidinoſa, quaſi μισγήτη. Cratinus, μισῆται δὴ γυναῖκες.

Μισητὴ. odibilis.

Μισητίζω. odi.

Μισητός. οῦ. ὁ. odibilis, inexplebilis.

Μίσητρον. cauſa odij.

Μισθαρνέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. quæſtum facio, capio mercedem, facio aliquid mercede, operam meam loco. Bud. Com.

Μισθαρνής. ῆος. ὁ, ἡ. mercenarius, mercede conductus.

Μισθαρνία, ας, ἡ. opera mercenaria, & quæſtuaria, locatio operæ ſuæ.

Μίσθαρν☉, ου, ὁ. μισθαρνής.

Μισθαρχίδης, ου, ὁ qui in magiſtratu mercedē accipit. neq; enim carebant ſtipendijs magiſtratus.

Μίσθι☉, ου, ὁ. μισθαρνὴς, μισθωτός.

Μισθοδοσία, ας, ἡ. mercedis retributio.

Μισθοδοτέω, ῶ, ήσω, κα. do mercedem, ſtipendio & mercede auctoro. Accuſ.

Μισθοδότης, ου, ὁ. dator mercedis.

Μισθοδοτοῦμαι. μισθοφορέω.

Μισθόομαι, οῦμαι, ώσομαι, ωμαι. conduco, id eſt, mercede conduco.

Μισθὸς οῦ, ὁ. merces, ſtipendium.

Μισθοφορά, ᾶς, ἡ. idem.

Μισθοφορέω, ῶ, ήσω, κα. ſtipendia mereo, æra mereo, facio aliquid pro mercede. Neut. abſol.

Μισθοφορία, ας, ἡ. μισθοφορά.

Μισθοφόρ☉, ου, ὁ. famulus, ſtipendiarius miles, mercenarius.

Μισθόω, ῶ, ώσω, κα. opus uel fundum loco, id eſt, do faciendum, mercede conſtituta, ἀπομισθῶ. Demoſth. ἐμίσθωσε Πασίων τὴν τράπεζαν τούτῳ, Menſam huic Paſion locauit. Sic μισθοῦμαι ἔργον, conduco opus faciendum, ut redemptores operum ſolent. Idem, ἢ ὀπώραν πρίασθαι, ἢ θέρ☉ μισθώσασθαι ἐκθερίσαι, Aut poma legenda redimeret, aut meſſem demetendam conduceret. Budæus in Annot.

Μίσθωμα, ατος, τό. merces, & propriè ſcorti.

Μίσθωσις, ἡ. conductio.

Μισθωτικὸς ἡ ὁ. mercenarius.

Μισθωτός, οῦ, ὁ. mercenarius, conductitius, baiulus.

Μισθώτριαι. mulieres mercenariæ, baiulæ.

Μίσκα. incipit.

Μίσκοι. fruſtra & reiectamenta, quæ ſub mēſam cadunt.

Μίσκυλος. ſordidus, parcus.

Μισογύναι☉, &

Μισογυνής, οῦ☉ καὶ μισογύνας, ου, ὁ. oſor mulierum, auerſus à nuptijs.

Μισογυνία, ας, ἡ. odium mulierum.

Μισόδημ☉, ου, ὁ. hoſtis plebis, minimè popularis.

Μισόδικ☉, ὁ. ἀπράγμων καὶ φιλήσυχ☉, qui negotia faceſſere alijs non ſolet, ſibiq; exhiberi metuit, & ægrè fert.

Μισόκαλος. oſor honeſti.

Μισολάμαχος. bellū exoſus, apud Ariſtoph. à Lamacho quodam duce bellicoſo.

Μισολογία. odium literarum.

Μισόλογ☉, ου, ὁ. oſor rationis, ἀμαθής.

Μισολογῶ. τὸ ἀμαθαίνω, καὶ ἀνοηταίνω.

Μισόξεν☉. inhoſpitalis.

Μισόπαις, παιδ☉, ὁ. oſor liberorum.

Μισόπολις, ι☉, ὁ. ciuitatis oſor.

Μισοπονεῖν. non contendere, nec eniti, nec ſtudere.

Μισοπονηρεῖν. malos deteſtari.

Μισοπονηρία, ας, ἡ. ſceleratorum odium.

Μισοπόνηρ☉. qui malos auerſatur.

Μισοπορπακιστής. belli oſor. à πόρπαξ, quod annulum aut lorum ſignificat, quo ſcutum tenetur.

Μισοπράγμων. quietis ſtudioſus, qui negotijs curandis abſtinet.

Μῖσ☉, ε☉, τό. odium, auerſatio. Cum uero penultimam breuem habet, & acuitur, ſignificat ſcelus, impuritatem.

Μισόσοφ☉. philoſophiæ oſor.

Μισοτεκνία, ας, ἡ. filiorum odium.

Μισόφιλος. amicis inimicus.

Μιστύλλω, μ. ύσω, π. υκα iure & pulmentario ueſcor, μιστύλλω. Neu. accuſ.

Μιστύλη. panis excauatus pro iure hauriendo.

Μίστυλλον. fruſtum panis canibus obiectū.

Μιστύλλω, μ. υλῶ. minutatim ſeco. Neu. accu.

Μισυοί. qui dimidiato corpore nigri, dimidiato uero albi ſunt.

Μιχώ. redimiculum, uitta, pileus, lanarum glomus.

Μισώδης, ε☉, ὁ, ἡ. odibilis.

Μινυρίζω. eiulor, ſtrideo.

Μίτος, ου, ὁ. filum, licium.

Μίτρα, ας, ἡ. mitra, balteus, diadema capitis aureum, zona, ornatus capillorum, faſcia muliebris, qua caput obligatur. Sunt

qui dicant μίτρας eſſe ex faſcijs, horarijsq́ concinnatas corollas. Dicitur autem à μίτον. quod filum ſignificat. Apollonius μίτραν incorruptam dicit, ubi cõſtat adhuc pudicitia uirginitasq́. μίτραν enim ſeu ζώνην ſoluere narrantur primum parientes, eamq́ dicare Dianæ.

Μιτροχίτων. ωνος. ὁ. delicatus, mitris præcinctus. Sybaritarum cognomen, qui ab accolis μιτροχίτωνες dicebantur propter nimiam mollitiem, in quã collapſi, uel ipſis Sybaritis non cederent. Geſtabant enim floridas tunicas, quas μίτραις etiam, hoc eſt cingulis pretioſis & magni impendij præcingebant. Homerus ἀμιτροχίτωνας diſcinctos appellat.

Μιτύλος. ου. ὁ. mutilus, carens cornibus.

Μίτυς, ποιὸν δὲ ἐστι μέλαν ἱκανῶς ὥσπερ ἀποκάθαρμα τοῦ κηροῦ.

Μιχωνίω. ſono.

M N.

Μνᾶ. ᾶς. mna, ſiue mina, centum drachmæ. Hermolaus annotat μνᾶν, λίτραν, & ὁλκὴν, pro eodem accipi Græcis, quemadmodum Latinis minam, libram & pondo, quod tamen non uſquequaq; uerum eſſe ait Bud. Plin. lib. 21. ait, μνᾶν pendere libras Atticas centum.

Μνάα. pete uxorem.

Μνάας. άδος. capra, quæ mulgetur.

Μναῖον. quod eſt pretij unius minæ.

Μνάμων. ονος. qui ſacrificiorum admonet. Erant etiam μνάμονες (Plutarcho authore) ſympoſiorum præfecti in Sicilia, quos Latini modiperatores uocant, quòd bibendi modum alijs imperarent.

Μνάομαι. μνῶμαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. reminiſcor, indago, & idem quod μνηστεύω.

Μναρός. οῦ. ὁ. mollis, dulcis.

Μνεία. ας. ἡ. memoria.

Μνείω. μ. ήσω. π. ηκα. facio reminiſci, id eſt, ſuggero.

Μνῆμα. ατος. τὸ. monumentum, id eſt, recordatio, ſepulchrum.

Μνημεῖον. ου. τὸ. memoriale, monumentum.

Μνήμη. ης. ἡ. memoria. ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, memoriter dicere et commemorare, quod Cicero à memoria exponere dixit.

Μνημεία. ἡ. memoria.

Μνημόνευμα. ατος. τὸ. ad memoriam aptatio.

Μνημόνευτα. τὰ. quorum memoria replicari poteſt.

Μνημονεύω. μ. εύσω. π. ευκα. memoriam facio, in memoriam reduco, memini, recordor, memor ſum. Neut. accuſ. & datiuo.

Μνημονικόν. τὸ. memoriæ uis & dexteritas.

Μνημονικός. ῆ. ὁ. qui ualet memoria.

Μνημονικῶς, aduerb. memoria.

Μνημοσύνη. ης. ἡ. memoria. Dicitur etiam Mnemoſyne Muſarum mater, ſecundum Heſiodum, patre Ioue. quòd ad procinctum in literaria palæſtra tendentem oportet νοητικὸν eſſe, & μνημονικὸν, id eſt, intelligendi, & retinendi poteſtate præditum. Iupiter autem τὸ νοητικὸν credebatur contribuere, & Mnemoſyne τὸ μνημονικόν. Confingitur & τῆς μνημοσύνης fontem apud Triphonij ſpecu fuiſſe, quòd hauſta inde aqua, omnium quæ uidiſſent, recordarentur.

Μνημόσυνον. ου. τὸ. memoriale, pignus, aut ſimile quippiam, relictũ apud amicũ, quòd illum noſtri commonefacias, monumentum. Marci 14. καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

Μνημῶ. triſtis incedo & demiſſo uultu.

Μνήμων. ονος. ὁ, ἡ. memor, tabularius, auctuarius, munere fungens, in tabulas publicas referendi quæ opus eſt, memoriæ mandari.

Μνῆσθεν. meminerunt.

Μνησίθεος. ου. ὁ. pius, ἀρχαϊκῶς.

Μνησικακέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum memor malorum, reminiſcor iniuriæ, & inimicitiarum præteritarum, poſt inimicitiam mala recordor.

Μνησικακία. ας. ἡ. iniuriarum memoria.

Μνησίκακος. ου. ὁ. memor iniuriarum.

Μνησιχάρη. uclupsas.

Μνηστεία. ας. ἡ. memoria, deſponſatio.

Μνηστεύομαι, &

Μνηστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. deſpondeo, trado

ſponſam. Item proco, uxorem poſco, uxorem accipio, nubo. Quanquam (ut quidam tradūt) ille qui alteri ſtipulatur, μνηστεύεσθαι paſſiua uoce proprie dicatur, quod tamen (inquit Bud.) confirmare nolim. Item ambio, magiſtratum appeto, honores affecto, aucupor. Item concilio, comparo, ut κύριδα μνηστεύω, Syneſ. Item reminiſcor. Bud. Com.

Μνηστὴ. ῆς. ἡ. ſponſa, μεμνηστευμένη.

Μνηστήρ. ῆρος. ὁ. qui puellæ nuptias ambit, procus.

Μνηστηροφονία. ας. ἡ. cædes procorum.

Μνῆσις. ιος. ἡ. memoria, μνεία.

Μνηστός. οῦ. ὁ. nuptus, deſponſatus.

Μνήστρια. ας. ἡ. pronuba.

Μνῆστρον. ου. τὸ. arrhabo futurarū nuptiarū.

Μνηστύς. ύος. ἡ. poſtulatio in uxorem.

Μνήστωρ. procus, ſponſus, et qui nuptiarū arrhabonem dedit. Item prudens, peritus.

Μνῆστρα, nuptiarum dona.

Μνιαρός. muſcoſus. Oppianus li. 2. καὶ μὲν τίς μνιαροῖσιν ὑπὸ πλαταμῶσι νομός.

Μνιόεις. idem, σύμφυλος.

Μνίον, & additione, α, ἀμνίον. ου. τὸ. muſcus, alba, βρύον, φῦκος.

Μνίω. comedo.

Μνοῦς. pilus, tenuiſſima pluma, lana tenerrima.

Μνωῖται. uide εἵλωτες.

Μνώομαι, poëtice pro μνάομαι. reminiſcor.

M O.

Μογερός. οῦ. ὁ. laborioſus.

Μογέω. μ. ήσω. π. ηκα. laboro, patior.

Μογηρός. μογερός.

Μογιλαλία. ας. ἡ. hæſitantia in uerbis, cum ira, pudor, aliuſue affectus impedit, quo minus eloqui aliquid debitè poſſimus.

Μογιλάλος. ου. ὁ. balbus, impeditæ linguæ, bardus.

Μόγις. uix.

Μόγος. ου. ὁ. labor, afflictio.

Μογοτόκος. ου. ὁ, ἡ. faciens laborē in pariendo.

Μόδιος. ου. ὁ. modius.

Μόδυχνον. διοτάνιον.

Μόθαξ. ſeruulus, qui cum filijs coæqualibus enutritur.

Μοθέω. deteſtor, calumnior, odi. Heſychius legit μοσέω.

Μόθος. ου. ὁ. labor, bellum, tumultus, pugna.

Μοθίρα. ας. ἡ. capulus, & manubrium remorum.

Μοθωνία. ας. ἡ. ſuperbia.

Μοιδίζειν. in aliqua lingua perperā loqui. à Mædorum lingua ſumptum, quæ impura eſt & corrupta.

Μοιμυᾶν, &

Μοιμύλλειν. labra inuicem coniungere, ſugere.

Μοῖος. triſtis, demiſſo uultu incedens.

Μοῖρα. ας. ἡ. parca, pars, decens, officium, acies, tribus.

Μοιραγέτης. fatorum ductor.

Μοιράομαι, ſum fatatus, ſortior, λαγχάνω.

Μοιράω. fato, diuido.

Μοιρηγενής. έος. ὁ, ἡ. fortunatus.

Μοιροδοκέω. particeps ſum.

Μοιρολαχεῖν. diuidere, partiri.

Μοιχάγρια. τὰ. adulterij deprehenſio, pœna deprehenſi in adulterio.

Μοιχάζω. mœchor, fornicor. Genit.

Μοιχαλίς. ίδος. ἡ. adultera.

Μοιχάομαι. μοιχάζω, μοιχεύω.

Μοιχεία. ας. ἡ. adulterium.

Μοιχεύτρια. ας. ἡ. μοιχαλίς.

Μοιχευθεῖσα. ἡ. adulterata.

Μοιχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. adultero, ſtupro. Actiu. accuſ.

Μοιχίδιος. ὁ. ſpurius.

Μοιχικός. οῦ. ὁ. adulterinus.

Μοιχός. οῦ. ὁ. adulter, mœchus. Eſt & Μοιχὸς indecora prorſus, ac cinædica tondendi ratio, qua infamatur in Comœdijs poëta Cratinus.

Μοιχοτύπη. ſcortum.

Μολγός. οῦ. ὁ. tardus, cæcus, pauper, μοχθηρός, uter ex bubulo corio. Comici item μόλγους & ἀμόλγους uocant depeculatores, à mulgendo, id eſt ἀμέλγειν.

Μολέω. eo, proficiſcor, uenio, redeo, moueo, curro.

Μόλιβος. plumbum.

Μόλις.uix,μόγις,βραδέως.
Μολίων.ονος.ὁ.pugnator,graſſator,latro,
ueredarius.
Μολοβρός.ῦ.ὁ.deuorator,paraſitus,mendi-
cus,cauſa cœnæ ſumendæ adueniens.
Μολπάζω.celebro,canto.
Μολορός.impudens,triſtis.
Μόλος.μόθος,labor,pugna,fremitus.
Μολουρίδες.ſpicarum nodi,ſiue geniculæ.
Μολπὴ.ῆς.ἡ.cantus.
Μολύβδαινα.ας.ἡ.μολυβδίς.metallum quod-
dam,& plumbum quod reti appenditur.
Μολύβδινος.ου.ὁ.plumbeus.
Μολυβδίς.ίδος.ἡ.lamina plumbea,& pon-
dus ſeptem librarum.
Μόλυβδος.ου.ὁ,plumbum.
Μόλυβδος κεκαυμένος,Celſus,plumbum com
buſtum appellat.
Μολύβδου σκωρία.idem,plumbi recrementũ
uel excrementum.πεπλυμένος uerò illotũ,
ut ſtannum.
Μολυβδουργός.plumbarius.
Μολύβδωσις.ἡ.plumbatura,ferruminatio,
& quæcunq; coniunctura.
Μολυνία.pars illa corporis,quæ ſe perpetuò
coinquinat.
Μολυνόω.μ.ώσω.π.ωκα.inquino. Actiu.acc.
Μολυρίς.ίδος.ἡ.locuſta.
Μολυρός.tardus,ingratus,modeſtus,iniu-
cundus.
Μολυσμός.ῦ.ὁ.inquinatio,litura.
Μόλω.μολέω,accedo.
Μομφὴ.ῆς.ἡ.querela,condemnatio.
Μοναδικόν.ου.τὸ.ſingulare,
Μοναδικός.ῦ.unicus.
Μοναδόν.ſolitariè.
Μονάζω.μ.άσω.π.ακα.ſolus dego,ſoliuagor,
ſolitudines capto.Neut abſol.
Μονάζοντες.monachi appellantur,peculiari
habitu ſeſe diſtinguentes.
Μοναλκής.excellens,robuſtus.
Μονανδρεῖν.uni uiro cohabitare.
Μοναρχέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſolus impero,mo-
narchico imperio potior.Neut.gen.
Μονάρχης.ου.ὁ.princeps,monarcha,ty-
rannus.

Μοναρχία.ας.ἡ.principatus,monarchia.
Suetonius interpretatur arbitrium orbis
terrarum,Eutropius ſummam rerum po
teſtatem.
Μονάς.άδος.ἡ.unitas,monas,unio.
Μοναστήριον.ου.τὸ.ſolitudo,monaſterium.
Μοναστής.ῦ.ὁ.monaſta,ſolitarius.
Μοναστικός.ῦ.ὁ.ſolitarius.
Μόναυλος.ου.ἡ.genus tibiæ quam inuenerunt
Aegyptij.
Μοναχῆ.unicè.
Μοναχός.ῦ.ὁ.monachus,ſolitarius.
Μοναχῦ.ſolummodo.
Μοναχῶς.ſimpliciter,uno modo.
Μονὴ.ῆς.ἡ.manſio.
Μόνη.ης.ἡ.ſola,occaſio.
Μονηρίβιον.uita ſolitaria,monachiſmus.
Μονήρης.εος.ὁ,ἡ.ſolus,ſolitarius.
Μονίας.ſobrius,νήφων.ebrios enim δαιτύμονας
uocabant.
Μονικός.ῦ.ὁ.&
Μόνιμος.ου.ὁ.ſtabilis. μόνιμοι λόγοι καὶ ἀμε
τάπτωτοι,rationes immobiles neq; refutabi
les,cognatæ ſcilicet earum rerum quarũ
ſunt interpretes.Bud.Com.
Μονιός.ῦ.ὁ.porcus ſylueſtris,qui ſingularis
Latinè dicitur.Cæl.libro.2.cap.19.
Μονοβίας.fur,quòd ſolus & clanculũ eat.
Μόνιππος.uno equo certans,κελητίζων.
Μονογνώμονες.οι.conſentientes,ab una de-
pendentes ſententia.
Μονογενής.έος.ὁ,ἡ.unigenitus,unicus.
Μονόγραμμος.ου.ὁ.quaſi deliniatus tantum,
nõ additis reliquis,quæ iuſtam picturam
abſoluunt. Dicitur de macilento & exte-
nuato deformiq;:ut apud Ciceronem,dij
monogrammi ab Epicuro dicũtur. Cæl.
lib.5.cap.19.
Μονοειδής.έος.ὁ,ἡ.æqualis,ſolus,uni-
formis.
Μονόφονος.πάσης φονῆς καὶ μεταχειρίσεως
μὴ χρείς.
Μονοείμων.unica ueſte utens.
Μονόζωνοι.excellentes bello,& qui cingulo
eximio à cæteris differant.Suid.
Μονόθυρος.ου.uniforis,uniualuus.

Μονόκαμπτοι.οἱ.omnes pedum digiti, hoc eſt flexi unius.
Μονόκερως.ωτος.unicornis.
Μονόκρηπις.uno calceamento indutus. Mercury epitheton, qui calceum alterum Perſeo ad Gorgonas deuolanti dedit.
Μονόκοιλος.ὁ.unum habens uentrem.
Μονοκόνδυλος.ὁ.ὁ. qui uno modo inflectitur.
Μονοκότυλος.ὁ.ſimplicem acetabulorum ordinem habens.
Μονόκωλος.ὁ ὁ.unimembris.
Μονολεχής.ῆς.ἡ.matrona uno contenta.
Μονόλοπα.τά. ſimplici cortice producta arbores.
Μονόλωπα.τὸν.unius pellis, unius ueſtis, uel qui ſolidam habet pellem.
Μονομαχεῖν. ſingulari certamine pugnare, ut gladiatores & prouocatores.
Μονομαχία.ας.ἡ. duellum, ſingulare certamen.
Μονόμαχος.ὁ.ὁ.gladiator.
Μονομερής.ὁ.ἡ.unius partis.
Μονόμματος.uniformis, ſimplex.
Μόνον.ſolum, tantum.
Μονονὶ.μόνον ὁ.&
Μονονουχί.quaſi, propè, fermè, tantum non.
Μονόξυλον.ὁ.τὸ.monoxylon, id eſt, nauigium ex ligno integro.
Μονοούσιον. τὸ μὴ ἔχον ἕτερον τι τῆς αὐτῆς οὐσίας ὅμοιον. quod ſolum eſt in ſuo genere, & nihil ſuæ ſubſtantiæ ſimile habet, ut ſol, luna, cælum.
Μονοπέδιλος.ὁ.ὁ.unico calceo indutus.
Μονοπροσώπως.ſub una perſona.
Μονοπωλεῖν. dicuntur ij, qui ſoli quippiam uendunt, ut ij qui ius monopolij impetrauerunt, à quo fit
Μονοπωλία.&
Μονοπώλιον.huiuſmodi uéditio. Bud. Commentarijs.
Μονόρυξ.auulſus.
Μόνος.ὁ.ὁ.ſolus.
Μονοσιτέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſemel comedo in die. Neut. abſol Bud. Com.
Μονοσιτίη. cum ſemel in die comedimus.
Μονοσέλιγα.τά. quæ habent à radice caudicem unum.
Μονοσόλοι.ſolus miſſus.
Μονόσπορος.ὁ.uniparus.
Μονοτόκος.ὁ.ἡ.unipara.
Μονοτονία.ας.ἡ.peruicacia.
Μονοτόνος.ὁ.ὁ.peruicax.
Μονότροπος.ὁ.ὁ.ſolitarius, unius moris, ſolus nutritus, cælebs, ſtabilis, conſtans, peruicax.
Μονουχία.ας.ἡ.cælibatus.
Μονοφαγία.ας.ἡ.uictus ex una re.
Μονόφαγοι. apud Athenæũ dicebãtur quòd ſeorſum ferè ueteres pranderent, more diuerſo à Romanis, qui ſimul cum amicis decumbebant, unde cœna ab eis dicta, ἐπὶ τῶν κοινωνίαν. Cæl. lib. 14. cap. 17.
Μονοφανής.ὁ.ὁ,ἡ ſolus apparens.
Μονόφθαλμος.ὁ.ὁ.luſcus, ἑτερόφθαλμος.
Μονοφυὲς.τὸ.unigenitum.
Μονοφυής.ὁ.ἡ.ſimplex.
Μονόχηλος.firmus, improbus.
Μονοχιτῶ. habeo unam tantummodo tunicam.
Μονοχιτώνιον.ὁ, ἡ. amictus prima ueſte, interula.
Μονοχρώματος.ὁ.ὁ. unius coloris. & μονοχρώματα, ſingulis coloribus depicta.
Μονοψάλης.priuatus.
Μονῳδεῖν.lugere.
Μονῳδία.ας.ἡ. breuis laus defuncti, cantus lugubris, cuiuſmodi ſunt in tragœdijs. Et eſt propriè quando unus aliquis abſcena cantum profert, & non chorus ſimul. Cæl. lib. 4. cap. 4.
Μονῳδοί. uocantur poëtæ qui ſub una tantum perſona argumentum explicant, hoc eſt μονοπροσώπως ἀρχηγοῦντα. Et poëma huiuſmodi dicitur μονῳδικὸν, cuiuſmodi in Alexandria concinnauit Lycophron.
Μονωθείς.ντος.ὁ.ſolus derelictus.
Μονωθείς.ἡ.uacans.
Μονωνία.ας.ἡ.ſuperbia.
Μόνως.ſolum, aduerb.
Μόνωσις.ἡ.ſingularitas.
Μονωτί.clàm, ſolitarie.
Μόνωτος.ὁ.ὁ,ἡ.uniaurit.

Μαργία. intemperantia, guloſitas.
Μόργος. ſepes.
Μοργνύω. μ. μόρξω. abſtergo.
Μορία. ας. ἡ. morus arbor.
Μορία. ας. ἡ. oliuā. Cæl. lib. 6. cap. 19.
Μόριμος. ο. ὁ. fatalis, μόρσιμος.
Μόριον. ου. τὸ. particula, membrum, pudenda.
Μόριος. partialis, inſatiabilis.
Μορίς. uates, particeps, partiarius.
Μοροόν. tenebroſum, obſcurum.
Μορμολύκειον. ου. τὸ. larua, perſona, terriculum.
Μορμολύττομαι. μ. ύξομαι. π. υγμαι. terreo.
Μόρμος. moleſtus, terribilis.
Μορμυρίη. ης. ἡ. murmur aquarum.
Μορμυρίζω. μορμύρω.
Μόρμυρος, ο. murmur, piſcis marinus.
Μορμύρω. murmuro, ferueſco, uerbum fictū à fluuiorum ſtrepitu. Neut. abſol.
Μορμυρωπός. ἡ. ὁ. ſolis epitheton, ubi ex defectu ſubobſcurus eſt, aut ſanguineus.
Μορμώ. όος. ἡ. mulier facie monſtroſa, & penè ferina, lamia, ſtryx. Vnde & pro larua ponitur, ut eſt in uita Aeſ.
Μορόεις. όεντος. laboratus, μετὰ πολλοῦ καμάτου πεπονημένος.
Μόρον. ου. τὸ. morum, fructus.
Μοροτοτεῖν. angi, uehementer lal orare.
Μοροτογεῖν. τὸ. male affectium.
Μόρος. ου. ὁ. labor, morbus, dea fatalis uitæ, interitus, mors, fatum.
Μόροττον. è corticibus quippiam textum, ſportula.
Μόροχθος. ο. galaxia lapis.
Μόρσιμον. ου. τὸ. fatum, neceſſitas ineuitabilis.
Μόρσιμος. ο. ὁ. fortunatus, fatatus, fatalis.
Μορτός. mortalis, niger, fuſcus.
Μορύσσω. contaminare, polluere, fœdare. unde
Μόρυχος. ο. ὁ. morychus cognomen Bacchi apud Siculos, quòd, in uindemia eius facies muſto & uirentibus ficis oblini cōſueuit. Eraſ. prouerb Morycho ſtultior.
Μορφάζω. nuto, annuo.

Μορφασμός. οῦ. ὁ. genus ſaltationis, qua res præſentabantur diuerſorum animalium geſtus.
Μορφή. ῆς. ἡ. forma, aſpectus.
Μορφνός. ἡ. niger, obſcurus. παρὰ τὴν ὀρφνὴν, ἤγουν νύκτα. Item letifer. Vnde & pro tertio aquilarū genere ponitur, quas Homerus περκνὸν uocat, ut ait Plin. lib. 10. cap. 3. ἐκ τ μόρον, καὶ φόνον ἐπιφέρειν τοῖς ἄλλοις ὀρνέοις. Theodorus, neuiā dici poſſe ſcribit.
Μορφόω. μ. ώσω. π. κα. formo. Actiu. accuſ.
Μορφωῶ. orno.
Μορφώ. Veneris cognomen apud Lacedæmonios, calyptram & pedicas habentis.
Μόρφωμα. τὸ. figura, figuratio, formatio.
Μόρφωσις. ιος. ἡ. formatio.
Μόσσοι. dij Babylonij, quibus menſe Maio, in Epheſo uictimæ cædebantur.
Μόσυν. ωνος. ὁ. turris, domus lignea, ξυλήκαιον, ξύλινον τεῖχος.
Μοσυνῶ. de turribus pugnare.
Μοσυνοικοι. οἱ. gens Ponti, quæ in turribus habitat.
Μοσχάριον. ο. ὁ. uitulus.
Μοσχῆ. ης. ἡ. pellis uitulina.
Μοσχεύματα. τὰ. ſtolones, plantæ teneræ, & nouelli rami, malleoli uitiū, uiuiradices.
Μοσχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. emitto ſtolones, uiuiradices efficio. Theophraſtus de palma loquens, τὰς δὲ ῥάβδους φασὶ μοσχεύειν ποιεῖ βαβυλωνίους τὰς ἁπαλωτάτας, καὶ ὅταν ἁμβρῶσι μεταφυτεύειν. id eſt, Virgas enim tenerrimas Babylonios, uiuiradices efficere aiunt, adultasq́ transferre.
Μοσχηδόν, aduerb. uituli in morem.
Μοσχίδιον. ficus tenera & primum enata, ſtolo, turio, aſparagus.
Μοσχικός. laſciuus, ſaltatorius, σκιρτητικός, exiliens, uitulinus.
Μοσχίον. τὸ. ſtolo, & uitulus nouellus, ſemen cepæ.
Μόσχος. ο. ὁ, ἡ. ſtolo, uitulus, iuuenca.
Μόσχος. φύλλων. pediculus foliorum.
Μοτόω. μ. ώσω. π. ωκα. medeor, curo uulnus ut citò claudatur. Neut.

Μοτὸς τιλτὸς. linamentum eſt concerptum, quod uulneribus ad exiccandam ſaniem, & purulentias extrahendas inditur, hoc eſt, penicillus uulnerarius. Legitur quoq; in plurali τὰ μότα pro eodem. Vnde μοτάριον diminutiuū, ἀπὸ τοῦ μοτ. Bud. Com.

Μοῦθοις. idem quod μότος.

Μοτόω. uulnero, turbo.

Μόθιος. diſſolutus, mollis.

Μοῦ. mei.

Μουλαι. uermes, qui in carne putrida gignuntur.

Μονίζω. labijs compreſſis iram oſtendo.

Μόναξ. tamen.

Μόνας. ſolitariè, καταμόνας.

Μοῦνος. ου. ὁ. ſolus, pro μόνος.

Μουνυχία. ας. ἡ. luna, & Munychia, portus Athenienſis.

Μουνυχιών. ῶνος. ὁ. Ianuarius, menſis uernus. Theodorus Martium eſſe uult.

Μοῦσα, ης. ἡ. muſa, cantus. Orpheus in hymnis, μοῦσας per conciſionem quaſi μυθοῦσας dici putat, ut nihil ſint niſi μέλος ἁρμονιῶν. Alij quaſi ὁμοιοῦσας, quòd uno nexu diſciplinæ omnes teneantur, atque ita fiat ἐγκυκλοπαιδεία. Alij παρὰ τὸ μαίομαι τὸ ζητῶ, ἢ ἀπὸ τοῦ μέμαα τὸ προθυμοῦμαι καὶ ἐθέλω. ζητητικὴ γὰρ ἡ μοῦσα καὶ ἡ γνῶσις, καὶ ἀπὸ τῆς ζητήσεως καὶ προθυμίας γίνεται. Euſebius autem ἀπὸ τοῦ μυεῖν μοῦσαν dictam eſſe tradidit, quod διδάσκειν ſignificat ἢ παιδεύειν. Cal. lib. 11. cap. 10. & Bud. Com.

Μουσηγέτης. ου. ὁ. ſol uocatur ab Orpheo, quòd omnium orbium temperet harmoniam, ut annotat Domitius Chald.

Μουσόληπτος. ου. ὁ. à muſis raptus.

Μόθαξ rabula, qui clamore nutritur.

Μουσεῖον ου τὸ muſeum, locus muſis & ſtudijs conſecratus, in quo de diſciplinis honeſtis agitur. Philoſtratus in uita Thyanei μουσεῖον uocat, ubi muſæ colebantur & reſponſa reddebant, quod & Pollux affirmat. Stephanus eſſe tradit apud olympū in Macedonia, ex authoritate Polybij.

Μουσηγετῶν. citharam pulſans.

Μουσίζω. μ. ίσω. π. ικα. cantu contendo. Neutrum datiuo.

Μουσικάζω. τὸ μουσουργεῖν.

Μουσική. dicebatur à priſcis humanitas literarum, in qua ingenuos homines docebāt otium conterere, animūq; recreare. Recentiores uerò ad numerorum modulationem hoc uocabulum tranſtulerunt, quia muſica uelut ludus animi à curis uexati, eſt requies. ex quo factum eſt, ut μουσικὴ οὐ μόνον τὴν παιδείαν, ἀλλὰ καὶ τὴν παιδιὰν ſignificet. Bud Com.

Μουσικός. οῦ. ὁ. &

Μουσικτας. ου. ὁ. cantor, muſicus, canorus.

Μουσοκαρίδες, qui carmina muſica, aut elegiaca canebant. ea ferè lugubria erant.

Μουσοκόλακος. ου. muſica illecebra.

Μουσόμαντις. iactabundus.

Μουσομανῶ. inſanio per muſas, uel ſtudio muſarū.

Μουσοπάταγοι. ων. obſtreperi uerſificatores, uel recitatores ſuorum carminum, cum iactatione & ſtrepitu.

Μουσοπόλος. ου. ὁ. poëta.

Μουσουργός. οῦ. ὁ, ἡ. cantor, cantrix, cithariſta, tibicen, qui muſica ratione temperat cantica, & modulatur.

Μουσουργεῖν. muſica arte componere, uel muſicis modis implere, perſonare, muſica facere, fidibus aut tibia canere, modulari. Accuſ. Bud. Com.

Μουσῖν, pro ἐμοῦ δῆν, Atticè.

Μουσωθῆναι. à muſis erudiri.

Μόσυνος. cocis præfecti, τεχνῖται.

Μουσῶσαι. numeris & modis exornare, uenuſtius reddere.

Μοχθέω. μ. ήσω. π. ηκα. laboro, affligor aduerſis, κακοπαθῶ.

Μοχθηρία ας. ἡ. nequitia. Ariſtopha. ὀνόματι περιεπέσει τὴν μοχθηρίαν.

Μοχθῆρος, ου. ὁ. agricola, laborioſus, ἐπίπονος.

Μοχθηρός. οῦ. ὁ. flagitioſus, nequam.

Μοχθίζω. poëticè pro μοχθῶ.

Μοχθισμός. οῦ. ὁ. labor.

Μοχθοτικῶς. laborioſe.

Μόχθος. ου. ὁ. labor.

Μοχλεία. commotio cum uecte, obfirmatio.

Μοχλευτής. οῦ. motor, concuſſor. Epitheton

Neptuni, qui non ſolum terram, ſed mare etiam mouitare dicitur.

Μοχλινῶ. μ. νέσω. π. κκα. ☧

Μοχλίω. μ. ίσω. π. κκα mouco, cum ſera moueo, obſirmo uecte ſiue repagulo, ὀχλίζω. Actiu. accuſ.

Μοχλία. ας. ἡ. tralatio oſſis in locum ſuum, ſi ue ex eo, quod præter naturam in id, quod eſt ex natura, ut ſit. Cæl. lib. 11. ca. 29.

Μόχλιον. ο. τὸ. ☧

Μοχλός. ε. ὁ. ☧ in plurali μοχλά. τά. uectis, quo utuntur plerunque parietum perfoſſores, repagulum, ſera quæ adhibetur ad aliquid mouendum. Cæl. ibidem.

M Y.

Μυάγρα ας. ἡ. muſcipula.

Μύαγρος. ο. ὁ. muſcarum deus.

Μύαξ. κ. ὁ. mitilus, conchæ ſpecies, murex.

Μυᾶν. conniuere, irridere, τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα ξυνάγειν.

Μυγάλη. ης. ἡ. mus araneus.

Μόγις. uix, pro μόγις.

Μύγμα. ramentum, laceratio.

Μυγμὸς. ε. ὁ. ſonus narium, irriſioni plerunque dicatus, reprehenſio. Vnde qui citra reprehenſionis morſum agit, ἀμύγμων dicitur. Cæl. lib. 2. cap. 10.

Μυγμός. ε. ὁ. ſtridor muris.

Μυδαίνω. putrefacio, ſtillo.

Μυδαλέος. α. ὁ. humidus, fœtidus, putridus.

Μυδάω. μ. ήσω. π. κκα. diſtillo, humecto, putreſco, fœteo, labefacio, inflor, tumeo.

Μύδες. teſtudines lutariæ, ſiue mures aquatiles.

Μύδησις. diſtillatio, humectatio, putrefactio. Et dicitur de omnibus putrefactione enectis corporibus. Eſt etiam palpebrarum affectio tumentium & manantiũ aſſiduè.

Μύδος. mutus.

Μυδρίασις. ιος. ἡ. uitium oculorum ubi pupilla iuſto latior efficitur, colore nihil prorſum mutato, quo fit, ut uiſa minora appareant quàm ſint. cuius cauſa eſt πλεονασμὸς ὑγροῦ, id eſt, redundans humectatio. Cæl. lib. 7. ca. 5.

Μυδροκτύπος faber ærarius.

Μύδρος. ου. ὁ. ferrum ignitum, maſſa candefacta.

Μυδῶν. genus putridi ulceris.

Μυελώδης. ὁ. ἡ. medulla plenus.

Μυελός. ε. ὁ. medulla. Ponitur pro cerebro, quod Sophocles μυελὸν μυελὸν appellauit. Item pro alimento, cibo. Odyſſ. β. ἄλφιτα μυελὸν ἀνδρῶν.

Μυελόω. μ. ώσω. π. κκα. medulla impleo. Neutrum accuſ.

Μυέω μ. ήσω. π. κκα. inſtruo in ſacris, ſacris initio. Actiu. accuſ.

Μύζω, uel μύζω. muſſo, ſugo, labijs occluſis naribus uocem reddo. Ariſtopha. Theſſ. τί μύζεις Quid muſſitas? Cæl. li. 2. ca. 10.

Μύησις. ιος. ἡ. purgatio, initiatio, μυσταγωγία.

Μύθευμα. fabula.

Μυθεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. fabulor. Depon. abſol.

Μυθέω. μ. ήσω. π. κκα. loquor. Actiu. accuſ.

Μυθῆσε. dixit.

Μυθιήτης. ſeditioſus, στασιαστής.

Μυθήτης. ε. ὁ. orator.

Μυθιστορία. fabuloſa hiſtoria.

Μυθογράφος. fabularum ſcriptor.

Μυθολογέω. μ. ήσω. π. κκα. fabulor. Neut.

Μυθολόγημα. ατος. τὸ. ☧

Μυθολογία. ας. ἡ. ratiocinatio fabularum.

Μυθολογοῦμαι. ſum in fabula.

Μυθοποιός. ε. ὁ. fabulator.

Μῦθος. ε. ὁ. fabula, uerbum, oratio. Cæl. lib. 8. cap. 47.

Μυθώδης. ος. ὁ. ἡ. fabuloſus.

Μυῖα. ας. ἡ. muſca. Item

Μυΐαγρος. ☧

Μυοθήρας. ὁ. muſcas capiens.

Μυοκέφαλον. τὸ. uitium in oculi tunica, quæ φαγέδαινα dicitur, id eſt minutum ac muſcæ capiti perſimile.

Μυρτίς. ἡ. pei gallinaceus.

Μυών. muſculus, lacertus.

Μυκάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. mugio, rudo, rugio, aſinorum & camelorum, et boum eſt. Depon. abſol.

Μύκη.

Μύκης.κης.ὁ.theca gladij,uagina.

Μυκηθμός.ῦ.ὁ.&

Μύκημα.ατος.τὸ.mugitus.

Μυκῆναι.αἱ. Mycenæ, urbs Peloponneſi in qua regnauit Agamemnon. Dicitur autem à μύκης,quòd ibi à Perſeo ſint conditæ Mercurij præcepto, ubi excidit enſis manubrium.

Μύκης.ο.ὁ.&

Μύκης.ητος.ὁ.fungus,mentula, manubrium gladij.

Μυκητίας.ου.ὁ.ſonorus,obſtreperus.

Μυκητός.ῦ.ὁ.mugibilis.

Μύκλος.ου.ceruix.

Μύκομαι.aperior.

Μυκός.mutus,improbus,ſuperbus.

Μυκτήρ.ῆρος.ὁ.naſus,nares.

Μυκτηρίζω.μ .ίσω.π.ικα.ſubſanno, naſo ſuſpendo, irrideo: quòd naſus olim ſubdolæ irriſioni dicatus eſſet. Actiu.accuſ.

Μυκτηρισμός.ῦ.ὁ.ſubſannatio.

Μύκω.τὸ μυκάομαι.

Μύκων. ωνος. acerruus palearum, & pars auris.

Μυλαβρίς, & μυλακρίς. ίδος.ὁ. animal quod in mola naſcitur,farina ueſcens,magnitudine cicadæ.

Μύλακροι.claui molares, qui tanquam dentes molam uertendo ſubigunt.

Μύλαξ.κος.ὁ.molaris,id eſt, lapis magnus.

Μυλάκη.idem.

Μυλάς.ſcortum.

Μύλαν.τὸ μύζαν.

Μύλη.λης.ἡ.mola,ſed ſuperior. nam inferior ὄνος dicitur,dens molaris.

Μυλήφατος.ο ὁ.molitus,pinſitus.

Μυλία.τὸ.μύλαξ.

Μυλιάω.denies concutio præ frigore.

Μυλίτην.την.molarem.

Μυλιτικός.molaris: ...

Μυλιτρίς.ίδος.ὁ.fœmina quæ molit.

Μ λάς.άδος.ἡ.meretrix.

Μύλλος. placentæ genus apud Syracuſas ex ſeſamo & melle ſubactæ. Eſt etiam nomen piſcis,quem Oppianus plaſtacum & platacum appellat,ſi ſit maiuſculus:cũ pu ſillus gnothidia.à Græcis uulgo mylocopion uocatur,mollus.

Μυλλός.ſtrabo. Item de eo dicitur,qui cum audit,audire tamen ſe diſſimulat.

Μύλλω.ἐγγιάζω,appropinquo,applico,molo,ἀλήθω,ἐλαύνω.

Μυλοειδής.έος.ὁ,ἡ.rotundus.

Μυλωθρός.ὁ.molitor,qui piſtrino præeſt.

Μυλοκόρος.ου.ὁ.qui molã purgat et cuſtodit.

Μύλων.ου.τὸ.molendinum,piſtrinum.

Μύλος.ου.ὁ.μύλη.

Μυλ@ρξ.mola matricis.

Μυλωθρικόν.ῦ.τὸ.&

Μύλων.ωνος.ὁ.piſtrinum. Cæl.li.13.ca.54

Μυλωθρός.piſtrinum poſſidens,molitor.

Μυμαρίζω.irrideo,γελοιάζω,ridiculè loquor, aut facio.

Μῦμαρ.dedecus,metus,uituperium.

Μύματα.τὰ.opſonij genus pretioſi,ex cruore & carne,conie ctis inſuper alijs condimentis pluribus.

Μυμέω.μ.ήσω.π.ηκα.reprehendo. Actiu.accuſ.iung.

Μυμέων.reprehenſibilis.

Μυνδός.ου.ὁ.mutus,numine afflatus. Eſt et ciuitas Aſiæ,& piſcis quidam.

Μυνή.prætextus,excuſatio,accuſatio.

Μύξα.ης.ἡ. humor ex naribus fluens, mucus,pituita. Item μύξαι nares apud Sophoclem,unde lucerna δίμυξος, & πολύμυξος.ab ellychniorum numero dicta eſt.

Μύξαι.lugebis,

Μυξία.murium latebra.

Μυξώδης.δος.ὁ,ἡ.&

Μύξων.ωνος.ὁ.mucoſus.

Μυξωτήρ.ῆρος.ὁ.μυκτήρ.

Μυογαλῆ.mus araneus.

Μυόθηραι.uenatores murium.

Μύραξος.ου.ὁ.bufo.

Μυοπάζω manu uiam tento.

Μυοπάρων.ωνος.ὁ.myoparo,nauigij genus.

Μυόσωτος.ο. muris auricula herba, ab alijs μυὸς ὦτα,uel μυοσσκελίδες appellata.

Μῦσος.σος.τὸ.ſcelus.

Μυουρίζοντες & μύουροι dicuntur pulſus quidã apud medicos: tranſlato nomine de ſi

gurarum ratione, quæ in acutũ deſinunt.

Μύουρος. ου. ὁ. *uerſus, poſtremo pede claudicant.*

Μυόχοδον. τὸ *muſcerda. Vnde*

Μυόχοδος. *inutilis, nullius rei æſtimatione dignus.*

Μύρα. *myrrha.*

Μύραινα. ης. ἡ. *muræna piſcis, & torques mulierum, quæ etiam Latinis murænulæ dicuntur.*

Μυρεψικός. ῦ. ὁ. *aromatarius.*

Μυρεψός. ῦ. ὁ. *unguentarius, unguenta & odoramenta conficiens.*

Μυρίω. *fluo, ſtillo, lugeo.*

Μύρια. τὰ. *et in maſcul.* μύριοι *decem millia.*

Μυριάκις. *decies millies.*

Μυρίανδρον. ου. τὸ. *numerus continens decem millia hominum.*

Μυριάρχης. ου. ὁ. &

Μυρίαρχος. *qui præeſt decem millibus.*

Μυριάς. άδος, ἡ. *numerus continens decem millia.*

Μυριοφόρος. ου. ὁ, ἡ. *decem millia hominum ferens.*

Μυριέλικτος. *infinitis modis conuolutus, uerſutus.*

Μυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. *redoleo, odoramentis ungo. Neut.*

Μυριακός. *mutus.*

Μυρίκη. ης. ἡ. *myrica. Cæl. lib. 4. ca. 29.*

Μυρίκινος. ου. ὁ. *myricinus.*

Μυρίνη. ης. ἡ. *myrtus.*

Μυρίον πλῆθος. *tam* μυριάδα *ſignificat, quàm magnam & uelut innumeram multitudinem.*

Μυριοπλάσιος. ου. ὁ. *infinitè multiplicatus.*

Μυρίος. ου. ὁ, ἡ. *magnus, infinitus. Interdum pro eo qui dignus eſt luctu.* παρὰ τὸ μύρεσθαι.

Μυριοστύς. ῦς. *numerus cõtinens decẽ millia.*

Μυριοστημόριον. ου. *decies millena pars.*

Μυριόφυλλον. ου. τὸ. *herba millefolium, ſeu Veneris ſupercilium.*

Μυρόπνους. οῦς. ὁ, ἡ. *unguento ſpirans.*

Μυρισμός. ῦ. ὁ. *odorus.*

Μυρμηκία. ας. ἡ. *uerruca, ſiue tumor in uultu, qui Feſto coſſus dicitur. Item cauerna formicarum, formicatio.*

Μύρκος. *mutus.*

Μυρμηδών. *agmen formicarum.*

Μυρμηκιάω. *uerrucis laboro.*

Μυρμηκίτης. ου. ὁ. *lapis, qui repentis formicæ præfert imaginem.*

Μυρμηκώδης. εος. ὁ, ἡ *formicinus.*

Μύρμηξ ηκος. ἡ. *formica.*

Μύρμοι. οἱ. μύρμηκες.

Μυρμύρω. *turbo, ſtrepitum edo. Dicitur de fluminibus uehementer currentibus.*

Μυροθήκιον. τὸ. *pigmentarium.*

Μύρομαι. *lugeo, humecto, fluo. Depo. abſol.*

Μύρομος. ου. ὁ. *timor.*

Μύρον. ου. τὸ. *uirgultum odoriferum, unguentum. Legitur & in maſcul. pro eodem.*

Μυροπώλης. ου. ὁ. *unguentarius, pigmentarius, Gaza interprete.*

Μῦρος. *muræna piſcis mas.*

Μύῤῥα. ας. ἡ. *myrrha.*

Μυῤῥίνη, *uel Attice* μυρσίνη. ης. ἡ. *myrtus, potus quidam artificialis.*

Μύῤῥις. *myrrha, uel myrrhis, herba quam quidam conilen uocant.*

Μόρσος. *genus uaſis ex uiminibus contextum, cophinus auritus.*

Μύρτα. *bacca myrti.*

Μυρτία, &

Μυρτίδανον, *ſiue* μυρτίς. *concretum quiddam eſt, & adhærens in myrto,* καὶ πέπερι *apud Hippocratem.*

Μύρτον. ου. τὸ. *pars pudendi membri muliebris, hoc eſt caro ſubſultans, quæ interiacet rimæ, teſte Polluce.*

Μύρτος. ου. ἡ. *myrtus.*

Μυρτοχειλίς. ίδος. ἡ. μύρτον.

Μύρω. *ſtillo, fluo.*

Μυρῳδεῖν. *lugubrè canere.*

Μῦς. υός. ὁ. *mus.*

Μῦσαι. *conniuere, inquinare.*

Μυσαρόν. *abominabile, impurum.*

Μύσαν. *occluſi ſunt.*

Μυσερός. οῦ. ὁ. *abominabilis, ſceleſtus, impurus.*

Μυσάττομαι. μ. άξομαι. π. αγμαι. *abominor,*

deteſtor, aſpernor.

Μυσάχνη. ης. ἡ. ſcortum.

Μυσαχνός. οῦ. ὁ. impurus, ſpurcus, odioſus.

Μυσιᾶν. reſpirare.

Μύσις. ιος. ἡ. præcluſio, ſuffocatio.

Μυσκελένδρον. ου. τὸ. μυόχοδον. Legitur & μυσκέλευθρον pro eodem.

Μυσκελής. pedibus obtortis.

Μύσκος. paruus mus.

Μυσαρός. οῦ. ὁ. abominandus, exoſus, ſceleratus.

Μύσος. ους. τὸ. ſcelus, abominatio.

Μύσπαλα. muſcipula.

Μυσποδᾶν. clàm indagare, in cauernā ſubire, inſtar curſus muris leuis ſum.

Μύσσω. comminuo, in fruſta ſeco.

Μυσταγωγέω. ῶ. ήσω. κα. ηκα. duco ad ſacra. Actiu. accuſ.

Μυσταγωγηθείς. inſtructus orationibus.

Μυσταγωγία. ας. ἡ. diſciplina ſacrorum, initiatio in ſacris.

Μυσταγωγός. οῦ. ὁ. princeps ſacrorum.

Μύσταξ. ακος. ὁ. labrum, barba menti, illic enim deſtillat naſus, quem μυκτῆρα uocāt.

Μυστήριον. ου. τὸ. arcanum, ſub quo arcani aliquid latet, quodq́; non perficitur, niſi occulta aliqua ſacrorum ratione, res arcana occultaq́;, quæq́; nefas eſt uulgo efferre. Erant autē myſteria duplicia apud Eleuſinem terræ Atticæ magna ſcilicet, Cereri ſacra, & parua Proſerpinæ, in quibus quæ agebātur, ſacerdotes ſummo ſilentio occultabant. De hoc Cal. lib. 9. cap. 9. Dicta autem uolunt, quòd ea δεῖ μύσαντας τηρεῖν ἔνδον, hoc eſt, occludere oportet intus, intus cuſtodire, nec cuiquā prophano explicare. Vnde

Μύστης. ου. ὁ. ſacra diſcens, myſteriorum peritus, diſcipulus, initiatus ſacris alicuius numinis. Et συμμύσται, qui iiſdem ſacris ſunt initiati. Cal. lib. 9. cap. 9.

Μυστικός. οῦ. ὁ. myſticus, arcanus.

Μυστιλᾶσθαι. ſorbere ex cauato pane, καταφάγαν.

Μυστίλη. ης. ἡ. panis cauus quo ius ſorbetur, panis, qui canibus obijcitur. Latini, teſte Pompeio, canicas uocant huiuſmodi panes. Cal. li. 9. cap. 9.

Μυστίλω. incido.

Μυστίς. ίδος. ἡ. myſtica, arcanorum perita. Laërtius, δοιὰς μυστίδας ἂν πρόπολος.

Μύστλον, uel μύστρον. ου. τὸ. cauum. Sumptū à marino mure, qui, ubi libido occœperit, μύεται καὶ βυκάνεται, id eſt, obliteſcit occluditurq́;. Μύστρα quoq; cyathos Ruellius interpretatur, myſtra Marcel. Cal. lib. 9. cap. 9.

Μυστοδόκος. qui ſacra aut eccleſiaſticos recipit.

Μυστοπόλος. ου. ὁ. ſacra uerſans, ſacrificus.

Μυστοφόρος. ferens myſteria.

Μύσφονον. muſcipula.

Μύχλης. ου. mola.

Μύσχον. pudenda.

Μυτιχίζω. punio.

Μύτης. mutus, ineptus ad Venerem, & piſcis fœmina, quæ ſine mare compare non natat, neq; paſcitur.

Μυτίς. ίδος. ἡ. locus eſt armatus à tergo.

Μυττίς. ſapiæ atramentum.

Μυττικάζειν. gemere, dolere.

Μυττωτεύω. ῶ. εύσω. κα. ευκα. concido edulium.

Μυττωτόν. τὸ. reliquiæ, & genus edulij ex allijs & uarijs condimentis concinnatum, caſeo, ouo, oleo, porro. Dictum quaſi μυσωτόν. παρὰ τὸ μυσάττεσθαι, contemptum uidelicet eſculentum.

Μυττωτός. allium.

Μυχαίτατος, & μυχοίτατος, pro μυχότατος. intimus, intus ſemotus, ἐσώτατος. Bud. Cō.

Μυχῆ. μυχός.

Μυχθίζω. ſubſanno.

Μυχθισμός. ſuſpirium, ſubſannatio, gemitus.

Μυχλός. otioſus, libidinoſus, intemperans, peruerſus, laſciuus, mollis, adulter.

Μυχμός. οῦ. ὁ. ſtrepitus per nares.

Μυχός. οῦ. ὁ. ſeceſſus, conclaue, locus intimus domus, penetrale, locus abditus, ſinus.

Μύω. μ. ύσω. κ. υκα. claudo, abſcondo, occulto. Actiu. accuſ.

Μυών. ῶνος. ὁ. pulpa brachiorum & coxarū, ſura, γαστροκνημία, muſculus.

Μυωνία.ας.ἡ.mulier prodigioſæ libidinis apud Aelian. à murium ſalacitate immodica,quæ dicitur μῦς. Cæl.lib.8.cap.8.

Μυωξία.μυωνία,muris cauerna,oratio contumelioſa.Cæl ibidem.

Μυωπάζω.μ.άσω.π.ακα. manutento. Metaphora ducta à muribus,qui parietem,aut tabulam,aut ſi quid aliud obuium fuerit, ſequi ſolent , donec cauum nacti fuerint. Vide quoq; in μύωψ.

Μυωπία.ας.ἡ.cauerna murium.

Μυωπίας.ου.ὁ.luſcioſus.

Μυωπίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.inſanio,furio. ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχω.Depo.abſol.

Μυωπίζω.luſcioſus ſum,ſtimulo,ὀνειγαίρω, σφυρίζω. (la muris.

Μυωτός.genus ueſtis certæ,& herba auricu

Μύωψ.ωπος.ὁ.inſecti genus eſt,quo maximè boues inſectãtur. Sunt qui crabronem interpretantur. Significat etiam flagellũ equi,calcar. Μύωπες quoq; dicuntur,qui à primo ortu propius admota oculis uident,remota uerò non,quod genus homines res intuendas oculis ferè contingere ſolet,& limis etiam ſecluſiſq; oculis aſpicere,cui contrarium ſenibus accidit. Aut (ut alij) qui interdiu exiliter uident,& ueſperi iuſtam aciem habent. Sic dicti à cõniuentibus oculis. Vnde μυωπάζειν uerbũ,cõtractis ita palpebris uidere. Latini luſcioſos,luſcitioſos & nuſcitioſos uocãt. Budæus in Annot.

ΜΩ.

Μῶ.quæro.unde μῶσο,quære

Μωδίω.loquor,cano.

Μῶδιξ.flamma,puſtula.

Μῶδυξ.imperitus,ἀπαίδευτος.

Μωδύω.euaneo,ἐξίστω,deſipio.

Μόθων.ωνος.ὁ.ſaltationis genus ſeruilis,ac tumultuoſæ. Lacedæmonij uernas, hoc eſt ſeruos domi natos μόθωνας appellant, aut eos qui ingenuorum filios inſtituunt. Vnde prouerb. Aufer τὸν μόθωνα à remo, quo monemur non eſſe obſtrependũ iis qui rebus ſerijs ſunt occupati. Eraſ. Chil. & Cæl.lib.14.cap.12.

Μωκάομαι.τὸ μυκάομαι.

Μωκύω.accuſo.

Μωκία.ας.ἡ.irriſio, irridendi ſtudium, conuicium.

Μωκιᾶσθαι.irridere ,quo etiam Galli & Angli utuntur in lingua uernacula.

Μωκίζω.adulor,κολακεύω.

Μῶκος.ſubſannator,fatuus,amens, cauillator,irriſor,ſtultus.

Μῶλα.τὰ.labia,oſſa genuum.

Μωλέω.pugno.

Μῶλος.ου.ὁ.pondus,lapillus qui ponitur in lapidibus coniungendis. Item ſtrages in bellis,pugna diuturna.παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι.

Μῶλυ.υος.τὸ.moly herba.παρὰ τὸ μωλύειν τὰς νόσους,id eſt, à mitigandis ,ſedandiſq; morbis. Eam Mercurius Vlyſſi tradidit in remedium carminũ Circes.Odyſſ. κ.μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί,quod interpretans Ouidius ait,Moly uocant ſuperi,nigra radice tenetur.

Μῶλυς.imperitus, inquinatus, diſſolutus, hebes.

Μωλύω.ἀφανίζω, lenio, ſedeo, hebeto, impedio.

Μώλωψ.ωπος.ὁ.flagellum ex boue,uibex, cicatrix.

Μωμάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.uitupero,reprehendo,ſubſanno.

Μῶμαρ.ὁ.μῶμος,ſtultus,pugna,dedecus,opprobrium,uituperium.

Μωμίσκος.ου.ὁ.dens molaris, uel ea pars dentium molarium,quæ gingiuæ aſſidet.

Μωμητός.ἡ.ὁ.uituperabilis.

Μῶμος.ου.ὁ.uituperium,macula,deus conuicij omnia reprehendens,reprehenſio.

Μωμοσκόπος. qui curioſe obſeruat quæ reprehendenda ſunt.

Μῶν.an,num,ἄρα. Eſt autem μυσματικὸν ἀποφαντικόν,& ponitur pro μὴ οὖν κατὰ κρᾶσιν.Suidas θαυμαστικὸν eſſe ſcribit ἐπιζητητικόν. τὸ γὰρ (inquit) μῶν ζητῶν. Vnde μῶν μὴ, pro nónne apud Plato. Bud.Com.

Μωνιόν.uanum,inutile.

Μώνυξ.υχος.ὁ.pro μονόνυξ. habens ungulam integram,

integram,ſolungulus,unicam habens un gulam.

Μώνυχος.ου.τὸ.ſolipes.

Μυσάω.conqueror.

Μωραίνω.μ.νῶ. παρανοέω, deſipio, ſtupidè & fatuè aliquid ago.Neut.abſol.

Μωρία.ſtultitia.

Μωρολογεῖν.inſulſe blaterare,garrire, inepta loqui.

Μωρολογία.ας.ἡ.inepta loquacitas,fatua,& inſulſa.Cæl.lib.12.cap.17.

Μωρολόγιον.ου.ſtultiloquium.

Μῶρον.ου.τὸ.morum.

Μωρός.ῦ.ὁ. fatuus, morus, ſtolidus, hianti ore,qui & μαμμάκυθος nuncupatur. Vnde & morari prima producta,pro inſanire apud Tranquillum.

Μωρόσοφος.ου.ὁ.ſtultè ſapiens, qui deſipienter ſapit.

Μωρότης.ητος.ἡ.fatuitas.

Μώρωσις.εως.ἡ. uitium propriè eſt memoriæ, fatuitas.

Μωρωδός.ſtultus,demens.

Μωσῆς.ῆος.ὁ.&

Μωϋσῆς.ῆος. Moyſes, à μωῦ Aegyptia, ſeu potius Chaldæa uoce.

Μῶσθαι.τὸ μανθάνειν,negotioſius eſſe, inquirere,dicbten.Vnde μοῦσαι appellatæ ſunt.

N A.

NΑβλᾶς. citthariſta, peritus ludendi cithara.Cæl.lib. 5.cap.23.

Νάβλα,&

Νάβλιον.ου.τὸ.nablium, inſtrumentum muſicum,pſalterium, nabel corrupto uocabulo.

Νάγμα.ατος.τὸ.pilus,uillus.

Ναέτης.incola.

Ναίων.fluens.

Ναί. aduerbium affirmantis, & concedentis, ut ſunt ita & etiam Latinè. Interdum ſeruit anthypophoris,ut ναὶ Δία. Demoſth. ναὶ φησιν, at enim inquit. Ponitur & pro nempe,uel utiq. Gregor. ὡς ἂν πρᾶξις ναὶ πάσας.

Ναὶ μὰ.affirmat. Ναὶ μὰ Δία,certe.Iliad. α.ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, id eſt, νὴ τοῦτο τὸ σκῆπτρον.

Ναΐδιον.ſacellum,ædicula, id eſt, ædis ſacræ appendix.

Ναιετάασκε,&

Ναιετάω.habito. Actiu.accuſ.

Ναβρός.hinnulus.

Ναὶ μήν.inſuper,uerè,ſanè.

Ναίομαι.εο,ποθέομαι.

Νᾶρον.ου.τὸ.narum.

Ναίχι.certè.

Ναίω.habito,fluo.

Νάκη.ης.ἡ.&

Νάκος.εος.τὸ.pellis caprina,uellus.

Νᾶμα.ατος.τὸ.latex,fluxus,fluentum,unda, riuus,fluens,fons.

Ναννάκιος.pulcher,mollis.

Νάνος.ου.ὁ.uel duplici ν,νάννος.nanus,pumilio.Gel.lib.19.cap.13.& Cæl.lib.2.ca.38.

Ναννώδης.εος.ὁ,ἡ.breuis in nani morem.

Νάξαι.ſacrificare.

Νάξος.Bacchi cognomen.

Ναξιουργής.naxio opificio factum.

Ναοποιός.οῦ.ὁ.templi cuſtos Trapezuntio interprete.

Ναός.οῦ.ὁ.templum.ναὸς deorum eſt,σηκὸς uero heroum.

Ναοφύλακες. quibus tutela & ſarta tecta ædium ſacrarum, commiſſa ſunt.

Νάπη.ης.ἡ.&

Νάπος.εος.τὸ. ſaltus, locus ſyluoſus, mons, uallis,rupes.

Νάπαιος.ου.ὁ.ſtultus.

Νάπυ.τὸ.ſynapium.

Ναρδίζω.nardum redoleo,ac æmulor.

Νάρδος.nardus,& oleum nardinum.

Ναρθηκία.ἡ.ferulago.

Ναρθήκιον.ου.τὸ.narthecium, theca in qua medicameta reponuntur.Cicero de Fin.Medicamēta illa tanquàm de narthecio promant.

Ναρθηκοφόρος.ου.ὁ.ferulam ferens. Cæl.

lib.4.cap.13.

Νάρθηξ.κος.ὁ.ferula,thyrſus,uirgula,& medicum inſtrumentum.

Ναρκάω.ῶ.ήσω.π.κηκα.negligo,obſtupefacio,facio torpere.Actiu.accuſ.

Νάρκη.κης.ἡ.torpedo,diſſolutio membrorũ,ſtupor,&

Νάρκημα.ατος.τὸ.uel.

Νάρκησις.ιος.ἡ.idem.

Νάρκισσος.ου.ὁ.Narciſſus,pueri nomen.

Νάρκισσος.ου.ἡ.narciſſus flos.

Νάρκος.ου.ὁ.torpedo piſcis.

Ναρκώδης.ἐος.ὁ.ſtupidus,ſegnis.

Ναρόν.humidum,liquidum.et ναρὸς,cuſtos.

Νάρω.abſcondo,quæro,mulgeo.

Νάσθη.habitauit,ut πατὴρ ἐμὸς Ἄργει νάσθη.

Νασμός.οῦ.ὁ.imber,latex,diluuium,ῥεῦμα,fluor.

Νασμώδης.humidus.

Νάσσα.habitaui.

Νάσσατο.habitauit.

Νάσσω.adæquo,premo.

Νατήρ.habitator.

Ναστός.οῦ.ὁ.planus,deuſtus,ſolidus panis melle & uuis paſſis,& aliis aromatis confectus. Sunt tamen qui recentem & calentem panem intelligant,dictumq́ uolunt,quia denſior ſit,cõſtipatiorq́,nil prorſum leuitatis habens aut innanitatis.ἀπὸ τ̃ νάσσεσθαι ἀρτύμασι.

Νάσος.genus arundinis,ex qua ſagittæ fieri ſolent.

Ναυαγέω.ῶ.ήσω.π.κηκα.naufragor,nauem frango,naufragium facio.Conſtruitur cum accuſatiuo,& interdum abſolutè.

Ναυάγιον.ου.τὸ.pars nauis fractæ,naufragium.

Ναυαγός.οῦ.ὁ.naufragus.

Ναυαρχέω.ῶ.ήσω.π.κηκα.naui præſum.Genit.aut datiuo.

Ναυαρχὶς.ίδος.ἡ.nauis prætoria,uel in qua prætor eſt.στρατηγὶς aliquando Diod.Vulgo capitanea.

Ναυαρχῖται.οἱ.claſſium duces.

Ναύαρχος.ου.ὁ.nauarchus,præfectus uel claſſis ductor,κυβερνήτης.

Ναυβάτης.ου.ὁ.nauta qui naue uehitur.

Ναυηγία.ναυάγιον.

Ναυηγός.οῦ.ὁ.ναυαγός.

Ναυηγῶ.τὸ ναυαγῶ.Bud.Com.

Ναύκραροι.quæſtores Athenis,qui publicam pecuniam exigebant:& ναυκραρεῖον,ærarium publicum.

Ναυκληρέω.nauem guberno.

Ναυκληρία.ἡ.nauiũ gubernatio.Plutarch. ναυκληρίαν ποιησάμενος,nauis adminiſtrationem ſortitus.

Ναύκληρος.ου.ὁ.nauclerus,nauis gubernator,nauis dominus,meritorias naues habens,quem patronum appellamus.Nauicularius dicitur à Tacito,& nauicula tor à Cicerone.

Ναυκρατῶ.nauali pugna uinco,præſto nauibus.Ναυκράτησε τ̃ θαλάσσης,occupantes mare claſſe.Bud.Com.

Ναυκράτωρ.gubernator nauis.

Ναῦλα.λας.ἡ.genus muſici inſtrumenti,quod idem eſſe cum pſalterio quidam tradunt,& ſi Quintil.& Cic.de Aruſp.Reſp.aliter ſentire uideantur.Sophocl.ὁ ναῦλα κανυρῖσι,ἡ λύρα φίλα.Cæl.lib.5.cap.23.
Huius diminutiuũ eſt ναύλιον apud Ouid.lib.3.de Arte,Diſce etiam duplici genialia naulia palma Vertere:conueniunt dulcibus illa modis.

Ναῦλον.ου.τὸ.naulum,portorium,uiaticum,uectura.Legitur etiam in maſculino genere pro eodem.

Ναυλοχέω.ῶ.ήσω.π.κηκα.maneo in portu,inſidior cum nauibus,locum nauibus capto.

Ναύλοχον.ου.τὸ.nauale,portus nauium.

Ναυματαδία.aprica.Arrianus lib.8.

Ναυμαχέω.ῶ.ήσω.π.κηκα.naualem pugnã gero.Neut.datiuo,ut ναυμαχεῖν κορινθίοις,nauibus pugnare cũ Corinthiis,Thucyd.

Ναυμαχησείω.cupio nauali prælio decertare.

Ναυμαχία.ας.ἡ.nauale prælium.

Ναυμάχιον.pœna in eum,qui naualem militiam refugiſſet.

Ναύμαχος.ου.ὁ.aptus nauali prælio.Et ναύμαχα δόρατα,haſtæ longæ.

Ναυπηγέομαι, &

Ναυπηγέω.μ.ήσω.π.κα. naui fabrico. Neu. abſo', Bud. Com.

Ναυπηγική. ars fabricandi naues.

Ναυπηγήσιμος.ου.ὁ. aptus fabricandis nauibus.

Ναυπηγήσιμος πόλις. quæ commoda habet ad nauium ædificia.

Ναυπηγός.ȣ.ὁ. fabricator nauiũ, naupegus, aut naupagus, Chalcidio interprete.

Ναυπλία.ἡ. ager terræ Argiuæ.

Ναυρίζειν. irridere, καταμωκᾶσθαι.

Ναῦς, τῆς νεὼς, uel νηὸς. τὴν ναῦν. τὰς ναῦς. nauis.

Ναυσθλοῦσθαι, nauem conducere.

Ναυσιάω. nauſeo.

Ναυσικάα.ας.ἡ. Nauſicaa, Alcinoi filia.

Ναυσικλυτὸς.ȣ.ὁ. nauibus inclytus.

Ναυσίπορος.ὁ. nauigabilis, nauibus meabilis.

Ναυσιπόρος. nauigans.

Ναύσταθμος.ȣ.ὁ. nauale, ad maiores naues recipiendas, turma nauium, nauium ſtatio.

Ναυσήρ. magnus, terribilis, habitator.

Ναυστολέω. naui duco, ναυτίλλομαι. Accuſ. Bud. Com.

Ναυστολία.ἡ.πλοῦς.

Ναυστολῶ. nauigo.

Ναύτης.ȣ.ὁ nauta.

Ναυτία.ας.ἡ. &

Ναυτίησις. nauſea, abominatio:

Ναυτιάω.μ.άσω.π.ακα. nauſeo. Neut.

Ναυτικόν.οῦ.τὸ. claſſis. Veneti armatam uocant.

Ναυτικὸς.ȣ.ὁ. nauticus.

Ναυτιλία.ας.ἡ. nauigatio, id eſt, ars nauigãdi, nauigium.

Ναυτίλλομαι.μ.ῖμαι.π.αλμαι. nauigo. Depon. abſol.

Ναυτίλος.ȣ.ὁ. nauta, & piſcis, qui nautilus dicitur, quòd nauis ſpeciem præferat.

Ναυτιώδης. faſtidioſus:

Ναῦφιν. nauibus.

Ναύφρακτον.ȣ.τὸ. claſſis ad bellum inſtructa, nauium ſtatio.

Νάω. ſupplico, fluo.

Νάφθα.ας.ἡ. piſcis genus aut plantæ. &

Νάφθας.ȣ.ὁ. naphtha, bituminis genus apud Perſas, ad quod è longinquo etiam flamma tranſit. Dioſc. lib. 1. cap. 99.

Νάω. fluo. Neut. abſol.

N E.

Νὴ. particula nõ niſi in compoſitione dictionum ponitur, priuationem ſignificans.

Νέα. noualis ager, qui alternis annis ſeritur. ἐκ νέας, à iuuentute.

Νεάζω. Bud. Com. &

Νεανίζω, &

Νεανίζω.μ.σω.π.κα. Item.

Νεανεύω, &

Νεανιεύομαι. Bud. Com. &

Νεανιόω.μ.ιόσω.π.ιωκα. Item.

Νεανιῶ. ſum iuuenis, uel iuuenor (ut Hora. dixit) iuuentutem tranſigo. Aliquando pro inconſideratè aliquid & iactanter more iuuenum facio. Aliquando terram innouo. Aliquando floreo, uigeo, ut ſi orationem floridam & phaleratam νεανίζειν dixeris, & id genus. Eraſm. prouer. Iuuenari.

Νείαιρα. ſumen, abdomen.

Νεακής, &

Νεακόνητος.ȣ.ὁ. nuper acutus.

Νεαλής.ῆος.ὁ, ἡ. nouus in omni officio.

Νεαλίς.ίδος.ὁ. piſcis proprie nuper captus, uel qui ad aliquod opus nuper apponitur, nouus nuntius.

Νεάλωτος. recens captus.

Νεανεία. ſuperbia.

Νεανίας.ȣ.ὁ. adoleſcens, audax, qui ſtrenuo eſt ſpiritu & acri.

Νεανίευμα.ατος.τὸ. iactantia, ſtrenuitas, interdum ſtrenuum facinus, audax factum, ὁ ἀνδρεισμός. Bud. Com.

Νεανικὸς.ȣ.ὁ. temerarius, inconſyderatus, ratione carens: quòd ea ætas ſtultis affectibus ſæpius, quàm uera ratione duci ſolet, ferox, fortis, ualidus, audax, uehemẽs, dirus, animoſus, ſtrenuus. Νεανικοὶ πόροι, inſignes meatus. νεανικὴ διαφορὰ, permagna diſſectio.

Νεανικῶς. iuueniliter, ſtrenuè, fortiter, ut

ſolent iuuenes, ualidè, id quod Latini quoque imitantur. Ouid. Metamorph. 10. Iecit ab obliquo nitidum, Iuueniliter aurũ.

Νεανίς. ίδος. ἡ puella, iuuencula.

Νεανίσκευμα. ατος. τὸ ſuperbia, incõtinentia.

Νεανίσκος. ου. ὁ. adoleſcentulus.

Νεανιεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. iuueneſco, pubeſco. Depon. abſol.

Νέαξ. ακος. ὁ. iuuenis.

Νεαρός. ᾶ. ὁ. nouus, recens, iuuenilis.

Νεαρώτεροι. nouitij, recentiores.

Νέαται. habitantur, pro νενάαται, ſitæ ſunt.

Νεάτη, & νήτη. ης. ἡ. chorda acuti ſoni.

Νέατος. ου. ὁ. nouiſſimus, id eſt, ultimus, poſtremus. Item ἡ γῆ νεωστὶ ἠροτριαμένη, terra recens aratro proſciſſa, & ad ſementẽ exculta, νεὸς, νέωμα. Latinè dicitur noualis uel nouale, ueruactum, & aliquando ſeges. Xenophon βαρυτόνως poſuit, καὶ τὸ (inquit) νεᾶς, καὶ σπόρος, καὶ φυτεία, καὶ νομή. Sed hic pro ipſo tempore arandi potius ponitur, quàm pro ueruacto aut ſegete. Hæc Bud. in Annot. poſt. Quanquam in Com. ſcribat, cum tempus arandi ſignificet, ὀξυτονεῖσθαι ſolere, cum autem ſegetes & terram aratam, βαρυτονεῖσθαι. Quare τ ἀντιλογουμένων uidetur eſſe.

Νεάω. habito. Item nouo, hoc eſt noualia facio. Actiu. accuſ.

Νεβρίδες. αἱ. nebrides, pelles ceruinæ, quales Bacchus geſtaſſe fertur. unde νεβρίδα φέρειν dicitur eleganter, qui timidior eſt, aut uinolentus.

Νεβρίζω. pelle ceruina cingo.

Νεβρός. ᾶ. ὁ. uel ἡ. hinnulus, ceruus qui νεωστὶ βορὰν ἐνδέχεται, id eſt, alimentum admittit. Vnde Anacreon νεβρὸν uocat, νεοθηλῆ γαλακτικὸν, id eſt, nuper lactantem.

Νεβροφόνος. hinnularia aquila uocatur à Plinio.

Νέδα. ας. ἡ. fluuius, cuius fontes ſcaturiunt ex Lycæo monte.

Νέω. nato.

Νεῖαι, pro νέῃ Ionicè. eas, πορεύῃ, ἐπανέλθῃς.

Νεηγενής. έος. ὁ, ἡ. nuper genitus.

Νεήκης. εος. ὁ, ἡ. &

Νεηκονής. nuper acutus.

Νεηλατής. gubernator nauis.

Νεήλατος. ὁ. nouiter factus. Et νεήλατα, nuper ſubactæ & conſperſæ farinæ, ſubaudiendũ enim τὰ ἄλευρα. Item placentæ & eſculenta ex melle & farina facta. Demoſthen. contra Aeſchi. μισθὸν λαμβάνων τῶν ἔνθρυπτα καὶ νεήλατα.

Νέηλυς. υδος. ὁ. nuper adueniens.

Νεηνίης, pro νεανίας. adoleſcens, iuuenis.

Νεῖα. ligna fabricandis nauibus apta. ſed νεὰ, draconis luſtrum.

Νεῖαι. radices.

Νειαίρη. ἡ. κύστις, inteſtinum craſſum, pars extrema uentris, uẽter inferior, apud Homerum.

Νειαρός. ᾶ. ὁ. &

Νείατος. ultimus, poſtremus, infimus.

Νεικέσω, &

Νεικέω. μ. έσω. π. κα. contendo, obiurgo, laudo, canto. Neut. datiuo.

Νεικίω. idem.

Νείκη. ης. ἡ. &

Νεῖκος. εος. τὸ. contentio.

Νεῖλος. ου. ὁ. Nilus Aegypti fluuius. Seruius dictum exiſtimat quaſi νέον ἰλὺν, id eſt, nouum trahentem lutum, quo oblimet, hoc eſt limo oppleat Aegyptum.

Νεῖμα. ατος. τὸ. ſi um.

Νεῖν. natare, propriè de hominibus.

Νειόθεν. ab imo.

Νειός. ᾶ. ἡ. nouale.

Νειότατος. infimus.

Νεοποιέω. μ. ήσω. π. κα. nouam tellurem facio, ueruactum facio. Neut. abſol.

Νειρός. uehemens, extremus, cauus. Et νειρὴ, uẽter imus.

Νεισόμενος. ου. ὁ. rediturus.

Νείσομαι. eo, redeo.

Νεῖται. redit.

Νειόθι. ex imo.

Νεκάς. άδος. ἡ. aceruus cadauerum.

Νεκραγωγεῖν. mortuos ducere, & de Mercurio dicitur. Sic Vergilius, Hac animas ille euocat orco. Bud. Com.

Νεκυικά. τὰ. res mortuorum.

Νεκροκορίνθιοι. *Corinthiorum defuncti. Sic in hiſtoria uocabantur uaſa fictilia, quæ Corintho euerſa Romam impleuere, quòd ex recluſis ſepulchris eam excerpſiſſent prædam. Cæl. lib. 11. cap. 60.*

Νεκροπομπός. *Mercurius qui animabus ad inferos ducendis præeſt. Bud. Com.*

Νεκρός. οῦ. ὁ. uel νεκρὸν. τὸ. *mortuus, cadauer.* ἀπὸ νεκρωτικοῦ, καὶ κῦρ ἡ ψυχή. *Defunctus dicitur Plinio, Quam tandem portionem defunctus eius obtineat? id eſt cadauer. Ciceroni ſepultura, Illã inſepultã inſepulturã. In ſacris literis mortuale, & morticinium transfertur. Cæl. lib. 11. cap. 60.*

Νεκροστολῶ. *mortuos deduco.*

Νεκροσυλία. ας. ἡ. *prædatio mortuorũ, graſſatio ſicariorum.*

Νεκροφόρος. ου. ὁ. *capulus, feretrum, defuncti fer, ueſpillo, libitinarius, ſandapilarius, pollinctor. Bud. in. Annot.*

Νεκρόω. ῶ. ώσω. ω. ωκα. *mortifico. Actiu. accuſatiuo.*

Νεκρώδης. εος. ὁ, ἡ. *mortifer. Vnde* νεκρῶδες ἐπιφέρειν, *faciem cadauerosam præ ſe ferre.*

Νέκρωσις. εως. ἡ. *mortificatio.*

Νέκταρ. αρος. τὸ. *nectar, cibus deorum. Significat autem immortalitatem, à* νη, *quod priuationem ſignificat, &* κτείνω. *Potũ deorum quidam interpretantur: uerum Anaxandrides & Alcman cibum intelligunt. Cæl. lib. 4. cap. 11. Erat item uni nomen in Lidiæ olympo ex fauis permixtis, & floribus odoratis concinnati.*

Νεκτάρεος. ου. ὁ. *nectareus, diuinus, immortalis.*

Νεκύδαλος. *genus inſecti, inualida Theodo.*

Νεκύια. ας. ἡ. *funus, res mortui, mortuorum feſtum.*

Νεκυομαντεία. ας. ἡ. *uaticinium ex mortuis, uaticinatio quæ fit ab inferis euocatis manibus.*

Νεκυοστόλος. ὁ. *qui mortuos tranſmittit, atque tranſportat. Charontis epitheton apud Lucianum.*

Νεκύσια. τὰ. *funeralia.*

Νέκυς. υος. ὁ. *mortuus,* νεκρός. ἐκ τοῦ νη, στερητικοῦ, καὶ κῖκυς ἡ δύναμις.

Νεμεσάω. ῶ. ήσω. ηκα. *ſuccenſeo, indignũ puto, uitio uerto, iuſte accuſo, inuideo. Item timeo, reuereor. Neut. datiuo.*

Νεμεσητόν. *res indigna. Vnde* νεμεσητὰ παθεῖν, *numinis iram perpeti.*

Νεμεσητός. οῦ. ὁ. *reprehendendus, inuidioſus, odibilis. Item uenerandus, & antiqua ſignificatione, pro eo, qui cuiq; quod ſuum eſt tribuit.*

Νεμέσεια. τὰ. *feſta dicebantur, quibus uita functis iuſta fiebant. Cæl. li. 6. cap. 41.*

Νεμεσίζομαι, &

Νεμεσίζω. μ. ίσω. π. ικα τὸ νεμεσάω.

Νεμεσητικός. *qui facilè indignatur, lamentabilis, incuſabilis.*

Νέμεσις. εως. ἡ. *accuſatio, inuidia, ſuperborũ ultrix, ira deorum, indignatio ex improborum proſperiore ſucceſſu, id eſt,* ἐπὶ τοῖς ἀναξίως εὐπραγοῦσιν, *ut inquit Ariſtoteles. Idem mediam eſſe ait inter inuidiam &* ἐπιχαιρεκακίαν. *Sunt qui à diſtributione bonorum, malorumq; dictam eſſe uolunt. Cæl. lib. 6. cap. 41. & Eraſ. Chil.*

Νεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ νέμω.

Νέμος. εος. τὸ. *nemus. Iliad. λ.* ἐν νέμει σκιερῷ. *Item oculorum cauitas.*

Νέμομαι. *depaſcor, ut pecus depaſcitur, ut ulcus ſerpens, Dioſcor. Item fruor, & uictito, ut* νέμονται δὲ καὶ ὕλην, καὶ λίμνας, *&c. id eſt, uiuit, paſcitur,* χρῶνται, *Ariſtote. de Hiſto. 9. Ponitur & in Pand. pro poſſidere. unde* νομὴ *poſſeſſio,* κάρπωσις. *Quod Cic. imitari uolens, Depaſci (inquit) ueterem poſſeſſionẽ Academiæ ab hoc acuto homine non ſinemus. Significat & partior, ut* νέμεσθαι τὴν πατρὸς οὐσίαν, *partiri hæreditatem. Bud. Com.*

Νέμω. μ. νεμῶ. π. νενέμηκα. *diſtribuo, diuido, tribuo, reddo, ut* νενεμημένα δίκαια, *iura à iudice reddita iuſta, Ariſtot. Ethic. 5. Eſt etiam tribuo, id eſt, ſum ſtudioſus alicuius rei, honorem habeo, & magni pendo, honoro. Ariſtotel. Probl.* νέμων τὸ πλῆθος ἡμέρας αὐτῷ. Νέμω τὸ χεῖρον, *utor*

agro pro paſcuo, ut ὄρη ἀγαθὰ νέμειν, Xenoph. Et νέμω, paſco pecus. Lucia. καὶ νέμει τὴν δάμαλιν. Eſt etiam τὸ διοικῶ, adminiſtro, gero. Vnde Herodia. τὴν σύγκλητον βουλὴν νέμοντας, pro ſenatu dixit. Bud. ibidem.

Νένακτο. implebatur.

Νενεκρωμένος. mortuus.

Νενημένος, &

Νενησμένος. ὁ. accumulatus, plenus.

Νεννάζω. maledico.

Νέννος, poëticè. auus maternus. Cal. lib. 8. cap. 41.

Νενομισμένα. τὰ. inſtituta.

Νεοβλὴς. ῆτος. ὁ. nuper irrigatus. (ctus

Νεόβδαλτος. ου. ὁ. recẽs coagulatus aut mul

Νεόβορος. ου. ὁ. nuper primo comeſtus.

Νεοβόρος. recens paſtus.

Νεόγαμος. ου. ὁ, ἡ. nouus nuptus.

Νεογνός. οῦ. ὁ. βρέφος.

Νεογιλός. οῦ. ὁ. infans, iuuenis.

Νεόγονον. ου. τὸ. &

Νεογνίς. ίδος. τὸ. &

Νεογιλαῖον. ου. τὸ. infantulus.

Νεογνός. οῦ ὁ, ἡ. nuper genitus.

Νεογάμιος. ου. ὁ, ἡ. nouus maritus.

Νεοδαμώδης. ους. ὁ. nuper in ciuitatẽ aſcriptus, ex captiuis libertate donatus, libertinus apud Lacedæmonios, ut ij, qui ex helotis manumiſſi erant.

Νεόδμητος. iuuenis, nuper domitus.

Νεόδρεπτος. ου. ὁ. nuper decerptus.

Νεοειδής. ῆος. ὁ. σκληρὸς, qui facie iuuenis uidetur, cum ſit annoſior.

Νεοεργὴς. nuper factus.

Νεοθανής. nuper mortuus.

Νεοθαλής, &

Νεοθηλής. ῆος. ὁ, ἡ. nuper uireſcens.

Νεόθρεπτος τυρός. nuper coagulatus caſeus.

Νεόθυτος. ου. nuper immolatus.

Νεοὶ τὰς ψυχάς. rudi, nouellaq; memoria.

Νεοίη. ἡ. ſtultitia, iuuenilis mens.

Νεοκατάστατος. ὁ. nouus colonus.

Νεοκατάχυτος. recenter illitus.

Νεόκλωστος. ου. ὁ. nuper filatus.

Νεόκμητον, & νεοκμητί. recenter.

Νεοκόρος. æditus.

Νεόκτιστος. ου. ὁ. nuper factus.

Νεολαία. ας. ἡ. conuentus iuuenum, conuentum.

Νεόλεκτος. miles nuper delectus.

Νεολκία. nauale.

Νέομαι. uado, reuertor, abeo, nato. Depon. abſolut.

Νεομηνία. ας. ἡ. noua luna, prima dies lunæ, uel menſis. Nam Græci menſes nõ à Calendis ſicut Romani, ſed à lunæ initio auſpicantur.

Νεόμακτος. ου. ὁ, ἡ. nuper terſus.

Νέον. nuper, ut. κατὰ τὸ ἐπ. ἄρτι.

Νεοπαγής. ῆος. ὁ, ἡ. &

Νεοπαθὲς. τὸ. res noua, hactenus inaudita.

Νεόπηκτος. ου. ὁ, ἡ. nuper fabricatus, compactus.

Νεόπλουτος. ου. ὁ. nuper ditatus, repentè diues factus.

Νεόπλυτος. ου. ὁ, ἡ. nuper lotus.

Νεοπολίτης. ου. ὁ. nuper ciuitate donatus.

Νεοπρεπής. έος. ὁ, ἡ. ſumptuoſus, iuuenili decore inſignis.

Νεόπτραι. filij, aut filiæ.

Νεοργὸς. recens factus.

Νεόῤῥαντος. ου. ὁ. nuper aſperſus.

Νεόῤῥυτος. ου. ὁ. nuper fuſus.

Νέωρος. iuuenis.

Νεός. οῦ. ὁ. nouale, campus. uide νεαλε.

Νέος. ου. ὁ. nouus, iuuenis. Propriè reſpondet ſeno, & competit ijs, quæ ſentiunt ætat, καινὸς uero opponitur uetuſtati. Itẽ mollis, tener, tenellus, iuuenilis adiectiuè.

Νεόσμηκτος. ου. ὁ. nuper terſus.

Νεόσοικος. ου. ὁ. nauale, ubi fiunt naues.

Νεοσπαδὴς. nuper faſcijs puerilibus inuolutus.

Νεοσσός. οῦ. ὁ. pullus auium, auis. παρὰ τὸ νεωστὶ ὄσσεσθαι, ὅ ἐστι βαίνειν, ἢ σαθρὸν ἔχειν αὐτόν.

Νεοσύστατος δῆμος. recens inſtitutus populus.

Νεοδάκρυς. nuper lacrymatus.

Νεόστροφος. ου. ὁ. nuper tortus, uanus.

Νεοσύλλεκτος. ου. ὁ. nuper collectus.

Νεοσύστατοι. dicuntur à Ioſepho, qui recens profeſſi erant ſectam phariſæorum.

Νεοσφαγής.έος.ὁ,ἡ.&

Νεοσφαγὶς.ῆ.&

Νεόσφακτος.ο.recens occiſus.

Νεοτάγμων.ονος.ὁ,ἡ.nuper factus.

Νεοτελής.έος ὁ,ἡ.nuper abſolutus.

Νεοτερισμός.innouatió.

Νεοτεροποιεῖν.innouare.

Νεότευκτος,&

Νεοτευχής.έος.ὁ,ἡ.nuper fabricatus.

Νεότης.iuuentus. (la.

Νεοτὶς.ίδος.gallina,iuuenca,puella, noucl-

Νεότμητος.ο.ὁ.nuper cæſus,ſiue ſectus.

Νεότρωτα.τὰ recentia uulnera.

Νεότρωτος.ο.ὁ.nuper uulneratus.

Νεοττεύω.μ. εύσω. π. ευκα.nidifico.Neu. abſ.

Νεοττία.ας.ἡ.nidus.

Νεοττίον.τὸ,uitellus,teſta oui.

Νεοττός. Atticè pro νεοσσός.pullus.

Νεοτροφῶ, in iuuentute alo. Translatio eſt ab animalibus.

Νεουργός.ο.ὁ,ἡ.nuper factus.

Νεούτατος.recens uulneratus.

Νεοφθόρος.ὁ.nuper corruptus.

Νεόφατος.ο.ὁ.nuper mortuus.

Νεόφυτον.ο.τὸ.nouella,planta.

Νεόφυτος. in ſacris literis, qui nuper ad fidẽ acceſſit, quaſi nuper inſitus: à νέον nuper,& φύω planto.

Νεοχάρακτος.ο.ὁ,ἡ.nuper ſculptus.

Νεοχμοῦν.innouare,interpolare.

Νεοχμία.nouatio,commotio.

Νεοχμίζω.res nouas molior.

Νεοχμόειν. noua moliri, ſtudere rebus nouandis.

Νεοχμός.ο.ὁ. recens, uires habens non fractas, ſed integras.

Νεοχμῶσαι.innouare.

Νεόχμωσις.εως.ἡ. ſtudium rerũ nouandarũ.

Νεόω.μ.ώσω.π.ωκα. nouo, ut νεᾶν τὴν γῆν, nouale facere, aut ueruactum, nouare terram.

Νήποδες.οἱ.pedibus carentes, paruos pedes habentes.

Νέρθε,& νέρθεν ſubter,infra.pro ἔνερθεν.

Νέρτατα.ultimo,ἔσχατα.

Νέρτερος.ο.ὁ.inferior,καταχθόνιος:quaſi ἐνέρτερος, id eſt, ὁ ἐν τῇ ἔρᾳ ὤν. Vnde & pro inferis ponitur.

Νέσσος.ο.ὁ.Neſſus Centauri nomen.

Νεσύριον.τὸ.&

Νέστορις.ἡ.poculi genus, Athen lib.11.

Νετάζω.habito.

Νεῦμα.ατος.τὸ.nutus,aſſenſus.

Νεῦμαι.ibo,redibo.

Νευρά.ᾶς.ἡ.τὸ νεῦρον.

Νευρῆφιν,pro νευρῇ. neruo. ἐκ τῆς νευρᾶς τὸ τόξον.

Νευρὶς.ίδος.ἡ.τὸ νεῦρον.

Νευροβάτης.ο.ὁ.neruis ſe mouens,in funibus ambulans.

Νευρόκαυλα.ἡ.neruicaulia herba, quæ neruoſos habet caules,fœniculum.

Νεῦρον.ο.τὸ.neruus, & neruus in arcu, funis. Vnde ν ὗρα ἔχειν,pro ualidum & roBuſtum eſſe,neruos habere. (bos

Νευρομήτρα.ας.ἡ. pars corporis circa lum-

Νευρορραφέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſuo cum neruis.

Νευρόρραφος.ο.ὁ.neruis conſutus.

Νευροσπαδὴς ἄτρακτος.ſagitta neruo intenſo emiſſa.

Νευρόσπαστα. imogunculæ,quæ neruis quibuſdam et fidiculis occultis mouentur,perinde ac ſi uiuerent. Vnde

Νευροσπάσται. huiuſmodi praſtigiatores & circulatores.

Νευρῶ. τὸ ἐνισχύω,uires & neruos addo.

Νευρώδης.εος.ὁ,ἡ.neruoſus.

Νεῦσις.εως.ἡ. natatio,natatus,nauigatio.

Νευστάζω.μ. άσω.π.κα nuto,quatio,nutu admoneo.

Νευστικόν.ῦ.τὸ.natatile.

Νευστικός.ῦ ὁ.&

Νευτήρ.natator.

Νέω.μ.ύσω.π.ευκα.annuo,redeo,fugio,uergo,nato.Neut abſol.

Νεφέλη.ης.ἡ.τὸ νέφος.

Νεφεληγερέτης.ο ὁ.nubes congregans, ab ἀγείρω cõpoſitum,& νεφέλη.uel nubes excitans,ab ἐγείρω. Eſt autem Iouis epitheton, cuius uocatiuus νεφεληγερέτα ſæpe pro nominatiuo νεφεληγερέτης uſurpatur à poëtis,ut νεφεληγερέτα Ζεύς,Ho. frequẽt.

Νεφέλιον. nubecula, ulcus oculorum.

Νεφεληγενής. έος. ὁ, ἡ. nubigena.

Νεφελοειδής. έος. ὁ, ἡ. nubeculaceus.

Νεφελώδης. εος. ὁ, ἡ. nubilus, nebulis obſcurus.

Νέφος. εος. τὸ. nubilum, nebula, coactus aër, à νε priuandi particula & φάος, quaſi νατὸν φάους. eſt enim conſtipatior aëris pars. Item rete uenatorium.

Νεφρίδιος δημός. pingue circa renes, ὁ ἐπὶ τοῖς νεφροῖς.

Νεφρῖτις. ίδος. ἡ. nephritis, dolor renum. Cel. li. 2. cap. 36.

Νεφρός. οῦ. ὁ. ren. ἀ νάφειν, quod mingere & pluere ſignificat.

Νεφώδης. εος. ὁ, ἡ. nebuloſus.

Νέω. μ. ήσω. π. νηκα neo, nato, abluo, uado. Et νήω. μ. νήσω, pro νέω.

Νεόβρωτος, & νεόβρωτος. ὁ. nuper conſumptus.

Νεωκορέω. μ. ήσω. π. κα. adminiſtro, uel tracto res ſacras.

Νεωκόρος. ου. ὁ. æditus, qui res ſacras tractat atq; cuſtodit, ornatq́. à ναὸς templũ, & κορῶ purgo ſiue uerro.

Νεωλκέω. μ. ήσω. π. ηκα. nauem traho. Neutrum abſol.

Νεωλκία. ας. ἡ. attractio nauis uẽto deficiente, remigatio.

Νέωμα. ατος. τὸ. nouale, uide νεᾶζε.

Νεώνητος. ου. ὁ. nuper emptus, nouitius, nouus miniſter, quaſi nuper emptum mancipiũ. à νέον nuper, & ὠνέομαι emo.

Νεωποιός. οῦ ὁ. faber naues conſtruens.

Νεωπτός. iuuenis, nuper uidens.

Νεωρεῖν. templum cuſtodire, aut naues.

Νεωρός. οῦ. ὁ, ἡ. nouellus.

Νεώριον. ου. τὸ. nauale, id eſt, ubi fabricantur naues, quale eſt Veneſijs, quod arſenale uocant. Vnde νεωσοίκοι in naualibus nauium tecta, de quo Bayſ..

Νεώς. ὼ. ὁ. templum, oraculum, nauis. Atticum autem eſt pro ναός. Omnia enim nomina in αος lingua communi deſinentia, lingua Attica in ως, per ω μέγα. deſinũt, ut μενέλαος μενέλεως, ναὸς νεώς.

Νεωστί. nuper, pauloante.

Νέωτα, addito ἐς (ἐς νέωτα) in proximum annum ſignificat, in futurum. Interdum ponitur pro nuper.

Νεώτατος. ultimus, iunior.

Νεωτερίζω. μ. ίσω. π. ικα. noua facio, deſigno, & nouas res facio, καινοτομῶ, καινουργῶ. Verbum actiuum, nõ abſolutum. Alicar. li. 5. μήτις ἕτερα νεωτερίσθη πρᾶξις.

Νεωτερικός. iuuenilis, inconſiderans, ſtultus, & ratione carens: quòd ea ætas ſtultis affectibus ſæpius quàm uera ratione duci ſolet.

Νεωτεριστής. οῦ. ὁ. qui rebus nouandis ſtudet, πολυπράγμων, factioſus.

Νεωτερισμός. οῦ. ὁ. νεωτεροποιΐα, renouatio rei, deſignatio, ſtudium nouarum rerum, ſeditio.

Νεωτεροποιός. rerum nouarum ſtudioſus.

Νεωτεροποιῶ. τὸ καινοποιῶ καὶ νεωτερίζω.

Νεώτερος. iunior, recentior, minor natu. aliquoties contemptũ potius ſignificat quàm ætatem. νέος.

Νεόχμος. terra nuper arata.

Νεοχμόω. μ. ώσω. π. ωκα. noua facio. Neutrum. abſol.

N H.

Νή. priuatiua eſt particula, & aliquãdo intenſiua. Eſt quoq; aduerbium iurandi, ut νὴ δία, etiam, quod affirmantis eſt, & annuensis. Et quemadmodum in negationibus dicimus μὰ δία, ita in affirmationibus νὴ δία. Aliquando ironiæ ſeruit, ſicut credo, nempe, ſcilicet, Latinis. Demoſth. περὶ στεφ. μνησικακήσειν νὴ δία, &c. Et πρὸς λεπτ. ὅτι νὴ δία ἴσως ἄν τινες. Aliquando accommodatur anthypophoris, ita ut reſponſioni congruas. Demoſth. περὶ στεφ. νὴ δί᾽ εὐδαίμων γε, Et quidem etiã fortunatum, uel utiq;. Νὴ δί᾽ ἀλλὰ, at, at enim, at hercule, ut Liu. ἀνθυποφορικῶς, Demoſth. Et apud Iſæum ſine ἀλλὰ pro eodem, ἴσως δὲ νὴ δία πάρεργον, At fortaſſe nihil ad rem pertinebat. Bud. Com.

Νὴ τὼ θεώ. per gemellos.

Νὴ τὼ σιώ. per geminos.

Νῆα τὴν. nauem.

Νήαλος

Νήαιθος. ου. ὁ. fluuius Crotonienſis, à nauibus incenſis ſic dictus.
Νεηγάτης.ου.ὁ,ἡ.pulcher,nuper factus.
Νήγρετον.dulciter.
Νήγρετος.ὁ,ἡ.&
Νήδυμος.dulcis, profundus, inexhauribilis. de ſomno ferè dicitur quaſi qui penitus intrauerit hominem, à νε quod aliquã do auget, & δύω, ingredior: aut à quo uelutí ex humiditate profundiore emerſio facilis non eſt, ὅθ' οὐκ ἔξεστιν ἀναδῦναι τὸν ὑπνώσσοντα. Home. ἐμοὶ δ' ἐπὶ ἦεν νήδυμος ὕπνος, Somnus, unde quis uix poteſt expergeſieri.
Νηδέητος.diſcalceatus.
Νηδύς υος.ἡ.uenter, uterus, ineuitabilis. & νηδύια, inteſtina.
Νηέω.μ.ήσω.π.ηκα congrego, communiter. Dicitur autem νέω, uel νηῶ. Actiu.accuſ.
Νήθω.μ.ήσω.π.ηκα.neo. Neut.accuſ.
Νήιον.ου.τὸ.Neiũ mons Atticæ, ſeu (ut alij) Ithacæ, unde νηϊάδες nymphæ dicuntur.
Νήιος.ου.naualis, id eſt, aptus nauibus.
Νῆϊς.ιδος.ἡ.inſcius, timidus, infirmus. à priuatiua particula νη, & εἴδω ἴσω.
Νηΐς.ίδος.ἡ.Nais. παρὰ τὸ νάω, τὸ ῥέω.
Νήϊτος.infimus, extremus, naualis.
Νηίτης, uel ναυίτης.ου. naualis. Unde Thucyd. ναυτικὴν στρατὸν uocat, quod alibi τὸ ναυτικὸν, hoc eſt claſſem, quaſi dicas naualem exercitum.
Νηκερδής. ἑος. ὁ,ἡ.inutilis, nõ ferens lucrũ
Νήκερος.ου.ὁ,ἡ.cornibus carens.
Νήκεστος.incurabilis.
Νηκητήριον.paruus triumphus.
Νηκουστέω.μ.ήσω.π.ηκα.obaudio, non audio, negligo. Neut. abſol.
Νηκτικός.natalis.
Νηκτός.οῦ.ὁ.nabilis.
Νηλεγής.miſer, ἀφρόντιστος, φροντιστὴς, ἀφρόντιστος
Νηλεής.ἑος.in accuſ. νηλέα, a longo, &
Νήλεος.ου.ὁ,ἡ.&
Νηλής.ἑος.ſæuus, ἄνοικτος, immiſericors.
Νηλεὰ.ἡ.unedo.
Νήλειστος.ου.ὁ.inuiſibilis, immortalis.
Νηληΐς.ίδος.ἡ.ſacrificiũ quod fiebat Dianæ apud Mileſios.
Νηλίπους.ὁ.qui nudis pedibus incedit.
Νηλιτής.ἑος.ὁ.peccator: παρὰ τὸ νη ἐπιτατικόν, καὶ τὸ ἀλιτεῖν τὸ ἁμαρτάνειν. Odyſſ. τ. οἵ τέ μ' ἀτιμάζουσι, καὶ οἳ νηλιτεῖς εἰσι. Aliquando innoxius, non peccans, ἀναμάρτητος. παρὰ τὸ μὴ ἀλιτεῖν.
Νηλῖτις.ιδος.ſimiliter pro non peccante ponitur.
Νῆμα.ατος.τὸ.filum. ἀπὸ τοῦ νήθω.
Νηματώδης. netilis, aptusq́ duci inſtar lanæ lani'ue.
Νημερτής.ἑος.ὁ,ἡ.uerus, uera, inerrabilis.
Νηνεμία.ἡ. tranquillitas uentorum. Attici νηνεμίας abſolutè utuntur pro νηνεμίας οὔσης.
Νήνεμος.ου.uento carens.
Νηνεμώμενον.ſerenum, tranquillum.
Νηνέω.μ.ήσω.π.ηκα.congrego. Actiu.
Νηνείζω.lugeo, loquor.
Νῆξις.ιος.ἡ.natatus, natatio.
Νηξίποδες. οἱ νήποδες.
Νηός.οῦ.ὁ.templum.
Νηοόχος.cuſtos nauis.
Νήπεκτος.impexus.
Νηπενθής.ἑος.τὸ. herba, cuius ſuccus uino immiſtus, triſtitiam diſcutit, ut Galenus tradit: ac malorũ omnium obliuionem inducit, hoc eſt τὸ νηλῆ ποιεῖν, ut Theophr. inquit. Quidam eandem cum bugloſſa uolunt eſſe. Dicitur autem à νη priu. & πένθος, quaſi ἄλυπον. Cæl.lib.10.cap.41. & Bud.in Annot.poſt.
Νηπιέας, pro νηπιέας.infantias.
Νηπιάζω.puerum ago, paruulus ſum.
Νηπίαχος.ου.ὁ.puerilis, infans.
Νηπιάχω.ſtultè ago, νηπιάζω.
Νηπιέη.ης.ἡ.infantia.
Νηπιὸς.ου.ὁ.ſtolidus.
Νήπιον.ου.παιδίον, puſio, infans.
Νήπιος.ου.ὁ.quando ad ætatem refertur, infantem ſignificat, quaſi νὴ ἔπιος, qui adhuc fari nequit: quando uerò ad animũ, ſignificat ſtultum, atq; ætatis uitio imprudentem, parum eruditum ac uſu rerum callentem.

Νηποινά,&

Νηποινί,impunè.

Νήποινος.ου.ὁ.impunis.

Νηφάλιος.ſobrietatem faciens.

Νηπυθής.indeſinẽs,ἄπαυστος,quaſi ſine fundo

Νηπύτιος.ου.ὁ.ſtolidus.

Νηρεύς.ἐως.ὁ.Nereus deus marinus.

Νήριθμος.ου.ὁ.innumerabilis.

Νήριον.herbam aliqui uocant rododaphne.

Νηρίς.cauum ſaxum.

Νηρῖται.οἱ.natices.

Νηρίτης.ου.ὁ.conchæ genus quod nauis inſtar per mare nauigat.

Νήριτος.ου.ὁ.magnus, multus, innumerabilis. Eſt etiam montis nomen Ithacæ, Neritus.

Νηρός.recens,humilis,cauus,humidus.

Νῆσαι,pro νηῆσαι.cumulare.

Νησιάρχης.ου.præfectus inſulæ.

Νησίδιον.ου.τὸ.&

Νησίς.inſulula.

Νῆσις.accumulatio,filum.

Νησιωτέων ἀντὶ νησιωτῶν,Ionicè.Herodo. Κατ' ἀρχὰς νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον, Per initia inſulanorum maximè locupletabantur.

Νήσομαι.implebor.

Νῆσος.ου.ἡ.inſula.παρὰ τὸ νῶ τὸ κολυμβῶ,& in futuro νήσω.

Νῆσσα.ης.ἡ.anas,& proprium nomen,et parua inſula,νησάριον.

Νηστεία.ας.ἡ.ieiunium.

Νηστεύω.μ.εύσω.π.ευκα ieiuno.Neut. abſol. & aliquando accuſ.

Νῆστις.ιος.ὁ,ἡ.ieiunus.

Νήστιμος.dies ieiunij.

Νῆστις.ιος.ἡ.ieiunium, & inteſtinum pyloro annexum, ieiunum dictum, quoniam minus implicitum nunquam quod accipit cõtinet,ſed ad inferiora protinus trãſmittit.Latini hilam & hiram uocant.

Νησύδριον.ου.τὸ.inſulula.

Νησιώτης.ου.ὁ.inſulanus.

Νήτη.ης.ἡ.fidis acuti ſonus,lyræ chorda.

Νήτυς.imperfectus.

Νήτην.fruſtra.

Νῆτος.ου.ὁ.poſtremus,multus, accumulatus.

Νηφαλέος.ου.ὁ,ἡ.uerus,uera.

Νηφαλέως.uerè.

Νῆττα.anas.παρὰ τὸ νήχεσθαι.

Νῆττον.plenum.

Νηττοφόνος ἀετός,aquila anataria,quæ & planca & morphna & neuia dicitur.

Νήϊγμος.uoce ſiue ſpiritu carens.

Νηῦς,pro ναῦς.nauis.

Νηφάλιος,uel νηφάλεος.ου.ὁ.ſobrius, prudẽs, & uigilans,diligens,attentus.

Νηφάλια.τὰ.feſta quæ ſine uino celebrantur.& ligna νηφάλια, quæ non ſunt de uite,fico,aut moro.Eraſ.Chil.

Νηφαλίζειν.aqua ſacrificare.

Νηφαλισμός.ſobrietas,προσοχή.

Νηφαντικός.οῦ.ὁ.ſobrium faciens.

Νήφω.μ.ήψω.π.ηφα.φρονέω,caſtus dego,modeſtus & ſobrius ſum. Accipitur pro uigilo,& diligens ſum & attentus.Neutrum abſolut.

Νήφων.ſobrius.

Νήχομαι.μ.ήξομαι.π.ηγμαι.nato. Depon. abſolut.

Νηχοτάλαντοι.loca & urbes iuxta mare.

Νήχυτος.multifluus,πολύχυτος.ὁ νὴ intenſiua particula.

Νῆψις.ιος.ἡ.ſobrietas,νηφαλισμός.

Νέω.νηέω,congrego,conſtruo.

N I.

Νίβα.niuem,fontem.

Νιβάδες.capræ in iugis montium.

Νίγλαροι.οἱ.genus muſici modulaminis. Cæl.lib.ε.cap.ιι.

Νίζω.μ.ίσω.π.ικα.lauo,tergo.Actiu.accuſ.

Νίκαθρον.uictoriæ præmium.

Νικάτορες.οἱ.uictores,νικατῆρες, præſtantiſſimi in acie.

Νικάω.μ.ήσω.π.ηκα.uinco, & uinco iudicio,cũ genitiuo & accuſatiuo.Demoſth. καὶ ἐνίκησε δὲ κλήρῳ τοὺς ἀμφισβητοῦντας αὐτῇ πάντας, Et uicit iudicio hæreditatẽ ab omnibus qui cum ipſa ambigere inſtiterunt. Aliquando conſtruitur cum duobus accuſatiuis.Dinarch.κατὰ δημοσθένους τὴν ἐν ἀρχύρᾳ ναυμαχίαν νικήσαντι

τὴν λαμπάδα μονίας. Bud. Com.

Νικητήριον præmium uictoriæ.

Νίκη.ης.ἡ. uictoria παρὰ τὸ μὴ εἴκειν, id eſt, à non cedendo.

Νίκημα.ατος.τὸ. idem

Νικηνόρειον. ου. artificium conſequendi uictorias.

Νικητήριον.ου.τὸ. uictoria, præmium uictoriæ, feſtum pro uictoria, niceterium, ἐπινίκια. Bud. in Annot.

Νικητὴς.ου.ὁ uictor.

Νικητικός.ή.ὁν. &

Νικηφόρος.ου.ὁ. uictorioſus, uictor.

Νῖκος.ους.τὸ. uictoria.

Νικτοπορεία. nocturnum iter.

Νίκων.ωνος.ὁ. machina maxima. Ioſephus lib. 6. τῶ νικᾶνι τ' τάχει ἑκάστων. αὐτοὶ γὰρ τοῦτο ἐκάλουν τὴν μεγίστην ἑλέπολιν ῥωμαῖοι ἀπὸ τοῦ πάντα νικᾶν.

Νίμμα.τὸ. lauacrum.

Νίν. ipſum. Nec habet alios caſus hoc pronomen, & ponitur pro maſculino, fœminino, & neutro: & pro αὐτὰ apud Sophocl.

Νίομαι.eo. Depon. abſol.

Νιπτὴρ ῆρος.ὁ. peluis.

Νίπτω.μ.ψω.π.ιφα. lauo. Actiu. accuſ.

Νιρεύς.έως.ὁ. Nireus, pulcherrimus omniũ qui ad Troiam nauigarũt præter Achil.

Νίρμος, & σίρφος. pediculus.

Νίρος. magnus.

Νισα, uel νίσα.ἡ. Niſſa urbs.

Νίσσω, uel νίσσομαι. eo, σρέφομαι.

Νίτρον.ου.τὸ. nitrum.

Νιτρώδης.ους.ὁ,ἡ. nitroſus.

Νιφάργυρος.ου.ὁ. candidus inſtar niuis, νιφάδι λευκασμένος.

Νιφὰς.άδος.ἡ &

Νιφετός.οῦ.ὁ. niuis defluxus, imber niualis, nix minutim deſcendens.

Νιφοβόλον.τὸ. ſublime.

Νιφοστιβὴς.έος.ὁ,ἡ. niue calcatus, niuoſus.

Νιφόεις. όεντος. ὁ. niualis, altus, candidus, ut νιφόεσσα ὕλη pro niuea apud Ionem comicum.

Νίφομαι. niue obruor, ut κατανιφομένοις ὄρεσιν, obrutis niue montibus. Xenoph. καὶ τῇ ὑπερβολῇ οἱ δὲ νιφόμενοι ἐκπίπτον. Vergi. Ventos perpeſſus, & imbres. Vnde καταννιφόμενα ὄρη, mõtes niuoſi, ut Silius dixit.

Νίφω.μ.ψω.π.ιφα. ningo. Neu. abſol.

N O.

Νοερὸς.ά.όν. intelligens, liber, particeps intelligentiæ. Vnde νοεραὶ φύσεις, à Dionyſ. & Gregor. naturæ intellectuales dicuntur, ſiue intelligentiæ abſtractæ, ut ſunt numina cæleſtes, id eſt, angeli. Abſtracta autẽ ſeparata dicuntur, quæ non ſunt materiæ immixta, formæ ſcilicet à materia ſeiunctæ, & figuræ mathematicæ, ut docet Themiſt. de Ani. 3. Ariſtot. τὰ ἐξ ἀφαιρέσεως uocat, & χωριστά.

Νοητὸς. idem eſt quod νοεραὶ φύσεις. Bud. de Cont. rer. fort.

Νοέω, uel νόημι.μ.ήσω.π.ηκα. intelligo, conſydero. Actiu. accuſ.

Νόημα.ατος.τὸ. intellectus, cogitatio, conſiliũ.

Νοήμων.ονος.ὁ. intelligens.

Νόησις.εως.ἡ. intelligentia.

Νοητικὸς.ή.όν. rationalis.

Νοητὸς.ή.όν. intelligibilis.

Νοθεία.ας.ἡ. degeneratio.

Νοθεῖα. τὰ. res quæ dantur illegitimè natis à parente. Bud. in Annot.

Νοθεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. degenero.

Νοθεύω.μ.εύσω.π.ευκα. abalieno, decipio, corrumpo, adulor, adulterinus ſum non germanus. Actiu. accuſ.

Νοθοῖ. terret, exaſperat, monet.

Νόθος.ου.ὁ. nothus, ſpurius, illegitimus, & qui ex muliere externa natus eſt, authore Polluce. Huic opponitur γνήσιος. Bud. in Annot.

Νοθρεύω. langueo, ſegniter ago.

Νοΐδιον. ſententicla.

Νομιμάλαν. labra coniungere.

Νομαδικὸς. paſcuis uiuens.

Νομάδεσσι. à paſcuis redeuntes.

Νόμιμα.τὰ. leges, ritus.

Νομάνδρια. cœtus uirorum paſtoritius.

Νομάρχαι.οἱ. legumlatores, prouinciarum præfecti.

Νομαρχία.ἡ. νομοί.

Νομὰς. άδος. ἡ. in paſcuis degens inter armenta.

Νομᾶς.ᾶ.ὁ.Numa.

Νομευτικός.ὅ.paſtoralis.

Νομεύς.έως. ὁ. paſtor, legum conditor, tributor.

Νομεύω.μ.εύσω. π. ευκα. paſco, id eſt, paſtor ſum.

Νομή.ῆς ἡ. conſuetudo. Item diſtributio, pars, ſtipendium, præda, congiarium, poſſeſsio, κάρπωσις. Item pabulum, pabulatio, paſtura. Item ulcus depaſcẽs & ſerpens, Dioſcor. Item νομαὶ præfecturæ prouinciarum, regiunculæ, Plinio.

Νόμημα.δικαίωμα.

Νομιδικά.τὰ. altilia.

Νομίζομαι, paſſiuè, æſtimor, hoc eſt clara opinione & æſtimatione præditus ſum, cenſeor, δοκῶ, σπουδάζομαι, εὐδοκιμῶ, gratia polleo. Plato in Gorg. ἵνα νομίζωμαι εἶναι γε δοκεῖν. Aliquando νομίζεται uel νενόμισται, pro ſolenne eſt, legitimum eſt, moris eſt, in more poſitum eſt. Vnde νομιζόμενον, ſolenne, decens, legitimum, rituale, iuſtum, in ius receptum, approbatũ, lege ſancitum. Et τὰ νομιζόμενα, ſiue νενομισμένα, quæ Cicero iuſta exequiarum uocat, ut τὰ νομιζόμενα ποιεῖν, iuſta mortuis facere, & parentari, hoc eſt τὰ κατὰ τοὺς νόμους ὀφειλόμενα: & τῶν νομιζομένων τυχεῖν, funerari. Bud. Com.

Νομιζόμενος.ου.habitus.

Νομίζω μ ίσω.π.ικα puto, ὑπολαμβάνω, δοξάζω. Item cõſueſco, legitimã facio, legem impono, dico, lege ſancio, moribus inſtituo. Herodia ὡς νομίζουσι ῥωμαῖοι, ut Romanis mos eſt, ut Romanorum moribus inſtitutum eſt. Bud. ibidem

Νομικόν ου legale genus Quintil. interprete

Νομικός.ὅ.ὁ.legiſperitus, qui in negotijs legalibus uerſatur, liberalis.

Νόμιμον.ου, conſuetum, legitimũ, ius. Vnde νομίμου μαντικῆς ἐπιστήμη, iuris augurandi ſcientia. Et νομίμων ἐξηγηταὶ, iuriſcõſulti. Et νόμιμος ἐκκλησία apud Athenienſ. legitima concio dicebatur, & fixa, & ſtata, quæ ter in menſe habebatur. Contrà σύγκλητος ἐκκλησία, id eſt, conuocata & indicta, quæ repẽtè noua aliqua de cauſa fiebat. Bud. in Annot.

Νομίμως.legitimè.

Νόμιος.ου ὁ. iuſtus, paſtoralis, & Apollinis epitheton.

Νόμισμα.ατος.τὸ.numiſma, inſtitutio.

Νομιστεύω.iuſtè & legitime adminiſtro.

Νομοδιδάκτης.ου.ὁ.legem docens.

Νομοδιδάσκαλος.ου.ὁ.legis doctor.

Νομοθεσία.ας.ἡ.legislatio.

Νομοθέτης.ου.ὁ.legislator. Ex iudicibus autem deligebantur, quorum munus erat leges rogationesue tribus cõcionibus à populo probatas diligentius examinare, atque ut hi eas uel probarent, uel improbarent, ita proferebãtur antiquabanturue. Bud. in Annot.

Νομοθετέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſancio, legem pono. Aſtiu. accuſ.

Νομοθέτημα.τὸ.conſtitutio.

Νομοθετικός.legum ferendarum peritus.

Νομοΐστωρ.legis peritus.

Νομοποιός.νομοθέτης.

Νόμος.ου.ὁ.lex, inſtitutum, θεσμός. ἀπὸ τοῦ νέμειν, id eſt, à tribuendo, quòd unicuiq; tribuat quod ſuum eſt. Bud. in Annotat. & Com. Item conſuetudo loquendi. In carmine ac cantilena νόμος qualitatẽ uocis ac moderationem ſignificat, qua uel acutiore uel remiſſiore utimur. Cuius rationem eſſe tradunt, quòd ueteres priuſquàm literas ſcirent, leges cantarent, ne eas obliuioni mandarent. unde Terpandri νόμος. Cæl. lib. 5. cap. 27.

Νομός.ῦ.idem quod νομὴ præfectura.

Νομοφύλακες. οἱ. legum præſides & cuſtodes. non ſolum de ijs dicebatur qui literas legis, ſed qui etiam hominum facta obſeruabant, & ad leges reuocabant. Erant hi numero xij. Athenis, tales ferè quales triumuiri Romæ. Bud. in Annot.

Νομοφυλακία.ας. ἡ. legum morumq; regimẽ & tutela.

Νομοφυλάκιον.τὸ.tutela legũ, iuris cuſtodia

Νοσφί

Νοοῦντες. οἱ. animati.

Νόος. ου. ὁ. σκοπὸς, mens, ſenſus, cogitatio. Vnde νόον οἶσθ' ſapiet, ut in hemyſtichio prouerbiali, ἁλιεὺς πληγεὶς νόον οἴσει, Piſcator percuſſus ſapiet.

Νορύνειν. fodere.

Νοσακερὸς. morboſus, mollis, delicatus.

Νοσερὸς. οῦ. ὁ. morboſus, morbidus, inſalubris.

Νοσέω. μ. ήσω. π. ηκα. ægroto. Refertur ad animum pro non ſanè ſapere. Neut. abſol.

Νοσηλεία. ας. ἡ. ægrotatio, languor, ἀσθένεια. νοσήλεια uero φάρμακα, τὰ θεραπευτικά.

Νοσηλεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. ægroto. νοσῶ, ἐκ ἰαχθεῖς. Depon. abſol.

Νοσηλεύω. ægrotos curo.

Νοσημάτιον. ου. τὸ. ægrotatiuncula.

Νοσηματικὸς. ῦ. ὁ. ualetudinarius, ualetudini obnoxius, peſtifer, morbidus.

Νοσηρὸς. ῦ. ὁ. νοσερός.

Νοσσιά. ᾶς. ἡ. nidus, manſiuncula.

Νόσιμος. ου. ὁ. ægrotus.

Νόσσιον. ου. τὸ. pullus auium.

Νοσοκομεῖον. ου. τὸ. locus in quo ægrotantes curantur. infirmarium uulgò dicitur.

Νοσοκομέω. infirmos curo.

Νοσοκόμος. ου. ὁ. eius loci præfectus, & curator.

Νοσοποιεῖν. morbos excitare.

Νοσοποιὸς. ῦ. ſeditioſus.

Νόσος. ου. ἡ morbus.

Νοσόω. ſeditionem moueo.

Νοσσεύω, pro νεοσσεύω. fœtifico, γεννῶ.

Νοστέω. μ. ήσω. π. ηκα. redeo, abeo. Neutrum abſolut.

Νόστιμον. τὸ. dulcedo. non tamen ſimpliciter omnem dulcedinem ſignificat, ſed quā animo magis quàm palato ſentimus. Trāſlata eſt uox ab his qui ex longa nauigatione militiáue, & exilio in patriam reuerſi, omnia ibi grata, iucunda, ac dulcia inueniūt νόστος enim reditum ſignificat. Ex eo deinde paulatim ad omnia dulcia & ſenſibus grata detorta eſt uox.

Νόστιμος. ου. ὁ. rediens, maturus. νόστιμον ἦμαρ, apud Home. dies reditus.

Νοστιμώτατον. τὸ. maturiſſimum, florentiſſimum, in quo potiſſima ſalus atque ſpes ſita eſt.

Νόστος. ου. ὁ. reditus, uia. ἀδόντας, ἀπὸ τὸ ὁδὸν τὸ ὁμηρικῶ νόστου.

Νόσφι, uel νόσφιν, aduerb. ſine. Genit.

Νοσφίδιος. furtiuus, clancularius.

Νοσφίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. recedo, priuor, interuerto, furor, ſuffuror. Depo. abſ.

Νοσφίζω. μ. ίσω. π. ικα. alieno, ſeparo, defraudo, priuo, approprio, lateo. Actiu. accuſ.

Νοσφισμὸς. ῦ. ὁ. fraudatio.

Νοσώδης. εος. ὁ, ἡ. morboſus.

Νοτερὸς. ῦ. ὁ. humidus.

Νοτία. ας. humiditas.

Νοτίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. humefacio.

Νότιος. ου. ὁ. auſtralis, humidus, marinus.

Νοτίς. ίδος. ἡ. humiditas, humor.

Νοτόθεν. ab auſtro.

Νότος. ου. ὁ. auſter, notus.

Νουβυστικόν. mente plenum. βύσαι γὰρ τὸ πληρῶσαι.

Νουβυστικῶς. continuè.

Νουθεσία. ας. ἡ. admonitio.

Νουθετέω. μ. ήσω. π. ηκα. admoneo. Actiu. datiu. & accuſ.

Νουθέτημα. ατος. τὸ. admonitio.

Νουθέτησις. εως. ἡ. idem

Νουθετικὸς. ῦ. ὁ. admonitorius.

Νουθετούμενος. reprehenſus.

Νουθετῶν. conſulens.

Νουμηνία. ας. ἡ. neomenia, primus dies mēſis

Νουμήνιος. trychilus, auis quædam attageni ſimilis.

Νουνεχὴς. ὁ, ἡ. prudens, mentis compos, cordatus.

Νουνέχω. ſapio.

Νουνεχῶς. prudenter, πεφροντισμένως.

Νοῦς. ὁ. mens, ſenſus, rationalis & puriſſima animæ pars quæ entia uniuerſa contemplatur. Vnde νοῦν ἔχων ſoluta compoſitione pro νουνεχὴς: ſicut Latinè animi magnitudinem pro magnanimitate dicimus. Bud. Com.

Νοῦσος, Ionicè pro νόσος. ο. morbus.

Νοχαλὴς. iners, futilis.

N Y.

Νύ. dictio & adiectio ſyllabica, coniunctio expletiua, enclitica.

Νυγμή. nota.

Νυγμός. ȣ̃. ὁ. punctura, ſtimulus.

Νυθός. mutus, tenebroſus.

Νυκταλός. ſomnolentus, noctem amans.

Νυκτάλωψ. ωπος. ὁ. qui interdiu clarius cernit, aduentante uero nocte oculis eſt hebetioribus. παρὰ τὸ ἐν τῇ νυκτὶ ἀλαὸν, ὅ ἐστι τυφλὸν. Bud. in Annot. Vnde νυκταλωπία, nocturna cæcitudo, Popilio, Aurelio interprete. Et νυκταλωπιξ, luſcioſitas.

Νύκτρος. ου. nucamenta uertit Theod. in Theophraſto: & ſi potius principia & quaſi uaſcula quædã nucum dicenda fuerint. Significat etiam fauorum foramina, & nidos ueſparum, & etiam pinorum picearum, ceu præcurrentes et flores præformantes nuces.

Νυκτελέω. noctu perficio, aut celebro.

Νυκτέλιος. ȣ. ὁ. Nyctelius, id eſt, Bacchus, quoniam ſacra eius nocte celebrantur.

Νυκτερινός. ȣ̃. ὁ. nocturnus.

Νυκτερεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pernocto. Neutrũ abſolut.

Νυκτερευνός. ȣ̃. ὁ. nocturnus.

Νυκτερίς. ίδος. ἡ. ueſpertilio.

Νυκτερόβια. τὰ. quæ nocte uagantur, ut ueſpertilio.

Νυκτερός. ȣ̃. ὁ. nocturnus.

Νυκτίβιος. qui noctu æque ac interdiu agit.

Νυκτικόραξ κος. ὁ. coruus nocturnus.

Νυκτιλόχοι. latrones nocturni, inſidiatores.

Νυκτιμένη. ἡ. noctua.

Νυκτίνομος. auis quæ noctu paſcitur & uagatur, ut ulula.

Νυκτιπόλος. noctiuagus latro.

Νυκτογραφεῖν. lucubrare.

Νυκτογραφία. lucubratio, & opus elucubratum.

Νυκτομαχεῖν. de nocte pugnare.

Νυκτομαχία. nocturna pugna, uel quæ punctim non cæſim fit.

Νυκτοπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. nocte eo. Neut.

Νυκτοπορία. ας. ἡ. nocturnum iter.

Νυκτὸς, aduerbialiter. noctu.

Νυκτοφυλακέω. μ. ήσω. π. ηκα. nocte aſſeruo. Neut. abſol.

Νυκτοφυλακίαι. excubiæ.

Νύκτωρ, aduerb. nocte, noctu, de nocte, νυκτὸς.

Νυχάζω. pungo.

Νυμφαγωγεῖν. ducere ſponſam, nuptias conglutinare & coagmentare. Bud. Com.

Νυμφαγωγός. ȣ̃. ὁ. dux ſponſæ, qui domo paterna nouam nuptam deducit, ὁ μεταχόμενος καὶ μνώμενός τινι νύμφην. Appellatur & hoc nomine ἡ προμνηστεία, hoc eſt matrimonij contrahendi amica interpres & conglutinatrix. Bud. ibidem

Νυμφευθεῖσα. quæ nupſit.

Νυμφεύομαι. nubo.

Νυμφεύτρια. ας. ἡ. pronuba, adminiſtratrix eorum quæ ad nuptias pertinent.

Νυμφεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſponſo. Neu. accuſ.

Νυμφεῖον. nympharum ſacrũ, aut templũ.

Νύμφη. ης. ἡ. ſponſa, nurus. Dicitur autem οἱονεὶ νεόμφη, τουτέστι νέον φαινομένη. αὐτὴ γὰρ πρότερον θαλαμευομένη, νῦν φαίνεται, ut inquit Euſtath. Item δαιμόνιά τινα γεωργικὰ καὶ νωματικώτερα, à priſcis νύμφαι dictæ ſunt: quo uocabulo ſignificantur uires inſitæ terræ, & ſtirpibus, & natura inditæ riguis & fluminis, per quas fructuum nouorum eduntur & promuntur ſcaturigines nouo uere, quemadmodum & fructus nuptarum ſuo uere editur, cum lanugo & pubes erumpit & effloreſcit. Vnde in nympharum numero cenſentur ναϊάδες, καὶ ἁμαδρυάδες, καὶ ὀρεστιάδες, καὶ λειμωνιάδες, quæ etiam dictæ ſunt, Liberi patris nutrices, de quo Cæl. lib. 1. cap. 27. & Bud. Com. Νύμφη etiam eſt in inferiori labio concauitas. Eſt etiam ſubſuliens caruncula, quæ rimæ interiacet in membro pudendo fœminarum. Significat quoq; calicem roſarum paululum ſe aperientem, & formicam alatam, ſiue uermem in apum fauis.

Νυμφογενής. nympharum nupta.

Νύμφια. τὰ. ſponſalia.

Νυμφίδες. calceamenta ſunt muliebria, & ſponſalia.

Νυμφικός. οῦ. ὁ. ſponſalis.

Νυμφίον. thalamus.

Νυμφιός. οῦ. ὁ. ſponſus.

Νύμφιος. ſponſalis.

Νυμφοκόμος. ου. ὁ, ἡ. pronuba, nuptam adornans, νυμφίτειος.

Νυμφόληπτος. ου. ὁ. lymphatus, fanaticus, quaſi nympharum ſpiritu correptus.

Νυμφοπόνος. pronuba.

Νυμφοστόλος. ὁ. νυμφαγωγὸς, quaſi auſpex idē propè qui παράνυμφος & φαρτὴς & πάροχος. Hoc uocabulo etiam nuptiarum inſtructor, exornatorq́ aut exornatrix ſignificatur: ſicut νυμφαγωγὸς quoq; de utroq; genere dici ſolet. Bud. Com.

Νυμφοστολῶ. nuptam deduco, ſponſam orno.

Νυμφών. ῶνος. ὁ. ſponſus, thalamus ſpōſalis.

Νῦν, et νυνὶ Atticè. nunc, ſanè, modo, in præſentia. Coniungitur autem cum omnibus temporibus, excepto pluſquàm perfecto. In νυῦ δὴ, δὴ παραπληρωματικόν eſt. Budæus Commentarijs.

Νύξ. νυκτός. ἡ. nox, ut νυκτὸς ἀκμαζούσης, nocte intempeſta. νυκτὸς ἤδη πολὺ προϊούσης, multa iam nocte. νυκτῶν μέσον, media nocte.

Νυός. οῦ, ἡ. nurus, ſponſa, νύμφη.

Νυσσω. pungo, polio.

Νύσσω. idem

Νύσσα. ης. ἡ. ἀφετηρία, καμπτήρ, repagulum, carceres unde curſores mouentur. ἀ νύσσω, quoniam equi calcaribus urgentur. Item meta. ἀ νεύω, inclino, eò quòd cum metā attigerint, inclinentur & flectuntur.

Νύσσω. νύττω. unde νυσσόμενοι, percuſſi, caſi.

Νυσταγμός. οῦ. ὁ. dormitatio.

Νυστάζω. μ. άξω. π. αχα. dormito, ſomnum appeto, ad ſomnum deferor, conniueo, capite nuto. Neut. abſol.

Νυσταλέος. ου. ὁ. ſomnolentus.

Νύττω. μ. ύξω. π. υχα. aperio, pungo, uello, ſtimulo, uulnero, incito, iacio. Actiu. accuſatiuo.

Νύχα. noctu.

Νυχεύω. pernocto, occulto.

Νυχθήμερον. aduerb. nocte dieq́, ut in epiſt. ad Corint. 2. νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα. Dicimus & νυχθήμερος nominaliter.

Νύχιος. ὁ. nocturnus.

Νύχος. nox, tenebræ.

N Ω.

Νὼ. apocopa τοῦ, pro νῶϊ. nominatiuus eſt dualis numeri pronominis ἐγὼ. Ponitur quoq; νὼ (ut tradit Suid.) pro αὐτὸν apud Ariſtoph. βλέψαι ποιῆσαι νὼ, id eſt, αὐτὸν, uel δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι.

Νῶ. accumulo, fluo, nato, neo.

Νωγαλέον. ſplendidum.

Νωδογέρων. οντος. ὁ. ſenex, edentulus, auditu & ſermone carens.

Νωδός. οῦ. ὁ. idem. ἀ νω priuatiua particula.

Νωδυνία. ας. ἡ. indolentia, doloris leuatio. Theocr. κατ' ἄρα πάντων νωδυνίαν κατέχαν μελῶν.

Νώδυνος. ου. ὁ. uacans dolore.

Νωθεία. ας. ἡ. ſegnities.

Νωθής. έος. ὁ, ἡ. νωθρός. ἀ νω priu. et θεῖν, quod eſt currere. νωθὴς ὁδὸς, prolixum iter.

Νωθικός. idem

Νωθρεύω, &

Νωθριάω. μ. άσω. π. ακα. torpeo, ſegnis ſum.

Νωθρόν. τὸ. languor.

Νωθρός. οῦ. ὁ. ſegnis, imbellis, piger, languidus, ἄεργος; tardus, lentus, ignauus.

Νωθρότης. ητος. ἡ. ſegnities, ueternum.

Νῶϊ. nos duo, uel nos duos. Nominatiuus enim eſt & accuſ. dual. num. pronominis ἐγὼ, ſicut νῶϊν genit & dat. eodem numero, id eſt, noſtrū duorū, uel nobis duobus.

Νωΐτερος. ου. ὁ. noſter. poſſeſſ. ab νῶϊ duali numero.

Νῶκαρ. inuidia, cogitatio improba, ſegnities. ἀ priu. νω, & σκαίρω, ſalto.

Νωλεμὲς, &

Νωλεμέως. indeſinenter, fortiter.

Νωλεμής. έος. ὁ, ἡ. indeſinens, fortiter conſiſtens.

Νῶμα. cogitatio, ſententia.

Νωμάω. μ. ήσω. π. ηκα. diuido, conſydero, moueo. Actiu. accuſ.

Νόματα. pecora, notæ pecorum.

Νώμησις. ιος. ἡ. conſyderatio, motus.

Νῷιν, pro νῶϊν.

Νωνυμία. obſcuritas nominis.

Νώνυμος. ου. ὁ, ἡ. ignobilis. Vbi ſciendũ quòd ὄνομα in cõpoſitione primum ο, uertit in ω, alterum in υ. Hinc compoſitum ex priuatiuo α, & conſonante ν propter hiatum inſerta, ἀνώνυμος, & contractè νώνυμος.

Νῶροψ. οπος. ὁ, ἡ. ſplendidus, κατὰ τὸ φαίνειν τὸν ὁρᾶν ſic dictum. Homer. Iliad. β. νώροπα χαλκὸν uocauit. ſplendor enim ferri et armorum uiſum ſolet offuſcare.

Νωσίχωλος. negligens.

Νωτᾶς. muli, aut aſini clitellarij.

Νωτιαῖος. ου. dorſualis.

Νωτίζω. μ. ίσω. π. ικα. tergiuerſor, obuerto tergum, fugio, à tergo aliquid relinquo, inſequor. Neut. abſol.

Νῶτον. ου. τό. dorſum, terga, ſcapula. Vnde νῶτα δοῦναι, ſicuti Latini terga dare, pro fugere.

Νωτοπλήξ. ῆγος. uerbero, maſtigia, cui tergũ ſæpe uapulat.

Νῶτος. ου. ὁ. & plural. τὰ νῶτα. humerus.

Νωτοφόρον. ου. τό. iumentum tergo ferens.

Νωφαῖον. obſcurum.

Νωχελέστερος. languidior.

Νωχελής. έος. ὁ, ἡ. tardus, imbecillis, ignauus

Νωχελίζω. tardo, tergiuerſor.

Νωχελία. ας. ἡ. ἀσθένεια, tarditas, imbecillitas.

Νῶχμα. opprobrium.

Ξ A.

ΞΑινόμενος. cæſus, percuſſus.

Ξαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. ἀμαλύνω, μαστίζω, percutio, cædo, tondeo, lacero, diuido, texo, neo. Actiu. accuſ.

Ξάνθαρος. boui ſimile animal, quod iuxta Athlanticum mare naſcitur.

Ξανθίζομαι. flaueſco.

Ξανθίζω. μ. ίσω. π. ικα. ruſo, ruſum facio, flauum reddo.

Ξανθικός. οῦ. ὁ. Aprilis.

Ξάνθιον. ου. τό. lappa.

Ξανθόθριξ. ιχος. ὁ. habens crinem flauum.

Ξανθοκόμης. idem

Ξανθός. οῦ. ὁ. flauus.

Ξάνθος. ου. ὁ. fluuius Troiæ, quòd oues reddat flauas, ut ſcribit Ariſtotel. de Hiſt. 3. Scamander appellatur alio nomine.

Ξανθῦται. flaueſcit.

Ξάνιον. pecten, κτένιον.

Ξανῶ. laboro, fatigor, κοπιῶ.

Ξ E.

Ξενίαιον. ου. τό. munus hoſpiti datum. Et ξενία. communes pecuniæ.

Ξενίζω. μ. ίσω. π. ικα hoſpitio ſuſcipio. Acti.

Ξενοδόκος. ου. ὁ. hoſpes qui accipit.

Ξεῖνος. ου. ὁ. pro ξένος, hoſpes qui recipit, & qui recipitur. Ponitur & pro mercenario apud Home.

Ξενοσύνη. hoſpitium, hoſpitalitas.

Ξεναγία. ας. ἡ. genus eſt ordinis militaris, de quo Aelian. Duæ (inquit) centuriæ manipulum reddunt, decuriarum 16. hominum 256. cui manipularis præeſt. Sunt qui hoc genus ordinis 256. xenagian à mercenario milite uocent, eiusq; principẽ Xenagum. Nam

Ξεναγός, &

Ξεναγωγός. οῦ. ὁ. dicitur qui extraneis militibus imperat mercede conductis, manipularis.

Ξεναγῶ. excipio hoſpites, prehenſa manu, duco, ut facere ſolent qui poſſeſſiones ſuas externis oſtentant.

Ξεναλίζω. congrego, militem peregrinum colligo.

Ξενολόγος. qui peregrinũ exercitum cogit.

Ξεναπάτη. ης. ἡ. deceptio hoſpitis.

Ξενόω. peregrinus & ignotus ſum.

Ξενηλασία. ας. ἡ. expulſio hoſpitum. Refertur tamen & ad cæterarum rerũ eiectionem, ut ξενηλασία τεχνῶν περιττῶν, expulſio artium ſuperfluarum, Plut. & ξενηλασίαν

σίαν παῖδ' ἀμαθῶν ἐποιοῦντο, diſciplinas expellebant, nõ admittebant, apud eundé.

Ξενηλατεῖν. abigere externos & eijcere, ut alienos abigere. Bud. Com.

Ξενία. ας. ἡ. hoſpitalitas, hoſpitij conſuetudo, amicitia externorum, externitas, peregrinitas.

Ξενίζω. μ. ίσω. π. ικα. hoſpitio ſuſcipio, ἑστιῶ. unde ξενιοδοχεῖν, lautè excepit. Sed hoc aliquando transfertur, ut ξενίζει τοῖς λόγοις, quaſi peregrina fercula nobis appoſuit, id eſt, ξένα τινὰ πρὸς ἡμᾶς φθέγγεται.
Item munero. unde ξενίζεσθαι paſſiue, id eſt, τὰ ξένια δέχεσθαι καὶ λαμβάνειν. Item peregrina uoce aut moribus utor, noua peregrinaꝗ́ inſtituo & inaudita, id eſt τὰ ξένα φρονῶ, ἢ φθέγγομαι. hoc eſt, τὸ ξένε χρῶμαι φωνῇ, ἢ ξενικοῖς ἐπιτηδεύμασι. Lucian. ὅσον δ' ἂν ξενίζοιμι, Quo magis noua & peregrina inauditaꝗ́ inſtituerem. Sic in Act. cap. 17. ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. Vnde ξενιζόμενον, peregrinum, inſolens. Bud. Com.

Ξενικόν. οῦ. τό. hoſpitium. Item externorum militum exercitus ſiue conductitiorũ, Demoſth. & Ariſtop. μισθοφορικὸν στράτευμα. Item ξενικὸν, priſcum.

Ξενικός. οῦ. ὁ. externus.

Ξένιον. ου. τό. xenium, dona hoſpitibus dari ſolita. Vnde ξενίων τυχὼν, hoſpitio ſuſceptus. Accipitur pro quocunꝗ munere.

Ξένιος. ο, ὁ. hoſpitalis. Hoc nomine Iupiter (ut Dionyſ. ſcribit) colitur, quia hoſpitẽ non negligere, & hominem alienum inuitare amicitiæ eſt. de quo intellexit Vergilius, Iupiter, hoſpitibus nam te dare iura loquuntur. Bud. in Annot.

Ξενισμός. οῦ. ὁ. nouitas cibi, & pabuli nouitas.

Ξενισμὸς ὑδάτων. mutatio aquarum.

Ξενιτεύομαι, &

Ξενιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. extra patriam maneo & dego, uagabundam uitam ago, ξενόω. Item μισθοφορῶ, ſtipendio mereo. Neut. abſol.

Ξενοδοκεῖον, ου. τό. xenodochium, hoſpitium,

locus ubi hoſpites recipiuntur. per κ, & per χ ſcribi poteſt.

Ξενοδοκέω, uel ξενοδοχέω. μ. ήσω. π. ηκα. recipio hoſpites, ξενῶ.

Ξενοδόκος. hoſpes.

Ξενοδόχος. ου. ὁ. caupo.

Ξενοκτονία. ας. ἡ. occiſio hoſpitum.

Ξενοκτόνος. ου. ὁ. occiſor hoſpitum.

Ξενοκτονῶ. hoſpites macto.

Ξενολασία. hoſpitum expulſio, ξενηλασία.

Ξενολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. colligo externos milites.

Ξενολόγιον. τό. ξενικόν.

Ξενολόγος. ου. ὁ. conductor aut collector externorum militum.

Ξενομανεῖν. rebus exoticis ſupra modũ gaudere, rebus externis & mercibus peregrinis ſupra modum delectari.

Ξενομανία. ας. ἡ. rerum exoticarum amor inſanus, externorum admiratio, nimium & inconſultum externorum ſtudium. Budæus de Aſſe.

Ξενοπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. peſſundo hoſpitem. Vnde ξενοπαθοῦντες, dicuntur qui tacent, & ſtupidi fiunt ad ingreſſum externorũ, qui non tam liberaliter agunt cum cæteris ac ſuis. Neu. abſol.

Ξενοπαθοῦμεν. hoſpites nobis eſſe uidemur.

Ξενοτροφεῖν. alere hoſpites.

Ξενοτρόφος. ου. ὁ. hoſpitum nutritor.

Ξένος. ου. ὁ. peregrinus, hoſpes qui recipit & recipitur, amicus, admirandus. Ξένοι etiam dicuntur milites externi, conductitijꝗ́, & non in ipſa urbe deſcripti. Herodotus ſcribit ξένους à Laconibus peculiariter barbaros intelligi.

Ξενοφόνος. ου. ὁ. ξενοκτόνος.

Ξενοῦσθαι. peregrè agere, peregrinari. Significat etiam hoſpitio coniungi, & hoſpitio ſuſcipi. Bud. Com.

Ξενόω. hoſpitio accipio, ξενίζω.

Ξενύλλιον. ου. peregrinellus.

Ξενών. ῶνος. ὁ. hoſpitium, locus hoſpitum, cœnaculum.

Ξερᾶν. euomere.

Ξηρός. οῦ. ὁ. ſiccus, pro ξηρός.

Ξέσμα ατος.τὸ.ramentum,ſcobs.
Ξεσμός.ῦ.ὁ.genus inſtrumenti quo raditur.
Ξεστάς.ſextarios.
Ξέστης.ſextarius.
Ξεστός.ῦ ὁ.politus,ligneus,urceus.
Ξεστουργία.ας.ἡ.ars poliendi lapides.
Ξέστρον ου.τὸ.raſura.
Ξεῦγμα ατος.τὸ.pons.
Ξέω.μ.ξέσω.π.ἔξεκα.polio,frico,rado,incido, ſculpo,ſcalpo. Actiu.accuſ.

Ξ Η.

Ξηθιατικοί.οἱ.terreſtres.
Ξηλωός.truncus,ſtipes,κορμός.
Ξηρά.ἡ.arida ſubſtantiuè,hoc eſt, terra, ſicut ὑγρὰ pro mari ut πολλὴν ἐφ' ὑγρήν.
Ξηραίνομαι.μ.ανοῦμαι.π.αμμαι.areo. Depon. abſolut.
Ξηραίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.ſicco. Actiu.accuſ.
Ξηραλοιφέω.μ.ήσω.π.ηκα.unguo,inſicco, ἄνευ λουτροῦ ἀλείφω. Actiu.accuſ.
Ξηραλοιφία.obunctio circa lauationē facta.
Ξηρασία.ſiccitas.
Ξήρια.τὰ.emplaſtra arida.
Ξήρειγγος.fluuius perennis.
Ξηροκόλλα.aurifabrorum gluten.
Ξηρός.ῦ.ὁ.aridus,mancus,durus,ſiccus.Vnde ξηρὸς ἱδρώς, aridus ſudor, qui non balnei prouenit ui, ſed exercitatione aut labore.
Ξηρότης.ητος.ἡ.ariditas.
Ξηροφαγεῖν.arida epulari, comedere quæ uim habent ſiccandi.
Ξηροφθαλμία.ας.ἡ.arida lippitudo,pruritus oculorum ſine reumate, à ſiccitate dicta.

Ξ Ι.

Ξίρις. ſpecies plantæ aromaticæ, iris ſylueſtris.
Ξιφήν,&
Ξιφήεις.εντος.ὁ,ἡ.enſifer,gladium ferens. ὁ πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος, manu tenens pugionem,et ſtringendi expectans occaſionem, ſicarius. à ξίφος,& .. φω.Bud.Com.
Ξιφηφόρος.ὁ.idem,ſtipator.
Ξιφηφορῶ.ſtipo,enſem fero.
Ξιφίας.piſcis marinus. Theodorus gladium interpretatur,Strabo galeotan appellat.
Ξιφίδιον.ου.τὸ.gladiolus,pugio.
Ξίφισμα,&
Ξιφισμός.ῦ ὁ.ſaltatio quædam cum enſibus.
Ξιφίον.ου.τὸ.herba gladiola,ſiue genitalis.
Ξιφοειδής.τὸ. os pectoris, quod alio nomine χόνδρος dicitur.
Ξιφοθήκη.ης.ἡ.uagina enſis.
Ξιφοκτονέω.occido gladio.
Ξιφόκτονος.ου.ὁ.enſe necatus, ſed ξιφοκτόνος, necans.
Ξίφος.εος.τὸ.enſis,gladius.
Ξιφουλκία.diſtrictio gladij.
Ξιφουλκός.ου.ὁ.qui gladium exerit.

Ξ Ο.

Ξόανον.ου.τὸ.ſtatua,ſignum.
Ξουθός.οῦ.ὁ. flauus, mollis, tener, humidus, translucidus, formoſus,tenuis,celer,acutus,uarius,Suid.
Ξοῦθος.uiri nomen.

Ξ Υ.

Ξυάλη.ξυήλη.
Ξυγγενής.τὸ.cognatio.
Ξυγγίνεται.conuenit.
Ξυγγνώμων.ονος.ὁ,ἡ.concors.
Ξυήλη.ης.ἡ.dolabrū,lima, genus gladij Laconici,quod quidam ξυίνην cū,ι,ſcribunt.
Ξυηρός.ῦ.læuigatus.
Ξυλάριον,uel ξυλήριον. τὸ. ſurculus,paruum lignum.
Ξυλεία.ας.ἡ.lignatio,lignorum collectio.
Ξυλεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. ligna incido, uel colligo.Depon.abſol.
Ξυλεύς ὁ.lignator.
Ξυλήφιον.ου.τὸ.aſſula,tabula,tabella.
Ξυλίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. ligna incido, uel congrego.Depon.abſol.
Ξυλίνη γέφυρα.ſublitius pons.
Ξύλινος.ου ὁ.ligneus fructus arborum.
Ξυλισμός.ῦ.ὁ lignatio.
Ξυλίτης.piſcis quidam.
Ξυλλαβεῖν.hoſtiliter arripere, & occupare, adiuuare.
Ξυλλεκτόν.collectum.
Ξυλοβάλσαμον.ου.τὸ.xylobalſamum,id eſt, arbor balſamum gignens.
Ξυλοδονία.remigatio, gubernatio, compa-

ctio nauium.

Ξυλοίδης.ὁ.ξυλῶδες.

Ξυλοθήκη locus in naui,ut ὑδροθήκη.

Ξυλόκομμα.glutinum.

Ξυλοκοπεῖν.fuſtibus cædere.

Ξυλοκοπία.ας.ἡ.cæſio fuſtis.

Ξυλόκοπος.ου.ὁ.lignator,lignipeta.

Ξυλομανεῖν.ſylueſcere.de uitibus & arboribus dicitur,quando propter ramorum,foliorumq́ copiam luxuriant.

Ξύλον.ου.τὸ.lignum,tigillum,uinculum quo pedes includebantur,ποδοστράβη.

Ξυλουργικά.τὰ.lignaria opera.

Ξυλοῦσθαι.lignum fieri,in lignum mutari.

Ξυλοφάγος.coſſus uermis obeſus,è lignorũ carie enaſcens. Plinius teredinem uocat, quòd denticulis exterat materiam,capite ad corporis reliqui portionẽ grauiſſimo

Ξυλουργέω.fabrilem artem exerceo.

Ξυλοφθόρος.ου.ὁ. ξυλοφάγος. à corrumpendis lignis ſic dictus.

Ξυλοφόριος.ου.ὁ.dies feſtus Iudæorum.

Ξυλόφρακτος.ου.ὁ.lignis compactus.

Ξύλοχος.ου.ὁ.locus arboribus conſitus.ecclipſis autem eſt,pro ξύλοχος ὕλη.

Ξυλύφιον.ξυλήφιον.

Ξυλώδης.εος.ὁ,ἡ.lignoſus.

Ξύλωσις.εως.ἡ. contignatio. Cæl,lib,13. cap.48.

Ξυμβάλλει.concidit,inuadit.

Ξυμβασείω.affecto conuentionem.

Ξύμβασις.εως.ἡ.pactũ.unde ξύμβασιν ποιησάμενοι,pacificati.

Ξυμβατηριακὸς λόγος,&

Ξυμβατικός.pactionis & cõuentionis ſermo.

Ξύμβλητο.congreſſus eſt.

Ξύμβολος.omen,auſpicium.

Ξυμβουλευτικός ου.ὁ.conſultandus.

Ξυμπροθυμέω σοι.ſtudeo tibi.

Ξυμφέρομαι.aſſentior.

Ξυμφορά.ᾶς.ἡ.calamitas,euentus,in bonam aut in malam partem.

Ξυμφυγάδες.unà exules.

Ξυν,pro σὺν Attici dicunt. Vnde innumeræ dictiones,quæ lingua communi cum σὺν componũtur,apud Athenienſeis per ξυν proferũtur,ut ξυνοικος,συνοικος,&c.

Ξυνάγκεια,uel ξυνάγκεα. locus cauus,conuallis.

Ξυνάορος.uxor,ἡ συμβίωσ.

Ξυναίτιος.ου.ὁ.conſcius.

Ξυνανίζεσθαι.congregari.

Ξυνάορος.uxor,nupta,frater,ſoror,maritus

Ξυνάων.idem.

Ξυνάρασθαι.coniungere,componere.

Ξυνίηκε. intellexis,ξυνῆκε. Atticum eſt pro ξυνίηκε,ξυνῆκε,ab ἵημι.

Ξυνηγμένοι.οἱ.coaceruati.

Ξυνίει.intellige,audi.

Ξυνέφελος.ου.nubilus.

Ξυνέχεσθαι ἐν ἀγῶνι τὰ πράγματα.uerſantur in diſcrimine res.

Ξυνήβιος.conuictor,coætaneus.

Ξυνήϊος.ου.ὁ.ξυνὸς,communis.

Ξυνήκοος.ου.ὁ.condiſcipulus,coauditor.

Ξυνίζω.τὸ ξυνίζω.

Ξυνίεσαν.audiebant,intelligebant.

Ξυνίστορες.οἱ. conſcij,συμπράκτορες,ξυναίτιοι.

Ξυνοικία.ας.domus contigua.

Ξυνίω.audio,Homero.

Ξυνός.οῦ.ὁ.communis,indiſcretus.

Ξυνοχή.ῆς.ἡ.anguſtia uiarũ,locus anguſtus.

Ξυντυχία.ας.ἡ.ſocietas.

Ξυνωρικεύεσθαι.biga uehi.

Ξυνωρίς,ίδος.ἡ. καὶ συνωρὶς οὐκ ἀπὸ τῶν ὀρέων (ut quidam putant) compoſitum eſt,ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀείρω τὸ συναίρω,uel παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω:& ſignificat bigas,tam equeſtreis quàm mulareis. δυοῖν δὲ τὸ μὴ πλειόνων ἅρμα,ἀλλ' ἐκ δυοῖν μόνον ἵππων συνεστός.Gregorius ξυνωρίδα par amicorum appellat, hoc eſt ζεῦγος φιλικόν. Syneſ.τὴν ξυνωρίδα τῶν ἀδελφῶν,concordiam amicorum dixit.Bud.Com.

Ξυνωρός.οῦ.communis.

Ξυόντα.politus.

Ξυράω,&

Ξυρέω.ῶ.ήσω.ῆκα.&

Ξυρίζω.ω.ίσω.ικα.rado,derado,raſito. Actiu.accuſ.

Ξυρίας.ου.ὁ.qui ad cutem tonſus eſt.

Ξύριον.ο.τὸ.nouacula.

Ξυρὶς.herba gladiolus,uel iris agreſtis.

Ξυροδόχη.ης.ἡ.&

Ξυροθήκη.ης.ἡ.theca nouacularum.

Ξυρὸς.ȣ̃.ὁ.nouacula.παρὰ τὸ ξύειν ῥᾶον.

Ξύσμα.ατς.τὸ.&

Ξυσμὸς.ȣ̃.ὁ.raſura,ramentum.

Ξυστάδες ἄμπελοι.uites confertæ,denſæ,uel non ordine plantatæ.

Ξυσταδὸν μάχη.ſtataria pugna.

Ξύστασιν πᾶσαν.ſeriem omnem. Chalcidio interprete.

Ξύστηρ.ηρος.ὁ.ξυρός.

Ξυστικοί.οἱ.qui xyſto,id eſt,haſtili,uel ſpiculo ludunt,qui in xyſto exercentur.Cæl.li.11.cap.52.

Ξυστὶς.ίδος.ἡ.ueſtis ſubtilis athletarum,à ξύω,quòd puluerem radat. Quidam dicunt ueſtem eſſe talarem mulierum: alij tragicum indumentum. Eſt etiam δρόμος,curſus.

Ξυστὸς.ȣ̃.ὁ.haſta,iaculum. Item arena athletarum,porticus ampla latitudine,in qua per hyberna tempora athletæ exercētur, teſte Vitruuio.Cæl.lib.11.cap.52. Ponitur & adiectiue pro raſilis,politus.

Ξυστοφόρος.ο.ὁ.ſpiculator.

Ξύστρα.ας.ἡ.lecythus,ſtrigil.

Ξυστρολήκυθος.idem

Ξύω.μ.ύσω.π.υκα.rado,polio,attero,lacero. Actiu.accuſ.

O.

O cum δασῦαν, id eſt,aſpirationem ſolam habuerit, articulus præpoſitiuus eſt nominatiui caſus, generis maſculini, numeri ſingularis,qui aliquando pro poſtpoſitiuo ὃς ponitur. Aliquando cum μὲν & δὲ diuiſionibus ponitur,ut ὁ μὲν hic quidem,ὁ δὲ ille uero.Bud.Com.

Ὅ,ſpiritu denſo & graui accentu.quod relatiuum,quòd coniunctio,propterea. Vnde καθ᾽ ὃ non modo καθ᾽ ὅλον, ſed etiam ſecundum quod,& cuius cauſa,uel ob quod ſignificat. Ἐφ᾽ ὃ pro ἐφ᾽ ᾧ,& ἐπὶ τῷ. Παρ᾽ ὅσον,quoniam,propter quod,quocirca.Significat etiam contraquàm, Cicero extraquàm dixit. Dicitur & præterquàm quòd,ut σπάρα μὲν ὁ λαγωὸς κατὰ φύσιν,ἀποκυίσκει δὲ ὁ αὐτὸς παρ᾽ ὃ πέφυκε,hoc eſt ἔξω οὗ πέφυκε. Eſt enim præterquā quòd, niſi quòd,niſi quatenus, & cum eo quòd, licet diuerſa ſignificent.Bud.ibidem

O A.

Ὄα.ἡ.ſorbus arbor.& diphthera,quæ aliàs οἴα dicitur.

Ὄα.τὰ.ſorba fructus.

Ὅδε,τοῦδε,τῷδε,&c. hic, demonſtratiue. Sic ὅγε.& declinantur δε & γε non mutatis,quemadmodum apud Latinos magiſter equitum,magiſtri equitum,&c.

Ὃ δὴ λέγεται.quod dici ſolet.

Ὁδαμοῦ.alicubi.

Ὃ δὴ φασιν.quod aiunt.

Ὃ μὴ δέξαι τοῖς θεοῖς.quod dij auertāt, quod ominari nolint.

Ὄαρ.ρος.uxor.

Ὀαρίζω.μ.ίσω.π.ικα.loquor,propriè cum mulieribus,muliebriter garrio. παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρμόζειν τῷ γάμῳ καὶ συναρμόσθαι.Neut.abſ.

Ὀαρισμὸς.ȣ̃.ὁ.&

Ὀαριστὴ.ῆς.ἡ.conuerſatio,colloquium,nugatoria narratio.

Ὀαριστὴς.οῦ.ὁ.familiaris,diſcipulus,collocutor.

Ὀαριστός.idem.

Ὀαριστύς.ύος.ἡ.ὁμιλία,conſuetudo,colloquium.

Ὄαρος.α.ἡ.fœmina.

Ὀβελίας ἄρτος.panis ueru aſſatus,ὁ ἐπὶ τοῖς ὀβελίσκοις.

Ὀβελίζω.μ.ίσω.π.ικα.oblitero,uerubus confi go,ac quaſi iugulo ac damno. Cicero Epiſt.lib.9.Niſi forte ſcire uis,me inter Niciam noſtrū,& Vidium iudicē eſſe. Profert alter(ut opinor)duobus uerſiculis expenſum Niciæ:alter Ariſtar.hos ὀβελίζει.

Expuno

Expungere Latini dicunt, hoc eſt tollere aut tollendum & delendũ deſignare.

ὀβελισκολύχνιον. inſtrumentum fabrile ex ueru & lucerna compoſitum, cuius meminit Ariſtoteles de Part. animalium. 4.

ὀβελισμός. menſio, μέτρησις.

ὀβελίσκος, diminutiua forma ab ὀβελός. ου. ὁ. obeliſcus, ueruculum, ut apud Plin. libro 11. capite 6. Omnis autem fit, excocta ſua materia, ex ſuperiori catino defluens in inferiorem, et ex eo ſublata ueruculis ferreis, atq; in ipſa flamma conuoluta ueruculo, ut ſit modici ponderis.

ὀβελὸς, & ὀβολὸς, apud Homerum (quod ex Euſtathio conſtat manifeſtè) pro eodẽ accipi uidentur, & eſſe inſtrumentum coquinarium, quod in ſummo ſit exacuminatũ, & ſagittæ modo, quæ βέλος dicitur, inferre plagam ualeat. Sunt qui ſubulas interpretentur, alij ueru. Phocion tradit ὀβολὸν inde nuncupatum, quòd uetus Athenienſium numus obeliſci imaginẽ perferret. nã ὀβολὸς genus nũmiſmatis eſt minimi, ſicut as Latinis. Eſt etiam ὀβελὸς uirgula rectè iacẽs, inſtar ueru, ſignificãs dictionem redũdare, & genus gladij figura ueru. Item columna lapidea. Herodot. li. 2. ἀνέθηκε ὀβελοὺς δύο λιθίνους. Cæl. libro 6. capite 2.

ὀβολοστατεῖν. fœnerari, uſuras colligere.

ὀβολοστάτης. ου. ὁ. fœnerator, minutulus fœnerator. Cæl. libro 6. capite 2.

ὄβρυζον. ὄβρυζον.

ὀβριμοεργός. οῦ. ὁ, ἡ. grauia operans.

ὀβριμοπάτρη. ου. ὁ, ἡ. fortem patrem habens. Palladis epitheton, quòd patrem habuerit Iouem.

ὄβριμος. ου. ὁ. potens, βριμός. eſt enim ὀ inten ſiua particula.

ὀβρισαύχην. ceruicem grauans.

ὄβρυζον. ου. τὸ. obryzum. Sic enim & Latine dicitur, & eſt aurum quod in coctione non minuitur, aut quod multipliciter excoctũ, purgatiſſimum iam ſit, qua ratione & Suetonio poſtulatum argentum dicitur. Dictum (teſte Hieron.) quaſi ophiriſum, nam ex Ophir inſula laudatiſſimum aurum euehebatur.

O Γ.

ὀγδοάς. άδος. ἡ. numerus octonarius, ogdoas. Plutarch. in Theo. ὀγδοὰς ἐστι κύβος ἐκ παρτίου πρῶτος.

ὀγδόατος. ου. ὁ. &

ὄγδοος. ου. ὁ. octauus.

ὀγδοηκονταέτης. ου. octogenarius.

ὀγδώκοντα. octoginta, pro ὀγδοήκοντα.

ὄγε. ille. uide in ὅδε.

ὀγηπόνος. ου. ὁ. agricola.

Ὄγκαι. uicus Bœotiæ, unde Oncæa Minerua dicitur à templo, quod ibi Cadmus cõdidit in honorẽ eius, ut ſcribit Lycophronis interpres.

ὄγκαιον, ὄγκιον, & ὄγκιον. ου. τὸ. pharetra, ἡ τῶν ὄγκων θήκη.

ὀγκάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. rudo, clamo. Depon. abſol.

ὀγκηθμός. οῦ. ὁ. ruditus.

ὄγκινον. aduncum.

ὀγκία. ὄγκος.

ὀγκιστός. οῦ. ὁ. aſinus.

ὀγκοῖ τὰς φλέβας. tumefacit.

ὀγκολογῆσαι. cum faſtu dicere.

ὄγκος. ου. ὁ. aceruus, aggeſtus, moles, pondus, faſtus, tumor, corpulentia, concrementũ, amplitudo, magnitudo, grauitas orationis. Item aculei pinula extrema, cuſpis, ſpiculum, & angulus.

ὀγκοῦσθαι. extuberare.

ὀγκύλλεσθαι. intumeſcere, faſtuoſum eſſe, ceruicem intendere, iactare, ſuperbire.

ὀγκύλος. faſtuoſus, iactator.

ὀγκωδέστερος. ὁ. latior corpore.

ὀγκώδης. εος. ὁ. tumidus, tuberoſus.

ὄγκωσις. εος. ἡ. tumor.

ὀγμεύω. ordine meto.

Ὄγμιος. Hercules.

ὄγμος. ου. ordo ſulcorum et meſſorum, cum ſegetem ſecant.

ὀγχηστός. οῦ. ὁ. oncheſtus nemus ſacrum Neptuno. unde Homer. ὀγχηστόνθ' ἱερὸν ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος. Eſt & urbs Bœotiæ.

ὄγχνη. pirum. παρὰ τὸ ἄγχειν, hoc eſt ſuffo-

candо. nam acerbitate ſua uehementer aſtringunt pira ſylueſtria.

ΟΔ.

ὀδαῖον. uiaticum, uenale.
ὀδαῖος. iniucundus, malus.
ὀδάξ. mordicus.
ὀδάξασθαι. fricari, ſcalpi.
ὀδαξᾶν. corrodere, δάκνειν.
ὀδαξισμός. ȣ. ὁ. gingiuarum pruritus, dentium ſtridor.
ὀδεία. profectio, iter.
ὀδεύομαι, &
ὀδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. iter facio, eo. Neutr. abſol.
ὀδέω. uendo.
ὀδηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. deduco, id eſt dux ſum itineris, uiam commonſtro. Neut. accuſ.
ὀδηγία. ας. ἡ. deductio, ducatus.
ὀδηγός. ȣ. ὁ. dux, id eſt, dux uiæ.
ὀδηγμός. pruritus.
ὀδία. proſerpina.
ὀδίοπος. dux uiæ, gubernator.
ὄδιος. fauſtus, auſpicatus ad iter.
ὀδίσκω. intumeſco.
ὀδίτης. ȣ. ὁ. uiator.
ὀδμή. ῆς. ἡ. odor, ἀποφορά.
ὄδμηνος. πολύοσμος, εὔοσμος, odorifer.
ὀδοιδόκος. ȣ. ὁ. latro, id eſt, uiarum obſeſſor, hodœdocus, ut ait feſtus Pomp.
ὀδοιδοκέω. uias obſeruo, obſideo.
ὀδοιποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. uiam facio, uiam munio, tranſitum præſtruo, tranſitum aperio. Neut. datiuo.
ὀδοιπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ὀδεύω.
ὀδοιπορία. ας. ἡ. iter, uia, compendium.
ὀδοιπορικόν. ȣ. τὸ. hodœporicum, id eſt, liber aliquod iter deſcribens, opus conſcriptum de iis, quæ in uia accidunt.
ὀδοιπορικός. ὁ. itinerarius, ut ὀδοιπορικὴ ἐσθὴς, ueſtis itineraria.
ὀδοιπόριον. ȣ. τὸ. conuiuium quod datur pro itinere confecto.
ὀδοιπόρος. uiator, ὀδίτης.
ὀδοίτης. uiæ dux.
ὀδοντάγρα. ας. ἡ. inſtrumentum medicorũ.
ὀδονταλγία. ας. ἡ. dolor dentium.

ὀδονταξίσκη. ȣ. ὁ. ὀδοντάγρα.
ὀδοντιάζειν. ὀδοντοφυεῖν.
ὀδοντίασις. ιος. ἡ. dentitio.
ὀδοντισμός. ȣ. ὁ. modus quidam canendi tibiis, ὅτι ἡ γλῶττα προσβάλλεται πρὸς τὸν ὀδόντα.
ὀδοντομάχαι. dentibus pugnantes, aprorum epitheton.
ὀδοντοτρίμματα. τὰ. dentifricia.
ὀδοντοφυεῖν. dentire, producere dentes.
ὀδοντοφυής. ιος. dentes producens.
ὀδοντοφυΐα. ας. ἡ. dolor, quem infantes percipiunt dentientes.
ὀδοντωμένον. dentatum, ut ſerra.
ὀδοποιεῖν. uiam ſternere, ὀδοιπ. Bud. Com.
ὀδοποίησις. ιος. ἡ. uiæ præparatio.
ὀδοποιός. ȣ. ὁ. faciens uiam, qui uiam munit exercitui, uiator, & nomen magiſtratus apud Athenienſes.
ὀδός. ȣ. ἡ. uia. Accipitur pro uita, ſcopo. ἐν ὀδῷ εἶναι, in opere, uita, ac fide. καθ' ὀδὸν, rectè atque ordine. ὀδοῦ πάρεργον, ex itinere, obiter. Cic. ad Attic. Nam ὀδοῦ πάρεργον uolo te ſcire. Id eſt, Ut interim à propoſito digrediar, nolim te hoc ignorare quod ſequitur.
ὀδός. ȣ. τὸ. pro οὐδός. Suid.
ὀδοστρωσία. ας. ἡ. munus ſternendæ uiæ, uiarum ſtratio.
ὀδουρος. ȣ. ὁ. uiarum inſidiator, latro.
ὀδουρὸς. idem, uiam præparans.
ὀδοῦν. præcedere, uel primum eſſe, καθ' ὀδὸν πορεύεσθαι.
ὀδούς. όντος. ὁ. dens, quaſi ἐδούς, ab ἔδω, ſicut à λέγω λόγος.
ὀδυνάομαι, &
ὀδυνάω. dolore affligor, iraſcor, doleo. Neutrum abſol.
ὀδύνη. ης. ἡ. dolor, λύπη, πόνος.
ὀδυνηρὰ. τὰ. doloris efficientia, λυπηρά.
ὀδυνηρός. ȣ. ὁ. dolorosus, ἐπίπονος.
ὀδυνήφατος. ȣ. ὁ. pellens dolorẽ, mitigatorius.
ὀδύρομαι, & ὀδύρω, idem quod ὀδυνάομαι, ὀδυνάω.
ὀδύρεο. luge.
ὀδυρμός. ὁ. luctus, lamentatio, fletus, querela.

Ὀδύρομαι. μ. οῦμαι. π. ῥρμαι. lugeo, lamentor, doleo, conqueror. Depon. accuſati. & genit. Halic. libro 8. ἄνδρα τῆς τύχης ὀδύροντο, Viri ſortunam deflebant.

Ὀδυρτικός. querulus.

Ὀδυσσάμεν@. lugens, iratus, odio habens.

Ὀδυσσεία. ας. ἡ. Odyſſea, Homeri opus de Vlyſsis erroribus uiginti quatuor libris abſolutum, deriuata dictione ab ὀδυσσεύς.

Ὀδύσσε@. ε. ὁ. Vlyſſeus, πανοῦργ@.

Ὀδυσσεύς. ἕως. ὁ. Vlyſſes.

Ὄδωδα, præt. perfec. Atti. ab ὄζω. olui.

Ὀδωδέναι. olere.

Ὀδωδή. ὀσμή, odor.

Ὀδωδός, & ὀδωδώς. ὄζων, olfaciens.

Ὀδών. dens.

Ὄαι. pelles ouinæ.

ΟΖ.

Ὄζαι. pelles onagrorum. Suid.

Ὄζαινα. ας. ἡ. ozæna piſcis ex genere polyporum. Item graueolentia, ulcera narium.

Ὀζαινικά. olfactoria uidentur eſſe apud Dio.

Ὀζόλαι. Ozolæ ſocij Aiacis Telamonij ab ὄζω, quaſi mali odoris, quoniam iuxta paludem habitauerunt male olentem. Vide Seruium Aeneid. 1.

Ὄζολις. ὁ. oſſole polypi ſpecies, ſicut ὄζαινα, bolitæna.

Ὄζος. ε. ὁ. ramus, uirgultum à trunco auulſum, ſtirps, nodus, ramulus.

Ὄζυγες. οἱ. ὁμόζυγες.

Ὀζώδης. olens, fœtidus.

Ὄζω, & ὄσδω Dorice. μ. ὄσω, uel ὀζήσω Ariſtoph. ab ὄζῶ. circũflexo. μέσ. παρακ. ὦδα, & Attice ὄδωδα. oleo. In bonam autem et in malam partem accipitur, ut apud Latinos oleo. Genit. uel accuſatiuo.

ΟΗ

Ὀή. ἡ. ſorbus, interprete Theodoro.

ΟΘ.

Ὅθεν. quare, quocirca: & hoc infinitè, nam interrogatiuè πόθεν dicimus. Accipitur & pro unde, id eſt ἐξ οὗ, ex quo loco, uel à quo loco, Ariſtot. ἀρχὴ μὲν λέγεται ὅθεν ἄν τις τοῦ πράγματος κινηθείη πρῶτον. Sic Terent. Addebat è prædonib. unde eam emerat ſe audiſſe abreptam è Sunio. Bud. Cõ.

Ὅθεν δή. itaq;, ex quo.

Ὁθενδήποτε. ex qua parte.

Ὁθενοῦν. undecunq;.

Ὅθενπερ. unde.

Ὀθνέω. ἄγω, φροντίζω, curo.

Ὄθη. ης. ἡ. cura.

Ὄθομεν. ὑπεκτέον.

Ὅθι. ubi, infinitè, ſicut πόθι. interrogatiuè.

Ὀθνεῖος. ε. ὁ. ξένος, externus, alienus, alienigena, extraneus: quaſi νοθεῖος, καθ᾽ ὑπέρθεσιν.

Ὀθονία. ας. ἡ. linteolum.

Ὄθομαι. curo, aduerto, ἐπιστρέφομαι, turbor, moueor.

Ὀθόνη. ης. ἡ. uelum nauticum, ἱστίον. Lucia. ἄνεμ@ ἐμπίπτει τῇ ὀθόνῃ. Item uelamen omne & amiculum ſubtile, ſiue laneũ fuerit, ſiue linteum: quanquàm Pollux ſcribat, magis ex lana quàm ex lino fuiſſe. Vnde ὀθόνια lintea dicuntur, ut apud Ioan. Euang. 19. καὶ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, id eſt (ut Matt. ſcribit) σινδόνι καθαρᾷ.

Ὀθονοποιός. ῦ. ὁ. lintearius.

Ὀθόνα. ſuccus herbæ chelidoniæ.

Ὀθρίω. ago, ἄγω.

Ὄθροον. conſentiens, ὁμόφωνον. nam θροεῖν loqui eſt.

Ὀθρυάδ@. ε. ὁ. Othryades nomen uiri.

Ὀθρυόεις. aſper, ſyluoſus, denſus, præruptus.

Ὄθρυς. υος. ὁ. Othrys mons Theſſaliæ.

Ὄθω. τὸ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι, Suid.

Ὀθῶς. ταχέως, ſtatim, citò.

ΟΙ

Οἶ, aduerbium. hei.

Οἱ, ſpiritu denſo. hi, articulariter poſitum. Item ſibi, datiu. ſingul. ab ἕο οὗ.

Οἳ, ſpiritu denſo & accentu graui. qui.

Οἷ, circunflexe. ubi, infinite poſitum, ut in Pſal. οἷ ἐκεῖ φόβ@. Et pro quò, cum genitiuo, ut οἷ τῶν κακῶν μὴ ἥγαγες οἷ γῆς; quò gentium? οἷ δὴ idem.

Οἱ ἀμφί, & οἱ περί, cum accuſatiuo ſignificant rem ſingularem unam, ut οἱ ἀμφὶ τὸν πλάτωνα, Plato. οἱ περὶ τὸν δημοσθένη, Demoſthenes. οἱ ἀμφὶ τοὺς λόγους, literati.

Budæus Commentarijs.

Οἱ ἀπὸ ξένης. peregrini.

Οἷι. qui cum.

Οἱ ἐγγύς. propinqui, parentes.

Οἱ ἐν αἵματι. conſanguinei.

Οἱ ἐν τέλει. proceres, principes.

Οἱ ἐν ὥρᾳ. qui in uigore ætatis ſunt cōſtituti

Οἱ ἔξω. externi uocantur ſcriptores, nō Chriſtiani.

Οἱ ἐπὶ μέρους. partim, id eſt uiritim.

Οἱ ἐπὶ οἰωνοῖς ἱερέων. auſpices, augures.

Οἱ κατὰ συζυγίαν μερισμοί. partitiones coniugatæ.

Οἱ καθ' ἡμᾶς. familiares, contemporanei.

Οἱ παρὰ αὐτοῦ. cognati, quaſi dicas, qui ad illum pertinent.

Οἱ περὶ αὐτόν. amici eius.

Οἱ περὶ τοὺς λόγους τεχνικοί. rhetores.

Οἱ πέριξ. circumſtantes.

Οἱ πρὸς αἵματος, οἱ ἐν αἵματι.

Οἱ ὑπὸ χεῖρα. ſubditi. τοῖς ὑπὸ χεῖρα, ſubditis.

Οἷα. tanquam, qualiter, utpote, quemadmodum, quippe, nimirum, cuiuſmodi, prout, ſic, ad eundem modum, adeò.

Οἷα δή. tanquàm, ſic, quaſi.

Οἶαι. ῶν. pelles, melotæ.

Οἷάπερ. qualem.

Οἴαγρος. ου. ὁ. Oeagrus uir; ſiue fluuius, Orphei pater, ut ipſe in Argon. teſtatur, ὀρφεὺς καλλιόπης τε καὶ οἰάγρου εἰλικῦρε.

Οἰακίζω. μ. ίσω. π. ικα. gubernaculum nauis rego, clypeum guberno. Homer. οἶπερ ἰδὲ θῆκαν ἀσπίσι χερσὶν τελαμῶσι σκυτίνοισι οἰηκίζοντες. Neutrum abſol.

Οἰακιστής. gubernator.

Οἴαξ. ακος. ὁ. gubernaculum, clauus, temo.

Οἷατε. tanquam.

Οἰάτειον κρέας. ouilla caro.

Οἰατής. cometes, ſtella crinita. οἷα γὰρ αἱ κόμαι.

Οἴβαλος. ου. ὁ. Oebalus Tyndarei pater, unde Oebalidæ Caſtor & Pollux.

Οἰγνύω. μ. οἴξω. π. ῷχα. &

Οἴγω, poëticè pro ἀνοίγω. aperio. Actiu. acc.

Οἶδα. ας. ſcio. nam & ſi uox præteriti ſit, tamen pro præſenti etiam utimur. οὐκ οἶδ' ὅτι, plerunque τῶν παραλιπόντων eſt, Bud. Cō.

Οἶδ' ὅπως. neſcio qua parte.

Οἰδαλέον. τὸ ὑγρόν, humidum.

Οἰδαίνω. μ. ανῶ. &

Οἰδέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumeo, fundatus ſum, αὐξάνω, ψύχω, θρασύνω, θυμοῦμαι.

Οἴδημα. ατος. τό. &

Οἴδησις. tumor, inflatio.

Οἰδιπόδης. ου. ὁ. Oedipodes, idem qui & οἰδίπους dictus eſt, id eſt Oedipus, & οἰδίπος, id eſt Oedipus. Dicitur autem Oedipus ἀπὸ τοῦ οἰδεῖν τοὺς πόδας, id eſt, à tumore pedum, Euripide authore, & Seneca, qui ſic ſcribit, Forata ferro geſſeras ueſtigia, tumore nactus nomen ac uitio pedum.

Οἶδμα. ατος. τό. tumor, unda intumeſcens, æſtus, κῦμα, οἴδημα.

Οἶδνα. τὰ οἰδήματα τινὰ τῆς γῆς, terræ tumores, tubera, quæ & ὕδνα dicuntur.

Οἰδοῦς. τὰ. funes.

Οἴεαι, pro οἴῃ, per dialyſin. exiſtimas.

Οἰέτης. ου. ὁ. coætaneus.

Οἰζυόω. οἰζύω.

Οἰζυρός. οῦ. ὁ. ærumnoſus, difficilis.

Οἰζύς. ύος. ἡ. ærumna, mendicitas, miſeria.

Οἰζύω. μ. ύσω. π. υκα. in ærumna ſum. Neut. abſol.

Οἴη. una, ſola.

Οἰῆσθαι. exiſtimare, putare.

Οἰήιον. ου. τό. gubernaculum.

Οἰηκίζω. τὸ οἰακίζω.

Οἴημα. elatio, & arrogantia; & τῦφος.

Οἰηματίας. ου. ὁ. ὑπερήφανος. ſuperbus & inſolens.

Οἴησις. εως. ἡ. opinio, ſententia, exiſtimatio, apud Platonem. Item ἔπαρσις, & elatio apud Dionyſium, & ſtulta arrogansque exiſtimatio ſui, οἴημα. Bud. Com.

Οἰητής. οἰατής.

Οἴκαδε, aduerbium ad domum, ad proprias, pro quo Dores οἴκαδις dicunt, & οἴκονδε poëtæ.

Οἰίαι. ouinæ pelles.

Οἰκανός. οἰκανδός.

Οἰκάριον. pars domus poſt gynæcium.

Οἰκεία. ἡ. patria.

Οἰκακός.οἰκεῖος.

Οἰκᾶλαι.domo eijci.

Οἰκειοπραγεῖν.priuatam rem agere, non publicam. opponitur τῷ πολυπραγμονεῖν.

Οἰκεῖος.ου.ὁ.domeſticus, familiaris, amicus, proprius, propinquus, affinis, ἐπίγαμος. Οἰκεῖος σοφίας, doctus philoſophiæ. Οἰκείῳ μέτρῳ, ſuo modulo.

Οἰκειότης.ητος.ἡ.familiaritas, affinitas, cognatio.

Οἰκειοῦμαι, &

Οἰκειόω.μ.ώσω.π.ωκα.domeſticum et familiarem facio, concilio, manſuefacio, amicum mihi & peculiarem reddo, priuatim familiarem mihi facio, trado me clientelæ alicuius, cōcilio beneuolentiam, familiarem me reddo, adiungo mihi aliquem. Herodian. pro authorare & ſibi obæratum reddere, ære dato obligare, ſæpe utitur. Actiuum accuſ.

Οἰκείως.propriè, amice.

Οἰκετικός.ῦ.οἰκεῖος.

Οἰκετεία.ας.ἡ familia.

Οἰκετεύομαι.cohabito.

Οἰκέτης.ου.ὁ.famulus, tam bonus quàm malus, qui uis domeſticus.

Οἰκεύς.έως.ὁ.idem.

Οἰκέω.μ.ήσω.π.ηκα.habito, incolo, manſionem habeo, manſito. Actiu. accuſ.

Οἴκημα.ατος.τὸ.domicilium, ædificium, tabernaculum, & carcer.

Οἰκημάτιον.ου.τὸ.cubiculum.

Οἴκησις.domus. Et οἰκήσεις, pœnates.

Οἰκητήριον.ου.τὸ.habitaculum, domicilium.

Οἰκητής.ῦ.ὁ.οἰκήτωρ.

Οἰκητικά.τὰ.quæ domicilia ſibi faciunt.

Οἰκητόρια uaſa domeſtica & utenſilia.

Οἰκήτωρ.ορος.ὁ.habitator, incola, colonus.

Οἰκία.ας.ἡ.domus, familia. ἐκπεσὼν τῆς οἰκίας, patria pulſus. Item nidus, domicilium auium.

Οἰκιακός.ῦ.ὁ.qui in domo eſt, οἰκεῖος.

Οἰκίδιον.domuncula, οἰκίσκη.

Οἰκίδιος.domeſticus, priuatus.

Οἰκίζω.μ.ίσω.π.ικα. habito, habitare facio, in ſedem reſtituo. ᾤκισται, ſitum eſt, ſedem habet. Actiu. accuſ.

Οἰκίον.ου.τὸ.domus.

Οἰκίσκη.area ædificij futuri.

Οἰκίσκος.ου.ὁ.cellula, cubiculum, domuncula, propriè auium cauea.

Οἰκισμός.ῦ.ὁ.ædificatio, habitatio.

Οἰκιστής.οῦ.ὁ.qui facit habitare, ductor coloniæ.

Οἴκιστρον.οἴκτιστον, ἐλεεινὸν, uel οἶκον docet Heſych.

Οἰκογενής.έος.ὁ,ἡ.famulus, propinquus, domi noſtræ natus, uerna.

Οἰκοδέσποινα.ης.ἡ.matrona.

Οἰκοδεσποτεῖν.familiam adminiſtrare, domui præeſſe, domus tenere imperium.

Οἰκοδεσπότης.ου.ὁ.paterfamiliâs.

Οἰκοδεσποτικά.τὰ. patrisfamilias officia.

Οἰκοδομέω.μ.ήσω.π.ηκα.ædifico. Tradunt ita, ut οἰκοδομεῖν dicatur ὁ δι' ἑτέρων οἰκοδομῶν, καὶ ὁ τὸν μισθὸν διδούς, οἰκοδομεῖν uero οἰκοδόμος.

Οἰκοδομή.ῆς.ἡ.&

Οἰκοδόμημα.ατος τὸ.ædificium, ſubſtructio, ſtructura.

Οἰκοδομία.ας.ἡ.ſtructura, fabrica.

Οἰκοδομική.ars ſtructoria ædificiorum.

Οἰκοδομικός.ῦ.ὁ.architectus.

Οἰκοδόμοι.ædium opifices.

Οἴκοθεν, aduerbium de loco, domo, de domo in domum, domatim, familiatim ut ita dicam.

Οἴκοθι, aduerbium loci & de loco. domi, & à domo.

Οἴκοι.idem.

Οἰκόθορος.canis domeſticus.

Οἴκονδε, aduerbium ad locum. domum.

Οἰκονομέω.μ.ήσω.π.ηκα.guberno, diſpenſo. Actiu. accuſ.

Οἰκονομία.ας.ἡ. diſpenſatio domeſtica, & in qualitate orationis, ordo, elocutio, pronūciatio appellatur.

Οἰκονομιαστής.ου.ὁ.gubernator.

Οἰκονομικὴ ἀρχὴ, & οἰκονομικὸν appellatur ab Ariſtotele, poteſtas illa, qua uir uxori, liberis & omni familiæ præeſt. Dicitur etiam

Οἰκονομικὸν, quod pro rei domeſticæ utilitate, aut ſalute fit.

Οἰκονομικὸς. ȣ̃. ὁ. gubernandæ familiæ peritus, frugi.

Οἰκονόμος. ȣ. ὁ. diſpenſator rei familiaris, uillicus, œconomus, moderator domus. Hic non tantum frugum, ſed omnium quæ dominus poſſidet, gubernator eſt. Ab οἶκος & νέμω, guberno. diſpenſo.

Οἰκόπεδον. ȣ. τὸ. locus circa domum, οἰκίδιον, οἰκίσκη.

Οἰκοπορεῖα. τὰ. uaſa domeſtica.

Οἶκος. ȣ. ὁ. familia, domus, facultates, cenſus

Οἰκόσιτος. ȣ. ὁ. qui alitur domi, qui domi cibum capit nec lucratur expenſas, qui ex ſuo uiuit. Dicitur etiam, qui citra ullam mercedem ciuitati operam præſtat.

Οἰκοτραφής. uerna, domi nutritus, οἰκογενής.

Οἰκοτρίβαιον. ȣ. τὸ. &

Οἰκοτρίβης, &

Οἰκότριβος. ȣ. ὁ. &

Οἰκότριψ. de eo qui natus eſt ſeruis parentibus, ipſe etiam ſeruus, ὁ ἐκ γονέων δοῦλος. Vel uerna potius, id eſt, ſeruus domi natus, οἰκογενής. Item frequentator domus, uel magiſter ingenuorum liberorum qui & μόθων, de quo ſuprà, dicebatur.

Οἰκοτρόβλιον. idem, ſeruus natus è ſeruo.

Οἰκουμένη. ης. ἡ. orbis terrarum, terra habitabilis, inſula.

Οἰκουρέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. domi me cõtineo, ſto, diſpenſo res domeſticae, domum cuſtodio.

Οἰκουρία. ας. ἡ. domus cuſtodia, cellularium officium, ignauia.

Οἰκούρια. τὰ. res iocularet & ludicræ, quas pueris matres donare ſolent.

Οἰκουρός. ȣ̃. ὁ. quaſi dicas domicuſtos, quales Paulus matronas uult eſſe. Ponitur & pro ignauo, qui domi perpetuò deſidere gaudeat.

Οἰκοφθορεῖν. abſumere, perdere rem familiarem.

Οἰκοφθορία. calamitas rei domeſticæ iactura

Οἰκοφθόρος. ου. ὁ. pernicioſus in domos, adulter.

Οἰκοφυλακέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. domũ cuſtodio, Neutrum abſolut.

Οἰκτίρμημα. miſeratio.

Οἰκτείρω. μ. τερῶ. π. ᾳρκα. miſereor, lugeo.

Οἰκτέες. οἱ. pectines.

Οἰκτένες. pectunculi.

Οἰκτίζω. οἰκτείρω.

Οἰκτιρμός. ȣ̃. ὁ. miſeratio.

Οἰκτίρμων. ονος. ὁ. miſericors.

Οἴκτιστα, aduerbium miſerrimè.

Οἴκτιστος. ȣ. ὁ. miſerrimus.

Οἰκτός. ȣ̃. ὁ. miſericordia.

Οἰκτρολογία. ας. ἡ. oratio ad miſericordiam commouendum.

Οἰκτρός. ȣ̃. ὁ. miſerabilis.

Οἰκτροχοεῖν. miſerabilia uerba fundere, ut rei deprecantes.

Οἰκτροχέοντες. οἱ. plorantes, quaſi miſerias fundentes.

Οἰκωφέλεια. ας. ἡ. domeſtica utilitas & priuata.

Οἰκωφελής. έος. ὁ, ἡ. domeſticus.

Οἶμα. ατος. τὸ. impetus. ſyncopa eſt pro οἴμημα οἰμᾶν enim ſignificat, impetum facere.

Οἴμαι, ſync. ab οἴομαι. μ. οἰήσομαι. π. ᾤημαι. puto, ni fallor, arbitror, ſuſpicor. Interdũ ironicum eſt. Demoſthen. Ἀλλ' οἶμαι τουτων οὗτοι βελτίους, At credo iſti præſtantiores ſe quàm ipſe me prabui. Interdum παρέλκει, & ponitur pro utiq, nimirum. Demoſth. καὶ τὰ τοιαῦτα ſυλητά δεῖν οἶμαι κἀὶ λαμπρά. Sic οἶμαι apud Platonem, & credo apud Cic. Bud. Com.

Οἰμάω. μ. ήσω. π. ηκα. concito, impetũ facio.

Οἴμη. ης. ἡ. cantilena. unde προοίμιον, τὸ πρὸ τῆς ᾠδῆς καὶ κύκλος.

Οἴμοι. hei, hei mihi, & interdum ponitur ſine caſu, interdum cum nominatiuo aut genitiuo. Bud. Com.

Οἰμοροπῆμαι. inertes, unipetæ.

Οἶμος. ȣ. ὁ. uia.

Οἰμωγή. ῆς. ἡ. ululatus, fletus.

Οἰμώζω. μ. ώξω. π. ωχα. ploro, lugeo, ingemo. Eſt etiam pœnas pẽdo, ſupplicio afficior, me pœnitet facti. Apud Ariſtophan. οἰμώξει, hoc eſt, non impunè feres. Dioge. Διονύσιος τοῖς καλουμένοις Ἐ παισὶν οἰμώζειν, quod

male precantis eſt, ἀντὶ τοῦ τιμωρῶσι. Budæus Commentarijs.

Οἰμωχτί. cum luctu.

Οἰμώζω. οἰμώζω.

Οἶνα. pampini, uitis folia.

Οἶν, pro ὄϊν. ouem.

Οἰνάνθη. ης. ἡ. labruſcæ fructus cum floret, uitiflora.

Οἰναρίζειν. pãpinos detrahere uitibus, quod fieri ſolet matureſcentib. uuis, pãpinare.

Οἰνάριον. ου. τὸ. uil'um. diminutiuum ab οἶνος.

Οἰναρίς. palmes, κλημάτις.

Οἴναρον. ου. τὸ. pampinus.

Οἴναρος. ὁ. unedo.

Οἰνάς. άδος. ἡ. uinago, uitibus conſitus locus, columba ſylueſtris, aut corui genus.

Οἰνοβαρής. ebrius.

Οἰνάω. ſolitarius ſum, οἰνίζω, μονήρης εἰμί.

Οἰνέλαιον. ου. τὸ. uinum oleo mixtum.

Οἴνη. ης. ἡ. uitis apud antiquos, apud iuniores ἄμπελος dicitur, & iactus teſſerarum.

Οἰνηΐς. una eſt ex decem tribubus Athenienſium. Suid.

Οἰνηρός. ᾶ. ὁ. uinarius.

Οἰνήρυσις. ἡ. poculum aut uas uinarium, unde uinum hauritur, cotula, hemina.

Οἰνιστήρια. ας. ἡ. lagena uinaria, μέγα ποτήριον (inquit Athen.) quod Athenis iam pubeſcentes, priuſquam τὸν μαλλὸν, id eſt demiſsiorem præciderent comam, uini plenum in Herculis templum importabant, & prolibantes potum conuenientibus exhibebat. Cæl. libro 7. capite 12.

Οἰνία. οἴαξ. clauus, temo.

Οἰνίζειν. uinum reſipere, apud Dioſcoridem, μονάζειν.

Οἰνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. uinum emo, uinor. Depon. abſol.

Οἰνίον. οἰνία.

Οἰνοβαρέω. temulentus ſum.

Οἰνοβαρής. έος. ὁ, ἡ. ebrius.

Οἰνόζωνος. ου. ὁ. ſolus, expeditus.

Οἰνογάγγλαμος. temulentus, uino gaudens.

Οἰνόπληκτος. ου. temulentus.

Οἰνόμελι. ιτος. τὸ. mulſum.

Οἶνον. οἴναρον.

Οἰνοπέδον. τὸ, uiniferum ſolum.

Οἰνόπεπλοι. οἱ. βότρυες.

Οἰνόπεπλος. uinoſus, niger, uini colore.

Οἰνοπίπας. uinolentus, temulentus à πιπίζω ſugere. Ariſtophan. τὰς οἰνοπίπας, τὰς προδότιδας τὰς λάλους. Quo loco quidam codices οἰνοπότιδας habent, pro οἰνοπίπας.

Οἰνοποτάζειν. uinum potare.

Οἰνοποιός. uini factor.

Οἰνοποσία. ας. ἡ. potatio uini.

Οἰνοποτάζω. μ. άσω. π. ακα. uinum bibo, præbeo bibendum, conuiuor, Neutrum abſol.

Οἰνοπότης. ου. ὁ. uini potator, uinibibulus.

Οἰνόπται. οἱ. exploratores & inſpectores cœnarum, qui modum imperabant ne quis in ſympoſio aut plus ſatis biberet, aut parum ab alijs.

Οἰνοπωλεῖν. uendere uinum.

Οἰνοπώλης. caupo.

Οἰνοπώλιον. locus ubi uinum uenale eſt, caupona.

Οἶνος. ου. ὁ. uinum. Dictum ἀπὸ τῆς ὀνήσεως, id eſt, emolumento, iuxta illud Homer. ὀνήσεαι αἴκε πίνοθα, Iuuamen ſentiens, ſi biberis. Vel διὰ τὸ οἴεσθαι τὸν νοῦν ἐμπιπλᾷν, quod exiſtimatione ac opinionum uanitate mẽtem oppleat. Vel ἀπὸ τῆς οἴνης, quam ueteres uitem appellabant.

Οἰνοσκεδάσται. οἱ. qui uinũ adminiſtrarũt

Οἰνόσπονδοι. θυσίαι. ſacra in quibus uinum immolatur. His opponũtur νηφάλια.

Οἰνοῦττα. placenta uino ſubacta, & melle, & herba quædam, qua guſtata corui inebriantur.

Οἰνοφλύξ. uinoſus.

Οἰνοφλυγία. ας. ἡ. ebrietas, uinolentia.

Οἰνοφλυγῶ. inebrior, immodicè uino utor.

Οἰνόφλυξ. υγος. ὁ. ebrius, uinoſus.

Οἰνοφόρον. ου. τὸ. idem quod οἰνόχυμα.

Οἰνοφόρος. ου. ὁ, ἡ. uinifer.

Οἰνόφυτον. τὸ. uinetum.

Οἰνόχυμα. ατος. τὸ. omne uas uinarium, cupa,

Οἰνοχοεύω. μ. εύσω. π. ευκα. & 　　(brochus.

Οἰνοχοέω. μ. ήσω. π. ηκα. uinum fundo, potum miniſtro, quod munus eorum eſt, qui à cyathis uocantur. Neut. abſ. Homerus tamẽ

Il ad ι.accuſatiuo iunxit, νέκταρ ἐνοχόει. Ipſi autem conuiuæ οἰνοχοοῦντο dicũtur. Budæus Commentarijs.

Οἰνοχόη.ης.ἡ.cyathus,trulla.

Οἰνοχόος.ου.ὁ.pocillator,qui potus miniſterio præficitur,pincerna.ab οἶνος & χέω fundo

Οἶνοψ.οπος.ὁ.niger,uini colore.

Οἰνόω.ῶ.ώσω.ωκα ebrio. Actiu.accuſ.

Οἰνοῦττα.ης.ἡ.placenta ex uino & melle.

Οἰνώδης.εος.ὁ,ἡ.uinoſus.

Οἰνών.ῶνος.ὁ.cella uinaria.

Οἰνωμένοι.οἱ.uino pleni.

Οἰνώνη.ης.Oenone mulier à Paride dilecta de qua Ouid.Heroid.epiſt.5.

Οἴνωσις.εως.ἡ.uinoſitas,ebrietas.

Οἴνοτρος.palus,pedamentum uitis.

Οἴνωψ.οπος.ὁ.cuſtos uini,Bacchus,& habens uini colorem,niger.

Οἷο.ſui,proprij,pro οὗ.

Οἰόβιος.ſolitarius,μονόβιος.

Οἰοβώτης.oberrans ſeorſum. proprie de pecudibus,oberrantibus & ſeorſum ab alijs paſcentibus.ab οἶος & βοῦς.

Οἰόζωνος.unica ueſte indutus,

Οἰόθεν.ſingulariter,ſolus,ſolitariè.

Οἴομαι,& κρᾶσει οἶμαι,οἴει,οἴεται.μ.οἰήσομαι.π.ᾤημαι.ἀόρ.α.ᾠήθην. puto, uideor,ὑπολαμβάνω,νομίζω. Accipitur apud Herodianum pro ſuſpecto & ſuſpectum habeo. Depon.abſol.

Οἷον.qualiter,ſicut,uelut, tanquam, quaſi, uidelicet. Aduerbium autem eſt explicandi & declarandi, & interdum admirandi.

Οἷόν τε.poſſibile eſt,δυνατόν.

Οἷόν τε εἰπεῖν.ſi fas eſt dicere,ſi licet dicere.

Οἱονεί.fermè ſicut,quaſi,tanquam.

Οἰονοεῖς.exiſtimabis,uidebitur tibi.

Οἰονοσκοπεῖον.auſpicij locus.

Οἰοπέδιλος.ου.ὁ.habens unum calceum.

Οἰοπόλος.ου.ὁ.deſertus,ſolitarius,quòd in huiuſmodi locis uerſentur oues, ſtatio pecudum,paſcuis aptus.ab ὄϊς & πολέω.

Οἶος.ου.ὁ.ſolus.

Οἷος.α.ὁ.qualis. Varius huius dictionis uſus eſt.Plato,καὶ οἷοι μὴ ἀδικεῖν, Tales qui iniuriam inferre nolint. Idem,καὶ οἷα χαλεπώτατα καὶ βαρύτατα,Ut quæ acerbiſſimæ. Syneſ.οἷα δὴ τὰ θαλάττης, Ut ſunt res maritimæ diſcriminis plenæ. Accipitur etiam ἀντὶ τοῦ ἑτοίμου,pronus, paratus,promptus,ſtrenuus. Xenoph. ἀπομ.3. οὐ γὰρ ἦν οἷος ἀπὸ παντὸς κερδαίνειν. Aliquando pro κωλύον. Demoſthen. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου, Nihil enim uetat, quo minus audiatur lex ipſa. Sic etiam apud Gregor. οὐδὲν δὲ οἷον καὶ ὑπόμνημά τι προσθεῖναι, Nihil uetat quo minus addamus. Poteſt etiam ſignificare βέλτιον, ut nihil melius quàm uerba legis audire. Item pro ὅμοιος. Item Xenoph. οὐχ ὁρᾷς ὅτι ἤδιόν ἐστι χαριζόμενον οἷῳ τῳ ἀνθρώπῳ. Idē, ἡμῖν δὲ ἔγνωμεν τοῖς οἵοις τε ἡμῖν καὶ ὑμῖν χαλεπὴν πολιτείαν εἶναι δημοκρατίαν. Item δυνατόν, id eſt poſsibile, maxime apud poëtas. Utuntur etiam pro ἱκανός. Gaza in Cicer. οἷος μὲν γὰρ λόγος αὐτοῦ.

Οἷός περ,&

Οἷός τε. idem,potens,poſsibilis. Item procliuis,paratus,promptus.

Οἰοφάγος.oues deuorans,aut occidens.

Οἰοχίτων.ωνος.ὁ.unica ueſte indutus. δίχα ἱματίου,ἢ μονοχίτων,ἢ προβατοχίτων, Heſy.

Οἰόω.ῶ.ώσω.ωκα.deſolo,ſolũ facio, μονόω, ἐρημόω. Actiu.accuſ.

Οἰνοχοεῖν.miſcere uinum,infundere.

Οἴσπωλον.ου.τὸ.excrementum ouis.

Ὄϊς,diſſyllabum, τοῦ ὄϊος.ouis. Apud poëtas per ſynæreſim οἶς οἰὸς declinatur, ut apud Theocritum, φοινικὶς οἶος ἄωτον.

Οἶσθα,ex οἴδαμεν.ſcis,noſti.

Οἰσία.ας.ἡ.ſalix,ſycomorus,

Οἴσομαι.elatio.

Οἰσοφάγος ου.ὁ.gula,ſtomachus.

Οἰσυπάτη.ης.ἡ.ſordes lanarum,œſypus.

Οἴσυπη.idem.

Οἰσύπιον.ου.τὸ.genus monilis,

Οἰσόμενος.exiſtimatus,

Οἴσατο.exiſtimauit.

Οἰστέον.ferendum.

Οἰστεύω.μ.εύσω.π.ευκα.ſagitto. Actiu.

Οἰστός.οῦ.ὁ.ſagitta,iaculum.

Οἰστρ.

Οἰστός. *tolerabilis,* ὑπομονητός.
Οἰστρᾶν. *infeſtè ſtimulare.*
Οἰστράω. μ. ήσω. π. ηκα. *inſanio. Neutr. abſol.*
Οἰστρηθείς. ὁ. *furioſus.*
Οἰστρηλατέομαι. μ. ήσομαι. *ſtimulor, ſtimulis agitor.*
Οἰστρηλατούμενος. *furibundus.*
Οἰστρηλατῶ. *inſanio.*
Οἴστρημα. ατος. τό. ☞
Οἴστρησις. ιος. ἡ. *punctum, ſtimulatio.*
Οἶστρον. τό. *uermiculum ſub pinna.*
Οἶστρος. ου. ὁ. *œſtrum, inſecti genus eſt horriſono ſtrepitu, quod uulgo tabanum appellant, & aſilum. Hoc addito, Iuno uaccam Ino in furorem egit. Vnde poëtæ diuino correpti furore, œſtro conciti dicuntur. Eraſm. Chil.*
Οἰστροπλήξ. ῆγος. *uel* οἰστροπλῆγος. ου. *inſanus, œſtro concitatus.*
Οἰστροφάγος. βρόγχος, *uel* βρόχος.
Οἰστρώδης. εος. ὁ, ἡ. *rabidus, incitatiuus, ſtimulās, pronus, qui œſtri in morē fert atq; agitat. Plato Tim.* οἷον ζῷον ἀνυπήκοον τῷ λόγῳ, δι' ἐπιθυμίας οἰστρώδεις ἐπιχειρεῖ κρατεῖν
Οἰσύα. *uimen, ſalix.*
Οἰσύϊνος. ου. ὁ. *uimineus.*
Οἰσυπηρός. *ſordidus.*
Οἰσύπη. ης. ἡ. &
Οἴσυπος. *lana ſuccida & ſordida, iā primum ab ouibus detōſa, nondū mūdata, ſed quæ adhuc cum ſudore eſt & ſordibus. Item collecta pinguedo in lana ſuccida.*
Οἰσυπηρός. *ſuccidus, de lana ſordida dicitur.*
Οἰσός. ους. ὁ. οἰσύα.
Οἰταῖος. ου. *Oetæus, poſſeſsiuum ab*
Οἴτη. ης. ἡ. *Oeta mons Theſſaliæ.*
Οἶτος. ου. ὁ. *pernicies, mors, fletus, paſsio, malorum ſors.*
Οἰφάω, & ὀΐφω, οἰφῶ. *ago uirum. Eſt etiam* οἴφειν *coire,* τὸ συνουσιάζειν. *Vnde illud Theocriti,* νῦν ἄνθρωπε φιλοιφα, *Age homo libidinoſe.*
Οἰφόλης. ιος. ὁ, ἡ. *caſtus, continens.*
Οἰφολίς. ίδος. ἡ. *mulier libidinoſa.*
Οἰχαλία. ας. ἡ. *Oechalia, urbs Bœtiæ in qua Eurytus regnauit.*

Οἰχαλιεύς. έος. ὁ. *Oechalienſis.*
Οἰχαλίηθεν, *aduerb. de Oechalia.*
Οἰχμή. *famula.*
Οἰχνίσκω. *peruenio, uado. Neutrum abſol.*
Οἰχνέω. μ. ήσω. π. ηκα. *recedo, ago uitam, duco uitam, eo, ago, uerſor.*
Οἴχωκα. *perij.*
Οἴχομαι. μ. οἰχήσομαι. π. ᾤχημαι. *abeo, diſcedo, pereo. Herodia.* οἴχεται δ' ὁ δῆμος ῥωμαίων, *Actum eſt de populo Romano. Et* ἀποίχεται, *mortuus eſt. Depon. abſol.*
Οἰχόμενος. ὁ. *mortuus.*
Οἰχός. οῦ. ὁ. *palmes racemos habens. Alij legunt* οἰχάς.
Οἴω. μ. οἴσω. *puto, fero, poëticum eſt. Actiu. accuſ.*
Οἰωή. ῆς. ἡ. *impetus.*
Οἰωνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. *auguror. Depon. accuſ.*
Οἰώνισμα. ατος. τό. &
Οἰωνισμός. οῦ. ὁ. *augurium.*
Οἰωνιστήριον. *locus augurandi.*
Οἰωνιστής. οῦ. ὁ. *augur.*
Οἰωνιστική. ῆς. ἡ. οἰωνοσκοπική.
Οἰωνιστικός. ὁ. οἰωνοσκοπικός.
Οἰωνόβρωτος. *auibus deuoratus.*
Οἰωνομάντις. ὁ. οἰωνοσκόπος.
Οἰωνομαντική. ἡ. οἰωνοσκοπική.
Οἰωνοπόλος, *poëticè. auſpex, uates, augur.*
Οἰωνός. οῦ. ὁ. *auis, augurium. unde Iliad.* μ. εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. *Sic etiam auis & ales pro augurio apud Latinos. Proprie autem* οἰωνοὶ γῦπες *dicuntur, & carniuoræ aues, quaſi* οἰωοί, *ab* οἶος *ſolus, &* ἀήρ, *quòd ſoli ſine concubitu aëre concipiant.*
Οἰωνοσκοπέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. *auguror. Depon. accuſ.*
Οἰωνοσκοπία. ας. ἡ. *augurium.*
Οἰωνοσκοπική. ἡ. *ars augurandi, auguratio.*
Οἰωνοσκοπικός. *auguralis.*
Οἰωνοσκόπος. ου. ὁ. *augur.*
Οἰωτός. *lanea. ueſtis.*

O K.

Ὀκέλλω. μ. ελῶ. π. ελκα. *applico, allido, frango, appello nauem. Hinc* ἐξοκέλλω, *ut ає*

τοσοῦτον δὲ ἤλασεν παρανοίας, eò dementiæ deuenit ſeu prouectus eſt, apud Herodianum. Et προσοκέλλω idem quod ὀκέλλω.

Ὅκκα, Dorice pro ὁπηνίκα. quando.

Ὀκλαδία. ας. ἡ. ὄκλασις.

Ὀκλαδιζεῖν. τὸ ὀκλάζειν.

Ὀκλαδίας. ſella, σκιμπίον.

Ὀκλαδόν. ὀκλάξ.

Ὀκλάζω. μ. άσω. π. ακα. flecto genua ad terram, geniculo, labefacto, labor, claudico. Neutrum abſol.

Ὀκλάξ. geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, ἐπικεκαμμένος.

Ὀκλαδίας. ου. ὁ. fractus, claudus, fractus & collapſus currus. Ariſtoph. Equitib. ἴχνευν τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν.

Ὄκλασις. εως. ἡ. geniculatio.

Ὄκλασμα. ατος. τὸ. genus ſaltationis Perſicæ, quod in Theſmophorijs exerceri cōſueuit.

Ὀκλάζουσα. ingeniculans.

Ὀκλασί. genuflexo, ut ranæ cum ſaltant.

Ὀκνέω, & ὀκνίω. μ. ήσω. π. κκα. pigreſco, timeo, contor, detrecto, pigritor, ignauus ſum, grauatim & ægrè aliquid facio, ut ὀκνῶ λέγειν, omitto dicere, pudet dicere. Item. induro. Neutrum abſol.

Ὀκνηρός. ᾶ. ὁ. ὀκνός.

Ὀκνία. ας. ἡ. pigritia, timor, negligentia.

Ὄκνος. ο. ὁ. piger, timidus, contumax, propriè qui grauatim aliquid facit, opponitur τῷ θρασύς.

Ὀκνός. ᾶ. ὁ. cunctatio, deſidia, pigritia, timor. Thucyd. ἡ ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει.

Ὀκνώδης. εος. ὁ, ἡ. piger, ſegnis.

Ὀκόθεν. unde.

Ὀκοῖος. ὁποῖος, ſicut ὅκως pro ὅπως Ionicè.

Ὀκόσος. quot, ὁπόσος.

Ὅκου. ubi.

Ὀκριάζω. aſperor, τραχύνομαι.

Ὀκρίβας. αντος. ὁ. pulpitum.

Ὀκρυόεις. όεντος. ὁ. aſper, moleſtus, odioſus, difficilis.

Ὀκρυόωντο. litigant, aſperè congreſsi ſunt.

Ὀκτάβλωμος. octo buccellarum.

Ὀκταίδης. octonorum ceſſuum corporis.

Ὀκταετηρίδος. octemini.

Ὀκταήμερος. ου. ὁ, ἡ. octaui diei, ut περιτομὴ ὀκταήμερος, Paul. Philip.

Ὀκτάκνημος. ου. ὁ. habens octo radios. Rotæ epitheton eſt.

Ὀκταμηνιαῖος. ὁ. octimeſtris.

Ὀκτάμηνος. qui agit octauum annum ætatis ſuæ.

Ὀκτάποδες. οἱ apud Scythas dicti ſunt, qui duos boues, & unum currum poſsiderent.

Ὀκτάστυλος. ὁ. habens octo columnas.

Ὀκτάρυμον. octoiuges equi.

Ὀκτίω. fero, habito.

Ὀκτώ. octo.

Ὀκτώβριος. ου. ὁ. October.

Ὀκτωκαιδεκάπηχυς. octodecim cubitorum.

Ὀκτωκαιδεκέτης. natus annos octodecim.

Ὀκτώπους. ὁ. octipes, ſcorpius.

Ὀκχή. fulcimentum, quies.

Ὅκως, pro ὅπως. ut, Ionicè.

Ὀκωχεύω. contineo, habeo.

O Λ.

Ὀλβιάζω. μ. άσω. π. ακα. beo, beatifico. Actiu. accuſ.

Ὀλβίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. beatus ſum. Depon. abſol.

Ὀλβίζω. μ. ίσω. π. ικα. ὀλβιάζω.

Ὀλβιοδαίμων. ονος. ὁ. fortunatus.

Ὄλβιος. ου. ὁ. fœlix. ὁ τελέαν τὴν εὐδαιμονίαν ἔχων, quaſi ὁλόβιος, μακάριος.

Ὀλβοδότης. præbens diuitias, ὀλβιοδότης.

Ὄλβος. ου. ὁ. beatitudo, diuitiæ, opulentia.

Ὄλεθε. perijt.

Ὀλέθριος. ου. ὁ, ἡ. pernicioſus, perditus, uſq; ad mortem.

Ὄλεθρος. ο. ὁ. ſtrages, cædes, pernicioſus, iactura, βλάβη, pernicies, clades, exitium, calamitas.

Ὀλέκομαι. perdo, pereo.

Ὄλεκον perierunt, perdebat.

Ὀλέκρανον. cubitus, ſiue ipſum os cubiti, gibber, gibberem in accuſ. maſc.

Ὀλέκω. pereo, φονεύω. Neutrum abſol.

Ὀλερόν. fœtidum, nigrum, turbatum.

Ὠλεκρανον. ὀλέκρανον.

ὀλέτειρα. ας. ἡ. perditrix, pernicioſa.
ὀλετήρ. occiſor, perditor.
ὀλέω. μ. ἑσω. perdo, amitto.
ὀλή. ῆς. ἡ. hordeum ſale mixtum.
ὀλιβρός. lubricus.
ὀλίγα paululum.
ὀλιγαιμία. ſanguinis inopia.
ὀλίγαιμος. qui non multo ſanguine abũdat.
ὀλιγάκις. paucies, raro.
ὀλιγανδρεῖν. hominum penuria laborare. opponitur τῷ εὐανδρεῖν. Bud. Com.
ὀλιγανθρωπία. ας. ἡ. hominum penuria, infrequentia hominum. Bud. ibidem.
ὀλιγαρκής. έος. ὁ. frugalis, quaſi paucis contentus. ab ἀρκῶ.
ὀλιγαρισία. ας. ἡ. prandium præparcum.
ὀλιγαρκία. ας. ἡ. frugalitas.
ὀλιγαρτία. ας. ἡ. penuria cibi.
ὀλιγαρχεῖσθαι. imperio paucorum regi & parere. ὀλιγαρχούμενοι, qui imperio paucorum degunt. Bud. Com.
ὀλιγαρκὶς. frugalitas.
ὀλιγαρχία. ας. ἡ. ſtatus reipublicæ, à paucis adminiſtratæ.
ὀλιγαρχικός. paucorũ ſtatu gaudens, qui dignitatem partim in cenſu & facultatibus ponit, partim in generis nobilitate.
ὀλιγαρχικός. οῦ. ὁ. ad oligarchiæ naturam ſpectans.
ὀλιγαύλαξ. κος. ἡ. exigua regio, quaſi paucos ſulcos habens.
ὀλιγαχόθεν. aliquantulam.
ὀλιγόω. μ. ώσω. π. κκα. diminuo. Actiu.
ὀλιγοπλέω μ. ήσω. π. κκα. ad paruum redactus ſum, animo deficio. Neutr. abſol.
ὀλιγοπαθής. tenuis, inops.
ὀλίγιστος. minimus.
ὀλιγμός. tactus, ductus.
ὀλιγογνώμων. negligens.
ὀλιγόγονα. τά. quæ parcius generant.
ὀλιγοδεής. έος. ὁ paucis egens.
ὀλιγοδεία. paucarum rerum indigentia.
ὀλιγοδίαιτος. ου. ὁ. modico contentus uictu.
ὀλιγοδρανέω μ. ήσω. π. κκα. parum poſſum, langueo. Neutrum abſol.
ὀλιγοδρανής. έος. ὁ, ἡ. &.
ὀλιγοδράνων. ο. ὁ, parum potens, imbecillis.
ὀλιγοετής. έος. ὁ, ἡ. paucorum annorum puer.
ὀλιγόθερμος. parum caloris habens.
ὀλιγόμισθος. ὁ. parui pretij.
ὀλιγοετία. ας. ἡ. paucitas annorum.
ὀλιγομαθής. έος. ὁ, ἡ. indoctus.
ὀλίγον. minimum, nihil prorſus.
ὀλίγον ὅλον. paulum, admodum.
ὀλιγοπηλέω. ὀλιγηπελέω.
ὀλιγοπηλία. imminutio, imbecillitas, puſillanimitas.
ὀλιγόπιστος. malè certus in fide, parum fidẽs, ſeu cui parum fidendum, actiue & paſſiue, in ſacris tamen literis frequentius actiuè accipitur.
ὀλιγοποτεῖν. parum bibere.
ὀλιγοπότης. parum bibens.
ὀλιγόπτερα. quibus penna parcius data eſt.
ὀλίγος. ου. ὁ. paucus. παρ' ὀλίγον ἐλθεῖν, parum abeſſe. opponitur τῷ παραπολύ. περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι, contemptui habere, paruipendere. Vnde ὀλίγου, & ὀλίγου δεῖν, pro ferè, propè, parum abeſſe. ὀλίγῳ χρόνῳ, breui. ὀλίγῳ ὕστερον, paulo poſt. Bud. Com.
ὀλιγοσιτεῖν. exiguo paſtu eſſe contentum.
ὀλιγοσιτία. ἡ. cibi parcitas.
ὀλιγόσπερμος. parum ſeminis emittens.
ὀλιγόστιχος. paucos uerſus continens.
ὀλίγοσον. ου. τὸ. paruum admodum.
ὀλιγοστός. ου. ὁ. pauciſſimus, paucis comitatus, unus è paucis.
ὀλιγότης. ητος. ἡ. paucitas.
ὀλιγοτόκα. ἡ. deprola.
ὀλιγοτοκία. parcus partus.
ὀλιγοτόκων. ὁ. parciſſime generans.
ὀλιγότριχος. ὁ. paucicapillus, qui paucis integitur pilis.
ὀλιγοφιλία. ἡ. amicorum inopia.
ὀλιγοφόρος οἶνος. uinum quod non multæ aquæ ferendæ eſt, quod aqueum uocant.
ὀλιγόφρων. puſillanimus.
ὀλιγόχοος, & ὀλιγόχους. minus fertilis.
ὀλιγοχορδία. paucitas fidium.
ὀλιγοχάστρος. minus copioſi genituræ.
ὀλιγοχρόνιος. ου. ὁ. momentaneus, paruo tem-

pore durans, iamiam periturus.

Ὀλιγόω.μ.ώσω.π.ωκα. diminuo. Acti. accuſ.

Ὀλιγωρέω.μ.ήσω.π.ηκα. paruipendo, omitto, negligo, ἀμελῶ, ἀφροντίζω. ἀπὸ τῆ ὡρᾶν, curare, uel quaſi ὀλίγην τὴν ὥραν ἔχειν. ὥρα enim cura dicitur. Actiu. genit.

Ὀλιγωρητέος.ȣ.ὁ. contemnendus.

Ὀλιγωρία.ας.ἡ. negligentia, indiligentia.

Ὀλίγωρος.ȣ.ὁ. negligens, incurioſus.

Ὀλιγωρότατος τῆ πρέποντος. cõtemptor honeſtatis.

Ὀλιγώρως. negligenter.

Ὀλίζων. exiguus, uilis. Et ὀλιζοῦται, μειοῦται.

Ὀλίθερμος.ȣ. paucum calorem habens.

Ὀλικός.ȣ.ὁ. uniuerſalis.

Ὀλυμπιονικός. uictoriatus.

Ὄλινοι. manipulorum uincula.

Ὀλίος. ὀλίγος.

Ὀλίσατρον.ȣ.τό. oliſatrum, petroſelinum.

Ὀλισθαίνω.μ.ήσω.π.ηκα. ἀόρ.β. ὤλισθον, &

Ὀλισθάνω.μ.ήσω.π.ηκα, &

Ὀλισθέω. labor, cado. Neutrum abſol.

Ὀλίσθημα.ατος.τό. lapſus, ruina.

Ὀλισθηρός.ȣ.ὁ. lubricus, inconſtans.

Ὄλισθος.ου.ὁ. lubricus, lapſus, lubricitas. παρὰ τὸ ὅλως θεῖν, ἢ ἵζειν.

Ὀλκάδιον.ȣ. nauicula oneraria.

Ὀλκεῖον. peluis, crater. Bayſ. ſcribit ὀλκεῖον & λουτήριον eſſe id, quod uulgo raniot appellant, id eſt uas in quo pocula lauantur.

Ὀλκάζω. traho, χαλιναγωγῶ.

Ὀλκάς.άδος.ἡ. nauis oneraria, nauis onuſta mercibus, ab ἕλκω, quòd trahi debeat, aut quòd grauis & põderoſa ſit. Nã hoc quoq; ſignificat ἕλκω, ut ἕλκει τρία τάλαντα, appendet tribus talentis. Accipitur etiam ſimpliciter pro quacunq; naui.

Ὀλκεῖς. qui retia attrahunt.

Ὀλκέω. traho nauem onerariam.

Ὀλκή.ῆ. attractio, ἐπαγωγή. Plat. Tim. Item pondus, ut ὁλκὴ τῆ δακτυλίȣ Luciano in Demonacte. ὁλκὴ φιαλίδιον Dioſcor. Quanquàm apud eundem frequenter pro dragmate reperiatur. Simon Genuenſis ſcribit ὁλκὴν pondus eſſe trium ſcrupulorum. Item conuerſio, reuolutio, uſurpatio. Plato Cratylo, γλίσχρα ἡ ὁλκὴ τῆς ὁμοιότητος.

Ὀλκήϊον. carina nauis.

Ὄλκιον.ȣ.τό. uas æreum, peluis, ὀλκεῖον.

Ὀλκόν.ȣ.τό. allium.

Ὀλκός, & ἑλιγμός.ȣ.ὁ. aquæductus, & machina qua naues trahuntur. Ponitur & pro araneo, ſicut λύκος. Eſt τὸ ἐπίσυρμα, hoc eſt ueſtigium corporis tutius tractim ſeſe agentis, & (ut ita dicam) repentis. Bud. Com.

Ὄλλυμι.μ.ύσω.π.υκα. &

Ὀλλύω, &

Ὄλλω. pereo, perdo.

Ὀλμειός.ȣ.ὁ. Olmeus fluuius ex Helicone deſcendens.

Ὄλμος. orbicularis lapis ad quem legumina cæduntur, & alia quædam.

Ὀλμίσκοι.οἱ. concauitates dentium molariũ ueluti mortariola.

Ὄλμος.ȣ.ὁ. pila, id eſt mortarium. παρὰ τὸ ὅλον καὶ μεῖν τὰ ἐν αὐτῷ διαφόρως.

Item pars humani corporis, quæ & thorax uocatur, à collo ad pudenda, κορμὸς σώματος. Inuenitur pro tripode Apollinis, aut pro uate. hinc εὔολμος cognomentum Apollinis. Apud Athenæum eſt poculi genus inſtar cornu formatum. ποτήριον (inquit) κερατίῳ φόρῳ εἰργασμένον, ὕψος ὡς πυγονιαῖον.

Ὁλογραφεῖν. integras dictiones ſcribere. Budæus Com.

Ὀλοεργός. maleficus, κακοῦργος.

Ὀλοθύεια.τά. uertibula, calli, tubera.

Ὀλοθρευτής.ȣ.ὁ. exterminator.

Ὀλοθρεύω.μ.εύσω.π.ευκα. extermino, perdo. Actiu. accuſ.

Ὀλοίτροχος.ȣ.ὁ. obliquus, στρογγύλος.

Ὀλόκαπος.ȣ.ὁ. penitus contuſus.

Ὀλόκαυτον. uictima, quaſi ὅλον καυτόν, hoc eſt totum combuſtum, aut totum igne conſumptum. Nam olim in ſacrificijs deorum exta aræ ſuperimpoſita flammis adolebant.

Ὀλοκαυτέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſacrifico. Vnde

Ὀλοκαύτωμα.ατος.τό. &

Ὀλοκαύτωσις, εως. ἡ. idem quod ὁλόκαυτον, quod

quod genus ſacrificij à conſummatione chalil appellant Hebræi.

Ὁλοκληρία.ας.ἡ.*integritas hæreditatis.*

Ὁλοκλήρ⁊ος.ου.ὁ.&

Ὁλόκληρος.ου.ὁ. *integer, id eſt omnibus ſuis partibus conſtans, incolumis, totus, perfectus. Accipitur autem & in bonam, & in malam partem.*

Ὀλολυγή.ῆς.ἡ.&

Ὀλολυγμός.οῦ.ὁ.*eiulatus muliebris, uociferatio. Iliad. ζ.* αἱ δ᾽ ὀλολυγῇ πᾶσαι ἀθηνῇ χεῖρας ἀνέσχον.

Ὀλολυγών. *genus eiulatus, quem emittunt maris ranæ, cũ fœminas ad coitum uocãt, quem etiam ololygines Latini uocant.*

Ὀλολύζω. μ. ύξω. π. υχα. *cum clamore ploro, eiulo,* μετὰ κραυγῆς εὔχομαι. *Neutr. abſol.*

Ὁλομελής.έος.ὁ,ἡ. *omnibus ſuis partibus perfectus, integer.*

Ὄλοντο. *perierunt.*

Ὀλοοίτροχος.ου.ὁ.*rotundus inſtar rotæ, perniciosſus in currendo, parum current.*

Ὀλοός.οῦ.ὁ.*pernicioſus.*

Ὀλοόφρων.ονος.ὁ.*multa ſciens.*

Ὁλοπόρφυρος. *totus purpureus.*

Ὁλόπτερα.τὰ *totipenna.*

Ὀλόπτω. *excorio, euello.*

Ὅλος.ου.ὁ.*totus, integer, ſolidus.*

Ὀλός.οῦ.ὁ.*atramentum ſepiæ.*

Ὁλόστεον. *herba quaſi tota oſſea, cum tamen permollis ſit, ac omni prorſus duritia carens.*

Ὁλοσφύρατον. *Plin. lib.33.cap.4. ſtatuam auro ſolidam à Græcis uocari ſcribit.*

Ὁλοσχερής.έος.ὁ,ἡ.*planiſsimus, fœcundus.*

Ὁλοσχερῶς. *planè.*

Ὁλοτελής.έος.ὁ, ἡ. *totus conſummatus, integer, cui nulla ſui pars deeſt.*

Ὁλότης.τητος.*integritas.*

Ὀλοίτροχος.ου.ὁ.*curribilis, lapis rotundus.*

Ὀλοφλυκτίς.ίδος.ἡ.*puſtula, inflatio cutis.*

Ὀλοφλυκτίς.ίδος.ἡ.*idem.*

Ὀλοφυδνός.οῦ.ὁ.*luctus, luctuoſus, lugubris.*

Ὁλοφυής.έος.ὁ,ἡ.*confuſius exortus.*

Ὁλόφυλος. *integer,* ὁλόκληρος.

Ὀλοφυρμός.οῦ.ὁ. *luctus, ploratus, propriè queſtus cum crinium euulſione.*

Ὀλοφύρομαι.μ.ῦμαι. *lugeo, lamentor, deploro. Depon. abſol.*

Ὀλοφύρσεις. *fletus.*

Ὀλοφυρτικός.ὁ.*lamentatorius.*

Ὀλόφυτον.ου.*ſynapi perſicum.*

Ὀλοφώια.τὰ.*aſtutiæ, peſtifera pernicies, moleſta conſultatio.*

Ὀλοφώιος.ὁ.*uerſutus, pernicioſus.*

Ὁλοψύχως. *toto animo.*

Ὄλπη.ης.ἡ *lecythus, id eſt uas olearium.*

Ὄλπις.ιος.ὁ.*idem. Eſt & proprium piſcatoris apud Theocr. Idyl.3.*

Ὀλύκω. *perdo, occido, obſideo.*

Ὀλύμπια.τὰ.*olympia certamina, quæ quinto quoq; anno celebrabantur in honorem Iouis. Accipitur ſæpe aduerbialiter pro in olympijs.*

Ὀλυμπιακός.οῦ.ὁ.*olympiacus.*

Ὀλυμπιάς.άδος.ἡ.*quinquennium, olympias, luſtrum.*

Ὀλυμπιάσι, *aduerb. ad olympia, in olympijs.*

Ὀλυμπίαος.ου.ὁ.&

Ὀλυμπικός.οῦ.ὁ.*olympicus.*

Ὀλυμπιονίκης.ου.ὁ. *uictor in olympijs, olympionices.*

Ὀλύμπιος.ου.ὁ.*cæleſtis, admirandus.*

Ὀλυμπόνδε.*ad cælum.*

Ὄλυμπος.ου.ὁ. *Olympus mons Theſſaliæ, & pro cælo ponitur, quaſi* ὁλολαμπὴς, *id eſt totus lucens.*

Ὄλυνθος.ου.*ficus domeſtica immatura, groſsi. Eſt & nomen urbis in Thracia, à qua Demoſthenis orationes tres Olynthiacæ inſcribuntur.*

Ὄλυνος. *ramentum, purgamentum.*

Ὄλυρα.ας.ἡ.κριθὴ. *legumen nigrum eruo minus, quod hodieq; apud maritimos Lyciæ maioris nomen ſeruat. Siligo, interprete Theodoro. Laurent. nunc auenam, nunc far interpretatur. Herodotus,* ἀρτοφαγέουσι δὲ ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιεῦντες ἄρτους. *Idem alibi ſcribit panem olyra confici, appellariq;* ζεάν.

Ὀλώδης. *turbidus, niger.* (mel.

Ὅλως. *omnino, omnibus modis, in ſumma, ſe*

Ὅλως δ' ἁπλῶς. in uniuerſum autem, omnino autem.

OM.

Ὁμαδεύω. congrego.

Ὁμαδόν. ſummatim.

Ὅμαδος. ου. ὁ. cõuentus, congregatio, ſtrepitus, uox ex multis, quaſi ὁμαυδος, turba.

Ὅμαιμος. ου. ὁ, ἡ. &

Ὁμαίμων. ονος. ὁ, ἡ. frater conſanguineus, ſoror, συγγενὴς, conſanguinitate & affinitate coniunctus.

Ὁμαιχμία. ας. ἡ. συμμαχία, confœderatio.

Ὅμαιχμοι. οἱ. confœderati, commilitones.

Ὁμαλής. idem quod ὁμαλός. ὁμαλὴ δίαιτα, æqualitas ciuilis, cui opponitur πλεονεξία. Bud. Com.

Ὁμαλῆ. aduerb. ſimul, ὁμοῦ.

Ὁμαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. explano, demulceo, æquabiliter aliquid facio, uel fio, & procedo, æquum momentum & æquum numerum facio, quod adæquo Latinè dicitur. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Ὁμαλός. ῦ. ὁ. planus, læuis, æqualis.

Ὁμαλότης. ητος. ἡ. planities, æqualitas, æquabilitas, æquatio. ὁμαλότητα τῶν κτήσεων, καὶ οὐσιῶν Ariſtot. uocat, quod Cicero bonorum æquationem. Bud. Com.

Ὁμαλύνω μ. υνῶ. π. υγκα. explano, ad æqualitatem redigo. Actiu. accuſ.

Ὁμαλύνων. æquans ſolo.

Ὁμαλῶς. æquabiliter.

Ὁμαρίς. ſimul.

Ὅμαρξον. abſterge.

Ὁμαρτέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſequor, ἐπιτυγχάνω. Neutrum datiuo iung.

Ὁμαρτῆ. ſimul, collectim, unum poſt alium.

Ὁμάς. άδος. ἡ. uniuerſitas.

Ὅμαυλος. ου. ὁ. cõcinnus, cõſonans, cohabitãs.

Ὀμβρέω. μ. ήσω. π. ηκα. pluo. Neutrum accuſ. & interdum abſolutè.

Ὄμβρημα. ατος. τὸ. imber.

Ὀμβρία, &

Ὀμβρίκια. τὰ. catuli ferarum.

Ὀμβρίζω. ὀμβρέω.

Ὀμβριμοεργός. ῦ. ὁ. grauificus, qui res magnas peragit.

Ὀμβριμοπάτρης. ου. ὁ. habens patrem potentẽ.

Ὄμβριμος. ου. ὁ. grauis, impetuoſus.

Ὄμβριος. ου. ὁ. pluuialis.

Ὀμβροβλυτῶν. pluuiam fundens.

Ὄμβρος. ου. ὁ. imber. παρὰ τὸ ὁμοῦ ῥεῖν.

Ὀμβροφόρος. ου. ὁ, ἡ. pluuialis.

Ὁμειρόμενοι. affectu propenſi, cupientes.

Ὁμέστιος. cohabitans, domeſticus.

Ὁμευνέτης. ου. ὁ. concubinus.

Ὁμευνέτις. ιδος. ἡ. concubina.

Ὁμή. ſimulis. (gant.

Ὁμηγερής, et ὁμηγυρής. έος. ὁ, ἡ. ſimul congre

Ὁμηγορῶν. ſimul, aut ſimiliter dicens.

Ὁμηγυρίζω. congrego.

Ὁμήγυρις. ιος. ἡ. coitus, cœtus, concilium.

Ὁμήθης. familiaris.

Ὁμηλαδόν. cum multitudine.

Ὁμηλικία. ας. ἡ. coætaneorum cœtus, coæuitas, ætatis æqualitas.

Ὁμῆλιξ. ικος. ὁ. coætaneus, coæquæuus.

Ὁμηρεία. ας. ἡ. uadimonium.

Ὁμηρῶδαι. rapſodiæ.

Ὁμήρευμα. ατος. τὸ. pignus, obſes.

Ὁμηρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſum obſes. Neutr.

Ὁμηρέω. idem.

Ὁμηρίδης. ου. ὁ. Homeri imitator, & eius dogma ſequens.

Ὁμηρίζω. τὸ ῥαψῳδῶ. Bud. Com.

Ὁμηρικός. ὁ. Homericus.

Ὁμηριστής. ὁ. ῥαψῳδός, & qui Homeri uerſus ſubinde in ore habet.

Ὁμηρομάστιξ. γος. ὁ. Homeromaſtix, id eſt Homeri flagellum. cognomentum eſt Zoili cuiuſdam, qui Homeri oblocutor fuit.

Ὅμηρον. ου. τὸ. obſes, pignus.

Ὁμηροκέντρωνες. οἱ. Homerocentrones, genus carminis ex Homericorum uerſuum fragmentis, & uelut pannis conſarcinatum

Ὅμηρος. ου. confinis, uades, obſes. Item cæcus. unde & Homerus quemadmodum de ſeipſo ſcribit, τυφλὸς ἀνήρ, οἰκεῖ δ' ἐν Χίῳ ἐνὶ παιπαλοέσσῃ. Dicitur autem ὅμηρος παρὰ τὸ ὁμοῦ ὁρᾶν, Thucyd.

Ὁμιλαδόν. minor, poëticum eſt.

Ὁμιλαδόν. ſimul, turmatim, uno concurſu.

Ὁμιλέω.μ.ήσω.π.ηκα.conuerſor, concionor, conuiuo,congredior,conſuetudinē habeo, & familiaritatem cum aliquo. Dicitur & de re uenerea, εἰς γάμους ἔρχομαι, apud Sophoclem; ſicut conſueſco, congredior, & conſuetudinem habeo apud Latinos. Lucianus, ἐγὼ δὲ ᾤμην ταῖς γυναιξὶ μόναις χαλεπὴν σε εἶναι, ὁπόσαι ἂν ὁμιλήσωσιν ἐμοί, Qui conſueuerint mecum.

Ὁμιλητής.ȣ.ὁ.diſcipulus.

Ὁμιλητικός.ȣ.ὁ.conuerſatiuus,affabilis.

Ὁμιλία.ας.ἡ.colloquiū,confabulatio,cœtus, comitatus. Dicitur & de re uenerea,ſicut apud nos conſuetudo,conuerſatio.

Ὅμιλος.ȣ.ὁ.cœtus,turma,turba.παρὰ τὸ ὁμȣ̃ ἀλεῖσθαι.

Ὀμιχεῖν.meiere.

Ὀμίχλη.ἡ.nebula,σκότος.

Ὀμιχλώδης.εος.ὁ,ἡ.nebuloſus.

Ὄμιχμα.ατος.τὸ.urinæ reſperſio.

Ὄμμα.ατος.τὸ.oculus.ab ὄπτω.

Ὀμματίδιον.ȣ.τὸ.ocellus.

Ὀμματῶσαι.oculatum reddere & uigilem.

Ὄμνυμι.μ.όσω.π.ωκα.&

Ὀμνύω.iuro. Vnde κατὰ παίδων ὀμνύειν,in capita liberorum iurare,id quod fiebat,tacto eius capite in quem iurabant,ita ſe ſacrare caput eius dijs inferis, deuouereq́ ſignificantes, ſi peierarent. Bud. Com.

Ὁμαιχμία. ſocietas & auxilium in pugna, ὁμομαχία.

Ὁμοάριθμος.eiuſdem numeri.

Ὁμοφόρος.ὁμοφάγος.

Ὁμοβώμιος.ὁ.eiuſdem aræ,eiuſdē religionis.

Ὁμογάλακτος.ȣ.ὁ.collectaneus,ἀδελφός.

Ὁμόγαμβροι.οἱ.generi inter ſe,hoc eſt qui duas ſorores duxerunt.

Ὁμογάστριος.ȣ.ὁ,ἡ.&

Ὁμογάστωρ.ορος.ὁ. uterinus, id eſt eadem matre natus.

Ὁμογενής.έος.ὁ,ἡ.conſanguineus,eiuſdem generis,congenitus,unigena, συγγενής. Galenus ὁμογενῆ uocat febrem, quæ alio nomine dicitur συνεχής.

Ὁμογενὴς.eiuſdem generis.

Ὁμόγνωτος.ȣ.ὁ,ἡ.cognatus, frater.

Ὁμόγνιος Ζεύς. Iupiter gentilitius, quaſi ὁ τὰ τȣ̃ γένους ἱερὰ ὢν δίκαια. Sic autem inuocabant eum gentiles,id eſt cognati.

Ὁμογνωμονέω.μ.ήσω.π.ηκα.conſentio,eadem ſentio,concordiam facio. Et conſtruitur cum datiuo, ut ὁμογνωμονῶ σοι τȣ̃το, ἀντὶ τȣ̃ συγκατατίθεμαι σοι περὶ τούτȣ. Et ὁμογνωμονεῖν ἑαυτῷ, eſt ſibi conſtare,ut uir conſtans, & philoſophus ſibi conſtans, cui opponitur τὸ ἑαυτῷ διαφέρεσθαι. Bud. Com.

Ὁμογνώμων.conſentiens,ὁμόφρων.

Ὁμόγονα.τὰ.quæ ſunt eiuſdem generis.

Ὁμάδελφος. frater.nam δελφὺς uterum ſonat,unde & ἀδελφοί.

Ὁμοδέμνιος.ὁ,ἡ.coniunx.

Ὁμοδημεῖν. popularem eſſe, ſe unum de cœtu ciuium haberi ſtudere.

Ὁμόδημος.ȣ.ὁ.popularis,gentilis.

Ὁμοδίαιτος.ου.ὁ. contubernalis, eiuſdem uictus.

Ὁμοδοξεῖν.eiuſdem eſſe opinionis.

Ὁμοδοξία.ας.ἡ.Ισοτιμία.

Ὁμόδοξος.ȣ.ὁ,ἡ.ἰσότιμος,eiuſdem opinionis.

Ὁμόδουλος.ου.ὁ.conſeruus.

Ὁμοδρομῶ concurro,competo.

Ὁμοεθνής.έος.ὁ,ἡ.gentilis, id eſt eiuſdem generis.

Ὁμοειδής.έος.ὁ,ἡ.eiuſdem ſpeciei,uniformis.

Ὁμοερκής. έος. ὁ. qui ijſdem parietibus detinetur.

Ὁμοζυγέω. ſimul cum alio iugum duco.

Ὁμόζυγος.ȣ.ἡ.coniunx.

Ὁμόζυξ. alter equus in iugo, ſimilis & eiuſdem notæ.

Ὁμοήθης.ὁ.ὁμότροπος,eiuſdem ingenij,eorundem morum,conterraneus.

Ὁμόθεν. ſimul,ex propinquo.

Ὁμοθυμαδόν.unanimiter.

Ὁμόθυμος.ȣ.ὁ. unanimis.

Ὁμοῖτος. omnibus æquè moleſtus & grauis. Ponitur & pro ὅμοιος.

Ὁμοιοβίοτος,&

Ὁμοιόβιος.ȣ. ſimilis in uictu.

Ὁμοιογένεια.ἡ.genitura ſimilis.

Ὁμοιογενής.cognatus.

Ὁμοιομέρεια. ἡ. æqualitas particularum.

Ὁμοιομέρειαι. ſimilaritates.

Ὁμοιομερής. ἐος. ὁ, ἡ. ſimilaris, cuius pars eandem rationem, atq; idem nomen cum toto obtinet.

Ὅμοιον ὡς. perinde, atq;.

Ὁμοιοπάθεια. figura eſt uel uirtus oratoria, à ſimilitudine affectuum ducta, ut: Fuit & tibi talis Anchiſes genitor. Macrob. libro 4. capite 6.

Ὁμοιοπαθεῖν. ſimiliter affici.

Ὁμοιοπαθής. ἐος. ὁ, ἡ. ſimiliter affectus, ſimilibus affectibus obnoxius.

Ὁμοιοπροσωπῶ. ſum eiuſdem perſonæ.

Ὁμοιόπτερα. uolatilibus ſimilia.

Ὁμοιόπτωτον. homœoptoton, figura eſt quando multi caſus ſimiliter deſinunt. ab ὅμοιος, & πτῶσις.

Ὅμοιος. ὁ ὁ. ſimilis. Attici ὁμοῖος dicunt penul. circumflexa, ut illud Homeri, ὡς ἀεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ, & ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις, æquali conditione, æquis conditionibus. Dicimus autem ὅμοιος τὴν ὄψιν, uel ὅμοιος τὰ ὄψα. Bud. Com.

Ὅμοιος ἦν ἔχοντι. habere uidebatur.

Ὁμοιόσημος. ὁ. ὁ. eiuſdem ſignificationis.

Ὁμοιοσχήμονες. οἱ. conformes.

Ὁμοιοσχημονῶ. eundem habitum ſeruo.

Ὁμοιόσκευος. eodem cultu utens & habitu.

Ὁμοιόστομος. ὁ. ὁ. phalanx, à ſimilitudine oris ſeu frontis nominata, quam ſimilicipitem uocat Gaza in Aeliano.

Ὁμοιοσύντακτος. eiuſdem conſtructionis.

Ὁμοιοταχθῆναι. eodem uel ſimili ordine ſtrui.

Ὁμοιοτάττω. coordino, conſtruo, ſimiliter ordino.

Ὁμοιοτέλευτον. τό. homœoteleuton, figura quædam, quando multæ dictiones diuerſorum caſuum ſimiliter finiunt.

Ὁμοιότης. ητος. ἡ. ſimilitudo.

Ὁμοιότροπα. τά. moribus ſimilia.

Ὁμοιοτροπία. ας. ἡ. ſimilitudo morum.

Ὁμοιόω. μ. ώσω. π. ωκα. aſsimilo. Acti. accuſ.

Ὅμοιρος. par.

Ὁμοίως τοῖς μάλιστα, ut qui maximè. Bud. Cō.

Ὁμοίωμα. ατος. τό. &

Ὁμοίωσις. εως. ἡ. ſimilitudo μίμημα.

Ὁμοκλάω, uel ὁμοκλέω. μ. ήσω. π. ηκα. minor, ſimul uoco, gemo, ſimul abeo. Neut. dati. iungitur.

Ὁμοκλή. ῆς. ἡ. uociferatio, minæ.

Ὁμοκλεί. uno clamore.

Ὁμοκλητήρ. ῆρος. ὁ. minator, iuſſor importunus.

Ὁμόλεκτροι. οἱ. maritus & uxor, qui eodem lecto utuntur.

Ὁμολοβρός. turpis, impudens.

Ὁμολογέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. confiteor. Et ὁμολογεῖται, conſentaneum eſt, conuenit, congruit. Depon.

Ὁμολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſpondeo, id eſt roganti promitto, & auctor fio, confiteor, aſſentior, permitto, concedo, profiteor, paciſcor, ut ὁμολογεῖν μισθόν, paciſci mercedem. Bud. Com.

Ὁμολόγημα, Platoni eſt quod inter differentes conuenit.

Ὁμολογία. ας. ἡ. confeſsio, pactum, aſſenſus, conuenientia, conditio.

Ὁμολογούμενον. certum, indubitatum, confeſſum, legitimum. huic opponitur ἀμφισβητούμενον.

Ὁμολογουμένως. indubiè, ſine controuerſia, planè.

Ὁμολόγως. concorditer.

Ὁμωλωΐδες. portæ Thebarum, ab Homoloide, filia Niobes dictæ ſunt.

Ὁμομήτριος. ὁ. ὁ. &

Ὁμομήτωρ. ορος. eadem matre natus.

Ὁμόν. in eodem, ſimile, unà.

Ὁμόνεκρος. paris conditionis cum mortuis.

Ὁμονίδιος. uterinus frater.

Ὁμονοέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſentio, concordo. Neutr. datiuo iung.

Ὁμονοητικός. ἡ. ὁ. concors.

Ὁμόνοια. ας. ἡ. concordia, conſenſus.

Ὁμόνομον iiſdem paſcuis utens.

Ὁμόνους. οος. ὁ. concors, conſentaneus. ab ὁμός, & νοῦς.

Ὁμονοῦται. pacatæ, concordes.

Ὁμοούσιος. ὁ. conſubſtantialis, eiuſdem eſſentiæ.

tiæ. ab ὁμὸς & οὐσία.

Ὁμόπαγοι. οἱ. qui ſunt eiuſdem pagi.

Ὁμοπαθής. έος. ὁ, ἡ. ſimul patiens.

Ὁμόπαις. αιδος. ὁ. gemellus.

Ὁμοπατρίας. ου. &

Ὁμοπάτριος. ου. ὁ, ἡ. &

Ὁμοπάτωρ. ορος. ὁ. eodem patre genitus, conſanguineus frater. Latini germanum uocant.

Ὁμόπλοια. ἡ. ſocietas nauigandi.

Ὁμόπολις. qui eſt eiuſdem urbis.

Ὁμόπτερος. eiuſdem coloris atq; ætatis, quaſi dicas earundem pennarum.

Ὁμόπτωτος. eiuſdem caſus.

Ὁμορβεῖν. iter facere, ſequi.

Ὅμοργμα. ατος. τό. macula, labes.

Ὁμόργνυμι. μ. ξω. π. οχα. abſtergo. Actiu. accuſatiuo.

Ὁμορέω. μ. ήσω. π. ηκα. conterminus ſum. Neutrum datiuo iung.

Ὅμορος. ου. ὁ, ἡ. conterminus, confinis, ſibiipſi particeps, finitimus. ab ὁμοῦ & ὅρος.

Ὁμορροή. confluuium.

Ὁμορροθῶ. ſimul remigo, auxilior, idē ſentio.

Ὁμόρροια. confluxus, congregatio.

Ὁμόρροφος. contubernalis, tecti eiuſdem cohabitor.

Ὁμός. ῆ. ὁ. unus. ſimilis.

Ὁμόσε. ſimul, propè, contrà, eodem loco.

Ὁμόσε φέρεσθαι. aggredi, manum conſerere, graſſari in aliquem.

Ὁμόσιτος. ου. ὁ. conuictor, ſimul educatus, contubernalis, qui unà ueſcitur.

Ὁμόσκευος. ου. ſimilis genere armorum.

Ὁμοσκηνία. ας. ἡ. contubernium.

Ὁμοσκηνῶ. contubernalis ſum in militia.

Ὁμόσπορος. ου. ὁ. ſimul ſeminatus & natus.

Ὁμόσπονδος. ου. ὁ. amicus, ſodalis, eiuſdem ſacri & fœderis.

Ὁμόστεγοι. οἱ. contubernales, ſub eodē tecto.

Ὁμοστιχάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul procedo. Neutrum abſol.

Ὁμόστολος. ſimul miſſus, eiuſdem uiæ, conueniens.

Ὁμόσφυρος. comes itineris, frater.

Ὁμοτελεῖς. οἱ. qui idem tributum pendunt.

Ὁμότεχνος. ὁ. ἡ. eiuſdem artis opifex, artificij ſocius.

Ὁμοτεχνῶ. eiuſdem artis profeſſor ſum.

Ὁμότιμος. ου. ὁ. paris honoris, eiuſdem conditionis & ſortis.

Ὁμότιτθος. ὁ. qui eadem uſus eſt cum altero nutrice.

Ὁμοτράπεζος. ὁ. commenſalis, conuictor.

Ὁμότριχος. eiuſdem pili, eiuſdem coloris.

Ὁμότροφος. ſimul educatus.

Ὁμότροπος. ου. ὁ. ἡ. eiuſdem moris.

Ὁμοῦ. ſimul, unà cum.

Ὁμουπόστατος, &

Ὁμούσιος. ου. ὁ. eiuſdem eſſentiæ

Ὁμοῦτι. fermè, ſimul.

Ὁμοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. ὁμονοέω, eiuſdem ſum ſententiæ, conſpiro. Neutrum datiuo iungitur.

Ὁμοφροσύνη. ης. ἡ. cōcordia, amor legitimus.

Ὁμόφρων. ονος. ὁ, ἡ. eiuſdem animi & ſententiæ.

Ὁμοφυής. έος. ὁ. ſimul natus.

Ὁμόφυλος. ου. ὁ, ἡ. eiuſdem generis & tribus, eiuſdem generis homo.

Ὁμοφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. concordo in uerbis. Neutrum abſol.

Ὁμόφωνος. ου. ὁ. ἡ. concors, eiuſdem linguæ.

Ὁμοχοινικαί. accipitur pro ijs qui eidem aſsident menſæ.

Ὁμόχροια. coloris ſimilitudo.

Ὁμόχρονος. coætaneus.

Ὁμόχροος. ου. ὁ, ἡ. concolor.

Ὁμόψηφος. ου. ὁ. qui uno eodem animo aliquid decernit, eiuſdem ſententiæ, qui idem ius ſuffragij habet.

Ὁμόψυχος. ου. ὁ, ἡ. unanimis, concors.

Ὁμοψύχως. unanimiter.

Ὀμόω. μ. όσω. π. ωκα. iuro. Neutrum accuſ.

Ὄμπαι. ῶν. fruges melle maceratæ.

Ὄμπνιος. frumentarius, cerealis.

Ὀμπνιόχαρ. diues.

Ὄμπνιον. magnum, multum, auctum.

Ὄμπνια. Ceres, φέριμος, non ab ὀμφαλὸς, qui eſt umbilicus, ſed ab ὄμπναι, quæ ſunt triticum melle rigatum. Vnde Callimach.

Ἐν δὲ θοῖσιν ἐπὶ φλογὶ καίομεν ὄμπνας.

Ὄμπνια χὰρ, pro ὀμπνιόχαρ. Ὄμπνια νεφέλη, pro magna & auctiore nube.

Ὄμπνοι. Cereales fructus, ut qui ſpirandi cauſa ſint. ἀπὸ τοῦ πνεῖν.

Ὀμύνις. ιδος. ἡ uagina.

Ὀμφαὶ τρίποδος. ſortes tripodis.

Ὀμφακίας. ου. ὁ. crudus, acerbus.

Ὀμφακίζω. in acerbum uergo, tollo omphacas, rem uilem furor.

Ὀμφάκιον ἔλαιον. oleum, quod ex oleis immaturis fit.

Ὀμφακῖτις. ιδος. ἡ. fructus aliquis ex quercu.

Ὀμφαλοτομία. umbilici ſectio.

Ὀμφαλητόμος. obſtetrix.

Ὀμφάλιον. ου. τὸ. clypei umbilicus.

Ὀμφαλιστήρ. ῆρος. ὁ. ferrum quo umbilici præſecantur.

Ὀμφαλόεις. εντος. ὁ. umbilicatus, rotundus, ut ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι, Homer. apud Nicandrum ἄρκτος, ſiue urſa ὀμφαλόεσσα uocatur, uel quod in umbilico poli borealis ſit conſtituta, uel quòd fœcunda ſit & nutritia, ab ὀμφαλός. nam cuncta animantia quæ umbilicum habent, per umbilicum augentur. Sunt qui ὀμφαλόεσσαν Creticam exponant, à Cretæ loco quodam ὀμφαλὸς appellato.

Ὀμφαλός. οῦ. ὁ. umbilicus. παρὰ τὸ ὀμπνεῖν, ὅ ἐστιν ἀναπνεῖν. δι' αὐτοῦ γὰρ τὸ ἔμβρυον ἀναπνεῖ καὶ φέρεται. Item clauſura libri. Ariſtot. accipit pro poris & meatibus in partu & generatione piſcium. Appellat ita etiam unum fici. Eſt item ὀμφαλός, ſiue ὀμφάλιον Cretæ locus. unde Callimachus. τίον δαίμον ἀπ' ὀμφαλός. Ab eo loco ὀμφαλίτης gentile nomen eſt. Item Theſſaliæ quoque quidam locus ὀμφαλὸς eſt. Vtimur eadem uoce in re militari. Nam phalangis partes κέρατα, id eſt cornua uocantur, ſed ſiniſtrum cornu οὐρὰ ſiue pes dicitur, dextrum uerò caput, qua autem longitudo ſecatur, oris & τοῦ ὀμφαλοῦ nomine intelligitur. Cælius libro 8. capite 42.

Ὀμφαλοτόμος. ου. ὁ. obſtetrix, quæ umbilicum infantibus præcidit.

Ὀμφαλώδης. εος. ὁ, ἡ, umbilicaris, ut ita dicã ad umbilicum pertinens.

Ὀμφάλωτος. ου. ὁ. umbilicatus.

Ὄμφαξ. κος. ἡ. uua acerba & immatura. ἀπὸ τοῦ ὠμοὺς φαγεῖν. πᾶν τὸ αὐστηρὸν, καὶ ὄξυνον.

Ὀμφή. ῆς. ἡ. uxor, ſors, diuina uox, uaticiniũ, odor, ſomniorum uiſio.

Ὀμφαίνειν. augere, honeſtare.

Ὀμοθῶσαι, pro ὁμοιωθῆναι, couenire, aſſimilari.

Ὀμόλακες. οἱ. uicini, propinqui. nam ὦλαξ Doricum eſt pro αὖλαξ.

Ὁμωνυμία. ας. ἡ. cognominatio, id eſt eiuſdẽ nominis appellatio, æquiuocatio.

Ὁμώνυμος. ου. cognominis, id eſt eiuſdem nominis exiſtens. unde homonymum Latinè dicimus nomen multa ſignificans.

Ὀμωρόφιος. ου. ὁ. domeſticus, ſub eodem tecto commorans.

Ὅμως. tamen. Vnde ὅμως δ' οὖν, & ὅμως μέντοι, ὅμως μὲν οὖν, uel ὅμως μὲν pro eodẽ ferè accipiuntur, id eſt tamen, attamen, at certe.

Ὁμῶς. ſimul, ſimiliter, ὁμοίως.

Ὁμωχέται θεοὶ. dij eiuſdem templi atque tecti.

ON.

Ὄν, ὄντος. τὸ. ens, exiſtens. Accipitur pro cum liceat, ſicut ἐξόν.

Ὅν. quem, ſuum. τὸν ἑαυτοῦ, αὐτόν.

Ὃν τρόπον. quomodo.

Ὀνηγός. οῦ. ὁ. aſinarius.

Ὄναγρα. ἡ. onagra herba.

Ὀναγρόβατα. τὰ. paſcendis aſinis apta.

Ὄναγρος. ου. ὁ. onager, id eſt aſinus ſylueſter.

Ὄνασθαι. frui, ἀπολαῦσαι ὠφεληθῆναι, ut ὄναιο σὺ ταύτης πολυμαθίας, macte eſto iſta eruditione, proficias tibi huius eruditionis gratia. Aliquando non approbantis eſt, ſed abominantis, ut Latinis fruere, tibi habe.

Ὄνειον. potius, melius.

Ὄναρ, aduerb. in ſomnis, per ſomnium, καὶ ὕπνος.

Ὄναρ, τοῦ ὀνείρατος. inſomnium, ſomnium.

Ὀνάριον. τὸ. aſellus.

Ὀνασεῖ. iuuabit.

Ὀνατικός. οῦ. uiſualis.

Ὀνέα. aſini pellis.

Ὄνεαρ. ατος. τὸ. utilitas, cibus (cibo enim reficiuntur corporis uires, eiuſq; iuuat imbecillitatem) auxilium, ſomnium, donum.

Ὀνειδίζω. μ. ίσω. π. ικα. impropero, obijcio, maledico, conuiciando exprobro. Actiu. accuſ. cum datiuo.

Ὀνείδειος. ου. ὁ, ἡ. improperabilis, uituperabilis. & ὀνείδιος per eclipſim τοῦ ἰῶτα.

Ὀνειδισμός. οῦ. ὁ. exprobratio.

Ὀνειδιστὴς εὐεργετημάτων. exprobrator beneficiorum.

Ὀνειδιστικός. οῦ. ὁ. contumelioſus.

Ὀνείδιστος. ου. ὁ. probroſus.

Ὄνειδος. εος. τὸ. improperium, opprobrium, probrum, dedecus.

Ὀνεῶν. ſtabulum aſinorum, ſed ὄνειον Corinthi mons eſt.

Ὄνειος. ου. ὁ. aſininus.

Ὀνειράτων. τῶν. ſomniorum, Herodia.

Ὀνειρογόνος. ου. ὁ. fluxus ſeminis in ſomnis.

Ὀνειροκρίτης. ου. ὁ. &

Ὀνειροκριτικός. ὁ. interpres ſomniorum, coniector. Ὀνειροκριτικοὶ etiam ſunt libri conſcripti de arte ſomnia interpretandi.

Ὄνειρον. ου. τὸ. ſomnium.

Ὀνειρόπληκτος. ſomnio territus, ſomniorum interpres.

Ὀνειροπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſomnio, in ſomnis uideo, uana ſpe ducor. Vide in ὀνειρώττω.

Ὀνειροπόλος. ου. ὁ. coniector, qui ab alijs uiſa coniectanter diſcutit, uelut Penelopes ſomnia Vlyſſes. Eſt etiam qui ipſe ſomniat ac prædicat inde, ſicut Agamemnon Iliad. β.

Ὄνειρος. ου. ὁ. ſomnus, etiam ſomnium, authore Macrobrio.

Ὀνειρωγμός. οῦ. ὁ. ſomnium turbulentum, potiſſimum cum uenerea imaginatione.

Ὀνείρωξις. εως. ἡ. ſomnium, ἡ τῶν ὀνειράτων δεῖξις.

Ὀνειρώττω. μ. ώξω. π. ωχα. ſomnio, ſtimulor imaginibus libidinis nocturnis. Interpres Ariſtoph. ita diſtinguit ab ὀνειροπολῶ, ut ὀνειρώττειν ſit genituram per inſomnia emittere, id quod accidere ſolet ijs, qui amoribus uacant. ὀνειροπολῶ uerò ſit uiſum in ſomnis uidere, atq; ſomniare. Neut. abſol.

Ὀνίνω. moueo, πειάγω.

Ὀνέω. μ. ήσω. π. ηκα. iuuo, proſum. Acti.

Ὀνηγέσιος. ὀνηλάτης.

Ὀνήιστον utile, ὠφελιμώτερον.

Ὀνηλάτης. ου. ὁ. agaſo, aſinarius.

Ὄνημι. μ. ήσω. π. ηκα. iuuo, ἀπολαύω, ὠφελῶ. Vnde ὄνησαι, fruere. & ὀνήσεαι, iuuaberis, potieris potius quàm frueris, teſte Valla. Dicimus & ὀναίμην & ὀνάμην, in optatiuo.

Ὀνησιδώρα. τὰ. benefica. terræ epitheton.

Ὀνήσιμος. ου. ὁ. utilis, ὠφέλιμος.

Ὄνησις. εως. ἡ. iuuamen, utilitas. τίς δ' ὄνησις, Quid intereſt.

Ὀνησιφόρως. adiuuandum, aduerb.

Ὀνῖτις. ιδος. ἡ. ſpecies origani.

Ὀνητός. uituperabilis.

Ὀνήτωρ. utilitatem capiens.

Ὀνθυλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. deturpo, dehoneſto. Actiu. accuſ.

Ὄνθος. ου. ὁ. fimus, proprie boum, βόλβιτον.

Ὄνια, &

Ὀνίδες, uel ὀνίδια. fimus aſini, uel equi.

Ὀνίδιον. aſellus.

Ὀνικός. οῦ. ὁ. aſinarius, id eſt aſininus.

Ὀνίνημι. iuuo. Actiu. accuſ.

Ὄνιος. utilis.

Ὀνίσκος. ὁ. aſellus, ſerra fabrilis.

Ὄνισμα. τὸ. augurium.

Ὀνοβατεῖν. aſinos admittere.

Ὀνοβάτις. ἡ. mulier in adulterio deprehenſa apud Cumanos. Scribit Plutarchus illis in more fuiſſe, ut cum aliqua in adulterio deprehenderetur in forum deductam, & ſaxo impoſitam, ſpectandam omnibus proponerent. Inde ſuper aſino conſtitutã, per urbem peruectam, in eundem locum reſtitui oportebat, unde erat deducta, & ex illo infamia notatam, ὀνοβάτιν appellandã cenſuerunt, ut quæ aſino imponeretur, & per ciuitatem ueheretur. Ab eo tempore lapidem tanquam impurum & deteſtabilem uitabant.

Ὀνόβασις. ἡ. idem.

Ὄνομα. τος. τὸ. nomen.
Ὀνομάζομαι. nominor.
Ὀνομαζόμενον. nominatim.
Ὀνομάζω. μ. άσω. π. ακα. nomino, φράζω. Acti. accuſ.
Ὀνομαι. ὀνόω, uitupero, accuſo.
Ὀνομαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. nominatim receſeo.
Ὀνομακλήδην. nominatim.
Ὀνομακλήτωρ. ορος. ὁ. nomenclator, dictum quòd nominatim homines uocet.
Ὀνομαστήρια. τὰ. feſtum ab inſtituto nomine, uel quo nomen alicui inſtitutum.
Ὀνομαστί. nominatim.
Ὀνομαστικός. ῦ. ὁ. nominatiuus.
Ὀνομαστός. οῦ. ὁ. clarus, id eſt nominatus, celebris.
Ὀνοματοθετὴς. uerborum innouator, nominumq́ aucupio gaudens.
Ὀνοματόλογος. ου. ὁ. ὀνομακλήτωρ.
Ὀνοματοποιία. ἡ, nominatio, nominis figmentum, ita ut pronũtiatione & uoce ſua rem quam ſignificat, imitetur.
Ὀνομακλυτός. nomine inclytus, celebris.
Ὄνος. ου. ὁ, ἡ. aſinus, & aſina. Item lapis molaris, uel mola inferior retinens frumentum. ὀνίαν γὰρ τὸ κινεῖν καὶ πιεάζειν. Xenoph. in primo ἀναβάσεως Cyri, οἱ δὲ ἐκ ποιοῦντες ὄνους ἀλέτας ὀρύττουσιν. Interdum uermiculi nomen, Latinè millepeda, aut centipeda.
Ὀνόκενοι. οἱ. dæmones ſunt, in aquoſa & arida corporibus areſcentibus frequentantes & aſininis cruribus. Hi ſeſe mares plurimum exhibent, interdum quoq; leonem & canem induere uidentur. Cælius libro 1. capite 27.
Ὀνοστός. ῦ. ὁ. lamentabilis, uilis, non lamentandus, uituperabilis.
Ὀνοτάζω. μ. άσω. π. ακα. μέμφομαι, impropero, afficio iniuria.
Ὀνοτός. ῦ. ὀνοστός, pauper.
Ὀνοφορβός. ῦ. ὁ. aſinarius.
Ὀνόχειλος. labrum aſini, nomen herbæ.
Ὀνόχοιτος. dei filius, Chriſtus, infando titulo à religionis noſtræ hoſtibus dicebatur, quẽ ſceleſtiore etiam pictura genere deformare, ac uelut in pergula prætereuntibus auſi ſunt aſininis auribus oſtentare, pede altero mungulatum, ac togata ſpecie, cum libro in manibus hoc adiecto titulo, quaſi is Chriſtianorum foret deus, ὀνόχοιτος.
Ὀνόω. μ. ώσω. π. ωκα. inquino, uitupero, lamentor.
Ὄντα. τὰ. ueſa, ὑπάρχοντα, τὰ ἐν παρουσίᾳ κτήματα.
Ὄντως. ſanè, uerò, planè, omnino, utique.
Ὄνυμα. ατος. τὸ. nomen, pro ὄνομα, ο in υ mutato more Aeolico. unde ἱερώνυμος, & eiuſmodi.
Ὀνυμαίνω. τὸ ὀνομαίνω.
Ὄνυξ. χος. ὁ. unguis, παρὰ τὸ νύσσω, νύξω.
Item onyx gemma (alabaſtritem uulgò uocant) eo quòd humano ungui ſit ſimilis. Interdum teſta eſt conchylij in paludibus Indiæ, à leuore unguis, quem imitatur, nominatus. Δι' ὄνυχος ἀκριβοῦν, ad unguem exigere.
Ὀνυρίζομαι. lugeo, ὀδύρομαι.
Ὀνυχίζω. præcido ungues. Item notare ungue, cum memoriã confidimus. Accipitur & pro rem exactè & ad unguem expendere.
Ὀνύχιον. ου. τὸ. unguiculus.
Ὀνώδης. δος. ὁ, ἡ. aſininus.

ΟΞ.

Ὀξαλίς. ἡ. ſpecies lapathi, uinum aceſcens.
Ὀξάλμη. ης. ἡ. ſalſum, acetum, acida muria.
Ὀξεῖα. ας. ἡ. cuſpis haſtæ, & haſta, uarix.
Ὀξάδιον. acetum, diminutiuè ab ὄξος.
Ὀξῆρος. ὁ. acidulus.
Ὀξεῖς. οἱ. properi.
Ὀξέως. citò, fortiter.
Ὀξίαι. ſunt nauigia quædam uelociora.
Ὀξίζω. in acetum degenero, aceſco.
Ὀξίζων οἶνος. uinum quod acuit.
Ὀξίνης. ου. ὁ. uappa, uinum acidum, auſterus, crudus.
Ὀξίς. ίδος. ἡ. uas acetarium.
Ὀξίταλος. ὁ. anceps.
Ὀξορεγμία. acida eructatio, Hippocr.
Ὄξος. εος. τὸ. acetum, quod linguam ſecet & pungat.

Ὀξύ

Ὀξύ. τὸ. mucro. Et aduerb. pro acutè.
Ὀξυάκανθα. acuta ſpina.
Ὀξύβαφον. ου. τὸ. acetarium, acetabulum. Accipitur & pro poculo, Athen. lib. 11.
Ὀξύβαφος. cotylæ quarta pars eſt, continens quatuor & uiginti drachmas, hoc eſt quadrantale. Bud. de Aſſe 5.
Ὀξυβελεῖς. ſagittæ acuta cuſpide.
Ὀξυβοῶ. ſtatim & acutè audio.
Ὀξύγαρον. ου. τὸ. ſalſamentum, acetum cum garo, id eſt liquamen piſcis.
Ὀξύγγιον. ου. τὸ. axungia, adeps.
Ὀξυγράφος. ου. ὁ. uelociter ſcribens.
Ὀξυδερκία. ἡ. claritas oculorum.
Ὀξυδερκικόν. pharmacum, quo acuitur uiſus.
Ὀξυδερκοῦν. ου. τὸ. idem.
Ὀξυδερκία. ιος. ἡ. acies oculorum.
Ὀξυδερκής. ιος. ὁ. ἡ. acutè uidens, perſpicax.
Ὀξυδορκέω. μ. ήσω. π. ηκα. acutè uideo. Neut.
Ὀξυήκοον. ου. τὸ. auditus acumen.
Ὀξύηκτος. ualdè acutus.
Ὀξυθυμία. ας. ἡ. excandeſcentia, quod uitium opponitur μακροθυμίᾳ.
Ὀξυθύμια. τὰ. apud Hyperidem quædam expiationes, quas domibus luſtratis in triuia ferebant. Alij ligna interpretantur quibus ſtrangularentur aliqui. dicta ab ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι.
Ὀξυθυμίας. ου. ὁ. &
Ὀξύθυμος. ου. ὁ. iratus, animo præceps, animo concitato & feroci.
Ὀξύϊρος. ου. ὁ. aceruus.
Ὀξυκέφαλος. ου. ὁ. capite faſtigiato.
Ὀξύκρατον. ου. τὸ. poſca, uinum quod aceto & aqua temperatum eſt.
Ὀξυλαβής. έος. uelociter capiens, continuò aggrediens.
Ὀξύμελι. acetoſum mulſum.
Ὀξυμέριμνον. τὸ. obſcurum, acuta contemplatione inuentum.
Ὀξυμυρσίνη. myrtus ſylueſtris, baccis rubentibus, & breuitate à myrto ſatiua diſtans. Quidam ruſcum uocant. Plura apud Plinium.
Ὀξύμωρον. ſententia eſt ex periculo petita, hoc eſt, ita acutè & affectatè enuntiata, ut fatua uideatur, ut apud Vergiliũ. Nũ capti potuere capi? Cicero, Si tacent, ſatis dicunt.
Ὀξωίνη. acidum uinum, in uappámque deprauatum.
Ὀξύνομαι, &
Ὀξύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. acuo, irrito, coaceſco. Actiu. accuſ.
Ὀξυόεις. όεντος. idem quod ὀξύς.
Ὀξύοπος. ου. ὁ. ualens acie oculorum.
Ὀξυπαθῶς. magno affectu.
Ὀξυπάπαθος. ου. ὁ. genus rumicis ab acutis folijs. Fortè legendum eſt ὀξυλάπαθος, de quo Plinius libro 20. capite 21.
Ὀξύπεινος. ου. ὁ. famelicus, percitus acuta fame.
Ὀξυπευκὲς. amarum, ὀξύπικρον.
Ὀξύπορος qui citò tranſit.
Ὀξύπρωρος. acutam habens proram, ὀξυκέρατος.
Ὀξύπυκνοι. οἱ. dicuntur toni, qui ſpiſsi ultima loca poſsident. Capel. libro 9.
Ὀξυρεγμία. ας. ἡ. ὀξορεγμία.
Ὀξυρεγμιῶ. acidum ructo.
Ὀξύρῥυγχος. ου. ὁ. oxyrrinchus piſcis.
Ὀξύῤῥοπος. ου. ὁ. repentè & leuiter repens, propenſus.
Ὀξύς. έος. ὁ. acutus, uelox, acer, præceps, promptus.
Ὀξύσομος. acutè canens.
Ὀξύσχοινος. ου. ὁ. iuncus marinus, uel iuncus manualis.
Ὀξυτάτη ὁδὸς. anceps uia.
Ὀξύτης. ητος. ἡ. acrimonia.
Ὀξυτόκιον, uel
Ὀξυτόκον. ου. τὸ. partum accelerans.
Ὀξύτονος. ου. ὁ, ἡ. ſtridulus. Item dictio quæ habet accentum in ultima ſyllaba.
Ὀξυφωνία. ἡ. uocis acuties.
Ὀξυφωνότερος. ὁ. cui uox acutior.
Ὀξύχειρ. manibus aduncis & celer.
Ὀξυχειρία. ας. uelocitas operandi, celeritas conficiendi in aliqua re.
Ὀξύχολος. ſummæ bilis, iracundus.
Ὀξυχολία. repentina ira, bilis efferueſactio.
Ὀξυωπεῖν. acutè cernere.
Ὀξυωπέστατος. ὁ. qui clariſsime uidet.

Ὀξυωπής. ὲος. ὁ, ἡ. uiſum acuens, aut acutè uidens, acuti uiſus.

Ὀξυωπία. uidendi acumen.

Ὀξυωπός. qui acutum habet uiſum, ὀξυωπής.

Ὀξαλίς. genus lapathi herbæ ſiue rumicis, ab aciditate nomine accepto.

Ὄυ pro οὗ poëticè.

ΟΠ.

Ὀπαδός. οῦ. ὁ. aſſectator, conſors, adiutor, ſeruus.

Ὀπάζω. μ. άσω. π. ακα. præbeo, do, & inſequor, ut χαλεπὸν δή τι γῆρας ὀπάζει Iliad. θ.

Ὀπαῖον. ου. τὸ. operculum ollæ, foramen, & quà fumus è furno, aut camino exit.

Ὀπάων. illuſtris, clarus, potens admodum, ſummus ille. Articulus enim additus aduerbio, eleganter efficit ut pro nomine exponatur.

Ὄπασσε. tribuit.

Ὀπισθδετ. à tergo ligatus.

Ὄπατρος. ου. ὁ. eodem patre natus, quaſi ὁμόπατρος.

Ὀπάων. ονος. ὁ. ἀκόλουθος, miniſter, aſſectator.

Ὅπερ οὖν. ὅπερ. Bud. Com.

Ὀπιπεύω. circumſpicio, uideo.

Ὅπη, & ὅππη poëticè. ubi, quà. Accipitur & pro ὅπως.

Ὅπη ἄν. quacunque, & quo in locum, quocunque pacto, ut, quemadmodum. Bud. Com.

Ὅπη οὖν. idem.

Ὅπη παρείκοι. ἀντὶ τοῦ ἐγχωροίη, ὅπη ἐνδέχοιτο, pro re nata, quacunque occaſione. Budæus ibidem.

Ὀπή. ῆς. ἡ. cauerna, foramen, uox.

Ὀπηδέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſequor. Neutrum datiuo.

Ὁπηδήποτε. quouis modo, quomodocunque. Bud. Com.

Ὀπηδός. οῦ. ὁ. ſequens, ancilla, ſeruus.

Ὁπηλικονοῦν. quantuſcunque. Bud. Com.

Ὁπηνίκα quando, quandoquidem, cum.

Ὀπήτιον. ου. τὸ. ſubula.

Ὀπίας. caſeus qui coit coagulo, ὁ τῷ ὀπῷ τῆς συκῆς πυκνούμενος.

Ὀπιδνός. malus, terribilis.

Ὀπίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &

Ὀπίζω. μ. ίσω. π. ικα. obſeruo, curo, uereor, pudeſio. Actiu. accuſ.

Ὄπιθεν, Dorice pro ὄπισθεν. retro.

Ὄπικος. ὁ. ſordidus, immundus. Eudoxus Italiæ gentem quandam uocari tradit, à linguarum colluuione dictam.

Ὀπιμαντεῖον. ου. uoce datum reſponſum.

Ὀπίονες apud Plutarchum ſunt, qui nuntiorum & ſpeculatorum funguntur munijs.

Ὀπίπας. impoſtor.

Ὀπιπτεύω. μ. εύσω π. ευκα. &

Ὀπιπεύω. aſpicio, obſeruo, περίεργως βλέπω. Unde παρθενοπίπας, qui uirginum pudicitiæ inſidiatur. Cælius libro 7. capite 12.

Ὄπις. ιδος. ἡ. cura, conſyderatio, uox. Iliad. π. θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.

Ὄπισθεν. retrò, ponè, εἰς τὸ μέλλον.

Ὀπισθέναρ. pars exterior palmæ.

Ὀπίσθιος. ου. ὁ. poſterior. Unde ὀπίσθιον τάγμα, extrema acies, & ὀπίσθια, præterita, cauda.

Ὀπισθοβάμων ονος. ὁ. retrogradus ut cancer.

Ὀπισθόδομος. ου. ὁ. locus Athenis in arce poſt templum Mineruæ, ubi ærarium publicum erat.

Ὀπισθόδομος. ου. ὁ. acta publica, poſterior pars domus.

Ὀπισθόκεντρα. quæ in poſteriori parte corporis aculeo armantur.

Ὀπισθοκόμοι. οἱ. qui crines uerſus tergum flexos habent.

Ὀπισθοκρηπῖδες. αἱ. genus calceamentorum muliebrium.

Ὀπισθονόμος. præpoſterè paſcens, ſine receſſu. Unde ὀπισθονόμοι βόες, retrò paſcentes boues.

Ὀπισθόπους δίκη. iudicium aut pœna, quæ crimen ſtatim poſtridie ſequitur.

Ὀπισθόρμητον. retrofugum.

Ὀπισθοσφενδόνη. ης. ἡ. ornamentum quoddam capitis muliebre.

Ὀπισθοτενικός. οῦ. ὁ. cui ceruix in humeros incuruata & reiecta eſt.

Ὀπισθότονος. ου. ὁ. affectio cum ceruix ita diriguit, ut flecti non poſſit, hoc eſt, cum caput ad ſcapulas contrahitur.

ὀπισθουρητικά. τά. *ex aduerſo mingentia.*

ὀπισθοφανῶς. *retrorſum, aduerſum.*

ὀπισθοφύλακες. οἱ. *qui in prælijs terga tuentur.*

ὀπισθοφυλακέω. μ. ήσω. π. ηκα. *retrò cuſtodio. Actiu. accuſ.*

ὀπισθοφυλακία. ας. ἡ. *poſterior cuſtodia.*

ὀπισθοφύλαξ. ακος. ὁ. *cuſtos poſterior, uel poſtica.*

ὀπίσθιος. ὁ. ὀπίσθιος, *poſtremus, ultimus.*

ὀπισθόγραφον. τό. *à tergo annotatum.*

ὀπισθόγραφος. ὁ. *aduerſarius, hoc eſt libellus rationarius, quo perfunctoriè & obiter memoriæ conſulimus.*

ὀπίσω. *retrò.* ἀνάστρεφε ὀπίσω, *redire unde ueniſti. Accipitur quoque pro poſtea Vergil. Rurſus & incipiant in corpora tarda reuerti.*

ὀπίσω, *poëtice idem, retrò, in futurum, ad poſteros, à tergo. Homer. Iliad.* α. οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσω καὶ ὀπίσω.

ὅπλα. τά. *arma, funes nauium.*

ὁπλάρια. τά. *arma diminutiuè.*

ὁπλή. ῆς. ἡ. *ungula omnium brutorum, ſolida ungula.*

ὁπλίζω. μ. ίσω. π. ικα. *armo, paro. Acti. accuſ.*

ὅπλισις. ιος. ἡ. &

ὁπλισμός. ὁ. ὁ. *armatura.*

ὅπλισμα. *gradus,* βῆμα, *funis nauticus.*

ὁπλιστής. ὁ. ὁ. *armatus.*

ὁπλιταγωγὸς ναῦς. ἡ. *nauis quæ armatos fert milites.*

ὁπλῖται ἰνάρμες. *milites ſpoliatitij.*

ὁπλίτης. ου. ὁ. πανοπλής, *miles armatus, uel grauis armaturæ, armiger, ut apud Suet. non pro eo qui alterius arma gerit, ſed qui ipſe armatus eſt. Item qui in naui ad remum non ſedet.*

ὁπλιτίδες. αἱ. *ſtatuæ fœminarum armatæ.*

ὁπλιτοδρομεῖν. *eorum eſt, qui armati curſu certabant, & ſub armis curſu exercebantur.*

ὁπλοπαλαιστής. ου. ὁ. *armiluctator.*

ὁπλοθήκη. ης. ἡ. *armentarium.*

ὅπλομαι. ὁπλίζομαι.

ὁπλομανέω. *inſano & nimio armorum ſtudio teneor.*

ὁπλομαχεῖν. *ſub armis exerceri, armis depugnare.*

ὁπλομαχία. ας. ἡ. *dimicatio armis. Eſt & genus exercitamenti.*

ὁπλόμαχος. ου. ὁ. *qui armis militaribus et ſcuto depugnat, ut apud Martialem, Hoplomachus nūc es fueras ophthalmicus olim.*

ὅπλον. ου. τό. *ſcutum, arma.*

ὁπλότερος. α. ὁ. *iunior, poſterior,* νέος, μάχιμος.

ὁπλοφορῶ. *cingo latus, & in modum ſatellitis ſtipo & comitor. Accuſ.*

ὀπνιδός. *reuerendus, cura dignus.*

ὁπόδαπερ. *quotquot.*

ὁποδαπός. ὁ. ὁ. *cuias.*

ὁποδαπὸς ἄν, &

ὁποδαποσοῦν. *cuiaſcunque. Bud. Com.*

ὁπόθεν. *unde*

ὁπόθεν δήποθεν. *undecunque, quoquo modo.*

ὅποι. *quò, ubi, hic.*

ὁποῖ᾽ ἄλλα. *qualia, cuiuſmodi.*

ὁποῖα φιλεῖ. *quæ aſſolent.*

ὁποῖόν τι. *aliquod, quiddam.*

ὁποῖος. α. ὁ. *qualis infinitè.*

ὁποῖός τις, *accipitur interrogatiuè pro* ποῖός τις, *cum ſit relatiuum.*

ὁποιοσοῦν, *qualiſcunque.*

ὀπόπαναξ. *liquor herbæ panacis.*

ὀποπλεῖν. *renauigare.*

ὀπός. ὁ. ὁ. *ſuccus, coagulum, liquor, humectauit ramis agglutinans folia, unde producitur opara, lacryma arborum, lacteus in ficu humor, &* κατ᾽ ἐξοχὴν *ſilphij liquor.*

ὁπόσα. *pro* ἅ.

ὁποσάκις. *quoties.*

ὁποσαπλάσιος. *totuplex.*

ὁποσαπλασιοσοῦν *quantumuis multiplex.*

ὁποσαχῆ. *multipliciter.*

ὁπόσα πλεῖστα. *quanta maxima.*

ὁπόσοι ἄν. *quotlibet, quotcunque.*

ὁπόσον βραχύς. *quàm breuis.*

ὁποσονοῦν. *ubicunque, quocunque in loco, quantumcunque.*

ὁπόσος. α. ὁ. *quot, quotus, indefinitè.*

ὁποσοσοῦν. *quotuslibet, quotcunque.*

Ὁποσοσδήποτε, &

Ὁποσονοῦν. quantuſcunque.

Ὁπόστος. ὁ. quotus.

Ὁποσοσδήποτε, &

Ὁποσοσοῦν. quotuslibet, quotuſcunque.

Ὁπόταν. quoniam, quando, quo tempore. Budæus Com.

Ὁπότε. quando, poſteaquàm.

Ὁποτεοῦν. quandocunque.

Ὁπότερον. utrum infinitè. nam interrogatiuè πότερον dicimus. καθ' ὁπότερον, pro utrumuis.

Ὁπότερος. ου. uter. accipitur pro utrolibet.

Ὁποτεροσδήποτε, &

Ὁποτεροσοῦν. uteruis, uterlibet, alteruter.

Ὁποτέρωθεν. unde, ἀφ' ποίου μέρους.

Ὁποτέρωσε. utrò dubitatiuè.

Ὅπου. ubi, quandoquidem, quò. Bud. Com.

Ὅπουγε. quandoquidem, id eſt utpote cum.

Ὁπουδὴ, &

Ὁπουδήποτε, &

Ὅπου ποτὲ. ubicunque. εἰ ὁπουδὴ, ſicubi.

Ὅπουπερ ἂν. ubicunque.

Ὁπουποτεγῆς. ubicunque gentium.

Ὀποῦς. Opus ciuitas in Locris. Declinatur apud Latinos forma Græca, huius Opontis, à nominatiuo ὀπόεις, ὀπόεντος, & ſynæreſi ὀποῦς ὀποῦντος.

Ὄππατα, Aeolicè pro ὄμματα.

Ὅππη, & ὅππως. pro ὅπη, & ὅπως.

Ὀπταλέος. α. ὁ. aſſatus.

Ὀπτανεῖον. ου. τὸ. locus ubi carnes aſſantur, culina, quaſi dicas toſtorium.

Ὀπτασία. aſpectus, ἀπόβλεψις.

Ὀπτάνω. conſpicio, uideo, ἐμφανίζω. Actiuum accuſatiuo iungitur.

Ὀπτάνιον. ου. τὸ. idem quod ὀπτανεῖον.

Ὀπτασία. ας. ἡ. uiſio.

Ὀπτάω. μ. ήσω. π. ηκα. aſſo, coquo. Actiu.

Ὀπτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uideo. Actiu.

Ὀπτήρ. ῆρος. ὁ. ſpeculator.

Ὀπτήρια. τὰ. munera, quæ ſponſæ dabantur à ſponſo.

Ὄπτησις. ιος. ἡ. aſſatura, aſſatio.

Ὀπτικὰ. τὰ. nerui ſubminiſtrantes uiſiuum ſpiritum oculis.

Ὀπτικὸς. ὁ. uiſiuus, perſpectiuus, ſpeculatiuus.

Ὀπτιλῖτις. nomen tẽpli Mineruæ apud Spartanos. τοὺς γὰρ ὀφθαλμοὺς ὀπτίλους οἱ ἐκεῖ δωριεῖς καλοῦσι, Plutar. in Lycurgo.

Ὄπτομαι. μ. ὄψομαι. π. ὦμμαι. uideo & uideor, compareo. Depon. accuſ.

Ὀπτός. οῦ. ὁ. aſſatus, uiſibilis.

Ὄπτω. μ. ὄψω. π. ὦφα. idem quod ὄπτομαι, uideo, quanquàm ſit inuſitatum.

Ὀπυίομαι. eiuſdem ſanguinis ſum, proſtituo. Depon. abſol. & interdum accuſatiuo.

Ὀπυίω. μ. ύσω. π. υκα. ὁμιλέω, γαμέω, coëo. παρὰ τὸ ὀπίζειν ἡμᾶς, ὅ ἐστιν ἐπιστρέφεσθαι τινων ποιοῦσας. Actiu. accuſ.

Ὀπώδης. εος. ὁ. ἡ. ſuccoſus.

Ὄπωπα. uidi. Eſt autem μέσ. παρακ. Atticè ab ὄπτω, pro ὦπα.

Ὄπωπε. proſpicit.

Ὀπώπει, &

Ὀπώπη. uiderat. Theoc. ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει.

Ὀπωπή. ῆς. ἡ. aſpectus, ἐνόπτη, πρόσοψις.

Ὀπώρα. ας. ἡ. poma, hoc eſt omnes mollioris corticis fructus.

Ὀπώρη. ης. ἡ. autumnus.

Ὀπωρίζω, &

Ὀπωρίζομαι, &

Ὀπωρίζω. fructus decerpo, colligo, emo. Eſt etiam uſu pomorum nauſeam contraho.

Ὀπωρινός. autumnalis.

Ὀπωρισμόν. arborum fructus.

Ὀπωροφυλάκιον. ου. τὸ. tugurium, pomorum cuſtodia.

Ὀπωρεῖον, &

Ὀπωρώνης. ὁ. qui poma uendit, emitque.

Ὅπως, interdum διαπορηματικῶς καὶ ἀνθυποτάκτως ponitur pro quomodo, hoc eſt pro πῶς, quemadmodum, ſic, ut. & conſtruitur cum indicatiuo & ſubiunctiuo.

Interdum præcipientis eſt, καὶ παραγγελματικὸν, aut denuntiantis, aut exhortantis, ſicut caue Latine, & uide ne. Budæus Com.

Ὅπως ἂν, &

Ὅπως ἔτυχε, &

Ὅπως δὴ, &

Ὅπως

Ὅπως δήποτε, &
Ὅπως ποτὲ, &
Ὁπωσοῦν, &
Ὅπως δηποτοῦν, &
Ὁπωσοῦν. quomodocunq́, utcunq́, quocunq́ modo, temerè, ſine iudicio. ὁπηοῦν, ὅπως τινοῦν, καὶ ὁπωστιοῦν, Attica autem ſunt, de quibus Bud. ibidem.
Ὅπως μὴ. ne, μὴ.

ΟΡ.

Ὀράζω. τὸ ὀργάζω.
Ὅραμα. ατος. τὸ. uiſum, id eſt, uiſio.
Ὅραρ & συνοχή. partes phalãgis in æqualia diuiſæ. Latini uocant os & umbilicũ.
Ὅρασις. ιος. ἡ. uiſio, aſpectus.
Ὁρατής. οῦ. ὁ. ſpectator.
Ὁρατικός. ὁ. uim cernendi habens.
Ὁρατός. οῦ. uiſibilis.
Ὁράω. μ. ὄψομαι. π. ἑώρακα, & in præt. imper. ἑώρων. uideo. Item reſpicio, id eſt, faueo. Actiu. accuſ.
Ὀργάζω. cœnum manibus mollio & ſubigo, commiſceo, τὸ πηλὸν ταῖς χερσὶ φυρῶ. Bud. Commentarijs.
Ὀργαίνω. μ. ανῶ. facio iraſci, turbo.
Ὀργάνη. Mineruæ epitheton, quòd operum præſes ſit, ἐργάνη.
Ὀργανικός. οῦ. ὁ. inſtrumentalis. unde ὀργανικὰ μέρη, officiales, ſeu inſtrumentales partes.
Ὄργανον. ου. τὸ. organum, inſtrumentũ.
Ὀργάς. άδος. ἡ. terra aliqua culta, terra ſacra alicui deo, terra inculta ut lucus, & ſaltus etiam dicitur.
Ὀργάω. μ. άσω. π. ακα. appeto, abſtinere non poſſum, meapte ſponte cieor, & gliſco, cõcito, concupiſco, macero, ſubigo. Ὀργῶσι βότρυες, tumeſcunt racemi. ὀργῶν τὸ εἶδος, uigens ſpecie. ὀργῶσα πρὸς σύλληψιν, quæ ſtimulatur ad conceptum. Budæus Commentarijs.
Ὀργεῶνες. οἱ. qui iiſdem ſacris initiati ſunt, θύται, ſacerdotes.
Ὀργή. ῆς. ἡ. ira, iracundia. Ariſt. ὀργή ἐστιν ὄρεξις μετὰ λύπης τιμωρίας φαινομένης, διὰ φαινομένην ὀλιγωρίαν τῶν εἰς αὐτὸν τινὰ μὴ προσηκόντως. Ira eſt apparentis ultionis appetitus cum dolore, propter apparentẽ immerito, uel in ſuos contemptum. Ponitur & pro appetitu coeundi.
Ὀργιλότης. ητος. ἡ. idem quod ὀργή, iracundia.
Ὄργια. τὰ. Orgia ſacra Bacchi, myſteria.
Ὀργιάζομαι. conſecror, ſiue ut ſuum actiuum.
Ὀργιάζω. μ. άσω. π. ακα. orgia celebro, ſacra, ceremoniasq́ inſtituo, ut ὀργιάζω τὴν τελετὴν, ceremonias perago, ὀργιάζω τὸν θεὸν, ſacrificijs placo deum. Bud. Com.
Ὀργιασμοί. οἱ. ceremoniæ.
Ὀργιαστής. οῦ. ὁ. celebrator orgiorum feſtorũ.
Ὀργιαστικὰ μέλη, καὶ ὀργιαστικὴν ἁρμονίαν uocat Ariſto. quæ ἐνθουσιασμὸν ἐμβάλλει τῇ ψυχῇ, καὶ ἡ παρίστησι τὴν ποιητικὴν δύναμιν, & affectus ciet in animo. Bud. Com.
Ὀργίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. iraſcor. Depo. datiuo iungitur.
Ὀργίζω. irrito.
Ὀργίλος. ου, ὁ. iracundus.
Ὀργυιαῖος. ου. ὁ. magnitudine unius ulnæ, uel trium cubitorum.
Ὀργύζω. extimulor. Horus Apoll. capite ulti. ὅταν ὀργυνσῃ πρὸς σύλληψιν ἡ γύψ.
Ὄργυα. ας. ἡ. ulna, manuum extenſio, et pectoris latitudo, menſura ſenûm pedum, Herodo. & quaternum cubitorũ, Gazæ. Paſſus Valla interprete.
Ὀργυιόω. μ. ώσω. π. ωκα. ulnas extendo. Neut.
Ὀρέγη. concupiſcentia.
Ὄρεγμα. ſanguis, gradus.
Ὀρέγνυμι. extendo. Actiu. accuſ.
Ὀρέγομαι. μ. έξομαι. π. εγμαι. expeto, appeto. ἐπιθυμῶ, λαμβάνω, νομίζομαι. & ad ſenſum refertur. Depon. genit.
Ὀρέγω. μ. έξω. π. εχα. porrigo, præbeo, manu percutio, ſicut ὀρέγνυμι, παρέχω, ἐκτείνω.
Ὀρείαυλος. montes inhabitans.
Ὀρειβάτης. ου. ὁ. montes ſcandens.
Ὀρειβατέω. μ. ήσω. π. ηκα. montes ſcando. Neutrum abſol.
Ὀρεινὸν ζεῦγος mulorum iugum.
Ὀρειμαλίδες. αἱ. mala montana.
Ὀρεινός. οῦ. ὁ. &
Ὄρειος. ου. ὁ. montanus, ſylueſtris. opponitur τῷ ἡμέρῳ.

Ὀρεοκόμος. qui malorum curam habet.

Ὀρεῦς. ε. ὁ. regio montana.

Ὀρειπέλαργος. mōtana ciconia, nomē aquilæ

Ὀρείτης. ου. ὁ. &

Ὀρέτυρος. montanus, agreſtis.

Ὀρείχαλκον. ου. τὸ. orichalcū. Scribitur & per ι. nam corripitur apud Horatium in arte poëtica.

Ὀρεκτιάω. μ. ιάσω. π. ηκα. concupiſco.

Ὀρεκτικός. ῆ. ὁ. appetitiuus, concupiſcibilis.

Ὀρεκτός. ῆ. ὁ. extenſus. longus, porrigendus, amabilis.

Ὀρεκτύς. extendens.

Ὄρεξις. εως. ἡ. appetitus, uel appetitio, orexis, quomodo & Iuuenalis uſurpat, pro uehementi edendi auiditate, Rabidam facturus orexim.

Ὀρεξάμενος. ου. ὁ. tangens, percutiens.

Ὀρεοκόμος. ου. ὁ. qui montium curam habet, aut mulorum.

Ὀρεοπολῶ. in montibus diuagor.

Ὀρεοβάτης. ου. ὁ. iens per montes.

Ὀρεσίτροφος. ου. ὁ. nutritus in montibus, & unus è canibus Actæonis apud Ouidium.

Ὀρεσκῳῶ. uerſor in montibus,

Ὀρεσκῷος. ῆ. ὁ. habitans cauernas montium, pro ὀρεσίκοιτος. κεῖω γὰρ τὸ κοιμῶμαι. unde illud Homeri, θηρσὶν ὀρεσκῴοισιν.

Ὀρίσκος. ου. ὁ. monticula.

Ὀρέστης. ου. ὁ. Oreſtes.

Ὀρεστιάς. άδος. ἡ. montana nympha, montiū cultrix, ἐν ὄρεσι τὴν ἑστίαν ἔχουσα.

Ὀρεσφιν. aduerbium in montibus.

Ὀρεύς. έως. ὁ. mulus.

Ὀρεχθέω. concupiſco, diſcindo, reſono, ſuſpiro.

Ὀρεωπώλης. ου. ὁ. mulorum uenditor.

Ὀρεύω. μ. εύσω. π. ευκα, cuſtodio.

Ὀρέω. attollo, incito.

Ὀρεωκόμος. ου. ὁ. mulio.

Ὀρθόω. concitatum eſſe.

Ὀρθεύομαι. ὀρνιθεύομαι, capio auguria, auguror.

Ὀρθία. lex erat Palladis, argumentum belli cum continens.

Ὀρθιάζειν. arrigere, uaticinari.

Ὀρθιοκωπεῖν. qui erecti magno cum labore remigant.

OP.

Ὄρθιος. ου. ὁ. altus, arduus, rectus, in altitudinem ſurrectus. Vnde ὀρθία phalanx dicebatur, quæ procederet in cornu, profunditatem habens latitudine maiorem. Et

Ὄρθιος νόμος. ὁ, carmen orthium, quod Arion canebat, cum à Delphino exciperetur, de quo Herod. lib. 1. & Gel. libro 16. cap. 19.

Sic fortè dictum quod huius carminis numeri intenſi ferebantur & ſonori. Siquidem ὄρθιος ſonorus interpretatur nonnunquam, & claſsicus cantus. Plutarch. νόμον τὸν πυθικὸν appellat.

Ὀρθογόη. ης. ἡ. epitheton hirundinis, quaſi ὀρθρογόη, ab ὄρθρος diluculum, & γόος: quòd matutino maximè tempore canat, & ſecūdum poëtarum fabulas filium Ityn deploret.

Ὀρθογραφέω. μ. ήσω. π. ηκα. rectè ſcribo. Act.

Ὀρθογραφία. ας. ἡ. recta ſcriptura. Orthographia (ſcribit Bud.) eſt cum iam nō planum opus, imaq́ operis ueſtigia imaginamur, ſed ſubrectum & frontem attollens, quaſi erecti operis, aduerſiq́ deſcriptio.

Ὀρθογώνιος. ου. ὁ. rectus angulus.

Ὀρθοδοξέω. μ. ήσω. π. ηκα. recte opinor & ſentio. Neutr. abſol.

Ὀρθοδοξία. ας. ἡ. recta opinio.

Ὀρθόδοξος. ου. ὁ. orthodoxus, id eſt, rectæ opinionis & ſententiæ homo, qui rectam ueritatis opinionem, ſummiq́ boni, philoſophando inueſtigauit.

Ὀρθοδρομεῖν. rectè currere, rectis lineis concurrere.

Ὀρθόδωρον. ου. τὸ. palmus menſura, quantum complectitur extenſa manus à iunctura ad ſummum digitum.

Ὀρθοέπεια. emendata locutio, & cū ſuauitate uocum explanatio.

Ὀρθοεπῶ. recte & proprie loquor.

Ὀρθόκραιρος. ου. ὁ. cornibus erectis, & erigens pilos, ut apud Sophoclem, ὀρθόκραιρας φόβας, κόρας enim comam ſignificat, unde ἀκερσεκόμαι dicti.

Ὀρθοκραίρος. ου. habens rectum caput, uel erectas antennas. à κραῖρα, uel κραῖρα.

Ὀρθολογῶ. recte & proprie loquor.

Ὀρθόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.recteſacio.
Ὀρθοπαγεῖν.ſeipſum erigere,ut altior uideatur.
Ὀρθοπλὴξ ἵππος.equus erectus, & calcibus petens.
Ὀρθόπνοια.ας.ἡ.eſt morbi genus, quod medici noſtri orthoniam corrupto uocabulo dicunt,difficilis ſcilicet anhelitus,cum quis ſpirare non poſsit,niſi recta ceruice ſpiritus trahatur.
Ὀρθοπνοικός.ὁ ὁ.non niſi recta ceruice ſpirãs
Ὀρθοποδέω.μ.ήσω.π.ηκα.recte ambulo,recte incedo.Paul.ad Galat. ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν.
Ὀρθόπολις.erigens,& ſeruans ciuitatem.
Ὀρθόπτερον.magnis ſiue altis humeris,aut pinnis.
Ὀρθοπύγιον.idem quod ὀῤῥοπύγιον.
Ὀρθός.οῦ.ὁ.rectus,erectus, ut ſolet qui timet.
Ὀρθόσιος ζεύς.ſtator Iupiter.
Ὀρθοστάδην.ſtando in erectum.
Ὀρθόστασις.ἡ.affectio,ubi ſurrecti ſtamus,neruis poſterioribus contractis.
Ὀρθότερον.ου.τὸ.melius.
Ὀρθότης.ητος.ἡ.rectitudo.
Ὀρθοτίτθιος.ἡ.uirgo,quæ mammas habet rectas,non pendulas.
Ὀρθοτομέω.μ.ήσω.π.ηκα.recte ſeco, recte tracto.Paul.ad Timoth. ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Ὀρθοτονεῖν.rectum & iuſtum accentum uel tonum dare.
Ὀρθόθριξ.τριχος.ὁι.habens erectos crines.
Ὀρθοτριχία.ἡ.erectio capillorum.
Ὀρθόφρων.magnanimus.
Ὀρθοφυῆ.τὰ.recta,ſuperiora appetentia.
Ὀρθοφυής.έος.ὁ,ἡ.in altum creſcens.
Ὀρθόω.μ.ώσω π.ωκα..dirigo,erigo,attollo,ſuſtento,confirmo, in ſtatum & dignitatem erigo. Actiu. accuſ.
Ὀρθραγόρισκοι.porculi ſubrumi,id eſt,qui adhuc ſub mammis habentur.ἀπὸ τοῦ ὄρθρου & ἀγοράζεσθαι,quòd matutinis omnibus uenales circunferebantur.
Ὀρθρεύομαι,uel ὀρθρεύω,&
Ὀρθρίζω.μ.ίσω.π.ικα.de mane ſurgo, diluculo aliquid ago,uigilo.Neutrum obſolutũ. Verbum frequens ſcriptoribus eccleſiaſticis,quo exprimunt uocem Hebræam ſtachem,quæ mane ſurrexit ſignificat, & ſtachar,mane uigilauit.
Ὄρθρινος,&
Ὄρθριος.ου.ὁ.matutino ſurgens,antelucanus. unde ὄρθριος νόμος,carmen antelucanum, cantio diluculariа. Ariſtoph.ἀμφὶ νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.Niſi quis legere malit ὄρθιον νόμον,de quo paulò ante.
Ὄρθρον.ου.τὸ.&.
Ὄρθρος.ου.ὁ.diluculum,crepuſculum matutinum,ſummũ mane,ὅτι εἰς ἔργα ἡμᾶς ὀρθροῖ.
Ὀρθῶς ἔχειν.eſt approbantis rei euentum,meritò,ut debebat,ut par erat. Εὖ ποιῶν,idẽ.
Ὀρθωσία.ας,ἡ.Diana,ab Orthoſio monte Arcadiæ,eleuatio.
Ὀρειχής.in montibus cubans.
Ὀρειβρεμέτης.per montes reſonans.
Ὀρίγανον.ου.τὸ.uel ὀρίγανος.ἡ. origanum.ὀρίγανον βλέπειν dixit Ariſtopha. in Ranis pro toruis oculis intueri.Sumptum à planta eiuſdem nominis, quæ intuentibus torua & inamabilis uidetur. Dictum eſt autem origanum, quòd montibus gaudeat. nam γάνος ſignificat gaudium. Vel quòd uiſum illuſtret,et acuat,παρὰ τὸ ὁρᾶν καὶ γανοῦν τὸ λαμπρύνειν.Vel à ῥιγῶ fit ῥίγανον,et redundante o,ὀρίγανον,κατὰ ἀντίφρασιν. natura enim calidum eſt.
Ὀριγνάομαι.deſydero,concupiſco.
Ὀρίζομαι.finio,definio,hoc eſt, definitionem rei do,& rem circunſcribo. Eſt etiam. finem ſtatuo,finis loco duco. Plato,ἀρ᾽ οὖν καὶ ὁ δημοκρατία ὀρίζεται ἀγαθὸν. Itẽ ſtatuo, præſtituo,æſtimo Dina.ὁρισάμενος ἑαυτῷ ζημίαν θάνατον,idẽ.ἤδη θάνατον ὤρισε.Et metior,æſtimo,cenſeo,Plat.in Gorg.καὶ καλῶς γινώσκειν ὁρίζει ὦ Σώκρατες.ἡδονῇ τε καὶ ἀγαθῷ ὁριζόμενος τὸ καλόν. Sic Ariſtot. Ethic. 2.διὸ καὶ ὁρίζονται τὰς ἀρετὰς ἀπαθείας. Lat. definio idẽ eſt,Cic.pro Mar. Hic tu modũ uitæ tuæ,nõ ſalute rei,ſed æquitate animi definies?Idem pro Sext. Qui imperium P.R.orbis terrarum terminis definiſſet.

Sic ὁρίζειν δίκαιον, ius ſtatuere, Demoſth. Ὁρίζειν etiam eſt ἀποφαίνεσθαι, hoc eſt, definire, ſtatuere, ἀπαγγέλλειν indicare, hoc eſt indicatiuo modo loqui, ὅθεν ὁριστικὰ uerba dicta. Bud. Com.

Ὁρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſimiliter, ſicut ὁρίζομαι, pro definire ponitur. Item pro terminare, & finire, circumſcribere. extremum enim & finis magnitudinem ὁρίζειν dicitur, hoc eſt, τὸ πέρας αὐτοῦ ποιεῖν. Ariſtot. Probl. καὶ γράφει κύκλον τῷ ὁρίζοντι, id eſt, finitore, & circumſcriptore ductu. Vnde circulus finitor in ſphæra ὁρίζων dicitur, quia hemiſphærij terminus eſt. Eſt etiam confinium facio, & diſtermino, dirimo, diſcerno. Ariſtot. de Part. 3. ὁρίζουσι δ' ἑκατέρους οἱ κυνόδοντες, de dentibus primoribus & molaribus loquens. Item metior, æſtimo, cenſeo. Ariſtot. Polit. 5. ὀλιγαρχία καὶ γένει, καὶ πλούτῳ, καὶ παιδείᾳ ὁρίζεται, id eſt, cenſetur, æſtimatur. Bud. ibidem.

Ὀρικὸν ζεῦγος. iugum mulare.

Ὀρίνω. μ. ινῶ. π. γκα. concito, commoueo, turbo, exalto. Actiu. accuſ.

Ὅριον. ου. τό. terminus, finis, confinium, horreum.

Ὅριος. ου. ὁ. proſper.

Ὅριος ζεύς. terminalis Iupiter.

Ὄριπες. αἱ. teredines montanæ, quas è niue generari ſcribit Strabo.

Ὁρισμός. οῦ. ὁ. definitio. ab ὁρίζω, pro diſcerno. diſcernit enim definitio unum genus, et unam formam ab alijs. Vnde & pro certo modo, regula & quaſi præſcripto capitur.

Ὁριστής. οῦ. ὁ. finitor, conſtitutor iuris & arbiter conditionum.

Ὁριστικός. οῦ. ὁ. definitiuus, indicatiuus. ὁριστικὸς λόγος, definitio.

Ὀριτρέφος. ου. ὁ. nutriens montes, in montibus nutritus.

Ὀριχῶμαι. appeto, cupio.

Ὁρκάνη. ης. ἡ. ſepes, carcer.

Ὄρκη. ης. ἡ. uas olearium, aut uinarium, capſa pigmentorum muliebrium.

Ὁρκίζω. μ. ίσω. π. ικα. adiuro, caueo ab aliquo iureiurando. Actiu. accuſ.

Ὀρκίσκω. idem.

Ὅρκιοι θεοί. dicuntur per quos iuſiurandum conceptum eſt, aut concipi ſolenne eſt.

Ὅρκιον. ου. τό. fœdus, iuſiurandum.

Ὁρκομοτεῖν. iurare in fœderibus ſanciendis.

Ὅρκος. ου. ὁ. iuſiurandum, ſacramentum. Grãmatici deducunt ἀπὸ τοῦ εἴργειν τοὺς παραβαίνοντας. Coercetur enim quiſque intra id quod iurauit. Vel παρὰ τὸ ὅρος. ὁρίζονται γάρ τι ὁμολογητικῶς οἱ ὀμνύοντες. Dicimus autem ὅρκους διδόναι καὶ λαμβάνειν, ſicut πίστιν διδόναι καὶ λαμβάνειν. Bud. Com.

Ὁρκόω. μ. ώσω. π. ωκα. uoco ad iuſiurandum, caueo ab aliquo iureiurando. Acti. accuſ.

Ὁρκωμόσια. τά. ſacrificia in quibus feriebant fœdera.

Ὁρκωμοσία. ἡ. &

Ὁρκωμόσιον. iuſiurandum, & locus ſic uocatus.

Ὁρκωμότης. iureiurando aſtrictus.

Ὁρκωμοτῶ. ſancte iuro, in fœdus iuro.

Ὁρκωτής. οῦ. ὁ. qui præeſt obſtrictioni iuriſiurandi, ὁ ὁρκίζων. Xenoph. lib. 5. de omiſsis, ἠξίου πέμψειν τοὺς ὁρκωτὰς καὶ ἐκέλευον τὰ μέγιστα τέλη ἐν ἑκάστῃ πόλει ὁρκῶσαι.

Ὁρκωτός. οῦ. ὁ. iuratus.

Ὁρμαθίζω. abhamo, in modum catenæ connecto.

Ὁρμαθός. οῦ. ὁ. στίχος, ordo, omne inſtar trichæ, catena.

Ὁρμαίνω. μ. ανῶ. concito, in animo uerſo, pendo, cogito, reuoluo, intendo animum, incito, impello. Actiu. accuſ.

Ὁρμάνη. ης. ἡ. ὁρκάνη, κρεμάθρα.

Ὁρμάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. τὸ ὁρμῶ, paro, decerto, promptus ſum, ad aliquid agendũ impetum cepi & incitatus ſum, conuerti animum. Plato de Rep. 9. καὶ ἐνθένδε ὁρμᾶν δεῖ ὅλον ὡρμῆσθαι. Gregorius ὅπερ ὥρμηται λέγειν ὁ λόγος, Quod dicere inſtituimus in hac oratione. Iſocrat. ὡρμημένος ἀναθεῖν, Qui dicere conſtituiſſet. Xenoph. δεῖ ἀπὸ θεῶν ὁρμᾶσθαι ἀεὶ, auſpicari. Sic apud Plut. de Perpenna Sertorij ſucceſſore, ἀπὸ τῶν αὐτῶν μὲν ὁρμώμενος δυνάμεων καὶ παρασκευῶν, Eodẽ quidẽ apparatu, atq;

iiſdem

iiſdem copiis, eadem cum illo facere aggreſſus, & exorſus, iiſdemq; fundamentis nixus fretusq;. Item prodeo, proficiſcor, ut πρὸς ἄστυ ὁρμᾶσθαι, Plat. Item progredior & ineo. Xenoph. ἐπειδὴ εἰς ἥβην ὡρμᾶτο cum ad pubertatem ueniſſet. Sic etiam

Ὁρμαίνω.μ.ίσω.π.κα. in animum induco, cõuerto animum, facere geſtio, cupio & cœpi, ut ὡρμηκότες ἐπὶ τὸ σκοπεῖν τὰ τῶν ἄλλων πράγματα, qui animum appulerunt, Xenoph. & ἐφ' ὃ ἕκαστος ὥρμηκε, Quod quiſque inſtituit, & capeſſiit, Plat. & ὥρμησεν ἑαυτὸν ἀποκτείνειν, Impetum cœpit interficiẽdi ſui. Sic ὁρμᾶν dicitur equus à Xenop. cum ad curſum cietur, de quo in ἐξορμᾶν. Item pro ſtationem habere, τὸ ἐν ὅρμῳ διάγειν τὴν ναῦν, καὶ ἡσυχάζειν. Thucyd. οἱ ὥρμουν ἐν τῇ μαλίᾳ. Demoſth. καὶ τὸ πλοῖον ὥρμει ἐνταῦθα. Dicitur etiam ὁρμεῖν τὴν ναῦν, pro ὁρμίζω. Ἐκ χειρὸς ὁρμᾶν, ui auferre. Bud. Com.

Ὁρμιά.ᾶς.ἡ. funiculus contextus ex ſetis equinis, quo piſcatores utuntur.

Ὅρμινος.ου.ὁ. aſparagus ſylueſtris, et cuiuſcunq; oleris circulus. Eſt quoq; urbis nomen proprium Theſſaliæ.

Ὁρμευτής. piſcator.

Ὁρμή.ῆς.ἡ. alacritas, impetus, id eſt ſubitus, acrisq; affectus, locus unde aliquid incipit & mouetur, motus, conſilium, cupiditas. Cicero ferè appetitionem interpretatur, & appetitum, affectum, affectionem.

Ὅρμημα. idem, impetus, conatus, cogitatio.

Ὁρμητήριον. ſedes belli, arx, & uelut propugnaculum belli ſuſcepti, locus & uelut aſylum, quò ſe recipiunt prœliantes. Significat etiam incitamentum & ſuſcitabulũ, ut ſunt κλωγμοὶ καὶ ῥοῖζοι τῶν ἵππων apud Xenoph. Bud. Com.

Ὁρμητικῶς. impetu, ſubitò.

Ὁρμιά.ᾶς.ἡ. ſuniculus piſcatorius, ſetis equinis contextus.

Ὁρμίζομαι. ducor, ingredior. Thucyd. ὁρμιζόμενοι ἐς λιμένα.

Ὁρμίζω.μ.ίσω.π.ικα duco nauem in portum Neutrum accuſ.

ΟΡ.

Ὅρμινον ἥμερον herba geminalis.

Ὁρμίσκοι.οἱ. monilia.

Ὁρμίσκος.ου.ὁ. diminutiuum, paruum monile.

Ὅρμος.ου.ὁ. portus artificialis, ſtatio. παρὰ τὸ ἕρμα τὸ ἀσφάλισμα, ἢ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω. uide Lucian. περὶ ὀρχήσεως.

Ὁρμός.οῦ ὁ. monile, corrigia calceorum.

Ὄρνεον.ου.τὸ. auis. παρὰ τὸ ὀρούειν.

Ὀρνεοσκοπεῖν. augurari.

Ὀρνεοσκοπός.ου.ὁ. augur.

Ὄρνη. nox. ὀρνὸς τὸ σκοτεινός.

Ὀρνιθαγρευτής.οῦ.ὁ. ὀρνιθευτής.

Ὄρνιθες. aues cortales.

Ὀρνιθάριον.ου.τὸ. auicula.

Ὀρνιθεία.ας.ἡ. genus ludi, in quo pueri uerberabantur, augurium.

Ὀρνίθειον κρέας. auium caro.

Ὀρνιθεύομαι. auguror.

Ὀρνιθευτής.οῦ.ὁ. ὀρνιθοθήρας.

Ὀρνιθίας.ου.ὁ. hyems, quæ præ frigore aues necat. Eſt & uentus eiuſdem nominis.

Ὀρνιθόγαλον.ου.τὸ. herba ornithogalum.

Ὀρνιθοθήρα.ας.ἡ. aucupium.

Ὀρνιθοθήρας.ου.ὁ. auceps.

Ὀρνιθοθηρῶ. aucupor.

Ὀρνιθομανής. amans aues.

Ὀρνιθονομεῖον.ου.τὸ. ὀρνιθών.

Ὀρνιθοειδέστερος.ου.ὁ. magis ſpeciem auis habẽs

Ὀρνιθών.ῶνος ὁ. auiarium.

Ὄρνιξ.χος. Dorice, &

Ὄρνις.ιος. uel ιθος.ἡ. auis, gallina, ales augurium.

Ὀρνός. obſcurus.

Ὄρνυμι, &

Ὀρνύω. inſurgo, incito, promoueo. Acti. acc.

Ὀρόβινον.ου. eruina, farina erui.

Ὄροβος.ου.ὁ. orobus genus hordei.

Ὀρόδαμνος.ου.ὁ. ramus, ſurculus, παραφυάς. ἀπὸ τοῦ ὀρούειν κατὰ τὴν αὔξησιν.

Ὀροδίος. timor.

Ὀροθεσία.ας.ἡ. terminus, deſignatio terminorum, Sed ὀροθεσίοις ὅτι, potius maſcul. quàm fœmin. genere reperitur.

Ὀροθέτης. finitor.

Ὀροθυνώ. concito, turbo, confidentiam inij-

cio. *Actiu. accuſatiuo.*

Ὀροίτης. ου. ὁ, ὀροβίτης.

Ὀροίτυπος. in montibus ligna ſcindens, τύπος enim truncus eſt.

Ὀρόν. οῦ. τὸ. prelum, uas agricolarum.

Ὀρόντης. ου. ὁ. Orontes fluuius per mediam Anthiochiam fluens.

Ὄροντο. impellebantur.

Ὄρος. ους. τὸ. mons.

Ὅρος. ου. ὁ. terminus. Item finis, id eſt, finitio, ut inquit Quintil. Item σκοπὸς καὶ τέλος τῶν πράξεων & ὑπόθεσις. Ariſtot. Polit. 7. Οὔτε πρὸς τὸν ὑποκείμενον αὐτοῖς ὅρον. Accipitur etiam pro modo & regula, & quaſi præſcripto, quo actiones temperantur, Galeno Metho. 12. & 14. Eſt etiam index rei obnoxiæ & oppignoratæ, de quo Bud. Com.

Ὀρός, pro ὀῤῥός.

Ὀροσέλινον. ου. τὸ. montapium.

Ὀροσπίζης. montifrigilla.

Ὅρμα. impetus, ſaltus.

Ὀρούω. μ. ούσω, π. ουκα. ruo, commoueo, impetũ facio.

Ὀροφάω. τὸ. ὀροφόω.

Ὀροφή. ῆς. ἡ. &

Ὄροφον. ου. τὸ. &

Ὄροφος. ου. ὁ. tectum, culmen, laqueariũ, ſummitas tectorum, contignatio. Item ὄροφος eſt arundo aquatica tectis ſtruendis apta.

Ὀροφίας. ου. in tectis uerſans.

Ὀροφηφόρον. ου. animal teſtam gerens.

Ὀρόφομαι. tegor. Ioſephus, κεδρίνοις φατνώμασι ὠρόφοντο.

Ὀροφόω. μ. ώσω, π. ωκα. concamero, tego. Neutrum accuſ.

Ὀρόφωμα. ατος. τὸ. tectum.

Ὀρόων. pro ὁρῶν. uidens.

Ὄρπηξ. ηκος. ὁ. ramus, & ὄρπαξ uentus uehemens.

Ὀῤῥιδιάζειν. in coxendices & nates cadere.

Ὀῤῥοπύγιον. ου. τὸ. podex, cauda propriè uolucrum, ultima pars ſpinæ ubi ſpondyli deſinunt, ὀρθοπύγιον. Vide in ὀροπύγιον.

Ὄῤῥος. ου. ὁ. idem.

Ὀῤῥός. οῦ. ὁ. ſerum lactis.

Ὀῤῥοῦσθαι. ſereſcere.

Ὀῤῥώδης. ſeroſus.

Ὀῤῥωδία. ας. ἡ. timor, trepidatio.

Ὀῤῥωδῶ. uereor, φοβοῦμαι. Inde ſumptum, quòd quando quadrupedibus terrorem incutimus ſeu metum, contrahere ſolent eã partem caudæ, inter femora reducendo.

Ὄρσο, & ὄρσου. ſurge. ἀπὸ τοῦ ὄρω.

Ὀρσιπέτης. altè uolans.

Ὀρσίπους βοή. clamor, quo contendentes ad curſum incitantur.

Ὀρσοθύρα. ας. ἡ. ianua, quà ad locum ſuperiorem aſcenditur, ualua.

Ὀρταλίζειν. proiectare, ſubmouere in altum, uolaturire, ut auiculæ primum uolare incipientes.

Ὀρτάλιχοι. pulli auium implumes.

Ὀρτή. ῆς. ἡ. feſtum, pro ἑορτή.

Ὄρτιον. ου. arduum.

Ὀρτυγία. ας. ἡ. Ortygia inſula, quæ poſtea Delus dicta eſt.

Ὀρτυγοκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. ludum exerceo cædendarum coturnicum. Neu.

Ὀρτυγοκόπος. ου. ὁ. ludus in quo percutiebatur coturnix. Suid.

Ὀρτυγομήτρα. ας. ἡ. ortygometra, id eſt, matrix coturnicum. Gaza ſimpliciter matricem interpretatur.

Ὄρτυξ. υγος. uel ὄρτυγος. coturnix.

Ὀρυγαί. ῶν. ululatus.

Ὀρυγάνω. eructo, uomo.

Ὄρυγμα. ατος. τὸ. foſsio, foſſa, meatus.

Ὀρυγμαδός. οῦ. ὁ. &

Ὀρυγμός. οῦ. ὁ. fremitus, latratus, tumultus. proprie in montibus, dum ligna ſcindũtur.

Ὀρύζα. ης. ἡ. oryza, genus frumenti, quod uulgo riſum uocat.

Ὄρυξ. γος. ὁ. ſoſſorium. Item oryx animal capræ ſimile. Iuuenal. Et Getulus oryx.

Ὀρυκτός. οῦ. ὁ. foſſus.

Ὀρυμαγδός. οῦ. ὁ. ὀρυγμαδός.

Ὀρυώω. cumulo.

Ὀρύομαι. frendo, latro.

Ὀρύσσω. μ. ύξω. π. υχα. fodio. Actiu. accuſ.

Ὀρύχατο. cædebantur, mactabantur.

Ὀρφανία. ας. ἡ. orbitas.

Ὀρφανίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. orbatus ſum

Ὀρφανίζω. μ. ίσω. π. ικα. curo. Actiu. accuſ.

Ὀρφανιςής. οῦ. ὁ. curator aut tutor pupillorũ.

Ὀρφανός. ὁ. ὁ. orphanus, pupillus, orbus parentibus, aut deſtitutus auxilio aliorum.

Ὀρφανοτροφεῖον. τὸ. domus aut locus alendis pupillis deputatus.

Ὀρφανοτρόφος. ου. ὁ. pupillorum nutritor.

Ὀρφεοτελεςαί. initiandi authores nuncupati ſunt, quiq; fœlicitatem certiſsimam pollicebantur poſt obitum.

Ὀρφνή. ἡ. nigredo, obſcuritas, nox.

Ὀρφναῖος. α. ὁ. &

Ὀρφνινός. ἡ. ὁ. &

Ὄρφνιος. α. ὁ. &

Ὀρφνός, &

Ὀρφνώδης. ε. ὁ. niger, obſcurus.

Ὀρφοβότης, ὀρφανιςής.

Ὀρχαμός. ὁ. ὁ. dux populi, princeps.

Ὄρχας. ſeptum, ſepes, genus oleæ.

Ὀρχατός. ὁ. ὁ. ςίχος, κῆπος, locus arboribus aut uitibus conſitus, ordo.

Ὀρχηδόν. iuueniliter. ἐκδόν, aut uiritim.

Ὀρχέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. tripudio, ſalto, geſticulor, quemadmodum in choreis. Dicitur autem ἀπὸ τῶν ὄρχων. id eſt, uinearum ordinibus, in quibus inter uindemiã primitias Baccho offerentes choreas agebant. Vel παρὰ τὸ ὀρίνειν τὰς χεῖρας. Depo. abſolut.

Ὀρχηδόν. ὀρχαδόνως.

Ὀρχηθμός. ὁ. ὁ. &

Ὄρχημα. ατος. τὸ. ſaltatio.

Ὄρχις. εως. ὁ. teſtes.

Ὄρχησις. εως. ἡ. &

Ὀρχησμός. ὁ. ὁ. ὄρχημα.

Ὀρχηςής. οῦ. ὁ. ſaltator, gaudens de parta uictoria.

Ὀρχηςικός. ἡ. ὁ. ſaltatorius.

Ὀρχήςρα. ας. ἡ. orcheſtra, locus in ſcena, in quo ſcenici artifices ſuas actiones exhibebant, palæſtra, ſaltatorium. Et proprie eſt chori, ſicut ſcena hiſtrionum teſte Pollu. Erat etiam locus in theatro, ubi ſenatores habebant ſua ſubſellia. Hinc Iuue. pro ipſo ſenatu utitur.

Ὀρχήςρια. ας. ἡ. uel ὀρχηςρίς, Ariſtoph. ſaltatrix.

Ὀρχηςύς. ύος. ἡ. ars ſaltandi, ſaltus, ſaltatio.

Ὀρχίδιον. ου. τὸ. teſticulus, diminutiuum ab ὄρχις.

Ὀρχίπεδον, ου. τὸ. idem.

Ὀρχιπαιδίζειν. ludere & otiari cum pueris.

Ὀρχησοδιδάσκαλος. ὁ. præceptor ducendæ choreæ. Bud. Com.

Ὀρχμός. ſeptum.

Ὄρχος. ου. ὁ. ὀρχατός, ordo plantatarum arborum, palmes, ramus.

Ὀρχοτομεῖν. caſtrare.

Ὄρω. π. ὦρα, & Attice, ὄρωρα. accumulo, eleuo, moueo, attollo, inucho, infero, concito.

Ὀρώγη. montis eminentia, ὄγκος ἢ ὕψος ἐν ὄρει.

Ὀρῶπος. colorum mixtio.

Ὀρωρέχαται. porrecti ſunt, extenſi, ab ὀρέγω, quod in præterito paſsiuo facit ὤρεκτο, & Ionice ὠρέχατο, & rurſus attice ὀρωρέχατο.

Ὀρώρη. moueatur.

Ὅς ε οὗ. qui, ſuus, οὗτος, καὶ αὐτὸς poëticè. Item pro ὅςις infinitè. Bud. Com.

Ὅς βούλει. quiuis.

Ὅς γε. idem quod ὅς.

Ὅσος. quantum, quatenus, ut.

Ὅσα ἄν. quæcunq;.

Ὅσον βουλομένῳ σοι ἦν. quantum uolebat, arbitratu ſuo. Xenoph. τί οὖν ἔτι ἐρωτᾷς εἰ καὶ ἐκείνῳ βουλομένῳ ταῦτ' ἐστί; Quin igitur ſciſcitaris, an hæc illi conditio placeat? Idẽ, ἦν δ' ὁ τῷ Ἀγησιλάῳ ἀχθομένῳ ταῦτα, Hæc non inuito Ageſilao fiebant. Gaza ὅσον uidetur uſurpaſſe pro ὅταν. Bud. Com.

Ὅσον θεωρητέον. quatenus ſpeculandum.

Ὅσαι νύκτες. ſingulis noctibus.

Ὅσαι ὧραι. ſingulis horis.

Ὁσάκι, & ὁσάκις. quoties, ποσάκις.

Ὅσομή. iſto modo, in tantum, ut.

Ὁσαχῶς. quoteunq; modis, quotupliciter.

Ὅσδυ, Dorice pro ὅςυ.

Ὁσέτιος. ε. quotannis.

Ὅσῃ δύναμις. pro uiribus.

Ὁσημέραι. quotidie.

Ὅσια τά. iuſta, parentalia, exequiæ.

Ὁσία. ας. ἡ. ſanctitas, iuſtitia, fas, id eſt, numē metuendum & reuerendum.

Ὁσίας ἕνεκα. defunctoriè, quæſito prætextu, parcè delibantis more.

Ὅσιον (ſcribit Bud. Com.) eſt τὸ βέβηλον καὶ οὗ ἔξεστι προσάπτεσθαι τῷ τυχόντι, profanum, publicum, cuiuſmodi ſunt quæ in hominū commercio ſunt. Vnde illud Antiphontis ἀμῦναι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, ſuppetias ire pro ſacris & profanis, uel(ut Latini) pro aris & focis. Et Demoſth. μέτεστι τούτῳ καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν, Hic omnia iura ciuitatis habet. Ὅσιον καὶ δίκαιον quoque Græci ſic dicunt, ut Latinis ius & fas. Plut. in Demetr. τῶν δὲ καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσιον, καὶ πρὸς ἀνθρώπους δίκαιον. Dicitur quoque

Ὅσιος. ου. ὁ. pius, ſanctus, caſtus, reuerēs dei, καθαρὸς, innocens & nullo ſcelere contaminatus, & qui ob cædem perpetratam impias manus habere non cenſebatur, quaſi ἄζοιος ab ἅζομαι, τὸ σέβομαι. Bud. Com.

Ὁσιοῦν. expiare.

Ὁσιότης. ητος. ἡ. pietas, ſanctitas.

Ὁσιωτήρ. ὁ. qui Delphis hoſtiam immolat.

Ὀσμή. ῆς. ἡ. &

Ὀσμός. οῦ. ὁ. odor, olfactus. Sed ὀδμὴ Ionū eſt.

Ὀσμυλία. ας. ἡ. piſcis ozæna, qui iuxta caput fiſtulam habet, tetrum odorem exhalantē.

Ὀσμήδης. ιος. ὁ, ἡ. odoratus.

Ὅσοι μῆνες. ſingulis menſibus.

Ὅσοι δή. quotlibet.

Ὅσοι τὸν ἀριθμόν. totidem.

Ὅσον. quantum. Multiplicis autem uſus eſt quemadmodum Bud. Com. tradit, ut παρ' ὅσον, ſicut παρὰ μικρὸν, ferme, parum abeſt quin. Item quatenus, quod & καθ' ὅσον, & ἐφ' ὅσον, ſiue ἐφ' ὅσῳ Attice dicitur. Et Ariſtot. ἀμήχανον ὅσον, pro ualde difficile. Et θαυμαστὸν ὅσον, mirum quantum, pro maxime. Ὀλίγοι ὅσοι, admodum pauci. Ἐς ὅσον, quantum, quantopere, quandiu, ut ἐς ὅσον ἂν δυνάμεως, quàm maxime facere poſſum. Ἐξ ὅσου χρόνου, τὸ δὴ οὐ χρόνου. Ὅσον οὔπω, τὸ ταχὺ μετ' ὀλίγον. Item ὅσα ἀντί τινα inuenitur.

Ὅσον αὐτίκα. quàm primum, mox, iamiam, & de futuro dicitur.

Ὅσον ἦκεν ἐπ' ἐμὲ. quatenus ad me pertinebat. (fuit.

Ὅσον καθ' ἕνα ἄνδρα quantū in uno homine

Ὅσον. ου. ferme, circiter.

Ὅσον οὐδέπω. τὸ ὅσον αὐτίκα, propemodum, mox, illico, paulò poſt.

Ὅσον ἐκ ἤδη. iamiam.

Ὅσον οὔπω. ferme, circiter.

Ὅσον πλεῖστον. quàm maxime.

Ὅσον τάχος & ὅτι τάχος. quàm celerrime.

Ὅσον φιλοτίμως. quàm copioſe.

Ὅσον χρόνον. quandiu.

Ὅσος. ου. ὁ. quantus, quicunque

Ὅσπερ. ὅς, relatiuum.

Ὄσπριον. ου. τὸ. legumen. à σπείρω pro σπόριον, metatheſi literarum.

Ὀσπριῶναι. ſunt qui comparandis leguminibus creati ſunt. &

Ὀσπριωνία. munus ipſum.

Ὄσσα. ης. ἡ. fama, uox. Ilia. β. μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει, Inter eos fama accendebatur. Heſiod. in Theog. ἐννύχιαι στεῖχον περικαλλέα ὄσσαν ἱεῖσαι, Nocturnæ ibant pulchram uocem mittentes. Eſt item Oſſa mons Theſſaliæ.

Ὄσσε. oculi, duali autem numero dicitur pro ὄσσει, à nominatiuo neutro τὸ ὄσσος. Alijs maſculinum eſſe magis probatur, & deriuatur à uerbo ὄσσω.

Ὀσσεία. uaticinatio.

Ὀσσεύομαι. uaticinor, auguror.

Ὀσσητήρ. adiutor.

Ὀσσίχος. quantulus.

Ὄσσομαι. aſpicio, circumſpicio, auguror, prædico.

Ὄσσω, Aeolice pro ὄπτω. uideo, circumſpicio.

Ὀστάγρα. ας. ἡ. inſtrumentum chirurgicū ad fracturas cranei.

Ὀστακός. cancri ſpecies. alias ἀστακός.

Ὀστάριον. ου. τὸ. oſsiculum.

Ὀστίνος. ου. ὁ. ὄστινος.

Ὀστέον. ου. τὸ. os oſsis.

Ὀστέον. idem, poëtice.

Ὄστινος. ου. ὁ. oſſeus.

Ὅστις. quicunq́,quiuis,quilibet. Sic πᾶς ὅστις, & ὁστισοῦν. Accipitur interdum pro τίς. Demoſt. οὐ γὰρ ὅστις πώποτ᾽ εἶδε δεῖ σκοπεῖν.

Ὄσπιγγες. faces,ſcintillæ, ut illud, ὄσπιγγες μαλερoῖο πυρός. Item capilli Callimacho.

Ὀστοθήκη. ἡ. oſsium theca.

Ὀστοκόπος. ου. ὁ. oſsium dolor ex laſsitudine.

Ὀστοῦν. ου. τὸ. os oſsis.

Ὀστρακίνδα. genus ludi, quem deſcribit Iulius Pollux in hunc ferè modum Pueri, ducta in medio linea, duas in partes ſeſe diſtribuebant, quarum altera intra oſtracũ, altera extra dicebatur. Deinde mittente quopiam ad lineam teſtam, utrius partis ſuperior extitiſſet aliquis, hunc inſequebãtur, qui illi adhærebant, reliquis in fugam conuerſis. Cæterum è fugientibus, qui cõprehenſus eſſet, is conſidebat, aſinus dictus teſtaq́ proiecta, dicebat nox dies, nam interior teſtæ pars pice ſublita erat, quæ nocti reſpondebat. Vide Eraſ. prouerb. Teſtulæ tranſmutatio.

Ὀστράκινος. ου. ὁ. teſteus.

Ὀστρακισμός. οῦ. ὁ. exilium quindecennale aut decẽnale, ab ὄστρακον dictum, ſiue teſtula, per quam ſuffragia ferebant ad hunc modum: In teſtulis nomen audacis & pernicioſi ciuis, cuius potentiam formidabant, comitijs inſcribebant, et cuius plures erãt teſtæ in urnam coniectæ, is de concilij ſententia ab aris focisq́ proiectus, ut à ciuiũ arceretur aſpectu 15 aut 10 annorum exilio ſolum uertebat. Fuitq́ conſtitutum, ut ita damnati Argiuam exulatum irẽt, ubi bos erat æneus magnitudine uiſenda, quare qui illic exulabant, ſeruare bouem dicebantur. Hæc comitia, niſi ſupra ſex millia ciuium concilio ad iudicij diem conuenirent, nulla atq́ irrita erant. Vide Alexand. Genial. libro. 3. capite 10. & Budæum in Annot. Unde ὀστρακίζειν uerbum, de eiectis, extorribus, exulibusq́.

Ὀστρακόδερμα. τὰ. tecta putamine teſtaceo.

Ὀστρακόδερμοι. οἱ. piſces habentes cutem teſtaceam.

Ὄστρακον. ου. τὸ. teſta, teſtula, cortex.

Ὀστρακοφορία. ας. dies oſtraciſsimi faciendi.

Ὀστρακώδης. εος. ὁ, ἡ. teſtaceus.

Ὀστρειογραφής. έος. ὁ, ἡ. pictus oſtro.

Ὄστρειος. ου. ὁ. purpureus.

Ὄστρεον. ου. τὸ. oſtreum, conchylium, murex.

Ὄστρος. piſcis & color.

Ὀστρεώδης. εος. ὁ, ἡ. oſtreus, concharius.

Ὄσχιον, æſtiua habitatio.

Ὀστωδέστερος. ου. oſſatior.

Ὀστώδης. εος. ὁ, ἡ. oſſeus, oſſolentus.

Ὀσφραίνομαι, &

Ὀσφραίνω. odoro. Genit.

Ὀσφραντικόν. τὸ. facultas odorandi.

Ὀσφραντικός. οῦ. ὁ. odoratiuus.

Ὀσφραντός. οῦ. ὁ. odorabilis.

Ὄσφρησις. εος. ἡ. odoratus. Et ὀσφρήσεις pro naribus accipiuntur, ſicut ἀκοαὶ pro auribus.

Ὀσφρόμενος pro ὀσφραινόμενος, ὀσμὴν ἀναπέμπων.

Ὀσφύς. ύος. ὁ. lumbus, ile, coxa, nates.

Ὄσχεον. ου. τὸ. uel ὄσχεος. ου. ὁ. ſcrotum, marſupium. Item palmes uuis onuſtus, quod & ὄσχη. ης. ἡ. dicitur. Unde

Ὀσχοφόρια. τὰ. feſtum ab ramorum, quæ ὄσχια uocant, latine ſic dictum: et ὀσχοφόροι, quæ duo iuuenes erant diuitijs nobilitateq́ eximij. Suidas.

Ο Τ.

Ὅταν, &

Ὅτε. quando, ἐπειδή.

Ὅτε γάρ. etenim.

Ὅτε οὖν. quandoquidem.

Ὅττεο. pro ὅτου cuiuſcunq́.

Ὅτι. quòd, quia, quoniam, propterea quòd, quamobrem, cur, quo pacto, utcunq́, per quem locum. Accipitur & pro τί. Item pro quodcunq́. Interdum abundat apud Græcos. Ponitur quoq́ eleganter cum ſuperlatiuo, ſicut quàm apud Latinos, ut ὅτι πορρωτάτω, quam longiſsimè, ὅτι μάλιστα, quàm maxime. Bud. Com.

Ὅτι ἄν. quodcunq́.

Ὅτι ἀλλά. at uero.

Ὅτι δήποτε. quoquomodo.

Ὅτι ἐπειδή. quin.

Ὅτι ἔτυχεν. quiduis.

Ὅτιή. quia.

Ὅτι μή. niſi, extra quam, præterquàm, excepto. Et in propria ſignificatione, pro quòd non.

Ὅτι οὖν. quoduis, quodlibet.

Ὅτιπερ. quòd.

Ὅτι τάχος. quàm celerrime.

Ὅτι τοίνυν. quòd uerò, quòd autem, itaque quòd.

Ὅτις, poëticè pro ὅστις. quicunque.

Ὠτίς. ίδος. apud Xenoph. eadem auis quæ Ariſtoteli ὠτὶς dicitur.

Ὀτλεύω. μ. λεύσω. π. λευκα &

Ὀτλέω. μ. ήσω. π. ηκα. laboro, ſum miſer, ſuſtineo.

Ὀτλήμων. miſer, laborioſus.

Ὄτλος. ου. ὁ. labor, calamitas.

Ὀτοβέω. θορυβῶ. tumultuor.

Ὄτοβος. ου. ὁ. ſtrepitus, murmuratio in aures.

Ὅτοισι, pro οἷς τισι. Homer. ἀλλ' ὅτοισι κῦδος ὑπέρτατον ἐγγυαλίξει.

Ὀτοτύζειν. lugere, clamare.

Ὅτου, pro οὗ. Attice.

Ὅτου δήποτε ἕνεκα. cuiuſcunque gratia.

Ὁτουοῦν. accipitur pro οὑτινοσοῦν.

Ὅτου χάριν. τίνος ἕνεκεν, quapropter, cuius rei gratia.

Ὀτραλέως. diligenter, celeriter.

Ὀφρυός. ὀφρυός.

Ὄτριχες. ſimiles pilis, pro ὁμοιότριχες.

Ὀτρυγοφάγος. panem comedens. eſt enim τρύγη, frumentum.

Ὀτρυντήρ. ῆρος. ὁ. caduceator, præco, & ἐπιγκτήρ. iuſſor, incitator.

Ὀτρυντύς. ύος. ἡ. exhortatio, ſtimulatio.

Ὀτρύνω. hortor, iubeo, excito, acuo, ſtimulo, impero, extimulo.

Ὀτρυρός. οῦ. ὁ. diligens, impiger. Suidas et Heſychius ὀτρηρὸς ſcribunt per η, id eſt ταχὺς, δραστήριος, ὀξύτατος. ὑπήκοος, πιστὸς, σπουδαῖος, ἀνδρεῖος.

Ὀττεία. horror. ὀττεῖαι, ſomnia inania.

Ὅττεο. cuiuſcunque.

Ὀττεύομαι. in religionem uerto, aſpernor, auguror.

Ὀττευομένη. uaticinata, οἰωνιζομένη.

Ὅττι. ualde, geminato ττ. cauſa metri.

Ὅττινα. quodcunque.

Ὅττοβος. ὄτοβος.

Ὅττομαι. ὀττεύομαι. κληδονίζομαι.

Ὀττοτοῖ. hei, φεῦ.

Ὅτῳ, pro ᾧ Attice.

Ὅτῳ μὴ ἀχθομένῳ ᾖν. ſi quis non grauaretur

Ὁτῳοῦν. accipitur pro ᾡτινιοῦν.

Ὅτῳ ποτὲ. quonam pacto.

OY.

Οὗ. cuius, alicuius, ſui. οὗ ἕνεκα finem ſignificat, hoc eſt actum, ut docet Ariſtoteles. Legitur & οὗ pro ubi infinite poſitum, ſicut de οἷ dictum eſt, hoc eſt, ὅπου. Theocrit. οὗ λέγετε τὰν κάπριν ὁ βουκόλος ἀπὸ τότε γυναι. Heſyc. ſcribit οὗ pro ὅπου καὶ ἔνθα. οὗ κακῶν, quo malorum, Lucian. Tox.

Οὐ, uel οὐκ ὀξυτόνως, in clauſulis et repetitione. non οὐ (inquit Heſych.) ἐπίρρημα ἀρνητικὸν κατὰ στέρησιν, ἤτοι οὐχί. Aliquãdo ponitur cũ interrogatione, ut nõ apud Latinos aliquando interrogatio eſt negatiua, cui ſubintelligitur affirmatio. Multi autem ſunt hinc loquendi modi, de quibus Budæus Commentarijs. ut

Οὐ γάρ. nõne? an nõ? Aliquãdo indignãtis, quaſi, Quid malũ? Lucian. οὐ γὰρ ἄρης φοβερώτερος ἦν. Interdum geminatur in oratione, uel potius ἐπαλλήλως ponitur, ut apud Platonem, Aeſchi. & Thucyd. Sicut quoque Cic. de Orat. 1. Neque enim hæc ita dico, ut ars aliquid limare non poſſit, neque enim quæ bona ſunt, meliora fieri poſſe doctrina. Bud. Com.

Οὐ γὰρ ἀλλά. & uerum, enimuero, πάνυ γε, καὶ γάρ. Sic

Οὐ γὰρ ἄν, pro eodem. Herodo. ὦ παῖ καμβύσου, οἱ γὰρ θεοὶ ἐπορῶσι. οὐ γὰρ ἄν ἐς τοσοῦτο τύχης ἀπίκευ, Nam niſi ita eſſet, nunquàm ad tantum faſtigium euaſiſſes.

Οὐ γὰρ ἄν εἴποιμι. ne dicam.

Οὐ γὰρ ὅπως. non enim hoc modò, neque enim tãtummodo.

Οὐ δεῖ μακρῶ. non de tempore modò dicitur, ſed & de ſpatio.

Οὐ κατὰ κόσμον.inhoneſtè,ſeruiliter.
Οὐ μά.negat,abundatq́ μά.
Οὐ μὰ Δία.non hercle,minime.
Οὐ δὴ δῆ.minimè uerò,minime, ueruntamen
Οὐ μέντοι.non.
Οὐ μέντοι ἀλλά.ἀντὶ τοῦ μὴν ἀλλά.
Οὐ μή, nequaquam,& ponitur uel cum indicatiuo,uel ſubiunctiuo.
Οὐ μήν.at non,haud,dum,quanquàm,quin, non tamen,nec uerò,haud uerò,nō modò, nullatenus.
Οὐ μὴν ἀλλά.enimuero,quin etiam,ſed tamē at uero,uerum enimuero.
Οὐ μὴν ἀλλάγε.idem.
Οὐ μὴν ἀλλ' ἔσω.uerum eſto,ſed ſit ſanè.
Οὐ μὴν οὐδέ,&
Οὐ μὴν οὔτι.non tamen,ueruntamen non.
Οὐ μήπω.haud dum tamen.
Οὐ μόνον δέ,ſic utuntur Græci,ut Latini nō ſolum.Cicero, Deinde Hortenſium conſulem,non ſolum,ſed etiam Metellum. Non ſolum,pro neq; ſolū huc poſuit more Græcorum.
Οὐ πρόσω πολύ.non multo poſt.
Οὐ τῶν ἐπιτυχόντων.non uili,non gregario,eximio.
Οὐ ὑγιαθη.abſit hoc quæſo,ne ita interpreteris.
Οὖα.ſorba.
Οὐαί.uæ.fortè ab Hebræa uoce hoi, quæ idem ſignificat.
Οὖας.ατος.τὸ.auris,οὖς.παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ, fit αὖας,& mutato α in ο,οὖας.
Οὐατόεις.εντος.ὁ.auritus.
Οὐβίδινα.ας.ἡ.dea præſes funerum, ut Libitina.
Οὔβρωνα ποταμόν Plutarchus Rubiconem uertit in Apophtheg.
Οὐβρῶσις.fames.
Οὐγάρ.οὐ μὰ τὰν γᾶν,Theocrito.
Οὐγκία.ας.ἡ.uncia.
Οὐδαῖος.α.ὁ.humilis,terrenus.
Οὐδανα.τά.friuola.
Οὐδαμῆ.nullatenus,nuſquam,nullo modo. In οὐδαμῆ οὐδαμῶς uero altera negatio ex ſuperfluo eſt.nam idem ſignificat quod οὐδαμῆ,& opponitur huic πάντη πάντως,de quo Budæus Commentarijs.
Οὐδαμινώτερον.nihilominus.
Οὐδαμινός.ὁ.ὁ.contemptus, nullius pretij.
Οὐδαμόθεν.ex nulla parte.
Οὐδαμόθεν ἄλλοθεν ἢ ἐντεῦθεν.non aliunde quàm ex eo.
Οὐδαμόσε,& οὐδαμοῦ.nuſquam.
Οὐδαμῶς.nullatenus,nequaquam.
Οὖδας.αος.τό.ſolum,terra,pauimentum.
Οὐδέ.neq;.In hac coniunctione ſæpe tacita quædam uis eſt,ut οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θεόν. Tu ne deum quidem times.
Οὐδ' ἂν pro οὐδ' ἄν.
Οὐδὲ πολλοῦ δεῖ. multum abeſt, nequaquàm, Demoſthen.idem enim eſt, ac ſi negationem abſtuleris,ut pro Cteſiphon.οὐδ' ἐκ τῶν λογισμῶν ἐν τοῖς λογισμοῖς ἐξελέγξαι, πολλοῦ γε καὶ δεῖ.Bud.Com.
Οὐδας.ſolo,terræ.caret nominatiuo.
Οὐδεὶς πώποτε.nemo unquam.
Οὐδεὶς ὅστις.nullus.
Οὐδεὶς ὁστισοῦν.idem.
Οὐδεὶς λόγος τούτου.hic nulla opinione præditus eſt,nullo numero habetur.
Οὐδ' ἄν.ne ſi quidem.
Οὐδ' ἂν εἷς,pro οὐδεὶς ἄν.
Οὐδ' ἂν ὁτιοῦν γίνεται.nullo pacto.
Οὐδ' ἔτι πω.nuſquàm amplius,
Οὐδ' ὀλίγου δεῖ.non parum intereſt. Budæus Commentarijs.
Οὐδ' ὅπως τι οὖν.nullo pacto, nullo modo, prorſus.
Οὐδ' ὁτιοῦν ὑγιές.nihil ſani, nihil recti, nihil boni.
Οὐδ' ὑφ' ἑνός.à nullo.
Οὐδήπουθεν.non quidem.
Οὐδὲ μήν.ſed nec,neq; uero ,nec tamen,nec uero.
Οὐδεμία μηχανὴ μή. nullo pacto fieri poteſt quin. Latine dicitur,nihil cauſæ eſt quin. Budæus Com.
Οὐδέν.ενός.τό.nullum,nihil. Accipitur pro ὁ,ſicut nihil Latine. Παρ' οὐδὲν τίθεμαι,nihilfacio,μηδὲν τίθημι. Παρ' οὐδὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι,quod Cicero dixit, Propius nihil factum eſt, quàm ut ille occideretur.

Περὶ οὐδενὸς ἡγεῖτο, pro nihilo ducebāt.

Οὐδὲν διοίσει. nihil refert.

Οὐδὲν ἔργον. nullius uſus, nihil opus.

Οὐδὲν ἕτερον ἀπ' ἤ. tantum nō, propemodū.

Οὐδὲν μᾶλλον. pro non, uel nequaquam.

Οὐδὲν ὁτιοῦν. nihil.

Οὐδὲν οὐδαμῶς, nihil quicquām.

Οὐδὲν ὄφελος. nullus eſt uſus, nihil prodeſt.

Οὐδέν ἐστί μοι πρᾶγμα πρὸς τοῦτο, hoc iam nihil ad me pertinet. Verba ſunt, quibus ſignificabant ſe iam nolle pacto uel contractu teneri.

Οὐδὲν πρᾶγμα. nihil eſt incōmodi & moleſti.

Οὐδέν τι μᾶλλον. non magis, nihilo magis, uel ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

Οὐδενία. interitus, ἀπανθρωπία, uillitas, contemptus.

Οὐδενὸς. contempti.

Οὐδενοί. nihili homines.

Οὐδενόσωρον. nullius pretij, nihil faciendū, nihil profuturum, Iliad. θ. Ab ὠρεῖν, curare. unde ὀλιγωρεῖν, negligere.

Οὐδενόω. ad nihilum redigo.

Οὐδέπω. nihil dum.

Οὐδέπως. penè nihil.

Οὐδέτεν. neq; οὐδέ.

Οὐδέκεινον. neq; illum.

Οὐδέποτε. nunquàm.

Οὐδεπώποτε. idem.

Οὐδέτερος. ου. ὁ. neuter.

Οὐδέ. ῦς. pauimentum, ſolum, terra.

Οὐδέπου nunquid, ἆρα γε.

Οὐδῆτα. nequaquàm, minime, negantis eſt.

Οὐδιδανός, pro οὐτιδανός. nullius pretij.

Οὐδός. οῦ. τὸ. limē, pauimentum, ſolum.

Οὐδός. limen, βαθμὸς, βατήρ.

Οὐδοτιοῦν. nequicquam. οὐδὲ τὸ σμικρόν.

Οὐδραία. hydria, Atticæ metretæ dimidiū.

Οὖθαρ. ατος. τὸ. uber, ſumen, aruina, pinguedo ſoli, mamma. Vnde trāslatè οὖθαρ ἀρούρης quaſi ubertās telluris, ager feracitate inſignis.

Οὐθάτερος. neuter.

Οὐθείς, Aeolice pro οὐδεὶς. nullus.

Οὐθένεια ας. ἡ. uanitas, imbecillitas, & adiectiue μηδαμινή, εὐτελής.

Οὐθέω. non tamen, non omnino, uel diu.

Οὐκ. non. idem eſt quod οὐ, ſed κ addimus in contextu orationis ſequente uocali, quæ ſi aſpiratur, uertit κ in χ. Accipitur & pro nonne? an non. ſicut de οὐ dictum eſt.

Οὐκ ἄν δή. οὐδαμῶς ἄν, nequaquam.

Οὐκάμως. nullo modo.

Οὐκ ἄντι minime, οὐκ ἄν δή.

Οὐκ ἐς μακράν. non multo poſt.

Οὐκ ἔσθ' ὅπου. nullibi, nuſpiam.

Οὐκ ἔσθ' ὅτι. nunquam.

Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔ. fieri non poteſt quin ſit.

Οὐκ ἔσθ' ὅπως, οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα, Certe uos habetis pecuniam meam, ubi negatio geminata affirmat.

Οὐκ ἔσθ' ὅπως, uel οὐκ ἔστιν ὅπως. nequaquam nullo modo.

Οὐκ ἔστι ὅτι. nihil.

Οὐκ ἔστιν ἐφ' ὅτῳ. in nullo.

Οὐκ ἔστιν οἵ τινες. nulli.

Οὐκ ἔτι. non item.

Οὐκ ἔφασκε ποιήσειν. negauit ſe facturum.

Οὐκ ἦν βουλομένῳ μοι ταῦτα. conditio hæc mihi non placebat.

Οὐκ ἥκιστα. non minime, non in poſtremis, præcipue, maxime.

Οὐκί, pro οὐχί haudquaquam.

Οὐκαλέγων. οντος. Vcalegon, nomen Troiani cuiuſdam apud Homer. Iliad. γ.

Οὐκοῦν, circumflexum igitur, quin, atqui, nimirum, proinde. Significat etiā profectò & enimuero. Sæpe etiam interrogatiue accipitur, & ſignificat nempe uel ſcilicet. Bud. Com.

Οὔκουν. penacutum. non, nequaquàm.

Οὐλαί. ῶν. apud Atticos crines, farina, mola, hordea.

Οὔλακκος. ου. ὁ. ſaccus, crumena.

Οὐλαμηφόρος. perniciē inferens, uel ἴλαμον, id eſt, cohortem militarem ducens.

Οὐλαμός ου. ὁ. cohors, acies quadraginta uirorum, caterua.

Οὐλάς. ἡ. pera.

Οὐλαφηφορία νεκροφορία, ab οὔλαφη, id eſt, νεκρὸς, mortuus.

Οὐλεῖν. ualere, ſanum eſſe.

Οὐλή.ῆς.ἡ.cicatrix,tuber.

Οὔλιον.ου.cædes,exitium.

Οὔλιος.ου.ὁ ſalutifer, & Appollo Mileſiorũ lingua ſic dictus quaſi pæanicus & integros faciens. Significat etiam pernicioſum.

Οὐλοδέτης.ου.ὁ.meſſor,manipulos ligans.

Οὐλοθυσία.ſacrificium perfectum.

Οὐλόθυμος.χέτλιος,δυσόθυμος,miſer noxius

Οὐλόθριξ.ιχος.ὁ.&

Οὐλοκάρηνος.ου.ὁ.&

Οὐλοκέφαλος,&

Οὐλόκομος.qui criſpis eſt capillis.

Οὐλόμενος.ου.ὁ.pernicioſus,dignus interitu, cauſa perniciei. οὖλον ἔπει ἐλέθειον μῦθον ἔχων.

Οὖλον.ου.τὸ.gingiua extima, nã intima ἴουλον dicitur à mollitie,& teneritate. ἴλον παρὰ τὸ ἁπαλόν.

Οὖλος,ου.ὁ.pernicioſus. Item mitis,integer,ſanus, pretioſus. Item criſpus, tortuoſus,& capillorum denſitas, ut οὐλόταλον φίχωμα.criſpiſsimum capillitiũ, Herodo. Cæl. quoq; ſcribit libro 3. cap. 11. οὔλους manipulos ex compluribus congeſtos, & fructus ipſos, ac hymnos in Ceſerem concinnatos.

Οὖλος, Ionice pro ὅλος. totus.

Οὐλότης.ητος.ἡ.μαλακότης,ſalubritas.

Οὐλοτιθεῖν.conſpergere molas ad uictimam.

Οὐλόφριχος.ου.ὁ,οὐλόθριξ apud Herodo. & per inuerſionem,φρίχουλος apud Archilochum.

Οὐλόφυλλος ῥάφανος. ἡ.criſpa braſsica.

Οὐλοχόϊον.uas,in quod molæ inijciuntur ad deorum primitias.

Οὐλοχύται.ων.αἱ.mola,id eſt,hordeum ſale conſperſum ad ſacrificandum. Ab ὄλαι hordeum,& χέω.

Οὔλω.ὑγιαίνω,recte ualeo. unde Apollonius οὔλιος.

Οὔλων.delicians.

Οὔμενουν, προπαροξυτόνως, cum negatione habet e.i. in implicitam aliam coniunctionem, ſicut οὔκουν. & ſignificat nequaquam οὐδαμῶς, non ergo, nihilominus. Lucia. οὔμενουν ἄλλος, Profecto ipſe eſt, non alius, Demoſt. οὔμενουν ἦν ἀπασιν ἴσθι, Atqui tũ nulli alij dicendi locus uacuus erat. uel, Nulli certe tũ dicendi locum non præripiebat. Sic Pauſan. οὔμενουν πάντα γε ἀνιασθῆναι, pro οὐ μέντοι & οὐ μὴν. Bud. Com.

Οὐ μεταδὴν.non longe,uel diu.

Οὖν.ergo. Sæpe uero abundat,uel ornat expletq; orationem,præſertim apud poëtas.

Οὕνεκα.propter,οὗ ἕνεκα,ὅτι.

Οὔποθι.nuſquàm,aduerbium in loco.

Οὔποτε.nunquàm,οὐδέποτε.

Οὔπω.nondum.

Οὔπως.nullo modo.

Οὐρά.ᾶς.ἡ.cauda,puppis. Dicitur & inre militari pars phalangis, quam Latinis ſiniſtrum cornu uocant. uide in ὀμφαλός.

Οὖρα.ας.ἡ.impetus.

Οὐραγέω.ῶ.ήσω.π.κα. duco extremam partẽ exercitus,cuſtodio,ὑστερίζω. Neut.abſol.

Οὐραγία.ας.ἡ.extrema pars agminis.

Οὐράγιος.extremus.

Οὐραγός.οῦ.ὁ.ductor extremæ partis exercitus,qui ſiniſtrum cornu ducit,cauda.

Οὐραῖον.ου.τὸ.οὐρά.

Οὐραῖος.ου.ὁ.poſtremus.

Οὐράχος.media pars in remo.

Οὐράνη.ης.ἡ.matula. Et οὐράνα,loci,qui ex renibus urinam emittunt, foramen penis.

Οὐρανία.ας.ἡ. Vrania, una ex Muſis,dicta quaſi τὰ ἄνω ὁρῶσα. Venerem οὐρανίαν omnium primi coluere Aſſyrij, deinde Paphij,Phœnices,Citherij,& Athenis Vraniæ Veneri templum fuiſſe ſurrectũ ſcribit Pauſanias. Eſt & ludi genus, in quo pilam in altum iacere ſolebant. unde & uerbum οὐρανιάζειν.

Οὐρανιάς.pro οὐρανία.

Οὐρανίδιω.cælitus.

Οὐρανίζω. ad cælum perueniebat.

Οὐράνιος.ου.ὁ,ἡ.cæleſtis,magnus,excelſus.

Οὐρανίσκος.ου.ὁ.palatum. Capitur pro lacunari tabernaculi regij,id eſt,auguſtali.

Οὐρανίων.ωνος,ὁ.cælicola. Et οὐρανίωνες Titanes.

Οὐρανοβάμων.in cælo gradiens.

Οὐρανογνώμων.cæleſtium rerum peritus.

Οὐρανόθεν. cœlitus, οὐρανόθεν.
Οὐρανόθι. in cœlo.
Οὐρανομήκης. κος. ὁ. ἡ. prælongus, magnus, excelſus.
Οὐρανοπετής. ἐος. ὁ. delapſus è cœlo.
Οὐρανός. cœlum, quaſi ὁρανὸς, ut ait D. Ambroſius in Hexamero, ab ὁράω, quòd ſit uiſui peruium & minimè denſum, ut eſt aqua, & terra. Perſæ regia tabernacula οὐρανοὺς uocant.
Οὐρανόσε. in cœlum.
Οὐρανοσκόπος. piſcis quidam.
Οὐρανοφάντωρ altiſsimè reſplendens.
Οὐρανοφοιτᾶν. uerſari in cœlo.
Οὐρανόφρων. ονος. ὁ. pius, religioſus.
Οὐρανοφύτευτος. ου. ὁ. è cœlo natus.
Οὐρανοχρώματα. τὰ. cœleſti colore tincta.
Οὐραξ. ἡ. urax auis, ex tetrigum genere.
Οὐρεσίφοιτος. ου. ὁ. in montibus conuerſans.
Οὐρεύς. ἐος. ὁ. mulus, iumentum. pro ὀρεύς, interpoſito υ, cuſtos.
Οὐρέω. μ. ήσω. π. ηκα. mingo, facio ſœlicem. Neut. accuſ.
Οὐρηχέες. οἱ. & (ceruice.
Οὐρήθρα. ας. ἡ. οὐράνη. Ponitur & οὐρῆθρα pro
Οὐρητιάω. micturio, ſtillicidio urinæ laboro.
Οὐρητικός. ὁ. ciens urinam. Et οὐρητικοί, qui frequenter mingunt.
Οὐρητρίς. ίδος. ἡ. οὐράνη.
Οὐρία. ας. ἡ. ſecundus uentus.
Οὔρια. τὰ. ὠά. urina oua dicuntur, cum inania, aut deprauata ſunt.
Οὐρίαχος. ου. ὁ. σαυρωτὴρ, ferrum inflexum in alteram partem haſtæ, pars haſtæ, ſpiculo oppoſita.
Οὐριεῖν ſecundo uento ferri. Aeſchyl. τὸν αὐτὸν ἂν δαίμον' οὐριεῖν τυχεῖν.
Οὐρίζω. apparo, appropinquo, conterminus ſum, ut οὐρίζει πρὸς τὴν ἄστυ Ἰθάκης. Item ſecundo uento nauigo, ſicut οὐριεῖν.
Οὐρίθρεπτος. in montibus nutritus.
Οὐριοδρομεῖν uento ferente & obſecundante nauigare, Suida authore. Alij οὐριοφορεῖν pro eodem ponunt.
Οὔριον. cuſtodia, carcer, ſignum.
Οὔριος. ου. ὁ. uentus ſecundus, ἐπίφορος. ὀρσεν δὲ καὶ προτέραν τὴν νῆα. Accipitur pro uento generaliter.
Οὐροδόχη. ης. ἡ. οὐράνη.
Οὖρον. ου. τὸ. οὖρος, urina.
Οὐροπύγιον. ου. τὸ. podex. ſed proprie de cicada dicitur, apud Ariſtophanem in νεφέλαις: quoniam cicadæ πυγὴν, id eſt, podicē in οὐρᾷ, id eſt cauda habent. Vide in ὀῤῥοπύγιον.
Οὐρός. ὁ. nauale, ſtatio nauium.
Οὖρος. ου. ὁ. pro ὅρος, terminus. Et licet ὅρος aſpiretur, οὖρος tamen aſpirationem perdit. Similiter omnia quæ à uocali aſpirata incipiunt, ſi υ, aſſumunt, abijciunt aſpirationem. Accipitur etiam pro uento, ſicut οὔριος, qui οὐρὰν, id eſt, puppim ſequitur. Item pro cuſtode, rege conſeruatore.
Οὖρος. εος. τὸ. urina, mons, ὄρος.
Οὐρσόω. μ. ώσω. π. ωκα. inuado. Plutarch. πῶς οὖν οὐρσώσαι.
Οὐρτὰ. ueſtimenta quædam quæ trahūtur.
Οὖς, ὠτός. τὸ. auris. Dicitur & οὖας poëtice.
Οὖσα, plurali, Ionicè pro οἶσα, ab οἴω τὸ κομίζω. funes, χοινία.
Οὖσα. ης. ἡ. exiſtens. participium fœmininū præſentis à uerbo εἰμί. ἡ μὴ οὖσα, uide in ἡ. δικῶν οὐκ οὐσῶν cum dicunt, iuſtitiā ſignificāt. τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαγχάνειν, iudicium reſortiri. Bud. Com.
Οὐσία. ας. ἡ. eſſentia. Quintiliano interprete. Accipitur pro opibus, quemadmodum τὰ ὄντα, & τὰ ὑπάρχοντα. Ἀποφαίνειν τὴν οὐσίαν, dare commentarium ſeu indicem bonorum. quod inuentarium appellant, id quod fiebat ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι. Nā ἀντιδιδόναι τὴν οὐσίαν, erat ad fortunarum permutationem prouocare. Bud. Com.
Οὐσιώδης. ſubſtantialis.
Οὐσπιγγοι. οἱ. genus cantilenæ.
Οὖτα, pro οὔτασε, uulnerauit, ut οὖτα με τυδέος υἱός. ab
Οὐτάζω. μ. άσω. π. ακα. cominus uulnero. Actiuum accuſ.
Οὐτάμεναι uulnerare, τιτρώσκειν.
Οὐτάμενος ου. ὁ. uulneratus.
Οὐτάσκω, & (accuſ.
Οὐτάω. idem quod οὐτάζω, percutio. Actiu.

Οὔτι.neq.

Οὔτι μὴν.τὸ οὐ δὴ μὴν.

Οὐτίνι.neq alicui.

Οὔτασις.ιος.ἡ.uulneratio.

Οὐτάτειρα.uulneratrix.

Οὔτι.nihil,non,nequaquam.

Οὔτιγε.nedum,id eſt,non ſolum.

Οὐτιδανός.ῦ.ὁ.uilis,nullius pretij homo.

Οὔτιπου.an forſè,num fortè.Ponitur & pro non,nequaquam.

Οὔτις.ὁ.nullus. Item genus captioſæ concluſionis,de qua Chryſippus librum compoſuit.

Οὐτισάσκω.τὸ οὐτάσκω.

Οὔτοι.nequaquam,minimè,ἔτι.

Οὐδέουν.neq uerò,at nec.

Οὗτος,τούτου, & οὑτοσὶ Atticè.hic. Et eſt pronomen demonſtratiuum, declinaturq́ ſine articulo cum omnibus pronominibus. Refertur aliquando ad ſecundam perſonam,exponiturq́ per iſte. ὦ οὗτος,heus tu.

Οὕτω.ſic,ad eum modum,uſqueadeo. Et ſine σ,ſcribi ſolet conſonante ſequente,οὕτως uero,cum σ,uocali ſequente. οὕτως ὄσσω, bene præcãtis eſt, ut apud Latinos macte uirtute. Eſt etiam οὕτω iurantis, & fidẽ facientis,uel admirantis, ut, ita me dij ament.

Οὕτω πως.idem quod οὕτω.

Οὑτωσί.pro οὕτω. Attice,addito ι, Vnde

Οὑτωσί πως.pro eodem,ſic.

Οὕτωσι θρασύς.tã audax, adeo uſq audax.

Οὔφημι.dico non,nego Bud.Com.

Οὐχ.non,de quo in οὐ.

Οὐχ ἑκών.inuitus,nolens.

Οὐχ οἷον.non ſolum.

Οὐχ οἷόν τε.fieri non poteſt, impoſſibile eſt.

Οὐχ ὅπως.non ſolum,non modo. οὐχ ὅπως etiam οὐχ ἵνα. Legitur & οὐχόπως coniunctim.Budæus Com.

Οὐχ ὁρᾷς. particula eſt παρένθετος καὶ ἀρμοστικά. Latini credo & ſcilicet dicunt. Demoſthen. ἀγαθῇ δὲ (οὐχ ὁρᾷς) τύχῃ συμβεβιωκὼς,τὴν ἐμὴν ὡς φαύλην κατηγορεῖς, Egregiã uero tute credo fortunã adeptus,meã fortunã ut calamitoſam accuſas.Bu. Cõ.

Οὐχ ὅσον.nedum, Ariſtid.in Panath. μέγα καὶ φανερὸν σύμβολόν ἐστι τοῦ προέχειν τὴν πόλιν ἐξ ἀρχῆς,οὐχ ὅσον λαμβάνειν, Magnum id eſt,indicium huius ciuitatis præſtãtiæ, inde iam ab initio,nedum eam obſcuro nomine non fuiſſe.Bud.Com.

Οὐχ ὅτι.non ſolum,non ſolum non. Significat etiam non quod, cum indicatiuo iunctum Bud.Com.

Οὐχ ὅτι μή.non quin. Lucia. οὐχ ὅτι μὴ καλὸν εἶναι οἶμαι,Non quin honeſtum eſſe cenſeam

Οὐχ οὗτος.nonne hic.

Οὐχ ὡς.ἀντὶ τοῦ οὐχ ὅπως.nedum.

Οὐχ οἷός τ' εἰμι.non poſſum.

Οὐχ ἥκιστα.οὐκ ἥκιστα.

Οὐχί.non.

Ο Φ.

Ὀφειλέτης.ο.ὁ.debitor,χρεώστης.

Ὀφειλή.ῆς.ἡ.&

Ὀφείλημα ατος.τὸ.debitum,χρέος.

Ὀφείλω.μ.λήσω.ἀορ.β.ὤφελον.debeo. οἱ ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ dicebantur οἱ καταδίκοι, qui ignominioſi erant, quoad iudicatum feciſſent. His ærarij apud Rom.ſimiles erant. Βι τὸ ὄφελες,cum ſignificatione optationis etiam perſonæ ſecundæ indicatiuonem habet.Bud.Com.

Ὀφελέω,pro ὠφελῶ.adiuuo,conforto,ſeruo.

Ὄφελον,Ionicè pro ὤφελον.utinam. Budæus Commentarijs.

Ὄφελος.ους.τὸ.utilitas, augmentum,uſus fructus. Item faſtigium & culmen.

Ὀφέλλω.augeo,adiuuo,concito,proficio, calumnior,διαβάλλω. Actiu.accuſ.

Ὄφελμα.augmentum,κάλλυντρον, σάρωμα.

Ὀφελτρόω.orno,colo.

Ὄφελτρον.ornatus,κάλλυντρον.

Ὀφθαλμία.ας ἡ.ophthalmia oculorum morbus. Ophthalmiam Pollux negat propriè aliquod oculorum eſſe uitiũ, ſed in eo uerbo ſignificari tradit cauitatem oculorum ex corporis ægritudine. Celſus & alij appellant lippitudinem.

Ὀφθαλμιάω.μ.άσω.π.ακα.patior, oculis doleo. Item adiucto mulieri & nictatiuncu lis liceor eius amorẽ,uel ægris oculis mu

lierem aſpicio. Cicero oculos adijcio di-xis, ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλω. Item inuideo, φθονῶ. Neutrum abſol.

Ὀφθαλμικά. τὰ. medicamenta, quæ oculis uſiliter adhibentur.

Ὀφθαλμικός. ὁ. ὁ. ocularis, oculorũ medicus.

Ὀφθαλμοβολῶ. τὸ ὀφθαλμιῶ.

Ὀφθαλμόβορος. ὁ. ὁ. oculo appetens.

Ὀφθαλμοδουλεία. ας. ἡ. ſeruitus ad oculum.

Ὀφθαλμός. ȣ. ὁ. oculus, gemma. Erant quoq; ὀφθαλμοὶ, præfecti compotationum, qui cœnantibus lychnos et ellychnia ſuggerebãt modiperatores à quibuſdam dicti. uide οἰνόπται.

Ὄφιασις. ιος. ἡ. mutatio natiui coloris in capillis in uerſicolorem, & ſerpentum modo uarium.

Ὀφιογενής. έος. ὁ, ἡ. ſerpentigena.

Ὀφιλεύω. uaco, otior, conuerſor, habito.

Ὀφίδιον. ȣ. ſerpens paruus.

Ὀφιόδηκτος. ȣ. ὁ. à ſerpente morſus.

Ὀφιόμαχος. ȣ. ὁ. lacerta, & locuſtæ ſpecies non alata.

Ὀφιοῦχος. ȣ. ſydus eſt cæleſte, dictum, quòd ſerpentem teneat. anguifer appellatur à Columella, & ſerpentinarius.

Ὄφις. ιος. ὁ. ſerpens. ab ὄπτω, uideo. cernit enim acutè, dormitq; apertis oculis. Eſt & morbus capitis dictus à ſimilitudine ſerpentis. Item ornamentum quoddam Cælius.

Ὀφίτης. ȣ. ὁ ophites marmor, ſerpentinis maculis aſsimile.

Ὀφιώδης. εος. ὁ, ἡ. ſerpentinus.

Ὀφλάνω, &

Ὀφλέω. μ. ήσω. π. ὤφληκα. debeo, æs alienum conflo. Vnde ὀφλεῖν ζημίαν, multari, ὀφληκὼς τὴν δίκην δικαίως, iuſtè damnatus. Actiu. accuſ.

Ὄφλημα. ατος. τὸ. &

Ὄφλησις. ιος. ἡ. debitum, proprie quod ærario debetur, ſed χρέος de priuato debito dici ſolet.

Ὀφλισκάνω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ὀφλίσκω, &

Ὄφλω. idem quod ὀφλέω. Et refertur plerũq; ad forum. Vnde ὀφλισκάνειν δίκην, damnari, mulctam pati. Et ὤφλησε δίαιταν, arbitrorum ſententia damnatus eſt. Ὀφλισκάνω μέμψιν, merui eſſe reũ. Ὀφλόντες quoq; & καταδίκοι, & ἐζημιωμένοι, & ἐγγεγραμμένοι ἐν ἀκροπόλει, ſunt quos Latini ærarios uocant. Item ὠφληκότες, & ὀφλόντες damnati. Chryſoſt. translatè uſus eſt, τοσούτῳ πλείω τὸν γέλωτα ὀφλισκάνουσι παρ᾽ ἡμῶν, Tanto maiore riſu à nobis digni exiſtimantur. Bud. in Annot.

Ὀφνίς. uomer, aratrum.

Ὄφρα. ut, donec dum.

Ὄφρυα. τὰ. loca editiora, ſepes.

Ὀφρυάζω. ſuperciliis nuto.

Ὀφρυκνηστος. ſuperciliis pruriens, oculis rubicundis.

Ὀφρυόεις. όεντος. ὁ. altus, ſuperbus, in alto ſitus.

Ὀφρύομαι. erigo ſupercilia, tumeo.

Ὀφρῦς. ύος. ſupercilium. παρὰ τὸ ὄπτω, καὶ ῥύω τὸ φυλάσσω faſtus, tumulus, id eſt collis.

ΟΧ.

Ὄχα. egregie, præcipue, ut, ὄχ᾽ ἄριστος. pro ἔξοχα, abiecta præpoſitione, ſicut αὖγις pro καταυγίς.

Ὀχανή. ης. ἡ. &

Ὄχανον. ȣ. τὸ. lorum clypei, anſa qua tenetur ſcutum. Plutarc. τὴν ἀσπίδα φορεῖν δεῖ ὀχάνης μὴ διὰ πόρπακος.

Ὀχεῖν. uehi, ſalire.

Ὀχεία. ας. ἡ. coitus.

Ὀχεῖα. τὰ. admiſſarij.

Ὀχεῖον. ȣ. τὸ. currus.

Ὀχεῖος. equus admiſſarius, uel aſinus. uel aries, qui ad admiſſuram educatur.

Ὀχέομαι. uehor. Vnde ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς dicitur, cum probantur equites, & per forum equo uehuntur. Latine tranſuehi dicitur. Et translatè ὀχεῖσθαι ἐπ᾽ ἐλπίδι, pro ſpe euehi, attolli.

Ὄχεσφι. in uehiculis.

Ὀχετεύω. μ. εύσω. π. ευκα duco riuos, deriuo, ἐποχεῖω, ἐπιχέω, transfero.

Ὀχετηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. per riuum irrigo.

Ὀχετηγία. ας. ἡ. irrigatio.

Ὀχετο

Ὀχετηγός.οῦ.ὁ.irrigator.
Ὀχετῶν plauſtrum,obex.
Ὄχετοι.οἱ.elices,ſulci aquarij.
Ὀχετός.οῦ ὁ.cloaca,fiſtula,conductus.
Ὀχετοκράνιον. tubi caput, ubi aqua effunditur.
Ὀχεύς.έως.ὁ. lorum galeæ, repagulum, ſera, uectis. Item ſcrotum,id eſt pellis quæ circundat teſtes.
Ὀχευτή.ῆς.ἡ.futibilis.
Ὀχευτής.οῦ.ὁ.futuior. (lax.
Ὀχευτικός.οῦ ὁ. luxurioſus,coitui deditus,ſalax.
Ὀχεύω.μ.εύσω.π.ευκα. futuo,coëo. Acti.
Ὀχέω.μ.ήσω.π. ηκα. ueho curru, ſenſim moueo, φέρω, βαστάζω, ὑπομένω. Plutarch.non tantum de curru dixit, ſed de equo, quod paſsiuè etiam ὀχεῖσθαι dicitur.
Ὀχή.ῆς.ἡ.cibus.unde dicta eſt εὐωχία.
Ὄχημα.ατος.τὸ.uehiculum.
Ὄχησις.εως.ἡ. uectio.
Ὀχθέω.μ.ήσω.π.ηκα.grauiter fero, doleo, ſuſpiro, iraſcor, ingemo. Neutrum abſol.
Ὄχθη.ης.ἡ.ripa,locus præruptus ripæ. Nã planus ποταμὸν dicitur. Sic in maris littore locus altior ἀκτὴ,ſed planior αἰγιαλός.
Ὄχθασις.turba,tumultus.
Ὀχθίζω.ὀχθέω.
Ὄχθοι.οἱ.in medicina uocantur extuberationes,uerrucæ,tumores.
Ὄχθοιβος.ου.ὁ.limbus,ueſtis muliebris.
Ὄχθος.ου.ὁ.onus,tumulus,collis, locus inuius & aſper.
Ὀχθώδης.εος.ὁ,ἡ.tumens, uerrucoſus,oras pertumidas habens.
Ὀχλαγωγός. qui plebem ſolicitat.
Ὀχλαγωγῶ. plebem ad res nouas ſolicito, factioſæ turbæ ducem me præbeo, plebem oblecto & ſolicito.
Ὀχλάζω.μ.άσω π.ακα.laboro,pigreſco.
Ὀχλέομαι τὸ.ὀχέομαι, ut ὀχλεῖται ἐφ᾽ ἵππου uehitur equo.
Ὀχλεύς.uectis, uinculum,currus.
Ὀχλέω.μ. ήσω. π. ηκα. turbo, uexo, moleſtus ſum, iniuria afficio. Actiu.accuſ.
Ὀχληρός.οῦ.ὁ. turbulentus, turbatiuus, moleſtus, infeſtus, obſtreperus.
Ὀχληρώδης.εος.ὁ.moleſtus.
Ὄχλησις.ἡ.turbatio, ſtrepitus.
Ὀχλίζω.μ.ίσω.π.ικα.moueo. Actiu.accuſ.
Ὀχλικῶς.turbatiuè.
Ὀχλικός.οῦ.ὁ.turbulentus,moleſtus.
Ὀχλοισία. ſupplicatio,congregatio,
Ὀχλοκοπία.ας.ἡ. ſeditio, δημοκοπία.
Ὀχλοκοπῶ.δημοκοπῶ.Bud.Com.
Ὀχλοκρατεῖσθαι. dicuntur qui impetu plebeio reguntur, non legitima democratia. Budæus Comment.
Ὀχλομανῶν.ὁ.turbis inſaniens.
Ὀχλοποιέω μ.ήσω. π.ηκα turbam congrego.
Ὄχλος. ου.ὁ. turba, multitudo, turbatio, tumultus.
Ὀχλοτερπής.έος.ὁ,ἡ.turbam delectans.
Ὀχλήμενοι.οἱ.uomicæ pectoris,abſceſſus humorum è pectore.
Ὀχλώδης.εος.ὁ,ἡ.turbulentus.
Ὄχμα.ατος.τὸ.fibulamentum.
Ὀχμάζω.μ.άσω.π.ακα.porto,incumbo,contineo,foueo, κατέχω, βαστάζω, fræno equum, ſub currum duco, in pugna uinco.
Ὄχνη.ης.ἡ.pyrus agreſtis.ἀπὸ τοῦ ἄγχειν.nam acerbitate ſua penè ſuffocant.
Ὄχος.ου.ὁ.uehiculum, retinaculum, rota, funis.
Ὀχνίσκω.deſtillo,defluo.
Ὀχυρός.οῦ.ὁ. tutus, munitus, fortis, firmus, ſtabilis, firmatus.
Ὀχυρότης.ητος.ἡ.munitio.
Ὀχυρόω.μ.ώσω. π. ωκα. munio, in tuto colloco. Actiu.accuſ.
Ὀχύρωμα ατος.τὸ faſtigium,munitio.

OΨ.

Ὄψ.ὀπός.ὁ.uox,uiſus,aſpectus,facies.
Ὀψάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.opſonor, id eſt facio opſonium. Depon.abſol.
Ὀψάριον.ου.τὸ.opſoniolum. δύο ὀψάρια, apud Ioan. pro duobus piſciculis, ſicut apud Terentium, piſces opſonium uocantur.
Ὀψαρότης.ου.ὁ. ſero arans.
Ὀψαρτυσία.ας.ἡ.ars condiendi cibaria.
Ὀψαρτύτης.coquus, condus.
Ὀψαρτυτικόν. liber de re culinaria, & ars ipſa, ὀψαρτυτική.

ὀψὲ. ſerò, tardè, nouiſſimè, ad ultimũ, ad extremum. Et conſtruitur cum genitiuo, ut ὀψὲ τῆς ἡλικίας, ætate uergente. ὀψὲ τῆς ἡμέρας, inclinante die, ὀψὲ σαββάτων, ueſpere ſabbati. Plato in Phædone, οἶδα καὶ ἄλλους πάνυ ὀψὲ πίνοντας, inquit Crito, uolẽs indicare Socrati iam primum ſolem occultari, & bene ueſperè pleroſque pharmacum ſumere conſueuiſſe. In compoſitione ε, in ι mutat.

ὀψέα. ας. ἡ. ueſper, tarditas.

ὀψάω. uidere cupio, in conſpectu habeo, uideo.

ὀψέποτε. tandem, μόλις ποτέ.

ὀψίζω. μ. ίσω. π. ικα. tardus ſum.

ὀψιαίτατα. tardiſſimè.

ὀψιαίτερον. tardius.

ὀψίβλαστα. plantæ, quæ tarde & ſerò germinant.

ὀψίγαμος. ὁ. tardus maritus.

ὀψιγενής. έος. ὁ, ἡ. tarde genitus.

ὀψίγονον. ου τὸ. poſteritas.

ὀψίγονος. ου. ὁ. tarde genitus, poſteritas.

ὀψιζόμενοι. οἱ. tardiuſculi.

ὀψίζομαι, &

ὀψίζω. ſub ueſperum facio, ſero facio, hoc eſt non tempeſtiuè, ſub ueſperum uenio.

ὀψίκαρπος. ου. ὁ. de arbore ſerotini fructus, frugitardus.

ὀψιμαθεῖν. ſerò diſcere. opponitur τῷ παιδομαθεῖν.

ὀψιμαθής. έος. ὁ, ἡ. qui iam grandis natu diſcit, qui ſerò diſcere cœpit.

ὀψιμαθία. ας. ἡ. tardidiſcentia, ſera eruditio interprete Gellio.

ὄψιμος. ου. ὁ. ſerotinus ſeruus, ut uertit Cicero Homericum illud Iliad. β. ὄψιμον ὀψιτέλεστον ὅου κλέος οὔποτ' ὀλεῖται, ſera & tarda nimis, ſed fama & laude perenni.

ὀψινός, &

ὄψιος. ου. ſerotinus, ueſpertinus.

ὄψις. εως. ἡ. oculus, uiſus, aſpectus, facies. ὄψεως ἕνεκα, in ſpeciem Latini dicunt.

ὀψισμός. οῦ. ὁ. tarditas.

ὀψίσπορα. frumenta quæ ſerò ſerenda ſunt.

ὀψισπορεῖν. ſerò frumenta ſerere.

ὀψιτέλεστος. ου. ὁ. tardè factus, ſerotinus.

ὀψίτερος. ου. ὁ. idem.

ὀψίτομος ἄμπελος. uitis, quæ ſerò putatur & ultima.

ὀψοδαίδαλος. ου. ὁ. popinator, artifex uel ſtructos opſoniorum.

ὀψοδεία. ας. ἡ. opſonij egeſtas.

ὀψολογία. ας. ἡ. de re culinaria ſermo.

ὀψολόγος. qui de re culinaria ſcripſit.

ὄψον. ου. τὸ. opſonium, quicquid edimus præter panem & uinum, & omnis cibus, qui per ignem præparatur, excepto pane, opſonia ſic dicta ab ὀψὲ, hoc eſt ſerò, uel quod ueſperi tantum iis ueſcerentur, non mane, uel quòd ſerò tandem uoluptatis gratia in uſum uenerint, cum antiquitus frugalites ac ſimpliciter uiuerent.

ὀψονόμος. ου. ὁ. magiſtratus qui legem annonæ præbet, & annonarios coërcet.

ὀψοποιία. ἡ. pulpamenti factitatio.

ὀψοποιός. οῦ. ὁ. opſoniorum inſtructor, coquus, popinator.

ὀψοποιοῦμαι. edulium cõficio, opſonium præparo.

ὀψόπωλις. ιος. ἡ. uenditrix opſoniorum.

ὀψοπώλιον. ου. τὸ. locus ubi opſonia ueduntur.

ὀψός. ου. ὁ. flagitioſus.

ὀψοφαγέω. μ. ήσω. π. ηκα. opſonium comedo. Neutrum abſol.

ὀψοφαγία. ας. ἡ. edacitas, cupedia.

ὀψοφάγος. ου. ὁ. opſonator, edax, gulo.

ὀψοφόρον. ῶνος. ὁ. cella penuaria, ſportula pro coëmendis geſtandiſq; opſonijs.

ὀψωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. opſonia emo, opſono. Neutrum abſol.

ὀψώνης. ου. ὁ. opſonator.

ὀψωνιάζω. nutrio. Hali. libro 9. ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ὀψωνιαζομένους χρημάτων, Ex alienis alendos pecunijs.

ὀψωνιασμός. οῦ. ὁ. cibarium.

ὀψώνιον. ου. τὸ. ὄψον. Item ſtipendium, lucrum, κέρδος, χάρισμα.

ὀψώδης. ου. ὁ. ſcabioſus.

Ο Ω.

ὀῶν. τῶν. mulierum, ὀάρων.

Πᾶ, Dorice pro πῇ. quà, quò, ubi.

Πάγαι. ῶν. retia, παγίδες.

Παγανάλια. τὰ. dies feſtus erat montanorum et agreſtiũ, quo per urbem uehiculis ferri, crimminoſum erat.

Παγανός. ȣ̃ ὁ. paganus, idiota.

Παγασαῖος. epitheton Apollinis à loco Theſſaliæ Pegaſo.

Παγγενῆ. generaliter, generatim, per omnia genera.

Παγγώνιος. ὁ. lapis, ab angulorum multitudine.

Παγετός. ȣ̃. ὁ. glacies, gelu, rupes, ſcopulus.

Παγετώδης. εος. ὁ, ἡ. gelidus.

Πάγη. rete, laqueus, ποδάγρα. aliàs παγή, locus altus.

Παγλωός. ου. ὁ. puluis ex itinere, aut curſu.

Παγιδεύω. illaqueo.

Πάγιος. ȣ. ὁ. ſolidus.

Παγιότης. ητος. ἡ ſoliditas.

Παγιόω. firmo, ſtabilio.

Παγίς. ίδος. ἡ. laqueus, quo feram capimus, aut auem. παρὰ τȣ̃ πήσσω.

Παγίως. ſolidè, firmiter.

Παγιώτερον. ſolidius.

Παγκάκως. improbiſsimè.

Παγκάλης. ȣ. ὁ &

Πάγκαλος. ο. ὁ. undecunq; pulcher.

Παγκάλως. perpulchrè.

Παγκαρπία. ας. ἡ. πανσπερμία, omnis generis fructus, aut ſemina.

Πάγκαρπος. ȣ. ὁ. ex omni fructu.

Πάγκλαυτος. ȣ ὁ. ſemper lugens.

Πάγκοινος. ȣ ὁ. omnibus communis.

Παγκρατής. omnipotens.

Παγκρατιάζειν dicitur, cum alter cum altero luctatur erectis digitis pedum, citra corporis totius congreſſum.

Παγκράτιον. ȣ. τὸ. ludus gymnicus, ex eo dictus (ut ſcribit Bud. in Annot.) quòd aduocatis omnibus corporis uirib. omniũq; neruorum contentione tranſigeretur. Alij παγκράτιον interpretantur πένταθλον, ut quod quinquertio conſtet, nempe pugilatu, curſu, ſaltu, diſco, & lucta. Vnde παγκρατιασαὶ, qui manibus pedibusque, quaſi omni ope, omnibusq; (ut dicitur) ungulis connixi certabant, id eſt ταῖς χερσὶ καὶ ποσὶ πυκτομάχοντες, ut ſcribit Suidas, quamuis paulò aliter Hermolaus. Et παγκρατιάζειν, de ijs qui eo in certamine exercentur. Lucianus, περὶ γυμνασίων, παγκρατιάζειν (inquit) τὸ παίειν ἀλλήλους ὀρθοπάλῃ, id eſt ferire uiciſsim concertatione arrectaria. hoc eſt (ut quidam interpretantur) cum alter cum altero luctabatur erectis digitis pedum citra corporis totius congreſſum.

Πάγκρεας. pancreum, quaſi tota caro, glandulosum corpus eſt, uaſa meſenterij diuaricata fulciens.

Πάγος. ο. ὁ. collis, locus eminens, rupes, ſaxũ. Quidam locum altum munitum mœnibus & uallo intelligunt.

Πάγουρος. ο. ὁ pagurus. cancri genus. παρὰ τὸ ὁρᾶν καὶ φυλάττεσθαι ἐν τοῖς πάγοις, quod in altioribus fluminum locis uerſetur, ripiſq; præruptis.

Πάγχαλκος. ȣ. ὁ. æreus.

Πάγχρηστος. ο. ὁ. perbenignus, utilis.

Πάγχυ. omnino, funditus.

Παθαίνομαι. affectiones ex iudicum animis prolicio, affectus commoueo, indignor, ægrè fero, afficior.

Πάθη. ης. ἡ. &

Πάθημα. ατος. τὸ. πάθος, affectus, paſsio, calamitas.

Παθητικῶ. ἡ. affecta.

Παθητικός. ȣ̃. ὁ. paſsiuus.

Παθητός. ȣ̃. ὁ. paſsibilis.

Πάθος. εος. τὸ. paſsio, clades, affectio, interitus, animi motus, uitium, afflictio, calamitas, morbus, perturbatio, affectus.

Παῖ, pro πȣ̃. quò. Eſt etiam uocatiuus à παῖς. Aristoph. τίδ' ἐστιν ὦ παῖ.

Παιάν. ᾶνος. ὁ. pæan, genus cantilenæ in laudem alicuius, Iupiter.

Παιανιεύς. ιος. tribus quædam Athenienſis.

Παιανίζω. μ. ίσω. π. ικα. *pæana cano*, εὐφραίνομαι. *Neutrum abſol.*

Παιανισμός. ȣ̃. *plauſus, pæanis modulatio.*

Παῖγμα. ατος. τὸ. &

Παίγνιον. ȣ. τὸ. *ludus, & propriè delectamēta puerilia, ut quando ludunt imaginibus.*

Παιγνίμων. ονος. ὁ. *iocoſus*, τὸ ἐ παιγνίοις ἐπιστήμων.

Παιγνία. ας. ἡ. *idem quod* παίγνιον.

Παιγνιώδης. εος. ὁ, ἡ. *ioco plenus, ludicrus*, παιγνίμων.

Παιγνίον. παιδάριον, *deliciæ, puellulus. Plutarch. in uita Antonij.*

Παιδαγωγεῖον. τὸ. *ſchola, ludus literarius. Item locus in domicilio, ubi pueri ſeruiq́ commorantur, diribitorium. Cælius libro 4. capite 6.*

Παιδαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. *ſequor pueros, id eſt ſum pædagogus, & è ueſtigio ſequor, ſectorq́. Plato de Rep. 1. Item moderor, rego, frænor, Gregor. Bud. Com.*

Παιδαγωγία. ας. ἡ. *diſciplina, adhortatio.*

Παιδαγωγική. ῆς. ἡ. *miniſtra.*

Παιδαγωγικῶς, *aduerb. imperioſè, more pædagogorum.*

Παιδαγωγός. ȣ̃. ὁ. *cuſtos, & inſtitutor pueri, pædagogus*, παιδευτής.

Παιδάκιον, &

Παιδάριον. ȣ. τὸ. *puerulus*, μειράκιον, *puellula*

Παιδαριώδης. εος. ὁ, ἡ. *puerilis*, ἀσύνετος.

Παιδεία. ας. ἡ. *diſciplina, caſtigatio, eruditio, literarum ſtudium, inſtitutio in bonas artes. Latini humanitatem appellant.*

Παιδείας ἅπτεσθαι. *literarum ſtudia capeſſere.*

Παιδεραστεῖν. *pueros amare.*

Παιδεραστής. ȣ̃. ὁ. *amator puerorum.*

Παιδέρως. ωτος *pro eodem apud Teleclidem.*

Παιδεραστία. ας. ἡ. *laſciuus amor in pueros.*

Παίδευμα. ατος. τὸ. *diſciplina.*

Παιδευτήριον. ȣ. τὸ. *locus doctrinæ, diuerſorium eruditionis.*

Παιδευτής. ȣ̃. ὁ. *præceptor, doctor, eruditor.*

Παιδευτός. ȣ̃. ὁ. *doctus.*

Παιδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. *corripio, caſtigo, erudio, inſtituo, liberos educo. Acti. accuſ.*

Παιδιά. ᾶς. ἡ. *ludus*, παίγνιον.

Παιδία. ας. ἡ. *infantia.*

Παιδικά. τὰ. *puer adamatus, quod tamen aliquando honeſtum uocabulum eſt, iucundiſſima quæq; & gratiſſima ſignificans, quas Latini delicias uocant. Syneſ.* ναὶ μὰ τοὺς λόγους, τὰ μὰ κατ' ἰσχὺν τὰ παιδικά, *Per literarum ſtudia, tuas measq́ delicias. Bud. Com.*

Παιδικός. *puerilis*, παιδαριώδης, ἐρωτικός.

Παιδικῶς. *iocoſè.*

Παιδιόθεν. *ab infantia.*

Παιδίον. ȣ. τὸ. *puerulus.*

Παιδισκάριον. ȣ. τὸ. *ancillula, puellula.*

Παιδίσκη. ης. ἡ. *nomen anceps eſt. refertur enim uel ad ætatem, & adoleſcentulam, ſiue puellam ſignificat: uel ad fortunam, & ſeruā, ancillā, ſiue pediſſequam deſignat.*

Παιδίσκος, &

Παιδνός. ȣ̃. ὁ. *adoleſcens, qui ætatem pueritiæ exceſſit. Atticis* ἀντίπαις *dicitur.*

Παιδογονία. ας. ἡ. *generatio filiorum.*

Παιδόθεν. *à pueris, ab ineunte ætate.*

Παιδοκόμος. ὁ. παιδοτρόφος.

Παιδολέτωρ. ορος. ὁ *puerorum corruptor, & occiſor. Dicitur fœminino genere* παιδολέτειρα.

Παιδομαθής. έος. ὁ. *qui à pueris didicit aliquam artem. Quare (inquit Fabius) qui in ſua quiſque arte optimè facit,* παιδομαθὴς *dicitur. unde uerbum* παιδομαθεῖν *formari poteſt.*

Παιδομανής. ὁ. *libidini puerorum obnoxius.*

Παιδονόμοι. *qui educandis pueris inſtituendisq́ operam impendunt, ut pueri ex more rituq́ à maioribus inſtituto artes, & ciuiles & bellicas edoceantur.*

Παιδοπίπης. ȣ. ὁ *pædico, puerorum obſeruator.*

Παιδοποιέομαι, &

Παιδοποιέω. *filios procreo, gigno & ſuſcipio, filijs procreandis operam do.*

Παιδοποιησάμενος. ȣ. *generaturus.*

Παιδοποιΐα. *procreatio, ſuſceptioq́ liberorum, facultas generandi.*

Παιδοσπορέω. μ. ήσω π. ηκα. παιδοποιέω.

Παιδοτέκνωσις. εως. ἡ. *liberorum procreatio.*

Παιδοτριβέω. *inſtituo pueros*, παιδεύω.

Παιδοτρι-

Παιδοτρίβη.ης.ἡ.παιδοτριβία.

Παιδοτρίβης.ου.ὁ. præceptor puerorum in exercitio corporis, pædotriba.

Παιδοτριβία.ας.ἡ.ars exercendi iuuentutem.

Παιδοτριβεῖον.τό. ſchola.

Παιδότριψ.ιβος.ὁ.παιδοτρίβης.

Παιδοτροφεῖν.pueros alere.

Παιδουργία.ας.procreatio liberorum.

Παιδοφθόρος.cinædus, puerarius, puerorum corruptor, occiſor.

Παιδόφιλος.ου.ὁ.puerorum amans.

Παιδῦδιον.τό.iocus.

Παιδώδης.ὁ.ἡ.iocoſus.

Παιζόμενος.νόμος. ludibrio habita lex.

Παίζω.μ.αίξω.π.αιχα.ludo, iraſcor. Neutrum abſolutum.

Παιηοσύνη.ης.ἡ. medicatio, ἰατρεία.

Παιήων, & παιάν. hymnus in honorem Apollinis. Cælius libro 14. capite 59.

Παίκτης.ου.ὁ.luſor.

Παιόλημα. motus, ſeductio, fraus.

Παῖον.tutum, firmum.

Παιονία.ας.ἡ. herba Pæonia, Latinis caſta.

Παιπαλᾶν.περισκοπεῖν, ἐρευνᾶν, circunſpicere, ſcrutari.

Παιπάλη.ης.ἡ. flos farinæ, pollen.

Παιπάλημα. inquit Suidas, ὁ πανοῦργος καὶ ποικίλος ἐν κακίᾳ καὶ παμπόνηρος σὺν ἀγχινοίᾳ, aſtutus, qui ubique elabitur verſutia. Budæus Commentarijs & Eraſmus prouerb. Cercopum cœtus.

Παιπάλλω.concutio, σείω, exploro, indago.

Παιπαλόεις.όεντος.ὁ.aſper, puluerulentus, durus, ſaxoſus & ſublimis.

Παιπαρεῖο. inanis gloria.

Παῖς παιδός.ὁ,ἡ.& πάϊς, πάϊδος diæreſi. puer, id eſt ſeruus omnis, cuius opera utimur, ſiue in itinere faciendo, ſiue alijs in rebus. Item puer uel puella, & ſic ad ætatem refertur. κατὰ παίδων ὀμνύναι. Id eſt in capite liberorum iurare, qu d fiebat, tacto eius capite in quem iurabant, ita ſe ſacrare caput eius dijs inferis, deuouereq́ ſignificantes, ſi peierarent. Budæus Comment.

Παισίν. τοῖς. ſententijs uertit interpres Ioſephi libro 1.

ΠΑ.

Παῖσμα.ὁ.τῶν ποδῶν βάσις.

Παιφάσσω.illuſtro, manifeſto. Item uolito, feſtino, impetum facio, tumultuor.

Παίω.μ.αίσω.π.αικα.ferio, pulſo, terreo. Actiuum.

Παιών.ῶνος.ὁ.Apollo.

Παίων.ωνος.ὁ. pæon metri genus. Item proprium uiri, & medicus.

Παιωνία χείρ. manus medicatrix. Cælius libro 14. capite 59.

Παιωνίζειν. laudare, carmine celebrare.

Πακτός.οῦ.ὁ. compactus. & πακτοῦν, compingere, claudere, ἀσφαλίζεσθαι, infibulare.

Πακτωλός.οῦ.ὁ.Pactolus fluuius Lydiæ.

Πάκτων. ωνος.ὁ. ex nauigijs fluuiatilibus erat, quæ facile ſoluebantur, ut expedite magis tranſportari poſſent diſſoluta, iterumq́ ubi uſus eſſet, compacta. Strab. libro 17. διέβημεν δὲ εἰς τὴν νῆσον ἐπὶ πάκτωνος. Bayſ. de re Nau.

Παλάθη.ης.ἡ. maſſa, propriè ficorum & caricarum, teſte Heſychio. ἡ τῶν (inquit) σύκων ἐπάλληλος θέσις, καὶ μάζιον.

Πάλαι. diu, aliquando, olim, quondam, antea, pridem. ὥσπερ εἰ πάλαι, quaſi iam. Attici πάλαι & ποτὲ ſæpe ex abundantia & ſimpliciter ponunt, non proprio ſignificato.

Παλαιάγχη.iamdudum.

Παλαιγενής.έος.ὁ,ἡ.&

Παλαιγόνος.ου.ὁ.antiquus, grandis natu.

Παλαινός.ίος.ὁ.nomen à loco.

Παλαιόω.μ.ώσω.π.ωκα.ueteraſco, antiquo. Neutrum abſol.

Παλαίμων.ονος.ὁ. Palæmon deus marinus, qui prius Melicerta, à Latinis Portumnus dictus.

Παλαιόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.ueteraſco. Depon. abſol.

Παλαιόπλουτος.ὁ. iam inde à priſcis temporibus diues. Thucydi. παλαιόπλουτον γὰρ ἦν τὸ χωρίον.

Παλαιός.οῦ.ὁ.uetus, putris. ἐκ παλαιοῦ olim, id olim, intelligitur χρόνου.

Παλαιότης.ητος.ἡ.uetuſtas.

Παλαιόμῳ. ου. uetuſtate confectus.
Παλαιόω. τὸ. παλαιόω.
Πάλαισμα. ατος. τὸ. lucta, certamen, malus.
Παλαισμοσύνη. ης. ἡ. palæſtræ ludus.
Παλαιστιαῖος. ὁ. quadrantalis.
Παλαιστή. ῆς. ἡ. menſura quatuor digitorum, palmus.
Παλαιστής. οῦ. ὁ. aduerſarius in lucta, ἀνταγωνιστής.
Παλαιστιαῖος. magnitudine palmi.
Παλαιστικός. ἡ. ὁ. luctæ ſtudioſus, luctator.
Παλαιστίς. ίδος. παλαιστή.
Παλαιστίνη. ης. ἡ. Palæſtina pars Syriæ.
Παλαιστρεῖον. ου. τὸ. locus ubi palæſtra exerceatur.
Παλαίστρα. ας. ἡ. palæſtra, ludus & locus. Item proprium mulieris apud Lucianũ in Aſino.
Παλαιστρικός. παλαιστικός.
Παλαίτατος. ὁ. παλαιός. Thucyd.
Παλαίτερον. iam pridem, antea.
Παλαίτυρος. ου. ἡ. antiqua Tyrus urbs, quam Alexander expugnauit, & ex inſula continentem reddidit.
Παλαίφατος. ου. ὁ. diu prædictus, & diu finitus, fatidicus, antiquus. Eſt etiam παλαίφατος uiri nomen proprium, qui multa uolumina τῶν ἀπίστων, id eſt incredibilium ſcripſit, à quo libelli, quibus fabellis inuoluta memorentur, quæ que fidem non capiunt, palæphatia papyrus prouerbio dici poſſunt. Vergilius palæphatiam papyrum ſimpliciter pro libris eius authoris accepiſſe uidetur, quando ita canit, Quàm mala multiplici iuuenum, quot ſepta caterua dixerat, atque animo meretrix iactata, ferarum. Infamem tali meritorum more fuiſſe, Docta palæphatia teſtatur uoce papyrus. Cælius libro 16. capite 62.
Παλαίω μ. αίσω. π. αικα. luctor. Neut. datiuo iung. τὰ παλαιόμενα, luctæ conatus & labores. qui inter luctandum fiunt.
Παλαιωθείς. inueteratus.
Παλαιωθήσονται. inueteraſcent.
Παλαίων. ονος. ὁ. ſtultus.
Παλακῖνος. bellicoſus, πολεμιστής.
Παλαμάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &
Παλαμάω. aſtutum quid ago, & generaliter profacio, ἀπὸ τῶν παλαμῶν γεωργίας ἐργάζομαι.
Παλάμη. ης. ἡ. machinatio, palma manus, & manus ipſa.
Παλαμήδης. ους. ὁ. Palamedes.
Παλάμηφι. pro παλάμη.
Παλαμίς. lunaria.
Παλαμναῖος. ου. ὁ. maledictus, perſecutor, homicida, aſtutus, infeſtus, dirus, conſceleratus. Vnde Syneſ. τὸν παλαμναῖον τῆς χώρας dixit, hoc eſt peſtem & perniciem regionis, & παλαμναιοτάτας ἀράς, diras, ultimiq; exempli imprecationes. παλαμναῖαι ἱκεσίαι, ſupplicationes ob cædem commiſſam. Bud. Com.
Παλαμνάομαι. cõpono fraudes παλαμάομαι.
Πάλλας. τάς. Strabo uocat auri maſſulas nõ maiores ſelibra. Plin. lib. 33. cap. 5. Exſpuitur æris pala quædam, hoc eſt quod Græci pſegma appellant.
Παλάσσω. inquino, ſubigo.
Παλάχη. ſors, genus, ἀρχή, λῆξις.
Παλαχῆθεν. antiquitus.
Παλεύτρια. ας. columba exoculata, ab aucupibus in reti poſita, quæ ſubſultans cæteras columbas allicit. ἀπὸ τοῦ παλεύειν, ſeducere, in laqueum allicere. Eraſm. prou. Sedens columba.
Πάλη. ης. ἡ. lucta. ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι τὸ σῶμα.
Παλημάτιον. pollen.
Πάληξ. iniuria.
Πάλθος. arcus, funda.
Παλίβολος. ου. ὁ. ἄπιστος, ἀμετάβολος, inſtabilis.
Παλιγγενεσία. ας. ἡ. regeneratio, alteri natales, ut in baptiſmo.
Παλίγγραμμος. ου. ὁ. recuruus.
Παλιγκάπηλος. ου. ὁ. inſtitor, id eſt reuenditor, ὁ ἀπὸ τοῦ ἐμπόρου ἀγοράζων καὶ πωλῶν.
Παλίγκλαστος. curuus, retortus.
Παλίγκοτος. ου. ὁ. iracundus, uindex, horribilis, tetricus.
Παλιγκότως. malè, iracundè.

Παλίγκυρτος. uas piſcatorium.

Παλίγγλωσσος. ου. ὁ. maledicus, obtrectator.

Παλίζειν. σφαιρίζειν, pila ludere.

Παλίλια. τὰ. Palilia feſta, certamen in honorem Pales, ſeu (ut alijs placet) Panos. Alex. Genial. libro 2. capite 22.

Παλιλογία. ας. ἡ. duplicatio.

Παλίλογος. ου. ὁ. iterum collectus.

Παλιμβάκχειος. ου. ὁ. palimbacchius, idem qui & ambacchius, pedis genus, ex prima & ſecunda longis & ultima breui conſtans.

Παλιμβαλής. ſupinus.

Παλίμβιος. ου. ὁ. rediuiuus, quaſi ὁ ἀναβιώσιος, uel ὁ ἀναβάσιος.

Παλίμβατος. ου. ὁ. reſtibilis, ſeges quæ regerminat, quaſi cuius fœcunditas in annum ſequentem reſtat.

Παλιμβολία. ας. ἡ. dolus, deceptio, inconſtans ſententia.

Παλίμβολος. ου. ὁ. mutabilis, παλίμπραξος, uerſutus, uerſipellis, ueteranus, ſæpe reuenditus. Cælius libro 5. capite 41. & Eraſmus prouerb. Cercopum cœtus.

Παλιμμέλεια. ας. ἡ. error qui per incuriam & incogitantiam admittitur.

Παλιμπαγκιδόν. tergiuerſando.

Παλίμπαιδες. iterum pueri. de ſenibus dicitur qui ad pueritiam rediſſe uidentur. Eraſm. prouerb. Bis pueri ſenes.

Παλιμπετές. regreſſiuè, retroceſſiuum. à πάλιν & πίτω, quod eſt cado, quaſi in contrariam partem cadens, ὡς τοὐπίσω, aduerbialiter.

Παλιμπετής. ἑος. qui ſecum ipſe pugnat, qui uerbis factiſ'ue ſuis contrariatur.

Παλίμπισσα. ης. ἡ. ſpiſſa pix, reſina bis cocta. Plinius libro 24. capite 7.

Παλιμπλαγχθείς. oberrans, uagatus, iterum errans.

Παλίμπους. οδος. ὁ. ingrediens, ingreſſus.

Παλίμπρατος. ου. ὁ. ueterator, qui diuturna ac multiplici & ſæpe commutata ſeruitute aſtutus & uafer euaſit, perfidus, & inconſtans.

Παλίμφημος. ου. ὁ. infamis, praué uiuens, aduerſus.

Παλίμφυος. ου. ὁ. renaſcens.

Παλίμψηστος. tabella deletilis qua calculatores utuntur, charta deletitia.

Παλίμψυχος. ου. ὁ. rediuiuus, παλίμβιος.

Πάλιν. iterum, retrò. Sciendum quod in compoſitione augmentum ſignificat, extra compoſitionem uero interdum iterationem, interdum contrarietatem, quaſi dicas e diuerſo: interdum ordinem.

Πάλιν τε καὶ πρόσω dixit Euripides, pro ἄνω καὶ κάτω.

Παλινάγρετος. ου. ὁ. reuerſiuus, mutabilis, irritus, reuocabilis.

Παλιναίρετος. ου. ὁ. reparatus, non nouus, neq; integer.

Παλινδικεῖν. controuerſiam iudicatam referre. Bud. Com.

Παλινδικία. iterum ſui defendendi poteſtas & redintegratio actionis. Vnde reſtituere actiones ijs quorum petitiones damnatæ ſunt, & pro nihilo habitæ à iudicibus, eſt παλινδικίαν διδόναι, uel ἀναδικασίαν ἀποκαταστῆσαι. Budæus ibidem. Vnde

Παλίνδικος. ὁ. πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν δικαζόμενος.

Παλινδίνητος. reuolutus, aſſiduus.

Παλινδινία. uortex.

Παλινδορία. corium, pellis.

Παλινδρομέω. ῶ. ήσω. κ. ηκα. recurro, remeo, recido. Neutrum abſol.

Παλίνδρομος. ου. ὁ, reciprocus. Παλίνδρομος ἄπιθι, quam ueniſti uiam, remetiens recurre.

Παλινῳδία. Iter reciprocum, ἐναντία ὁδός. παλινῳδία uero ἐναντία ᾠδή, Suid.

Παλίνηλος. auerſus à ſole.

Παλινόρμενος. ου. ὁ. &

Παλίνορος. ου. ὁ. &

Παλίνορσος. ου. ὁ. reuerſus, retrofugus, ὡς τοὐπίσω ἐλασθείς, ὡς τοὐπίσω ὁρμώμενος. Ab ὄρω, ὄρσω Dorice in futuro, id eſt moueo, concito.

Παλινοστέω. reuertor.

Παλινοῦρος. ου. ὁ. Palinurus, bis mingens, ad quod facete alludens Martialis ridet Paulinum his uerbis, Mingere uis iterum iam Palinurus eris.

Παλίνσκιος. ου. ὁ. umbrifer, obſcurus, σύσκιος.

Siquidem πάλιν in compoſitione habet interdum epitaſin, id eſt intenſionem & uehementiam.

Παλίντιτα. τὰ. *quæ uiciſsim debent puniri,* ὧν ἡ τίσις πάλιν γίνονται, ἀντίποινα.

Παλιντοκία.ας.ἡ. *fœnoris iam perſoluti à creditoribus repetitio, quemadmodum Megarenſes, qui tyranno eiecto, plebiſcito cauerunt, ut à fœneratoribus. uſuræ, quas perſoluiſſent prius, repeterentur. Cælius libro 5. capite 9.*

Παλίντονος.ου.ὁ. *reflexus.*

Παλίντορα. *extenſa retrorſum.*

Παλινδράπελος. *reflexus, contrarius.*

Παλίντροπος.ου.ὁ. *redux, prauus, inuerſus, anceps,* ὀπισθόρμητος, *uerſutus.*

Παλινῳδεῖν. *id eſt diuerſum ab ijs, quæ prius dixeris, dicere, atque in contrarium uertere ſententiam. Recantare uulgo dicitur. Vnde*

Παλινῳδία.ας.ἡ. *quaſi dicas recantatio, à* πάλιν *&* ᾠδὴ. *Eraſm. Chil.*

Παλίουρος. ὁ. *paliurus, herba ſpinoſa & aſpera, arbor item in Aphrica, ſuauem fructum ferens, quo uina commendantur.*

Παλιπάλημα.τὸ. *montium inæqualitas & aſperitas. Translatè dicitur de homine uerſuto & uario maleficoq́ue, de aſpero item & inæquali uitæ ratione agente.*

Παλιῤῥόθιον.ου. *retrofluens.*

Παλίῤῥοια.ας.ἡ. *refluxus.*

Παλίῤῥυτος.ου.ὁ. *retractus.*

Παλίσκιος.ου.ὁ. *umbroſus.*

Παλισσυτεῖ, &

Παλισσυτεῖ. *reuoluitur.*

Παλίσσυτος.ου.ὁ. *retrouerſus,* ὀπισθόρμητος.

Παλίφημος. παλίμφημος.

Παλίψηστος.ου.ὁ. *lituris egens.*

Παλίωξις. ιος. ἡ. *inſecutio, & propriè cum ij qui fugerant, eos qui fugarant, uerſa Martis alea, inſectantur.*

Παλλάδιον. *ſtatua palladis, de qua Herodia. Et* παλλάδια, *ſigna ſiue imagines quæ nonnūquam è cælo in terram decidunt.*

Παλλακεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. *ſcortor. Depon. abſol.*

Παλλακὴ.ῆς.ἡ. &

Παλλακίς.ίδος. *pelles, concubina, & quæ ſequitur exercitum. Quanquam ſint qui inter pallacam & pellicem hoc intereſſe putent, quòd pallaca ſit, quæ cum cælibe conſueuerit, pellex uerò cum eo qui uxorem habet.*

Παλλάκιον. μειράκιον, *adoleſcentulus.*

Παλλακός.οῦ.ὁ. *amaſius,* ἐρώμενος.

Παλλαντίς. *tritonis palus.*

Πάλλαξ.κος. *idem quod* παλλακίς.

Παλλάς.άδος.ἡ. *Pallas, Mineruæ epitheton.* ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ, *id eſt à uibranda haſta. Cæl. lib. 8. cap. 18. & lib. 12. cap. 19.*

Πάλλας.αντος.ὁ. *Pallas, nomen gygantis.*

Παλλάσσω.μ. άξω.π. αχα. μολύνω, *fœdo, irrigo, perfundo, turbo, ut illud* παλλάσσετο δ᾽ αἵματι θώρηξ, *profœdabatur.*

Παλλύνω.μ.υνῶ.π.υγκα. *moueo, decipio, fallo, in laqueum illicio.*

Πάλληξ.ηκος.ὁ. *adoleſcens.*

Πάλλομαι. *titubo, ſortior, ſalio, impleor.*

Πάλλω.μ.αλῶ. *uibro, moueo, ſalio, uerto. Actiu. accuſ.*

Παλμικόν. *augurium è corporis ſaltibus, ut ſi dexter oculus ſaliat.*

Παλμός.οῦ.ὁ. *tremor, ut in febre ſit, palpitatio, concuſſio.*

Παλμυός, *uel* πάλμυς *rex, pater.*

Παλμύδης. *deus Aegyptiorum.*

Πάλνη. *fraus, error.*

Πάλος.ου.ὁ. *ſors.*

Παλτάεια. *ſiligo, ſimila,* σεμίδαλις. *Suid.*

Παλτὸν.οῦ.τὸ. *iaculum ſeu telum Medis peculiare.* ἀπὸ τοῦ πάλλειν, *id eſt à uibrando. Cælius libro 12. capite 5.*

Παλίμπους τύχη. *regrediens fortuna.*

Παλύνω.μ.υνῶ. *miſceo, albefacio,* λευκαίνω, ταράσσω. *Proprie de farina. nam* παλὴ *&* παιπάλη *pollinem ſignificant.*

Πάμβαξ, & παμβακίς. *lana goſsipina, ſiue xylina, etiam barbaris bombax, & cotum.*

Παμβῶτις.ἡ. *cuncta nutriens. Fortunæ ac ſpei epitheton.*

Πάμμα.ατος.τὸ. *poſſeſsio.*

Παμμάκαρ, *undecunq; fœlix.*

Πάμμαχος.ου.ὁ.in omni certaminum genere exercitatus. Et παμμάχιον, pancratium.

Παμμεγέθης.ος.ὁ,ἡ. permagnus, immani magnitudine.

Πάμμετρον.ου.liber epigrammatum.

Παμμήστωρ.ορος.ὁ.omnium peritus artifex.

Παμμήτωρ.tellus omniparens.

Παμμιγής.έος,ὁ,ἡ.mixtus.

Πάμμικρος.ου.nuper editus.

Παμπάλαιος.peruetuſtus.

Πάμπαν.omnino,planè.

Πάμπαν λεπτός.admodum tenuis.

Παμπάνυνος.nuper natus.

Παμπήδην.πάμπαν.

Παμπησία.ας.ἡ.uniuerſa poſſeſſio.

Παμπληθεί,aduerb. per uniuerſam multitudinem.

Παμπληθέας.πάνυ πολλὰς,ualde multas.

Πάμπληθος.quamplurimum.

Παμπλούσιος. ου. ὁ. omnibus modis opulentus,prædiues,

Παμποίκιλος.uarius, multiplex, multicolor, πολύτροπος,uerſutus.

Πάμπολυς.ου.ὁ.multus,uarius.

Πάμπολυ.procul.

Παμπόνηρος.ου.ὁ.perditus.

Πάμποτε.ſemper.

Πάμπρωτος.omnium primus.

Πάμπυλον.fluctuoſum.

Παμύλια.τὰ.ſacrificia Oſyridis in Aegypto,quibus ſimulacrũ Priapi adhibebatur.

Παμφάγος.ου.ὁ.omniuorus,uorax. Epitheton ignis. Item nomen canis apud Ouidium, & nationis cuiuſdam apud Solin. Alcman quoq; poëta ſibi hoc nominis tribuit.

Παμφαής.έος.ὁ,ἡ.omnia illuſtrans, omnibus lucens..

Παμφαίνω.ſplendeo.

Παμφαλάω. attonitus & tanquam furibundus omnia circunſpicio,ἐπιφέρομαι, oculos in omnes partes torqueo,ut illud,πολλ' ἐπιπαμφαλόωντος ὁμῶ. Dictũ ἀπὸ τοῦ ἄπτεσθαι τὰ φάη.

Παμφαλύζω.tremo.

Παμφεγγής.έος.ὁ,ἡ.lucidus.

Πάμφει.prorſus.

Πάμφιλος.ου.ὁ. quaſi dicas omnibus amicus.

Παμφλεκτος.ου.ὁ,ἡ.omnia comburens.

Πάμφορος.ου.ὁ.omnium ferax,fertilis.

Πάμφυρτος.ου.ὁ.multus.

Πάμψυχος. Amphiarai epithetõ,ſiue quòd omnibus apud inferos animabus imperet, ſiue quòd uitam ſuam totam et ſemper ſeruet,hoc eſt immortalis ſit.

Πᾶν,τοῦ παντὸς.τὸ.omne. Τὸ πᾶν,prorſum, in totũ, in ſumma, ut ſummatim dicam. Lucian. in Sacrific. φῶς τε λαμπρότερον φαίνεται, καὶ ἥλιος καθαρότερος, καὶ ἄστρα διαυγέστερα, καὶ τὸ πᾶν ἡμέρα, καὶ χρυσοῦν τὸ δάπεδον. in quo ſignificatu & ὅλως capitur. Refertur item ad tempus. Idē de Vulcano loquens, καὶ ἐν καπνῷ τὸ πᾶν βιοῦντα, in fumo perpetuo uiuentem. Τοῦ παντὸς ἄξιος,id eſt, re quauis dignus, quem multi pretij ſignificant, cui opponitur ὀλίγου ἄξιος. Πᾶν ὅτι ὁτιοῦν,quiduis,quodcunq;,omne quod.

Πάν,πανός.ὁ.Pan deus paſtorum, incubus, libidinoſus.

Πάνταβρος. omnibus modis mollis euiratusq;.

Πανάγαθος.optimus.

Παναγής.έος.ὁ,ἡ.purus,ſanctus.

Πανάγιος.ου.ὁ.ſanctiſſimus.

Παναγίς.ίδος.ἡ.dies ſacra.

Παναγιστία.puritas,παναγία.

Παναγνός.caſtus.

Πάναγρον.ου.τὸ.retis epitheton,dictum quòd omnia capiat. à πᾶν & ἄγρα. Sic πάνθηρον,à πᾶν & θήρα,pro eodem.

Παναθήναια.τὰ. quinquatria Mineruæ feſta,unde Panathenaicus liber ab Iſocrate ſcriptus. Huiuſmodi feſtis peplum Mineruæ ferebatur, & ſingulis luſtris fieri ſolebant:in quibus ſolenni carmine per tubicinem et præconem ludicrum indicebatur: undiq; ad certandum ingrediebãtur athletæ,neque congreſſurum quempiam, cum quo certaretur,eligebant,ſed cũ primo prodeunte congrediendũ cenſebant.

Neq; ad ſpectandum mulieres, præter unam Pherenicem, & Cereris ſacerdotes mulieres admittebant. In Panathenæis quoq; pueri puellæq́, forma cõſpicui, manibus amplexi, nunc in orbem, nunc in obliquum, per diuerſos flexus, pyrrhicam in theatro ſaltabant. Alexan. Genial. lib. 5. cap. 8. & li. 6. ca. 19. & Cæl. li. 6. ca. 49.

Πανάγυλος. ου. ὁ. malus, παγκάκουργος.

Πάναιθος. ου. ὁ. clarus, ſplendidus.

Πανάιολος. ου. ὁ. uarius, παμποίκιλος.

Πανaιπόλος. ου. ὁ. epitheton Panos, quaſi ſemper omnia uertens.

Πανάριστος. eximius, præcipuus.

Παναισχής. έος. ὁ, ἡ. omnino turpis.

Πανάκεια. panacea herba, quæ et πάνακες dicitur, ipſo nomine, ut ait Plin. omnium morborum remedia promittens.

Πανακής. έος. ὁ, ἡ. ſalutaris. Strabo lib. 6. ῥεῖ δ' ἐξ αὐτοῦ ποτάμιον πανακὲς πρὸς τὰ τῶν θρεμμάτων νόσους.

Παναλκής. έος. ὁ, ἡ. omnipotens, fortis, robuſtus.

Πανάμερος. ου. ὁ. per totum diem.

Πανάμωμος. ου. ὁ. placitus, ἀρεστὸς, prorſus inculpabilis.

Πανάνυτον. τό. penitus poſſibile.

Πανάπαλος. totus tener.

Πανάποτμος. ualde infœlix, miſerrimus.

Πανάπυστος. ου. ὁ. planè imperitus, ἀνήκοος, non exaudibilis.

Πανάργυρον. totum argenteum.

Πανάρκης. magnus, potens, ubiq; ſufficiens, Epitheton ſolis.

Πανάριστος. ου. ὁ. optimus.

Πανάρμόνιος. ὁ. ex omni harmonia compoſitus, ualde concinnus, ſuauiſſimus, optimè compoſitus.

Πανασιτία. ας. ἡ. caritas annonæ.

Πανασινής. integer, omnino illæſus.

Παναθρώπιστος. integer, ἰσχυρότατος. fortè pro πανάθραυστος.

Παναυγής. έος. ὁ, ἡ. undecunq; ſplendens.

Παναφῆλιξ. ικος. ὁ. priuatus omnibus, πάντων ἀπεπλασμένος.

Παναχαιοί. omnes Græci.

Πανάωρος. ου. ὁ pauci temporis, citò & ante diem moriturus, intempeſtiuus. πάντων ἀωρότατον (inquit Heſych.) καὶ ἄμοιρον, uel πάντη ἄωρον. παρὰ τὴν ὥραν τὸν καιρὸν. Vel (ut Suid.) πρὸ τῆς ὥρας.

Πανβασιλεία. ἡ. regnũ omnibus numeris dominationis abſolutum, quale erat tempore Vlpiani Romanorum principum.

Πανδαισία. ας. ἡ. omnium ciborum genere paratum cõuiuium. Dictum uel quòd publicè collata cuiuſq; portione celebraretur: uel quòd omnes ſenſus uoluptate afficeret, & in ea nihil deſyderaretur. δαὶς enim conuiuium eſt. Cæl lib. 5. cap. 11.

Πανδακέτης. ου. ὁ. mordax, quaſi omnia mordens.

Πανδαμάτωρ, uel πανταμάτωρ. ορος. ὁ, ἡ. omnia domans, uel omnidomans. à πᾶν & δαμάζω. Epitheton ſomni Homero, et fulminis Luciano.

Πάνδεια. uide πάνδημος.

Πάνδειλος. ου. ὁ. miſerrimus.

Πάνδεινος. ου. ὁ. prorſus, ſiue omnibus modis grauis, uehemens. Nam πᾶν cum multis dictionibus pulcherrimè componitur, ut πάγκακος, omnino malus, πανάριστος, omnibus modis optimus, παντέλειος, πάνσοφος, πάγκαλος.

Πανδέκται. ῶν. uolumina nihil non continentia, ex quibus poſſis, quod uelis, ueluti è cornu copiæ depromere. Vnde pandectæ legum, quæ omne ius cõplectuntur. à πᾶν omne, & δέχομαι capio.

Πανδελέτειος. ου. ὁ. moleſtus, importunus, à Pandeleto quopiam nobili ſycophanta.

Πανδέξιος. ὁ. omnidexter.

Πανδερκής. έος. ὁ, ἡ. omnia intuens.

Πανδεχής. omnes accipiens, omnibus patẽs.

Πανδήλος. ου. ὁ. manifeſtus.

Πανδημεί. paſſim, uulgò, publicitus, ab uniuerſo populo.

Πανδημία. ας. ἡ. totus populus unà congreſſus.

Πανδήμιος. lictor, κοινὸς ζημιώτης, carnifex.

Πάνδημον. publicè.

Πάνδημος. ου. ὁ. omnis populus, tota plebs.

Item communis, uniuerſalis, uulgaris, plebeius, populoſiſſimus, frequentiſſimus, celebratiſſimus. Veneris cognomen apud Thebanos. colebatur enim in ueteri foro, ubi omnis populus conueniebat. De hoc Cœl. lib. 8. cap. 6. & lib. 10. cap. 12.

Πάνδημοι νόσοι *apud Aeginetam dicuntur morbi, qui in plures ſimul graſſantur, ex cauſa publica prouenientes, puta cibi aut potus prauitate.*

Πάνδια. τὰ. *feſta quædam apud Athenienſes poſt Dionyſia. Celebrabantur autem in honorem Iouis, uel (ut alij tradunt) in honorem Lunæ.*

Πανδοκεῖον. *hoſpitium.*

Πανδοκεύομαι. *hoſpitio excipio. Halic. lib. 9.* πολὺν ὄχλον μεθ᾽ ἑαυτοῦ πανδοκεύονται.

Πανδοκεύς. *caupo,* ὁ τὰ πάντα πιπράσκων.

Πανδοκεύτρια, ας. ἡ. *mulier tabernaria, caupona. Et Ariſtoph. Ran. pro ipſo diuerſorio uſurpauit.*

Πανδοκεύω. *cauponor,* καπηλεύω.

Πανδοῦρα, &

Πανδουρίς. ίδος. *genus muſici inſtrumenti, & culter coquinarius.*

Πανδουρίς, &

Πανδοῦρος. *qui eo inſtrumento utitur. Cœl. lib. 5. cap. 21.*

Πάνδοξ. *hoſpes,* ὁ ἐν πανδοκείῳ οἰκῶν.

Πανδοχεῖον. ου. τὸ. *uel* πανδοκεῖον. *hoſpitium, diuerſorium, ſtabulum. Dictum, quòd quoslibet accipiat.*

Πανδοχεύς. ἐως. ὁ. *ſtabularius, caupo.*

Πάνδοχος. *idem.*

Πανδώρα. ας. ἡ. *puellæ nomen apud Heſiodum, ut cui omnes dij deæq; ſuas quiſq; dotes adiunxiſſent. Apud Ariſtophanem pro terra accipitur, quòd omnia ad uitã neceſſaria nobis ſuppeditet.*

Πανεῖον. ου. τὸ. *lupercal.*

Πανέλληνες. *non omnes Græci uocabantur, ſed Theſſali tantũ* κατ᾽ ἐξοχὴν, *qui Achilli parebant.*

Πανελλήνιος. ου. ὁ. *omnium Græcorũ præſes.*

Πάνεμος. ου. ὁ. *menſis apud Corinthios, quẽ Athenienſes* Βοηδρομιῶνα *appellãt. Ruffinus Iulium interpretatur.*

Πανέξαλλον. *omnino alienum.*

Πανεψός. *bene coctus, diſſolutus, liquidus.*

Πανηγυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. *nundinor, celebro ludos, & feſtos dies ago, laudo.*

Πανηγυρικόν. οῦ. τὸ. *tertium dicendi genus, quod Latini demonſtratiuum uocant, laudatorium.*

Πανηγυρικός. ἡ. ὁ. *laudatiuus, popularis, plauſibilis. Itẽ promiſcuus. Vnde Plutarc. Symp. 4. corpus compoſitum, ut noſtra ſunt,* παμμιγὲς καὶ πανηγυρικὸν *appellat, quòd ex multis & diuerſis conflatum ſit & mixtum.*

Πανήγυρις. εως. ἡ. *nundinæ, publicus conuentus, quales quinto quoq; anno Athenis celebrari ſolitos ſcribit Herodot. lib. 6. Cicero mercatum interpretatur Tuſcul. 1. Pythagoram autẽ reſpondiſſe, Similem ſibi uideri uitam hominum, & mercatum eum, qui haberetur maximo ludorum apparatu totius Græciæ celebritate. Hinc* πανηγυρικοὶ λόγοι, *id eſt, panegyricæ orationes, quæ in huiuſmodi conuentibus haberẽtur, idq; plærũq; de utilitatibus Græciæ.* ἀ πᾶν *&* ἀγείρω. *Significat etiam locum in quem hæc celebritas conuenit.*

Πανηγυριστής. οῦ. ὁ. *nundinator.*

Πανημέριον. *diurnum.*

Πανημέριος. ου. ὁ. *diurnus, hoc eſt, ſpatio totius diei,* ἐφημέριος. *Et ad perſonam relatum,* πανημέριοι *ſunt, qui manent cum aliquo totos dies, quiq; aſſiduò adſunt indiuidui comites. Herodia. lib. 1.* οἱ πανημέριοι ὄντες αὐτῷ. *Huic opponitur* παννύχιοι.

Πανήμερον. πανημέριον.

Πανήπορος. ου. ὁ. *inops.*

Πανίκεις. εσσα. ὁ, ἡ. *gratioſus, omnibus placens,* ποικίλος, παμμήχανος.

Πανήκεος. *per omnia congruens.*

Πανθάνω. *patior.*

Πάνθεια. ας. ἡ. *Panthea uxor Habradatæ Suſij ductoris ſub Cyro maiore caſtiſſima, & uiri amantiſſima.*

Πάνθεον. ου. τὸ. *Pantheon, templum Romæ,*

Neq; ad ſpectandum mulieres, præter unam Pherenicem, & Cereris ſacerdotes mulieres admittebant. In Panathenæis quoq; pueri puellæq;, forma cõſpicui, manibus amplexi, nunc in orbem, nunc in obliquum, per diuerſos flexus, pyrrhicam in theatro ſaltabant. Alexan. Genial. lib. 5. cap. 8. & li. 6. ca. 19. & Cæl. li. 6. ca. 49.

Πανάγυλος. ου. ὁ. malus, παγκάκουργος.

Πάναιθος. ου. ὁ. clarus, ſplendidus.

Πανάιολος. ου. ὁ. uarius, παμποίκιλος.

Παναιπόλος. ου. ὁ. epitheton Panos, quaſi ſemper omnia uertens.

Πανάριστος eximius, præcipuus.

Παναισχής. έος. ὁ, ἡ. omnino turpis.

Πανάκεια. panacea herba, quæ et πάνακες dicitur, ipſo nomine, ut ait Plin. omnium morborum remedia promittens.

Πανακής. έος. ὁ, ἡ. ſalutaris. Strabo lib. 6. ῥεῖ δ᾽ ἐξ αὐτῆ ποτάμιον πανακὲς πρὸς τὰ τῶν θρεμμάτων νόσους.

Παναλκής. έος. ὁ, ἡ. omnipotens, fortis, robuſtus.

Πανάμερος. ου. ὁ. per totum diem.

Πανάμωμος. ου. ὁ. placitus, ἀρεστὸς, prorſus inculpabilis.

Πανάνυτον. τὸ. penitus poſſibile.

Πανάπαλος. totus tener..

Πανάποτμος. ualde infœlix, miſerrimus.

Πανάπυστος. ου. ὁ. planè imperitus, ἀνήκοος, non exaudibilis.

Πανάργυρον. totum argenteum.

Πανδικής. magnus, potens, ubiq; ſufficiens, Epitheton ſolis.

Πανάριστος. ου. ὁ. optimus.

Πανάρμονιος. ὁ. ex omni harmonia compoſitus, ualde concinnus, ſuauiſſimus, optimè compoſitus.

Πανασιτία. ας. ἡ. caritas annonæ.

Πανασκηθής. integer, omnino illæſus.

Παναφθιμώτατος. integer, ἰσχυρότατος. fortè pro πανασθενέστατος.

Παναυγής. έος. ὁ, ἡ. undecunq; ſplendens.

Παναφῆλιξ. ικος. ὁ. priuatus omnibus, πάντων ἀπηλασμένος.

Παναχαιοί. omnes Græci.

Πανάωρος. ου. ὁ pauci temporis, citò & ante diem moriturus, intempeſtiuus. πάντων ἀωρότατον (inquit Heſych.) καὶ ἄμοιρον, uel πάντη ἄωρον. παρὰ τὴν ὥραν τὸν καιρόν. Vel (ut Suid.) πρὸ τῆς ὥρας.

Πανβασιλεία. ἡ. regnũ omnibus numeris dominationis abſolutum, quale erat tempore Vlpiani Romanorum principum.

Πανδαισία. ας. ἡ. omnium ciborum genere paratum cõuiuium. Dictum uel quòd publicè collata cuiuſq; portione celebraretur: uel quòd omnes ſenſus uoluptate afficeret, & in ea nihil deſyderaretur. δαὶς enim conuiuium eſt. Cæl lib. 5. cap. 31.

Πανδακέτης. ου. ὁ. mordax, quaſi omnia mordens.

Πανδαμάτωρ, uel πανταμάτωρ. ορος. ὁ, ἡ. omnia domans, uel omnidomans. à πᾶν & δαμάζω. Epitheton ſomni Homero, et fulminis Luciano.

Πάνδαια. uide πάνδημος.

Πάνδειλος. ου. ὁ. miſerrimus.

Πάνδεινος. ου. ὁ. prorſus, ſiue omnibus modis grauis, uehemens. Nam πᾶν cum multis dictionibus pulcherrimè componitur, ut πάγκακος, omnino malus, πανάριστος, omnibus modis optimus, παντέλειος, πάνσοφος, πάγκαλος.

Πανδέκται. ῶν. uolumina nihil non continentia, ex quibus poſſis, quod uelis, uelut è cornu copiæ depromere. Vnde pandectæ legum, quæ omne ius cõplectuntur. à πᾶν omne, & δέχομαι capio.

Πανδελέτιος. ου. ὁ. moleſtus, importunus, à Pandeleto quopiam nobili ſycophanta.

Πανδέξιος. ὁ. omnidexter.

Πανδερκής. έος. ὁ, ἡ. omnia intuens.

Πανδεχής. omnes accipiens, omnibus patẽs.

Πανδήλος. ου. ὁ. manifeſtus.

Πανδημεί. paſſim, uulgò, publicitus, ab uniuerſo populo.

Πανδημία. ας. ἡ. totus populus unà congreſſus.

Πανδήμιος. lictor, κοινὸς δημιόκτης, carnifex

Πάνδημον. publicè.

Πάνδημος. ου. ὁ. omnis populus, tota plebs.

Item communis, uniuerſalis, uulgaris, plebeius, populoſiſſimus, frequentiſſimus, celebratiſſimus. Veneris cognomen apud Thebanos. colebatur enim in ueteri foro, ubi omnis populus conueniebat. De hoc Cal. lib. 8. cap. 6. & lib. 10. cap. 12.

Πάνδημοι νόσοι *apud Aeginetam dicuntur morbi, qui in plures ſimul graſſantur, ex cauſa publica prouenientes, puta cibi aut potus prauitate.*

Πάνδια. τὰ. *feſta quædam apud Athenienſes poſt Dionyſia. Celebrabantur autem in honorem Iouis, uel (ut alij tradunt) in honorem Lunæ.*

Πανδοκεῖον. *hoſpitium.*

Πανδοκεύομαι. *hoſpitio excipio. Halic. lib. 9.* πολλὴν δ' ὁ μᾶζαν πανδοκεύσαντα.

Πανδοκεύς. *caupo,* ὁ τὰ πάντα πιπράσκων.

Πανδοκεύτρια. ας. ἡ. *mulier tabernaria, caupona. Et Ariſtoph. Ran. pro ipſo diuerſorio uſurpauit.*

Πανδοκεύω. *cauponor,* καπηλεύω.

Πανδοῦρα, &

Πανδουρίς. ίδος. *genus muſici inſtrumenti, & culter coquinarius.*

Πανδουρίς, &

Πανδουριστής. *qui eo inſtrumento utitur. Cal. lib. 5. cap. 21.*

Πάνδοξ. *hoſpes,* ὁ ἐν πανδοχείῳ οἰκῶν.

Πανδοχεῖον. ου. τὸ. *uel* πανδοκεῖον. *hoſpitium, diuerſorium, ſtabulum. Dictum, quòd quoslibet accipiat.*

Πανδοχεύς. έως. ὁ. *ſtabularius, caupo.*

Πάνδοχος. *idem.*

Πανδώρα. ας. ἡ. *puellæ nomen apud Heſiodum, ut cui omnes dij deæq́; ſuas quiſq; dotes adiunxiſſent. Apud Ariſtophanem pro terra accipitur, quòd omnia ad uitã neceſſaria nobis ſuppeditet.*

Πανεῖον. ου. τὸ. *lupercal.*

Πανέλληνες. *non omnes Græci uocabantur, ſed Theſſali tantũ* κατ' ἐξοχὴν, *qui Achilli parebant.*

Πανελλήνιος. ου. ὁ. *omnium Græcorũ præſes.*

Πάνημος. ου. ὁ. *menſis apud Corinthios, quẽ Athenienſes* Βοηδρομιῶνα *appellãt. Ruſinus Iulium interpretatur.*

Πανέξαλλον. *omnino alienum.*

Πανεψός. *bene coctus, diſſolutus, liquidus.*

Πανηγυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. *nundinor, celebro ludos, & feſtos dies ago, laudo.*

Πανηγυρικὸν. οῦ. τὸ. *tertium dicendi genus, quod Latini demonſtratiuum uocant, laudatorium.*

Πανηγυρικός. ῆ. ὁ. *laudatiuus, popularis, plauſibilis. Itẽ promiſcuus. Vnde Plutarc. Symp. 4. corpus compoſitum, ut noſtra ſunt,* παμμιγὲς καὶ πανηγυρικὸν *appellat, quòd ex multis & diuerſis conflatum ſit & mixtum.*

Πανήγυρις. εως. ἡ. *nundinæ, publicus conuentus, quales quinto quoq; anno Athenis celebrari ſolitos ſcribit Herodot. lib. 6. Cicero mercatum interpretatur Tuſcul. 1. Pythagoram autẽ reſpondiſſe, Similem ſibi uideri uitam hominum, & mercatum eum, qui haberetur maximo ludorum apparatu totius Græciæ celebritate. Hinc* πανηγυρικοὶ λόγοι, *id eſt, panegyricæ orationes, quæ in huiuſmodi conuentibus haberẽtur, idq́; plerũq; de utilitatibus Græciæ.* ἀ πᾶν & ἀγείρω. *Significat etiam locum in quem hæc celebritas conuenit.*

Πανηγυριστής. ῦ. ὁ. *nundinator.*

Πανημέριον. *diurnum.*

Πανημέριος. ου. ὁ. *diurnus, hoc eſt, ſpatio totius diei,* ἐφημέριος. *Et ad perſonam relatum,* πανημέριοι *ſunt, qui manent cum aliquo totos dies, quiq; aſſiduò adſunt indiuidui comites. Herodia. lib. 1.* οἱ πανημέριοι ζῶντες αὐτῷ. *Huic opponitur* παννύχιοι.

Πανήμερον. πανημέριον.

Πανήπορος. ου. ὁ. *inops.*

Πανήρης. τος. ὁ, ἡ. *gratioſus, omnibus placens,* ποικίλος, παμμήχανος.

Πανήρος. *per omnia congruens.*

Πανθάνω. *patior.*

Πάνθεια. ας. ἡ. *Panthea uxor Habradatæ Suſij ductoris ſub Cyro maiore caſtiſſima, & uiri amantiſſima.*

Πάνθεον. ου. τὸ. *Pantheon, templum Romæ,*

in quo omnes dij colebantur, quod Boniſacius Pontiſex maximus quartus à Gregorio, dono accipiens à Phoca Cæſare, in templum omnium ſanctorum conuertit. Dictum à πᾶν & θεός.

Πανθήρ. ῆρος. ὁ. panthera Latinè, nominatiuo formato ex accuſatiuo Græco, ſicut κρατὴρ, cratera. ræ. &c.

Πάνθηρον. retis genus, ex eo nomen habens quòd omnes feras concludat. Nam θήρα uenatum ſignificat & aucupium. Sic πάναγρον pro eodem.

Πανθοινὰ, aduerb. ſolenni epulo, per totam cœnam, per omne conuiuium.

Πανθοινέω. epulor.

Πανθοίνη. ης. &

Πανθοινία. ας. ἡ. epulum, ſolenne conuiuium.

Πάνθρας. omnia uidens, πανθίαρς..

Πανθρύλλοον. τὸ. omnia euulgans.

Πανθυμαδόν. toto animo.

Πάνθυτα. ueneranda, perquàm ſacranda, omnibus ſacris proſequenda.

Πανίας. purus, candidus..

Πανικόν. οῦ. τὸ. quicquid cum ſtupore contingit, pauor ſine cauſa obortus, terriculamentum inane, à Pane deo, qui tales terrores ſubitò animis immittere credebatur. Polit. Miſcel. cap. 28. & Eraſ. prouerb. Panicus caſus.

Πάνιον. purum, album, eiuſdem coloris, furibundum.

Πάνισκοι. perſonæ theatricæ à Pane dictæ, quaſi aſſeclæ Panis, quem Vergil. deum Arcadiæ uocat.

Πανιώνιον. ου. τὸ. fanum Apollinis in Ionia.

Πανιώνιον συνέδριον. conuentus duodecim oppidorum Ioniæ. Bud. Com.

Παννέας attonitus garrulus.

Παννυχίζω pernocto.

Παννύχιοι. Homer. Iliad. β. οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, id eſt, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, per totam noctem.

Παννυχισμὸς οῦ. nocturnæ uigiliæ.

Πανόδυρ, τος. ὁ. ſemper querulus..

Πανοικεσία. ἡ tota domus.

Πανοικί, aduerb. cum tota domo, nullo relicto. Lucas in Actis, πανοικὶ πεπιστευκὼς τῷ θεῷ. Et πανοικὶ ἀπολέσθαι dicuntur, qui funditus pereunt, ueluti cúm peſtilentia nullum in familia reliquum facit.

Πανοικὸς. ὁ. πανοικεσία, ut πανοικὸς ἀπόλωλε τοι, cum tota domo abſorptus eſt,

Πανόλβιος. ualdè beatus, παμμακάριστος.

Πανολεθρία. ας. ἡ internecio, & eiuſmodi pernicies, ut nihil omnino reliqui fiat. Eraſ. Chil.

Πανόλεθρος. ου. ὁ. perditus.

Πανομφαῖος. ὁ. Iouis epitheton, (ut eſt apud Ouid. Ara panomphæo uetus eſt ſacrata tonanti) compoſitum ex πᾶν, & ὀμφὴ: uel quia ab omni lingua colatur: uel quòd omnium uoces audiat.

Πανοπλία. ας. ἡ. armatura, apparatus armorum, uel uniuerſitas armorum, Ambroſio interprete. Hoc enim nomine intelligitur quicquid ad armandum in pugnam militem pertinet, quaſi dicas omnia ſimul arma quæ ad uirum pertinent.

Πανόπτης, uel πάνοπτος. ου. ὁ. oculatus, oculis plenus, undique apparens, omnibus conſpicuus.

Πάνορμος. ſtatio, λιμὴν ἀγχιβαθὴς, εἰς ὃν δύναται πᾶσα ναῦς, ἢ ἐν παντὶ ἀνέμῳ ὁρμίζεσθαι.

Πανὸς, uel φανός οῦ. ὁ. fax, lampas.

Πανωλὴς. cuncta perdens.

Πανούργευμα. τος. τὸ. πανούργημα.

Πανουργεύομαι, &

Πανουργέω. ῶ. ήσω. κ. ηκα. ſceleſtus ſum, κακουργῶ, maleſacio, doloſe ago. Neu. abſol.

Πανούργημα. τος. τὸ. calliditas, κακοτεχνία, ἀπάτημα, σόφισμα.

Πανουργία. ας. ἡ fraus, uafritia ſubdola & improba, δεινότης ἐν ἐπαινέτῃ, id eſt, ſolertia minimè commendabilis, interprete Ariſtotele.

Πανοῦργος ου. ὁ propriè eum ſignificat qui omnibus in rebus uerſatus eſt, à πᾶν & ἔργον. Verũ quia huiuſmodi callidi eſſe ſolẽt, factũ eſt, ut accipiatur Atticis ſcriptoribus pro callido, aſtuto, uafro, uerſuto, uerſipelli, ueteratore, fallaci, maleficioſo, & qui uerſutia ſua quiduis poteſt agere.

Πανό-

Πανόψιον.ου.τὸ.ante oculos omnium,inſigne, ſplendidum,ultimum,magnum. Iliad. ρ. πανόψιον ἔγχος.

Πανπρασία,et ἀγορασία.auctio ſub præcone.

Πανοπλία.ας.ἡ.πανοπλία, cum quis omnibus armis inſtruitur. Dicta uox à ὅπλος, ut pars pro toto accipiatur.

Πανσέληνος.ου.ἡ.plenilunium.

Πανσθενής.έος.ὁ,ἡ.omnipotens.

Πανσπερμία.πανσπερμία.

Πανστρατί,&

Πανστρατιᾷ.cum toto exercitu.

Πανσυδὶ, uel πανσυδίη. omnino, prorſus, cum toto impetu,omnes ſimul, cum toto exercitu. Thucyd.πανσυδὶ διέφθαρται,omnino prorſumq; interijt.

Πάνσυρτος.ου.ὁ.ualde trahens.

Παντάθλης. qui in quouis genere luctæ peritus eſt.

Παντάπασιν.omnino,καθάπαξ,διόλου.

Παντάρκης.έος.ὁ,ἡ.cunctos iuuans,omnibus ſufficiens.

Παντάσκιος.ου.ὁ.nuſquàm umbroſus,ὁ πάντοθεν σκιὰν ἔχων.

Πανταχῆ.ubiq;,ubiuis,πάντα τρόπον,πανταχῆ τόπον.

Πανταχόθεν.undiq;,ubiq;,πάντοθεν.

Πανταχοῖ,&

Πανταχόσε.quocunq;,in omnes partes, quoquò uerſum.

Πανταχοῦ.ubiq; , ubiuis.—Et conſtruitur cũ genitiuo,ut πανταχοῦ γῆς,ubiq; gentium.

Παντέλειος.integer,ὁλόκληρος.

Παντελῶς.παντελῶς.

Παντελής.έος.ὁ,ἡ. perfectus, omnino abſol.

Παντελῶς.omnino,planè.

Παντευχία.ας.ἡ.armatura,πανοπλία.

Πάντη,uel πάντῃ,uel παντῆ. penitus, ubiq;, undiq;, undequaq; , quoquouerſum, paſſim. Vlpian.in Pand.ἔτι πάντα, ἔτι πάντῃ,ἔτι παρὰ πάντων.

Πάντῃ πάντως.quoquouerſus,uſquequaq;.

Παντί τῳ.ἑκάστῳ,παντί τινι.Philo de Mun.ἔστι δῆλον παντί τῳ δῆλον. Herodo. Poly. δῆλον δὲ ἐποίεον παντί τεῳ.Bud.Com.

Παντλήμων.ονος.ὁ,ἡ.miſerrimus.

Πανυδαής.έος.ὁ,ἡ.omniſcius, ut πανυδαὴς δαιμόνιος,apud Laërt.

Πανδαπός.ῆ.ὸ.uarius,omnifarius,omnigenus,miſcellaneus,συμμικτὸς, undiq; mixtus,in quamlibet ſpeciem mutabilis, omnifariàm diſtinctus.

Πάντοθεν,aduerb.de loco.undiq;,undequaque,ἐξ ἑκάστου τόπου.

Πάντοθι, aduerb. in loco. omnibus locis, πανταχοῦ.

Παντοῖος.α.ὁ.multigena,omnimodus.

Παντοίως.quomodocunq;,omnino.

Παντοκράτωρ.omnipotens.

Παντολαβοί.ab omnibus petentes & accipientes,οἱ παρὰ τοῦ προσέχοντος λαμβάνοντες τὸ αἰτοῦντος.

Παντοπώλεια.ιας.ἡ. uenditrix multarũ rerũ

Παντοληγοχρόνιος.uita breuiſſima.

Παντομιγές.undiq; mixtum,ποικίλον.

Πάντολμος.ου.ὁ.audaciſſimus.

Παντόμιμος.ου.ὁ.hiſtrio.

Παντόπασιν.omnino.

Παντοπώλιον.ου.τὸ.nundinæ.

Πάντοσε.undiq;,in omnes partes.

Πάντοτε.ſemper,ἑκάστοτε,διαπαντός.Matth. 26.ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

Παντοτρόφος.ου.ὁ,&

Πάντροφος.fœcundus,ſemper nutriens.

Πανουργός.uafer,improbus,audax.

Πάντως.omnino. Lucian. ταῦτα γὰρ δέδοκται τῇ φύσει,πάντως ἀποθνήσκειν ἅπαντας , uelis nolis.

Πάνυ.ualde,planè,ſanequàm. Ὁ πάνυ, illuſtris,clarus, potens , potens admodum, ſummus. Lucian.in Icarome. Ἐγὼ δὲ παρ' αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ πάνυ διὸς ἥκω τίμωρον,id eſt, ab ipſo illo ſummo Ioue. Τὸ πάνυ,penitus, nimirum.

Πάνυγε,&

Πάνυ μὲν οὖν. concedentis ſunt cum affirmatione. Cicero dixit ſanè & prorſus.

Πανυπέρτατος.præſtantiſſimus,altiſſimus.

Πανυπέροχος.excellens,egregius.

Πάννυστα φορὸς,uitta,faſcia crines retinens.

Πανύστατος.ου.ὁ.ultimus,poſtremus.

Πάνυτι.frequenter,fermè,magnopere.

Πάννυχι.idem

Παννυχίδες.αἱ.excubiæ nocturnæ.

Παννυχίζω.μ.ίσω.π.ικα.excubo, pernocto. Neut.abſol.

Παννύχιος.ου.ὁ.per totám noctem.

Παννυχίς.ίδος.ἡ.feſtum Dianæ quoddam, quaſi peruigiliũ,uigilia nocturna, pernoctatio,ludi nocturni,ut apparet ex Plato.

Πάννυχος.ου.ὁ.nocturnus, per totam noctem.

Πανωλεθρία.ας.ἡ.internecio,pernicies, ut nihil omnino ſit reliquum. Ponitur & aduerbialiter,funditus,perditè,ad internecionem.

Πανώλεθρος.ου.ὁ.&

Πανώλης.ος.ὁ,ἡ.perinciofus.

Πανωλία.ας.ἡ.pernicies.

Πάξ.calceamenti genus.

Παξαμάδιον ου.τὸ.paxemadium,id eſt ,panis bis coctus.uox eſt Romana.

Παξαμάς.άδος.ἡ.idem.

Πάομαι.acquiro,ditatus ſum.

Παπάαν.tangere,contrectare,demulcere.

Παπαῖ.papæ.

Πάππα.uox qua filij ad patres utuntur reuerentiæ cauſa.Vnde

Παππάζω.μ.άσω.π.ακα.inuoco auum,ut infantes faciunt , patrem nomino, infantiũ more blandéq; patrem appello.

Παπάξ.imitatio crepitus uentris, Ariſtoph.

Πάππας.ὁ.pappa, pater. Scythæ & Bithyni Iouem πάππαν uocant . Cæl.lib.6. cap.41.

Παππασμός.patris ab infante appellatio.

Παππάω.palpito,contrecto.

Παππίζω.μ.ίσω.π.ικα τὸ παππάζω. Cæl. lib. 6.cap.41.

Πάππος.ου.ὁ.auus,barba inferiori labro agnaſcens . nam ſuperior μύσταξ dicitur.

Item πάπποι dicuntur flores carduorum . Pappos quoq; uocant Latini , teſte Pompeio.

Παππῷα.τὰ.auita.

Παππῷος.ου.ὁ.auitus.

Παπταίνω.μ.ανῶ.aſpicio,luſtro oculis,obſeruo,circunſpecto. Actiu.accuſ.

Πάρ,apocopa poëtica pro παρὰ.

Πάρα.pro πάρεστι.adeſt,adſunt,adſum.

Παρὰ præpoſitio cum tribus caſibus conſtruitur. Cum genitiuo enim idem quod ἐκ ſignificat exitum à perſona , ut βοήθειά μοι παρὰ κυρίου, Auxilium meum à domino: παρὰ τοῦ νόμου κελεύεται, à lege iubetur. Sic etiam παρ᾽ ἐμοῦ, à me. Lucia. αὐτὸς παρ᾽ ἐμοῦ ἐκκαίδεκα τάλαντα ἐκτίσατο. Cicero, Sed etiam dicere ſe à me ſoluere : pro, de mea pecunia. Itẽ ſupra,ut καῦλος παρὰ πάντων θεολόγων τυγχάνει. Cum datiuo ſignificat propè ſeu iuxta, referturq; & ad loca & ad perſonas,ut παρ᾽ ἐμοὶ διατρίβει, apud me uerſatur : παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος, Apud Dominum miſericordia. Ariſtoteles tamen ad Eudem. παρὰ τῷ θεῷ dixit,pro à Deo. Cum accuſatiuo ponitur pro ad , & ſignificat motum ad rem, παρὰ σὲ ἦλθον, Ad te ueni. Item circa, ut παρὰ πάντα τὸν χρόνον,Circa omne tẽpus,Demoſth.παρὰ ταῦτ᾽ ἐστὶν, In his poſitum eſt. Item propè, ut παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν,iuxta foſſam. Item cauſam,cur quid fiat,demonſtrat , ut παρὰ τὸ εὖ ζῆν τὸ κλέος,Gloria eſt,eo quod bene uiuatur.

Item præter, ut παρὰ τὸν νόμον, præter legem : παρὰ τὴν γνώμην , præter ſententiam,præter opinionem:παρὰ πρέπον,præter decorum. Item à Plato.ἀλλ᾽ ἡγοῦμαι παντὸς μᾶλλον εἶν παρὰ τοῦτ σωτηρίαν,Exiſtimo ab hoc in primis ſalutem eſſe. Cõpoſita aut minuit,ut παράσημος ῥήτωρ,malæ monetæ , id eſt, adulterinus orator.

Aut propè,ſeu iuxta ſignificat,ut παρακολουθεῖν,prope ſequi, ſubſequi, aſſiduum adeſſe. Ab ea propoſitione manant uarij modi loquendi , de quibus apud Bud. Com.ut,

Παρὰ μέλος.ineptè.

Παρὰ μέρος.uiciſſim,alternir.

Παρὰ πολὺ,uel παραπολὺ coniunctim.cõtrarium habet uſum . Aliquando enim idem quod κατὰ πολὺ ſignificat, apud Pauſan. Thucyd.& Plut.ut, παραπολὺ μὲν τῶν Θηβαίων χειρόνων,παραπολὺ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων ἀμεινόνων φανέντων. Greg. παραπο

λὸ τῆς τάξεως ἐναλλαγμένης, Valde immutato ordine. Interdum è contrario τὸ ἐπίελαττον ſignificat, ita ut παρὰ hic minuat, ut apud eundem Grego ἀλλ' πόῤῥω, καὶ παρανὸν ἢ ἐλπίδ@. Id eſt, Sin longe à meritis tuis dicendo abſuimus, & minus quàm pro ſpe noſtra ſucceſſit oratio.

Παρὰ τί. propter quid, unde, quamobrem.

Παρὰ τὴν ὁδοιπορίαν. obiter.

Παρὰ τοῖς ποσί. ad pedes, propè.

Παρὰ τὸν καιρόν. uide in καιρόν.

Παρὰ τοῖς συμβόλοις. à conſulibus.

Παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα. protinus admiſſis delictis, recenti adhuc ſecus admiſſorum memoria. Iuriſperiti dicunt adhuc flagrantibus delictis.

Παρ' ἕνα. uno minus. uide ἓν παρ' ἕν.

Παρ' ἔτος. annis alternis.

Παρ' ἡμέραν. ſingulis diebus, alternatim.

Παρ' ὅ. quamobrem.

Παρ' ὅλον τὸν βίον. per totam uitam, à toto tempore uitæ.

Παρ' οὐδέν. nihili, parui.

Παρ' ὥραν. intempeſtiuè.

Παραβαίνω. μ. ἀσω. π. κκα. prætereo, tranſgredior.

Παράβακχ@. ου. ὁ. furore correptus, debacchans.

Παραβάλλομαι. μ. ῦμαι. π. παραβέβλημαι. comparor. Item audacia præcipiti periculum adeo, ῥιψοκινδυνῶ. Thucyd. πολῖται ὄντες, καὶ πλεῖν παραβαλλόμενοι, Qui maioris diſpendij aleam ſubibant. Hom. Ilia. 9. cum accuſatiuo dixit, αἰὲν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμεν@ πολεμίζειν, Diſcrimini intrepide ſe obijciens. Apud Ariſtoph. Ran. pro accedere ponitur, χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. χάρ. ὠ ὅπ' παραβαλοῦ, Accede, uel (ut interpres inquit) ὅρμιζε τὴν ναῦν, hoc eſt appelle nauem. Bud. Com.

Παραβάλλω. μ. αλῶ. π. παραβέβληκα. aſſimilo, comparo, συγκρίνω, ὁμοιῶ, ut κώνωπα ἐλέφαντι παραβάλλειν, id eſt, culicem elephanti conferre, Liban. Et aliquando cum præpoſitione πρὸς, ut ὁ πρὸς ἐκεῖνον αὐτῶν τὰς ἀγαθὰς πράξεις παραβάλλοιμι. Item admoueo, παρατίθημι, τὰ φορβὰ παραβάλλειν, Plut. & τοῖς ἀμπέλοις παραβάλλειν κόπρον, id eſt, fimum miſcere, ut Plin. dixit. Item tranſmitto, traijcio, ut ναῦς παραβάλλειν ἐς Ἰωνίαν, Thucyd. appellere naues, Cæſ. Item permitto, indulgeo, & condono aliquid, & utendũ offero, ut mulier παραβάλλειν ἑαυτὴν ἀνδρὶ ἀγνῶτι dicitur apud Suid. quæ quæſtus gratia ſeſe homini indulget ignoto. Item accedo, appropinquo, ut κλινοῖς παραβάλλοντ@ ἐς θήβας, Plut. in Dem. & παραβάλλειν ἐς ἡδονὰς, id eſt, applicare ſe ad uoluptates, Ariſtote. Ethic. 7. & Polit. 7. Item obijcio, ut παραβάλλειν τοῖς θρέμμασι, Plut. & παραβάλλειν φορβὴν τῇ καμήλῳ, apponere pabulum, Athen. & παραβάλλειν τὴν ἀμβροσίαν, Plat. Sic etiam obijcere feris, pro edendum obijcere, apud Latinos.

Item flecto, detorqueo, ut παραβάλλειν τοὺς ὀφθαλμοὺς, oculos intorquere, limis oculis tortisq́ aſpicere, Athen. & Ariſtoph. Nub. Sic παραβάλλειν τὴν κεφαλὴν, Plat. quemadmodum ij ſolent facere, qui aurẽ alteri admouent ad auſcultandum. Et παραβάλλειν θάτερον οὖς πλάγιον, in latus cõuertere, Xenoph. de lepore fugiente, & à canibus oppreſſo. Itẽ adambulo. Plut. in Cat. καὶ πολλάκις ἑκάστῳ παρέβαλεν ὁ κάτων. Plat. de Repub. 8. ὅταν παραβάλλωσιν ἀλλήλοις οἵ τε ἄρχοντες καὶ οἱ ἀρχόμενοι, Quoties congrediuntur inuicem principes ac ſubditi. Quo in loco παραβάλλειν ſignificat ex æquo & ſocialiter ingredi, uel equitare, non comitum numero locoq́. Bud. ibidem

Παράβασις. ε@. ἡ. tranſgreſſio, præuaricatio. Item παράβασις in comœdijs dicebatur, cum chorus ad populum conuerſus aliquid extra fabulæ argumentum loquebatur.

Παραβάτης. ου. ὁ. tranſgreſſor, ſocius in curru, genus militum, dominus currus, miles in curru pugnans, auriga.

Παραβία. ας. ἡ. genus potionis ex milio & conyza. Cæl. li. 4. cap. 26.

Παραβιάζομαι, &

Παραβιάζω. cogo, adigo. *Luc. in Act.* παρεβιάσατο ἡμᾶς.

Παραβλαστάνω. iuxtà germino.

Παραβλέπω. male uideo, cæcutio, negligenter aſpicio, oculos intentos nō habeo, hoc eſt, μὴ ἀτενίζω. *Accipitur pro* ὑποβλέπω, *limis aſpicio per indignationē aut ſimultatem, aut iram præcipitem, non recto aſpectu intueor. Ariſtoph. Veſp.* πότερον ἐπὶ τυραννίδι παραβλέψας ἐτόν, *altero oculo toruè aſpiciens. Bud. Com.*

Παράβλεψις. εως. ἡ. *aſpectio, hallucinatio.*

Παραβλήδην. *deceptiuè, perperam, obliquè. Item facetè, per comparationem,* ἐξ ἀντιβολῆς, ἢ ἀποκείσεως.

Παρόβλημα. *equorum pabulum, Homero.*

Παράβλητος. ου. ὁ. *comparabilis.*

Παραβλύζω. παραβλύττω, ἀποβλύω, *ſcaturio.*

Παραβλώπης. ου. ὁ, ἡ. &

Παραβλώψ. ῶπος. ὁ, ἡ. *ſtrabus.* παρορῶν, διεστραμμένας ἔχων τὰς ὄψεις. *Homer. Iliad.* ι. παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ, *de litis loquens.*

Παραβολή. ῆς. ἡ. *parabola, comparatio, collatio.*

Παραβολικός. ῆ. ὁ. *collatiuus, comparatiuus.*

Παράβολος. ου. ὁ. *ſtolidus, incautus, qui non tenet nomen, audax, conſidens, temerarius, periclitator. Plut. de Caſ.* τῶν τολμημάτων τὰ παράβολα καὶ μεγάλα πράττειν ἔχει δεῖν. *Dicitur & in bonam partem Polybio,* τῶν (*inquit*) παραβόλων καὶ καλῶν ἔργων. *Cic. proiectum dixit pro Cluent. Quòd aut ij, qui ad fraudem callidi ſunt, nō tantum audent, quantum excogitant: aut illi, quorum eminet audacia atq; proiecta eſt, à conſilijs malitiæ deſeruntur.* παράβολον πρᾶγμα *apud Iſocrat. pro bello ponitur, auſo ſcilicet diſcriminis pleno. Significat etiam* οὐ γνήσιον, *adulterinum, non germanum. Ariſtoph. Veſp.* πονηρὸς ὁ πόῤῥω τέχνης καὶ παράβολος. *Bud. Com.*

Παραβόλως. *è regione,* ἀντοφθαλμίως.

Παράβοῤῥος. *qui tranſuerſo aquilone perflatur, id eſt, ab latere.*

Παραβουλεύομαι. *perperàm conſulo. Paul. ad.*

Epheſ. παραβουλευόμενος τῇ ψυχῇ, *Non habens rationem uitæ.*

Παραβοῶσι. *acclamant.*

Παραβραβεύω, μ. εύσω. π. ευκα. *determino, brauium intercipio, debito præmio fraudo. Actiu. accuſ.*

Παραβραχύ. *paulominus.*

Παραβύομαι. *ingredior.*

Παράβυσμα. *complementum.*

Παράβυστος. ου. ὁ. *abſconditus. Unde forū Athenis in obſcuro urbis loco ſitum, in quo minimæ quæq; liter agebantur, parabyſtum dicebatur. Cæl. lib. 15. ca. 9.*

Παραβύω. μ. ύσω. π. υκα. *imbuo, inſero, intendo, iuxta aliquem reclino. Actiu.*

Παραγάγης. *conſoleris.*

Παραγγελία. ας. ἡ. *interdictum, petitio magiſtratus, ambitus & preces amicorum pro reis cauſam dicentibus, Demoſthe.* περὶ τῆς παραπρ. *Bud. Com.*

Παράγγελμα. ατος. τὸ. *interdictum, uetitum, ſicut* παραγγελία, *Demoſth. Apud Iſocra.* πρὸς δημ. *accipitur pro præcepto & hortamento conſilioq;,* καὶ τοῦ μέλλοντος (*inquit*) χρόνου παράγγελμα καταλιπεῖν. *Bud. ibidem*

Παραγγελματικῶς. *admonitoriè, adhortatiuè.*

Παραγγέλλω. μ. γελῶ. π. γελκα. *admoneo. Item inuito, ut* παραγγέλλειν εἰς τὰ δεῖπνα, *Lucian. Item condico, conſtituo. Plato in Phæd.* παρηγγέλλομεν οὖν ἀλλήλοις ἥκειν ὡς πρῳαίτατα εἰς τὸ αὐτὸ, καὶ ἥκομεν. *Item accerſo amicos, apud Lyſi. unde* παραγγελία, *pro prece amicorum. Ex quo & pro ambire magiſtratum, & δεξιοῦσθαι ponitur. Qui enim candidati erant, denuntiabāt amicis, & eos accerſebant ἐπὶ τὴν ϲυναρχαιρεσίαν. ut* παραγγέλλειν τὴν ὑπατείαν. παραγγέλλειν ἀγορανομίαν. *Plutarch. Item denuntio, ueto, interdico. Lucas in Act. cap. 5.* οὐ παραγγελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν, μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; *Nónne cōceptis uerbis interdiximus uobis, ne doceretis in hoc nomine? Et Demoſth.* ἐπειδὴ ὁ ϲτρατηγὸς παρήγγελεν ἀνάγειν.

γειλαι, id eſt, edicto præcepit. In Pand. quoque Græcis mulier prægnans poſt diuortium παραγγέλλειν τῷ ἀνδρὶ dicitur, cũ marito denuntiat ſe prægnantem eſſe ex eo: contrà maritus ἀντιπαραγγέλλειν dicitur, quod eſt quaſi obnuntiare, uel nuntiũ remittere prægnanti, id eſt, non uelle agnoſcere ex ſe prægnantem eſſe. Παραγγέλλω εἰς ἄνδρας, uirilem togam ſumo, ad ætatem uirilem perueni. Bud. ibidem

Παράγγελσις. τως, ἡ. interdictum. Vnde ἀπὸ παραγγέλσεως aliquid fieri in caſtris uel in acie eſt, cum claſſico non edicitur, ſed per manus imperium traditur & accipitur. Xenoph. ἀναβ. ς. τὴν ἐπὶ ταῦτα ἀναστάντες ἀπὸ παραγγέλσεως πορευόμενοι. Budæus ibidem.

Παραγγεννηθέντα. τὰ. præter nata.

Παραγεύω. deguſto.

Παραγηράω. μ. άσω. π. ακα. deliro per ſenectutem. Neut. abſol.

Παραγίνομαι. adſum, reuertor, uenio, aduenio. Item auxilior, ſuccurro, quod etiã adſum Latinè dicitur.

Παραγινώσκομαι. decipior.

Παραγινώσκω. perperàm & iniquè ſtatuo & iudico. Genit. aut accuſ. Bud. Com.

Παραγκωνίζομαι. cubito oppoſito arceo, importunè propello, obuios & admotos protrudo, & amolior. Lucia. προαρπάζειν ὥσπερ ἐκτείνοι τὰ ὄψα, καὶ τὸν πλησίον παραγκωνιζόμενοι. Vnde & pro repudiare, ſiue διωθεῖσθαι & διακρούεσθαι ponitur. Cubito enim ſolemus oblata reÿcere, cum pudet accipere. Bud. Com.

Παραγόρευσις. negatio, ἄρνησις.

Παραγωγόν. ο. τὸ. deriuatio.

Παράγραμμα. τὸ. quod ultra ſolitum, uel iuſtum additur & inſcribitur. Bud. Com.

Παραγραμματίζω. uocum & literarum ſimilium exaggeratione inceſſo, ut illud Timonis dictum, ὡς ἀνίηλαν πλάτυρ πιλα σμῶα ὀχύματα ἀλίε..

Παραγραμματισμός. uitium peruersè literas pronuntiantium, ut ſi ἀντὶ τοῦ κόρακος, κόλακα quiſpiam dicat, hoc etiam παρέχημα uocant. Bud. Com.

Παράγραπτ☉. ο. peregrinus, alienus, ſpurius, ſuppoſititius, adulteratus.

Παραγράφεσθαι. excipere, præſcribere, id eſt, exceptione ſummouere petitionem. Interdum accuſationẽ tranſcribere & transferre, ut γραφὴν τοῦ φόνου παραγράψασθαι, Demosth. de quo Bud. Com.

Παραγραφή. ῆς. ἡ. exceptio, præſcriptio, effugium litis. Item compoſitio, illecebra, ratio alliciendi, πρόσιμον. Eſt etiã annotatio in margine, & ſcholium, annotationis ſignum in margine aſcriptum. Iſocra. ἀρξάμεν☉ ἀπὸ τῆς παραγραφῆς ἀνάγνωθι τὰ περὶ ἡγεμονίας. Inde paragraphi, uel paragraphæ iuriſconſultorum. Dicitur quoq; eo nomine tropus poëtis, cum præcedente completo ad alia fit trãſitus, ut οἱ μὲν τὰ πίνοντα κατὰ στρατόν.

Παραγραφικὸς ἀγών. eſt litis conteſtatio ſuper tranſlatione & ſuper exceptione, quã Cice. tranſlatiuam cauſæ conſtitutionem uocat.

Παράγραφ☉. ο. ὁ. paragraphus: dicitur linea in longum protenſa, uox protrita iuriſconſultis noſtris.

Παραγράφω. μ. ψω. π. φα. annoto in margine. Item exceptione ſummoueo & præſcribo, circumſcribo, ut παραγράφομαι, Syneſio.

Eſt etiam perperam ſcribo, Demoſtheni περὶ στε. Et ut γράφειν νόμον dicunt legem & rogationem ferre & promulgare, hoc eſt εἰσφέρειν: ſic παραγράφειν τὸ παρεισφέρειν, hoc eſt, legi iam latæ & rogatæ aliam legem obrogare & opponere. Bud. Com.

Παραγυμνόω. denudo.

Παράγω. tranſeo, prætereo. Matth. 20. καὶ τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν, ἀκούσαντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν. Item adduco, produco, ut παράγειν εἰς τὸ μέσον, Plat. de leg. 4. & παράγειν εἰς τὸν δῆμον, Lyſ. ſicut producere teſtes Latinis. Item peruertere & tranſuerſum agere, παρὰ φύσιν ἄγειν. Vnde παράγειν τὴν διάνοιαν τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, Antiph. Ex quo &

pro ἀπατᾶν, id eſt, decipere, ſubdola perſuaſione obrepere, & perducere quò quis uelit ponitur, ut παράγειν ἀναπείθοντας Plat. de Rep. 1. Quod tamen et in bonam partem accipitur, ut παράγειν ἐπὶ τὰς ἀμείνονας ἐλπίδας, ad meliorem ſpem deducere, Plut. Item deducere, deriuare. unde παράγωγα ὀνόματα, & παραγώγως. Item orno aliquem honoribus & augeo, ut παράγειν εἰς ἀξίωμα ἐπισημότερον, id eſt, promouere, Chryſoſt. Item in eſſe producere, ut τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν βίον παραχθέντων, Lucian. Refertur etiam aliquando ad rem militarem, & ſignificat porrò agere, ſiue promouere ordines ab altitudine in longitudinem, id eſt, ἀπὸ τοῦ στίχου ἐπὶ τὰ ζυγά. id quod fit ad porrigendam frontem, & circumueniendos hoſtes. Xenoph. παρήγγελλε τὸν ὕστατον λόχον παράγειν. Idem, ἐν τούτῳ παρῆγον οἱ δωδεκάδαρχοι εἰς μέτωπον. Bud. Com. Vnde

Παραγωγή. ῆς. ἡ. adductio, conciliatio, deductio, peruerſio, id eſt, παράλλαγμα, ut in Hippiat. γινώσκειν οὖν σε θέλω, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐκβολὴ, ἀλλὰ παραγωγὴ, id eſt, non eſſe ceruicem luxatam, ſed peruerſam. Item deceptio, impoſtura, captio, Demoſthen.

Item productio & traductio ordinũ ab altitudine aciei, id eſt, ἀπὸ τοῦ βάθους ἢ παρατάξεως εἰς τὰ ζυγὰ καὶ τὸ μῆκος. Gaza deductionem tranſtulit ex Aeliano.

Παραγωγός. deductiuus, deriuatiuus, ut ὀνόματα παράγωγα, nomina deriuatiua. Vnde &

Παραγώγως. deductiuè, deriuatiuè.

Παραγωνίζειν. in angulos deſinere. Bud. Cõ.

Παράδειγμα. ατος. τὸ. exemplum.

Παραδειγματίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &

Παραδειγματίζω. trado exemplum. Item uitupero, palàm traduco, ludibrio expono. Item triumpho.

Παραδειγματισμός. ignominioſa pœna.

Παραδειγματώδης. εος. exemplaris.

Παραδεικνύω. μ. ξω. π. χα. manifeſtum facio. Neut. abſol.

Παραδειπνεῖν. incommodè cœnare, uel miſerè uiuere more pauperum.

Παράδεισος. ου. ὁ. paradiſus, hortus apud Xenoph. & locus ſeptus ferarum, uiuarium, uiridarium. Vox deflexa, ni fallor, ab Hebræo pardes, quæ hortum ſignificat.

Παραδέχομαι μ. ξομαι π. δεγμαι. ſuſcipio, aſſumo, ἀναιροῦμαι, ὑποδέχομαι, incœpto. Demoſthe. μείζω δὲ τῶν ὑπ' ἐκείνων πραχθέντων ἐλθόντες ἄλλοι παραδέξασθαι διακινδυνεύειν.

Item accipio à maioribus, & fama referente accipio, παραλαμβάνω. Plato de Leg. 4. φήμην τινὰ παραδεδέγμεθα τῆς τῶν τότε μακαρίας ζωῆς.

Παραδιαιτᾶσθαι. cõuerſari, & alij conuiuere.

Παραδιαστολή. ῆς. ἡ. dilatatio.

Παραδιατριβαί. αἱ. ſcholæ et diſputationes infrugiferæ, μάταιαι σχολαί. παρὰ enim hic uitiat dictionem. Vtitur eo Paulus 1. ad Timoth. 6.

Παραδιεζευγμένον. uitiosè diſiunctum, Gellio interprete. Vox eſt dialecticis in uſu.

Παραδιήγησις. εως. ἡ. annarratio.

Παραδιοικῶ. malè adminiſtro, nec rectè nec ordine adminiſtrationi ciuili me immiſceo, adminiſtrationem alijs rectè traditam ad me transferre conor.

Παραδοκιμῶ. εἰς δόξαν ὑπερβαίνω.

Παράδοξος. ου. ὁ, ἡ. admirabilis, præter opinionem, inauditus. Vnde παράδοξα Stoicorum, de quibus eſt libellus Ciceronis.

Παράδοσις. εως. ἡ. conſtitutio, traditio, ut παραβαίνειν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, Matth. 15. Item mancipatio.

Παραδραθεῖν. concumbere, παρακοιμηθῆναι.

Παραδραμεῖν. ſuperare curſu.

Παραδρομίδες. hypetræ deambulationes, xyſtia appellant.

Παράδρομος, ου. ὁ. ambulatio.

Παραδυναστεύω. τὸ. συνάρχω, ſimul regno.

Παραδύομαι, &

Παραδύω. mergor, ingredior, irrepo, fallo introeundo & me inſinuando. Bud. Com.

Παράδυσις. εως. ἡ. aditus, irreptio.

Παραδοσείω. cupio tradere.

Παρᾴδειν. propè aliquem canere.

Παραζεύγνυμι. adiungo.

Παραζάξας. admiſcens.

Παραζηλόω.μ.ώσω.π.ωκα. ad æmulationem prouoco, extimulo. Actiu. accuſ.

Παραζῶ. diminutè uiuere.

Παραζώνιον.ου.τὸ. gladij genus, quod ad zonam accingebatur.

Παραζώννυμι.μ.ώσω.π.ωκα. cingo. Actiu.

Παραζωστὶς. paruus gladius, pugio.

Παραθαλάσσιος.ου.ὁ. maritimus.

Παραθάλπω. calfacio: παραθερμαίνω.

Παραθαρσύνω.μ.υνῶ.π.υγκα. dehortor. Acti. accuſ.

Παραθέσθαι. commendare ſeruandum, ueluti cum depoſitum committimus.

Παράθερμος. calidus, audax, indecore faciēs.

Παράθεμα, &

Παράθεσις.ιος.ἡ.σύγκρισις. comparatio. Item appoſitio, ferculum.

Παραθέω. tranſcurro, prætercurro, propè curro.

Παραθεωρέω.μ.ήσω.π.ηκα. deſpicio. Actiu. accuſ.

Παραθήγω. exacuo, παροξύνω, ἀκονῶ.

Παραθήκη.ης.ἡ. pignus, depoſitum.

Παραθραύω. miſer ſum, & uiribus fractus.

Παραί, poēt. pro παρὰ, ut παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.

Παραίθεμα.τος. uola.

Παραίνεσις.ιος.ἡ. admonitio.

Παραινέτης.ου.ὁ. admonitor.

Παραινετικός.ῆ.ὸ. admonitorius.

Παραινέω.μ.έσω.π.εκα. admoneo. Acti. dat.

Παραινίττομαι. innuo. Accuſ.

Παραίνυσθαι. priuare, auferre.

Παραίπτωμα.τος. deliratio.

Παραίτομαι. recuſo.

Παραίρεσις. ademptio.

Παραίρημα.τὸ. reſtis. Thucyd. ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες.

Παραιροῦμαι. adimo, aufero, detraho. Paſſiua uoce tantum dicitur, et interdum cum uno, interdum cum duobus accuſatiuis conſtruitur.

Παραίσιμον. illicitum, indecorum.

Παραίσιον. idem, ſiniſtrum, aduerſum.

Παραΐσσω. prætereo.

Παραιτέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. excipio, excuſo, deuito, abdico. Item mitigo, placo, αἰτέομαι, rogo, deprecor, peto, ut apud Menand. παραιτοῦμαί σε συγγνώμην.

Παραιτέω.μ.ήσω.π.ηκα. idem. Actiu.

Παραιτησάμενος. reſpuens.

Παραίτησις.ιος.ἡ. excuſatio, expulſio.

Παραιτητὴς. interceſſor, defenſor.

Παραίτιος.ου.ὁ. author.

Παραιτόνιον.ου.τὸ. plaga, regio.

Παραιφάμενος.ου.ὁ. admonens.

Παραίφασις.ιος.ἡ. admonitio. Iliad. λ. ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.

Παραιφάσσω. extendo, commoueo, uibro, ſalio.

Παραιωρούμενος.ου.ὁ. ſuſpenſus. Herodo. Polym. ἐγχειρίδια παρὰ τὸν δεξιὸν μηρὸν παραιωρούμενα ἐκ τῆς ζώνης.

Παρακαρῆσαι. luxare, ἐκχωρῆσαι ἄρθρον.

Παρακέλευμα.ατος.τὸ. adductio.

Παρακαθηκικός. præter ius, contra quàm decet.

Παρακάθημαι, &

Παρακαθίζομαι, &

Παρακαθίζω.μ.ίσω.π.ικα. iuxtà colloco, aſſidere facio, ſedeo, aſſideo. Dicitur & παρακαθίζεσθαι pro eodem.

Παρακαθίημι. utrinque demitto. Bud. Com.

Παρακαθίστημι. iuxtà colloco, atque cuſtodem appono, ut παρακαταστῆσαι τινὰ τῶν οἰκετῶν φυλάττειν, Demoſth. Aliquando ponitur ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας καὶ παρακειμένως καθίστημι, quaſi alterinſecus colloco, Iſocr. & Plut. Bud. Com.

Παρακαίριος, &

Παράκαιρος.ου.ὁ. intempeſtiuus, indecens.

Παρακαλέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. conſolor paſſiuè. Habet quoque ſignificationem actiuam, ſicut

Παρακαλέω.μ.έσω.π.εκα. conſolor, hortor. Vnde ἀντιπαρακαλεῖν Xenoph. pro in diuerſum hortari. Itē obſecro, oro. Greg. τὸν δὲ παρακαλοῦμεν, δεόμεθα ὑπὲρ ἡμῶν. Item pro alio precator interuenio, ut aduocatus & patronus. Vnde παράκλητος. Item aduoco, id eſt, aduocatum accerſo

et imploro, παρακαλῶν ἀλκμοσύνην, Aeſchi.

Eſt etiam euoco, ut παρακαλῶν εἰς συμμαχίαν, Syneſ. & Aeſchin. οἱ δὲ ἡμίτροι πρὸς ὅυς ἀπηλλάμοιν παρακαλοῦντος ὅυς ἵπλωαι ἐπὶ τὸν φίλιππον. Παρακεκλημένοι μάρτυρες, ſunt teſtes rogati, quibus οἱ προτυχόντες opponuntur, id eſt, fortuitò oblati. Aeſchin. accuſ. Bud. Com.

Παρακαλύπτομαι, &

Παρακαλύπτω. μ. ὔψω. π. υφα. cooperio. Item ſicut ἐγκαλύπτομαι, oculos meos contego, ne uideam quippiam horribile aut auerſandum. Bud. Com.

Παρακόπτω. adultero, falsò ſigno.

Παρακαταβάλλειν. ſacramento contendere, ſponſione certare.

Παρακαταβολή. ῆς. ἡ. depoſitum, fideiuſſio.

Actionis genus, ubi tam actor, quàm reus apud acta decimā partem æſtimationis litis deponebant, multam ſcilicet futuram temerè litigantis. Neq; modo ſponſionis iudicium, ſed etiam ipſa pecunia depoſita hoc nomine ſignificatur, id eſt, τὰ πρυτανεῖα. Latinè ſponſio dicitur. Bud. in Ann. & Com.

Παρακαταθήκη. κς. ἡ. depoſitum, fiducia.

Παρακατακλίνω. adhibeo, admoueo, inclino, iuxtà colloco, uel in lecto uel in menſa, quod & παρακλίνω dicitur.

Παρακατατίθεμαι. depono, id eſt, commendo, datiuo iunctum, Plat. de Rep. 1. Significat et dare quippiam fiducia contracta, fiduciariū do, depono tanquam apud ſequeſtrem. De hoc Bud. in Annot. Item credo. Xenop. τὸ ἑαυτοῦ σῶμα τῷ ἵππῳ ὁ διαστότης παρακατατίθεται, quaſi fidei committit, creditq́. Sic Aeſchin: κατὰ κτῆσιν, pro fortunæ committere. Bud. Com.

Παρακαταλογή. ἡ. immutatio.

Παρακατακλίνομαι. concumbo.

Παρακαταπήγνυμι. defigo.

Παρακαταρτύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. ex multis unum facio, compono.

Παρακατάθεσις. depoſitum, παρακαταθήκη.

Παρακαταχρῶ. abutitur.

Παρακατεχτικός. tenax.

Παρακατέχω. idem quod κατέχω, niſi quòd intendere uidetur ſignificationem, retineo, χρονοτριβῶ. Vnde παρακατέχειν τὴν χρῆσιν τῶν καρπῶν, retinere uſum fructuū.

Et παρακατέχειν τῇ μνήμῃ, memoria tenere & complecti.

Παράκειμαι. adiaceo.

Παρακείμενα. fercula.

Παρακείμενος. tēpus præteritū. adiacet enim ac prope eſt præſenti. Vide in ἐνεστῶς.

Παρακεκινδυνευμένον. auſum, blaſphemum, inopinatum, inſuetum. Suid.

Παρακεκομμένος. delirus, inſanus, μαινόμενος (inquit Suid.) ἐκστατικὸς, παράφρων.

Item improbus, prauus. Vnde & de numiſmate perperam cuſo dicitur. Ex quo ad quaſuis res fucatas transfertur, quæ ſimilitudine impoſturam faciunt. Suid.

Παρακεκρόαται. inſaniebant. (cito

Παρακελεύομαι. μ. λεύσομαι. π. λευσμαι. hortor ex

Παρακέλευσις. εως. ἡ. hortatio, conſolatio, aduocatio, prouocatio.

Παρακελευσμός. ῦ. ὁ. idem

Παρακέντησις. ιος. ἡ. curatio, quæ fit manu chirurgi, cum morbus aliter curari nequit. iungitur prius locus, deinde acus uel hamulus infigitur.

Παρακερδαίνω. perperam lucror, uel amplius iuſto, & præter alios lucror.

Παρακινδυνεύομαι. mihi imminet periculum, paſſiuè.

Παρακινδυνευόμενον. quod periculosè ſuſcipitur, quod periculoſum eſt tractatu.

Παρακινδυνεύω. temerè & audacius periclitor. Sic Cic. pro Quint. Omnia circumſpexit Quintius, omnia periclitatus eſt. Bud. Com.

Παρακινέω. μ. ήσω. π. κκα. permuto, transfero. Item inuerto, peruerto, ut παρακινεῖν τὰ θεῖα λόγια, Dionyſ. Itē labefacto. Greg. κατὰ λόγον. νῦν δὲ τὸ πλῆθος τὰ χεῖρω νῦν μετατίθεσθαι, ἢ παρακινεῖν. Itē prouoco, irrito. Itē indecorè & inſtabiliter moueor. Ariſtoph. βατρ. ἰδὲ, σκόπει νῦν μὴ παρακινήσαντ' ἴδῃς, En tibi me, animaduertenū inter uerbera indecorè tibi moueri ui debor,

debor. Vnde & pro adblandior ponitur, adulor, hoc eſt caudam moueo alicui adblandiendo. Item ἐκφέρομαι τ̃ καθήκοντος, aliquid ſecus in me admitto, aut de me conſulo. Vnde παρακεκινηκότες, in furorē uerſi & furibundi, ἐξιςάμενοι. Theoph. 6. de Cauſ. paſſiue uſus eſt de uino, quod ſub ſydere turbido motu uitiatur, καὶ μάλισθ᾽ ὅταν θαλαττωθῇ, ἢ ἐπὶ τ̃ τ̃ ἄστρυ ἀνατολῆς παρακινήσῃ. Bud. Com.

Παρακινητικῶς, *pro ἐξεςηκότως, Plut. in Solone.*

Παρακιρνάω. *admiſceo.*

Παρακληθεῖσα. ἡ. *exorata.*

Παράκληρος. ου. ὁ. *ſimul ſeruiens, ſeruus aſcriptitius.*

Παράκλησις. ιος. ἡ. *exhortatio, conſolatio. Eſt etiam aduocatio, id eſt, aduocati & corrogati, ut adſint iudicio uel concioni, ut faueant concionanti, uel cauſam dicenti. Bud. in Annot. poſt. & Com.*

Παρακλήτης. ου. ὁ. *inuitatus.*

Παρακλητικόν. ῦ. *adhortatiuum, conciliatorium.*

Παράκλητος. ου. ὁ. *aduocatus, patronus, fautor. Sic etiam ſpiritus ſanctus, ὡς πάντων τὰς παρακλήσεις δεχόμενος. Bud. Com.*

Παρακλήτωρ. *idem, conſolator.*

Παρακλιδόν. *declinanter, παρατετραμμένως.*

Παρακλίνω. μ. ινῶ. π. ιγκα. *diuertor, ſummitto, inclino.*

Παρακμάζω. μ. άσω. π. ακα. *ſeneſco, id eſt trāſeo uigorem, deficio, declino. Neut.*

Παράκμασις. ἡ. παρακμή.

Παρακμαστικόν. *languidum, remiſſum. Vnde παρακμαστικὸς πυρετὸς, de febri, quæ ſenſim leuior fit et languidior. cui opponitur ἐπακμαστικός. Et παρακμαστικὴ ἡλικία, ætas iam uergens & inclinata, Galeno.*

Παρακμή. ῆς. *languor, & remiſſio uigoris. Apud Gale. remiſſionem febris ſignificat. Eſt etiam ſenilis ætas, quando iam robur conſeneſcit.*

Παρακνήμιον. ου. τὸ. *alterum os cruris in iumentis, quaſi additum tibiæ.*

Παρακοπᾶν. *deſipere.*

Παρακοή. ῆς. ἡ. *inobedientia.*

Παρακοίτης. ου. ὁ. *coniunx uir.*

Παράκοιτις. ιος. ἡ. *coniunx mulier, pellex.*

Παρακολούθησις. ιος. ἡ. *ſequela.*

Παρακολουθῶ. *aſſector, adſum, ſubſequor indiuiduus comes. Item animaduerſione & intelligentia aſſequor dicentem. Aeſchin. ὑμᾶς τε βουλοίμην ἂν ἀκοῦσαι, καὶ προσέχειν τὸν νοῦν, καὶ παρακολουθεῖν ἀκριβῶς. Bud. Com.*

Παρακομιδή. ῆς. ἡ. *aduentus.*

Παρακομίζομαι. *aduenio.*

Παρακομίζω. *affero, impello, importo.*

Παρακοπή. ῆς. ἡ. *diminutio, amentia, alienatio mentis.*

Παρακοπτικός, &

Παρακοπός. ῦ. ὁ. *mentis inops, ἐμβροντητικός.*

Παρακόπτω. μ. όψω. π. οφα. *furo, inſanio, deliro, deſipio, παρανοῶ, μαίνομαι. Item fraudo, damno afficio. Ariſtoph. Neb. ὡς ἄρα γυναικοῖος παρακόπτω δ' ἐχοίνικο. Bud. Comment.*

Παρακορέω. *uerro, orno, παρακαλλωπίζω.*

Παράκοσμα. ατος. τὸ. *diſciplina.*

Παρακούω. μ. ούσω. π. κα. *obaudio, παρακούω, ἢ λάθρα ἀκούω, ſeduco, decipio.*

Παρακρατέω. *retineo, firmor.*

Παρακρεμάω. μ. άσω. π. ακα. *ſuſpendo. Actiu.*

Παράκρημνος. ου. ὁ. *præceps.*

Παρακρίνω. *quaſi παρατάττω, iuxtà loco, ex aduerſo inſtruo aciem, atq; ita propè ut σύγκρισις fieri poſſet. Plut. in Ant. ὅτι δ' πάρθοις παρακεκριμένοις, λόγῳ κρείττων ἡ τάξις ἐφαίνετο τ̃ ῥωμαίων. Bud. Com.*

Παρακροτέω μ ήσω. π. ηκα. *adhortor, dehortor, incendo, παραθαρσύνω, παρορμῶ, παροξύνω.*

Παράκρουσις. *fraus, dolus. παράκρουσις τῶν παρανόμων, iniquum, contra leges.*

Παράκρυσος. ου. ὁ. *fluïtus.*

Παρακρούω. μ. ούσω. π. κα. *ebrius uacillo. Itē ſeduco, fraudo, fallo, in errorem impello, aberrare facio. Sic παρακρούομαι uoce paſſiua pro eodem. Vnde παρακρούσασθαι τοὺς δικαστὰς, eſt obrepere iudicibus, & per impoſturam aut calumniam iudicium uincere. Tranſlatio eſt ab ijs, qui in rebus ap*

pendendis alteram lancem ex æquilibrio fraudulenter impellunt digito, ut in alteram partem uergat: ſiue à luctatoribus, qui fortiter neq; ui, ſed fraude, & ſupplantando, uincunt, καὶ ἡ χειρὶ παρακρούοντος.

Inuenitur interdum cum duobus accuſatiuis. Sciendum tamen quòd παρακέκρουσαι cum σ, pro ἐξηπάτησαι, παρακέκρουνται uero ſine σ, pro ἐξηπάτηνται paſſiuè ponitur. Significat etiam deprecari, & à ſe ſummouere. Vnde παρακρίνεσθαι τοὺς μάρτυρας, refutare, & refellere teſtes, hoc eſt παραγράφεσθαι καὶ διελέγχειν, hoc eſt reijcere & repudiare, ut διακρίνεσθαι. Budæus Commentarijs.

Παράκλητος. *uenator, qui canes uenaticos ducit*

Παρακτικός, *qui uim habet ſubſtātias creādi.*

Παράκτιος. ου. ὁ. *litoreus.*

Παρακύπτω. *tranſcurſim aſpicio, quaſiq; limis oculis, uel in trāſitu, & quaſi per tranſennam aſpicio.*

Παράκυψις. ιος. ἡ. *proſpectus.* ἐξ ὄνου παρακύψεως, *prouerbium de aſino, qui cum ab agaſone neglectim ageretur, in tranſitu caput in tabernam uel in officinam inſeruit, & uaſa euertit.*

Παρακωχή. *retentio, dilatio.*

Παραλαλεῖν. *nugari.*

Παραλαμβάνω. *per manus traditum accipio, ut ſucceſſor facit, qui prouinciam accipit, Demoſthe. & Gaza ex Cice. Item à maioribus accipio, et quaſi per manus traditum accipio, ut parentes liberit, Plat. de Rep. 1. & Ariſtid. in Panath. Item* ἐκδέχομαι καὶ διαδέχομαι, *id quod Latini excipio dicunt. Baſil.* καὶ αἱ νύκτες τὰς μεθημερινὰς φροντίδας παραλαβοῦσαι. *Sic Liu. Nec tranquillior nox diem tam fœde actam excepit. id eſt, ſubſecuta eſt. Cice. in Cat. Sed memoriam illius uiri omnes excipient anni conſequentes. Budæus Commentarijs.*

Παραλανθάνω. *lateo.*

Παραλέγομαι. *lego litus, hoc eſt,* παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ κατὰ τὴν ἠιόνα πλέω. *Lucas in Actis,* παραλεγόμενοι τὴν κρήτην, *Præter legentes Cretam. Sic Vergil. Et crebris legimus freta concita terris.*

Παραλέγω. μ. ξω. π. χα. *inhoneſtè aliquid lucror.*

Παραλείπω. μ. ψω. π. φα. *omitto. Actiu.*

Παράλειψις. ιος. ἡ. *omiſſio.*

Παραλέχομαι. μ. ξομαι, π. γμαι, *accumbo. Depon. abſol.*

Παραληπτέον. *complectendum eſt.*

Παραληρέω. μ. ήσω. π. κα. *deliro. Neut. abſol.*

Παράληψις, *ueneratio, præteritio, occupatio.*

Παραλία. ας. ἡ. *regio maritima.*

Παραλιμπάνω. μ. ανῶ. *prætermitto. Actiu.*

Παράλιος. ου. ὁ. *litus, maritimus.*

Παραλλαγή. ῆς. ἡ. *mutatio,* ἀλλοίωσις, *immutatio, differentia. Plato pro hallucinatione & aberratione uſus eſt. Bud. Com.*

Παραλλάξ. *uiciſſim, alternis. Vnde* παραλλὰξ κεῖσθαι, *eſt in ſerie rerū alternantem uarietatem eſſe: quod etiam ἐναλλὰξ dicitur,* ὅταν ἐφεξῆς ἕτερον ἑτέρῳ ἀλλοῖον κέηται. *Bud. Com.*

Παράλλαξις. ἡ. παραλλαγή, *exorbitatio.*

Παράλλακτος. ου. ὁ. *mutabilis.*

Παραλλάττω. μ. άξω. π. αχα. *permutatim uario, alternis hoc et illo modo facio, quemadmodum fabri* παραλλάττειν ἀλλήλων τοὺς ὀδόντας *Theophraſto dicuntur, cum dentes ſerræ alternos uariant, uel alternis hinc & illinc prominentes faciunt, ut ſcobs inter adducendam & propellendā ſerram educatur, quæ alioqui crenas ſerræ obſtruit. Vnde* παραλλάττοντα *apud eundem pro alternis hoc & illo modo ſita, ut ſunt dentes in ſerra: & opponitur* τῷ παράλληλα εἶναι. *Ex quo & pro alternare ponitur, id eſt, nunc hoc, nunc illud animo agitare, ut* δόξα παραλλάττουσα *apud Iſocr. pro uaria & alternante de homine opinione. Sic Vergil. Hæc alternanti potior ſententia uiſa eſt. Item pro differre, uariare, nunc hoc, nunc illo modo cedere, Theophr. Et* παραλλάττει, *refert, id eſt, differentiam facit, & ad rem pertinet.*

Vnde ἀπαράλλακτος, *non differens, nō euarians, per omnia ſimilis. Significat*

etiam prætereire, id eſt, διαλλάττειν, ἀμείβειν. Xenoph. ἑλλην. ς. ἐπεὶ δὲ παρήλλαξαν οἱ πρῶτοι τὴν ἐνέδραν, ἐξανίστανται οἱ περὶ χαβρίαν, Cum primi inſidias præteriiſſent, milites qui cum Chabria in inſidiis latebant, inſurrexere. Idem παιδ. α. οἳ δὲ παραλλάξαντες ἔφθασαν. Id eſt, Qui è tranſuerſo occurrentibus anteuerterunt. Sic Herodo. ὀλίγον τῆς χώρης παραλλάξαντες, Qui modico ſpatio ab occurſu aberrauerunt: uel, Qui parum abfuit, quin mutuo obuiam fierent. Huc pertinet, quod eſt apud Plat. οὐ παραλλάττουσι τῶν αἰσθήσεων τὰ σημεῖα, Non aliud pro alio offendunt, & nanciſcuntur. Bud. Com.

Παραλληλιὰ. τὰ. Latini uirgas, hiſtorici ſoles uocant, authore Seneca. Verū exemplaria habent παρήλια. Locus eſt Nat. Quæſt. lib. 1. cap. 11.

Παραλληλίζω. μ. ίσω. π. ικα. comparo.

Παραλληλόγραμμα. ὰ. ex aduerſo poſitæ lineæ à geometricis appellātur, παράλληλοι.

Παράλληλον. figura poëtica, cum duæ dictiones ſynonymæ pariter ponuntur, ut βάσκ᾽ ἴθι.

Παράλληλος. ου. ὁ. mutuus, inuicem comparatus. Iſocr. περὶ μὲν τῶν πραχθέντων παράλληλα, καὶ τῶν κινδύνων ταῦτ᾽ ἔχομεν ἀμφοῖν, Hæc igitur habuimus quæ de rebus utrorunque geſtis belliſque ſuſceptis diceremus, horum res geſtas cum illorum comparando. Ex cuius imitatione, Plutarch. παράλληλα ſua uocauit, hoc eſt, uitas illuſtriū uirorum, quos binos quaſi paria compoſuit. Significat etiam uiciſſim & alternis, quaſi ἀμοιβαίως. Ariſtot. de Iuuent. ἂν δὲ παράλληλά τις ποιῇ τὴν ἀφαίρεσιν καὶ τὴν θέσιν. Παράλληλα ἐξετάζειν, eſt quod Cicero dicere ſolet, contendere. Soluitur aliquando dictio cōpoſita, et per accuſatiuum, quem poſcit ipſa præpoſitio proferri ſolet, ut παρ᾽ ἀλλήλους, παρ᾽ ἀλλήλας, παρ᾽ ἄλληλα. Vnde

Παραλλήλως, aduerb. Ariſtot. de Mundo, καλοῦσι δὲ αὐτὸν καὶ δία καὶ ζῆνα, παραλλήλως χρώμενοι τοῖς ὀνόμασι, ὡς κἂν εἰ λέγοιμεν δι᾽ ὃν ζῶμεν, Vocant autem (inquit de Deo) καὶ δία καὶ ζῆνα, coràm compoſitis nominibus, alterinſecuſque ſitis, quaſi dicas δι᾽ ὃν ζῶμεν. Si enim è regione quaſi ἐν τῇ συστοιχίᾳ hæ duæ uoces componantur, erit δία ζῆνα, quaſi δι᾽ ὃν ζῆν ἔξεστι. Bud. Com.

Παραλογή. ῆς. ἡ. deceptio.

Παραλογία. oppoſita eſt analogiæ.

Παραλογίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &

Παραλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. decipio falſis rationibus, falſa argumentatione utor, ſubdola ſupputatione utor. Bud. Com.

Παραλογισμός. οῦ. ὁ. deceptio per falſas ratiocinationes.

Παραλογιστής. οῦ. ὁ. deceptor, ἀπατεών.

Παραλογιστικός. οῦ. ὁ. cauillatorius.

Παράλογος, maſcul. gener. ut ἀπόλογος, & dicitur id quod præter opinionem & repentè accidit. Thucyd. τοῦ δὲ πολέμου τὸν παράλογον, ὅσος ἐστί, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι, προδιάγνωτε. Diodorus genere neutro dixit, πρὸς τὰ παράλογα τῆς τύχης ἀπολιπὸν τὰς αὐτῆς καταφυγάς, ad nec opinatos fortunæ impetus ſuffugia ſibimet ipſi relinquentes: de theſauris loquens Suſianis. Sic Liu. Duas urbanas legiones ad incerta belli conſules conſcribunt. Eſt etiam παράλογον τὸ ἀλόγως γενόμενον, id eſt temerè & præter rationem. Item τὸ μὴ ἀνάλογον, id eſt, quod præter proportionē eſt. Bud. Com.

Παραλόγως. præter opinionem, inſperatò.

Πάραλος. ου. nauta, remex. Item nauis, qua Delphos Theori ad rem diuinam faciendam mittebantur, in hoc uſus à Reput. deſtinata. Dicebatur & eo nomine iudicium tribuarium Athenis.

Παραλοῦσθαι. iuxtà aut unà lauari.

Παράλυσις. ιος. ἡ dissolutio, paralyſis.

Παραλυτικός. οῦ ὁ. paralyticus.

Παραλύω μ. ύσω. π. υκα. ſuccedo. Item diſſoluo, deſtruo. Vnde παραλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, pro iudicium intentatum deſtituere, cœptamque inſtantiā aut remittere, aut quouis modo antiquare. Et παραλύω τῆς ἀρχῆς, abeo magiſtratu & abdico me.

Et παραλύειν τὴν δυνάμεως, pro euertere alicuius potentiam, Ariſtot. *Et* παραλύειν τοῦ ζῆν ἑαυτὸν, mortem ſibi conſciſcere, Plutarch. *Aliquando* παραλύειν eſt immunem facere, ut παραλύονται τῆς λειτουργίας, immunes ſunt, Polyb. *Et* παραλύειν τινὰ τῆς καταδίκης, pœnæ eximere, Lucia. Bud. Com.

Παράλωμα. tegmen quoddam, τὸ ἔξωθεν τῆς μητρὸς ἐπίπασμα.

Παραμαρτάνω. aberro, ἀποτυγχάνω.

Παραβολεῖν. extra uallum tentoria habere.

Παραμείβομαι. μ. είψομαι. π. ειμμαι. retribuo, reſpondeo, Hom. Item tranſeo, prætereo. Item uicinus ſum.

Παραμείβω. μ. είψω. π. εφα. idem.

Παραμελέω. negligo, ſperno.

Παραμέμβλωκε. manſit, adeſt, cupit.

Παραμέμνημαι. memoro.

Παραμένω. π. ενῶ. π. ενηκα. aſsiſto, permaneo. Neut. datiuo.

Παραμέση. nomen chordæ. Vitru. lib. 5.

Παραμειφθεῖν. παράπλευσα μειφθεῖν, & prætereo nauigare.

Παραμηρίδιον. τό. genus gladij, arma crurũ, femorale.

Παραμικρόν. paululum, ferè, penè, parum abfuit.

Παράμιτος. ὁ. ὁ. citra certamen uictor.

Παραμιξολυδιάζειν. tranſcendere mixolydium cantum, quòd in antiqua muſica nõ licebat.

Παραμυνέσθω. τῷ. manenti, et mitiganti iram.

Παράμονος. conſtans.

Παραμυθέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. conſolor, do conſilium, παρηγορῶ, παραινῶ. Depo. accu.

Παραμυθία. ας. ἡ. conſolatio.

Παραμυθικός. ἡ. ὁ. conſolatorius.

Παραμύθιον. ου. τό. ſolatium.

Παραναγινώσκω. ex aduerſo & altrinſecus lego. Et apud Demoſth. κατὰ τιμοκ. cum duæ leges à duobus leguntur, ut fiat contentio legum & παραξιτασμός. Alibi dicit παράγνωθι, id eſt, lege alteram legem uiciſſim. Apud Iſocrat. pro perperàm prælego & recito.

Παραναδύομαι. illabor.

Παραναλίσκω. obiter & præter deſtinatum impendo, & perperàm conſumo.

Παρανάλωμα. ſuperuacuus, ac inutilis ſumptus. Eſt etiam additamentum & uelut appendix impenſæ deſtinatæ. Bud. Commentarijs.

Παρανατέλλιον. ου. τό. paranatelion, id eſt, ſydus oriens iuxta aliud ſydus.

Παρανατέλλομαι. iuxta orior.

Παρανευρίζω, malè chordas intẽdo. Ariſtot. de Hiſt. 7. παρανευρισμένας χορδὰς appellat, quas Cic. fides incontentas, de Finibus. 4. Vt (inquit) in fidibus plurimis, ſi nulla earum ita contenta numeris ſit, ut concentum ſeruare poſſit, omnes æquè incontentæ ſint: ſic peccata quia diſcrepant, æquè diſcrepant. paria ſunt igitur.

Παρανέχω. emineo, ex aduerſo uel extrinſecus tollo, cohibeo.

Παρανέω, &

Παρανήχομαι. μ. ήξομαι. π. ηγμαι. adnato. Depon. datiuo.

Παρανθῇ ὀργή. extincta fuerit ira.

Παρανίχω. τὸ παρανίχω. uide ἀνίχω.

Παράνοια. ας. ἡ. delirium, ſuperbia.

Παρανομεῖσθαι. ἀδικεῖσθαι, & contra leges & iura malis afficio.

Παρανομέω. μ. ήσω. π. ηκα. uiolo, iniquè et contra leges ago. Item legem legibus contrariam fero. Neut. abſol.

Παρανόμημα. ατος. τό. &

Παρανομία. ας. ἡ. iniquitas, trãſgreſſio legis.

Παράνομος. ου. ὁ. iniquus, exlex, ſine lege. Vnde παράνομα γράφω, rogationem ad populum fero legibus contrariam, aut cõtra legum interdicta aliquid promulgo. Et παρανόμων γράφεσθαι eſt κατηγορεῖν τῶν παράνομα γράφοντος. Bud. Com.

Παρανόμως. iniquè, præter ius.

Πάραντα. è regione.

Παρανυκτερεύω. pernocto, circumexcubo, uigilias excubo.

Παράνυμφος. ου. ὁ, ἡ. auſpex, νυμφευτὴς, qui nuptijs celebrandis præeſt.

Παραξίαν. indignè.

Παραξιφίς. *gladiolus pugio.*

Παραξόνιος. *periculoſus.* παρὰ τὸν τροχὸν ἑλκόμενος.

Παράπαιστος. ὁ. *inſanus.*

Παραπαίω. μ. αίσω. π. αικα. *erro in ſermone, uacillo, ceſpito, deſipio, inſanio. Neutrum abſolutum.*

Παράπαν. *omnino.*

Παραπαντάω. *occurro.*

Παραπάσσω. *aſpergo,* ἐπιπάττω.

Παραπείθω. μ. είσω. π. εικα. *diſſuadeo, in prauum propello. Actiu. datiuo.*

Παραπέμπομαι. *comitor.*

Παραπέμπω. μ. έμψω. π. ομφα. *mitto, emitto, honorando præmitto, repello, tranſmitto. Actiuum accuſ.*

Παραπεπληγμένος. *furibundus.*

Παραπέταλος. *folijs, aut laminis tectus.*

Παραπέτασμα. τος. τό. *uelum, cortina,* προπέτασμα.

Παραπέτομαι. *aduolo.*

Παράπηγμα. ατος. τό. *conſolidatio, appaginatio, inſtrumentum aſtronomicum, regula.*

Παραπηγνύω. μ. ήξω. π. ηχα. *affligo. Acti.*

Παραπηδῶσαι. *laſciuientes.*

Παραπήχυς. *genus ueſtis, utrinq; purpuram habentis.*

Παραπικραίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. *irrito ad iram,* παροργίζω. *Actiuum accuſ.*

Παραπικρασμός. οῦ. ὁ. *irriſatio.*

Παραπίπτω. *quaſi penes cado, contingo, accido, euenioq́;. Plato de Leg. 4.* τῷ τοιαύτῃ παραπεσεῖν ἑκάστοτε πόλει δεῖν, *id eſt, euenire, contingere. hoc eſt, ut ipſa nanciſcatur talem legiſlatorem. Item impingo, offenſo, hoc eſt incurro, & obuiam fio,* παρατυγχάνω. *Plut. in Gal.* ἐκ ἐκέλευε τὸν παραπίπτοντα τῶν νέρωνος ἀποτυμπανίζειν *obuium quenq; Neronianorum. Ariſtot. de Hiſt. 5.* οἱ δ᾽ ἰχθύες πάντες, ἔξω τῶν πλατέων σελαχῶν, παραπίπτοντες ὕπτια πρὸς τὰ ὕπτια, ποιοῦνται τὸν συνδυασμόν. *id eſt, Piſces omnes, exceptis planis cartilaginei generis, admotis inuicem partibus ſupinis copulantur. Vbi* παραπίπτοντας *appellat* τοὺς παρατριβομένους τὰ ὕπτια, *id eſt, qui mutuo attritu ſupinarum partium coeũt. Cic. applicare pro eodem dixit, de Amic. Quod ſi hoc apparet in beſtijs, uolucribus agreſtibus, natantibus, ſuibus, cicuribus, feris, primum ut ſe diligant, deinde ut requirant atq; appetant, ad quas ſe applicẽt eiuſdem generis animantes. Significat etiam* παρεμπίπτειν, *quaſi* παρεμβάλλειν ἑαυτόν, *hoc eſt, intercalare, interferere, interlabi. Neutrum.*

Παράπλασμα. *cera, qua in libris quæſtiones, aut quippiã aliud notamus. &* παραπλασμός, *ſordes in tibiarum foraminibus.*

Παράπλεως. ω. ὁ. *plenus.*

Παραπλέκω. *attexo, admiſceo. immiſceo.*

Παραπλευρίδιον. ου. τό. *laterale.*

Παραπλέω. μ. εύσω. π. ευκα. *annauigo, præternauigo. Neut. abſol.*

Παραπληγία. *dementia.*

Παράπληγος. ου. ὁ. &

Παραπλήξ. ῆγος. ὁ. *inſanus, mente perculſus, ualde demens. Latine attonitũ dicimus. Eſt etiam indoctus, rudis. Item incõcinnus, abſonum, trãſlatione à pulſu chordarum abſono & inepto.* Παραπλῆγες *etiã loci depreſſi & aqua aſperſæ petræ in mari.*

Παραπληξία. ας. ἡ. *inſania.*

Παραπληρωματικός. οῦ. ὁ. *completiuus.*

Παραπλήσιος. ου. ὁ. *uicinus, propinquus, ut* παραπλήσιος θανάτῳ. *Item ſimilis,* ἐμφερής.

Παραπλησίως. *ſimiliter.*

Παραπλόκαμος. ὁ. *crinitus, calamiſtratos capillos habens, crinibus implicitis.*

Παράπλοος. ου. ὁ. *annauigatio, præternauigatio.*

Παραπλάζω. μ. σω. *iuxta uiã ſto, aut ambulo.*

Παραπλώοντες. *Ionice pro* παραπλέοντες *Attice.*

Παραπόδας. *ſtatim, continuò, propè.*

Παραποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. *impedio. Actiu.*

Παραποδύομαι. τὸ συναποδύομαι.

Παραποιέω. τὸ κιβδηλεύω καὶ νοθεύω, *adultero falsò aſsimulo, & ad ſimilitudinem ueritatis, & ne res agnoſcatur corrũpo & immuto. Hinc* ἀπαραποίητον, τὸ γνήσιον καὶ ἀνόθευτον.

Παραποιήσεως γραφή. *accuſatio falſi.*

Παραπολαύω. obiter fructum percipio, τὸ συναπολαύω.

Παραπόλλυμαι. intereo, depereo, immerito perdor.

Παραπόλλυμι. indecenter & ineptè perdo, male colloco, ſtultè impendo.

Παραπολύ. uide παρὰ πολύ.

Παραπομπὴ σίτου. aduectio, importatio.

Παραπορεύομαι. ſimul incedo, adambulo, ad latus ingredior.

Παραποτάμιος. ου. ὁ. flumen accolens, amans amnes, riparius, Theodoro interprete.

Παραπράττειν. præter iuſſa & mandata agere.

Παραπρεσβεία. ας. ἡ. falſa legatio.

Παραπρεσβεύομαι. falſam legationem obire, ut Cic. dixit, uel falſo renunciare legationem, uel ſordidè legationis munere fungi. Budæus Com.

Παραπτῆναι. prætermitti, præteruolare.

Παράπτομαι, &

Παράπτω. μ. άψω. π. φα. temerè & aberrante manu attingo, demulcendo decipio. Acti.

Παράπτωμα. ατος. τὸ. lapſus, erratum, delictũ, peccatum, offenſio, πταῖσμα, πρόσκομμα.

Παράπτωσις. attritio, incurſus partium, quãdo partes incurrunt in ſe mutuò & atterũtur, applicatio, adaptatio, à παραπίπτω.

Παραπυκάζω. obtego. Ariſtot. de Vita παραπεπυκασμένοι, obtecti. niſi ſit menda pro παραπυμάζω.

Παραραβόλως. incautè.

Παραρυτός. ῦ. ſupplicabilis, id eſt, cui ſupplicatur, ex παρὰ & ἀράομαι

Παράθρησις, ιος. ἡ. luxatio.

Πάραρος. ου. inutilis, uanus, inconueniens, animo ſuſpenſo.

Παραῤῥάπτω. aſſuo.

Παραῤῥέω. μ. ῥεύσω. π. ῥευκα. præterfluo. Neutrum abſol.

Παράῤῥημα. pellis, tegumentum.

Παραῤῥητός. ου. ὁ. dictus, conſolatorius, adhortatorius. Duplici ρ ſcribitur. ex παρὰ et ῥητός. Nam dictio terminans in uocalem ſi componatur cum incipiente ab ρ, geminat ρρ, ut ἄῤῥωστος, ἐπίῤῥημα.

Παραῤῥιπτέω. μ. ήσω. π. ηκα. abijcio. Actiu.

Παραῤῥοιζομαι. præteruolo.

Παραῤῥήγνυμι. diſcindo, diſrumpo.

Παραῤῥύω. diffluo, elabor, παραπίπτω.

Παραρτάω. dependeo.

Παράρτημα. amuletum, id eſt, res quæ geſtatur à ſuperſtitioſis in corpore ad arcenda mala. Generaliter quicquid cingulo geſtatur, & quicquid ab alio pendet & annexum eſt, ut appendix, & quicquid applicatur & admotum ſuſpenditur, ut τὰ συναπτόμενα.

Παραρτίζομαι. applicor, præparor.

Παραρτῶ. è cingulo ſuſpendo, uel ſuccingo ut enſem.

Παραρτύζομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. fabrico. Depon. accuſ.

Παραρτύω. μ. ύσω. π. υκα. condio, compono. Actiuum accuſ.

Παράρυμα. calceus, funiculus.

Παρασάγγης. ου. ὁ. uiæ menſura eſt apud Perſas. Bud. triginta ſtadia continere dicit.

Παρασαρόω. orno, uerro.

Παρασάω. obquatio.

Παρασημαίνομαι. obſigno.

Παρασημαίνω. τὸ παραχαράττω, adultero, παρασεσημασμένος τὶ μέρος, ὁ βεβλαμμένος τὸ μέρος καὶ ἀνάπηρος, id eſt aliquo membro mutilato inſignis. Bud. Com.

Παράσημον. ου. τὸ, inſigne. Τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα, inſignia imperij. Luc. in Actis.

Erat quoq; παράσημον nauis, cuius eſt mentio apud Plut. in Symp. ab inſigni illo proræ impoſito, qualem deſcribit Lucian. dialogo πλοῖς, cuius ipſa puppis ſenſim aſſurgebat inflexaq; aurea anſercula ornata, è regione autem prora prominebat in longum porrecta, habensq; utrinq; ſignũ Iſidis, à quo ipſi naui cognomentũ. Hinc etiam intelligi poteſt, qua ratione aliquæ naues appellatæ ſint κριοί, id eſt arietes, et τράγοι, id eſt, hirci, quòd ſcilicet id genus animaliũ haberent tanquam παράσημον. Sic Ver. Cẽtauro uehitur magna. Bayf. de Re nau.

Παράσημος. ου. ὁ. inſignis, inter alios conſpicu

us. Item reprobus, adulterinus, nothus κίβδηλος. Proprie de nummis, quòd ſcilicet aliquo ſigno à numularijs notarētur.

Παρασήμως. inſignitè & cum additamento.

Παρασιτέω. ago paraſitum.

Παρασιτική. ars paraſiti.

Παράσιτος. ου. ὁ. κόλαξ. paraſitus.

Παρασιώπησις. reticentia, cum orationi aliquid deeſt. (κροθυμεῖν.

Παρασιωπᾶν. reticere, longanimem eſſe, μα-

Παρασκευάζομαι. uoce paſsiua, plerunq; latētem & occultam ad dolum ſolicitationem ſignificat, ut παρασκευάσαι μάρτυρας ψευδεῖς, Demoſth. Sic falſum ſiue fictum ſubornare teſtem, Ciceroni. Quanquam & in bonam partem accipiatur apud eūdem Demoſth. Coire Latinis idem ualet, de quo Bud. in Annot. poſt. Inde etiam παρασκευασμένον dicitur, quicquid ex compoſito factum eſt, & meditata fraude, Lyſ. Accipitur & pro apparo, ſicut ſuum actiuum παρασκευάζω. Xenoph. 7. παιδ. κλίμακας παρεσκευάζετο. Bud. Com.

Παρασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. præparo, apparo, εὐτρεπίζω, οἰκονομῶ, ſuborno. ſed ferè in bonam partem, ut Cic. de Leg. Homo à natura ſubornatus in uitam uenit. Significat etiam perficio, id eſt, ἀποτελῶ καὶ ἀπεργάζομαι, quod & ἀποδεικνύω, & ἀποφαίνω dicitur. Bud. ibidem.

Παρασκευαστικός. ῆ. ὁ. qui præparare nouit.

Παρασκευή. ῆς. præparatio, paraſceue. Item ſubornatio, hominum appoſitorum coitio, uel ad reos opprimendos, uel ad pœnæ eximendos contra æquitatem iuris, legumq; interdicta. Demoſthen. καὶ ἐνίκησεν οὐδεμιᾷ παρασκευῇ, οὐδὲ συνωμοσίᾳ, Et uicit iudicio nulla nec coitione, nec adornata aduocatione. Aeſchin. ἐκ παρασκευῆς καθεζόμενοι Ex compoſito ad id allegati, adornatiq;, ut leges ferentibus pernicioſas aſtipulentur & ſubſeruiant. Bud. in Annot. poſt & Com. Item commeatus, ſupellex, induſtria, facultas.

Παρασκήνια. τὰ. locus iuxta ſcenam capacior, in quem inſtrumenta ad ludos neceſſaria imponebantur. (habere.

Παρασκηνοῦν. inſinuare, uicinum tentorium

Παρασκύζω. uibro, irruo.

Παρασκιρτάω. geſtio, lætitia exultò.

Παρασκώπτω. cauillor.

Παρασοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. procedo, feroci aſpectu & ſuperbo tranſmitto & prætereo, ut apud Plut. in Ca. παρασοβῆσαι τὸ δωμάτιον, id eſt, improbè & cōtemptim in cubiculū irrūpere et ſeſe inferre audacius. Bu.

Παρασοβίζομαι. τὸ παρασοβέω. (Com.

Παρασπάς. άδος. ὁ. ramus auulſus, cui inſerūtur ſurculi, Theod.

Παρασπάω. ſtolonem, hoc eſt, fruticem agnaſcentem ex arbore euello.

Παρασπίζω. unà contendo & pugno.

Παρασπίζων. ὁ. ſuccenturiatus.

Παρασπιστής. ῦ. protector, παραστάτης, ὁπλίτης.

Παρασπονδέω. μ. ήσω. π. ηκα. prodo, uiolo pacta, gero bellum. Vnde παρασπονδημένος dicitur, & qui perfidè uiolatur, et qui fiducia fœderis uiolatus eſt.

Παρασπόνδημα. τὸ. uiolatum fœdus.

Παρασπονδητός. ὁ. fœdifragus.

Παράσπονδον. quod per huiuſcemodi perfidiam patratum eſt.

Παρασταδόν. aſtando propè, è propinquo.

Παραστάς. άδος. ἡ. porticus, lapides ab utroq; latere, oſtij poſtes, παραστάδες.

Παράστασις. εως. ἡ. aſsiſtentia, affirmatio, per teſtes probatio, exhibitio eius, pro quo interceſsit quis in uadimonio promittendo. Forēſis dictio eſt, Vnde ἐγγυητὰς διδόναι ἐπὶ τῇ παραστάσει, eſt dare cautionē iudicio ſiſtēdi. Significat etiā drachmam quā litigatores in exordio litis depēdebāt in cauſis priuatis. Nomen inde tractū, quòd hæc merces erat apparitorū qui ſiſtebant homines in iudicio, hoc eſt euocabant. Eſt etiā impetus animi fiducia ſui præditi, hoc eſt παράστημα, & animi præſentia. Adhæc exilium, & fuga eius qui extorris eſſe iuſſus eſt. Ariſtote, Polit. ς. δεῖ μὴ ἀποδημητικὰς ποιεῖσθαι τὰς παραστάσεις αὐτῶν. Quibus uerbis ſignificare uidetur ſimile quippiam ὀστρακισμῷ, & relegationis. Bud. Com.

Παραστατέω.μ.ήσω.π.ηκα.aſsiſto,adſum,ſocius ſum,νικῶ.Neut.dat.

Παραστάτης.ου.ὁ.ſocius,opitulator, auxiliarius,aſtes in acie,pedes equiti auxiliaris.

In choreis etiam παραστάτης dicitur, qui præſultori ſecundus eſt.Bud.Commẽtarijs.Dicuntur & παραστάται lapides ueluti pilæ alteræ columnis appoſiti.

Παραστατικὴ δίκη.actio ad exhibendum , quã intenditis,qui rem præſentem uendicaturus eſt.Ἀπαρίστημι pro repræſentare . Budæus Commentarijs.

Παραστατικός.ῆ.ὁ.repræſentatiuus. Item incitatiuus,παροξυντικὸς,διεγερτικὸς, παρορμητικός. Item fortis,hoc eſt(ut Cicer.ſcribit Of.1.)qui non perturbatur in rebus aſperis , nec tumultuans de gradu deijcitur,ſed præſentis animi nouit uti cõſilio.Budæus Com.

Παραστατίς.ίδος.ἡ.præfecta.

Παρασταυροῦν.ligna recta erigere.

Παραστάζω.penes accedo.

Παραστέλλω.retineo,ἀναστέλλω.

Παράστημα.ατος.τὸ.audacia, arrogantia,animi præſentia,παράστασις . ἀ παρίστασθαι pro animi fiducia præditũ eſſe,de quo poſtea. Vocatur etiam μῆμα. Item uulgus collectum.

Παραστιχίς.ίδος.ἡ.continuus ordo,capita & primæ uerſuum literæ.

Παραστορέω ſterno,extendo.

Παραστρατηγέω.bellicis rebus immiſceor.

Παραστρατηγοῦντες. qui adhærent imperatoribus exercitus.

Παραστρατοπεδεύομαι.caſtra admoueo.

Παραστρέφω.peruerto,obtorqueo.

Παρασυγγραφῶ.contra ſyngraphæ conuenta facio, & fidem promiſſam in ſatiſdando fallo.

Παρασύμβαμα.ατος.τὸ.propoſitio ex nomine & uerbo ſententiam non perficiens,ut,Ioanni curæ eſt.

Παρασυναπτικὸς σύνδεσμος. ſubcontinuatiua coniunctio.

Παρασύνθετος.ου.ὁ.decompoſitus.

Παράσυρος.ου.ὁ.gubernator.

Παρασύρω.μ.υρῶ.attraho, trãſuerſum traho, aduerto,laxo, male tracto , peruerto ,diſtorqueo,παραφέρω,παρατρέπω. Grego . εἰς ἀθὰμ.de quodam ſcelerato, παρασύρων τῷ χρυσῷ τὴν ἀλήθειαν. Item abſtraho,auello. Lucian.in Nigr.de uoluptate, παρασύρεται δὲ τῆς ψυχῆς ὑποκλυζομένης πάντοθεν αἰδώς τε καὶ ἀρετή. In Hippiat. de equo torminoſo,παρασύρεται τὴν κοιλίαν ἐπὶ τὸ ἔδαφος, Ventrem humi apprimit diſtorquendo.Bud. Com.

Παρασφραγίζω.adultero,κιβδηλεύω, νοθεύω, παραχαράττω.Bud.Com.

Παράσχαζον.ἀναχώρησον,retrocede. (pretor.

Παρασχεδιάζω.perperam et in conſultè intere

Παρασχεδόν.παραυτίκα,prope, ſtatim.

Παρασχίζω.diſcindo.

Παράσχομαι.præbeo.

Παρασχόν.τὸ παρατυχὸν, cũ occaſio ita tulit, cum res ita nata fuerit , occaſione iṭa ſeſe dedente,cum liceat, παρόν. Dicitur ſicut ἐξόν.Budæus Com.

Παράταξις.εως.ἡ.acies, prælium, phalanx.

Παραταράττομαι.perturbor .

Παράτασις.εως.ἡ.productio,porrectio.

Παρατατικός.ῆ. porrectiuus . Dicitur & hoc nomine præteritum imperfectũ apud grãmaticos,quo ſignificatur extenſum tempus in rem,quæ agebatur nondum perfectam,ut cum tu legeres, ego ſcribebam.

Παρατατικῶς.aduerbium cum extenſione.

Παρατάττεσθαι.in acie ſtare.Vnde παραταξάμενος πρός τινα dicitur, qui contra eum in acie ſtat. Significat etiam opponere ſe ut repugnaturum. Gregor . πρὸς τὴν τοῦ καιροῦ παρατάσσεται δυσκολίαν, Seſe opponit tempeſtati & turbini tyrrannidis. Bud.Commentarijs.

Παρατάττω.aciem ſtruo,in aciem colloco,in ordines compono.Bud.ibidem.

Παρατείνω.μ.τενῶ.π.ακα.porrigo,produco, prorogo.Gre.καὶ γὰρ ἐπιπλεῖστον τὸ τῆς φυγῆς παρετάθη,diutius exularũt. Dicitur & abſolutè pro duro & extẽdor in tempus longũ Gal.ἐπιπλεῖστον δὲ παρατείνασης τῆς χειμῶνος,id eſt παρατεταμένης. Eſt enim uox activa

ctiua pro paſſiua abſolute poſita. Ponitur & pro differo. Gregor. ὅδ᾽ ἔτι κίνδυνος ἦν αὐτῷ τὸ βάπτισμα παρατείνοντι, id eſt, ὑπερτιθεμένῳ καὶ ἀναβαλλομένῳ. Et Lu. τὸ ὄρχημα παρατείνειν. Et pro remoror et detineo cunctãdo, quale eſt illud Ennij de Fabio Annibalem fruſtrante, Vnus homo nobis cunctando reſtituit rem. Item pro κατατείνω καὶ κατεργάζομαι, conficio, ut τῷ λιμῷ παρατείνεσθαι fame confici, Pla. in Symp. Bud. ibidem.

Παρατειχίζω. iuxta murum excito.

Παρατεκταίνομαι. fabrico.

Παρατελωνισάμενός τι. committens aliquid in rem publicanorum.

Παρατεταγμένος. pertinax.

Παρατηρέω. μ. ήσω. π. κκα. obſeruo, id eſt, capto. Actiuum accuſ.

Παρατήρημα. obſeruatio, uaticinatio, augurium.

Παρατήρησις. εως. ἡ. idem.

Παρατιθέμενα. fercula.

Παρατίθημι. μ. ήσω π. κκα. comparo, in medium affero. Vnde παρατιθέντες dicuntur ſtructores epularum, qui fercula in menſa ſtruunt & conuiuis apponunt, ut παρατιθέντες τὴν ἀμβροσίαν. Lucano. Et Iliad. τ αὐτὰρ ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας. Latinè dicitur appono. Ci. At. Quid te in uaſis fictilibus appoſiturum putem. Et παρατιθεὶς ſtructor, & qui apponit, παρατιθέμενος uero paſſiua uoce cõuiua, cui fercula apponuntur. Hoc tamen ponitur ab Athenæo li. ii. & pro eo, qui exemplũ aliquod citat, & authoritati promit ſcriptoris, ὡς (inquit) Νίκανδρός φησιν, παρατιθέμενος τὸ ἐκ Κεφαλῶν Ἀριστοφάνους, μελίτιον ἤδη κοτυλίσκον. Significat etiam commendo. Luc. in Act. παρατίθημι ὑμᾶς τῷ θεῷ.

Παρατίλλω. uello. Dicebatur & de adulterijs quibus deprehenſis pili è natibus ac pudẽdis uellebantur. Ariſtoph Pluto, ὁ δ᾽ ἂν αὐτὸς μοιχὸς διὰ σὲ που παρατίλλεσθαι.

Παράτολμος. ὁ. impudens.

Παράτοπον. in locum incommodum et malũ.

Παρατοσοῦτον. in hac uoce, ſicut in παραπολύ, ὁ παρὰ in utrãque partem ualet, ut & πάνυ, & ἐπίλαπτον ſignificet, & cum genitiuo conſtruitur. Grego. μὴ παρατοσοῦτον ἔλθωμεν τῆς ἰσότητος θείας, Ne tantũ abſit, quin accedamus ad æqualitatem diuinam Herodian. παρατοσοῦτον μὲν δὴ Μακρῖνος ἐκ ἔφυγε τοὺς διώκοντας, Tantulum modo abfuit quin euaderet, hoc eſt pene euaſit. Significat etiam uſque adeo, quaſi πάνυ πολύ. Gregor. ἐν αἰσχυνόμενθα βασιλεῦ παρατοσοῦτον ἡττώμενοι τῶν χριστιανῶν. Plut. in Cic. παρατοσοῦτον τῷ λόγῳ κρατηθέντας ὑπ᾽ αὐτοῦ Vſque adeo dicendo ab eo uictos ſe intelligebant. Bud. Com.

Παρατραγῳδος, ὁ. ὁ. tragicus.

Παρατρέπομαι. digredior, iter flecto. τρέπεσθαι enim eſt arripere uiam. παρατετραμμένος dicitur, ut παραπλήξ. Bud. Com.

Παρατρέπω. μ. ψω. π. φα. aduerto, in errorem impello, παραπλανῶ, παραπείθω, hoc eſt, in prauum impello, παράγω, ἀπατῶ. Bu. ibidẽ

Παρατρέχω præter curro, prætermitto, à latere curro.

Παρατριβόμενοι. de pauperibus, qui miſere aluntur.

Παρατριβή. ῆς. ἡ. iurgium, uerboſa contentio.

Παρατρίβω. attero. Vnde παρατρίβεσθαι dicitur de ijs, quæ mutuo attritu ſupinarũ partium coeunt, quemadmodum & παραπίπτω. Hoc Cic. applicari, appelli, & accidere dicere ſolet. Bud. Com.

Παράτριμμα. ατος. τ. intertrigo.

Παρατρίχομαι ὑπὸ κολακείας. ſuperor ab adulatione.

Παράτριψις. εως. ἡ attritus, colliſio.

Παρατροπέων. peruertens, decipiens. παραπείθων.

Παρατροπή. ῆς. ἡ. peruerſio, deprauatio, in errorem impulſio, mutatio, uitium.

Παράτροπος. ὁ. auerſus.

Παρατροχάσαι. præcurrere.

Παρατρύζω. falſo ſono aliquid fingo, παραφωνῶ, γογγύζω.

Παρατρωπᾶν. παρατρέπειν.

Παράτρομαι πῶς ον. decerto.

Παρατυγχάνοντι μάρτυρι. teſtes non rogati, ſed oblati & oblatiui. Bud. Com.

Παράτυπος. ὁ. falſæ monetæ.

Παρατυχὸν. cum occaſio ita tulit, cũ liceat. dicitur ſicut δόξαν, pro δόξαντος, et eſt Att.

Παρατυγχάνω. adſum, accedo, præſto ſum & aſſiduus, aſto. Proprie ſignificat fortè ſuper aliquem actum aduenio, ſuperuenio, Datiuo.

Παρατυχὼν. præſens.

Παραυδᾶν. alloqui, conſolari.

Παραυθέω. μ. ήσω, π. ηκα. florem ætatis præterij, conſeneſco.

Παραυλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. excubo, ut παραυλίζεσθαι τοῖς βασιλείοις, excubare ad regias principum.

Παράυλος. ο. ὁ. adſonans, non reſpondens ad tibiam.

Παραύξησις. ιος. ἡ. amplificatio.

Παραυτίκα. continuò, confeſtim.

Παραυτόθεν idem, quaſi iã inde ex illa hora.

Παραυτόθι. apud ipſum.

Παραυχενίζων. collo inclinato.

Παραφαίνω. demonſtro, prope exhibeo, ἀμυδρῶς δεικνύω.

Παραφαίρεσις. ιος. ἡ. ademptio.

Παράφασις. allocutio, contemptus.

Παραφάσθαι. tangere, alloqui, decipere.

Παραφέρεσθαι, ſicut παραφέρειν perperam præterfugere ac præteruehi, præterire quod non erat contemnendum. Latinè id præter cauſam fugere dicitur. Item perperã agi, perperam moueri. Ariſtot. Ethico. 1. ἀλλ' ἐν τοῖς σώμασι μὲν ὁρῶμεν τὸ παραφερόμενον. Aliquando pro errare καὶ σφάλλεσθαι. Plato, ταύτῃ μὲν πάμπολυ παρηνέχθημεν.

Παράφερνα. τὰ parapherna dicuntur à iureconſultis quæcunq; præter dotem fœminis ſponſis datur. à παρὰ præter, & φερνὴ dos.

Παραφερόμενα. fercula in medium prolata, παρατιθέμενα.

Παραφέροντες ſtructores epularum, παρατιθέντες.

Παραφέρω. impropero. Item detorqueo deprauo, ut παραφέρειν τὸν ὀφθαλμὸν, limis aſpicio. Itẽ trãsfero tranſuerſum aufero. Lucian. ἥν τινα τοῦ χειμῶνος ὁ ποταμὸς παραφέρῃ. In medium affero, profero, producoin medium, παράγω. Aeſchin. κατὰ τιμαρχ. ἐπειτα τὸν ἱππέων τῶν ἀνδοκίδου κειμένων παραφέρειν ἐν σχήματος μέρει. Item in menſam cibos effero, & in medium prolatos ſtruo. Xenoph. παιδ. 1. καὶ ὁ μάγειρος ἦρχε παραφέρειν, &c. Idem ſupero. Ariſtid. in Pan. ὁ δὲ πάντας βασιλέας παρενεγκὼν ταῖς ἐπινοίαις. Item prætereo, prætergredior, præterlabor. Xenoph. de lepore fugiente, ταχὺ γὰρ ἑκάστη παραφέρεται τὴν ὄψιν πρὶν νοῆσαι τί ἐστι. Item cum alio affero id eſt, unà affero, uel obiter affero. Plato A...ονοί..., χαίρουσι τὴν τοῦ σιμωνίδου ξυνουσίαν παραφέροντες. Bud. Com.

Παράφημι. alloquor, perſuadeo, hortor, conſulo, decipio.

Παραφθάνω. præcurro, uinco.

Παραφθέγγομαι. τὸ παρὰ ῥυθμὸν φθέγγομαι, ut uox quæ non reſpondet & congruit. Vnde & pro perperam loquor ponitur, inconcinnè reſpondeo, non quæ de re agitur reſpondeo aut uerba facio. Bud. Com.

Παράφθεγμα. incongruum reſponſum & non appoſitum, non conſentaneum.

Παραφθείρω. corrumpo.

Παραφθορά. ᾶς. ἡ. labes.

Παραφορά. fraus, error unde apud Plutarch. παραφορὰ τῆς διανοίας pro furore.

Παραφορέω. affero, παραφέρω. ἐὰν δὲ πάνυ παραφορῆται ὅλον λόγου ἄξιον.

Παράφορος. ου. ὁ. qui nequit ſequi rationem, παράνομος, præceps conſilij, uecors. Item procul aduectus, efferatus. Eſt quoq; παράφορον βλέπειν idem quod παραφέρειν τὸν ὀφθαλμὸν, id eſt limis oculis obtueri. Lucia. δριμὺ καὶ παράφορον βλέπων.

Παράφραγμα. τος. τὸ. omne diuidens aliquid.

Παράφρασις. ιος. ἡ. eiuſdem ſententiæ per alium ſermonem expoſitio, liberior interpretatio, cum quædam mutantes, aut etiam addentes, copioſius ac dilucidius explicamus, quod ab alijs dictũ eſt, cuiuſmodi eſt Themiſtij in Ariſtot.

Παραφραστής. οῦ. ὁ, interpres latius explicans.

Παραφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. Deſipio neut.

Παραφρόνιμος. inſipiens.

Παραφροσύνη. ης. ἡ. deſipientia.

Παραφρυκτωρῶν. facibus in hoſtium uſum ab uti. φρυκτοὶ enim, hoc eſt facibus, dabantur ſigna commilitonibus. His itaq; ſiquis hoſtibus ſignum dat, proditq; ſuos, dicitur παραφρυκτωρεῖν, & παραφρυκτωρεύειν. Suidas ſcribit cum ω. (terans.

Παράφρων. ονος. ὁ, ἡ. demens, demutans, adulterans.

Παραφυάς. άδος. propago, ſurculus. Et παραφυάδες in pedibus tumores & uelut ſurculi quidam.

Παραφύω. μ. ύσω. π. κα. pullulo.

Παραφυλακτέον. obſeruandum eſt.

Παραφυλάττω. μ. άξω. π. χα. obſeruo, expecto Actiu. accuſ.

Παραφύομαι. iungo, agnaſcor, ut παραφυόμενος δάκτυλος, de ſexto digito qui agnaſcitur quibuſdam ex ſuperfluitate. Unde

Παραφύσεις, quæ Plinius agnata membra

Παραφωνέσας. interclamans. (appellat.

Παραχαλάζω. deprimor, langueſco, uires minuuntur mihi.

Παραχαράγματα, nummi adulterini.

Παραχαράκται. οἱ. qui falſam monetam percutiunt.

Παραχαράττω. μ. άξω. π. χα. adultero, id eſt, illegitime ſculpo, deprauo.

Παραχειμάζω. hyberno.

Παραχειμασία. hyberna.

Παραχορδίζειν. diſcordare.

Παραχράομαι. μ. ήσομαι, π. χρημαι. abutor. Dep.

Παραχρῆμα. ſtatim.

Παραχωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Παραχωρέω. μ. ήσω. π. κα. συγχωρῶ, ἐξίσταμαι, ſecedo, concedo, addico. Inde παραχωρεῖν ἐς τὸ γῆρας, uergere in ſenectutem, παραχωρῆσαι τῶν χρημάτων, cedere bonis.

Παραψάλλω. accino.

Παραψαύω. attingo. Actiu. genit.

Παραψεύδονται, decipiunt.

Παραψίς. ίδος. ἡ. paropſis, catinus, quo condimenta, cibiq; ad menſam afferuntur. Dictum apparet à rotunditate atq; flexu.

Παραψιδίδες. pugiones.

Παραψυχή. ῆς. ἡ. παραμυθία, conſolatio.

Παρδαλῆ. uel παρδαλῆ. contracte. ἡ. pellis pardi. Eclipſis autem eſt τῆ δορᾶ ſicut λεοντῆ, λυκῆ.

Πάρδαλις. ιος. ὁ. pardus.

Παρδαλωτός. ῦ. ὁ. referens colorem pardalis, uarius.

Παράω. μ. άσω. π. ακα. tranſmitto. Actiu.

Παρβαίνω. δόν. paſs. à παραβαίνω. præterij.

Παρεγγραμμένος, &

Παρέγγραπτος, uel

Παρέγγραφος. ὁ. ἡ. aſcriptitius, nõ germanus, factitius, qui illegitimè obrepſit. Unde παρεγγραμμένον, idem quod παρακεκομμένον, de numo adulterino. Et παρεγγεγραμμένοι θεοί, dij minorum gentium, hoc eſt, aſcriptitij & allecti ex hominibus in deorũ numerum, ut ſunt Hercules, Liber, Aeſculapi. Caſtor, Pollux, Ganymedes, quos etiam Lucia. μετοίκους uocat, quaſi incolas aduenasq; deos. His opponuntur dij ἐγγεγραμμένοι, quos & ſelectos uocari ſcribit Auguſti. et præcipuos, ut qui cœleſtes ſemper habiti ſint, & in deorum albo iam inde ab initio connumerati. Bud. in Annot. & Commentarijs.

Παρεγγράφω. falſò inſcribo, ſubdolè interſero interponoq;. Bud. ibidem.

Παρεγγυάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. fide iubeo. Item ſicut

Παρεγγυάω. mando, & idem ferè quod παραγγέλλω, hoc eſt nuncio, indico. Syneſ. καὶ κοινῇ, καὶ καθ' ἕνα πᾶσι παρεγγυήσατε. id eſt, ἐπαγγείλατε, indicite, uel παραγγείλατε, edicite, hoc eſt, pro poteſtate imperate, ut imperator militib. edicit & iubet. Itẽ per manus trado. Pl. in An. ἀλλὰ πρότερον μὲν παρ' ἐκείνου τὸ ὕδατι νομιζόμενος τις συνεκρίνει τοῖς ἄλλοις στρατιώταις παρεγγυῶντας. Sic παρεγγυῆσαι ἀρχὴν, apud eundẽ, pro abdicare ſe magiſtratu. Παρεγγυᾶν τὸ σύνθημα, dare teſſerã, Xenop. παιδ. ἡ. Et pro teſſerã inexercitu prodere & proferre. Ariſt. Aliquãdo cohortor & adhortor, ut imperator milites hortatur ad prælium. Xenoph. παιδ. ς. καὶ διὰ πάντων δὲ ὥσπερ παρεγγύα. Ponitur pro denuntio, & certiorem facio. Syneſ. ἐνδιδόντες παρεγγυήσεις αὐτῷ γῆ πυλάσαι. Pro iubeo Xenophon παιδ. δ.

ἐπαλὲ δ' ἐγὼ παρεγγύησα ἐπανάγειν, id eſt ἐκέλευσα. Eſt etiam inſanio. Bud. Com.

Παρεγγύζω. appropinquo.

Παρεγγυή. ῆς. ἡ. adhortatio, allegatio, inſinuatio.

Πάρεγγυς. propiuſcule, quod minus eſt συνεγγυς. Ariſtot. Polit. 2. ἡ δὲ κρητικὴ πολιτεία πάρεγγυς μέν ἐστι ταύτης, Propiuſcule accedit ad hanc. Interdum plenam habet ſignificationem, ſcilicet prope. Idem Polit. 7. οὔτε λίαν πάρεγγυς ὤν. Bu. Com.

Παρεγκάθομαι. ſedeo. Depon. abſol.

Παρέγκειται. interponitur, interiacet.

Παρεγκελεύομαι. hortor.

Παρεγκεφαλίς. ίδος. cerebellum.

Παρεγκλίνω. declino paululum, immutorq́, perperám inclino.

Παρέγκλισις. εως. ἡ. obliquatio, inflexio.

Παρεγχειρέω. ῶ. ήσω. κα. adhortor, contido

Παρεγχείρησις, conatus, contentio.

Παρεδρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. aſsideo. Neut.

Πάρεδρος. ου. ὁ. aſſeſſor. Eſt etiam, authore Euſebio, dæmonica quædam uirtus, cuiuſmodi in Simone mago fuit, quæ πάρεδρος dicitur. Cæl. libro 1. cap. 24.

Παρεδέδυκε. fraudulenter ingreſſus eſt.

Παρέζεο. aſsideas.

Παρεθείς. ένθος. ὁ. labefactus, ἐκλυθείς.

Παρέθρισαν. ſyncope eſt Appollonio pro παρεθέρισαν, ἔκοψαν, præciderunt.

Πάρει. ades, ſecunda perſ. ab εἰμί. Item accedis, aduenis, ab εἶμι, id eſt uado. Vnde illud in Euang. ἑταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει Sodalis, qua de re uenis?

Παρειά. ᾶς. &

Παρειάς. άδος. ἡ. maxilla, gena. Dorice dicitur πάρηα. Vnde καλλιπάρηος Homero, cõpoſitum ex καλὸς & παρειά: hoc autem παρὰ τὸ ἐπαίρω.

Παρείας. ου. ὁ. pareas genus ſerpentis, qui cauda incedendo nititur. διὰ τὸ παρειὰς μείζους ἔχειν.

Παρείατο. aderat, aſsidebat, ut παρείατο δακρυχέουσα, pro παρῆν ἡ κόρη δακρύουσα. Eſt autem numerus plur. pro ſingul. ἀοριστω medij ab ἔω, εἷμι, εἵμην, εἷσο, εἷτο, εἷο, & pleonaſmo τοῦ α εἵατο. unde παρείατο.

Παρεῖδον. contempſi, ὑπεῖδον, παρέβλεψα.

Παρείθη. dimiſſum eſt, ἀφέθη, παρελύθη.

Παρεικάζω. μ. άσω. π. ακα. aſſimulo.

Παρείκοι ὅπῃ. quacunq; dabitur occaſio. ἀπὸ παρείκω, παρεῖκα. Bud. Com.

Παρείκω. τὸ. παρακάζω, παραπείκω, παραχορῶ

Παρεικώς. ότος. ὁ. particip. ἀ. παρίημι. diſſolutus, παρειμένος. Greg. τοῦ στρατοῦ παρεικότος τὰς χεῖρας, καὶ τὰς ἐλπίδας, Cum exercitus eius uelut collapſis languidis manibus, ſpem etiam haberet inter mortuam. Bud. Commentarijs.

Παρεῖμαι, pro πάρεικα. admiſi. Demoſte. οὓς ἂν τὰς ἀκροπόλεις παρεῖντο, δεδώκασι, id eſt, παρῆκαν, παρείκασι, admiſerunt. Budæus Commentarijs.

Παρειμένος. ου. dimiſſus. Item debilis, fractus languidus, παραλελυμένος χαυνωθεὶς, συντετηκώς. Gregor. de Baptiſ. Et Plut. καὶ παρειμένον μὲν τότε σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῆς συμφορᾶς, Et hominem quidem animo & corpore defectum præ mœſtitia. A παρίημι, pro extinguo. Bud. Com.

Πάρειμι. adſum, id eſt παραγενέσθαι. patrocinor, aduocatus ſum, & συνηγορῶ. Lyſ. Item in promptu ſum. Plut. in. Ant ᾧ τοσαῦτα πάρεστι χρυσᾶ χαρίσασθαι, Cui in promptu ſunt tot aurea uaſa ad donandũ. Vel πάρεστι, cui promptum eſt, facile eſt. Legitur & παρεῖναι, pro ſuo iure decedere. Budæus Com.

Παρεῖμι. accedo.

Παρεῖος. ου. ὁ. iners ingenio.

Παρεῖπον. admonui, perſuaſi, ſeduxi blanditijs, hortatus ſum, allocutus ſum.

Παρεισαγόμενα θρέμματα. abacta pecora.

Παρεισάγω. intro, me inſinuo, & profero.

Παρείσακτος. ου. ὁ. alienus aduectitius ſubrepititius.

Παρεισβάλλω. παρεισέρχομαι, clàm aut cũ alio irruo.

Παρεισδύεσθαι, uel actiue παρεισδύειν. ingredi, εἰσδύεσθαι. Sæpe tamen pro irrepere ponitur & fallere introëundo, & ſeſe inſinuando. Bud. Com.

Παρείσδυσις. idem quod εἴσδυσις.

Παρεισέρχομαι. idem quod παρεισδύεσθαι.

Παρεισ-

Παραῤῥέω.dilabor,irrepo.
Παρεισιόντες.οἱ.admittentes,ingredientes.
Παρεισηίσδω. ſimiliter ſicut παρεισδύω,irrepo,inſinuo me,incautis obrepo,ingredior. Item irrumpo hoſtiliter.
Παρεισρέω.μ.ῥεύσω.π.ῤῥευκα.affluo.Neutr.
Παρεισφέρειν. legem abrogare. idem quod ἀντισφέρειν.
Παρεισφθείρομαι.pernicioſè obrepo,& fallo, per obreptionem inſinuo me & admittor. Datiuo.
Παρεῖθον.dimittebant.
Πάρεισι.accedit,prodit in ſingulari,in plura li adſunt,adueniunt.Bud.Com.
Παρεῖται.dimiſſum eſt,reſolutum eſt,neglectum eſt.
Παρέχομαι.obtempero.
Παρὲκ. extra,non longè. παρὰ enim hic τὸν ἐγγύτατα ſignificat,ἐκ uero διάστασιν.
Παρεκβαίνω.degenero,immutor,naturam meam non ſeruo,excedo,egredior modũ. Interdum genitiuo,ut ὁδίσμου,interdum accuſatiuo iung.Bud.Com.
Παρέκβασις.εως.ἡ.tranſgreſsio,exceſſus,degeneratio. Significat etiam digreſsionem,& egreſsionem à propoſito,& alienæ rei excurrentem tractationem,quã egreſſum Quintilia.uocat.Bud.ibidem.
Παρεκβατικὸς λόγος. huiuſmodi egreſſus.
Παρεκβατικῶς.breuiter.
Παρεκκλίνω.declino.
Παρεκλέγω.perperam exigo.
Παρέκνεον.præter ſpem,ἀνελπίστως.
Παρέκνοος.ἀνόητος,ut Iliad.κ.παρέκνοον ἤγαγεν ἔκτωρ.id eſt decepit.
Παρεκπίσδω.clanculum elabor.opponitur τῷ παρεισηίσδω.
Παρέκτασις. εως. ἡ.figura quæ fit cum ſyllaba in medio abundat, ut ἐτίθημεν, pro ἔτιμος.
Παρεκτείνω.extendo,produco,παρατείνω.
Παρεκτέον.adhibendum.
Παρεκτικός. ſuppeditans,χορηγητικός.
Παρεκφέρομαι. aberro, uiam rectam egredior,& deflecto,παραφέρομαι.
Παρεκφαίνομαι.eluceo,inclareſco.

Παρεκφέρομαι. præter modum efferor uel cõcitor,uel aliàs afficior.Bud.Com.
Παρελάω.μ.άσω.π.ακα.prætereo,id eſt ſupero. Actiu. accuſ.
Παρελαύνω.obequito. Item inuehor,irruo in hoſtes.Xenoph.in Hipp. καὶ προθύμως παρελῶντας ἐπὶ τοὺς πολεμίους,id eſt παρελάσαντας καὶ ἐπελάσαντας ἐπὶ πολεμίους. Item equo prouehor ante alios, ut παρελαύνειν ἐφ' ἅρμασι,prouectus eſt in medium, Xenoph. ἀναβ. ι. Dicitur & cum accuſatiuo,& ſignificat porrò ago,prodire facio,ut apud eundem Xenoph. ibidem,ἐπεὶ δὲ πάντας παρῆλασε. Idem alibi,ὁ δὲ παρελαύνων τὸν ἵππον εἰς τὸ πρόσθεν κατεσκέψατο τὰς τάξεις.Bud.Com.
Παρελέξατο.concubuit, complexus eſt.
Παρελθεῖν.præuenire,uincere,in medium prodire.
Παρέλκομαι.prætermittor.
Παρέλκυσις.εως.ἡ.remoratio,ἀναβολή.
Παρελκυστής.ὁ.ὁ.remorator.
Παρέλκω.μ.ἕλξω.π.ἕλκα. produco, prolongo,παρατείνω. Item abundo. Actiu.
Παρέλλειψις.εως.ἡ. prætermiſsio, cum aliqua ex gemmatis conſonantibus prætermittitur,ut κάλιον pro κάλλιον.
Παρελπίδα, aduerb. præter ſpem, ex inſperato.
Παρέλομαι,&
Παρέλω.demo,remoueo,adimo.
Παρεμβαίνω.uehor.
Παρεμβάλλω.interpono,interfero, intercalo, ut apud Ciceronem ad Att. Te rogo ut pugnes,ne intercaletur. Hoc eſt,ut ipſe ibidem ſcribit, Præmuni quæſo,ut ſimus annui,& ne intercaletur, id eſt ne nouus interponatur annus. Vnde παρεμβεβλημένον, intercalare, id eſt quod interſeritur,aut interponitur, ut menſis Februarius intercalaris dicitur, quòd ei unus dies interſeritur, & uerſus παρεμβεβλημένοι, qui (ut inquit Seru.) frequentes in poëmate interponuntur, ut apud Vergilium. Ducite ab urbe domum mea carmina, ducite Daphnim. Item latens

ter interijcio, clàm immiſceo, tego. Galen. Therap. 14. παρεμβαλλόντων οὖν ἡμῶν ἐν ὀρρῷ λάθρα σκαμμωνίας ὀλίγιστον. Eſt etiam tentoria colloco ordinibus diſtincta, atque inter ſe paribus ſpatijs, congruentiq́ꝫ poſitu reſpondentia, Polyb. Budæus Com. Vnde

Παρεμβολή. ῆς. ἡ. interpoſitio, intercalatio, interſertio ſubdola, interiectio rei nihil ad rem pertinentis, Demoſthenes, κατὰ τὰς παρ. Eſt etiam tentoriorum ordo conſertus & ſeries contexta. Ex quo fit ut pro caſtris ponatur, Polyb. Eſt etiam in acie inſtruenda intercalatio ſubſidiariorum, inter ordines primæ aciei. Bud. Com.

Παρεμβολικός. ῦ. ὁ. tropus quidam, quemadmodum, uerbi gratia, dato tetragono immittamus datum trigonum, ut tetragoni ſpatia creſcant, non ſchema mutetur. Capella libro 6.

Παρεμβύω. μ. ύσω. π. υκα. imbuo, interfarcio, per media ſpatia inculco, Luciano. Acti. Bud. Com.

Παρεμπάσσω. inſpergo.

Παρεμπίπτω. intercido, intercurro, interrepo, obrepo, Ariſtoteles de Part. παρεμπίπτοι γὰρ ἂν τὸ ὕδωρ, aqua enim interlaberetur. Gregor. μή τι παρεμπίσῃ μέσον, καὶ διακόψῃ τὸν πόθον, Ne interrepat quippiam, quod interpellet deſiderium. Budæus Comment.

Παρεμπλαστικός. ῦ. obſtruens cutis meatus.

Παρεμπλάττω. obſtruo, induco, oppleo, cutem reſtituo, intego cutem & reſtauro, Dioſc. Vnde παρεμπλάστουσα δύναμις apud eundem, pro ui inductoria, hoc eſt meatuum obſtructiua. Bud. Com.

Παρεμπόρευμα. quod acceſſionis uice tractatur, quaſi negotiationis deſtinatæ πάρεργον, Lucian. Bud. Com.

Παρεμπορεύομαι. obiter tracto uel negotior. Bud. ibidem.

Παρέμπτωσις. εως. ἡ. intercidentia, figura eliſioni contraria, cum dictio litera creſcit non ſyllaba, ut ξεῖνος pro ξένος, & λεγόμενα, pro λεγόμενα. Παρέμπτωσις αἵματος ἐν ἀρτηρίαις, dicitur à Galeno ſanguis in arterias aberrans & curſum ſuum flectens. Bud. Com.

Παρεμφαίνω. refero, id eſt ſimulo, ſimilis ſum.

Παρεμφαντικός. declaratiuus, ſignificatiuus, repreſentatiuus.

Παρεμφέρασθος. laſciuus, ἀσελγής.

Παρεμφερής. έος. ſimilitudinem referens, ſimilis, aſſimilis. Et παρὰ hic diminutionem denotat, quaſi παρ' ὀλίγον ἐμφερής.

Παρεμφέρον. idem.

Παρενδιδόναι τί. remittere aliquid.

Παρενδείκνυμαι. τὸ παρεπιδείκνυμαι.

Παρενείρω. inſibulo, hoc eſt coniungo, συνάπτω. Item traijcio, penetro, intromitto. Plutarch. ὡς πάντα παρενείρων, omnibus ſeſe inſerens. Gregor. de Baptiſ. καὶ λαθὼν ἑαυτὸν παρενείρῃ, ſeſe intrò inſinuet, ſeſe intro penetret. Athen. ἀλλ' ἐπιχαρίτως παρενείρας ὁμιλία@, Venuſtè ſermonem excipiens & interfatus, hoc eſt ſermonem medium intercipiens, & uerba ſua interſerens & ueluti intercalans. Budæus Comment.

Παρένησον. aceruabant. ἀπὸ τῦ νῶ τὸ σωρεύω, fit νανῶ, ſiue νηνῶ.

Παρένθεσις. εος. ἡ. inſertio, parentheſis. Interpoſitio uel interclufio uocatur à Quintiliano, digreſſionem uertit Capella lib. 5.

Παρένθετος. ῦ. ὁ. interpoſitus, παρέμβλητος.

Παρενθήκη. ης. ἡ. additamentum, appendix, & id, quod obiter & per digreſſionem fit, & exceſſum ab opere propoſito, hoc eſt τὸ πάρεργον, translatione ſumpta ab artificibus, qui operi inſtituto minuta quædam parerga, opplendi aut ornandi gratia, interſerunt. Syneſ. τίς γὰρ παρενθήκη σοι γέγονα τῆς πρὸς τὸν ἀδελφὸν δυσμενείας. Sic Cicero pro Seſt. Interceſſit Ligus iſte neſcio quis, additamentum inimicorum meorum, hoc eſt ἑαυτὸν παρεμβεβληκὼς τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς. In uita Thucyd. pro amœna digreſſione ponitur, τὰς παρενθήκας, ἃς ἀθάνασιν ποιεῖν οἱ πλέονες, ἀποκνήσας. Bud. Com.

Παρεγκαρποφόρα. quæ alternis fructum ferunt, hoc eſt non ἐνιαυτόφορα.

Παρενοχλέω.μ.ήσω.π.ηκα. obturbo, moleſtus ſum, παροξύνω.

Παρενοχλούμενος.ου.ὁ. moleſtia affectus.

Παρεμβιβάζω.μ.άσω.π.ακα. conuetio. Acti.

Παρεντίθημι. inſero, interpono, ἐντίθημι. Actiu.

Παρέξ. extra, præter, παρὲκ. Genit.

Παρεξάγω. exercitum duco in hoſtes, infeſto exercitu in aliquem eo.

Παρέξειμι. percurro, prætereo.

Παρεξάγοιμι. diſcederem à propoſito dicendo, præter ueritatem loquerer.

Παρεξειρεσία.ας.ἡ. pars nauis inter puppim, & remiges.

Παρεξελθεῖν. prætergredi, παραμείβειν.

Παρεξετάζω.μ.άσω.π.ακα. comparo. Actiu.

Παρεξήγησις. praua interpretatio.

Παρεξηγέομαι. praue interpretor, ut παρεξηγούμενος τὴν ἀλήθειαν, ementiens ueritatis interpretationem.

Παρεξηυλημένος.ὁ. euanidus, extritus, & quaſi extibiatus. Sumptum à tibiarum linguis, quæ cum detractæ fuerint, fruſtra iam tibiam inflés.

Παρέπαρε, &

Παρέπεισεν. perſuaſit.

Παρεπιδείκνυμαι. oſtendo, ſpecimen mei præbeo, oſtentabundè in medium prodeo, plauſum à circunfuſa turba capio, παρέρχομαι. Bud. Com.

Παρεπιδημέω. peregrè eo.

Παρεπίδημος.ου.ὁ. aduena, peregrinus, incola.

Παρεπιπνεῖν. leuiter ſpirare.

Παρεπισκοπεῖν. ſeorſum penſitare, conſyderare.

Παρεπιστροφαί. uerſiones quæ uiciſsim fiunt ab uno ad alterum.

Παρέπλαγξε τοῦ λόγου. abduxit ab oratione.

Παρέπομαι.μ.ψομαι. aſſequor, id eſt iuxtà ſequor, accido. Depon datiuo.

Παρέπτην. deuolaui, aduolaui.

Παρεργογραφέω. ſuperpingo, cum quid uidelicet additur operibus iam perfectis emphaticῶς.

Πάρεργον.ου. quod alicui rei præter propoſitum additur, ut ſi pictor Iunonem pingens ornandæ tabellæ gratia, arbuſculas & auiculas, ſiue naues maria'que, aut aliquid aliud huiuſmodi addiderit.

Quoniam uerò πάρεργα operis minore cura fiunt, quàm ipſum opus, fit ut πάρεργον etiam pro oſcitabundo, & pro eo quod negligenter fit ponatur. Inde πάρεργα opera Gregorio, quæ ſuccisiuis temporibus, & ſine cura ſunt ſcripta.

Et ἐν παρέργῳ τίθεσθαι, neglectum facere, neglectui habere. Et ἐν παρέργου μέρει, pro oſcitanter, remiſſe. Quod & πάρεργον per ſe aduerbialiter dicitur, id eſt oſcitabunde, frigide, negligenter, perfunctorie, obiter. Bud. Com.

Παρέργως. idem, ut παρέργως ἔχειν, frigide aliquid agere, & languide exequi.

Παρεῤῥίωσαν. restiterunt, aciem ex aduerſo instruxerunt.

Παρερμηνεύω. τὸ παρεξηγοῦμαι.

Παρερπύζειν. irrepere, ἠρέμα ἀνελθεῖν.

Παρερρωγός.ότος.τὸ. fractum.

Παρέρχομαι μ.ελεύσομαι. prætereo, tranſeo. Item appeto, hoſtiliter ingredior.

Eſt etiam idem quod παρεπιδείκνυμαι, palàm omnibus in medium prodeo. Athen.12. αὐλωδοὶ δ᾽ παρῆλθον. Iactare id Latinis eſt. Cicero de finib. In quo conſueuit iactare ueſtra ſe oratio. Idem, In quo maxime philoſophorum exultat oratio. Ponitur & pro νικῶ, ut ναίκημι, ſupero. Depon. Bud. Com.

Πάρες. remitte.

Πάρεσις εως.ἡ. remiſsio, dimiſsio, negligentia, corporis & animi defectio et languor, & uirium corporisque extenuatio & tabes. Bud. Com.

Παρέσπειρα. inſerui.

Παρετέον. dimittendum, tacendum.

Πάρετος. uictus, languidus, ſolutus. Bud. Cō.

Παρευδοκιμέομαι. improbor.

Παρευδοκιμέω. ſupero alium gloria, obſcuro, fama & celebritate præſto alicui. Ac.

Παρευημερέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſupero infælici-

tatem. Actiu.accuſ.

Παραθωύνω.emendo,dirigo,cogo.

Πάρευρεσις.εως.ἡ.excogitata cauillatio,qua pa ctum eluditur,adinuentum,cõmentum.

Παρευρημένον.τὸ.idem.

Παρεφάπτομαι. τὸ ἐφάπτομαι, id eſt leuiter attingo,ſtringo,hoc eſt προσψαύω

Παρέφθορα.corrupi. (ta.

Παρεφθορὸν ὕδωρ.aqua præter ſolitum pollu

Παρέχομαι.præbeo,idem quod παρέχω. Παρέχεσθαι τὸν προηγητημένον, laudare & proferre eius nomen, à quo poſſeſsionis cauſam habemus,& mancipio accepimus. Παρέχεσθαι νόμον, laudare legis authoritatem dici poteſt. Quintilianus allegare appellat,hoc eſt citare, Cicero proferre legem.Bud.Com.

Παρέχω.μ.έξω.π.παρέσχηκα.præbeo, ut παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον,præſtare ſe uirum probum,σῶον παρέχειν,præbere, præſtare que incolume. Παρέχει, Lucia. pro facile eſt, promptum eſt.Bud.Com.

Παρηβάω.μ.ήσω.π.ηκα. ſeneſco,tranſeo pubertatem,παρακμάζω.Neutrum abſol.

Παρηβηκώς.ὁ.ætatem tranſgreſſus puberem.

Παρηγορέω μ.ήσω.π.ηκα.conſolor,mitigo.

Παρηγορήματα. nuncupabãtur, ubi quid intus ageret chorus, quod tamen in theatro exaudiretur , ſicuti ranarum chorus apud Ariſtoph.Cæl.lib.5.cap.8.

Παρηγορία.ας.ἡ.cõſolatio,προτροπή, συμβουλή.

Παρηγορικός.ὁ.ὁ.conſolatorius.

Παρηγόρος.ου.ὁ.conſolator.

Παρήερθη,pro παρῄερθη. diſiunctum eſt.à παραείρω.Vel potius ſuſpenſum eſt.ab ἀείρω, ἀρῶ, ἦρκα, ἦρμαι, ἤρθην & παρήερθην. Suidas.

Παρήϊξε.cominus inſiluit.

Παρήϊον. ου. τὸ. ornamentum ad maxillas equorum,ipſa maxilla.

Παρηΐς.ίδος.ἡ.maxilla,gena.

Παρηκμακότες.οἱ.ætate prouecti.

Παρήκοος.ου.ἀπαθὴς καὶ παρακούων.

Παρήκτης.ου. πάντα πράττων, & in malam partem.

Παρήκω.μ.ήξω.π.ηχα.tranſeo,peruenio,porrigor,pertineo,pertingo, protendor. Inde & pro deſino ponitur. Xenoph.de canibus,πλευρὰς δὲ ἐὰν μὴ ἐπίπαν βαθείας,ἀλλ᾽ ἐς τὸ πλάγιον παρηκούσας. Eſt etiam ſino, permitto. Plutarch.in Cicer.καθ᾽ ὅσον οἱ νόμοι παρήκουσιν, Quatenus leges ſinunt,quatenus per iura liceret. Bud. Com.

Παρημελημένως.neglectè.

Παρηλικία.ας.ἡ.decrepitas.

Παρῆλιξ.ικος.ὁ.decrepitus.

Παρῆμαι.aſsideo.

Παρήμερον.unius diei.

Παρημερεύω. iuxta aliquid die toto immoror.

Παρημοσύνη.cura,θεραπεία.

Παρήπαφε.decepi.

Παρήορος. uide παρήορος.

Παρήσω.præbebo,ſinam.

Παρήχημα.ατος.τὸ.&

Παρήχησις.εως.ἡ. figura , quæ fit cum plures literæ aut ſyllabæ eundem ſonũ reddunt, ut σοφία μία ναῦς. Et ſciendum hac figura uoces quidem ſimiles eſſe, ſignificationes tamen diuerſas, ut illud Homeri, ἤτοι ὁ καππεδίον τὸ ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο,ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων, Vbi ἀλήϊον proprium nomen loci eſt, ἀλᾶτο uerbum , ἀλεείνων uerò participiũ. Cæl.lib.9.cap.48.

Πάρησις.εως.ἡ.perſuaſio,πεῖσις.

Παρητήσατο.purgauit.

Παρηορία.ας.ἡ. lorum extremi equi,habena.

Παρήορος.ου.ὁ.protenſus,habenalis,id eſt qui habenis regitur , equus extremus in curru,humi extenſus. Scribitur & per ο apud poëtas,παρήορος, & παρηορία. Deducitur autem ἀπὸ τοῦ ἀείρω. ἄορος, & per productionem ἤορος. Significat etiam παρήορος dementem & qui mente eſt uagabunda, τὸν ἄφρονα. παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω.

Παρθέμενοι,pro παραθέμενοι.apponentes.

Παρθεναγύρται hodie ſunt,qui confratriæ poſcere uulgo dicuntur diuæ Mariæ. Sunt etiam qui D. Rocho, qui alijs etiam diuis ſtipem cogunt , quiq; epulones potius diuorum ſunt quàm cultores.Bud.Com.

Παρθένια.τὰ. uirginalia,genera quædam

muſicet

muſices apud Dorieos.
Παρθένειος. παρθένιος.
Παρθενεύομαι, &
Παρθενεύω. in uirginitate dego, Gregor. Item uirginem cuſtodio, uel in uirginitate educo, Luciano. Bud. Com.
Παρθενία. ας. ἡ. uirginitas.
Παρθενικὴ. ῆς. ἡ. uirgo. Ponitur aũt pro παρθένος, poſſeſsiuum ſcilicet pro primitiuo.
Παρθενίκη. ης. ἡ. parthenice.
Παρθένιον. ου. τὸ. parthenium herba, quam alij bruſaculum appellant, alij matricariam.
Παρθένιος. ου. ὁ. κρύφα τικτόμενος παρὰ τοῖς ἔτι νομιζομένοις ἂν παρθένοις, natus ex matre, quæ cum nuberet credita eſt uirgo, cui opponitur σκότιος. Eſt & Parthenius mons Arcadiæ.
Παρθενισκάριον. ου. τὸ. uirguncula.
Παρθενοκτονία. uirginum occiſio ac immolatio, uirginicidium.
Παρθενοκτόνος. ου. ὁ. uirginum necator.
Παρθενόπη. ης. ἡ Parthenope una Syrenum, unde Neapolis dicta eſt.
Παρθενοπίπης. ου. ὁ. procus, obſeruator aut inſectator uirginum, uiolator. (φί.
Παρθένος. ου. ἡ. uirgo. παρὰ τὸ παραθεῖν τῇ μνη
Παρθενών. ῶνος. ὁ. locus ubi habitant uirgines, & Palladis templum.
Παρθία. ας. ἡ. Parthia.
Πάρθος. uirgo, παρθένος.
Παρθιστί. σουστί.
Πάρθος. ου. ὁ. Parthus.
Παριαμβίδες. ων. genus modulationis ad citharam, à pede iambo dictum.
Παρίασι, tertia perſ. plur. à πάρειμι. prodeũt, accedunt, prætercurrunt, παριᾶσι uero, pro παριέασι, à παρίημι, de quo mox, pro ἀπολύουσιν, ἐῶσι. Bud. Com.
Παρακλίνομαι. μ. κλίθομαι. π. σμαι. accumbo. Depon.
Παρακλίνω. idem.
Παρίεμαι. dimittor, ſeparor. Item παραιτοῦμαι, deprecor, recuſo. Plato de Rep. ı. οὐκ ἂν σου παρείμην. Item pro admitto apud Demoſth. paſsiuum ſcilicet παρεῖνται, pro ſuo actiuo παρέηκασι. Bud. Com.

Παρίζω. aſsideo.
Παρίημι duplicem deriuationem habere uidetur, uel à παρὰ & εἶμι, ἵημι, eo, & tunc ſignificat accedo, aduenio, ſicut πάρειμι, uel à παρὰ & ἵημι quod eſt mitto, & tunc ſignificat dimitto, relinquo. Gregor. τὰς ἅπας δὲ τοῖς βουλομένοις παρήκαμεν.

Item permitto, ſino. Plato Sympoſ. ἀλλὰ παρίημι φαῦναι τὸν φαῖδρον. Idem de Rep. ı. τοῦτο ἀκύειν τοὺς παῖδας παρήσομεν. Ariſtoteles Polit. 7. μὴ παριέναι τῷ πλησίον. Eſt etiam admitto, id eſt προσάγω καὶ ἀποδέχομαι, intromitto. Xenoph. ἑλλην. 5. ἀπὸν αὐτῷ μηδένα παρεῖναι εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ὃν τινα μὴ αὐτὸς κελεύῃ, Hortatus eſt, neminem niſi quem ipſe iuſsiſſet, in arcem admitteret. Plato de Rep. 8. οὔτε αὐτὴν τὴν ξυμμαχίαν παριᾶσι, οὔτε &c. Et occluſit muri portis, neq; ſubſidium ipſum admittunt. Idem in Phædo. εἰς τὴν ψυχὴν παρεῖναι dixit, pro ſibi perſuadere, in animum inducere. Præterea ſoluo, & extinguo, uires frango, tabefacio. Dioſcorides de cicuta, παρίησι δὲ τὰ αἰδοῖα καταπλασθεῖσα, id eſt Venerem extinguit, ut inquit Plinius, tabefacit. Unde παρειμένος & παραμένος, πάρεσις, & πάρετος, de quibus antea. Item laxo, demitto, remitto. Ariſtoph. Equit. τὸν τι θείης παρίει, Laxa paulum rudentes, tranſlate pro, Remitte paululum de contentione. Eſt quoq; νίκη, ut παρίεμαι. Bud. Com.
Πάροιθεν. coràm, ante oculos.
Παριοντός. circumiens.
Πάριος. ο. parius.
Παριππεύω. adequito, obequito.
Παρίσθμια. τὰ. tonſillæ ſeu glandulæ ἀντιάδες. nã ἰσθμὸς apud medicos dicitur pars illa in homine, quæ os & gulam interiacet, idq; tranſlate, cum aliàs ἰσθμὸς ſit terra anguſta inter duo maria.
Πάρισον. ο. propè æquatum, quod conſtat cõ ſimilibus membris, teſte Aquila.
Πάρισος. ου. compar.
Παρισόω. ῶ. ώσω. π. ωκα. deæquo. Acti. accuſ.
Παριστία. ας. ἡ. focus. ab ἱστία Ionice pro ἑστία.

Παρίστημι. μ. ήσω. π. κκα. aſto, id eſt propè ſto, aſsiſto. Demoſthenes, κατὰ μειδ. οὕτω λαμπρυνόμενον τῶν λειτῶν παρεστηκότα. Idem, ὥσπερ παρεστηκὼς τοῖς λειτοῖς, quaſi aures admouens & auſcultans. Sic Vergilius, Silent, arrectisq́ auribus aſtant. Interdum ponitur pro apparere, cum ſcilicet eſt minoris ad maiorem, id eſt præſtò eſſe, & iuſſa nutusq́ magiſtratus expectare, ut παρεστάναι τῷ Διὶ Mercurius apud Lucianum dicitur, ſicut lictor apparere conſuli apud Latinos. Sic παρεστάναι τῷ δημαρχείῳ apud eundem pro eo, quod Suetonius apparituras in foro facere dixit. Inde pulchre Apoſt. Rom. 6. οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοὴν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε. Et idem μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν τῇ ἁμαρτίᾳ. Interdum ponitur pro ſiſtere, id eſt præſentare, & quaſi præſentiam corporis exhibere, Luc. Act. 23. κτήνη τε παραστῆσαι, iumenta exhibere, uel exhibete (ut ſit infinitiuus pro imperatiuo) in uehiculum aſcenſuro. Sicut παριστάναι τὸν ἵππον τῷ ἱππεῖ ἐπεστρωμένον, id eſt equiti equum aſcenſuro ſiſtere inſtratum & frænatum.

Sed hæc ſignificatio aliquando forenſis eſt. In Pand. ἐάν τις ὁμολογήσῃ πολλοὺς δούλους παριστᾶν, hoc eſt Vlpiano interprete, Si plurium ſeruorum nomine iudicio ſiſtendi cauſa una ſtipulatione promittatur, &c. Sic Cicero Offic. 3. Vas factus eſt alter eius ſiſtendi, ut ſi ille non reuertiſſet, moriendum eſſet ipſi. Huc pertinere uidetur & illud Lucæ Act. 23. καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. Interdum ſignificat exprimere, oſtendere, repræſentare, & quaſi in rem præſentem perducere. Plutar. in Hom. δῆλον οὖν ἐστὶ παριστὰς οἷα ἦν τῆς Ἰλιάδος ἀνδρίαν σώματος, Manifeſtum eſt eum exprimere et demonſtrare, cuiuſmodi ſit corporis fortitudo. Gregor. εἰς ἀθαν. πῶς ἂν παραστήσαιμι τῷ λόγῳ τὸ μέγα ἐκεῖνο θέαμα. Interdum eſt commouere, concitare, perturbare. Demoſth. κατὰ μειδ. οὐ γὰρ ἡ πληγὴ παρέστησε τὴν ὀργὴν, ἀλλ' ἡ ἀτιμία. Polyb. ταῦτα δὲ τίν' οὐκ ἂν παραστήσειε; Huc refertur et quod Dioſcor. de croco dixit, παρίστησι δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια, id eſt ſtimulat, ciet. Interdum eſt perſuadere. Plato de Rep. 10. πρόδικος ὁ χῖος, καὶ ἄλλοι πάμπολλοι δύνανται τοῖς ἐφ' ἑαυτῶν παριστάναι, Prodicus Chius, & alij complures poſſunt hominibus ſui temporis perſuadere. Interdum ſignificat παραθεωρεῖν, hoc eſt παράλληλα θεωρεῖν, res inter ſe compoſitas æſtimare. Iſocrates, οὕτω καὶ τοὺς πόλεις παριστάναι δεῖ τὰς παραπλησίαν δύναμιν ἐχούσας. Interdum eſt currentem reuocare, & inhibere, ſiſtereq́, ut παριστᾶν τὸν ἵππον Xenoph. cui opponitur ἐξορμᾶν. Sic Latini dicunt, Siſte lachrymas, Siſte fugam, Siſte gradum. id eſt, ſtare lachrymas, ſtare fugam, ſtare gradum.

Eadem ferè ratio eſt uerbi παρίσταμαι paſsiua uoce. Nam aliquando & ad ſiſtendi ſignificationem pertinet, ut in Pan. ἐάν τις ὁμολογήσῃ πολλοὺς δούλους παριστᾶν, καὶ τὸν ἕνα μὴ παραστήσῃ. Et Paul. ad Roman. 14. πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ χριστοῦ. Aliquando ad apparendi. Huc pertinet, cum pro in medium producere & excitare ponitur. Plutar. in Demetr. γενομένου δὲ τούτου κήρυκα παραστησάμενος ἀνεῖπεν, Præcone excitato pronuntiauit. Vnde παρίσταμαι μάρτυρας, pro teſtes aduocare & corrogare, ut conteſtaturi faciunt, Demoſthenes. Et παρίσταμαι τοὺς παῖδας, apud eundem, ſicut Quintilianus 6. Vnde (inquit) & producere ipſos, qui periclitentur, ſqualidos atque deformes, & liberos eorum ac parentes inſtitutum. Et παρίσταμαι τοῖς φίλοις, ἢ τῷ ἀπολογουμένῳ, ἢ φεύγοντι, pro adeſſe, & fauere, & quouis modo opitulari. Ex quo παραστάτης, auxiliarius, opitulator. Aliquando ſignificat uidere & ſubire, hoc eſt ἐπέρχεσθαι, in mentē uenire animóq́ obuerſari. Syneſ. παιδόθεν παρίσταμαι, A puero mihi uiſum eſt. Pauſ. παρίσταται οὖν

ἀργάσαι, Subito in mentem uenit aſsimulare. Plutarch. ὁρμὴ καὶ τόλμα δαιμόνιος παρίστη, &c. Animo inceſsit diuinitus audacia & fiducia. Plato in Phædo. ὥστε μοι παρίσταται, Proinde mihi uidetur, ita ut mihi uideatur. Vnde ἐκ τοῦ παρισταμένου λέγειν, eſt ex tempore dicere, hoc eſt, quicquid in mentem ſubito uenit, ἐκ τοῦ παρατυχόντος. Et Xenoph. πρὸς τὸ παριστάμενον, ut fors obtulerit. Aliquando eſt ad deditionem compellere, ſubigere, diripere, & ad captiuitatem redigere. Gregor. καὶ οἱ τὴν οἰκουμένην παραστησάμενοι, Et qui orbem terrarum ſubegerant. Sic Demoſth. οὐ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέστησαν, Non prius ſubacti ſunt, quàm, &c. Aliquando appetere, id eſt aduentare. Plutar. ἤδη τοῦ δεινοῦ παρεστῶτος, Iamiam affuturo diſcrimine. Lyſ. διὰ τὰ πράγματα τὰ παρεστηκότα, Propter illius temporis ſtatum. Aliquando dicitur de iis, quæ iam naturæ ſuæ perfectionem & uigorem adepta ſunt, quaſi conſiſtere & abſolui, poſt quem ſtatum iam ἐξίστασθαι dicuntur, quaſi exoleſcere & fugere, ita ut παρίστασθαι dicatur, de ſtatu rerum inter incrementum & decrementum, hoc eſt περὶ τὰς ἀκμάς. Theophraſtus de Cauſ. καὶ γὰρ παριστάμενος, καὶ ἐξιστάμενος, καὶ οἷον γηράσκων, Etenim peruegetum & uigens, deinde à ſeipſo deſciſcens, & ueluti ſeneſcens, &c. Aliquando eſt, ſicut παριστάναι, comparare, ſiue contendere, ut Cicero dixit. Plato de Rep. 8. παραστησόμεθα αὐτὴν εἰς κρίσιν, Altrinſecus ſtatuamus. Aliquando de animoſo dicitur, ut qui iam confirmatus non patiatur ſe labaſcere, ſed ad quoſuis caſus animo præſenti ſit ſubnixus. Diodor. τῆς ψυχῆς οὕτω παρεστηκὼς πρὸς τὸν κίνδυνον, ὥστε θανάτου καταφρονῆσαι. Vnde παράστημα, quod Latine animus præſens dicitur, ut apud Cic. de Orat. 2. Sed animus acer, & præſens, & acutus, idemque uerſutus, inuictos uiros efficit. Bud. Com.

Παραστησόμενος.ου.recuperãs,conſiſtens,redi(gens.

Παρέχειν. exhibere, adducere, præſtare.

Παρισχνωμένοι. οἱ. extenuati, macilenti.

Παρίσωσις. ἡ. adæquatio, concilians.

Παρίτω. ueniat.

Παρμένω. μ. ενῶ. π. παραμεμένηκα. adſum, permaneo.

Παρνασός. οῦ. ὁ. Parnaſus.

Πάρνοψ. locuſta, κόρνοψ.

Παρό. præterea, ideo, unde, quò, præter, extra, præterquàm.

Παροδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. tranſeo. Neutr.

Παροδικός. οῦ. ὁ. tranſitorius. Et παροδικὸν μέλος, quod in medium prodeuntes canebant.

Παρόδιος. ου. ὁ. qui uiam recipit.

Πάροδοι. οἱ. fori.

Πάροδος. ου. ἡ. tranſitus, uia quæ eſt in mœnibus, ingreſſus, pars nauis, diuerticulũ.

Παρᾳδόμενον. prouerbio uulgatũ, ᾀδόμενον.

Παροδῦμαι. excutior.

Πάροιθεν. antea, è contra, coràm.

Παροικέω. μ. ήσω. π. ηκα. habito tanquam peregrinus, aduena ſum. Neutr. dati.

Παροικία. ας. ἡ. peregrinatio, habitaculum, incolatus.

Παροικοδόμημα. τό. paries.

Παροικοδομῶ. ſuperſtruo, iuxtà ædifico.

Πάροικος. ου. ὁ. aduena, incola.

Παροιμία. ας. ἡ. adagium, ἀπὸ τοῦ οἶμος ἡ ὁδὸς, quaſi παροδικὸν, quòd paſsim per ora hominum obambulet. Vnde & adagiũ Latinis quaſi circumagium, authore Varrone.

Παροιμιαζόμενον. ου. τό. quod eſt in prouerbio.

Παροιμιακός. οῦ. ὁ. παροιμιώδης.

Παροιμιογράφος. ου. ὁ. parœmiarum ſcriptor.

Παροιμιώδης. εος. ὁ. prouerbialis.

Πάροιμος. uicinus.

Παροιμῶντες. declinantes à uia.

Παροινέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. cõtumelioſus ex nimia uini petulãtia in aliquẽ ſum, debacchor. Lucia. ἱκανά σοι πεπαρῴνηται πρὸς ἡμᾶς, Satis ut opinor, debacchatus es in nos. Accipitur et paſsiuè. Diog. ἡ θύρα πεπαρῴνηται, id eſt à temulẽtis pulſata eſt, ſugillata. Vnde & ἐμπεπαρῳνημένος, qui iniuriam paſſus eſt. Et παροινουμένη γυνὴ,

Demoſthen. mulier ſuper conuiuium contumeliam paſſa. Depon. Bud. Com.

Παροινία. ας. ἡ. debacchatio, contumelia uel iniuria, uel petulantia in ebrietate admiſſa.

Παροινικός. laſciuus, cōtumelioſus, πάροινος.

Παροίνιον. τό. conuicium, temerè ac ſtultè dictum, uelut inter pocula.

Παροινέομαι, & παροινέω. μ. ήσω π. ηκα. idem quod παροινίομαι.

Πάροινος. ὁ. ὁ. uinolentus, uino bacchatus.

Παροιστρᾶν. errare, inſanire, irritare.

Παροίτερος. prior, ulterior, uetuſtior. Et παροίτεροι, antè tranſeuntes.

Πάροιος. ὁ. ὁ. manſuetus.

Παροίχομαι. prætereo. Depon.

Παρολίγον. penè, quaſi πάνυ ὀλίγον, & opponitur τῷ παραπολύ. Plato, οὐ γὰρ ᾤμην ἔγωγε οὕτω παρ᾽ ὀλίγον ἔσεσθαι, ἀλλὰ παραπολύ. Neque enim exiſtimabam adeo iam parum abſore, ſed multum uel pluſculum abfuturum. Bud. Com.

Παρολισθαίνω. labori inſiſtere nequeo, ut ſæpe ſenes uidentur.

Παρολκή. ῆς. ἡ. mora, dilatio.

Παρομαρτέω. comitor, παρακολουθῶ.

Παρόμοιος. ὁ. ὁ. ſimilis, adſimilis. παρὰ hic diminutionem denotat, hoc eſt παρ᾽ ὀλίγον ὅμοιος.

Παρομοίωσις. ἡ. ſimilitudo.

Παρομολογία. ας. ἡ. confeſſio, figura eſt cum aliquot res aduerſario concedimus, deinde aliquid inferimus, quod omnia quæ poſuimus, euertat.

Παρόν. όντος. τό. præſens, decens, cum liceret.

Παροξύζω. in acetum degenero.

Παροξυντικός. ὁ. ὁ. irritatiuus, incitatiuus, acutus, uelox.

Παροξύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. exacuo, expergefacio, irrito, concito, excito, exacerbo. Actiuum accuſ.

Παροξυσμός. ὁ. ὁ. irritatio, incitatio, exacerbatio, acceſſio.

Παροξύτονος. ὁ. ὁ. dictio habens accentum in penultima.

Παραμήριον. pugio, gladiolus.

Παρόρασις. ιος. ἡ. deſpectio.

Παροράω. μ. παρόψομαι π. παρεώρακα. perperam uideo, παραβλέπω, ut παρορῶ ἐμφανῶς, hallucinor in re manifeſta. Item deſpicio, negligo, contemno, faſtidio. Actiu. accuſ.

Παροργισμός. ὁ. ὁ. excandeſcentia, irritatio.

Παροργίζω. μ. ίσω π. ικα. irrito. Actiu. accuſ.

Παρόρειος. ὁ. ὁ. montibus uicinus.

Παρορμάω. μ. ήσω. π. ηκα. concito, impello, hortor, incito, ſuadeo. Actiu. accuſ.

Παρόρμησις. ιος. ἡ. concitatio.

Παρορύσσω. fodio.

Παρορχέομαι. præterſalto.

Πάρος, aduerb. loci aut temporis. antea, prius, quondam, ante. Genit.

Παροχετεύω. μ. ευῶ. π. υκα. promoueo. Actiu.

Παρουλίς. tuberculum iuxta gingiuas.

Παρουσία. ας. ἡ. præſentia, aduentus. Greg. pro comitatu uſus eſt. Bud. Com.

Παροχετευόμενος. ὁ. ὁ. deducens.

Παροχετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. deriuo, conductum duco quò uolo.

Παροχέω. ῶ. tranſueho.

Παροχή. ῆς. ἡ. largitio, χάρισμα, δώρημα.

Παροχλίζω. tranſmoueo.

Πάροχος. ὁ. ὁ. dator, præbitor, à παρέχω.

Dicebantur hoc nomine ij, qui peregrinis ſalem & ligna præbebant, inquit Acron. Horatius Serm. 1. Et parochi quæ debent ligna ſalemq́. Hos Porphyrius copiarios à Latinis uocatos eſſe tradit, qui ſalem & ligna ijs præſtabant, qui reipub. cauſa peregrè ibant. Sub nomine autem harum ſpecierum omnia hoſpitibus neceſſaria intelligimus, ut idem Acron alibi ſentire uidetur, libro 2. Serm. ubi Horatius πάροχον pro conuiuatore, hoc eſt conuiuij exhibitore poſuit, Vertere pallor, Tum parochi faciem nil ſic metuentis, ut acres Potores. Bud. in Annot. poſt. Dici poteſt & à παροχεῖσθαι. Nam (ut ſcribit Pauſan.) in Græcia moris fuit, ut in nuptiali curru tres duntaxat ſederent, & media ſponſa, à lateribus, ſponſus, & quem uocant πάροχον, qui amicitia uel

ſanguine eſſet coniunctus, cuiq; deferrent plurimum. Paranymphus dicitur Ariſtophanis interpreti, ubi in Auibus legitur, ὁ δ' ἀμφιθαλὴς ἔρως χρυσόπτερος, ἡνίας εὔθυνε παλιντόνους, ζηνὸς πάροχος γάμων. Cæl.lib. 15.cap.15.& Bud.Com.

Παροχούμενοι.οἱ.unà uecti.

Παρόψημα.τὸ.condimentum.

Παροψίς.ίδος.ἡ. uas eſcarium, dictum à rotunditate flexuq;. Vſurpatur & à Latinis. Iuuen. Quàm multa magnaq; paropſide cœnat. Et Mart. Cui portat gaudens ancilla paropſide rubra Halecem, ſed quam protinus illa uoret. Pollux.lib. 10. tradit etiam iuris quoddam genus eſſe, uel mazæ, uel opſonij uilis quod nunc παροψημάτιον diceremus. Vide quoque Athenæum lib.9.

Παροψωνῶν.clàm opſonia coëmere.

Παῤῥέω.præterfluo.

Παῤῥησία.ας.ἡ. libertas loquendi, increpandiq; fiducia, ἄδεια. Contraria aſſentationi, quaſi παντὸς ῥησία.

Παῤῥησιάζω.μ. άσω.π.ακα. audacter loquor, ex æquo & liberè loquor, liberè & ingenuè planè quę dico, ἐλευθεροστομῶ. Dicitur & paſſiua uoce παῤῥησιάζομαι pro eodem, licet aliquando ſignificatione quoque paſſiua ſit, unde τὸ παῤῥησιασμένον, ingenuè dictum.

Παῤῥησιαστικοί.οἱ.minaces.

Παῤῥησιαστικώτερος.ὁ. liberior loquendo.

Πάρυγρος.ο.ὁ.humidus.

Παρυδάτιος.ὁ.ὁ.iuxta aquam poſitus.

Παρυπάτη.ης.ἡ. chorda quam parypaten muſici uocant.Vnde

Παρυπατοίδας. ſpecies harmoniæ. Capel. libro 9.

Παρυπόστασις. minus eſt quàm ὑπόστασις. Budæus Comment.

Παρυποστῆναι.emerſiſſe, eſſe, accepiſſe.

Παρυποψύχω. quadantenus refrigero.

Παρυφαίνω. μ. ανῶ. retexo, id eſt deſtruo. Actiu.

Παρυφὴ.ῆς.ἡ. ueſtium contextus, tela.

Παρυφίσταμαι. minus eſt quàm ὑφίσταμαι, id eſt, ferè in natura rerum ſum, uel propemodum ſubſiſto. Bud.Com.

Πάρυφοι. οἱ. purpureæ uirgæ ueſti intertextæ, unde ἀπάρυφοι.

Παρφάμενος.ο.ὁ.decipiens dicendo, hortatus, perſuadens.

Πάρφασις.ιος.ἡ.deceptio, commonitio.

Παρῶ.ſino, relinquo, concedo.

Παρῶαι.αἱ.equi ſic dicti colore rufo.

Παρωδία.ας.ἡ.cum à tragica ſublimitate ad humilitatem comicam ſermo demittitur.

Παρωδικὸν.τὸ.παροδικόν.

Παρῳδῶ. exagito, contumelioſe deſcribo, accino.

Παρωθεῖν, uel παρωθεῖσθαι. repellere, ſubmouere. Accuſ.Gregor.de Baptiſ. ἐὰν τῷ θεῷ μέγα, ὃ μὴ καὶ πένης δίδωσιν, ἵνα μὴ πάντα ταῦτα παρωθῶνται οἱ πένητες. Aeſchin.κατὰ τιμ.παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην, id eſt expellens domo, & à famaliaritate ſummouens, & auerſans, παραγκωνισάμενος, quaſi cubito repellens, & auerſatus.

Item abijcio, reijcio, deturbo, abdico. Genit. Lucian. παρωσάμενοι τὰς τιμὰς. Plato libro 5. de Rep. pro ἀναβάλλεσθαι & ἀπωθεῖσθαι poſuit, hoc eſt in aliud tempus reijcere quod petitur, ὃ (inquit) ἐν τῷ πρόσθεν παρωσάμενος. Bud.Com.

Παρωκεανίτης.ὁ.litoralis, maritimus.

Παρωκέανοι.οἱ.qui habitãt iuxta Oceanum.

Παρωλένιον.cubitus.

Παρώνη.nauigij genus.

Παρώνησεν.temulentus fuit, à παροινῶ.

Παρωνομασία. ας. ἡ. figura cum eodem uerbo quaſi contraria augentur, uocum colluſio, quam & παρήχησιν uocant.

Παρωνυμία.ἡ. leuis imitatio teſte Aquila.

Παρώνυμον.ο τὸ. denominatiuum, id eſt nomen ab alio nomine deriuatum, acceſſorium nomen ex euentu.

Παρωνυχία.ας.ἡ. morbus iuxta ungues, rediuia Latinis dicitur. Eſt & παρωνυχία herba morbi illius medela, bouinalis uulgo dicta.

Παρώπια.τὰ.ocularia equorum, coria quæ ambiunt oculos equorum, ἀντήλια.

Παρώπια. ων. anguli oculorum interiores exterioresq́, qui & πηγαὶ, id eſt fontes dicuntur, quòd lachrymæ inde profluant.

Πάρωρος. intempeſtiuus.

Παρωροφίς. ίδος. ἡ. ora tecti.

Παρώσαντες τὸ ἴσον. negligentes.

Παρώτιον. ου. τό. ornamentum aurium.

Παρωτίς. ίδος. ἡ. apoſtema ſecus aures, quod etiam parotis à medicis Latinis uocatur. Celſ. libro 6. capite 16. dioſcuros id eſt gemellos uocat.

Πάρωχρος. ου. ὁ. pallidus.

Πᾶς. αντὸς. ὁ. & πᾶσα. ἡ. omnis, quilibet, uniuerſus. Aliquando pro totus, ut eſt apud Lucam, κατεφιλημένος δὲ πᾶς ἰσαι, &c. de quo in καταρτίζω. Vnde πᾶς ἕκαστος, pro unuſquiſque, ſinguli, ſimiliter & πᾶς τις, nemo non, & πᾶς ὅστις, quiuis, quicunq;. Bud. Com.

Πάσασθαι, α correpto. guſtare, comedere, ſaturari. unde ἄπαστος. Sed α, producto ſignificat poſsidere.

Πασιθέα. ας. ἡ. Paſithea, quæ & Euphroſyne, una è tribus Gratijs.

Πασιφάη. ης. Paſiphaë, tetraſyllabum eſt.

Παιπάλη. ἡ. minutiſsimus puluiſculus farinæ. Accipitur pro quacunq; re minutiſsima. Eraſ. prouerb. Ne ramenta quidem.

Πάσσαλος. ου. ὁ. &

Πάσσαξ. κος. Ariſtoph. idem quod πάτταλος.

Πασσυδὶ, Thucyd. &

Πασσυδίη. cateruatim, omnino, totis uiribus.

Πασσύδην. funditus. ἄρδην.

Πάσσω. μ. άσω. π. ακα. ſpargo, uario, tingo. Item edo. Actiu.

Πάσσων. ονος. ὁ. pinguior, latior. Comparatiuus eſt à παχὺς, ut βραδὺς, βραδίων, & βράσσων.

Παστάς. άδος. ἡ. porticus, locus conuiuij, thalamus nuptialis, uelum geniali lecto impendens. à πάσσω orno. Cælius libro 15. capite 24.

Παστὸς. οῦ. ὁ idem. Aliquando pro eo, qui cibo operam dedit. à πῶ, id eſt ἐσθίω.

Πάστιλλος. ου. ultimus dies anni. παστίλλος uero τὸ ὄνομα τοῦ ἄρματος, Suid.

Παστοφόροι. αἱ. thalamifera. Veneris epitheton. à παστὸς, & φέρω. Item παστοφόροι, ferentes pallium, ut fit in proceſsionibus.

Πάσχα. α τό. paſcha.

Πασχαλικός. multarum artium, πολύτεχνος. Heſych.

Παχητιᾶν. prurire, futuere, obſcœnè & incontinenter pati, quaſi dicas parturire.

Παχητιασμός. ὁ. incontinentia, pruritus ad uenerem.

Πάσχω. μ. πείσομαι. π. πέπονθα. ἀορ. β. ἔπαθον. ἀπὸ τοῦ πάθω. ſicut Latinis patior pro fero, tolero, ſuſtineo. Refertur tamen & ad inanimata. Demoſth. εἰ πάθοι τι ἡ ναῦς, id eſt, Si periret nauis. Idem παθεῖν τι, pro affectum eſſe miſericordia dixit. Eſt etiam πάσχειν admittere aliquid. Demoſthenes, μηδαμῶς μηδὲν ἀβέλτερον ὑμεῖς πάθοιτε. Videte ne ſic ſtultè ſtatuatis, ne quid ſtolidè admittatis. Eſt etiam facere, ut ἀλλὰ τί ἂν πάθοις. Terentius, Quid cum illis agas, qui neque ius neque bonum atque æquum ſciunt. Iſocrates, ὅπερ πάσχουσι οἱ πολλοί, Quod multi faciunt, quod hominum uulgò accidit, quod multis uſu uenit. Et cum interrogatione, cum rem nouam, aut abſurdam deſignare uolumus. Lucianus, τί παθὼν, ἑαυτὸν εἰς τοὺς κρατῆρας ἐνέβαλες? Latini dicunt, Quid illi accidit? Εὖ πάσχειν, & ἀγαθὸν πάσχειν, beneficium accipere, beneficio affici, cui opponitur τὸ εὖ ποιεῖν. Vnde ἀντιπάσχειν, beneficium reponere, ἀντευεργετῆσαι, ἀντιποιεῖν. De huius uerbi conſtructione tradit Priſcianus libro 18. ſcilicet cum genitiuo, datiuo & accuſatiuo. Bud. Com.

Πατάζω, &

Πατάσσω. μ. άξω. π. αχα. percutio, pugnam illido, pulſo, conculco, ſono. Actiu. accuſ.

Πάταχνον. τό. inſtrumentum coquinarium, ſartago.

Πατάνια. τὰ. pocula quædam perampla. Cælius lib. 15. cap. 6.

Πατρίζω patrem appello.

Πατέριον, diminut. à πατήρ. paterculus.

Πατέω. μ. ήσω. π. ηκα. peſſundo, calco, uado. Actiu. accuſ.

Πατητός. conculcatus, uulgaris.

Πατήρ, genit. πατέρος, uel πατρός. quaſi παιτὴρ, id eſt παῖδας τηρῶν, filios ſeruans.

Πατητήρ. ῆρος. ὁ. calcator.

Πατητόν. οῦ. calcatis ſimiles palmulas uocant.

Πάτωμα. tectum.

Πάτος. ου. ὁ. callis, uia, pruina. Πάτον etiã interpretantur cœnum ceromati permixtum. Cal. lib. 4. cap. 26.

Πάτρα. ας. ἡ patria.

Πατραγαθία. ἡ. patris probitas.

Πατράδελφος. ου. ὁ. patruus.

Πατραλῴας, uel πατραλοίας. ου. &

Πατραλοίης. ου. ὁ. patricida.

Πάτρη. patria.

Πατριά. ᾶς. ἡ. gens, familia, tribus.

Πάτρια. τὰ. mores patriæ.

Πατριάζω. mores patris refero, patriſſo.

Πατρίκιος. patricius, id eſt ὁ πατὴρ τοῦ κοινοῦ, Suidas.

Πατρικός. οῦ. ὁ. paternus, hæreditarius.

Πάτριος. ου. ὁ. patrius, conſuetus.

Πατρίς. ίδος. ἡ. patria, tribus, genus paternum.

Πατριώτης. ου. ὁ. conterraneus, tribulis.

Πατρόθεν. ex parte patris. Vnde πατρόθεν καλεῖν, patris addito nomine aliquem compellare.

Πατροκασίγνητος. ου. ὁ. patruus.

Πατροκτονία. ας. ἡ patricidium.

Πατροκτόνος. patrem occidens, πατραλοίας.

Πατρόκτονος. à patre occiſus.

Πατρομήτωρ. unde quis maternum genus ducit.

Πατρονομέω. μ. ήσω. π. ηκα. paterno more tracto. Actiu. accuſ.

Πατρονομούμενος. paternis legibus utens.

Πατροπαράδοτος. ου. ὁ. à patribus traditus.

Πατροπάτωρ. auus paternus.

Πατροραίστης. πατροκτόνος.

Πατρότης. ητος. ἡ. paternitas.

Πατροτύπτας. ου. ὁ. percuſſor patris, πατραλοίας.

Πατροῦχος. ου. ὁ. filia cui uni hæreditas obuenit, quæ & ἐπίκληρος uocatur.

Πατροφόνος. ου. ὁ. &

Πατροφόντης. ου. ὁ. idem quod πατροκτόνος.

Πατρώζω. μ. ώσω. π. ωκα. πατριάζω. Neutr.

Πατρώιος. πατρῷος.

Πατρωνεία. patrocinium.

Πατρῷος. ου. ὁ. paternus, πάτριος. Vnde πατρῷα dicuntur, quæ recepta ſunt in patria, ut quæ filij à maioribus uelut per manus acceperint. Ariſtophanes in Ran. πατρῷον pro πατρόθεν dixit.

Πατρωός. οῦ. ὁ. uitricus. Et πάτρως, genit. πάτρω Attice, idem, ὁ τοῦ πατρὸς θεῖος. Suid.

Παταγέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſtrepo, obſtrido.

Πατάγημα, &

Πάταγος. ου. ὁ. ſonus, percuſſio, ſonus ex percuſſione, ſtridor. Vſurpatur pro homine obſtrepero. Dicitur πατάγημα & πάταγος ſimplici τ, pro eodem.

Πατταλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. figo palum.

Πατταλίαι. ſubulones, ceruorum genus, à cornuum figura.

Πάτταλος, aut πάσσαλος. ου. ὁ. palus, clauus ligneus, paxillus, pertica unde aliquid ſuſpenditur. Vnde πατταλῳ ἀνακρεμάσαι, id eſt clauo ſuſpendere, prouerbio dicitur, pro negligentius curare aliquam rem, Euſtath.

Πάττω. ſpargo, πάσσω.

Πατύστομος. ὁ. qui eſt ore patulo.

Παυγάζω. illuſtro, ἐπιλάμπω.

Παῦλα. ης. ἡ. quies, finis, ut παῦλα τῆς ζωῆς, Theodor.

Παύομαι. μ. παύσομαι. π. πέπαυμαι. deſino, quieſco, ceſſo. Depon. genit. ut παύομαι τῆς ὀργῆς, deſino iraſci. παύομαι βασανιζόμενος, deſigno torqueri. παύομαι τῆς ἀρχῆς, abeo magiſtratu, & abdico me. παύομαι τῆς ἀσχολίας ἑαυτῆς, defunctus ſum hac occupatione & negotio.

Παυράκις. paucies, ὀλιγάκις.

Παῦρος. ου. ὁ. paucus, facilis numeratu.

Παυσίβακτροι. baculis robuſtis utẽtes, ut qui fuſtibus lites ſedant & dirimunt.

Παυσικάπη. rotæ figura, inſtrumentum ita

mentorum collo alligatum, ne pabulo ueſci queant. Cæl. lib. 13. cap. 12.

Παυσίλυπος. ὁ. ὁ. ademptor curarum. Epitheton Iouis apud Sophoclem.

Παῦσις. quies, ceſſatio.

Παυστέον. cauendum eſt.

Παυστήρ. ῆρος. ὁ. &

Παυστήριος. ὁ. ὁ. ſedator, finitor.

Παυστήρια. ſepta, obices.

Παυσωλή. ῆς. ἡ. quies.

Παύω. μ. αύσω. π. αυκα. ſedo, ceſſare facio, finem impono, libero. Genit. & aliquando accuſ. ut παύειν ἄρχοντα, abrogare imperium magiſtratui, Lyſiæ. & ϛρατηγῶντα δ' αὐτὸν ἐπαύσατε, Demoſth. Aliquando ſine cauſa ponitur, tuncq́ accuſatiuum ἑαυτὸν ſubintelligunt.

Παφλάζω. μ. άσω. π. ακα. ſono, balbutio, turbor, ebullio, æſtuo. Verbum eſt fluuiale. Neutrum.

Παχέες, & παχεῖς. οἱ. proceres diuites.

Πάχιστος, pro παχύτερος. craſsior.

Πάχυμυρον. mendeſium unguentum.

Πάχνη. ης. ἡ. pruina, humor è terra mari ue elatus, neque confectus à ſole, ſed refrigeratus.

Παχνόω. μ. ώσω. π. ωκα. figo, conglutino, denſo. Item contriſto ſeu perdo, ut Heſiod. ἐπάχνωσεν ἦτορ. Sũpta metaphora à pruina quæ arbores frigore corrumpit. Acti.

Παχνώδης. εος. ὁ. ἡ. prunoſus.

Πάχος. εος. τὸ. craſsitudo, ruditas.

Παχύδερμοι. qui ſunt pingui illotáque cute, craſsipelles. Ponuntur pro fatuis ac rudibus. Cæl. lib. 1. cap. 5.

Παχύκνημος. ὁ. ὁ. habens ſuras pingues.

Παχυλῶς. craſſo modo.

Παχυμερής. τὸ. pars craſsior.

Παχυμερέστερον. craſsius, indiſtinctius, rudius.

Παχυσάρκοι. οἱ. corpulenti.

Παχύνοος. ſtupida mente, craſſo ingenio.

Παχύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. impinguo. Actiu.

Παχύς. έος. ὁ. craſſus, pinguis.

Παχύτερον. τὸ. craſsius, rudius, pinguiore Minerua.

Παχύτης. ητος. ἡ. craſsitudo.

Παχύθριξ. ος. cui craſſus pilus.

Παχυφλοιος. ὁ. ὁ. habens ſarmentum, craſsi corticis.

Παχύχειλος. ὁ. cui labrum craſſum.

Πάω. adipiſcor, ueſcor. legitur & in paſsiua uoce apud Plutarchum.

ΠΕ.

Πεδάασκον. impediebant, ligabant.

Πεδάργυρος. uarius.

Πέδαι. ῶν. pedicæ, & omne uinculum pedum.

Πεδανός. ὁ. per terram ſerpens, humilis, leuis, merces pro uaticino.

Πεδάρσιος. ſublimis, excelſus, uolans, παρὰ τὸ ἐκ τῶν πέδων ἀρθῆναι.

Πεδαχνίζειν. ſupinum & negligentem eſſe, deliciari.

Πεδασκυής. equus ferociens, & μετεωρίζων.

Πεδάω, uel πεδίζω. μ. ήσω. π. ηκα. impedio, ligo, compedio, compedibus uincio. Actiu.

Πέδη. ης. ἡ. pedica, uinculum. παρὰ τοῦ καὶ τὸ δέω, uel παρὰ τὸ πιέζειν τοὺς πόδας.

Πεδήτης. uinctus.

Πεδιακός. campeſtris.

Πεδιάς. άδος. ἡ. campeſtris, in planitie poſita, ipſa planities.

Πεδιάσιμος. ὁ. ſpecies myrrhæ.

Πέδιλον. ου. τὸ. talare, calceamẽtum uarium.

Πεδινός. ὁ. ὁ. campeſtris, planus.

Πεδιόθεν. è terra.

Πεδιεῖς. οἱ. qui in locis planis morantur.

Πεδίον. ου. τὸ. ſolum, campus, planities, uiridarium, hortus, pars pedis ſuperior. Sed πέδιον, paruum uinculum.

Πέδοι in terram, εἰς γῆν.

Πέδοθεν. è campo, à puero. translatione à plantis ſumpta.

Πέδον. ου. τὸ. idem quod πεδίον, id eſt γῆ, ἔδαφος, Suid.

Πέζα. ης. ἡ. pes extremus, τὸ κάτω τοῦ ποδός, φτυρόν. unde Thetis ἀργυρόπεζα. Homer. quaſi λευκοὺς πόδας ἔχουσα. Item fimbria ora, κυκλὰς, limbus, & quicquid extremitatè ueſtis ambit, tueturq́ quo tardius deteratur. Eſt & retis genus rotundum.

Πεζαίτηρος. ὁ. ὁ. ſatelles, ſtipator, miles alte-

ro pe-

ro pede nudus, altero armatus, pedeſter. Suidas.

Πεζεύοντες. terreni.

Πεζευτικὸς. ῦ. greſſilis.

Πεζεύω. μ. εύσω. π. ευκα. eo pedes. Neutr.

Πεζῆ, aduerb. pedibus, βάδην.

Πεζικὸς. ῦ. ὁ. pedeſtris, poëtice pro πεζός.

Πεζίτης. idem.

Πεζίτια. corollæ.

Πεζογραφεῖν. proſam ſcribere.

Πεζογράφοι. ſcriptores proſæ orationis.

Πεζολόγοι. hiſtorici, συγγραφεῖς.

Πεζομαχία. ας. ἡ. pugna pedeſtris.

Πεζὸν. ῦ. τὸ. peditatus. Et πεζὰ aliquando humilia & ſubmiſſa.

Πεζὸς. οῦ. ὁ. pedes, pedeſtris. ὁ ἐκ ποδῶν μαχόμενος. Inde πεζὸς λόγος, proſa oratio, quaſi dicas peditem ſeu pedeſtrem ſermonem, quæ nec carminis ſublimitate, nec figurata numeroſa oratione nititur. De hoc Budæus Epiſtola ad Salmonium.

Πεζότερος. ε. ὁ. humilior.

Πεζοφόρος. talaris, fimbriatus.

Πειθανάγκη. perſuaſio cum neceſſitate coniuncta.

Πειθανολογία. probabilitas, perſuaſibilis oratio.

Πειθαρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. principibus obedio. Accipitur autem pro quouis modo obedire. Neutr. genit. Ioſeph. libro 2. πειθαρχεῖν αὐτῶν περὶ τῶν ὅλων.

Πειθαρχία. ἡ. obedientia quæ fit principibus.

Πειθαρχικὸς. ῦ. ὁ. obediens principi, principũ edictis æquo animo obſequens.

Πειθήνιον. ε. τὸ. officium. Ioſeph. libro 2. φασὶ ὀρθὸν ποιῆσαι τὸ πειθήνιον τοῖς στρατιώταις, Conſueta reddere officia.

Πειθήνιος. ε. ὁ. obediens.

Πειθηνίως. obſequenter.

Πείθομαι μ. είσομαι. π. πέπεισμαι. perſuadeor, cõfido, pareo. Vnde πίστις, fides. Depon. dati.

Πείθω. μ. είσω. π. πέπεικα. perſuadeo, in ſententiam meam adduco. Chryſoſt. ἔπεισε φαντάζεσθαι, author fuit ut animo conciperent. Datiuo. Herodian. 1. cum accuſatiuo iunxit, καὶ μηδέποτε ἄλλον ὑμᾶς ἐμοῦ δυσφορεῖν. ἐμαυτὸν ἀκριβῶς πέπεικα, Perſuadiſſimum habeo. Sæpe duos habet accuſatiuos, ut πείθω σε τόδε τὸ πρᾶγμα.

Πειθὼ. όος. &

Πειθὼς. perſuaſio, πεισμονή. Erat profanis deæ nomen, dicendi præſidis, quam Ennius ſuadam, Horatius ſuadelam, Cicero lepôrem uocat. Hanc & ψυχαγωγὸν appellant, quaſi ductricem & oblectatricem animæ, & flexanimam. Bud. in Annot. & Politia. in Miſcel.

Πειθὼ ἐρωτικὴ. lenocinium amatorium.

Πεικόν. amarum.

Πέκος. lana, ξάσμα.

Πέκω. apto, tondeo. propriè de ouibus.

Πεῖνα, uel πείνη. ης. ἡ. fames.

Πειναλέος. ε. ὁ. famelicus.

Πειναρὸς. ſordidus.

Πεινάω. μ. άσω. π. ακα. &

Πεινέω, & in infinitiuo πεινῆν. eſurio. Neutrum abſol.

Πείνημι, poëtice pro πεινάω.

Πεινητικὸς. cibi appetens, famelicus.

Πεῖρα. ας. ἡ. periculum, experientia, conatus, ut πεῖραν λαβεῖν, καὶ ποιεῖν, καὶ δοῦναι, pro experiri & periculum facere, Herodian. Attici ἀντὶ τοῦ δόλος καὶ τέχνη accipiunt. unde πειραταὶ dicuntur οἱ κατὰ θάλασσαν κακοῦργοι, ut annotat Sophoclis interpres in Aiacem.

Πειράζω uel πειράω. μ. άσω. π. ακα. experior, tento, periculum facio. Et dicitur ferè de inani conatu, ut aues adhuc pennis immaturis uolare geſtientes facere ſolent. Thucyd. καὶ πᾶσαν ἰδέαν πειράσαντες, Nihil non tentantes. Gregor. de Baſilio, quem tyrannus minis abſterrere fruſtra conabatur, ἄλλον δέ τινα πειρᾶν τῶν ἀσθενεστέρων. Vnde & πειρᾶν ἀνὴρ dicitur τὴν γυναῖκα, cum de ſtupro ſolicitat & interpellat. Latine attentare pudicitiam matronæ uel puellæ dicitur, quod eſt conari labefactare. Actiu. Bud. Com.

Πειράζων. οντος. ὁ. diſſimulator.

Πειραίνω. termino, finio, περατῶ.

Πειραιὸς. ῦ. portus eſt Athenis ſolitarius &

deſertus quinque & triginta ſtadijs ab urbe diſsitus.

Πειράομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. ſicut πειράω, pro tento, aggredior, conor, nitor, experior, id eſt periculum facio, & experior, id eſt utor & adipiſcor, ut experior meliorem fortunam. Syneſ. καὶ καλλίον@ πεπειρᾶσθε τοῦ δαίμονος, Meliorem fortunam experimini. id eſt fœlicius egit fortuna uobiſcum. Bud. Com.

Πεῖραρ, &

Πεῖρας. ατος. τὸ. finis, funis, uinculum.

Πειρασμός. οῦ. ὁ. tentatio.

Πειραστής. οῦ. ὁ. tentator.

Πειραστικός. qui conatu inani utitur. à πειράζω. Ariſtoteles appellat πειραστικοὺς λόγους, qui ex ijs quæ probantur reſpondenti colligunt oppoſitam propoſitionem. Budæus Comment.

Πειρατεία. piratica, latrocinium.

Πειρατέον. experiundum eſt.

Πειρατεύω. prædor.

Πειρατήριον. ου. τὸ. tentatio, locus tentationis, piraterium, nauis piratarum, receptaculum latronum atq; prædonum.

Πειρατής. οῦ. ὁ. pirata. à πείρω, pertranſeo, quia ſemper mare permeat, uel à πεῖρα, quod aliquando fraudem, & damnum ſignificat.

Πειρατικαὶ νῆες Plutarcho dicuntur naues prædatoriæ.

Πειρηθεῖμεν, pro πειρηθείημεν. experiamur.

Πειρητίζω. μ. ίσω. π. ικα. πειράζω.

Πείρινθα. uelamen, tabulatum in curru ubi res ponuntur, & ubi ſedent qui curru uehuntur.

Πείρω. μ. περῶ. π. κα. tranſeo, penetro, traijcio, pungo, figo.

Πειθώ. οῦς. ἡ. obedientia, perſuaſio.

Πείσας. irrigans, humectans.

Πείσεσθαι. paſſum iri.

Πεῖσις. εως. ἡ. paſsio, perſuaſio.

Πεῖσμα. ατος. τὸ. firmamentum, refugium, rudens, id eſt funis nauticus.

Πεισμονή. ῆς. ἡ. perſuaſio.

Πείσομαι. patiar.

Πεῖσος. locus humidus. nam πεῖσαι rigare eſt.

Πειστέον. obediendum, uel credendum eſt.

Πειστήρ. obediens, ὑπήκοος.

Πειστικός. qui facile perſuadet, obediens.

Πείσω. futurum anceps à πάσχω uel πείθω.

Πείσων. ον@. ὁ. Piſo Romanus.

Πετάσσω. agito.

Πέκολλις. catamytus, incontinens. ὁ δὲ τὸ πέος ἀποτιλλόμενος.

Πέκος. pellis, κώδιον.

Πεκτέω, &

Πέκω. tondeo, pecto, euello, πέκω.

Πελάγια. τὰ. pelagica, κρόταλα.

Πελαγίζω. exundo, æſtuo, reſtagno. Actiu.

Πελάγι@. ου. ὁ. maritimus, intra pelagus poſitus.

Πέλαγος. εος. τὸ. pelagus, profundum maris. Dictum ſic putant, quòd ſit πάλιν τῆς γῆς, id eſt procul à terra, quaſi πάλαγος. uel τὸ μὴ πέλας γῆς.

Πελάζω. μ. άσω. π. ακα. propinquo, admoueo, à πέλας. Actiu.

Πέλανος. ου. ὁ. mola ſacrificijs apta, quæ fiebat ex tenuiſsima farina. Item ſpuma concretior circa os apud Euripidem in Oreſte. Item ſuccoſa lachryma inſtar thuris gummi denſata. Eſt & obolus uaticinantibus erogari ſolitus.

Πελαργᾶν. conſulere, admonere.

Πελαργιδεῖς. οἱ. pulli ciconiæ.

Πελαργικὸς νόμος. lex ab Ariſtophane dicitur, qua liberi parentes alere iubentur.

Πελαργοί. Thuſci, τυῤῥηνοί.

Πελαργὸς. οῦ. ὁ. ciconia. διὰ τὸ ἔχειν πτερὰ μελάνετερα, ἢ λευκά. πελὸν γὰρ τὸ μέλαν, καὶ ἀργὸν τὸ λευκόν.

Πέλας. propè.

Πελασγία. dicta eſt olim Theſſalia.

Πελατεία. clientela.

Πελάτης. ου. ὁ. &

Πελάτις. ιος. miniſter, cliens, mercenarius.

Πελατικόν. τὸ. clientela.

Πελέχυνη. cochleare, catinus.

Πελίδρομα. curſus, δρόμημα.

Πέλεθρον. ου. τὸ. iugerum, columba.

Πέλει.eſt, fit, decet, conuenit.

Πέλλα.ας.ἡ.πέλεθρον.

Πελειάς.άδος.ἡ.columba liuia.

Πελεκᾶνος.ου.ὁ. pelicanus auis, quæ & δρυοκολάπτης dicitur, quoniam arbores perforat.

Πελεκάω.μ.ήσω.π.ηκα. dolo, ſecuri percutio. Actiu. accuſ.

Πελεκίζω.μ.ίσω.π.ικα.idem.

Πελεκῖνος.ου herba ſecuridaca, Plin.

Πέλεκυς.εος.καὶ εως.ὁ.bipennis, ſecuris.

Πελεκύζω.μ.ύσω.π.υκα.πελεκίζω.

Πέλεκυς υος.ὁ.πέλεκυς.

Πελεκητής.ῦ.ὁ.dolator.

Πελεκυφόρος.ου.ὁ.bipennifer.

Πελεμίζω.μ.ίσω.π.ικα. appropinquo, reuertor, agito, miſceo, iudico.

Πελέσκω.ſum.

Πέλεθος.ου.ὁ.merda.

Πέλεται. ſit, fiat.

Πελίδιον.adulterina coma, galericulum.

Πελιδνός.ῦ.ὁ.πέλιος.

Πελιδνόω.μ.ώσω.π.ωκα. liueo, nigrico, palleſco. Neutrum abſol.

Πελιόομαι.idem.

Πέλιος.ου.ὁ.liuidus, niger.

Πελετός.ῦ.ὁ.uel πελλετός. ſenex.

Πελίωμα.ατος.τὸ.uibex, liuor.

Πελλαντήρ.qui mulget, ἀμολγεύς.

Πελλαταί.curſorum et uiatorũ calceamenta.

Πέλλη.ης.ἡ. mulctra, uel mulctrale, ut apud Vergil. Implebunt mulctralia uaccæ.

Πέλλος.ου.auis, leuis, fuſcus, πελιδνός.

Πέλμα.ατος.τὸ.planta pedis.

Πέλομαι. ſum.

Πέλον.nigrum.

Πελτάριον.ου.τὸ.parua pelta.

Πελταστής.ῦ.ὁ.ſcutatus.

Πελταστικός.ῦ.ὁ.pugnans peltis.

Πέλτη.ης.ἡ. pelta, hoc eſt ſcutum breue umbone carens, formam habens lunæ iam ſemiplenæ. Xenoph. ſcribit Amazonidum peltam hederæ folio fuiſſe ſimilem. Eſt & piſcis nomen. Cæl.lib.6.cap.4.

Πέλτον.idem.

Πέλυξ.galea, ſecuris, peluis.

Πέλυς.idem.

Πέλω. ſum.

Πέλωρ.τὸ.monſtrum, ingens.

Πελωριόω.palam facio.

Πελώρια.τά.Saturnalia in Theſſalia.

Πελωρίδες.αἱ. pelorides genus concharum, dictum à magnitudine: aut à Peloro Siciliæ pr. montorio.

Πελώριος.ου.ὁ.&

Πελωρίς.nomen loci, inſula, auis quædam.

Πέλωρος.ου.ὁ.excelſus, ingens, prodigioſus.

Πέμματα.τὰ. pemmata, hoc eſt bellaria, ſecundæ menſæ, res aromaticæ, cupediæ.

Πεμπάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.&

Πεμπάζω.μ.άσω.π.ακα. mitto. Item in quinque metior, per pentadas, id eſt quiniones numero. A πέμπε Aeolice pro πέντε. Cælius libro 12. capite 10.

Πεμπάς.άδος.ἡ.numerus quinarius.

Πέμπελος. ſenex ſeu anus. παρὰ τὸ πέμπεσθαι εἰς τὸν ἅδην.

Πεμπώβολον.ου.τὸ.πεντώβολον. Cælius libro 12. capite 10.

Πεμπταῖος.quintanus.

Πεμπτάς.άδος.ἡ.quinquennitas.

Πεμπτέος.ου.ὁ.mittendus.

Πέμπτος.ου.ὁ.quintus.

Πέμπω.μ.ψω.π.ομφα. mitto, pompam ago, deduco. Actiu. accuſ.

Πέμφιλος.ου.ὁ.aſper, difficilis.

Πεμφιγώδης.humidus, flatulentus.

Πεμφίς.ίδος.ἡ.anima, reſpiratio, & ſolis radius.

Πενέσται.οἱ. apud Theſſalos dicebãtur ſerui, non natura, ſed iure belli, prius à manendo μένεσται dicti, quia pacta cum Theſſalis ſeruarunt, quibus ſe in ſeruitutem addixerant. Cæl.lib.13.cap.48.

Πενέστερος.pauperior.

Πενιάω.πενητεύω.

Πένης.ητος.ὁ pauper, qui labore uictum quærit, ſed πτωχὸς mendicus eſt.

Πένησσα.ης.ἡ.paupercula.

Πενητεύω pauper ſum, egeo.

Πενθερά.ᾶς.ἡ.ſocrus.

Πενθερός.ῦ.ὁ.ſocer, uxoris pater genero. ſicut

mariti pater ἡ μνηστὴ *eſt ſponſæ.*

Πενθεσίλεια. ας. ἡ. *Pentheſilea.*

Πενθέω. μ. ήσω. π. ηκα. *lugeo. Actiu.*

Πενθημιμερὴς. *cum poſt duos pedes ſyllaba relinquitur partem orationis terminans.*

Πενθημιπόδιον. ου. τὸ. *duo pedes & ſemiſsis.*

Πενθημιχόνιξ. *duæ chœnices & ſemiſsis.*

Πενθήρ☉. ου. ὁ. πενθικός.

Πενθικός. ἡ. ὁ. *lugubris.*

Πενθικῶς πράττειν. *lugubriter & flebiliter agere, ſiue ualere.*

Πένθιμος κουρά. *dicebatur tonſura illa quæ propter morbum pedicularem fiebat.*

Πένθος. εος. τὸ. *luctus.*

Πενία. ας. ἡ. *paupertas. Differt autem à* πτωχεία, *quòd* πενία *egeſtas eſt moderata, & quæ laboribus rem paret,* παρὰ τὸ πένεσθαι, πτωχεία *uerò mendicitas,* παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας.

Πενιχραλέ☉. ου. ὁ. &

Πενιχρός. ἡ. ὁ. *pauperculus, uilis.*

Πένομαι. *pauper ſum, & in cura laboro. Ilia. α. ὣς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατὸν, Sic illi quidem hæc agebant in exercitu.*

Πενταδικός. ἡ. ὁ. *quintus.*

Πεντάδιον. ου. τὸ. *quinternio.*

Πενταδάκτυλον. *idem quod* πεντόβολον.

Πεντάδωρ☉. ὁ. *quinque palmorum.*

Πενταετηρὶς ίδ☉. ἡ. *quinquennium.*

Πενταέτηρος. ὁ. &

Πενταετὴς. ἡ. ὁ. *quinquennis.*

Πενταετία. *quinquennium, luſtrum.*

Πένταθλον. ου. τὸ. *pentathlum, uel quinquertium. conſtabat autem ceſtu, curſu, ſaltu, diſco, lucta.*

Πένταθλος. ου. ὁ. *quinquertio, ut qui omni certaminum genere ualet.*

Πεντάκις. *quinquies.*

Πεντακισχίλιοι. *quinque millia.*

Πεντακοσιαρχία. *cohors quingentaria duobus manipulis compoſita, cuius princeps* πεντακοσιάρχα. *Aeliano, tribunus minor dicitur Theodoro.*

Πεντακόσιοι. *quingenti.*

Πεντακοσιομέδιμνοι. οἱ. *ordo erat ciuium Athenis, à menſura frugum quas capiebant agris ſuis.*

Πενταχυμίνως, & πενταχυμία. *immanes undæ. Latini fluctus decumanos uocant.*

Πεντάμοιρος. ου. *quintarius.*

Πενταπάλαιστον. ου. *quod habet quinque pedes.*

Πενταπλάσιος. ου. *quincuplus.*

Πεντάπρωτοι. *quinqueprimi. Verbum eſt municipale, quemadmodum* δεκάπρωτοι. *Cicero in Ver. Magiſtratus & quinqueprimi acceitu iſtius euocantur. Sic fortaſſe qui duodecim Pares Franciæ nunc dicuntur, Duodecimprimi ab initio uocati ſunt. Bud. in Annot. poſt.*

Πεντάοβελον. ου. τὸ. *ueru quod ex una anſa quinque obeliſcos habet prominentes, in quibus aſſari poteſt.*

Πεντάχειρον. *ſtadium.*

Πεντάτευχον. ου. τὸ. *pentateuchum, quinque libri Moyſi. à* πέντε & τεῦχ☉, *uolumen.*

Πενταφάρμακον. ου. τὸ. *conuiuium erat quintuplici condimentorum genere, cuius meminit Spartianus in Vero. Cælius libro 15. capite 8.*

Πεντάφυλλον. ου. τὸ. *quinquefolium herba.*

Πένταχα. *in quinque ordines, uel partes, mu-*

Πέντε. *quinque.* (*nus.*

Πεντεκαιδεκαέτης. *quindecim annorum.*

Πεντεκαιδεκήρης. *nauis dicitur Plutarcho in Demetr. quindecim ordinum.*

Πεντηκονταρχία. *ſemicenturia hominum ſexagintaquatuor.*

Πεντεσύριγγον ξύλον. *lignum erat quinque habens foramina, in quibus uinctorũ manus & pedes cum collo includebantur.*

Πεντετηρικόν. ἡ. *quinquennale, luſtrale, quod quinto quoque anno inſtauratur. Verg. 4. Aeneid. trietericum pro trienali dixit ad eandem formam.*

Πεντετηρὶς. ίδ☉. ἡ. *quinquennium, quinto quoque anno,* πενταετηρὶς.

Πεντήκοντα. *quinquaginta.*

Πεντηκοντάδραχμον. *pretium quinquaginta drachmarum.*

Πεντηκοστεύειν. *quinquageſimam partem exigere.*

Πεντηκοντήρ. ῆρος. ὁ. *dux quinquaginta hominum.*

num,centurio.

Πεντηκοντόγυος.ου.ὁ.quinquaginta iugerum.

Πεντηκόντορος.actuaria nauis quinquaginta remorum.

Πεντηκοστή.ῆς.ἡ.pentecoſte, ſubauditur ἡμέρα, ut ſit quinquageſimus dies à ferijs paſchæ.

Πεντηκοστολόγοι.quinquageſimæ partis exactores.

Πεντηκοστός.οῦ.ὁ. quinquageſimus.

Πεντηκοστύς.ύος.ἡ.turma quinquaginta uirorum.

Πεντώβολον.ου.τὸ.pretium quinq; obolorum.

Πέντοζος.ου.ὁ,manus.à πέντε,& ὄζος, ramus, quòd in quinq; digitos inſtar ramorũ ſparſa ſit.

Πεντάβολος.πεμπώβολος.

Πένω.πένομαι.

Πέξις.ἡ.raſura,tonſura,ψίλωσις.

Πέος.έος.τὸ.ueretrum,mentula.

Πεπαθώς,Ionice pro πεπαθηκώς.paſſus.

Πεπαινόμενος.ου.ὁ.maturus, qui maturuit.

Πεπαίνω.μ.ανῶ.maturo,mollio,concoquo, πέπτω.Actiuum.

Πεπαίτερος.mollior, maturior. Aeſchyl. ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρου.

Πεπαλαγμένος.ὁ.pollutus,fœdatus.

Πεπάλασθε.ſortimini,ſortem mittite.

Πεπαλάχθαι.ſortitum eſſe.à παλάσσω, uel πάλλω.

Πεπάλη.παιπάλη.

Πέπαμαι.poſsideo.

Πέπανσις.εως.ἡ.maturitas,concoctio,excoctio,una ex operationibus calidi ſtomachi

Πεπανός.mollis, maturus.

Πεπαρμένος.ὁ.transfixus.à παίρω.

Πεπαρῴνηκα.debacchatus ſum,erraui.

Πεπαῦσθαι.ceſſare.

Πέπειρος.ου.ὁ.maturus,concoctus,digeſtus. uerbale à πέπτω,teſte Gaza.

Πέπεισμαι. præt.à πείθομαι.perſuaſus ſum, certus ſum,perſuaſum habeo.

Πεπερασμένον.concluſum.hinc

Πεπερασμένος βίος.exacta uita.

Πέπερι.ιος,τὸ.piper.

Πεπερίζειν.piper ſapere.

Πεπληροφορημένως.pleniſſimè,abunde.

Πεπλησιακὼς διδασκάλῳ.qui nunquam recedit à latere præceptoris, edoctus à præceptore.

Πέπλον.ου.τὸ.&

Πέπλος.ου.ὁ.tela prætenuit,χίτων ὕφασμα ἢ σινδών. Eſt autem ueſtis mulierum propriè quemadmodũ χιτὼν uirorum, ut annotat Euſtathius. unde & βαθύπεπλοι, & καλλίπεπλοι,& ἑλκεσίπεπλοι mulierum epitheta ſunt apud Homerum. Euripides tamen uiris etiam tribuit, ut ſcribit Cal. lib.8.capite 16.Donatus πέπλον ad ſacrorum ritum pertinere annotat. Seruius Mineruæ conſecratum fuiſſe tradit. In hoc depingebantur ex more apud Athenienſeis,qui ſtrenue in bello ſe geſſerant. Erat & hoc titulo Ariſtotelis commentarius,in quo ducum genealogias exequebatur,& nauium ad Troiam catalogum.

Item uelum curribus inſtratum ad puluerem prohibendum. Ponitur & pro inſtratis equorum apud Homer. Item pro frutice apud Dioſcoridem, ſicut etiam πέπλις,quem Hippocra. πέπλιον uocauit. Latinis quoque peplus uel peplum dicitur. Plaut. Nunquam ad ciuitatem uenio,niſi cum infertur peplum. Cal. lib. 8.capite 18.

Πέπνυμαι.ſapiens ſum.

Πεπνυμένος.prudẽs, participium pro nomine. ἀπὸ τοῦ πνύω, ἢ πινύσκω τὸ φρονῶ.

Πέπνυται.ſapiens eſt, facultas adeſt, uincitur,uincit.

Πεποδισμένος.ὁ.pedibus uinctus.

Πέποιθα,præt.med.à πείθω.confido. Accipitur enim præteritum pro præſenti.

Πεποίθησις.εως,ἡ.&

Πεποιθία.ας.ἡ.confidentia,fiducia, à quo fit uerbum πεποιθέω.

Πεποιθότατος.chariſſimus,in quo maxime cõfidimus.

Πεποιθώς.fretus,confiſus.

Πεποιωμένον.qualitate aliqua præditum.

Πέπον.uide πέπων.

Πεπονηκός.τὸ.uitioſum.

Πέπονον.ου.τὸ.peponum,coctum,digeſtum.

Πέπονθε.paſſi eſtis. Præt.eſt.uerbi πάσχω.

Πεποτήαται.uolarunt.à ποτάομαι.

Πέπρακται.actum eſt.

Πεπρησμένος.ὁ.craſſus.ἀπὸ τοῦ πρῆσαι τοῦ φυσῆσαι.Vnde ἐμπεπρησμένος,ut φυσὶ ἐμπεπρησμένας ἰὼς,Ariſtoph.Veſp.id eſt,ἐμπεφυσημένας,παχέας.

Πεπρωμένη.ης.ἡ.&

Πεπρωμένον.ου.τὸ.εἱμαρμένη,τύχη γένεσις,fatum,quòd per ipſum omnia ſunt finita & certa quadam lege ſtatuta,& quaſi ad finem perducta.Deducitur autem hæc uox à περατόω termino & ἐρύω traho,quod trahat,& uiciſsim cedat rebus omnibus conſequentibus.Sed proprie πεπρωμένον participium eſt,& ſignificat quod fatatũ eſt,fato præſcriptum eſt.

Πέπρωται.fatatum eſt.

Πέπταμαι.uolaui,apertus ſum.

Πεπτηώς.lapſus,pro πεπτωκώς.

Πεπτηώς.ῶτος.ὁ.reſtrictus timore,timens,uolans.

Πεπτικαί.αἱ.medicamenta ſunt ad cõcoctionem foris adhiberi ſolita.

Πεπτικός.οῦ.ὁ.digeſtiuus.

Πεπτός.οῦ.ὁ.digeſtibilis.

Πέπτω.μ.πέψω,uel πέψω.panem facio,pinſo,digero.

Πεπτώς.πεπτωκώς.

Πέπυσμαι.audiui,didici,uidi.

Πέπυστο.audierat.

Πέπωκα,à πίνω.bibi,ebrius ſum.Lucia.in Lapith.πεπώκει γὰρ ἤδη,iam enim potus erat.

Πέπων.ονος.ὁ.fructus ſpecies maximè refrigerantis,de quo Plin.libro 20.capite 1.
Et generaliter omnes fructus maturi & percocti hoc nomine uocantur. Accipitur per translationem pro fracto,effœminato,exoluto,diſſoluto,molli,imbelli.ut Iliad.β.ὦ πέπονες,κακ' ἐλέγχεα,ἀχαιΐδες,οὐκ ἔτ' ἀχαιοί. Interdum blanda & amica uox apud eundem,ut ὦ πέπον,id eſt,προσφιλέστατε,προσωδέστατε,amiciſsimè,iucũdiſſime.Ponitur aliquãdo adiectiue,unde eſt illud,μαλθακώτερα πέπονος συκῶμοι γέγονας,Mollior mihi euaſiſti fico matura.
Legitur & in neutro genere pro eodem. Cæl.lib.8.capite 29.

Περ ſyllabica adiectio.

Περάαν.penetrare,pro περᾶν,πλέειν.

Περαίας.translitoranus.

Περαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.ἐς τὸ πέρας ἄγω,ad finem perduco,compleo,perficio,abſoluo. Actiuum accuſ.

Περαῖος.extremus.

Περαιόομαι,μ.ώσομαι.π.ωμαι.&

Περαιόω.μ.ώσω.π.ωκα.traijcio,tranſmitto,tranſeo,egredior,prodeo,exeo,peruenio. Actiuum accuſ.

Περαιτέρω.ulterius.Genit.ut περαιτέρω τοῦ προσήκοντος,ſupra iuſtum.

Πέραν ſequente uocali,& πέρα ſequente conſonante.trans,ultra.Eſt autem aduerbiũ,& cum genitiuo iungitur,ut πέρα πίστεως,ſupra fidem.

Περαιόω.μ.ώσω.π.ωκα.idem quod περαιόω,transfero ſupero.

Πέρας.ατος.τὸ.finis,extremitas,terminus,pũctum,linea,λύσις. Accipitur pro tandem aduerbialiter,quemadmodum τέλος per eclipſin τοῦ κατὰ.

Περάσιμος.tranſmeabilis.

Πέρατα.τὰ.ora.

Περατεύω.finio.

Περάτη.ης.extremitas oceani,hemiſphæriũ ſub terra,oriens,occidens.

Πέρατος.οῦ.ὁ.peruius.

Περατόω.μ.ώσω.π.ωκα.termino,tranſeo.

Περάω.μ.άσω.π.ακα.ſicut περαιόω,transfigo,penetro,trãsfero,tranſmitto,tranſeo,profero,promoueo,ſupero,

Πέργαμον.ου.τὸ.promontorium Idæ.

Πέργαμος.οῦ.ἡ.Pergamus,urbs Aſiæ.

Πέρδιξ.perdix.

Πέρδομαι,&

Πέρδω.μ.ερσῶ.π.ερκα.meſus aoriſtus ἔπαρδα,pedo,βδέω.Neut.abſol.

Πέρειμι.ſupero,id eſt ſum ſuperſtes ſuperuiuo,cirumeo.

Περγράφω.infero.

Πέρθω.πέρσω.

Περατός.meabilis,ut περατὸς ποταμὸς apud Herodotum,quaſi dicas tranſmiſsibilis, qui traijcitur.

Πέρθω.μ.πέρσω.π.πέρκα.populor,diripio, ut fit expugnatis iam & captis urbibus Acti.

Πέρι,accentu in prima aduerbialiter accipitur pro ultra,exceſsiuè,ægregiè,eximiè. Item pro περὶ, dum nomini cui adhæret poſtponitur.Plato,ὧν ἐγὼ οἶδα, ὅτι μέγα, οὔτε σμικρὸν πέρι ἐπαΐω,pro περὶ ὧν.

Περὶ.præpoſitio genitiuo iuncta, eſt memoratiua particula,& ſignificat de,ut περὶ τῶν ἀνθρώπων,de hominibus .Item pro ,auxilij nota,ut περὶ σοῦ μάχομαι , pro te pugno. Item præ,cũ comparationem aliquã et excellentiã denotamus,ut περὶ πάντων, præ omnibus.Datiuo iuncta ſignificat pro,& uſum ſeu commodum notat.Hom. περὶ γὰρ σφίσι δῶκεν Ἀθήνη ἔργα ἐπίστασθαι περικαλλέα,Pro eis dedit Minerua opera ſcire egregia:de mulieribus Phæacum. Aliquãdo datiuum habet poëtice pro genitiuo, & præſertim cum δείδοικα,eiuſq; ſynonymis iunctum,ut δείδοικα περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. Accuſatiuo iuncta ſignificat circa,et eſt loci,cauſæ,& temporis particula,ut περὶ τεῖχος,περὶ πολιτείαν,περὶ ὥραν ἕκτην. Quin & hoc caſu excellere deſignat,ut ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, qui ſuperat mentes hominum . In compoſitione auget interdum & intendit ſignificationẽ, ut præ et per apud nos,ut περίφοβος pertrepidus. Dicitur locutione græca οἱ περὶ Ἀρίστιππον pro Ariſtippus,ſicut οἱ ἀμφὶ σωκράτη, pro Socrates,de quo Bud.Com.

Περὶ ἀλληλοκληρονομίας.quando inſtitutio inter aliquos conuenit,ut prior decedens,alterũ relinquat hæredem.

Περὶ ἀλλήλων.adinuicem,mutuò.

Περὶ ἐλάττονος ποιεῖσθαι.contemptui habere.

Περὶ καθοσιώσεως.crimen perduellionis.

Περὶ ὅ.quocirca.

Περὶ ὀλίγον ποιεῖσθαι.parui facere.

Περὶ οὐδενὸς ἡγεῖτο. pro nihilo ducebãt. (re

Περὶ πλείονος ποιεῖσθαι.pluris facere et duce

Περὶ πλείστου ποιεῖσθαι.maximi exiſtimare.

Περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι.magnificare.

Περὶ πρώτην νύκτα.prima nocte , nocte incipiente.

Περὶ ὅσου.uide περὶ πολλοῦ.

Περὶ τὸ ἔαρ,uel ἔαρος ἐπιγινομένου, καὶ ἔαρος ἀρχομένου,ineunte uere.

Περιαγγέλλω.edico.

Περιαγοραῖος.οὐ.ὁ.circunforaneus, loquax.

Περιαγνίζω.luſtro.

Περιάγνυμι.μ.περιάξω.frango, contorqueo, torquendo confringo.Bud.Com.

Περιάγομαι.uoce paſsiua, pro circumago, ut ἄγομαι pro mecum duco.Bud.Com.

Περιαγοραῖος.circũſoraneus, rabula,loquax.

Περιάγχω.obtorqueo.

Περιαγκωνίζω.manus poſt terga uincio.

Περιάγω.μ.άξω.τὸ καταξαίνω ποιῶ,id eſt(ſcribit Budæus Commentarijs) circunduco ut circumfero. Item circumeo. Math. 9.περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας . Sic enim ἄγειν,& compoſita abeo , de pedibus dicuntur,ut ἐλαύνειν,et eius compoſita de equitibus. Item uerſo.unde περίακτος, uerſatilis.Item redigo.Diſcor.6.εἰς ὁμοίους τρόπους περιάγουσι τὸ σῶμα διαθέσεις,Similiter afficiunt, ad ſimiles affectiones redigunt.Item tandem adduco,ad extremum attraho & aſciſco. Herodia. ἐς αὐτὸν τε μόνον περιαγαγεῖν τὴν ἀρχὴν. Idem,ἐς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν περιήγετο, Adductus eſt tandem ad conditiones amicitiæ & concordiæ.Sic Cic.de Amic . Nihil eſt quod ſe rem ullam tam illicitat , & tam attrahat,quàm ad amicitiam ſimilitudo. Ex quo intelligitur in hoc uerbo uim aliquam & difficultatem includi,quemadmodum apud Latinos in traho. Bud.Com.

Περιαγωγή.ῆς.ἡ circumactio.

Περιαδολεσχεῖν.narrare.

Περιαδής.έος.circunfluus.

Περιαθρέω.circunſpecto.

Περιαίνυμαι.contineo,complector,περιέχω.

Περιαιρέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι .ſic dicitur, ut ἀφαιρέομαι,priuor,ſpolior.Demoſthen. κατὰ μειδ . ἐπὶ περιαιρεθεὶς οὗτος. τὰ ὄντα,

ἴσως μὲν ἐκ ἂν ὕβριζοι. Si ab eo auferrentur eius diuitiæ, & publicarentur, modeſtius deinde ageret. Significat etiam excutere & abſtergere. Idem, περιαιρεθῶμεν τὴν ὕβριν, καὶ τὸ φρόνημα αὐτῶν. Bud. Com.

Περιαίρεσις. εως. ἡ. amputatio.

Περιαιρετός. exemptilis, tollendus.

Περιαιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. aufero, adimo, auello. Item amputo, circuncido, ut περιαιρεμένη ἄμπελος, id eſt, uitis amputatis ſarmentis, uitis putata.

Περίακτον. ου. τὸ. uulgatum.

Περίακτος. ςρεπτὸς, uerſatilis. Vnde περίακτοι loca ſcenæ, quòd in eis machinæ eſſent uerſatiles. Cæl. libro 5. cap. 8.

Περιαλγής. έος. ὁ, ἡ. dolens, anxius, admodum triſtis, ἀχθόμενος,

Περιαλείφω. circumungo, circunueſtio.

Περίαλος. ο. ὁ. uertebrum coxarum.

Περιαλουργὸς. ὁ. malis tinctus, hoc eſt immerſus malis, ἁλουργὸς τοῖς κακοῖς, translatione ſumpta à purpuræ tinctura, quæ è maris profunditate peti ſolet.

Περιαμάω. meto, θερίζω.

Περίαμμα. amuletum. Bud. Com.

Περιαμπέχεσθαι obtegi uelamentis.

Περιαμύττω. circunſcarifico.

Περιάμφοδοι οἰκίαι. ædes principium à priuatorum domibus diſtinctæ, quas Latini inſulas uocant. Bud. in Annot. poſt.

Περιανθίζω. flores colligo. Et translate pro orno. Cyril. lib. 1. Thę. περιανθίζεσθαι λόγοις τ̃ ἀληθείας δόξας.

Περιαντλούμενος. ὁ. fotus.

Περίαπτον. ου. τὸ. circumpendens, ornamentũ ut monile, amuletum, alligatũ alexipharmacõ, φυλακτήριον, ἀποτρόπαιον, περίαμμα

Περιάπτω. μ. άψω. π. αφα. applico, περιτίθημι, impono, imprimo, iniungo, ut τὴν τῇ πόλει αἰσχύνην περιάπτειν, Pla. ſicut imponere ignominiam, aut uulnus Reip. Ciceroni.

Item pro amuleto appendo, ut περιάπτειν ἀλεξιφάρμακον, Plutarch. & περιάπτειν ῥίζαν ὡς ὠτόκιον, Theophr. Eſt etiam acquiro aſciſco. Xenoph. μεγάλας δὲ τιμὰς τῇ πόλει περιάψαι. Et pro ornamento colli geſto. Plato de Rep. 3. ὁδ᾽ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὅρφνην εἶναι, ἐδὲ περιάψασθαι. Budæus Commentarijs.

Περιαρόω. circumaro, exaro.

Περιαρτάω. dependeo.

Περιαρχία. ας. ἡ. medicina ad purgandum.

Περιαστράπτω. fulgure obruo.

Περιαυθαδίζω. contumaciter, & intractabiliter me gero.

Περιαυτολογεῖν. de ſeipſo loqui, ut glorioſi homines ſolent.

Περιαυτολογία. ας. ἡ. ſuiipſius prædicatio, ubi quis ſeipſum laudat, ut Achilles apud Homer. ἐχ ὁρᾷς, οἷος ἐγὼ καλός τε μέγας τε; Nonne uides quàm pulcher ego, & quàm magnus? Et Aeneas apud Vergil. Sum pius Aeneas, fama ſuper æthera notus. Cælius libro 4. capite 5.

Περιαυχένιος στρεπτὸς. collaris torques.

Περιβάδην. uolutim, pedibus alternatim motis.

Περιβαίνω. protego, circumeo.

Περιβάλλομαι. circundo, ambitu cingo, ut περιβάλλω, & περιβάλλεσθαι τὰ τείχη τὴν πόλιν Ariſtot. & περιβάλλεσθαι ἐρύματα, hoc eſt, uallo & caſtellis cingere, Xenoph. Herodotus cum duobus accuſ. iunxit in eadem ſignificatione, τεῖχος περιβάλλεσθαι τὴν πόλιν, quaſi muris amicire & induere. Sic etiam περιβάλλεσθαι δύναμιν, pro ſepire ſe potentia, Lucianus & περιβάλλεσθαι δύναμιν καὶ πεζικὴν καὶ ναυτικὴν, Iſocrati, eſt (ut Liu. inquit) ſuccinctum eſſe armis & legionibus. Item aſſumo, capeſſo, induo, ut περιβάλλεσθαι σεμνότητα καὶ ὄγκον Plut. ſicut induere ſimulationem, induere ingenium, Liuio. Item amplector, id eſt, colligo, comparo, quæro, προσλαμβάνομαι, ut περιβάλλεσθαι δόξαν, Xenoph. περιβάλλεσθαι πλοῦτον, Athenæo. Bud. Commentarijs. Ita etiam

Περιβάλλω, pro ambio, circundo, cingo. Antiphon, καὶ τὰ τείχη τῇ πατρίδι περιέβαλε. unde περίβολος. Item amplector. Xenoph. de lepore, περιβάλλων καὶ ἀγαπῶν τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἐσφάγη. Vnde περιβάλλω τῷ νῷ, complector animo: id quod Cicero de

de Vniuerſ. ad uerbum ferè expreſſit, Sic (inquit) animus à medio profectus, extremitatem cœli à ſuprema regione rotundo ambitu circuniecit, id eſt, περιέβαλε. Accipitur & pro induo, ſiue amicio. Grego. ἐν ἰδίᾳ γυμνὸν, περίβαλε. Herodian. χλαμύδι πορφυρᾷ περιβάλλουσι. Item pro irretio, implico, περιτίθημι, ut συμφοραῖς περιβάλλειν, Iſocr. & κακοῖς περιβάλλειν Aeſchin. Sic ὀνείδεσι περιβάλλειν, probris aliquem implicare, Demoſth. & καταδίκαις τινὰς τῶν πλουσίων περιβαλεῖν, Herodia. Ad eundem modum Cicero in Acad. In id ipſum ſe induit, quod timebat. hoc eſt, Eo, quod uitare cupiebat, reuolutus eſt. Et in Verr. Hic uidete in quot laqueos ſe induit, quorum ex nullo unquam ſe expediet. Bud. ibidem.

Περιβαρίδες. αἱ. calceamenta muliebria.

Περιβάς. ὑποχωρήσας.

Περιβιῶν. ſuperuiuere.

Περίβλεπτος. ου. ὁ. circunſpectus, conſpicuus, illuſtris, ἔξοχος, περιβόητος.

Περιβλέπω. μ. ψω. π. φα. circunſpicio. Item admiror, ſuſpicio.

Περίβλημα. pallium, ſagulum, quod circumijcitur corpori.

Περιβλύω. circumalluo.

Περιβόητος. ου. ὁ. celebris, diuulgatus, famigeratus.

Περιβόλαιον. ου. τὸ. ueſtis, opertorium.

Περιβολή. ῆς. ἡ. toga, cultus, geſtamen. Herodianus, οὔτε ταῖς πλούτου περιβολαῖς λαμπρόν. Item amplexus, fotus. Xenoph. de catellis matri propriè ſubijciendis, τῶν δὲ μητέρων, καὶ τὸ γάλα ἀγαθὸν, καὶ τὸ πνεῦμα, καὶ αἱ περιβολαὶ φίλαι. Aliquando idem quod ὑπερβολὴ exuperantia, opulentia. Dicitur & ἐπὶ λόγων περιβολή, pro uariegato & inflexo ſermone.

Περίβολον. ου. τὸ. &

Περίβολος. ου. ὁ. ambitus, mœnia, porticus, θριγκός, lorica murorum, ἕρκος. In priuatis (inquit M. Grabal.) ædibus, ſolaria, tecta uel ſepto, ne quis in præceps cadat, muniũtur, id loricam, loriculam, uel περίβολον nominare poſſumus. Bud. Com.

Περιβουνός. ου. ὁ. montoſus.

Περιβραχιόνιον. ου. τὸ. brachiale.

Περιβρύχομαι. fremo.

Περιγλαυκιάω. μ. ήσω. circunſpicio.

Περίγεια. τὰ. terræ aduerſantia, terræ proxima.

Περιγηθής. έος. ὁ, perhilaris, lætus.

Περιγηράσκω. inueteraſco.

Περιγίνομαι. adſum, ſuperſtes ſum, euado, ut περισώζομαι, ſeruor à morte, Demoſthen. κατὰ σολυμπ. Significat etiam abundare, reliquum eſſe, id eſt, περιεῖναι, περιλείπεσθαι. Item ſupereſſe, promptum eſſe, integrũ eſſe, πλέον ἐστὶ, ut ἀρίστιππος φαντικὸς, τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας. ἔφη, τὸ δύνασθαι πᾶσι θαρρούντως ὁμιλεῖν. Item uinco, ſupero, κρείττων εἰμὶ, ὑπεραίρω. Et περιγίνεται, εἰς ἐναντίον συμβαίνει. Item licet, plenum ius eſt.

Περιγλαγής. έος. ὁ, ἡ. ſucculentus, lacteus.

Περιγνάμπτω. μ. ψω. π. αμφα. circunflecto.

Περίγραπτος. præſcriptus, & non liber & laxus, definitus, perceptibilis.

Περιγραφή. ῆς. ἡ fraus. Item conſumptio, expletio. Item circunſcriptio rei, lineamentum totius ædif. cij.

Περιγραφικός. ου. ὁ. circunſcriptitius, deceptorius.

Περίγραφος. ὁ. tropus eſt, qui docet quemadmodum datum circulũ, uerbi gratia, quadrato concludamus ſchemate. Capel. libro 4.

Περιγράφω. μ. άψω. π. αφα. circunſcribo, hoc eſt, decipio, circumuenio. Item tollo, expũgo, è numero aufero. Aeſchin. περιγράψετέ με ἐκ τῆς πολιτείας. Sic Cic. Philip. 13. Senatus in Capitolium parata de circunſcribendo adoleſcente ſententia conſularis. hoc eſt, deijciendo magiſtratu Octauio, et imperio ei abrogando. Et apud eundem circunſcribere ſenatum, pro authoritatẽ ſenatui auferre. Et circunſcribo, hoc eſt definio, præſtituo, termino. περιορίζω, ἀφορίζω, Ariſtot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. 10. Ita Ci. pro Seſt. Genus uniuerſum breui circum-

ſcribi ac definiri poteſt. Idem in Pa rad. Exilium terribile eſt illis, quibus circunſcriptus eſt habitandi locus. Budæus Commentarijs.

Περιγραφὶς. ίδος. ἡ. circumferentia.

Περιδαρδάπτω. deuorare, conſumere.

Περιδεία. metus inutilis.

Περιδεὴς. ἐος. ὁ, ἡ. trepidus, pauidus, attonitus, pauore offuſus apud Platonem, & formidoloſus apud Iſocrat. hoc eſt qui timori eſt alijs.

Περιδείδω. nimis metuo.

Περιδέξιος. ου. ὁ. aptus, ambabus manibus ut dextera utens, ambidexter.

Περίδ' ἐσὶ. uincitis & ſuperatis.

Περίδειπνον. ου. τό. parentalia, cœna funeralis, epulum funebre, quod in funere potentiorum fiebat. Circumpotationem uocat Cicero.

Περίδερον. ου. τό. flexus ceruicis.

Περιδέραιον. ου. τό. collarium, inauris, monile colli, ornamentum colli, corium latum in collo canis. à περὶ circum, & δέρη, collum. Duplici ρ in medio quidam ſcribunt.

Περιδερρὶς. ίδος. ἡ. idem.

Περιδευκὴς. admodum uarius, & ornatus.

Περιδέω. μ. ήσω. uel έσω. π. ηκα. circunligo.

Περιδεῶς pauidè.

Περίδηλος. ου. ὁ. manifeſtus.

Περιδίδομαι. pignus do, depono. Vnde περίδου, paciſcere, fac ſponſionem: & περιδώμεθον, ſponſionem faciamus, περιδόσομαι, obſtringam. Bud. Com.

Περιδιαίρας. implicans.

Περιδινεῖσθ, circunuerſari.

Περιδινέω. obuerſo.

Περιδίνησις. ἡ. uertigo.

Περίδοσις. pignus.

Περιδουπέω. obſtrepo.

Περιδράττομαι. complector.

Περιδρομὴ. ῆς. ἡ. ambitus, circuitus, circinatio

Περιδρομίδες. αἱ. hypetræ ambulatiões, quas Latini xyſta appellant. Vitru. lib. 5.

Περίδρομος. ου. ὁ. plaga retis genus.

Περιδύω. μ. ύσω. π. υκα. induo, ſpolio. Actiu.

Περιεδηδεσμένα. τὰ. corroſa.

Περιείδω. deſpicio, negligo.

Περιειλέω. μ. ήσω. π. ηκα. circunuolo, circũdo.

Περιειλημμένος. reſidens, relictus, undiq; comprehenſus.

Περιέλιξις. circuitus, circumuolutio.

Περίειμι. ſicut περιγίνομαι, ſuperſtes ſum, adhuc uiuo, circumeo. Item excello, uinco. Περίεσι etiam ἀντὶ τῦ περιεσσὸν, redũdat, ſuperuacuum eſt, non neceſſariũ eſt, abundans nimis eſt, uel affluens, uel exuberans. Item περίεστιν ὑγιὲς, ſaluum eſt & integrum, abundè licet, facultas ſupereſt. Τὸ περιὸν τῦ στρατῦ, pro reliquijs exercitus apud Thucyd.

Περιεσόμενον. ſuperfuturum.

Περιεκτικόν. ſuperans, continens, generale, uniuerſale.

Περιεκτικός. ῦ. ὁ. comprahenſiuus. Vnde περιεκτικὰ ὀνόματα, nomina locum continentem ſignificantia, plerunq; terminata in ῶον, ut κηπῶον, δαφνῶον, μαγαρῶον.

Περιελαύνω. abigo.

Περιελίξαντες. οἱ. rotantes.

Περιέλιξις. εως. ἡ. uertigo.

Περιελίττω. μ. ίξω. π. ιχα. circumuerſo, uoluo, implico. Actiu. accuſ. Dicitur & περιελίττεσθαι pro eodem.

Περιέλκω. decipio.

Περιέλομαι, &

Περιέλω. aufero, demolior.

Περιέμαι. adipiſcor.

Περιεμεκτῶν. ægrè ferens.

Περιεπάγη. fixum eſt.

Περιεπτισμένος. ὁ. purus, quaſi dicat decorticatus. παρὰ τὸ πτίσσειν.

Περιεπλέκετο. amplectebatur, ἐνέπλεκε.

Περιέπω. orno, excolo, adapto, foueo, amplector, curo, deriuo, affector apud Plutar.

Περιεργάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. elaboro, orno, ſatago, ſciſcitor, curioſe ago, inaniter laboro.

Περιεργία. ας. ἡ. curioſitas, ſedulitas, ſuperflua anxietas, & ueluti diligentiæ redundantia, moleſtia.

Περίεργος. ου. ὁ. curioſus, laborioſus, qui nimiam atq; inuſitatam curam habet in rebus

agendis, peruerſus. Item opiparus, quando de menſa aut edulijs dicitur.

Περιεργότερον. accuratius, obſeruantius, curioſius.

Περιέργως. accuratè, curioſe.

Περιεργία. purgatio.

Περιερέτης. remigo.

Περίειργμα. ατος. τὸ. pedica.

Περιερέων. quærens.

Περιέρχομαι. circumeo, oberro, tandem deuenio & peruenio. Item περιελθεῖν, uſu ueniſſe, eueniſſe contigiſſe, ceſsiſſe, euaſiſſe. Depon. accuſatiuo.

Περιεσκεμμένος. conſyderatus, circũſpectus, qui prudenter ac conſyderatè agit. à περισκέπτομαι.

Περιεσκεμμένως. cautè, præmeditatè.

Περιεσπᾶτο. diſtendebatur, diſtrahebatur, priuabatur.

Περιέσσατο. indutus eſt, περιεβάλλετο.

Περιέφθησαν. circumuenti ſunt.

Περιέχομαι. μ. ἕξομαι. π. ισχημαι. obtineo, cupio in amorem alicuius propenſus ſum, amplector, adhæreo, animum intendo & applico alicui rei, φροντίζω. Item implicor, ſtipor, uallor. περιέχεσθαι δεισιδαιμονίᾳ, eſt religione teneri, Athen. Depon. genus.

Περιεχόμενος. ου. ὁ. obductus.

Περιέχω. μ. ἕξω. π. περιέσχηκα. contineo, amplector, aliquid in mente complector, undiq; amplector ac teneo. Item excello. Actiu accuſatiuo.

Περιζυγόν. οῦ. τὸ. res circa iugum, funis.

Περίζυξ. ſub eodem iugo, ὁμόζυγος.

Περίζωμα. ατος. τὸ. omne quod circuncingit, pudendorum uelamen, ſubligaculum, cinctum Theodorus interpretatur.

Περιζωμάτιον. ου. paruum lumbare.

Περιζώννυμι, &

Περιζωννύω. μ. ζώσω. π. ωκα. præcingo, ambio. Actiu. accuſ.

Περιηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. duco per uiã ignarum, circumeo. Item narro, indico. Actiu.

Περιηγής. έος. circumagens, rotundus, circularis, circunferentiam habens.

Περιήγησις. ιος. ἡ. expoſitio, deſcriptio, ueluti Dionyſij γῆς περιήγησις.

Περιηγητής. οῦ. ὁ. expoſitor, deſcriptor.

Περιήγητος. prætexta.

Περιηγμένος. circumactus.

Περιῄεσαν. circumibant.

Περιήθελεν. deſyderabat.

Περιήθημα. ατος. τὸ. deſtillatio, expreſsio, excolatio.

Περιηκής. acutus, ἠκονημένος.

Περιήκω. mutatis in orbem uicibus peruenio & redeo, recido. Bud. Com.

Περιήλυσις. ιος. ἡ. circuitus.

Περιημεκτέω. lamẽtor, indignè fero, ut περιημεκτέων τῇ συμφορῇ, cladem lamentatur Herodo.

Περιηχεῖν. perſonare, circunſonare. Vnde περιηχοῦμαι paſsiu. ut νῆσος περιηχημένη τοῖς πνεύμασι Luciano, quæ uentos habet circunſonantes, uel quæ uentis circunſonat, ut Cic. Offic. 3. Tamen conducere arbitror talibus aures tuas uocibus undiq; circunſonare.

Περιθάλπω. μ. άλψω. π. αλφα. circunfoueo.

Περιθαμβής. ὁ. pertrepidus.

Περιθειάω. facio rem diuinam, luſtro, purgo.

Περιθείωσις. ιος. ἡ. incantatio.

Περίθετος κόμη. galericulũ, coma appoſititia.

Περιθέω. in orbem curro, obambulo.

Περίθεον. rota.

Περίθετος. ὁ. perſona, larua.

Περίθου. τὸ. στεφανοῦ, coronare, circumpone ſertum. Ariſtoph. περίθου πρὶν λέγειν. Mos enim erat coronatos in concionib. dicere.

Περιθραύω. effringo.

Περιθρεκτέον. circuncurrendum eſt.

Περιθρηνεῖν. lamentis & gemitibus circunſonare.

Περίθριξ, ιχος. capillus nondum raſus à prima uſq; iuuentute.

Περιθρυλλεῖν. obſtrepi, perſonare, circunſonare, circunſtrepere. Bud. Com.

Περίθυμος. excandeſcens, ἄγαν τεθυμωμένος.

Περιθυρεῖν. ad ianuam ſtare.

Περιθωρακίδιον. τὸ. ſagum, quod militũ erat, & ſuper induebatur armis.

Περιίασιν. tranſeunt, circumeunt.

Περιιδεῖν. contemnere, circumſpicere.

Περιίενται. circumit.

Περιίσαμαι. μ. σήσομαι. π. αμαι. obſideo. Item degenero. Syneſ. καὶ περιέστηκεν ἡμῖν εἰς τοῦτο, Eò iam mores nobis euaſerunt. Demoſth. καὶ πρᾶγμα εἰς ὑπερδεινόν μοι περιέστη, Res mihi atrocisſimè ceſsit, & quaſi in contrariũ ceſsit euẽtu grauiſsimo. Eſt etiã circunſtare & circunfundi. Thucyd. ὅτι μέγιστος κίνδυνος περιέστη τὴν πόλιν. Els τὸ αὐτὸ ὁ λόγος σοι περιεστῇ, reuoluatur, circumagatur ad id idem. Depon. Sic

Περιίστημι. μ. στήσω. π. στηκα. circumſto. Item degenerare facio, immuto. Athen. lib. 12. ἐς τοῦτον αὐτὸν περιέστησεν ὁ περὶ ἡδονὴν βίος. Vſqueadeò hominis fortunam circumegit in contrarium uita uoluptuaria. Et Aeſchin. καὶ εἰς τοῦτο φέρων περιέστησε τὰ πράγματα, Ita tandem Reip. ſtatum in contrarium commutauit. Sic εἰς πενίαν περιεστὼς, redigens, Herodia. & Ariſtot. Polit. 7. εἰς ἑαυτὸν περιέστησε τὴν πολιτείαν, in ſuam poteſtatem redegit. Neutrum acc cuſatiuo.

Περιίσχω. cingo.

Περικαής. έος. ὁ, ἡ. peruſtus, ardẽs, peraridus.

Περικαθαίρω. purgo.

Περικαθάπτω. apto, pertracto.

Περικάθαρμα. τος. τὸ. purgamentum.

Περικαθεζόμενοι. οἱ. circunſeſsi.

Περικάθημαι. obſideo, πολιορκῶ. Depon. accu.

Περικάθησις. ιος, ἡ. πολιορκία.

Περικαίω. peruro, et torridum facio. Et trans late pro afficio dolore uehementi, ſicut Terren. Vro hominem, pro ango.

Περικαλλέστερον. χ. τὸ. pulchrius.

Περικαλλέως. ſupra modum, pulchrè.

Περικαλλής. έος. ὁ, ἡ. ualde pulcher, ſplẽdidus.

Περικάμπτω. μ. άμψω. π. αμφα. circumflecto.

Περικάρδια. τὰ. præcordia, pellicula cor obtegens.

Περικάρπιον. ου. τὸ. ornamentum circa exteriorem partem manus. Item ſeminis inuolucrum, id eſt, id quod ipſum ſemen ambit, & à cæli animaliumq́ue iniurijs tuetur, ut in frugibus ſpica, in caſtaneis echinus, &c.

Περικαρφισμός. οῦ. ὁ. feſtucatio, cum gallina ouo edito ſeſe feſtuca aliqua purificat, et oua luſtrat. Cæl. lib. 16. cap. 29.

Περικαταρρήγνυμι. lacero, diffringo.

Περικαύλιοι. circumuri.

Περικαῶς. amatoriè.

Περίκειμαι. tribuor, aſsignor. Herodia. παραλαβόντος δὲ τὴν ἀρχὴν Ἀλεξάνδρου, τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας ἐκείνῳ περιέκειτο. Et induor, circunfuſum habeo, περιτίθεμαι. Gregor. οἶδα γὰρ καὶ αὐτὸς ἀσθένειαν περικείμενος, Scio enim me infirmitate circumdatum eſſe & circunfuſum, id eſt, ἐνδεδυκὼς, περιτεθειμένος, Sic Syneſ. κακία γάρ ἐστιν ἀρετῆς προσωπεῖον περικειμένη. Vides autem cum acc. iungi. ut annot. Bud. Cõ.

Περικείρω. circunrado.

Περικέρδεια. τὰ. aſtutiæ.

Περικεφαλαία. ας. ἡ. galea. Accipitur & pro ſpiris capilli muliebris.

Περικήδομαι. curo, φειδομαι φροντίζων.

Περίκηκος. ου. ὁ. prædurus, ſiccus, ambuſtus.

Περίκλασις. ιος. ἡ. confractio, reflexio.

Περίκλαστος. ου. ὁ. circumcluſus.

Περικλείω. concludo, includo.

Περικλινής. έος. accliuis, decliuis.

Περικλύζω. μ. ύσω. π. υκα. circuncludo, aqua circunfundo.

Περίκλυτος. ου. ὁ. inclytus, præclarus.

Περικνημίς. ίδος. ἡ. ocrea, indumentum ſiue munimentum crurum, tibialia.

Περικνίζω. derado, uellico.

Περίκομμα. quod circunfuſum eſt. Vnde περικόμματα, quæ coci auferũt ex carnibus, & circuncidunt. Athenæo eſt genus edulij, lib. 4. Bud. Com.

Περικομπέω. μ. ήσω. π. κα. increpo. Acti.

Περίκομψος. ου. ὁ. commentitius, perbellus.

Περικοπή. ῆς. ἡ. abſciſio, περιαίρεσις, reſecatio, circumciſio, mutilatio. Significat etiã τὰ πέρατα τοῦ σώματος, hoc eſt lineamenta καὶ τὴν τοῦ σώματος περιγραφὴν, Polyb. Ponitur & ἀντὶ τῶν ὑπαρχόντων, pro facultatibus, & bonis hominis. Budæus Commentarijs.

Περι

Περικόπτω.μ.όψω,π.οφα.circuncido,reſeco, dimutilo,amputo. Inde τῶν ἑρμῶν περικοπή, Andoc. Eſt etiam opes imminuo, ut ἐπικόπτω,imperium circuncido,ſpolio, & hoc cum accuſ.& genit.Plut. in Lucul.de Tigrane,ἔχων δύναμιν,ἣ πάρθους τε περικόψα τῆς ἀσίας. Latinis accido eſt pen.longa, ex ad & cædo pro extenuare, affligere.Liu.ab. Vr.3. Hernici nunciant Volſcos & Aequos, & ſi acciſæ res ſint,reficere exercitus.Bud.Com.

Περικρατέω.dominor.

Περίκρημνος.ὁ.præruptus.

Περικρούω.decipio.

Περικτίται.οἱ.circunuicini.

Περικτίων.ονος.ὁ.uicinus,περίοικος.

Περικυκλῶ.circundo.

Περικυκλίζω.circunuoluo.

Περικωνεῖσθαι.uaſa teſtacea picare.

Περιλακίζω.μ.σω.diſcindo.

Περιλακισμός.ῦ.ὁ.ſacrificium ex cane.

Περιλαλῶ.inaniter loquor,blatero,φλυρῶ.

Ει περιλαλεῖσθαι loquacitate undique obtundi.

Περιλαμβάνω.amplector. Actiu.accuſ.

Περιλάμπομαι.illuſtror.

Περιλάμπω.undiq; illuſtro,ſplendore ac lumine circunfundo,colluſtro.

Περιλέγω.περιλαλῶ.

Περίλειμμα.τὸ.reliquiæ,

Περιλείπομαι.ſuperſtes ſum,reliquus ſum.

Περιλείχω.μ.είξω.π.αχα.circunlambo. Actiu.

Περίληξις.ἡ δύναμις τοῦ περιττῶς καὶ περισσῶς περιτρέχειν διὰ λόγων, καὶ ἑρμηνεύειν τὸ νοηθέν,copia dicendi, & latius interpretandi circunlocutio.

Περιλεπίζω.delibro.

Περιλέπω.decortico.

Περιλευκωτός.ὁ,ἡ.περιποίητος,περιλάλητος.

Περιλευκος.dealbans.

Περίλημμα.ατος.τὸ.captio,res capta.

Περιληπτικός.ῦ.ὁ.comprehenſiuus.

Περίληψις.ιος.ἡ.comprehenſio.

Περιλιγμάζω.μ.άσω.π.ακα.circunlambo.

Περιλιμνάζω.reſtagno.

Περιλιμνίζω.caliginoſo humore circundor.

Περιλιχμάω.μ.άσω.π.ακα.περιλιγμάζω,complector,lingo,καταστάζομαι.

Περίλοιπος.ὁ.περιὼν,qui ſupereſt.

Περίμηκος.ὁ.pudenda.

Περίλυπος.ου.ὁ.pertriſtis,angens.

Περιμανής.έος.ὁ,ἡ.inſanus.mirus.

Περιμάττω.expurgo.

Περιμαχήτατος.maximè appetendus.

Περιμάχητος.ου.ὁ.de quo pugnatur.

Περιμένω.μ.νῶ. ad extremum maneo & expecto.Bud.Com.

Περίμετρον.ου.ambitus,circuitus.

Περίμετρος.ου.ὁ,ἡ. immenſus, ultra menſuram,rotundus.

Περιμήκετος.ου.ὁ.oblongus,prolixus,altus.

Περιμήκης.idem.

Περιμυκάομαι.circunſtrepo.

Περιναιετάω. circumhabito. Unde περιναιετάασκον,circumhabitabant.

Περιναιέτης.ου.ὁ.conciuis, ſimul habitans,uicinus.

Περινέμομαι.depaſcor.

Περίνεος.ου.ὁ.coles. Scribitur & περίναιος.

Περίνεως.ω. qui ſuperat in naui uector, qui naui uehitur.ὁ περιττὸς τῇ νηὶ ἐπιβάτης,οἷον δοῦλος.

Περίνεφρα.τὰ.loca renibus uicina & eorum obeſitate oppleta.Cal.lib.2.ca.51.

Περινῆσαι.congerere,conſtipare.

Περινέω. circunluo, circumnato, circunnauigo.

Περινεῦσαι,&

Περινήματον.prætexta, ueſtis quam undiq; purpura ambit.

Περινήχεται.circunnatat.

Περινοέω.περιττῶς νοῶ.Unde

Περίνοια.ας.ἡ. cogitatio, ſingularis intelligentia,& plena mentis comprehenſio.

Aliquando ſolertiam & uafrum commentum ſignificat,hoc eſt τέχνασμα.

Περινομή.ῆς.ἡ.præda,conſuetudo, annona.

Περινός.niger,liuidus.

Περινοστέω μ.ήσω.π.ηκα.circumeo, circunuerſo,oberro,uagor,palo,obambulo,expa

tior, omnia perluſtro. Quidam tamē propriè ſignificare dicunt, τὸ ἀπ' ἀποδαλεῖς οἷ καθ' ἀρχιῶν. Accuſ.

Περιξ. circuncirca, κύκλῳ.

Περιξαίνω. carpo, diſcerpo.

Περιξηραίνω. obareo.

Περίξηρον. τ. cruſtula.

Περιξυροῦντες. οἱ. ſubradentes.

Περιξυόμενος. τ. ὁ. qui per circuitum aut comit, aut ſcabit, extergit' ue ſe: ἀποξυόμενος uero qui diſtringit ſe.

Περιοδεία. circuitio.

Περιοδεύομαι, &

Περιοδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. circumeo, circunſpecto, luſtro. Actiu. accuſ.

Περιοδικὰ νοσήματα. τὰ. morbi qui ſtatis certiſq; diebus recurrũt, ueluti febris tertiana, quartana.

Περίοδος. τ. ἡ. circuitus, circuitio, ambitus.

Περίοιδεν. egregie nouit.

Περιοικίς. ίδος. ἡ. locus circa urbem ædificatus.

Περιοικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. includo domi, ſepio. Actiu. accuſ.

Περίοικος. τ. ὁ. uicinus, accola, ὁ περὶ τὴν οἰκίαν, ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος.

Περιολίσθησις. ιος. ἡ. dilapſus.

Περιόντων χρημάτων. ſuppetẽtibus pecunijs.

Περιωπή. ſpecula, cacumen.

Περίοπτος. ου. ὁ. circunſpectabilis, inſignis, altus.

Περιόπτω. μ. όψω. π. οφα. diſſoluo, negligo, contemno. Actiu. accuſ. Sic

Περιοράω. μ. περιόψομαι. π. περιεώρακα. contemno, deſpicio. Item curo, obſeruo, expecto, circunſpecto, παπταίνω, ut Liu. Circunſpectantes defectionis tempus aduentus conſulis oppreſſit. Bud. Com.

Περιοργής. iratus.

Περίορθρον. tempus proximum matutino, diluculum.

Περιορίζω. deuoueo.

Περιορισμός. ᾶ. confinium.

Περιορμέω. in circuitu alicuius rei ſtationẽ habeo.

Περιορώμενος καὶ καταφρονούμενος, ſpretus & contemptus.

Περιουσία. ας. ἡ. ſuppellex, opulentia. Ἐκ περιουσίας, ex abundanti. Vnde Demoſth. οὗτος ἐκ περιουσίας μου κατηγορεῖ, Iſte autem tantum eſt otij nactus, & tantum quietis habet ab alijs negotijs, ut ei abundè uacet me accuſare. Sic ἐκ περιουσίας πονηροὶ apud eundem, qui in bonorum facultatumq; copia prauè agunt, id eſt, (ut idem alibi dicit) οἱ δι' ἀπορίας πονηροί. Grego. ἐκ περιουσίας κρατεῖν, cum abundè uincere ac nullo ſuo periculo poſſet. Bud. Com.

Περιουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. affluo, aſſideo, περικάθημαι Neut. abſol.

Περιουσιασμός. οῦ. ὁ. poſſeſſio, copia, ſubſtantia.

Περιούσιος. τ. ὁ. acceptus, peculiaris.

Περιοχή. ῆς. ἡ. munitio, complexio, ὑπόθεσις, argumentum, ut in Act. apoſto. ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν, ἦν αὕτη.

Περίοχος. τ. ὁ. munitus.

Περιπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. perpetior. Neut.

Περιπαθής. έος. ὁ, ἡ. paſſione oppreſſus, perpetiens, περιαπὰς ἐμπαθὴς, toto corpore contuſus, dolore uehementi affectus.

Περιπαθῶς. cum magna ui affectuum.

Περιπάλλονται κάρφος. ſeſe illuſtrant feſtuca.

Περιπαντός. ἕ. plurimi, ſcilicet pretij.

Περιπαρής. ῶδος. ὁ. traiectus.

Περιπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. deambulo. Neut. abſol.

Περίπατος. τ. ὁ. deambulatio.

Περιπάσσω. inſpergo.

Περιπαράω. perforo, transfigo. Actiu. accuſ.

Περιπέζια. τὰ. &

Περιπεζίδες. αἱ. ornamenta pedum.

Περιπέζιος. peruius, humilis, perceptibilis.

Περιπελιδνός. ὁ, ἡ. liuidus.

Περιπέμπω. ad inquiſitionem mitto.

Περιπετάζω. extendo.

Περιπετάσματα. aulæa ſunt quæ ad ornandũ locum extenduntur.

Περιπέτεια. ἡ. temeritas, προπέτεια. Euſtath. ſcribit ſignificare τὸ ποικίλον σύμβαμα, id eſt, caſuum uarietatem, & rerum euentum. Ariſtot. Hiſtor. 8. καί τις συμβαίνει περι

ἐν τῷ τούτων βιβλίοις. ubi ἀντὶ θαυμασίων συμπτώματα posuisse uidetur. Strabo lib. 1. de Homero loquens, ἀληθῶς περιπετείας appellat historiam belli Troiani. Polyb. accepit quasi ἀντὶ τῆς συμφορᾶς & περισπάσεως, cui opponit εὐτυχίαν: ſicut etiam Grego. de Baptiſ. Diodo. contrà ἀντὶ τῆς εὐτυχίας uſus eſt, id eſt, admiranda & rara fortuna fœliciq́. Bud. Com.

Περιπετής. έος. ὁ, ἡ. imperans, effrænatus, cõtrarius. Item περιπεσὼν, incidens, incurrens, cum datiuo. Plut. ἵνα μὴ περιπετὴς τῇ αἰτίᾳ τοῦ φόνου τοῦ ξιτεμένου γένηται, Ne in crimen incurreret.

Περιπετρίζεσθαι. offendi, allidi.

Περιπέτω. inuoluo, contego, occulo, obduco, obtego, obuoluo.

Περιπικρής έος. ὁ, ἡ. amarus ualdè. πικρὰ γὰρ ἡ πέτρα.

Περιπλανηθείς. deceptus.

Περιπήγνυμαι. concreſco.

Περιπηχύνομαι. amplector.

Περιπίμελος. ου. ὁ. præpinguis.

Περιπίπτω. deuenio, decido. Demoſth. κατὰ μειδ. καὶ τοιαύτῃ συμφορᾷ περιπέπτωκεν ὑπὸ τούτου, deiectus eſt & decidit. Vbi ſciendum, quòd Græci nonnunquam neutris, quamuis abſolutis pro paſſiuis utantur, eandemq́ constructionem eis tribuant, ut in hoc uerbo fit. Grego. ἀκολασίας περιπέσω γραφῇ, Recidam in crimen intemperantiæ. Et iterum ſciendum, quòd non quouis modo incurrere ſignificat, ut προσπίπτω, ſed ad extremum uſque incurrere, & quodam uelut circuitu reuolui. Vnde apud eundem Greg. κατὰ ἑαυτοῦ περιπίπτειν, eſt ita agere, ut rei exitus in perniciem agentis cedat, ſibi ipſi tandem malè de ſe conſulere, in ſeipſum ſecus quippiam ſtatuere & admittere. Aliquando tamẽ ſimpliciter pro offendere & obuiam fieri ponitur. Bud. Com.

Περιπλανάω. circumerro, pererro.

Περιπλάσσω. circumlino, obduco, obtego.

Περιπλέγδην. complexim.

Περιπλέγνυμι. περιπλέκω, εἰλῶ.

Περιπλεῖς. ſæpe, ualde.

Περιπλείονος. pluris.

Περιπλεῖστοι. plurimi.

Περιπλέκομαι. circumplicor, amplector.

Περιπλέκω. μ. ξω. π. εχα. amplector, contineo.

Περίπλεον. τὸ. tempus apud muſicos, quod amplius quàm decet moratur. Capel.

Περίπλεος. ου. ὁ. ſuperfluus. περίπλεως dicitur Atticè.

Περιπληθής. έος. ὁ, ἡ. magnus, prægrandis. Plutarch. pro pleno uſus eſt et redundãti.

Περιπλὶξ. περιπλέγδην, περιβάδην, ambiendo, amplectendo.

Περιπλοκαί. αἱ. ambages.

Περιπλοκή. ῆς. ἡ. amplexus, complexio, complexus.

Περιπλόκιος. coronarius.

Περιπλόμενος. ου. ὁ. perfectus, reuolutus, obſidens, circumiens.

Περίπλουν. ου. luſtratum, nauigatione circuitum.

Περίπλοος. ου. circunnauigabilis.

Περιπλοῦς. ὁ. circunnauigatio.

Περιπλύνω. abluo.

Περιπνευμονία. ας. ἡ. pulmonis exulceratio.

Περιπνευμονικός. ὁ. pulmonarius.

Περιπνέω. aſpiro, circunſpiro.

Περιπόδια. τὰ. accommoda, ut calceus pedi.

Περιπόθητος. ου. ὁ, ἡ. ualde deſyderabilis, amabilis.

Περιποιέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι, uiuifico, ζωοποιῶ. Item uendico, mihi tribuo & aſſero, ἰδιοποιοῦμαι, ut τὸ μὴ προσῆκον περιποιεῖσθαι, alienam rem ſibi aſſerere, Syneſ. Eſt etiam cõparo, acquiro, quæro, emereor. Demoſth. τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας παρὰ θεῶν περιποιεῖσθαι ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισί. Significat etiam τὸ περιτρέπω, hoc eſt, in contrarium & præpoſterè facio. Phalaris Meſſenijs, τὴν κατηγορίαν ἀδικίας περιποιεῖσθαι, id eſt, præpoſterè interpretami ni. Bud. Com.

Περιποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. foueo, iuuo, defendo, tueor & ſeruo. Actiu. accuſ. Bud. ibi.

Περιποίησις. ἡ. acquiſitio, poſſeſſio.

Περιποιητικός. administrator, acquiſitor.

Περιποιούμενον. arte ſingulari & induſtria factum, περιττῶς πεποιημένον.

Περιπόλαρχος. ὁ. qui peripolis præeſt.

Περιπολεῖ. uerſat.

Περιπολέω, &

Περιπολίω. μ. ήσω. π. ηκα. uagor, circumeo, oberro. Neu. accuſ.

Περιπόλια. τά. circumuicinæ ciuitates.

Περίπολος. ὁ. incola. Sunt etiam περίπολοι circuitores, circumhabitantes, excubatores, id eſt, οἱ τὰς φυλακὰς περιπολοῦντες, qui & ἔφοδοι dicuntur. Vnde περίπολοι τῆς χώρας ἐπίσκοποι, quorum munus erat circuire regionem & inſpicere. Bud. Com.

Περιπορεύομαι. circumeo.

Περιπόρφυρα. ας. ἡ. ueſtis, purpura.

Περίπου. ferè, circiter.

Περίπτερος. ου. ὁ. circumalatus, hoc eſt orbiculatus. De ædificijs dicitur, quorum muros πτερὰ uocant architecti, quales ſunt ædes, quas circulatas appellant. Cæl. lib. 11. cap. 22.

Περιπτίσσω. perpurgo, exactè purum ac merum ſyncerumq́ reddo.

Περιπτύσσομαι, &

Περιπτύσσω. μ. ύξω. π. υχα. circumplico, circumplector, foueo, pando, explico. Actiu. accuſ.

Περιπτυχή. amplexus.

Περιπτώσεις. αἱ. calamitates, caſus, infortunia, occaſiones.

Περίπυστος. celebratus, illuſtris.

Περιρίζω per expurgationem lito.

Περιῤῥαγεὶς ναυαρχίδα. qui cepit nauẽ prætoriam.

Περιῤῥαγῆναι ἀόρ. β. ἀ περιῤῥάσσομαι. allidi uehementer & impingi.

Περιῤῥαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. circunſpergo.

Περίῤῥανσις. ιος. ἡ. aſperſio aquæ.

Περιῤῥαντήριον. ου. τό. aquiminarium, uaſis genus, uas purum.

Περίῤῥασις. ιος. ἡ. circunſperſio.

Περιῤῥεύς. circunfluus, tenuis, mollis.

Περιῤῥηδής. utrinq; fractus, aut flexus.

Περιῤῥηγνύω, & περιῤῥήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. circunſcindo, circunfluo, circundo. Actiu. accuſ.

Περιῤῥήδην per circunferentiam.

Περιῤῥηδής. pronus, cum impetu, aſperſus ſanguine, ſiue aqua.

Περιῤῥόος. ου. ὁ, ἡ. circumfluus.

Περιῤῥύπτω. uſquequaq; purgo.

Περίῤῥυτος. ου. idem quod περίῤῥοος.

Περιῤῥώξ. præruptus.

Περισαίνω. circumblandior, ambio.

Περισαλπίζομαι. deducor tubis circunſonantibus.

Περισαλπιστός. οῦ. tubæ ſonitu excitatus.

Περίσαξις τῆς γῆς. accumulatio & exaggeratio circa radices.

Περισαρκισμός. οῦ. ὁ. circunflexio.

Περισάττω. accumulo, conſtipo & inculco, conculcoq́.

Περισείω. μ. είσω. π. εικα. circunquatio. Acti.

Περίσημος. clarus, inſignis.

Περισθενής. έος. ὁ, ἡ. potens.

Περισκελής. έος. ὁ, ἡ. durus, acerbus, ἀτενής.

Περισκελίς. ίδος. feminale. Scribit Cæl. lib. 2. ca. 41. περισκελίδας dici, quæ uulgo gremialia uel trauerſias uocant. unde & Menander puellas περισκελίδας geſtare ſcribat. Vtũtur & latini hac uoce, ut Eſaiæ cap. 3. & Horatius in epiſtolis, Nota refert meretricis acumina, ſæpe catellam, Sæpe periſcelidem raptam ſibi flentis. Cæl. lib. 2. cap. 41.

Περισκεπής. obtectus.

Περίσκεπτος. altus, unde licet circunquaque proſpicere.

Περισκέπτομαι. circunſpicio.

Περισκήπτω. περιθλίβω, illido, attero.

Περισκιάζω. obtenebro.

Περισκοπῶ. περισκέπτομαι.

Περισκυλακισμός. οῦ. ὁ. circuncatulatio, ſpoliatio.

Περισοβεῖν. dicebant τὸ ἐν κύκλῳ πίνειν, in orbem τὴν φιλοτησίαν circunferre. Budæus Commentarijs.

Περισπαίρω. terram calcibus pulſo.

Περισπάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. diſtrahor, diſtineor.

Περισπαδὰς ἡ. *occupatus, diſtentus.*

Περισπασμός. ῦ. ὁ. *contractio, circumflexio, diuulſio. Eſt & genus ſtratagematis apud antiquos, id eſt* ἐν δυοῖν ἐπιστροφῆν τῦ τάγματ⊙ κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὴν ὀπίσω τόπον. *Hieronymus diſtentionem ſignificare putat.*

Περισπάω. μ ἀσω. π. ακα. *circunflecto, contraho, conſcindo,* περιαρθρῶ *Item in diuerſum atq; in contrarium traho, ut* περιφέρω, περιάγω, περιτρέπω, *Ariſtot. Ethicorū 5. & Plut. in Cic.* καὶ περισπᾶν αὐτῦ τὴν δυνάμιν. *De hoc Bud. Com. Item decipio, ui auffero. Itē occupo. Ioſeph li. 1.* κασσίῳ τῷ πρὸς ἀντώνιον πολέμῳ περισπωμένῳ, *Caſsio aduerſus Antoniū bello occupato. Act.*

Περισπαρά{ω. *inuoluo.* (*accu.*

Περισπαραδάς. *inuolutus, implicitus.*

Περισπερχής. ἐος. ὁ, ἡ. *ſtudioſus, uexatus uehementer aſper.*

Περισπούδαστος. *affectabilis, dignus certamine, magno ſtudio affectatus.*

Περίσπουδος, *qui ſerijs rebus gaudet.*

Περισπωμένη. ης. ἡ. *circunflexus accentus.*

Περισσάκις. *impariter. uide Martian. lib. 7.*

Περισσεία. ας. ἡ. *ſuperfluitas, abundantia.*

Περίσσευμα. ατος. τὸ. *idem.*

Περισσεύω. μ. εύσω. π. ευκα. *abundo, ſupero. Neut. genit.*

Περισσολογῆσαι. τὸ περιττολογῆσαι.

Περισσομένη. *uaſtata,* πορθουμένη.

Περισσόν. ῦ. *quod reſtat, ſuperfluum, nouū, præſtans.*

Περισταδόν. *circum.*

Περίσαμαι. *ambio.*

Περίστασις. ι⊙. ἡ. *caſus, circunſtantia, infortunium, afflictio, ſtatus.*

Περίστατος. *locus altus, cui ſi quis inſiſtat omnia habiturus ſit conſpicua.*

Περισταυρόω. μ ώσω. π. ωκα. *ſeparo, uallo cingo. Actiu. accu.*

Περισταύρωμα. τὸ. *uallum.*

Περισταχίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. *ordino.*

Περιστάχον τροχός. *circumacta rota.*

Περιστέωσι. *pro* περιστῶσι. *circunſtent.*

Περιστέλλω. μ. ελῶ. π. αλκα. *cooperio, contego, obuoluo, cōmunio, compono, orno, cōprehendo, contraho, comprimo.* περιστέλλω νόμον, *tueor legem. Actiuum, Budæus Commentarijs.*

Περιστενάζειν, *uel* περιστένειν. *lamentis & gemitibus circūſonare, in anguſtias redigi, ſuſpirare, triſtari.*

Περιστερά. ᾶς. ἡ. *columba,* παρὰ τὸ περισσῶς ἐρᾶν.

Περιστερεών. ῶν⊙. *columbarium, id eſt, ſtatio agreſtium columbarum. quamuis aliquādo & domeſticarum ſit, quod proprie* περιστεροτροφεῖον *dicitur. Item uerbenaca recta, herba columbis familiaris. Dioſcor.*

Περιστερίδιον. ου. τὸ *pullus columbinus, pipio.*

Περιστεροειδής. έος. ὁ, ἡ. *columbacei generis.*

Περιστεφανόω. *corona cingo,* κυκλόω.

Περιστεφής. έ⊙. ὁ, ἡ. *circuncoronatus.*

Περιστήθιον. ου. τὸ. *pectorale.*

Περιστήξαντες. οἱ *circumpoſiti.*

Περιστῆσαν. *ſiſtebant, mactabant.*

Περίστια. *luſtrationes.*

Περιστίαρχοι. *qui conciones & theatra luſtrabant apud Athenienſes: dicti quaſi circitores. Fiebat autem huiuſmodi luſtratio catharſijs, hoc eſt minutulis porcellis. Cælius libro 5. capite 26.*

Περιστίλβω. *nitidum, & ſplendidum facio.*

Περιστίξας. αντ⊙. ὁ. *circumiens.*

Περίστοα. τὰ *fornices.*

Περιστοιχίζομαι, &

Περιστοιχίζω. μ. ίσω. π. ικα. *ſtipo, indagine cingo, ſtabulor. Actiu. accuſ.*

Περιστολή. ῆς. ἡ. *comitatus.*

Περίστομος φάλαγξ. *latericepr, ſiue anceps.*

Περιστοναχίζεν. *circungemebat.* περιστοναχίζετο δῶμα, *pro* περιηχεῖτο.

Περιστράπτω. *circunfulguro. Luc. in Acti.* καὶ ἐξαίφνης περιέστραψεν αὐτὸν φῶς.

Περιστρατεύω. *circunfodio.*

Περιστρατοπεδεύω. *circunſideo, obſideo.*

Περιστρέφω. μ. ψω. π. φα *circumuerto. Acti.*

Περιστροφάω μ ήσω. π. ηκα. *idem.*

Περιστροφή. ῆς. ἡ. *conuerſio, uertigo.*

Περίστρωμα. τὸ. *quaſi circunſtratum. Sunt autē* περιστρώματα, *ut* περιπετάσματα *genus,*

cortinæ, quæ parietes & aulæ teguntur, ſeu tapetia Babylonici floris uarietate per ſpicua. Ea ab alijs aulæa & Attalica: ab alijs beluata, hoc eſt beluis uariegata ap pellantur, aulæa picta, et uerſicoloria. Vn de Themiſtoclem legimus regi Perſarum reſpōdiſſe ſermones hominum περιστρωμάτοις uerſicoloribus perſimiles eſſe. Etenim ut in illis cū extenduntur, ita & in his formas figurasq́ apparere, contractis uerò abſcondi eaſdem atq́ corrumpi, quare ſibi tempore opus eſſe. Sunt etiam περιστρώματα circunuallationes.

Περιστύλιον. τὸ. locus clauſus columnis, circū quaq́ porticū habens: uel ſaltem à tribus lateribus.

Περίστυλος. ὁ. qui columnis undecunque ſuſtinetur.

Πέρυσι, non πέρυσιν, Gaza authore. in anno præterito.

Περισυλάω. ſpolio.

Περισύρω. diſtraho, diuello, lacero, uexo, lanio, in diuerſum & in contrarium traho.

Περίσφακτος. lugubris.

Περισφηνόομαι undiq́ obturo.

Περισφιγγόμενος. ὁ. aſtrictus.

Περισφίγγω. μ. ίγξω. π. ιγχα. coërceo, περιστέλλω. Actiu. accuſ.

Περισφύρια. τὰ. ornamenta pedum, fimbria.

Περισχελὶς. τὸ. difficile.

Περίσχου. contine, defende, adiuua.

Περισχίζω. abſcindo.

Περισώζομαι. incolumis ſum, ſeruor à morte.

Περισώζω. μ. σώσω. π. σωκα. tandem ſeruo, ſaluo, libero. Actiu. accuſ.

Περισωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. accumbo.

Περιτάω. erro.

Περιτάμνω. amputo, περικόπτω. Actiu.

Περιταφρευόμενος. foſſa circundatus.

Περιταφρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. foſſa cingo, circū fodio. Neutr. accuſ.

Περιτείνομαι. obtendor.

Περιτειχίζω. circunuallo, morior. Actiu.

Περιτείχισμα. ατος. τὸ. circunuallatio.

Περιτελέω. μ. λῶ. circunuoluo, perficio, morior. Actiu. accuſ.

Περιτέμνω. circūcido, extenuo, diminuo, accido. Vide περικόπτω. Actiu.

Περιτεχνάζω inſidiari, mali aliquid moliri.

Περιτέχνησις. ἡ. ſolertia.

Περιτήκω. erodo, liqueſacio.

Περιτήριον. terebrum, τρύπανον.

Περιτίθημι. τὸ ἐνδύω καὶ περιστέλλω, καὶ περιβάλλω, amicio, circūdo, induo. Vnde περιτίθεμαι paſsiu. τὸ ἐνδύομαι, & περιβάλλομαι. Eſt etiam τὸ περιάπτω, concilio, quæro, parioq́. Item accōmodo, tribuo, do. Aeſchi. ἡ πόλις περιθεῖσα νίκην αὐτοῖς. Præterea aſſigno, tribuo alicui rem aliquam. Vnde quod apud Cicer. de Senect. Omnem autem ſermonem tribuimus nō Tithono, ſed M. Catoni, Gaza uertit περιτεθεικότες ἐσμέν. Conuenit autem in hac ſignificatione cum περίκειμαι. Bud. Com.

Περιτηκόμενος ἄργυρος. liqueſactum argentū.

Περιτομεύς. culter ſutorius, σμίλη.

Περιτομή. ῆς. ἡ. circuncißio, qua uoce Paulus omnes Iudæos complectitur, ſicut contrà præputij nomine omnes Ethnicos.

Περιτομίς. pars quædam nauis.

Περιτόναια. τὰ. ligna prominentia iuxta puppim.

Περιτόναιον. membrana illa interior uentris quæ omento iungitur, quáq́ omnia intrinſecus exta integuntur. Ab ilibus autē à pube ſurſum uerſus ad præcordia peruenit.

Περιτραχήλιον. ου. τὸ. torques.

Περιτρέπω. circumago, & interdum circum actu euerto & percello, ut περιτρέπειν τὴν ναῦν, Luciano. Gregor. καὶ τῷ ἀδοκήτῳ τῆς ἀγωγῆς περιτρέποντες, Inopinata & uiolenta freni excuſsione reſupinātes, retrorſum agentes. Interdum in bonam partem accipitur, ut cū res male cœpta bene uertit. Lucian. χάριν δὲ ὁμολογῶ τοῖς θεοῖς ὅτι μοι τὸ σφάλμα ἐς ἄλλο βέλτιον περιετράπη, id eſt fœlicius ceſsit, & in diuerſum quàm inſtitueram. Inde illud Act. 26. μαίνῃ παῦλε, πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει, Inſanis Paule, multæ te literæ è ſana mente ad inſaniam redigunt. Dicimus quoque περιτρέπω σε, pro σφάλλω,

in errorem induco, & impello, ut περιτρέπομαι ἀντὶ τοῦ σφάλλομαι. Budæus Commentarijs.

Περίτρητον. ο. foramen.

Περίτρητος. ὁ. ſcutula, Vitru.

Περιτριβής. attritus.

Περιτρίβω. detero. Vnde

Περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς, Demoſthenes uocat Aeſchinem, id eſt rabulam & uaframentum fori, quaſi tritum in forenſibus rebus, καὶ ἀναίσχυντον συνεσφάλτην, & qui omnes uafritias pertalleat. Dicitur enim περίτριμμα, quaſi τετριμμένον, καὶ περισσῶς τετριμμένον.

Περιτροπάδην. circumagendo.

Περιτροπίον ἐνιαυτός. annus circumuolutus. καὶ περιτροπέοντες, περιχωροῦντες.

Περιτροπή. ῆς. ἡ. circuitio.

Περιτροχαλάτη. ης, ἡ. genus tonſuræ.

Περίτροχος. ου. ὁ. rotundus.

Περιτρώγω. peredo.

Περίττευον. ου. τὸ. quod ſupereſt.

Περιττεύω. μ. σω. π. κα. reſto, excello.

Περιττολογῶ. multa loquor.

Περιττόν. impar, ſuperfluum. Atticum autē eſt pro περισσόν.

Περίττωμα. ατος. τὸ. excrementum, ſtercus.

Περιττωματικός. ἡ. excrementitius, homo excrementis abundans.

Περίττωσις. ἡ. ſuperfluitas, excrementum.

Περιτυγχάνω. offendo, obuiam fio, incido, ſuperuenio, fortè aduenio ſuper ſermonem, ἐντυγχάνω, interſum. Bud. Com.

Περιτυμπανίζομαι ἐκμαίνεσθαι. ſonitu tympanorum agor in furorem.

Περιυβρίζω. ſingulari iniuria afficio, omni genere iniuriæ afficio, contemno.

Περιφάνεια. ας. ἡ ſplendor, proſpectus.

Περιφανέστερον. manifeſtius.

Περιφανής. έος. ὁ, ἡ. circunſpectus, conſpicuus, præclarus.

Περιφανός. οῦ. ὁ. facundus.

Περίφαντος. ου. ὁ. clarus.

Περιφεγγία. ἡ. irradiatio.

Περιφέρεια ας. ἡ. circunferentia, cirūlatio, rotatio, ſuperficies, ſuperſcriptio. Eſt etiam hallucinatio, & uita errabunda, ut περιφορὰ ἡ περιφέρεσθαι. Eccleſ. cap. 10. καὶ ἐσχάτη στόματος αὐτοῦ περιφέρεια. Bud. Com.

Περιφερής. έος. ὁ, ἡ. circumſcribilis, rotundus, globoſus.

Περιφέρομαι. eōdem reuoluor. Item uagor, erro, palor. Syne. ἐγὼ δὲ περιηνέχθην ἅπαν τάχος τῶν πραγμάτων, Vagis & uarijs cogitationibus euagatus ſum, huc illucq́; animum circumagens. Plut. καὶ περιφερόμενος τῷ μεγέθει. Es quoquouerſus circūactus ad rei magnitudinem æſtimandam. Greg. μήπω περιενεχθῇς ἄδικως ἐς τὸ συνάγορος, Necubi hallucineris perperàm hæc æſtimando, quaſi indigna quæ de Deo credantur. Bud. Com.

Περιφερόμενος. uulgatus, λαλούμενος.

Περιφέρω. circumago, eōdem reuoluo Item circumfero, id eſt mecum ſemper fero, in comitatu meo fero. Eſt etiam traduco, per ora oculosq́; hominum circunduco, quòd & περιάγω dicitur. Syneſ. τοὺς πονηροὺς περιφέρεται, πᾶσι ποιοῦντες καταφανεῖς οἵτινές εἰσι. Item in errorem induco uel perturbo, ut in Salom. περιφέρει ἡ συκοφαντία τὸν σοφόν. Item perfero, id eſt extremum uſq; tolero, περισσῶς φέρω. Eſt & in diuerſum fero atq; in contrarium. Vtuntur & hac uoce in conuiuijs, ut περιφέρειν κύλικα, uel ποτήριον. Vnde περιφέροντες, qui fercula in conuiuijs circunferunt & ſternunt in menſis, cum unicuique partes apponuntur, & lances diſtribuuntur, Xenoph. Item περιφέρω, refert. Herod. Erat. οὕτε μὲν περιφέρει ὅλην ἀδίκως τούτων. Bud. Com.

Περιφεύγω. ita fugio ut ad extremum euadā, uel ad extremum euado, & ſuperſtes ſum. Budæus Com.

Περίφημος. ο popularis, celebris, clarus.

Περιφήτης. clauiger.

Περιφθείρομαι (inquit Budæus Commentarijs) τὸ ἐπὶ κακῷ καὶ φθορᾷ περιιοσῶ, pereo, comminuor. Item pediculos colligo.

Περιφλεγής. ardens, peruſtus, peraridus.

Περιφλοιζόμενος.ὁ.tunicis conuolutus,uel tunicas dimittens.

Περίφλοιος.ου.ὁ.deliberatus,decorticatus.

Περιφλοιωθῆναι.detrahi corticem.

Περιφλύω.ἐπιπολαίως καίω,amburo.

Περίφοβος.ου.ὁ.pertrepidus.

Περιφοβοῦμαι.paueo.Accuſ.

Περιφοιτάω.μ.ήσω.π.κκα.circumambulo.

Περίφοιτος.ου.ὁ,ἡ.uagus.

Περιφορά.ᾶς.ἡ.reuolutio,circunlatio,circun tractio. Eſt quoq; ferculorum miſſus,qui conuiuijs apponuntur,aut ſingulis conuiuis,aut quaternis ut nunc fieri ſolet. Item hallucinatio,& uita errabunda,error,erratio,ſicut περιφέρεια,ἀ περιφέρεσθαι, Greg. περὶ θεολ.β.& κατὰ ἰουλ.α. Et Eccleſ.cap. 2.καὶ ἔβλεψα ἐγὼ τοῦ ἰδεῖν σοφίαν,καὶ περιφορὰν,καὶ ἀφροσύνην, Et oculos aduerti ut uiderem ſapientiam,& mentis errores,& dementiam. Bud.Com.

Περιφορητός.οῦ.ὁ.uerſatilis.

Περιφόρος.ὁ.idem,qui ſe circumagit.

Περίφραγμα.ατος.τὸ.circũſeptio,pars currus, obex,maceria.

Περιφραδέως.ritè,peritè,ſcienter.

Περιφράζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.decerno, circunloquor.Depon.abſol.

Περίφρασις.ιος.ἡ.circunlocutio,circuitus loquendi.

Περιφράττω.circumdo ſepimento.

Περιφρονέω.μ.ήσω.π.κκα.contemno.Itẽ conſydero,contemplor,inquiro,ſcrutor.

Περιφρῦναι.amplecti.

Περίφρων.ονος.ὁ,ἡ.caſtus,prudens.

Περιφύομαι.agnaſcor.

Περιφύς.ύντος.ὁ.complexus.

Περιφωνέω.circunſono,reſono.

Περίφωρος.ου.deprehenſibilis,deprehenſus in furto,manifeſtus,qui inficiando non eſt.

Περιφῶσαντες.οἱ.operientes,operculis tegentes.

Περιχαίνω.deuoro,obhio,arrodo,ueluti canes,cum lapides,quibus iactantur,commordent.

Περιχαίρω.ſupra modum lætor.

Περιχαράκωμα.ατος.τὸ.loci alicuius monumentum.

Περιχαρακώσας.αντος.ὁ.uallo & foſſa circundans.

Περιχαράσσω.μ.άξω.π.αχα.diſrampo,remoueo,ſcarifico.

Περιχαρία.ας.ἡ.moderata lætitia.

Περιχάρεια.ας.ἡ.lætitia elata.περιττῇ χαρᾷ.

Περιχαρής.ſupra modum lætus,gaudio,perfuſus,ὁ ἀμέτρως χαίρων. Itẽ gratioſus,qui conſequitur gratiam ex aliquo.

Περιχάσκειν.inhiare.

Περιχέω.circunfundo,confundo.

Περιχλιδῶντες.ſaturi.

Περιχλανίζεσθαι.tegi,ornari,παραστρατεύεσθαι.

Περιχορεύω.circunſilio,tripudio.

Περιχορείζω.idem.

Περίχριστος.ὁ.circunlitus.

Περίχρυσος.ὁ.inauratus.

Περιχύω,περιχύνω.circunfundo.

Περιχωρέω.diſcedo,peragro.

Περίχωρος.undiq; finitimus.

Περιψάω.μ.ήσω.π.κκα.rado,abſtergo,limo. Actiu.accuſ.

Περίψημα.ατος.τὸ.ſcobs,& ramentũ,& quicquid limando deteritur,nauci,ſterquilinium,quiſquiliæ,cuiuſuis rei putamen,luſtramentum Ambroſio interprete.

Περίψυχρος.ου ὁ.frigidus.

Περίψυξις.frigiditas,rigor,& affectio illa febre laborantium,quæ præcedit horrorem. hoc eſt φρίκην.

Περιψύχεσθαι.perfrigeſcere,καταψύχεσθαι.

Περιώγανα.rotarum ferramenta.

Περιωδευμένος.perluſtratus.

Περιωδυνία.ας.ἡ.nimia dolentia,anxietas.

Περιώδυνος.qui toto corpore eſt contuſus,& dolore uehementi affectus.

Περιωθῶ.pulſo,uexo,malè accipio,ſugillo,iniuria afficio,cingo.

Περικαλλος ſupra modum pulcher.

Περιώμιον.ου τὸ.ſupparus.

Περιὼν οντος.ὁ.ſuperſtes,adhuc uiuens.

Περιωπή.ῆς.ἡ.ſpecula,locus conſpicuus.

Περιώσιον,Ionice pro περιούσιον.ου.τὸ.ſuperfluè,præter conueniens.

Περκάζω. μ. άσω. π. ακα. maturesco, maturitate nigresco. Neut. abſol.

Πέρκη, uel περκίς. ἡ perca piſcis.

Περκνός. ἡ. ὁ. niger, uarius.

Πέρναμαι. uendo. & περνᾶται, uenditur. Vnde πόρνη ſcortum, quod corpore quæſtum facit.

Περνάς. ὁ. uendens.

Περνάσκω. mitto ad uendendum.

Περνός. ſpecies aquilæ, κυνηγετικὸς ἀετός.

Περονατρίς. ίδος. ἡ. peplum, et ueſtis quædam quæ ſuccingebatur & fibula colligabatur

Περονάω, uel περονίζω. μ. άσω. π. ακα. fibula necto. Neutrum.

Περόνη ης. ἡ. fibula, πόρπη.

Περπερεία. adulatio, temeritas, mollities.

Περπερεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. ago perperàm & temerariè, adulor, extollor, oſtento me. Sic ferè exponit Heſych. Alij pro garrire ponunt, quaſi τοῖς λόγοις περιφέρεσθαι, quod locutulei ſermonibus ambagibus moleſti ſint: alij pro præcipitem eſſe & temerarium. Videtur eſſe ficta uox à perperis fratribus, de quo Eraſ. prou. Ne in Melampigum incidas. Vtitur ea Pau. 1. ad Cor. cap. 13. ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, id eſt (ut Eraſ. uertit) Charitas nõ eſt procax. Depon. abſol.

Πέρπερος. ὁ ἡ. procax, temerarius, præceps, inconſtans, & leuis.

Περρίχειν περιίχειν, ὑπερίχειν.

Περσί. antique pro πᾶσι. Cal. lib. 10. ca. 28.

Περσέφαττα. ης. &

Περσεφόνεια. ας. ἡ. &

Περσεφόνη. ης. ἡ. Proſerpina.

Πέρσα. cuborum iactus quidam. Cal. lib. 10. capite 28.

Περσιστί. Perſicè, more Perſarum.

Πέρυσι. anno præterito, pro nuper etiam accipitur. ὁ πέρυσι σῖτος. frumentum annotinum, id eſt ſuperioris anni.

Περυσινά. res ex anno præterito.

Περυσινός. ἡ. ὁ. adoleſcens qui iam ex ephebis exceſſit.

Περυσινοὶ ἡγεμόνες. ſuperioris anni duces.

Πέρω. μ. περῶ. π. περκα. transfigo, penetro, transſeo. Actiu. accuſ.

Πελώριον. ingens.

Πέσεν, pro ἔπεσεν à πίπτω. cecidit.

Πέσημα. caſus.

Πέσῃσι, pro πέσῃ. ceciderit, moriatur in pugna.

Πέσκα, uel πέσκος. uellus ouis.

Πέσσα, uel πεσσεία. ludus talorum.

Πεσσεύε. muta ſententiam in melius.

Πεσσόμενα σιτία. cibi cocti, Herodo.

Πεσσός. οῦ. ὁ. talus, id eſt ludus. Et πεσσοί, medicamenta compoſita molli lana quæ feminibus ſubijciuntur inter naturalia.

Πέσσω. patior. Ponitur & pro πέπτω.

Πεσών. lapſus, pronus, proſtratus.

Πετάζω. μ. άσω. π. πέπτακα. extendo, pando, ſterno, tego. Actiu. accuſ.

Πεταλίδες σύες. porcelli ſaginati. Athen. libro 9. & Cal. libro. 13. capite 56.

Πεταλίζειν. germinare, φυλλολογεῖν.

Πεταλισμός. oſtraciſmus cum folijs.

Πέταλοι. οἱ. uituli à cornibus uidelicet, quæ illis inſtar ramorum ſunt, hoc eſt ἀπὸ τῶν πετάλων, ut ſcribit Athen. libro 9. & Cæ. libro 13. capite 56.

Πέταλον. ου. τὸ. folium, lamina. Cal. libro 15. capite 6.

Πεταλῶσθαι. ſupinum & negligentem eſſe, deliciari.

Πεταλώδης. εος. ὁ, ἡ. lanis ſimilis.

Πεταλωτός. uirſus, pulcher.

Πέταμαι. τὸ πέτομαι.

Πετάννυμι, & πεταννύω. μ. άσω. π. ακα. pando, extendo, aperio. Actiuum.

Πετάομαι. idem quod πέτομαι.

Πέτασος. ου. ὁ. galerus, petaſus.

Πέταυρον. ου. τὸ. laqueus. ἀπὸ τοῦ πέτεσθαι τοὺς ὄρνεις.

Πετάω. idem quod πετάννυμι, extendo eleuo.

Πέττεια. ἡ. talorum ludus.

Πετεινά. τὰ. uolucres. Quidam ſcribunt πετηνά, uel πετανά.

Πετεινός, uel πετηνός. ὁ uolatilis.

Πέτευρον. idem quod πέταυρον, ſiue aſſer cum laqueis. παρὰ τὸ εὕδειν ἐν αὐτῷ τὰ πε-

τευὰ, quod in eo aues decumbentes, laque is impeditæ, deprahendantur.

Πέτευρον. ου. τὸ. *trabs, tignum, lacunar, ſcandula.*

Πεττευτικός. ῦ. ὁ. *luſor taxillorum.*

Πεττεύω μ. εύσω. π. ευκα. *ludo talis. Neut.*

Πέταλον. πέταλον.

Πέτομαι *Atticè, & πέταμαι communiter. uolare. Depon. abſol.*

Πέτρα. ας. ἡ. πέτρος. *ſaxum, cautes, petra, mons.*

Πετραῖος. *Neptunus, quod olim ſuper ſaxo conſopitus, urinam profuderit genitalem, unde enatus ſit equus primus, quem dixere σκύφιον.*

Πετρήεις. ήεντος. ὁ. *ſaxoſus, βαθύς.*

Πετρηδόν, *aduerbium, lapidatim, lapidibus, lapidum in morem.*

Πέτρινος. ου. ὁ. *ſaxeus.*

Πετροβόλος. ου. *iactor lapidum.*

Πετρίδιον. ου. *ſaxulum.*

Πετροπομπή. *machina, per quam ſaxum emittitur.*

Πέτρος. ου. ὁ. *Atticè pro πέτρα, ſaxum. Inde πετροσέλινον, quaſi ſaxeum apium, e ſaxis natum.*

Πετρόω. μ. ώσω. π. ωκα. *lapido. Actiu. accuſ.*

Πετρώδης. εος. ὁ, ἡ. *ſaxoſus.*

Πετρόροφος. ου. ὁ. *ex ſaxis laqueatus.*

Πεττεύω. *transfero, fugio, alea ludo.*

Πεττεία. πεσσεία.

Πεττός. *talus, taxillus.*

Πέττω. μ. έψω. π. εχα. *pecto, cõcoquo, maturo, digero, panem facio, uolo, las. Transfertur aliquãdo, ut πέττειν τὴν ὀργὴν, pro πραΰναι, & mollire. Id & καταπέσσειν dicitur, hoc eſt καταδαπανᾶν, καὶ καταπαῦσαν. Sic Cicero, Vt eius iſta odia non abſorbeam ſolum, ſed etiam concoquam.*

Πευθήν. ῆνος. ὁ. *interrogatio. Item is qui ſciſcitatur, id eſt ſecreta interrogat, explorator, mandator.*

Πευθοίατο. *audirent.*

Πεύθομαι. μ. εύσομαι. π. ευσμαι. *audio, interrogo, ſciſcitor, ſcitor, diſco, exploro.*

Πεύθω. *idem.*

Πευκάλιμος. ου. ὁ. *denſus, amarus, acutus, intelligens, prudens.*

Πευκεδανός. ῦ. ὁ. *amarus, letalis.*

Πεύκη. ης. ἡ. *picea arbor, tæda.*

Πευκής. έος ὁ, ἡ. *mortifer.*

Πεύκινος. *quod ex picea arbore fit.*

Πεύσεαι. *audies.*

Πεῦσις. εος. ἡ. *interrogatio, reſponſio.*

Πευστός. *obediens.*

Πέφαμαι. *ſum interfectus.*

Πεφασμένος, *dictus, factus, manifeſtatus.*

Πεφασμένως. *palam.*

Πεφάσσω. *impetum facio, furio.*

Πεφηνός. *apertus, paratus.*

Πεφήσομαι. *interficiar, moriar.*

Πεφήσεαι. *occideris.*

Πεφιδήσεαι. *parces.*

Πεφεισμένως. *molliter.*

Πεφνῶος. ου. ὁ. *morte dignus.*

Πέφνε. *interemit.*

Πέφνω *occido.*

Πεφράδαται, *Ionicè pro πέφρανται. dicta ſunt*

Πέφρασται. *dictum eſt.*

Πεφρασμένος. *dictus, paratus.*

Πέφρικα. *horrui. ἀπὸ φρίττω, pro πέφριχα.*

Πεφροντικώς. *ſolicitus, curans.*

Πεφροντισμένως. *attentè, ſedulò.*

Πέφυκε. *natura comparatum eſt, naturæ aptitudine poteſt, natum eſt, ſolet, natura poſtulat.*

Πεφυκώς. *promptus, facilis.*

Πεφυλαγμένως. *cautè, curioſè.*

Πεφωρακώς. ὁ. *qui ſuſpicatus eſt, depræhenſus.*

Πέψις. εως. ἡ. *digeſtio, concoctio, ἀρτοποιΐα.*

Π Η.

Πῇ, *interrogatiuũ eſt pro quo nam modo, et qua, id eſt qua ratione, ut qua facere id poſsis, noſtram nunc accipe mentem, cui reſpondet ᾗ. Plato de Rep. καὶ ὡς ἀληθῶς φιλόσοφον πῇ δή, Quo pacto, qua ratione? ᾗ δ' ἐγὼ, Ea inquam ratione. Significat etiam partim. Theophr. de Plant. 1. ταῦτα μὲν οὖν πῇ διαφέρει, πῇ δὲ ὁμοίως ἔχει. Apud poëtas ponitur pro ποῖ, id eſt quò & quà, ut πῇ παρέβην. Πη uero ſine ac*

centu encliticum eſt pro πως. Plato Polit. ἄκουε ταύτῃ πῃ φανέντων, &c. pro ὅτῳ πως Bud. Com.

Παγαῖος. ου. ὁ fontanus.

Παγανίζω. imitor origanum.

Πήγανον. ου. τὸ. ruta.

Παγάς. ίδος. ἡ. glacies.

Πήγασος. ου. ὁ. Pegaſus, equus Perſei alatus.

Παγεσίμαλλος. ου. ἡ. habens lanam infixã, aut uellus denſum & nigrum. παγὲς enim utrunque ſignificat.

Παγή. ῆς. ἡ. fons. Vnde diminutiu. παγίδιον fonticulus.

Πῆγμα. τό. pegma, machina.

Πήγνυμαι. concreſco, id eſt glacies fio, congelaſco.

Πηγνύω, & πήγνυμι. μ. ἥξω. π. ηχα. figo, conglutino, conſtabilio, congelaſcere facio. Act. u. accuſ.

Παγόβρυτος. ου. ὁ. ex fonte ſcaturiens.

Παγός. ῦ. ὁ. pinguis, bene compactus, niger, ut illud, κύματι παγῷ. Sed id uarie exponunt.

Παγάσιον. ου. τὸ. πῆχυς.

Παγυλίς. ίδος. ἡ. brumalis frigus, gelu, glacies.

Παγῶ. τὸ παγνύω.

Πηδάλιον. ου. τὸ. temo, gubernaculum.

Πηδαλιουχεῖν. gubernare. παρὰ τὸ πηδάλιον, ὅ ἐστιν αὐχήν.

Πηδαλιοῦχος. ου. ὁ gubernator.

Πηδαλιώδης. εος. ὁ, ἡ ſimilis gubernaculo.

Πηδάω. ω. ήσω. π. ηκα, ſalto, laſciuio. Herod. πηδᾶν ἵππῳ pro inſilire equo dixit.

Πήδημα ατος. τὸ. &

Πήδησις. εως. ἡ. ſaltus, ſaltatio.

Πήδινος. faginus.

Πηδός ῦ ὁ. gubernaculum, latitudo remi, remus.

Πηδυνίς. ſaxum, è quo aqua ſcaturit.

Πηδύω μ. ύσω. π. υκα. ſcaturio, fluo.

Πηκαλίζειν. illudere.

Πηκτά. τὰ. lacrymæ, à fluendo dictæ.

Πηκταί. αἱ. ianuæ, uenatorium inſtrumentum.

Πηκτίς. ίδος. ἡ. gelu fictitium, inſtrumentum muſicum, corpus lyræ, culter coquinarius.

Πηκτόν. concretitiũ ait eſſe Dioſcor. quod è ſpeluncis coit.

Πηκτός. ῦ. ὁ. fixus, infixus, congelabilis, et multa ligna conglutinata.

Πήκω, pro πήγω.

Πηλανισμός. ῦ. ὁ. illuſio.

Πηλαμύς. ύδος. ἡ. pelamys, ex thynnorum genere, dicta quòd in luto naſcatur.

Πήλαξ. contumelia.

Πῆλε. uibrauit, concuſſit. à πάλλω.

Πηλογόνες. gigantes, quaſi ex luto prognati.

Πηλήκισμα. ατος. τὸ. fucus, impoſtura.

Πήληξ. ηκος. ἡ. galea, caſsis.

Πηλιάς. άδος. pelias haſta, qua Achilles ſolus utebatur, quaſi uibratrix: dicta ἀπὸ τοῦ πῆλαι, hoc eſt à uibrando, aut à Pelio monte, unde nata fuit. De hoc Homer. Iliados π.

Πηλίκος. ου. ὁ. qualis, διάφορος, quantus.

Πηλικότης. ητος. magnitudo, amplitudo.

Πηλινός. ῦ. ὁ. luteus, è luto factus, χοικός.

Πηλοπλάθος. ου. ὁ. figulus.

Πηλός. ῦ. ὁ. cœnum, terra aqua irrigata, argilla. à παλάσσω. Iones hoc nomine uinum uocant, ἐκ τοῦ πάλλειν καὶ σάλον ἐμποιεῖν τὰς φρένας. unde κάπηλος, qui uinum uendit.

Πηλοφόρος. ου. ὁ. cæmenti baiulus, mercenarius, μισθωτὸς, χειροτέχνης.

Πήλυξ. ῥαγάς. fiſſura.

Πήλυσμα. τὸ. lotura.

Πηλώδης. εος. ὁ. cœnoſus.

Πῆμα. ατος. τὸ. clades, detrimentum, malum, noxia, infortunium.

Πημαίνομαι, &

Πημαίνω. noceo, mutilo, obledo. Dicitur & paſsiue πημανθῆναι, pro offendi.

Πημαντός. noxius.

Πημονή. ῆς. ἡ. nocumentum.

Πῆμος. quando, ἡνίκα.

Πηνέλοψ. auis quædam magnitudine columbæ, anati ſimilis.

Πήνη. ης. ἡ. μίταξα. fuſus, ἄτρακτος, νῆμα. παρὰ τὸ πηνίον τὸ ἐνεργῶ.

Πηνίκα quando.

Πηνίκη.ης.ἡ.coma ſuppoſititia ſiue galericus. Vnde

Πηνικίζειν,pro eo quod eſt fuco & fraude uti. &

Πηνίκισμα τος.τὸ.fucus,impoſtura.

Πηνίον.ου.τὸ.radius textorius,fuſus quo reuoluitur ſubtegmen. Inde χρυσοπήνιον dictum uolunt, id eſt aciam Gaza interprete,quæ ſimilis eſt culici.

Πήνισμα.textura,ὕφασμα.

Πῆνος.idem.

Πῆξις.ιος.ἡ fixio,firmitas.

Πηός.οῦ.ὁ.affinis,ὁ ἐξ ἀγχιστείας οἰκεῖος.

Πηοσύνη.ης.ἡ.affinitas,συγγαμβρεία.

Πήρα.ας.ἡ.ſacculus,pera.

Πηρίδιον.τὸ.perula.

Πηρὶν.ῖνος.mentula,teſticulus.

Πηρός.οῦ.ὁ.fractus,mutilatus,læſus,cæcus, læſus in membris,luxatus.

Πηρόω.μ.ώσω.π.ωκα.obtundo,frango,luxo, mutilo,cæco,deſtruo. Actiu.accuſ.

Πήρωμα.oblæſio,mutilatio.

Πηρώμενος.deprauatus.

Πήρωσις.ιος.ἡ.cæcitas,mutilatio,nocumentum,moleſtia.

Πήσσειν.coagulare,πηγνύειν.

Πητύα.ας.ἡ.coagulum.

Πηχίσκος.ου.ὁ. ſtipes cubitalis.ξυλάριον πηχιαῖον.

Πήχιον.poſterior remi pars.

Πῆχυς.εος.ὁ.ulna,cubitus,brachium,et pars citharæ,quæ à cubiti ſimilitudine nominatur.

ΠΙ.

Πιαίνω.μ.ανῶ.pinguefacio. Actiu.accuſ.

Πιάω.urgeo,premo,uexo.

Πιαλέος.α.ὁ.pinguis,potabilis.

Πῖαρ.αρος.τὸ.pingue.

Πιάω.μ.άσω.π.ακα.prehendo,cõprehendo. Actiuum accuſ.

Πιδακίον.πίδαξ.

Πιδακόεις.εντος.ὁ.&

Πιδακώδης.εος.ὁ,ἡ.πιδήεις,κατυγρός.

Πίδαξ.κος.ὁ.fons.ſcaturigo,ſtilla.unde ἡ πῖδαξ,χῶρος ὁ πολλὴν πηγὴν ἔχων.

Πιδήεις.εντος.ὁ.fontibus abundans.

Πιδύειν.ſcaturire.

Πῖε.bibe.

Πιέζω.μ.έσω.π.εκα.premo,reprimo,affligo, ſatago. Actiu.accuſ.

Πίειν.bibere.

Πιαίνω.alo,πιαίνω.

Πίων.ὁ.πλούσιος,fœlix,beatus,diues,pinguis.

Πίειρα.ας.ἡ.pinguis.

Πιερία.ας.ἡ.Pieria,mons Bœotiæ & Macedoniæ,& urbs,unde

Πιερίδες.αι.muſæ.

Πιεστήρ.ῆρος.ὁ.prælum.

Πιεστήριον.ου.τὸ.idem,ἰπωτήριον.

Πίεστρον.inſtrumentum extrahendo fœtũ mortuo,ἐμβρυοθλάστης.

Πιόεις.pinguis,floridus.

Πίησθα,pro πίνῃς.biberis.

Πιθάκνη.ης.ἡ.paruum dolium,uas terreum, diminutiuum eſt à πίθος.

Πιθάκνιον.ου.τὸ,idem.

Πιθανολογέω.μ.ήσω.π.ηκα.duco ad perſuadẽdum.Neut.abſol.

Πιθανολογία.ας.ἡ.ſermo uerisimilis & perſuaſiuus.

Πιθανός.οῦ.ὁ obediens,perſuaderi aptus,docilis,uerisimilis,aptus,probabilis,idoneus qui quoduis exprimat,appoſitus ad perſuadendum.

Πιθανότης.ητος.ἡ.credulitas.

Πιθανῶς.politè,aptè.

Πιθέω.μ ήσω.π.ηκα.confido,credo. Neutrũ datiuo.

Πιθήκειον βλέπειν.acerba tueri.

Πιθηκισμὸς.fraus,adulatio,imitatio.

Πιθηκοειδής.έος.ὁ,ἡ.ſimiæ ſimilis.

Πίθηκος.ου.ὁ.ſimia.

Πίθηξ.pumilio,nanus.

Πῖθι.bibe.

Πιθήσας.fretus,perſuaſus.

Πιθοιγία.ας ἡ.quaſi τῶν πίθων ἀνοιγὴ,feſtum erat Bacchi apud ueteres in quo dolia reliнebant,& amicis potum præbebant,ut hoc tempore fit in die Martini.Cælius lib. 15.capite 25.

Πίθομαι poëticè pro πείθομαι.

Πίθος.ου.ὁ.dolium.

Πίθος

Πιθυλάμπτης.ε.ὁ.tranſgrediens regulam poſitam.
Πίτυρα.ων.τά.furfur,ſcabies capitis.
Πιθόδης.ες.ὁ,ἡ.dolij amplitudine.
Πιμελή.butyrum.
Πυκνός.denſus,frequens.
Πικραίνομαι.irritor,amarulentus ſum.
Πικραίνω.μ.ανῶ.irrito.Actiu.accuſ.
Πικρῶς.amaris.
Πικρία.ας.ἡ.amaritudo,acerbitas.
Πικρίζω.amareſco.
Πικρίς.ὁ.intybus agreſtis.
Πικρόγαμοι.οἱ.matrimonia amara.
[illegible].ὁ.difficilis,acerbus,amarulentus,
[illegible]
Πίλεοι.[illegible]flamines dicuntur à Plutar.
Πίλος.ε.ὁ.galerus.
Πιλῶ.μ.[illegible]ſtringo,conſtringo,coagulo,condo,explano,à quo.Actiu.accuſ.
Πίλημα.ατος.τό.
Πίλησις.ιος.ἡ.conſtrictio,pileus. πίλημα πυργωτόν,turritus pileus apud Strab.
Πιλίδιον.ε.τό.galericus,capillamentum,adulterina coma. Aliquando impoſtura.
Πίλιον.ε.τό.πίλιον.
Πιλίσκος.ε.ὁ.pileolus.
Πίλναμαι.appropinquo,ab πίλνω τὸ ἐγγίζω. Et πίλναται,uadit in ſuperficiem.
Πιλνάω.deijcio,πελάζω ἐμπίπτω.
Πῖλος.ε.ὁ.pileus,capitis ornamentum,quod alio nomine κυρβασίαν,uel κίδαριν,uel τιάραν appellant. Item pilum,clauá.
Πιλούμενος.preſſus.
Πίλωσις.ιος.ἡ.complexus,conſtrictio,compreſſus.
Πιλωτός.ὁ.ὁ.conſtrictus,exæquatus.
Πιμελή.ῆς.ἡ.pinguedo,adeps,axungia.
Πιμελής.ἐος.ὁ,ἡ.pinguis.
Πιμπλάω.impleo. Actiu. Et πίμπλαμαι paſſ.id eſt,plenus ſum.Genit.
Πίμπλεια.ας.ἡ.Pimplea locus Macedoniæ muſis ſacer.
Πίμπλη.pro πίμπλαθι.

Πίμπραμαι.ardeo,λαμπρίζομαι. Item ſtomachor.
Πίμπρημι.μ.πιμπρέω.comburo.Actiu.
Πίνα.ης.ἡ.concha piſcis.
Πινακίδιον.ε.τό.pugillaris,χάρτιον.
Πινακηδόν.tabulatim.
Πινακίς.tabula. Unde πινάκιον diminut. tabella,ſcutella,quadrula.
Πινακίσκος.ε.ὁ.idem.
Πινακοθήκη.ἡ.tablinum. Sic uocabatur, ubi tabulæ pictæ,cælatum argentum,ſtragula ueſtis,ſigna,& ornamenta reponebantur. Alex.Gen.lib.5.cap.24.
Πινακοπώλης.ὁ.ὀρνεοπώλης,inquit Suid.id eſt,uenditor auium,quòd pinguia ipſa imponerent tabulæ,ſeu ſcutellæ,quæ uenales expoſuerant.
Πίναξ.κος.ὁ.ſcutella,tabula,lanx.Item index librorum.
Πιναρός.ὰ.ὁ.ſordidus,horridus,uilis.
Πινάω.contamino.
Πινόεις.εντος.ὁ.ſordidus,πιναρός.
Πῖνον.ceruiſia,uinum hordeaceum,quo temulentos pronos decumbere,aut ſupinos tradit Ariſtot.quod in alijs non fit.
Πίνος.ε.ὁ.ſordes.
Πινύεις.ενος.ὁ.πινόεις.
Πίνυσις.ιος.ἡ.prudentia.
Πινύσκω.πινυτὸν ποιῶ,præmoneo,prudentem facio.
Πινυτή.ῆς.ἡ.prudentia,& prudens.
Πινυτός.ὰ.ὁ.prudens.
Πινυτόφρων.ονος.ὁ.idem
Πινύω.μ.ύσω.π.υκα.admoneo.Actiu.accuſ.
Πίνω.μ.πίσω.π.πέπωκα.ἀορ.β.ἔπιον.bibo. Regit accuſatiuum,& Atticè genitiuũ, ut πίνω τοῦ οἴνου.
Πινώδης.ἐυπαρὸς,ξηρὸς,ſqualidus,aridus.
Πινωδία.ας.ἡ.immunditia,ἀκαθαρσία.
Πίομαι.bibo.
Πίον,& πῖος.ος.τό.pingue.
Πιότατος.ὁ.pinguiſſimus.
Πιότης.ητος.ἡ.ubertas,pinguedo.
Πιόων,pro πῖον.
Πιπίζω.μ.ίσω.π.ικα.fugo,pipo. Vox eſt ſœlitia gallinarum & auium.

Πιπνέω.μ.έσω.π.ηκα.cado,irruo.

Πιπολό.uox eſt ſimilis Plautinæ illi in Caſi-na, Non ego iſtud uerbum empſitem titiuilitio,id eſt,re admodum uili.Nullius enim ſunt ſignificationis.

Πίπ☉.ο.ὁ.auis marina.

Πιπράσω.inflare.

Πιπράσκομαι,&

Πιπράσκω.μ.πράσω.π.πέπρακα. uendo. Geni.uel accuſ.

Πίπτω.μ.πεσοῦμαι.π.πέπτωκα.ἀόρ.β.ἔπεσον. cado.Neut.abſol.

Πίσαι.rigare,ποτίσαι.

Πισάκνα.paruum dolium.

Πίσεα.paludes,prata,loci humidi.

Πίσον. piſum ſiue ipſa legumen, à Piſa loco nomine accepto. Dicitur & πίσυλ☉.

Πίσσα.ης.ἡ.pix.

Πισάσφαλτον.quod conſtat ex glutino piſcis & bituminis.

Πισσέλαιον.ο.picinum oleum.

Πισσόκηρ☉.ο.picatus,cereus.

Πισσόω.μ.ώσω.π.ωκα pico, Neut.accuſ.

Πίσυρες.quatuor.

Πίσυρ☉.ο.ὁ.obediens.

Πισσώδης.ε☉.ὁ,ἡ.piceus.

Πιστόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.fidem facio, & ἐπιφίνομαι. Herodia.πρός τι τῶν ἐκεῖ στρατιωτῶν,οὓς ἐψεύδετο,οὐκ ἔτι πιστεύονται, Milites prætoriani minus illi,ut quos decepit, fidem præbent.Plutarch. πιστεύονται μᾶλλον παρ' ὑμῖν, Valent apud uos authoritate. Πιστεύεται τὰ πάντα, Omnia ei credita ſunt. Vnde

Πιστευόμεν☉.qui fide, & authoritate prædi-tus eſt,qui maior eſt ſuſpicione,uel maior quàm ut ſuſpectus haberi poſſit.

Πιστευτικός.credulus.

Πιστεύω.μ.εύσω.π.ευκα.credo,committo.

Πιστήριον.piſcina,potabile.

Πίστι☉.ο.ὁ.ſanctus uertitur ab Halicar. li. 9. ἐν ἱερῷ Διὸς πιστίου ὃν ῥωμαῖοι σάγκτον καλοῦσι.

Πίστις.ε☉.ἡ.fides. Sed hæc eſt triplici differentia. Primo enim ſignificat quam Latini appellant fidelitatis,æquitatis,conſtantiaeq́ in re contracta ſeruanda opinionem atq; exiſtimationem,qua præſtita probitatis, negata perfidiæ maleuoliq́ animi documenta præbemus: & tam actiue quàm paſſiue accipitur. Vnde πίστιν διδόναι καὶ δέχεσθαι,eſt fidem dare & accipere: κατὰ πίστιν ξυντίθεσθαι,uel (ut Ariſtotel.) ξυναλλάττεσθαι,bona fide paciſci. Sic πίστιν λαμβάνειν dicitur, cui poteſtas & imperium creditur. Deinde ſignificat rei compertæ exploratæq́ fiduciam, quam Quintilianus perſuaſionem uocat: quemadmodum Græci πιστὸν appellant τὸ γνώριμον καὶ ἀσφαλὲς,ὃ ἡμεῖς πιστεύομεθα. [redacted] Inde & pro tota religione Chriſtiana, ſiue pietate de diuinis recte ſentiente accipi ſolet:eadem ratione, qua & Liu.dixit ab Vr.1. Hæc (inquit) Romulo regnãte domi militiæq́ geſta. Quorum nihil abſonum fidei diuinæ originis, diuinitatisq́ poſt mortem creditæ fuit.

Tertio ſignificat alicuius rei probationem,id eſt,ἔλεγχον & ἀπόδειξιν. Vnde & πίστεις ἔντεχνοι,quas Quinti. probationes artificiales uocat. De eo Bud.Com.

Πιστός.ὁ.fidelis,id eſt,qui fidem ſuam ſeruat, & præſtat. Et πιστὸν,pignus, ſiue fiducia & ſecuritas. Item credibile, perſuaſibile. Demoſthe. πῶς τοῦθ' ἡμῖν πιστόν; Quonam hoc credere poſſumus? Item exploratum,compertum,ὁμολογούμενον, cui negare fidem non debemus. Ariſtotel. μετὰ τὰ φυσ. 10. Eſt etiam πιστὸν τὸ πινόμενον,ut πιστὸν φάρμακον τὸ ποτὸν,ut ſcribit Ariſtoph. interpres in Plutarch. Budæus Com.

Πιστόω.μ.ώσω.π.ωκα. fidem accipio & do,ab aliquo mihi caueo propriè, hoc eſt obſi-

des,uel pignora,uel ſponſores exigo. Πιστῶσαι uero eſt iureiurando affirmare, hoc eſt ὅρκον διδόναι, & fidem rei facere. Herodian. φιλοσοφίαν σώφρονι ἐπιστώσατο, Philoſophiam uitæ temperantia ſe colere præ ſe tulit,fidemq́ fecit. Sic φήμην πιστώσασθαι apud eundem,eſt famæ fidem aſtruere. Bud. Com.

Πιστωθείς.ὁ.dicitur is,cui fides facta eſt, hoc eſt qui iam fidem rei accepit.

Πιστῶς.fideliter.

Πίσυνος.ου.ὁ.obediens,credulus,fidens.

Πίττα.effudit,cecidit.

Πιτνάς.denſans,extendens.

Πιτνῶ.appropinquo.

Πιττάσφαλτος.ου.ἡ.pici bitumen.

Πιττόω.ῶ πιττῶ.pico,pice oblino.

Πιττῶ.idem

Πιτυά.ᾶς.ἡ.coagulum,lac.

Πιτυίδες.ῶν.fructus pinus,et piceæ quos habent in conis ſuis.

Πιτύϊνα.τὰ.idem

Πιτυλίζειν. obire genus quoddam certaminis,de quo Galen.lib. 2. de tuenda ualet. Erat autē huiuſmodi exercitatio, in quo ſummis pedibus ingrediebantur, manibus altera retrorſus, altera prorſus protenſis. Politianus in Miſcel.

Πίτυλος.ου.ὁ.pugnus,hoc eſt compreſſio manus.quod autem pugno comprimitur,δράγμα dicitur.

Πιτυοκάμπτης.pinorum eruca. Eſt & morbus quidam, & proprium cuiuſdam nobilis latronis,quem Theſeus interfecit.

Πιτυρίασις. urinæ incontinentia, affectio urinæ.

Πιτυρίας,&

Πιτυρίτης ἄρτος. furfuraceus panis, id eſt, cui nihil furfuris ademptum eſt, αὐτόπυρος.Cicero cibarium panem uocat.

Πίτυρον ου. τὸ. palea, furfur, & tam capitis ſordes,quàm farinæ purgamentum. Demoſth. pro Cteſiphonte Aeſchini obijcit, quòd cum aliâs turpiter atque ſordide ab ineunte pueritia ſeruierit, tū puerū eum πηλῷ καὶ πιτύροις ἀπομάττοντα appellat, hoc eſt luto & furfure abſtergentem.

Πιτυρώδης.ες.ὁ,ἡ.furfuraceus.

Πίτυς.υος.ἡ.pinus,pinetum.

Πιτυώδης.habens formam lactis coagulati.

Πιφαύσκω.dico,nuntio, manifeſto, delibero, conſulo, induco. Sic πιφαύσκομαι,& πιφαύσκω.poëtica autem ſunt.

Πίφηξ.auis quædam aquatica.

Πίω.bibo.

Πίων.ονος.ὁ,ἡ.pinguis,opimus.

Π Λ.

Πλαγκτί.erraticè.

Πλάγγος.ου.plancus,aquilæ genus Plin.

Πλαγγὼν.όνος.ἡ.ornamentū quoddam puellare ex cera factum.

Πλάγια.τὰ.latera.

Πλαγιάζω.μ.άσω.π.ακα.obliquo.

Πλαγίαυλος.ου.ὁ,tibia obliqua ex loto,à Libybus inuenta.

Πλάγιος.ου.ὁ.obliquus,tranſuerſus.

Πλαγιοσύντακτον.ου.τὸ.cum obliquo conſtructum.

Πλαγίως.obliquè,dolosè.

Πλαγκτός.οῦ.ſtultus,attonitus,errans.

Πλάγχθην.erraui. & πλαγχθεὶς, percuſſus, errans.à πλάζω.

Πλαδαρός.οῦ.ὁ.humidus & flaccidus, imbecillis.

Πλαδάρωμα.ατος.τὸ.imbecillitas,languor.

Πλαδῶ.humecto,putreſco.

Πλάζομαι.μ. ασομαι. π. ασμαι. erro, proficiſcor.

Πλάζω.errare facio,ſeduco.

Πλαθάνη.ης.ἡ.uas in quo fit panis & placentæ,quod & πλάθανος dicitur.

Πλάθω.appropinquo.

Πλαίσιον.ου.τὸ.πλινθίον, & quod eſt lateris forma. πλαίσιον (ſcribit Bud. Com.) propriè eſt,ὅταν ἐκ τεττάρων πλευρῶν γένηται ἡ παράταξις,οὐκ ἐν τετραγώνῳ,ἀλλ' ἑτερομήκει σχήματι, ita ut longitudo longè ſupereminet altitudinem. Ariſtopha. Ran. καὶ πλαίσια σύμπηκτα πλινθεύουσί γε.Budæus Com.

Πλακάς.ὸς. cruſtas maſſasq́ uocant in tabellæ formam congeſtas.

Π Λ.

Πλακερός.ῦ.ὁ.latus.ta.tum.πλατύς.

Πλακία.ας.ἡ.error,peccatum.

Πλακός.idem

Πλακόντιον.ου.τὸ.placentula.

Πλακοῦς.οῦντος.ὁ.errans,uagabundus. Item placenta. Nomen ſynæreſi contractum à πλακόεις,quod idem ſignificat.

Πλαγκταί . αἱ . ſaxa quædam in mari quæ ab alijs ſymplegades appellantur.

Πλακῶ.incruſto.

Πλακώδης.ὁ.planus,tabulatus,cancellatus.

Πλαμμυλᾶν.τὸ ὑβρίζειν.

Πλανάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.erro. Depon.

Πλανάω.μ.ήσω.π.ηκα.ſeduco,impono. Acti. accuſ.

Πλάνη.ης.ἡ.error.

Πλάνης.ητος.ὁ.idem quod πλανήτης.

Πλανησίεδρον. Ariſtot. uocat molam, quòd locum orbiculatum habeat.

Πλανήτης,uel πλανητὸς.ου.ὁ.uagus, erro,ſtella erratica.

Πλανῆτις.ιδος.ἡ.errabunda.

Πλανίς.aureum ſponſæ diadema.

Πλάνος.ου.ὁ. certi cuiuſdam generis impoſtores,inſigni uerſutia præditi,quales fuerunt Ciphiſſodorus,& Panioleon,& Matreat,apud Alexandriam,qui (ut author eſt Athen.) huiuſmodi ænigma propoſitabat, Alere ſe feram quandam, quæ ſemetipſa eſitaret. Eo uocabulo Græco potius quàm Latino Cic.pro Cluent. uſus eſt, Hic ille Planus (inquit) improbiſſimus quæſtu iudiciario paſtus, qui illi pecuniæ quam condiderat ſpe atque animo iam incubaret, contrahit frontem. Bud. in Annot.

Πλανύττω.erro.

Πλάξ.κός.ὁ.tabula,cruſta,tabula lapidea,et quicquid aliquo modo latum eſt πλὰξ dicitur,ut πλὰξ ὄρους, montis æquor, & cuius planities arari poſſit, aut à pecore depaſci.

Πλασιάζω.μ.άσω.π.ακα.multiplico.

Πλάσις.ιος.ἡ.formatio.

Πλάσμα.ατος. τὸ. figmentum, commentum, & ſimulatio,hoc eſt,σχηματισμός. Erat etiam uerbum theatricum, & artis tibicinum.

Πλασματίας λόγος,&

Πλασματώδης λόγος.ὁ πεπλασμένος,commentitius ſermo.

Πλασμός.ῦ.ὁ latitudo.

Πλασμώδω.πλάσσω.

Πλάστης.ου.ὁ.figulus.

Πλάστιγξ.γος.ἡ.lanx,trutina.

Πλαστική.ars figulorum,figmentum Luciæ.

Πλαστικός.ῦ.ὁ.πλάστης.

Πλαστογράφος.ου.ὁ.falſarius.

Πλαστός.ῦ.ὁ.fictus.

Πλαστουργῶ.effingo,imitor. unde πλαστουργός, formator,figulus.

Πλαστῶς.falſo. (de

Πλαταγέω,uel πλαταγωνίω.ſono,crepo. Vnde

Πλατάγη.ης.ἡ.ſtrepitus,crepitaculum æneũ quoddam Architæ inuentum, quo pueri detinerentur à peioribus, tempusq; hoc oblectamento fallerent, Et

Πλαταγώνιον.ου.τὸ.idem.incogite. Item papaueris folium, & ludi genus, de quo in πλαταγίζω.

Πλαταμών.ῶνος.ὁ.fouea mari uicina, quæ illo intumeſcente aquã accipit ſalſam,cuiuſmodi Rhodi fuit,teſte Strabone lib.5.

Πλατάνιστος.ου.ἡ.&

Πλάτανος.platanus. πλατάνιστος autem & ſi ſpeciem habeat ſuperlatiui,ſignificationem tamen tenet denominatiui, ἀπὸ τ πλάτους (habet enim arbor illa lata folia) & idem eſt quod platanus.

Πλατανώδης.ος.ὁ,ἡ.in modum platani.

Πλατανών.ῶνος.ὁ.platanetum.

Πλατεῖα.ας.ἡ.platea,palma,manus.

Πλατεῖον.ου.tabella.

Πλάτη.ης.ἡ.remus,nauis,mare.

Πλάτιγξ. ſumma pars remi, qua percutitur aqua.

Πλατιασμός.uitium oris,cum nimium diductis faucibus & ore plus ſatis patulo ſermo promitur. Huic opponitur ἰσχνότης.

Πλατίζειν.ἀλαζονεύεσθαι,ſuperbire.

Πλατίον.propè. Dorice pro πλησίον.

Πλατίς.ιδος.ἡ.coniunx. παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρὶ

ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην.

Πλάθος.ε͡ος.τὸ.latitudo.

Πλάθομαι,&

Πλάθω.μ.άσω.π.ακα.fingo,id eſt,more figu-li formo,emplaſtro,προσποιοῦμαι,ſimulo,ut πλάθομαι τὸν εἰδότα,ago ſcientem,ſimulo me ſcire.πλάθομαι δικαιοσύνην,ἀντὶ τοῦ χαρίζομαι δίκαιος εἶναι.quod etiam ὑποκρίνομαι dicitur.

Πλατυάδοισαι.patulo ore pronuntiãtes,uel canentes,ut Dores propter frequentem α literæ uſum.

Πλατυγαστήρ.qui eſt amplo uentre.

Πλατυγίζω.μ.ίσω.π.ικα.papaueris folium (quod platagonium dicitur) ſiniſtra te-neo,atq; dextra percutio,& inde ſonum elicio:qui amantium ludus erat. Accipi tur & pro eo,quod eſt arrogans ſum,& ſuperbio,τοῖς ὕβρεσι χρῶμαι,πλατυνόομαι.

Πλατύγλωσσος.ου.ὁ.cui lingua latior.

Πλατύουρος.cui lata cauda.

Πλατυνω.μ.υνῶ.π.υκα.dilato.Actiu.

Πλατύρυγχα.τὰ.quæ ſunt lato roſtro.

Πλατύς.έος.ὁ.latus,uber,magnus.

Πλατύσημος ἐσθὴς.tunica quæ Latinis latus clauus dicitur.Inſigne autem erat,ſena-tumq; ab equite diſtinguebat.Liuio tuni-ca palmata,à latitudine clauorum,dici-tur.Bayſ.de Re ueſt.

Πλατυχαίτας.ὁ.apud Bœotios qui domum aut agrum propè habet.

Πλατυώνυχος.ου.latos ungues habens.

Πλάτων.uaſculum æneum,quo lacte coagu-lato ſerum exhauritur.

Πλεγγίς.ίδος.ἡ.uas olearium,ſtrigil.

Πλεγδην.intexte.

Πλέγμα.ατος.τὸ.rete,omne textum,crines intorti.

Πλεγματεύω.implico.

Πλέες,pro πλέονες.plures.

Πλεθριαῖον.ου.τὸ.genus menſuræ. Accipitur etiam adiectiuè ὁ πλεθριαῖος,ἡ πλεθριαία,& τὸ πλεθριαῖον,pro magnitudine unius iugeris,quaſi dixeris iugeralis.

Πλέθρον.ου.τὸ.iugerum,& eſt menſura cen-tum pedum,Suida authore.Herodo.αὐτὸ ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαι στάδιον ἐόν ἑξάπλεθρον.Unde apparet ſextam ſtadij partem eſſe πλέθρον. Inde uerbum ἐκπλεθρίζειν, obire quoddam certaminis genus in hui-uſmodi terræ menſura.

Πλεῖ,imperat.pro πλέε.nauiga.

Πλειάς.άδος.ἡ.pleias ſydus in fronte tauri: dictum,uel à πλεῖν,quòd nauigationis tẽpus oſtendat:uel à πλείονες,quòd pleia-des ſeptem appareant,quæ Latinè Ver-giliæ uocantur.

Πλεία.plena,grauida.

Πλέειν,Ionice pro πλεῖ.nauiga.

Πλεῖν,Atticè pro πλέον.plus.

Πλεῖον.ονος.τὸ.plus,plenum.

Πλεῖος.ου.ὁ.plenus,πλέος.

Πλεῖς,pro πλείονες & πλέονες.plures.

Πλεισάκις,&

Πλειστάκις.ſæpenumero,quamplurimum.

Πλειστηριάζω.μ.άσω.π.ακα.pluris quàm par eſt,aut quàm emi,rẽ æſtimo,pluris quàm omnes liceor.

Πλειστηριασμός.ου.ὁ.iniqua æſtimatio.

Πλειστοβόλειν.talis ludere.

Πλεῖστον ὅσον.quàm maximè.

Πλεῖστος.ου.ὁ.plurimus.οὗπερ τὸ πλεῖστόν ἐστι,id eſt,frequentiſſimè.Sic Teren.Domum ire pergam ubi plurimum eſt. Τὸ πλεῖστόν γε,ſummum,pro ad ſummum.τὰ πλεῖστα,frequenter,plerumq;.Bud.Com.

Πλειστός.ου.fluuius apud Delphos.

Πλείων.ονος.ὁ.copioſior.

Πλειών.ῶνος.ὁ.annus,dictus quòd in eo com pleantur tempora.

Πλέκομαι.implicor.

Πλέκος.contextio,ſportula.

Πλεκτᾶν.coire,συνουσιάζειν.παρὰ τὸ πλέκεσθαι.

Πλεκτάνη.ης.ἡ.rete,laqueus,crinis.πλεκτάναι dicuntur ea polypi brachia,quibus ne ctit & inexplicabili uincis nexu,quos cir ros uocat Plinius:Ouidius,flagella.

Πλεκτή.ῆς.ἡ.res plicata,ut chorda.

Πλεκτός.οῦ.ὁ.plicatus,plicabilis,textus.

Πλέκω.μ.ξω.π.χα.plico,texo,concinno.

Πλεγματώδης.mucoſus,μυξώδης.

Πλεγμα.uel βλέννα.mucus narium.

Πλέον.ον⊙.τό.plus. *Vnde πλεῖν ἔλαττον, plus minus:* πλέον ἔχειν, *pro* πλεονεκτεῖν: *πλέον ποιεῖν, promouere, proficere. dicitur etiam* πλέον φέρεσθαι. *Huic opponitur* ἔλαττον ἔχειν, *deteriore conditione uiuere.* Bud.Com.

Πλεονάζω.μ.άσω.π.ακα.plus iuſto quippiam *facio, redundo, plurimum occupor in re aliqua. Inde pro inſoleſcere, & ſupra modum efferri, & plus æquo audere, uſus eſt* Demoſth. κατὰ φιλιπ.ϛ. ἐπειδὰ πλεονάζειν ἐπιχείρουσι, &c. Bud.Com.

Πλεονάκις.pluries, ſæpe.

Πλεονασμός.ῦ.ὁ.ſuperabundantia, adiectio*nis uitium.*

Πλεοναχῶς & ἁπλῶς opponuntur.

Πλεονεκτεῖσθαι.dicitur, qui omnia habet infe*riora, & qui uincitur ab aliquo exuperante aut exuberante, quod* ἐλαττοῦσθαι *uocatur. Sed*

Πλεονεκτέω.μ.ήσω.π.κα.plus poſſideo, om*nia ſuperiora habeo: ſicut ex* Cice. de Orat. 2. intelligitur, *Inuident (inquit) homines maxime paribus, aut inferioribus, cum ſe relictos ſentiunt, illos autem dolẽt euolaſſe. Sed etiam ſuperioribus inuidetur ſæpe uehementer, & eò magis, ſi intolerantius ſe iactant, & æquabilitatem cõmunis iuris, præſtantia dignitatis aut fortunæ ſuæ transeunt. Iungitur autẽ accuſ. & genit. Philoſtr.* πλεονεκτοῦσι τοῦ τ ἀνθρώπων οἱ θεοί. *Syneſ. genitiuo & datiuo iunxit* πλεονεκτοῦσιν (inquit) οἱ χρηστοὶ τῶν πονηρῶν ταῖς ἀγαθαῖς ἐλπίσι. *Dicitur interdum* πλεονεκτεῖν, *cui plus incõmodi accidit,* Xenoph. *cui opponitur* τὸ μειονεκτεῖν. Demoſthe. *etiam accipit pro legatum præcipuũ capere. Quoniam uerò homines cupidi, fraudulenti, & interdum uiolenti eſſe ſolent, ideo pro fraudare, circumuenire, & eripere extorquereq́ ponitur.* Plato Polit. 2. ὡς πλεονεκτοῦντα δίκην μὴ διδόναι. Bud. Commentarijs.

Πλεονέκτημα.τος.τό.ſuperiores partes, me*lior cõditio, cui contraria ſunt* μειονεκτήματα & ἐλαττώματα.

Πλεονέκτης.ου.ὁ. auarus, diues, alienorum *uſurpator.*

Πλεονεκτικός. Ariſtot. pro fraudatore & cir*cunſcriptore dicitur, qui etiam uiolentũ, & tyrannicum ſignificat.*

Πλεονεκτικῶς.cum lucro.

Πλεονεκτούμενοι.οἱ.ſuperati.

Πλεονεξία.ας.ἡ. plus habendi acquirendiq́ *cupiditas immodica, auaritiaq́ circumſcribens, quæ ſibi partem maiorem iuſta præcidit: & uitiũ eius, qui in omni re præcipuum quippiam habere uult. Opponitur ei* ὁμαλὴ δίαιτα, *ciuilis iuſtitiæ conſeruatrix.* Bud.Com.

Πλεονέχω τῶν ἄλλων. præſto alijs. ſed potius πλεονεκτῶ dicendum.

Πλέ⊙.α.ὁ.plenus.

Πλέοχ⊙.animal quoddam, & ſportula mi*litaris.*

Πλευμονία. morbus acutus circa pulmonẽ.

Πλευμονώδης.ε⊙.ὁ,ἡ.pulmoni ſimilis.

Πλεύμων, Attice pro πνεύμων.ονος.ὁ.pulmo.

Πλεῦν, πλεῦν⊙.τό. pro πλέον.ον⊙. apud *Herodot.* ἐγὼ αὐτοῖς τὸ πλεῦν μετέχει εἰμι.

Πλευρά.ᾶς.ἡ.latus, coſta.

Πλευριτικός.ῦ.ὁ.laborans latere.

Πλευρῖτις.ιδ⊙.ἡ.dolor laterum.

Πλευρόθεν.à latere.

Πλευρόν.ῦ.τὸ.latus.

Πλευρών.ῶν⊙.ἡ.urbs *Aetoliæ.*

Πλευστέον.nauigandum.

Πλέω.μ.εύσω.π.ευκα.nauigo.*Neut.*

Πλέως.ω.ὁ.plenus.

Πλήγανον.baculus.

Πληγγνής.non eodẽ patre natus, auunculus.

Πληγή.ῆς.ἡ.plaga.

Πλῆγμα.idem.

Πλῆθ⊙.ε⊙.τὸ.multitudo eſt, & magnitudo *& copia. Syneſ.* τὸ πλῆθος τῆς χρεῶν. *Licet propriè numerum ſignificet. unde* τὸ πλῆθ⊙ plebs, & οἱ πολλοί, hoc eſt uulgus. *Bud.Com.*

Πληθεῖον.ε.τὸ.gubernaculum ratis.

Πλῆθρον.genus menſuræ, clatrum, cancelli.

Πληθύνω, & πληθύνομαι, amplificor. *Ari*

ſtot. Hiſt. 7. μετὰ τοὺς τόκους καὶ τὰς καθάρσεις ταῖς γυναιξὶ τὸ γάλα πληθυώνται. Theoph. de Cau. 1. ἔτω γὰρ αὔξεται καὶ πληθυώνει μᾶλλον. Sic quoq;

Πληθύω. plenus ſum, ut πληθύειν ἀνθρώπων τὴν πόλιν, Ariſtot. Item multus ſum & abundo, Plato de Rep. 1. ἀκολασίας δὲ καὶ νόσων πληθυουσῶν ἐν τῇ πόλει. Dicitur autē ea ratione πληθύω & πληθυώω, qua δύω & δυώω. Similiter

Πλήθω, & πλήθομαι. pro eodem. Genit. Budæus Com.

Πληθυντικός. ῦ. ὁ. pluralis.

Πληθύς. ύος. ἡ. multitudo, πλῆθος.

Πληθώρα, uel πληθώρη. uerbum eſt medicorum. æqualis omnium humorum abundātia. Galen. ὅταν μὲν ὁμοτίμως ἀλλήλοις αὐξηθῶσιν οἱ χυμοὶ πλῆθος τοῦτο καὶ πληθώραν ὀνομάζουσιν.

Πληθωρέομαι. inundo.

Πληθωρικός. dicitur homo, cum humoribus & ſuccis eius redundat corpus.

Πλήσσειν. percutere.

Πλήκτης. ου. ὁ. percuſſor. Item tranſlatè pro obiurgatore conuiciatoreq;. Sic Horat. uerbera linguæ dixit.

Πληκτίζομαι. pugno, pungo, iniuria afficio.

Πληκτικός. πλήκτης.

Πλῆκτρον. ου. τὸ. calcar, aculeus, plectrum citharæ. Item locus ubi caput femoris coxæ acetabulo inſeritur.

Πληκτροφόρος. ου. ὁ. calcariger.

Πλῆμα. ατος. τὸ. &

Πλήμη, &

Πλήμμη. augmentatio fluminum, inundatio. Scribitur & πλήμμη duplici μ.

Πλῆμι. μ. ήσω. π. ηκα. appropinquo, impleo.

Πλημμέλεια. ας. ἡ. delictum, commiſſum, improbitas.

Πλημμελεῖσθαι. perperàm fieri, & ἀδικεῖσθαι, id eſt, iniuria affici. Vnde πλημμελεῖται ὁ θεός, qui peccato offenditur, et τὰ πλημμεληθέντα piacula dicuntur.

Πλημμελέω. μ. ήσω. π. ηκα delinquo, πλημμελές τι ποιῶ, & iniquè quippiam per iniuriam'q; ago, hoc eſt ὑβρίζω. πλημμελεῖν εἰς τὸν θεὸν καὶ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ, piaculum admittere. Dicitur quoq; πλημμελεῖν ὁ ποταμός, cum uiolenta inundatione ſecū rapit ſegetes uel tuguria. Neut. abſol.

Πλημμέλημα. ατος. τὸ. prouentus qui ex damnatis in ære procedit.

Πλημμελής. έος. ὁ, ἡ. errans, ignarus, inconditus, incompoſitus, uitioſus, culpabilis, mendoſus, culpandus.

Πλημμύρα. ας. ἡ. idem quod πλήμμη.

Πλημμυρίς. ίδος. ἡ. idem.

Πλημμύριον. ου. τὸ. unda, cum frangitur non procelloſa. Eſt & arx Syracuſanorum.

Πλημμυρός. ῦ. ὁ. plenus.

Πλημμύρω. μ. υρῶ. undo, inundo. Neu. abſol.

Πλήμνη. ης. ἡ. modiolus rotæ.

Πλημνόδετον. ου. τὸ. ferramentum, quo radij rotæ modiolo colligantur.

Πλῆμνος. ſpuma.

Πλημοχόη. ης. ἡ. uaſis fictilis ſpecies.

Πλήν. præter. Genit. ut πλὴν λόγοις ὀλίγοις. Item præter ſine caſu, pro præterquam. Ariſtot. Hiſt. 9. ἀθυμότερα δὲ τὰ θήλεα πάντα τῶν ἀρρένων, πλὴν ἄρκτος καὶ πάρδαλις. Sic Cice. ad Att. 5. Ad quas literas tibi reſcribi uelis neſcio. nullas enim adhuc acceperam, præter quæ mihi binæ ſemel in Trebulano redditæ ſunt. Ponitur & pro ueruntamen, imò, quin, uerum, cæterum, ſed.

Πλὴν ἀλλά. tametſi, ſed, ueruntamen, niſi quòd.

Πλὴν ἀλλ' ἤ. præterquàm.

Πλὴν εἰ, &

Πλὴν ἐάν. niſi ſi.

Πλὴν καί. ueruntamen, pro πλὴν ἀλλά.

Πλὴν καθόσον. niſi quòd.

Πλὴν ὅτι. niſi. De his locutionibus Bud. Cō.

Πλανοδία. error, deuiatio.

Πλῆτο, ἀπὸ πλῶ. implebātur, appropinquabāt.

Πλήξ. ſtimulus, quo boues punguntur.

Πλήξιππος. ου. ὁ. eques, equorum ſtimulator.

Πλῆξις. ιος. ἡ percuſſio.

Πλήρης. εος. ὁ, ἡ. plenus.

Πληροφορέομαι μ. ήσομαι. π. ημαι. pleniſſimè ſcio, certiſſimè noui & comperi, ut

iam nihil addubitem. Paul. ad Rom. 14. ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω, Vnuſquiſque certus ſit mentis ſuæ, Vnuſquiſque compertum habeat, quod mente concipit. Refertur autem & ad rem & perſonam. De perſona proximo exemplo dictum eſt. Vt enim is cui perſuaſum eſt πληροφορηθεὶς dicitur, ita quorum eſt facta fides πεπληροφορημένα dicuntur. Vocem hanc expreſſit Sueton. in Tib. Perſuaſionisq; (inquit) plenus cuncta fato agi, id eſt, πληροφορηθείς.

Πληροφορέω, μ. ήσω. π. ηκα. hortor, facio fiduciam, certiorem facio, plenam facio fidē. Actiu. accuſ.

Πληροφόρημα. ατος. τὸ. &

Πληροφορία. ας. ἡ. plenitudo, certitudo mentis, de aliquo bono ſatisfactio, certa perſuaſio, certa fides, quæ fit argumentis, aut re exhibita, ita ut nihil iam amplius addubitetur.

Πληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. impleo, imbuo, perficio. Πληροῦν τὰς ναῦς, ſupplementum claſſi præbere, remiges imponere, Demoſthe. Bud. Com.

Πλήρωμα. ατος. τὸ. plenitudo. Item ſupplementum, id quod ſuppletur, ut remiges & milites claſſiarij in nauibus, quos Liu. ſocios nauales appellat: & in legionibus milites ad explendos numeros centuriati. Sic Grego. in Athan. πνευματικὸν πλήρωμα uocat ſupplementum cæleſtium copiarum, beatarumq; mentium. Bud. Cō. Item uocatur pannus additus ueſti ad ſarciendam rupturam.

Πλήρωσις. εως. ἡ. impletio, ſaturitas, pfectio.

Πληρωτής. οῦ. perfector.

Πλησαίατο. impleat, ſatiet.

Πλησία. propè, πλησίον.

Πλησιάζω μ. άσω. π. ακα. appropinquo, applico. Datiuo iung. Lucian. πρῶτος ἐπλησίασε τῷ οὐρανῷ.

Πλησιασμὸς. οῦ. coitus uenereus.

Πλησίγναθος. maxillas implens.

Πλησιέστερον. propinquius.

Πλησίον. propè. οἱ πλησίον, cognati, ſiue etiam familiares, quibus cum habemus artam ac domeſticam conſuetudinem. Sic Suetonius in Othone, Alij febrem ſimulaſſe aiunt, eamq; excuſationem proximis mandaſſe, ſi quæreretur.

Πλησιόχωρος. ὁ. finitimus.

Πλήσιος. ου. ὁ. &

Πλησίστιος. ου. ὁ. propinquus, uela implens, & de uento dicitur Homer. cum ſecundus eſt.

Πλησιφαής. έος. ὁ, ἡ. dies plenilunij.

Πλήσμη. plenitudo, inundatio.

Πλήσμιον. ου. τὸ. res guloſa, ſatietas.

Πλησμονή. ῆς ἡ. ſatietas, multitudo, ingurgitatio.

Πλήστιγξ. ferula, à πλήττω.

Πλήσσω. πλήττω.

Πλειστηριάσασθαι. licitari.

Πλειστηρεῖς. τοὺς. licitatores.

Πλήτης. uicinus.

Πλῆτο. implebatur, appropinquabat.

Πλήττω. μ. ήξω. π. ηχα. percutio. Actiu. accuſ.

Πληχάδες. αἱ. partes corporis inter inguina & femur. unde ἀμφιπλήκτων, & ἀμφιπλὴξ apud Sophoclem. Quanquàm alij à πλὶξ deducere malunt, ut gradum ſignificet, ſicut & πλίγμα ſaltum, et ἐπλίσσοντο πόδεσσι apud Home. pro peruadebant.

Πλίγμα. gradus, paſſus, ſaltus.

Πλινθεία. ας. ἡ. laterum coctio.

Πλινθεῖον. τὸ. locus ubi formantur lateres.

Πλινθεύομαι. ἐξαπατῶμαι.

Πλίνθευσις. πλινθεία.

Πλινθεύω. lateres cōpono. Ariſtoph. Ran. generaliter accepit pro fabrico & coagmento. καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύουσι.

Πλίνθια. τὰ. cæli ſpatia.

Πλινθιδόν. tanquàm lateritio.

Πλινθίον. ου. τὸ. laterculus. Item figura quadrata. Item laterunculus ludus, Poll. lib. 9. Item ordo aciei, Aelia. Vide πλαίσιον.

Πλίνθος. ου. ὁ. later, pars epiſtylij.

Πλινθουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. facio lateres, πλινθεύω. Neut. abſol.

Πλινθοφόρος. ου. ὁ. lateriger.

Πλινθωτός. οῦ. ὁ. quadrangulus ad modum lateris.
Πλίξας. ſurgens, tranſiens.
Πλίσσοντο. pedetentim incedebant.
Πλοχμός, uel πλοχμὸς, pro πλόκαμος per ſyncopen.
Πλοιάριον. ου. τὸ. nauicula, & calceamenti genus.
Πλοΐζειν. τὸ πορεύεσθαι, proficiſci.
Πλοϊκός, &
Πλώϊμος. nauigabilis, nauigationi idoneus.
Πλοῖον. ου. τὸ. nauigium, nauis.
Πλοκαμίς. ίδος. ἡ. capillorum nodus, habẽs capillos obtortos.
Πλόκαμος. ου. ὁ. crinis, cæſaries, flagellum. Nonnunquam & apud poëtas πλόκαμοι fumi circumuolutationes ſignificant.
Πλοκαμώδης. criſpus.
Πλοκή. ῆς. ἡ. inclinatio, auulſio, nexus.
Πλόκιον. ου. τὸ. ornamentum, tricha, inauris, genus monilis, implexum, obliquum.
Πλόκος. ου. ὁ. cirrus, ſeu manipulus capillorum.
Πλόμενος. qui apparuit, uiſus, natus, manifeſtus.
Πλομίζω. inficio.
Πλόμος. ου. uerboſcum herba.
Πλόος, πλοῦς. nauigatio.
Πλουθυγίεια. ας. ἡ. ſanitatis opulentia, diuitiæ pariter cum ſanitate.
Πλούσιος. ου. ὁ. diues, quaſi πολιούσιος.
Πλουτακαδημεία. commentatio diteſcendi, ſtudium cogendæ pecuniæ, philoſophia, cuius bonorum & malorum fines ſunt diuitiæ & paupertas. Ex ἀκαδημεία quod erat gymnaſium Platonis, & πλοῦτος opulentia.
Πλούταξ. ακος. ὁ. diues, Eupolidi.
Πλουτεύς. Pluto. ᾅδης.
Πλουτέω. μ. ήσω. π. ηκα. ditor, diues euado, diues ſum. Neut. abſol.
Πλουτηρόν. οῦ. τὸ quæſtuoſum.
Πλουτίζω. μ. ίσω. π. ικα. dito. Actiu. accuſ.
Πλουτίνδην. per diuites. aduer. ut uiritim.
Πλουτοδότης. ου. ὁ. & fœm. gen. πλουτοδότειρα. ας. ἡ. diuitiarum dator, datrix.
Πλουτοκρατία. ἡ. principatus ex cenſu cum ditiores adminiſtrant Rempublicam.
Πλουτοποιόν. οῦ. τὸ. quæſtuoſum.
Πλοῦτος. ου. ὁ. diuitiæ. Cal. lib. 11. cap. 21.
Πλούτων. ωνος. ὁ. Pluto, qui & πλουτεὺς dicitur.
Πλοχμός. οῦ. ὁ. πλόκαμος, coma quam ueteres alebant, & dijs conſecrabant.
Πλυνέσκω. τὸ. πλύνω.
Πλυνεύς. fullo, κναφεύς.
Πλυνός. οῦ. ὁ. balneum, locus, uel fouea, & uas lauandis rebus aptum, πλυνὸς autem is, qui lauatur.
Πλυντήρια. feſta quædam Athenis.
Πλύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. lauo. Item λοιδορῶ, id eſt, conuicior, & alterius nomen obtrecto. Actiu accuſ.
Πλύσις. ἡ. lotura.
Πλυτικός. ὁ. alueus.
Πλῶ. appropinquo.
Πλωιάδες νεφέλαι. imbriferæ nubes, & quæ crebro circunferuntur.
Πλωΐζομαι. nauibus aduehor.
Πλώϊμος. ου. ὁ. nauigabilis, peritus nauigãdi.
Πλῶν. nauigans.
Πλῶον. nauigaui, ἔπλεον.
Πλώσιμος. nauigabilis, διαβατός.
Πλῶται. anguillæ in Sicilia, quemadmodũ κωπαΐδες in Eubœa.
Πλωτήρ. ῆρος. ὁ. nauigator, uector paſſiuè.
Πλωτικός. οῦ. ὁ. nauicularius.
Πλωτός. ὁ. nauigabilis.
Πλώω. impleo.

Π Ν.

Πνάω. ſpiro.
Πνεῦμα. ατος. τὸ. ſpiritus, uentus, impetus animi. In ſacris literis quoties huic nomini præcedit articulus ferè de ſpiritu ſancto intelligendum, ut annotat Didymus.
Πνεύματα πλάνα. ſpiritus deceptores, ſeductores, fallacesq́, mali genij.
Πνευματικός. οῦ. ὁ, ἡ. ſpiritualis, qui flatibus plenus eſt, pulmonis inflammatione laborans. Pulmonarius interpretari poteſt, teſte Columella.
Πνευματούμενος. ὁ. ſpiraſcens.

Πνευματοφόρος. ſpiritu lymphatus.

Πνευματόω. μ. ώσω. π. ωκα. inflo.

Πνευματώδης. εος. ὁ, ἡ. ſpirabundus, ſpirituoſus, anheloſus, inflatus.

Πνευμάτωσις. ιος. ἡ. flatuoſa elatio.

Πνευμονευτικά. τὰ. inſtrumenta quæ ſpiritu inflantur, quæ & ἐμπνευστὰ dicuntur.

Πνευμονία. ας. ἡ. morbus pulmonis, quando tumeſcit, uel ex uehementi catharro, uel aſthma, uel pleuritide. Eum ſequitur difficultas anhelitus.

Πνευμονίαι. pulmonis fibræ.

Πνεύμων. ονος. ὁ. pulmo.

Πνευσιῶ. anhelus ſum.

Πνέω. μ. νεύσω. π. νευκα. &

Πνείω. ſpiro. Accuſ. ut πνεῖ θυμὸν, ſicut Cic. ſcelus anhelantem. Attice πνεῖ θυμῷ.

Πνιγαλίων, &

Πνιγάμων. ωνος. ὁ. incubus, ἐφιάλτης. Eſt autem phantaſmatis genus, cũ externa uis aliqua quieſcentes uidetur inuadere, & pondere ſuo preſſos ac ſentientes grauare ac ab aliquo ſuffocari uidemur. Cal. lib. 14. cap. 47.

Πνιγία. ας. ἡ. uaporatorium cubiculum.

Πνιγεύς. έως. ὁ. furnus, & uas in quo extinguuntur prunæ, caminus.

Πνιγηρός. ῦ. ὁ. ſuffocatiuus.

Πνιγμοί. οἱ. ſtrangulationes.

Πνῖγος. εος. τό. æſtus, ſuffocatio, oppreſſio.

Πνίγω. μ. ίξω. π. ιχα ſuffoco, obtorto collo traho, aſſo. Actiu. accuſ.

Πνιγώδης. εος. ὁ, ἡ. æſtuoſus, ſuffocatiuus, locus in quo quis nõ poteſt reſpirare, ac premitur anguſtia ſpiritus.

Πνικτός. ῦ. ὁ. ſuffocatus.

Πνίξ. γος. ſuffocatio. Vnde πνὶξ ὑστέρας, præfocatio uuluæ, quæ fit, cũ uulua reficiẽdo afficit uitalia, hoc eſt cor, cerebrumq́. Præfocatio etiã offocatio uocari poteſt, ut eſt apud Lucium Flor. & Senecam.

Πνοή. ῆς. ἡ. ſpiritus, flatus, aura.

Πνοιή. ῆς. ἡ. idem Pindaro.

Πνοίπους. οδος. ὁ. uelox, ταχύς.

Πνόος. ſpiritus, ſonus.

Πνύκη. ης. ἡ. conſilij locus apud Athenienſes, concio, ab hominum frequentia et denſitate deducto uocabulo.

Πνὺξ. τῆς πυκνός. idem. quanquam apud Ariſtophan. quidam per tranſpoſitionem literarum πυκνὸς legunt & πυκνί.

Πνυόω. ſpiro. unde πνύτο, ſpirabat, intelligebat.

Πνυτός. ῦ. ὁ. prudens, ἔμφρων, σώφρων.

Π O.

Πόα. ας. ἡ. herba, id eſt, (ut Heſych. ſcribit) ἡ τῆς γῆς αὐτομάτως βλαστάνουσα φυτεία.

Ποασμός. ῦ. ὁ. noxiarum herbarum euulſio. Latinis runcatio dicitur.

Ποάστρια. ας. ἡ. mercenaria in agro runcatrix.

Ποδαβρός. ῦ. ὁ. qui mollibus eſt pedibus.

Ποδάγρα. ας. ἡ. pedica, id eſt, laqueus quo animalia capiuntur, qui & ποδοάγρα appellatur. Inde & pro morbo illo articulari, diuitibus maxime noto, ponitur. Vnde

Ποδάγρης. ου. ὁ. podagra laborans. &

Ποδαγρῶ. laboro podagra.

Ποδαλγής. έος. ὁ, ἡ. pedibus æger.

Ποδαλγία. ας. ἡ. dolor pedum.

Ποδάνεμος. uelox, ποδήνεμος.

Ποδανίπτρα. ας. ἡ. peluis.

Ποδανιπτήρ. ῆρος. ὁ. idem

Ποδάνιπτρον. τό. pedum ablutio, aqua ad abluendum.

Ποδαπός. ῦ. cuias, qualis.

Ποδάργη. mater Xanthi & Balij equorum, ut ſcribit Homer. Iliad. π.

Ποδάρκης. εος. ὁ. pedibus ualens, celer.

Ποδαῦρος. idem

Ποδεῖα. τὰ. ſeu πόδεια faſciæ pedum.

Πόδες. rudentes, hoc eſt funes nautici quibus uelum utrinq;, uel ad proram & puppim alligatur, uel quibus antemnæ transferuntur. Ariſtophan. Equit. ἔθρει, καὶ τοῦ ποδὸς παρίει. De hoc Bud. Com. in παρίημι.

Ποδηγετέω. μ. ήσω. π. ηκα. duco, cuſtodio, obſeruo, indagor. Actiu. accuſ.

Ποδηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.

Ποδηγός. ῦ. ὁ. dux.

 Π Ο.

Ποδηνεκής. ἐος. ὁ, ἡ. talaris, id eſt, ad talos protenſus.

Ποδήνεμος. ου. ὁ, ἡ. uelox, ἀελλόπος.

Ποδήρης. ου. ὁ. tunica talaris, ueſtis ad pedes uſq; demiſſa, poderis.

Ποδῆς. pedes. contrarium ex ποδίαις.

Ποδιάζειν. pede ſe circumuoluere.

Ποδιαῖον. ου. τὸ. menſura pedis.

Ποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. ligo pedes, metior pedibus. Actiu. accuſ.

Ποδισμός. dimenſio pedibus facta, & genus ſaltationis cuiuſdam.

Ποδοκάκκη. κης. ἡ. laquei genus, & inſtrumentum quo noxij uinciebantur, quaſi ποδοκατόχη. Cippus Latinis dicitur.

Ποδόνιπτρον. τὸ. peluis, uas in quo lauamus pedes.

Ποδοστράβη. κης. ἡ. genus laquei ad capiendos ceruos & apros, Xenoph. περὶ κυνηγετικῶν. Eſt & inſtrumentum medicum.

Ποδώτης. ου. pedatus.

Ποδοχῶν. gubernaculum tenens.

Ποδώκεια. ἡ pedum uelocitas.

Ποδώκης. ου. ὁ. &

Ποδῶκυς. uelox.

Ποδόνυχον. ου. τὸ. ueſtis qua utebantur in ſacris Pandroſi.

Ποηλογεῖν herbas legere.

Ποηφάγος. ου. ὁ, ἡ. herbam comedens.

Ποθίσκω. deſydero.

Ποθεινός. ῆ. ὸ. deſyderabilis, amabilis.

Πόθεν. unde. Eſt etiam ἀρνητικὸν (ut ſcribit Suid.) pro οὐδαμῶς.

Ποθέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὰ μὴ παρόντα ἀναζητῶ, id eſt, ea quæ abſunt, requiro, ut apud Lucianū Ganymedes nuper raptus, ac pertæſus iam abſentiam patris, ποθῶ γὰρ ἤδη αὐτὸν inquit. Latinis eſt deſyderare, ut Cicero, Omnia deſyderata magis, quàm aſſidue percepta, delectant.

Ποθή. ῆς. ἡ. deſyderium, & tranſlate ablatio, conſumptio.

Πόθημα. ατος. τὸ. idem.

Πόθι. in principio orationis penacutitonum eſt, poniturq́; interrogatiuè pro ubi? ubi nam? Quando uero oxytonum eſt, ſignificat alicubi indefinitè. In fine orationis inclinat aliquando tonum ad dictionem præcedentem, ἦλθες ποθι.

Πόθος. ου. ὁ. idem quod ποθή.

Ποῖ. quò. ποῖ δὴ καὶ πόθεν, locutio Attica, pro quò tandem, & unde is.

Ποῖ χθονός. ubi terrarum.

Ποιά. ᾶς. ἡ. quædam infinitè. Sed

Ποῖα, ἡ ποίας. qualis interrogatiuè.

Ποίας. αντος. ὁ. Pœas pater Philoctetæ. unde ποιάντιος dictus eſt.

Ποιέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Ποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. (promiſcui enim ambo uſus ſunt) facio. Sed hæc ſignificatio apud Græcos, quemadmodum et apud Latinos late patet. Aliquando enim ponitur pro ducere, exiſtimare. Plut. οὐκ ἀνασχετὰ ποιούμενος, Rem non tolerandam ratus. Unde etiam περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, magni facere: περὶ πλείονος ποιεῖσθαι, pluris facere: περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, maxime exiſtimare. Aliquando pro poëticè, id eſt, ἐμμέτρως ſcribere. Ariſtot. de Bellerophōte, ὃν οὕτως ἐποίησεν ὅμηρος. Polyb. ὅμηρος ὁ βέλτιστα πεποιηκὼς σχεδὸν περὶ πάντων τ ἀνθρώπων. Aliquando pro adoptare, id eſt, εἰσποιεῖσθαι, ut παῖδα ποιεῖσθαι, Demoſth. Sunt & aliæ quædam ex hoc uerbo locutiones, ut ποιεῖσθαι κέρδος, lucrifacere, in rem ſuam uertere, Plutarch. Ποιεῖσθαι χάριν τι, animo beneuolo accipere aliqd, & gratiam habere: cui opponitur ποιεῖσθαι ὀργὴν, Demoſthe. Δεινὰ, uel δεινὸν ποιεῖσθαι, ægre ferre, conqueri, uociferari, Gregor. & Demoſthen. Quod tamen interdum pro indignè, hoc eſt improbè agere aut facere ponitur, ut apud eundem Demoſthen. περὶ στεφ. εἰ γὰρ παρῆν, νῦν οὐδ' ἂν ποιεῖ, &c. Ἐμποδὼν ποιεῖσθαι opponere, & quaſi προβάλλεσθαι, Xenoph. Ponitur & cum præpoſitionibus, ut ἐν θαύματι ποιεῖσθαι, admirari: ἐν γέλωτι ποιεῖσθαι, riſui habere. Item ποιεῖσθαι ὑφ' ἑαυτὸν τὸ πρᾶγμα, ut Syneſ. uel ἐφ' ἑαυτῷ, ut Demoſthe. aliquid in poteſtatē ſuā redigere, uel poteſtatis ſuæ facere.

Sic ποιεῖσθαι ἐς ἑαυτὸν, periculi ſui facere, in ſeſe recipere, Demoſthe. Et ποιεῖσθαι ἑαυτὸν ἐπ᾽ ἐξουσίαν, magnam ſibi potentiam comparare, Herodiano. Bud. Com.

Ποίη. ης. pro πόα, id eſt, herba. Item interrogatiuum pro ποῖα.

Ποιήεις. ήεντος. ὁ. herboſus, frugiferus.

Ποίημα. ατος. τὸ. opus, poēma. à ποιεῖσθαι, pro poëtice ſcribere. Grammatici à poëſi ſic diſtinguũt, ut ποίησις ſit ueluti tota Ilias, ποίημα uero Achillis armorum deſcriptio. Eſt item

Ποίησις adoptio, à ποιεῖσθαι pro adoptare. Et Herodotus confecturam unguenti ποίησιν appellat.

Ποιησείων. factiuum.

Ποιητὴς. οῦ. ὁ. poëta, factor, creator.

Ποιητικὴ. ῆς. ἡ. poëtica, hoc eſt ars ipſa conſcribendi poëmata.

Ποιητικός. οῦ. ὁ. poëticus, efficax, effectiuus, quod efficit.

Ποιητός. adoptiuus.

Ποιήτρια. ας. ἡ. poëtria.

Ποικάζω. tergo.

Ποικίλη. porticus Athenis, in qua Stoici philoſophabantur. à uaria pictura ſic dictum.

Ποικιλία. ας. ἡ. uariegatio, uarietas.

Ποικιλίς. ίδος. auis, quam uariam interpretatur Gaza apud Ariſtot.

Ποίκιλμα. ατος. τὸ. uarietas.

Ποικιλόδειρος. ου. ὁ. habens collum uariatum, uocalis.

Ποικιλομήτης. ου. ὁ. & fœmin. gene. ποικιλόμητις. uarij conſilij, uerſipellis.

Ποικίλον. ου. τὸ. ueſtis tragica, à uarietate colorum ſic dicta.

Ποίκιλος. ου. ὁ. uarius, picturatus, uariegatus, diuerſi generis diuerſiq; habitus, uarijs coloribus aut gemmis diſtinctus.

Ποικίλλω μ. ιλῶ. π. ιλκα. uario, uariego, diſtinguo, exorno. Actiu. accuſ. iung.

Ποικιλόστερνος. ου. ὁ. uariegatus circa pectus, aſtutus.

Ποικιλόφρων. ονος. ὁ. uafer, uerſutus, callidus, uerſipellis, ſolers.

Ποικιλταί. οἱ. qui intexunt acu.

Ποικιλτική. ῆς. ἡ ars uariegandi.

Ποικιλῳδός. οῦ. ὁ. uariè canens. Sphingis epitheton.

Ποικινός, pro πυκνὸς. denſus, prudens.

Ποιμαίνω. μ. ανῶ. paſco gregem, paſtorum more guberno, & curo gregem, rego. Actiu. accuſ.

Ποιμανδρεύς. έως. ὁ. ποιμάνωρ.

Ποιμαντική. ῆς. ἡ. ars paſcẽdi oues, paſtoralis

Ποιμάντωρ, &

Ποιμάνωρ. idem quod ποιμὴν. Ea uoce utitur Aeſchylus, qui & gregem ſubiectum ποιμανόριον uocat.

Ποιμενικός. οῦ. ὁ. paſtoralis, paſtorius.

Ποιμὴν. ένος. ὁ. paſtor, quaſi ὀίμην, παρὰ τὸ ὄϊς, καὶ τὸ μῶ τὸ ζητῶ. Regum nomen apud Homerum & Platonem.

Ποίμνη. ης. ἡ. &

Ποιμνήιον poëticè, &

Ποίμνιον. ου. τὸ. ouile, armentum, grex ouium.

Ποινάζω. punio, βασανίζω.

Ποινᾶσθαι. de aliquo pœnas ſumere, puniri.

Ποινάτωρ. uindex, τιμωρός.

Ποινή. ῆς. ἡ. pœna, ultio. à πόνος teſte Gaza.

Ποινήλατος. ου. ὁ. lymphatus, à furijs agitatus.

Ποίνιμα. ποινῆς ἄξια, ultricia.

Ποίνιμος. ου. ὁ, ἡ. uindex, ultor. Epitheton furiarum apud Sophoclem.

Ποίνωμα. ατος. τὸ. ſupplicium, pœna.

Ποῖον δή. quale tandem.

Ποῖος. ου. ὁ. quis, qualis. Penanflexum interrogatiuum eſt & dubitatiuum. Lucæ 12. ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, Qua hora fur ueniat. Oxytonum uerò indefinitè capitur, pro aliquis, quidam.

Ποιόσις. qualis, quidam.

Ποιότης. ητος. ἡ qualitas.

Ποιοῦντων. faciant, pro ποιείτωσαν.

Ποιπνός. οῦ. ὁ. miniſter.

Ποιπνέω, &

Ποιπνύω. miniſtro, ſaluo, facio, ualde occupor in aliqua re, cogito.

Ποίφυγμα. ατος. τὸ. ſtlopus, hoc eſt uehemens ſpiritus emiſſio.

Ποιφύσσω.

Ποιφύσσω μ.ύξω.π.υχα.terreo, proprie ſlatu ex ore uehementer emiſſo.

Ποιώδης.ους.ὁ,ἡ.herboſus.

Ποῶ,pro ποιῶ.

Πόκα,pro ποτὲ Dorice aliquando.

Ποκάδες.οι.pili depexi.

Ποκίζω.tondeo,uellera facio.

Πόκος.ου.ὁ.uellus.

Πολίας.multos,pro πολλούς.

Πολεῦς.multi.

Πολέμαρχος.ου.ὁ. dux belli, ad quem ſumma rei militaris refertur. Vulgo mareſchallum appellãt,uno tantum magiſtro equitum inferior. Aetolis uerò πολέμαρχος claudendarum portarum et urbis curam gerebat, clauesq; noctu detinebat, interdiu autem cuſtodijs portarum aſſidebat. Vnde πολεμαρχία munus ipſum et magiſtratus uocatur. Alex.Genial.lib. 3. cap. 16.& Bud.in Annot.poſt.

Πολέμαιος.ου.ὁ πολεμικός.

Πολεμεῖσθαι. dicitur is qui bello uexatur & inuaditur.

Πολεμέω.μ.ήσω.π.ηκα. bello, belligero, oppugno. Actiu.datiuo.

Πολεμήιος.ου.ὁ.πολέμιος.

Πολεμησείω.amore pugnandi teneor,bellum appeto.

Πολεμητέον.pugnandum, ut πολεμητέα ἂν ἦν τάχα,mox bellum mouendum eſſe, pro δεῖν πολεμεῖν. Nam id genus aduerbia poſitiua in ſe habent, τὸ χρὴ ἢ τὸ δεῖ, ut γαμητέον, pro δεῖ γαμῆσαι: πλωτέον, δεῖ πλεῦσαι:ἡ προδοτέα,ὃ χρὴ προδοῦναι.

Πολεμία.ας. ἡ. regio hoſtilis. ſubauditur enim χώρα.

Πολεμίζω.μ.ίσω.π.ικα. poëtice pro πολεμῶ.

Πολεμική. ars militiæ, ſcientia ſtrategematum.

Πολεμικός.ῆ.ὁ.bellicoſus, bellicus, bellandi peritus. Vnde

Πολεμικῶς,aduer.ut πολεμικῶς ἔχω,belli cupidus ſum,nouis rebus ſtudeo.

Πολέμιος.ου.ὁ.hoſtis,proprie alienus,ſicut ἐχθρὸς domeſticus:hoſtilis,bellicus.

Π Ο.

Πολεμιστήριον.ου.τό.currus bellicus. πολεμιστήρια etiam certamina erãt curſuum equorum apud Athenienſeis.

Πολεμιστήριος.ου.ὁ.bellicoſus.

Πολεμιστής.ῦ.ὁ.bellator.

Πολεμίως.hoſtiliter,πολεμικῶς.

Πολεμοποιέω.ſeditioſus ſum.

Πολεμοποιός.ῦ.ὁ.bellum mouens.

Πόλεμος.ου.ὁ.bellum,id eſt,diſſenſio hoſtilis, per quam arma mouentur: & ſignificat tempus quo ſunt in militia. ἀπὸ τοῦ τὰς πόλεις, ἢ τοὺς πολλοὺς μεῖν, ἢ ὀλλύειν, ἢ ἀμᾶν. Differt autem à μάχη quemadmodum apud Latinos bellum à prælio. Accipitur tamen aliquando ἀντὶ τῆς μάχης,quemadmodum apud Latinos bellum pro prælio & certamine, ut apud Salluſt. In eo bello trecenti milites deſyderati ſunt. Quin & apud Herodian.lib.2. οἱ πόλεμοι,ἀντὶ τῶν πολεμίων, niſi exemplar ſit mendoſum.

Πολεμόω.μ.ώσω.π.ωκα. paro bellum, & decerno,pugno. Et paſſiua uoce πεπολέμωται, hoſtili animo eſſe cœpit, & inimico, ὁ εἰς ἔχθραν προαχθεὶς, καὶ πολέμιός τινι γενόμενος. Et πεπολεμωμένος,bello uexatus,ὁ πολέμῳ βιασθεὶς καὶ βλαβείς.

Πολέω.nutrio,miniſtro, contineo. Item uerſor,habito,circumeo.

Πολέω.μ.ήσω.π.ηκα.uerto.unde πόλος. Et πολεῖται,uerſatur,agit,degit. Acti.accuſ.

Πολιά.ᾶς.ἡ.anus erat ætate dignitateq; cæteris anteſtans. Item canities. Et πολιαὶ,cani.

Πολιάς.άδος.ἡ. Palladis cognomen. Lucian.in Lapith.ὤμοσα κατὰ τῆς πολιάδος μὴ ἁρπάσαι, deieraui per Palladem me non rapuiſſe.

Πολίειον.ου.τό.oppidum Italiæ.

Πολιεύς.έος.ὁ. epitheton gubernantis ciuitatem.

Πολίζομαι,&

Πολίζω.μ.ίσω.π.ικα. fabrico urbem. Neutrum accuſ.

Πολιήτης.pro πολίτης.ου.ὁ.ciuis. πολῖτις autem eius eſt fœmininum.

Πολιοκρόταφος.ου.ὁ.canus,ἔντιμος.

Πόλιον.τὸ.dicitur quod ante partum emittit equa.

Πολιὸν.uinum album. Aelianus appellatū putat ab indigenæ regionis nomine.

Πολιορκέω.μ.ήσω:π.κκα. obſideo, oppugno. à πόλις & ὀρκέω,rapio,deſtruo. Actiu. accuſ.

Πολιορκητὴς. urbium deſtructor & expugnator.

Πολιορκητικὸς.ῦ.obſidionalis

Πολιορκία.ας.ἡ.obſidio.

Πολιὸς.ῦ.ὁ.canus.

Πολιότης.ητος.ἡ.canities.

Πολιῶν.caneſcere,canitiem contrahere.

Πολιοῦχος.ου.ὁ. patronus, ciuitatis gubernator.

Πόλις.ιος.ἡ.urbs,& ciues:ſed ἄστυ urbs tantum. Dicitur ἀπὸ τοῦ πολεῖν ἐν αὐτῇ,quòd homines in ea uerſentur. Eſt & ludi genus.

Πόλισμα.ατος.τὸ.parua urbs.

Πολιτάρχης.ου.princeps ciuitatis.

Πολιτεία.ας.ἡ.reſpublica,id eſt,ἡ πόλεως τάξις:& proprie ὅπου οἱ νόμοι ἄρχουσι, ut ſcribit Ariſtot.Polit.4. Accipitur aliquando pro uitæ ratione & inſtituto, Baſil. & Greg.Bud.Com.

Πολίτευμα.ατος.τὸ. ciuilitas, ipſa reipub.adminiſtratio, & genus adminiſtrandi. Budæus ibidem.

Πολιτεύομαι.rempub.gero,τὸ διοικῶ,adminiſtro. Dicitur & de alijs functionibus pro munere meo fungor,διατελοῦμαι.Sic Paulus in Actis cap.23. ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ, Ego omnino cõſcientia bona munere meo functus ſum Deo. Eſt etiam τὸ πραγματεύομαι, molior. Et οἱ τἀναντία πολιτευόμενοι dicũtur qui contrariam factionem ſequuntur, qui alteris partibus ſtudent. Accipitur & paſſiuè pro gubernor.Bud.ibidem

Πολιτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. ciuiliter negotior, dego ſub aliqua republica: & eſt τῶν πολιτῶν καὶ ἰδιωτῶν,ut πολιτεύεσθαι τῶν ἀρχόντων καὶ προεστηκότων. Significat aliquando rego & adminiſtro,ut πρὸς κοινὸν πολιτεύειν, Thucyd.Bud.ibidem

Πολίτης.ου.ὁ.ciuis,municeps.

Πολιτικὴ.peritia & prudentia ciuilis.

Πολιτικὸς.ῦ.ὁ.ciuilis.

Πολιτικῶς.ciuiliter,urbanè.

Πολῖτις.ιδος.ἡ.ciuis.

Πολιτισμὸς.ῦ.ὁ.tractatio reipublicæ.

Πολιτογραφεῖν.in ciuium numerum aſcribere, ciuitate donare, in ciuitatem aſciſcere. Vnde paſſiu.πολιτογραφεῖσθαι,id eſt,εἰς τοὺς πολίτας ἐγγράφεσθαι.

Πολίχνη.ης.ἡ.&

Πολίχνιον.ου.τὸ.ciuitatula,πολίδιον.

Πολίωσις.ιος.ἡ.canities, ſed immatura uitio naturæ.

Πολλ' ἄττα.ex multis quædam.

Πολλά,aduerb.pro ſæpe.

Πολλάκι.per ellipſin,&

Πολλάκις,& πολλάκι.ſæpe,frequenter,ſæpenumero.

Πολλαπλάσιον.ου.τὸ. crebrò multiplicatũ, ut decemdecies centum.

Πολλαπλάσιος.ου.ὁ.multo copioſior, multiplex.

Πολλαπλασίως.multipliciter, multiplicatè.

Πολλαπλασιοῦσθαι, & πολλαπλασιάζειν.multiplicare.

Πολλάπλοος.ου.ὁ.multiplex.

Πολλαχῆ,&

Πολλάχις,&

Πολλαχοῦ,&

Πολλαχῶς.idem quod πολλάκις.

Πολλαχόθεν.è multis locis.

Πολλαχόσε.in multis partibus.

Πολλόν.ῦ.multum,multò,πολύ.

Πολλός,τοῦ πολλοῦ,& accuſ.πολλὸν, de quo in πολύς.multus, omnis. In plurali numero πολλοὶ ſignificat idem quod uulgus Latinis. Vnde εἷς τῶν πολλῶν,uulgaris,gregarius, ui'is, id eſt, unus ex uel de multis,ὁ τυχὼν,καὶ πολλοστός. πολλοῦ κεφάλαιον,ſupputatio in ſummam ſubductam.

Πολλοστημόριον.ου.τὸ.uel πολλοστὸν μέρος, ſoluta compoſitione,minima portio, quod dicimus ferè, uix centeſimum & milleſimũ

quodq́, multipartitum. Lucretius multeſimam partem dixit. Bud. Com.

Πολλοστός. ȣ̃. ὁ. multiplicabilis, unus è multis, quaſi multeſimus. Iſocrates περὶ εἰλιπ. Διονύσιος ἦν τῶν πολλοστὸς ἄν, καὶ τῷ γένει, καὶ τῇ δόξῃ. Sic Cice. de Fin. Tenuis L. Virginius unusq́ de multis. Huic non omnino diſſimile, quod eſt ad Att. 1. Thermus cum Syllano cōtendere exiſtimatur, qui ſic inopes & ab amicis & æſtimatione ſunt. Eſt & à capite remotiſſimus. Plato in Philebo, περὶ τὰ πολλοστὰ σκληρότητι, ad ea quæ à prima duritiæ nota, remotiſſima ſunt, & reducta, hoc eſt minimè dura. Idem, οὐκ ἂν τὰς πολλοστὰς ἡδονὰς ἀποθαυμάζειν, id eſt, exigui ſenſus uoluptates, & à ſuauiſſimis, atq́ acerrimis longe diſtantes. Opponitur huic μόναχος. Basil. in ἑξαμ. μόναχος ἄρ᾽ ἂν καὶ πόλλοστος, unus & non plures.

Πολλῷ, Atticè pro κατὰ πολύ. ualde, multò.

Πολλῷ μάλιστα. multò maxime.

Πόλος. ȣ. ὁ. terminus, axis, qui à noſtris uertex dicitur. Eſt autem immobile illud aut finis axis imaginarij, ſupra quod totum cælum uoluitur, unde & nomen habet ἀπὸ τοῦ πολεῖν, id eſt, à uertendo. Vertitur enim cælum circa polum arcticum & antarcticum. Accipitur à poëtis pro ipſo cælo.

Πολιοῦσθαι. caneſcere, canos producere.

Πολτάριον. ȣ pulticula.

Πολτόν. τὸν. pultem.

Πολύ. multum. Conſtruitur cum comparatiuo. Lucian. ὃς ἀρχαιότερος ἦν πολὺ τοῦ Ἰαπετοῦ. Et cum μᾶλλον. Iſaus, πολὺ μᾶλλον ἑτοιμότερον, multo promptius.

Πολυαγκιστρον. ȣ. frequentia hamorum.

Πολύαθλος. ȣ. ὁ. bellicoſus, egregius lucta.

Πολυαιμία. ἡ ſanguinis copia.

Πολύαιμος. cui ſanguis abundat.

Πολύαινος. ου. ὁ. multa laude dignus, fabuloſus.

Πολυάιξ. κος. ὁ. impetuoſus, multas agilitates ſeu capras habens. Belli epitheton.

Πολυαλθής. τὸ. quod eſt multorum medicorū.

Πολυαλθής. έος. ὁ, ἡ. habens uarium uſum, & multas uires medendi.

Πολυάνδριον. ȣ. τὸ. ſepulchrum, locus ubi ſunt multa ſepulchra, polyandrium.

Πολύανδρος. ȣ. ὁ. multos uiros habens.

Πολυανθής. caput aggrauans.

Πολυανθρωπία. ας. ἡ. hominum frequentia.

Πολυάργυρος. ȣ. ὁ, ἡ. argento circunfluens.

Πολυαρκέστατος. ȣ. uberrimus.

Πολύαρνις. ὁ, ἡ. multos agnos & pecudes poſſidens, πολυθρέμμων.

Πολυάρητος. multis uotis exoptatus. geminatum eſt ρ poëticè.

Πολυαρχία. ἡ. plurium principatus.

Πολυάσχολος ματαιότης. negotioſiſſima uanitas.

Πολυαύλαξ. ακος. ὁ. latus, ſulcoſus, lætus, magnus.

Πολυβενθής. έος. ὁ, ἡ. profundus.

Πολυβότειρος. ȣ. ὁ. multa paſcens, terra.

Πολύβοτος. ȣ. fœcundus ouibus, pinguis, multos alens.

Πολυβούτης. ȣ. ὁ. diues boum.

Πολύβουλος. ȣ. ὁ, ἡ. prudens, aſtutus.

Πολύβροχος. ὁ. multum maceratus.

Πολυγάλακτος. lacte abundans.

Πολύγαμος. qui multas ducit uxores, qui multis uxoribus abutitur, multinubus Hieronymo interprete.

Πολυγηθής. έος. ὁ, ἡ. multum lætificans, multis gratificans.

Πολυγλήνος. ȣ. ὁ. oculatus, multis oculis præditus.

Πολύγλευκος. uino aut muſto abundans.

Πολύγλωττος. ὁ. qui callet multas linguas.

Πολύγνωτος. ȣ. ὁ. Thaſius pictor nobilis, qui pinxit gratis pœcilen porticum.

Πολύγνωτος. ȣ. ὁ. multiſcius.

Πολυγόνατος. ȣ. ὁ. multum geniculatus.

Πολυγονία. ἡ. fœcunditas.

Πολύγονος. ȣ. ὁ. fœcundus.

Πολυγράμματος. perquàm literatus.

Πολύγραος. uorax, πολυφάγος.

Πολυγύμναστος. ȣ. ὁ. inexpugnabilis.

Πολύγωνος. ȣ. ὁ. multos angulos habens.

Πολυδαίδαλος. ου. ὁ, ἡ. ingenioſus, aſtu-

tus, uariatus.

Πολύδακρυς. υος. ὁ, ἡ. lacrymoſus, lacrymabilis, multarum lacrymarum cauſam præbens.

Πολυδάκτυλος. ου. ὁ. qui habet multos digitos.

Πολύδαμνος. ου. ὁ multos domans

Πολυδειράς. άδος. ὁ. eminens, multa cacumina & multas eminentias habens.

Πολύδεσμος. ου. ὁ, ἡ. multis clauis & uinculis compactus.

Πολυδηνής. πολύβουλος, multi cõſilij aſtutus.

Πολυδίψιος. ου. ὁ. ſiticuloſus, uel ualde deſyderabilis. Vnde quidam illud Homeri, καί κεν ἐλάχιστος πολυδίψιον ἄργος ἱκοίμην, exponendum putant, pro deſyderabile, amabile, id eſt, πολυπόθητον διὰ τοῦ χρόνου, Athenæo authore lib. 10. Alij πολυδίψιον ἄργος appellatum uolunt, quòd diu aquarũ inopia laborauerit, donec Danaus ex Aegypto profectus puteos fodere, & aquæductibus in urbẽ deriuare docuiſſet.

Πολύδους. figura teſtudinis.

Πολύδριον. ου. τὸ. ciuitatula.

Πολύδροσος. ου. ὁ, ἡ. rorulentus.

Πολυδωρία. ας. ἡ. munificentia.

Πολύδωρος. ου. ὁ. multa donans, aut qui multa dona accepit.

Πολύεδνος. ου. ὁ. bene dotatus.

Πολύεδρον. ου. multas ſedes habens.

Πολυειδήμων. multiſcius.

Πολυειδής. έος. ὁ, ἡ. diuerſus, multarum ſpecierum, multiformis.

Πολυειδία. uarietas.

Πολυέλεος. ου. ὁ. miſericors.

Πολυέλικτος. ου. ὁ. uariè inuolutus, tortuoſus.

Πολύετος. diuturnus, πολυχρόνιος. παρὰ τοῦ ἔτος τοῦ χρόνου.

Πολυεπία. ἡ. multiloquium.

Πολύεργος. ου. ὁ. operoſus, ſemper agens aliquid.

Πολυετεῖ. aſſeruatur multos in annos.

Πολυετής. έος. ὁ, ἡ. annoſus, μακρόβιος.

Πολυετία. ας. ἡ. annoſitas.

Πολύευκτος. ου. ὁ. πολυήρατος.

Πολύεφθος. ου. ὁ. percoctus.

Πολύζηλος. ου. ὁ. peramabilis, inuidioſus.

Πολύζυγος. ου. ὁ. habens multa tranſtra, iugoſus, πολύδεσμος.

Πολυήμερος. ου. ὁ. multorum dierum.

Πολυήρατος. ου. ὁ, ἡ. amabilis, multum expetisus, peroptabilis.

Πολύηρος. diues, πολυάργυρος.

Πολυηχής. έος. ὁ, ἡ. ſonorus, πολλοῖς ἤχοις, καὶ μέλεσι χρώμενος.

Πολυθάρσεια. ἡ. fiducia.

Πολύθερμος. ου. ὁ. percalidus.

Πολύθεστος. ου. ὁ. multum amatus.

Πολύθηρος. ου. habens multas feras.

Πολυθρέμμων. ονος. ὁ. pecoroſus.

Πολύθρονον. τὸ. uenenoſum. θρόνα γὰρ τὰ ἄνθη.

Πολυθρόος. ου. ὁ. ſonorus, ſtreperus.

Πολυθρύλητος. ου. ὁ, ἡ. diuulgatus, magnæ famæ.

Πολύθυτος. ου. ὁ, ἡ. ubi ſæpe ſacrificatur, halans crebris ſuffitionibus & ſacris.

Πολύθυρος. ου. ὁ, ἡ. multo aditu peruius.

Πολυΐακος. impetuoſus, peritus.

Πολυΐδρις. ιος. ὁ, ἡ. ſciens, prudens, expertus multarum rerum.

Πολυϊδρεία. ἡ. multarum rerum cognitio.

Πολυΰμνητος. ου. ὁ. decantatus.

Πολυΐστωρ. ορος. ὁ. multiſcius, qui multa nouit ac memorat.

Πολυκαγκής. έος. ὁ, ἡ. multam ariditatem habens, peraridus. nam κάγκανον lignum aridum ſignificat.

Πολυκαισαρία. ἡ. multitudo cæſarum.

Πολυκαρπία. ἡ. fertilitas.

Πολύκαρπος. ου. ὁ, ἡ. fructuoſus, εὔγαος.

Πολυκερδής. έος. ὁ, ἡ, lucroſus, uafer.

Πολυκερδής. έος. ὁ, ἡ. ueterator, malus.

Πολυκέρδιον. multò melius, πολὺ βέλτιον.

Πολύκερως. ου. ὁ. cornutus.

Πολύκεστος. ου. ὁ. acu pictus.

Πολυκέφαλος. ὁ. multiceps.

Πολυκηδής. έος. ὁ, ἡ. curis plenus, malorum fœcundus, & author.

Πολύκλειτος. ου. ὁ, ἡ. glorioſiſſimus, clariſſimus.

Πολυκληΐς. ίδος. ἡ. habens multas ſedes, congrua. Nauis epitheton, quaſi multis compacta clauis.

Πολύκλητος.ου.ὁ,ἡ.à multis uocatus. Et πολύκλητοι, è multis locis conuocati.

Πολύκλυστος.ου.ὁ.undoſus, multiſonus, murmurabundus. à κλύζω.

Πολύκμητος.ου.ὁ.elaboratus, laborioſus, ad multos labores idoneus, ut eſt ferrum, exitioſus, letalis.

Πολύκνημος.ου.ὁ,ἡ.uelox, habens multas ſuras, uel origano abundans. κνῆμον enim origanum ſignificat.

Πολύκοιλος.ὁ.plures continens uentres.

Πολύκοινον.omnibus commune.

Πολυκοιρανία.ας.ἡ.dominatio multorum.

Πολύκομος.ου.ὁ.frondoſus.

Πολύκομπος.ου.ὁ,ἡ.iactabundus.

Πολυκρανία.πολυκοιρανία.

Πολύκρημνος.ου.ὁ,ἡ.montoſus, inacceſſus.

Πολύκριθος.fertilis, multum hordei proferens.

Πολυκτημοσύνη.ης.ἡ.opulentia, facultas, copia ſubſtantiæ.

Πολυκτήμων.ονος.ὁ,ἡ.diues, πολυχρήματος.

Πολύκτονος.multorum occiſor.

Πολύκυμος.ου.ὁ,ἡ.undoſus, fluctuoſus, πολυτάραχος.

Πολυκύμων.idem.

Πολυλήιος,ου.ὁ.habens multas ſegetes, aut pecudes, aut ſpolia, fertilis, diues.

Πολύλλιστος.ου.ὁ.optabilis, πολυλιτάνευτος.

Πολυλογία.ας.ἡ.multiloquium.

Πολυλόγος.ου.ὁ.multiloquus.

Πολυλόγως.loquaciter, multis uerbis, longo ſermone.

Πολύλοπος.ου.ὁ.plures ueluti tunicas obtinens. de herbis quibuſdam dictum.

Πολυμαθής.έος.ὁ,ἡ.multa diſcens, eruditus.

Πολυμαθία.ας.ἡ.diſciplina multijuga.

Πολυμερία.ἡ.particularum multitudo.

Πολυμερής.έος.ὁ,ἡ.in multas partes diuiſus, multimembris.

Πολυμέριμνος.anxius, ſolicitus.

Πολυμέρμηρος.idem

Πολυμερῶς.uariè, διαφόρως, πολυσχιδῶς, διαψιλῶς.

Πολύμηλος.ου.ὁ,ἡ.pecoroſus, diues.

Πολύμητις.ιος.&

Πολύμητος.ου.ὁ.prudens, conſilio plenus, uafer.

Πολυμηχανία.ἡ.ingenium, induſtria.

Πολυμήχανος.ου.ὁ.artificioſus, machinabundus.

Πολύμιτον.τὸ.uerſicoloribus filis contextũ, quod pluribus contextum eſt licijs.

Πολύμνεια.ας.ἡ.Polymnea una ex nouem Muſis.

Πολυμνήμονες.οἱ.multũ memoria ualentes.

Πολυμνήστη.ης.ἡ.quæ à multis petitur in uxorem, proba.

Πολύμνιος.ου.ὁ.muſcoſus.

Πολυμορφότατοι.multiformiores.

Πολύμυθος.ου.ὁ.garrulus, locutuleius.

Πολυνεύρον.ου.aliqui uocant plantaginem minorem.

Πολύξενος.multorum hoſpita. Terræ epitheton.

Πολύοζοι.ramoſi.

Πολυοινία.ἡ.uinoſitas.

Πολυοπόν.crebro perforatum, ut rete, πολυόφθαλμον.

Πολύοπτος.ſpectabilis.

Πολυόροφος.ου.ὁ.multis tabulatis excelſus.

Πολιός.οῦ.canus. Accipitur pro ciuitatis præſide.

Πολιότης.ητος.canities.

Πολιοῦνται.caneſcunt.

Πολυόχλου πόλις.ciuitas magnam turbam habens.

Πολυοψία.opſonij copia.

Πολυπαθής.ὁ.multis refertus malis.

Πολυπαιδία.ας.ἡ.multitudo filiorum.

Πολυπαίπαλος.ου.ὁ.tritus, malignus, impoſtor.

Πολύπαις.αιδος.ὁ.prolificus.

Πολυπάμμων.ονος.ὁ.locuples, diues pecuniæ: πάμματα enim Dorica & Aeolica lingua pecuniæ dicuntur, κτήματα.

Πολυπειρία.ἡ multa experientia.

Πολύπειρος.peritiſſimus.

Πολυπενθής.έος.ὁ,ἡ.luctuoſus.

Πολυπαθὴς ἡμέρα.dies quo multi accedunt ad oraculum.

Πολυπήμων.ονος.ὁ.damnoſus.

Πολυπίδαξ.ακος.ὁ.multas habens ſcaturigi

nes, fontibus frequens.

Πολύπικρος. *ualdè amarus.*

Πολύπιστος. ὁ. ὁ. *qui bonæ eſt fidei.*

Πολύπλαγκτος. ὁ. ὁ. ✝

Πολυπλανός. ὁ. ὁ, ἡ. *pererrans, errans multiuagus. Epitheton anni apud Sophoclẽ.*

Πολυπλασιάζω. *multiplico.*

Πολύπλοκος. ου. ὁ. *nodoſus, implicitus, implicatus.*

Πολυπλόκως. *implicitè, diuerſo ordine.*

Πολύποδα. τὸν. *multipedem.*

Πολυποδία. ἡ. *pedum copia.*

Πολυπόδιον. ὁ *fidicula.*

Πολυπόθητος. *ſummè deſyderabilis.*

Πολύπονος. *laborioſus, dolore afflictus.*

Πολύπορος. ὁ. ὁ. *locuples, diues,* ἄπορος, *meatibus refertus.*

Πολυποσία. ἡ. *immodica potatio.*

Πολυπότης. ὁ. ὁ *bibax.*

Πολύπους. οδος. *polypus, piſcis genus à pedũ multitudine dictum. Item morbus narium, quòd multas radices habeat: aut quòd ut ille acetabulis inuadit uenantes, ita hic nares occupat uſque ad ſermonis & anhelitus impedimentum.*

Πολυπραγμονεῖσθαι. *is dicitur, cui negotium exhibetur, qui moleſtia afficitur.*

Πολυπραγμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. *anxiè nimis et curioſe aliquid inquiro & indago inueſtigoque, multis rebus me implico. Et propriè de rebus nihil ad nos pertinẽtibus dicitur. Ariſtophanes pro* συκοφαντεῖν *poſuit. Compoſitum ex* πολὺ & πράττω, *quaſi* πολλὰ πράττω, *hoc eſt circa multa ago & ſatago. Neut. abſol.*

Πολυπραγμοσύνη. ης. ἡ. *curioſitas, negotiatio. Gel. uertit multarum rerum aggreſſionem, earumque omnium actionem. Plutarchus ſcribit eſſe* φιλομάθειαν ἀλλοτρίων κακῶν. *id eſt, ſtudium aliena mala cognoſcendi.*

Πολυπράγμων. ονος. ὁ. *negotioſus, curioſus.*

Πολύπρεμνος. *multos habens truncos.*

Πολύπτιλα. *quibus penna uberius data eſt.*

Πολύπτυχος. ὁ. ὁ. *multiplex, ſinuoſus, implicitus, fortis. Eius neutrum eſt* πολύπτυχον.

Πολύπτωτον. τὸ. *ex pluribus caſibus.*

Πολύπυργος. ὁ. *turritus.*

Πολύπυρος. ὁ. ὁ. *triſico abundans.*

Πολύρραφος. ὁ. ὁ. *multum ſutus.*

Πολύρρην. ηνος. ὁ, ἡ. *abundans agnis,* πολυθρέμμων.

Πολύρρητος. *ſæpe nominatus, clarus, laborioſus.*

Πολύρρινος. *è multis pellibus.*

Πολυρρόδης. ὁ. ὁ, ἡ. *abundans roſis, roſis conſperſus.*

Πολύς, πολλή. ὁ. *multus, ingens,* σφοδρὸς, *uehemens, aſſiduus. Solum accuſatiuum ex ſe format,* τὸν πολὺν, & τὸ πολὺ *neutrum: reliquos obliquos à nomine* πολλὸς *mutuo accipit, tam maſculino quàm fœminino et neutro genere.*

Πολυσαρκία. ας. ἡ. *corpulentia.*

Πολύσαρκος. ὁ. ὁ *corpulentus.*

Πολυσήμαντος. ὁ. ὁ. ✝

Πολύσημος. ὁ. ὁ. *multa ſignificans.*

Πολύσκαρθμος. ὁ. ὁ. *peragilis,* πολυκίνητος.

Πολυσμάραγος. ὁ. ὁ. *ſonorus, ſtrepitus.*

Πολυσπαθής. ἐος. ὁ, ἡ. *ſpatha elaboratus ſæpe.*

Πολύσπαρτος, ✝

Πολυσπερής. ὁ. ὁ, ἡ. *diuerſigena, in diuerſas partes diſperſus ac diſſeminatus. à* σπείρω. *Eſt quoque* πολύσπειρος, *multis ſpiris & flexibus inuolutus.*

Πολυσπερμία. *affluentia ſeminis genitalis.*

Πολύσπερμος. *copioſe fundens ſemen.*

Πολύσπλαγχνος. *ualde miſericors.*

Πολυσπορής. ὁ. ὁ, ἡ. *habens diuerſa ſemina.*

Πολυστάφυλος. ὁ. ὁ. *uuis abundans.*

Πολυστεφής. ὁ. ὁ. *ualdè coronatus.*

Πολύστολος. ὁ. ὁ. *habens magnam claſſem.*

Πολύστονος. ὁ. ὁ. *ualde mœſtus, faciens ſuſpirare, multi gemitus.*

Πολύστυλος. ὁ. ὁ. *qui habet multas columnas.*

Πολυσύνδετον. τὸ. τὸ. *figura eſt aſyndeto contraria, quæ fit, cum multæ coniunctiones ponuntur. à* πολὺς *multus, &* σύνδεσμος *coniunctio.*

Πολύσφυλλος. *multo, uel denſo cortice.*

Πολυσχιδής. ὁ. ὁ, ἡ. *lacerus, multiplex.*

Πολυσωματώτερος. ὁ. *corpulentior.*

Πολυτάλαντος.ο.ὁ.*bene numatus.*

Πολυτεκνία.ας.ἡ.*multorum filiorum procreatio.*

Πολύτεκνος.ου.ἡ.*quæ habet filios multos.*

Πολυτέλεια.ας.ἡ.*ſumptuoſitas, profuſio, luxus, magnificentia.*

Πολυτελής.έος.ὁ,ἡ.*ſumptuoſus, qui multa profundit, opiparus, pretioſus.*

Πολύτεχνος.ου.ὁ.*artificioſus.*

Πολυτιμητίζω.μ.ίσω.π.ικα.*multos honoro, uel à multis honore afficior, Heſychio.*

Πολυτίμητος.ου.ὁ,ἡ.*multo honore dignus, præclarus,* πολυτιμώμενος.

Πολύτιμος.ου.ὁ.*magno emptus, magno honore dignus habitus.*

Πολύτλας.αντος.ὁ,ἡ.*multa patiens, infœlix.*

Πολυτλήμων.ονος.ὁ,ἡ.*patiens.*

Πολύτλητος.ου.ὁ.*multa tolerans.*

Πολυτοκία.ἡ.*ſumma fœcunditas.*

Πολυτόκος.ου.ὁ.*fœtoſus, fœcundus.*

Πολυτρήρων.ωνος.ὁ,ἡ.*abundans columbis.*

Πολύτρητος.ὁ.ἡ.*multa habens foramina, foraminoſus.*

Πολύτριχον.ου.τὸ.*herba, quam capillum Veneris uocant, quòd multa habeat capillamenta.*

Πολύτριχος.ου.ὁ.*capilloſus.*

Πολυτροπία.ας.ἡ.*multiplices mores, multiplex & uerſatile ingenium, moroſitas.*

Πολύτροπος.ου.ὁ.*qui uerſatilibus eſt moribus. Homerus hoc nomine uocat Vlyſſem, quaſi multifaria ingenij dote, multiplici morum cognitione, uerſatiliq; ſolertia præditum.*

Πολύϋλος.ου.*qui diuiditur in multas materias.*

Πολυφαγία.ας.ἡ.*edacitas, uoracitas.*

Πολυφάγος.ου.ὁ.*edax, uorax, heluo.*

Πολυφάρμακος.ου.ὁ.*uenenis uel medicinis abundans.*

Πολυφασία ας.ἡ.*loquacitas.*

Πολύφατος.*celebris, uulgatus.*

Πολύφερνος.ου.ὁ,ἡ.*dotatus.*

Πολύφημος.ου.ὁ.*famoſus, decantatæ famæ, illuſtris, garrulus. Forum quoq; dicitur* πολύφημον, *in quo uarij rumores narrantur. Eſt & proprium cuiuſdam Cyclopis Neptuni filij.*

Πολυφιλία.*multorum amicitia.*

Πολύφιλος.*multos habens amicos.*

Πολύφλοισβος.ου.ὁ.*reſonans.*

Πολυφόρβος.ου.ὁ,ἡ.*multa nutriens.*

Πολυφορία.ας.ἡ.*fertilitas.*

Πολύφορος.ὁ.*multa ferens, ferax, capax, multorum malorum capax.*

Πολυφόρος οἶνος.*uinum quod multum aquæ ſuſtinere poteſt. Vulgo uinoſum uinũ appellant.*

Πολύφορτος.ὁ.*onuſtus.*

Πολυφραδής.έος.ὁ,ἡ.*multi conſilij & prudentiæ.*

Πολυφροσύνη.ἡ.*prudentia.*

Πολύφρων.ονος.ὁ.*prudens.*

Πολυφυὶς.τὸ.*multifidum.*

Πολυφωνία.*loquacitas, garrulitas.*

Πολύχαλκος.ο.ὁ.*ſolidus, firmus. Epitheton cæli.*

Πολυχανδής.έος.ὁ,ἡ.*capax.*

Πολυχειρία.ας.ἡ.*magna manus, magnus exercitus, laborantium multitudo.*

Πολυχοεῖν.*fœcundum eſſe & fertilem. Ariſtot. de Gene. anim.* 4. ἡ δὲ φύσις ὁ δυνάται πολυχοεῖν οὕτως, ὥστε ἐπαμφοτερίζειν.

Πολύχοος.ου.ὁ.*ualde fuſus, uarius, multiplex, multifarius, numeroſus, fœcundus, copioſe fundens.*

Πολυχρήματος.ου.ὁ.*pecunioſus.*

Πολυχρηματία.ας.ἡ.*&*

Πολυχρημοσύνη.ης.ἡ.*abundantia pecuniæ.*

Πολύχρηστος ου.ὁ.*ad multa utilis.*

Πολυχρόνιος.ου.ὁ.*diuturnus.*

Πολύχροος.ου.ὁ.*uerſicolor.*

Πολύχρυσος.ου.ὁ.*diues, auro abundans.*

Πολύχυλος.ου.ὁ.*ſuccoſus.*

Πολύχυτον.ου.τὸ.*copioſum et largum fluxum præbens.*

Πολυψηφία.ἡ.*multitudo conſultantium.*

Πολυώδυνος.*calamitoſus, ualde afflictus, & triſtis.*

Πολυώνυμος.ου.ὁ.*celebris. Heſiodus* πολυώνυμον ὕδωρ, *id eſt, multi nominis aquã, uocauit iridem à colorum multiplicitate.*

Πολυωπής.ῦ.ὁ.*multos habens oculos aut fo*

ramina, pro πολυωπὸς. retis epitheton.

Πολυωρέω. μ. ήσω. π. κκα. multiplico, ſolicitus ſum, curam habeo. Actiu. accuſ. et aliquādo cum præpoſitione, ut πολυωρῶ εἰς τὴν ναῦν, curam nauis habeo. Opponitur autem τῷ ὀλιγωρεῖν, id eſt, negligentem eſſe. ὡρῶ γὰρ τὸ φυλάσσω.

Πολυωρία. ας. ἡ. cura.

Πολυωρητικός. ῦ. ὁ. circunſpectus.

Πολυωφελής. έος. ὁ, ἡ. qui eſt magno cōmodo.

Πόμα. ατος. τὸ. potio, poculum.

Πομπαγωγέω. pompam duco.

Πομπαῖος. Mercurij cognomen, quod animas ad inferos deducat.

Πομπεία. ας. ἡ. conuicium, ſcomma.

Πομπεῖα. τὰ. utenſilia quæ ad luſtrationes, pompamq́ pertinent, pompalia.

Πομπεῖον. τὸ. locus Athenis celeberrimus.

Πομπεύς. έως. qui pompam cogit, dux.

Πομπευτής. ῦ. ὁ. idem

Πομπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. mitto pompam, oſtento, incedo & progredior cum faſtu & pompa, glorior tanquam uictor. Item maledictis laceſſo, ſcommatis perſequor. Dicitur & πομπεύομαι paſſiua uoce pro eodem.

Πομπή. ῆς. ἡ. &

Πόμπιλος. ου. pompa, triumphus, & quæ uulgo proceſſio uocatur. Eſt etiam πόμπιλος è thunnorum genere quem Aelia. πόμπιλον appellat.

Πόμπιμον. τὸ. quod commode tranſmitti poteſt, aptus ad ducendum aliquem.

Πομπόβολον, pro πεμπώβολον.

Πομπός. ῦ. ὁ. dux itineris, comes, nuntius.

Πομποστολέω. μ. ήσω. π. κκα. ναυστολῶ. claſſem naui deduco.

Πόμπυσμα. πόππυσμα.

Πομφαγεῖν. pompam ducere, inflari, exclamare.

Πομφολυγεῖν. ad modum bullæ tumere.

Πομφόλυξ. γος. ὁ. bulla, quæ naſcitur ex aqua cum pluit. Item ampulla, clypeorū eminentia, τῆς ἀσπίδος ἡ ἔξοδος. Dicta aūt à uerbo πομφάζειν, quod fluuiorū eſt, cum uehementer bullis efferueſcunt.

Πονέομαι, &

Πονέω. μ. πονέσω (cum ad animū refertur) uel πονήσω (ſi ad corpus) π. κκα. laboro, laſſeſco, doleo. Eſt etiam frangor & fatiſco, non duro, οὐκ ἀντέχω. Plato in Phædro, μὴ ὁ πονεῖν αὐτὴν ἐν τοῖς πολλοῖς γένοιτο. Item exerceor, & γυμνάζομαι, & πεπονηκὼς τὸν γεγυμνασμένον ſignificat, Plat. Polit. ς. Præterea laboro, id eſt, labore & diligentia conficio, elaboro.

Vnde πεπονημένα opera elaborata, quæ opponuntur τοῖς ἀπόνοις, id eſt, illaboratis, & obiter aliudq́ agendo factis. Et πόνοι πεπονημένοι, labores exhauſti. Budæus. Com.

Πονήματα. τὰ. labores, κόποι.

Πονηρεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. malignor. Depon. abſol.

Πονηρεύω. idem

Πονηρία. ας. ἡ. nequitia, malitia, prauitas, flagitium, ſcelus.

Πονηρόπολις. ἡ. improborum ciuitas, quam in Thracia Philippus condidit, & peſſimos quoſq́ homines in eam tranſtulit.

Πονηρός. ῦ. ὁ. prauus, peruerſus, malitioſus, improbus, ſceleſtus, ſons, noxius, facinoroſus. Item putris, carie uitiatus.

Πόνηρος. ου. agricola, laborioſus, infœlix, ruſticus.

Πονήρως. praue, imperitè. Item ἐπωδύνως, cum dolore, ut πονήρως ἔχειν, incommode habere, grauiter ægrotare.

Πονητέον. laborandum eſt.

Πονητικός. ῦ. ὁ. laborioſus.

Πόνιμος. exactor pœnarum.

Πόνος. ου. labor, laſſitudo, dolor, morbus. πόνος σελήνης, eclipſis lunæ.

Ποντία. ας. ἡ. marina ſuperficies.

Ποντίζω. μ. ίσω. π. ικα. mergo. Actiu. accuſ.

Ποντικά. auellanæ nuces.

Πόντιος. ου. ὁ. marinus.

Ποντόβροχος. ου. ὁ. à mari madefactus.

Ποντόθεν. ex mari.

Ποντοπόρος. ου. ὁ. per mare iens, mare penetrās

Ποντοποροῦντες. οἱ. mari euntes.

Ποντοποσειδῶν. ῶνος. ὁ. Neptunus.

Πόντος.ου.ὁ.pontus,mare quaſi πόνος,quia laboribus plenus ſit.

Πονωπόνηρος.defeſſus.

Πόπανον.ου.τὸ.placentula rotunda,lata,& tenuis ſacrificijs apta.

Ποπύζειν.popiſſare,hoc eſt epopis aut upupæ uocem edere, ποππύζειν,χαλάμειν φωνῆν,καὶ αὐλῶν,ὡς οἱ παῖδες.

Πόποι.papæ.Blandientis uox,aut etiam indignantis.Item

Πόποι.οἱ.dij,dæmones,quaſi τὰ πάντα διοπτεύοντες,id eſt,omnia deſpicientes.Cæl. libro1.capite24.

Ποππύζω.μ.ύσω.π.υκα.demulceo,blande attrecto,quod ad equos pertinet.Item ſibilo,aut colliſis manibus inter ſe plauſum edo.

Πόππυσμα.ατος.τὸ.uox fictitia à ſono,quo ex quis necdum domitis blandimur.Politi. Miſcel.cap.11.

Πόρδαλις.pardus mas.nam fœmina πάρδαλις dicitur.παρὰ τὸ προάλλεσθαι.Homer.πόρδαλιν animal uocat,πάρδαλιν uero pellem eius.

Πορδή.ῆς.ἡ.uentris crepitus.

Πόρε.præbuit,copiam fecit.

Πορεία.ας.ἡ.iter.Et

Πορεῖα.τὰ.ἐς πορείαν χρήσιμα,quæ ad profectionem ſunt idonea,uelut commeatus, uiaticum.

Πορευθείς.ὁ.profectus.

Πορεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι,eo.Vnde πορεύεσθαι ἐς τὰ κτήματα,hæreditatem adire. Neutrum abſol.

Πορεύσιμος.ου.ὁ.meabilis,peruius.

Πορευτικός.οῦ ὁ.greſſilis,

Πορεύω.μ.εύσω.π.ευκα.ago,duco,deduco, κομίζω.

Πορίζω.do,præbeo.Actiu.accuſ.

Πορθέω.μ.ήσω.π.ηκα.populor,expugno, perdo.

Πόρθησις.εως.ἡ.populatio,deſolatio.

Πορθητής.οῦ.ὁ.populator.

Πορθμεία.ας.ἡ.uel

Πορθμεῖον.ου.τὸ.nauis,quæ Cæſari ponto.nis dicitur.ab eo,quod ijs nauibus in traijciendis amnibus loco pontium utimur.Gallice ung bac.Vocatur & πορθμὶς & πορθμίδιον.Bayſ.de Re nau.

Πορθμεύς,έως.portitor.

Πορθμευτής.idem.

Πορθμεύω.μ.εύσω.π.ευκα.traijcio.Acti.acc.

Πορθμήϊον.τὸ.naulum,Callimacho.

Πόρθμιον.ου.τὸ.idem tranſitus,traiectus.

Πορθμός.οῦ.ὁ.fretum,ſinus maris,qui facile traijci poteſt,id eſt,θάλασσα ἑκατέρωθεν ἤπειρον ἔχουσα.

Πόρθος.ου.ὁ.ramus,ſtirps,germen,pro πτόρθος

Πόρια.τὰ.nauigia,quibus utebantur ad milites tranſportandos,quæ στρατιωτικὰ πόρια appellantur à Diodoro.Quin & Plato de Leg.3.πόρια uocat currus,ſiue uehicula.Bayſ.de Re nau.

Πορία.ας.ἡ.facultas,abundantia.

Πόριες.οἱ.uituli.

Πορίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.&

Πορίζω.μ.ίσω.π.ικα.quæro,comparo,comminiſcor,excogito.Vnde πεπορισμένον ἀργύριον Demoſth.pro pecunia ad diſſoluendum æs alienum confecta.Cicero conficere pecuniam dixit,& curare. Deſcendit autem παρὰ τὸ πόρος.Bud.Com.

Πόριμος.ου.qui acris eſt commentationis ad excogitandum aliquid,ingenioſus,Greg. & Syneſ.Cicero πόριμον parabile dixit, id eſt,quod in promptu eſt,uel quod cito haberi poteſt,ut Tuſcul.5.Diuitias naturæ parabiles eſſe ait Epicurus. Significat etiam πόριμον,περαιωτικὸν,id eſt,facilè penetrans,uel περατὸν καὶ εὔπορον, id eſt commeabile,tranſmiſſu facile,Galeno.Bud.ibidem.

Πόρις,pro πόρτις.

Πόρισμα.ατος.τὸ.quod excogitatur,ut corollarium.

Πορισμός.οῦ.ὁ.ſuppeditatio,ſufficientia,adeptio pecuniarum,occupatio ad lucrum, quæſtus,lucrum,ratio uitæ quærendæ, quaſi ἀφορμή.Bud.Com.

Ποριστής.οῦ.ὁ.dator,ſuppeditator.

Ποριστικός,ſicut πόριμος,qui artificiũ nouit et rationẽ uitæ ſuppeditandæ. Et ποριστικὴ

πόλει,in qua facile eſt uictum inuenire.

Πορισόν.quod facile ſuppeditatur.

Πόρκις,&

Πορκός.ου.ὁ.rete piſcatorium ex funiculis textum. Homerus utitur pro fibula ſiue annulo,quæ ferrum haſtæ continet.Dicitur & πόρκης.ου.pro eodem.

Πορνεία.ας.ἡ.fornicatio,ἀκολασία.

Πορνεῖον.ου.τὸ.lupanar.

Πορνεύω.μ.νεύσω.π.νευκα.ſcortor.Neut.abſol.

Πόρνη.ης.ἡ.meretrix.

Πορνοβοσκεῖον.ου.τὸ.lupanar.

Πορνοβοσκός.οῦ.ὁ.leno.

Πορνοβοσκοῦντες.οἱ.lenocinantes.

Πόρνος.ου.ὁ.mœchus,ſcortum,cinædus,catamytus. (aperire.

Ποροποιεῖν.tranſitum munire, & meatus

Πόρος.ου.ὁ.uadum,meatus,tranſitus, alueus fluminis,foramen. Item locus petroſus,& aſper. Item quæſtus,& idem quod πορισμὸς,ἀπὸ τοῦ πείρω ἢ περῶ τὸ τελειῶ,Plato in Sympoſ.πόρον eſſe ait filiū μήτιδος.

Πόρπαξ.κος.ὁ.annulus oſtij, lorum, uinculū, capulus armorum,ſcuti manubrium.

Πόρπη.ης.ἡ.fibula,bulla,monile.

Πόῤῥις.iuuenca,pro πόρτις.

Πόῤῥω.longè,procul,porrò.Genit. ut πόῤῥω τῆς πόλεως,procul ab urbe. Demoſth. ἵνα μὴ πόῤῥω τοῦ παρόντος γένωμαι, Ne longius digrediar.πόῤῥω τῶν νυκτῶν, Ad multam noctem. Aliquando contrario modo ſignificat,Plato,πόῤῥω σοφίας ἥκεις; Vſque adeò ſapiens es & eruditus? Vſque eò prouectus es in ſtudio ſapientiæ? Bud.Com.

Πόῤῥω τοῦ ἀποχρῶντος.ſupra modum.

Πόῤῥωθεν.eminus,olim.

Ποῤῥωτάτω.longiſſimè.

Πορσαίνω.μ.ανῶ.&

Πορσύνω.paro,præbeo,orno.Vtrū que eſt poëticum,à πόρω,ἢ πορῶ τὸ ποιέω.

Πόρσω,pro πόῤῥω.ἔμπροσθεν,procul,ultra.

Πορτάζειν.uitulari,δαμαλίζεσθαι.

Πόρταξ.ακος.ὁ.uitulus,iuuencus.Diminutiuum eſt à

Πόρτις.ιος.ἡ.uitula.

Πορφὺς.laqueus.

Πορπάζω.μ.άσω.π.ακα.ſtimulo boues. Neut.

Πορφύρα.ας.ἡ.purpura.

Πορφυρανθὴς.τὸ.quod florē purpureū habet.

Πορφύρεος.ου.ὁ.purpureus,denſus,niger.

Πορφυρεύς.έως.ὁ,ἡ.qui purpuras capit, tingens purpura.

Πορφυρίζω.uergo in purpuram.

Πορφυρὶς.ίδος.ἡ.ueſtis purpurea.

Πορφυρίων.ωνος.ὁ. porphyrio auis, & piſcis eiuſdem nominis.

Πορφυρόεις.όεντος.purpureus.

Πορφυρόπωλις.ἡ.uenditrix purpurarum.

Πορφυρωὰς.nomen auis.

Πορφύρω.μ.ρῶ facio colorem purpureum, rubeo,denigro. Item turbo, miſceo cogitando,βαθέως διαλογίζομαι. κυμαίνομαι διαλογισμοῖς,ταράσσω, ut πόρφυρεν κραδίη,cogitabat. A purpura concha, quæ in imo mari inuenitur, tranſlatione ſumpta.

Πόρω.μ.ορῶ.π.ωρκα.præbeo. Actiu.accuſ.

Ποσάκις.quoties.

Ποσαπλάσιος.quotuplex.

Ποσαπλῶς.ſæpenumero, ſupra quàm dici poteſt,multipliciter.

Ποσαπός.οῦ.ὁ.quotus.

Ποσαπῶς.quàm multipliciter,alij ποσαχῶς.

Ποσαχοῦ.quot in locis.

Ποσαχῶς.quotupliciter,ἀναριθμήτως.nam πόσον aliquando multum ſignificat.

Πόσε.quò,ποῖ.

Ποσειδάων.ωνος.ποσειδῶν.

Ποσειδεών.ῶνος.ὁ.menſis apud Athenienſes ſeptimus, qui à nonnullis September, ab alijs December eſſe creditur.

Ποσειδώνιος.ου.ὁ.Neptunus,Neptuni filius.

Ποσειδῶν.ῶνος.Neptunus.

Ποσειδώνιον.ου.τὸ.Neptuni fanum.

Ποσεχέστερος.ου.ὁ.propior.

Πόσθη.ης.ἡ præputium.

Πόσθιον.ου.τὸ.mentula.

Πόσθων.ωνος.ὁ.idem. Alij hernioſum & ſine præputio hoc nomine appellari uolunt.

Πόσιμος.ου.ὁ.potabilis.

Ποσιπτερνίδες.αἱ uenæ in calcaneo.

Πόσις.ιος.potio. Item maritus,πόσιος ἢ ἡ ὕδατος μιγνυμένου τῇ γῇ,γεννητικὸν γίνεται

φυτῶν καὶ σπερμάτων, οὕτω καὶ ἀνὴρ μιγνύμενος τῇ γυναικὶ αἴτιος γίνεται τῆς τῶν παίδων γενέσεως.

Πόσος.ου.ὁ.quantus,aliquantus,quotus,interrogatiuè.

Ποσός.quotus,quantus,infinite.

Ποσόστις.quotus.

Ποσότης.ητος.ἡ.quantitas.

Ποσήμαρ,&

Ποσταῖος.ου.ὁ.quot,in quot diebus.Ποσταῖος πάρει? Quando ueniſti?

Ποσημόριον.minima pars,ποσοστὸν μέρος.

Πόσος.ου.quotus,pro πόσος,quantus.

Ποσῶς.aliquantulum,ex parte.

Πόταγε.adeſdum.Dorice autem dicitur pro πρόσαγε,ſicut πότεχε attende,pro eo quod erat πρόσεχε.

Ποτάγχωμεν.propinquamus,appellimus.

Ποτανί.nuper,recenter.

Ποταίνιον.nouum,peregrinum,recens.

Ποταμηγός.οῦ.ὁ.fluuialis.

Ποταμηδόν.fluminis in morem.

Ποτάμιος.ου.ὁ.fluuialis.

Ποταμογείτων.ου.uulgo fontnialis uocatur.

Ποταμοδιάπτης.fluuium penetrans,uel traijciens.

Ποταμός.οῦ.ὁ.fluuius.παρὰ τὸ πότον,ἢ τὸ πόσιμον ὕδωρ ἔχειν.

Ποταμόχωστος.ου.ὁ.terra quæ flumine operitur.

Ποτανός.uolucris,πετανός.

Ποταπός.οῦ.ὁ.qualis,cuias,pro ποδαπὸς,quaſi ποίου ἐδάφους.

Ποτάω.uolare.Dicitur & ποτάομαι.

Ποτῷον.ad orientem ſitum,ἠῷον.

Πότε,quando tandem.

Ποτέ.aliquando.

Ποτειδᾶν,Attice.Neptunus.

Ποτέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.τὸ ποτάω.

Ποτέον.bibendum eſt.

Πότερα,&

Πότερον.utrum,an.

Πότερος.ου.ὁ.uter,interrogatiuè.

Ποτέρως.aduerbium utrum.

Ποτέρωσε,pro ποτέρωθι.aliquando.

Ποτή.ῆς.ἡ.uolatus,πτῆσις.à πέτω,ſicut ab ἔχω,ὀχή.

Πότημα.potus.

Ποτήριον.ου.τὸ.calix,poculum.ἀπὸ τοῦ τὴν πόσιν τηρεῖν.

Πότης.ου.ὁ.bibulus,ut πότης λύχνος,multum olei conſumens,ellychnium.

Πότης.ητος.ἡ.potus.

Ποτητός.uolucris,à ποτάομαι.

Ποτί Doricè,pro eo quod eſt πρός,ἐν,& ποτὶ apud Hippocratem.

Ποτιδέγμενος.ου.ὁ.expectans,libenter accipiens.

Ποτιδέγμενοι οἴνῳ.uino domiti.

Ποτιδόρπια.τά.comeſſationes.

Ποτίζω.μ.ίσω.π.ικα.rigo,id eſt potum duco,potum do.Actiu.accuſ.

Ποτικός.οῦ.bibax.

Ποτίκρανον.ου.τὸ.puluinar.

Πότιμα.ατος.τὸ.potus.

Ποτιματοποιός.οῦ.ὁ.potionum temperator.

Πότιμος.ου.ὁ.potabilis.

Ποτινίομαι.ingredior.

Ποτινίσσομαι.uenio,accedo.à νίω νίσω,νίσσομαι.

Ποτιόσσομαι.aſpicio,expecto.

Ποτιπεπτηυῖα.idem quod προσπεπτηυῖα.

Ποτιπλώσσομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.applicor.

Ποτιφωνής.ῆος.ὁ,ἡ.loquax.

Πότμος.ου.ὁ.fortuna,ſors,mors.

Πότνα,pro πότνια.δέσποινα.

Ποτνιάδες.αἱ.mænades,bacchæ,furiæ.

Ποτνιάζομαι.ſupplico,oro,uoueo.

Ποτνιάζω.illicitis amoribus utor.

Πότνιος.ου.ὁ.uenerandus,pudicus.

Ποτνιάω,& ποτνιῶμαι.ſupplico,cum gemitu obteſtor,quirito,quod etiam quiritor dicitur.

Ποτνιώμενος.obteſtans deos.

Πότνος.idem quod πότνιος.

Ποτόμφω.olfacio,προσόζω.

Πότον.τὸ,&

Πότος,ου.ὁ.potus,conuiuium,de potu certamen.

Ποτός.οῦ.ὁ.potulentus,potabilis.

Ποῦ.ubi,fermè,partim,alibi.Bud.Com.

Ποῦ χθονός.ubi terrarum?quò.

Πούς,ποδός.ὁ.pes,interdum ima pars claui

uide πάλιν.

ΠΡ.

Πρᾶγμα.ατος.τό.res,cauſa. Item moleſtia,ut negotium Latinè.Plato,οὐδὲν πρᾶγμα,Nihil eſt incommodi & moleſtiæ, Οὐδὲν ἐστί μοι πρᾶγμα πρὸς σε,Nihil mihi tecũ eſt negotij.Πρᾶγμα πράττειν,litem intendere,negotium faceſſere.Sed πράγματα plural.eſt πολιτεία, hoc eſt ipſa reip. adminiſtratio,ut πράγματα πράττειν,rebus ad rẽp. pertinentibus operam dare,actui rerũ uacare & ius dicere,χρηματίζειν.

Πραγματεία.ας.ἡ.negotiatio. Item opus commentatione compoſitum, ut Iſocrates orationem ſuam, uel libellum περὶ δημοσιακὴν πραγματείαν appellat. Plato in Phædone pro commentatione ipſa poſuit & inſectione animi & uexatione. πολυπραγμοσύνη.

Πραγματεύομαι.μ. εύσομαι.π.ευμαι. ſum in negotio, aliquid tracto, ſatago circa aliquid & occupor,Gregor. ἐς βασιλ. Ex quo fit ut philoſophari & commentari ſignificet,hoc eſt animo occupari circa indagationem ueritatis & recti. Plato de Re.4 ἵνα μὴ ἔτι πραγματευώμεθα περὶ σωφροσύνης,Ne inquiramus & cõmentemur.
Hoc Cicero pertractare appellat, ut de Nat.1. Ea uero ipſa nulla ratione melius frui potui,quàm ſi me non modo ad legendos libros,ſed etiam ad totam philoſophiam pertractandam dediſſem. Eſt & negotiari in aliqua re ad lucrum,cum accuſatiuo.Gre δεῖ κάτω τὰ ἄνω πραγματεύεσθαι.Sed hoc tranſlate. Item uexor, fatigor,negotijſq; implicor apud eund. Item conſulto & de induſtria quippiam facio.Xenoph.καὶ δόρυ οὕτω πεπραγματευμένον,Haſtamq; conſulto ita fabricatam ne lædere poſſit.Bud.Com.

Πραγματευτής.οῦ.ὁ negotiator.

Πραγματικοί οἱ.infimæ ſortis homines,qui mer edula adducti, miniſtros ſe præbent in iudicijs oratoribus.

Πραγματικόν.ῦ.τό. quod eſt magno uſui, efficax.

Πραγματοδίφης.aduocatus, qui alicuius cauſam inquirit,δικολόγος.calumniator, ſycophanta.

Πραγματολογοῦντες. in narrandis rebus occupati.

Πραγματομαθής.έος.ὁ,ἡ .negotiorum expertus,prudens,ueteranus,induſtrius.

Πραγματώδης.εος.ὁ,ἡ. difficilis .intricatus.

Πρᾶγος.εος.τό.res,negotium,actio.

Πραεῖα.ας.ἡ.manſueta.

Πραθείς.έντος.ὁ.uenditus.

Πραθέω.μ.ήσω.π.ηκα.populor. Actiu.

Πραθώ.μ.άσω.π.ακα.idem.

Πρακτέον.faciendum eſt.

Πρακτέος.ου.res de qua agendum eſt.

Πρακτικός.ῦ.ὁ.efficax,factibilis,actualis.

Πρακτός.ῦ.ὁ.agibilis.

Πράκτωρ.ορος.ὁ.interfector,perpetrator. Eſt etiã qui pecunias multatitias exigit, impoſtor.

Πραμνεῖος.ου.manſuetus.

Πράμνιος.ου.ὁ.epitheton cuiuſdam uini à loco,ἢ παρὰ τὸ πραΰνειν τὸ μένος.

Πράν Dorice ἀντὶ πρῴην.dudum.

Πρανές.έος.ὁ,ἡ pronus,decliuis,præceps.

Πρανιχθείς.præcipitatus.

Πραξικοπήσας.muneribus corruptus,dolo agens,inſidiatus.

Πρᾶξις.εως.ἡ.exactio,actio,actus, officium. Vnde οἱ ἐν ταῖς πράξεσιν, magiſtratus,οἱ προπολιτευόμενοι,καὶ οἱ τὰς ἀρχὰς ἄρχοντες. Μέγισται πράξεις.rerũ ſumma, Plinio actus rerum dicitur. Τὴν δὲ πρᾶξιν ἂν δεῖ ἑνὸς καὶ ἀμφοῖν.Verba ſunt in contractibus apponi ſolita,ſignificantia utrunq; in ſolidũ obligari,& reos eſſe promittendi. Budæus Commentarijs.

Πρᾶος.ου.ὁ.manſuetus.παρὰ τὸ πάντα ῥαδίως ποιεῖν.

Πρᾳότατα,manſuetiſsimè.

Πρᾳότης.ητος.ἡ manſuetudo,clementia.

Πραπίς.ίδος.ἡ.exta ſiue præcordia,ſicut Cicero,Iram in pectore,cupiditatem ſubter præcordia locauit.Inde pro cura & induſtria ponitur.

Πρασιά.ᾶς.ἡ.ſulcus, areola hortorum,olerũ conſi-

conſitio. Heſych. πρασίαι (inquit) αἱ ἐν τοῖς κήποις τετράγωνοι λαχανίαι. hoc eſt (ut Plinius uocat) puluinorum tori, aut ſulcorũ tramites.

Πρασίζω. μ. ίσω. π. ικα. uireſco, porraceus ſum.

Πρασιὴ. ῆς. ἡ. cura deorum.

Πρασιμός. ȣ. ὁ. uenalis.

Πρασινάς. ἡ. uiriditas.

Πράσιον. ȣ. τό. marrubium, de quo Plini. & πράσιον χρῶμα, uiridis color apud Platonem.

Πράσινος. porraceus, colore porri, uiridis.

Πράσις. εως. ἡ. uenditio, auctio.

Πρασοκουρίς. ἡ. blatta, eruca.

Πράσον. ȣ. τό. porrum.

Πρατήρ. ῆρος. ὁ. lapis unde mancipia uendebantur.

Πρατήριον. ȣ. τό. forum.

Πρατίας. ȣ. uenditor.

Πρᾶτος. primus, Doricè.

Πράτρια. ας. ἡ. uenditrix.

Πράτης. ȣ. ὁ. uenditor.

Πράττομαι. μ. άξομαι. π. αγμαι. &

Πράττω. μ. άξω. π. αχα. facio. Vnde πράττω τὰ τῆς πόλεως, id eſt πολιτεύομαι, ſum in magiſtratu: πράττειν uero τὰ ἑαυτȣ̃, eſt eſſe priuatum. Aliquando ſignificat contendo & laboro ut aliquid fiat, quod etiam agere dicitur Latinè, unde ἀντιπράττειν, refragari, & in contrarium laborare & contendere. Aliquãdo ut εἰσπράττω, exigo, cogo. Et abſolutè poſitum, uiuo, ago, ſorte aliqua utor. Inde βέλτιον πράττειν, ἄμεινον πράττειν, κακῶς πράττειν, & καλῶς πράττειν Sed πρᾶγμα πράττειν, & πράγματα πράττειν, uide in πρᾶγμα. Bud. Com.

Πράττω. μ. άσω. π. ακα. uendo. Actiu. accuſ.

Πραϋμόρφως. promptè, manſuetè.

Πραϋντικά. τά. mitigantia.

Πραϋντικός. ȣ. mulcens leniens.

Πράϋνσις. mitigatio, id eſt moderatio & placatio iræ.

Πραΰνω. μ. υνῶ. mitigo, placo, manſuefacio.

Πραϋπάθεια. ας. ἡ. manſuetudo.

Πραΰς. mitis, facilis, manſuetus.

Πράως. placidè.

Πρεμνιάσαι. funditus euellere.

Πρέμνιον, &

Πρέμνον. ȣ. τό. robur, truncus ex arbore, ramus, fundamentum.

Πρέμνος. ramus, ſtipes.

Πρέπον. decens, utile, pulchrum, ſimile, moderatum.

Πρεπόντως. decenter, quod Attici πρέπον dicunt, nomine pro aduerbio utentes.

Πρέπω. deceo. Et πρέπει, id eſt, προσήκει. καθήκει, δεῖ. Datiuo.

Πρεπώδης. εος. ὁ, ἡ. decens.

Πρέσβα. honorabilis, ueneranda. Fit autem per ſyncopam à πρέσβειρα, quod fœmininũ eſt à πρέσβυς.

Πρεσβεία. ας. ἡ. legatio. Item legatorum cœtus. Item deprecatio, Greg. Bud. Com.

Πρεσβεῖον. ȣ. τό. ſenium, dignitas, præſertim ſenilis. Item legatum præcipuum, quod pater maximo filio dedit, aut maiori. Inde accipitur & pro ipſo iure præcipuo maximi filij, quod ius primogenium, uel primigenia dici poteſt. Bud. Com.

Πρέσβειρα. honorabilis, πρέσβα ut πρέσβειρα θέμις, præſes & ætate uenerabilis.

Πρέσβευμα. ατος. τό. legatio.

Πρεσβεύομαι. μ. εύσομαι. legationem mitto.

Πρεσβευτής. ȣ̃. ὁ. legatus.

Πρέσβευσις Atticè, ἡ πρεσβεία. Bud. Com.

Πρεσβευτής. ȣ̃. ὁ. legatus campi, legatus conſulis uel prætoris, ὁ ἀντιστράτηγος.

Πρεσβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. legationem obeo. Et ſum legatus in exercitu, id eſt, uicarius imperator. Itẽ in legatione ago quippiam & tranſigo, cum accuſatiuo, ut ἀφελῶν πρεσβεύειν, Demo. Vnde τὰ πεπρεσβευμένα, ea quæ in legatione acta ſunt. Eſt etiam poſtulo, oro, παρακαλῶ, id eſt, pro alio precator intercedo, deprecor, ut Greg. περὶ υἱȣ̃ lib. 2. de Chriſto dixit. Sic Cæſar Com. 1. Legatos ad Dumnorigem Heduum mittunt, ut eo deprecatore à Sequanis hoc impetrarent. Significat etiam τὸ προτιμῶ, nihil antiquius habeo,

τιμῶ, honorem habeo, in primis curo & efficere contendo, in primis pono, primas partes do, honore proſequor, primo loco pono & colo, ut θεὸν πρεσβεύειν, Syne. τὴν τέχνην πρεσβεύειν, Plat. Et Plut. αἰδὼς τε καὶ εὐκοσμία πρεσβεύονται, in primis cenſentur. Eſt etiam apud Herodo. τὸ πρεσβύτερος ἢ πρεσβύτατος εἶμι. Bud. Com.

Πρεσβήιον. ου. τὸ. præmium quod pro honore datur, Ionicè pro πρεσβεῖον.

Πρέσβις. ιος. ὁ. legatus.

Πρέσβος. ου. ὁ. antiquior, uenerandus.

Πρεσβυγενής. έος. ὁ, ἡ. maior natu.

Πρέσβυς. εως. ὁ. ſenex. Item ſenator auicula, interprete Theodoro. Sed fere in plurali uſurpatur, & loco eius ſingulariter πρεσβυτής.

Πρεσβυτάτη. ueneranda.

Πρεσβύτατον. honoratiſsimum. Latini antiquiſsimum dicunt, cum quid maximæ curæ nobis eſſe deſignant Cic. ad Att. Officium ſit nobis antiquiſsimum.

Πρεσβυτερεῖον. ου. τὸ. ſeniorum congregatio.

Πρεσβύτερος. ου. ὁ. ſenior, antiquior ætate, honoratior. Item πρεσβύτερον, anteuertendum, ἐπιμελείας ἀξιώτερον, antiquius. Ci. ad Att. 2. Vt omnes intelligerent, nihil ſibi antiquius amicitia noſtra fuiſſe.

Πρεσβύτης. ου. ὁ. ſenex.

Πρεσβυτικός. ή. όν. ſenilis.

Πρεσβῦτις. ιος. ἡ. anus.

Πρευμενής. έος. ὁ, ἡ. mitis, manſuetus, ſanus. ἐκ τοῦ πρᾶος καὶ εὐμενής.

Πρέψας. aſsimilatus.

Πρῆγμα. ατος. τὸ. negotium.

Πρηγορεύων. prædicens, δημοκόπος.

Πρηγορεών. ῶνος. ὁ. gutturis illa eminens ueſicula in auibus, in quam primum cibus colligitur. διὰ τὸ προαγείρεσθαι αὐτόθι φορβήν. Hebraice muriath appellatur.

Πρήθω. μ. ήσω. π. ηκα. incendo, flo, ardeo. Actiuum.

Πρηκτήρ. ῆρος, ὁ. factor, πρακτήρ.

Πρημάς, & πρήμνη. piſcis è thunnorũ genere.

Πρημαίνειν. furere, uehementer ſpirare.

Πρηνῆ, aduerbium in caput.

Πρηνής. έος. ὁ. pronus, præceps, hoc eſt in caput propendens, qui uultu eſt in terram deiecto.

Πρηνίζω. μ. ίξω. π. ιχα. præcipito.

Πρῆξις. ιος. ἡ. utilitas, effectus.

Πρήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. tranſeo, inflo.

Πρηστήρ. ῆρος. ὁ. cæleſtis flamma, fulmen. Itẽ ſerpens, nomen ſortitus ex ſitis ardore, alio nomine διψὰς & καύσων dictus.

Πρηστήρεος. η. ὁ. fulmineus.

Πρῆστις. piſcis quidam cetaceus.

Πρητώριον. ου. prætorium.

Πρηών. ῶνος. ὁ. ἐξοχή, eminentia, excellentia, cacumen.

Πρίαμαι. emo. Quidam in ſolo aoriſto uſi totum eſſe dicunt, reliqua tempora ab ὠνοῦμαι mutuari. Depon. accuſ. iungitur.

Πριαπισκωτός. οῦ. ὁ. priapiſcus.

Πρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſeco. Actiu. accuſ.

Πρίημι. emo.

Πρίκις. ιος. ὁ. miles pedes.

Πριμμιλέγιον. priuilegium, regia dignitas uel honor.

Πρίν. prius antea.

Πρὶν ἄν. priuſquam.

Πρινή, pro πρὶν ἤ. idem. Bud. Com.

Πρίνυμα. ατος. τὸ. ſcobs.

Πρίνινος. ου. ὁ. iliceus, durus, ſolidus.

Πρῖνος, ου. ὁ. frutex, ex quo naſcitur coccus, & ilicis genus.

Πριόνωτος. ου. ſectus, ſerratus.

Πρίσμα. ſcobs, puluis lignorum.

Πριστήρ. ῆρος. ὁ. prælum, torcular.

Πρίστης. ου. ὁ. ſector, ſerra.

Πρίστις. ἡ. poculi genus.

Πριστός. ſerra diſſectus.

Πρίω. μ. ίσω. π. ικα. ſeco, dirumpo. Eſt etiam πρίω imperatiuus, à uerbo πρίαμαι. Actiuum accuſatiuo.

Πρίω τοὺς ὀδόντας. ſtrideo dentibus.

Πρίωμα. ατος. τὸ. πρίσμα.

Πριάμενος. emens.

Πρίων. ονος. ὁ. ſerra.

Πριονοειδής. έος. ὁ, ἡ. habens figuram ſerræ.

Πριόνωτοι. ſerpentes quidam, quaſi dorſo ſerrato.

Πρίω.redime,libera.

Πρὸ.ante.Genit.

Πρὸ δόλου δεσπότης. hoc eſt dominus ſeruo præſtat.

Πρὸ ἔθεν.πρὸ ἑαυτοῦ.

Πρὸ ἔργου,& προὔργου.dicitur quod operæpretium eſt,præuertendumq́; & conducibile.

Προὐργιαίτερον.antiquius,optatius,præſtãtius.

Πρὸ μικροῦ.paulò ante.

Πρὸ ὁδοῦ.interdum idem ſignificat quod πρὸ ἔργου. Ariſtot. νῦν δὲ τοσοῦτον ἡμῖν ἔστω πρὸ ὁδοῦ γεγονὸς, Tantum nobis iam confectũ eſt ad ea quæ mox dicturi ſumus. hoc eſt, Hactenus prælibandum fuit. Alibi ponit pro eo,quod in promptu eſt, & obuium atq; occurrens.Bud.Com.

Πρὸ ὀλίγου,paulò ante.

Προαγαγεῖν, Attice ἀντὶ προάγειν.

Προαγγέλλω.prior nuntio,prædico.

Προάγγελμα.τὸ.prædictio,prædiuinatio.

Προάγομαι.prouehor,euado,erũpo,delabor. Demoſth.ἐπειδήπερ εἰς τοῦτο προήχθην τοῦ λόγου, Quando hucuſq; ego dicendo prouectus ſum. Et ἀντὶ τοῦ προάγω, pellicio,allicio,adhortor,adduco,excito, ut προάγεσθαι τοὺς πολίτας, Ariſtot.Polit.2. & προάγεσθαι τοὺς πολεμίους, Xenoph. Eſt etiã εἰς ἀνάγκην καθίσταμαί τι ποιεῖν,& compellor,cum euſq; quis progreſſus eſt, ut referre pedẽ non poſsit,& regredi. Item ornor & creſco.Plut.μαρκελλίνου τινὸς τῶν ὑπὸ πομπηΐου προήχθαι δοκοῦντων.

Προαγορευόμενα.interdicta.

Προαγόρευσις.εως.ἡ.prophetia,prædictio,portentum.

Προαγορεύω.μ.εύσω.π.προείρηκα.prædico, iubeo,interdico. Actiu. accuſ.

Προαγκαλίζομαι τέκνα.ulnis capio liberos.

Προαγνεύω.prius luſtro.

Προάγω μ.άξω.præcedo,progredior ,procedo,ut προάγε,præi.Demoſth.tranſlate poſuit,ἐπὶ πολὺ προάγει τῇ τε βίᾳ καὶ ὠμότητι, Magnopere in uiolentiam crudelitatemq; euadit.Sic Athen.καὶ τέλος πόρρω προαγαγόντες ὕβρεως, Tandem eò petulantiæ euaſerunt & progreſsi ſunt.Item perpello,impello,ſtimulo,idem ferè quod ἐξάγω , Demoſth. Item proueho,deduco,Iſocr.πρὸς ἀρετήν. Eſt etiam proſtituo , produco, ut producere filiam apud Plaut. Item præſto,& hoc cum genitiuo. Dioſcor.προάγει δὲ πασῶν τῶν ῥητινῶν ἡ τερμινθίνη. Nam aliàs regit accuſ.Bud.Com.

Προαγωγεύς.έως.ὁ,ἡ.leno,μαστρωπός. Latinè perductor uel productor dicitur.

Προαγωγεύω.μ.εύσω.π.ευκα.lenocinor , produco,hoc eſt proſtituo,προξενῶ. Actiu.

Προαγωγεία.ας.ἡ.ſtuprum,proſtitutio.

Προαγωγικός.qui uim habet conciliandi amoris.

Προαγωγός.οῦ.ὁ,ἡ.προαγωγεύς,proſtitutor.

Προαγών.ῶνος.ὁ.initium pugnæ, præludium decreti,cum quid conſultatur antequam populus ſciſceret.

Προαγωνίζομαι. præludo, id eſt certamen futurum meditor,in fronte pugno.

Προαγωνιστικόν.τὸ.præiudicialis cauſa.

Προαιδέομαι.reuerentiam debeo.

Προαιρέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.eligo, id eſt malo,conſtituo,ſtatuo,mihi certum eſt, & cõſultè aliquid facio,præripio.

Προαίρεσις.εως.ἡ.propoſitum, uoluntas libera,inſtitutũ,delectus,electus alterius,præ altero. Vnde ἐκ προαιρέσεως ὑβρίζειν,& φονεύειν,id eſt τὸ ἐκ προνοίας , quod & κατὰ προαίρεσιν dicitur. Differt τοῦ ἑκουσίου. ἡ γὰρ προαίρεσις μετὰ λόγου καὶ διανοίας, Ariſto. Ethic.2.Bud.Com.

Προαιρετικὸς ἀνήρ .qui cupidè & libenter aliquid facit.

Προαιρετόν.τὸ.quod eligi poteſt.

Προαισθάνομαι.μ.προαισθήσομαι.π. προῄσθημαι.præſentio.Depon.genit.

Προαίσθησις.ἡ.præſenſio.onis.

Προαιτιάομαι.μ.άσομαι.π.αμαι.cauſor.Depon.accuſ.

Προακούω.μ.όσω.π.κκα.præaudio. Actiu. genit.& accuſ.

Προακτικόν.procedens.

Προαλίσκαρς.præceps,temerarius.

Προαλέω.μ.έσω.propendeo.

Προανής.ἐος.ὁ,ἡ.præceps,decliuis,audax, impudens.

Προαμάθομαι.prætero.

Προαμμύνω.μ.υνῶ.protego. Actiu.accuſ.

Προαναβάλλομαι.μ.ῶμαι.π.προαναβέβλημαι. præludium facio.

Προαναθρώσκειν. præſilire, in certamen deſcendere.

Προανακλάομαι.prædefleo.

Προανακρούω.præludium canere,προκατάρχειν τῆς ᾠδῆς,tergiuerſari,ἀναχαιτίζειν.

Προανασκευάζομαι.prouideo,præſtruo, multò ante comporto.

Προαναστέλλω.reprimo.

Προανατείνω.prætendo.

Προαναφώνησις.ἡ.prædictio.

Προανέχω.emineo.

Προανίσημι.prius inſurgo,προαναθρώσκω.

Προανθίζω.præcolligo.

Προαπαντάω.obuio,

Προαπάντησις.cum præpoſtero ordine,prius ſe offert quod poſterius eſt.

Προαποκυδάω.μ.ήσω.π.κηκα.prius defatigor. Neutr.abſol.

Προαπὶς.πραπὶς.

Προαπολάκνυμι.præeligo.

Προαποκόπτω.præcido.

Προαπόλωλας ἐμοῦ.periſti ante me.

Πρόαρον.τὸ.poculum ligneum,quo uinum miſcetur.

Προαρπάζω.μ.άσω.π.ακα.præripio.

Προαρτάω.prætendo,προαρμόζω.

Προασκέω.prius curo.

Προασπιστὴς.οῦ.ὁ.propugnator,defenſor.

Προάστειον.ου.τὸ.ſuburbium.

Προασφαλίζω.præmunio.

Προαύλια.τὰ.dies qui anteit nuptias.

Προαύλιον.ου.τὸ.præmium ſonandi,proludium in tibiarum cantu, ſicut πρόλογος in poëſi, προοίμιον in rhetorica propriè uocatur.

Πρόαυλον.ου.τὸ.ueſtibulum.

Προαυξὴς.prouecti ætate, ac morbi qui ipſis accidunt,Hippoc.

Προαφίσημι μ.ήσω.π.κκα.ante tempus diſcedo,Neut.abſol.

Προβάλλω.inter eundum.

Προβαίνω.μ.προβήσομαι.π.προβέβηκα.præcedo,procedo,proficio,pertingo,extendo,ὑπερβαίνω,emineo.Neutr.abſol.

Προβάλλω.μ.λῶ.π.βληκα.profero,promo,ἐκφέρομαι,ut illud Matth.12 ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ προβάλλει τὸ ἀγαθόν. Item quæſtionem in medium affero.ut ἀπορίας προβάλλειν, ænigmata proponere explananda,Plut.Symp.& Athen.9.προβάλλω τίς ἔφη ζητῶν φροντιστά,&c. Vnde προβαλλόμενα,problemata, & in quæſtionem adducta, & διαπορούμενα. Item deſigno,creo.Greg.de Athan. ὑπὸ δ' ἔνα προβάλλεται. & Liban. προὐβάλλετο χορηγός. Exiſtimo autem (inquit Budæus) uerbum hoc eſſe medium et commune & utrãq; ſignificationem ſub paſſiua uoce habere,quoniam actiuam uocem legiſſe non memini. Eſt itaq; aliquãdo προβάλλομαι id,quod nũc præſentem ſiſtere dicũt & nominare,quale eſt,quod ius patronatus habere uocant,hoc eſt nominandi deſignandum.Demoſt.οὔτε ἐχειροτόνησε προβεβλημένα,&c. Aeſch. περὶ παραπρ. ἐγὼ μὲν προβληθεὶς ὑπὸ ναυσικλέους.Greg.ὃν κοινὸν καθηγητὴν ἀρετῆς ὁ κόσμος τηνικαῦτα προὐβάλλετο,deſignabat creabat, præficiebat. Aliquando ſignificat propugnaculum oppono,uelamentum & integumentum obtendo & circundo,Demoſt.περὶ στεφ. τοιαῦτα προβαλόμενος ἐγὼ πρὸ τῆς ἀττικῆς,His ego propugnaculis circummuniui Atticũ agrum.Vnde προβεβλημένος τῆς ἐκκλησίας apud Greg.dicitur eccleſiæ epiſcopus,defenſor,propugnator,protector. Et προβεβλημένον,obtentum,obductum.Gre. καὶ τάχα τοῦτο θηρίον προβεβλημένοις,Craſſa hac obductis caruncula. Sic obducere Latinis.Cic.de Nat.2.Obducuntur que libro aut cortice trunci ſtirpium. Ita quoq; λεόντειον εἶδος προβάλλεσθαι apud eundem Gregor.ſignificat, leoninam ſpeciem præ ſe ferre. Aliquando eſt protendo,& prætendo. Gregor.ὥσπερ ἐννέα κεφαλὰς ἀντὶ μιᾶς προὐβάλλετο. Ali-

quando infeſtum telum obijcio, & porrigo, ut προβαλλόμενος τὴν σάρισαν, Polyb. Inde προβόλιον, uenabulum. Vnde & de pugilibus quoq; dicitur, pugnos infeſtos prætendentibus, Gregor. κατὰ ἰου. 2. Aliquando, cito, allego, ut προβάλλεσθαι νόμους, Gregor. & προβάλλεσθαι μάρτυρας, producere teſtes, Iſocr. Aliquando eſt inſimulo, poſtulo, hoc eſt reum defero, diem dico, Demoſth. κατὰ μειδ. Aliquando in rerum naturā produco, παράγω, Dionyſ. Aliquando reparo. Aliquādo deſpuo, abominor, auerſor, execror, ut καθαρείδας καὶ φαλάγγια προβάλλεσθαι, Plutar. Idem in Galba de Othone, καὶ τὴν πάσαν ἀνδρίας, καὶ τὸν γάλβαν προβαλλόμενος. Bud. Com.

Πρόβαλος. ου. ὁ. clypeus.

Πρόβασις. εως. ἡ. prouentus, propriè pecorū, ouium poſſeſſio, πεκουσία. διὰ τὸ προβαίνειν.

Προβατεία. ας. ἡ. paſcua ouium, cura ouium.

Προβάτιον, Attica lingua ouem ſignificat. Eſt & plantago minor.

Προβάτειος. ου. ouillus.

Προβατεύς. έως. opilio.

Προβάτευμα. τος. τὸ. πρόβατον.

Προβατικός. ῆ. ὁ. ouinus. Vnde probatica piſcina in Euangelio, quoniam ſacerdotes in ea oues litandas lauabant.

Προβάτιον. ου. τὸ. ouicula.

Προβατοκάπηλος. ου. ὁ. uenditor ouium.

Πρόβατον. ου. τὸ. ouem ſignificat. ἢ πᾶν τετράπουν βόσκημα.

Προβεβηκώς. ότος. ὁ. iam ætate prouectus, Theodoro interprete.

Προβέβουλα. malui, præpoſui, prætuli.

Πρόβημα. ατος. τὸ. progreſſus, ſaltus, calceamentum uirile.

Προβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. præmoneo, perſuadeo, hortor, ſuborno, introduco, inſtruo, quod uulgo informo dicitur, ut cum patronum cauſam noſtram acturum inſtruimus. Item ſubigo, fustuo. Lucas in Act. ἐκ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν Ἀλέξανδρον, de turba protraxerunt Alexandrum.

Προβιβάω. μ. άσω. π. ακα. procedo. Neutr.

Πρόβλαστος. Bacchi cognomen. nam gemmantibus uitibus ſacra ei faciebant.

Πρόβλημα. ατος. τὸ. propugnaculū quodcūq;, ut eſt ſcutum, ut teſtudo militaris. Lucia. de homine dixit, τὸ πρόβλημα τῆς ἑλλάδος, ſalus & tutela Græciæ. Et prætextus, propoſitio, problema, quæſtio, id eſt ζήτημα. Eſt etiam idem quod γέννημα.

Προβλής. ῆτος. ὁ. proiectus, eminens, præeminens.

Πρόβλητος. ου. ὁ. eiectus, ſaxum ſub mari

Προβλώσκω. exeo, prodeo, extubero.

Προβοάω. præclamo, cohortor.

Προβολεύς. productor, γεννήτωρ.

Προβολή. ῆς. ἡ. prima pars phalangis, ſiue ſtatus pugilis in procinctu ſtantis, occaſioniq; inferendæ plagæ imminentis, ut agitatoris in carceribus equos, currumque ſuſtinentis, ἄρξεις ἂν ἐκ τῆς βαλβίδος ἐξιέναι. Vnde Cicero ad Attic. 13. Semperq; Carneades προβολὴν pugilis & retentionem aurigæ ſimilem facit. Sic ἐν προβολῇ ſtare Plutarch. in Cæſ. eſt in procinctu conſiſtere. Apud Iſocr. legitur pro actione quæ intenditur, κατὰ τῶν συκοφαντησάντων, ἀντὶ τοῦ προβάλλεσθαι τινὰ ἀδικεῖν. Eſt aūt προβολὴ intentio & obiectio iudicij dictati, quaſi petitio digladiantis. Eſt etiā propugnaculum & caſtellum, ambitusq; mœnium, hoſtilem impetum arcens, ut Xenoph. τὰ ὄρη τῆς ἀττικῆς προκείμενα, προβολὴν τῆς χώρας uocat. Item proiectura & protectum, & pars prominens uel tecti uel ſuggrundæ, uel rei cuiuſcunq;, ut palpebrarū pili προβολαὶ ſunt τῶν ὀφθαλμῶν. Inde pro integumēto, tutela, lorica ponitur. Προβολὴ γραφῆς, facies picturæ. προβολαὶ καρπίμων, proceritates fructuoſorū. προβολαί εἰσι τῆς γλώττης γράμματα, producuntur lingua literæ. Bud. Com.

Προβόλιον. ου. τὸ. uenabulum quo ad apros conficiendos, & alias feras cum quibus cominus agendum eſt, uenatores utūtur, uenatorium telum.

Πρόβολος. ου. ὁ. ſcopulus, promontorium, ſaxum eminens in mari, quod impetū æſtus frangit, Demoſth. Inde translatione

ſumpta Gregor. fortiſsimum epiſcopum eo nomine ſignificauit, qui tyranni ferociam infregit uirtute ſua. Accipitur & pro tutore, propugnatore, defenſore, & ſecuritatis conciliatore, & præſidio, πρόβλημα. Xenoph. παιδ. α. πρόβολοι εἶν τῶ πολέμου. Ariſtoph. Neb. πρόβολος ἐμὸς, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς ἀνιαρός. Bud. Com.

Προβοσκὶς. ιδος. *roſtrum elephantis, uel muſcæ, quod Latinè quoq; proboſcis, ſeu promuſcis dicitur.*

Προβουλεύειν. *dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res conſulendo cenſendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius ſcilicet erat ſumma poteſtas ut Romæ. In ea ſignificatione utitur Demoſth. περὶ στεφ. & περὶ παραπρεσβ. Vnde & pro prouidere & proſpicere ponitur. Et*

Προβεβουλευμένα *appellat Demoſth. præmia ſibi per curiam conciliumq; decreta. Et*

Προβούλευμα. τος. τό. *curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referebantur concionantem, in concioneq; populi promulgabantur, ut populi ſuffragio confirmarentur. Et*

Πρόβουλος. ου. ὁ. *primarius in urbe, conſul.*

Item πρόβουλος *curia, quæ conſilijs ſuis populo proſpicit, nequid perperam ab eo decernatur, aut aliàs incommodo afficiatur, unde quærendæ uitæ perinde uacare nequeat. Bud. Com. & Annot.*

Προγάμια. *ſacrificium, conuiuium ante nuptias, et donationes ipſæ quæ ante nuptias offeruntur, authore Polluce.*

Προγάστωρ. ορος. ὁ. *uentricoſus.*

Προγένειος. ου. ὁ. *habens barbam promiſſam.*

Προγενέστερος. ου. ὁ. *maior natu. Dicuntur quoque* προγενέστεροι, *qui ante nos fuerunt.*

Προγεύομαι. *prægusto.*

Προγευστής. οῦ. ὁ. *prægustator.*

Προγίνομαι. *prius fio, præcedo, coràm appareo.*

Προγινώσκω. μ. προγνώσομαι. π. προέγνωκα. *præſcio, decerno. Actiu. accuſ.*

Προγλωσσίς. ίδος. ἡ. *linguæ extrema pars.*

Προγνάθιον. ου. τό. *os quoddam in interiori parte ſuræ.*

Πρόγνωσις. ιος. ἡ. *præſcientia, prouidentia, præſagium, præcognitio.*

Προγνώστης. ου. ὁ. *futurorum præſcius, uates.*

Προγνωστικόν. οῦ. τό. *prognoſticum, id eſt rei futuræ ſignum.*

Προγονικός. οῦ. ὁ. *auitus, primitiuus.* προγονικὰ κτήματα, *poſſeſsiones à maioribus acceptæ.*

Πρόγονοι. οἱ. *maiores, id eſt præceſſores, progenitores.*

Πρόγονος. ου. ὁ. *proauus, auus, pater, progenitus, priuignus.*

Προγοργεῖον. πρὸ γοργείου.

Πρόγραμμα. τος. τό. *ſcriptura in frontiſpicio, inſcriptio alicuius rei uenalis, tabula pendula publicè propoſita ac ſuſpenſa, in qua edicta ſcribi conſueuerunt. Vnde pro edicto aliquando ponitur.*

Προγράφομαι. *præſcribo.*

Προγραφή. ῆς. ἡ. *proſcriptio.*

Προγυμνάζω. *præexerceo.*

Προγυμνάσματα τά. *præexercitationes.*

Προδεῖται. *indiget.*

Πρόδηλος. ου. ὁ. *præmanifeſtus, manifeſtarius,* προδιαλαβών, φρόνιμος, ἀνδρεῖος.

Προδιαβάλλω. *calumnior, arguo.*

Προδιαίτησις. *præparatio per diætam.*

Προδιαβάντες. *fœdera tranſgreſſus.*

Προδιδάσκω. μ. άξω. π. αχα. *prædoceo. Acti.*

Προδίδωμι. μ. δώσω. π. δωκα. *prodo, amitto, deſero, negligo. Inde* προδιδόναι τὴν δίκην, ἢ τὴν κατηγορίαν, *præuaricari.*

Προδιῆλθον. *qui præterijt.*

Προδιεξελθόντες. *prius pertranſeuntes.*

Προδιέστη. *diſcordari iam cœperat.*

Προδιερευνώμενοι. οἱ. *præſcrutantes.*

Προδιήγησις. ἡ. *prænarratio.*

Προδικασία. *trimeſtre tempus, quo in prytaneo manebant, qui aliquem de cæde accuſabant, atq; interea utriuſq; partis cauſas iudices examinabant.*

Προδικῶ. *cauſam alicuius ago, patrocinor.*

Πρόδικος. ου. ὁ. *protector, curator regis apud Lacedæmonios. Eſt item proprium, qui de Hercule ſcripſit præclarum opus.*

unde apud Ciceronem de Offic. Hercules Prodicius.

Προδιόρθωσις. ἡ. præcedens correctio.

Προδοκάζω μ. άσω. π. ακα. inſidior, obſeruo.

Προδοκή. ῆς. ἡ. locus inſidiarum.

Προδομέομαι. ante conſtruor.

Πρόδομοι σῦκοι. præcoces ficus.

Πρόδομον. ου. τό. &

Πρόδομος. ου. ueſtibulum.

Προδοσία. ας. ἡ. proditio.

Προδοσίκομπος. promiſſa ſua nihili faciens, fidei deſertor.

Προδότης. ου. ὁ. &

Προδοτικός. ῆ. ὁ. proditor, proditorius.

Προδοτικῶς. proditoriè.

Πρόδοτος. ου. ὁ proditur.

Πρόδρομος. ου. ὁ. præcurſor.

Προδωμάτιον. ου. τό. ueſtibulum.

Προεγκεῖσθαι. incumbere, προϋπάρχειν.

Πρόηγμα. firmum propoſitum, σύνεγμα.

Προεδρεύω. gero magiſtratum, ſeruio.

Προεδρία. ας. ἡ. prima ſedes, præſidentia, præeminentia, primus locus, primus accubitus.

Πρόεδροι. οἱ. decemuiri dicebantur, quaſi præſides magiſtratus quidam primi ſubſellij, quibus cæteri omnes ſedendi loco cedebant, hi ſeptenos dies imperabant. Budæus in Annot.

Προείργω. prohibeo, detineo. Acti. accuſ.

Προεῖκε. præmiſit, ἀπὸ τοῦ προίημι.

Προέκτατα. longè extenſa.

Προεθίζω. μ. ίσω. π. ικα. prius aſſueſacio. Actiuum accuſ.

Προείδομαι. præuideo, προγινώσκω.

Προειδόμενος αὐτῶν. proſpiciens illis.

Προειλημμένον. præiudicatum.

Προείλετο uoluit, maluit, elegit.

Προεννοηθείς. præmeditatus.

Πρόειμι. procedo, proficiſcor.

Προεῖπον. iuſſerunt.

Προευμενέω. placo.

Προεκκαλέω. accerſo aliquem in locum alterius.

Προεκβάλλω. prius emitto.

Προεκδοῦναι. edere, id eſt tranſcribendi poteſtatem facere.

Προέκθεσις. εως. ἡ. præexpoſitio, cū prius dicimus, quid fieri oportuerit, deinde quid factum ſit. Quintil. lib. 9.

Προεκκλείω. excludo.

Προεκφοβέω. anteterreſacio.

Προελαύνω. ante ſigna euehor. Et ita dicitur de equitibus, ut προάγω de peditibus.

Προέλευσις. prouentus.

Προελθεῖν. prodire, naſci.

Προείλομαι. eligo, uolo, conſtitutum habeo.

Προεμβολίς. ίδος. ἡ. lignum quoddam eminens ad proram nauis, cui roſtrum affigitur, quo impetum faciunt in hoſtium claſſes. Dicitur & προέμβολον neutr. gener.

Προέμεν. promittere.

Προέμενος. deſerens, prodens, negligens.

Προενάρχομαι. anteincipio.

Προενώπια. in conſpectu, coràm.

Προεξειρεσία. ας. ἡ. locus in naui, in quo ſtant remiges.

Προεξοδεύω. præambulo.

Προεπιβουλεύω. inſidijs præuerto.

Προεπιπλήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. antepercutio, præmoneo, præcaſtigo.

Προεπιχειρέω. præmolior. Datiu. iung.

Προερέσσω. conuehor.

Προερέω. prædico, indico.

Προεροῦντες πόλεμον. indicentes bellum.

Προέρχομαι. uinco, exeo, præeo, prodeo. Unde προέρχεσθαι ὁδὸν, conficere uiam.

Προερύω. μ. ύσω. π. υκα. traho. Acti. accuſ.

Πρόες. dimitte, relinque.

Πρόεσις. εως. ἡ. dimiſsio, effuſio.

Προεστηκώς. ότος. ὁ. præfectus.

Προΐσχοντο. prætendebant.

Προεστώς. præſes.

Προετικός. benignus, liberalis, prolixus.

Προύχοντες. οἱ. præclari. eximij.

Προέχω. excedo, excello, ſupero. Genit.

Προηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. antegredior, hoc eſt, ἡγέομαι τινὶ τὴν ὁδὸν, & præluceo, præſum. Unde & pro ἐξηγεῖσθαι, προοδοποιεῖν, ponitur: quale eſt præire apud Latinos, ut apud Liuium ab Vr. libro 8. Agedum pontifex publicus populi Rom.

praei uerba, quibus me pro legibus deuoueam. De eo Bud. in Annot. Genit.

Προηγητὴς. οῦ. ὁ. qui cæco aut peregrino, uiæ dux eſt.

Προῆγμαι. prouectus ſum.

Προηγμένα, ſicut προηγούμενα. τὰ. primi motus: Eam uocem Cicero uariè uertit. nam nunc producta, & promota, nunc præpoſita & præcipua appellat.

Προήγορος. ου. ὁ. princeps.

Προηγορεών. ῶνος. gurgulio, guttur, ſignum prominens in gutture. Neque tam de auibus, quàm de hominibus dici ſolet. Suprà appellatum eſt πρηγορεὼν.

Προηγούμενα. primigenia, hoc eſt primordialia. Sic Varro de cupreſſo, Non enim galbuli qui naſcuntur, id ſemen eſt, ſed in his intus primigenia ſemina dedit natura, id eſt ἀρχοειδῆ καὶ προηγούμενα. Sic apud medicos προηγούμενα αἴτια, cauſæ morborũ ſunt internæ, & προκαταρκτικὰ externæ.

Προηγουμένως. præſertim, in primis.

Προηδύνομαι. ante lætor.

Προήκατο τὸν ἄνθρωπον. dimiſit hominem, prodidit, præmiſit. ἀ προΐημι.

Προήκης. præacutus. (θὲν.

Προήκω. procedo. καὶ προήκειν, αὐξηθὲν, προελ-

Προημαρτημένα. τὰ. præterita peccata.

Προῆλθον. proceſſi.

Προῄρημαι. ſtatui, uolo.

Προηροσία. ας. ἡ. nomen ſacrificij pro fœlici futurarum frugum prouentu. Fiebat autem ante arationem, ut nomen ipſum indicat.

Προητοιμασμένος. præparatus.

Προήχθην. proceſſi, prouectus ſum, ſum adductus, aggreſſus ſum, προεφάπτην.

Προθέλυμνα. radicitus, funditus.

Προθέλυμνος. ου. ὁ. frequens.

Πρόθεμα. edictum, tabula propoſita publicè, πρόγραμμα.

Προθελυμνισάμενος. amplexus, περιπλεξάμενος.

Προτίθεσθαι ψῆφον. cenſendi poteſtatem facere, & calculum proponere.

Πρόθεσις. εως. ἡ. præpoſitio, quæ eſt orationis pars apud grammaticos. Item propoſitum. Hieronym. ponit differentiam inter πρόθεσιν & προορισμὸν, id eſt inter propoſitionem & prædeſtinationem, quòd illud pertineat ad ea, cum iam uicina eſt machinatio, ut penè cogitationem ſequatur effectus, hoc ad ea quæ multò ante definiuimus in animo. Item dies præſcriptus, ſicut.

Προθεσμία. ας. ἡ. lex, præiudicium, præfinitum tempus, dies præſcriptus gratia alicuius, certus terminus.

Προθεσμία ταχτή. idem. Bud. Com.

Προθεσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. uaticinor, iubeo. Neutrum accuſ.

Προθέω. præcurro.

Προθεωρέω. proſpicio.

Προθεωρία. ἡ. præuius aſpectus.

Προθήβης. ου. ὁ. adoleſcens, qui iam ex ephebis exceſsit.

Προθειλοπεδεύω. in cratibus ſole prius ſicco, in area uuas ſole ſicco.

Προθορών. proſiliens.

Πρόθυμα. ατος. τό. res quæ ante ſacrificium offertur, ut thus, ſiligo, hordeum, primitiæ.

Προθυμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. ſum promptus, aliquid magno ſtudio ſuſcipio & inſtituo, in animũ induco, uolo, animũ adijcio, cõtendo, ſtudeo, cupio efficere. Accuſ. ut ταῦτα προθυμοῦμαι, Pla. Et aliquando cũ infinitiuo, Demoſt. ἐποίουν τι προθυμούμενος.

Προθυμέω. idem. (Bu. Cõ.

Προθυμία. ας. ἡ. cupiditas, promptitudo, alacritas animi propenſio, prompta & egregia uoluntas.

Πρόθυμος. ου. ὁ. alacris, promptus, propenſus, animoſus.

Προθυμότατα. promptiſsimè.

Προθύμως. promptè.

Πρόθυρον. ου. τό. ueſtibulum. Et ita dicitur de priuatis ædibus, ut προπύλαιον de ueſtibulo urbis uel templi uel regiæ, quanquàm Ariſtot. de regia Perſarum loquẽs, τὸ πρόθυρον iunxit τῷ πυλῶνι. Vitru. πρόθυρα (inquit) Græcè dicuntur quæ ſunt ante ianuam ueſtibula. Nos autem appellamus prothyra, quæ Græcè dicuntur diathyra,

quo

quo uocabulo quid intelligatur, ſuprà dictum eſt. Bud. in Annot. poſt.

Προθύω μ. ύσω. π. υκα. prius interficio, ſacrifico. Actiu.

Πρόϊμα. ωὰ pyra præcocia.

Προϊαίτατος. præcox, πάνυ πρόωρος, Suid.

Προϊάπτω. appono, προτίθημι, præpono.

Προϊάπτω. μ. άψω. π. αφα. mitto ante tempus, ut ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν, quaſi diutius in pace uiuere potuiſſent. Sic Verg. 9. Iuuenũ primos tot miſerit Orco. Significat etiam noceo, lædo. Actiu. accuſ.

Προΐεμαι. uoce paſsiua. obijcio, prodo, ut προΐεσθαι τὴν πόλιν Demoſth. id eſt prodere & condonare, uel euertendam obijcere, quod & καθυφεῖναι dicitur. Item emittere. Ariſtoteles, μὴ τὸ οἰκεῖον προΐεσθαι φθέγμα. Item dimitto, ut προΐεσθαι δύναμιν, dimittere exercitum, Plutar. Sicut Cicer. Offic. 1. Cum autem Pompilio uideretur unam dimittere legionem. Item proijcio, abijcio, largior, effundo, erogo, ut χρήματα προΐεσθαι τοῖς φίλοις, Ariſtot. Ethi. 9. Et ibidem προΐεσθαι τῷ φίλῳ, id eſt cedere & condonare amico. Demoſthenes tamen προΐεσθαι τὰ χρήματα dixit pro homini oberato, & egenti, & labefactatæ fidei credere. Plutarchus, προΐεσθαι τὸν ἑαυτοῦ βίον dixit pro mortem ſibi conſciſcere. Hoc Verg. ad uerbum Aen. 6. dixit, Vitamq́ peroſi proiecere animas. Et Lucan. Animas effundere uiles Quolibet hoſte paras. Legitur & προΐημι actiua uoce pro effutio, immitto, porro ago, in primã aciem promoueo, Xenoph. παιδ. 7. Sed προΐεσθαι magis in uſu eſt. Bud. Com.

Προϊέναι ὀρείνην. mõtanam uiam capeſſere.

Προϊέναι τοῦ πρόσω. progredi ulterius.

Πρόϊζα. nuper.

Προΐηκε. miſit, appoſuit. Iliad. λ. πρῶτον μὲν καὶ προΐηκε τραπέζαν.

Προῖκα gratis, ſponte.

Προΐκτης. ου. ὁ. qui aliquid gratis agit, ſpontaneus.

Προικός ἡ. malus, ſtultus, pauper.

Προΐκτης. ου. ὁ. idem, mendicus, petens gratis.

Προικῷος. ου. ὁ. dotalis.

Πρόϊμος. ου. τὸ. præcox.

Προίξ. κός. ἡ. dos, δωρεά.

Προΐσταμαι. eſt quaſi ante ſtare, id eſt proſtare, ut apud Quintilianum Iubet proſtare gladio cinctum, & denotat defenſionem, ſcilicet τὸ ἔμπροσθεν ἵστασθαι, καὶ βοηθεῖν τοῖς ὄπισθεν, conſtruiturq́ cum genitiuo, ut προΐστασθαι τῶν δικαίων, iura alicuius tueri & defenſitare, Demoſth. Aliquando eſt præficere, præfecturam conferre, ut τῶν μεγίστων πραγμάτων προστὰς, adminiſtrationi præfectus, uel ſummam curam habens & poteſtatem, apud eundem. Et idem κατὰ νεαί. προΐσταται στέφανον τοῦτον αὐτῆς, Hunc ſibi Stephanum tutorem & defenſorem uindicemq́ aſſumit. Aliquando eſt liti pro alio ſe opponere, cauſæ alienæ defenſionem ſuſcipere, euentumq́ præſtare, Demoſthenes, κατὰ νεαίρ. Et qui cauſam eo modo pro alio recipiunt προστάντες τοῦ πράγματος apud eundem dicuntur. Vnde προστασία. Aliquando prætendere, prætexere, ſicq́ conſtruitur cum accuſatiuo. Demoſth. περὶ στεφ. τὴν πόλιν ἐμὲ ἔχθραν προΐστατο. Aliquando proponere, ἐπιτίθεσθαι, ut προΐστασθαι παράδειγμα, proponere exemplum, Lucian. Aliquando præferre, anteponere, præponere. Gregor. τὸ χεῖρον ὡς ἄμεινον προεστήσαντο. Et Plato, τὰ ὦτα τοῦ νοῦ προεστησάμενοι, Plus auribus quàm menti tribuentes. Aliquando in principijs locare. Gregor. de Baſil. αὐτὸν προστησάμενοι τοῦ λόγου τοῦ ἐκείνου θεὸν, quaſi defenſorem moderatoremq́ orationis huius Deum in primis locantes. Vnde προστατήριος Apollo, quaſi ueſtibularius & liminaris, quaſiq́ ianitor appellatus. Aliquando præ ſe ferre. Ariſtid. Panath. μὴ δὲ προστησάμενοι τὸ σχῆμα φαυλότερον τοῦ λόγου, Nec ſpeciẽ oratione ipſa inferiorẽ præ ſe ferentes. Dicitur quoq́ per accuſatiuũ, προΐστασθαι τὴν ἐκκλησίαν, pro τῆς ἐκκλησίας, id eſt moderari, regere, Syneſ. quod et ἐφίστασθαι τῇ ἐκκλησίᾳ dici poteſt. Simili modo.

Προΐστημι. μ. ἱσω. π. κκα. præſideo, præſum, ut τῆς ὁπλοθήκης προεστηκὼς, id eſt (ut inquit Curtius) ſuper armamentarium poſitus. Et τῆς βασιλείας μνήμης προεστὼς, qui erat principi à memoria, Herodia. Significat etiam proſtituo, id eſt προαγωγεύω, ut προστῆσαι τὴν αἰχμάλωτον. & προεστῶσα γυνὴ, proſtans, proſtituta, ἡ ἐργαζομένη, id eſt merens publice. Bud. Com.

Προΐστωρ. ορ☉. ὁ. teſtis.

Προΐσχομαι. allego, prætendo, Herodian. ὁ δὲ τὸ γῆρας προϊσχόμενος, παρῃτεῖτο, Ipſe autem ſenectutem excuſans, repudiauit. Syneſ. καὶ τοῦ προΐσχονται. Plutar. προϊσχόμενος γυμνὸν τὸ ξίφος, id eſt προβαλόμενος. Et χεῖρας προΐσχομαι, manus ſupplices porrigo, Thucyd. Eſt etiam oppono pro uelamento & integumento, conſtruiturq́ cum genitiuo & accuſatiuo, ut προΐσχεσθαι τῶν ὀφθαλμῶν τὰς χεῖρας, Plutarch. quod facere ſolent, qui uidere nolunt, & quos pudet cernere. Bud. Com.

Προῖτ☉. ου. ὁ. Prœtus.

Προϊχνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præeo, colo.

Πρόκα. ſtatim, extemplo, repente, ros.

Προκαιρότερον. magis neceſſarium, utilius.

Προκαθηγέομαι. ducatum præſto.

Προκάθημαι. præſideo.

Προκαθίζω. reſideo.

Προκαθίστημι. μ. ήσω. π. κκα. præconſtituo, præpono. Actiu. accuſ.

Προκαλεῖσθαι prouocare, laceſſere, idq́ dupliciter. Nam aliquando extra forum eſt, aliquando in foro, conſtruiturq́ utroq́ modo cum duobus accuſatiuis. Extra forum poſuit Xenoph. ὁχ᾽ ἃ κρείττων ἔμελλεν ἦν, ταῦτα προὐκαλεῖτο τοὺς συνόντας, Non ijs ludicris æquales prouocabat, quibus ſe ſuperiorem eſſe confidebat. In foro, Demoſthenes, πρὸς παντάιν. προκαλοῦνται πρόκλησιν ἡμᾶς ὡς οὐ δεξομένους, Optionem nobis offerebant uelut non accepturis.

Eſt enim προκαλεῖσθαι πρόκλησιν conditionem offerre, & prouocare hominem aliquo iudicio. Sic προκαλεῖσθαι δίκην, apud eundem Demoſthenem ibidem. Sic Maxim. libro 2. Pertinacius progreſſa contentione, Valerius Luctatium ſponſione prouocauit. Προκαλεῖσθαι διαιτητὴν, offerre arbitrum, arbitrio laceſſere.

Προκαλεῖσθαι τοὺς οἰκέτας, id eſt βασανίζεσθαι, εἰς βάσανον αἰτεῖσθαι, quod ſeruos in quæſtionem poſtulare Cic. dixit. Id quod inopia probationum olim fiebat etiam in controuerſijs ciuilibus. Huc pertinet, cum etiam aliquando ponitur pro denunciare quippiam aduerſario, teſtatoq́ prædicere, de quo plura. Bud. Com.

Προκαλιέστερον. promptius, paratius.

Προκαλίω. μ. ίσω. π. ικα. &

Προκαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. prouoco, ſicut προκαλοῦμαι, ſuadeo, rogo, προτρέπω. Acti. accuſ.

Προκάλυμμα. ατ☉. τὸ. cooperimentum, protectio.

Προκαλύπτομαι. oppono pro uelamento, προΐσχομαι. Vnde pro prætexere ponitur, & prætendere, ſiue colorare, ut apud Vergil. Hoc prætexit nomine culpam.

Προκάμνω. laboro.

Προκάμπυλος. κ. ὁ. de plantis dicitur, quæ ubi primum in rectum altius uenerint, rurſus terram uerſus inclinant.

Προκάρδιον. ου. τὸ. locus pectoris qui eſt ſub mamillis, præcordia.

Προκάρηνος. κ. ὁ. præceps, capite deorſum (uergens.

Προκαταβάλλομαι. ordior, præmolior, auſpicorq́, fundamentum pono & iacio.

Προκαταβάλλω. repræſento, ante diem ſoluo. Sic Longol. Epiſtolis libro 1. Sed quia non horum eſt neque temporum, neque morum, æs alienum ad diem diſſoluere, nedum gratuitam penſionum pecuniā præſentare. Vnde

Προκατάβλημα. ητος. τὸ. quod primò ſoluitur, ſicq́ appellabatur Athenis præſentatio penſionis uectigalium prima, quam & προκαταβολὴν uocabāt. ad alterum enim terminum (ut duo definiebantur termini emptori) pecunia, quæ erat reliqua ſoluenda, προκαταβόλημα dicebatur.

Προκαταγινώσκω. præiudico. Genit. & accuſ. Vnde προκατεγνωσμένη δίκη, quæ

præſumpta opinione damnata eſt, antequam cauſa agatur. Bud. Com.

Προκατάγνωσις. præiudicium.

Προκαταδύω. demergo, occido.

Προκατακλίνομαι. præſideo, in eminentiori loco diſcumbo.

Προκαταλαμβάνω. præoccupo. Actiuum accuſatiuo iungitur.

Προκαταλέγω. addo in catalogum.

Προκατάληψις. ἡ. præoccupatio.

Προκαταλύω. μ. ύσω. π. υκα. derogo, prius diſſoluo.

Προκαταπίνω. prius deuoro.

Προκατάργματα. τὰ. libamina ſacrificiorũ, quæ fiebant, antequam hoſtiam ferirent, προθύματα.

Προκαταρκτικόν. τὸ. cauſa euidens, cauſa morbi externa, ut προηγούμενον interna.

Προκαταρκτικός. ὁ. euidens.

Προκάταρξις. principium & origo. προκάταρξις τῆς δίκης, litis conteſtatio.

Προκατάρχομαι. auſpicor. προκατάρχεσθαι δίκης, litem conteſtari.

Προκατάρχω. præexiſto, anteuerto, antegredior. προκατάρξαν αἴτιον, cauſa antecedens, antegreſſam dicit Cicero. Eſt etiam præpolleo, antiquiore loco numeroq́ habeor. Bud. Com.

Προκατασκέπτομαι. exploro.

Προκατασκευάζω. μ. σω. π. ακα. præparo.

Προκατασκευή. ἡ. præſtructio, præparatio.

Προκαταφεύγω. prius fugio.

Προκαταχῶμαι. antè conſumo, antè profundo & abſumo.

Προκατείλημμαί σε. anteuerti tibi.

Προκατέχω. iam pridem poſsideo, præoccupo.

Προήκουσμένα. prædicta, prius audita.

Πρόκειμαι. propoſitus ſum, manifeſtus ſum.

Προκείμενος. ὁ. exporrectus, ad ſpectandum expoſitus.

Προκελευσματικός. pes metricus, quatuor ſyllabis breuibus conſtans.

Προκελεῦσαι. iubere, προκελεύσαι.

Προκεχειρισμένος. omnibus obuius, proiectus, contemptus.

Προκέφαλος. ὁ. ὁ. qui eſt capite acuminato, ut upupa.

Προκένης. νος. ὁ. cultellus, phlebotomũ, Hippocrati.

Προκηρύσσω. miſſo præcone acceſſo.

Προκινδυνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pro aliquo periclitor. Actiu accuſ.

Πρόκλησις. ιος. ἡ. prouocatio, proteſtatio, precatio, libellus de mancipiorum quæſtionibus, aut teſtimonio, quemadmodum ex ſuo uerbo προκαλεῖσθαι cognoſcere licet. Proprie autem eſt (ut ſcribit Bud. Com.) denuntiationis genus, cum partes extra iudicium, diem conſtituunt ex compoſito, uel alter alteri diem dicit, ad aliquem actum iudicio procul agendum, ut ſit uerbi gratia, cum exhibitoria eſt petitio, ad . inſtrumentum exſcribendum.

Προκλητικός. οῦ. ὁ. efficax ad prouocandum quippiam.

Πρόκλητος. prouocatus, promptus.

Προκλητός, &

Πρόκλυτος. ου. ὁ. præauditus, præcognitus.

Προκοιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. excubo. Neutrum abſol.

Προκοίτιον. ου. antethalamus, antecubiculũ.

Πρόκοιτος. ου. excubitor.

Προκολακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præblandior.

Προκόλπιος. qui muneribus aliquem corrumpit, δωροδόκος. Eſt quoq́ προκόλπιον τὸ πρὸ τοῦ κόλπου, uel πρὸ τοῦ σκόπου.

Προκομίζω. effero, profero.

Προκόμιον. ου. τὸ. coma appoſititia, antiæ, interprete Theodoro.]

Προκοπή. ῆς. ἡ. fœlicitas, promotio. à προκόπτω.

Προκομίς. ἡ. cæſaries.

Πρόκοπον. capulum.

Προκόπτω. μ. όψω. π. οφα. procedo, præcedo, proficio, διάγομαι. Neutrum abſol.

Προκόσμιον. ου. τὸ. ante mundi initium.

Προκόττα. tonſuræ genus, & capillamentum. κόττα enim caput eſt, & κόττοι gallinacei, ob capitis criſtam.

Πρόκριμα. ατος. τὸ. præiudicium, prælectio.

Προκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. κρίνω πρὸ τούτου, antepono, eligo, præfero, in primis cenſeo.

Et προεκκεκριμένοι dicuntur, quorum nomina ad ſpem ſortium recipiuntur, quaſi eximij & ſelecti. Acti. accuſ. Bud. Com.

Προκριτέος. ου. *præferendus.*

Πρόκριτος. ου. ὁ. *electus, eximius, præcipuus. Dicuntur quoque πρόκριτοι προεκκεκριμένοι, de quibus in προκρίνω.*

Προηρόσια. τά. *ſacrificium Cereris.*

Πρόκροσσον. *gradus, ſcala. Vnde πρόκροσσαι νῆες, naues ſibi iunctæ ſcalarum inſtar, aliæ poſt alias, uel pronæ in caput decliues, quaſi προκάρροαι.*

Προνυμφίς. *pronuba, προμνήστρια.*

Προκυλινδεῖσθαι. *ad pedes alicuius ſupplicem deuolui.*

Προκυμαία. *murus ædificatus ad repellendum fluctus.*

Πρόκυμος. ου. ὁ. *alacris, promptus, πρόθυμος.*

Προκύπτω. μ. ύψω. π. υφα. *inclino, emineo, obliquato capite proſpicio.*

Πρόκωπος. ου. ὁ. *nudus, ut enſis. Herodiano πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος dicitur ὁ ξιφήρης, id eſt qui ad capulum manu admota, ſtringendi occaſionem expectat. Bud. Com.*

Προλάλος. *præceps in dicendo.*

Προλαμβάνω. *præoccupo, anteuerto, occupo, præſumo, ſiue anticipo, ut Cic. dixit. Conſtruitur cum accuſatiuo & datiuo. Theophr. 8. ὅπως προλάβωσι ταῖς εὐδίαις τὴν αὔξησιν, Vt incrementum præſumere ualeant clementia temporis. Alibi idem cum genitiuo poſuit, προλαβεῖν τοῦ χειμῶνος, anteuertere hyemi. Vnde ponitur aliquando pro φθάνω, et præcedo, προφθάνω, Syneſ. Ex quo & οἱ προλαβόντες, maiores & deceſſores & anteceſſores. Eſt etiã opinione præſumo, exiſtimo. Plutar. in Caſ. ὃν τῶν ὄντων προλαβόντες. Inde iuriſconſulti præſumo dicũt, pro opinione anticipata ducor.*

Προλεαίνω. μ. ανῶ. *prælino. Actiu. accuſ.*

Προλέγω. μ. ξω. π. χα. *prædico. Actiu.*

Προλείπω. μ. είψω. π. ειφα. *deſero. Actiu.*

Προλοχίζω. *inſidior.*

Προλήνιον. ου. τό. *torcular.*

Προληπτικόν. ου. *præſumptum.*

Πρόληψις. εως. ἡ. *opinio anticipata, cogitatio quæ iam animum occupauit. Cicero anticipationem & prænotionem uertit. Iuriſconſ. uocant præſumptionem.*

Προλιμοκτονῶ. *fame macero & conficio.*

Προλόβιον. ου. τό. *prominentia auriculæ infimæ, quæ λοβὸς dicitur.*

Πρόλοβος. ου. ὁ. *idem quod πρηγορεών, id eſt ſinus prominens in gutture auium, in quẽ aues recentes cibos immittunt. Latinis ingluuies dicitur.*

Προλοβώδης. εος. ὁ, ἡ. *guloſus, ingluuiei ſimilis.*

Προλογίζειν. *præfari, πρότερον λέγειν.*

Πρόλογος. ου. ὁ. *præfatio, prologus.*

Προλοχίζω. *prius inſidias ſtruo.*

Προμάλη. *maxa.*

Προμάμμη. ης. ἡ. *proauia.*

Προμαντεία. ας. ἡ. *clarior locus oraculorum.*

Προμαντεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. *prædiuino. Depon. accuſ.*

Προμαχεῖν. *ſtrenue ſe gerere in prælijs, in prima acie pugnare.*

Προμαχεών. *προμαχών.*

Προμαχίζω. μ. ίσω. π. ικα. *in prima acie pugno. Neutrum abſol.*

Προμάχομαι. *idem.*

Πρόμαχος. ου. ὁ. *anteſignanus, in prima acie pugnans. Item genus placentæ.*

Προμαχών. ῶνος. ὁ. *propugnaculum, pinnæ, minæ.*

Προμελετάω. μ. ήσω. π. ηκα. *præmeditor.*

Προμετρητής. *qui triticũ aliaſque fruges uendentibus menſurandi officium pro mercede exhibet.*

Προμετωπίδιον. ου. τό. *frontale, ornamentum equi circa frontem.*

Προμετωπίς. ίδος. ἡ. *pellis frontis.*

Προμηῶ. *prædor.*

Προμήθεια. ας. ἡ. *prudentia, prouidentia, cura.*

Προμηθεύομαι. τὸ προμηθέω.

Προμηθεύς. έως ὁ. *is cui antequàm res aggrediatur ſuppetit conſilium.*

Προμηθέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ προμηθοῦμαι.

Προμηθής. έος. ὁ, ἡ. *prouidens, prudens.*

Προμηθητρία. ας. ἡ. *προμνηστρία.*

Προμηθοῦμαι. *proſpicio, prouideo, cõſilio malis imminentibus occurro.*

Προμήκης.κος.ὁ,ἡ.prolixus.

Προμήτωρ.ορος.ὁ.auus ex matre.

Προμνάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.τὸ προξενῶ καὶ μνηστεύομαι,hoc eſt,alicui ſtipulor,pro alio ambio & ei concilio.Plut.in Lucul. προμνωμένου αὐτῷ κιλικίαν. Eſt etiã pronubæ ſiue nuptiarum conglutinatricis officio fungor.Videtur etiam accipi pro uxorem deſpondere.Bud.Com.

Προμνησαμένη.ἡ,pronuba.

Προμνηστεύομαι.τὸ προμνάομαι.

Προμνηστική.ῆς ἡ προμνηστρίδος,quaſi conciliatrix,ars conciliandi et copulandi.

Προμνηστῖνοι.alius poſt alium,ſigillatim,οἱ προμνώμενοι ἀλλήλους,καὶ μὴ ἅμα πάντες προϊόντες,ἀλλὰ κατὰ τάξιν,καὶ ἐφεξῆς.

Προμνήστρια.ας.ἡ.pronuba,nuptiarum conciliatrix,προξενήτρια.

Προμνηστρίς.ίδος.ἡ.idem.

Πρόμοιρος.ου.ὁ.intempeſtiuus,& de morte præmatura dicitur.

Προμολή.ῆς.ἡ.cacumen,eminentia.

Προμολέω.accedo.

Προμολών.όντος.ὁ.procedens.

Πρόμος.ου.ὁ.primus,πρόμαχος.

Προμυλλαίνειν.pronum eſſe,labia protẽdere.

Προμυλαία.ας.ἡ.dea quæ molis præſidebat.

Προμύσσω,uel προμύττω.μ.ξω.emungo,ut προμύξαι τὸν λύχνον,emungere lucernam.μύξαι enim dicuntur nares.

Πρόναος.ου.ὁ.ante templum ſtans,pro templũ uel protemplaris,Valla interprete,ut Herodo.ι.προναία,Minerua:quam tamen alij à prouidentia πρόνοιαν uocent.

Προνήμω.μ.ησω.promoueo.Actiu.accuſ.

Προνηστεύω.pridie feſti ieiuno.

Προνοέομαι.τὸ προμηθεύομαι,proſpicio,prouideo.Unde προνοοῦμαί σου,conſulo commodis tuis,καὶ πρόνοιαν ποιοῦμαι. Eſt etiam de induſtria facio & conſultò aggredior,quod etiam ἐκ προνοίας ποιῶ dicitur.

Προνοέω.μ.ήσω.π.ηκα..idem.

Προνοητής.ῦ.ὁ.prouiſor.

Προνοητικόν.ῦ.&

Πρόνοια.ας.ἡ.prouidentia,Mineruæ cognomen.Unde πρόνοιαν ποιεῖσθαι,id eſt,ὑπόλογον ποιεῖσθαι,ἐπιστρέφεσθαι,rationem habere alicuius rei & curare.Ἐκ προνοίας,cõſultò

Προνομαία.ας.ἡ.proboſcis elephanti.

Προνομεία.ας.ἡ.prædatio.

Προνομεύω.μ.εύσω.π.ευκα.perago,prædor.

Προνομή,ῆς.ἡ.paſcua.Item direptio,captiuitas poſt uictoriam belli.

Προνομία.ας.ἡ.priuilegium,prærogatiua,authoritas. Interdum direptio. Interdum proboſcis elephanti,quæ & προνόμιον dicitur.

Πρόνομος.ου.ὁ.Pronomus,proprium tibicinis nomen.

Πρόνοος.ου.ὁ,prouidus.

Προνούστερος.prudentior,prouidentior.

Προνώπιον.ου.τὸ.quicquid extra fores primũ occurrit,ut ueſtibulum,προκείμενον,ſicut ἐνώπιον,quod intus cuiq; expoſitũ eſt,& loca ubi imagines exponebantur.

Προνώπιος.propitius,propitiatio.

Προνωπής.pronus,extenſus,præceps,paratus.

Πρόξ.κος.ὁ.animal ceruo ſimile,capra cornuta,ἐλάφου γέννημα.

Προξενέω.μ.ήσω.π.ηκα.concilio uſuram uel alium contractum,interpres ſum uſuræ faciundæ,Demoſth. Refertur & ad alias quaſcunq; res,quas alijs comparare & cõciliare contendimus,idq; cum datiuo.Plutar.οἱ ἰατοὶ αὐτὴν καίσαρι τὴν τιμὴν προξενοῦντες. Gregor.ταύτας σοι προξενῶν τὰς μονὰς,Manſiones cæleſtes tibi concilians. Eſt etiam hoſpitio publico ſuſcipio,& hoſpitij neceſſitudine alicui coniungor,cum genit.Xenoph.διὰ τὸ προξενεῖν ὑμῶν,Quòd mihi hoſpitij neceſſitudo uobiſcum intercedit.Bud.Com.

Προξενητής.ῦ.ὁ.proxeneta,id eſt licitator,mediator,conciliator,& interuentor,quaſiq; conciliator hominum inter ſe ſtipulantiũ & ſpondentium,aut quemuis contractum conuentumq; ineuntium.Bud.Com.

Προξενήτρια.ας.ἡ.conciliatrix.

Προξενία.ας.ἡ.amicitia,hoſpitalitas,neceſſitudo hoſpitij & priuata & publica,commeatus.

Πρόξενος.ου.ὁ.αἴτιος,προστάτης,ὁ κοινῇ τοὺς πόλεων ὅλης ξένους,hoſpes publicus,qui legatos ciuitatum honoris cauſa ſuſcipit. Accipitur & pro priuato hoſpite. Greg. trãſlate poſuit,μυστήριον λαμπρότητος πρόξενον id eſt conciliatiuum. Bud. Com.

Προοδοιπορέω.ῶ.præcurro, præmonſtro uiã, uiam præeo.

Προοδοποιέω.μ.ήσω.π.κκα.facio uiam,uiam munio, & aditum patefacio. Vnde & pro præparare, & quaſi imbuere ponitur Accuſ. & datiu. ut προοδοποιῶ σοι τὴν, Sũ tibi author & exemplum præbeo.

Προοδοποιοῦμαι. procliuis ſum, præparatus ſum, pronus ſum & obuius. Et προωδοποιημένος, præparatus, expoſitus.

Πρόοδος.ου.ὁ.progreſſus.

Προόδων.οντος.ὁ.qui dentes habet exertos.

Προοικονομέω.procuro.

Προοιμιάζω.μ.άσω.π.ακα.proludo, proœmium facio. Neut. abſol.

Προοίμιον.ου.τὸ.proœmium, præludium, præfatio. ἀ πρὸ & οἴμη.

Προολεῖ.prodit, deſerit, perdit.

Προοπτέον.proſpiciendum eſt.

Πρόοπτος.ου.ὁ.præuiſus, præcognitus, manifeſtus, conſpicuus.

Προοράομαι, & προοράω.τὸ προγινώσκω, προμηθεύομαι, prouideo, proſpicio.

Προορατικοί.οἱ.qui proſpiciunt futura.

Προορίζω.μ.ίσω.π.ικα.decerno, prædeſtino, præſtituo, præfinio. Vnde προωρισμένοι, prædeſtinati, ſelecti & deſignati, ἀπόλεκτοι, ἀφωρισμένοι. Προορίζειν etiam ſignificat idem quod τὴν οὐσίαν ἢ τὴν οἰκίαν ἀφορίζειν, hoc eſt oppignerationis & hypothecæ notam apponere. Bud. Com.

Προοῦ.emitte, protende.

Πρόχρον.muſtum, quod priuſquàm uuæ calcentur ſponte deſtillat.

Προοχή.ῆς.ἡ.eminentia.

Πρόοψις.εως.ἡ.proſpicientia, præuiſio, proſpectus.

Προπάθεια.ἡ.præludium morbi, aduentatio morbi.

Προπαιδεία.τὰ πρῶτα μαθήματα (inquit Su.) quæ & προπαιδεύματα dicuntur, hoc eſt liberales artes, quæ ante philoſophiã theologiamq́ doceri debent. Bud. Com.

Προπαιδεύω.μ.εύσω.π.ευκα.prædoceo.

Προπαίζω.illudo, præludo.

Πρόπαις.αιδος.ὁ.leno, mango.

Πρόπαλαι.diu.

Πρόπαν.totum, per totum.

Πρόπαππος.ου.ὁ.proauus.

Προπαραβάλλω.aggero.

Προπαρασκευάζω.præparo.

Προπαρασκευή.ῆ.præparatio.

Προπάροιθεν, & πρόπαρ per apocopen, ccrã, antea. eſt autem aduerbium temporis & loci.

Πρόπας, præpoſitione redundante pro πᾶς, uniuerſus, omnis.

Προπάστιον.ante thalamum locus.

Προπάτωρ.ορος.ὁ.propater, id eſt, primus pater, principium alicuius generis.

Προπεμπή.ῆς.ἡ. deductio quæ honoris cauſa fit.

Προπέμπομαι.producor.

Πρόπεμπτα. quinta pars ſolutionis, καὶ πρὸς ἐπιμοιρίας πέντε.

Προπέμπω.μ.έμψω.π.εμφα.præmitto, comitor, cum pompa aſſequor, deduco honoris gratia. Actiu. accuſ.

Προπεριζόμενος.complectens, ἀγκαλιζόμενος.

Προπερονέω.μ.ήσω.π.κκα.penetro. Actiu.

Προπέρυσι.anno ab hoc tertio. πέρυσι enim ſuperiore anno ſignificat.

Προπέτεια.ας.ἡ.immodeſtia, temeritas, lingua infrænata, contumacia.

Προπετής.έος.ὁ,ἡ.temerarius, proteruus, immodeſtus, incontinens, petulans, προπίπτων πρὸ τοῦ λογισμοῦ. Heſych. Item exertus, de lingua apud Hipp.

Προπέφανται.prædicta ſunt, manifeſta ſunt.

Προπεφυκώς.οτος.ὁ,ἡ.affixus.

Προπηλακίζω.μ.ίσω.π.ικα uitupero, conuicior, laceſſo, ὑβρίζω. Actiu accuſ.

Προπηλακισμός.οῦ.ὁ.uituperium, irritatio, cõtumelia.

Προπλινής.έος.ὁ,ἡ. decliuis, præceps, pronus.

Προπίνω. prius bibo, honoro aliquem uino. Demoſtheni quoque proditores patriæ, hoſtibus προπίναν dicuntur. Neut.

Πρόπιον.ου.τὸ. oraculum, uaticinium.

Προπλόος.ου.ὁ. prænauigans.

Προποδίζω. μ.ίσω.π.ικα. progredior, ingredior.

Προποδῶν. aduerbium, præſens, ante pedes.

Προπολεμέω.μ.ήσω,π.ηκα. propugno. Actiu. genitiuo.

Προπόλιος.ου.ὁ. precans, ſuburbanus.

Πρόπολις.ιος.ἡ, craſsior materia & uiſcoſa in fundamẽtis operũ, quæ apes inſtituunt.

Πρόπολος.ου.ὁ,ἡ. miniſter, famula, ſacrificus, æditiuus.

Πρόπομα.ατος.τὸ. propinatio.

Προπομπή. profeſtum.

Προπομπεία.ας.ἡ. præmiſsio, præitio, deductio, comitatus cum põpa.

Προπομπός.οῦ.ὁ. dux, præmiſſor.

Προποντίς.ίδος.ἡ. Porpontis, hoc eſt mare illud quod ante Pontum Euxinum eſt, Byzantio adiacens.

Προπορεύω. procedo.

Πρόποσις.ιος.ἡ. propinatio.

Προποτισμός.οῦ. præbibitio.

Πρόπους.οδος.ὁ. qui prægrandis eſt pedibus. Item πρόποδες, eminentes montiũ partes & inſulæ quædam è regione Aegypti.

Προπρηνής. præceps, pronus,

Προπροκυλινδόμενος. ſupplex ad pedes deuolutus. ubi præpoſitio geminata emphaſin notat ſcilicet, ualdè ſuppliciter, uel diu admodum.

Πρόπτωσις.ἡ. procidentia, cum uehementi motu procidit oculus.

Προπύθομαι. præſcio, prænoſco.

Προπύλαιον.ου.τὸ. &

Πρόπυλον. ueſtibulum, id eſt, locus ille ante ianuas inter fores domus & uiam medius relictus, in quo qui dominum eius domus ſalutatum uenerant, priuſquam admitterentur, conſiſtebant, & neque in uia ſtabant neque intra ædes erant. Significat etiam ingreſſum templi.

Προπωγώνιον.ου.τὸ. lanugo, prima barba.

Πρόφανα.τὰ. fauſta, prompta.

Πρόσωνος.ου.ὁ. intercus, adiectiuè.

Προῤῥαίνω. reſpergo.

Πρόῤῥησις.ιος.ἡ. uaticinium, prædicatio, præceptum.

Προῤῥίζον. radicitus, προθέλυμνον.

Πρός. genitiuo iuncta uim habet eandem, quam per iurantis, ut πρὸς τοῦ Διός, id eſt, per Iouẽ. Datiuo iuncta ponitur pro iuxta, prope, ſupra, ut πρὸς τοῖς ποσί, πρὸς τούτοις. id eſt ad hæc, præterea. Accuſatiuo ad & propriè motum ad rem animatam ſignificat. Aliquando ſine caſu præterea ſignificat. Iſæus, πρόβολος ἦν αὐτῷ, δύο, καὶ ἄλλοι μισθοί, καὶ πρός, & amplius. In compoſitione interdum inſuper ſignificat & præterea, interdum ſimul, unà. Tradunt præterea grammatici multa & uaria de huius præpoſitionis uſu, quæ hic utcunque accipies. Oratio Demoſthenis πρὸς Λεπτίνην dicitur, & non κατὰ Λεπτίνου, quia ſcilicet ex formula τῆς τῶν παρανόμων γραφῆς, poſt annum accuſari legiſlatores non poterant, qua re ad eum potius quàm contra eum, legem ab eo latam accuſat poſt annum, quaſique apud eum.

Denotat item originem, ut πρὸς ἀνδρῶν, πρὸς γυναικῶν, id eſt, ab agnatis & cognatis, Iſocratis. Pauſ. ὄντες Νηλεῖδαι τὰ πρὸς μητρός, cognatione Nelidæ, hoc eſt, à Nelida genus maternum ducentes. Interdum ponitur pro eo, quod Latine dicimus, quod pertinet ad, ut πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων ἀναίτιος. Idẽ uſus Latinis in præpoſitione à. Plaut. A morbo ualui. Ci. Sumus enim flagitioſe imparati cum à militibus, tum à pecunia. Liuius, Quietũ deinde tempus fore uidebatur reliquũ æſtatis tempus, fuiſſetque per Pœnum hoſtẽ. Dicitur idem aliquando per παρὰ χάριν, & ἕνεκα, & διὰ cum genitiuo aut accuſatiuo.

Interdum officium denotat, ut πρὸς ὑμῶν ἐστι, officij noſtri eſt, nobis decorũ eſt.

Inde πρὸς τρόπου, ex moribus cuiuſque, ſecundum quod conuenit, aut cõſentaneum eſt. Et hæc cum genitiuo. Nam cum

accuſatiuo ſimiliter uarij uſus eſt. Μάχομαι πρός τινα, pugno cum aliquo, id eſt, contra. Sic Cic. pro Font. A quo periculo defendite iudices ciuem fortem. Πρὸς αὐτὸν αὑτὸν, ſibi conuenienter, Ariſtot. Polit. 7. Πρὸς τὸ προσῆκον, prout cuiq; conſentaneũ eſt, & conueniens, quod etiam dicitur κατὰ τὸ προσῆκον, Iſocr. Item ἡ πρὸς ὑμᾶς φιλία, amicitia quæ inter nos intercedit.

Conuenit & permutationibus & compenſationibus, ut Theophra. de balſamo ſyncero, quod ſcribit uendi δὶς πρὸς ἀργύριον, id eſt argento ad drachmam, ut interpres exponit, uel bis tanto argenti, ut Bud. Significat etiã propter, ut πρὸς ὅ, cuius gratia. Sic πρὸς χάριν, pro χάριτος ἕνεκα, ut, πρὸς χάριν δικάζειν, πρὸς χάριν ὁμιλεῖν, cum aliquibus conuerſari ad emerendam eorum gratiam. Πρὸς χάριν πράξας, faſcio gratia inductus. Πρὸς ἔχθραν, inimico animo. Πρὸς ὀργὴν, iracunde. Πρὸς ἔπος, & πρὸς λόγον, uel potius πρὸς λόγου, ad rem quæ agitur, ut ἐὰν πρὸς λόγον τι ᾖ, Si ad rem pertinere uideatur. Πρὸς ἑαυτὸν, ſecum ipſe, & ſolus: quod etiam ἐφ' ἑαυτοῦ dicitur, & καθ' ἑαυτόν. Τὸ πρὸς ἐμὲ, quod ad me pertinet. Seruit etiam contentioni, id eſt comparationi, ſicut præ apud Latinos, ut præ nobis beatus uideris. Plato de Rep. 6. ὥς γε πρὸς τὸν ἅπαντα χρόνον, Si cum æuo compares, et cum æternitate, uel præ æuo. Quin & cum datiuo elegantia non cares, ut πρὸς τούτῳ εἰμὶ, id eſt, ſum deditus, uel occupatus & intentus, hoc meditor, hoc ago. Plato in Phæd. πρὸς τῷ εἰρημένῳ λόγῳ ἦν ὁ Σωκράτης. Sic πρὸς αὑτῷ εἶναι, pro ſecum ipſe meditari. Sunt & aliæ quædam locutiones ex hac præpoſitione, ut πρός τινος εἶναι, alicui ſtudere & fauere, et eum tueri adiuuareq́. Idem fit in præpoſitione à apud Latinos, qui ab aliquo facere, ſtare, uel eſſe dicunt pro adiuuare, & defendere aliquem, uel cauſam alicuius defenſionemq; confirmare. Cic. Stabat à mendacio contra uerum. Πρὸς ἀγαθοῦ, idem quod ἐπ' ἀγαθῷ, ſalubriter, Ariſtot. de Mundo, ſic Galen. πρὸς κακοῦ, pro incõmodo dixit, ut πρὸς κακοῦ γίνεται, nocet.

Πρὸς καθαρότητα διφέρει, pro κατὰ καθαρότητα, diſtat claritate. Πρὸς τὸ παρὸν, in præſenti, in præſens, id eſt, in re ipſa ἐν τῷ παραχρῆμα. & Græcis ſic uſurpatur ut Latinis in præſenti, non ſolum de inſtãti, ſed etiam de alijs temporibus. Πρὸς δὲ, & προσέτι aliquando aduerbialiter ponuntur pro præterea & amplius; quemadmodum & de πρὸς dictum eſt. Sed de his & ſubſequentibus copioſius. Bud. Com.

Πρὸς ἀκρίβειαν. diligenter.

Πρὸς ἀλλήλους. mutuò, inuicem.

Πρὸς ἀφθονίαν. abundè.

Πρὸς ἀφοσίωσιν. defunctoriè.

Πρὸς βραχύ. paulisper.

Πρὸς ἑαυτούς. inter ſe, ſecum.

Πρὸς ἐμοῦ ἐστι. mihi eſt familiaris, propinquus, amicus.

Πρὸς ἡμᾶς ἐστι. in nobis ſitum eſt, penes nos eſt.

Πρὸς ὀρθὴν καὶ ὀρθούς. rectis lineis, ad rectam lineam, ad rectum angulum. Locutio cõpendioſa eſt. ſubintelligitur enim γράμμη, & interdum γωνία.

Πρὸς πατρὸς θεῖος. patruus.

Πρὸς τὸ δοκοῦν. prout uiſum fuerit.

Πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως. pro urbis magnitudine.

Πρὸς τοὺς ἔξωθεν. externis.

Προσαγγελεύς. έως. ὁ. προσαγωγεύς.

Προσαγγελία. ας. ἡ. annuntiatio.

Προσαγγέλλω. μ. ελῶ. annuntio.

Προσαγηόχασι. adduxerunt.

Προσαγλαΐζομαι. adornor.

Προσάγομαι. idẽ quod ἐπάγομαι, ἐπισπῶμαι, ἐφέλκομαι. aſciſco, allicio, concilio, promereo, attraho, mancipo, captiuum facio. Budæus Com.

Προσαγορεύω. μ. εύσω. π. προσείρηκα. ſaluto, appello, uoco. Actiu. accuſ.

Προσάγω. μ. άξω. π. ηχα. adduco, admoueo, adhibeo, admitto. Xenoph. προσάγειν τοὺς δεομένους τιμὴν ἔχων, qui admiſsionibus præfectus erat. Huic opponitur ἀπάγω.

Eſt etiam concilio, ad me uel ad amorem meum duco, οἰκειοῦμαι, ſicut προσάγομαι. Item impono, iniungo, ut iniungere laborem Latinis. προσάγειν πρὸς τὸν δῆμον ferre ad populum, id eſt, εἰσάγειν. Eſt etiam propè accedo & appropinquo. Plu. in Gal. προσῆγον ἐσπασμένοις τοῖς ξίφεσι. ſic dicitur, ut προσβάλλω. Inde & pro obrepere, quod eſt quaſi alium per hypocriſim fallere, ponitur. Plut. καὶ προσάγουσι δι᾽ ἀπάτης τοῖς βασιλεῦσι. Et captioſè inſinuantur apud reges. Conſtruitur autem ut uides, & cum datiuo, & cum accuſatiuo. Bud. Com.

Προσαγωγεύς. έος. ὁ. conciliator, interpres, ſequeſter, emiſſarius, qui & προσαγωγίδης, & ὠτακουστὴς dicitur, à Latinis aures et oculi regum, aut tyrannorum. in utranque enim partem accipi poſſunt. Bud. Com.

Προσαγωγή. ῆς. ἡ. prouentus, acceſſus & aditus, qui παρὰ τῶν προσαγωγῶν ad principẽ datur ſupplicaturis, conciliabulum. Ἐκ προσαγωγῆς aliquid fieri dicitur, quod ſenſim fit, aut acceſsione paulatim creſcente. Bud. Com.

Προσαγωγίδης. ου. ὁ. idem quod προσαγωγεύς.

Προσαγώγιον. ου. τὸ. circinus, inſtrumentum fabrile, quo ligna curua attrahentes dirigunt.

Προσαγωγίς. ίδος. ἡ. exploratio.

Προσαγωγός. οῦ. ὁ. blandus, ſuauis auditu. προσαγωγὸς τῶν λημμάτων, conciliator atq; interpres capturarum & lucrorum.

Προσαγωνιστής. οῦ. concertator.

Προσᾴδω. μ. άσω. accino. Actiu. dati.

Προσαθύρω. colludo.

Προσαιθερίζειν. flammam accendere, quæ ad æthera feratur.

Προσαίνω. adulor, allicio.

Προσαιρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. eligo, cũ uir uirũ legit, Xenoph. παιδ. α. Eſt etiam allego, id eſt, ad numerũ antiquum addo & mihi coopto, Plut. in Cam. Bud. Com.

Προσαισθάνομαι. præſentio.

Προσαιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. mendico.

Προσαίτης, ου. mendicus.

Προσακοντίζομαι. ſagittis confodior.

Προσαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. configo. Actiu.

Προσαλίσκομαι. præter alia capior, & condemnor.

Προσάλλομαι. ſalio.

Προσαμάομαι. τὸ ἐπαμῶμαι καὶ συνάγω, accumulo. Bud. Com.

Προσαμύνω. uindico, adiuuo.

Προσαναγκάζω. idem quod ἀναγκάζω, et ἐπαναγκάζω. Nam ἡ πρὸς, nihil hic ad ſignificationem facit.

Προσαναγορεύω. de alto dico. Actiu.

Προσανάθου. depone, communica. ἀ προσανατίθεμαι.

Προσαναιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. do reſponſum.

Προσανακλαίομαι. uel Attice προσανακλάομαι cum aliquo lamentor, & congemiſco, Datiuo.

Προσαναλαμβάνω. τὸ. λαμβάνω, ſed uehementius quiddam.

Προσαναλογίζοντες. οἱ. præterea cogitantes.

Προσανάλωται. interijt.

Προσανανεόω. ſuſcito, renouo.

Προσανατείνομαι. minor, ἀπειλῶ.

Προσανατεθεὶς, elatus, iratus.

Προσανατίθεμαι. τὸ ἀνατίθεμαι, hoc eſt conſulo amicum uel ſidum hominem & conſultum, & conſilium meum, uel negotium expono. Paul. ad Gal. 1. οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, Non adhibui (inquit) in conſilium carnem et ſanguinem, hoc eſt, Cum nullo hominum Damaſci conſilia de euãgelica prouincia, mihi mãdata diuinitus, communicaui. Et ibidem capite 2 ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο, Mihi enim qui aliqui eſſe uidebantur nihil communicauerunt, uel, prorſus conſilia mecum nõ contulerunt. Sic Diodor. τοῖς μάντεσι προσαναθέμενος περὶ τοῦ σημείου, Cũ ſuper portento Chaldæos conſuluiſſet. Eſt etiã τὸ προσεπιφορτίζομαι, inſuper hoc oneris ſuſcipio, ἐπὶ τῷ πρώτῳ ἄχθει καὶ τόδε αἴρομαι, Xenoph. ἀπομν. Bud. Com. (colores

Προσαναχρωννύω. transformo me in eoſdem

Προσανέχω. adhæreo, προσκεκόλλημαι.

Πρόσαντες. τὸ. opera, labor, moleſtium, diffici

le, aduerſum, accliue.

Προσάντης. τος. ὁ, ἡ. arduus, contrarius, obuians, difficilis, accliuis.

Προσαντιβαλλίω. precor.

Προσαντλάω. μ. ήσω. π. ηκα. haurio. Neut.

Προσαυξῶ. creſco, augeor. αὐξάνειν γὰρ τὸ αὔξειν.

Προσαξίαν. meritò.

Προσαπεκδύεσθαι. præterea exuere, ultrò exuere.

Προσαπειλή. ῆς. ἡ. honor.

Προσαποβάλλω. inſuper perdo, dimitto. Act.

Προσαποδύεσθαι. προσαπεκδύεσθαι.

Προσαπόδοσις. redditio.

Προσαπόθεσις. aſsignatio, redditio.

Προσαποκρίνομαι. plus æquo, uel plus atque interrogor reſpondeo.

Προσαπόλλυμι. ſimul pereo, unà concido.

Προσαπομύζω. traho moram.

Προσαποσημαίνομαι. præmoneo, demolior.

Προσαποστρέφω. obuerto. Actiu.

Προσάπτεσθαι. ſummis digitis attingere.

Προσάπτω. μ. άψω. π. ῆφα. applico, adiungo, appono, affigo, defigo in aliqua re. Eſt etiam attribuo, contribuo, aſsigno, προσνέμω. Actiu. accuſ. cum dat.

Προσαράσσομαι. allidor.

Προσαράσσω. μ. άξω. π. αχα. alligo, affigo, collido, rumpo. Actiu. accuſ.

Προσάρδομαι. irrigor.

Προσαρκέω. μ. έσω. π. εκα. adiuuo. Actiu.

Προσαρμόζω. μ. όσω. π. οκα. adapto. Actiu.

Προσαρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. appendo, ſuſpendo.

Προσάρω. conuenio, apto.

Προσαστεΐζομαι. ciuiliter aliquid dico.

Προσαυδάω. μ. ήσω. π. ηκα. alloquor.

Προσαυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſto in aula. Neutr.

Προσαφαιροῦμαι. inſuper aufero.

Προσαφίψω. μ. ψήσω. τὸ ἀναφίψω.

Προσαυτοχειρία. ας. ἡ. ſuimet interfectio.

Προσβαίνω. accedo. Neut.

Προσβάλλομαι. incurſu petor, oppugnor. Vnde προσβαλλόμενον dicitur id, in quod quippiam incurrit uel incidit, uel incumbit & appellitur, & quod oppugnatur. Bu. Cō.

Προσβάλλω. μ. αλῶ. π. προσβέβληκα. occurro, appellor & pello. Lucian. τίς ἡ φωνὴ προσέβαλεν ὑμῖν πόῤῥωθεν; Pepulit aures noſtras? Gregor. ἐάν σοι προσβάλῃ, Si in te incurrerit, hoc eſt, Si te minus malè afficere tentarit. Eſt etiam συμβάλλω καὶ συμπλέκομαι, cōfligo, irruptionem uel impreſsionem facio, hoc eſt μάχομαι & oppugno, ut προσβαλὼν τῇ πόλει, Xenoph. Item impingo, intorqueo, illido, Aeſchin. ἐλευθ.

Item τὸ συνταράττω καὶ συγκρούω, hoc eſt allido, collido, confligo, impingo, ut τῷ ξίφει γυμνῷ προσβαλὼν, Plutarch. de Bruto. unde προσβάλλειν τινὰ ἐπί τινα, incitare in eum & irritare, ſtimulare & impellere, protrudere & adurgere. Demoſth. περὶ στεφ. ὥστε ἐνθυμεῖσθαί μοι προσβαλόντων. Eſt quoque προσβάλλειν ἀτιμασίαν, notare ignominiam, irrogare ignominiā, et infligere.

Item admoueo, ut παραβάλλω, applico, accommodo, Plat. Timæo. Accipitur & pro ἀτενίζω, & oculum obtutumque figo Plutarch. Symp. ὁ δὲ θάλης προσέβαλε τῷ νεανίσκῳ πολὺν χρόνον, hoc eſt, τὴν ὄψιν προσέβαλε. Bud. ibi.

Προσβεβλημένον. τὸ. propoſitiuum.

Προσβεβλημένος τοῦ πατρός. dimicans pro patre.

Προσβεύω. honoro, ſuſpicio, ueneror.

Προσβιάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. inſuper cogo.

Προσβιβάζω. promoueo, impello.

Προσβλέπω. μ. έψω. π. εφα. aſpicio. Actiu.

Προσβλητός. adhærens, agglutinatus.

Προσβοηθεῖν. τὸ συμβοηθεῖν, ſuppetitias ferre, arma conſociare. Thucyd. προσβεβοηθηκότας, & συμβεβοηθηκότας & ἐπιβεβοηθηκότας, appellat τοὺς συμμάχους.

Προσβολή. ῆς. ἡ. à προσβάλλω dicitur propinquitas, adiectio. Item uis, impetus, incurſus, & acceſſus uiolentior, appulſus. Item oppugnatio. ut ὁ ἐκ προσβολῆς ἀγὼν, pugna circa muros urbium, Plut. Vnde προσβολὴ τῶν ἀθλητῶν, petitio gladiatorum ad uulnera infligenda, ut προσβολὴ τῶν πολεμίων. Προσβολὰς καρτερὰς, ualida tormenta dixit Herodotus. Eſt & noxa, offenſioque, Syneſ. et προσβολὴ τῆς ἀτιμίας, eſt

ἐπίμωσιν. Plato etiam appellat punctum diſſectionis cuiuſdam, et applicationis decuſſationiſq́, quod Cic. commiſſurã uertit, quaſi iuncturam cohærentem. Ἐν προσβολῇ, in itinere, Budæus Commentarijs.

Προσβόρειος, et

Πρόσβορρος, ad aquilonem uergens, ab aquilone perflatus.

Πρόσγειος. ου. ὁ. contiguus, humilis.

Προσγελάω. μ. άσω. π. ακα. arrideo. Accuſ.

Προσγίνομαι. fio, augeor, adijcior, miſceor.

Προσγράφω. adſcribo, et ἐγγράφω προσκείνω. Datiuo iung. & accuſ.

Προσδεθείς. ὁ. uinctus, alligatus.

Προσδέομαι. indigeo præterea aliorum. Depon. genit.

Προσδέω. μ. ήσω. π. ηκα. alligo, uincio.

Προσδέχομαι. μ. ξομαι. π. δεγμαι. præterea accipio, aſſumo, admitto. Item expecto, ut apud Luc. cap. 2. de Simeone, προσδεχόμενος τὴν παράκλησιν τοῦ ἰσραήλ. Et Xenop. προσδεχόμενος καὶ ἄλλην στρατιὰν οἴκοθεν. Budæus Com.

Προσδιαβάλλω. calumnior. Acti. accuſ.

Προσδιαιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. apud aliquem uictito.

Προσδιαιτίω, ſicut προσαιτέω. mendico.

Προσδιαίτησις. εως. ἡ. conuerſatio, uictusq́ apud aliquem.

Προσδιαλέγομαι. ſimul ſermocinor, rurſus alloquor.

Προσδιαστέλλομαι. τὸ. διομολογοῦμαι, προσδιορίζομαι, nominatim excipio, & ſtipulatione caueo.

Προσδιαστρεφόμενος. deprauatus.

Προσδιατρίβω. μ. ίψω. π. ιφα. tardo, moror, immoror, cum aliquo uerſor, aliquem conſector. Datiuo.

Προσδιαφθείρομαι. ſimul pereo, unà concido.

Προσδιέρχομαι. enarro.

Προσδιορίζομαι, et

Προσδιορίζω. eò amplius conditionem addo, uerbisq́ attempero, et definio quod dictũ eſt: et quaſi addefinio, quod ſimpliciter enuntiatum erat, additamentis circunſcribo. Vulgus circunſtantias addere dicit. Vnde

Προσδιορισμός. huiuſmodi circunſcriptio, uerborumq́ præciſio, Vulgò cautela. Et apud dialecticos dicitur ea pars propoſitionis præcipua, quæ ſignificat quonã modo prædicatum inſit in ſubiecto. Circunſtantiam appellant. Budæus Commentarijs.

Προσδοκάω. μ. ήσω. π. ηκα. expecto, ſpero.

Προσδοκία. ας. ἡ. expectatio.

Προσδόκιμος. ου. ὁ. approbatus, de quo magna ſpes eſt.

Προσεγγίζω. μ. ίσω. π. ικα. appropinquo. Neutrum datiuo iung.

Προσεγγράφω. aſcribo, inſuper aſcribo, & addo. Iungitur datiuo cum accuſ.

Προσεγκαλῶ. accuſo, expoſtulo, increpo, imputo.

Προσέγχαμαι. incumbo.

Προσεδρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. aſsideo. Datiuo iungitur.

Προσεδρία. ας. ἡ. & προεδρία. aſsiduitas.

Πρόσεδρος. ου. ὁ. aſsidens, aſsiduus.

Προσέηκε. emiſit.

Πρόσει. accedis.

Προσείκελος. ου. ὁ. ſimilis.

Προσείλιος, & πρόσειλος. ου. ὁ. apricus, ad calorem ſolis expoſitus, ὁ πρὸς ἥλιον τετραμμένος, hoc eſt, πρὸς τὴν ἡλίου αὐγήν.

Πρόσειμι, compoſitũ ex πρὸς & εἶμι, eo, uado ſignificat accedere, conuenire, & tam ad perſonas, quàm ad res refertur. Gregorius προσελθὼν τῷ βασιλεῖ. Plutarchus de Cicero. ἀλλὰ καὶ τῷ λέγειν μετὰ φόβου προσιών, Ad dicendum timidè accedens. Dicitur & de muliere nubente, quaſi pro conuenire in manum, id eſt, contrahere, & nexum inire, ut ἀνδρὶ προσελθεῖν Xenophon. Significat etiam quotannis redire & obuenire. Thucyd. 2. προσιόντων μὲν ἑξακοσίων ταλάντων, etc. Vnde προσιόντα, obuentiones reditus. Pertinet aliquando hæc dictio ad forum, ut προσιέναι τῇ βουλῇ, ad curiam referre: προσιέναι τῷ δήμῳ, cum populo a-

gere, προσιέναι τοῖς δικασταῖς, apud iudices cauſam actitare, in iudicio dicere. Vel cũ accuſatiuo, ut Aeſchin. προσιέναι τὸ δικαστήριον, ingredi iudicium. Bud. Com.

Πρόσειμι. adſum. unde πρόσεστι, de quo infrà.

Προσειπεῖν. alloqui, ſalutare.

Προσείρηκε. alloquutus eſt.

Προσεῖρπε. arrepebat, ſerpebat.

Προσείρω. adijcio, προσάπτω.

Προσεκκαίω. accendo.

Προσεκπυρῶσαι. accendere.

Προσεκτέον. ſtudendum eſt.

Προσεκτικός. ῆ. ὁ. attentus, ſobrius.

Προσελαύνω. tranſcendo, ſupero, percutiendo ferio, produco. Item accedo, adequito, equito, aduehor, ut προσελαύνω τῷ ἵππῳ.

Προσελεῖν. conuiciari, ὑβρίζειν. Ab Elide urbe Arcadiæ, uel ab ipſis Arcadibus conuiciatoribus, qui προσέληνοι dicebantur.

Προσελεύθω. aduenio. Neutr. abſol.

Προσεληναῖος. ὁ. ante lunam natus.

Προσέληνοι. οἱ. cognomentum Arcadum, quòd ante lunam fuiſſe ſe contenderint.

Προσέλομαι. eligo.

Προσεμβάλλω. adijcio, addo, impello.

Προσεμβῆναι. inſilire.

Προσεμπεδοῦν. confirmare.

Προσεμφερής. ὁ ἐμφερὴς καὶ παρεμφερὴς, ſimilis, aſsimilis, ſimilitudinem referens.

Προσενέπω. appello, alloquor.

Προσεντεῖναι πάλιν ἑτέρας. alteras totidem plagas infigere. Figura eſt Attica Plutarch. nam ſubaudiendum πληγὰς. Bud. Commentarijs.

Προσενώπιον. ου. τό. ante conſpectum poſitum, ut paries.

Πρόσεξις. attentio.

Προσέοικα. aſsimilor, appareo.

Προσεοικώς. ότος. ὁ. ſimilis.

Προσεπαινῶ. collaudo.

Προσεπαπεῖν. iterum ac tertiò loquor & dico.

Προσεπεμβαίνειν. inſultare, irridere.

Προσεπερωτᾶν. iterum ac tertiò interrogare

Προσεπιδεικνύω. μ. ύξω. π. χα. oſtendo. Actiuum.

Προσεπιδημέω. μ. ήσω. π. κα. appellare. Ne.

Προσεπιδοξάζω. coopinor.

Προσεπιμετρεῖν. aliquid ultra iuſtum ſubinde admetiri, & ad cumulum addere.

Προσεπινοέω. poſtea intelligo.

Προσεπιῤῥώννυμι. confirmo, uires ſuper addo.

Προσεπιτάττειν. indies alia atq; alia, uel indies maiora iubere.

Προσεπιτραγῳδεῖν. amplificare uerbis.

Προσερείδω. μ. είσω. π. ικα. applico, innitor Actiu. accuſ.

Προσερέω. narro, appello, laudo.

Προσεῤῥύη. acceſsit, affluxit.

Προσέρχομαι. accedo. Depon. datiuo.

Προσέρχομαι τῷ δήμῳ. habeo orationem ad populum.

Πρόσεστι. τὸ σὺν τοῖς ἄλλοις οἷς ἔχω ἔστι μοι καὶ τοῦτο, & largè mihi supereſt, ut ſic dicam, τὰ προσόντα τοῖς πλουσίοις διαπεμπτέον ἦν, hoc eſt τὰ πλεονάζοντα. Ex quo fit, ut τὸ προσὸν pro excurrente ſumma ponatur, & quod quadranti ſummæ & integræ ſuperſit.

Προσέσχε. applicuit, acceſsit.

Προσεταιρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſocium aſſumo, amplector. Neut. abſol.

Προσέτι. adhuc, præterea.

Προσευπορεῖσθαι. largè ſuppeditari, & abundè ſupereſſe.

Προσεσχολεῖν, accuratè contemplari. Genitiuo.

Προσευχή. ῆς. ἡ. oratio quæ ad deũ funditur, quaſi προσοχὴ, quoniam attẽtione opus ſit. Eſt & locus, ubi mendici ſtipem efflagitant, ut apud Iuuenalem, Aede ubi conſiſtas, in qua te quæro proſeucha.

Προσεύχομαι. μ. εύξομαι. π. ευγμαι. oro, adoro, propriè deum. Depon. datiuo.

Προσέχεια. ας. ἡ. attentio, προσοχή.

Προσεχής. έος. ὁ, ἡ. continuus, continens, ſobrius.

Προσέχοντες. οἱ. ſocij abſoluti, aſſenſores, ſtudioſi.

Προσίχομαι.adhæreo,agnaſcor.

Προσέχω.μ.έξω.π.προσέσχηκα. attendo, intendo, adhibeo, aduerto, ut προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ, animum adhibeo & applico, animum conuerto & appello. Plutarch. ſine caſu nominis idem dixit, οὐδεὶς ἠνάγκασε τῷ πλῷ προσέχειν τὸν Ἀντώνιον. Significat etiam auſculto, & obtempero. Dicitur & οὐ προσέχω, pro nihil moror. προσέσχεν, appulit, appropinquauit, καὶ ἐξώκειλε. Bud.Com.

Προσζημιόω.μ.ώσω.π.ωκα. damno afficio.

Πρόσηβος.ȣ.ὁ.pubes.

Προσηγορία.ας.ἡ. ſalutatio, appellatio.

Προσηγορικός.ȣ.ὁ.appellatiuus.

Προσήγορος.ȣ.ὁ. appellatiuus, ſalutatiuus, appellatio, προσκυνητής.

Προσῆει.adibat, propè erat.

Προσέοικται. ſimilis eſt.

Προσεῖκαθ.accepit.

Προσήκω.conuenio, id eſt congruo, τὸ καθήκω καὶ ἀνήκω, pertineo. Datiuo iung. Plato de Rep.7. οὐ μόνον γεωργίᾳ προσήκει, ἀλλὰ καὶ στρατηγίᾳ, Non ſolum ad agriculturã pertinet, ſed etiam artis imperatoriæ refert præſciſcere tempeſtates. Demoſth. οἴει σοι προσήκειν τῶν ὄντων, Cenſes ad te pertinere eius bona. Et apud eundem, ὧν οὐδὲν ἐμοὶ προσῆκεν, Crimen ad me nihil pertinet, non conuenit, crimen in me non eſt ueriſimile. Simile ei, quod Latini affinem culpæ, crimini & ſuſpicioni dicunt. Sunt enim προσήκοντες οἱ οἰκεῖοι, cognati & affines. Ponitur aliquando προσῆκεν pro προσήκει, ſicut ἦν pro δεῖ, & ἔδει pro δεῖ. Vnde προσῆκον nomen, ut τὸ προσῆκον τοῦ πράγματος, pro pertinens ad cauſam, & quaſi affine cognatumq́, & coniunctum cum cauſa, Plato. Idem τὸ προσῆκον ἑκάστῳ ἀποδιδόναι, ius ſuum unicuiq́ tribuere. Bud.Com.

Προσηλάω, uel προσηλόω.μ.ώσω.π.ωκα. affigo, cingo. Dicitur & προσηλόω. Acti. accuſ.

Προσήλιος, & πρόσηλος. idem quod πρόσηλος.

Προσήλυτος. ȣ. ὁ. aduena, peregrinus, proſelytus. ἀ πρὸς & ἐλεύθω. Hebræis gerim dicebantur, & propriè ij, qui ex ethnicis, legibus Moyſi & ceremonijs initiati, Iudaiſmum profitebantur.

Πρόσημαι.obſideo.

Προσημαίνω. portendo, ut dij futura præſignificant, ſignum do.

Προσημπόλησα. accepi.

Προσηνεια.ας.ἡ. manſuetudo, beneuolentia.

Προσηνέμιος.ȣ.ὁ.uento expoſitus, uel uẽtoſus.

Προσηνής.έος.ὁ,ἡ.lenis, manſuetus, blandus.

Προσηνῶς.placidè, blandè, ſuauiter.

Προσηύδα.allocutus eſt.

Προσηύρεν.incidit, adduxit.

Προσθάλπω.applico.

Προσθέμως.adamuſſim.

Πρόσθε.τὸ πρόσθεν.

Προσθεῖναι τὰς θύρας.apud Herodot. pro ἀποκλεῖσαι.

Προσθέλυμνον.προθέλυμνον, funditùs, radicitùs.

Προσθήματα.medicamẽta, quæ in uellere naturalibus mulierũ admouẽtur, hoc eſt peſſi.

Πρόσθεν, ante, antea, prius, ulterius.

Πρόσθεσις.εος.ἡ.appoſitio, additio, appendix, acceſsio.

Προσθεῖναι.συμπολεμῆσαι.

Πρόσθετος.ȣ.ὁ. appoſitus, appendens, admotus. Item addictus creditori, Plutar. in Luc. Item πρόσθετα, τὰ προσθήματα.

Προσθήκη. ης. ἡ. additio, appoſitio, additamentum, augmentum, acceſsio, appendix. Plutarchus in Ant. ἵνα δὲ ἄρα προσθήκη γυναικὸς ἦν, Adeò ſe uelut comitis & aſſeclæ loco & numero eſſe uoluit. Demoſth. ὁ δὲ δῆμος ἐν προσθήκης μέρει, id eſt numerus eſt tantum, ut, Nos numerus ſumus, & fruges conſumere nati: uel, nulla ratio populi habetur, nullo loco habetur, nulloq́ numero.

Πρόσθημα.idem.

Πρόσθιος.α.ον.anterior.

Προσίασι.accedunt. ſed cum πρὸ compoſitum προΐασι dicitur, non προίασι.

Προσίη.προσίει.

Προσίεμαι.deſydero. Item admitto, id eſt recipio, non repudio conditionem, ut προ

σίεσθαι τὴν πρεσβείαν, Liban. Sic Cicero, Philip. Recipere legatum hoſtium, &c. Xenoph. μηδὲ εἰ, ὅστις χρημάτων ἡττηθεὶς μὴν, ἐθέλων προσίεται, Si quis pecunia perpulſus uinci ſe patitur. Sic equus ſi equiti cedit, τὸν ἀναβάτην προσίεσθαι, hoc eſt aſcenſorem admittere dicitur. Vnde & pro admitto, id eſt approbo, δοκιμάζω ponitur. Xenoph. παιδ. 8. καὶ ὑποχείσθαι δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσίετο, non improbabat. Sic admittere religiones, Cicero de Legib. Item admitto, id eſt facio uel committo. Xenoph. παιδ. 7. προσιέμεθα κακίονες ἢ πρόσθεν γενέσθαι, Hoc committeremus ut deteriores quàm prius eſſemus. Sic Plaut. in Menæ. Quid tandem admiſi in te, ut loqui non audeam. Bud. Com.

Προσίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio ſedere, ſedeo.

Προσίημι. actiua uoce, idem quod προσίεμαι paſſiua uoce, ſed non tam in uſu eſt. Bud. Com.

Πρόσιθι. accede.

Προσίκτωρ. ſupplex.

Προσινέσθαι. nocere, lædere.

Προσίσταμαι. μ. ήσομαι. π. αμαι. adſum, & proximus ſum. Aeſchin. κατὰ τιμ. προσεστηκότι τῷ δικαστηρίῳ. Demoſth. κατὰ στεφ. τοὺς ἐκ ταὐτομάτου προσάντας, uocat teſtes fortuitos, qui forte interim affuerunt. Item congredior, & aggredior, ut προσιστώμεθα πρὸς τὸν αὐτὸν λόγον, Aggrediamur hanc quoque diſputationem, Plato. Eſt etiam aduerſor, obſtrepo, moleſtus ſum, malè afficio, obſiſto, inimicus ſum, obſideo, offendo, ſed hoc cum Datiuo.

Προσίστημι. obfirmo, id eſt firmiter colloco, obicem oppono, ſiſto & inhibeo, commeare ueto, impedio, ut προσιστᾶν τὸ πνεῦμα, Ariſtot. Bud. Com.

Προσίσχομαι, &

Προσίσχω. inhæreo, adhæreo, agglutinatus ſum, auſculto, attendo.

Πρόσιτος. ὁ. qui adiri poteſt.

Προσκάθετον. τὸ. perpendiculum.

Προσκαθίζομαι, &

Προσκάθημαι. obſideo, ἐνεδρεύω. Depon. accuſ.

Προσκαθίζω. incubo, adhæreo.

Προσκαθοπλίζω. inarmo.

Πρόσκαιρον. pauliſper.

Πρόσκαιρος. ὁ. ὁ. tempeſtiuus, temporarius. ad tempus durans.

Προσκακοπαθεῖν, compoſitum ex πρὸς, quod aliquando in compoſitione aſsiduitatem & uehementem applicationem denotat, & κακοπαθεῖν quod eſt malis affici. Vnde προσκακοπαθεῖν τῷ δι' ἡμᾶς μορφωθέντι καὶ βασανισθέντι, apud Gregor. in Epiph. eſt in contemplatione & commemoratione humanitatis à Chriſto ſeruatore ſuſceptæ, affici dolore, & macerari, & penè intabeſcere. Bud. Com.

Προσκαλέομαι. aduoco, aſciſco, ſocium ad bellum euoco.

Προσκαλέω, actiue. idem.

Προσκαρτερέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſeruio, deſeruio, annitor, incumbo, perſeuero. Paul. ad Rom. προσκαρτεροῦντες εἰς αὐτὸ τοῦτο.

Προσκαταβόλημα. uide προκαταβολή.

Προσκαταλέγομαι. aſcribor, ſublegor.

Πρόσκειμαι. aſſentior, adiaceo, adhæreo, incumbo, addictus ſum. Item adſum, irruo, exponor oculis aliorum, addo, appono. Item aſſentior, colo & gratificor.

Προσκεκρουκὼς uide προσκρούω.

Προσκέπτομαι. contemplor.

Προσκεφάλαιον. τὸ. τό. puluinar.

Προσκηδής. έος. curarum plenus, ſolicitus, procurans. Et προσκηδεῖς, affines.

Προσκήνιον. τὸ. τό. proſcenium, ueſtibulum ſcenæ, aulæum ſcenæ. à πρὸ & σκηνή.

Προσκέπτω. prædico, præſignifico.

Προσκηρυκεύομαι. mitto caduceatorem.

Προσκιρτᾶν. choreas ducere, præſilire.

Προσκισσᾶσθαι. coire, συνουσιάζειν.

Προσκλητής. aduocatus.

Πρόσκλησις. εως. ἡ. exhortatio, uocatio in iudicium.

Προσκληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. adiungo, addico, quaſiq; ſortitò affigo & circumſcribo. Lucas in Actis, προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ. Bud. Com.

Προσκλύζω. μ. ύσω. π. υκα. abundo, alluo, inundo. Neutrum accuſ.

Πρόσκλυσις.εως.ἡ.alluuio.

Προσκολλάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. adhæreo. Paul.ad Epheſios, προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα, agglutinabitur ad uxorem ſuam. Depon.

Προσκομιδή.allatio,ἀναφορά.

Πρόσκομμα.ατος.τὸ.&

Προσκοπή. ῆς. offenſio, offendiculum,damnum,error, ſcandalum.

Πρόσκοπος. ſpeculator,explorator.

Προσκορὲς.τὸ.quod affert ſatietatem, faſtidioſum.

Προσκόπτω.μ.όψω.π.οφα.offendo. Vtitur eo Matth. 7. ἄνεμοι προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ, id eſt uenti incubuerunt in domum, uel impegerunt.

Προσκορία.ſatio.

Προσκράσιον.ου.τὸ.puluinar.

Προσκρῖναι.addicere.

Πρόσκρουμα.ατος.τὸ.offenſio,πρόσκομμα.

Προσκρόσιον.uallum,obex,πρόφραγμα.

Πρόσκρουσις.εως.ἡ.idem.

Προσκρούω.obuio,reſiſto,refello, reprimo, aduerſor. Datiuo. unde προσκεκρουκὼς,qui inimicus eſt factus. Accipitur & pro reperio,ſed cum accuſatiuo, ſicut offendo Latinis.

Προσκτάομαι.μ.ήσομαι.π.κημαι. acquiro,inſuper acquiro ſeu paro. Acti.accuſ.

Προσκύδης.εος.ὁ,ἡ.uenerandus,glorioſus.

Προσκυλίω.μ.ίσω.π.ικα.aduoluo. Acti.

Προσκυνέω.μ.ήσω.π.ηκα.congenulo, hoc eſt genua flecto,ſupplico. Actiu. accuſ.& datiuo iung.

Πρόσκυσον.adorato,pro προσκύνησον.

Προσκύνησις.εως.ἡ.adoratio.

Προσκυνητὴς.ου.ὁ. adorator.

Προσκύπτω.μ.ύψω.π.υφα. inclino, συγκύπτω. Plato, καὶ προτείνας ἑαυτὸν, ἔλεγεν ἄττα προσκεκυφώς, Ac ſeipſum protendens, ad aurem'q; admouens, quædam ei dixit. Budæus Com.

Προσκυρόω.ratum facio,confirmo.

Προσκύρωσις.εως.ἡ.addictio.

Πρόσκωπος,ου.ὁ.remum manu tractans. Significantur autem hoc nomine remiges quidem,qui tamen cum opus eſſet,decertarent etiam & propugnarent. Eoſdem uocat Thucyd. αὐτερέτας,et μαχίμους.

Προσλάζομαι.προσλαμβάνω. (Bayſ.

Προσλαμβανόμενος. ſonus apud muſicos,acquiſitus interpretatur à Capel. uide Vitru.libro 5.

Προσλαμβάνω.aſſumo,coniicio,ſuſpicor.

Προσλιπαίνω. craſſum reddo.

Προσλιπαρέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ προσμένω, non diſcedo, aſsiduus ſum, affixus ſum, perſeuero, ſupplico, obnixè precor. Neutrum datiuo.

Προσλιπάρησις.εως.ἡ. obſecratio.

Προσλογίζω.μ.ίσω.π.ικα.exiſtimo,reputo, imputo. Actiu.accuſ.

Προσλογίζεσθαι.referre acceptum.

Προσλυμαίνομαι.affero perniciem.

Προσμανθάνω.addiſco.

Προσμάττω.conglutino,miſceo,appono.

Προσμάχομαι.depugno,decerto.

Προσμυθέω.addo ſabulis.

Προσμειδιάω.μ.άσω.π.ακα.ſubrideo,arrideo

Προσμελοῦμαι.curam gero, ἐπιμελοῦμαι.

Προσμένω.μ.νῶ.expecto, προσλιπαρέω.

Προσμολεῖν. accedere.à μόλω.

Προσνέμω.attribuo.

Προσνήχομαι.μ.ήξομαι.π.ηγμαι. adnato.Depon.datiuo.

Προσοδεύομαι. percipio, καρποῦμαι.Bud.Cō.

Προσόδιος.ου.ὁ.itinerarius.

Πρόσοδος.ου.ὁ. à πρόσειμι, de quo ſuprà. ingreſſus,acceſſus, ἔντευξις, id eſt conuentio,aditio,hoc eſt παρουσία. Eſt etiā reditus,& obuentio,& uectigal & quæſtus. Item conuentus, cōcilium, quaſi σύνοδος & πανήγυρις, quare pro aduocata concione ponitur, Iſocr. Πρόσοδοι etiam dicuntur ſupplicationes, & ad altaria puluinaria'q; deorum obſecrationes. Inde προσόδια μέλη, carmina quæ in huiuſmodi obſecrationibus & ſupplicationibus cani ſolebant, Athenæo. Cælius libro 3.capite 3.& Bud.Com.

Προσοικέω,uel προσοικίζω. accolo,juxtà habi(to.

Προσοικοδομέω.ædifico.

Πρόσοικος.ου.ὁ. uicinus,incola.
Προσοιστέον. afferendum eſt.
Προσοκέλλω.μ.κελῶ. applico,appello.
Προσολοφύρομαι. collamentor,congemiſco.
Προσομιλητικός.ῦ.ὁ. ſermocinatiuus. Quintilianus libro tertio,partem iudicialem & concionalem προσομιλητικὴν, id eſt ſermocinatricem dicit, quæ à forenſi ratione disiungitur, & eſt accomodata priuatis diſputationibus.
Προσομιλῶ. conuerſor, congredior, ſimul ſermocinor, προσαγορεύω.
Προσόμοιος. ſimilis,aſsimilis.
Προσομολογέω. aſſentior.
Προσομόργνυμι. inquino,abſtergo.
Προσομορέω. conterminus ſum.
Προσονειδίζομαι. exprobrationibus oneror.
Προσονειδίζω. obijcio,criminor.
Προσοράω. aſpicio.
Προσοργίζομαι. ultrò indignor.
Προσορμάω. hoſtiliter accedo.
Προσορμίζω. appello,προσοκέλλω.
Προσόρμισις. appulſio.
Πρόσορος.ου.ὁ. conterminus.
Προσουδίζω.μ.ίσω.π.ικα. proſterno, terræ allido, πρὸς τὸ ἔδαφος ῥίπτω.
Προσουρεῖν. fœliciter agere, ſecundis uentis.
Πρόσφορος idoneus, ἐπιτήδειος.
Πρόσουρος.ου.ὁ. conterminus. οἱ πρόσουροι αἰγύπτῳ, Herodoto.
Προσοφλεῖν ζημίαν. mulctetur.
Προσοφλισκάνω. debeo. Acti.accuſ.
Προσόφλω, uel προσοφείλω. inſuper debeo, etiam debeo, alio nomine debeo, ut ſi beneficij dator repenſo, acceptoris beneficio debitor ſit, Ariſtot. Ethic.5. Accipitur etiam pro inſuper multari. Demoſthenes, τὰς πεντακοσίας δραχμὰς προσώφληκε, Inſuper ipſe quingentis drachmis multatus eſt. Ex ui præpoſitionis, quæ aliquando in compoſitione amplius quiddam, & ultra deſignat. Bud.Com.
Προσοχή.ῆς.ἡ. attentio, diligens uictus ratio, κατανόησις, νῆψις.
Προσοχθέω.μ.ήσω.π.ηκα. deſpicio, infenſus ſum alicui, tædium moleſtiamq́ capio ex re quapiam. Acti.accuſ.
Προσοχθίζω. appello ad litus, propinquo. Item odi, abominor, offendor.
Προσόχθισμα,ατος.τὸ.&
Προσοχθισμός.ῦ.ὁ. abominatio & idolum, offenſio, affectio, moleſtia ex re quapiam.
Πρόσοψις.εως.ἡ. aſpectus, facies.
Προσπάθεια.ας.ἡ. affectio.
Προσπαίζω. illudo, iocor. Datiuo uel accuſ.
Πρόσπαιον. nouum, recens.
Προσπαλαίω. reluctor, appropinquo. Datiuo.
Προσπαραγράφω. adſcribo, iam ſcriptis addo.
Προσπαρέχω. inſuper exhibeo.
Προσπάσσω. inſpergo.
Προσπάσχω. afficior immodicè, magno affectu hæreo, propenſus ſum & deditus alicui rei. cum datiuo. Nam πρὸς hic uehementiam denotat. Bud.Com.
Προσπασσαλεύω.μ.εύσω. affigo.
Πρόσπεινος.ο.ὁ. eſuriens.
Προσπελάζω. appropinquo.
Προσπεριβάλλω. circumpono, induo, προσπεριλαμβάνω. Acti.accuſ.
Προσπέρχομαι. prius decedo, præmorior.
Προσπετάννυμι. extendo, illido.
Προσπέτομαι. aduolo.
Προσπέφυκα. adhæreo, agnaſcor.
Προσπεφυκότως. ſtrictè cohærendo, totis uiribus, fortiter.
Προσπεφυκώς.ότος.ὁ. coalitus.
Προσπήγματα.τὰ. pars quædam nauis.
Προσπηγνύω.μ.ήξω.π.ηχα. illido. Acti.
Προσπίζω.μ.ίσω. propugno, adiuuo.
Προσπίπτω. irruo, προσβάλλω, impingo, incurſo. Verbum ferè militare. Item ſupplex fio, genibus aduoluor, καὶ ἐμαυτὸν καταβάλλω. Item accido. Vnde τὰ προσπίπτοντα. Ariſtot. Polit.3. pro ijs, quæ quotidie alia atque alia accidunt & occurrunt. Sic Cicero ad Attic. Vetas me ſuſpicari quicquam accidiſſe ad animum tuum, quod ſecus à me erga te commiſſum ſit. Datiuo. Bud.Com.
Προσπιστής.ῦ.ὁ. propugnator, auxiliator.
Προσπιτνέω. accumbo, procido, oro.
Προσπλάζω. appropinquo, προσπελάζω.

Προσπλάττω. affingo.
Προσπλέω. annauigo.
Προσπλωτός. nauigabilis.
Προσποθνήσκω. præmorior.
Προσποιέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. ἀποτάττω, ſubiugo, adiungo, Thucyd. Eſt etiã uendico, εἶναι ἐμὰ, meum eſſe contendo, ut iure ſibi aliquid uendicare, Iſæo. Plutar. poſuit pro uendico, id eſt aſſumo, προσποιοῦμαι, καὶ προσποιεῖσθαι τὴν δόξαν, inquit de nece Cæſaris. Eſt etiam ſimulo. unde μὴ προσποιεῖσθαι, diſſimulare. Depon. accuſ.
Προσποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem, & mihi quæro, in rem meam uerto, Domoſth. κατὰ ἀφόβου. Bud. Com.
Προσποίημα. ατος. τὸ. fucus, aſſimulatio.
Προσποίησις. idem, εἰκάσις.
Προσποιητός. ὁ. ἡ. fictus, ſimulatus.
Προσπολεμέω. oppugno. Datiuo.
Πρόσπολος. ὁ. ἡ. ſeruus, miniſter in ſacris.
Προσπορεύομαι. accedo.
Προσπορίζειν. quærere, acquirere.
Προσπορισμός. ὁ. quod nobis acquiritur per eos, qui in noſtra poteſtate ſunt, peculium.
Πρόσπταισμα. ατος. τὸ. offenſio, πρόσκομμα.
Προσπταίω. μ. αίσω. π. αικα. offendo. Neutr.
Προσπτυξάμενος. amplexatus.
Προσπτύσσομαι, &
Προσπτύσσω. μ. ύξω. π. υχα. amplector, ſaluto.
Προσπύλαιον. ου. τὸ. ueſtibulum.
Προσραίνω. aſpergo, accedo, adijcio.
Προσρέω. affluo.
Πρόσρημα. τος. τὸ. compellatio, appellatio.
Πρόσρησις. εως. ἡ. alloquutio, ſalutatio.
Πρόσριζα, &
Πρόσριζον. ſtirpitus, radicitus, unà cũ radicibus. Dicitur & πρόῤῥιζα, uel πρόῤῥιζον.
Προσσείομαι. circunijcior, allidor.
Προσρυῆν. affluere.
Προσσημαίνω. praeterea ſignifico, ut ῥῆμά ἐστι μέρος λόγου χρόνων διαφόρων προσσημαντικὸν, id eſt, cum actione etiam temporum ſignificatiuum.
Προσσημασία. ſignum additum, uel concurrens alijs ſignis.
Πρόσταγμα. ατος. τὸ. mandatum.
Προσταγματικός. ὁ. ἡ. imperatiuus.
Πρόσταμα. cubiculum.
Πρόσταξις. εως. ἡ. iuſsio, & modus quidam inſtruendæ aciei.
Προστανύω. extendo. Actiu. accuſ.
Προστὰς, uel παραστάς. oſtij latus, antæ.
Προστασία. ας. ἡ. &
Πρόστασις. εως. præfectura, præſidentia. à προίσταμαι. Item turma auxiliaris. Eſt etiã προστασία, cũ quiſpiã pro alio liti ſe opponit, et eius defenſionem ſuſcipit, euentũq́ præſtat, Demoſth. κατὰ ὀνήτ. Bud. Com.
Προστατεύω, &
Προστατέω. μ. ήσω. π. ηκα. præſum, propugno, primus ſum in acie.
Προστατήριος. ὁ. ἡ. Apollinis epitheton. uide πρoίσταμαι.
Προστατεία defenſio, προστασία.
Προστάτης. ὁ. ἡ. præſes, adiutor in bello, tutor, aſſeſſor, ſupplex, ſtans ad aram, patronus peregrini hominis. Mos enim Athenis fuit peregrinos aliquem è ciuibus ſibi προστάτην deligere.
Προστατικός. ὁ. patronus.
Προστάτις. ιδος. ἡ. mulier quæ rei alicui præſidet.
Προστάττομαι, ut ἐπιτάττομαι. imperiũ accipio.
Προστάττω. μ. άξω. π. αχα. impero, præſideo, mando curam uel onus, impero tributum uel collationem. Item attribuo, deſtino, aſsigno. Acti. accuſ.
Προστήκεται τοῖς πάθεσι. liqueſco, attabeſco.
Προστεταυμένος. adultus.
Προστίθημι. aſtringo, ſuccingo, apprimo, comprimo, contraho, ad æqualitatem redigo, compono. Προσεσταλμένος etiam dicitur qui compoſitus eſt in frugalitatem, & ad temperantiam moderationemq́ redactus. Bud. Com.
Προστερνίδιον. ου. τὸ. pectorale equi.
Προστηθίδιον. ου. τὸ. προστερνίδιον. Significat etiam ſimulacrum ſiue imaginem non perfectam, ſed ad pectus tantum deductam.
Προστηθίς. ίδος. ἡ. pectus pedis, hoc eſt eminentia illa circa digitos pedum.
Προστῆσαι. proſtituere, præficere, ποιῆσαι,

producere.

Προσιβάζομαι. præcedo, μνείζομαι, προσποιοῦμαι.

Προσίθεμαι, ex πρὸς quod uehementiam hic denotat, & τίθεμαι. aſſentior, aſtipulor, hæreo, tranſeo in partes tuas, in ſententiam tuam pedibus eo, faueo tibi. Plutarchus, προσθέμενος τοῖς ἀριστοτέλους λόγοις, addictus dogmati Ariſtotelico, quod etiā τίθεμαι dicitur. Alibi idem ἑαυτὸν παρέδωκε dixit pro eodem. Bud. Com.

Προσίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ εἰς αὔξησιν τίθημι, appono, addo. Eſt etiam τὸ ἀνατίθημι καὶ προσάπτω, attribuo, contribuo, aſcribo, & προσλογίζομαι, imputo. Thucyd. τὸ δὲ ἐμπλήκτως ὀξὺ, ἀνδρὸς μοίρᾳ προσετέθη, Datum eſt uirilitati & aſcriptum. hoc eſt, Præcipitis celeritatis cauſam uirilitatem eſſe cenſebant. Eſt etiam addico, unde πρόσθετος. Προστέθηκα τῷ πράγματι, ἀντὶ τοῦ χαίρω καὶ τέρπομαι, & quaſi intabeſco & adliqueſco, ἀναστάτως διάκειμαι, & abduci inde nequeo, et addictus ſum, προσπεφυκότως ἔχω. Bud. ibidem.

Προστιμάω. multo. Datiuo & accuſ. ut προστιμᾶν τῷ δημοσίῳ eſt aliquem multare, ut pecunia Reipub, eſſet dependenda, Demoſth. Bud. Com.

Προστίμημα. ατος. τὸ. multa, pœna legibus præfinita aduerſus iuris uiolatores.

Πρόστιμον. ου. τὸ. idem. Et pignus interc omedentes,

Προστομία. ας. ἡ. &

Προστόμιον. ου. τὸ. labiorum complicatio.

Πρόστομος. ου. ὁ. acutus, dentatus,

Προστυμφανὲς. in apertum.

Προστραγῳδεῖν. tragicè aliquid addere, tragicè alloqui. Strabo, προστραγῳδεῖν δὲ τούτοις ὁ ποιητὴς θέλει.

Προστρέπομαι, &

Προστρέπω. ſupplico, colo, honoro, adoro.

Προστρέχω. μ. προσδραμοῦμαι. ἀόρ. β. προσέδραμον, ἀπὸ τοῦ προσδρέμω. acurro. Neutrum.

Προστρίβομαι. τὸ ἀναμίγνυμαι, concilio, inuro, imprimo. Plutar. καὶ δὴ τοῦτο τῷ μικρῷ προστριβόμενος ἀγγελίαν ἐπὶ τῷ ἀξίῳ διαβολὼ, Tranſlatio ſumpta eſt à coloribus infricatis, aut in occurſu attritis, quæ maculam contactu relinquunt, ut ſi quis incurrerit in carbonarium, Eſt etiam infligo, impingo, ut προστρίβομαι τινὶ τὰς αἰτίας ἢ μέμψιν, id eſt reijcio culpam in quempiam, & aliquo crimine uel alia re aſpergo, Plutar. Item infligo, incutio, & ἐπιτίθημι, ut πληγὰς προστρίβομαι τοῖς οἰκέταις. Ariſtid. Bud. Com.

Προστρίβω actiue, pro eodem.

Προστρόπαιος. ου. ὁ. impius, parricida, ſceleratus, contaminatus. Item τὸ μίασμα, ſicut Latinis ſcelus pro ſceleſto. Et προστρόπαιος qui piaculum importat, qui religione obſtringit, ob quem religio oboritur, qui etiā ἐνθύμιος dicitur. Bud. Com.

Προστρόπαιος Ζεύς. Iupiter ad quem ſupplices, uel egentes conuertuntur.

Προστροπαῖος. ου. ὁ. conuerſus.

Προστροπαίω. ſupplico.

Προστροπή. ῆς. ἡ. ſupplicatio, & reatus ob homicidium & piaculum, & contaminatarum manuum abominatio, & deteſtabile facinus, labes ſceleratæ contagionis. Significat etiam deuotionem & deteſtationem, diras imprecari Latini dicunt.

Πρόστροπος. ου. ὁ. circumuolutus manus ad pedes rogando.

Πρόστροχος. ου. ὁ. rotundus.

Προστυγχάνω. accido, attingo, manum admoueo. Datiuo.

Προστυχὴς. qui incidit aliquò, obuius.

Πρόστῳον. τὸ. locus ante porticum.

Πρόσυλος. qui materiæ adhæret, qui rebus caducis & cōcretis deditus eſt potius quàm abſtractis.

Προσυντίθεμαι. prius paciſcor,

Προσυπακουστέον. ſubaudiendum eſt.

Προσυπακούω. μ. ούσω. π. κα, ſubaudio.

Προσυπουργεῖσθαι. inſeruire.

Προσφραγίζω. μ. ίσω. π. ικα insignio. Act.

Προσφανές ἐστι. manifeſtum eſt, liquet,

Προσφάσθαι. alloqui.

Προσφάγιον. ου. τὸ. pulmentarium.

Πρόσφατος, ου. ὁ. recens, iuuenis. Propriè dici-

tur de recenter iugulato. nam φάσσα *iugulare eſt. unde* φάσγανον.

Προσφάτως. recenter.

Προσφρίζω. μ. ίσω. uel ίσω. π. ικα. *facio ſplendidam rationem, defendo.*

Προσφερής. έος. ὁ, ἡ. *ſimilis, aſsimilis.*

Προσφέρομαι. *admoueo, adhibeo, Plato de Rep. 8. Item utor, ut* προσφέρεσθαι ἵπποις, *Xenoph. Item ſum beneficus in aliquem Herodian.* οἷς ἀφειδῶς προσεφέρετο αὐτοῖς, *Quibus effuſiſsime eos proſequebatur. Item prælio congredi, Plutar. frequens. Item eſito, cibum ſumo, uel aſſumo, ut Celſ. dixit. Theophr. 4.* ὕδωρ δὲ ἐνεχθῆ πολὺ προσενηνεγμένον. *Vnde* προσφερόμενον, *cibus, poculum.* Προσφέρομαι σοι. *ut Demoſth. uel* προσφέρομαι πρός σε, *ut Iſocrates, exhibeo me tibi & præſto, ago tecum bene, aut ſecus. Bud. Com.*

Προσφέρω. *affero. Item cibum offero edendum, & porrigo poculum & medicamentum, ut medicus ægroto, Galeno. Eſt etiam ori uel naribus admoueo, Ariſtot. Probl. Sect. 2. Actiu. accuſ. Bud. Com.*

Προσφεύγω. *confugio. Datiuo iung.*

Προσφιλές. τό. *gratum.*

Προσφθέγγομαι. *alloquor, ſaluto.*

Προσφθεγκτήρια. τά. *dona uocabantur quæ ſponſus pro ablata uirginitate donabat.*

Πρόσφθεγμα. τό. *alloquium.*

Προσφθάρομαι. *meo malo accedo.*

Προσφιλής. έος. ὁ, ἡ. *qui amat, amabilis, dilectus, accommodus.*

Προσφιλοκαλέω. *decoro.*

Προσφιλονεικέω. *contendo.*

Προσφιλοπονῶ. τὸ φιλοπόνως καὶ σπουδαίως προστίθεμαι.

Προσφιλοσοφῶ. *addictus ſum philoſophiæ.*

Προσφιλῶς. *amicè.*

Προσφορά. ᾶς. ἡ. *oblatio. Item cibus & cibi aſſumptio.*

Πρόσφορος. ὁ. *accommodus, aptus, tempeſtiuus, facile parabilis, utilis.*

Προσφόρως. *conuenienter.*

Προσφυής. έος. ὁ, ἡ. *aptus, commodus. Et* προσφυῆ, *quæ ſedem in qua hærent munquam mutare ualent.*

Πρόσφυξ. *perfuga, profugus.*

Προσφύομαι. *adhæreo, affixus ſum, incumbo Datiuo iung.*

Προσφύς. ύντος. ὁ. *agnatus, accretus, inhærens, complexus,* ἐνδακών. *Plato in Timæo,* προσφυῶτα ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος. *Et mordicus. Lucian. Sympoſ.* καὶ τὴν ῥῖνα προσφὺς ἀπέφαγεν.

Προσφύω. μ. ύσω. *agnaſcor, accreſco, adhæreo.*

Προσφυῶς. *domeſticè, familiariter, conſequenter.*

Προσφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. *alloquor. Item promitto, dedico. Acti. accuſ.*

Προσφώνημα. τό. *ſalutatio.*

Προσφώνησις. εος. ἡ. *allocutio.*

Προσχαιρητήρια. *feſtum apud Athenienſes,* ὅτι δοκεῖ ἀπιέναι ἡ κόρη.

Προσχεδιάζω. *effingo, affingo.*

Πρόσχες. *intende.*

Πρόσχημα ατος. τό. *ſtatus, occaſio. Item uelamentum, prætextus,* προκάλυμμα, *obtentus, uel color, quo Quinti. uſus eſt, per cauſam, & per ſimulationem, Cicero. Dicitur & per ſpeciem. Significat quoq; propugnaculum. Item decus atque res uiſenda, quaſi* προέχον σχῆμα καὶ ἐξαίρετον, *Herodot. Vnde* πρόσχημα καμβύσου, *& cætera. magnificam ſpeciem regiæ Perſicæ, & ſpectatu mirabilem uocat Ariſtoteles de Mun. Plutarchus* πρόσχημα τῆς ἀκροτάτης ἀρχῆς, *dictaturæ maieſtatem uocauit. Eſt etiam calceamenti genus anteriori parte diſſectum. Bud. Com.*

Προσχηματισμός. *figura dictionis eſt, cum in fine ſyllaba aſſumitur.*

Προσχειρίζομαι *promo, inſtituo, appono.*

Προσχόμενος. *prætendens.*

Πρόσχορδον. *conſonum.* σύμφωνον.

Προσχοράομαι. *utor.*

Προσχών. *appellens,* προσορμίζων, *auſcultans.*

Προσχωννύω. *accumulo.*

Προσχωρέω. *accedo, deficio. Thucyd.* ἐδόκει δὲ καὶ προσχωρήσειν ἡ πόλις ἀνδρῶν τινων ἐνδοθεν πρασσόντων. *Inde pro adhærere, aſsētiri, et*

ſequi alterius partes ponitur. Item accõ- modo, tranſmuto, cũ accuſ. προσκεχωρήκασι τὴν γλῶσσαν πρὸς τὸ ἰακωνικὸν ἔθνος.

Πρόχωρος. ου. ὁ. *uicinus, finitimus.*

Πρόχωσις. εως. ἡ. *alluuio.*

Προσψαύω. μ. αύσω. π. αυκα. *attingo, id eſt primoribus digitis tango. Item ſtringo,* ἐπιψαύω. *Actiu. accuſ.*

Προσψεύδομαι. *affingo, ementior.*

Προσψηφίζομαι. *decerno.*

Πρόσω. *ante, ultra, ulterius, prorſum.*

Προσῳδά. τά. *inſtrumenta quæ neruis intenduntur, quæ etiam* κρουόμενα, ἔγχορδα *&* ἔντατα *dicuntur.*

Προσώδης. *fœtidus, ſed cum ι ſubſcripto, tumidus.*

Προσῳδία. ας. ἡ. *accentus, Priſciano interprete. à* πρὸς *&* ᾠδὴ. *Eſt enim modulatio, quæ adhibetur ſyllabis dictionum. Gellius ſcribit* προσῳδίαν *ueteres appellaſſe tum notas uocum, tum moderamenta, tum accentiunculas, tum uoculationes. Critias citharœdicos cantus etiam* προσῳδίας *appellauit.*

Προσῳδός. ου. ὁ. *citharœdus, cantor.*

Προσωθῆναι. *atteri, collidi,* προστριβῆναι.

Προσώκειλε. *impegit, offendit, applicuit.*

Προσῶν. *impelle, protrude.*

Προσονομασία. ας. ἡ. *agnominatio, figura apud Quintil. quæ aut ſimilitudine aliqua uocum, aut paribus, aut contrariis uertit in ſe aures & excitat.*

Προσώπασι, ἀντὶ τοῦ προσώποις, *metaplaſmo.*

Προσωπεῖον. ου. τό. &

Προσώπιον. ου. τό. &

Προσωπίς. *perſona, larua, uultus,* προχειμα, μορμολύκειον.

Προσωπιδοῦν. *confirmare.*

Προσώπη. *aſpectus, facies.*

Προσωποληπτεῖτε. *perſonam reſpicitis. Ea uoce utitur D. Iacobus in ſua Epiſtola.*

Προσωπολήπτης. ου. ὁ. *acceptor perſonarum.*

Προσωποληψία. ας. ἡ. *acceptio perſonarum.* προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ οὐκ ἐστί.

Πρόσωπον. ου. τό. *uultus, facies. Iulius Poll. ait* πρόσωπον *ſignificare id quod fronti ſubeſt, ut complectatur oculos, naſum, os, genas, mentum. Gellius libro 3. capite 19. annotat faciei uocabulum apud Latinos latius patere, quàm Græcis* πρόσωπον. *Proinde de homine tantum dicitur, quòd cum unus animantium erectus ſit, ſolus antrorſus proſpectat, uocemq́ anteuerſus emittit, quaſi* πρόσωθεν ὄπωπεν. διὰ γὰρ τὸ μόνον ὀρθὸν εἶναι τῶν ζώων, μόνον πρόσωθεν ὄπωπεν, καὶ τὴν φωνὴν εἰς τὸ πρόσω διαπέμπει, *ut ſcribit Ariſtoteles libro 3. de Part. Quod autem in homine* πρόσωπον *eſt, in brutis irrationalibusq́* προτομὴ *dicitur, ſicut in auibus* ῥύγχος *&* ῥάμφος. *Theologi quoq;* πρόσωπον *uocant perſonam, non qualis fuit Roſcij in theatro, ſed ſubſtantiam indiuiduam & intelligentem, quam etiam* ὑπόστασιν *appellant.*

Προσωποποιΐα. *perſonæ confictio, cum rebus inanimatis perſonam orationemq́ tribuimus.*

Προσωπορεία. *profectus uiæ,* προκοπὴ ὁδοῦ.

Προσωπεῖα. *Athenis uas æneum erat echino perſimile. ſic dictum, quod leonum & ferarum imagines in oris ambitu circumpictas haberet.*

Προσορμία. *ſtatio nauium.*

Προσώτατος. ου. ὁ. *longiſſimus,* ἐσώτατος. τοῦ προσωτάτω, *latiſſimè, longiſſimè, dictum per ellipſin* τοῦ ὁδοῦ.

Προσωτάτω, *&* προσωτάτως. *longiſſimè.*

Προσωτέρω. *ulterius.*

Προσώχθισε. *abominatus eſt, impegit. à* προσοχθίζω.

Προταμεῖν. *præſcindere, prius arare, proficere, ſuperare.*

Πρόταξις. *pugna aperta, in priori aciei parte conſtitutio.*

Προταινί. *nuper, nouiter, promptè.*

Προταίνιον. *paulo antè, uel dudum.*

Πρότασις. εως. ἡ. *propoſitio apud logicos, ut homo currit. Ariſtot. in Topicis tradit* πρότασιν *eſſe quæſtionẽ, quæ in unã duntaxat partem effertur, ut, Sũt ne diuitiæ bonæ? quã ſi in utranq; efferas partẽ,* πρόβλημα *fiet, ut, Sũt ne diuitiæ bonæ, an non bonæ.*

Πρότακτος.

Πρόταντος.in priori acie pugnans.

Προτάσσω.μ.άξω.π.αχα.præordino,præpono

Προτεγίσματα.τὰ.quæ tecto ſuperiecta ſunt, ad arcendum imbrem.

Προτείνομαι.excuſo,id eſt prætendo,prætexo Liban. Item palàm offero, profero in medium.Demoſth.περὶ παραπ. τὴν ἀπολογίαν ὁρῶ προτεινομένους.Bud.Com.

Προτείνω.μ.τενῶ.π.ακα.protendo, porrigo. Item πρότασιν ποιῶ,hoc eſt,διαπορῶ,in quæſtionem & dubium reuoco, diſputandam eſſe contendo aliquam rem.Budæus Com. Actiu.accuſ.

Προτεῖον.τὸ.primatus.

Προτεῖος.ὁ.primarius.

Προτειχίζω.præmunio.

Προτέλεια.τὰ.dicuntur ἡ πρὸ τῶν γάμων δωρεὰ,uel τὰ πρὸ τῶν γάμων δῶρα, ut inquit Pollux : donatio propter nuptias,προγάμια etiam dicta,καὶ ἡ προμνήστις. Sed refertur etiam ad alias res,ut τὰ προτέλεια τῆς συνουσίας,Lucia. id eſt ueluti tyrocinium & initiatiuum. Quin & omnia primordia rei diuinæ faciendæ ſic appellantur, Greg.Bud.Com.

Προτέλειοι εὐχαὶ dicebantur ab Atticis αἱ πρὸ τῶν γάμων μετὰ θυσιῶν εὐχαί. Sed translate accipitur à Dionyſ.pro precibus quæ fiunt ante ſacroſanctam epulationem,aut aliam rem ſacram,ad quam accingimur. Bud.ibidem.

Προτελευτήσας.prius mortem obijt.

Προτελέω.μ.έσω.π.εκα. initio. Vnde προτελεῖσθαι dicebantur ſponſæ & ſponſi, cum ſe idoneos & puros redderent : quemadmodum & cætera quoque,quæ expiandi gratia ante rem ſacram fiebant,eodem uocabulo ſignificari ſolent.Bud.Com.

Προτεμένισμα. ατος.τὸ.templi ueſtibulum.

Προτένθης.ου.ὁ.prægustator,uorax,qui præemit minoris,ut pluris deinde uendat,propola.

Προτενής.έ@.protenſus.

Προτερέω,&

Προτερέω.μ.ήσω.π.ηκα. primas teneo, præpondero,præmaturo,

Προτέρημα.ατ@.τὸ.priuilegium ,prærogatiua.

Προτερίζω.molior quiddam noui.

Πρότερον.priui,antea.

Πρότερος.α.ὁ.prior,propriè de duobus.

Προτέρω,prius.ἐπὶ τὸ προτέρω,antea, iam antea,προσωτέρω.

Προτέρως.anterius,εἰς τοὔμπροσθεν.

Προτέρωσε.ulterius,longius.

Προτεταγμένοι.milites,qui in fronte collocati ſunt.

Προτήθη.ης.ἡ.aui uel auiæ mater.

Προτὶ ἄσυ.ad urbem.

Προτιάπτω.affigo,προσάπτω,agglutino.

Προτιδέγμαι.excepi,aſſumpſi,expecto.

Προτιναλέω.μ.ήσω.π.ηκα.uerto,torqueo. Act.

Προτίθεντο.apponebant.

Προτίθημι.μ.ήσω.π.ακα.propono,προτείνω. Προτιθέναι ψῆφον, et ἀναδιδόναι,permittere iudicibus ut ſententiam dicant.Bud. Com. Actiu.accuſ.

Προτιμάω.μ.ήσω.π.ηκα. curo, rationem rei habeo,κήδομαι,in primis curo & efficere contendo,nihil antiquius habeo, præfero, honorem præ cæteris habeo. Actiuum accuſ.& genit.

Προτιμότερον.antiquius, præſtantius, optatius.

Προτιόσσομαι.præuideo,præſagio.

Προτιπτύσσομαι.amplector,παρακαλῶ.

Πρότμησις.ιος.ἡ.&

Προτμητὸς.ῦ.ὁ.umbilicus, quòd primum in infante ſecetur.ἦτρον,ſumen.

Προτογένεθλοι.οἱ.progenitores,ſeniores.

Προτόγονος.primigenitus.

Προπλωίζεσθαι.prætentare,præire.

Προτομή.ῆς.ἡ .hulcus.Item pars capitis in animalibus infra frontem & oculos, quod in auibus ῥύγχος & ῥάμφος, in homine πρόσωπον proprie dicitur. Vnde & in ariete machina, & in nauis prora caput eo nomine ſignificatur. Dicuntur & imagines προτομαὶ,quæ uſque ad umbilicū pinguntur.

Προτόνιον.τὸ.palliolum, quo ſacerdos induebatur,moxq́ poſt ſacrificium ei qui macta

uerat imponebat, ὄρχαμος. Dicebatur autem προτόνιον, ὅτι πρῶτα πάνδημα μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν νεῶν ἐσθῆτα, authore Suida.

Πρότονος. ου. ὁ. rudens, id eſt funis.

Προτοῦ. antehac, antequam, πρώην.

Προτρεπτικός. ῦ. ὁ. inſtructiuus, exhortatiuus.

Προτρέπομαι, &

Προτρέπω. μ. έψω. π. ρφα. dirigo, exhortor.

Προτρέχω præcurro. Neut. datiuo iung.

Προτριβής. acris, acutus.

Προτριτάτην. nudiuſtertius.

Προτροπάδην. conuerſim, conſternatè.

Προτροπάω. μ. ήσω. π. ηκα. uerto, flecto. Actiuum.

Προτροπή. ῆς, ἡ. exhortatio, παράκλησις.

Πρότροπος οἶνος. quod defluit antequam uuæ calcentur.

Προτυπόω. fingo, imaginor, pono (ut uulgo dicitur) caſum. Vnde προτύπως, ἀκολούθως.

Προυγκαλεῖν. iniuria afficere.

Προϋποθηγέομαι. prius ſuadeo.

Προϋπολαμβάνω. prius exiſtimo.

Προὐμνάομαι. peto, ambio.

Προύνικος. ου. ὁ. mercenarius, baiulus, conuiciator, ὑβριστής. παρὰ τὸ νῖκος, ἢ παρὰ τὸ ἐνέ καν τὸ κομίζειν.

Προῦνος. collis, βουνός.

Προνοέστερος. prouidentior.

Προξενῶ. concilio, hoſpitio ſuſcipio.

Προϋπαρξις. εως. ἡ. præexiſtentia.

Προϋπαρχή. ῆς. ἡ. ὑπαρχή.

Προϋπάρχω. μ. άρξω. π. αρχα. præexiſto. Et aliquando de tempore dicitur, ut προϋπάρχοντες νόμοι, antiquiores leges. Aliquando idem quod ὑπάρχω, id eſt priores partes in beneficio aliquo collocando occupo, Demoſth. Bud. Com.

Προϋπισχνέομαι. prius promitto.

Προϋποκείμενα, dicuntur τὰ πρότερον φύσει ὄντα, quæ ἐν τοῖς προηγουμένοις cenſentur, quæ præeuntia & antegredientia Latinè dici poſſunt.

Προϋποτεθέντα. idem, hoc eſt ſuppoſita.

Προϋποπτεύω. ante ſuſpicor.

Πρόϋπτος. ου. ὁ. manifeſtus, uiſibilis, certus.

Προὐργιαίτερον. melius, utilius, antiquius, præſtabilius.

Προὔργου. ου. ὁ. ualde conferens, quaſi πρὸ ἔργου. Vnde προὔργου τι ποιεῖν, operæ pretium facere. Bud. in Annot.

Προὔργου. potius, præſtabilius.

Προϋφεστηκότα. præorſa & primordia naturæ.

Προὔχειν. eminere, excellere, prætexere, præbere, uaticinari.

Προφαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. aperio, palàm facio faciem præfero, præluceo, portendo, & ſignifico aliquo prodigio.

Προφανής. έος. ὁ, ἡ. perſpicuus, propatulus.

Πρόφαντον. ου. τὸ. oraculum, præuaticinatum.

Πρόφαντος. conſpicuus, clarus, celebris.

Προφάσεως ἕνεκα. defunctoriè, id eſt quæſito prætextu.

Προφασίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &

Προφασίζω. μ. ίσω. π. ικα. capio occaſionem, cauſor, ſimulo, prætexo, excuſo. Actiuum accuſatiuo.

Πρόφασις. εως. ἡ. prætextus, excuſatio, occaſio oratio, cauſatio, πρόσχημα.

Πρόφασα. ἡ. prompta, præueniens in dicendo.

Προφερέστατος. ου. ὁ. præſtantiſſimus, optimus.

Προφερέστερος. melior, præſtantior.

Προφερής. έος. ὁ, ἡ proferens, cuius faciet multos annos præ ſe fert cum ſit iunior.

Προφέρομαι, &

Προφέρω. profero. Et hoc aliquando pro obiicio, exprobro, ὀνειδίζω, ut προφέρω σοι τὴν δυσγένειαν. Sic Cicero. Vt nullum dictum petulans proferatur, id eſt obiiciatur. Aliquando cito, allego, παρέχομαι, ἀπολογοῦμαι, ut litigantes προφέρουσι τὰ δικαιώματα, uel eorum patroni. Sic proferre inſtrumentum, in Pandect. Aliquando τὸ ἐπιδίδωμι, ἐπίδοσιν ποιῶ, proficio, incrementum facio. Conſtruitur cum datiuo, aut accuſatiuo.

Πρόφημι. μ. ήσω. π. προείρηκα. prædico.

Προφητεία. ας. ἡ. prophetia.

Προφητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uaticinor, præſa

gio, interpretor, quaſiq; antiſtitis officio perfungor. Neut. accuſ.

Προφήτης.ου.ὁ. propheta, antiſtes.

Προφητοφόντες.οἱ. prophetarũ percuſſores.

Προφθάνω. præuenio, προάγω. Actiu. accuſ.

Προφιλῶς. amicè.

Προφορά.ᾶς.ἡ. enuntiatio, pronuntiatio, elatio.

Προφορικός.ῦ.ὁ. eloquens, enuntiatiuus.

Πρόφορος.ου.ὁ. humor cruentus & aquoſus in tra membranas, quibus fœtus continetur.

Πρόφραγμα. locus ante ſeptum, uel ſcenam.

Πρόφρασσα. prompta, beneuola, πρόφασσα.

Πρόφρων.ονος, ὁ. promptus, alacris, propenſus, beneuolus, prudens.

Προφρόνως. promptè.

Προφυγεῖν. fugere.

Προφυλακή.ῆς.ἡ. præcautio, ſpecula, uigiliæ.

Προφυλακίδες ναῦς. ſpeculatoriæ naues.

Προφύλαξ. primus excubitor.

Προφυλάττομαι. præcaueo.

Προφυτεύω. fundamenta alicuius rei iacio, præparo.

Προχάζομαι. progredior, cedo.

Προχάνη.ης.ἡ. occaſio, prætextus, πρόχειμαι.

Προχαιστήρια.τὰ. dies feſtus apud Athenienſ. quo magiſtratus finita iam hyeme, & fructibus germinare incipientibus, Mineruæ ſacra facere omnes ſolebant.

Πρόχειλον. labiorum prominens pars.

Πρόχειλος.ου.ὁ. labroſus.

Προχείμασις.ἡ. tempeſtas quæ eſt ante diem ſtatutum. Veget. lib. 4. cap. 40.

Προχειρίζομαι. habeo in manibus et pono, promo, edo, ante oculos pono, expromo, repræſento, Syneſ. Eſt etiam deligo, deſigno, ad aliquid faciendum ſumo, & eligo. Lucas in Actis capite 22. ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε, delegit te. & capite 26. προχειρίσασθαί σε, ut te deſignarem. Sic Polyb. Plut. in Gal. & Plato. Budæus Commentarijs.

Προχειρίζω.μ.ίσω.π.ικα. idem.

Πρόχειρος.ου.ὁ. expeditus, facilis, promptus, lubens, paratus, uulgaris, omnibus notus. πρόχειρον ἦν, in promptu erat.

Προχείρως. promptè, expeditè.

Προχειροτονέω.μ.ήσω.π.ηκα. deligo. à porrigendis digitis, quo geſtu ſuffragabatur olim populus. Actiu. accuſ.

Προχειροτονίζω.μ.ίσω.π.ικα. idem.

Προχειροτονία. Athenis dicebatur, cum quod in ſenatu conſtitutum erat, ad populum id ut confirmaret, referebatur. Populus autem primò ſuffragia faciebat, deliberandúm ne longius ſuper ſenatus conſulto, an ſimpliciter recipiendum.

Προχεύματα.τὰ. præfuſiones.

Προχέω.μ.εύσω.π.κα. effundo. Actiu. accuſ.

Πρόχευσις.εως.ἡ. libatio.

Πρόχυσις oſtium fluminis, in mare effuſio.

Πρόχνυ. geniculatim, ad genua, in genubus, quaſi πρὸς γόνυ.

Προχοή.ῆς.ἡ. uas concauum. Sed προχοὴ, oſtia fluuiorum in mare, & eorum aluei, ac fluxus omnis aquæ.

Προχοΐδιον.ου.τὸ. uas uinarium.

Προχοΐς.ίδος. matula, ἀμίς.

Πρόχοον.ου.τὸ. gutturnium, ἐπίχυσις.

Προχόω.μ.ώσω.π.ωκα. exaggero.

Πρόχυσις.εως.ἡ. alluuio, libatio.

Προχύτη.ης.ἡ. genus uaſis, primitiæ, hordea, aqua quæ in aurem uictimæ infundebatur.

Προχύω, effundo.

Προχῶμαι.αἱ. nates.

Προχωρέω. procedo. ut εὖ προχωρεῖ τὸ πρᾶγμα, bene ſuccedit res.

Προωθοῦσι. propellunt, protrudunt.

Προώλης. ante tempus perdendus, πανώλης.

Προῶμαι. deferam, remittam, παραχωρήσω.

Πρόωνες. decliui montium loci.

Πρόωνται. deferant.

Πρόωρα. prima germina.

Πρόωρος.ου.ὁ. immaturus, præcox.

Προώρως. immaturè, intempeſtiuè.

Πρόωσις.ἡ. ὤθησις, propulſio.

Πρόλευσις. mortuorum elatio, funus.

Πρυλέες.έων.ὁ,ἡ. uel πρύλεις. pedes.

Πρύμνα.ης.ἡ. puppis, quòd ultima ſit in naui.

Πρύμνηθεν. à tergo. De uento dicitur cum ſecundus eſt.

Πρυμνήσιον.ου.τὸ.funis, quo nauis ad continentem religatur:rudentem Plin. uocat, alij oram.

Πρυμνόθεν.funditus,radicitus.

Πρυμνός.ῦ.ὁ.ultimus.

Πρυμνώρεια.ας.ἡ. radix montis, extremitas montis.

Πρυτανεῖα.τα.pecunia,quam uterque litigantium, tam actor, quam reus, in Prytaneo deponebat,quæ & παρακαταβολὴ dicibatur, de quo ſupra. Latine ſportula appellatur.Suidas author eſt,reditus publicos Athenis πρυτανεῖα appellari, & eo nomine metallorum uectigalia & fori, id eſt rerum uenditarum & portatorium intelligi,& quicquid à ſocijs uel ſubditis pẽſitaretur,& quicquid ex manubijs, uel rebus publicatis redigeretur,quorum cumulus bina millia talentum propemodum cõficiebat.Bud.Com.

Πρυτανεῖον.ου.τὸ.locus Athenis, in quo iudices & magiſtratus uerſabantur,conſultabantq́. Eo in loco quoq; alebantur publicè bene meriti de Rep.qui honos habebatur maximus,ut ex Cicerone de Orat.intelligitur,Vt ei(inquit) uictus quotidianus in prytaneo publicè præberetur. Sic dictũ quaſi πυρῦ ταμίειον,id eſt tritici prõptuarium,uel horreum publicum.

Πρυτανεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.adducor.

Πρυτανεύω.μ. εύσω.π.ευκα.uerbũ hoc ab ijs deducitur,qui πρυτάνεις uocabantur,quæ erat quinquagenaria claſsis, id eſt, ὁ τῶν πεντακοσίων Athenis, quæ in dies quinq; & triginta imperij ſummam obtinebat:& ſignificat regere,moderari, adminiſtrare & condere,& pro imperio conſtituere, ut τὴν εἰρήνην ἐπρυτάνευσε,Iſoc.id eſt pacem firmauit,& confecit. Et Ariſtoph. Ach. ἢν μὴ περὶ εἰρήνης πρυτανεύητε, Niſi conſuletis,conſilia agitetis, & de pace agatis. Bud.Commentarijs.

Πρυτάνης.ου.ὁ.&

Πρύτανις.ιος.& in plurali τοῖς πρυτανεῦσιν, & πρυτάνεσιν. diſpenſator, gubernator, quæſtor,frumentorum præfectus,quaſi πυρῶν ταμίας. Copioſe de hoc uocabulo diſſerit Budæus Com.

Πρῷ.τὸ πρωΐ.

Πρῴζον.nudiuſtertius.

Πρωθήβης.ου.ὁ.exiſtens in prima pubertate, impubis.

Πρωθύστερος.ου.ὁ.præpoſterus.

Πρώην.pauloante,primum.

Πρωΐ.manè, intempeſtiuè,ante tempus conſtitutum, πρόωρον.

Πρωΐα.ας.ἡ.matutina hora.

Πρωϊαίτατα.ſummo mane.

Πρωϊαίτερος.ου.ὁ.tempeſtiuior,maturior.

Πρωϊανθής.primo uere florens.

Πρωϊβλαστεῖν.primo uere germinare.

Πρωϊβλαστής,&

Πρωϊβλαστος.ὁ.mature germinans.

Πρωΐζα.primum,mane.

Πρωϊζόν.paulò ante præteritum,heſternum.

Πρώϊμος.matutinus,præcox,præmaturus.

Πρωϊνός.ῦ.ὁ.matutinus.

Πρώϊον.hora matutina.

Πρώϊος.ου.ὁ.matutinus.

Πρωϊσπορα.frumenta, quæ præmaturè ſerenda ſunt.

Πρωϊσπορῶ.præmaturè ſemino.

Πρωκτός.ῦ.ὁ.podex.

Πρωκτοτηρεῖν. aſpicere adulterorũ nates dũ depilantur.ita enim publice adulteri plectebantur. Suid.

Πρωκτοθίας. remiſſus,diſſolutus,pronus.

Πρὼν,πρωνὸς.ὁ.eminentia montis, & radix eius,collis.

Πρὼξ.ωκός.ὁ.ros, Doricè.

Πρῶονες.οἱ.loca incurua.

Πρῶρα.ας.ἡ prora.

Πρωράτης.ου.ὁ.&

Πρωρεύς.έως.ὁ.qui hominibus ad proram imperat, ipſamq; regit.

Πρωτάτης.ου.ὁ.qui primus ſtat.

Πρῶτα,pro πρῶτον. Attice, primum. Neutris enim ſingulariter & pluraliter in aduerbiorum ſignificatione indifferenter utuntur.Τὰ πρῶτα,primæ partes. Sic Vergil.5.Emicat Eurialus & munere uictor amici,Prima tenet.τὰ πρῶτα,uel πρωτεῖα

αἴρειν.primas referre.

Πρωταγωνιστής.ου.ὁ.qui agit primas partes.

Πρωταγωνιστῶ.primas actionis partes ego.

Προτατικὸν πρόσωπον.aduentitia perſona, quæ ſemel inducta in principio fabulæ, in nullis deinceps partib. fabulæ adhibetur.

Πρωτεῖον.ου.τὸ.principatus, primus honor, primatum locus. Τὰ πρωτεῖα id eſt τὰ πρῶτα. Latini etiam primas appellant.

Πρωτεῖλαια.primitiæ.

Πρωτεὺς.έως.ὁ.Proteus.

Πρωτεύω.μ.εύσω.π.ευκα.priores partes duco, primas teneo, plurimum authoritatis obtineo. Dicitur quoque πρωτεύειν. Eraſ. prouerb. Alpha penulatorum.

Πρώτιστος.ου.ὁ.primus.

Πρώτμησις.εως.ἡ.pars corporis circa umbilicum, eò quod ibi ſectio in corporibus primò fiat.

Πρωτόαλος.primum nauigans, πρωτόπλους.

Πρωτόβαθρος.ου.ὁ.qui in eminentiſsimo loco ſedet, ὁ προεδρίας ἀξιωθείς.

Πρωτοβολεῖν.priorem iaculari.

Πρωτόβολος.equus, qui iam primum dentes emiſis, pullus.

Πρωτογεύστης.ου.ὁ.prægustator, quales ſunt in principum aulis.

Πρωτόγονος.ου.ὁ.primogenitus.

Πρωτογόνος.primò enixus.

Πρωτοδειπνία.ας.ἡ.prima conuiuij portio.

Πρωτοκαθεδρία.ας.ἡ.prima cathedra.

Πρωτοκήριος.ὁ.primicerius.

Πρωτοκλισία.ας.ἡ.primus recubitus.

Πρωτόκουρος λαμὸν, uel πρωτόκουρος πόα dicitur. quæ primum tondetur. Bud. Com.

Πρωτόλεια.τὰ. primitiæ frugum, prima ſpolia.

Πρωτολογεῖν.primas partes occupare in actione, primò agere.

Πρωτολογία.primæ partes agendi.

Πρωτόμφαλον.ου.τὸ.clypei umbilicus.

Πρῶτον.primum. uſurpatur ſæpe uice comparatiui.

Πρωτόναυς.primum nauigans, aut qui primum naui in aliquem locum uenit.

Πρωτοπαγής.έος.ὁ,ἡ.&

Πρωτοπαγὸς.οῦ.ὁ.nuper uel primo fabricatus

Πρωτόπλαστος.ου.ὁ.primo fictus & creatus, ut Adam.

Πρωτόπλοος.ου.ὁ.primo nauigans. Epitheton nauis nouæ.

Πρωτοπορία.dicitur de ijs, qui primo incedunt.

Πρωτόποσις.ἡ.quæ uirgo iam primum nupſit marito, πρωτόπαρος.

Πρωτοπραξία..ἡ.quod primum exigitur.

Πρῶτος.ου.ὁ.primus.

Πρωτὸς.fortunæ ſubiectus.

Πρωτοστάτης.ου.ὁ.præantiſtes, alæ præfectus.

Πρωτοτόκια.τὰ.primogenia.

Πρωτότοκος.ου.ὁ.primogenitus.

Πρωτοτόκος.ου.ἡ.primò enixa.

Πρωτόμυσται.οἱ.primum alicuius ſacris initiati.

Πρωτότομος ἄμπελος.uitis, quæ prima putatur.

Πρωτοτομῶ.in primis puto.

Πρωτότυπον.ου.τὸ.exemplar.

Πρωτότυπος.ου.ὁ.primiſsiuus.

Π Τ.

Πταίρω.ſternuto, πτάρνυμαι.

Πταῖσμα.ατος.τὸ.error, peccatum, delictum, crimen, caſus, lapſus quilibet, detrimentũ, damnum. Refertur & ad fabularum exactionem in ludis ſcenicis, quam Tere. in prolo. Ecyræ calamitatem appellat.

Πταίω.μ.αίσω.π.αικα. eſt propriè impingere ad quippiam, ac labi. Leuius eſt, quàm cadere: quemadmodũ & impingere poteſt qui non planè concidat. Ponitur itaque pro errore peccare, delinquere. Neutrum abſol.

Πτάκις.ιδος.pauidus.

Πτακισμός.ου.ὁ.timiditas.

Πτακωρεῖν.timere, pauere.

Πτάμενος.uolans.

Πτανεῖον.ου.τὸ.culina.

Πτὰξ.κός.pauidus, δειλὸς, πτώξ.

Πταρμικός.οῦ.ὁ.habens uim ciendi ſternutamenta, ſternutationem prouocans ac proliciens, ſternutatorium. Vnde πταρμική.ῆς.ἡ.herba, quaſi ſternutamentaria.

Πταρμός.ȣ̃.ὁ.ſternutatio,ſternutamentum.

Πτάρνω,&

Πτάρω,& πτάρνυμι.ſternuto.Neutr.abſol.

Πτάω.μ.ήσω.ἀόρ.β.ἔπτην.uolare.Neut.

Πτι,ſyllabica eſt adiectio,facta per ſyncopam à ποτὶ & τίπτε pro cur.

Πτιλία.ας.ἡ.&

Πτιλεός.ȣ̃.ὁ.ulmus.Item urbis nomen.

Πτίλεθρον.iugerum,πλέθρον.

Πτίεινος.alatus,πτερωτός.

Πτίεις.filix herba.

Πτέρνα.ης.ἡ. calcaneum. ἀπὸ τȣ̃ πατεῖν pro culcare,& ἔρα terra.Vnde & πτέρνα τῆς πόλεως,apud Lycophrontem.

Πτερνιστήρ.ῆρος.ὁ.calcar.

Πτερνίδες.αἱ.fundum,& baſes peluium medicorum.

Πτερνίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſupplanto.Actiu.

Πτερνισμός.ȣ̃.ὁ.ſupplãtatio,dolus,inſidiæ.

Πτερνιστής.ȣ̃.ὁ.ſupplantator.

Πτεροδόνητος.ȣ.pennis uerberatus;ταχύς.

Πτερνοκοπεῖν.calcaneis ſtrepitum mouere, ſupplodere pedibus.

Πτερόεις.όεντος.ὁ.uolatilis,uelox.Vnde

Πτερόεντα dicuntur uerba quaſi alata,ſiue pennigera,quòd ueluti miſſilia ſunt uelocia,ac animum uulnerantia,inſtar ſagittarum.

Πτερόν.ȣ̃.τὸ.penna,ala,σκιωή. Vocantur item πτερά,ſeu πτερώματα in re ædificatoria muri duo in altitudinem conſurgentes alarum inſtar.

Πτερορρυέω.pennas dimitto.

Πτερότης.ȣ.ὁ.pennatus.

Πτεροῦσθαι.uolucrem fieri. Dicitur etiam per metaphoram ἀντὶ τȣ̃ αἰωρεῖσθαι, hoc eſt ἐπαίρεσθαι,ſpe erigi & animo exultare,quaſi alitem fieri:quia animus ſic geſtiens conſiſtere neſcit & ſibi conſtare,Gregor. Budæus Com.

Πτεροφόροι.οἱ.uocantur curſores, tabellarij ac nuntij, quod hi peregrè proficiſcentes (ut Dion.ſcribit)ſurrectas in capite pennas geſtare ſolebat.Plutar.in Othone,καὶ πτεροφόροι συνεχῶς ἐφοίτων, ἀεί τι προχωρεῖν ἐκείνῳ φράζοντες.Et pterophori aſſiduè aduenìebant,illi ſubinde accedere quippiam afferentes. Ad id Iuuenalem quoq; alluſiſſe putant nonnulli.

Tanquam de Catis aliquid,toruiſ que Sicambris.

Dicturus,tanquã diuerſis partibus orbis.

Anxia præcipiti ueniſſet epiſtola penna.

Deducitur autem uox ἀπὸ τȣ̃ πτερὸν καὶ φέρειν. Eſt & in Septentrionibus ad Rhipæos montes regio hoc nomine nuncupata, ab aſsiduo niuis caſu,pennarum quadam ſimilitudine,Herodo.& Plinio authorib. Sic enim ſtultè opinabantur,aërem oppletum eſſe pennis,proindeq; non patere in longinqua proſpectum,neque tranſitum. Item ordo quidam militaris hoc nomine appellabatur,διὰ τὴν ἐν τοῖς λόφοις πτερώσιν,id eſt propter criſtas quas in cono geſtant. Item ſacerdotum genus apud Aegyptios.

Πτεροφυέοντες.οἱ.plumati.

Πτερόω.ῶ.μ.ώσω.π.ωκα. alas accommodo: quod ad nauem tranſtulis Greg.ἡ ναῦς ἐκ λιμένος ἀνάγεται,καὶ τοῖς ἱστίοις πτεροῦται. Et Vergil. Aen.3. Et uelorum pandimus alas. Et Plato Polis.5.πτερῶσαι appellauit equites è peditibus facere.Bud.Com.

Πτερυγίζω.μ.ίσω.π.ικα. uolaturio,alas moueo.De auibus propriè dicitur adhuc pennis immaturis uolare geſtientibus,ſed fruſtra. Translate ponitur pro fruſtra & inaniter conari,Ariſtoph.Plut.ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις,Fruſtra nugaris,nihil promoues,nihil agis. Lucian. uſurpauit pro indecorè & ſcurriliter geſticulari. Eraſ. Chiliad.& Bud. Com.

Πτερύγιον.ȣ.τὸ.ala,uel potius parua ala.eſt enim diminutiuũ à πτερόν. Accipitur pro pinnaculo apud Matth.4.quod in alarum morem mouetur. Item membranula oculi ſub angulo oriens,quæ ita augeſcit quandoq; ut pupillam operiat.

Πτερυγώματα.τὰ.pars membri mulieris.

Πτερυγίδες.αἱ.cicadæ.

Πτέρυξ.υγος.ἡ.ala,plauſus & quaſſatio alarũ ut apud Plin.de gallinaceis, Diē ueni,

entem nuntiant cantu, ipſum uero cantũ plauſu laterũ. Itẽ latior temonis pars: & ueſtis pars circa fimbrias.

Πτέρις. ιδος. ἡ. genus herbæ, uulgo filix ſanaria dicitur.

Πτερύσσω, idem quod πτερυγίζειν: uel cum latera alis ſuis feriunt. ut gallinacei ante cantum, Luciano. Bud. Com.

Πτερωτός. πτερωτός.

Πτερώματα. τὰ pinnæ et muri in ædificijs ab alarum ſimilitudine.

Πτέρωσις. ala.

Πτερωτός. ῦ. ὁ. pennatus, alatus.

Πτῖλον. ου. τὸ. πτερόν.

Πτῆμα. ατος. τὸ. uolatus auium.

Πτῆμαι, &

Πτῆμι. μ. ήσω. π. κκα. ἀόρ. β. ἔπτην. uolare. Neut. abſol.

Πτηνός. ῦ. ὁ. uolatilis, alatus.

Πτῆσις. εως. ἡ. uolatus.

Πτήσσω. μ. ήξω. π. κκα. timeo, inhorreo, metu trepido & contrahor, percellor, expaueſco, fugito, terreo.

Πτίλον. ου. τὸ. pluma, penna mollis, uelum, remus.

Πτίλος. ῦ. ὁ. caluus. ſupercilijs depilatis.

Πτίλωσις. εως. ἡ. oculorum uitium, cum pili ſuperioris palpebræ defluunt, uel cum conuertuntur, pupillamq́; impediunt, uel ordine duplici ſupernaſcuntur.

Πτιλωτά. τά. quæ membrana ſicca uolant.

Πτισμός. ῦ. ὁ. genus cantilenæ.

Πτισάνη. ης. ptiſana, hordeum, uel triticum decorticatum, furfur. Apud Colum. pultis genus ex farina hordeacea, cui maxima reſtaurandarum uirium uis ineſt, & nutriendi.

Πτίσσω. purgo, decortico, quod pinſendo fit in hordeo & alijs frugibus. Bud. Com.

Πτισικόν. ῦ. τὸ. cantionis ſpecies.

Πτόα. ας. ἡ. pauor, timor, tumultus.

Πτοέομαι μ. ήσομαι. π. ημαι. timeo, abeo in ſtuporem, animo percellor, pauore perfundor, conſternor.

Πτοέω. μ. ήσω. π. κκα. terreo, afficio ſpe uel metu, hallucinor. Actiu. accuſ.

Πτύμφος ἵππων. ſtudioſus equorum.

Πτόησις. εως. ἡ. ſtupor, attonitio, affectio, uagabunditas.

Πτοιά. ᾶς. ἡ. pauor, pro πτόα.

Πτοιέω. μ. ήσω. π. κκα. terreo, pro πτοέω.

Πτοῖος. timor, tumultus.

Πτόλιεθρον. ου. τὸ. &

Πτολίεθρον. oppidum, urbs.

Πτολεμίζω. belligero.

Πτολιόπορθος. ῦ. ὁ. &

Πτολίπορθος. urbis populator, uel expugnator, quales Vlyſſes & Achilles appellantur apud Homerum.

Πτόλις. ιος. ἡ &

Πτόλισμα. ατος. τὸ. ciuitas.

Πτόρθος. ου. ὁ. ramus, germen.

Πτόειμος. celer, prudens.

Πτόρμος. ου. ὁ. ſternutatio, pro πταρμὸς Aeoli.

Πτύας. ſpecies aſpidis à ſpuendo.

Πτύαλον. ου. τὸ. ſpuma maris, ſputum, ſaliua, peluis tonſoria.

Πτύγμα. ατος. τὸ. ſignificat quippiam duplicato compoſitum, aut complicatum ut linteũ quod & δίπλωμα dicitur, & πτύξ.

Πτυκτίον. ου. ὁ. ruga libellus.

Πτυκτός. ῦ. ὁ. plicatus, conuolutus.

Πτυνόν. præceps.

Πτύξ. χός. ὁ. uel πτύξις. plica.

Πτύξαγρος. cancri epitheton.

Πτύον. ου. τὸ. uentilabrum, inſtrumentum quo grana repurgantur à paleis, θρῖναξ.

Πτυόφιν. cum uentilabro.

Πτυρμός. metus, horror.

Πτύρομαι. conturbor, conſternor animo, & percellor, pauore perfundor, ἐκπλήττομαι tumultuor. Dicitur etiam cum auis ſe uel pullos roſtro ſcalpit.

Πτύσμα, & πίτυσμα. ατος. τὸ. ſputum.

Πτύσσω μ. ύξω. π. υχα. plico, contraho in rugã. Actiu. accuſ.

Πτύχη. ης. ἡ. plicatio.

Πτυχή. ῆς. ἡ. concauitas, uallis.

Πτυχί. ῷ. rugoſo.

Πτυχώδης. εος. ὁ, ἡ rugoſus.

Πτύω. μ. ύσω. π. υκα ſpuo, excreo.

Πτωκάζειν formidare, δειλιᾶν.

Πτῶμα.ατος.τὸ.caſus,ruina. Item cadauer,à cadendo dictum,hoc eſt ἀπὸ τοῦ πίπτειν,quemadmodum & Latinis.

Πτὼξ.κός.ὁ.timidus. Vnde pro lepore ponitur,à timiditate,hoc eſt ἀπὸ τοῦ πτώσσειν.

Πτώσιμος.ου.ὁ.caducus.

Πτῶσις.ιος.ἡ.idem quod πτῶμα.

Πτωσκάζω,&

Πτώσσω,Ionice pro πτήσσω.μ.ώξω.π.ωχα.formido,timeo.Actiu.

Πτωτός.cadens.

Πτωχεία.ας.ἡ.inopia,mendicitas.

Πτωχεύω.μ.εύσω.π.ευκα.inops dego,mendico.Neut.abſol.

Πτωχικός.οῦ.ὁ.mendicatorius.

Πτωχίστερος.mendicior.

Πτωχοποιός.parans mendicitatem.

Πτωχός.οῦ.ὁ.inops,mendicus.

Π Υ.

Πυανεψιών.ῶνος.menſis apud Athenienſes is,qui Romanis eſt october,ſi Theodoro credimus,in quo celebrabantur πυανέψια feſta Apollini ſacra quibus πύανα coquebant,hoc eſt fabas & legumina quædam, unde & nomen menſi.

Πυανός.faba legumen.

Πύαρ.coagulum.

Πυαρίτης.decoctum lac,quod ſtatim à partu emulgetur,coloſtrum.

Πυγαῖον.ου.poſticus.

Πυγαῖος,ου.ὁ.ſalax,libidinoſus.

Πύγαργος.ου.aquilæ genus cauda albicante. Item qui eſt albo podice,mollis & effœminatus.à πυγὴ & ἀργός.

Πυγή.ῆς.ἡ.nates.

Πυγμαῖος.ου.ὁ.pygmæus,quaſi πηχυαῖος,quod cubitales ferè ſint, et ternos dodrantes nõ excedant,ut ſcribit Plinius.

Πύγματος.ου.ὁ.inſtabilis.

Πυγμαχία.ας.ἡ.cæſtuum pugna.

Πύγμαχος.ου.ὁ.pugil.

Πυγμή.ῆς.ἡ.cæſtus,pugnus,pugilatus,id eſt certaminis genus,quod cæſtibus exercebatur. Plutarchus de Lycurgo,πυγμὴν δὲ καὶ παγκράτιον ἀγωνίζεσθαι ἐκώλυσεν. De eo Verg.quoq; Aen.5.

Πυγολαμπίδες.cicindulæ.

Πυγός.οῦ.ὁ.&

Πυγοσκελίς.breuis,& genus animalis.

Πυγοστόλος.ου.ὁ.ornatus, leno, ἡ μαυλίστρια, ſcortillum.Heſio. μὴ δέ γυνή σε πυγοστόλος ἐξαπατάτω.

Πυγούσιον.ου.τὸ.cubitale,ulna.

Πυγών.ῶνος.ὁ.cubitus.

Πυέλιον.ου.&

Πυελίς.ίδος.ἡ.&

Πύελον.ου.τὸ.&

Πύελος.ου.ὁ.ſcyphus,urna Pollux inter uaſa balnearia ponit, quam alij μάκτραν uocant. Videtur autem πύελος concauus locus fuiſſe in quo ablueretur: quamuis & theca rectè dicatur πύελος. Nonnulli πυέλους blanei folia interpretantur. Significat etiam hoc nomen id,quod palam Latini uocant in annulo, ubi ſcilicet gemma includitur.

Πυετία.ἡ.coagulum.

Πυΐω.ad ſupurationem perduco.

Πυθαύλης.ου.ὁ.Pythij carminis cantor.πύθιον enim carmen pæana uocabant.

Πυθῶον.Pythium oraculum, ſiue oraculi locus. Huc ex omni orbe praua religione incuſſa,qua ſe hominum uanitas confundebat,uiri multa dignitate inſignes,frequentes conſultum ibant,eaq; ex omnibus uera & longè clariſsima oracula habita ſunt. Quare regum populorumq; ampliſsimis donis & multarum urbium theſauris refertum hoc templum fuit. Alexan. Genial.lib.6.capite 2.

Πύθια,uel πύθεια.τὰ.ludi in honorem Apollinis inſtituti.Pythia perdomitæ ſerpentis nomine dicti,ut canit Ouidius.

Πυθίαι..uates Apollinei,uaticinantes phœbades.

Πύθιον.τὸ.Apollinis templum.

Πύθιος. Appollinis cognomen à Pythone ſerpente,quem iaculis ſuis interemiſſe fertur: uel à diſcendi uſu atq; interrogandi, hoc eſt ἀπὸ τοῦ πυνθάνεσθαι. Hac uoce comprehendebantur etiam qui Delphos ad conſulendum oraculum mittebantur, qui

qui publicè cum regibus cibaria habebant, & ueſcebantur unà.

Πυθμήνιον. ου. ſpica.

Πυθμηνόθεν. funditus, prorſus.

Πυθμὴν. ένος. ὁ. fundum, imum, ſolum, propago, radix.

Πυθοῖ. in Pythijs: idq; ſine præpoſitione, ſicut ὀλυμπίασι καὶ ἰσθμοῖ.

Πυθόληπτος. à Pythio correptus, furens.

Πύθομαι. putreſco, interrogo, audio.

Πυθόμαντις. ιος. ὁ. uates Pythicus.

Πύθοντο. audierunt, reſciuerunt.

Πυθόχρηστον. ου. τὸ. oraculum Apollinis, ſors edita à Pythio.

Πύθω. μ. ύσω. π. υκα. putrefacio. Acti. accuſ.

Πυθὼ. οῦς. ἡ. putrefactio, & urbs Phocidis.

Πυθῶδε, aduerb. ad locum oraculi Apollinis Pythij.

Πύθων. ωνος. ὁ. Pytho ſerpens, draco. Item ſpiritus diuinator, quo qui correpti ſunt, πυθωνικοὶ appellantur. Plutarch. tradit πύθωνα ſuo tempore uocatum fuiſſe, quem olim ἐγγαστρίμυθον uocabant, & εὐρυκλέα. Tibullus in fœmin. gen. Delphica Python dixit.

Πύκα. ornate, prudenter, affabre, frequenter, denſe.

Πυκάζω. μ. άσω. π. ακα. tego, denſo, orno, corono, compono me, decorè me gero. Actiuum accuſ.

Πυκασθείς. έντος. ὁ. coopertus.

Πυκασμός. denſitas, conſtipatio, σωρὸς, στίφος.

Πυκιμήδης. ους. ὁ, ἡ. prudens, accuratus.

Πυκινός. οῦ. ὁ. denſus, prudens, tutus, creber.

Πυκινόφρων. ονος. ὁ. prudens, σώφρων.

Πύκνα. prudenter, densè, crebrò.

Πυκναῖος. uetus.

Πυκνίτης. locus concionis Athenis, qui & πνὺξ dicebatur.

Πυκνοκίνδυνος. qui quodlibet periculum intrepidè adit.

Πυκνόκομον. ου. pycnocomon herba.

Πυκνόῤῥιζος. denſus radice.

Πυκνός. οῦ. ὁ. denſus, obſcurus, frequens, ſpiſſus, ſucci plenus.

Πυκνόστυλος. cuius intercolumnio unius & dimidiatæ columnæ craſsitudo interponi poteſt.

Πυκνότης. denſitas, prudentia.

Πυκνόω. μ. ώσω. π. ωκα. denſo, ſolido. Actiu.

Πύκνωμα. ατος. τὸ. &

Πύκνωσις. εως. ἡ. &

Πυκνώτης. ητος. ἡ. denſitas, ſpiſsitudo.

Πυκτεῖον. ου. τὸ. locus, in quo pugiles exercentur, armarium libellorum.

Πυκτεύομαι, &

Πυκτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pugno. id eſt pugnis decerto. Accipitur pro quouis modo contendere. Lucian. τοῖς καταράτοις οἰκονόμοις διαπυκτεύων. Et

Πύκτης. ου. ὁ. pugil. πύκτης πόλεμος, bellum durum, ut Lucan. dixit.

Πυκτίδες. ων. fidiculæ.

Πυκτική. ῆς. ἡ. ars pugilis.

Πυκτικός. pugilum certamini aptus.

Πυκτίον, &

Πυκτίς. ίδος. ἡ. libellus, tabula, epiſtola. ἀπὸ τοῦ πυκτίζω, quod eſt ἀσφαλίζεσθαι, καὶ συγκλείεσθαι.

Πυκτὸς. idem

Πυλαγόρας. ου. ὁ. legatus, qui è ſingulis Græcorum ciuitatibus ad Amphictyonum conuentũ mittebatur. ἀπὸ τοῦ εἰς πυλαίαν ἀγείρεσθαι, nempe quod ad Pylæan conuenirẽt. Appellabantur quoq; ἱερομνήμονες.

Πυλάδης. ου. ὁ. Pylades.

Πύλαι. ῶν. locus Græciæ, quem Thermopylas aliàs uocant, nomine impoſito, quòd Pylades illic ob Clytemneſtræ cædem primus ſit damnatus.

Πυλαία conuentus Amphictyonũ ad Thermopylas, & locus ipſe ubi conueniebant qui dicebantur πυλαγόραι.

Πύλαιος. extra portam.

Πυλαίστης. homo nihili, ὁ μηδὲν ὑγιὲς μή τι λέγων, μή τι πράσσων.

Πυλᾶτις. ιδος. ἡ. epitheton Mineruæ, quia in portis urbium pingebatur.

Πυλάρτης. ου. ὁ. habens portas ualidas et benè compactas, ἀδιεξόδευτος.

Πυλαωρός, uel πυλωρὸς, &

Πυλαωρός.ȣ̃.ὁ.ianitor,cuſtos.

Πυλαιῶνες.genus ornamenti muliebris, ſerta.

Πύλη.ης.ἡ.porta,columna ex lapide quadrato,uel laterculis.

Πυληγενής.έος.ὁ,ἡ.in Pylo urbe genitus,ut Neſtor.

Πυληγόροι.publicani,qui & panegyres curant.

Πύλιγγες.lanugo,pili qui in anu naſcuntur.

Πύλιος.ȣ.ὁ.Pylius.

Πυλίς.ίδος.ἡ portula.

Πυλίω.frango,dico,diuulgo.

Πύλος.ȣ.pro πύλη apud poëtas.

Πυλαπλάκτης.malorum plenus.

Πυλών.ῶνος.ὁ.ueſtibulum,ianua.

Πυλωρεῖν.ianitorem eſſe,portas ſeruare,ut Horæ apud Homerum in cælo.

Πυλώρειον.ȣ.ὁ.ianitoris officina.

Πυλωρός.ȣ̃.ὁ.ianitor,portarum cuſtodiæ præfectus.Sic etiam medicis uocatur inferius uentriculi orificium.

Πύματος.ȣ.ὁ.ultimus.

Πυμελώδης.εος.ὁ,ἡ.pinguis.

Πυύδαξ.ακος.ὁ.manubrium gladij,baſis.unde calix ἀπυυδάκωτος pedibus carens, aut pertuſus.

Πυνθάνομαι μ.πεύσομαι.π.πέπυσμαι.μέσ. ἀόρ.β.ἐπυθόμην.audio,interrogo,intelligo,cognoſco.Depon.accuſ.

Πυωνοί,καὶ πύανοι.legumina cocta καὶ πυώνος,ὁ τρώκτης.

Πύξ.aduerbium pugnis,κονδύλοις.

Πυξάκανθα.licium.

Πυξιών.ῶνος.ὁ.buxetum.

Πυξιδίον.ȣ.τὸ.&

Πυξίον.tabula qua utebantur ſcriptores,nã antiquitus in buxo elementa formabant ob materiæ firmitatem. Accipitur item pro inſtrumento pictoris.

Πυξινός.ȣ̃.ὁ.buxeus.

Πυξίς.ίδος.ἡ.pixis,πιναχίδιον.

Πυξοειδής.έος.ὁ,ἡ.habens colorem buxeum.

Πύξος.ȣ.ὁ.buxus.

Πυοειδής.ſimilis puri.

Πύον.pus,ulcus.

Πυοποιόν.ȣ̃.τὸ.ſuppurationes faciens.

Πυοῤῥεῖν.pus emittere,fluere cũ purulentia.

Πυοῤῥία.diſtillatio.

Πύος.έος.τὸ.pus.Item lac quod ſtatim à partu emulgetur,concretum atq; ſanguinolẽtum,coloſtrum,coagulum. Ariſtoph.Pace,ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον,καὶ λαγῷα τέτταρα.

Πῦρ.ρός.τὸ.ignis.

Πυρά.ᾶς.ἡ.pyra,hoc eſt lignorum ſtrues,rogus,buſtum.

Πυράγρα.ας.ἡ.forceps.

Πυράζω μ.άσω.π.ακα.rutilo.Neut.abſol.

Πύραυνος.uas ad ignem ferendum.

Πυράκμων.ονος.ὁ.Pyragmon,unus ex fabris Vulcani.

Πυρακτέω.comburo.

Πυρακτέομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.liqueſco igni,igneſco.

Πυράκτωσις.εος.ἡ.incendium.

Πυραμώδης.ignitus, ignis ſpeciem habens.

Πυραμητός.ȣ̃.ὁ.meſſis.

Πυραμίδες.αἱ.pyramides. moles geometrica ratione conſtructæ in modum flammæ ut à lato uidelicet in acutum tendant.

Πυραμῦς.ȣ̃.placentæ genus ex tritico,melle admixto,quod proponebatur præmiũ ijs, qui totam noctem uigiles perdurarent.

Πύραυνον.inſtrumentum prunis ferendis deſtinatum,πυρφόρον.παρὰ τὸ πῦρ ἐνιαύειν ἐν αὐτῷ.

Πυραυσαί.uermiculi quos cleros appellant, aranei ſpecie,nocentes fauis: pyrauſtæ Gaza interprete.

Πυργηδόν.inſtar turris.

Πυργῆμαι,&

Πυργηρέω.μ.ήσω.π.ηκα.&

Πυργηρῶμαι ſum in arce,contineo me intra muros,muros defendo.

Πυργήρως.excelſè,inſtar turris.

Πυργίον.ȣ.τὸ.pars triremis,ſicut & πυργοῦχα

Πυργίσκος.armarium,arca in turris ſimilitudinem.

Πυργίται.paſſerum ſpecies Aegin.lib.ε.

Πυργόβαρις.εος.ἡ.turris munita, propugnaculum,uel domus in modum turris ædificata,ut exponit D.Hieronymus.

Πύργος.ου.ὁ.turris,pyrgus,& militaris ordo quadringentos uiros continens, turma equeſtris.

Πυργοῦχος.pars quædam nauis.

Πυργοφόρος.ου.ὁ,ἡ.turrifer. Epitheton Rheæ

Πυργόω.μ.ώσω.π.ωκα.turrifico.Neutr.abſ.

Πύρδαλα,uel πύρδαμα.focus,ſarmenta,faſces.

Πυραῖον.ου.τὸ.focus,thymiamaterium.

Πυρεξία.ἡ.&

Πυρετός.ου.ὁ febris.à πῦρ dicitur quemadmodum Latinis à feruendo.

Πυρέττω.febricito.

Πυρηνής.ὁ.comburens,igne uaſtans.

Πυρή.focus,rogus.

Πυρεῖα.τὰ.ligna quæ colliſa ignem ædunt, ſiue lapides idem facientes igniaria.

Πυρήν.nucleus,acinus.

Πυρηφόρος.ου.ὁ.frugifer.

Πυρία ας.ἡ.balnei genus,ſolium. ἢ ἐν τῷ βαλανείῳ πύελος.& Pyria urbs Leſbi.

Πυρίαμα.fomentum.

Πυριᾶν.fouere.

Πυριατήριον.ου.τὸ.locus ubi fit ignis, uel balnei genus,quod Seneca ſudatoriũ uocat. alij ὑπόκαυστον.

Πυριάτης.ου.ὁ.πυρίτης.de quo ſupra.

Πυρίβια.τὰ.animalia quædam igni uiuētia.

Πυρίδιον.ου.igniculus.

Πυρίεφθος.ὁ.πυριάτης ſiue πυρίτης.ἑφθὸν πυρὶ,ὃ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος.

Πυρικαής.έος.ὁ.ἡ.ignitus.

Πυρίκαυστος.ου.ὁ.idem,ambuſtus.

Πυρικρότατος.ferrum igne elaboratum,& percuſſum.ἀπὸ τοῦ κροτεῖν.

Πυριλαμπίς,uel πυρολαμπίς.uermiculus,quidam in tenebris lucens, ſiue inſectum minutum,quem etiam λαμπυρὶν uocant:cicindela,noctiluca.

Πυρίμαχος.feruens in pugna,inuictus pugnãdo,& lapidis ſpecies.

Πυρινά.acus à ſpina.

Πυρίνη.nucleus,oſsiculum intra oleam,lapillus ignitus.θρέμμα διακαὲς,χόνδρος λιβανωτοῦ.

Πυρινός.ου.ὁ.igneus.

Πυρινώδης.εος.ὁ,ἡ.ſimilis nucleo.

Πυρεῖον.igniariũ,id eſt, id quo ignis elicitur, conſtat ſilice & ferro, quæ colliſa ignem excutiunt. Dicitur etiam ἔναυσμα & ἐμπύρευμα.

Πυρισμάραγος.ab igne reſonans.

Πυρίσσω.ardeo.

Πυρίτης ου.ὁ.pyrites lapis ex quo ignis excutitur. Lucian. in Sacriſ. hoc nomine Vulcanum uocat, quòd circa ignem perpetuò uerſetur.

Πυρίτης ἄρτος.ὁ.panis triticeus.

Πυρκαϊά.ᾶς.ἡ.πυρά,rogus,incendium, apricatio,flamma,

Πύρνον.ου.ἡ.panis,fruſtum panis.à πυρὸς triticum.

Πυρνᾶος.ου.ὁ.maturus,comeſtibilis.

Πύρνος.ου.ὁ.panis,cibus,buccella.

Πυρόβολος.ου.ὁ.telum ignitum.

Πυροδαίσιον.focus,culina.

Πυρόεις.όεντος.ὁ.calidus,ignitus, Martis ſydus.

Πυρόν.τὸ.rogus,æſtus.

Πυρόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. igneſco. Depo. abſol.

Πυρορραγής.igne fractus.

Πυρορραγία.ίας.fruſtum camini ignis ui reſciſſum,πυρορραγὶς propriè dicitur. Vnde pro inutili & rerum ſuarum conſumptore accipitur metaphoricè. Suid.

Πυρός.ου.ὁ.triticum,σῖτος,καὶ ὁ ξανθός.

Πυροφόρος.ου.ὁ.frugifer,frumentifer. Scribit quoq; Alexand. Genial. libro 5. cap. 3. eũ morem Græcis fuiſſe, ut quoties procinctæ acies congredi ſe pararent, ante prima ſigna ſtaret uates, laureos ferẽs ramos & corollas, illiq; πυροφόρῳ nomen fuiſſe, quoniam lampada præferret, quem uiolare ſummum habebatur nefas, quòd legati munere fungeretur. Dicitur & πυρφόρος.

Πυρόχροος.οος,ὁ.flauus.

Πυρόω.μ.ώσω.π.ωκα.igne examino,δοκιμάζω.candefacio,incendo,comburo. Actiu.

Πυρπόλησις.εως.ἡ.populatio ignei imbris,incendium.

Πυρπολέω.μ.ήσω.π.ηκα, incendo, igne de

populor, igne uaſto. Propriè cum ſignum datur ſocijs aut hoſtibus inſtantibus, ignem uerto.

Πύῤῥα.ας.ἡ.Pyrrha.

Πυῤῥαγὴς.fractus, & diſiliens igne.

Πυῤῥάκης.flauus, rutilus.

Πυῤῥίας.ου.ὁ.ſerpētis genus ab igneo colore.

Πυῤῥίχη.ης.ἡ.pyrrhica, genus tripudij, quod armati peragebant, ſaltus, tripudium armatorum in pugna ad confidentiæ oſtentationem, ut hoſtes inde contemni ſe putarent.

Πυῤῥιχίζω.ſalto, tripudio.

Πυῤῥίχιος.ου.ὁ. pyrrhichius pes, & πύῤῥιχος fuluus pro πυῤῥὸς, Doricè.

Πυῤῥιχισαί.οἱ.pyrrhicharij ſiue purricarij armis ſaltantes.

Πυῤῥός.οῦ.ὁ.fuluus, facie ſeu oculis igneis.

Πύῤῥος.ου.ὁ.Pyrrhus.

Πυῤῥόθριξ.ου.ὁ.flauus crines.

Πυρσεύομαι.μ.εύσομαι.illuſtror, eluceo. Itē ſicut

Πυρσεύω.igne ſublato do ſignū, facem præfero, præluceo. Ad uerbum ſonat τὸ πῦρ σεύειν, ignem excitare.

Πυρσόω.μ.ώσω.π.κα.idem.

Πυρσοκουρσολίοντος.τοῦ.capite flauo, flaua cæſarie.

Πυρσολοῦροι.οἱ. decorticati ab igne, cute priuati, aduſti.

Πυρσός.οῦ.ὁ.flamma, flauus, facula, luminare, fax. Et feſtum quoddam anniuerſarium Argiui πυρσὸν uocant, quoniam ex menſi periculum à Danao Lyncæus, & Hypermeſtra, facibus conſecutæ ſalutis è longinquis ſpeculis ſigna prætulerunt.

Πυρσοφόρος.ου.ὁ.uas capax, in quo ligna ſuccenſa imponebantur.

Πυρφόρος.ου.ὁ.ignifer, πυροφόρος.

Πυρώδης.εος.ὁ,ἡ.ignitus.

Πύρωσις.εως.ἡ. exploratio quæ fit per ignem.

Πυρωτικός.οῦ.ὁ.habens naturam feruidam.

Πύσει putrefaciet.

Πύσμα.ατος.τὸ.interrogatio.

Πύσις.εως.ἡ.auditus, interrogatio, rumor.

Πυτίζω.μ.ίσω.π.ικα. excreo, ſpuo. à uerbo

πτύω deductum, uel πταίω.

Πυτίνη.ης.ἡ. uas uinariū, πλέγμα ἀπὸ ἰτεῶν.

Π Ω.

Πῶ, Dorice pro πόθεν.ubi, unde.

Πῶ.poſsideo.

Πώγων.ωνος.ὁ.barba, ὑπήνη. πώγωνες quoque apud poëtas cuſpides ſeu ſpicula ſignificat, quæ Homer. γλωχῖνας uocat.

Πωγωνία. ας. quaſi ſtellam barbatam dicas.

Πωγωνίας.ου.ὁ.&

Πωγωνίτης.ου.ὁ.barbatus. Iouis epitheton.

Πώγωνος.ου.ὁ.idem, uirilis.

Πωγωνοτροφῶ.barbam alo.

Πωγωνοφορία.ας.ἡ.geſtatio barbæ.

Πῶυα.τὰ.pecora, greges à recto πῶυ.

Πωλεία. armentum apud Vlpian. Varro equariam uocauit, equorum diſciplina & inſtitutio.

Πωλέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.uerſor. Depon.

Πώλευσις. cura & induſtria equas admiſſariosq́ alendi, & admiſſuræ faciendæ.

Πωλευτικός.παιδευτικός.

Πωλεύω.μ. εύσω. π. ευκα. equuleos pullos' ue domo, hoc eſt πωλοδαμῶ, uel domandos loco. Hoc uerbo etiam cura ipſa & induſtria equas admiſſariosq́ alendi & admiſſuræ faciendæ comprehenditur.

Πωλέω.μ.ήσω.π.ηκα.uendo. Acti.accuſ.

Πωλή.uenditio.

Πώλημα.ατος.τὸ.res uenalis.

Πώλησις.εως.ἡ.auctio.

Πωλητήριον.ου.τὸ. forum uenalium, lapis unde quondam mancipia uendebantur.

Πωλητής.οῦ.ὁ.uenditor. Et magiſtratus Athenis decem numero, qui omnium rerum uenalium curam gerebant, οἱ πωληταὶ dicebantur.

Πωλία.inſtrumentum quoddam æreum.

Πωλικός.οῦ.ὁ.equeſtris, γεννικός, παιδικός.

Πώλιον.ου.eſt id quod equæ emittunt antequàm pullum emittant.

Πωλοδαμνέω.μ.ήσω.π.ηκα.domo equos. Ne.

Πωλοδάμνης.ου.ὁ.equorum domitor.

Πῶλος.ου.ὁ.pullus.

Πώλυψ.υπος.polypus, hoc eſt caruncula mucoſis naribus innaſcens, easq́ obturans.

Πῶμα.ατος.τὸ.operculũ uaſis,ſpecies palmæ.

Πωμάζομαι,& πωμάζω.claudo, cooperio.

Πώμαλα. Attice pro οὐδαμῶς. haudquaquã.

Πωματίας.ſpecies cochleæ terreſtris.

Πῶμι.μ.ώσω.π.ωκα.bibo.

Πώποτε.unquam,ποτὲ.

Πωρόω.durum facio,ſolido,ferrumino.

Πωρητύς.ύος.ἡ.miſeria,luctus.

Πωρώδης.callosus,aſper.

Πῶρος.ου.ὁ. luctus, miſer. unde ταλαίπωρος & cætera compoſita. Item πῶρος,lapidoſa durities articulorum, callus. Ariſtoteles author eſt, ſanguinem putridum in pus uerti,pure autem cõcalleſcente πῶρον conſiſtere.

Πωρός.cæcus.

Πωροῦσθαι. cõcalleſcere in pumicis uel tofi ſpeciem,& coaleſcere conſolidariq́. Et quod in aliis συμφύεσθαι dicitur in oſsibus πωροῦσθαι uocatur.

Πωρόω. obduro, in modum tofi concalleſcere facio.

Πώρωσις.ιος.ἡ.callus. Vnde pro inſenſibilitate, & obſtinatione ponitur. Item pro cæcitate & execratione.

Πῶς. quomodo. Sciendum quòd πῶς οὖ in reſponſionibus aſſenſionem ſignificat. Demoſth. πῶς οὐκ ἀδικεῖς, καὶ δ' αὐτὰ ποιεῖς? Nonne tu improbus es? πῶς γὰρ οὔ; Quis enim inficias ire poteſt? Quid ni? Contrà πῶς γὰρ ἄν,negationem: Qui enim fieri poſſet? Interdum hæc particula clauſulam ſententiæ facit. Gregor. Ἔστι δὲ τοῦτο πῶς; At hoc quonam pacto fieri poterit?

Interdum θαυμαστικῶς ponitur,& ſignificationem habet τοῦ καταπληκτικοῦ, & quaſi admirabundè profertur. Ariſtoph. ἐγὼ τοῦ τρόπου τοῦ τρόπου πῶς ἀμ' ἀεὶ, At ego mirè hoc ingenio præditus ſum, λίαν ἐμὸς ὁ τρόπος. Syneſ. ἥσθην ἀλλὰ πῶς οἴει, Gauiſus ſum equidem, atque quemnam ad uſque modum gauiſus? Cum encliticum eſt,ſignificat aliquo modo, uel ornat impletq́ ſolum,quanquàm etiam hoc modo poſitũ, aliquando interrogationem notet, præſertim poëtis.Bud.Com.

Πωτάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. Doricè pro πετάομαι,ſignificat uolare.Depon.

Πῶυ.εος.τὸ.grex ouium,ouile.

Πώϋγξ.γος.ὁ.mergi genus.

Ρ.

P Á. utique, ſyllabica eſt adiectio metri cauſa, & enclitica. Item facile, ῥᾴδιον.

Ῥαβδεία. ας. ἡ. uerberatio quæ fit uirga.

Ῥαβδεύω.μ.εύσω.π.ευκα.τὸ ῥαβδίζω.

Ῥαβδία.τὰ.uirgulta,radioli oris piſcium.

Ῥαβδίζω.μ.ίσω.π.ικα.uirgis cædo. Acti.

Ῥαβδοειδεῖς.futuræ in caluario.

Ῥαβδονόμος.ου.ὁ.miniſter qui facit cedere,id eſt locum præbere.

Ῥάβδος.ου.ἡ. faſces,uirga,ramus,germen,linea,ſcipio,baculus.ἀπὸ τοῦ ῥαπίζειν,ἢ παρὰ τὸ ῥᾳδίως ποιεῖν βαδίζειν.

Ῥαβδουχέομαι.μ.ήσομαι. π. ημαι. caduceatori aſſocior,faſcibus deduco.

Ῥαβδουχία.ας.faſces.

Ῥαβδοῦχος.ου.ὁ.&

Ῥαβδοφόρος.ου.ὁ,ἡ.lictor,uirgifer.

Ῥαβδωτός.οῦ ὁ.uirgatus. Vnde inter oſtrea quædam ῥαβδωτὰ uocantur, quaſi dicas uirgata, uel pectinatim diuiſa, Gaza interprete.

Ῥάγα.uigor,uis,impetus,ῥῶγα.

Ῥαγδαιότης.ητος.ἡ.impetus.

Ῥαγαλόγος.ου.ὁ.echinus.

Ῥαγάς.άδος.ἡ.fiſſura,rima,ſciſſura, πύλυξ, σχισμή.

Ῥαγδαῖος.ου.ὁ.impetuoſus,uehemens, inſtar torrentis.

Ῥαγείς.γέντος.ὁ.ruptus.

Ῥᾶγες βότρυος.acini uuæ.

Ῥαγίζω.μ.ίσω.π.ικα.comedo, uuas colligo. Neutrum accuſ.

Ῥάγιον.ου.τὸ.paruus acinus.

Ῥαδανός.οῦ.ὁ.tener,mollis,diſſolutus.

Ῥαδάμανθυς.υος.ὁ. Rhadamanthus.

Ῥάδαμνος.ου.ὁ. *ſurculus, ramus, flos.*

Ῥαδανίζω. *quatio, moueo.*

Ῥαδίαι. *calceamenta quædam, ſandalia.*

Ῥαδινός.ή.όν. *tenuis, gracilis, imbecillis, debilis, impotens, delicatus.* παρὰ τὸ ῥᾷον δινεῖσθαι.

Ῥάδιος.ου.ὁ. *facilis,* κοῦφος, ἀφελής.

Ῥαδιουργέομαι, &

Ῥαδιουργέω.ῶ.ήσω.π.ηκα. *ſum malitioſus, ago uerſuta & praua, aut negligo, ceſſo, ſine intentione & cura uiuo, & ſegniter negotia obeo, ut operarij qui operis conſummationem ad ſe pertinere non magnopere putant. In ſumma, mala fide in re quapiam uerſor. Neutr. Bud. Com.*

Ῥαδιούργημα.ατος.τό. &

Ῥαδιουργία ας.ἡ. *aſtutia, fallacia, cautela, malitia, conatus malus. Vnde Plutarchus hoc uocabulo teſtamenti ſuppoſitionem uocat. Item mollities, incuria, otium, facilitas uiuendi.*

Ῥαδιουργόν *Heſych. ſignificare ſcribit* πλαστόγραφον, *id eſt falsò ſcribentem, quem Cicero teſtamentarium uocat, hoc eſt adulteratorem teſtamenti, &* ταχύγραφον, *id eſt celeriter ſcribentem, &* πανοῦργον, *id eſt uerſutum, &* μηχανουργόν, *id eſt artificem, &* πολυμήχανον, *id eſt uerſipellem.*

Ῥαδίως. *facilè,* κούφως, ἀνέδως, ἀφελῶς. *Vnde* ῥαδίως ἔχω, *ſum facilis, bona ſum ualetudine.*

Ῥάζω.μ.άξω.π.αχα. *latro. Item aſpergo,* ῥαίνω.

Ῥάθαγος.ου.ὁ. *ſtrepitus, tumultus, ſonitus.*

Ῥαθαίνω. τὸ ῥαθαμίζω.

Ῥαθάμη. *quies, otium, negligentia.*

Ῥαθάμιγξ.γος.ὁ. *gutta, puluis ex equitatu.*

Ῥαθαμίζω. τὸ ῥαίνω.

Ῥαθαπύζω. *nates percutio.*

Ῥαθάσσω. *percutio. Item aſpergo,* ῥαίνω.

Ῥαθυμέω.μ.ήσω.π.ηκα. *pigreſco, torpeo. Neutrum.*

Ῥαθυμία.ας.ἡ. *pigritia, ſocordia, ignauia, inertia.*

Ῥάθυμος.ου.ὁ. *ſegnis, piger, ſolutus, iners, negligens.*

Ῥαθυμότερον. *ſegnius, indulgentius, mollius, ignauius.*

Ῥαθύμως. *ſegniter.*

Ῥαΐα, *facilitas, ſanitas.*

Ῥαιβός.ή.όν. *obliquus, peruerſus, qui pedibus eſt incuruis & in ſe contractis, cui crura ſunt introrſum obtorta.* παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθάρω, καὶ τὸ βαίνω. *Huic opponitur* βλαισός.

Ῥαίδια.τά. *ſandalia, calceamẽta muliebria.*

Ῥαῖδον, *uel* ῥαίδιον. *uehiculum, rheda,* ἅρμα σκηνωτόν.

Ῥαΐζω.μ.αΐσω.π.ικα. *ex morbo refocillor, id eſt melius habeo.*

Ῥαῖκος.ου.ὁ. *Græcus, additione g literæ apud Latinos.*

Ῥαικάνη.ἡ. *flagellum.*

Ῥαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα. *roro, aſpergo, rigo, humecto. Acti. accuſ.*

Ῥαιστήρ.ῆρος.ὁ, *uel* ἡ. *malleus.*

Ῥαιστήριος.ου.ὁ. *fabrilis.*

Ῥαιστός. *corruptus.*

Ῥαίω. *uaſto, deſtruo, corrumpo. Actiuum accuſatiuo.*

Ῥαιφάσσω. *purus ſum, caſte uiuo.*

Ῥάκελος. *durus.*

Ῥακίδες.αἱ. *rami, frutices,* ὀρόδαμνοι.

Ῥάκιον.ου.τό. *ueſtis uilis, detrita ac pertuſa, Ariſtoph.*

Ῥακίζω. *uerbero, diſcindo,* τὰ μέλη τῆς ῥάχεως διαιρῶ.

Ῥάκκος, *uel* ῥάκος.κος.τό. *pãnus uilis & ueſtis lacerata, ſicut* ῥάκιον, *reijcula, ſaga. Ariſtoph. Pluto,* ἀντ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος. *Interdũ ſignificat panniculum. Galen.* ἀναλαμβανέσθω διπλόῳ ῥάκει τριβακῷ ὀξαλίδος χυλός, *Excipiatur ſuccus oxalidis pãniculo ueſtis detritæ. Interdum linteolum. Vnde apud Dioſcor.* ῥάκος λινοῦν *ſæpe pro* ὀθόνιον. *Transfertur in hominem nihili Lucia. in Tim. à ueſte detrita reijculáq; ſumpto conuicio. Formatur autem à* ῥήσσω ῥήξω, ἔῤῥηχα, *η in α conuerſo, & denſo conſonante in tenuem.*

Ῥακοῦμαι. *laceror, in modum detriti panniculi rumpor.*

Ῥακτήρια.τά. *tympana. à ſtrepitu. & ſalta-*

tionis genus.
Ῥάχις. uallum torrent, petra, collis.
Ῥαχῖον. uirga, baculus.
Ῥαγάδες. fractus, ῥωγαλέος, διερρωγώς.
Ῥάκωμα. idem quod ῥάκιον.
Ῥάμμα. ατος. τὸ. licium, filum, deligatura.
Ῥάμνος. ου. ὁ. ramnus, uirgultum ſpinoſum, quo Chriſtus coronatus eſt.
Ῥαμνουσία. ας. ἡ. fortuna ſeu Nemeſis, quæ in Rhamnunte uico Atticæ ſimulachrum habebat, à Phidria fabrefactum.
Ῥαμφή. gladius, culter.
Ῥαμφίς. ιδος. ἡ. genus nauigij.
Ῥάμφος. εος. τὸ. roſtrum.
Ῥάμφος. curuus, obliquus, βλαισός.
Ῥανίς. ιδος. ἡ. aſperſio, ſtilla, gutta.
Ῥαντήρ. ῆρος. locus in oculis, unde lachrymæ fluunt.
Ῥαντίζω. μ. ίσω. π. ικα. aſpergo. Acti.
Ῥαντισμός. οῦ. ὁ. aſperſio.
Ῥαντός. aſperſus, uariegatus.
Ῥάξ. γός. ὁ. acinus uuæ.
Ῥᾷον. ονος. τὸ. facilius, ὀχνηρῶς.
Ῥαπαύλης. ου. ὁ. qui ſtipulam inflat.
Ῥαπίζω. μ. ίσω. π. ικα. alapis percutio. Actiu.
Ῥαπίς. ίδος. ἡ. uirga, crepida, fibula.
Ῥάπισμα. ατος. τὸ. alapa.
Ῥάπτης. ου. ὁ. ſutor.
Ῥαπτός. ῦ. ὁ. lacer, fractus, ſutilis.
Ῥάπτω. μ. ψω. π. αφα. ſuo Neutr. accuſ.
Ῥαρίας. άδος. ἡ. Ceres à Raro quodam Triptolemi auo cognominata, quam ille, cum filiam quæreret, hoſpitio accepit.
Ῥάρος. ου. robuſtus. Item uenter. unde & pro puero ponitur, ſicut ῥάκιον pro eodem.
Ῥάσατε. aſpergite.
Ῥάσσω. τὸ ῥάσσω.
Ῥᾷστα. facillimè.
Ῥαϛάζω, uel ῥαισάζω. laboro, impello, turbo.
Ῥᾷστος. ου. ὁ. facillimus.
Ῥαστωνεύομαι, &
Ῥαστωνεύω. μ. νεύσω. π. νευκα. otior, otio lãgueo, capto otium, indulgeo inertiæ, ῥαθυμέω. Neutrum abſol.
Ῥαστώνη. ης, ἡ. facilitas, facultas, ut πολλὴ ῥαστώνη γίγνεται, &c. Plato. Gorgia. Item rerum ſecundarum proceſſus, fortunæ indulgentia, nullis caſibus aut cladibus interrupta, hoc eſt τοῦ βίου ἀπραξία. Gregor. in Iulian. 1. & Iſocrates in Euag. Huic opponuntur τὰ παρὰ τῆς τύχης ἀντιπίπτοντα. Cicero uitæ tranquillitatem uocat. Eſt item laboris leuamentum & facilis ratio rei conficiendæ Lyſ. ῥαστώνην ηὗρον εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς μακροτέρας, Facilem modum inueni longioris itineris conficiendi. Bud. Com.
Ῥαφανίδιον. ſiue
Ῥαφανιδωθῆναι. raphanis in poſticum impactis cædi, quæ pœna erat deprehenſorum in adulterio.
Ῥαφανίς. ίδος. ἡ. &
Ῥάφανος. ου. ὁ. raphanus. παρὰ τὸ ῥᾳδίως φαίνεσθαι. nam ſtatim à ſatu oritur.
Ῥαφανὶς ἀγρία. armoracinum.
Ῥαφή. ῆς. ἡ. commiſſio, conſutio, chlamys, Plutarch. Cleome.
Ῥαφία. ας. ἡ. ſutura. Interdum conſilium.
Ῥαφεῖον. ſubula. κεντήριον.
Ῥαφίς. ίδος. ἡ. acus, fibula, uirga, calceamentum, olus agreſte lapſanæ ſimile.
Ῥαχάδην. ſpinatim, ἐπὶ τῆς ῥάχεως.
Ῥαχία. locus ſyluoſus & ſublimis, à uentorũ ſtrepitu dictus, ῥαχία δὲ ψόφος.
Ῥαχιζίζω. ῥαχίζω.
Ῥάχιφον. ου. τὸ. meditullium ſpinæ.
Ῥαχία. ας. ἡ. dorſum, ſpina, locus editus, cautes, ſtrepitus, litus quod unda uerberat.
Ῥαχίζω. μ. ίσω. π. ικα. diſſeco, diuido per ſpinam. Item mentior, ἐκ τοῦ καὶ ῥαδίως ψεύδομαι. Acti. accuſ.
Ῥάχις. εως. ἡ. ſcapula, inguen, tergum. Trãſfertur aliquando, ut ῥάχις τοῦ ὄρους, Hero.
Ῥαχιστήρ. ῆρος. ὁ. uanus, mendax.
Ῥαψῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. uerſus contexo ſeu conſarcino, poëmata decanto, uerſuum centones recito. Neutrum abſol.
Ῥαψῴδημα. ατος. τὸ. mendacium, nugæ.
Ῥαψῳδία. ας. ἡ. ἀπὸ τοῦ ῥάπτειν & ᾠδή, quaſi conſutio ſeu contextura carminũ, coaptatio, compoſitio, φλυαρία, cento, poëmatum recitatio, pronuntiatio carminũ, uerſuum

decantatio, canticum.

Ῥαψῳδός. ᾶ. ὁ. qui aliena carmina in publicis conuentibus accinere ſolebat: quòd cantiones, quaſi fuerent cõcinnatione multa. Alij ῥαβδῳδίαν, & ῥαβδῳδὸν uocant, à uirgula, ὅτι ῥαβδία ἔχοντες ἠγωνίζοντο, ſiue quia lauri ramum tenerent, qui huiuſmodi carmina componerent.

Ῥάων. ονος. ὁ, ἡ. facilior. ῥάων ἐγένετο, conualuit.

P E.

Ῥέα. facile, poëticum eſt.

Ῥέα. ας. ἡ. Rhea uxor Saturni.

Ῥέγκω, Attice pro ῥέγχω.

Ῥεγεύς, fullo, tinctor.

Ῥέγμα, & ῥέγος. tinctura.

Ῥέγχω. μ. ῥέγξω. π. ῥέγχα. ſterto. unde ῥέγξις, & ῥέγχος. Neutrum abſol.

Ῥέδιον. ου. τὸ. rheda, currus.

Ῥέδω. ῥέζω.

Ῥέεθρον. ου. τὸ. fluentum, ῥεῖθρον.

Ῥέεν. fluebat, pro ἔρρεεν.

Ῥεζίσκω, &

Ῥέζω. μ. ῥέξω. π. ῥέχα. facio, ſacrifico, patro, manibus contrecto, tingo. Acti. accuſ.

Ῥέθεα. τὰ. membra.

Ῥέθος. εος. τὸ. facies, membrum, corpus.

Ῥεῖα. ας. pro ῥέα. Rhea.

Ῥεῖα. aduerb. facilè, ἀπόνως.

Ῥεῖθρον. ου. τὸ. fluenium, alueus, fluitum.

Ῥεινοτόρος. ſcuta perforans, aut uulnerans.

Ῥέσις. ἡ. ſermo, apophthegma.

Ῥευτός, & ῥευτός. fluidus, fluens.

Ῥέκος. εος. τὸ. cingulum.

Ῥεκτήρ. ῆρος. ὁ. factor.

Ῥεκτης. ου. ὁ. factiuus, ſtrenuus.

Ῥεκτός. uirilis ueſtis.

Ῥεμβασμός. ᾶ. ὁ. occupatio mentis, ἀχαλίνωτος ἔννοια, καὶ ζωῆς ἀφανισμός.

Ῥέμβος. ου. ὁ. gnatho.

Ῥέμβω. circumuerto, uacillo, irrito. Acti.

Ῥεμβόν. funda.

Ῥεμβώδης. ὁ. inanis labor.

Ῥέμφος. εος. τὸ. roſtrum, naſus, os.

Ῥέμω. doleo, penetro, putrefacio.

Ῥέον. facilius, εὐφορώτερον.

Ῥεοντά. τὰ. pocula, trullæ.

Ῥέπω. declino, inclino, propendeo, uergo. De ſtathera proprie dicitur. Tranſlate poſuit Ioſeph. πλῆθος ἔῤῥεπεν πρὸς τὸν θρασύτερον.

Ῥεῦμα. ατος. τὸ. unda, fluxus, catarrhus, fluentum, impetus aquarum, tempeſtas.

Ῥευματίζομαι. grauedine infeſtor.

Ῥευματικώτατος. ου. qui maximè obnoxius eſt fluxibus.

Ῥευματισμός. ᾶ. fluxio.

Ῥεῦμον. infans recens natus.

Ῥεῦσις. εος. ἡ. fluxus.

Ῥευστός. ᾶ. ὁ. fluctus, χυτός.

Ῥευστῶς τίκτει. cum paſsione generat.

Ῥεφός. tectus.

Ῥέχθον. lugebant.

Ῥέω. μ. ῥεύσω. π. ῥεῦκα. fluo. Neutrum abſol.

P H.

Ῥηγεύς. έως. ὁ. tinctor.

Ῥηγή. ῆς. fiſſura, ῥῆγμα.

Ῥήγιον. ου. τὸ. Rhegium. Item utile, iucundum, bonum.

Ῥῆγμα. ατος. τὸ. eruptio, ruptura, rima. Galen. ſcribit unitatis ſolutionẽ quæ in muſculis euenit, ἕλκος & ῥῆμα dici. Alij arteriarum & uenarũ eſſe uolunt. Aegineta τὰ ῥήγματα δὲ (inquit) σὺν ἐκχυμώσει γίνεται πάντως. Apud Ariſtot. ῥήγματα γῆς, proſa lebris ponuntur, παρὰ τὸ ἐῤῥῆχθαι.

Ῥηγματίας. qui ruptis laborat, id eſt τοῖς ῥήγμασι.

Ῥηγμίν. ῖνος. poëtice. litus, ὃ τὰ κύματα προσρήσσονται.

Ῥηγμός. ᾶ. ὁ. idem.

Ῥήγνυμαι. erumpo, ut τοῖς δὲ πλείοσι ῥήγνυται τὰ καταμήνια, erumpunt menſtrua, Ariſtot. Sic etiam uox ῥήγνυσθαι dicitur, hoc eſt erumpere, cum poſt ſilentium ædimus eam, & loquimur. Significat etiam cum uehementia & fragore elidor, & ſupernè decido, ut procelloſa pluuia & grando ſolet, Ariſtot. Ῥήγνυσθαι etiam fluctus & undæ dicuntur, hoc eſt, rumpi & diuidi. Eſt etiam diuelli, abripi. Gregor. de Baſ. φιλοσοφία δὲ ἡ σπουδὴ. καὶ τὸ ῥαγδαῖον κόσμου,

πόσμου, καὶ μετὰ τοῦ γίνεσθαι. Budæus Commentarijs.

Ῥήγνυμι, &

Ῥηγνύσκω, &

Ῥηγνύω. μ. ῥήξω. π. ηχα. rumpo, ſindo, effringo. In tranſlationibus elegans uſus eius eſt. ut ῥηγνύναι φωνὴν, eſt poſt ſilentium loqui, & quaſi uocem exire geſtientem ædere & emittere, hoc eſt ſinere ut erumpat, ut apud Vergil. Compoſito rumpit uocem, & me deſtinat aræ. Item Plutarch. ῥήγνυσι πηγὰς ναμάτων θερμῶν ὁ χῶρος, Emittit fontes, ſcatet fontibus, quaſi terra rupta ſcatebram elidit. Bud. Com.

Ῥῆγος. ους τό. pannus tinctus, coopertimentum, puluinar, ſtragulũ ad cooperiendũ.

Ῥηΐδιος, & ῥεῖος. ου. ὁ. poetice pro ῥᾴδιος, facilis.

Ῥηνός. οῦ. ὁ. ſordidus, horridulus, ſqualidus.

Ῥῆστα. facillimè.

Ῥῆστος. ου. ὁ. facillimus.

Ῥηΐτερος. facilior.

Ῥῆμα. ατος. τό. uerbum.

Ῥηματικός. οῦ. ὁ. uerbalis.

Ῥήν. ῥηνός. ὁ. ouis.

Ῥήνικες. ouium aut agnorũ pelles, diphteræ.

Ῥηξήνωρ. ορος. ὁ. fortis, bellicoſus, & ῥηξηνορία fortitudo, robur: propriè in prælio acies hoſtiles perrumpentium.

Ῥηξίφρων. ονος. ὁ. idẽ, ὁ καταβαλὼν τὴν φρένα

Ῥηξίφλοια. τά. quibus eſt ſcaber cortex, quæcũq; corticem rumpunt matura, ut nuces.

Ῥηθέμενος. confeſſus.

Ῥήσαντο. dixerũt, decreuerunt, & ἐψήφισαν.

Ῥησίαρχος. qui oracula loquitur, ſiue qui interrogat oraculum.

Ῥησία. colloquium.

Ῥησίδιον. ου. τό. dictiuncula.

Ῥῆσις. ιος. ἡ. dictio, locutio.

Ῥήσσω. μ. ῥήξω. π. ηχα. idem quod ῥηγνύω, uerbero. Actiu. accuſ.

Ῥητά, & ἄρρητα. dicenda, tacendaq;, fanda atq; nefanda.

Ῥητῇ ἡμέρᾳ. conſtituta die.

Ῥητήρ. ῆρος. ὁ. dictor, id eſt qui dicit, præceptor.

Ῥητευόμενον. τό. confeſſum.

Ῥητίνη. ης. ἡ. reſina.

Ῥητινίτης οἶνος. reſinatum uinum.

Ῥητινώδης. εος. ὁ, ἡ. reſinoſus.

Ῥητορεία. ας. ἡ. rhetorica.

Ῥητορεύω. μ. εύσω π. ευκα. declamo, oro, dico. Neutrum abſol.

Ῥητός. οῦ. ὁ. dicibilis, dictus, ordinatus, diſpoſitus, celebris, deſtinatus. ἐπὶ ῥητοῖς, ſuper re certa & plana, certis conditionibus legibusq;. Item non gratuito. Bud. Com.

Ῥήτρα. ας. ἡ. conuentus dicendi, concio, lex dicendi, licentia, dogma, oraculum, decretũ pactum, conuentio in dictis. Vnde ῥήτραν ἔγραψε, rogationem tulit.

Ῥητρεύω. τό ῥητορεύω.

Ῥήτωρ. ορος. ὁ orator, cauſidicus. apud antiquos dicebatur rhetor, qui conſilia populo, & Reipub. dabat, concionator.

Ῥητῶς. palàm, manifeſtè.

Ῥηχιάδαι, uel ῥηχάδαι. οἱ qui damnatos ἐς τὰς ῥαχίας, id eſt in ſaxa præcipitant.

Ῥηχίς. ἡ. præcipitium, promontorium.

Ῥῆχος. ſepes.

PI.

Ῥιγεδανός. οῦ. ὁ. odibilis, terribilis, horrribilis

Ῥιγέω μ. ήσω. π. ηκα. in timore frigeo, timeo: & ad animum refertur, ut ῥιγόω ad corpus.

Ῥιγηλός οῦ. ὁ. tremendus.

Ῥίγιος. ου, ὁ. rigidus, horridus, frigidus, moleſtus.

Ῥίγιστος. ου. ὁ. terribilis, letiſer, uirus.

Ῥιγίων. ονος. ὁ peior.

Ῥιγνός. ῥιγηλός.

Ῥῖγος. εος. τό. frigus. Item rigor, qui eſt initium febris. Alex. Aphrod. γίνεται δὲ πρώτη φρίξις πρῶτον, εἶτα ἐπιτεταμένη φρίκη, εἶτα ῥῖγος Ponitur à Dioſcor. ſæpe pro ipſa febre. Budæus Com.

Ῥιγοσίβιος. ου. ὁ. perpetuò frigens. Cal. lib. 13. capite 37.

Ῥιγόω μ. ώσω. π. ωκα. frigeo. ad corpus refertur. Neutr. abſol.

Ῥίγχος. ου. ὁ. roſtrum.

Ῥίγω. idem quod ῥιγέω, & ῥιγόω.

Ῥίζα. ης. ἡ. radix, δῖ ὅτι ῥεῖ τὸ ζῆν ἄνω τοῖς δένδρεσι.

Ῥίζιον. ου. τὸ. idem, origo.

Ῥιζοβολεῖν. radices agere.

Ῥιζόθεν. radicitus.

Ῥιζώνυχες. unguium in digitis initia, ac ue lut radices quædam.

Ῥιζοτομεῖν. ablaqueare.

Ῥιζοτομία. herbarum lectio ad medicamēta.

Ῥιζοτόμος. inciſor radicum, radiſeca, medica mentarius.

Ῥιζοφαγός. ου. radicum appetens, amans radi ces, uorax.

Ῥιζοφυτόν. ου. τὸ. ſtirps.

Ῥιζόω μ. ώσω. π. ωκα. & ῥίζω. radico, firmo, fulcio. Neut. abſol.

Ῥίζωμα. ατος. τὸ. radix.

Ῥίζωσις. εως. ἡ. radicatio.

Ῥικ ᾶν. decipere.

Ῥικνός. οῦ. ὁ. paruus, curuus.

Ῥικνότης. ητος. ἡ. curuitas.

Ῥικνοῦσθαι, uel ῥεγχνοῦσθαι. in ſaltando lumbos uehe menter agitare, & contrahi ut ſenes, λυγι ζομένως.

Ῥίμφα. leuiter, ſtatim, celeriter. παρὰ τὸ ῥίπ τειν ἑαυτὸν διὰ τάχους.

Ῥίν. ινος. ἡ. ῥίς.

Ῥινᾶν. ῥικᾶν.

Ῥιναγχυσία. infuſio ſiue inſtillatio in nares.

Ῥινή. ῆς. ἡ. lima, inſtrumentum auro funden do aptum, ut ῥινὴ τεχνοσίχρυσος.

Ῥίνη. ης. rhina piſcis, ſquatina.

Ῥινηλατεῖν. ſagaciter perſequi & indagare.

Ῥινηλάτης. ου. ὁ. ſagax, de cane dicitur.

Ῥίνημα. ατος. τὸ. ſcobs, ramentum.

Ῥινία τὰ nares.

Ῥινόβατος. ου. ὁ. rinobatos piſcis, quaſi ſquati norum dixeris.

Ῥινοδέψης. ου. ὁ. corij tinctor, coriarius.

Ῥινόκερως. animal quoddam quadrupes, & auis in Aethiopia. Cæl. lib. 9. cap. 15.

Ῥινοκόλουρα. ciuitatis nomen in Aegypto, quod incolæ eius eſſent mutilatis naribus Stephan. Cæl. lib. 2. capite 10.

Ῥινοκοπεῖν, naſum amputare.

Ῥινολαβίς. ίδος. ἡ. inſtrumentum, quo noxij naſum diſtorquebant.

Ῥινός. οῦ. ὁ, uel ἡ. pellis, ſcutum, pellis bubulà, pellis ex qua fiunt ſedes.

Ῥινόρμος. ου. ὁ. ſcuta percutiens.

Ῥινοτόρος. ου. ὁ. clypeos & arma diſſecans co riarius.

Ῥινῶ. limo, unde διερρινημένος, limatus.

Ῥίον. ου. τὸ. promontorium, montis cacumen.

Ῥίπαια. τὰ. Rhiphæi mōtes ad ſeptentrionē, dicti quòd boreas illinc flare incipiat.

Ῥιπάς, & ῥιπή. turbo uenti.

Ῥίπεα. τὰ. &

Ῥίπες. crates uimineæ, ligamina ex uirgul tis uel ſalicibus. Nominatiuus eius eſt ῥίψ, ῥιπός.

Ῥιπή. ῆς. ἡ. ictus ſeu iactus teli miſsi uelut ful minis, oculi momentum. Item incitamen tum, ὁρμή, κίνησις. Dicitur & ῥοπή pro eo dem. à ῥίπτω.

Ῥιπίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſufflo, excito ignem ſuf flando, uentilo.

Ῥιπίς. ίδος. ἡ. flabellum, uas ex uimine cōtex tum. Inde ῥιπίδιον diminut.

Ῥιπισός. uento perflatus.

Ῥίπος. ου. ὁ. paruus.

Ῥιπτάσκω, & ῥιπτάζω, &

Ῥιπτέω μ. ήσω. π. ηκα. &

Ῥίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. projicio, emitto, iaculor. Vnde ἐρριμμένοι, diſiecti ſiue ſparſi, quo u titur Lucian. agens de ſtellis toto cælo paſsim, temerè, nulloq; ordine ſparſis. Ac tiuum accuſ.

Ῥίς. ινος. ἡ. naſus, ſed μυκτῆρες nares, autho re Ammon. Sed confunduntur.

Ῥίσκος. ου. ὁ. riſcus, propriè ciſta pelle conte cta, teſte Donato. Cæl. lib. 9. capite 9.

Ῥιχνοῦσθαι. ῥικνοῦσθαι.

Ῥίψ. πός. ὁ. uimen flexile, ramus ſalignus. πα ρὰ τὸ ῥίπτω, quod inflectatur ob lentitu dinem.

Ῥίψασπις. ιδος. ὁ timidus, qui abiecto ſcuto fugit, à ῥίπτω, & ἀσπίς. fugit

Ῥίψις. εως. ἡ. impetus.

Ῥιψοκίνδυνος. ου. ὁ. temerarius, ſeſe in pericu lum præcipitans.

PO.

Ῥοά.ᾶς.ἡ.malus punica.

Ῥόας.irroratio,roratio,morbus ſatorum.

Ῥοβδῶ,& ῥαβδῶ.abſorbeo,cum ſonitu ſpiro.

Ῥογνός.ὁ.inctor,βαφεύς.

Ῥογίω.μ.ίσω.π.ικα.floreo,concito,domo.

Ῥογία.ſarctrix,ἀκέστρια.

Ῥογχάζειν.reſonare,ῥοχθεῖν.

Ῥόγχος.ου.ὁ.ronchus,qualem ſtertentes facere ſolent.à ῥέγχω,ſterto.

Ῥόδαμνος.ramus,germen.

Ῥοδάνη.ης.ἡ.trama.

Ῥοδέα.ſertum è roſis,ταινία.

Ῥόδεον.roſeum,purpureum,odoratum,ſpecioſum.

Ῥοδῆ.ης.ἡ.roſarum frutex.

Ῥοδίζειν roſam reſipere,imitari.

Ῥοδινόν.οῦ.τὸ.roſarium, id eſt aqua roſacea.

Ῥοδινός.οῦ.ὁ.roſeus.

Ῥόδις,ſiue ῥοδοειδίς.paſtillus roſeus.

Ῥοδίτης οἶνος.uinum roſaceum.

Ῥοδοδάκτυλος.ου.ὁ,ἡ.habens digitos,id eſt radios roſeos.Auroræ epithe.eſt.

Ῥοδοδάφνη.uitis ſpecies,uuam roſæ ſimilem ferentis.

Ῥοδοειδής.έος.ὁ,ἡ.roſis ſimilis,aſpectu gratioſus.

Ῥοδόεις.εντος.ὁ.roſaceus.

Ῥόδον.ου.τὸ.roſa, quam Plutarchus ſic dictã ait,ὅτι ῥεῦμα πολὺ τῆς ὀδμῆς ἀφίησι,quòd ingẽtem odoris fluxum emittat.Grammatici ἀπὸ τοῦ ὄζειν deducunt.

Ῥοδωνιά.ᾶς.ἡ.locus ubi roſæ naſcuntur,roſarium,& uirile membrum.

Ῥοδοπήχεις.qui habent ulnas roſeas.

Ῥοδωπός.οῦ.roſeus color.

Ῥοδῶπις.roſeis oculis.

Ῥόζω.latro:canum propriè,ſed tranſlate de hominibus pro ῥέγχω accipitur.Suid.

Ῥοή.ῆς.ἡ fluxus,fons,alueus.

Ῥοθέω.μ.ήσω.π.ηκα.impetu feror,perſequor.

Ῥοθιάζω.impetuosè remigo,καὶ ῥοθιάζω,cõfertim,& cum uocis ſtrepitu feror.

Ῥόθιον.ου.τὸ.impetus,unda,fluctus,fluxus.propriè ἐκ τοῦ κλυδῶνος ὁρμὴ,ut annotat Arati interpres.

Ῥοθοπυγίζω.nates clàm accedens extenſa manu uerbero.

Ῥόθος.ου.ὁ.impetus,undarum ſtrepitus.

Ῥοιά.ᾶς ἡ.malum punicum:ſed ῥοία,uolutabrum equorum.

Ῥοιβδέω.μ.ήσω.π.ηκα.abſorbeo.Neut.acc.

Ῥοῖβδος.ου.ὁ.abſorbitio.

Ῥοιβέω.μ.ήσω.π.ηκα.emico.Neut.abſol.

Ῥοιδμός.οῦ ὁ.ſibilus,ſtridor.

Ῥοιζέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſono,ſibilo cum ſtridore,curro,inſequor,ὁρμῶ,σπεύδω,ἢ νέμω.

Ῥοιζηδόν.cum magno impetu,uehementer,ſonorè.

ῥοίζημα.ατος.τὸ.ſibilus,currus,ſonus.

ῥοῖζος.ου.ὁ,uel ἡ.ſtridor ſibili,impetus cum ſtridore,fluctus uehemens.

ῥοῖκοι.οἱ.mala punica.

Ῥοικός.οῦ ὁ.prauus,ſtrabus,rugoſus,καμπύλος.Vnde ῥοικαὶ dicuntur mulieres quarum uuluæ rheumatiſmo,hoc eſt fluxionibus laborant.

Ῥοΐσκοι.οἱ.corymbi aurei ornatus gratia,ſacrorum ſtolis annexi,ob mali punici ſimilitudinem ita dicti.

Ῥοισμός.ῥυμός.

Ῥοίτιον.ου.τὸ.Rhœteum,promontorium,& urbs Troadis.

Ῥομβέω.μ.ήσω.π.ηκα.uoluo fundæ in morẽ aut rhombi.

Ῥομβοειδής.έος.ὁ,ἡ.figura geometrica,habens latera oppoſita æqualia,& angulos oppoſitos æquales,ſed non eſt rectangula,nec æquilatera.

Ῥόμβος.ου ὁ.trochus,puerorum ludus,uertigo,& inſtrumentum,quo mulieres uertendo nent,& quadrilatera figura,quæ tamẽ rectangula non eſt.Item piſcis nomen.

Ῥομβωτός.rhombi figura,ἰσομήκης.

Ῥομφαία.ας.ἡ.framea,iaculum longum.

Ῥομφεῖς.lora quibus conſuuntur calcei.

Ῥόος,ῥοῦς.ου.ὁ.fluxus.

Ῥοπαλίζω fuſtigo,agito.

Ῥοπαλισμός οῦ ὁ.tentigo.

Ῥόπαλον.ου.τὸ.clauus,baculus,fuſtis.

Ῥόπαλος.ου.ὁ.claua.

Ῥοπή.ῆς.ἡ.momentum lancis huc aut illuc

inclinantis, ictus oculi. Accipitur pro auxilio & potentia.

Ῥοπήϊον. locus conſitus.

Ῥοπτὸν. ſorbile, ſorbitio.

Ῥόπτρον. ου. τὸ ῥόπαλον, *malleus impulſor, fores propellens. Vide* κορώνη *. Cælius libro 11. capite 57.*

Ῥοῦς. οῦ. uel ῥοός. ὁ. ſluxus.

Ῥοφάω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ῥοφέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſorbeo.

Ῥόφημα. ατος τὸ. ſorbitio.

Ῥοφητόν. οῦ. τὸ. ſorbile, ut ῥοφητὰ ὠά.

Ῥόθιον. ου. τὸ. fluctus, abſorbitio.

Ῥοχθέω. μ. ήσω. π. ηκα. reſono. ſuſpiro. à ſoni aſperitate. Neut. abſol.

Ῥόω. fluo. Neut. abſol.

Ῥοώδης. εος. ὁ, ἡ. fluxus.

PY.

Ῥυάδες. αἱ. *uites quædam quæ alio nomine* φυάδες *dicuntur, fluitæ, ſpargi.*

Ῥῦμα ατος. τὸ. cuſtodia.

Ῥύαξ. ακος. ὁ. riuus, fluctus.

Ῥυάς. άδος. *oculi uitium, quando canthus lacrymas cōtinere nequit.* Ῥυάδος σώματος, *laxi corporis.*

Ῥύατο. cuſtodiebant, ſeruabant.

Ῥυάχαι. alueoli. *Et* ῥύαχετος, θόρυβος, ἢ ὁ ῥέων ὀχετός.

Ῥύβδην, uehementer, abundè, celeriter, cum ſtrepitu.

Ῥυγάδες *ſedis rimæ. Alij* ῥαγάδες *appellāt.*

Ῥυγχομάχα. pugnat cum roſtro, Datiu.

Ῥύγχος. εος. τὸ. roſtrum, ῥάμφος.

Ῥύδην, &

Ῥυδόν. fuſim, affatim, abundè.

Ῥύω. μ. ύσω. π. υκα. fluo. Neutr. abſol.

Ῥυζεῖν. lamentari, latrare.

Ῥυήσομαι. diffluam, peribo.

Ῥυηφενής. έος. ὁ, ἡ. diues, cui affluunt opes. παρὰ τὸ ῥύδην, καὶ τὸ ἄφενος. Vnde ῥυηφένεια, diuitiæ.

Ῥυθμία. ας. ἡ. conſonantia.

Ῥυθμίζω. μ. ίσω. π. ικα. apto, accommodo, dirigo, regulo, corrigo, cōpono. Actiu. accuſ.

Ῥυθμοποιΐα. ἡ. rhythmorum effictio.

Ῥυθμοποιός. οῦ. ὁ. rhythmorum concinnator.

Ῥυθμός οῦ. ὁ. conſonantia, μέλος, modulatio, modulus.

Ῥυκάνη. inſtrumentum fabrile, telum.

Ῥῦμα. ατος. τὸ. purgatio, aliquid quo pannus purgatur, ſtriga. Quidam ῥύμμα ſcribūt. Item impetus, propugnaculū, quod ῥύμη quoque ſignificare legimus.

Ῥῦμαι. libero, protego, cuſtodio.

Ῥύμβειν. ſuperbire.

Ῥυμβός. οῦ. ὁ. uertex, ὁ ῥόμβος.

Ῥυμβών. flexus, in ſpiram circumuolutio.

Ῥύμη. ης. ἡ. uicus, impetus, φυλακή.

Ῥύμιγξ. torrens. (μιμα

Ῥύμμα. purgamentum, σμῆγμα, ſtrigil, ψώ

Ῥυμός. οῦ. ὁ. temo currus. Sic dictum, quod teneat & conſeruet currum alioqui fragilē

Ῥυμοτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. uicos ordino, diſtribuo, uias, uicosq; ſeco & meto, ὡς ὀρθὸν. κόπτω.

Ῥυμοτομία. ας. ἡ. uiarum & tramitum ſectio atq; directio, metatioq;.

Ῥινεγχυτεῖται. naribus infunditur.

Ῥινήματα. ramenta.

Ῥύομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. libero; tueor. defendo, protego, cuſtodio, ſeruo. Depon. accuſ. aliquando tamen paſſiue accipitur.

Ῥύπα pro ῥύπον. ſorditiem, & pro ῥυπαρά.

Ῥυπαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. ſordido, fœdo. Vnde pro conuicior, maledictis lacero, infamo. Et contrario ſignificatu, lauo, purgo, abſtergo. Actiu accuſ.

Ῥυππαπαῖ. acclamatio nautica. Heſych. habet ῥυππάπαι.

Ῥυπαρία. ας. ἡ. immunditia, ſordities. Transfertur ad animum, & ſignificat auaritiā. Eſt & genus ſordidi ulceris.

Ῥυπαρός. οῦ. ὁ. ſordidus, putris, auarus.

Ῥυπάω, uel ῥυπέω. μ. ήσω π. ηκα. ſqualeo. ſordeo. Neutrum abſol.

Ῥυτίς. ίδος. ἡ. ruga.

Ῥυπογράφος. ου ὁ. ſordidarum humiliumq; rerum pictor.

Ῥυπώδης. εος. ὁ. ſordidus.

Ῥυποκόνδυλος. ὁ. parcus, extremè ſordidus, qui ne numulum quidem ſumpti faceret ad ungues repurgandos.

Ῥύπος.του.τὸ.ſordes, quæ in ſummis unguibus manuum ac digitorum colliguntur.

Ῥυπόω.μ.ώσω.π.ωκα.ſordeo,contamino. Neut.abſol.

Ῥυπτικός.ῦ.ὁ.qui abſtergendi uim habet.

Ῥύπτω.τὸ καθαίρω,abſtergo,purgo.

Ῥυσά,uel ῥυσή.ῆς.ἡ.tabes,γήρασις,corrugatio,ſiue rugarum ſulcatio.Vnde & pro anu ponitur.

Ῥυσιάζομαι,&

Ῥυσιάζω.μ.άσω.π.ακα.capio pignus.

Ῥύσιον.pignus,ſaluum conductum, uadimonium.

Ῥύσις.ιος.ἡ.fluxus,uadum,flexio.

Ῥυσίς.ίδος.ἡ.phiala aurea.

Ῥύσκομαι.ῥύομαι.

Ῥυσώματα.τὰ.facierum ſenilium rugæ ac ſordes.τὰ(inquit Suid.)ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων σπιλώματα.

Ῥυσός.ῦ.ὁ.uel ſimplici σ,ῥυσός.rugoſus.

Ῥυσόω.μ.ώσω.π.ωκα.corrugo,ſeneſco.

Ῥυστάζισκω,&

Ῥυστάζω.μ.άσω.π.ακα.uiolo, per uim traho, extraho.Actiu.accuſ.

Ῥυστακτὺς.ύος.ἡ.extractio cũ uerberatione,

Ῥύστης.ου.ὁ.liberator.

Ῥυτά.τὰ.uaſorum genus,& ἱερὰ τὰ ἑκατόγκωπα, ἢ τὰ ἑλκυστά,χαλινά,τόξα,σύμφωνα.

Ῥυταγωγεύς.έος.ὁ.habena & lorum equi.

Ῥυπαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.fœdo,conuicior,maledictis lacero,infamo.Actiu. accuſ.

Ῥυτήρ.ῆρος.ὁ.habena,frænum,lorum,flagellum,quo cædebantur ſerui,ὑστριχίδες. Itẽ cuſtos,extendens arcum.

Ῥυτιδόομαι.μ.ώσομαι,π.ωμαι.rugoſus ſum.

Ῥυτιδώδης.εος.ὁ,ἡ.rugoſus.

Ῥυτίδωσις.ιος.ἡ.corrugatio.

Ῥυτίς.ίδος.ἡ.ruga,ἡ συνελκυσμένη σάρξ. ἀπὸ τοῦ ῥύω.

Ῥυτός.ῦ.ὁ.fluibilis,fluxibilis,magnus trahẽdus,quod ferri non poſsit.

Ῥύτρον.ου.τὸ.rutrum herba. Item redemptio, pro λύτρον.

Ῥύπτω.abſtergo,ῥύπτω.

Ῥύτωρ.ορος.ὁ.ſeruator,liberator.

Ῥυφόν.ῦ.τὸ.incurruum. Aeolica dictio eſt.

Ῥυχάχιτος.ου.ὁ.tumultus,συρφετός.

Ῥύψις,ιος.ἡ.purgatio.

Ῥύω.ῥύομαι,traho,cuſtodio.

ΡΩ.

Ῥῶ.dico,fluo,ualeo,ago,perdo.

Ῥωή.ῆς.ἡ.ῥοιά. Item coſtæ tenuiores,molliores'q́; ῥωαὶ dicuntur.

Ῥωβικώτερος ὤν.qui uix poteſt pronuntiare r,literam.

Ῥωγαλέος.ου.ὁ.fractus,quaſi ῥαγαλέος, rimoſus,lacerus.

Ῥωγάς.άδος.ἡ.ſcala,gradus.

Ῥωγμή.ῆς.ἡ.rima capitis profundior. Et generaliter rima & ſalebra:ſicut

Ῥωγμός.οῦ.ὁ.tumor,ſciſſura,fiſſura, hiatus terræ.

Ῥώδης.fluctuoſus.

Ῥώδιγγες.tubera,uibices.

Ῥώθων.pars gutturis. Et ῥώθωνες,nares.

Ῥώκομαι.iraſcor,triſtor.

Ῥῶμα.τὸ.uis,impetus.

Ῥωμαϊκός.ὁ.&

Ῥωμαῖος.ου.ὁ.Romanus.

Ῥωμαλέος.έου.ὁ.robuſtus,ἀνδρεῖος.

Ῥωμαλεότης.robur,uirilitas.

Ῥωμαίη λέξις.perpetua elocutio uertitur ab Aquila.

Ῥώμη.ης.ἡ.robur,potentia,ſanitas,ualentia, fama. Inde & urbis Romæ nomen, quã Solinus Valentiam prius fuiſſe dictam Latinis tradit:alij à ruma,hoc eſt à mamma lupæ,quam ſuxerunt Remus & Romulus.

Ῥώννυμι.μ.ώσω.π.ωκα.&

Ῥωννύω.ualeo id eſt ſanus ſum,& firmus,cõfirmo.Β' ἐῤῥωμένος,robuſtus.

Ῥῶμος.ου.remus.

Ῥώνιος.ου.ὁ.diues,ἄξιος,πλούσιος.

Ῥώξ.γός.rupes,arena,acinus,uua.

Ῥώομαι.fluo,uel promptè & generoſe ſto.

Ῥῶπες.uirgulta,ſyluoſſæ plantæ,unde ῥωπογράφοι dicuntur .Item loca ſyluoſa. Item pigmenta,μίγματα.Cæ.li.11.cap 17.

Ῥωπήιον.τὸ.locus uirgultis plenus,frutex,uimineum uirgultum.

Ῥωποπερπερήθραν τὴν.quidam comicus Demo-

ſthen. uocauit per cauillum.

Ῥωποπώλης.ου.ὁ. minutarum & omne genus rerum uenditor, pigmentarius, μυρεψός. aliàs ῥυποπώλης.

Ῥωπικά.τὰ, merces uariæ, τὰ παρεμπορεύματα

Ῥωπικός.ῦ.pretioſus, ἐπίκτητος, ὡραῖος. (τα.

ῥῶπον.τὸ. &

ῥῶπος.ου.ὁ faſciculus ſeu ſarcina è diuerſis rebus colligata, & cōfuſio quædam uariorum colorum, miſcellanea colorum, coaceruatio, mixtura pictorum & unguentorum, quod item ſignificat παντοδαπὸν φόρτον, id eſt miſcellaneum onus. Item ῥῶπος nulla re dignus. Cæl. libro 11. capite 57.

Ῥωρός. uehemens.

Ῥῶσαι. σπουδάζειν, ualere, poſſe.

Ῥῶσις.ιος.ἡ. ſanitas.

Ῥωστήρ.ῆρος.ὁ. malleus.

Ῥωστήριον. impetus, incitatio.

Ῥωστικός.ῦ.ὁ. corroborans, impetuoſus.

Ῥωχμός.ῦ.ὁ. ſciſſura, χάσμα, terræ diſceſsio. Homer. ῥωχμὸς ἔην γαίης.

Ῥώχω. dentibus fremo.

Ῥώψ. uirgultum, & ῥῶπα, herba tenera.

Ῥώω.μ.ώσω.π.ωκα. firmo. Thucyd. ἔῤῥωτο, id eſt προθύμως, properabat.

ΣΑ.

ΣA. lingua Megarēſium, Herodiano teſte, ſignificat τινὰ, id eſt quaedā. Σᾶ. pro σῶα, contra ctè.

Σαβάζειν. bacchari tripudiare more bacchantium, ouare. Unde

Σαβάσιος. Bacchus, ab eiuſmodi ſabaſmis et furioſis ſaltationibus. aliàs σαβάζιος. Nam barbari, præſertim Phryges σαβάζειν pro εὐάζειν utuntur. Cæl. libro 4. capite 15.

Σαββατικὴ ἡμέρα. ſeptima dies.

Σάββατον.ου.τὸ. ſabbatum. Hebræa uox qua ſignificatur quies, nam eo die nempe ſeptimo cuiuſque hebdomadæ, Iudæis fas non erat quicquam agere. Plutarch. innuere uidetur σάββατον dici à σαβάζειν. Iudæi enim eo die ſe muicem ad largius bibendū inuitare ſoliti erant. Cælius libro 4. cap. 15. & libro 7. capite 42.

Σαβοῖ. debacchantis acclamatio atq; cōpellatio. Vtitur Demoſth. eo contra Aeſchinem, καὶ βοῶν εὐοῖ, σαβοῖ. Nam probris inſectatus Aeſchinem, ut qui matrem comitari ſolitus fuerit, atq; unà cum ea ſacra colenti clamare εὐοῖ, σαβοῖ. Strabo lib. 10. Geogra.

Σάβος. Bacchi ſacerdos, locus Baccho ſacer.

Σαγανεία.ας.ἡ. piſcatio.

Σάγανον. ſagum, tegmen.

Σαγάπηνον.ου.τὸ. ſagapenum, ſuccus eſt herbæ cuiuſdam ferulam referentis, naſcentis in Media. Alij legunt σαβάπηνον.

Σάγαρις.ιος.ἡ. gladius Perſicus.

Σάγη. ſcutum, tegmen, arma, ſtragulum.

Σαγηνευτήρ.ῆρος.ὁ. piſcator.

Σαγηνεύω.μ.εύσω.κα. irretio, circundo retibus, illigo, euerriculo, Valla interprete.

Σαγήνη.ης.ἡ. uerriculum, uel euerriculum, à uerrenda aqua uel mari.

Σαγίς. pera, ſaccus.

Σάγμα.ατος.τὸ. cumulus, theca clypei. σάγη enim clypeus dicitur, imò tota panoplia. Cælius libro 11. capite 48.

Σαθύω, calefacio, foueo, θάλπω.

Σάθη.ης.ἡ. ueretrum.

Σαθρός.ῦ.ὁ. debilis, marcidus, flaccidus, carioſus, detritus, putris.

Σαίνουροι, & σαινουρίδες.οἱ. dicuntur equi uel canes caudam perpetuò mouentes.

Σαίνω.μ.ανῶ. turbo, terreo, commoueo. Item arrideo, adulor, mulceo: ſumptum à canibus caudam mouentibus.

Σαίρω.μ.αρῶ. uerro, id eſt ſcopo, ſcopis purgo. Item rideo, gaudeo, obſtupeo, hio, labia diduco.

Σαϊτικὸς νόμος. mos uetus, lex ſaitica nuncupata, de qua Plato in Timæo.

Σακάδιον. genus muſici organi.

Σάκανδρος. pudendum muliebre.

Σακίτα,&
Σακίπιον.marſupium,ſacculus.
Σᾶκαι.Thraces.
Σακέσπαλος.ο.ὁ.ſcutum quatiẽs, bellicoſus.
Σακεσφόρος.ο.ὁ.ſcutifer.
Σακκέω.τὸ ὑλίζω,Herodoto.
Σακκίζειν.ſacellare,quod eſt uinum ſaccis perfuſum corrigere.
Σακκίον.ου.τὸ.ſaccus,crumena.
Σάκκος.κου.τὸ.ſaccus,cilicium.
Σάκος.κος.τὸ.ſcutum,barba.
Σακοφόρος.ὁ σακεσφόρος,
Σάκτος.ου.ὁ.ſacculus.
Σάκωμα.æquipondium.
Σάλα.cura,damnum.
Σαλάγειν.ſtuprare,turbare.
Σαλάγη.clamor.
Σαλαΐζειν.lamentari,θρηνεῖν,κόπτεσθαι.
Σαλάκωνες.οἱ.molles,effœminati,alij prodigos interpretantur. Cælius libro 7.capite 16.
Σαλακωνίζειν.τὴν πρωκτὸν αἰσχρῶς κινεῖν,id eſt nates parum decorè mouere,quod nos ceuere dicimus,id quod Ariſtoph. σαυλοπρωκτιᾷν quoq; uocat. Sunt qui dictũ tradant à Salacone quodam molliculo,et delicijs diffluente.
Σαλάμβη.κς.ἡ.infumibulum,feneſtra.
Σαλαμίνια.ας.ἡ.nauis publica uocabatur apud Athenienſes,qua euocati ad iudicium ſubuehebantur.
Σαλάω.μ.άσω.π.ακα.quatio. Actiu.accuſ.
Σάλγαμα.τὰ.quæcunq; in uaſis condita ſeruantur ad uictum noſtrum. Cælius lib. 16. capite 18.
Σαλάσσομαι.labor,iactor.
Σαλεύω.μ,εύσω.π.ευκα.coagito,quatio, agito,moueo,fluctuo,commoueo,ſalio.
Σαλμυδησσός.ῦ.ὁ.litus iuxta Euxinum pontum uadoſum & periculoſiſſimum.
Σάλος.ου.ὁ.commotio ac tumultus:propriè maris ac fluctuum, fluctus, turbatio maris et iactatio,procella,uertigo,uacillatio
Σαλεῦσθαι.curioſè incedere,& accuratè,ut molliculi,σαλακωνᾶν.
Σάλπη.ἡ.ſalpa piſcis genus, qui box etiam dicitur.
Σάλπιγξ.γγος.ἡ.tuba. Item auis quædam, & inſtrumentum bellicum.
Σαλπίζω.μ.ίξω.π.ιχα.buccino. Neutrum abſol.
Σαλπικτής.ῦ.ὁ.tubicen.
Σαμαίνω.ſigillo,σφραγίζω.
Σαμαίνα.κς.ἡ.nauigij genus bireme,rotũdũ & concauum,atq; in uentris ſimilitudinẽ formatum,ut mare percurrere & celeriter conuerti poſſet.à Polycrate Samiorũ tyranno primo inuentore nomen habens, authore Plutarcho. Alij numiſma hoc nomine intelligunt. Cæl.libro 4.cap.11.
Σαμακία.τὰ.ornamẽta quædam muliebria.
Σάμαξ.butomus iuncus,aut gramen,crates ſporta.
Σάμβαλα.τὰ.calceamenta,σάνδαλα.
Σαμβύκη.κς.ἡ ſambuca,hoc eſt triangulũ inſtrumentum muſicum, quod ex inæqualibus,longitudine ſicut & craſſitudine,neruis efficitur,ut ſcribit Porphyrio.
Σαμβυκίστριαι.αἱ.mimæ.
Σάμη,& σάμος.inſula Samus,quæ nunc Cephalenia.
Σάμιος.ὁ ἀπὸ σάμου ἰῶας:σαμαῖος uero, ὁ ἀπὸ σάμης.
Σαμυκιστρίς.ίδος.ἡ.iaculatrix.
Σαμφόραι.equi quibus impreſſum σὰμ,hoc eſt σ,ut Dores uocabant: quemadmodum κοππατίαι,quibus κ.
Σάμψυχον.amaracus.
Σαμψυχίζομαι.ſanſuci odorem repræſento.
Σανδάλιον.κ.τὸ.ſandalium, calceamentum muliebre.
Σανδαράκη.κς.ἡ.apum cibus,rythace,& color quidam metallicus.
Σάνδυξ.υκος.ὁ.genus ceruſſæ,à colore ſandrachæ.
Σανιδώδης.εος.ὁ,ἡ. aſſamentorum ſimilis,
Σανίδωμα.ατος.τὸ.tabulatum.
Σανιδῶμαι.tego,tabulo. hinc σεσανιδωμένα τὰ πλοῖα,tecta tabulata.
Σανίς.ίδος.ἡ.tabula,aſſer,ſtipes,θύρα.
Σάος.ου.ὁ.ſoſpes,σῶος:& proprium fluuij.
Σαοσίμβροτος.ο.ὁ.ſeruans homines.

Σαοφροσύνη.prudentia,temperantia.

Σαόφρων.ονος.ὁ.prudens,ſanæ mentis.

Σαόω.μ.ώσω.π.ωκα.ſaluo. Actiu.accuſ.

Σαπέρδης.ου.ὁ.ſaperda piſcis, ponticum opſonium,qui alio nomine coracinus appellatur.Cælius libro 7.capite 47.

Σαπρία.ας.ἡ.σηπεδὼν,caries,putredo.

Σαπρίζω.putreſco.

Σαπρόνυμα ἑλκέ.putreſcentia ulcera.

Σαπρός.οῦ.ὁ. marcidus, uetuſtus, putris, turpis.

Σαπρότης.ητος.ἡ.marcedo.

Σαπφόραι. Cαμφόραι.

Σαπφώ.όος.ἡ.Sappho, una ex nouem poëtis Lyricis.

Σαράβαρα.ας.ἡ.ueſtis perſica,τὰ περὶ τὰς κνημῖδας ἐνδύματα,Heſych.

Σάραβος.ου.ὁ.uel σάραβον,muliebre pudendũ, cunnus.

Σάραγος.miniſter.

Σαράπις.ιδος.ὁ.Sarapis deus,quem Alexãdrini colebant,ueſtis quædam Perſica.

Σαργάνη.ης.ἡ.ſporta,καὶ σάργανος, ὁ ἀγροῖκος.

Σαρδάζειν.Sardonium ridere.

Σαρδαναπάλος.ου.ὁ.morio.γελοτοποιός.

Σάρδιος.lapis pretioſus.

Σαρδάνιος πόα.Sardonia herba,quam Latini ranunculum uocant. Ea iuxta Dioſco. in cibo potu'ue ſumpta mentis alienationem & cum labiorum contractione eas cõuulſiones facit,ut riſus ſpeciem præbeat, à quo euentu natum prouerbium eſt, Sardonius riſus.

Σάρισα.ης.ἡ.haſta Macedonica.

Σαρισοφόρος.ου.ὁ.ſariſſatus,haſtam ſariſſæ portans.

Σαρκάζω.μ.άσω.π.ακα.amarulentè rideo, naſo ſuſpendo, ſubſanno, ſummis labris aliquid attraho,& uello.

Σαρκασμός.οῦ.ὁ.ſarcaſmos,ironiæ genus,dicacitas concinna,exacerbatio,

Σαρκίδιον.ου.τὸ.σάρκιον.

Σαρκιοειδής.ου.ὁ.carnoſus.

Σάρκινος.ου.ὁ.carneus:materiam ſignificat; non qualitatem,quam notant cum dicunt σαρκικός.

Σάρκιον.caruncula.

Σαρκίτης.ὁ.qui in carnem redegit.

Σαρκοκόλλα.lacryma arboris naſcẽtis in Perſide,ſimilis thuris pollini, Latinè etiam artemonia.

Σαρκολαβίς.forpex.

Σαρκοξίζω.carnem à cute aufero.

Σαρκοφαγία,& κρεοφαγία.ἡ.eſus carnium.

Σαρκοφάγος.ου.ὁ.carnem comedens.Ponitur pro τάφος.

Σαρκόω.μ.ώσω.π.ωκα.incarno,uulnus incarno.carneſco,carne expleo. Actiu. accuſ.

Σαρκώδης.εος.ὁ,ἡ.carnoſus.

Σάρκωσις.ιος,ἡ.incorporatio.

Σαρμός.cumulus terræ,arena,tegmentum, fœnum.

Σάρξ.κός.ἡ.caro.

Σαρπος.arca,domus lignea.

Σαῤῥυφθέω deſipio,uanus fio.

Σαρῶ.uerro,orno.

Σάρωθρον.ſcopæ.

Σάρωμα,& σάρωσις.τὸ φιλοκάλλημα.

Σαρῶμαι.ſcopis purgor.

Σάρων.ωνος.ὁ.libidinoſus, pudendum muliebre,rete uenatoriũ. Item Sarondeus nauticus,à quo & Saronico mari cognomen inditum,ut ſcribit Ariſtides in Themiſtocle. Pauſanias ſcribit σάρωνα Aethiopiæ maritimæ regioni imperaſſe. Hinc & apud Græcos prouerbium illud de hominibus arti nauticæ plurimum deditis, σάρωνος ναυτικώτερος.

Σαγγάρις.ιδος.ὁ.fluuius Phrygiæ.

Σάτον.menſura quædam frumenti.

Σατραπεία.ας.ἡ.præfectura.

Σατραπεύω.μ.εύσω.π.ευκα.ſum præfet.

Σατράπης.ου.ὁ.ſatrapa, id eſt præfectus prouinciæ. Perſicum eſt uocabulum. Alexan. Genial.libro 4.capite 21.

Σάττω.μ.σάξω.π.αχα.honoro, impleo, conſtipo,onero,inſtruo. Actiu. accuſ.

Σατυρεία.ας.ἡ genus eſculenti ex herba.

Σατυρίασις.ιος,ἡ.priapiſmus, & totius corporis cancer,elephantiaſis.

Σατυρίζω.arrigo,arreſſo.

Σατυρισμός.οῦ.ὁ.motus ſiue pruritus ad uenerem.

nerem,augmentum adenum poſt aures.

Σατυρικὸν χορόν.*ſatyricus chorus.*

Σατυριῶ.*prurio ad uenerem inſtar Satyri.*

Σάτυρ☉.*ſatyrus,*παρὰ τὴν σάθην τὸ αἰδοῖον

Σαυαρμοττόντων τὰ μῶ.*inter ſe atq; apte cõ glutinans aliqua,Plutarch.in Polit.*

Σαυκόν.ȣ.τὸ.*aridum.Heſyc.*σαυκρὸν *habet.*

Σαυλοπρωκτιᾶν.τὸ βλακεύειν.

Σαῦλος.*uitioſus fluxusq́,delicatus,leuis, quietus.*

Σαυλᾶσθαι.*deliciari,*τρυφᾶν,θρύπτεσθαι,ἁβρύνεσθαι.

Σαυνία.τὰ.*miſsiles lapides.*

Σαυνός.*tener,mollis.*

Σαῦρα.ας.ἡ.*lacerta,& piſcis quidam* σαυρὶς *dicitur.*

Σαυεία.ας.ἡ.*corruptio,ſegetum iaculum, uenabulum.*

Σαυειάζω.μ.άσω.π.ακα.*deſtruo ſegetes,iacu lor,ferio.*

Σαυείδιον *naſturtium.*

Σαυροειδὲς.τὸ.*ſimile lacertæ.*

Σαυρομάται.οἱ.*Sauromatæ, ab oculis ſcili cet lacertinis.*

Σαῦρος.ȣ,*lacertus animal.*

Σαυρωτήρ.ῆρ☉.ὁ.*locus ubi haſta locatur,et iaculi manubrium,cuſpis haſtæ.*

Σαυτȣ̃ *tui ipſius.*

Σαυχμός.*putris,debilis.*

Σάφα.*manifeſte.*

Σαφαλαμαρτόντες.τὸς.*calamitatibus ſuccumbentes,apud Xenoph.*

Σάφεια.ας.ἡ.*declaratio.*

Σαφέστατα.*manifeſtiſsimè.*

Σαφεστάτη γλῶττα.*explanatiſsima lingua..*

Σαφήνεια.ας.ἡ.*claritas.*

Σαφηνίζω.μ ίσω.π.ικα.*declaro. Actiu. acc..*

Σαφής.ȣ̃ς.ὁ,ἡ.*manifeſtus,*ἀληθής.

Σαφήτωρ.ορ☉.ὁ.*uates uerus,interpres.*

Σαόζω.μ.ώσω.π.ωκα.*ſaluo. Actiu.accuſ.*

Σαφῶς.*perſpicuè,ſanè.*

Σάω,&

Σαώζω.*idem quod* σώζω*,ſeruo.*

Σαώτερος.*ſaluus,incolumis.*

Σ B.

Σβεννύω.μ.σβέσω.π.ικα.*extingo,obſcuro..*

Σβέσις.εως.ἡ.*extinctio. Ariſtot.ſcribit luminis extinctionem, quæ per ſe fit,*μάρανσιν *uocari,quæ ab alio* σβέσιν.

Σβεστήρ☉.ȣ.ὁ.*qui extinguendi uim habet. unde* σβεστήρια κολόματα*,machinamenta ad reſtinguendum ignem.*

Σ E.

Σὲ.*te.*

Σεβάζομαι,&

Σεβάζω.μ.άσω.π.ακα.*colo et ueneror religioſè,admiror,obſtupeſco.*

Σέβας.τὸ.*reuerentia,adoratio.*ἡ μετὰ πίστεως προσκυνήσις,λατρεία ἢ ἡ διὰ τῶν ἔργων θεραπεία.

Σεβάσθησαν.*coluerunt.*

Σέβασμα.ατ☉.τὸ.*cultus deo,aut ei,qui maieſtatem quandam obtinet,exhibitus. Interdum id,cui reuerentia exhibetur,uelu ti ara,ſimulacrum, monumentum, delubrum,ſtatua,& id genus alia.*

Σεβασμιάζω.*ueneror, pius ſum.*

Σεβάσμιον.ȣ.τὸ.*reuerentia.*

Σεβάσμιος.ȣ.ὁ.*pius religioſus,uenerabilis, uenerandus.*Σεβάσμιον ἀξίωμα,*&* σεβάσμιος τιμὴ,*auguſta dignitas.*

Σεβαστός.ȣ̃.ὁ.*adorabilis,honorabilis. Imperatorib. Romanis,in primis Octauio Auguſto,peculiare hoc nomen fuit.*

Σεβίζω.μ.ίσω.*honoro,benedico.*

Σέβις.ἡ.πῆξις,*fixio,firmitas.*

Σέβομαι.*colo,ueneror. Depon.accuſ. Accipitur aliquando paſsiuè pro color.*

Σεβόμενος.*colens,religioſus.*

Σέβω.*idem quod* σέβομαι.*Actiu. accuſ.*

Σέδας.τὰς.καθέδρας.

Σέθεν.*tui, à* σὺ *recto inuſitato..*

Σέθεν *Dorice,&*

Σέο *Ionice,pro* σȣ̃.*tui primitiuè.*

Σειληνός.*Silenus,Bacchus.*παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῷ ἁλωῷ

Σείνεται.*lædit,nocet.*

Σεισία.ας.ἡ.*Theſſalia.*

Σείρ.ρ☉.ὁ.*ſol.*

Σειρά.ας.ἡ.*catena,uinculum.nam* εἴρω *nec to eſt.*

Σειράζω.*uinculum traho*

Σειραίνω μ. ανῶ. exicco.

Σειραῖος. ου. ὁ. nomen dextri equi currus, quando ludebant in theatro.

Σείραιος οἶνος. defrutum, ſapa, ἕψημα.

Σειραφόρον. ἡγεμονικόν, καὶ σειραφόροι ἵπποι, οἱ ἔξω τοῦ ζυγοῦ.

Σειρήν. ῆνος. ἡ. ſiren apis genus, aut certe apũ domũcula. Eſt & fabuloſarum mulierum una, quarum hæc nomina fuiſſe dicuntur Parthenope, Leucoſia, & Ligia. Deducitur autem uox non à σύρω quod eſt traho, ut quidam uolunt, ſed à σειῶ, uel ἀπὸ τῆς σειρᾶς. Significatur hoc nomine & auicula quædam, & indumentum quoddã prætenue.

Σειρῆναι. uocantur pellucida amicula.

Σειριάω. μ. άσω. π. ακα luceo, ſicco, capitis inflammatione laboro.

Σειρίδες. funiculi, uncula, torques.

Σείριος. ου. ὁ. Sirius ſtella, quæ canicula dicitur Ponitur, pro ſole ardẽtiore, ſicut σείρ. ἀπὸ τοῦ σειραίνω τὸ ξηραίνω, ὃ σῦρον, τὸ λαμπρόν, ἡμᾶς ἦγεν διὰ ἰσθμίων. Eſt etiam ueſtimenti tenuis genus.

Σειρομάστης. ου. ſpecies iaculi, haſta.

Σεισάχθεια. ας. ἡ. alleuatio debiti communis, quaſi onus excuſſum. Nouas tabulas Latini uocant, id eſt χρεῶν ἀποκοπαί.

Σεισίχθων. ονος. ὁ. motor terræ. Epitheton Neptuni.

Σεισματία. ας. ἡ. &

Σεισμός. οῦ. ὁ. terræmotus, terræ quaſſatio. Plutarc. in uita Cimonis, σεισματίαν προσαγορεύουσι τὸν τάφον τῶν ἐφήβων ἐπίπτεν τὸ γυμνάσιον.

Σεισοπυγίς. ίδος. &

Σείσουρα. ας. ἡ. auicula quæ aſsiduè caudam quatit. quidam motocillam uocant.

Σεῖστρον. ου. τὸ. ſiſtrum, crepitaculum æneum in ſacris Iſidis ſolenne.

Σεῖσον. uas teſtaceum.

Σείω. μ. σείσω. π. κα. quatio, concutio, uentilo iactóq;, decipio, turbo. ἔσεισε, terræmotus fuit. Actiu. accuſ.

Σελαγέω. μ. ήσω. π. κα. luceo. Neut. abſol.

Σελαγίζω. luceo, ardeo.

Σελαῖναι. lampades.

Σέλας. αος. τὸ. iubar, lumen, σελίας, fulgur.

Σελασφόρος. ου. ὁ. lucifer, ſplendidus.

Σελάχη. piſces ſine ſquamis, cartilaginata.

Σελάω. ſplendeo.

Σέλγη. ης. ἡ. ciuitas Piſidiæ, unde ἀσέλγεια dicta, quòd ibi intemperanter uiueretur.

Σελίας. iubar, ſplendor, lumen, fulgur.

Σελευκίς. poculi genus, à Seleuco rege dictũ Item calceamentum muliebre, & auis quædam locuſtis ueſcens.

Σεληναία. ας. ἡ. luna.

Σεληναῖος. ου. ὁ. lunaris.

Σελήνη. ης. ἡ. luna παρὰ τὸ σέλας ἀεὶ νέον ἔχειν

Σεληνιάζομαι. ſum lunaticus, ſyderor. Furor eſt non perpetuus, ſed certis recurrit interuallis.

Σεληνίδια. τά. lunulæ. Et σεληνίς, amuletũ quod pueri collò geſtant.

Σεληνίτης οἶνος. ex apio confectum uinum.

Σελίδωμα. tabula lata, σέλμα,

Σέλινον. ου. τό. apium, διὰ τὸ σείεσθαι ἐν τοῖς ἕλεσιν. Item muliebre pudendum.

Σελίς. ίδος. ἡ. ſpatium inter lineas, liber, pagina, carina nauis.

Σελλίζειν. ſelliſare, ambitioſum eſſe, ſimulare opes cum ſis inops, à Sello quodam, qui cum pauper eſſet, diues tamen haberi ſtudebat.

Σελλοί. οί. Selli, gens Epirotica, Iouis ſacerdotio conſecrata, qui & ἑλλοὶ dicuntur.

Σέλμα. ατος. τό. tabula, fundũ maris, trãſtrũ.

Σελμίδες. αἱ. rudentes, tabulata.

Σέλπιδες. αἱ. rates, σχεδίαι.

Σεμίδαλις. ιος. ἡ. ſiligo, ſimila, ſimilago. Eſt autem ſiligo apud Plinium nõ modo granum delicatiſsimi & primarij Africiq; tritici, ſed medulla ſiliginei grani. παρὰ τὸ σεμνῶ τὸ καθαίρω, καὶ τὸ ἄλις, τὸ απαλλομενεσαντων. Budæus de Aſſe.

Σεμιδαλίτης ἄρτος. ex ſimilagine factus panis.

Σεμίραμις. columba ſylueſtris, palumbes.

Σεμναί. αἱ. deæ Eumenides. Sic uocabãtur furiæ apud Athenienſes, bene ominandi gratia, quibus ſacrum fiebat in curia A-

reopagitarum,ut quas exiſtimari uolebãt eius eſſe curiæ præſides,in qua ſicarij iudicabantur,tanquam uindices & ultrices hominum necatorum. Quibus ſacrificuli ob id tres erant inſtituti,id eſt ἱεροποιοί. Budæus in Annot.

Σεμνεῖον.ου.τὸ.Scytharum locus ubi myſteria peragebant.Vnde pro loco ponitur,ubi congregantur uiri honeſti,aut domoſacra,monaſterio.

Σεμνηγορία.ας.ἡ.concio honeſta.

Σεμνολόγημα.ατος.τὸ.grauis & reuerenda oratio.Significat etiam ἔνδοξον, καὶ θαυμαστὸν, καὶ ἄξιον ἐντροπῆς, καὶ μέγα, καὶ ἰσ ξιν ἔχον.

Σεμνόθεοι.οἱ.diuini humaniq; iuris peritiſſimi,ac religione dediti,quales appellati ſunt philoſophi & gymnoſophiſtæ apud Diogenem.

Σεμνολογία.ας.ἡ.idem quod σεμνολόγημα,uenuſtus ſermo,& grauis,& lepidus,ſciteq; compoſitus,ut rhythmi Iſocratis.

Σεμνόλογος.glorioſus.

Σεμνολογοῦμαι,& σεμνολογῶ.ſpecioſè & grauiter loquor,dicendo orno et celebro.Pauſa.ἐπ' ἐμοὶ δοκεῖ,ἀθηναῖοι περὶ τῆς ἀττικῆς ἐσεμνολόγησαν,id eſt ἐσεμνολογήσαντο. Atticæ laudes prodiderunt,magnificè de Attica locuti ſunt.Item iacto,oſtento,glorior,Baſil.Budæus Com.

Σεμνομυθέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſcitè fabulã narro

Σεμνοποιοῦμαι.grauiter me habeo,in grauitatem me compono,honeſtor & ſpecioſos mores præ me fero.

Σεμνοπροσωπία.oris dignitas.

Σεμνοπροσωπῶ.honeſtatem et grauitatem aſpectu & ore præ me fero,ſuperbus ſum, grauem faciem oſtendo.

Σεμνός.οῦ.ὁ.caſtus,pudicus,grauis,ſerius,uenuſtus,uenerandus,honeſtus,innocens,religioſus.Vnde σεμνὰ uocant ſacrata & inacceſſa loca.

Σεμνότης.ητος.ἡ.caſtitas,ſanctimonia,authoritas,grauitas,uerecundia,ſeueritas morum,qualis eſt in uirginibus & iuuenibus probè & pudicè inſtitutis.

Σεμνολόγημα.ατος.τὸ.σεμνολόγημα.

Σεμνύνομαι.grauiter me habeo,cum grauitate ago & compoſitè,ad grauitatem me compono. Idem quod σεμνολογοῦμαι,niſi quod illud in oratione magis conſiſtit,hoc autem extra uerba in reliquo habitu.

Σεμνύνω.μ.υνῶ.π.υγκα.idem ſicut σεμνολογῶ,honeſto,orno,glorior. Actiu.accuſ.

Σεμνῶς πάνυ:uenuſtè admodum.

Σέο.tui,pro σοῦ.

Σεοί.dij,Doricè.

Σηπλασία.forum fuit Capuæ,in quo negotiabantur unguentarij.

Σεπτεύω.μ.εύσω.π.ευκα.ueneror,σέβω.

Σεπτήριον.ου.τὸ.nouennalis ſolennitas,quæ Delphis celebrabatur in memoriam eius pugnæ,quam Apollo aduerſus Pythonẽ geſſit,quem ad Tempe uſq; perſequutus fuerat.Quidam ſcribunt Pythonem metu fugiſſe:alij ſaucium ac fugiẽtem in ea, quam nunc ſacram uiam dicimus,prius quàm Apollo eum conſecutus eſſet,occubuiſſe,ita ſepultum à filio(qui nomen αἶξ) ab Apolline inuentum. Quarum omniũ rerum σεπτήριον imitatio quædam eſt.

Σεπτός.οῦ.ὁ.uenerandus,pretioſus,ſanctus.

Σερείζω.firmo,fulcio,ἐρείζω.

Σέρις.ιος.ἡ.intybum,ſiue cicorium.Item cingulum catena.

Σέριφος.herba quædam,ſol,formica alàta.

Σέρφος.ου.ὁ.inſecti genus formicæ ſimile, culex.

Σεσαγμένος.ὁ.repletus,onuſtus,ſago ueſtitus.

Σεσαγμένοι ἵπποι.ſellis inſtrati equi.

Σεσηραγγωμένος.ὁ.lacunoſus.

Σέσηρος.rictus,id eſt minax oris habitus,ut canes rugientes.

Σεσηρὼς,κεχηνώς.

Σέσιλος.ου.ὁ.cochleæ nomen,quæ in ſentibus & frutetis hærere ſolet.

Σεσιμωμένοι.parum inducti,turbati,inordinati,σεσοβημένοι.

Σεσοφισμένως.ſcitè.

Σέσυφος.ου.ὁ.ueterator,aſtutus.

Σεύαμαι.τὸ σεύομαι.

Σεύατο.ὥρμησε,irruit.

Σεύεω.conειtetur.

Σεύομαι.μ.σύσομαι.ἀόρ.α.ἐσσύθην.ἀόρ.β.ἔσσυα.cieo,moueo,concito,excito,perſequor.

Σεύς.uermis,ſed obliqui tantū in uſu ſunt.

Σεῦτλον.ε.τὸ.beta.

Σεύω.idem quod σεύομαι.

Σίω.gemini Caſtor & Pollux Lacedæmonijs,quibus σιοὶ pro θεοὶ dicuntur.

Σέω.σείω,σεύω.

Σ Η.

Σήγιςρον.ſtragulum.

Σήθω.attamino,cribro,incerno.

Σηκάζω.μ.άσω.π.ακα.cōcludo,ſtabulor,propriè de agnis.Tranſlatè fugio.

Σηκανόρος,uel σηκικόρος,uel σικοκόρος.ε.ὁ.gregis cuſtos,ſtabularius,æditúus.

Σηκίλη.ης.ἡ.pediſſequa,proma. Idem quod

Σηκίς.ίδος.ὁ,uel ἡ.uerna,cubicularia, ancilla,ſeruus.Ariſtoph. Veſpe.ὅτι τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σηκὶς λάθρα.

Σήκιτος.ε.ὁ.pinguis.

Σηκολάι.οἱ.latrones,prædones.

Σηκός.ὃ.ὁ.ſtabulum in quo ſeorſum agni lactentes clauduntur,loculamentum,mandra. Item templum, uel pars templi interior,quæ alio nomine adytum dicitur.Significat etiam pondus, hinc ἀντισήκωσις, ἡ ἀνισάθμησις.Item ſacra olea.

Σηκύλη.ἡ.idem quod σηκὶς,& σηκίλη.

Σήκωμα.æquipondium,hoc eſt pondus quod altrinſecus additur ad æquilibrium faciendum.Vitruuius ſacoma dixit.

Σηκωτήρ.lorum iugi,ὁ τῆ ζυγῆ ἀναφορεύς.

Σηλία.id eſt τηλία et τὰ σίλια,uaſa quædam in quibus fit panis,parua dolia.

Σῆμα.ατος.τὸ.ſepulchrum,monumentum,ſignum,ut σῆμα αἴρειν,ſignum uellere & tollere in bello.

Σημαία.ας.ἡ.imago,ſignum.

Σημαίνομαι.coniecto.Item obſigno.

Σημαίνω.μ.ανῶ.ſignifico,indico,do ſignum ut σημαίνειν τὴν ἔφοδον,ſignum dare pugnæ,σημαίνειν κατάζευξιν,ſignum ponendis caſtris dare .Item obſigno,σφραγίζομαι.Item edico,impero,imperito. Vnde τὰ σημαινόμενα ποιεῖν,parere mandatis,imperata facere.

Σημάντος.ὁ.ſignificatiuus.

Σημαντήρ.ῆρος,ὁ.res qua ſignificatur.

Σημαντικός.ὃ.ὁ.ſignificatiuus.

Σήμαντρον.ε.τὸ.ſignaculum,σφραγίς.

Σημάντωρ.ορος.ὁ.ſignator,ſignificator.

Σημασία.ας.ἡ.ſignificatio.

Σημειογραφεῖν.notis & conſcribendi cōpendijs ſcribere.

Σημειογράφος.ὁ.ταχυγράφος,exceptor actuarius,qui notis ſcribit,ut uerba oratorum ſubſequatur.

Σημεῖον.ε.τὸ.ſignum,nota,ueſtigium. Eſt etiam punctum,id eſt κέντρον,ἀκαριαῖον. Σημεῖον ἐ locutio eſt, pro huius rei quam dico ſignum eſt, & argumentum : & ſine uerbi ſubſtantiui aut alius adiectione dicitur.Budæus Com.

Σημειοῦμαι.annoto,& idem quod ἀποσημειοῦμαι .Item commentarium rerum ſcribo, ex quo fiat poſtea hiſtoria. Eſt etiam inſignio,ſignum prætendo uel imitor, Greg. Accipitur etiam paſſiuè pro inſignior, notor,apud eundem.Bud.Com.

Σημειόω.μ.ώσω.π.ωκα. idem quod σημειοῦμαι id eſt noto,excipio. Actiu.accuſ.

Σημειοφόρος.ε.ſignifer.

Σημειώδης.εος.ὁ,ἡ.qui aliquid notat.

Σημείωσις.εως.ἡ.ſcriptio,ſuperſcriptio , commentarius.

Σήμερον.hodie.

Σημότης τῶν ὀδόντων,incuruitas dentium.

Σὴν χάριν.tua gratia. ἀντὶ τῆ πρὸς χάριν σε.

Σηπίνη.multipes animal oniſcis ſimile ,quadrupes lacertæ ſimile.

Σηνῦρος.caudam motitans,adulans.de canibus & equis dicitur.

Σηπεδών.όνος.ἡ.marcedo,putredo,caries.

Σηπία.ας.ἡ.ſepia.

Σηπίδιον.ε.ſepiola.

Σήπιον.ε.τὸ.ſepium.

Σήπομαι.μ.σήψομαι.π.σεσημμαι.ἀόρ.β.ἐσάπην. putreſco,ranceſco.Depon.abſol.

Σηπτά.medicamenta, quæ uim habent erodendi putrefaciendiq́ʒ.

Σήπω.μ.ήψω.π.κα putrefacio.

Σηραγγώδης.εος.ὁ,ἡ.rimulentus,inanis,uacuus.

Σήραγξ.γγος.ἡ.antrum,cauerna,hiatus terræ,locus altus & præruptus.

Σῆρες.οἱ.Seres populus, uel uermes nentes ſericum.

Σηραγγώδης.σηραγγώδης.

Σηρικόν.ῦ.τὸ.ſericum.

Σήρω.aperio.

Σής.τὸς.ὁ.erugo,tinea.

Σησαμίτης.υ.ὁ.panis ex ſeſamo factus.

Σήσαμον.ῦ.τὸ.ſeſamum frumenti ſpecies.

Σήσαμος.ῦ.ὁ.idem,& urbs Paphlagoniæ.

Σησαμοῦς.οῦντος.ὁ.genus placentæ, ex ſeſamo & melle. Differt autem à σησαμῆ, quod idem eſt,quod σησαμίς. unde σησάμινον ἔλαιον,quod & σήσαμον dicitur,quo Cyri perungebantur milites.Cæl.

Σησίς.ancilla,σησίς:

Σηστός.ῦ.ὁ.& ἡ.Seſtus,urbs eſt maritima è regione Abydi, in qua habitabat Ero puella,de qua Muſæus.

Σῆστρον.cribrum,cymbalum.

Σητανεῖος.cribratus.

Σητάνιος.ῦ.ὁ.panis ex farina purgata.

Σητόβρωτος.ῦ.ὁ.comeſtus à tinea.

Σήψ.πός.ſeps,genus ſerpentis.

Σῆψις.ιος.ἡ.putrefactio,corruptio.

Σ Θ.

Σθεναρός.ῦ.ὁ.&

Σθένης.ὁ.potens,ualidus.

Σθένος.εος.τὸ.potentia.

Σθενόω.μ.ώσω.π.ωκα confirmo. Apud Sophoclem,pro poſſum. Et σθένοντες potētes apud Euripidem. Actiu.accuſ.iung.

Σθένω.poſſum:

Σθενώ.όος.ἡ. Stheno ſoror Meduſæ.

Σθηθώνιον.mediam pectoris.

Σ Ι.

Σιαγών.όνος.ἡ.maxilla.ὅτι σείεται συναγομένη.

Σιαλίζω.μ.ίσω.ſaliuam glutio.

Σιαλίς.ἡ.ſputum,mucus.

Σίαλος.ου.ὁ.porcus pinguis,uel pingue ſuillū, Eraſ.interprete.παρὰ τὸ ἄλις σιτεῖσθαι.Item ſaliua,ſpuma ex ore emiſſa.unde σιαλίζω.

Σιαλόχος.ῦ.ὁ.qui ſpuit inter loquendum.

Σιαλώδης.pinguis,opimus.

Σιάλωμα.ατος.τὸ.circulus ſcuti.

Σιβαία.ας.ἡ.&

Σίββα.pera.

Σίβδη.ἡ.malum granatum.

Σιβδία.punicorum cortices,ſidia.

Σιβλύνη.tibiarum repoſitorium.

Σίβυλλα.ας.ἡ.Sibylla uates,à denuntiandis deorum conſilijs.σιὸς enim deos, & βυλὴν conſilium Aeoles uocabant. De ea Lactant. & Suid.

Σιβυλλαίνειν,&

Σιβυλλιᾶν.uaticinari,reddere oracula.

Σιβυλλισταί.uates.

Σιβύνη,uel σιγύνη.ης.ἡ.haſta apud Macedones,ἀκόντιον ῥωμαϊκόν,Suid.

Σῖγα.tacitè,quietè.

Σῖγα.penult.circunflexa,tace.

Σιγάζω.μ.άσω.π.ακα.facio ſilere.

Σιγαλόεις.όεντος.ὁ.ſplendidus,uarius, ob pulchritudinem,admirationem & ſilentium inducens.

Σιγάω.μ.ήσω.π.ηκα.ſileo. Actiu.accuſ.

Σίγειον.ου.τὸ.Sigeum urbs Troadis.

Σιγέρωπς.ῦ.ὁ.clam mordens,σιγῇ προσέρπων

Σιγή.ῆς.ἡ.ſilentium.

Σιγῇ.tacite.

Σιγηθὲν quod ſilentio retentum eſt.

Σιγηλός.ῦ.ὁ.taciturnus.

Σιγῶν. Dorice pro σιγᾶν.tacere.

Σιγύνη & σιγυνός. haſtile Macedonicum.

Σιγηρός.ῦ.ὁ.taciturnus,quietus.

Σίγκος.ου.ὁ.animal quod quidam terreſtrem crocodilum uocant.

Σίγλαι.inaures.

Σίγλος.ſiclus,numus perſicus,ualēs obolis Atticis octonis, uel iuxta alios duas drachmas,didrachmon.

Σιγμός.ῦ.ὁ.locutio quæ fit per ſimum.

Σίγυνον.iaculi genus,uenabulū,quaſi συλακαῖος,ὅτι σῦς καίρων οἰκεῖα κακῶν.

Σιδαλκά genus cantilenæ.

Σίδη ης.ἡ.ſida herba ſiue planta,in Orchomenico lacu naſcens,mali punici non abſi

milis,cuius folijs oues uefcũtur,fructu uero porcius ſcribit Theophr.addens in Hilo quoq; ſimile quiddã naſci,ſed ſine radice. Eſt & urbs Pamphyliæ.

Σιδήρεος.ο.ὁ.ferreus.

Σιδηρόω.μ ώσω.π.κκα.ferro,ferrum induco. Thucyd.li.ϛ.ἐσεσιδήρωτο,ferratum erat.

Σιδήρειον.ου.ferramentum.

Σιδηρεῖτις.terra ubi foditur ferrum,& lapis incredibilis uirtutis.

Σιδηρεῖτις τέχνη ars militaris,aut fabrilis.

Σιδηροβρώς.ῶτος ὁ.uorans ferrum. Epitheton coitum apud Sophoclem.

Σιδηροδάκτυλος.habens digitos ferreos. Puſcinæ epitheton.

Σιδηρόδετος.ο.ὁ ferro uinctus.

Σιδηρός.ῦ.ὁ.ferreus.

Σίδηρος.ου.ὁ.ferrum.à σίζω ſtrideo.

Σιδηρουργίαι.αι.ferrariæ fabricæ.

Σιδηροῦς.ferreus.

Σιδηροφορέω.arma fero,me armo.

Σιδιοειδής.pallidus,inſtar mali punici corticis.

Σίδιον.ου.τὸ.cortex aut granum malogranati.

Σιδών.ῶνος.ἡ.Sidon urbs Phœniciæ.

Σιαλός.ῦ.ὁ.ſaliua.

Σίεσθαι.agitari.

Σίζω.μ.ίσω.π.ικα.bullio,ſtrideo. Hoc uerbũ ad ferrum ignitum pertinet,quando in aqua extinguitur,ad cuius ſibili imitationem confictum eſt.

Σίθων.olim ſic dicebatur Thracia.

Σικαλίς,ίδος,ἡ.ficedula.

Σικανία.Sicilia,quod Hiſpani à Sicano uel Sicare Hiſpaniæ fluuio profecti,ipſam inhabitauerint.

Σικελίζειν.pro ſaltare inuenitur.

Σικέρα.ας.ἡ.ſicera, omnis potio acris & ebrietatem inducens. Eſt autem dictio Hebræa,ut ſcribit Hieron.in Eſa. illi enim ſchechar eiuſmodi potionem & ebrietatem ipſam appellant.

Σίκιννις.ἡ.genus ſaltationis militaris,ſaltatio ſatyrica.

Σίκλαι.inaures.

Σ I.

Σίκλος.ου.ὁ.ſiclus,didrachmum,id eſt numus continens duas drachmas.

Σίκυα.ας.ἡ.cucurbitula,colocynthis.

Σικυήλατον.ου.τὸ.cucumerarium.

Σίκυον.ου.τὸ.& σίκυος.cucumer.

Σικυώνη.σίκυα.

Σικχάζομαι.derideo,execror,σικχαίνομαι.

Σικχαντόν.ου.moleſtum,iniucundum.

Σικχός.ῦ.gracilis,ἀηδὴς,ὁ μικρὸς σῖτος.

Σιλαίνω.σιλλαίνω.

Σιλλόω.μ.ώσω.π.κκα.inter loquendum cum contemptu oculos aliò torqueo.

Σιλλωός.ῦ.ὁ.ſcomma,nugæ.

Σιλλοπορδᾶν.uoluptuari,mollem & effœminatum eſſe.

Σιλλαίνω.μ.ανῶ.proſcindo,maledictis & cõuicijs lacero,dicaciter ludo.

Σιλλιγίτης.ἄρτος ſiligineus panis & opimus.

Σιλλογράφος.ου.ὁ.ſillorum ſcriptor, qualis fuit Timon Phliaſius philoſophus maledicentiſſimus.

Σίλλοι.οἱ.ſales,dicacitates,conuicia,ſubſannationes,quaſi τίλλοι τίλλειν δὲ τὸ σκώπτειν

Σίλφη.ης.ὁ.blata,σκώληξ.

Σίλφιον.ου.τὸ.arbor balſami,radix laſaris, Columellæ.

Σίμα.τὰ.aquilina.

Σίμαι.ſummæ partes citharæ,καὶ ἐν ταῖς ὀροφαῖς θέσεις τινές.Item apes.

Σιμαίθα.ſcortum fuit Megarenſe,cuius amore Alcibiades quoq; inſanijt.

Σιμβλεύω.apes aluearibus condo.

Σιμβλίδες.αἱ.apes.

Σίμβλον.ου.τὸ.capſa ubi ponuntur apes,& aluare. Idem σίμβλος,ὁ.& σίμβλη,ἡ.

Σιμικίνθιον.ο.τὸ.ſemicinthium,ſudarium,faſcia,ſemicinctum. Videtur Latina uox eſſe corrupta,non Græca.

Σιμός.ῦ.ὁ.ſimus,preſ[illegible]s naribus exponit Seruius. Item decliuis,ſi de loco dicitur.

Σιμότης.ητος.ἡ ſimitas.

Σιμόω.reprehendo.

Σιμωνίδης.Simonides poëta Ceus unus ex nouem Lyricis.

Σιναμωρέω.baſio,fœdo.

Σινάμωρος,uel σινάμωρος,per ο. luxuria folu

tus, deſtinatus ad nocendum, πρὸς τὸ σίνεσθαι μεμορφωμένος, κακόζηλος.

Σιναμωρευομένη. dicitur quæ cum uiro congreditur.

Σίναπις. ιος. ἡ. ſinapi, ὅτι σίνεται τοὺς ὦπας. Et σιναπίζω, τὸ δαμύττομαι.

Σιναρός. læſus, πονηρός.

Σινάς. noxia, βλαπτική.

Σινδαρωνιῶνδη. ἀπό τε τοὺς ἄνδρας σίνεσθαι.

Σινδών. όνος. ἡ. ſindon, id eſt amictus ex lino Aegyptiaco, quod nunc dicroſſum appellatur: dicta ſic, quia primum in Sidone urbe huiuſmodi amictus fieri cœpit, ob id Tyria à Martiale dicta. Erant enim uicinæ urbes Tyrus & Sidon.

Σινήπιον. ου. τὸ. idem quod σίναπι.

Σινηπισμός. ῦ. ὁ. exhulceratio corporis facta impoſito ſinapi.

Σινιάζω. μ. άσω. π. ακα. cribro, concutio. Neutrum.

Σινιατήριον. ου. τὸ. cribrum.

Σίνις. fur, latro, κακοῦργος.

Σινόδους. οντος. ὁ fera quæ dentibus nocet.

Σίνομαι. noceo. Depon. accuſ.

Σίνος. εος. τὸ. nocumentum.

Σίνος. mentula, ut Ariſtoph. interpres docet. Inde Sylleni deflexum nomen eſt.

Σίντης. ου. ὁ. nocuus.

Σίντιες. οἱ. Sinties populi Lemni.

Σινώνη. ης. ἡ. ſordidarum ouium lana, uel excrementum ouis.

Σίνω. noceo. Neutr. accuſ.

Σινωπίζειν. laſciuire, à Sinope ſcorto quopiam nobili, celebrataq; laſciuia: uel certè à Sinopenſium moribus tractum.

Σιοχόρος. ου. ὁ. deorum cultor, æditus.

Σίον. τὸ. herba quædam aquatica, ſimilis apio, à quibuſdam ἀναγαλλίς.

Σιός. ῦ. ὁ. deus, lingua Aeolica. unde Sybilla dicta eſt.

Σιπαλός. ῦ. ὁ difficilis, moleſtus, deformis, impurus, ἄμορφος.

Σιπνός. denſus, ſolidus.

Σιπύη. ης. ἡ. arca, ἀρτοθήκη, uas ferreum & teſtacum. (diam.

Σίπυλος. ου. ὁ. Sipylus, urbs, et mons iuxta Ly

Σίραιον. τὸ. dulcis quædam decoctio ex melle apud Ariſtophanem, ſapa, σάραιον.

Σίος. imperitus.

Σιριῶ. laboro capitis ardore.

Σιρίασις. capitis ardor.

Σιρομάστης. inſtrumentum ſiue uas quoddam ferreum, anſam ligneam habens, quo telonæ utuntur ἀντὶ ῥομφαίας. haſta romphea.

Σιρός. uas, in quo far & legumina reponuntur, dolium, mulus, carcer.

Σιῤῥός. ῦ. ὁ. cuniculus, id eſt, fouea ſubterranea.

Σίσαμον. ου. τὸ. σήσαμον, id eſt, ſeſamum.

Σίσαρον. ου. τὸ. ſiſer, oleris genus, ſeſeli.

Σισμός. ῦ. ὁ. ſtridor, qualis fit ex ferro candente in aquam miſſo.

Σίστασις κόσμου. conſtitutio & creatio mūdi.

Σισύμβρια. flores quib. coronabatur ſpōſus.

Σίσυνον. haſta, δόρυ.

Σισύρα. ας. ἡ. barbarica ueſtis ex pellibus caprinis, ἱμάτιον τραχὺ καὶ παχύ. Idem ſignificant σισύρνα, & σίσυς.

Σισυροφόρος. ὁ. renone aut penula indutus.

Σίσυφος. ου. ὁ. Siſyphus. Idem erat apud ueteres quod κόσσυφος.

Σῖτα, pro σιτία. cibi.

Σιτάνιον, uel σητάνειον. ου. τὸ. genus meſpili, ἐπιμηλίς. Item frumentum hornum.

Σίταρχος. commeatus, uel ciborum ſumptibus præfectus. Et σιταρχία, ipſum officium.

Σιτέομαι. edo, paſcor.

Σιτευτός. ῦ. ὁ. depaſtus, ſaginatus.

Σιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pinguefacio frugibus. Actiu. accuſ.

Σιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. nutrio, paſco, uictito. Actiuum accuſ.

Σιτηγὸς ὁλκάς. nauis frumentaria.

Σιτηρέσιον. ου. τὸ. annona, copia, diuiſio frumenti, τὸ διδόμενόν τινι εἰς τροφήν, teſſera frumentaria, ſtipendium, auctoramentū Politiano interprete. Bud. com.

Σίτηρον. ου. frumentum.

Σιτηρὸν ἀγγεῖον. caniſtrum, σιπύα.

Σίτησις. ιος. ἡ. idem quod σιτηρέσιον, annona atq; ius epulandi, quod dabatur bene

meritis in Prytaneo. Poll.

Σιτκσμός. nutritio, διαφορά.

Σίτθα. uox eſt paſtoralis.

Σιτίζω. μ. ίσω. π. ικα. nutrio, ψωμίζω. Actiu.

Σιτικός. ῦ. ὁ. frumentarius.

Σιτίον. ῦ. τὸ. cibus, cibarium, σιτηρέσιον.

Σιτισμός. ῦ. ὁ. eſca, σιτκσμός.

Σιτοβολίον. τὸ. granarium, horreum quo triticum reponitur.

Σιτοβολὸν. idem.

Σιτοδεία. ας. ἡ. penuria rei frumentariæ, fames.

Σιτοδοσία. ἡ. largitio frumenti.

Σιτοδοτεῖσθαι frumentum accipere. Sic dicebantur οἱ δωρεὰν σιτομετρούμενοι, ij quibus frumentum publicè dabatur.

Σιτοκάπηλος. ῦ. ὁ. frumenti uenditor.

Σιτοκλονεῖσθαι. ſiti & fame cruciari, ὑπὸ δίψης κλονεῖσθαι, καὶ τὸ φαγεῖν.

Σιτόκορος. inutilis, fruſtra nutriendus.

Σιτολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. frumentor. Neut.

Σιτολογία. ας. ἡ. frumentatio, munus τῶν σιτολόγων.

Σιτολόγοι. magiſtratus, qui exigunt annonã, & frumentum cogunt.

Σιτομέτραι. qui erogandæ annonæ publicæ munus habent, qui menſores frumenti appellantur in Pand.

Σιτομετρεῖν. frumentum exhibere.

Σιτομετρεῖσθαι. frumentum menſura accipere. De militibus dixit Polyb.

Σιτομετρία. ας. ἡ. &

Σιτομέτριον, uel σιτόμετρον. ῦ. τὸ. demenſum, quaſi frumenti menſura. Erat autem σιτον id appellatum, quod ſingulis menſib. ſerui à dominis ſuis accipiebant, quaternos ſcilicet medios frumenti.

Σιτομνημονεῖν. frumentum metiri, uel largiri. nam qui de menſa ſua acceperant, eorũ nomina aſcribebantur.

Σιτοποιός. ῦ. ὁ. panificus, piſtor.

Σιτοποιοῦμαι panem facio, in panificio occupatus ſum. Interdum cibum ſum o, id eſt σιτοῦμαι, epulor, quod & ipſum interdum accuſ. iung.

Σιτοποιῶ. paſco, alo, Accuſ.

Σιτοπώλης. ῦ. ὁ uenditor frumenti.

Σιτοπομπεία. ας. ἡ. trãſmiſſio frumenti.

Σῖτος. ῦ. ὁ frumentũ, σῖτον uero cibus, τὸ βρῶμα. Vnde σίτο ἐκβολὴ, quando ſegetes ariſtas emittunt, Thucydid. Eſt etiam σῖτος, annua penſitatio ad alimentum uiduarũ & pupillorum, quæ dabatur à curatoribus bonorum, uel à uiri. uxoribus repudiatis. Vnde σίτου δίκη, appellabatur rei uxoriæ actio.

Σιτός. οῦ. ὁ. eſculentus.

Σιτοῦμαι ἄρτον. comedo.

Σιτοφόρον. ῦ. τὸ. crumena, caniſtrum.

Σιτοφύλακες. erant Athenis, qui frumento aſſeruando, item ut iuſto pretio uenderetur, curam gerebant.

Σιτοφυλακεῖον. τὸ. camera frumenti.

Σιτοχρό͂ος. ῦ. ὁ. habens colorem frumenti.

Σίττα. ας. ἡ. κίττα, pica. Item σίττα, uox paſtorum ad gregem.

Σίττας. pſittacus auis.

Σίττυβος. ῦ. ὁ. uaſis genus. & σιττύβα funiculus, ueſtis pellicea.

Σιτώ. όος. ἡ. Cereris ſtatua.

Σιτών. ῶνος. ὁ. ager frumentarius.

Σιτωνέω. frumentum emo.

Σιτώνη ης. ἡ. res frumentaria.

Σιτώνης. ῦ. ὁ. mercator frumentarius, frumentator publicus. Vnde σιτωνία ipſum munus.

Σίφλος. ῦ. ὁ. contumelia.

Σιφλός. ῦ. ὁ. turpis, ridiculus, cæcus, imbecillis, culpabilis.

Σιφλόω. excæco, ἐπίψογον ποιῶ.

Σιφλάζειν. exibilare, explodere.

Σιφνιάζω. μ. άσω. π. ακα. nimis accuratè carmine utor. Dictum à Philoxeno Siphnio. Alij ad Siphniorum mores referre malunt ſcurriles et procaces, ut ſit σιφνιάζειν ſubſannare, et digito oſtendere, digito nates attrectare, & (ut habet prouerbium) medium unguem oſtendere. Ab inſula Siphno deducit Suidas: ſicut à Lesbo λεσβιάζειν, à Creta κρητίζειν.

Σίφνιος. turpis, impurus.

Σιφνός. uacuus, κενός.

Σίφωνες. οἱ. ſiphones, tibiæ ſeu tubi dicuntur à ſono uocis, ſi, ſi, ſi. unde illud Iuuenalis, Effigiemq́ deæ longis ſiphonibus implent. Eſt quoq; σίφων homo ſordidus & libidinoſus, à σιφνιάζειν.

Σιὼ. dij, Lacedæmonijs.

Σιωπάω. μ. ήσω. π. ηκα. taceo. Neut. accuſ.

Σιωπή. ῆς. ἡ. ſilentium. παρὰ τὸ σιγῇ, καὶ τὴν ὄπα τὴν φωνὴν.

Σιωπηρός, &

Σιωπηλός. ῦ. ὁ. taciturnus.

Σ K.

Σκάζω. μ. άσω. π. ακα. claudico, flecto, inclino, καταμεταβάλλω. Neut. abſol.

Σκάθυρμα. ἔος. τὸ. ſcarificatio, σκάλθυμα.

Σκαιαί. αἱ. ſcææ portæ dictæ, quòd in ſiniſtra parte urbis ſint, à σκαιὸς: uel à Scæo opifice: uel quòd Troianis ſiniſtræ fuerint. Per eas enim receptus equus ligneus exitium eis intulit.

Σκαιός. ῦ. ὁ. ſiniſter, id eſt, quod ad ſiniſtram eſt. Item indoctus, imperitus, rudis ad diſcendum, ferox, ineptus, ruſticus, inſcitus, improbus, ſæuus. Huic opponitur δεξιός.

Σκαιότης. ητος. ἡ. ſatuitas, ruditas, ſtupor, imperitia, feritas.

Σκαίρω. μ. ρῶ. tripudio, ſalio. Neut. abſol.

Σκαιωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. κακουργέω.

Σκαιωρία. ας. ἡ. dolus, malitia, tripudium, ſaltus.

Σκαλαθύρειν. coire, σκαλεύειν, λάθρα πλησιάζειν.

Σκαλάθυρμα. ατος. τὸ, &

Σκαλαθυρμάτιον. ludicrum, umbra, phantaſia, doctrina exilis. Ariſtoph. Neph. σκαλαθυρμάτιά τινα μικρὰ μανθάνων, in Socratem qui res nihili doceret.

Σκαλαπάζω. eo, circumeo, erro.

Σκάλασις. ſarritio.

Σκαλίας. inſtrumentum, menſura terræ.

Σκάλευμα. ατος. τὸ. effoſſio.

Σκαλεὺς, ἐως. ὁ. foſſor, qui ſarculo operatur.

Σκαλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fodio, moueo, euerto, incido, ſcarifico, pedibus tero ut gallina terram. Neut. abſol.

Σκαληνός. ῦ. ὁ. numerus diſpar, figura geometrica inſtar ſcalæ, obliquus, curuus, habens multos angulos.

Σκαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. fodio. Neut. accuſ.

Σκαλίς. ίδος. ἡ. ſarculum.

Σκάλλω. μ. αλῶ. fodio, ſarrio.

Σκάλμη. ης. ἡ. gladius Thracicus, σιδηρομάχαιρον.

Σκαλμός. ῦ. ὁ. lignum cui alligatur remus, quod & Latine ſcalmus uocatur.

Σκάλοψ. οπος. ὁ, talpa.

Σκαμβός. ῦ. ὁ. paruus, curuus. ἀπὸ τοῦ σκάζειν, ἢ σκαιῶς προβαίνειν.

Σκάμμα. ατος. τὸ. foſſio, cauea ludorum.

Σκαμμώνιον. ου. τὸ. liquor collectus ex herba ſcammonia.

Σκαμμωνίτης οἶνος. ex ſcammonia confectum uinum.

Σκανδάληθρα. τὰ. ligna incurua laqueorũ, quibus feræ incidentes detinentur. Ariſtoph. Acharn. transfert ad ſermonis aculeos, κατ᾽ ἀγκυλωμένας ἀπὸ τοῦ σκανδαλήθρας ἱστὰς ἐπῶν.

Σκανδαλίζομαι. offendiculum patior.

Σκανδαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſcandalizo, offendo, ὑβρίζω. Actiu. accuſ.

Σκάνδαλον. ου. τὸ. ſcandalum, offenſio, offendiculum: à ruina dictum, quòd occaſio ſit cadédi, ſi quid obſtet eunti: & σκάζω, claudico, quòd claudus inflectens ſe, uideatur tendere ad ruinam.

Σκάνδεια. ας. ἡ genus galeæ, & nomẽ urbis.

Σκάνδιξ. ικος. ὁ. herba ſcanaria inter olera ineptiſſima, unde matri Euripidis exprobratum eſt, quòd ſcandicem uendiderit: & ipſe Euripides σκανδικοπώλης propterea dictus.

Σκάνδυκες. οἱ. pali, χάρακες.

Σκάνδος. cauſa, impedimentum.

Σκαπανεύς. έως. ὁ. σκαπανίτης.

Σκαπάνη. ης. ἡ. uas concauum, foſſa. Item ſarculum, ligo.

Σκαπανίτης. ου. ὁ. foſſor.

Σκάπετος. fouea, τάφρος ἢ τάφος.

Σκάπτος. ramus, & uentus quidam.

Σκαπτήρ. ῆρος. ὁ. foſſor.

Σκάπτω. μ. άψω. π. αφα. fodio: ὀρύττω.

Σκάραβος.ου.fullo,inſectum quoddam.
Σκαρδαμυκτί.conniuentibus oculis.
Σκαρδαμυκτοί.οἱ.quibus oculi nimium conniuent.
Σκαρδαμυκτῶ,&
Σκαρδαμύττω.μ.ύξω.π.υχα.frequenter claudo & aperio oculos,conniueo, πυκνῶς βλεφαρίζω,id eſt, nictor. τὸ σκαίρω, ἤγουν κινῶ, καὶ μύω τοὺς ὀφθαλμούς. Significat etiam adnictor mulieri, oculis inuito & prouoco. Bud. Com.
Σκαρθμός.agilitas,pes ſeu baſis, ſaltatio,motus,curſus,crepida,calcitratio.Cæl. lib. 2.cap.44.
Σκαίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſalto,turbor,bullio.
Σκαριφεύεσθαι. perfunctoriè quippiam agere,neq; admodum exactè,ſcarificare, per ſuperficiem ſcindere.
Σκαριφάω.μ.ώσω.leuiter & umbris tantũ imaginem delinio. Vulgo ſcharfieren.
Σκαριφισμός.ου.ὁ.delineatio prima picturæ, & σκιογραφία.quædam. Vnde pro perfunctorio & parum accuratè aliquo facto ponitur. Cæl.lib.6.cap.18.
Σκάριφον.ου.τὸ.ſarmentum,ſtipula.
Σκατόν,uel σκατὸς.ου.τὸ.merda.
Σκατοφάγος.ου.ὁ.merdam comedens. Medicorum epitheton apud Ariſtoph.
Σκαφεῖον.ου.τὸ.σκάφιον, ligo. ἀπὸ τοῦ σκάπτειν, id eſt fodiendo.
Σκαφεύομαι.ſcaphis necor, quale torquendi genus habes apud Plutarchũ in uita Artoxerxis.
Σκαφή.ῆς.ἡ.& σκαφεῖα.effoſſio.
Σκάφη.ης.ἡ.ſcapha,quæ erat longarum nauium, mediocritate ſolum non genere à naue differens. Plutarch. ἐφόλκιον uocat, & Lucian. δικωπίαν, Veneti ſchipho & copano. Ponitur & pro uaſe ligneo concauo. Plut.in Rom. ἐνθέμενοι σὺν εἰς σκάφην τὰ βρέφη. Liu. alueum appellat,ab Vr. 1. Tenet fama,cum fluitãtem alueum, quo expoſiti erant pueri, tenuis in ſicco aqua deſtituiſſet. Bayſ.de Re na.
Σκαφηφόρος.ου.ὁ. ſcapham ferens, ut homines alieni,in Panathenæis ſolebant.

Σκαφίδιον.ου.τὸ.parua nauis. Lucia. tamen dixit μικρὸν σκαφίδιον.
Σκάφιον.ου.τὸ.ſcaphium,hoc eſt matula Polluce authore. Itẽ uas potorium uel eſcarium,ut ſcribit Athen. Item ligo, ut apud Iuuenal. Et ride ſcaphium poſitis cũ ſumitur armis. Erat et uas æreum in quo ſtyli in medio ſit proceritas, horarum ductus diſcriminabat. Vitru. id ſcaphen & hemiſphærium appellat:quo uſu, cum nõ cauo ambitu,ſed plano deſcriptum eſt, area ea diſcus appellatur,quaſi lenticula. Plut.in Numa σκάφιον uocat,quo ignis ſacer extinctus ſolis tantum radijs accendebatur. Hermol.in Plin.
Σκαφίς. ίδος. ἡ. ſcyphus. Numeratur inter culinaria uaſa apud Athen.
Σκάφος. ους. τὸ. commune eſt uocabulum cuiuſcunq; generis nauium, ut σκάφη τετρηρικὰ naues quadriremes Diodo. Accipitur & pro concauitate & uentre nauis. ἀπὸ τοῦ σκάπτω.
Σκαφοειδής.έος.ὁ,ἡ.ſimilis ſcaphæ.
Σκεδάζω.μ.άσω.π.ακα.&
Σκεδάννυμι.diſſipo,diſpergo.conturbo, irritum facio. Actiu.accuſ.
Σκεδασμός.ου.ὁ.diſſipatio.
Σκεδαστός.ὁ.diſſipabilis.
Σκεδάω.σκεδάννυμι,diſpergo.
Σχεδιάζω.ex tempore ago,ſcribo.
Σχεδίασμα.res rudis & extemporalis.
Σκεδνῶ.σκεδάω.
Σκέθρος.ου.ὁ.exactus,diligens.
Σκῖρος.ſordes, caſeus acris, lucus, quercetum.
Σκείρων. uentus à Scironijs ſaxis ſpirans, quæ Sciron latro inhabitauerat.
Σκελεαί.ocreæ.
Σκελετεύω.areſacio,aſſicco, apud Dioſcor.
Σκελετός.ου.ὁ. oſſeus, aridus, defunctus qui exaruit,hoc eſt cadauer aſſiccatum.
Σκελετίζω.ſupplanto.
Σκελιφρός.aridus,contractus.
Σκελλός.aridus,intortus.
Σκέλλω.μ.σκελῶ.attenuo,ſicco.
Σκέλος.έος.τὸ.crus,brachium. Cælius ſcri

bit ſignificare totum illud quòd conſurgit ex crure, ſpyro & pede.

Σκίμμα. ατος. τὸ. &

Σκίμμος. *conſilium, commentatio.*

Σκεπάζω. μ. άσω. π. ακα. *cooperio, protego.*

Σκεπάσια. *agrifoſſiones.*

Σκέπανον. τὸ. σκέπη, *tegmen.*

Σκεπαρνηδόν. *modus ligationis chirurgicus,* ἐγκεκλασμένος.

Σκεπαρνίζειν. *ſecuri percutere.*

Σκεπαρνισμός. οῦ. ὁ. *fractura caluæ in duas partes.*

Σκέπαρνον. ου. τὸ. *aſcia, ſecuris utrinq; ſcindens. Item tegmen laneum: ſicut*

Σκέπας. ος. τὸ. &

Σκέπασμα. ατος. τὸ. *uelamen, protectio, tegmen.*

Σκεπαστήριον. ου. τὸ. *defenſaculum.*

Σκεπαστής. οῦ. ὁ. *protector.*

Σκεπαστικός. ὁ. *tegens.*

Σκέπη. ης. ἡ. *tegmen, protectio.*

Σκεπτική. *eſt cōſyderatrix ſecta illorum, qui ſemper aſſenſum retinebant, ſemper ſe dubitare præ ſe ferentes. uide Gellium.*

Σκεπτικός. οῦ. ὁ. *conſyderator, qui ſemper aſſenſum retinet.*

Σκέπτομαι. μ. ψομαι. π. μμαι. *conſydero.*

Σκέπω. *tego, munio, obſeruo, prætexo.*

Σκέραφος. ου. ὁ. *conuicium.*

Σκερβολέω, & σκερβόλλω. *conuicior.*

Σκέρβολος. ου. ὁ. *impoſtor, conuiciator.*

Σκευαγωγίαι. *ſarcinæ.*

Σκευαγωγῶ. *ſarcinas colligo, refero, ſarcinas & uaſa ueho, conuaſo.*

Σκευάζομαι. *ornor, induor, armor. Itē colligo neceſſaria ad iter, conuaſo: ſicut*

Σκευάζω. μ. άσω. π. ακα. *apparo, compono, cōdio. Item ueſtio, cultu compono, & induo, armisq; contego. Bud. Com.*

Σκευοθήκη. ης. ἡ. *armarium, hoc eſt repoſitorium uaſorum, quæ ornamento magis ſunt domui, quàm in uſum quotidianum comparata.*

Σκευάριον. ου. τὸ. *uaſculum, parua ſupellex, utenſilis res.*

Σκευασία. ας. ἡ. *compoſitio, conditura, Dioſcor. Item conditio & apparatus ciborum, condimentum. Bud. Com.*

Σκευαστὸς. οῦ. ὁ. *factitius, compoſitus. Plato de Rep. 6. poſuit pro eo quod opificio conſtat. Bud. Com.*

Σκευαφόρα. *ſarcina.*

Σκευή. ῆς. ἡ. *habitus, ueſtitus, cultus, geſtamen, ut* στολὴ *&* πανοπλία. *Et armatura Thucyd. Item armamenta nauis, ut in Act. Apoſt. 27. uel inſtrumentum nauticum, quia* σκευὴ *ſignificat inſtrumētum, ut* κατασκευὴ, *hoc eſt,* τὰ σκεύη τὰ κατ' οἶκον, τουτέστι τὰ ἔπιπλα, *authore Pollu.*

Σκευοποίημα. *apud Plutarch. pro habitu ſcenico, hoc eſt pro inſtrumento ſcenico & cultu apparatuq; ſcenicorum.*

Σκευοποιός. *qui perſonas, & alia ſcenica apparat.*

Σκευοποιοῦμαι. *inſtructus ſum & exornatus gemmis, & alijs rebus pretioſis. Accipitur & pro ſuo actiuo.*

Σκευοποιῶ. *inſtruo, armo, fabricor,* κατασκευάζω.

Σκεῦος. εος. τὸ. *quæcunq; utenſilia, inſtrumentum, arma.*

Σκευοφόρα κτήνη. *iumenta ſarcinaria & clitellaria.*

Σκευοφορέομαι. *feror tanquam ſarcina, uel ſarcina mea geſtatur. Et eſt militum, qui calonibus & iumentis ſarcinarijs utuntur.*

Σκευοφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. *fero ſarcinas, calonum eſt & iumentorum. Neu. abſol.*

Σκευοφορία. *phalangæ, quibus baiuli ferendis oneribus utuntur.*

Σκευοφόρον. ου. τὸ. *impedimentum exercitus & ſarcina.*

Σκευοφόρος. ου. ὁ. *ferens ſarcinas in exercitu, lixa, calo.*

Σκευοφυλακέω. *cuſtodio ſarcinas.*

Σκευόω. *inſtruo, paro.*

Σκευωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. *in malam partem, & idem ferè quod* συσκευάζομαι, *id eſt, ſtruo, molior, capto.* ἐπιβουλεύω, *contechnor, incœpta inſidioſa ſuſcipio, atque adorior, adorno, machinor, Demoſthen.*

Cicero telam texere, & ordiri telam dicit. Plautus, Exorſa hæc tela non malè omnino eſt mihi. Accipitur tamen paſſiuè etiam ἐσκευωρημένος pro fictus, & impoſturæ plenus. Eſt etiam ſatago, perſcrutor, & excutio omnia ſagaciter & curioſè, & prædonũ more, Plut. Et σκευωρούμενος. captator etiam & qui imminet occaſioni prædæ & intentus eſt, inſtansq́ cuſtodum negligentiæ. Aliquando accipitur in bonam partẽ pro tracto, molior, & ſatago. Et dicitur ἀπὸ τοῦ σκευῶν φυλακῆς, οἱονεὶ τὰ σκεύη ὠρεῖν. Bud. Com.

Σκευωρέω. idem.

Σκευώρημα. ατος. τὸ. commentum, inſidiæ, inſidioſa molitio, & fraudulenta rerum machinatio, molimen fraudulentum & captioſum.

Σκευωρία. ας. ἡ. idem quod σκευώρημα, id eſt calumnioſa actio, quadruplatoria pſcrutatio, Demoſth. Significat etiam περίεργον φυλακὴν καὶ ἔρευναν, hoc eſt curioſam, delatoriamq́ obſeruationem & cuſtodiam, quod etiam interdum in bonam partem accipitur, Ariſtot. de Hiſt. 9.

Eſt etiam uehemens occupatio circa aliquid & delectatio, Ariſtot. de Gener. ani. 1. Bud. Com.

Σκέφαρος. ου. ὁ. compoſitus.

Σκέψις. ιος. ἡ. conſyderatio, conſilium, deliberatio.

Σκήμπτω. concludo.

Σκηνάω. μ. ήσω. π. ηκα. incumbo.

Σκηνή. ῆς. ἡ. ſcena, umbraculum, & ea theatri pars, quæ inter duo cornua pertenditur: tentorium, quod ab ruſticis inumbrationis cauſa excitari ſolitum erat, tabernaculum, medium theatri oſtium. Item fraus, ornatus tragicus, ornatus quidam muliebris. Σκηνὰς attegias uocarunt. Cæl. lib. 5. cap. 8.

Σκηνάομαι, & σκηνέομαι, & σκηνέω, idem quod σκηνόω.

Σκηνίτης. in ſcena uel tentorio habitans.

Σκηνίδιον. ου. τὸ. tabernaculum.

Σκηνικός. οῦ. ὁ. ſcenicos agones exercens.

Σκηνοβατοῦμαι. in proſcenium in comœdia prodeo.

Σκηνοβατῶ. peruulgo, traduco, omnium oculis expono, infamo.

Σκηνογραφία. ἡ. eſt frontis & laterum abſcedentium adumbratio, ad circiniq́ centrũ omnium linearum reſponſus. Plutarch. πάντα πράγματα τραγῳδίαν ὄντα καὶ σκηνογραφίαν, omnes res dignæ tragœdia & ſcena. Cæl. lib. 5. cap. 8.

Σκηνόγραφος. ſutor tabernaculorum.

Σκηνόομαι. τὸ σκηνῶ.

Σκηνοπήγια. τὰ. ſcenopegia, celebritas erat Hebræorum, quam liberati iam de ſeruitute Aegyptiaca ſub tentorijs in ſolitudine celebrabãt, menſis pomis omnifariam onuſtis. Dicta à σκηνὴ & πήγνυμι, hoc eſt à figendis tabernaculis. Latini aſpirationem addunt, neſcio qua dé cauſa. Σκηνοπηγία quoq; ab Ariſtotele dicitur, nidi conſtitutio illa, quam miro ingenio excogitant hirundines implicito feſtucis luto ad lutariæ paleationis normam, quæ ἀχύρωσις appellatur. Cæl. lib. 4. cap. 15.

Σκηνοποιία. ας. ἡ. locatio tentoriorum.

Σκηνοποιός. οῦ. ὁ. tentorij artifex, aulæorum textor.

Σκηνοποιοῦμαι, &

Σκηνοποιῶ. tabernaculum excito, domumfacio & coagmento, in tentorijs moror.

Σκηνοῤῥάφος. ου. ὁ. ſutor, coriarius.

Σκῆνος. ους. τὸ. habitatio, tabernaculum, tentorium, ornatus muliebris.

Σκηνόω. μ. ώσω. π. ωκα. habito, contubernor, caſtra metor, pono tentorium, κατασκηνῶ, obumbro. Neu. abſol.

Σκηνύδριον. ου. tugurium.

Σκηνωτής. οῦ. ὁ. qui in tabernaculis agit.

Σκήνωμα. ατος. τὸ. habitaculum, tentorium, tabernaculum.

Σκηπάνιον. ου. τὸ. ſceptrum, baculus.

Σκήπτομαι. μ. ψομαι. π. ημαι. fingo, ſimulo, inhæreo, incumbo, cauſificor, prætexo.

Σκηπτός. οῦ. ὁ. fulmen uiolentum. à σκήπτω.

Σκηπτοῦχος. ου. ὁ. ſceptriger.

Σκῆπτρον. ου. τὸ. ſcipio, cui innitimur. à σκήπτω

πτῆλον uel σκῆπτρον. Accipitur tamen pro eo ſcipione, quem reges geſtabant auratũ & eburatũ: & ſignũ erat uel imperij, quale Agamẽnoni datur latè imperitanti: uel orationis, quale cõcionator Telemachus dicitur habere: uel iuſtitiæ, quod Achilli datur, qui iniuria affectus per ſceptrum, uelut iuſtitiæ ſymbolon, iurat. Cælius lib. 4. capite 29.

Σκηπτροφόρος. ου. ὁ. rex ſceptrifer.

Σκήπτω. μ. ψω. π. χα. fulmino, irruo, σφοδρῶς καὶ βιαίως καταφέρομαι. Item occaſionem inuenio, innitor.

Σκίπων. ωνος. ὁ. baculus, ſcipio, σκῆπτρον.

Σκηρίπτομαι, uel σκηρίπτομαι. innitor, fulcior.

Σκῆψις. ιος. ἡ. fictio, πρόφασις, fictum refugiũ, tentamentum, commentum.

Σκιά. ᾶς. ἡ. umbra, adumbratio: quaſi κιὰ. nã κίειν comitari eſt.

Σκιαγραφία. adumbratio, prima picturæ lineamenta.

Σκιαγράφος. qui rem adumbrat.

Σκιαγραφῶ. adumbro, hoc eſt rem non ſolidã exprimo, ſed per umbrã edo, ac fallaci ſimulacro repræſento, quales ſunt imagines picturæ umbratilis, quod & ὑπογραφὴν & ὑποτυποῦν dicitur.

Σκιάδαι. rami prægrandes umbram facientes, attegiæ.

Σκιαδία. οἰκοπέδια. eſt autem locus ἐν ᾧ τὰ μυράκια ἐκαθέζετο.

Σκιάδιον. ου. τὸ. umbella, pileus latus, ueluti uulgò ſtramineus aduerſus ſolis ardores. Item rotundum illud ueluti uelamentum in herbis, ut in aniſo, & fœniculo.

Σκιάζω. inumbro, tego, obumbro.

Σκιαθήρας. quaſi dicas umbræ indagator inſtrumentum autem gnomicon eſt, quo etiam architecti metandis urbibus utebantur.

Σκίαινα. ας. umbra piſcis.

Σκιαμαχέω. μ. ήσω. π. κηκα. pugno cũ umbra, umbratili certamine depugno, quod faciunt ij. qui ſecum ipſi pugnam meditantes nemine repugnante concertant. Dicitur prouerbio de inaniter laborantibus de quo Eraſ. Chil. Neut. abſol.

Σκιαμαχήσας. ντος. ὁ. crebris ictibus aërẽ inanem feriens.

Σκιαμαχία. ας. ἡ. umbratilis armorum meditatio, ſiue pugna, & genus leuioris exercitationis, ueluti pilarum luſus, uulgò ſcrimia. Abijt in prouerbium de ijs, quæ fieri nequeunt. Plutarchus eleganter ſcribendi ſtudium, quo garriendi pruritum ſedari poſſe putat, σκιομαχίαν nuncupat.

Σκιάς. opus topiarium, ſcena, attegia, camera è frondibus & arbuſtis, umbra corporis, ramus grandis.

Σκίασμα. ατος. τὸ. umbra, umbratio.

Σκιατραφία. uita umbratilis, cum quis in umbra degit ſemper.

Σκιατροφέομαι, uel σκιατραφέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. nutrior in umbra, in umbraculis dego, in ſolem non prodeo, Xenoph. Dicitur et περὶ τῶν ἀδυπαθούντων, ijs que, qui in delicijs umbraculorum aſſueti, aduri à ſole nolunt, Athen. Et uoce actiua ἐσκιατραφηκὼς, pro ἐσκιατραφημένος. Bud. Commentarijs.

Σκιαυγεῖν. cæcutire, ἀμβλυώττειν.

Σκιδακός. οῦ. ὁ. trachurus piſcis.

Σκιδαρός. tenuis, ἀραιός.

Σκιδίον. ου. τὸ. aſſula.

Σκίδναμαι. ſpargor.

Σκιερός. οῦ. ὁ. umbroſus.

Σκιθροπάζει τὸ πρόσωπον. demittit uultum.

Σκίληκμα. ariditas, σύμπτωσις.

Σκίλλα. ης. ἡ. ſcilla, herbæ genus.

Σκιμαλίζειν eſt prætentare digito an gallinæ oua conceperint. Item medium oſtendere digitum, quo ſummus contemptus ſignificatur. Fuit enim priſci moris, ut ſi quos floccipenderent, aut inſigni contumelia, uel deformi conuicio afficerent, id obiectu medij digiti protenti, non autem compreſſi, denotarent. Alexan. Genial. libro 4. capite 26.

Σκιμβάζω. μ. άσω. π. ακα. claudico.

Σκιμβός. οῦ. ὁ. loripes, claudus.

Σκίμπιον. ſcipio.

Σκίμπ@,ϖ

Σκίμπος.οἰ@.ὁ.ſcabellum,lectus humilis & mutilus,grabatum.

Σκίμπτομαι,ϖ

Σκίμπτω.μ.ίμψω.π.ιμφα.figo,innitor. Acti. accuſ.iung.

Σκινδαψὸς.ἴ.ὁ.inſtrumentum muſicum.

Σκινδαλμὸς,uel ὁ σκινδαλαμὸς.ἴ.ὁ.aſſula,fragmentum, minutum quod à pennis radi- tur. Inde pro nugis & quiſquilijs Ariſtophani κινδαλολογία.

Σκινδαρεύομαι,ϖ

Σκινθαρίζειν.medio digito naſum ferire.

Σκινθίζομαι.calcitro,λακτίζομαι.

Σκιογραφία.ας.ἡ.prior deſignatio, lineamentum primum picturæ.

Σκιοειδὴς.umbratilis.

Σκιόεις.ντος.ὁ.amplam umbram faciens,obſcurus,opacus.

Σκιόθηρον.τὸ.locus captandæ umbræ idoneus. Et σκιόθηρα inſtrumenta quædam mathematica ſunt, Plutar. in Marcel.

Σκιομαχία.ας.idem quod σκιαμαχία.

Σκίουρος.ου.ὁ.ſciurus, animalculum quod cauda ſibi umbram facit.

Σκιόωντο.inumbrabantur.

Σκιπός.ἴ.ὁ.ſordidus,auarus.

Σκίπω.pungo.

Σκίπων.ν@.ὁ.idem quod σκήπων, ſicut & σκίπωσις.ιος.& σκίπον. Item radius.

Σκιρὸς.ἴ.aſſula. Vtitur Vitruu. pro fragmẽtis quæ marmorarij ex operibus deijciũt, σκινδαλμός.

Σκιροφοριὼν.ῶνος.ὁ.Martius menſis.

Σκίῤῥα,uel σκίῤῥος.terra alba ut gypſus. Eſt quoq;

Σκίῤῥος.ο.ὁ.durities,dura hepatis diſpoſitio, affectio in aliqua muliebrium locorũ parte facta,quæ tactui non cedit, inæqualiter tumet,& ſine dolore plerũq; eſt.

Σκιῤῥόω.induro,σκληρύνω,obdureſco.

Σκιῤῥώδης.ους.ὁ,ἡ.durus,aridus.

Σκιῤῥωθείς.ἐντος.ὁ.induratus, qui fecit callum.

Σκίῤῥωμα.ατος.τὸ.idem quod σκίῤῥος.

Σκιρτάω.μ.ήσω.π.ηκα.exulto.ſalio,ſalto,inſulto. Neutrum abſol.

Σκίρτημα.ατος.τὸ.laſciuia,ſaltatio.

Σκιρτικός.ἴ.ὁ.petulcus,id eſt ſaltator.

Σκίρων.ωνος.ὁ.Sciron uentus, qui & Caurus ab Athenienſibus dicitur, quoniam ſpirat à ſaxis quæ Sciron latro incoluit, quem Theſeus interemit.

Σκίταλοι.οἱ.nihili homines & mali.

Σκιφίνιον. corbis è palmeis uirgis contexta.

Σκίφος.λος.τὸ.gladius apud Aeoles.

Σκλῶ.areo.

Σκληραγωγία.ſeuera educatio, diſciplina.

Σκληραγωγῶ.durè tracto,duriter exerceo, durè & illiberaliter,ac minimè indulgenter educo.

Σκληραύχην.ενος.ὁ.σκληροτράχηλος.

Σκληρόδερμα.cruſta intecta.

Σκληροκαρδία.ας.ἡ.duritia cordis.

Σκληρόκηροι δέλτοι.libelli qui ob ceræ duritiem difficulter inſcribuntur, diu autem quæ inſcripta ſunt,retinent. Suid.

Σκληροκοίλιος.laborans duritie uentris.

Σκληρός.ἴ.ὁ.durus,ſtrigoſus, rudis, craſſus, aſperus,auſterus. Item fauorum uitium cum putreſcunt.

Σκληρότης.durities,ruditas.

Σκληροτράχηλος.ου.ὁ.duræ ceruicis.

Σκληρότριχα.τὰ.quibus duri pili.

Σκληροφθαλμία.morbus oculi, quando præ duritie palpebræ uix è ſomno aperiuntur, ſordesq; in angulis ſubſiccæ remanent, oculiq; propterea ſubruffi.

Σκληρυνᾶν. arefacere, oſcitare, pandiculari.

Σκληρύνομαι.indureſco.

Σκληρυντικός.ἴ.ὁ.indurans.

Σκληρύνω.obduro. Actiu.accuſ.

Σκλήρωμα.duritia.

Σκληφρός.ἴ.ὁ.dicitur qui eſt attenuato & exhauſto corpore,ὁ ἀσκληρὸς,καὶ παραβλαβής,ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος. Suid.

Σκνιπός.ἴ.ὁ.ſordidus,auarus, σμικρολόγος.

Σκνιφός.ἴ.ὁ.qui eſt hebeti uiſu. Item σμικρολόγος καὶ ῥυπαρὸς.παρὰ τοὺς σκνῖπας, id eſt à uolucribus uermiculis minimis, &

ligna erodentibus.
Σκνίψ,pro κνίψ.*uermiculis erodens ligna, culici ſimilis.*
Σκοίθης.ὁ.*calumniator,loquax, facundus.*
Σκοιός.ȣ̃.ὁ.*fortis,mollis,uarius , tenebroſus.* σκοιόν(*inquit Heſyc.*)ἰσχυρὸν,δασύ,μαλακόν.βαθύ,μέγα,χλωρὸν , ποικίλον,σύσκιον.
Σκολακεῦσαι.τὸ σκωληκεῦσαι.
Σκολοπτόκα.ἡ.*uermipera.*
Σκολιά.τὰ.*carmina conuiualia ,ſic dicta, quòd non quiuis ea caneret,ſed eruditi duntaxat.*
Σκολιός.ȣ.ὁ.*obliquus,tortuoſus,malignus, importunus ,inæqualis.*
Σκολιότης.ητος.ἡ.*tortuoſitas.*
Σκολόπαξ.*gallinago.*
Σκολόπενδραι.*centipedes.*
Σκολοπίζω.μ.ίσω.*figo palum,crucifigo.*
Σκόλοψ,*uel* σκώλοψ.οπος.ὁ.*palus , lignum fixum,erectum,acies,acumen.Heſych.*
Σκολύθειον.ȣ.τὸ.*ſcabellum,ſedicula.*
Σκόλυτρος.ȣ.ὁ.*illiberalis,ſordidus.*
Σκόλυμος.ȣ.ὁ.*cardui ſpecies.Plin.lib.20. capite 23.*
Σκολύπτω.*euello,* κολούω.
Σκομβρίδες.αἱ.*piſcium genera.*
Σκομβρίζω μ.ίσω.π.ικα.*muſsito,& laſciuè ludum quendam exerceo,*γογγύζω.
Σκοπάρχης.ȣ.ὁ.*præfectus ſpeculatorum.*
Σκόπελος.ȣ.ὁ.*ſcopulus.*
Σκοπέομαι,&
Σκοπέω.μ.ήσω.π.κκα.*conſydero,animaduerto,contemplor,ſpeculor ,* σκέπτομαι.
Σκοπή.ῆς.ἡ.&
Σκοπιά.ᾶς.ἡ.*ſpecula.*
Σκοπιάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.&
Σκοπιωρέομαι.*è ſpecula contemplor, ſpeculor,obſeruo.*
Σκοπίωρος.*qui è ſpecula contemplatur et obſeruat:Transfertur etiam ad alia. Dicitur &* ὑποπιήτης,*pro eodem.Sic*
Σκοπός.ȣ̃.ὁ.*cuſtos,ſpeculator, explorator.*
Item conſyderatio,mens ,propoſitum, quod Latinis uno uocabulo cogitatio dicitur.Vnde ἀπὸ τȣ̃ σκοπȣ̃,*id eſt,præter propoſitum,præter intentionem & conſiliū,*
abſurde,ab re.Item & propoſitum ſagittariorum,quem ſcopulū Tranquillus uocat.Bud.Com.
Σκορακίζω.μ.ίσω.π.ικα.*uitupero, conuicior, exinanio,mitto in eremum,ad coruos mitto,in malam crucē mitto, profligo ,eijcio, damno,odio perſequor.*
Σκορακισμός.ȣ̃.ὁ.*uituperatio,contumelia ,reprobatio,impoſtura.*
Σκορδινᾶσθαι.*protendere membra cum oſcitatione, capite grauari,pandiculare.*
Σκορδύλος.ȣ.ὁ.*ſcordylus piſcis.*
Σκορδάλμη.*nidor,allium cum muria tritū, acrementum.*
Σκοροδίζω.*ante pugnam gallinaceos allijs præmunio.*
Σκόροδον.ȣ.τὸ.*allium,naſturtiū. Vnde* σκορόδιον,*caulis allij,uel ipſum allium.*
Σκοροδών.ῶνος.ὁ.*allietum.*
Σκορπίατος.ȣ.ὁ.*qui natus eſt in ſcorpione.*
Σκορπίομαι,*aſperſum,irrito.*
Σκορπίζω.μ.ίσω.π.ικα.*ſpargo,diſcutio, diſſipo.*
Σκορπιοπληκτής.ȣ̃.ὁ.*percuſſus à ſcorpione.*
Σκορπίος.ȣ.ὁ.*ſcorpius.*παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰόν,*uel* παρὰ τὸ σκαιῶς ἕρπειν.
Σκορπιαίνεσθαι.*exaſperare,inſoleſcere.*
Σκορπιȣ̃σθαι.*idem.*
Σκορπισμός.ȣ̃.ὁ.*diſperſio.*
Σκορπιώδης.εος.ὁ,ἡ.*pernicioſus ,ueneno ſus, aſper,ad iracundiam pronus.*
Σκοταῖος.ȣ.ὁ.&
Σκοτεινός.ȣ̃.ὁ.*tenebroſus , tenebricoſus. Sic appellatus eſt propter obſcuritatem ſcriptorum Heraclitus Epheſius.*
Σκοτάω.*aufugio,*δραπετεύω.
Σκοτία.ας.ἡ.*furia,tenebræ,&* τεύχλυφον.
Σκοτίας.ȣ.ὁ.*tenebrio,fugitiuus.*
Σκοτίζω.μ.ίσω.π.ικα.*obſcuro. Actiu.accuſ.*
Σκοτικὸς λόγος.*qui factus eſt inter coriarios.*
Σκότιος.ȣ.ὁ.*ex occulto coitu & illegitimis nuptijs natus.*σκότιος *autem Scotius uiri nomen.*
Σκοτοδινιάω.μ.άσω. *obtenebreſco , hallucinor,ſic defatigor ut uidere nequeam,faſtidio corripior,uertiginem patior.*
Σκοτόμαινα νύξ,&

Σκοτομήνη.ης.ἡ.nox illunis, hoc eſt luna carens, obſcura, turbulenta, tempeſtuoſa.
Σκοτομηνία.ας.ἡ.obtenebratio lunæ.
Σκοτομήνιος.ου.ὁ.obſcurus, ut nox.
Σκότος.ου.τὸ.uel Atticè.ου.ὁ.tenebræ.
Σκοτόω.μ.ώσω.π.ωκα.obtenebro. Actiu.
Σκότωμα.ατος.τὸ.uertigo.
Σκοτωματικός.uertiginoſus.
Σκυαρπάζω.turbo.
Σκύβαλα.τὰ.rudera.
Σκυβαλίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.reprobor, in nihilum redigor, abijcior.
Σκυβαλισμός.οῦ.ὁ.reiectamentum, reprobatio, ἐκφαύλισμα.
Σκύβαλον.ου.τὸ.ſtercus, aut quod canibus ex poſitum eſt, quiſquiliæ, quaſi κυσίβαλον.
Σκυδίζω.calcitro.λακτίζω.
Σκυδμαίνω.μ.ανῶ.σκύζομαι, triſtor, iraſcor. Propriè de leonibus ob catulos abreptos in iram concitatis. ἀπὸ τοῦ σκύμνος, καὶ τοῦ μαίνειν.
Σκύδνος.conuicium, ira, triſtitia. Sic
Σκυζᾶν.canire: & de canibus dicitur cum furore quodam in uenerem rapiuntur. Et
Σκύζομαι.μ.ύσομαι.π.υσμαι.idem, σκυδμαίνω.
Σκύθαινα.fabula.
Σκύθιᾶν.σκύζειν, iraſci, uultu triſti & obnubilo incedere.
Σκυθικαί.αἱ.genus calceamenti.
Σκυθοπιεῖν.ſcythicè bibere, merum uinum intemperanter bibere.
Σκῦθος.genus poculi.
Σκυθοτοξότης.ου.ὁ.ſagittans ſcythicè.
Σκυθράζω.σκυθρωπάζω.
Σκύθραξ.adoleſcens, μεῖραξ, ἔφηβος.
Σκυθρός.οῦ.ὁ.moleſtus, triſtis, στυγνὸς τὰς ὄψεις
Σκυθρωπάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.præ triſtitia eo demiſsis oculis, auſteritatis prætextu aliquid ago, ſcythico ſum uultu. Vel παρὰ τὸ σκύζομαι καὶ ὤψ, ὠπός, uel quaſi χυτρωπός, παρὰ τὴν χύτραν, ὁ ἀφανὲς πρόσωπον ἐκτετμημένος. Depon. abſol.
Σκυθρωπάζω.μ.άσω.π.ακα.idem, Neutr.
Σκυθρωπός.οῦ.ὁ.&
Σκύθρωψ.ωπος.ὁ.uehementius eſt quàm triſtis, ut intelligatur, non qui doleat, ſed qui uultu ſit inamœno & ſeuero, auſterus nimirum & tetricus.
Σκῦλα.mortuorum manubiæ præda ut ac ſpolia, ſicut λάφυρα, uiuorum.
Σκυλαῖαι.αἱ.idem, πανοπλίαι.
Σκυλακεία.admiſſura, ſiue nutricatio catulorum, grex catulorum.
Σκυλακεύειν τὰς κύνας.τὸ ἐμπιπλάναι σκυλάκων.
Σκυλάκιον.ου.τὸ.canis, σκύλαξ.
Σκυλακώδης.εος.ὁ,ἡ.inuerecũdus, caninus.
Σκύλαξ.κος.ὁ,ἡ.catulus: quaſi χύλαξ, ἀπὸ τοῦ ἐπιχεῖν τὴν ὑλακήν.
Σκυλάω.μ.ήσω.π.ηκα.ſpolio, prædor.
Σκυλία caniculi.
Σκύλλα.ης.ἡ.ſcylla monſtrum marinum.
Σκύλλαρον.ου.ſquylla parua.
Σκυλλίζω.uello, unguibus traho, aut lacero.
Σκύλλομαι.uexor.
Σκυλλοπρόσωπος.ου.ὁ.impudens.
Σκύλλος.σκύλαξ.
Σκύλλω.μ.υλῶ.uexo, moleſtus ſum. Actiu. accuſatiuo.
Σκυλμαίνω.iraſcor, σκυδμαίνω.
Σκυλμός.οῦ.ὁ.uexatio.
Σκυλοδέψιος.ου.ὁ.corij tinctor.
Σκῦλον.ου.τὸ.ſpolium, exuuiũ, pannus, lacer, pellis, exuuiæ.
Σκύλος.idem.
Σκυμαλίζειν.σκιμαλίζειν.
Σκυμνεύω νεβρούς.alo hinnulos.
Σκύμνος.ου.ὁ.catulus leonis, pullus. Lucre. libro 5. At catuli pantherarum ſcymnique leones.
Σκυνίον.ſupercilium.
Σκωνίζω.calcitro.
Σκυρθάνια.ας.ἡ.adoleſcentia.
Σκυρθάλιος.ου.ὁ.adoleſcentulus, νεανίσκος.
Σκυρίττω cornu peto, κερατίζω, κυρίττω.
Σκῦρος.ου.ὁ.aſperitas, ſalebra minuta, fruſtula quæ exiliunt ex marmore, dum inciduntur, λατύπη, πῶρος, ſcyrrhus. Eſt etiam inſulæ nomen & urbis.
Σκυρωτός.præruptus, aſper, ἀπόκροτος.
Σκυτάλη.ης.ἡ.mus araneus. Item ſcutica,
hoc

hoc eſt flagellum ex pelle factum. Item pera ex corio. Item caterua equeſtris. Eſt quoq; tabula in qua ſcripta ſontium delicta proponebantur. Item ſurculus loricatus, quod genus epiſtolæ erat apud Lacedæmonios, de quo Gel. libro 17. cap. 9.

Σκυταλίδες. qui ſubſunt articulis condyli, uel nodi.

Σκύταλον. ου. τὸ. genus teli, quæuis uirga, & ſcutica, τράχηλος.

Σκυτεῖον. ου. τὸ. ſutrina.

Σκυτεύς. έος. ὁ. coriarius, cerdo, ſutor.

Σκυτίζω. μ. ίσω. π. ικα. lacero.

Σκυτική. ῆς. ἡ. ars coriaria.

Σκυτίνη præcinctum pelliceum.

Σκύτινος. ου. coriaceus.

Σκυτοδεψέω. μ. ήσω. π. ηκα. tingo pelles. Neutrum.

Σκυτοδέψης. ου. ὁ. &

Σκυτοδεψός. οῦ. ὁ. tingens & ſubigens pelles. σκυτεύς.

Σκύτος. εος. τὸ. corium.

Σκυτοτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. exerceo artem incidendi corium. Neut. abſol.

Σκυτοτομική. ῆς. ἡ. ars ſutoria.

Σκυτοτόμος. ου ὁ. inciſor corij.

Σκυτώδης. εος. ὁ. alueo tumens.

Σκύφος. ου. ὁ. ſcyphus.

Σκωληκίζω. inſtar uermium moueri.

Σκωληκίζοντες μύουροι. pulſus uermiculãtes, id eſt, qui minuuntur.

Σκωλήκιον. ου. τὸ. uermiculus.

Σκωληκόβρωτος. ου ὁ. à uermibus exeſus.

Σκωληκοειδής. έος. ὁ. uermiformis.

Σκωληκιᾶν. uermiculari, id fit cum enatis uermiculis ſegetes & arbores infeſtantur

Σκώληξ. ηκος. ὁ. uermis.

Σκωληκοτόκα. τὰ. quæ uermem pariunt.

Σκωλοβάτης. uermiculus quidam.

Σκῶλον. ου. τὸ. impedimentum in itinere, ſcandalum, offendiculum.

Σκῶλος ου. ὁ. palus, ſpina.

Σκόλοψ. idem, σκόλοψ.

Σκῶμμα. ατος. τὸ. cauillum, ſales, dicterium, ſalſè dictum.

Σκωμμάτιον. ου. τὸ. cauillum.

Σκῶπες. οἱ. bubones, quæ ſunt aues nocturnæ ex genere noctuarum. Ab alijs uocantur aſiones, quarum alterum genus ἀεισκῶπες id eſt ſempaſiones appellantur, utroq; uocabulo compoſito. Dicitur autem παρὰ τὸ σκαιὸν ὤπα ἴσχειν, hanc ſpecies τῆς. Athenæus ſaltatione capi ſcribit, quemadmodum & ὦτος. Vnde σκὼψ ſaltatio uarijs motibus ad iſtarum auium imitationem, et uerbum σκώπτειν, hoc eſt alterũ imitando illudere.

Σκώπευμα. geſtus eſt manus ad frontem oppoſitæ, ut melius diſpiciatur aliquid.

Σκώπτης. ου. ὁ. cauillator, deriſor.

Σκωπτικός. οῦ. ὁ. cauillis ualens.

Σκωπτόλαι. οἱ. qui cauillis & ſcommatibus gaudent, φιλοσκώμμονες.

Σκώπτω. μ. ψω. π. φα. cauillor, ſales dico, dicterica iacio. Accuſ. aut mediante præpoſitione εἰς.

Σκώρ. τοῦ σκατός. merda.

Σκωραμίς. ίδος. matula, ἐν ᾗ ἀποπατοῦσι.

Σκωρία. ας. ἡ. ſcoria, fæces metalli.

ΣΜ.

Σμάραγδος. ου ὁ. ſmaragdus.

Σμαραγέω. μ ήσω. π. ηκα. reſono, ſtrido, crepo, λάμπω. Neut. abſol.

Σμάραγος. ſonus, ſtrepitus, ὁ ἀπὸ σπαραγμοῦ ψόφος.

Σμαράσσω, pro μαράσσω. luceo, ſplendeo.

Σμαρίς. ίδος. ἡ. genus puſilli piſcis. Quidã mænidas eſſe putant.

Σμιλίον. ου. τὸ. culter eſt ſutorius, quo corium ſcinditur.

Σμερδαλέος. ου ὁ. terribilis, horrendus, formidandus, ὅτις μέρδεσιν οὖσι βλέπουσι κατα πληκτικός.

Σμερδνόν. terribiliter.

Σμερδνός. οῦ. ὁ. σμερδαλέος.

Σμέρδος. εος. τὸ. robur, impetus.

Σμάω. purgo, abſtergo, percutio.

Σμῆγμα. ατος. τὸ. σμήλη.

Σμηκτικός. οῦ. ὁ. habens uim abſtergendi purgandiq;.

Σμηκτὶς γῆ. cimolia, Hippocrat.

Σμήλη. ης. ἡ. ſapo, ſmegma, quod purgat. ἀ σμήχω.

Σμιλακίω.μ.ίσω.π.κκα.loquor,φωνῶ.
Σμινίον.υ.τὸ.propolis.id eſt,cera durior.
Σμινονόμος.υ.ὁ.apiarius,μελισσουργός.
Σμῆνος.νος.τὸ.aluεare,apiarium,examen.
Σμῆξις.ιος.ἡ.purgatio.
Σμίειγξ.capillus,crinis.
Σμίευθος.υ.ὁ.funiculus,& auis genus.
Σμίχω.μ.ήξω.π.ηχα.abſtergo,purgo.à σμῶ τὸ καθαίρω.Actiu.accuſ.
Σμικρολογία.ἡ.turpis parſimonia,ſordes, parcitas.
Σμικρολογοῦμαι.anxie nimium minutiſsima quæque inquiro,anxiæ & ſcrupuloſe circa uilia & ſpernenda occupor,de aſpernabilibus laboro,uel accurate diſputo.
Σμικρολόγως.auarè,perparcè,tenaciter.
Σμικροπρέπεια.ας.ἡ.humilitas.
Σμικροπρεπής.έος.ὁ.ἡ.humilis.
Σμικρός.ᾶ.ὁ.paruus.
Σμικρότης.τητος.ἡ.paruitas.
Σμικρυνω.μ.υνῶ.imminuo.Actiu.accuſ.
Σμιλεύματα.τὰ.raſuræ quæ ſcalpello abraduntur.
Σμίλαξ.ακος.ὁ.hederæ genus,taxus arbor uenenoſa.
Σμίλη.ης.ἡ.cælum,ὀβελὸς,ſcalpellum,culter ſuſorius,medicum ferrum.
Σμιλίον.τὸ.σμιλίον.
Σμίνα.ligo,δίκελλα.
Σμίνθα.ης.ὁ.mus domeſticus,lingua Cretenſium.
Σμινθεὺς.έος.ὁ.cognomen eſt Apollinis à loco ubi colebatur.
Σμίνθυρος.caudam mouens,adblandiens.
Σμινύη.ης.ἡ.dolabra,uel bidens,aut ligo.
Σμογερός.ᾶ.ὁ.durus,malus,inſidiator.
Σμοῖος.υ.ὁ.difficilis,terribilis,triſtis.
Σμοκορδόω.μ.ώσω.π.ωκα.mulieres orno.
Σμορδέω.μ.ήσω.π.ηκα.coëo,συνουσιάζω.
Σμυγερόν.ῦ.τὸ.laborioſum & turpe.ἀπὸ τῦ σμύχω τὸ καίω.
Σμυδρός.οῦ.ὁ.candens ferrum,pro μυδρός.
Σμυκτήρ.naris.
Σμυός.triſtis,σμοιός.
Σμύρνα.ης.ἡ.myrrha.
Σμυρνίζω.æmulor myrrham.
Σμῦς.mus.
Σμύχομαι.μ.ύξομαι.π.υγμαι.ardeo.Depo.
Σμύχω.μ.ύξω.π.υχα.comburo,corrumpo.
Σμῶ.purgo,abſtergo,percutio.
Σμωδικόν.pharmacum ad uibices.
Σμωθέω.turbor,bullio.
Σμώτίω.uerbero.Vnde
Σμῶδιξ.ικος.ἡ.uibex,liuor ex percuſſione.
Σμώχω.conuiciari,μετὰ σπουδῆς ἀντρῶ.

ΣΟ.

Σοβάδες.αἱ.petulcæ,& perſequentes meretrices,inſanæ,ſuperbæ,inſtabiles.
Σοβαρεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.inſoleſco,& cum faſtu aliquid ago.
Σοβαρός.ᾶ.ὁ.uenuſtus,diues,ſibi placens,ſuperbus,uultu & inceſſu tumorem animi & arrogantiā præ ſe ferens.à σοβῶ,quòd alios repellat ac faſtidiat.Suid.
Σοβαρῶς.magnificè,ſtudioſe,diligenter.
Σοβάς.idem quod σοβαρός.
Σοβέομαι.conſternor,& turbulenter incedo,turbide me infero.Vnde σισοβημένος,τεταραγμένος,turbidus,conſternatus & impotens animi.Sic etiam
Σοβέω.μ.ήσω.π.ηκα.improbè & inſolenter ingredior & obuios ſummoueo,inſequor,curo. Item excutio,abigo,expello,ut σοβεῖν τὴν κόνιν,puluerem excutere.Xenophon.de ſtringendis equis loquens,de quo Budæus Commentarijs.Item compeſco,cogo gregem.
Σόβη.muſcarium caudæ equinæ.
Σόγχος.ſonchus,ſcariola.
Σοίβας.ὁ.loquax,arrogans,calumniator.
Σοὶ.tui,pro σῦ,poſſeſsiuū à σός.at σῶο primitiuum eſt à σύ.
Σόλοι.Soli,urbs eſt Ciliciæ,quæ poſtea Pōpeiopolis dicta eſt.
Σολοικίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſolœciſmum facio.
Σολοικισμός.ῦ.ὁ.ſolœciſmus Hoc nomine ſignificatur quicquid fit perperàm,nec rectè nec ordine peragitur,ut σολοικισμὸς τ̃ ἐδεσμῶν,Luciano.
Σόλοικον.idem.
Σόλοικος.υ.ὁ.indiſcretus,ſuperbus,elatus,

intemperans.

Σολοικοφανὴς.έος.τό. quod ſpeciem habet ſo- lœciſmi.

Σόλος.ου.ὁ.diſcus.σῶ τὸ κινῶ.

Σόλων.ωνος.ὁ.Solon Athenienſium legiſ- lator.

Σομφός.ου.ὁ.σομφώδης.

Σομφότης.ητος.ἡ.inanitas.

Σομφώδης.εος.ὁ.mollis,laxus.Heſych.σομ- φώδεις(inquit)αἱ χαυνότεραι τῶν αἰγιαλῶν.

Σόος.ου.ὁ.ſaluus,integer,ſanus.

Σορδισμός.ſolœciſmus.

Σορίπελον.dicterium in ſenes.nam σορὸς ſepul chrum eſt,τυμβογέρων.

Σορεύω.μ.εύσω.π.ευκα.cadauera cumulo, congrego.Neut.abſol.

Σορηδόν.ſimul,aceruatim,σωρηδόν.

Σοροδαίμων.ονος.ὁ,ἡ.capularis dæmon, hoc eſt ualde ſenex,ſepulchralis larua.

Σοροπηγός.οῦ.ὁ.pollinctor.

Σορός.οῦ.ὁ.uel ἡ.urna,loculus, cumulus oſsiũ & cadauerum. Generaliter pro omni cumulo.

Σόρειτες.ſyllogiſmi ſpecies.

Σός.σοῦ.ὁ.tuus.

Σόαρος.ſtadium,διόπτρα, inſtrumentum geo metricum.

Σοῦ.ἴθι,τρέχε,ὅρμα.

Σουβλίζω.μ.ίσω.inſubulo,penetro.

Σούνιον.ου.τὸ.Sunium promontorium Athe- narum.

Σοῦσα.τὰ.Suſa metropolis Perſidis.

Σοῦσθε.ite,ὁρμᾶσθε.

Σούσινον.ου.τὸ.oleum ex lilijs confectum.

Σοῦσις motus,impetus,iter,curſus.

Σοῦσο.uade,irrue.

Σοφία.ας.ἡ.ſapientia,conſilium. Sæpe acci- cipitur pro aſtu & calliditate.σοφία in cõ templatione uerſatur,φρόνησις in actu.

Σοφίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.ſapiẽter loquor demonſtro,fallo,impono ſermone,captio- ſè ago,deterreo. Item doceor ab alio. De- pon.accuſ.

Σοφίζω.μ.ίσω.π.ικα.doceo ſapientiam.

Σόφισμα.ατος.τὸ.fraus,deceptio,cautela, do- lus,commentum,artificium,cauillum,ca- lumnia,fraus compoſita,impoſtura, calli- ditas,inuentum,ars.

Σοφισματικός.fraudulentus.

Σοφιστεύω.μ.εύσω.π.ευκα.doceo,philoſophor.

Σοφιστής.οῦ ὁ.orator,præceptor,ſapiens, dece- ptor,quilibet artifex. Olim σοφισταὶ dice- bantur philoſophi & ſapiẽtiæ profeſſores, deinde rhetores, poſtremo abijt nomen in inuidiam, ut σοφισταὶ dicerentur qui fi- ctã quandam ſapientiæ ſpeciem iactita- rent.

Σοφιστεία.ἡ.ſapientia.

Σοφιστικός.cauillator,doloſus.

Σοφιστομανῶ.mire ſtudioſus ſum ſophiſtarũ.

Σοφός.οῦ.ὁ.ſapiens,doctus,acutus,ſcitus. Item aſtutus,callidus, uafer. Itẽ bonus,utilis.

Σοφοκλεῖς.οἱ.laudicœni,hoc eſt, qui propter cœnam ſibi pactam, orantem lauda- bant.

Σοφόω.μ.ώσω.π.ωκα.illumino. Actiu.

Σωφρονιστῆρες.dentes quos Auicenna dentes ſenſus uel intellectus appellat. Latini ge- nuinos uocant.Ariſtot.κραντῆρας.

Σώφρονες.ος.ὁ.prudens.

Σοφῶς.ſapienter,aptè.

Σόω.ſeruo,ὁρμῶ.

Σ Π.

Σπάδιξ.ικος.ἡ.genus muſici inſtrumenti. Item auulſus è palma termes cum fru- ctu,& coloris punici ſpecies.

Σπάδιον.ου.τὸ.ſtadium, Dorienſium lingua.

Σπάδων.ωνος.ὁ.ſpado, hoc eſt qui ui caſtra- tur.ἀπὸ τοῦ σπᾶν. Conuellitur enim in ip- ſis neruus,qui genitale erigit. Eunuchus autem eſſe poteſt & natura.

Σπαδωνισμός.caſtratio.

Σπάζω.μ.άσω.π.ακα.diuello,traho.

Σπάθα,uel σπάθη.ης.ἡ.rudes, inſtrumentum quo ſpumam detrahimus. Item in- ſtrumentum defenſorium,ut gladius. I- tem inſtrumentum textoris,cuius pulſu te la arctatur denſaturq́. Sunt etiam σπά- θαι coſtarum oſſa.

Σπαθάω.μ.ήσω.π.ηκα.conſumo,dilapido, τρυφάω, intemperanter ſuperbio, ſtu-

dioſe laboro. ἀπὸ τῶ σωτόμως κινεῖν τὰς ὑπ φαντικὰς σπάθας. Item diſpergo, minuo, uacuo, mutilo.

Σπάθημα. ατος. τὸ. denſitas, πύκνωμα.

Σπαίρω. μ. αρῶ. trepido, palpito, ſalio, efflo ſpiritum. Neut. abſol.

Σπαλακία. oculorum morbus, cæcitas.

Σπαλάξ. ακος. ὁ. talpa.

Σπαλίς. nouacula, ψαλίς.

Σπαλύσσομαι. turbor, laceror.

Σπαλίων. ωνος. ὁ. machina bellica.

Σπάνη. ης. ἡ. paupertas, raritas, penuria, inopia.

Σπανία. idem quod σπάνις.

Σπανίζομαι, &

Σπανίζω. μ. ίσω. π. ικα. indigeo, rarus ſum, rarus fio. σπανίζεσθαι tamen plus eſſe uidetur quàm σπανίζω. ut ἀπορεῖσθαι plus eſt quàm ἀπορεῖν.

Σπανίζων τῶν ἐπιτηδείων. egēs neceſſarijs.

Σπάνιος. ου. ὁ. rarus, paucus.

Σπανιώτατα. rariſsimè.

Σπάνις. ιος. ἡ. egeſtas, penuria, λεῖψις.

Σπανίως. raro.

Σπανόν. pretioſum, multa re dignum.

Σπανοσιτία. ας. ἡ. penuria annonæ.

Σπαίρομαι. σπάω, traho, ἀγρεύω.

Σπάραγμα. ατος. τὸ. laceratio.

Σπαραγματώδης. ὁ. iurgioſus.

Σπαραγμός. ῦ. ὁ. conuulſio.

Σποραδικὰ. τὰ. quæ ſparſim degunt, inciuilia, Theodoro interprete.

Σπαράττω. μ. άξω. π. αχα. lacero, uellico, dilanio. Actiu. accuſ.

Σπαργανίζω. μ. ίσω. π. ικα τὸ σπαργανῶ.

Σπάργανον. ου. τὸ. faſcia, pannus quo inuoluūtur infantes, cunabula.

Σπαργανῶ. cunabulis, ſiue faſcijs inuoluo. unde Luc. de Chriſto, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν.

Σπαργάνωμα. σπάργανον.

Σπαργάω. μ. ήσω. π. ηκα. luxurior, auellor in aliqua re affectus, ſum in ſicco, doleo de re ablata, nimius ſum in edēdo & luxuriādo deſydero, appeto. Dicitur quoque de uberibus lacte turgentibus.

Σπαργέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.

Σπατχή. ira, ὀργή.

Σπαρνός. rarus, paucus, tenuis, diſperſus.

Σπάρτη. ης. ἡ. filum, linea, carpentarij rubrica, ſcyrpus.

Σπαρτιάτις. ιδος. ἡ. Spartana mulier.

Σπάρτιον. ου. ſpartum uel geniſta, funiculus.

Σπάρτον. ου. τὸ. funis, rudens.

Σπαρτοπόλιος. canities. In tragœdia autem uirili ſpecie nigra ac ſubpallida, in comœdia uero muliebri erat habitu ſpartopolios, canitiem & ipſa uerbotenus indicans ſed inter iuniores perſonas, ut tamen intelligeretur aliquando meritorium ſcortum fuiſſe. Herm. in Plin.

Σπάρτος. ου. ὁ. ſpartus.

Σπαρτός. ῦ. ὁ. ſeminatus.

Σπάσματα. diſtentiones, conuulſiones.

Σπασμός. ῦ. ὁ. contractio, neruorum rigor ſiue diſtentio, conuulſio.

Σπαστικός. οῦ. ὁ. cui intus aliquid conuulſum eſt.

Σπαταγγίζειν. turbare.

Σπάταγοι. ſpatagi, genus echinorum.

Σπαταλάω. μ. ήσω. π. ηκα. delicior. Neutrum abſol.

Σπατάλη. cibus, deliciæ, ἡ τροφή.

Σπατάλιον. ου. ornamentum fœminarum, ἡ σπάθη.

Σπάτινος. ου. ὁ. coriaceus.

Σπατίλη. ης. ἡ. excrementum, merda, retrimenta quæ à corijs deraduntur.

Σπάτος. ους. τὸ. corium, pellis.

Σπάω. μ. άσω. π. ακα. euello, conuello, traho. Item ſorbeo, ut haurientes pocula facere ſolent. Athen. ὁ δ᾽ ἀλέξανδρος λαβὼν ποτήριον, ἔσπασε πάντα γενναίως.

Σπένδω. μ. σπείσω. fundo, ἄχρηστον eſt uerbum.

Σπεῖμα. funis.

Σπέος. τὸ. ſpecus, antrum.

Σπεῦ. ſequere, ἕπου.

Σπεῖος, τοῦ σπείους, uel σπέος. τὸ. ſpelunca.

Σπίλαθος. ου. ὁ. excrementum.

Σπίληξ. muliebre ueſtimentum.

Σπίλιον, Aeol. ου. τὸ. armilla.

Σπό[...]

Σπεῖρα.ας.ἡ.cohors,caterua,exercitus Itẽ ſpira,id eſt,funis nauticus in orbem conuolutus,uel ſerpentum conuolutio. Nonnunquã pro opere piſtorio inuenitur.Orbis in ligno,interprete Theodoro.

Σπειράομαι.μ.άσομαι.π.αμαι. contraho in ſpiram,ſicut ſerpẽs uel canis dormire uolens.Depon.abſol.

Σπειρηδόν. in orbem, inſtar ſerpentis, conuolutim.

Σπεῖρον.ου.τὸ.ueſtis uilis & lacera,uelum.

Σπείρω.μ.σπερῶ.π.ἔσπαρκα.ſemino.

Σπεῖσις.ἡ.libatio,σπονδή.

Σπεκλοῦν.ſonitum ædere in coitu,coire.

Σπέλεθος.ſtercus.

Σπενδεῖον.ου.τὸ.σπονδεῖον.

Σπενδίσκω.libo,ſacrifico.

Σπενδή.libamen.

Σπένδομαι. paciſcor,fœdus ſancio,fœdus ico,reconcilior.Depon. accuſ.ut σπένδομαι σπονδὰς,& σπένδομαι τοῦτο,hoc eſt,inducijs pactis permitto & concedo.

Σπενδοποιοῦμαι.idem.

Σπένδω.μ.σπείσω. quod à σπείδω inuſitato mutuatur.libo.ſacrifico.

Σπέομαι.ſequor.Depon.

Σπέος.ους.τὸ.ſpelunca,σπήλαιον.

Σπέρμα.ατος.τὸ.ſemen,fructus.

Σπερμαίνω.ſemen emitto,genero.

Σπερματίας.ου.ὁ.cucumeris ſpecies.

Σπερματίδες.αἱ ſeminariæ.

Σπερματίζω.ſemen efficio.

Σπερματικός.οῦ.ὁ.ſeminalis.

Σπερμοβολεῖ.ſemen genitale emittit.

Σπερμολογία.ας.ἡ. collectio ſeminis quæ fit ab auibus quando ſeminatur. Item ſeminatio uerborum,loquacitas.

Σπερμολόγος.ου.ὁ.σπερμονόμος,ſeminilegus. Item uerbi ſator,locutuleius, qui libens uerba funditat, quiq́; ex alieno uiuit, ut ſcribit Harpocrat. Eſt & auicula eius nominis apud Athen.& Ariſtoph.frugilega Gaza interprete.

Σπερμολογῶ.nugor,& uerba loquaciter fundo et deblatero.

Σπερχός.οῦ.ὁ.curuus.

Σπερχώω.ſemino,iraſcor,minor,perſequor.

Σπερχειός.οῦ.ὁ.flumen Theſſaliæ.

Σπερχθείς. turbatus, irritatus apud Herodotum.

Σπερχνός.οῦ.ὁ.acris,diligens,aſper,feſtinans.

Σπέρχομαι,et

Σπέρχω.urgeo,feſtino,iraſcor,conturbor.

Σπεύδω.μ.εύσω.π.ευκα. feſtino, ſtudeo, enitor,pergo.Neut.abſol.

Σπῆϊ.ſpeluncæ,datiuus eſt à σπέος.

Σπήλαιον.ου.τὸ.&

Σπῆλυγξ.γγος.ὁ. ſpelunca. παρὰ τὸ σπέος, καὶ λάας,ἤγουν λίθος κατεσπασμένος.

Σπηλώδης.εος.ὁ,ἡ.plenus ſpeluncis.

Σπιδνός.οῦ.ὁ.denſus.

Σπίζα.ἡ.auicula paſſeri ſimilis.

Σπιζίας ἱέραξ.accipiter fringillarius,Theo.

Σπιζία.τὰ.aues.

Σπιζίτης.fringillatio,ὀρνεόν τι ἀγριάλιον.

Σπιθαμή.ῆς.ἡ.palmus, id eſt, menſura quæ fit à pollice ad minimum digitum manu extenſa. Vel (ut Bud. ſcribit) menſura duodenûm digitorum. Latini dodrantẽ appellant.

Σπιθαμιαῖος.ου.ὁ.qui palmæ habet aut ſemipedis longitudinem.

Σπιλάς.άδος.ἡ.ſaxum concauum in aqua, aut circa mare, petra, uentus impetuoſus,turbo.

Σπιλόω.μ.ώσω.π.ωκα.contamino. Actiu.

Σπίλη.ης.ἡ.&

Σπῖλον.ου.τὸ.macula,κηλίς. Item fides,χορδὴ δ᾽ ἐντέρων. Item σπίλα,fraces,στέμφυλα.

Σπιλόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.ſordeſco, maculor.Depo.abſol.

Σπῖλος.ου.ὁ.&

Σπίλωμα.ατος.τὸ. ῥύπος, μιασμός, macula, proprie notæ in ueſtibus diſcolores. Item locus ſalebroſus,ſaxum aſperum.

Σπιλόω.maculo,ῥυπόω.

Σπινθήρ.ῆρος.ὁ.ſcintilla,ἀκοντισμός.

Σπινθηρίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſcintillo.Neu.

Σπίνος.ου.ὁ.paſſeris genus.

Σπλαγχνεύειν.σπλάγχνων μεταλαβεῖν.

Σπλαγχνίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. miſereor,

miſericordia moueor, affectu tangor. De.

Σπλάγχνον.ου.τὸ.cor, uiſcera, inteſtina, miſericordia.

Σπλαγχνοσκόπος.ου.ὁ.extiſpex.

Σπλαγχνοτόμος.ου.ὁ. uiſcerator, ſector uiſcerum.

Σπλεκοῦν.coire.

Σπλὴν.ηνὸς.ὁ. ſplē, lien, linteum oblongum.

Σπληνικὸς.οῦ.ὁ.lienoſus.

Σπλήνιον.ου.τὸ. emplaſtri genus longiuſculū ad figuram lienis.

Σπληνιάω.laboro uitio lienis.

Σπληνῖτις.ιδος.ἡ.lienaria uena.

Σπογγεῖς.οἱ.ſpongiatores, id eſt, ſpongiarum piſcatores.

Σπογγιά.ᾶς.ἡ. accentu in ultima Atticè, &

Σπόγγος.ου.ὁ.ſpongia. διὰ τὸ ἀποσπᾶν τὰ ὑγρά. Item σπόγγοι, adenes iuxta fauces.

Σποδεῖν. conſuetudinem cum aliqua habere. Interdum cedere. Ariſtoph. Auib. σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖν.

Σποδέω.purgo, abſtergo aras, aſſo, uro. καὶ σποδοῦντο, ἐμάχοντο, ἐτύπτοντο.

Σποδιά.ᾶς.ἡ.cinis.

Σποδίζω.μ.ίσω.π.ικα.coquo ſub cinere, ſpōgia perſicco. Neut. accuſ.

Σποδίτης ἄρτος.panis ſubcineritius.

Σποδοειδὴς.ὁ,ἡ.cinereus.

Σπόδιον.ου.τὸ.&

Σποδὸς.οῦ.ὁ.cinis, ſtercus.

Σπολὰς.άδος.ἡ.ueſtis pellicea, diphthera.

Σπολεῖς.miſſa uel ornata.

Σπολὴ.ῆς.ἡ.ſtola.

Σπόλια.τὰ. lanæ, quæ ab ouium cruribus euelluntur.

Σπόμαι.ſequor, ἕπομαι, μετέρχομαι.

Σπονδάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. fauorabilem mihi facio.

Σπονδαρχίαι.libamina immolatorum.

Σπονδεῖον.ου.τὸ. calix, uas ad libandum uinum, Athen. lib. 9.

Σπονδεῖος.ου ὁ.ſpondeus pes. ἀ σπονδῆ, quia in ſacrificijs eo utebantur.

Σπονδηφόρος.ου.ὁ.fecialis.

Σπονδέω.moueo.agito.

Σπονδὴ.ῆς.ἡ.ſodalitas, induciæ, fœdus, libamen. nam intercedentibus libationibus olim fœdera inire ſolebant.

Σπονδίζω.percutio, uro.

Σπένδοντες.οἱ.fundentes libamen in fœdere ſanciendo.

Σπονδοφόρος.ου.caduceator.

Σπονδύλιον.ου.τὸ. uertebra ſeu nodus, qui eſt in ſpinis animalium. Item uerticillus, quo fœminæ in fuſis ſuis torquendis utuntur.

Σπονδυλίων.ωνος.ὁ.medulla, quæ eſt in uertebris ſpinæ.

Σπονδύλη.ης.ἡ. uerticella beſtiola, Theodoro.

Σπόνδυλος. idem quod σπονδύλιον. Aliqui (ut ſcribit Feſtus) σπονδύλους cubos appellant. Eſt & piſcis nomen apud Macrob. & Senecam.

Σπορά.ᾶς.ἡ.ſatio.

Σποράδες.αἱ. Sporades inſulæ quædam ſic dictæ, quòd in mari ſparſæ ſint, quaſi palantes.

Σποράδην.ſparſim, ἐσπαρμένως.

Σποραδικά.τὰ.ſolitaria, inciuilia. Ariſtoteles libro primo hiſt. τὰ μὲν πολιτικὰ, τὰ δὲ σποραδικὰ, aliæ ciuiles, aliæ inciuiles.

Σποράς.άδος.ὁ.ſparſus.

Σποργαί.αἱ.niſus ad pariendum.

Σπορεὺς.έως.ὁ.ſator.

Σπόριμα.τὰ.ſata.

Σπόρος.ου.ὁ.ſemen, πυρὸς, triticum.

Σπουδαζόμενος ἀνὴρ.uir gratioſus, & multorum fauore adiutus, ut ὑπὸ πολλῶν σπουδαζόμενος, populi fauore adiutus, Plut. Idem de hiſtrione nobiliſſimo, σπουδαζόμενος ὑπὸ πάντων, hoc eſt πάσης ἀξιόμενος σπουδῆς.

Σπουδάζομαι.expetor.

Σπουδάζω.μ.άσω.π.ακα.ſtudeo, aliquid diligenter facio, ſeriò ago uel dico, do operā, ſatago, apparo, conor. Item colo & affecto. Syneſ. καὶ ἀντὶ παντὸς σπουδαστέον, in primis colendus eſt tibi. Eſt etiam frugi uitam ago, cui cōtrarium eſt βλακεύειν. Conſtruitur autem uarijs modis hoc uer

bum,ut σπουδάζω πρός τινα, colo aliquem, fauco alicui,exhibeo me obſequioſum: & σπουδάζω ἐς τὰ σὰ,fauco rebus tuis:& σπουδάζω τὸ σὸν, ago id quod eſt in rem tuam, tuas partes foueo.Sophocl.σπουδάζω περὶ τούτων, Solicitus ſum, & accuratè proſequor. Conſtruitur etiam cum datiuo, ſicut ſtudeo & faueo apud Latinos. Dicitur etiam σπουδάζω περὶ τοῦτο.Bud. Comment.

Σπουδαιολογοῦμαι. affectatè, & magno ſtudio adhibito loquor. Xenoph.ἀναβ.ι.Significat etiam ſeriò loquor,ſeriò diſputo, Xenoph.Symp. Accipitur etiam in ſignificatione paſſiua, ut ὁ λόγος οὕτως ἐσπουδαιολογήθη,id eſt, ἐσπουδάσθη, apud eundẽ Bud.Com.

Σπουδαιολογούμενος.ſeriò loquens.

Σπουδαῖος.α.ὁ.ſedulus,ſtudioſus, honeſtus, ſerius,induſtrius.

Σπουδαίως.ſeriò,bona fide, citra ullum figmentum.

Σπουδαρχία. ambitio.

Σπουδαρχιάω,& σπουδαρχιάω.ſtudioſus ſum magiſtratuum gerendorum,ambitioſus ſum, ambio.

Σπούδασμα.ατος.τὸ. res ſtudioſè affectata.

Σπουδάσματα, opuſcula Sophronio interprete.

Σπουδαστής.fautor & factioſus.

Σπουδαστικός.ου.ὁ.diligens,& qui ſerio ſermone oblectatur.Opponitur τῷ φιλοπαίγμονι.

Σπουδή.ῆς.ἡ.ſtudium,diligentia, feſtinatio, ſerium.Opponitur τῇ παιδιᾷ. Vnde ἄξιον σπουδῆς,pretioſum,æſtimatum,quod in pretio habetur. Σπουδὴν ποιεῖσθαι,contendere,& de aliquo laborare, & diligenter curare,magno ſtudio colere & præparare. σπουδὴν ποιῶ,ſeriò accipio,ſeriò dictum interpretor. Σπουδὴν ποιεῖσθαι, operam ſumere.Bud.Com.

Σπουδῆ,aduerb.uix,cum labore & ſtudio, feſtinanter,diligenter,ſtudioſè.

Σπυραθία.ας.ἡ.&

Σπύραθος.ου.ὁ.&

Σπυράς.άδος.ἡ.pilula,globulus, ouium & caprarum excrementum. Iul.Pollux.

Σπυρίς.ίδος.ἡ.ſporta,τὸ τῶν πυρῶν ἄγγος.

Σπυρίδιον.ου.τὸ.ſportula,ſimus.

Σπυρίχνιον.idem.

Σ Τ.

Στάγγον.τὸ.calidum,aridum.

Σταγών.όνος.ὁ.gutta,ſtilla,ſtillicidium.

Σταγονίας.ου.ὁ.genus thuris, à ſimilitudine ſtillicidiorum.

Σταδαῖος.ſtans,erectus.

Σταδιάζω.τὸ σταδιάζω.

Σταδιαῖος.ου.ὁ.ſtadialis,menſuram ſtadij cõplectens,& ſtatarius.

Σταδιεύς.έως.ὁ.curſor.

Σταδιοδρόμοι. οἱ. qui in ſtadio curſu certãt.

Στάδιον.ου.τὸ.&

Στάδιος.ου.ὁ.locus exercitij & theatrum,ſtadium,curriculum,menſura pedum ſexcẽtorum & uigintiquinque. Et adiectiuè στάδιος, firmus,bene compactus.unde σταδιαῖος θώραξ,ἢ ἀλυσιδωτός.

Σταδίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſtillo,recenſeo. Genitiuo.

Σταθείς.έντος.ὁ.conſiſtens,ſtans.

Σταθερός.οῦ.ὁ.ſtabilis, intenſus, in ipſo puncto ac uigore exiſtens.

Σταθευτός.toſtus,paulatim uſtus.

Σταθεύω, Atticè pro στατεύω. torreo, lento igne aſſo.

Σταθηρός.firmus,robuſtus.

Σταθερότης.ητος.ἡ.robur,conſtantia.

Σταθμά, uel στάθμια. τὰ. libra & pondera, Demoſth. Item ſtationes in ſtabulis,ἱπποστασίαι.Bud.Com.

Σταθμάομαι. pondero, examino, æſtimo, perpendo,Plat. in Gorg. Item coniecturam facio, στοχάζομαι, argumentum duco,Theophr.9.Bud.Com.

Σταθμάω.μ.ήσω.π.ηκα.idem. Actiu.accuſ.

Σταθμεύω.ſtabulor,diuerſor.ſtatiua habeo.

Στάθμη.ης.ἡ.pondus,amuſſis, rubrica carpentarij,quadra,perpendiculum.

Σταθμητός.ου.ὁ.menſurabilis.

Σταθμίδος. αἱ. ligna in naui,ſuper quibus tranſtra ponuntur.

Σταθμίζω.μ.ίσω.π.ικα.σταθμῶμαι, pondero,

perpendiculo rem exploro. Actiu. accuſ.

Σταθμός.ȣ̃.ὁ.ſtabulum,diuerſorium,reſidenſia,iter unius diei,ſtatio,ſtatiua,ἔπαυλις,πανδοκεῖον,manſio, diuerſorium militare,ſiue tabellariorum, quæ certis ſpatijs diſtingui ſolent. Lucian. Icaron. ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν σελήνην, ὁ πρῶτος ἡμῖν σταθμός.

Item limen,cardo,Herodo.σταθμοί τε καὶ ἐπίθυρα. Item libra,ſtatera,pondus. Herod.ἕλκει σταθμὸν τάλαντα δέκα. Et menſura millium 28.ſemis.Bud.in Ann.

Σταθμοῦχος.ου.ὁ.paterfamiliâs, caupo, hoſpes.

Σταιρός.ſiccus,calidus,incontinens.

Σταίς.αιτός.ἡ.farina aqua ſubacta, flos farinæ,farina ad pinſendũ macerata,paſta.

Σταιτίνη.ἡ.placenta.

Στακτή.ῆς.ἡ.gutta,aqua,lixiuij,quæ primo fluxit. Itẽ pinguiſſimus ille liquor proueniens ex myrrha expreſſa.

Στακτίς.ἡ.ſpecies atramenti ſutorij.

Στακτός ȣ̃.ὁ.ſtillaticus,liquidus,colatus.

Στάκω.ſto.

Σταλαγμός.ȣ̃.ὁ.gutta,id eſt,ſtilla. Chalcanthi ſpecies eſt puriſſima, ſtiriæ ſiue guttæ ſimilis, unde genus inaurium, Cæcilius ſtelaginum uocauit.

Σταλάζω.μ.άξω.π.αχα.ſtillo.Neut.

Σταλακτικόν. ſtillititium ait eſſe Dioſcorides,quòd guttatim ex humidis & conſtrictis locis ſtillat.

Σταλάω.σταλάζω.

Στάλικες.αἱ ualli,perticæ uenatorũ,hoc eſt furculæ quibus retia eriguntur,quo facto maculoſa laxitas intenditur. Hæ furculæ pronæ ſtant,ut uelut anterides ſins indaginis et tibicines, cum in amenta retium inditæ fuerint. Dicuntur etiam χαλίδες ξύλα,πάσσαλοι, ξύστρα. Eius nominatiuus ſingularis eſt στάλιξ.κος.

Σταλτικός.ȣ̃.contrahens,reprimens.

Σταλυμαίνομαι.infeſto.

Στάμεν.ſtare.

Σταμνεῖον,uel στάμνιον.ȣ.τὸ.&

Στάμνος.ȣ.ἡ.urna,calathus,fictile,hydria

Στᾶν.ſteterunt,Iliad.π.

Σταλυξ.ȣ.ὁ.infœlix.

Σταφίς.ίδος.ἡ.uua paſſa,σαφίς.

Στασιάζω.μ.άσω.π.ακα.ſeditionem conflo, ſeditiones molior, committo aliquem cũ aliquo.Neu abſol.

Στασιασμός.ȣ̃.ὁ.ſeditio.

Στασιαστής.ȣ̃.ὁ.ſeditioſus.

Στασιαστικῶς.ſeditioſè.

Στάσιμος.ȣ ὁ.ſtabilis,firmus.

Στάσις.ιος.ἡ.ſeditio,ciuile bellum. Item ſtatio,officina,ordo,ſtatus,ſtatus ſiue cõſtitutio orationis,controuerſia,perſeuerãtia,conſtantia. Dicitur & de choro,ut apud Bud.Com.

Στασιωδέστατος.ȣ.ſeditioſiſſimus.

Στασιώδης.ιος.ὁ,ἡ.ſeditioſus.

Στασιώτης.ȣ.ὁ.ſatelles,δορυφόρος.

Στατεύω.foueo,calfacio,σταθεύω.

Στατεῶμαι.αἱ.tuberculi ſunt. ἀπὸ τοῦ στέατος, quia pingue quoddam in his ſit collectum ſub cutem.

Στατήρ.ῆρος.ὁ.ſtater, hoc eſt genus nummi, quatuor drachmas habens,ualentes quatuordecim ſolidos noſtros ſcribit.Bud.

Vtebantur hoc nomine & Perſæ & Macedones: unde Philippi ſtateres, Dorici & Alexandrei dicti. Eſt etiam ſecundum alios ſiclus, quod erat Hebræorum numiſma, quatuor drachmas Atticas ualens,ut ſcribit Ioſephus.

Στατικός.ȣ̃.ὁ.ponderatiuus.

Στατίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſtabulor,conſiſto.

Στατός.ȣ̃.ὁ.ſtans.

Στατὴς.genus ueſtis.

Σταυροειδόν.inſtar crucis, figura cruciata.

Σταυροειδής.ῆος.ὁ,ἡ.σταυρότυπος.

Σταυρός.οῦ,ὁ.σκόλοψ,crux,ſublica,id eſt, palus ligneus fixus & erectus.ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν αὔραν ἵστασθαι,quòd in aërem tollatur.

Σταυροὶ λιμένων.ſepta portuum.

Σταυρότυπος.ȣ.ὁ.cruci ſimilis.

Σταυρόω.μ.ώσω.π.ωκα.crucifigo. Acti.acc.

Σταύρωμα.ατος.τὸ.agger ex lignis & terra.

Σταύρωσις.ιος.ἡ.crucifixio.

Σταυρωτής.οῦ.ὁ.crucifixor.

Σταφιδοῦν.uuam paſſam facere.

Σταφίδος

Σταφιδωδής.ῶδος.ὁ paſſus.

Σταφὶς.ίδος.ἡ.uua paſſa.

Σταφὶς ἀγρία.herba pedicularis.

Σταφύλη.ης.ἡ.perpendiculum, στάθμη.

Σταφυλή.ῆς.ἡ. uua, botrus. Item uitium uuulæ in gutture, quæ columella Latinis dicitur,& diſtenditur, luteoq́ colore ſubrubeſcit acino perſimilis. Dicitur & σταφυλοφόρος Ariſtoteli.

Σταφυλητομία.ας.ἡ.uuæ inciſio,

Σταφυλῖνος.paſtinaca herba.

Σταφυλοβολεῖον.ου.τὸ. locus in quo calcantur uuæ, πατητήριον.

Σταφυλοφόρος.uuigera, σταφύλη.

Σταφύλωμα.ατος.τὸ.uitium oculi acino uuæ ſimile.

Σταχάνη.ης.ἡ.trutina.Dorica dictio eſt.

Σταχυολογεῖν,legere ſpicas,ſpicilegium facere.

Σταχυολογία.ας.ἡ.ſpicilegium.

Στάχυς.υος.ὁ.ſpica, herba ſimilis marrubio.

Στέαρ.ατος.τὸ. adeps, eſca,maſſa farinæ ſubactæ. Strabo 15. τὸν μὲν πηλὸν ταῖς χερσὶ φυρᾶν, τὸ δὲ στέαρ τὸ εἰς ἄρτοποιΐαν τοῖς ποσί.

Στεατόω.μ.ώσω.π.ωκα. impinguo. Depon.

Στεατώδης. εος.ὁ, ἡ. ſeuo obeſus.

Στεάτωμα.τος.τὸ. adipis effuſio ſub cute.

Στεγάζω.tego,ſuſtineo, firmo,firmus ſum,tango,recipio,retineo,ſuffero,ſum capax.

Στεγανόμιον.ου.τὸ.naulum, merces quæ datur cauponi pro hoſpitio.

Στεγανόμος.ου.ὁ.caupo,paterfamiliâs.

Στεγανός.ου.ὁ. denſus, anguſtus, durus, ſolidus, opertus, impenetrabilis. Xenoph. in Venat. ἔχει δὲ καὶ τὴν τρίχα στεγανὴν, Habet uillos impenetrabiles. Item tacitus, à denſitate & ſoliditate translatione ſumpta, ut in quem non competat illud Terentij, Plenus rimarum ſum, hac atq; illac perfluo. Inde prouerb. στεγανώτερος ἀρεοπαγίτου, Areopagita taciturnior. Eraſm. Chiliad.

Στεγανόποδες.οἱ.palmipedes aues.

Στέγασμα.ατος.τὸ. ſuſtentaculum.

Στέγαστρα.τὰ.ſubtegulanea uertuntur à Plin.

Στεγάρχος.ὁ.præfectus ædium.

Στέγαστρον, ου. τὸ. ſegeſtra, hoc eſt tectum pileum è ſtramentis contextum.

Σ T.

Στέγη.ης.ἡ.caſa,tectum, contignatio. ἀπὸ τοῦ στέγειν τὸ περιέχειν.

Στεγνός.ὁ.ſtrictus,ſolidus,humilis.

Στεγνωτικός.uim habens aſtringendi uel inſpiſſandi.

Στέγω.τὸ ὑπομένω,tolero,fero,contineo,

Στέγος.εος.τὸ.tectum.

Στείβω.calco,ſtipo,grauo,ambulo,tero.

Στειβεύς.ὁ.uiator,ὁδίτης.

Στειλάζουσα ἑαυτὴν.exornans ſeipſam.

Στειλειός.οῦ. ὁ. manubrium, lignum ſecuris, aut foramen, per quod inſeritur.

Στείνομαι.angor,ſuſpiro,triſtor.

Στεινός.οῦ.ὁ.pro στενός,anguſtus.

Στεῖνος.εος.τὸ. ſpatium inter foſſam & mœnia,uia anguſta.

Στείνω.μ.στενῶ.arcto, in arctum cogo. Activ.

Στεινωπός.οῦ.ὁ. anguſtus locus, στενὸς τόπος,

Στειλειός.peruius.

Στεῖρα.ας. ἡ. ſterilis. Item carina nauis, quod & στείρωμα.dicitur.

Στεῖον.ueſtis tenuis ac translucens.

Στεῖρος.ου.ὁ.ſterilis.

Στείρωσις.εως.ἡ.ſterilitas,

Στειφρός.οῦ.ὁ.ualidus.

Στείχω.eo, proprio ordine eo. unde στοιχεῖον,

Στείω.ſto,poëticè.

Στελγίς.ίδος.ἡ.ſtrigilis,ξύστρα.

Στελεγγίς.idem.

Στελγίσματα.τὰ.ramenta,ſordes quæ abraduntur ſtrigili.

Στελεόν.οῦ.τὸ.manubrium ſecuris.

Στελεός.οῦ.ὁ.inſtrumentum coquinarium, στελεόν.

Στελεχιαία.ἡ.uena in corpore humano.quæ arboris caudici proportione reſpondet.

Στελέχιον.ου.τὸ.&

Στέλεχος.εος.τὸ.ſtipes,truncus, ramus.

Στέλλομαι.iter contendo, proficiſcor, ſed nauigatione propriè. differt enim τοῦ πεζεύειν. Eſt etiam ἀποβάλλω & ἐπιστρατεύω, id eſt expeditionem ſuſcipio. Item uelum contraho, Ariſtoteles in Mechan. Item ueſtior, deuito, ſubtraho, ſecedo, Depon, Bud.Com.

Στέλλω. μ. στελῶ. π. ἔσταλκα. *mitto, ordino, traho, apio, contraho, orno, tego, paro. Et* στέλλω, ἐπιχείσω.

Στέλμα. *ſertum, corona.*

Στελμονίαι. *faſciæ, quibus canum latera præmuniuntur,* ζώματα.

Στεμβάζω. *conuicior,* χλευάζω.

Στέμμα. ατος. τό. *corona, ornamentum, ſtirps, inſula, uitta, ſtemma, inſignia, imagines, cauea.*

Στέμφαλον. ου. τό. *genus annonæ ſiue leguminis.*

Στέμφυλον. ου. τό. *cortex uuæ, uel oliuæ, fraces.*

Στέμφω. μ. ἔμψω. π. ἐμφα. *moueo. Acti.*

Στέναγμα. ατος. τό. *&*

Στεναγμός. ῦ. ὁ. *ſuſpiriũ, ſuſpiratio, gemitus.*

Στεναγός. στενός.

Στενάγω, *&* στενάζω, *uel* στενάχω. μ. άξω. π. αχα. *&* στεναχίζω. μ. ίσω. π. ικα. *ſuſpiro.* στενάζω τὸν τεθνεῶτα, *deploro mortuum.*

Στένιον. *pectus.*

Στενόεις. ντος. *ſubanguſtus.*

Στενολογεῖν, *&*

Στενολεσχεῖν. *anxium eſſe & torqueri in rebus friuolis & nugamentis,* λεπτολογεῖν.

Στενολέσχης. ὁ. λεπτολόγος.

Στενολεσχία. ας. ἡ. *anxietas in rebus nihili.*

Στένομαι. *ſuſpiro, triſtor, iraſcor.*

Στενοπόρος. ὁ. *anguſta uia.*

Στενός. ῦ. ὁ. *anguſtus.*

Στενότης. ητος. ἡ. *anguſtia.*

Στενοχωρέομαι, *&*

Στενοχωρέω. *frequento, & frequentor, anguſtior, premor, locum anguſtum reddo.*

Στενοχωρία. ας. ἡ. *anguſtia, anguſtus locus.*

Στενόω. μ. ώσω. π. ωκα. *idem quod* στενοχωρέω, *arcto, frequento. Vnde* ἐστενωμένως ζῆν, *modicè, & ſumma parſimonia uiuere, id eſt* διαζῆν, ἀποζῆν. *Latini tolerare dicunt. Acti. accuſ.*

Στέντωρ. ορος. ὁ. *Stentor.*

Στεντογρῶσαι. *ſtipare, ſiccare, humidorum meatus contrahere.*

Στένω. μ. στενῶ. στενάγω, *gemo, ſuſpiro. Neutr.*

Στενωπός. ῦ. *angiportus, compitum.*

Στέομεν. *ſtemus.*

Στεπτήρια. τὰ. *ſerta quædam, quæ ex arborũ ramis ſuſpendebantur.*

Στέργηθρον. ου. τό. *amor, philtrum.*

Στέργω. μ. ξω. π. χα. *amo, colo. Dicitur propriè de naturali amore, & non facile ſolubili, hinc* φιλοστοργία *mutuus parentum, & liberorum amor. Accipitur pro* ἀρκοῦμαι, *acquieſco & contentus ſum. Et diuerſis modis conſtruitur. Cum datiuo, ut* στέργειν σκοροδάλμῃ, *cum præpoſitione, ut* στέργειν ἐπὶ τοῖσιν, *cum accuſatiuo, ut* στέργω τὴν κρίσιν ἢ τὰ ἐγνωσμένα, *prouocare nolo, quod etiam* ἀγαπῶ *dicitur. Sed maximè pro* ἐμμένω, καὶ πρόσκειμαι, καὶ ἀρκοῦμαι. *Bud Com.*

Στερέμνιος. ου. ὁ. *durus, robuſtus.*

Στερεόν. τό. *ſoliditas.*

Στερεός. ῦ. ὁ. *ſolidus, durus.*

Στερεότης. ητος. ἡ. *ſoliditas.*

Στερεόφρων. ονος. ὁ. *crudelis.*

Στερεόω. μ. ώσω. π. ωκα. *firmo. Acti. gen.*

Στερέω. μ. ήσω. *uel* έσω. π. ηκα. *priuo, exuo. Genit. uel accuſ.*

Στερέωμα. ατος. τό. *firmamentum, conglobamentum.*

Στερεῖσθαι. *priuari.*

Στέρησις. εως. ἡ. *priuatio.*

Στερητικός. ῦ. ὁ. *priuatiuus.*

Στερίσκω. *priuo. Acti. genit.*

Στέριφος. ου. ὁ. *ſterilis, debilis.*

Στεριφώτατος. ὁ. *minimè dumoſus.*

Στερκτικὸς πρὸς τὸν σώφρονα. *beneuolus ſum familiari.*

Στέρνιξ. *medulla,* ἐντεριώνη.

Στερνόμαντις. *pyihon,* ἐγγαστρίμυθος.

Στέρνον. ου. τό. *pectus.* ἀπὸ τῆς στερεότητος. *Item cogitatio, mens. Ponunt grammatici* στέρνον *inferiorem partem thoracis eſſe, ſuperiorem* στῆθος.

Στερνοτυπία. ας. ἡ. *pectoris percuſsio.*

Στερνοτυποῦμαι. *plango, pectus percutio. Vnde* στερνοτυπούμενος, *mæſtus, præ dolore tundens pectora. idem* στερνοτύπτης.

Στερνοτύπτης. ου. ὁ. στερνοτυπούμενος.

Στέρξις. *amor, habitus animi præſentibus*

contentus.

Στεροπή.ῆς.ἡ. *fulgur,*

Στεροπηγερέτης.ου.ὁ. *ſuſcitans fulgur.*

Στερεόω.μ.ώσω.π.ωκα. *firmo, ϛερεόω. Actiu. genit. uel accuſ.*

Στεῤῥός.ᾶ.ὁ. *ſolidus, rigidus, durus.*

Στεῤῥότης.ητ☉.ἡ. *firmitas.*

Στέρριος. *durus, rigidus.*

Στέρφος.εος.τὸ. *corium, pellis.*

Στέφω.μ.ψῶ. *Atticè pro ϛέφω.*

Στεῦμαι. *promitto, firmo, præfinio. Vnde tertia perſ. ſingul. indicatiui ϛεῦται, per ſyncopen pro ϛεύεται, & tertia perſ. præt. imperſ. ϛεῦτο pro ἐϛεύετο.*

Στέφαναι. *ſpiræ.*

Στεφάνη.ης.ἡ. *galea, uertex, cacumen, ſpira, quod erat ornamentum capitis matronarum. Item genus cribri.*

Στεφανηφορεῖν. *coronam ferre.*

Στεφανηφορία. *geſtatio coronæ. Accipitur pro dignitate, ut erat choragorum munus, & theſmothetarum, & id genus, qui coronas geſtabant.*

Στεφανηφόρος.ου.ὁ. *coronam ferens.*

Στεφανία. *corollæ.*

Στεφανίτης.ου.ὁ. *athleta, coronatus. Vnde ϛεφανίτης ἀγὼν, certamen, cuius uictoriæ præmium corona proponebatur.*

Στεφανόπλοκος. *coronamentorum artifex.*

Στέφανος.ου.ὁ. *corona.*

Στεφανόω.μ.ώσω.π.ωκα. *corono, cingo. Accipitur apud Galenum, pro uictorem declaro, palmam tribuo. Acti. accuſ.*

Στεφάνωμα ατος.τὸ. *res ex qua fit corona, coronarium genus oleris quodcunque foliaceum; Athen.*

Στεφανωματικός.ᾶ.ὁ. *coronarius.*

Στεφηφόροι *Græci uocant flamines.*

Στέφος.εος.τὸ. *ϛέφανος.*

Στέφω.μ.ψω.π.φα. *circundo, corono, impleo. Acti. accuſ.*

Στηθόφιν, *aduerb. per pectora, ϛήθεσι.*

Στηθύνιον.ου.τὸ. *medium pectoris, pectuſculum.*

Στηθοδέσμιον.ου.τὸ. *pectorale.*

Στῆθος.εος.τὸ. *pectus, ſuperior pars thoracis uſque ad iugulum.*

Στήκω.τὸ ἑϛήκω, *hoc eſt βεβαίως μένω.*

Στήλη ης.ἡ. *columna, & proprie pila ſtans in monumentis, cippus, titulus, ſimulachrum, imago. Bud. in Annot.*

Στηλύδιον. *parua ſtatua, terminus.*

Στηλίς.ίδ☉.ἡ. *lignum in puppi erectum.*

Στηλιτευτικός. *famoſus, iniurius, ὑβριϛικός.*

Στηλιτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. *noto, id eſt pingendo uel ſcribendo aliquem infamia noto, ſculpo, in columna in uituperium alicuius, inuehor in aliquem. Acti. accuſ.*

Στηλίτης.ου.ὁ. *notatus infamia, uel potius qui notauit alterum.*

Στηλογραφία.ας.ἡ. *tituli inſcriptio.*

Στηλογραφῶ. *ſculpo in columna.*

Στῦλος. *lapis, qui inferius muro innixus fulcit eum.*

Στηλῶ. *erigo ut cippum.*

Στημονίζομαι. *ſtamina duco.*

Στημονίζω. *idem, κλωθαύω.*

Στημονίαι.αἱ. *cincinni tenues in modum ſtaminis.*

Στημόνιον, &

Στήμων.ονος.ὁ. *ſtamen.*

Στῆναι. *ceſſare, ſiſtere.*

Στηνιον.ου.τὸ. *pectus, ϛῆθ☉.*

Στηνιῶσαι. *ſalibus & conuicijs inceſſere. nam ϛηνία feſtum erat Athenis, in quo ſe mutuò ſcommatis perſtringebant.*

Στυπτηρία, uel ϛυπτηρία. *alumen.*

Στήριγμα.ατος.τὸ. *firmamentum.*

Στήριγξ.γγ☉. *ſuſtentaculum, & lignum in curru.*

Στηρίζω.μ.ίξω.π.ιχα. *firmo, confirmo. Actiu.*

Στῆσαι. *ſtatuere, implere.*

Στήσαντες. *ſtatuentes.*

Στήσασθαι. *appendere, mutuò dare. id enim olim ad ſtateram fiebat.*

Στήσονται. *quieſcet.*

Στήσι☉ Ζεύς. *ſtator Iupiter.*

Στιλάδης. *pinguis, ϛαλάδης.*

Στία, & ϛῖον. *lapis, calculus marinus.*

Στιβάδιον.ου.τὸ. *ſtibadium, hoc eſt torus, uel cubile ex ſtibade herba conſtructum. Cælius libro 14. capite 18.*

Στιβαδοποιέω.μ.ήσω.π.κκα. lectum ſterno. Neutrum abſol.

Στιβαρής.έος.ὁ,ἡ.&

Στιβαρός.ϋ.ὁ.fortis,robuſtus, ualidus, denſus.

Στιβάς.άδος. ſicut σιβάδιον,lectus ex paleis,folijs & gramine, ſtragulum Gaza interprete. Sed proprie σιβάδες herbæ ſunt aptæ ad diſcumbendum.

Στιβδός.ϋ.ὁ. fugitiuus,μαστιγίας.

Στιβευτής ϋ.ὁ.ueſtigator.

Στιβεύω.μ.εύσω.π.ευκα.&

Στιβέω.μ.ήσω.π.κκα.calco,ueſtigo, indago, στείβω,eo. Actiu.accuſ.

Στίβη.ης.ἡ. frigus, conſtrictio, propriè matutinus ros, pruina. Item aranea,& color metallicus niger.

Στιβία.ας.ἡ.σίβος.

Στιβάω.μ.άσω. frigeſco,ῥιγῶ.

Στιβίζω. μ.ίσω. π.ικα. τὸ σιβίω, & ῥυθμῶδης σιβάζω τὸ ψεῦδος, aufugio.

Στίβος.ου.ὁ.ueſtigium,trames,ueſtigatio, uia.

Στιβρός.ϋ.ὁ.ſtolidus.

Στίβω.τὸ σιβίζω.

Στιγγύς.έος. ſubula,acicula ſutoria.

Στίγμα.ατος. τὸ. ſtigma, macula, punctum, nota,diſtinctio. Vnde illud,στιγμαῖος βίος δὲ πρὸς τὸν ἄπειρον αἰῶνα, punctũ eſt uita, ſi ad infinitum ſeculum comparetur.

Στιγματίας.ϋ.ὁ.uerbero,maſtigia.

Στιγματίζω.μ ίσω.π.ικα τὸ σίζω.

Στιγμή.ῆς.ἡ.momentum,punctum.

Στίζω μ.ίξω.π.ιχα ſigno,uerbero.

Στιγών.ῶνος.ὁ.στιγματίας. Cæl.lib.13.ca.54.

Στιδαῖος.ϋ.ὁ.uerberatus,cauteriatus.

Στίζω. μ. ίξω. π. ιχα. pungo, percutio, ſigno percutiendo,noto,ſigno ſimpliciter. Actiuum accuſ.

Στικτέον. diſtinguendum eſt.

Στικτός.οῦ.ὁ.pictus, ſignatus, uarius, ſplendidus.

Στίλβη.ης.ἡ. ſplendor, ſpeculum.

Στιλβόβοντες. fulgetræ.

Στιλβηδών.όνος. ſcintilla, ſplendor, nitor.

Στιλβοποιέω.μ.ήσω.π.κκα. ſplendidum reddo, nitorem concilio.

Στιλβόφρος.ὁ.nitor uultus.

Στιλβόω.μ.ώσω.π.ωκα.&

Στίλβω.μ.ίψω.π.ιλφα. uibro, fulguro, reluceo, reſplendeo, laſciuè nutritus ſum, niteo,quemadmodum bene paſti, luſtro, nitidum reddo.

Στίλβωμα.ατος.τὸ.στιλβότρος.

Στίλβων.ονος.ὁ. Mercurij ſtella.

Στιλβωνίδης. reſplendẽs ac nitens è balneo.

Στίλος.ϋ.ὁ.aries,dux gregis,κτίλος.

Στίξ.ιχός.ἡ.acies,turma continens uiros T. id eſt trecentos, ſiue quingentos. ἀπὸ τοῦ στέχειν τὸ τάξει πορεύεσθαι.

Στιλπνός.ϋ.ὁ.ſplendidus.

Στιλπνότης.ἡ. ſplendor.

Στίλπωνες.οἱ. puſilli homunciones, quos etiã σκοπαίας nominant.

Στίμμις.ἡ.ornamentum muliebre, ſtibium.

Στίον.σία.

Στιπτός.ϋ.ὁ.denſus, ſolidus, peruius.

Στῖφος. εος.τὸ.cuneus,acies,ordo,turma,caterua,cœtus,conuentus.

Στιφρός.aridus,cõtractus,denſus, floridus.

Στιχάομαι.ordine eo,procedo. Depon.abſol.

Στίχη ης.ἡ.σίξ.

Στιχηδόν, aduerb. cum uerſu, cateruatim, ordine,in quincuncem. Id autem dicitur, quando res æqualibus inter ſe ſpatijs diſtant,& quoquo te uertas, ſemper æqualis ordo eſt, ut uidetur in uitris & pauimentis,& apud quoſdam ordines arborum.

Στιχίδιον ϋ.τὸ.uerſiculus.

Στιχίζω.carmina ſcribo.

Στιχομυθεῖν.in tragœdijs dicitur,cum alternis uerſibus reſpondetur.

Στίχος.ϋ.ὁ.uerſus,ordo.

Στίχω.μ.ίξω.uado,incedo,circundo.

Στιώδης.durus,aſper.à σία uel σίον.

Στλεγγίς.ίδος.olei gutta. Item ornamentum capitis mulierum, ſtrigil, & à ſtringendo,id eſt exterendo nomen traxit.

Στλεγγίζω.rado,ungo.

Στλέγγισμα. ατος. τὸ. ſordes quæ ſtrigili radũtur, ſtrigil.

Στοά ᾶς.ἡ. porticus,fornix,teſtudo.

Στοβάζω.μ.άσω.π.ακα.obtrecto. κακολογῶ.

Στωβός. οῦ. ὁ. conuicium, iurgium. (re.
Στοιβαδεύεσθαι. in lecto reponere ſiue ſterne.
Στοιβάζω. inſtipo, ſtruo, digero, συνάγω.
Στοιβάς. στιβάς.
Στοιβή. ῆς. ἡ. herbæ genus, lectiſternium.
Στοιχάδες. ων. oleæ per ordinem conſitæ.
Στοιχειακός. οῦ. ὁ. elementalis.
Στοιχεῖον. ου. τὸ. elementum, initium.
Στοιχειόω. μ. ώσω. π. ωκα. elementa trado, atq; hominem rudimentis inſtituo.
Στοιχειοδόν. ordinatè.
Στοιχείωσις. εως. ἡ. deformatio, prima elementorum inſtitutio.
Στοιχίζω. indagine cingo, concludo.
Στοιχισμός. οῦ. ὁ. indages, id eſt plagarum expanſio uaris ſubtectarum.
Στοῖχοι. indago & ſeries plagarum, quibus ſaltus ſtabulaq; ferarum cinguntur à uenatoribus. στοῖχοι etiam ordines ſunt in acie, à fronte ad tergum ſigillatim porrecti. quare οἱ κατὰ στοῖχον τεταγμένοι, στοιχῶν dicuntur ab Aeliano.
Στοιχῶ. τὸ. στοιχειόω, συμφωνῶ.
Στόλαρχος. ου. ὁ. dux claſsis. idem στολάρχης.
Στολάς. άδος. ἡ. lorica, genus armaturæ.
Στολή. ῆς. ἡ. ſtola, ueſtis ſãtum muliebris eſt. Vnde Cicero obijcit cuidam, quòd cũ togam induiſſet, ſtatim uerterit in ſtolam. Apud Græcos confunditur. Dicitur autem ἀπὸ τοῦ στέλλομαι, induo. Bayf.
Στολίδες. ων. rugæ in fronte.
Στολιδωτός. οῦ. ὁ. ornatus.
Στολίζω. μ. ίσω. π. ικα. orno. Acti. accuſ.
Στολίς. ίδος. ἡ. στολή.
Στολισμός. οῦ. ὁ. ornamentum, ueſtitus.
Στόλος. ου. ὁ. claſsis, & etiã nauis commeatus, curſusq;, Syneſ. Eſt etiã exercitus, expeditio, Xenoph. & Arriano. Bud. Com.
Στολύπη. ης. ἡ. genus herbæ.
Στόμα. ατος. τὸ. os, id eſt concauũ illud, in quo ſunt lingua & dentes. παρὰ τὸ τέμνω, quaſi τὸ τὰ σιτία τέμνον. Ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, memoriter dicere & cõmemorare, ἀποστοματίζειν, & quod Cic. in Catil. ex memoria exponere dixit, cui opponitur de ſcripto dicere. Στόμα τῆς παρατάξεως, dicitur acies & frons exercitus inſtructi & compoſiti ad prælium, quia eſt uelut acies ferri perrumpens, & aperiens id, in quod impellitur. Accipitur etiam pro oſtio.
Στομαλγία. ας. ἡ. oris dolor.
Στόμαργος. ου. ὁ. φλύαρος, rabula.
Στοματικά. τὰ. medicamenta oris.
Στομαχικός. οῦ. ὁ. qui cibum continet.
Στόμαχος. ου. ὁ. ſtomachus, gula, uentriculus, os uentris.
Στομβάζω. ore dilatato loquor, πλατυστομῶ.
Στόμβος. grauiter ſonans.
Στομίας. ου. ὁ. magnum os habens. Item rebellis, de equis qui non parent frænis.
Στόμιον. ου. τὸ. frænum, uel potius ea pars fræni, quam equus contumax mordet, bucula. Dicitur & de puteo, & de aliarum rerum introitu, ut os Latinis.
Στομοδόκος. ου. ὁ. loquax, στωμύλος.
Στόμος. conuicium, garrulitas.
Στομόω. μ. ώσω. π. ωκα. σκληρύνω, roboro, conſolido. Vnde στομῶ τὴν μάχαιραν. exacuo aciẽ, quaſi os gladij cõcinno, tẽpero, & obduro, quod niſi fieret, inutilis gladius eſſet. Item infeſtã aciẽ obuerto, infeſto agmine exercitũ firmo. Acti. accuſ. Bud. Com.
Στωμύλματα. τὰ. ampullæ.
Στωμύλος. loquax, nugo, turpis, grauis.
Στομφάζω. μ. άσω. π. ακα. magna loquor, ſuperbio, irrideo.
Στόμφαξ. ακος. ὁ. acerbus, arrogans, durus.
Στομφαστός. οῦ. ὁ. magniloquus.
Στομώδης. εος. ὁ, ἡ. amplo ore.
Στόμωμα ατος. τὸ. acies, robur aciei, mucro. Eſt & uaſis genus. Ponitur & inter medicamenta à Dioſcor. libro 5. ut ſquama æris, temperatura.
Στοναχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuſpiro. Neutr.
Στοναχή. ῆς. ἡ. ſuſpirium, στεναγμός.
Στοναχίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. ſuſpiro. Depon.
Στονόεις. όεντος. ὁ. ſuſpirioſus.
Στόνος. ου. ὁ. στοναχή, λύπη.
Στόνυχες. extremitates unguium, mucronata.
Στοργέω. μ. ήσω. π. ηκα. amo.

Στοργὴ ῆς ἡ. *amatio, affectio amoris, ut eſt fi lij erga parentes.* παρὰ τὸ στέργειν.

Στορέννυμι, & στορεννύω, uel στορέω, στόρνυμι. *ſterno, ſopio, ſedo, mitigo, tranquillo.*

Στορεύς. *tranquillans, ſtrator.*

Στόρθυγξ. *ſpiculum haſtæ,* ἐπιδορατίς.

Στόρθυγγες. *capilli cum ſordibus impliciti, uel haſtæ cuſpides.*

Στοχάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. *ad ictum deſigno, peto, ut gladiatores petere inter ſe dicuntur,* ἐφίεμαι. *Item collimo, ſcopum peto, oculum in ſcopum intendo, & quod uulgo dicitur, album figo, & per translationem, eſt animi intenſione ad propoſitum ſuum dirigere, Ariſtot.* τῶν μετὰ τὰ φυσ. ς. *Item colo, & nutus eius obſeruo, quem colere conſtitui, Polyb. Genit. Bud. Com.*

Στοχάς. άδος. ἡ. *ædificium ex tempore extructum, ad æquandum locum ubi tenduntur plagæ.*

Στοχασμός. ῦ. ὁ. *coniectura, contemplatio.*

Στοχαστής. ῦ *interpres, coniectator.*

Στοχαστικός. ῦ. ὁ. *cõiecturalis.* στοχαστικὸς ἀνήρ, *qui certæ deſtinationis eſt in iaculãdo, uel telo aliquẽ petendo, hoc eſt* εὔστοχος, *homo ſolerti coniectura & conſultus.*

Στοχαστικῶς, *aduerb. coniectura.*

Στοῦχος ου. ὁ. *uarus.* (ctus.

Στραβισμός. *diſtortio oculi, obliquus aſpe*

Στραβός. ῦ. ὁ. & (lis.

Στράβων. ωνος. ὁ. *ſtrabo, qui diſtortis eſt ocu*

Στραγγαλέω. μ. ήσω. π. ηκα. *ſuffoco, ſtrangulo.*

Στραγγάλη ης. ἡ. *locus ſtrangulationis.*

Στραγγαλιά. ᾶς. ἡ. *obligatio,* διαπλοκὴ, δολιότης.

Στραγγαλίδες. *nodi ſiue nexus intricati, & quidam globuli, cum humor non coquitur, nec excernitur, ſed redundat. Cælius libro 10. capite 11.*

Στραγγαλώδης. εος. ὁ, ἡ. *tortuoſus.*

Στραγγεύω. *criminor, premo, tardè incedo, obliquè incedo.*

Στραγγίζειν. *colare, exprimere.*

Στραγγός. *obliquus, peruerſus, inordinatus.*

Στραγγουρία. *urinæ ſtillicidium.* δυσουρία.

Στραγγουριάω. ῶ. *urinæ difficultate laboro.*

Στράγξ, uel στάξ. γός. *gutta quæ paulatim defluit, ſtilla.*

Στραμβολοκομᾶν. *eſſe criſpis capillis.*

Στράπτω. *fulgeo, fulguro,* ἀστράπτω.

Στραταρχήσαντες. οἱ *duces exercitus.*

Στρατεία. ας. ἡ. *expeditio, bellum,* στράτευσις.

Στράτευμα. ατος. τὸ. *exercitus.*

Στρατευματικός. ῦ. *militaris.*

Στρατεύσιμος. ου. ὁ. *idem.*

Στρατεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. &

Στρατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. *milito, ſtipendia facio, delectum ago,* στρατοπεδεύω.

Στρατήγιον. ου. τὸ. *locus ubi conueniunt milites, prætorium.*

Στρατηγέομαι. *regor ducis conſilio.*

Στρατηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. *ſum prætor urbanus. Item ducem ſeu gubernatorem rei bellicæ ago. Acti. accuſ.*

Στρατήγημα. ατος. τὸ. *geſtum militare, conſilium, ſtratagema.*

Στρατηγία. ας. ἡ. *militatio, prætura, imperiũ rei militaris & gubernatio.*

Στρατηγιάω. μ. άσω. π. ακα. *milites ducere cupio. Neutrum abſol.*

Στρατηγικός. *ducendi exercitus peritus, Iſocrates.*

Στρατηγικῶς. *imperatoriè.*

Στρατήγιον. ου. τὸ. *prætorium, ſignum ducis in bello, uexillum.*

Στρατηγίς. ίδος. ἡ. *nauis ducis in bello naua li. Item ad perſonam relatum, pro ductrice exercitus, ut apud Amazones.*

Στρατηγός. ῦ. ὁ. *imperator, dux exercitus.*

Στρατηλάτης. ου. ὁ. *idem, prætor.*

Στρατιά. ᾶς. ἡ. *militia, exercitus, expeditio.*

Στράτιος. *bellicoſus, timendus. Iouis epitheton, & Palladis. Cæl. lib. 8. cap. 18.*

Στρατιώτης. ου. ὁ. *miles.*

Στρατιώτιδες νᾶες. *prætoriæ naues.*

Στρατιωτικόν. ῦ. τὸ. *exercitus.*

Στρατιωτικός. ῦ. ὁ. *militaris, militiæ peritus.*

Στρατιῶτις. *miles mulier.*

Στρατολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. *armo, id eſt ad rẽ militarem concito, milites conſcribo, delectum facio. Acti. accuſ.*

Στρατολογία ας. ἡ. delectus militum.

Στρατοπεδάρχης. ου. ὁ. caſtrorum præpoſitus.

Στρατοπεδαρχία. ἡ. caſtrorum præfectura.

Στρατοπεδόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. &

Στρατοπεδεύω. caſtrametor.

Στρατόπεδον. τὸ. caſtra, uallum. In plurali accipitur pro militibus ipſis.

Στρατός. ῦ. ὁ. uel ἡ. exercitus.

Στρατόφιν. ab exercitu, στρατῦ.

Στρατοφύλακες. copiarum duces.

Στρέβλη. tormentum, clauus nauium continens, ſubſcus.

Στρεβλός. ῦ. ὁ. tortuoſus, peruerſus, curuus. Item prauus, uerſutus.

Στρεβλότης. ητος. ἡ. obliquitas.

Στρεβλόω. μ. ώσω. π. ωκα. torqueo, deprauo, ſtrictè ligo, conſtringo & arctè uincio. Actiuum.

Στρέμμα. ἡ ἄρθρου παράβασις, luxatio, ſtriblita, placentæ ſpecies.

Στρέμματα. τὰ. luxata.

Στρεπτός. ῦ. ὁ. flexibilis, torques, fibula chlamydis, panis ſubcineritius.

Στρέφω. torqueo, hinc ſtropha.

Στρεύγομαι. immoror, cunctor, tabeſco præ fame, liqueſco.

Στρεύγω. μ. εύξω. π. ευχα. corrumpo, triſtifico, expugno, tardo. Acti. accuſ.

Στρεφεδινέω, uerto. Acti. accuſ.

Στρεψοδικοπανουργία. compoſita dictio apud Ariſtoph. ſententiarum corruptela, iuris peruerſa adminiſtratio.

Στρέφομαι uerſor, habito. Item fallacia utor, tergiuerſor, cunctor, comminiſcor technas, Gregor. επλ. ι. Sic apud Vergil. Aenei. 12. Verte omnes tete in facies, & contrahe quicquid, Siue animis, ſiue arte uales. Accuſ Bud Com.

Στρεφόμενος. ſupinus, ſecurus, otioſus, improuidus.

Στρέφος. torſio, luxatio, corium, pellis.

Στρέφω μ. έψω. π. εφα. uerto, torqueo. Herod. ἔστρεψε τὸν πόδα dixit, pro pedem luxauit. Eſt etiam animo uerſo & uoluto. Acti. accuſ. Bud. Com.

Στρέψις. obturatio, deligatio uaſorum cũ pelle aut corio.

Στρεψοδικέω. μ. ήσω. π. ηκα. σκοτόω, συστρέφω.

Στρέψις. ιος. ἡ. conuerſio, fraus.

Στρεψοδικῆσαι, pro στρέψαι τὰς δίκας. dolis, & uarietate dicendi iura fallere, Ariſtoph. in Nebul. ἀπ᾽ ὅσ᾽ ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.

Στρηνής. manifeſtus, aſper, acutus, magnus.

Στρηνιάω. μ. άσω. intemperanter & immodeſtè ago, laſciuio, moleſtè fero, infrænis ſum.

Στρῆνος. ου. ὁ. durus, στρηνής.

Στριγμός. ῦ. ſtridor.

Στρίξ. γος. canaliculus.

Στριφνός. ῦ. ſtrictus, ſolidus, firmus.

Στρίφνος. neruoſa boum caro, & βοτώδης ἄβρωτος. Suidas.

Στροβιλός. ῦ. ὁ. curuus, delicatus, obliquus.

Στροβέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumultuor. Plutarchus, λιμώδης νόσος περιιοῦσα τὴν Ἰταλίαν ἐστρόβηκεν, id eſt ἐτάραξεν. Item uerſo, circumago, περιφέρω, & uerſo, id eſt, ἀνακρίνω, ut περιφέρω τῆδε κἀκεῖσε, probo, exploro. Significat etiam excutio mentem meam, & uerſo me in omnem partem, Gregor. de Erem. & Ariſtoph. Nebul. Bud. Com.

Στρόβιλος. ου. ὁ. rotundus, nux pinea, & interdum ipſa pinus. Item procella, tempeſtas, uortex, uentus uerticoſus, Lucian. Tox. Item turbo ludus, Plato de Rep. 4. Bud. Com. & Cal. lib. 11. cap. 19.

Στροβιλῶ. τὸ συστρέφω, contorqueo & intorqueo.

Στροβιλώδης. εος. ὁ, ἡ frequens anfractibus.

Στρογγυλαίνεσθαι. conuolui.

Στρογγύλη. ης. ἡ. rapa, torta, inſularum Aeoli una.

Στρογγυλοπρόσωπος. ὁ. qui rotunda eſt facie.

Στρογγύλος. ου. ὁ. στρόβιλος, rotundus, tendens in acutum, turbinatus.

Στροίβηλος. ου. ὁ. uibex, tuber.

Στροιβός. grauis, λαυρός.

Στρόμβος. ου. ὁ. trochus, ſphæra, globus, uortex, conchylium, turbo, lapis rotundus.

Στρομβέω μ. ήσω. π. ηκα. uerſor, uoluto.

Στρουθίζιον. ſtruthio herba lanas purgare, ac candidas reddere.

Στρουθίζω. ſtrideo, lamentabilem uocem ædo.

Σφουθίον, ου. paſſerculus, & generaliter quæuis auicula. Item radicula, ſeu lanaria herba eluendis lanis idonea.

Σφουθοκέφαλος. ου. ὁ. habens caput paſſeris.

Στρουθός. ου̃. ὁ. paſſer auis. Significat etiam in mimis obſcœnam partem uirilem, à paſſeris ſalacitate.

Στρου̃ς. τός. ὁ. idem.

Σφοφαι̃ος. ου. ὁ. ianitor, uerſutus, Mercurij cognomen, quòd ianuarum cuſtodiæ præſideret.

Σφοφάλιγξ. γος. ὁ. conuerſio, cardo, turbo.

Σφοφαλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. uerſor, uoluor.

Σφοφάς. άδος. ἡ. conuerſio, uertigo.

Στροφάω. μ. άσω. π. ακα. uerto. Actiu. accuſ.

Στροφεύς. έως. ὁ. cardo oſtij, id eſt στρόφιγξ, ſummus dorſi ſpondylus, ſcilicet quod in eo caput circumagatur, cui & ὀδοντοφυὴς nomen.

Στροφή. η̃ς. ἡ. uerſutia, reuolutio, cunctatio ſubdola, aut tergiuerſatio fraudulenta & ludificatrix, fallacia. à στρέφομαι. Dicitur etiam cum equus à ſeſſore in obliquum flectitur, id eſt, πλαγίωσις, flexus, Xenoph. Bud. Com. & Cælius libro 5. capite 8.

Στρόφιγξ. γος. ὁ. cardo oſtij, στροφεύς, θυραι̃ος. Item uerticulum epiſtomij in aquæductibus, & in ſalientium ſigillis.

Στρόφιον. ου. τὸ. ſtrophium, faſcia, torques, cingulum tortum, corona, inauris.

Στρόφιος. ου. ὁ. Strophius, pater Pyladæ.

Στρόφις. ὁ. uerſatili uerſutia præditus. μεταφορικω̃ς ἀπὸ του̃ στρόφιγγος.

Στροφόομαι. torminibus uexor & laboro.

Στροφός. ου̃. ὁ. dolor inteſtinorum, quod tormen Latinè uocant, lorum peræ. Item cincinnus, cirrus, funiculus tortus.

Στροφούμενος. ὁ. torminoſus.

Στρυμών. όνος. ὁ. Strymon, flumen Amphipolis Thraciæ.

Στρυφνός. ου̃. ὁ. acerbus, rigidus, faciens obſtupeſcere dentes, durus, auſterus, aſtringens, ualidus, denſus.

Στρυφνότης. ητος. ἡ. acerbitas.

Στρύχνος. ου. ſolanus, frutex.

Στρόβιλος. ου. ὁ. στρόβιλος.

Στρωγνός. apollinaris minor.

Στρω̃μα. τος. τὸ. ſtroma, ſtragulum omne quod ſternitur & inſternitur.

Στρωματεύς. έως. ὁ, ἡ. uarie contextus. (tiū.

Στρωματίζω. μ. ίσω. π. ικα. inſterno ut iumen-

Στρωματοδεσμός. ου̃. culcitra, ſtratus, colligatus.

Στρωμνή. η̃ς. ἡ. ſtratus, id eſt lectus.

Στρώννυμι. μ. ώσω. π. ωκα. &

Στρωννύω. ſterno. Acti. accuſ.

Στρώννυμι. idem.

Στρώσις ὁδω̃ν. conſtratio uiarum.

Στρωτήρ. η̃ρος. ὁ. trabs parua, cratet.

Στρώτης. ου. ὁ. inſtrator, qui equum domino inſternere ſolet. Cæl. lib. 9. cap. 11.

Στρωτός. ου̃. ὁ. ſtratus ſtrata ſtratum.

Στρωφάομαι. uerſor.

Στρωφάω. μ. άσω. π. ακα. uerto, neo.

Στυβαραὶ χρυσου̃. cruſtæ auri.

Στυγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. odio ſum. paſſiuè.

Στυγνὸς, et στυγνός. ου̃. ὁ. querulus, triſtis, odioſus, moleſtus, terribilis, ἀπέχθης, horribilis, rigoroſus.

Στυγνότης. ητος. ἡ. mæſtitia.

Στυγνώπης. πος. ὁ. cum odio aſpiciens.

Στυγέω. μ. ήσω. π. ηκα. odi, timeo. Actiu.

Στυγερός. ου̃. ὁ. triſtis, odibilis.

Στυγητός. ου̃. ὁ. odibilis, στυγερός.

Στυγνάζω. μ. άσω. π. ακα. triſtor, triſtitiam fero.

Στυγνός. ου̃. ὁ. triſtis, moleſtus.

Στύγω. pro στυγέω.

Στυλου̃ν. incitari.

Στυλου̃σαι. ſpoliare, σκυλευ̃σαι.

Στύλος. ου. ὁ. columna, pertica.

Στύμμα. ατος. τὸ. ſpiſſamentum & domitura unguenti.

Στυμνός. durus.

Στύμος. ου. ὁ. truncus.

Στύμφαλος. ου. ὁ. et ἡ. Arcadiæ ciuitas et fons.

Στύξ.

Στύξ. γός. Styx infernalis palus, & in Arcadia eiúſdem nominis, quaſi dicas mœſtitiam.
Στυπάζω.μ.άσω.ſtrepo,tono,ὠθῶ, impello.
Στυππεῖον, uel στυππίον. τ. τό. ſtuppa, quaſi στυπεῖον, τὸ στυφόμενον λινάριον.
Στυπογλύφος.τ.ὁ.tornator.
Στύπος.ſtipes,truncus,tonitru.
Στυπτηρία.ας.ἡ.alumen,στυπτηρία,chalcitis.
Στυπτικός.ῆ.ὁ.ſtrictiuus,ſtypticus. à στύφω.
Στυφαλίζειν. ſtimulare.
Στυφαλίζω.μ.ίσω.traho,pungo.
Στυφέλιον.τ.τό.&
Στύραξ.κος.ὁ. lignum iaculi, pars haſtæ inferior quæ manu tenetur: uel etiam ipſa arbor, è qua iacula, ſimilia his quæ è corno fiunt.
Στύραξ.lachryma cuiuſdam arboris.
Στυφελίζω.μ.ίξω.π.ιχα. euerto, quatio, agito,perſequor, uerbero,uinco,torqueo.
Στυφελισμός.ῦ.ὁ.contumelia, querimonia, iniuria,ira.
Στυφελός.ῆ.ὁ.durus, fortis, aſper, turbulentus,moleſtus.
Στύφλος.terra arida & dura.
Στύφομαι. fumo.
Στύφος.τος.τό. ſtupa,lucrum.
Στυφρός.ῆ.ὁ.grauis, ſolidus, conſtans, calloſus,retorridus, duratus.
Στύφω.μ.ύψω.π.υφα.obturo, ſtringo. Actiu.
Στύψις.ιος.ἡ.conſtrictio, κόλλησις.
Στῦμις.ιμος.trabs lignea.
Στωμυλόλογος.garrulus,στωμύλος.
Στωμυλία.ας.ἡ. arguia, loquacitas, dicteriũ
Στωμυλιοσυλλεκτάδης. ου.ὁ.qui obliqua dicta facetiasq́ colligit, πολυλογίας συνάγων
Στωμύλλομαι.στωμύλλω.
Στωμύλματα.ſtulta blateramenta, arguiæ, nugæ, nugamenta, lepôres.
Στωμύλος.τ.ὁ. multiloquus, lepidus, facundus, facetus, dicax, garrulus. Accipitur tam in bonam quàm malam partem.
Στωμύλω.imperfectè loquor, garrio, multa & arguta loquor.

Σ Υ.

Σύ.tu.
Σύαγρος.τ.ὁ.aper. Antiqui ſeparatim σῦν ἄγριον dixerunt.
Σύαινα. à ſue uocatus, quem Græci recentiores chærillam interpretantur, hoc eſt porculum.
Συανία. ας. ἡ. conuitium & conſertio manuum.
Συβάλλας.ὁ.&
Σύβαξ.τ.ὁ.libidinoſus,uoluptuarius.
Συβαρίζειν. deliciari, fiduiia diuitiarum calumniari, opiparè ac genialiter uiuere.
Σύβαρις.ιος. tacita, conſummatæ deliciæ, Sybaris urbs Siciliæ.
Συβαριτικός.ῆ.ὁ. mollis, uoluptuoſus, unde συβαριτικὴ φράζα, de conuiuio dicebatur nimium apparato. Eraſm. Chil.
Συβήνη. ης. ἡ. arcus aut calamorum theca, pharetra.
Συβόσιον.τ.τό.grex porcorum.
Συβιάζω.μ.άξω.inſoleſco, delicior, συβαζω.
Συβιασμός.ῦ.ὁ.ſtrepitus in conuiuijs.
Συβώτης.ο.ὁ.ſubulcus.
Συγγάλακτος.collactaneus.
Σύγγαμβροι.οἱ.mariti duarum ſororum.
Σύγγαμος.τ.ἡ. uxor.
Συγγεγραμμένοι πατέρες. conſcripti patres.
Συγγένεια.ας.ἡ.conſanguinitas, affinitas, cognatio, propinquitas.
Συγγενής.ιος.ὁ,ἡ. conſanguineus, affinis, cognatus, propinquus.
Συγγενίδες αἱ.conſanguineæ.
Συγγενικός.ῆ.ὁ.innatus, naturalis.
Συγγηράσκω.conſeneſco. Neutr. abſol.
Συγγίνομαι.conuenio, coeo, ὁμιλέω, commercium habeo cum aliquo, conuerſor. Id aliquando ad res refertur, ut συγγίνομαι τῇ σοφίᾳ, in ſtudio literarum uerſor. Item adiuuo, συμμαχῶ, ſocius ſum, συμβοηθῶ. Eſt etiam ſimul natus uel congenitus. Depon. dati.
Συγγινώσκω.ignoſco, ſimul cognoſco. Datiuo, ut συγγινώσκω σοι τῆς ἀπαιδευσίας.
Συγγνώμη.ης.ἡ.uenia.unde συγγνώμην ἔχειν, ignoſcere.
Συγγνωμονέω.τὸ συγγινώσκω. Vnde
Συγγνωμονικός. clemens & facilis in condo

nandis maleficijs. cui opponitur τιμωρητικός. Et

Συγγνώμων.ονος.ὁ.idem, mitis, misericors.

Συγγνωστός.οῦ ὁ.dignus uenia, ignoſcendus, deprecabilis.

Σύγγονος.ου.ὁ,ἡ. frater, ſoror.

Σύγγραμμα. ατος.τὸ.uolumē, commentarium, quodcunq; opus, commentatio.

Συγγραφεύς.έως.ὁ.hiſtoricus, author, id eſt librorum compoſitor.

Συγγραφή.ῆς.ἡ.hiſtoria, compoſitio, ſcriptio à Cicer. dicitur, ut Thuſcul. 5. A quo non modò impulſi ſumus ad philoſophicas ſcriptiones, uerumetiam laceſsiti. Refertur aliquādo ad forum, & ponitur pro chirographo, ſyngrapha, hoc eſt ſtipulatione & cautione. Neq; ſemper obligatione reciproca conſtabat, ſed etiam unius tantum ſponſione & alterius ſtipulatione.

Συγγράφομαι, &

Συγγράφω.μ.άψω.π.αφα.conſcribo, id eſt, cōpono hiſtorias, uel poëmata, cum alio ſcribo, literis mando. Aliquando cum ſcripto cauto ab aliquo. Acti. accuſ.

Συγγυμνασία.ἡ.coëxercitamentum.

Συγκαθαγίζω.μ.ίσω.π.ικα. ſanctifico. Actiu.

Συγκαθαίρω.tollenti onus auxilior.

Συγκάθεδρος.ου.ὁ.aſſeſſor.

Συγκάθισις.cōiudicatio, cōparatio, collatio.

Συγκαθεύδω.condormio.

Συγκαθιδρύω.colloco.

Συγκαθιερῶ.conſecro.

Συγκαθίημι.μ.ήσω.π.ηκα. ſimul demitto. συγκαταβαίνω. Acti. accuſ.

Συγκατοικέω.unà cohabito.

Συγκαίω.aduro.

Συγκακουργεῖν.colludere.

Συγκακούργημα. res per colluſionem actoris & rei tranſacta, ex quo genere eſt præuaricatio, id eſt κλθύφησις.

Συγκακουργία. eſt quæ colluſio à Iuriſconſultis appellatur.

Συγκαλέω.μ.έσω.π.εκα.cōuoco. Acti. accuſ.

Συγκαλινδεῖται.conuolui.

Συγκαλύπτω.μ.ύψω.π.υφα.cooperio. Actiu.

Συγκάμνω.μ.αμῶ.ſimul laboro. Neut. abſol.

Συγκάμψις.inflectio.

Συγκαταβαίνω.unà ſubſideo, ſimul deſcendo, unà aliquid aggredior, συγκαθίημι.

Συγκατάβασις.uulgo condeſcenſio, cum quis ſe demittit ultra ſuam dignitatem.

Συγκαταβιοῖ.conuiuit.

Συγκαταγηράσκω.conſeneſco.

Συγκατάγω.reſtituo, allicio.

Συγκαταδύομαι & ι.unà demergor, urinor.

Συγκαταζῆν.conuiuere.

Συγκατάθεσις.εως.ἡ.aſsēſio, approbatio, quæ eadem uiſa noſcuntur, συμφώνησις.

Συγκαταθυνω.emendo, corrigo.

Συγκαταινέσαι.agnoſcere.

Συγκαταίνετος.aſtipulator, & συναινέτος, hoc eſt collaudator.

Συγκαταινῶ. τὸ συγκατατίθεμαι, & συναινεῖ(τῶ.

Συγκατακλείω.concludo.

Συγκατακλιθέντες.οἱ.unà cubantes.

Συγκατακτάς. συγκατακτάνας, ſimul occidens.

Συγκατασκευάζω.μ.άσω.π.ακα.ſimul præparo. Acti. accuſ.

Συγκατασκήπτω.μ.ήψω.π.ηφα.cum impetu uenio.

Συγκατασπάω.ῶ.pariter auello, conuello.

Συγκατατίθεμαι.aſſentior, approbo, conſentio, comprobo. Accuſ.

Συγκατατίθημι.idem, cum datiuo.

Συγκαταψηφίζομαι.ſuffragijs ſeu calculis addor, cooptor. Lucas in Actis, συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων.

Συγκατευγμα ατος.τὸ.res uotiua.

Συγκατευθύνει.dirigit.

Συγκατορύττω.unà defodio.

Σύγκειμαι.conſto, id eſt compoſitus ſum. Depon. abſol.

Συγκείμενον.ου.τὸ.quod conuenerat, quod pepigeramus, conuentio, pactum.

Συγκεκορδυλισμένος. coaceruatus, mixtus.

Συγκεκροτημένος. ου. ὁ. accinctus, in procinctu exiſtens.

Συγκεκροτημένως.plauſibiliter, magna cum laude.

Συγκεράννυμι.μ.άσω.π.ακα.&

Συγκερανύω.commiſceo, contempero, confundo. Acti. accuſ.

Συγκεφαλαιόομαι. in ſummam colligo, & in ſummam colligor. Nam actiuè & paſſiuè ſignificat.

Συγκεφαλαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſummatim colligo, ſummatim dico.

Συγκεχορηκός. ότος. τό. conceſſum.

Συγκεχυμένως. confuſe.

Συγκηδεσαί. οἱ. mariti & uxoris parentes.

Συγκινδυνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſimul periclitor. Neutrum datiuo.

Συγκιρνᾶσθαι. commiſceri.

Συγκλαςός. concluſilis.

Συγκλείω. μ. είσω. π. εικα. claudo. Acti.

Συγκλέπτης. ου. ὁ. ſocius & particeps furti.

Συγκληρονόμος. ου. ὁ. cohæres.

Συγκληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſimul ſortior.

Συγκλησία. ας. ἡ. concilium, & dicitur de ſenatoribus, ἐκκλησία uero de populo.

Συγκλητικός. οῦ. ὁ. ſenator.

Σύγκλητος. ου. ὁ. ſenatus, concio. Vnde σύγκλητος βουλή, indictiuum concilium.

Συγκλίνιαι. conuexitates.

Συγκλονεῖσθαι. titubare.

Συγκλονέω. μ. ήσω. π. ηκα. concutio. Acti.

Σύγκλυδες. uicini, mixti, σύμμικτοι.

Συγκοιμᾶσθαι. condormire, συνελθεῖν.

Συγκοίνωνος. ου. ὁ. conſors.

Συγκοίτιον. ου. τό. merces pro concubitu.

Συγκολλᾶν. conglutinare, conuenire.

Συγκόλλησις. εως. ἡ. conglutinatio.

Συγκολλητής. fictor, componens, conglutinãs.

Συγκομιδή. ῆς. ἡ, tranſuectio, apportatio, repoſitio fructuum, συναθροισις, collectio.

Συγκομίζω. μ. ίσω. π. ικα. comporto, fructum ex agro domum refero. Eſt etiam cadauera colligo, & ſepelio. Acti. accuſ.

Συγκομιστήρια. τά. feſta, quibus primæ fruges comportabantur.

Συγκομιστὸς ἄρτος. furfuraceus panis, qui alio nomine πιτυρίας dicitur. Cicero cibarium panem uocat, Galenus & Celſ. αὐτόπυρον, ῥυπαρόν.

Συγκομμάτιον. genus quoddam edulij.

Συγκοπή. ῆς. ἡ. conciſio, figura cum aliquid è medio dictionis auſertur. Item affectio ſimilis deliquio.

Συγκοπτικός. huiuſmodi deliquiũ inducens.

Συγκόπτομαι. animo linquor.

Συγκόπτω. μ. όψω. π. οφα. ferio, feſſus ſum, uerbero, concido, contundo, pulſo.

Συγκουφίζω. adiuuo, ſimul leuo. Accuſ.

Σύγκρασις. εως. ἡ. commixtio, unio, confuſio.

Συγκρατέω. ῶ. conſeruo, tueor.

Συγκρητίσαι. conſpirare, litem componere periculo imminente.

Σύγκριμα. coagmentum, et quod concretum eſt (ut Cicero loquitur) ut mundus.

Συγκριματικός. ὁ. temperatus.

Συγκρίνομαι. cõparor. Et συγκρίνεσθαι πρὸς τινά, contendere, iudicio experiri, etiã cum aliquo capitali iudicio diſceptare. Eſt & συγκρίνεσθαι coagmentari, concreſcere.

Συγκρινόμενα. τά. pacta.

Συγκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. comparo. Acti.

Σύγκρισις. εως. ἡ. comparatio, aſſimilatio, generatio, mixtio.

Συγκριτικός. οῦ. ὁ. comparatiuus.

Συγκροτῶ δύναμιν. colligo copias.

Συγκροτέω, uel συγκροτίω. μ. ήσω. π. ηκα. auxilior, ſimul adduco, meditor, conſpiro, ut συγκροτεῖν δύναμιν, colligere copias. Item turbo.

Συγκροτήσαντες. οἱ. uulgo complices.

Συγκροτησμός. conſpiratio.

Σύγκρουμα. debitum, fœnus.

Συγκρούσιος. ου. ὁ. concuſſor, colliſor.

Σύγκρουσις, &

Σύγκρουσμος. colliſio.

Συγκρούω. μ. ούσω. π. ουκα. collido, concutio, in conflictum impello. Iſocrates, ὑμεῖς δὲ τοσοῦτο δέομεν συγκρούειν τι τῶν ἐκεῖ πραγμάτων. Liuius committere ac profligare bellum dixit, pro eodem, id eſt καθιστάναι τὸν πόλεμον, συμβάλλειν. Et Herodianus, συνέκρουον δὲ αὐτούς, Simultatem inter eos ciebant & alebant. Sic Cyprian. Epiſcoporum cohærentem concordiam ſubdola temeritate collidere, hoc eſt συναράττειν, τράττειν, συγκρούειν. Item collator. Bud. Com.

Συγκρύπτω. μ. ύψω. π. υφα. abſcondo, ſimul abſcondo. Acti accuſ.

Συγκυβεύω. unà alea ludo.
Συγκυκάω. μ. ήσω. π. κα. commiſceo. Actiu.
Συγκυκλῶ. circundo.
Συγκυλινδέομαι. uolutor. Datiuo iung.
Συγκυνηγέτης. ου. ὁ. ſimul uenans, ſocius uenationis.
Συγκύπτω. ſimul inclinor, pariter incumbo, Syneſ. Accipitur etiam pro ἐγκύπτειν & κατακύπτειν & deorſum aſpicere, ut demiſsi ſpiritus homines ſolent, Gregor. εἰς γηίθ. Eſt etiam coire & in unum contrahi, quod hiabat & diſtrahebatur, Xenoph. ἀναβ. α. Bud. Com.
Συγκυρέω. μ. ήσω. π. κα. contingo, confirmo, aſſequor. Neutrum abſol.
Συγκύρημα. ατος. τὸ. &
Συγκυρία. ας. ἡ. ſors, caſus, συντύχημα.
Σύγκωλος. ου. ſolidus.
Σύγγνητος. ου. ὁ. germanus.
Συγχάζω. concedo.
Συγχαίρω. gratulor, συνήδομαι.
Συγχειμάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. cohyberno
Συγχέω. τὸ συγχύνω.
Συγχορηγέω. μ. ήσω. π. κα. confero, ſoluo expenſas.
Σύγχορτος. ου. ὁ. uicinus.
Συγχριμφθείς. colliſus, offenſus.
Σύγκρισις. comparatio.
Συγχρονίζω. μ. ίσω. π. ικα. contemporaneus ſum. Neutrum datiuo.
Συγχρονισμός. ου. eſt eorum, qui concurrunt in idem tempus.
Σύγχρονος. ου. ὁ. contemporaneus.
Σύγχυσις. εως. ἡ. confuſio, turbatio, mixtio.
Συγχύω, &
Συγχόω. μ. ύσω. π. υκα. confundo, obſcuro, tumultuo. Actiu. accuſ.
Συγχωρέω. μ. ήσω. π. κα. concedo, permitto, indulgeo, ueniam do, comiter & per gratiam indulgeo quippiam & condono, Syneſ. Eſt etiam conſentio & aſtipulor, cedo, non reclamo, Platoni in Phædro.
Item acquieſco, ἀρκοῦμαι, ἀγαπῶ, contentus ſum, Lyſ. Hoc uerbum unum ex illis eſt, quæ in præſenti uoce actiua prolata, in futuro uocem paſsiuam ſortiuntur apud Atticos. Apud Demoſth. enim & Platonem legitur συγχωρήσομαι in futuro, à συγχωρέω. Συγχωρήσομαι τοῦτ, ut mihi permittatur impetro. Bud. Com.
Συγχώρημα. ατος. τὸ. &
Συγχώρησις. εως. ἡ. concesſio, abolitio.
Συγχωρούμενος. cui uenia habetur. Eſt etiam in Pand. cuius nomen abolitione principis ex reis exemptum eſt. Inde illud Gregor. in Pentecoſt. ἵνα ἁμαρτωλὸς οὐχ ἑπτάκις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ συγχωρούμενος, Toties uenia diuinitus donatus. Bud. Com.
Σύδην. celeriter, impetuoſe.
Σύετο. concitabatur.
Συζάω, συζῶ. μ. ήσω. π. κα. conuiuo, à pueris adhæreo, ſimul adoleſco. Datiuo, ut συνεζηκὼς ἀρετῇ, qui à puero uirtutem exercuit.
Συζεύγνυμι. μ. ζεύξω. π. ευχα. &
Συζεύγω. coniungo. Acti. accuſ.
Σύζευξις. εως. ἡ. coniunctio.
Συζητεῖν. altercari, diſputare.
Συζητητής. ου. ὁ. diſputator.
Σύζυγα. coniugata, coniugalia.
Συζυγία. ας. ἡ. coniugium, coniugatio.
Σύζυγος. ου. ὁ, ἡ. coniunx, compar, ſocius.
Συζυγοῦντα. Cicero coniugata uocat.
Σύζυξ. ὁ. ὁμόζυξ.
Συῆλαι. αἱ. uolutabra ſuûm, & loca cœnoſa.
Συηνία. ας. ἡ. ruditas, ruſticitas. à ſuibus deductum. Inde & συηνίας, adiectiuè.
Συηνεῖν. inſcitè quippiam agere.
Σύθεν. impetum fecerunt.
Σύθι. feſtina, ἐλθέ.
Συϊκός. ου. ὁ. ſuillus.
Συκάζω. μ. άσω. π. ακα. calumnior, ficut lego, premo.
Συκαλίδες. αἱ. ficedulæ, auiculæ, quòd cum ficus maturæ ſunt maxime capiantur. Legitur & συκαλίς. ίδος. pro eodem, quæ μελαγκόρυφος quoque appellata, hoc eſt atricapilla Gaza interprete.
Συκαμύνθυρος. ου. ὁ. ſtultus, μωρός.
Συκαμινέα. ας. ἡ. morus.
Συκάμινον. ου. τὸ. morum.

Συκάμινος. ου. ὁ. morus, μορέα.

Συκαςής. ſycophanta.

Συκία; &

Συκῆ. ῆς. ἡ. ficus arbor.

Συκία. ας. ἡ. cucurbitula, qua ſanguis exugitur.

Σύκινος. ου. ὁ. ficulnus. Item mutilis, imbecillis, à fragilitate ligni ficulnei.

Συκοπατᾶν. adulari.

Συκόβιος. ου. ὁ. ficis uiuens. Vocabantur ſycophantæ hoc nomine Athenis. Sic

Συκολόγος. ου. ὁ quaſi ficus numerans, ſiue de ficis loquens, ſycophanta.

Συκομορέα. ας. ἡ. &

Συκόμορον. ου. τὸ. ſycomorus arbor & fructus eius. ficus autem eſt Aegyptia prædulcis ſine granis, compoſito nomine ex fico & moro, Plin. & Dioſcor. authoribus.

Σῦκον. ου. τὸ. ficus. Dicitur autem de fructu, arbore, & morbo, qui eſt hulcus in oculis, quæ & σύκωσις appellatur. Quidam mariſcam appellari putant Latinè.

Συκοπριάτης. ου. ὁ. ficuum ſector, ſordidus, auarus.

Συκοσπαδίας. ου. ὁ. συκοφάντης.

Συκοφαντέω. ῶ. ήσω. π. κκα. calumnior, calumnijs circumuenio, defero, falſò accuſo. Actiu.

Συκοφάντημα. τὸ calumnia.

Συκοφάντης. ου. ὁ. calumniator, ſycophanta, delator.

Συκοφαντία. ας. ἡ. calumnia.

Συκοφάντρια. ας. ἡ. calmuniatrix.

Σύκχοι. οἱ. calceamenta Phrygia.

Συκώδης. εος. ὁ, ἡ ſimilis ficui.

Συκών. ῶνος. ὁ. ficetum.

Συκώπας, uel συκόπας. αδος. ὁ. pueror.im modo ficorum ſtudioſus. In ſycophantam Athenienſes iactabant.

Συκωρός. οῦ. ὁ. quaſi ficos obſeruans, ſycophanta.

Σύκωσις. ιος. ἡ. uitium palpebræ aſperæ & ficoſæ, ſic dictus à fici ſimilitudine, quando caro excreſcit.

Συλαγωγέω. ῶ. ήσω. π. κκα. abigo prædam, ſpolio, denudo.

Συλάω, & συλέω. ῶ. ήσω. π. κκα. &

Συλεύω. ω. εύσω. π. ευκα. prædor, ſacrilegio compilo, aufero, ſuror, commoueo.

Σύλη. ης. ἡ. σύλληψις.

Σύλησις. ιος. ἡ. compilatio.

Συλητής. οῦ. ὁ. compilator.

Συλλαβή. ῆς. ἡ. comprehenſio, ſyllaba. à σὺν & λαμβάνω.

Σύλλαβος. ου. ὁ. index libri.

Συλλαμβάνομαι, &

Συλλαμβάνω. μ. ήψω. π. ηφα. comprehendo, id eſt manu capio. Inde συλλαμβάνειν ἐπὶ θανάτῳ, id eſt ad ſupplicium rapere, ſicut Cicero ad Q. frat. Is hominem comprehendit, & in cuſtodiam Epheſi tradidit. Item comprehendo, id eſt perſtringo, concludo, contineo. unde σύλληβος index. Item opitulor, adiuuo, Iſocr. Item concipio, & κυῶ, id eſt, cum utrunque ſemen genitale coit ad fœtum faciendum, Ariſtot. de Gener. ani. 1. Item ſuſcipio. Plato de Leg. 4. κομψῷ τὲ χαμαῖνος ξυλλαβεῖν κοθ ξυντικλῷ ἡ μή. Bud. Com.

Συλλέγομαι. colligo, comparo, quæro. Item συλλογίζομαι, hoc eſt ratiocinor, rationem alicuius rei gerendæ uel explicandæ ineo, certis argumentis colligo & conſtituo. Bud. Com.

Συλλέγω. μ. λέξω. π. λεχα. idem. Acti. accuſ.

Συλλείβω. μ. είψω. π. ειφα. ſtillo, fluo. Neut.

Συλλεόω. contero.

Σύλλεκτρος. ου. ὁ. corriualis.

Συλλήβδην. collectim, comprehenſim, ſummatim.

Σύλλημα. τὸ. collectio.

Συλληπτέον. ſubueniendum.

Συλληπτικός. ῆ. qui concipere poteſt.

Συλλήπτρια adiutrix.

Συλλήπτωρ. ορος. ὁ. adiutor, συναγωνιστής.

Σύλληψις. ιος. ἡ. comprehenſio, auxilium, conceptio.

Συλλογεύς. έος. ὁ. collector.

Συλλογή. ῆς. ἡ. congregatio, collectio.

Συλλογίζομαι, &

Συλλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. computo, concludo, ratiocinor, colligo ratione ſubducta.

Συλλογιμαῖος. ου. ὁ, ἡ. collectitius.

Συλλογισμός.ου.ὁ.computatio,penſatio,ratiocinatio,ratiocinatiuum uel collectiuum, Quintiliano interprete.

Συλλογιστικός.ου.ὁ.rationalis.

Σύλλογος.ου.ὁ.hominum frequentia,conuentus, coitio, concilium, iudicium, συνέδριον,conceſſus, & συνάρχοντες, id eſt collegium,ut augurum.

Συλλούω.colluo.

Συλοικός.ου.inſulſus,ineptus.

Σύλον.ου.τὸ.pignus,ἐνέχυρον.

Συμβαίνω.μ.βήσομαι.π.κα.contingo,accido, concordo,congruo.Neutrum datiuo.

Συμβακχεύω.debacchor, cum alijs inſanio.

Συμβάλλομαι.confero, adiuuo,conduco,colligo,dico.Depon.

Συμβάλλω.coëo,committor,coniungor,commiſceor, συνάπτω, συῤῥέω, ut uenæ & confluentes, Ariſtot. & Theophraſt. Item committo,collido,confligo.Plutar. συμβαλόντες τὰς δυνάμεις, Acies inſtructas ad prælium commiſerunt. Et in hac ſignificatione aliquando abſolute ponitur, Iſocrates. Item collido, hoc eſt,inimicitiam inter duos,& diſcordiam rixaſque concito, συγκρούω, ut συμβαλεῖν ἄνδρας φίλους, Xenoph. παιδ.α. Item confero,& contendo,comparoque. Item coniecto,conijcio,ut συμβάλλω τὸ ἐνύπνιον. Item paciſcor,& contractus cōuentaque ineo, συναλλάττω. Demoſthen. & Iſocrates. Budæus Comment.

Συμβαλλυτά. ſunt coacti per ſe uelleris implexu, potius quàm textu condita. ἀπὸ τοῦ συμβάλλειν.

Σύμβαμα.τὸ.accidens,propoſitio ex nomine & uerbo, perfectam ſententiam reddens, ut Socrates ambulat. Sed παρασύμβαμα,ex nomine & uerbo imperfecta oratio,ut σωκράτει μέλει.

Σύμβαν.forte.

Συμβασιλεύω.μ.λεύσω.π.κα. ſimul impero.

Σύμβασις.ἡ.concordia,conuenientia,colloquium.

Συμβατήριος.ου.ὁ.paciſcibilis, commodus ad pacta.

Συμβατικός.ου.ὁ.conueniens ad pacta, paciſcibilis.

Συμβιβάζω.μ.άσω.π.κα.coniecto, ex collatione aliquorum doceo, & probo, & conijcio, certior fio, affirmo. Item compono,coagmento, accommodo, ad cohærentiam adduco, concilio, ad amicitiam fœduſque adduco.

Συμβίβασις.ιος.ἡ instructio,affirmatio.

Συμβιβαστικόν.confirmatio, uti fœderis, & ſocietas faciendi fœderis.

Συμβιβῶ.inſtruam,docebo.

Σύμβιος.ου.ὁ.συμβιώτης.

Συμβιόω.μ.ώσω.π.κα. ſimul uiuo. Neutrum datiuo.

Συμβίωσις.ιος.ἡ.conuictus.

Συμβιώτης,&

Συμβίωτος.ου.ὁ.conuictor,contubernalis,ſimul uiuens.

Σύμβλημα.ατος.τὸ.peſſulus.

Συμβλῶσι.obuiauerunt.

Σύμβλητος. conferendus, comparabilis & commutabilis. unde Ariſtoteles accipit σύμβλητον, & ἀδιάφορον pro eodem.

Συμβοήθεια.ας.ἡ.auxilium.

Συμβολαιογράφος, uel συμβολαιόγραφος. ου.ὁ. notarius.

Συμβόλαιον.ου.τὸ.commercium,pactum, contractus,conuentio, conuentum. Vnde συμβόλαιος δίκη,controuerſia,uel iudiciū de pacto & contractu.

Συμβολαιόω.paciſcor,cōtraho,συναλλάττω.

Συμβολεύς.έως.ὁ. inſtrumentum, quo piſcatores retia texunt.

Συμβολή.ῆς.ἡ.coniunctio,congreſſio,conflictus,conflictio prælians, commiſſio,id eſt parium comparatio ad pugnam. Item coniectura & conſilium,utilitas.

Συμβολήν.τὴν. ſtipem.

Συμβολικός. ου. ὁ. coniecturalis, allegoricus, & ænigmaticus. Inde theologia συμβολικὴ eſt, quæ in ſacramentis implicita eſt hodie in eccleſia, ut olim in ceremonijs legalibus fuit. Ea & τελεστικὴ & μυστικὴ appellatur, differtque à philoſophica theologia,quæ uerſatur in theoria,& rerū diui-

narũ commentatione. Hæc dicitur quoq; καταvοητικὴ & ἀποδεικτικὴ. Bud. Com.

Συμβολικῶς. coniecturaliter, id eſt per comparationem præteritorum & futurorum.

Σύμβολον. ου. τὸ. ſymbolum, nota à Cicerone dicitur, ſignum, ut ſigna militaria. Græci etiam ſymbolum anulum appellant, Plin. libro 33. capite 1. Et σύμβολα interdum inſignia. id eſt παράσημα. Herodia. Item omen, & οἰώνισμα, Greg κατὰ Ιουλ. 1. Dicuntur quoq; hoc nomine teſſeræ quædam, quæ dantur publicè à ciuitatibus quibuſdam hominibus ſibi amicis, ut hoſpitaliter & amicè acciperentur in oppidis fœderatis, Lyſ. Sic hodie uocari poſſunt teſſeræ collybiſticæ, quas literas collybicas uocant, quaſi ad permutandam pecuniam externam inſtitutas. Aliquando accipitur ἀντὶ τοῦ τμῆμα, quaſi teſſera & fruſtum abſciſſum, commiſſura, Plato Symp. Σύμβολα Pythagorica dicta ſunt quædam quaſi ænigmata, ſignificantia rei alicuius occultæ & reconditæ, quæ etiam συνθήματα, & ἀλληγορήματα dicuntur. Bud. Com.

Σύμβολος. ου. maſc. gen. ſicut σύμβολον pro omine quoq; ponitur apud Syneſ. ἵνα μὴ τῷ νυμφίῳ σύμβολος ἀπαίσιος γένηται. Sic autem dicitur ut παράλογος, ἀνάλογος μετάμηλος, & ſymbolus uel ſymbolum Latinit. Item incidens, obuius.

Σύμβοτος. ου. ὁ. compaſcuus, συνήθης.

Συμβόλευμα. ατος. τὸ. conſilium.

Συμβόλευσις. συμβουλή.

Συμβουλευτικός. eſt oratio conſultoria, in qua conſilium datur alicui.

Συμβουλεύω. μ. ευσω. π. ευκα. conſulo, id eſt do conſilium. Neutram datiuo iung. ut συμβουλεύω σοι, ſum author, & ἀσηγοῦμαι. Et paſſiua uoce, συμβουλεύομαί σοι, id eſt ἀνακοινοῦμαι, & συσκέπτομαι, συμπραγματεύομαι, tecum commentor de re aliqua. Significat etiam conſulto te.

Συμβουλή. ῆς. ἡ. conſultatio, ſententia, conſilium & admonitio. Sic

Συμβουλία. ας. ἡ. conſultatio, &

Συμβούλιον. ου. τὸ. conſilium.

Σύμβουλος. ου. ὁ. conſiliarius.

Συμμαθητής. οῦ. ὁ. condiſcipulus.

Συμμανθάνω. μ. συμμαθήσομαι. π. συμμεμάθηκα. ἀόρ. β. συνέμαθον. condiſco.

Συμμάρπτω. μ. άρψω. π. αρφα. comprehendo.

Συμμασσίδα γῆν. ſigillarem terram.

Συμμαχέω, μ. ήσω. π. ηκα. ſimul pugno, id eſt ſocius ſum in bello. Neutr. datiuo iung.

Συμμαχία. ας. ἡ. auxilium, ſocietas in bello, confœderatio.

Σύμμαχος. ου. ὁ. auxiliarius, ſocius, commilito.

Συμμενία. ας. ἡ. conſtantia.

Συμμερίζομαι. unà partem accipio.

Συμμεταβάλλω. commutor, paſsiuè, unà commuto.

Συμμεταφέροντες. οἱ. ſecum transferentes.

Συμμετέχω. participo. Genit. iung.

Συμμετρία. ας. ἡ. ſymmetria, proportio, genus ueſtis muliebris.

Σύμμετρος. ου. ὁ. moderatus, cõmenſuratus.

Συμμητιάομαι. conſulo, id eſt do conſilium.

Συμμίγνυμι, συνάπτω, συμβάλλω, commiſceo, confligo. συνέμιξα αὐτῷ διὰ λόγων, cum eo uerbo feci. συμμίγνυμι etiam eſt uirei ſocio, caſtra caſtris adiungo. cum datiuo.

Συμμιγνύω, et συμμίγνυμι. μ. ίξω. π. ιχα. uel

Συμμίσγω. coëo, ὁμιλῶ, ut συνέμιξα αὐτῷ διὰ λόγων, Verba cum eo feci. Item commiſceo, συνάπτω, συμβάλλω, confligo. Eſt quoq; uirei ſocio, caſtra caſtris adiungo, Xenoph. Bud Com.

Συμμορία. ας. ἡ. portio, multitudo, curia, tribus.

Συμμονολόγος. tacens.

Συμμύστης. ου. ὁ. ſymmiſta, ſecretarius.

Συμμύω. comprimo. Et συμμῦν, σιωπᾶν.

Συμπάθεια. ας. ἡ. condolentia, naturalis conſenſus & conuenientia.

Συμπαθής. έος. ὁ, ἡ. eiuſdem affectus.

Συμπαθῶ. συμπάσχω, id eſt condoleſco, alieniſq; incommodis afficior, conſentio.

Συμπαιγνία. ας. ἡ. colluſio.

Συμπαιδεύω. condoceo. Vnde Polyb. ὁ Ἀβίᾳ καὶ θυμῷ συμπεπαιδευμένος, In uio-

lentia & iracundiæ furore educatus, hoc eſt, ὁ ἐκ βίας καὶ θυμοῦ σύντροφος, aſſuetus, & exercitatus.

Συμπαίζω. μ. αίξω. π. αιχα. *colludo. Neutrum datiuo iung.*

Συμπαίκτωρ. ορος. ὁ. &

Συμπαίστωρ. *colluſor, ſimul nutritus.*

Συμπαλαίω. μ. αίσω. π. αιχα. *colluctor.*

Συμπᾶν. *ad ſummam, in ſumma, ut plurimum, uniuerſum, quod pro mundo etiam Latini dicunt.*

Συμπανηγυρίζω. *commercor.*

Συμπανεργεῖν. *coadiuuare.*

Συμπαραθέω. *concurro.*

Συμπαρακαλέω. *cohortor.*

Συμπαρακολουθῶ τῷ λόγῳ ὀρθῶς. *recte atque ordine diſputationem proſequor.*

Συμπαραλαμβάνω. *comprehendo.*

Συμπαραμαρτέω. μ. ήσω. π. ηχα. *iuxta, et ſimul ſequor, comitor. Neutr. datiuo iung.*

Συμπαρανήχομαι. *ſimul nauigo.*

Συμπαρασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. *adiuuo.*

Συμπαρατείνω. *produco, prorogo, ſimul extendo.*

Συμπαραφερόμενοι. *qui unà feruntur.*

Συμπαρεδρεύω. μ. εύσω. *aſsideo, maneo.*

Συμπάρειμι. *præſens ſum.*

Συμπαρεκτεινόμενος. *ſimul extentus.*

Συμπαρέπομαι. *accedo, obtingo, id eſt cedo.*

Συμπαρέχω, *pro* παρέχω.

Συμπαρεπτάμην. *ſimul deuolaui.*

Συμπάροικος. ου. ὁ. *contubernalis.*

Σύμπας. αντος. ὁ. *uniuerſus,* σύμπαντες, *multi ſimul.*

Συμπάσσω. *conſpergo.*

Συμπάσχω. τὸ συμπαθῶ.

Συμπαταγέω. μ. ήσω. π. ηκα. *collido, palma aut uola aperta quatio.*

Συμπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. *conculco, utroque pede calco. Actiu. accuſ.*

Συμπείθω. *ſimul perſuadeo.*

Συμπεπιλωκός. *compreſſus.*

Συμπεραίνω. *concludo, termino. Acti. accuſ.*

Συμπέρασμα. ατος. τὸ. *concluſio.*

Συμπεριάγω. *unà duco, mecum uerſo.*

Συμπεριπατοῦντες. *inambulantes.*

Συμπεριφέρω. *circumfero, circumuoluo.*

Συμπεριφθείρομαι. *turpiter & flagitioſè cum aliquo oberro. Bud. Com.*

Συμπεριφορά. ᾶς. ἡ. *portatio, quæ fit circumferendo, circumlatio, conuictus, compotatio, obedientia.*

Συμπεριμασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. *adiuuo.*

Συμπεσών. όντος. ὁ. *contingens, incidens.*

Συμπέττω. *concoquo,* ἐκπέττω.

Συμπεφραγμένον. τ. *conſeptum.*

Συμπεφυκός. τὸ. *compreſſum, concorporatū, os uuluæ obductum.*

Συμπεφυκότες. οἱ. *obcæcati, obſepti.*

Συμπήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. *conſtringo, congelo. Actiu. accuſ.*

Συμπηγνύω. *compingo, coapto, compono.*

Σύμπηκτος. ου. ὁ. *compactus.*

Σύμπηξις. εως. ἡ. *commixtio, compoſitio.*

Συμπιέζειν. *opprimere.*

Συμπιλέω. *conſtipo, complico.*

Συμπίνω. μ. συμπίομαι. π. συμπέπωκα. *combibo. Neutr. datiuo iung.*

Συμπίπτω. μ. συμπεσοῦμαι. π. συμπέπτωκα. & ἀόρ. β. συνέπεσον. *contingo, concido, & idē patior, incurro, coëo, competo, Ariſtot. de Hiſt. 1. & 9. Item contrahor, aſtringor, & συνιζάνω, id eſt conſido, προσίζομαι, ut apud Xenoph. qui μυκτῆρας ἀναπεπταμένους opponit τοῖς συμπεπτωκόσιν. & Ariſtot. de Gener. 2. Res enim tumida, cū ad habitum ſuū redit, συμπίπτειν dicitur, hoc eſt conſidere, συνίζειν καὶ καθίστασθαι. Eſt etiā τὸ συῤῥήγνυμαι καὶ συμπλέκομαι, ἢ συμβάλλω, confligo, ut συμπίπτω τοῖς πολεμίοις. Item ἁρμόζω, congruo, conuenio. Neutr. datiuo iung. Bud. Com.*

Συμπιτνῶ. *id eſt* συμπίπτω.

Συμπλάττω. *confingo, comminiſcor, calumnioſè exquiro, conflo.*

Συμπλέονες. *complures ſimul collecti.*

Συμπλέκομαι. *manum confero, aut pedem confero, confligo. Accipitur etiam in bonam partem pro amicè conuenio & cōplector, hæreoq́.*

Συμπλέκομαί τινι, *eſt mihi negotium cum eo, rem habeo cum eo, implicatus ſum. Cicero dixit,*

dixit, Sortis neceſſitudine coniunctus ſum. Bud. Com.

Συμπλέκω. μ. ἰξω. π. λχα. concinno, complico, contexo, conſero manus. Actiu. accuſ.

Σύμπλεξις. εως. ἡ. complexio.

Συμπλανῶς. conſentiens, ὁμονοῶς.

Συμπληγάς. άδος. ἡ. ſymplegas, id eſt complexio. Sunt etiam Symplegades inſulæ duæ, ſiue duo ſcopuli in Boſphoro, dictæ quòd inter ſe aliquando concurriſſe fabulis traduntur.

Συμπληθύω. μ. υνῶ. impleo. Genit.

Συμπλοκή. ῆς. ἡ. complexio. Item coniunctio, hoc eſt cum negotium cum aliquo habemus. Item coitus uenereus. Item congreſsio, prælium, conflictio, manuum conſertio. Pertinet etiam ad textoriã, & idem ſignificat quod συνύφανσις.

Σύμπλοος. ου. ὁ. ſimul nauigans.

Συμπλοΐα. ας. ἡ. connauigatio.

Συμπνίγομαι. ſuffoco.

Συμπνευσμός. ῦ. ὁ. conſpiratio, ὁμόνοια.

Συμπνέω. conſpiro, hoc eſt unanimiter aggredior quippiam & coniuro, quod etiam dicitur συμφρονῶ.

Συμπνοΐα. concordia.

Συμποδηγῶ. duco, dirigo.

Συμποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. obligo, id eſt impedio. Acti. accuſ.

Συμποθέν. abſorptum, deglutitum.

Συμπολεμίζω. concerto, auxilior.

Συμπολίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio habitare, comprehendo.

Συμπομπεύω. ludos celebro.

Συμπονέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul laboro. Neut.

Συμπορισμός. ῦ. ὁ. paratio.

Συμποσιάζω. μ. άσω. π. ακα. conuiuor. Neutr.

Συμποσιαρχέω. ſympoſiarchia fungor in conuiuio.

Συμποσιάρχης. ου. ὁ. συμποσίαρχος.

Συμποσιαρχία. ῶν. magiſteria conuiuiorum.

Συμποσίαρχος. ου. ὁ. præfectus conuiuij, moderator, cui ſorte principatus conuiuij obtigit.

Συμποσιαστής. ῦ. ὁ. conuiuator.

Συμπόσιον. ου. τὸ. compotatio, conuiuium, locus conuiuij.

Συμποτικός. ῦ. ὁ. ſpectans ad conuiuium, exhilarans conuiuium, hilaris conuiua.

Συμπότης. ου. ὁ. compotor, conuiua.

Συμπότρια. ας. ἡ. compotrix.

Συμπράκτωρ. ορος. ὁ. adiutor, ſocius.

Συμπράττω. conficio, ut συμπράττω σοι τόδε, hoc tibi conficio & in commodum tuum, & tua cauſa efficio, & ſtudeo tibi. Vnde pro fauere & opitulari, adiuuare, & conſpirare ponitur.

Συμπροθυμοῦμαι. in eandem cauſam incumbo, ad idem efficiendum contendo, eòdem incumbo.

Συμπροοιμιάζω. μ. άσω. π. ακα. ſum ductor ad prandium.

Συμπροπέμπω. μ. έμψω. π. εμφα. comitor.

Συμπρόσειμι. adhæreo.

Συμπροστυγχάνω. cohærere.

Σύμπτωμα. ατος. τὸ. incurſus, caſus, accidens. Refertur aliquando ad morbum, ut pallor in morbo σύμπτωμα eſt, hoc eſt morbi acceſsio. Significat etiam caſum alicuius rei aſſeclam, Ariſtot. de Hiſt. 9. Bud. Com.

Σύμπτωσις. εως. ἡ. compreſsio, calamitas, contractio. Significat etiã caſum quencunque ſicut σύμπτωμα. Eſt etiã incurſio rerũ eòdem deſinentium, ut linearum quæ non ſunt parallelæ. Bud. ibidem.

Συμπυροῦσθαι. concaleſcere in ſpeciem pumicis uel tofi, & coaleſcere.

Συμφανός. ῦς. ὁ, ἡ. manifeſtus, φανερός.

Συμφάσεις. αἱ. apparentiæ colorum, quales in iride uidentur.

Συμφέρει. expedit, utile eſt.

Συμφέρομαι. confero, id eſt utilis ſum, & ſimul fero. Συμφέρομαί σοι, tecum ſentio opponitur τῷ διαφέρομαι. Significat etiam congredior tecum, & conuenio te, Plato & Herodot. Item συμφέρεσθαι τοῖς παροῦσι, ſorte ſua acquieſcere, & modicis contentum eſſe, qui nihil præcipuum ſibi poſtulat, Plutar. Συμφέρομαι τοῖς πολεμίοις, confligo, collido, συγκρούω. Συμφέρομαι τοῖς πολλοῖς, unus ſum

ἐ multis, non ſum eximius. Significat etiam contingere. Herodot. συνηνέχθη ὥστε οἱ τυφλὸν γενέσθαι. Et Plutar. in Caeſ. τύχη τις ἄχαρις τῷ καίσαρι συνηνέχθη, id eſt euenit. Bud. Com.

Συμφερόντως. utiliter.

Σύμφερος. ου. ὁ. ⁊

Συμφερτός. ῦ. ὁ. utilis, in unum collatus.

Συμφέρω. τὸ συμφέρομαι.

Συμφεύγω. confugio.

Σύμφημι, μ. ήσω. confiteor, conſentio, collaudo, aſſentior, comprobo. Neutrum datiuo iungitur. Paulus ad Rom. σύμφημι τῷ νόμῳ, conſentio legi.

Συμφήτωρ. ορος. ὁ. uates, teſtis.

Συμφθίνω. unà decreſco.

Συμφιλοδοξῶ. ſeruio alicuius gloriae. Sic Cicero dixit, Nam omnes φιλοδοξοῦσιν glo riae meae.

Συμφιλοσοφεῖν. unà philoſophari.

Συμφοιτάω. conuenio.

Συμφοιτητής. ῦ. condiſcipulus.

Συμφορά. ᾶς. ἡ. calamitas.

Συμφορέω. congero, accumulo.

Συμφόρησις. ιος. ἡ. colluſio, caſus, contingentia, infortunium.

Συμφόρητος. collatus, mixtus.

Σύμφορον. ου. τὸ. commodum, conſentiens, aptum.

Σύμφορος. ου. ὁ. utilis, conueniens, decens.

Συμφορούμενοι. dicuntur aues, quando nidos conſtruunt. Sic Vergilius in Palaem. Nanque notaui Ipſe locum, aëriae quo congeſſere palumbes. Apud Platonem συμπεφορημένοι opponuntur διαπεφορημένοις, hoc eſt compoſiti diſperſis ⁊ diuulſis. Bud. Com.

Συμφράδμων. ονος. ὁ. conſiliarius, ὁμόφρων.

Συμφράζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. conſulo, delibero, dico, uideo.

Σύμφρασις. ἡ. conſenſus.

Συμφράττω. μ. άξω. π. αχα. concludo, obturo. Acti. accuſ.

Συμφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα concordo, una intelligentia concipio ⁊ comprehendo, complector. Neutrum datiuo iung.

Συμφρονήσαντες. οἱ. prudentes.

Σύμφρων ονος. ὁ, ἡ. conſors.

Συμφυής. ῆος. ὁ, ἡ. cognatus, connaturalis, eiuſdem naturae, ingenitus.

Συμφυΐα ας. ἡ. conuenientia, coniunctio, ⁊ quaſi concreſcentia.

Συμφυλέτης. ου. ὁ. gentilis, tribulis.

Σύμφυλος. ου. ὁ. ſimul natus, conueniens naturae.

Συμφύρομαι. commiſceor.

Συμφύρω. commiſceo, συμφυράω.

Συμφύσεις. ῶν. ſinus.

Σύμφυσις. ιος. ἡ. coaleſcentia, cohaeſio.

Συμφυτεύω. τὸ συμπηγνύω.

Σύμφυτος. ου. ὁ. inſitus, conſitus, complantatus.

Συμφύω. coaleſco.

Συμφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. conuenio, id eſt pactum facio, conſono, conſentio. Neutrum datiuo iung.

Συμφωνία. ας. ἡ. concentus, conſonantia, conſenſus.

Σύμφωνον ου. τὸ. conſonans, pactum.

Συμψηθείς. contritus, uulneratus. Et συμψῆσαι, συγχέαι τὴν κόνιν.

Συμψηφίζω. μ. ίσω. π. ικα. computo. Actiu.

Σύμψηφος. ου. ὁ. eiuſdem ſententiae.

Σύμψυχοι. οἱ. unanimes, eiuſdem ſententiae.

Σύν, ⁊ Atticè ξύν. praepoſitio eſt, ⁊ ſignificat cum, ſemperque cum datiuo conſtruitur. In compoſitione adiuuat uim uerbi, ⁊ gratiam addit, ut συντελῶ, ad conſummationem confero. Interdum ſignificat contractionem ſenſim procedentem, ut σύνοξυς, ſenſim mucronatus, in mucronem deſinens.

Σὺν θεῷ. Dei pace impetrata, deo exorato. Contrarium illi quod eſt apud Plautum. Poen. Nam ego infoelix dis meis iratiſſimis. Bud. Com.

Σὺν χρόνῳ. tandem, ad tempus, aliquanto tempore.

Συναγανάκτησις. indignatio.

Συναγείρω. μ. ερῶ. congrego. Acti. accuſ.

Συναγελάζομαι. aſſocior.

Συναγελάζω. μ. άσω. π. ακα. coniungo, con

grego, concilio, ſocio.

Συναγελασμὸς.ῦ.ὁ.congregatio.

Συνάγεια.ας.ἡ.conuallis, locus ubi duæ ualles conueniunt.

Συνηγείχει.comportauerat.

Σύναγμα. reſidentia, nubes, eleuatio, collectio.

Συναγορέω.μ. ήσω.π.ηκα.ſimul adduco, cōſentio, concordo, in iudicio defendo, patrocinor, adſum, perſuadeo.

Συναγρόμενος, pro συναγερόμενος. cōgregatus

Συνάγχη.ης.ἡ. angina, quæ uulgò ſquinantia, ſynanche.

Συνάγω μ. άξω.π.αχα congrego, conduco, id eſt ſimul duco, ſicut Cicero Rhet. ult. Virgines locum in unum conduxerunt, id eſt coēgerunt. Item contraho quod apertum eſt, id eſt claudo, coniungo, Ariſtot. de Part. 3. & de Hiſt. 1. Item concilio, ἐς ὁμόνοιαν ἄγω, Herodo. Item intendo, augeo, Gregor. Item conquiro. Acti. accuſ. Bud. Com.

Συναγωγεὺς.ὁ.conciliator & congregator.

Συναγωγὴ.ῆς.ἡ.congregatio, contractio, adductio.

Συναγώγιμος.collatiuus, Athen. 7. Vnde Συναγώγιμα συμπόσια uocantur, & συναγώγιμα δεῖπνα, τὰ ἐκ τῶν συμβολῶν, hoc eſt συμβολαί.

Συναγωνίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι concerto, ſocius in pugna adiuuo, ſuffragor.

Συναγωνιστὴς.ῦ.ὁ.commilito, auxiliator.

Συνάδελφος. qui fratrem habet, opponiturq; τῷ ἀναδέλφῳ.

Συναδικῶν. cum alio iniuſtitia aliquem afficere.

Συνᾴδω.μ.ᾴσω.π.ηκα.concinno, concordo. Neutrum datiuo iung.

Συναθροίζω μοίσω.congrego.

Συνάθροισις.εως.ὁ.confluuium.

Συναθροισμὸς ῦ ὁ. congeries, congregatio.

Συναιγδην.ſimul, uno impetu.

Συναΐδιος.ὁ.ὁ.coæternus, συνυπάρχων.

Συναικλίαι.αἱ.conuiuia, concœnationes.

Σύναιμος.ὁ ὁ conſanguineus frater.

Συναινέω μ.έσω.π.ηκα.comprobo, conſentio,

annuo Acti. accuſ.

Σύναινος.ο.ὁ.laudis particeps, ὁμόδοξος, cohabitator,

Συναιωρέομαι μ.ήσομαι.π.ημαι ſto ſuſpenſus, pendeo animi, contrahor.

Συναίρεσις εως.ἡ.ſynæreſis, id eſt tractio, contractio, figura quando ex duabus uocalibus diuiſis, una fit ſyllaba & diphthongus, ut δημοθόω pro δημοθοίω.

Συναιρετὸς.ῦ ὁ. adiutor.

Συναιρέω.μ.ήσω.π.ηκα. contraho, συνάγω, συμβαίνω. Acti accuſ.

Συναίρομαι. auxilior, συμπράττω. Depon. accuſ. ut συναίρομαί σοι τὴν δυστυχίαν, hoc eſt ſubleuo, μετὰ σοῦ λυποῦμαι: & συναίρομαί σοι τὴν οἰκίαν, pro συναγωνίζομαι. Eſt enim συναίρεσθαι ſimul cum alijs ſuſcipere, ἀναλαμβάνειν. Bud. Com.

Συναίρων. ſecum aliud tollens.

Συναιροῦντα, & συναναιροῦντα, dicuntur apud Ariſtotelem, quibus ſublatis, altera quoq; tolluntur.

Συναίρω.confero. Matth. συναίρειν λόγον μετὰ τῶν δούλων, Cōferre rationē cū̄ ſeruis. Sic Cic. ad Att. 5. Quid opus eſt (inquā) potius, quàm rationes conferatis?

Συναισθάνομαι conſentiſcere, συμπάσχειν. Dionyſius; οὕτω γὰρ καὶ ἡμεῖς ἑαυτῶν συνηισθόμεθα, Nobis conſcij noſtri ſumus.

Συναίσθησις. uerbum eſt medicorū apud Galen. quæ eſt ueluti morbi conſcientia.

Συναίτιος.ῦ ὁ.cauſalis, cauſa adiutrix. Cicero cauſæ adiuuantia uocat τὰ συναίτια.

Συναιῶ.cohabito. Neutr. datiuo iung.

Συνέμαχος.ο ὁ.auxiliator, ſocius in bello.

Συνακμάζω σοι.æqualis tuus ſum, clareo tuis temporibus.

Συνακολουθέω μ ήσω.π.κα ſimul ſequor, comitor, correſpondeo. Neutr. datiuo. iung.

Συνακόλουθος.ο.ὁ.comes.

Συνακροασμός.ο.ὁ accumulatio, συνάθροισμα.

Συναλλακτὴς.ῦ ὁ.conciliator.

Συναλλαγὴ ῆς.ὁ.conuctio.

Συναλείφω.μ.άψω.π.φα.ſimul ungo. Actiu. accuſ. ut συναλείφειν φαῦλα, delinire praua, blādiri prauis. ubi tranſlatè ponitur.

Συναλίζω.μ.ίσω.π.ικα.congrego,conglomero conuenio,coniungo. Acti.accuſ.

Συνάλλαγμα.ατος.τὸ.commutatio,cõtractus, commercium,συμβόλαιον,σύναξις.

Συναλλακτής.conciliator, φιλιαστής.

Συναλλακτικὸς νόμος. commercialis lex,quæ cauet in contractibus.

Συναλλάττω μ.άξω.π.αχα.concilio, ut nuptias,&c.contraho,paciſcor,contractus cõuentáq; ineo,συνάγω. Activ.accuſ.

Συναλλαγή.ῆς.ἡ.conciliatio.

Συναλοιφή.uocalium colliſio, unio duarũ ſyllabarum, quantum ad uocales in unam.

Συνάμμα.τὸ.copula,uinculum.

Συναμπορνύω.comeo, ſuccurro laboranti,cõnitor.ab ὀμπνύω.

Συναμφότερον.utrunq; ſimul. Dicitur tã ſingulariter, quàm pluraliter, licet ἀμφότεροι tantum dicatur pluraliter.Bud.Com.

Συναναγκάζω.τὸ καταναγκάζω,quod etiam προσαναγκάζω dicitur.

Συναναυλισμός.ῦ.ὁ.frequentatio.

Συναναλίσκω ſuppedito, χορηγῶ, hoc eſt non malignè præbeo neceſſaria.

Συνάναρχος.ου.ὁ.coæternus.

Συναναστρέφομαι.μ.ψομαι.π.ημμαι.ſimul uerſor cum aliquo. Depon.abſol.

Συνανατέλλομαι.coorior. Depon.datiu.

Συνανθῶμαι. unà roboror.

Συνανθεῖ.unà floret.

Συνανθρωπεύομαι,uel συνανθρωπεύω,&

Συνανθρωπέω,&

Συνανθρωπίζω.μ.ίσω.π.ικα. cum hominibus dego,cum hominibus uerſor. Animalia etiam cicuria & manſueta uocantur,συνανθρωπευόμενα.

Συναντάομαι,&

Συναντάω.μ.ήσω.π.ηκα.obuiam eo. Neutr. datiuo iung.

Συναντιάζω. pro συναντιάζω. occurri,obuiaui.

Συνάντημα.ατος.τὸ. euentus. unde συνάντημα ἓν συναντήσεται αὐτοῖς. in unum & eundem exitum incurſuri ſunt.

Συναντιλαμβάνω.adiuuo. Acti.accuſ.

Συνάντομαι.συναντάω. Depon.datiuo.

Συναορέω.comitor,conſequor.

Συνάορος pro συνήορος, metatheſi τῦ α.ε.ὁ,ἡ. coniunx,συνηρμοσμένη.

Συναπάγομαι.accomodo. Paul.ad Rom.συναπαγόμενοι τοῖς ταπεινοῖς, Accomodo me hominibus,συμπορεύομαι.

Συναπαίρω.μ.αρῶ.π.ηρκα.commigro. Dati.

Συναπερείδω. firmiter adigo,impingo, incutio,ἀπερείδω. Vnde Plutar.in Cic.καὶ τῷ λόγῳ συναπερείδεται ἐπὶ τὸν καίσαρα τὴν ὑπόνοιαν, Atq; interim oratione ſua ſuſpicionem cõiurationis in Cæſarem excutiens, & impingens,infligensq;.Bud.Com.

Συναπηρτισμένος.perfectus,impletus.

Συναποβάλλω. ſimul amitto. Acti.accuſ.

Συναπογράφομαι.mittor ad ſuffragia,magiſtratus gratia.

Συναποδημῶ. ſimul peregrinor.

Συναποδύονται. ſimul ueſtem exuunt.

Συναποθανόμενοι. commorientes.

Συναποθνήσκω.commorior. Vnde συναποθνήσκοντες, ſocij erant apud Aegyptios, tanto affectu inter ſe mutuò deuincti, hac lege copulati,ut ſi fatale quippiam, aut diri caſus alteri contigiſſet, alter tanquam pœnæ ſocius, eundem fortunæ exitum eſſet laturus, ſocijq; & comites eſſent & fortunarum & calamitatum,quemadmodum de Antonio & Cleopatra legimus. Apud Aquitanos huiuſcemodi ſocij ſolduni dicti ſunt. Alexand. Genial. libro 1. capite 26.

Συναποχείνομαι.colludo.

Συναπολαμβάνω.concipio.

Συναπομαραίνω.μ.ανῶ.π.αγκα. contabeſco. Neutrum.

Συναπονεύουσι. ſimul mutant.

Συναποτικτόμενα.congenita & σύμφυτα.

Συναποτίκτω. unà cum partu ædo.

Συναπτικός.ῦ.ὁ.coniunctiuus.

Συναπτός.ῦ.ὁ.coniunctus. Et σύναπτος, ὁ συνάπτων,καὶ ἑνωμένος.

Συνάπτω.μ.άψω.π.ηφα.coniungo,coaleſcere facio & ferrumino, conglutino,συντήκω. Theoph.9. Accipitur plerunq; paſſiuè pro hæreo alicui rei uel adhæreo, coëo, commit-

committor, coaleſco, cohæreo. Item conuenio, quadro, ἁρμόττω, congruo, conſentaneus ſum. Eſt etiam contingo. Et concurro, incurro, competo. Item confligo, congredior cum hoſtibus, & manus confero. Bud. Com.

Συναράσσομαι. confligo & confligor.

Συναράττω. τὸ συγκρούω, collido, confringo, urgeo, συμπιέζω.

Συναπελαύνω. ſimul expello.

Σύναρθρος. ου. ὁ. articulatus.

Συναρμόζω. μ. όσω. π. οκα. coapto, copulo, effingo, appendo, συνάπτω. Acti. accuſ.

Συναρμολογέω. μ. ήσω. π. κκα. conſtruo. Acti.

Συναρμόττω. τὸ συναρμόζω. (ſecti.

Συναρμοστής. ου. ὁ. ſimul præfectus, collega præ

Σύναρσις. εως. ἡ. connexio, compoſitio.

Συναρτάω, &

Συναρτύω. μ. ύσω. π. υκα. συναρμόττω.

Συναρχαιρεσιάζω. ire ad comitia ad danda ſuffragia, in petitione adiuuare, candidato fauere & adeſſe.

Συνάρχων. οντος. ὁ. collega.

Συνάρχω σοι. collega tuus ſum.

Συνάσκησις. εως. ἡ. continentia.

Συνασπίζομαι. &

Συνασπίζω. μ. ίσω. π. ικα. contego, conſtipo, defendo. Acti. accuſ. Bud. Com.

Συνασπισμός. οῦ. ὁ. protectio, mutua defenſio, cũ milites mutuò ſcuta & haſtã obtendũt capiti, teſtudo phalangis, συνάφεια.

Συνασπισταί. οἱ. commilitones, mutuò ſe defendentes.

Συνᾴδω. concino, aſſentior, συνάδω.

Συναύξομαι. creſco.

Συναύγεια. τὰ. corradiantia.

Συναυλία. ας. ἡ. conſonantia, propriè citharæ & tibiæ, uel alterius organi cum tibia.

Συναυλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. conuerſor, cohabito. ab αὐλὴ, quod ſtabulum ſignificat & diuerſorium. Deponens datiuo iungitur.

Σύναυλος. ου. ὁ. conſonans, σύμφωνος, cohabitator, κοινωνὸς, σύνοικος, contubernalis, ſocius.

Συναύξειν. adaugere.

Συναύτης. ου. ὁ. ſocius in nauigatione.

Συνάφεια. ας. ἡ. propinquitas, contrectatio, contiguitas, iunctura, coniunctura, coitio, coitus expreſsio, effigiatio.

Συναφή. ῆς. ἡ. idem, coniunctio, connexio.

Συναφίσταμαι. ſeparo.

Συνάχθομαι. condoleſco.

Σύναψις. εως. ἡ. coniunctio.

Συνγονία. ſtudium.

Συνδακρύω. μ. ύσω. π. υκα. collachrymor.

Συνδακνόν. rumpens.

Συνδ' ἤρεγεν. colligauit.

Συνδειπνέω. μ. ήσω. π. κκα. concœno. Neutr. datiuo iung.

Σύνδειπνος. ου. ὁ. concœnatio.

Σύνδεσμος. ου. ὁ. nodus, coniunctio.

Συνδετικός. οῦ. ὁ. fœderabilis.

Συνδέω. μ. ήσω. uel έσω. π. κκα. uel εκα. colligo. gas. Acti. accuſ.

Συνδημιουργέω. condo.

Συνδιάγειν ἡδέως. iucundi in conuictu.

Συνδιάζειν. conſpirare, conſultare.

Συνδιαιτάω μ. ήσω. π. κκα. ſimul uiuo.

Συνδιαιτητέμενος. conuicturus.

Συνδιαιωνίζειν. perpetuò conuerſari.

Συνδιαλλάττω. concilio.

Συνδιαμνημονεύω. recordor.

Συνδιαπορεῖν. ſimul deliberare.

Συνδιαπράττω. ſimul conficio, curo.

Συνδιασμός. οῦ. ὁ. coniunctio, conſpiratio.

Συνδιαταλαιπωρέω. μ. ήσω. π. κκα. ſimul laboro, & in ærumna ſum.

Συνδιαφέρω. cum alio tolero.

Συνδιημέρευσις. εως. ἡ. quotidiana conſuetudo.

Συνδιημερεύω. μ. εύσω. π. ευκα. diem ſimul duco, τὴν ἡμέραν συνδιάγω.

Συνδικεῖν. adeſſe, patrocinari, defendere, ab eadem cauſa dicere, et patrocinium ſuum in cauſam communem afferre.

Σύνδικος. ου. ὁ. ſimul iudex, qui eandem cauſam defendit: & ὁ συνηγορῶν τοῖς δευτερολογίαις, hoc eſt qui ſecundis actionibus cauſam defendit, ut in cauſa Cornelij Balbi Cicero. Item qui à ſingulis urbibus

mittuntur patroni ad cauſam uniuſ pro- uinciæ tuendam, σωύδικοι dicuntur. Bud. in Annot. & Com.

Συνδιοικέω μ. ήσω. π. ηκα. colludo, diſco.

Συνδοκεῖν dicitur, quod conſtat inter mul- tos, & de quo inter eos conuenit. Inde in Pandect. τὰ συνδόξαντα dicũtur compa- cta & conuenta. Bud. Com.

Συνδοξάζομαι. conglorificor.

Συνδοτικόν. συνδιδόμενον.

Σύνδουλος. ὁ. ἡ. conſeruus.

Συνδραμεῖν. coire, concurrere, congregare, iuuare, συνέδω.

Συνδρομάδες. αἱ. anguſtiæ ſunt, quæ & ſym- plegades, à

Συνδρομή. ῆς. ἡ. concurſus.

Συνδυάζω. communico, coniungor.

Συνδυασμός. combinatio, coniunctio.

Σύνδυο γεννηθέντες, id eſt δίδυμοι. Σύνδυο etiam bini ſunt.

Συνεάξαι. fregiſſe. ex ἄγω.

Συνεγγίζω. μ. ίσω. π. ικα. admoueo, impono.

Συνεγγύς. propè.

Συνείγω. confero.

Συνειδέναι. conſidere.

Συνέδρα. ας. ἡ. ſtatio, confeſſio.

Συνεδρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præſideo.

Συνεδρία. ας. ἡ. conſeſſus ſenatorum ac iudi- cum, concilium, conuentus.

Συνέδριον. ου. τό. idem, curia.

Σύνεδρος. ου. ὁ. conſeſſor, aſſeſſor, conſilia- rius.

Συνείργω. μ. ξω. π. ρχα. colligo. Acti.

Συνῆκε. intellexit, commiſit, συνέβαλεν.

Συνεθίζω. μ. ίσω. π. ικα. conſueſco.

Συνείδησις. εως. ἡ. &

Συνειδός. ότος. τό. conſcientia.

Συνειδώς. ότος. ὁ. conſcius. uide σύνοιδα.

Συνειμαρμένα. fato connexa, fati conſequen- tia, atque comitantia, quaſi a fata dicas.

Σύνειμι, συνίεναι, & in tertia perſ. plur. in- dic. συνεᾶσι. ſimul ſum, conuenio, uerſor, conſuetudinem habeo.

Συνειπεῖν. ſuadere, patrocinari. Vnde συνείποιμι, pro aliquo perorarem & con- ſentirem.

Συνείρ. connectens aliquid ſine intermiſ- ſione.

Συνείργω. μ. ξω. π. ρχα. concludo, cohibeo, coërceo. Acti. accuſ.

Συνείρω. μ. ρῶ. congrego, coniungo, conſe- ro, connecto. Vnde συνείρω τοὺς λόγους, continuo ſermonem, oratione continua u- tor, dico ſermone continuato, & oratio- nem perpetuam habeo. De ijs dici- tur qui facundè & expeditè loquuntur. Quintil. connectere & continuare uerba dixit, Cicero declamare.

Συνεισβάλλω. τό συμπίπτω.

Συνεισφρέω. συνεισάγω.

Συνεισπορεύομαι. unà ingredior.

Συνεισφέρω. confero, ſimul induo. Datiuo & accuſ. iungitur ut συνεισφέροντος αὐτῷ τὸν νόμον.

Συνεκβάλλω. unà eijcio.

Συνέκδημος. ὁ. ἡ. comes itineris.

Συνεκδίδωμι. confero ad dotem filiæ, adiu- uo ad collocandam puellam.

Συνεκδοχή. ἡ. intellectio, figura gramma- tica.

Συνεκδοχικῶς. comprehenſim, ſucceſſiuè.

Συνεκθερμαίνω. concalefacio, intus excito.

Συνεκθηλύνω. unà effœminor.

Συνεκκαίω. τό συνεκθερμαίνω.

Συνεκπέμπω. μ. ψω. π. ομφα. ſimul emitto.

Συνεκπίνω. ad conſummationem cõ loquo.

Συνεκπλέω. ſimul enauigo.

Συνεκπορίζειν. ſubminiſtrare.

Συνέκρουσε. commiſit, excuſſit inter aliquos diſcordiam. à συγκρούω.

Συνεκτίκτω. unà cum partu edo. Item ad partum conduco.

Συνεκτινύω. unà ſoluo.

Συνεκτρέφω. ad nutricationem confero.

Συνελαθῆναι. compulſos eſſe, συμβληθῆναι.

Συνέλευσις εως. ἡ. conuentus, σύνοδος.

Συνελθεῖν. coire, conſpiraſſe.

Συνελίσσομαι. conglomero.

Συνειλιγμένος. implicatus orbibus.

Συνελόντι φάναι. ut breuiter dicam, ut uno uerbo abſoluam. Dicitur etiam συνε- λόντι δ᾽ εἰπεῖν, & ἐνὶ δὲ λόγῳ εἰπεῖν, & ἐνὶ λό-

γω, ſine uerbo. Et συνελὼν δὲ φάναι ἄν. Dicitur & per accuſ. καὶ συνελόντα φάναι: & adhuc συνελόντος ſine uerbo, συνελόντι δὲ. Bud. Com.

Συνημμένον.ου.τό. coniunctum tetrachordum.

Συνέμπορος.ου.ὁ. comes, ſimul iens.

Συνεμφαίνω. ſimul refero & oſtendo. Theophraſtus. Τὰ δὲ πολλὰ συνεμφαίνει τινὰ γευομένοις ὀσμὴν, id eſt, Odorem quendã unà cum ſapore referunt, hoc eſt, ſimul referunt, quaſiq́ comitem habent ſaporis odorem, cum guſtantur.

Συνενδεικνύμενα à Galeno dicuntur, quæ indicationi conferunt. quod uerbum eſt medicorum peculiare, ut ἀντενδεικνύμενα, quæ contrariam indicationem habent. Bud. Com.

Συνενδιδόναι. cedere, concedere.

Συνενδύω. induo.

Συνενεγκεῖν. conducere, prodeſſe.

Συνεκλεκτή. ueſtræ conſors eccleſiæ.

Συνέντασις.εως.ἡ. contentio.

Συνεξανίσταται. unà conſurgit & inoleſcit. Plutar. in Polit. οἱ κιττοὶ τοῖς ἰσχύουσι τῶν δένδρων περιπλεκόμενοι συνεξανίστανται, Hederæ præualidæ arboris ſtipitem circumplexæ, unà conſurgunt & inualeſcunt.

Συνεξανοίγω cooperio.

Συνεξανύτειν. unà perficere.

Συνέξειμι. unà aggredior.

Συνεξέρχομαι. conuenio.

Συνεξισόω.ῶ.ώσω.κ.ωκα. coæquo. Acti.

Συνεξομοιῶ. aſſimilo, ad imitationẽ effingo.

Συνεξορμάω.ῶ.ήσω.κ.ηκα. facio facultatem alicuius rei.

Συνέρεισις.εως.ἡ. contractiuncula.

Συνεορτάζω.ῶ.άσω.κ.ακα. concelebro.

Συνεοχμός. iunctura, conglutinatio, συνοχή.

Συνεπάγομαι. unà mecum duco.

Συνεπαινέω.ῶ.έσω. collaudo, comprobo, aſtipulor.

Συνεπαίρω. attollo.

Συνεπαισθάνομαι. unà ſenſum & fructum percipio.

Συνεπαιτιῶμαι. unà accuſo.

Συνεπανδραγαθίζω.ῶ.ίσω.κ.ικα. uado & conuerſor inter conuentus. Neutr. abſol.

Συνεπαπερείδω. idem quod συναπερείδω, de quo ſupra. Vtitur eo Plutar. in Cæſ.

Συνεπερείδω.ῶ.άσω. idem, innitor.

Συνέπεια.ας.ἡ. conſequentia.

Συνέπεσε. contigit, accidit.

Συνεπευθύνω.ῶ.υνῶ. dirigo. Acti. accuſ.

Συνεπευφημῶ. comprobo, collaudo.

Συνεπηχέω. conſona uoce accino.

Συνεπιβουλεύω. una inſidior.

Συνεπιγράφω. mecum aſcribo, conſortem laudis facio, partem laudis impertio. Datiu. & accuſ.

Συνεπιδακρύω. collachrymor.

Συνεπικαταφέρεσθαι. ſimul incumbere.

Συνεπικλάω.ῶ.άσω.κ.ακα. confringo.

Συνεπικοσμῶ. cohoneſto et uiſendum reddo.

Συνεπικουρῶ. unà & ſimul ſuccurro.

Συνεπικουφίζω. alleuo.

Συνεπιμαρμαίρω unà mico.

Συνεπικροτέω. applaudo.

Συνεπικρύπτω. occulto.

Συνεπικυρῶ. confirmo, comprobo. Et dicitur cum maior authoritas uel poteſtas probat, quod minor cenſuit.

Συνεπιλαμβάνω. ſimul accipio, participo, adiuuo inceptum, opitulor, ſimul incumbo.

Συνεπιληπτέον. participandum, partem capiendum.

Συνεπινεύω. annuo, obſecundo.

Συνεπισπάω. corripio.

Συνεπισπῶμαι. idem quod ἐπισπῶμαι, attraho, allicio, aſciſco.

Συνεπίσταμαι. conſcio.

Συνεπιστένω. condoleo, συναλγοῦμαι.

Συνεπιτείνω. intendo, augeo. Accipitur etiam paſſiuè pro ſimul intendor, unà augeor, apud Ariſtot. lib. de Inſomn.

Συνεπισχύω. coadiuuo.

Συνεπιτίθεμαι. ſimul aggredior, inſidior.

Συνεπιφαίνομαι. ſententiam dico cum alijs.

Συνεπιφάσκω. confiteor.

Συνεπιψηφίζω.ῶ.ίσω.κ.ικα. comprobo, ſimul ratum habeo, calculum unà adijcio, authoritatem accommodo, author fio.

Συνέπομαι μ. ἕψομαι. conſequor, id eſt ſimul ſequor. Depon. datiuo.

Συνεπτείζων ἄνεμος, pleniorem ſignificationem habet quàm οὔριος, uel ἐπτειάζων.

Συνερανίζω. colligo, congero, cogo, conuiuia & cœnas facio.

Συνεργάζομαι. μ. άσομαι. π. είργασμαι. adiuuo, conficio, ſubigo, id eſt κατεργάζομαι. Depon. datiuo iung.

Συνεργέω. μ. ήσω. π. ηκα. obſecundo, cooperor, adiuuo. Neutr. datiuo.

Συνεργός. ȣ̃. ὁ. cooperator, adiutor, collega.

Συνέργω. copulo, concludo, cohibeo. Actiu.

Συνερείδω. adhæreo, nitor, ἀμφοτέρας ἐρείδω τὰς χεῖρας.

Συνερειστικός. ȣ̃. ὁ. habent uim renitendi.

Συνεράω. colligo fuſa, fundo.

Συνερετμέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul remigo. Neutrum datiuo iung.

Συνείζω. μ. ίσω. π. ικα. coniungo.

Συνέριθος. ȣ. ὁ, ἡ. mercenarius, propriè quæ τὸ ἔριον, id eſt lanam ſimul operatur, συνεργός, adiutor.

Σύνερξις. ιος. ἡ. copulatio, συναφή, concluſio.

Συνέρομαι. interrogo, συνερωτῶ, συμβάλλομαι.

Σύνερος. ȣ. ἡ. coniunx.

Συνέρχομαι. conuenio, id eſt congregor, coëo.

Σύνεσις. ιος. ἡ. intellectus, prudentia, conſcientia.

Συνέσκληκε. compegit, συμπέπηγε.

Συνεσκολυμμένος. contectus.

Συνεστάλη. contractus eſt, territus eſt.

Συνεσταλμένος. contractus, timidus.

Συνεσταλμένως. parcè.

Συνέστηκε. conſtitit, ornauit, commendauit.

Συνέστηκον. concreſcunt.

Συνεστηκώς. compactus, ſolidus, non fluxus, Ariſtot. & Theophr. Apud Aeſch. pro coniurato accipitur, et qui conſilium proditionis inijt. Bud. Com.

Συνεσταλκότως. contracto animo, Ariſt.

Συνέστησε. commendauit, ornauit.

Συνεστιάομαι μ. άσομαι. π. αμαι. conuiuor. Depon. datiuo iung.

Συνέστιος. ȣ. ὁ. domeſticus, conuictor.

Συνεστώς. ῶτος. ὁ. compactus, ſolidus.

Συνεσχύω. cõfirmo ſuppetias ferendo, roboro.

Συνετός. ὁ. intelligibilis.

Συνετίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio intelligere, ſignifico, erudio. Acti. accuſ.

Συνετός. ȣ̃. ὁ. intelligens.

Συνετώτερος. ȣ. ὁ. doctior.

Συνευδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſentio communico, aſſentio. idem ferè quod συναινῶ, συγκατατίθεμαι. Neutrum datiuo.

Συνειλέω. coërceo.

Συνεύνιος, &

Σύνευνος. ȣ. ὁ, ἡ. coniunx.

Συνευπορεῖν, amico operam accommodare ad pecuniam conficiendam & inueniendam, Demoſth. Accipitur pro conferre, Antiph. Bud. Com.

Συνένευσις. ιος. ἡ. aſſenſio.

Συνευφραίνομαι. μ. ῦμαι. collætor. Deponens accuſ.

Συννεύω. μ. νεύσω. π. νευκα. annuo. Neut. datiuo.

Συνεφάπτομαι. μ. άψομαι. π. αμμαι. adiuuo. Minus autem eſt quàm συναίρομαι, quaſi ſummis digitis attingo, uel ſimul onus attingo, non etiam tollo & in humeros ſuſcipio: & plus quàm παρεφάπτομαι, quaſi iuſtam operam cum alijs præſto. Depon. genit. Bud. Com.

Συνεφεῖ. nubes congregat.

Συνεφέλκω. ſimul traho, unà rapio.

Συνεφηβεῦσαι. unà adoleſcere.

Συνεφής. έος. ὁ. ἡ. obſcurus, nubiloſus.

Συνεφία. ας. ἡ. congregatio nubium ad tempeſtatem.

Συνεφιστάναι. conſyderare.

Συνεχέστατα. ſæpiſſimè, aſſiduè.

Συνεχής. έος. ὁ, ἡ. continuus, ſpiſſus.

Συνέχεια, uel συνεχεία. ας. ἡ. continuitas.

Συνεχμάλωτος. ȣ. concaptiuus. ab ἔχμα, quod uinculum ſignificat.

Σύνεχμος. ȣ. ὁ. coniunctura, ubi aliquid coniungitur, id eſt, commixtura.

Συνέχομαι cohæreo, contineo, συμπλέκομαι, προσδῦμαι.

Συνέχον. τὸ. continens, firmamentum apud

rheto-

rhetores.

Συνέχω. μ. ἕξω. π. συνέχηκα. contineo, comprimo, coapto. Acti. accuſ.

Συνεχῶς. continuò, ſæpius.

Συνεψία. συμπαίκτρια, συνομιλήτρια.

Συνεψιάζω. colludo, conſabulor.

Συνεωνημένος. qui emit.

Συνηβολία. occurſus, συντυχία.

Συνηγορῦμαι. patrocinio defendor. Budæus Comment.

Συνηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. patrocinor. Dati.

Συνηγορία. ας. ἡ. patrocinium, aduocatio.

Συνήγορος. ου. ὁ. patronus, aduocatus.

Συνήδομαι. μ. ήσομαι. π. ησμαι. collætor, gratulor. Datiuo iung.

Συνήθεια. ας. ἡ. conſuetudo. συνήθειαι uero menſes dicuntur.

Συνήθης. εος. ὁ, ἡ. familiaris, conſuetus. Vnde τὰ συνήθη ποιεῖν, pro conſuetudine agere. Accipitur ἀντὶ τοῦ τὰ νομιζόμενα ποιεῖν, iuſta mortuis facere & parentare. Bud. Com.

Συνῆκα. intellexi.

Συνήκει. conducit.

Συνήκομαι conuenio, coëo.

Συνήκοος. ου. coauditor.

Συνήκω. deſino, contrahor, coëo.

Συνήλυσις. ιος. ἡ. conuentio.

Συνημοσύνη. ης. ἡ. compoſitio, pactum, confœderatio.

Συνήμων. ſocius, familiaris.

Συνηρετμεῖν. concordare. tranſlatio à remigibus.

Συνηρεφής. έος. ὁ, ἡ. ſpiſsè contectus, umbroſus, denſus, conſitus, nemoralis.

Συνηρής. idem, σύσκιος.

Συνηρημένον. ου. τὸ. contractum, cõgregatum.

Συνηρμοσμένος. concinnatus, συνηρμοσμένος.

Σύνηχος. ου. ὁ. concors, conſonans.

Συνῆξας. collegiſti.

Συνηχέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſono, reſono reſpondendo ad cantilenam. συνηχθέσθην σοι, tecum graui affectus ſum dolore.

Σύνθακος. ου. ὁ. conſeſſor.

Συνθεῖν. coire, congregare.

Σύνθημα. pactum, ſignum, teſſera.

Σύνθεο. audi, auſculta, animaduerte.

Συνθεσία. ας. ἡ. fœdus, συνθήκη.

Σύνθεσις. ιος. ἡ. compoſitio. Hæc eſt contraria ἀναλύσει, à quibuſdam conſeſsit exordiens, & deſinens in id quod in quæſtione eſt: ἀνάλυσις autem eſt, quaſi retextio complexionis, hoc eſt, τοῦ συμπεράσματος. Bud. Com.

Σύνθετος. ου. ὁ. compoſitus.

Συνθήκη. ης. ἡ. fœdus, pactum, conuentumq́. Ariſtoteles Polit. 1. Vnde κατὰ συνθήκην, ex compacto & ueluti in communi conditione lata, ciuili conſenſu & inſtituto, & iure recepto, Ariſtoteles Ethic. 5.
Dicunt etiam συνθήκας plurali numero ἀντὶ συμβολαίου, ut παρὰ συνθήκας, contra fidem pacti & contractus, Demoſth. Et pro fœdere itidem pluraliter, Lyſ. Budæus Com.

Συνθηκοφύλαξ. κος. ὁ. depoſitarius.

Σύνθημα. ατος. τὸ. compoſitum, cõſtitutum, ut ἀπὸ συνθήματος, ex compoſito, ex compacto & conſtituto. Item ſignum bellicum, quod datur inſtructæ aciei, id eſt teſſera, Xenoph. παιδ. 5. & 7. Significat etiam ſignum, id eſt uexillum. Et σύνθημα νυκτερινόν, apud Polyb. teſſera uigiliarum, quæ erat tabella ſcripta à Tribuno data. Sic Gregor. τολμᾷ δὲ κατὰ τοῦ μεγάλου συνθήματος, &c. Eſt & ſignum pugnæ, Plutar. Accipitur generaliter pro quocunq; ſigno. Vnde συνθήματα ἐπιστολιμαῖα, notæ ſiue teſſeræ quædam erant epiſtolares, indices & commendatrices eorum qui eas reddebant, Greg. in Iul. Et in Pandect. Græcis συνθήματα uocantur diplomata quæ ijs dabantur, qui curſu publico utebantur. Ex eo & συνθηματικαὶ ἐπιστολαὶ dictæ, quo uerbo etiam furtiuæ ſignificantur, cuiuſmodi hodie maximè frequentantur: præſertim ab ijs qui per hoſtica loca belloq́ue infeſta tabellarios mittunt. Παρεγγυᾶν τὸ σύνθημα, dare teſſeram. Ariſtot. παρεγγυᾶν σύνθημα dixit, pro teſſeram prodere & proferre. Di-

citur etiam διδόναι σύνθημα à Polyb.
Quin & συνθήματα dicuntur ἀλληγορήματα & ænigmata. Bud. Com.

Σύνθημα. pro eodem reperitur.

Συνθηματιαῖοι. οἱ ἐργολαβούμενοι, καὶ ἐκδιδόμενοι, ἐκδόσιμοι.

Συνθηρατής. οῦ. ὁ. ſocius in uenatione.

Σύνθηρος. ου. ὁ. ſimul uenans.

Συνθιασώτης. ου. ὁ. concors.

Συνθλίβομαι. dilabor, pereo.

Σύνθοινος. ου. ὁ. conuiua.

Συνθολοῦν. confundere.

Συνθραύω. confringo, συντρίβω.

Συνθρύπτω. affligo.

Συνθυμεῖν. ſimul indignari, conſentire.

Συνιδεῖν. uidere, conſyderare.

Συνιζάνω. reſideo, quemadmodum in ſeſe reſident ſpongiæ preſſæ. Item conſydero.

Συνίζησις. εως. ἡ. cõſeſſus, ſedimentum molis, id eſt, cum magnæ molis ſtructuræ ſubſidunt rimas quaſdã ædentes. Et in carmine συνίζησις dicitur, cũ inter metiendum carmen duæ uocales ſyllabis diuiſæ pro una computatur, ut ἀγχέμαχοι ἐρχόμενοι.

Συνίζω. idem quod συνιζάνω.

Συνίημι. μ. ήσω. π. ῆκα. intelligo, compono. Inde συνιᾶσι tertia perſ. plur. indicatiui. Actiuum eſt, & cum ſignificat intelligo, accuſatiuum habet, cum ſentio, genitiuũ. Conſtruitur quoque non ineleganter cum participio, ut συνίημι παθὼν κακῶς, καὶ συνίημι μεταγγελλόμενος.

Συνίσταμαι, uoce paſſiua. cogo, coagmento, fingo, formo, conſtruo, compingo. Ariſtot. Hiſt. 9. de Veſpis, καὶ συνίστανται σφηκωνῶας τετραθύρους, Conſtruunt fauos ſuos quadrifores. Item coniuro, conſpiro, ut οἱ δὲ συνίσταντο ἐπὶ κατιλίνα, Plutar. Cic. per coire id enuntiauit, ut coire de innocentium fortunis, coire de locupletiſſimorum bonis, id eſt in abdito conſilia agitare de euertendis innocentium bonis, aut locupletum fortunis. Eſt etiam congregari. Item ad bellum conſociari, Xenoph. ἱπ. 7. Item τὴν ἀρχὴν λαμβάνω. καὶ ὕπαρξιν ἔχω καὶ φύσιν εἰς τὸ ὄν, id eſt, conſto, conſiſto, componor. Bud. Com.

Συνίστημι. μ. ήσω. π. ἔστηκα. τὸ συνίσταμαι, id eſt cogo, coagmento, fingo, formo, conſtruo, ut ζῶα συστῆσαι, homines fingere, Lucian. in Prometh. Et Plato in Tim. ξυνέδησε καὶ συνεστήσατο οὐρανὸν: ubi media uoce uſus eſt. Inde pro concilio accipitur, & ad concordiam adduco, & quaſi conſocio, ut συστῆσαι πόλεις Iſocrates περὶ εἰρην. Vnde & Cicero ciuitates conſtitutas dixit, pro in unum conciliatas & conſociatas. Eſt etiam contraho, corrugo, obduco, ut συστήσας τὸ πρόσωπον, Plutar. Sympoſ. Et pro πήγνυμι, & concreſcere facio, Ariſtot. de gener. 1.

Item conſto, communi conſenſu comparo, unanimiter molior, ut συστήσαντα πόλεμον, Iſocr. Demoſth. & Plutar. Ponitur etiam pro conſpiro, ſicut συνίσταμαι de coniurationibus, aut coitionibus. Ariſtot. Polit. 5. συστάντες ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς σπαρτιάτας. Et cum datiuo Demoſth. συνεστήκει πόλεμος φιλίππῳ καὶ ἀθηναίοις, Bellum exortum eſt inter eos, uel exarſit. Et Plutar. καὶ συνίστασαν ἐπ' αὐτὸν τὰς δεκαδαρχίας, id eſt conſcribebant, decuriabant: ſicut Cic. pro Dom. ſua, Cum deſperatis ducibus decuriatos ac deſcriptos haberet exercitus perditorum, id eſt factioſè coactos. Vnde συστὰς, decuriatus, ὁ συντεταγμένος, ὁ καταστασιασμένος, καταλελοχισμένος, & συνεστηκὼς, de quo ſuprà, & συνιστάμενοι coniurati & coëuntes, & fœdus ineuntes & conſociati. Huc pertinet, cum pro ad defectionem, uel ad res nouas ſolicitare ponitur, Pauſan.

Aliquando eſt quoque oſtendo, teſtificor, id eſt γνώριμον ποιῶ, καὶ μαρτυρῶ, Demoſthenes, περὶ ἐμπορ. & Iſæo περὶ κίρωνος κλήρου. Aliquando & συνίστημι, nobilem & notum facio, illuſtro, Syneſ. Theotimo. Item commendo, ut συνίστημί σοι τῷ φιλίᾳ τῇ σῇ, Syneſ. Eſt etiam continuo, & auxilior. Bud. Com.

Συνιστορῶ. conſcius ſum, σύνοιδα.

Συνίστωρ. ορος. ὁ. cognitor, teſtis.

Συνιχυρίζω, &

Συνισχύω. roboro, confirmo, ſuppetias ferendo roboro.

Συνίχω cohibeo, contineo.

Συνιῶν. ſentiens, intelligens.

Σύνναδα. ciuitas Phrygiæ.

Συννεύω. contrahor, & in me uertor.

Συννεφής. nubilus, obſcurus, tenebroſus.

Συννόησις. ἡ. συννοία.

Σύννοια. ας. ἡ. cogitatio, mœſtitia, propriè cogitatio mœſtitia condita.

Σύννομοι. οἱ. compaſcui, ſocij in paſcendo.

Σύννους, uel σύννοος. qui ſecũ ipſe res æſtimat, triſtis, ut homines cogitabundi & ob id uultuoſi, id eſt, φροντίζοντες.

Συνοδία. ας. ἡ. comitatus, colloquium.

Συνοδοιπόρος. ο. ὁ. comes.

Σύνοδος. ο. ὁ, ἡ. concilium, ſynodus, comitia, coitus, concurſus, comes itineris. Ponitur aliquando pro coitu uenereo.

Συνόδους. οντος. ὁ. ſynodus, genus piſcis.

Συνοίω. cogito, intelligo, quaſi mecum ipſe intelligo, apud me æſtimo & perpendo, triſtis & cogitabundus ſum.

Σύνοιδα. præt. med. eſt ex οἶδα τὸ γινώσκω, & ſignificat idem quod Latinis conſcius ſum: conſtruitur que aliquando cum datiuo, ut σύνοιδα ἐμαυτῷ ἀπαιδεύτῳ ὄντι, ſicut Quintilianus ;. Sed non ſuſtineo eſſe conſcius mihi diſsimulanti. Aliquando cum accuſatiuo, ut σύνοιδα ἐμαυτῷ τοῦτο ἡμαρτημένον. Aliquando per rectum, ut σύνοιδα ἐμαυτῷ σοφὸς ὤν, Plato. Ponitur etiam ἀντὶ τοῦ οἶδα καὶ γινώσκω, id eſt noui, Iſocr. de Pace, & in Archid. Bud Com.

Συνοικέσιον. τὸ. connubium, matrimonium.

Συνοικητήρ. ῆ. ὁ. cohabitator.

Συνοικέω μ. ήσω. π. ηκα. cohabito, nubo, & tã de uiro dicitur, quàm de muliere. Neutr. datiuo iung.

Συνοίκησις. εως. ἡ. cohabitatio.

Συνοικία. ας. ἡ. domuum multitudo, unde apud Platonem pro ciuitate ponitur, propter domorum coniunctionem. Significat etiam cœnaculariam domum, ut quam per ſingula cœnacula inquilinis locarent. Iſæus pro caupona poſuiſſe uidetur. Bud. Com.

Συνοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. cohabitare facio, id eſt colloco, marito, nuptui do, & ueluti contubernio coniungo. Συνοικίζεσθαι etiam dicitur urbs una è pluribus facta, ut ſit potentior & ualidior, ut apud Thucydidem legitur, συνοικίζουσι δὲ τὴν λοιπὴν ἐς τὴν μητρόπολιν βίᾳ, id eſt, Ad obſidionem tolerandam omnes incolas in urbem cogunt. Cui uerbo opponitur διοικίζεσθαι. Bud. Com.

Συνοικισμός. ῦ. ὁ. conſtructio urbis.

Σύνοικος. ο. ὁ. cohabitator, contubernalis, conuiua.

Συνοικουμένη γῆ. terra non uaſta aut deſerta, ſed frequentia habitatorum culta.

Συνοχή. ῆς. ἡ morbus, conuicium, pugna.

Συνοικῶν. coniunx.

Συνοίμιος. harmonicus, conſonus. οἴμη γὰρ ἡ ᾠδή.

Συνοίμιον. procemium.

Συνοίομαι συμφωνῶ, conſentio, aſſentior.

Συνοῖσον. τὸ. utilitas.

Συνοῖσος. utilis.

Συνοκλάζειν. ſubſidere, ζεῖν, feruere.

Συνοχωχή ῆς. ἡ calamitas, caſus, morbus, conuicium, pugna.

Συνολκή. ῆς. ἡ. contractio, titillatio, ἀνασπαστική, ἀναλαμβανική.

Συνόλον. omnino, id eſt, in ſumma, in uniuerſum.

Σύνολος. η. integer, uniuerſus.

Συνομαρτῶ. comitor, ſequor.

Συνομιλεῖν. colloqui.

Συνόμιλος. ο. ὁ. congerro.

Συνομολογῶ. aſſentior, conſentio, collaudo, probo.

Συνομώσαντες. inter ſe fide obligati.

Συνοξύνω. in acutum ſenſim extenuo.

Σύνοξυς. ſenſim mucronatus, in mucronem deſinens.

Συνοπαδός. ῦ. ὁ comes.

Συνοπτικός. perſpicax.

Σύνοπτος. ο. ὁ, ἡ. uiſibilis, intelligibilis.

Συνθεώρον.contemplatio ſyderum.
Συνορίνειν.commouere,turbare.
Σύνορος.ου.ὁ.uicinus,γείτων.
Συνορῶ. τὸ καθορῶ, perſpicio, comprehendo, intelligo, κατανοῶ.
Συνουλόω.ῶ.ώσω.π.ωκα.cicatricem facio. Neutrum.
Συνυργία.ἡ.obſequium.
Σύνους.οος.ὁ.σύννους.
Συνουσία.ας.ἡ.ὁμιλία, coitus, conuentus.
Συνουσιάζω.μ.άσω.π.ακα.coëo. Neutr.abſol.
Συνουσιασμός.ου.congreſſus,coitus.
Συνουσιαστής.ου.ὁ.coitor.
Συνουσιαστικός.ου.libidinoſus.
Σύνοφρυς.υος.habens ſupercilia coniuncta & denſa.
Συνοχή.ῆς.ἡ.imbecillitas, turbatio, ſolicitudo, σύγκλεισις, uiæ anguſtia.
Συνοχέω.μ.ήσω.π.ηκα.cõiungo. Acti.accuſ.
Σύνοψις.ιος.ἡ.taxatio,compendium.
Συνσκηνοῦντες.contubernales.
Σύνταγμα. ατος. τό. ordo, exercitus, in claſſes diſtributio, & ad ſtipendium conferendum deſcriptio, ut penſitatio annua, quæ penditur à ſocijs ciuitatibus & ſtipendiarijs ad bellum gerendum. Eſt etiam uolumen ſtudio conſcriptum & elaboratum: non ut ὑπόμνημα, ex tempore & ſine cura, ſed quod dictionem habet compoſitioni congruam, & capitum diuiſionem recte atque ordine digeſtam. Eſt nonnunquam conſtitutio atque ordinatio, ut σύνταγμα τῆς πολιτείας, Iſocr. in Areop.Bud.Com.
Συνταγματάρχης.ου. ὁ. collega in ducendo exercitu.
Σύνταξις.ιος.ἡ.conſtructio, coordinatio. Item tributum, deſcriptio ad ſtipendium conferendum, & in claſſes diſtributio, ſicut de σύνταγμα dictum eſt. Athenæus uocat ſtipendium quod conferebãt coloni Theſſalici. Significat etiã annua, quæ dantur à principibus, Athen.11. Vnde συντακτικὴ ἀπογραφή, liber ſtipendiarius, & breuiarium quem ſtatum regis uocamus. Ponitur & pro uolumine compoſito ſeu (ut Cicero) libri confectione, ut σύγγραμμα, σύνταγμα, Bud.Com.
Σύνταῤῥα δένδρα ſunt, quorum radices inter ſe complexæ cratem quandam conficiunt & ſepem.
Συντάσσομαι, uel συντάττομαι. compono librum & ſcribo. Eſt etiam eiuſdem ordinis ſum & notæ claſsis, atque eadem dignitate præditus, Gregor. de Spir. Budæus Com. Vnde
Συντασσόμενοι. qui ad ſtipendium conferendum ordine deſcripti ſunt, & in claſſes diſtributi. Interdum compoſiti, & acie inſtructa & agmine iter facientes.
Συντασσομένως.compoſito agmine.
Συντάττω.μ.άξω.π.αχα.cõiungo, addo, coordino, inſtituo, cui opponitur καταλύω, Plutar.in Anton. Et conſtituo, comparo, & conſtitutum habeo & compoſitum. Aeſchin. συνταξάμενοι ἡμᾶς αὐτούς, Ita inter nos conſtituimus. Inde συνταξάμενοι πάντα, qui ex compoſito atq; de induſtria omnia faciunt, Demoſth.Bud.Com.
Συντείνομαι. τὸ διατείνομαι, καὶ διαμάχομαι, καὶ ἀπισχυρίζομαι, connitor, contendo, dimico, Plato de Rep.6.Bud.Com.
Συντείνω.μ.τενῶ.π.ακα.pertineo, tendo, uergo, ſpecto aliquò, ad ſcopum dirigo, Ariſtot.Ethic.6. & Polit.7. Plato in Gorg. actiuè uſus eſt, καὶ πάντα εἰς τοῦτο τὰ αὑτοῦ συντείνοντα, καὶ τὰ τῆς πόλεως, Dirigentẽ & intendentem eò omnia & ſua & publica.Bud.Com.
Συντέλεια.ας.ἡ.utilitas, conſummatio, maturitas, tributum.
Συντελέομαι. ſtruo, molior.
Συντελεστής.ου.ὁ.municeps.
Συντελεστία .ας.ἡ.idem.
Συντελέω.μ.έσω.π.εκα. proſum, ad conſummationem confero. Et συντελεῖν εἰσφοράς, pendere uectigal. Neutrum datiuo iungitur.
Συντελής.έος.ὁ,ἡ.utilis, χρήσιμος. Et αἱ συντελεῖς, contributiones.
Συντελούμενος.peractus.
Συντέμνω.abbreuio.Acti.accuſ.

Συντέρμων.ονος.ὁ.finitor, συντελεστής.

Συντεταγμένως.ordinatè, diligenter, eleganter.

Συντεταμένος.conciſus, breuiter dictus. à συντέμνω.

Σύντηγμα.colliquamentum, id quod à corpore deteritur liqueſcendo.

Συντήκομαι.liqueſio, tabeſio. Aliquando συναπτῶ καὶ συμπέφυκα, & cohæreo, & conglutinatus ſum, totus alicui rei incumbo.

Συντηκτικός.ῦ.ὁ.morbo confectus, exhauſtus ægritudine, ſyntecticus, qua uoce utũtur & Latini. συντηκτικὸς πυρετὸς, febris quæ liquefacit, τὸ καταπίμπλον τοῦ σώματος.

Συντήκω. idem quod ἐκτήκω, colliquefacio, contabefacio, abſumo, quaſi μαραίνω. Vnde συντηκτικὸς, tabe & macie extenuatus. Dicitur etiam συντετηκὼς, ut προστετηκὼς τῷ πράγματι, ἀντὶ τοῦ προσθέμενος καὶ λίαν χαίρων, καὶ ἀνασπάστως ἐχόμενος, addictus & ita incũbens, ut auelli nequeat. Συντήκω etiam eſt τὸ συμφύω, hoc eſt coaleſcere facio, conglutino, & coagmento.

Σύντηξις.ιος.ἡ.colliquatio, & tabes.

Συντηρέω.μ.ήσω.π.ηκα.conſeruo. Actiu.

Συντήρησις.ιος.attentio, conſeruatio, & pars animæ, quæ ſemper aduerſatur uitijs, ſynteresis. ἀπὸ τοῦ συντηρέω, id eſt conſeruo.

Συντελεία.τὰ.ludi & ſacrificia dijs facta pro ſalute.

Συντίθεμαι. componor, paciſcor, conſtituo cum aliquo & conuentum facio, ὁμολογῶ. Datiuo Xenoph. ἑλλ. 6. κἀκείνοις ἦν συνθέσθαι. Interdum cum præpoſitione πρὸς. Idem, συντίθεσθαι ἦν πρὸς τὰς συμμαχίδας πόλεις τῶν πρώτων. Item σύνθεσθαι pro ἀκοῦσαι, νοῆσαι, animaduertere. Vnde σύνθεο imperatiu. de quo ſupra. Bud. Com.

Συντιθέμενοι.οἱ.conſentientes.

Συντίθημι.μ.ήσω.π.ηκα.compono, et concinno, Theophr. 9. Eſt etiam compono, id eſt ſtruo, & conſpiratione & coitione fingo & comminiſcor, Antiph. Hoc etiam παρασκευάζω dicitur, & παρασκευάζομαι. Acti. accuſ. Bud. Com.

Συντιμηθῆναι.magno æſtimari res uenales.

Συντομία.breuitas, compendium.

Συντομική.ars conſuendi.

Σύντομος.ου.ὁ.breuis, contractus.

Συντόμως.breuiter.

Συντονία.contentio & rigor.

Σύντονον. idem.

Σύντονος.ου.ὁ. uehemens, fortis, non languidus, continuus, ut σύντονος ἁρμονία, hoc eſt incitata, quæ opponitur remiſſæ. Item circunciſa expoſitio.

Συντόνως.acriter, ſtudioſè.

Σύντρας.terni.

Συντρέχω.concurro. Neutrum datiuo iung.

Σύντρησις.ιος.ἡ.meatus.

Συντριβής.ῆος ὁ, ἡ.conuerſans.

Συντρίβω.μ.ίψω.π.ιφα. contero, confringo. Acti. accuſ.

Σύντριμμα.ατος.τὸ. contritio, ἁμάρτημα.

Συντροφία.ἡ.conuictus, cibiq́ ſodalitium.

Σύντροφος.ου.ὁ.collactaneus. Item exercitus, & aſſuetus alicui rei, cum datiuo, ut παλαιᾷ σύντροφος ἀνὴρ, Luciano.

Συντροχᾶσαι.καταντῆσαι, πληρωθῆναι.

Συντυγχάνω. conuerſor, obuio, congredior, contingo. Neutrum datiuo iung.

Συντυχία.ας.ἡ.ὁμιλία, σύντευξις, caſus.

Συντυχίζω.μ.ίσω.π.ικα.accumulo.

Συνυπακούω. ſubaudio, ſubintelligo.

Συνυπατεύω.unà conſul ſum.

Συνύπατος.collega, conſul.

Συνυποχωρῶ. redit in ſuum locum.

Συνίστωρ.ορος.ὁ.conſcius, teſtis, congerro.

Συνυφαίνω.contexo.

Συνυφάνθαι.contextæ.

Συνυφὴς.textus.

Συνυφαὶ.compages adhærentes.

Σύγχρονος.contemporaneus.

Συνῳδεία.συγχορεία.

Συνῳδός.ῦ.ὁ.conſonus.

Συνωθέομαι. τὸ συνελαύνομαι, compellor, & quaſi στενοχωροῦμαι.

Συνωθέω.ῶ.compello, incito, cogo in unum, utraq́ manu impello, compello.

Συνωκάοντα.accomoda ſunt.

Συνώμεθα.conueniamus, paciſcamur.

Συνωμοσία. ας. ἡ. coniuratio.
Συνωμότης. ου. ὁ. coniuratus.
Συνωνέομαι. coëmo. Depon. accuſ.
Συνώνη. τὸ ἄχθος.
Συνωνυμία. nominis communio.
Συνώνυμον. ου. τὸ. ſynonimum.
Συνώπη. urbs Ponti.
Συνῶπται. pro exploratum eſt, compertũ eſt, intellectum eſt, Ariſtot.
Συνωρειφόρομαι. μ. ώθομαι. π. ωμαι. ſurſum ac deorſum uehor.
Συνωρὶς, uel ξυνωρὶς Atticè. ίδος. ἡ. biga, currus duorum equorum.
Σύνωρος. conſonus, cognatus.
Σύνωσις compulſio & contruſio.
Συνωφελῶ. commodo.
Συοτρόφος. ὁ apros nutriens.
Συοφορβός. ου. ὁ. ſubulcus. & συοφόρβιον, grex ſuum.
Συπαλέτιος. ου. ὁ. malus, κακοῦργος.
Συπαραγγέλλω. adiuuo.
Συπαρίσταμαι. aſto.
Συρβῆν. tumultuari, incompoſitum eſſe.
Σύρβη. ης. ἡ. tumultus, & uox qua ſubulci ad ſues utuntur, & theca fiſtularis.
Συρβηνεύς. έως. ὁ. tibicen.
Συρβηνός. tumultuarius.
Συρίμβολον. ου. τὸ. fiſtula qua in obſidione aquæ exquiritur.
Συρία. ἡ. furia, ὀχαχῆα χλαῖνα, Item una ex Cycladibus.
Συρίασις. ιος. ἡ. morbus capitis pueris familiaris, inflammatio ſiue ardor cerebri.
Συριγγίας. genus harundinis in totum concauæ, unde fiſtulæ fieri ſolent.
Συρίγγιον. ου. τὸ. foramen rotæ, in quo axis uoluitur.
Συριγμός. οῦ. ὁ. ſibilus.
Σύριγξ. γγος. ἡ. fiſtula, & δορυδόκη, id eſt locus ubi haſtæ reponuntur.
Συρίζειν. ambigua uox eſt. nã & fiſtula canere ſignificat, & ſyriſſare, ſiue Syrum agere, hoc eſt molliculum eſſe. Neutr. abſol.
Συρίσκος. ου. ὁ. uas uimineum, in quo ficus ſeruantur, ὁείσκος.
Συριστής. οῦ. ὁ. fiſtulator.

Συρισὴς. ου. ὁ. grus mas.
Συριστί. Syriacè.
Συρίττω, μ ίξω. π. ιχα. ſibilo, exibilo, explodo.
Σύρμα. ατος. τὸ. genus ueſtis tragicorum, uel cauda ſiue tractus ueſtis fœminarum, ὅτι ἐπισύρεται. Vnde Martial. Apiaſti longũ tu quoq; ſyrma tibi. Idem, Muſa nec inſano ſyrmate noſtra iuuet.
Συρμαία. ας. ἡ. raphanus, & cibi genus ex adipe & melle confectum purgationibus aptum.
Συρμαΐζειν. purgare potione ex aqua & zea.
Συρμαισμός, uel συρμαϊσμός. οῦ. ὁ. huiuſmodi purgatio, συρμαία.
Συρμός. οῦ. ὁ. tractus ſerpentis. Philo pro tractu fluctuantis undæ poſuit.
Συρνίκη. ης. ἡ. herba quædam apio ſimilis.
Σύρνια. ſtriges, aues inauſpicatæ.
Συῤῥαδιουργεῖν. technas ſtruere.
Σύῤῥαδος. mixtus, adulterinus.
Σύῤῥαξις. conflictus, συμβολὴ, σύναψις, & dicitur de fluminibus cum impetu confluentibus.
Συῤῥάπτω. μ. ψω. π. φα. conſuo. Neu accuſ.
Συῤῥάττω. confligo, συμβάλλω, συμπίπτω.
Συῤῥεπής. coniectus.
Συῤῥέω. μ. ῥεύσω. π. ευκα. confluo. Neut. abſol.
Συῤῥήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. confringo, commuto, irrito. Acti. accuſ.
Σύρτης. ὁ. frænum, χαλινός.
Σύρτις. ιος. ἡ. ſyrtis, locus arenoſus in mari. ἀπὸ τοῦ κατασύρειν, καὶ ἀποπλύνειν τοὺς πλέοντας.
Συρφετός. οῦ. ὁ. ἄχυρον, uulgatus, uilis plebecula, quaſi fæx plebis, quam & συρφετώδη ὄχλον dicimus.
Σύρφος. animalculum inſtar culicis, σέρφος.
Σύρω. μ. ῥῶ. π. υρκα. traho. Acti accuſ.
Σῦς. υός. ὁ. ſus. Gaza circumflectit.
Συσσείω. μ. είσω. π. εικα. concutio. Acti accuſ.
Συσκευάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. molior, ſtruo, adorno, capio, & inſidijs aggredior, & negotium captioſum inſidioſumq; adorno, inſidijs peto, immineo per inſidias, captiosè teneo, capio laqueis, capto, inſidias ſtruo, inſtruo inſidias aut dolum, con

techno. Eſt etiam comparo, apparo, conſtituo. Plutarch. in Cat. ὡς ἡδονὴν καὶ χοι-λὴν συσκευασάμενοι τὸν βίον, Ad uoluptatem conjectandam comparantes. Inde & pro parare ſe ad uiam, ſiue(ut Plautus dixit) concinnare uiam ponitur, & ad uerbum eſt uaſa colligere, atq; etiam cibaria ſecum portare, Xenoph. παιδ. 4. & 5. Ex quo συσκευασμένος, ſuffarcinatus, & ad uiam accinctus ſarcinis compoſitis. Et συσκευαζόμενος πρὸς τὴν φυγὴν, fugam adornans, Luciano. Ponitur & pro ὑπελέσθαι, Luc. Item compilo, ut συσκευάσασθαι τὰ τῆς οἰκίας apud Demoſthenem, κατὰ νεαίρ. & Lucian. Ex huius uerbi imitatione Latini quoq; conuaſare, pro furtim aliquid colligere, deducunt. Teren. Phorm. Recte ego mihi uidiſſem, & ſenis eſſem ultus iracundiam, Aliquid conuaſaſſem, atq; hinc me conijcerem protinus in pedes. Bud. Com.

Συσκευάζω. colligo in faſciculum, uel in unã ſarcinam connecto. Demoſth. tranſlatè uſus eſt περὶ παραπρ. διόπερ ταῦτα ὡς ἦν ψεῦσμα οὕτω συνεσκεύασεν.

Συσκευασία. apparatus, molitio, adornatio, inſidiarum ſtructio, & reliquas habet ſignificationes conuenientes ſuo uerbo.

Συσκευασμένως. confertim, ſimul, collectim. à συσκευάζω.

Συσκευαστής. ὁ. ὁ. concinnator.

Συσκευή. ῆς. ἡ. idem quod συσκευασία.

Συσκηνία. ἡ. συνοικία.

Συσκήνιον. ſodalitas.

Σύσκηνος. ο. ὁ. domeſticus, συνοικος.

Σύσκιος. ο. ὁ. umbroſus, opacus.

Συσκοτάζει. contenebraſcit, adueſperaſcit.

Σύσπασις. εως. ἡ. conuulſio.

Συσπαστὸν pugio.

Συσπάω. conuello.

Συσπειράω. conglomero, conſarcino. Ioſeph. lib. 9. Iud. συσπειραθέντες εἰς σώματι, Cateruatim condenſatis corporibus.

Σύσσημον. ο. τὸ. ſignum.

Σύσσημος. ο. ὁ. conſignificans.

Συσσιτεῖν. in contubernio eſſe, ſodalitate uti. Vnde συσσιτικὸς, pro ſodali uel contubernali.

Συσσιτία. ας. ἡ. ſodalitas.

Συσσίτιον. ο. τὸ. locus conuiuij, ſodalitas.

Συσσιτοποιέω. compinſo.

Σύσσιτος. ο. ὁ. ſodalis, qui eadem menſa utitur cum aliquo.

Συσσίτιον. ου. τὸ. conuiua, locus conuiuij, contubernium.

Σύσσωμα τὰ ἔθνη. eiuſdem corporis, conſortes gentes, Paulus ad Epheſ.

Συσσωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. congero, coaceruo. Acti. accuſ. iung.

Συστάδην. cominus, ut ἡ συστάδην μάχη, ſtataria pugna: συστάδην καὶ συσταδὸν μάχεσθαι, cominus pugnare. et differt τῷ ἐξ ἀκροβολισμοῦ.

Συσταθμία. ἡ. æqualitas ponderis.

Σύσταθμος. æqualis pondere. æquilibris.

Σύστασις. εως. ἡ. conuentus populi, coniuratio, conſpiratio, coitio, hoc eſt ſodalitiũ in perniciem legum, Demoſth. κατὰ στεφ. 1. Itẽ conſtitutio, ut σύστασις τέχνης τινός. Eſt etiam craſsitudo & coagmentum, Galen. Therap. 14. Interdum corpus & concretio, Ariſtot. Hiſt. 5. Adhæc conciliatio, & ad concordiam reductio, Iſocr. Paragr. Eſt etiam prælium collato pede pugnatum, ſtataria pugna, ut de συστάδην dictum eſt, Herod. de quo Bud. Com. Eſt aliquando commendatio, à

Συστατέω. commendo, probo.

Συστατικός. ὁ. commendatitius.

Συστέλλομαι. contrahor. Et cum ad animum refertur, pro mœſtus ſum: cui opponitur διαχέομαι Syneſ. Vnde συνεσταλμένος, κατηφὴς, qui eſt demiſſo animo, & dejectis ſpiritibus Bud. Com.

Συστελλόμενον. ο. τὸ. diminutum.

Συστέλλω. μ. λῶ. π. αλκα. contraho, corripio, compeſco inſolentem, & ad moderationem redigo, Iſocr. de Pace, & Gregor. in Iul. 1. Eſt etiam pauore contrahere hominem, & συνεστάλθαι, ἐκπλαγῆναι, ἐνδεῶς ματῆσαι, ἐκπεφοβῆσθαι. Bud. Com.

Σύστημον. ο. τὸ. anguſtum, ueſtis ſordida & piloſa apud Antimachum.

Συστριχωρῦμεν. coarctamur anguſtijs.

Σύστημα.ατος.τὸ.globus,congregatio, Et apud muſicos συστήματα principales partes uocantur, hæc autem ipſa conſtant ex certo tractu pronuntiationis, quæ dicuntur διαστήματα διαστημάτων. Porrò ipſorum partes ſunt φθόγγοι, qui à nobis ſoni uocãtur, hi autem ſoni prima ſunt fundamenta cantus, ut ſcribit Chalcidius.

Συστῆσαι.confirmare,coniungere.

Συστῆσθαι.conſtituiſſe.

Σύστοιχα.τὰ.ſunt cognata, & συγγενῆ, & conſociabilia. Item σύστοιχα, ſunt ὁμόστοιχα, quæ in eodem uerſu locantur: ſic ἄλμυρὸν σύστοιχόν ἐστι τῷ πικρῷ Bud.Com.

Συστοιχεῖν dicuntur οἱ τοῦ αὐτοῦ στοίχου ὄντες, hoc eſt, ἐφ' ἑνὸς τεταγμένοι, eundem ordinem habere. συστοιχεῖ τῇ ἱερουσαλήμ, confinis eſt Hieruſalem.

Συστοιχία.ας ἡ.ὄγμος,ὄρχος,ordo:propriè ordinis & ſortis ſociabilitas, & naturæ cognatio.

Σύστοιχοι & συστοιχοῦντες, ſunt eiuſdem ſortis & ordinis, & qui eandem ſeriem efficiunt.

Συστολή.ῆς.ἡ. ſyſtole,correptio.

Συστομός.οῦ.ὁ.elinguis, & qui eſt ore ſenſim compreſſo & contracto.

Συστομώτερος.qui eſt ori compreſsiori, taciturnior.

Συστρατηγός.οῦ.ὁ.coimperator.

Συστρατιώτης.ου.ὁ.commilito.

Σύστρεμμα.ατος.τὸ. à συστρέφω, tumultus, error. Eſt etiam uerbum caſtrenſe, & ſignificat numerum certum militum, ut mille, hoc eſt στρατιᾶς δύο. Item conuolutio & globus, coagmentum compactile, Ariſtot. de Mundo. Vnde

Συστρεμμάτιον ὕδατος apud eundem, pro uortice aquæ, hoc eſt conuolutione, & uolumine. Bud.Com.

Συστρέφομαι. contorqueor, in compendium contrahor. Vnde συστρέφεσθαι etiam dicuntur, & συνεστραμμένοι milites, in acie condenſati & confertim coëuntes, ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν πολεμίων ἐκπλαγέντες αὖθις παρα-

θέοι στρέφεσθαι, Xenoph.in.6. Eſt etiam συστρέφεσθαι, quod Liuius uocat orbem uoluere, de agmine loquens in anguſtum redacto, & undiq; circumuento, his uerbis: Cogebantur & ipſi orbem breuiore ſpatio colligere. Alibi, Ni Vectius rex idem in orbem uoluentes ſuos increpans. Συστρέφεσθαι εἰς ἑαυτὸν, in ſeipſum uergere, Gregor. de Theolog. Hoc Cic. uerti in ſeipſum appellat, ut de Finib. 5. Sola ſapientia in ſe tota conuerſa eſt. Bud.Com.

Συστρέφω.contraho in compendium, breuiter complector. Item addenſo, infercio, ut συστρέφειν τὰ νοήματα καὶ στρογγύλως ἐκφέρειν, apud Alicar. in Iſocr. Item intorqueo, contorqueo, uibro. unde συνεστραμμένος, contortus, intortus. Plato in Protag. ἐνέβαλε ῥῆμα βραχὺ καὶ συνεστραμμένον, ὥσπερ δεινὸς ἀκοντιστὴς, ſicut apud Cicer. incitata & uibrans oratio, aut contorta ſententia. & Quintil. 12. Nec illis uibrantibus concitatisq; ſententijs uelut miſsilibus utetur. Significat etiam agmen cogere, & factionem ciere. Ariſtot. Polit. 5. Et Aeſchin. περὶ παραπρ. οὕτοι νυνὶ ἐπ' ἐμὲ συστραφέντες ἥκουσι, id eſt, Quaſi agmine facto, & quadrato agmine, hoc eſt ex compoſito, & coitione facta in necem meam. Eſt etiam conuoluere in faſcem. Lucas in Actis 27. συστρέψαντος δὲ τοῦ παύλου φρυγάνων πλῆθος, Faſcem autem uirgultorum conuoluente Paulo. Συστρέφειν ἑαυτὸν, ſeſe colligere, Ariſtot. Hiſt. 9. Et Vergil. Aeneid. 12. Subſtitit Aeneas, & ſe collegit in arma. Budæus ibidem.

Συστροφή.ῆς.ἡ.δίνη, gurges aquarũ, uortex, obſcuratio. Eſt etiã coitio, hoc eſt arcana pactio, & factioſa, quæ etiam σύνοδος, & ἐπισύστασις, dicitur, ut apud Lucam in Act. cap. 19. & 24. Συστροφαὶ etiã ſunt nodi in articulis digitorum ab articulari morbo collecti, Dioſc. Bud. ibidem.

Σύστυλος.ου.ὁ.eſt in quo duarum columnarum craſsitudo in intercolumnio poterit collocari & ſpirarum plinthides æquè magnæ

ſint

ſint eo ſpatio, quod fuerit inter duas pliꝛ-thidas. Vitru. libro 1. capite 2.

Συσφαιριστὴς ȣ ὁ. colluſor in ludo pilæ.

Συσχηματίζομαι. conformor, accommodo.

Συσχολαστὴς ȣ ὁ. condiſcipulus.

Συταίνω. ſupplico, ἱκετεύω.

Σύτο. concitatus eſt, concitabatur.

Συτωνία. ας. ἡ. frumentatio.

Συφεώς. ȣ. ὁ. ſubulcus.

Συφακίζειν. uindemiare, ὀμφακίζειν. nam σύφαξ muſtum eſt.

Σύφαρ. exuuium ſerpentis, leberis, ficus corrugata. Eraſ. prou. Nudior leberide.

Συφεός. ȣ. ὁ. hara porcorum.

Συφορβία. grex porcorum.

Συφορβός. ȣ. ὁ. ſubulcus.

Συχνὰ κεκτημένος. multa poſsidens.

Συχνάζω. denſo, ſtipo.

Συχνάκις. ſæpenumero, multoties.

Συχνός. ȣ. ὁ. denſus, coniuratus, multus, frequens. συχνὸς χρόνος, longum tempus.

Σόω. id eſt σείω, moueo, unde σοῦσθε.

Συώδης. δος. ὁ, ἡ. truculentus, ſuillus, porcinis moribus.

ΣΦ.

Σφαγεῖον. uas, in quod pecudis iugulatæ ſanguis excipitur.

Σφαγεύς. έως. ὁ. iugulator, gladius.

Σφαγή. ῆς. ἡ. σφάγιον, iugulatio, iugulum.

Σφαγιάζομαι. macto hoſtiam.

Σφαγία. dies ſacrificij.

Σφάγιον. ȣ. τὸ. cædes, iugulatio, uictima, occiſio. Et pars qua ſeparantur κλᾶδες, id eſt iuguli, et id quod uberibus ſubeſt, in receſſu quodam & cauitate.

Σφαγίς. idem, hoc eſt τὸ προκάρδιον, καὶ ἡ ζωμή. σφαγίδες quoque numerantur à Polluce inter inſtrumenta ſacrificalia.

Σφαγίτιδες αἱ. iugulariæ uenæ.

Σφαδάζω μ. άσω. π. ακα. malè habeo, & non maneo quietè, feſtino, diſcrucior, perturbor, animi moleſtiam fero.

Σφαδασμός. ȣ. ὁ. cruciatus, contractio.

Σφάζω. μ. άσω. iugulo. ἐκ τοῦ φῶ φάζω, τὸ φονεύω.

Σφαῖρα. ας. ἡ pila, globus.

Σφαιρηδὸν. rotanter, κυκλοφερῶς, in orbem.

Σφαίρισις. εως. ἡ. ludus pilæ.

Σφαιρίδιον. ȣ. τὸ. pilula, hoc eſt globulus, & ſphæricum quiddam ac rotundum.

Σφαιρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ludo pila. Neutrum.

Σφαίριον. ȣ. τὸ. σφαιρίδιον. orbiculus.

Σφαιριστήριον. ȣ. τὸ. locus balnei, in quo ueteres fictiones ſuas et uaria exercitationum genera facere ſolebãt: ſed in primis ad exercitiũ pilæ deputatus eſt. Bud. in Anno.

Σφαιριστής. ȣ. ὁ. ludens pila, uel peritus pilæ, ſphærularis ludi ſtudioſus.

Σφαιροειδής. δος. ὁ, ἡ. ſphæreus, rotundus, in ſpeciem ſphæræ formatus.

Σφαιρομαχεῖν. pila uel globo certare.

Σφαιρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. ſum rotundus, Depon. abſol.

Σφαιρόω. μ. ώσω. π. ωκα. euoluo. Acti. accuſ.

Σφαίρωμα. ατος. τὸ. conuolutio, globus, uolubilitas.

Σφαιρωτήρ. ῆρος. ὁ. corrigia calceamenti, ligula.

Σφακελίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſyderor, afflor ſydere, inflammor.

Σφακελισμός. ȣ. ὁ. de arboribus dicitur ſydere afflatis. Latini ſyderationem et carbunculationem appellant, quando ſcilicet arbores nigreſcunt. Dicitur & ἀστροβολισμός, Theophr. de Cauſ. 5. id eſt ſyderis perculſio. Et de hominibus quoq; , ſicut

Σφάκελος. ȣ. ὁ. qui eſt morbi genus, partem aliquam corporis, ſæpe penè totum corpus percutientis ſubitò, atq; exiccantis, & plerunq; hominem enecantis: quod cũ repentino quodã euenia: impetu, è cælo ui quadam ſyderis accidere putatur.

Σφακός ȣ. ὁ. pro φάκος. fœnum, pabulum iumentorum, muſcus arboreum, planta quædam agreſtis.

Σφαλερόνηχος. ȣ. ὁ. de fluuio, in quo periculoſum eſt natare. deſignatur interdũ amnis magnitudo.

Σφαλερός. ȣ. ὁ. fallax, dubius, periculoſus, lubricus, incertus, inconſtans, nocuus.

Σφάλμα. ατος. τὸ. error, lapſus.

Σφαλός. cippus, lignum, quo ſontium pedes uinciuntur.

Σφάλλομαι, &

Σφάλλω, erro, pedem percutio, offendo, turbo, commoueo, labor, eris. excido, fallo, errare facio, deijcio, auerto, non patior eſſe ſyncerum.

Σφαραγεῦντο. raucè reſonabant.

Σφαραγίζω. μ. ίσω. π. ικα. reſono.

Σφάραγος. fauces, guttur.

Σφᾶς. ipſos, ipſas, ipſa.

Σφάττω. μ. άξω. π. αχα. iugulo, trucido, macto. Acti. accuſ.

Σφὲ, pro σφίας, καὶ αὐτόν.

Σφέας. ipſos, pro σφᾶς.

Σφεδανός. οῦ, ὁ. terribilis, intenſus, uehemens, feſtinus. Et σφεδανῶν, occidens, perdens.

Σφεῖς Ionicè, & σφεῖς. ipſi, αὐτοί.

Σφέων, σφῶν. ipſorum.

Σφέλας. ατος. τὸ. ſcabellum.

Σφενδονάω. μ. ήσω. π. ηκα. agito fundã. Acti.

Σφενδόνη. ης. ἡ. funda. ἀπὸ τοῦ σπένδειν. σφενδανὸν γὰρ τὸ σπαστικόν. Item pala annuli.

Σφενδονίζω. μ. ίσω. π. ικα. fundam agito. Neutrum abſol.

Σφενδονίτης. ου. ὁ. funditor, qui funda utitur.

Σφενδονοειδής. fundæ figuram habens. Terræ epith. apud Dionyſium.

Σφεβιών. ῶνος. ὁ. rete rotundum.

Σφετερίζομαι, &

Σφετερίζω. τὸ. Ἰδιοποιοῦμαι, approprio mihi, meum reddo, mihi proprium & addictum facio, mihi aſſumo, aufero, interuerto, Xenophon, ἑλλην. γ. & Gregor. de Fil. 2.
Accipitur pro emereor & aſciſco, apud eundem Gregor. de Baſil. ἀνοίᾳ σφετεριζόμενος. Bud. Com.

Σφετεριστής. interuerſor, qui aliena uel ea quæ communia ſunt in ſuam ſolius rem uertit.

Σφέτερος. ου. ὁ. ſuus. Heſiod. pro ueſter poſuit.

Σφέων. ſui, ipſorum.

Σφήκια. τά. ueſpeta, ueſparum cellæ.

Σφηκίσκος. ου. ὁ. palus, ſudes, cuneus, lignum acuminatum, ob ſimilitudinem inſectarũ in medio ueſparum.

Σφηκισμός. οῦ. ὁ. genus harmoniæ quod ueſparum ſuſurro non erat diſsimile.

Σφηκός. gracilis, aut robuſtus.

Σφηκόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſtringo, obſtruo, operculo. Acti accuſ.

Σφηκώδης. εος. ὁ, ἡ. gracilis, uentre exili ueſparum in morem, acer amarus, nam & ueſpa amara eſt.

Σφήκωμα ατος. τὸ. faſcia, linamentum quo aliquid tegitur, uel inuoluitur, locus galeæ, quo pennæ alligantur.

Σφηκῶνες. σφήκια.

Σφηλός. οῦ. ὁ. agilis, obliquus, πυκνός.

Σφήν. ηνός. ὁ. cuneus quo ligna ſcinduntur.
Apud Ariſtophanem pro inſtrumento tortorum, quo ueritatem extorquent quod Latini fidiculas uocant, ut eſt apud Vallam libro 1.

Σφηνεύς. piſcis quidam marinus.

Σφηνῶ. cuneo, γομφῶ, obſtruo.

Σφήνωσις εως. ἡ. denſitas.

Σφήξ. κός. ὁ. ueſpa, & pro σφίν.

Σφῆσι. ſuis, fœm. generis.

Σφίγγω. μ. ίγξω. π. ιγχα. ſtringo, conſtringo, complector, arceo. Acti. accuſ.

Σφιγκτήρ. ῆρος. ὁ. podex, anus, et ueſtis genus

Σφίγξ. γός. ἡ. ſphinx, animal portentoſum hominis ſpecie.

Σφίκτης. ου. ὁ. cinædus, mollis.

Σφίκας. genus auis.

Σφίν. illis, illos, illas. pro σφίσι, Ionicè.

Σφίσιν. ſuis, ſuas, ipſis.

Σφιτελῶσαι. conditam eſſe legem.

Σφόδρα. ualde.

Σφοδρά. ᾶς. ἡ. uehemens.

Σφοδρακαμός. οῦ. ὁ. ualde laborans.

Σφοδρός. οῦ. ὁ. uehemens, moleſtus, truculentus, acerbus.

Σφοδρότερον. uehementius.

Σφοδρότης. ητος. ἡ. uehementia, acrimonia, uelocitas.

Σφοδρύνομαι, &

Σφοδρύνω. pro ἰσχυρότερός εἰμι καὶ σφοδρὸς, immanis ſum.

Σφονδύλη. blatta, animal hirundini ſimile, tetri odoris.

Σφονδύλιον. ου. τὸ. uertebra.

Σφονδύλιος. ου. ὁ. uerticulũ membrorũ, calculi ſuffragiorum, σπόνδυλος, φάγγυλος.

Σφός. ου. ὁ. ſuus. Doricè pro σφέτερος.

Σφραγίδιον. antrum Citharonidum nympharum, quæ ibi olim uaticinabantur ſecundum fabulas.

Σφραγιδονυχαργοκομῆται. homines uoluptuarij, qui comam nutriunt, & ungues expoliunt, uel digitos ad ungues uſque annulis onerant.

Σφραγιδοφυλάκιον. annuli pars in qua gemma ſedet. Dicitur itẽ πύελος, & πυελίς.

Σφραγίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſigillo inſignio, concludo. Acti, accuſ.

Σφραγίς. ίδος. ἡ. baltheus, ſigillum, ſignaculum, ſignum, teſtudo.

Σφραγιτίδες. nymphæ, Plutar. in Ariſtot.

Σφριγανός. οῦ ὁ. maturus, uehemens, robuſtus.

Σφριγάω. μ. ήσω. π. ηκα. iuueneſco, uigeo, ferueo, robuſtus fio, incido, in ipſo flore & feruore ætatis ſum, ſucculentus ſum. Vnde mamilla mulieris ob copiam lactis extenſa, σφριγῶσα dicitur. Baſil. in Hexam. σφριγῶν κατὰ πιθανολογίαν, uigens in probabilibus aſſerendis rationibus.

Accipitur metaphoricè pro laſciuio, & intemperanter me gero, ut pecudes ſtabulis emiſſæ, quod Politianus uitulare trãſtulit. Neutrum abſol.

Σφριγῶντες. οἱ. muti.

Σφυγμός. οῦ. ὁ. pulſus arteriarũ, inflammatio.

Σφυδῶν. fortis, durus, robuſtus.

Σφύζω. μ. ύξω. π. υχα. ſalio, moueor, ardeo, demito, pulſo ut arteriæ, augeo, inflammor.

Σφῦρα. ας. ἡ. malleus, & piſcis genus.

Σφυράς. capræ ſtercus, aut ouis.

Σφυραινα. piſcis, quem Attici κέστραν uocant, Latini ſudin.

Σφυρήλατος. ου. ὁ, ἡ. fabricatus malleo, fabrefactus.

Σφυρήματα. ferramenta.

Σφυρόν. οῦ. τὸ. planta pedis, talus.

Σφώ. uoi, nominatiuo & accuſ. caſu.

Σφῶι. ipſos.

Σφῶιν. ipſis, uobis, ueſtrũm.

Σφωΐτερος. ueſter. Poëtæ pro tuus & ſuus quoque utuntur.

Σφῶν. ſuorum.

ΣΧ.

Σχαδόνες, καὶ χαδόνες. αἱ. faui ſuccrum, ſoboles apum. ſoboles apum.

Σχαδών. ζῶον ἄπτερον, ἄπυς. Item iactus quidam teſſerarum.

Σχάζω. tenorem inſtituti uel moris abrumpo & ſoluo deſinoq́. Ariſtoph. Neb. χασάμενος τὴν ἱππικὴν, deſinens iam equorum ſtudium & abrumpens. Eſt etiã τὸ ἐφέλκω, retraho, reduco, ſupprimo. Xenoph. de canibus, χάσασαι τὴν οὐρὰν, καὶ φράξασαι διαφεύγουσιν, Reducentes caudam, atque inter crura condentes & continentes diſcurrunt. Et Athen. libro. 4. λάθρα κατὰ μηχανὰς χασθέντων τῶν φραγμάτων, Per clandeſtina machinamenta reductis uelis aut tabulatis: uel deductis & demiſsis. Item ſiſto, inhibeo. Ariſtoph. Neb. καὶ χάσας τὴν φροντίδα λεπτὴν, Siſtens & continens apud te: ac ſi diceret, animaduerte diligenter, & toto pectore ad hoc incumbe. Sic χάζω ἐπὶ κώπαις, τὸ καταπαύω. Σχάζω etiam eſt ſecare uenam, aut ſcarificare cutem, Galen. Bud. Com.

Σχαλίδες. uide σάλικες.

Σχαλιδῶσαι, & ἀποσχαλιδῶσαι. plagas erigere, & furcis uenaticis fulcire.

Σχαλίζειν. lactare.

Σχᾶν. τὸ χάζειν, Hippocrat. Et Ariſtoph. Neb. κἆτ' οὐκ ἔσχων ἀμυγδάλας, ubi ἔσχων dixit pro ἔσχαζον, hoc eſt ἔσχιζον, non ſcarificaui, non pertudi, id quod fit cum inteſtina farcta coquuntur, ne diſrumpantur. Eſt etiam τὸ χαλᾶν, deducere, demittere, relaxare. Et χᾶσαι τὸ χαλᾶσαι, Hippocrat. Bud. Com.

Σχασάμενος. continens.

Σχασθείη. impelleretur. Vnde σχασθεὶς λίθος ἐκ τοῦ πετροβόλου, miſſus, impulſus lapis tormento.

Σχαστηρία. ας. ἡ. funis uel trochea, uel aliud quo organum ducitur, hoc eſt quo intentũ laxatur, uel erectum demittitur, Ariſtot.

de Mundo. Bud. Com.

Σχασήριον. ου. τὸ. pugio, uel ſcalpellus eſt ueterinarij ad pertundendum & tranſſuendum, portus, pars nauis. Bud. Com.

Σχατόγηρως. ω. ὁ. decrepitus.

Σχεδάζω. τὸ σχεδιάζω.

Σχεδάριον. libellus, pugillaris.

Σχέδη. ης. ἡ. tabella ſiue pagella philyracea, hoc eſt tiliacea, qua pro chartis uti ſolebant.

Σχέδην. pedetentim, ſenſim, compoſito gradu.

Σχεδία ας. ἡ. ratis, tumultuarius pons, et pugio aut telũ, quod ſit ad manum, σχέδιον.

Σχεδιάζω. μ. άσω. π. ακα erudio, dolo. Item celeriter & ex tempore facio, inconſyderatè facio & improuidè, inconſulteq́; nugor, mentior. Eſt etiam repræſento, id eſt ante diem ſacio. Neutr. accuſ.

Σχεδίασμα. opus ex tempore factum.

Σχεδίνα. propè, ferè, σχέδην.

Σχέδιον. telum, haſta, qua cominus pugnatur.

Σχέδιος. ε. ὁ ſimplex, inelaboratus.

Σχεδόθεν. de proximo.

Σχεδόν, & σχεδόνδι. propè, ferè, fermè, ἄντι-

Σχέδος. ſcheda. (κρυς.

Σχεθρός. ε. ὁ. patiens, laborioſus.

Σχέθω. detineo, cooperior, maneo.

Σχελίδες ων. laterum carnes & pulpæ.

Σχελίς. anchuſa.

Σχελωνάζω. μ. άσω. nugor.

Σχέμα. σχῆμα.

Σχενδύλη. ης. ἡ. inſtrumentum quoddam fabri.

Σχενόω. μ. ώσω. π. ωκα. macero. Acti. accuſ.

Σχέραφος. ε. ὁ. conuicium.

Σχερία. inſula Phæacum, tonſura.

Σχερός. litus.

Σχέσις. ιος. ἡ. habitus.

Σχετλιάζω. μ. άσω. π. ακα. miſereor, moleſtè fero, iniuriam ſuſtineo, indignor, quirito, & quiritor.

Σχετλιασμός ε ὁ. moleſtia, indignatio.

Σχετλιαστικός ε ὁ. miſerabilis, indignabũdus

Σχέτλιος. ε. ὁ. miſer, lamentabilis, impius, infeſtus, qui poteſt alijs inferre malum.

Σχέω. μ. σχήσω. π. ἔσχηκα. habeo, teneo, detineo, tolero, abſtineo, prohibeo. Actiu. accuſ. uel datiuo iung. mediante præpoſitione ἐς, Thucyd.

Σχῆμα. ατος. τὸ. καλλωπισμός, modus, figura, habitus, gradus, ſpecies, forma: & propriè ſaltatorum eſt. Bud. Com.

Σχηματίζομαι. τὸ πλάττομαι καὶ ὑποκρίνομαι, ſimulo, prætexo, & in certam quandã corporis affectionem componor, Xenophon Symp. Eſt etiã ornor, componor, color. Plato in Gorg. καὶ ἡ σεμνυνῶνται ἐσχηματισμένη, Non ut rhetorica magno cultu & exquiſito ſeſe uenditat. Bud. Com.

Σχηματίζω. μ. ίσω. π. ικα. plãto, formo, abſcõdo, figuro, effingo, aſſimulo, Actiu. accuſ.

Σχημάτιον. τὸ ὑπόρχημα, ſtaticulum dicitur Plauto, quod erat ſaltationis genus, quando ſaltator nunc proſiliebat, nunc ſtabat.

Σχηματισμός. ε. ὁ. habitus, cultus corporis, compturaq́; ſimulatio, prætextus. Ponitur interdum pro faſtu, Plato de Rep. 6. Bud. Com.

Σχηματιστέον. formandum.

Σχηματοποιΐα. artifex geſticulatorum diſciplina, qualis eſt chironomia, Athen. li. 14. Bud. Com.

Σχηματοποιοῦμαι. fingo, formo, informo, conformo, effingo. Eſt etiam geſticulationi ſeruire, ſchemata ſaltationis cuiuſque imitari. Σχηματοποιεῖσθαι etiã eſt quod Cicero dixit, Sentio illo cantu orationem meam quaſi colorari. Σχηματοποιούμενος etiam dicitur, ὁ πεπλασμένος ἀνὴρ καὶ μὴ ὁμολογητικός, qui ingenuè non loquitur, & ſimpliciter, ſed efficto uultu & ſermone aſſimulato. Tracta metaphora ab illis ſaltatoribus, qui in multas ſpecies ſeſe aſſimulabant. Bud. Com.

Σχῆσις. ιος. ἡ. habitus, appetitio, κώλυσις. detentio.

Σχητηρία. ας. ἡ. anchora.

Σχιάζω. obumbro.

Σχιδακηδόν. aſſulatim, in modum aſſulæ, aſſuloſè.

Σχίδαξ.ακος. fragmentum, aſſula.
Σχιδὴς. ῦ.ὁ. lacer, pannoſus.
Σχίδος. χίδαξ, ἀπόσχισις.
Σχίζα.ης.ἡ. ſcheda, ſciſſura, rima. Et χίζα ligna fiſſa in uſum ſacrificiorum.
Σχιζόποδες.ῶν. fidipedes, aues aquatiles.
Σχιζοποδία.ας.ἡ. fiſſipedatio.
Σχιζόπτερος.ο.ὁ. qui habet pennam diſcretã, alas fiſſas.
Σχίζω.μ.ίσω.π.ικα. ſcindo, diſſeco, findo, diffindo, quaſi rimas facio. Acti.accuſ.
Σχιδὸς.ῦ.ὁ. ueſtis muliebris.
Σχῖνος. lẽtiſcus, quæ eſt arbor ex qua fiũt cuſpides purgãdis dentibus accõmodæ. παρὰ τὸ χίζεσθαι, καὶ ὀδακρύειν τὴν μαςίχην.
Σχινοτρῶγες. οἱ. lentiſci arroſores. rodebant enim effœminati lentiſcum ad nitelam alboremq́ dentium. Eraſm.prouerb. Lentiſcum mandere.
Σχίσις.εως.ἡ. ſectio, fiſſura, ἡ χώρισις.
Σχισμὴ.ῆς.ἡ. ſciſſura.
Σχιστὸς.ῦ.ὁ. fiſſilis. Vnde lignum χιστὸν, id eſt fiſſile, ut apud Vergil. Cuneis & fiſſile lignum ſcinditur.
Σχοίατο. continerent, ſedarent.
Σχοίητε. putetis.
Σχοινίον.ου.τὸ. funiculus. χοινίον νόμος, lex muſicæ ſic appellata.
Σχοίνισμα.ατος.τὸ. idem.
Σχοινισμὸς.ῦ.ὁ. menſura terræ, & tortura quæ fit per funes.
Σχοινοβάτης.ου.ὁ. funambulus.
Σχοινοπλόκος.ου.ὁ. reſtio, id eſt funarius.
Σχοῖνος.ου.ὁ. iuncus, funis, ἐκ τῦ χῶ τὸ κρατῶ. Itẽ menſura terræ ſexaginta ſtadia capiẽs, authore Herodoto: licet Plin.lib.5.& 12. quadraginta ſtadia dicat, id eſt quinq́ milia, niſi ſit error notarum. Bud.in Annot.
Σχοινοτενὴς.έος.ὁ.ἡ. longus, rectus.
Σχοῖντο. continerent.
Σχοίνων συμβολαῖ. iuncorum complicatores, ſtorearum, nexores.
Σχολάζω.μ.άσω.π.ακα. otior, ferior, uaco, operam do. Datiuo iung. ut ταῖς ἡδοναῖς χολάζειν, uoluptatibus indulgere.
Σχολαῖος.ου.ὁ. tardus, quietus. Thucyd. καὶ ὁ τὴν ἄλλην πλῆν σχολαῖοι κομισθέντες, In cætera nauigatione otioſi uenientes.
Σχολαίτατα. attentiſſimè.
Σχολαίτερος.ο.ὁ. tardior.
Σχολαίως. tardè, paulatim, gradatim.
Σχολαστήριον.ου.τὸ. locus ad ſolatium, ſchola.
Σχολαστὴς.ῦ.ὁ. otio deditus, uagus, diſcipulus, ſcholaſticus.
Σχολαστικὸς.ῦ.ὁ. idem.
Σχολεῖον. ludus literarius.
Σχολέω.μ.ήσω.π.ηκα. uaco. Neutrum abſol.
Σχολὴ.ῆς.ἡ. otium, uacatio, mora, ut ἱκανῶς σχολὴν ἔχω. Satis otij habeo. Item diſputatio quæ per otium agitatur. Et in balneis σχολὴ Vitruuio pars labri ſiue alui à præſtolando eſt dicta.
Σχολῆ, aduerb. uix, nullatenus, multominus, otioſè, ſegniter, pedetentim, leuiter.
Σχολῆπου ὀδαμῶς, nullatenus.
Σχόλιον.ου.τὸ. gloſſema, appendix, additio, interpretatio breuior.
Σχόμενος. captus, retentus, eleuans, tegens faciem.
Σχωπτικὸς.ο.ὁ. uerecundus.

ΣΩ.

Σῶ, pro σοῖ σῶοι. apud Thucyd. Item concutio, cribro, σίω.
Σωδῶνες. ungues ſiue digiti.
Σέσωκε. ſaluum fecit.
Σώζουσα ψῆφος. ſententia abſolutoria, cui opponitur ἡ καθαιρῦσα, ſiue μέλαινα, id eſt ſententia damnatoria. Bud.Com.
Σώζω, uel σώζω.μ.σω.π.ωκα. ſaluo, ſeruo, tueor, βοηθέομαι. Acti.accuſ.
Σώζεται τὰ ἔπη. extare carmina.
Σῶκος.ο.ὁ. cognomen Mercurij, quaſi σωσίοικος aut σθένικος, ἰσχυρὸς, ἢ ὁρμηγός, hoc eſt ὁρμῶν ὠκέως.
Σωκέω.μ.ήσω.π.ηκα. poſſum, auxilior. Neutrum accuſ.
Σωλὴν.ῆνος.ὁ. canalis, fiſtula, aquæductus. Vnde pro ſpondylorum meatu ponitur, qua reſidet medulla.
Σώλιμνα. ciuitas Indiæ, Herodia.11. Vnde hinc
Σωλιμναῖος.ο.ὁ. gentile.

Σῶμα. ατος. τό. corpus. παρὰ τὸ σῆμα, hoc eſt à ſepulchro, quòd anima in corpore ſit quaſi ſepulta.

Σωμασκέω. μ. ήσω. π. ηκα. paro, ἀθλητίζω, corpus exerceo, parturio.

Σωμασκία ας. ἡ. exercitatio corporis.

Σωματεῖον. ο. τό. ueſtis qua utebantur in agendis tragœdijs.

Σωματεμπορεῖν. de mangonibus Strabo dixit, qui corpora, hoc eſt ἀνδράποδα uenditant & emptitant.

Σωματέμπορος. ὁ ἀνθρωποκάπηλος.

Σωμάτια. τά. dicuntur membranulæ quibus utuntur adſcriptiones.

Σωματικός. ῦ. ὁ. corporalis.

Σωματώδης. δος. ὁ, ἡ. corpulentus, corporeus.

Σωματοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. in unum corpus redigo & cogo, coagmento, corroboro, βεβαιῶ, denſo. Acti. accuſ.

Σωματοῦσθαι. in corpus ire (ut Quintilianus loquitur) hoc eſt, corpulentum fieri & concreſcere. Sic Theophraſt. ὅπὲς σωματωθῶσι dixit, qui in corpus coacti ſunt. Bud. Com.

Σωματοφύλαξ. κος. ὁ. corporis cuſtos, id eſt ſatelles, & ſtipator, δορυφόρος.

Σώομαι. moueor, impetu feror.

Σῶος, uel iota ſubſcripto σῷος. ο. ὁ. ſaluus, ſoſpes, integer.

Σώρακος. κ. ὁ. uaſculum ficuum.

Σωρεία. ας. ἡ. congeries.

Σωρείτης. ſyllogiſmus acerualis.

Σώρευμα. ατος. τό. cumulus.

Σωρεύομαι. aſſeruor.

Σώρευσις. ιος. ἡ. aceruatio.

Σωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. cumulo. Acti. accuſ.

Σωρηδόν. aceruatim, cumulatim.

Σωρός. ῦ. ἡ. aceruus, tumulus ſepulchralis.

Σῶς. ῶ. ὁ, ἡ ſaluus, integer.

Σωσίκλειτος. ο. ὁ. magnus, integer, manifeſtus.

Σώσικος. dignus ut ſaluetur.

Σῶστρα. τά. merces ſalutis, præmia liberationis & conſeruationis, qualia dari ſolent medico pro ſanitate reſtituta.

Σώτειρα. ſeruatrix, Mineruæ cognomen.

Σωτέος. ε. ὁ. dignus qui ſeruetur.

Σωτήρ. ῆρος. ὁ. ſaluator, conſeruator, ſeruator. Inde dicuntur & Caſtor & Pollux, qui à nautis in ſalutem inuocantur.

Σωτηρία. ας. ἡ. ſalus.

Σωτήρια. τά. liberalia, hoc eſt ſacrificia pro accepta ſalute, & idem quod σῶστρα. Sic dies appellari poteſt, quo conſeruatorem Chriſtum anniuerſario luctu proſequi inſtitutum eſt ſupplicio ſalutari affectum. à σώζω.

Σωτηρικόν. pretium, quod pro funeris elatione datur.

Σωτήριος. ε. ὁ. ſalutifer, ſalutaris, uentus ſecundus.

Σωφινώματα. ligna circa rotam, ſic ferramenta, ἐπίσωτρα.

Σωφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. modeſtus & temperans ſum, temperatè & modeſtè me gero, reſipiſco, caſtus maneo, matrimonio legitimè utor. Neutrum abſol.

Σωφρονίζω. μ. ίσω. π. ικα. modeſtum & ſobriũ facio, moderor, refræno. Acti. accuſ.

Σωφρονικός. ῦ. ὁ. probus.

Σωφρονισμός. ῦ ὁ. moderatio, caſtigatio, demulſio.

Σωφρονιστῆρες. τῆς. geminos dentes uocat Cleanthes, qui omnium extremi naſcũtur circa uigeſimum annum, κατὰ τὴν τῦ φρονεῖν ὥραν. Ariſtoteles κραντῆρας uocauit.

Σωφρονιστής. ου. ὁ. modificator, caſtigator. Sophroniſtæ decem Athenis in qualibet tribu legebantur, qui iuuenum mores cenſerent.

Σωφρόνως. caſtè, modeſtè, compoſitè.

Σώφρων. ονος. ὁ. moderatus, modeſtus, & temperans, conſtans, continens, Cicerone interprete Thuſcul. 4.

Σωφροσύνη. ης. ἡ. temperantia, continentia, modeſtia, ſcientia, ſapientia, frugalitas, ſobrietas, uerecundia, pudicitia, ἀπονοία. Eraſmus annotat magis ſobrietatem & ſanitatem mentis ſonare, quàm temperantiam. Ariſtoteles dictam ait σωφροσύνην quaſi σώζουσαν τὴν φρόνησιν. Et Socrates apud Platonem, quaſi σωτηρίαν τ̃ φρονήσεως.

Σωχίω.μ.ίσω.π.κκα.tero, σώχω, ψίβω.

Σώω. ſaluo, ſeruo, abſcondo.

T A.

TÁ. ea quæ, hæc, ut ἀλλὰ τὰ μὲν προτε-τύχθαι ἱσάδομεν.

Τἀγαθόν, quo utitur Ariſtoteles 1. Ethic. non debet uerti ſummum bonum, ſed bonum ipſum, ut uult Beſſario. Argyropylus tamen modo bonum, modo ſummum bonum uertit. Bud. Com.

Τάδε. hæc, pro ταῦτα. ἐπὶ τὰ δὲ μὲν, ἐπ' ἐκεῖνα δὲ, uel ἐπὶ θάτερα μὲν, ἐπὶ θάτερα δὲ, pro citrà & ultra dicunt. Bud. Com.

Τὰ δυνατά. pro uiribus, pro uirili.

Τὰ ἐν μέρει, pro τὰ καθ' ἕκαστον. Et τὰ ἐπὶ μέρους, particularia, ſingularia. Bud. Com.

Τὰ ἐν ποσί. in medio poſita, præſentia, quæ ante pedes etiam Latinis dicuntur.

Τὰ ἐπίχειρα. merces, ἀμοιβή.

Τὰ ἕτερα. idem quod θάτερα. uel ἐπὶ τὰ ἕτερα, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος, in diuerſum, in alteram partem. Bud Com.

Τὰ κάτω. inferiora, quæ ſub cælo ſunt.

Τἆλλα. alioqui.

Τἀμὰ, pro τὰ ἐμά. res meæ, mea ratio, quantum ad res meas attinet. Syneſ. ἄκουε δὴ νῦν ὡς ἔχει τἀμά.

Τὰ μὲν, & τὰ δὲ, ſæpe aduerbialiter ponuntur pro partim & partim, ſicut τὸ μὲν καὶ τὸ δὲ, & τοῦτο μὲν καὶ τοῦτο δὲ.

Τὰ νῦν οὖν. nunc.

Τὰ πλεῖστα. plurima, in plurimis, plerunque, ut plurimum.

Τὰ πολλά. in multis, per eclipſin τοῦ κατά. Id Gell. libro 7. capite 2. imitatur, Ceſellij hominis herclè pleraq; haud indigensis. Capitur etiam aduerbij uice pro frequenter, ſæpenumero.

Τὰ πρῶτα. primum, in primis, & primas tenens partes, ſummus. Lucianus in Timone, καὶ πλούτει πάλιν, καὶ ἴσθι ἀθηναίων τὰ πρῶτα, Rurſus diteſce & Athenienſium princeps eſto.

Τάτε ἀλλὰ, καὶ ὅτι, & ἀμελεῖν ἄλλου, ἀλλὰ τοῦ τόγε, hoc eſt ſi nihil aliud, ſaltem: uel cum ob alia, tum propter hoc.

Τὰ ὑπάρχοντα, καὶ τὰ ὄντα. facultates.

Ταβελλιόν. όνος. ὁ. ſcriba ciuitatis, à ſecretis ſiue à conſilijs.

Ταβερνεῖον. τὸ. caupona, diuerſorium.

Ταβιθά. ἡ. interpretatur à Luca in Act. Dorcas.

Ταγεῖος. ου. ὁ. ſubiectus, ſubauditus.

Ταγεία. ας. uel ταγή. ῆς. ἡ. imperium, principatus, munus regiũ, cõmeatus, comparatio rerum ad uitã neceſſariarum. Significatur peculiariter hoc nomine ſummus principatus & ducatus in Theſſalia. &

Ταγεύω. hunc magiſtratum adminiſtro.

Ταγήνιαι. panes quidam qui & ἐγχρίδες dicuntur.

Ταγηνιστός. οῦ. ὁ. in ſartagine coctus.

Τάγηνον. ου. τό. ſartago, τήγανον.

Ταγηλός. ο. ὁ. parcus, φειδωλός, præco, legatus, celer.

Τάγιος. ου. ὁ. præco, legatus, acutus, aſper, peruius.

Τάγμα. ατος. τό. ordo, acies, contubernium, agmen, legio, cohors.

Ταγματικοὶ ἵπποι. equi qui agmen exercitus ſequuntur ad conuehenda impedimenta.

Ταγός. οῦ. ὁ. dux, præfectus. Et ſummus magiſtratus in Theſſalia.

Τάγυρι. τό. & plural. ταγύρα. minimum, fortuitum.

Τῇδε. hac, ita, ὧδε.

Τάζω. μ. άσω. π. ακα. extendo. Acti. accuſ.

Ταθεῖσα. ης. ἡ. extenſa.

Ταί, articulus pro αἱ.

Ταίνα. uitta, corona, ταινία.

Ταίναρος. ου. ἡ. Tænarus promontoriũ Laconiæ.

Ταινία. uittarum extremitas, rediculum quod pendet è corona regia. Lucianus de Alex. διαδεδεμένον ταινίᾳ λευκῇ τὴν κεφαλήν. Accipitur & pro tota uitta, & corona, mitra, zona. Propriè tamen faſcia dicitur: à quarum ſimilitudine lapides ſub aquis candicantes atq; in longum porrecti ταινίαι quoq; uocantur. Eſt & piſcis nomen apud Ariſtotelem.

Ταινιόω.μ.ώσω.π.ωκα. corono, ligo. Acti.
Ταπεινός.ῦ.ὁ.ſubiugus.
Τακτικός.ῦ.ὁ.acialis, ordinalis, militaris. Nã τάξις propriè ad exercitũ pertinet. Vnde τακτικά, quæ ad rem militarem pertinent.
Τακτικῶς. mirabiliter ordine inſtructo, ut in acie fieri ſolet.
Τακτός.ῦ.ὁ.ordinarius, ſtatutus, conſtitutus.
Τάλα. magnum.
Ταλάβειος.ου.ὁ.denſus.
Ταλάεργος.ου.ὁ.operum patiens, φερίπονος. Mulorum epitheton eſt.
Τάλαινα.ης.ἡ.miſera.
Ταλαιπαίμος.ου.ὁ.ταλαίπωρος.
Ταλαιπωρέομαι. defatigor.
Ταλαιπωρέω.μ.ήσω.π.ηκα. miſerum facio, afflictum, defatigatum, acciſumq́ue reddo, fatigor, uexo, crucio. Actiuè, & abſolutè inuenitur.
Ταλαιπωρηθείς.θέντος.ὁ. feſſus.
Ταλαιπωρία.ας.ἡ.miſeria, labor, ærumna.
Ταλαίπωρος.ου.ὁ.&
Ταλαίφρων.ονος. idem quod ταλαπείριος. παρὰ τὸ τλῆναι τὸν πόνον, ὅ ἐστι πτωχός.
Ταλακάρδιος. qui multa ſuſtinet animo.
Τάλαν.ανος.τὸ.miſerum.
Ταλανίζω.μ.ίσω.π.ικα. miſereor, miſerum puto, defleo, lugeo. Neutrum accuſ.
Ταλανώτατος.ου.ὁ.miſerrimus.
Ταλανώτερος.ου.ὁ.miſerior.
Ταλαντεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.&
Ταλαντεύω. uergo & inclinor, & ῥέπω, peſſum eo, degrauo. Philo de Mundo, ἡ δὲ γῆ ταλαντεύουσα, id eſt βρίθουσα. Idem, ἰσόρροπα ταλαντεῦον περὶ μηδετέραν ἐπιφάνειαν, ubi ταλαντεύω eſt expendo, appendo, libro & ſuſpenſum teneo. Inde ταλαντεύεσθαι τὴν γνώμην, animum utroque ancipitem eſſe & alternantem. Lucian. ἰσοῤῥόπως ταλαντεύομαι, in neutram partem propenſus ſum, ut libra in examine ſtans, & æquilibrio. Alciphron cum accuſatiuo iunxit, τοῦτο οὖν τὴν αἵρεσιν ταλαντεύω, Vtram in partem ego uergam in tua uoluntate poſitum eſt. Bud. Com.
Ταλαντιαῖος.ου.ὁ.ingens, grauis.

Ταλαντίζω.μ.ίσω.π.ικα. pondero. Acti.
Τάλαντον.ου.τὸ. trutina, libra, lanx. παρὰ τὸ τλῆναι τὸ βάρος. Item talentum, quod minis ſexaginta ualebat.
Τάλαντος.ου.ὁ.calamitoſus.
Ταλάντωσις. ſtatio, στάθμησις.
Ταλαός.ῦ.ὁ.miſer, ærumnoſus.
Ταλαπαθής.έος.idem.
Ταλαπείριος.ου.ὁ.miſer, laborioſus, multa incommoda expertus.
Ταλαπενθής.έος.ὁ,ἡ.luctum patiens.
Ταλαύρινος.ου.ὁ. Martis epitheton, ſcutum habens, multa patiens, & robuſtum.
Τάλαρος.ου.ὁ.calathus uimineus, calathus in quo caſeus coagulatur, plenus.
Τάλας.ανος. ὁ. miſer, laborioſus. ἀ τάω, uel ταλάω.
Ταλασία.ας.ἡ.textura, lanificium, ſacrorum adminiſtratio, ſicut etiam ταλασιουργία.
Ταλάσιος.ου.ὁ.lanifex.
Ταλάσιον.τὸ.lana.
Ταλασιουργεῖν. ſcire artem texendi.
Ταλασιουργία.ας.ἡ.lanificium, ἐριουργία, ταλάσιον ἔργον.
Ταλασιουργός.ῦ.ὁ.lanifex.
Τάλασις.εως.ἡ.patientia.
Ταλασίφρων.ονος.ὁ.audax, prudens, in aduerſis patiens, miſer, καρτερόφρων.
Τάλατα.τὰ. ſortes, μοῖραι.
Ταλαύρινος.ου.ὁ. fortis, audax, bellicoſus.
Ταλάφρων.ονος.ὁ.patiens, conſtans.
Ταλάω.μ.άσω.π.ακα. ſuffero, τολμῶ.
Τάλεαι. olearum rami. Vſqueadeò id nomẽ Latinum factum eſt, ut taleare pro incidere uſurpet ruſtica ſimplicitas.
Τᾶλις.ιδος.nymphæ nomen, uirgo deſponſa.
Τάλω.miſer ſum, κακοπαθῶ.
Ταλοιπὰ. in poſterum.
Ταμεῖον promptuarium, penu. Item conclaue, cubiculum, & cubiculum ubi reponuntur pecuniæ domini, penetralia ſiue intima ædium. Vnde ταμείῳ προσκυροῦσθαι, ærario applicari.
Ταμεσίχρως.οος ὁ.incidens corpus.
Ταμία, uel ταμίαινα. ας. ἡ. cellaria, hera quæ domus habet adminiſtrationem.

Ταμίας,

Ταμίας,uel ταμιάας.ου.ὁ. *quæſtor, cuſtos cellæ,promus,condus, diſpenſator theſaurorum,uel domus œconomus.*

Ταμίειον.ου.τὸ.ταμιεῖον.

Ταμιευτικὴ ἐξουσία.*quæſtoria poteſtas.*

Ταμιευτικός.ῆ.ὁ.*parcus, & qui recondere nouit in futurum.*

Ταμιεύομαι,&

Ταμιεύω.μ.εύσω.π.ευκα. *quæſturam gero, exerceo officium quæſtoris. Item ſepono,conſeruo,repono,condo, in futurum tempus reijcio. Vnde* ταμιεύεσθαι τὴν τύχην,*uti parcè pecunia.*

Ταμιοῦχος.ου.ὁ.ταμίας.

Τάμισος.ου.ἡ.*coagulum.*

Τάμνω.μ.τεμῶμαι.π.τέτμηκα.ἀόρ.β.ἔταμον.*incido,*παραλαύνω,θύω,ὅρκους ποιῶ.*Actiu.accuſ.*

Τὰν.*uocantis eſt,amice,tu,ut* ὦ τάν.

Τανάγρα.ας.ἡ. *uas æreum, in quo condiebāt carnes.*

Τανακής.ῆος.ὁ,ἡ. *acutam habens aciem aut longum manubrium.*

Ταναόδειρος.*collo protenſo,ac longo.*

Ταναός.ῦ.ὁ.*extenſus,longus,acutus,aſper.* ἀπὸ τοῦ εἰς μῆκος τετανύσθαι.

Ταναϋφῆ.τὰ. *ſubtiliter contexta.*

Ταναχαλκος.*ſolido ære conſtans, firmus.*

Τανηλεγής. *mortis epitheton, longum inferens ſomnum.*

Τανθαλύζω.*tremo,palpito,*σπαίρω.

Τανθρηνία.τὰ. *ueſparum, aut fucorum examina.*

Τανία.ας.ἡ.*plaga,regio.*

Τάνις.ιος.ἡ.*Tanis, metropolis Aegypti,ubi Moyſes tot mirabilia exercuit. Hebraicè Zoan dicitur.*

Τανίφυλλος.*folijs longis.*

Τάνταλος.ου.ὁ. *Tantalus, Iouis ex Plote nympha filius.*

Τανύγλωσσος.ου.ὁ. *habens linguam extenſam,in longam uocem producens.*

Τανυγλώχιν.ινος.ὁ. *extenſos habens angulos & cuſpides acutas habens.*

Τανυήκης.ηος.ὁ,ἡ. *longè acutus, extenſus in acutum,extenſiuus.*

Τανυηλεγής.ῆος.ὁ,ἡ.*prætendens magnam curam & dolorem,aſper.*

Τανῦν.*nunc.*

Τανύοντο. *extendebantur.*

Τανυπεπλος.ου.ὁ,ἡ.*habens longam ueſtem.*

Τανύπους.ποδος.ὁ.*extendens pedes,longis pedibus,latis paſſibus incedens,uelox.*

Τανύπρωρος.*circa frontem & faciem extenſus.*

Τανυσύς.ὁ.*extenſio.*

Τανύπτερος.ου.ὁ.*habens extenſas alas, patulis alis uolans,*τανυσίπτερος.

Τανυπτέρυξ.υγος.ὁ.*idem.*

Τανυστάς.ῶντος.ὁ.*extenſus.*

Τανύω.μ.ύσω.π.υκα.*extendo.*

Τανύθριξ.χος. *qui denſo eſt capillitio, aut etiam tenui.*

Τανύφλοιος.ου.ὁ.*habens magnum corticem,* ἰτύινος.

Τανύφυλλος.ου.ὁ,ἡ. *habens longas frondes.*

Τανύω.μ.ύσω.π.υκα.&

Τάνω.μ.ανῶ.*extendo,traho. Acti.accuſ.*

Ταξάμενοι.οἱ.*tributum imponentes.*

Τάξει.*ordinatim.*

Ταξεῶται.*apparitores præſidum.*

Ταξιαρχέω.μ.ήσω.π.ηκα.*imperouiciei. Neu.*

Ταξιάρχης,uel ταξίαρχος.ου.ὁ.*centurio,ordinum ductor.*

Τάξις.ιος.ἡ. *non modo* κόσμον, *hoc eſt ordinem,ſed etiam modum ratione temperatum ſignificat,Plato de Leg.2. Eſt etiā officium,munus,inſtitutum, ut* συμβόλου τάξις, *officium & partes conſiliarij, Demoſth. Item ſtatio, pugnandi locus. Item* μοῖρα, *ut* ἐν ἐχθροῦ τάξει, *hoſtili affectu habituq́, hoſtis loco & uice ſpecieq́, Demoſthen. Sic* τάξιν ἐπέχειν τινὸς, *loco alicuius haberi, uicem obtinere, in Pand. & Athen. Et* τάξιν ἔχειν *Ariſt. pro eodem. Ponitur aliquando pro acie,Plutar. Eſt item locus & ſedes, alicui conuentui uel collegio conſtituta,Ariſtot.Polit.7. Et ob id factum eſt,ut pro comitatu & multitudine hominum cuiſpiam magiſtratui apparentium operamq́ dantium ponatur,& qui cohors olim con*

ſulis aut prætoris appellabatur. Et in Pand. ἡ τάξις τῶν ἐπάρχων apparitores præſidum appellantur.. Significat & id quod uulgò ſtatum uocant, quemadmodum & ordo Latinis. Ἐν τάξει ποιεῖν ſtatis uicibus aliquid facere. Bud. Com.

Ταπεινός. ῦ. ὁ. humilis, abiectus, depreſſus, ſubmiſſus, anguſtus, incomptus, ſordidus, cui opponitur ὑψηλός. Refertur ad rem, fortunam, genus, conditionem. Ταπεινὴ γλῶσσα, lingua uulgaris uernaculáq́, authore Euſtath.

Ταπεινότης. ητος. ἡ. humilitas.

Ταπεινοῦν. attenuare, comprimere.

Ταπεινοφρονέω. μ. ήσω. π. κα. humiliter ſentio. Neutrum abſol.

Ταπεινοφροσύνη. ης. ἡ. humilitas animi, animi modeſtia nihil altū de ſe ſentiens, ſed ſeipſum demittens ſibiq́ minimum arrogans.

Ταπεινόφρων. modeſtus, humilis, gloriæ contemptor, abiecto animo.

Ταπεινόω. μ. ώσω. π. ωκα. humilio. Act. accuſ.

Ταπείνωσις. εως. ἡ. humiliatio.

Τάπης. ητος. τὸ. tapes, ſtragulum, plaga.

Τάπις. idem, puluinus.

Ταραβίος. ῦ. ὁ. timendus.

Ταρακτής. ῦ. ὁ. turbator.

Τάρανδος. animal ceruo ſimile, cuius pelle ueſtiuntur Scythæ.

Ταραντινίδιον. ου. τὸ. genus ueſtis ſubtilis.

Ταραντῖνοι. οἱ. equites quidam dicebantur, ψιλοὶ ἱππεῖς, iaculatores.

Ταραντινόν. οῦ. τὸ. genus ueſtis ſubtilis muliebris.

Ταραξικάρδιον. ου. τὸ quod cor affligit & turbat. τὸ θράττον τὴν καρδίαν.

Τάρας. αντος. ἡ. Tarentum urbs Calabriæ, à conditore eiuſdem nominis appellata.

Ταρακτικός. ῦ. ὁ. turbulentus.

Ταράττω μ. άξω. π. αχα. turbo, confundo, territo. παρὰ τὸ ῥάσσω, τὸ ῥῶ καὶ φθάρω. Actiuum accuſ.

Ταραχή. ῆς. ἡ. perturbatio, tumultus.

Τάραχος. ου. ὁ. turba, turbatio.

Ταραχωδέστατος. turbulentiſsimus.

Ταραχώδης. εος. ὁ, ἡ. turbulentus.

Ταρβαλέος. grauis, terribilis.

Ταρβέω. μ. ήσω. π. ηκα. timeo, tremo. Actiu.

Τάρβη. ης. ἡ. tremor, τάρβος.

Ταρβύς. έος. ὁ, ἡ. denſus.

Τάρβος. ου. ὁ. tremor, timor, ſtupor.

Ταργαίνω. μ. ανῶ. turbo.

Ταργάνη. ης. ἡ. ſporta, laqueus.

Ταρίχα. τὰ. opſonia precioſa, & probè condita.

Ταρίχεια, uel ταριχεία ας. ἡ. condimentum, muria, ſuccidia, hoc eſt caro ſale conſperſa.

Ταριχέμπορος. ου. lardi uenditor.

Ταρίχευσις. εως. ἡ. ſalſatio.

Ταριχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſeruo, condio, liquefacio, ſicco, ſalio.

Ταριχηρός. ῦ. ὁ. ſalſus muria uel ſale.

Ταριχοπώλης. ου. ὁ. ſalſamentarius.

Τάριχος. ου. ἡ, & ὁ. uel etiam τὸ. ſalſamentum, muria, ius, piſcis putris, caro ſale condita.

Ταρκυνῖται. οἱ. Tarquini aſſenſores.

Ταρμοσύνη. ης. ἡ. timor.

Ταρνός. mutilus.

Τάρπη. urna funebris.

Τάρπησαν. oblectati ſunt.

Ταρπεία. Tarpeia.

Τάῤῥοθος. adiutor, ſocius.

Ταῤῥός. idem quod ταρσός. Eſt etiam nexus & contextus radicum inter ſe in modum cratis, id quod euenit ubi arborum conſitarum ſpatia non iuſta ſunt.

Ταρσὸς. ου. ἡ. Tarſus urbs Ciliciæ.

Ταρσός. ῦ. ὁ. ſummitas manus, planta pedis, pars pedis è calce procedens, hoc eſt anterior pars ueſtigij. Eſt etiam ἡ κρεμαθρα, hoc eſt, ὁ τῶν τυροποιῶν κάλαθος, παρὰ τὸ τέρσω τὸ ξηραίνω, uas è calamo contextum, calathiſcus, fiſcella, à cuius ſimilitudine ταρσὸς καὶ ταῤῥὸς dicitur ſeries in manibus & pedibus, & ſeries remigij in triremibus, quam Arrianus ταρσὸν τῶν κωπῶν uocat. Eſt etiam ala, penna.

Ταρταρίζειν. cum tremore quodam obrigere.

Τάρταρος. ου. ὁ. & in plur. τὰ τάρταρα. tartarus, profundiſsimus inferorum locus, διὰ τὸ

τεταράχθαι τὸν αὐτῶ ἀέρα.

Ταρταρόω.μ.ώσω.π.ωκα.in tartarum deÿcio.

Ταρφέα,aduerb.frequenter.

Ταρφαιός.ῶ.ὁ.&

Ταρφύς.έος.ὁ,ἡ.&

Τάρφος.denſus,πυκνός,συνεχής.

Ταρφος.εος.τὸ.denſitas.

Ταρφύς.ῶ.ὁ.frequens.

Ταρχάνιον.ου.τὸ.parentatio,ſepultura.

Τάρχανον.luctus,cura,dolor.

Ταρχεῖα.τὰ.iuſta,inferiæ.

Τάρχη.perturbatio.

Ταρχύματα.τὰ.exequiæ.

Ταρχύω.μ.ύσω.π.υκα.parento,ſepelio,curo funus.Acti.accuſ.

Ταρβάκη.ας.ἡ.ſtoliditas.

Τάσις.εος.ἡ.extenſio.

Τάσσω.idem quod τάττω.

Ταταίρα ἐς νῦσον.appellit inſulæ.

Ταταρτίζω.inſtauro.

Τᾶτες,Doricè pro ἔτους.annuatim.

Τατθίον.mamilla,τιτθίον,

Τάττω.μ.άξω.π.αχα.ordino,ſtatuo,& impono irrogóque,ut τάττειν ζημίαν,τάττειν ἐν ἐπιτίμια τῶν νόμων,Demoſth.Quod ſic dicitur,ut τάττειν τὴν ἀξίαν τῶν ὠνίων,hoc eſt,ſtatuere,quod uenditoris eſt ut plurimum indicantis quanti uendere uelit,& interdum emptoris.quod etiam τιμᾶν dicitur.unde taxare uerbum in uſum uenit. Eſt etiam ὁρίζω,ut ὥρα τεταγμένη,& χώρα τεταγμένη,locus condictus,Xenoph.& ἡμέρα τεταγμένη,dies conſtitutus & certus. Vnde τεταγμένα dicuntur quæ conſtitutas & ſtatas uices habent,ut ortus occaſuſq́ ſyderum. Itē deſtino,hoc eſt certum hominem alicui rei præficio uel conſtituo,ut τεταγμένος πορεύεσθαι,Xenoph. Eſt etiam in acie colloco,Lyſ. Vnde ταξάμενοι ut παραταξάμενοι,acie inſtructa ſtantes,Syneſ. Item loco & numero habeo,Syneſ. Τεταγμένος,compoſitus,frugi,non diſſolutus,ut τεταγμένος τᾶις ἐπιθυμίαις,Plutar. Item miles centuriatus & merens,contrà ἄτακτος,qui non eſt in numerum redactus. Conſtruitur interdum cum μετά. Interdum cum εἰς,ut τάττω μὲ εἰς τούτους,In hanc claſſem me adopto. Et cum ἐν,οἱ δὲ δὴ ἀρχῆς τὴν μουσικὴν ἔταξαν ἐν παιδείᾳ,In doctrinarum numerum redegerunt,adnumerauerunt & locum dederunt. Et cum πρός. Xenoph. ἑαυτὸν τάττει πρὸς πᾶν ἐπαῦσθον ὄλο,Se ſubſtituit uicarium. Et cum genitiuo,Demoſth. ὃς γὰρ ἑαυτὸν τάξαι τῶν ἀπιστούντων ἂν ἠξίωσε,Qui ſe inter eos cenſeri uoluit. Ex dictis iam intelligitur,quòd τάττειν φόρον ſit indicere tributum et imperare,eiuſq́ modum unicuiq́ ſtatuere,tributarios facere. Itē εἰς ἄνδρας ταχθῆναι,uirilē togā ſumere. Οἱ σάμιοι δέκα ναυσὶν ἐπὶ μιᾶς τεταγμένοι,Samÿ decem nauibus inſtructi fuerūt,ita ut unica in fronte eſſet,quam reliquæ deinceps ſequerentur in uerſum porrectæ.Bud.Com.

Ταώρας.phaſianus.

Ταϋγέτη.ης.ἡ.Taygeta filia Atlantis,una ex Pleiadibus.

Ταΰγετον.ου.τὸ.Taygetum mons Laconiæ,qui & ταΰγετος dicitur.

Ταυθοῖ illic,ibidem.

Ταυρέα.ας.ἡ.tergus taurinū,pellis taurina.

Ταύρειος.ου.ὁ.taureus.Neptuni epitheton.

Ταυρεία.Neptuni feſtum quoddam.

Ταυριᾶν.propriè uaccarum & taurorum eſt,cum deſyderio coitus concitantur,ac mire in uenerem feruntur,ſicut ἱππομανεῖν de equis.

Ταυρηδόν.taurinè.

Ταύρειος.ου.ὁ.taurinus.

Ταυρόκολλα.glutinam,Dioſc.lib.3.

Ταυρόκρανος.capite bouino,cornutus.

Ταυροπόλη.ης.ἡ.Dianæ epitheton,aut quòd apud Tauros Scythiæ populum colatur:aut à parte totum,quòd gregibus præſit:aut quòd eadem ſit cum Luna,quæ tauris uehitur,quam etiam ταυρωπὸν uocant.

Ταῦρος.ου.ὁ.taurus.

Ταυροφάγος.Bacchi epitheton.nam dithyrambici carminis præmium erat taurus.

Ταυρῶ.ό૪.ἡ.Diana Taurica.
Ταβ૪ς.augens,multiplicans.
Ταῦτ᾽ ἄρα.adhæc præterea. Aliquando διὰ ταῦτα,quocirca. Atticum eſt.
Ταύτῃ.hac,id eſt hac uia uel ratiõe,ſic,ita, hoc modo,huius cauſa. ταύτῃ βέλτιον, eo melius. ταύτῃ μὲν, ταύτῃ δὲ,partim quidem, partim uero. Significat interdum τούτου ἕνεκα,quamobrem,quapropter. Herodian. lib.1. ταύτῃ ὁ ἀλβῖνος, καὶ ἐρωμῇ μείζονι ἔφερεν ἑαυτὸν,id eſt διὰ τοῦτο.
Ταύτην ἔχω τὴν διάνοιαν.ita animatus ſum, ita affectus ſum.
Ταυτί,Atticè pro ταῦτα.hæc. Item pro ἐνταῦθα.
Ταυτίζομαι.ἰδιοποιοῦμαι,Suid.
Ταυτὸ,uel ταυτὸν uocali ſequente.idem,ſimile.
Ταυτέπεια.ταυτολογία,idem ſermo, ſermonis iteratio.
Ταυτοεπεῖν,&
Ταυτολογεῖν.eandem rem iterum atq; iterũ repetere.
Ταυτοῖ.illic ibidem.
Ταυτολογία.eiuſdem ſermonis repetitio crebra.
Ταυτόματος.ου.ὁ.per ſe ipſum caſualis, ἀπὸ τοῦ ταυτομάτου παραγινόμενος μάρτυς.teſtis fortuitus,hoc eſt,non rogatus,neq; adhibitus id eſt,παρατυχών.
Ταυτομολέω.μ.ήσω.π.ηκα.transfugio. Neu.
Ταυτότης.ητος.ἡ.identitas,ὁμοιότης.
Ταφεύς.έως.ὁ.mortuorum curator,quẽ Plautus pollinctorem uocat,ſandapilarius,θαυμαστός,admirandus.
Ταφή.ῆς.ἡ.exequiæ,ſepulchrum,ſepultura.
Ταφήϊον.ου.τὸ.ueſtis quæ ſternitur ſuper ſepulchrum.
Ταφήϊος.ου.ὁ.funeſtus.
Τάφος.ου.ὁ.ſepulchrum,tumulus,cœna in exequijs,ſtupor,θάμβος. & inſula quædã.
Ταφρεύω.μ.εύσω.π.ευκα.fodio.
Τάφρος.ου.ἡ.foſſa,uallum,agger,foſſa circa mœnia,& fluuij nomen.
Τάφω.μ.άψω.π.αφα.ſtupefacio.

Ταφών.ὁ.ſtupefactus,attonitus.ἀ θάπτω.
Τάχα.uelociter,forſan.
Ταχάνποτε.fortè,aliquando.
Τάχαπου.certè,cõtinuò,forſitan. ἐκ παραπάλου.
Τάχα.ſtatim.
Ταχεία.celeritas.διὰ ταχείας,celeriter.
Ταχέως.citò,propediem. Plutarch. πέμψω δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ταχέως.
Ταχινός.celer.& ταχίνας,lepus,uel ceruus.
Τάχιον.citius,pauloante.
Τάχιστα.uelociſſimè. Ἐπειδὰν καὶ ἐπειδὴ τάχιστα,ubi primum. Τὴν ταχίστην,primo quoque tempore,quamprimum.
Τάχιστος.ου.ὁ.uelociſſimus.
Ταχίων.ονος.ὁ.uelociter,ταχύτερος,θᾶσσον.
Τάχος.εος.τὸ.celeritas,& pro ταχέως Atticè.
Ταχύ.celeriter.
Ταχὺ μάλα.illicò,actutum.
Ταχυβάμων.ονος.ὁ.tardus,per ἀντίφρασιν.
Ταχύβουλος.ου.ὁ.inconſtans,temerarius.
Ταχυγράφος.actuarius, exceptor.
Ταχυμαθής.έος.ὁ.cito diſcens uel doctus.
Ταχυναυτεῖ.celeriter nauigat.
Ταχυναυτοῦς.ντος.ὁ.celeriter nauigans.
Ταχύνω.μ.υνῶ.celero,accelero.Neut.abſol.
Ταχυπειθής.έος.ὁ,ἡ.credulus.
Ταχύποπτος.ου.ὁ.ſuſpicioſus.
Ταχύπωλος.ου.ὁ.habens equos celeres.
Ταχύς.έος.ὁ.celer,uelox.
Ταχυτής.ῆτος.ὁ,ἡ.uelocitas.
Τάω.capio. Acti.accuſ.
Τάων.horum:pro τούτων poëticè.
Ταώς.ῶ.& ταῶνος.ὁ.pauo.παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν τίνω. Admittit hoc nomen aſpirationis notam inter α & ω ταῶς,ſicut ἱέρακος ἱρός. De quo Athenæ.libro 9.

TE.

Τὲ.que coniunctio. Interdum παρέλκει,ut in ἱερῶν τε,idq; poëticè & Ionicè. Dores pro σὲ utuntur & Aeoles.
Τέγγω.irrigo,humecto,mollio.
Τέγεα.ας.ἡ.mucus,& urbs Arcadiæ.
Τέγεος.ſub tecto.
Τέγη.ης.ἡ.tectum,tegmen.
Τεγηαέε.ῶ.ἡ.ciuitas Cypri.
Τεγητός.ῶ.ὁ.benignus,χρηστός.

Τέγχορα

Τέγκυρα.ας.ἡ.*Tencyra,urbs Bœotiæ.*

Τέγος.ους τό.*tectum, tegulum, tegmen,domus,proſtibulum,cœnaculum.*

Τεέ,*poëticè pro* σοῦ.*tua.*

Τεθαλυῖα.*pro* τεθηλυῖα.ας.ἡ.*germinans.*

Τεθαῤῥήκασι.*confuſi fuerunt.*

Τεθαῤῥηκότως.*audacter.*

Τέθηλα,*præt.med.à* θάλλω.*florui.*

Τεθήλασι.*pullularunt.*

Τεθηλότα.τά.*uirentia.*

Τέθηπα.*ſtupui.à* θάπτω.*timui, admiratus ſum.*

Τέθμια.τά.*legitima.*

Τεθμός.*lex.*

Τεθναίην.*moriar. Optatiuus eſt à* θνήσκω, *uel* τέθνημι,*pro* θνῄην.

Τεθνάμεν.*mori, pro* τεθνάναι.

Τεθνάξομαι.*morior.*

Τεθνεῶτες.*mortui.*

Τέθνηα,*&* τέθναα,*&*

Τέθνηκα,*mortuus ſum.Præt.eſt à* θνήσκω.

Τέθρια.τά.*arbores agreſtes & ſteriles.*

Τεθριπποβάται.οἱ.*qui uehuntur quadrigis.*

Τέθριππος.ου.ὁ.*quadriga.*

Τεθριπποτροφῶ.*quadrigas, hoc eſt quadriiuges equos alo.*

Τέθριππον.ου.τό.*quadriiugum.*

Τεικτός.ὁ.χρυσός,τευκτός.

Τείν.*tibi,Doricè.*

Τεῖν.*quærere,*ζητεῖν.

Τείνεσθαι.*conari.*

Τεινεσμός.οῦ.ὁ. *egerendi libido frequens,ſed inanis.*

Τείνω.μ.τενῶ.*tendo,extendo,produco. Ponitur aliquando pro ire contendo,ſicut Latinis contendere & intendere iter, intendere fugã. Eſt etiã pertineo & ſpecto, & conſtruitur cum* πρὸς. *Acti.accuſ.*

Τεινῳδῶ. *carmen deduco, cantilenam extendo,* ῥαψῳδῶ.

Τείρεα τά.*aſtra.* παρὰ τὸ τέρας τὸ σημεῖον.

Τειρέω.μ.ήσω π.ηκα.*domo,contero. Acti.*

Τειρόμενος.ου.ὁ.*uexatus.*

Τείρω.μ.τερῶ π.ετρκα.*laboro,contriſto, affligo, fatigo,conficio,diuexo,exhaurio.*

Τειχαίας.*pulchra mœnia habens.*

Τειχεσιβλήτης.ου.ὁ.*&*

Τειχεσιπλήτης.ου.ὁ.*&*

Τειχεσιπλήτης.ου.ὁ. *appropinquator murorum, muros quatiens, qui muros diruit,* ὁ τοῖς τείχεσι πελάζων ἐπὶ πορθήσει.

Τειχήρης.εος.ὁ,ἡ.*mœnibus clauſus.*

Τειχίζομαι,*&*

Τειχίζω μ.ίσω.π.ικα.*muro munio. Accuſ.*

Τειχίον.ου.τό.*paries.*

Τειχίοις.τοῖς.*parietinis.*

Τειχισμός.οῦ.*murorum conſtructio.*

Τειχιόεις.όεντος.ὁ.*muratus.*

Τειχοδομία.ας.ἡ.*ædificatio murorum.*

Τειχολέτης.ου.ὁ.*deſtruens muros.*

Τειχομαχέω.μ.ήσω. π. ηκα. *expugno muros.*

Τειχομαχία.ας.ἡ.*muralis pugna, muri oppugnatio.*

Τειχοποιία.ας.ἡ. *murorum extruendorum cura.*

Τειχοποιός.οῦ.ὁ. *qui murorum reficiendorum curam habet,fabricator murorum.*

Τεῖχος.εος.τό.*murus,mœnia* τῆς πόλεως.

Τειχοφυλακεῖν.*muros cuſtodire.*

Τειχοφύλακες.*qui in mœnibus excubant, cuſtodes in mœnibus conſtituti.*

Τείω.τείνω.

Τέως.τό.τέως.*interim,*ἐν ὅσῳ.

Τεκμαίρομαι.*conïecto, id eſt obſeruo, perficio,ſigno,noto. Depon.accuſ.*

Τέκμαρ.ατος.τό.*finis, ſignum,coniectura.*

Τεκμάρσις.εως.ἡ.*&*

Τεκμήριον.ου.τό.*coniectura,indicium, argumentum,ſignum certum & uerum, ſicut* εἰκὸς *tantum probabile. Cic.in partitionibus uocat propriam rei notam Dici proprie annotans Grammatici de re futura, quemadmodum* σημεῖον *de præterita. In Iſocr.* ἀπὸ πολλῶν σοι τοῦτο τὸν λόγον δῆλον, τεκμήριον μὲν τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλίας, σημεῖον δὲ τῆς [illegible] συνηθείας. Τεκμήριον δὲ *huius rei quam dico argumentum eſt.*

Τεκμηριοῦσθαι.*conïectare, deliberare.*

Τεκμηριῶ.*indico.*

Τέκμωρ.ορος.τό.*ſignum,indicium,argumentum,finis,mors,terminus.*

Τεκτονική.ης.ἡ. *ars ſtructoria, idem quod oi*

κοδομική.
Τεκνίον.ου.τὸ.filiolus.
Τεκνογονία.ἡ.propagatio liberorum.
Τεκνοκτονία.ας.ἡ.parricidium.
Τεκνολέτειρα.ας.ἡ.necatrix filiorum.
Τέκνον.ου.τὸ.filius.
Τεκνοποιέομαι,&
Τεκνοποιέω.μ.ήσω.π.κκα. genero filios, liberos gigno & ſuſcipio.
Τεκνοτροφοῦσι. cum prolem nutriunt.
Τεκνοῦμαι.τὸ τεκνόω.
Τεκνοῦσα.puerpera.
Τεκνόω.μ.ώσω.π.ωκα. parturio, fero partũ, ἢ τέκνον ποιῶ.Neutrum abſol.
Τέκνωσις.ιος.ἡ.filiorum procreatio, propagatio generis.
Τέκος.εος.τὸ.filius uel filia, ut Διὸς τέκος, Pallas.
Τεκταίνομαι.μ.ανοῦμαι.fabrico, paro.Depon.accuſ.
Τεκταίνω.μ.ανῶ.idem,comminiſcor.
Τεκτονικὴ.ars fabrilis,fabrica.
Τεκτονικὸς.ῦ.ὁ.fabrilis.
Τεκτονοργὸς.ῦ.ὁ.architectus,operarius.
Τέκτων.ονος.ὁ.faber,quod eſt generale nomen ad omnes artifices (exceptis plaſtis) qui è quauis materia aliquid facit.Apparet à τεύχω deductam eſſe uocem.
Τέκων.οντος.ὁ.parens.
Τελαίνειν.cura dignari,in precio habere.
Τελαμὼν.ῶνος.inſertorium, lorum enſis, & unde ſcutum propendet. Dicuntur item τελαμῶνες lintea concerpta uulneribus peraccõmoda, uel faſciolæ potius, quibus oblæſa membra obligari ſolent.
Τελαμωνίαι apud Pollucem dicuntur, quas Xenophon τελαμωνίας uocat.
Τελεθῆναι.expendere.
Τελέθω.ſum,fio,perficior. à τελέω,τὸ ὑπάρχω.
Τελειογονία.generatio perfecta.
Τέλειος.ου.ὁ.perfectus, adultus, qui eſt iuſtæ magnitudinis & integræ ætatis abſolutus. Vnde τέλειος ἡμέρα, ultimus uitæ dies, & τέλειον ἱμάτιον apud Plutar. pro toga pura ac uirili dixit. Τέλεια etiã ἱερὰ,hoſtias dicebant eximias,uel ſanctiores,uel largiores & luculentas. Liuius aliquando hoſtias meliores,aliquãdo maiores appellat. Τέλεια igitur ἱερὰ dicuntur ἐντελῆ, uel potius (ut alij) ὁλόκληρα κατὰ τὴν ἡλικίαν,καὶ μὴ λίαν βραχέα, hoc eſt eximijs hoſtijs facta. Nam ἱερὰ in plurali aliquando ſunt exta: & τέλειον eximium & amplum. Τέλειοι etiam dicebantur uxores ducentes, ut inquit Pollux. τέλειον enim γάμον ἔλεγον, ὡς τελοῦν πρὸς τὸν βίον τὸν ἄνθρωπον. Et τέλειος Iupiter,nuptiarum præſes: ſicut Iuno ἡρατέλεια. Inde etiam προτέλειοι ἀρχαὶ, de quibus ſupra. Apud Plutar. τέλειος dicitur qui uxorem habet, ſicut ἤιθεος cælebs. Bud.Com.
Τελειότης.ητος.ἡ.perfectio,integritas.
Τελειωτὴς.ῦ.ὁ.conſummator.
Τελειόω,uel τελειόω.μ.ώσω.π.ωκα.τὸ τελῶ. Vnde οἱ τελειωθέντες αἵματι, pro martyrio conſumptis, Gregor. Et τελειῶθαι etiam dicuntur qui iam uirilem togã ſumpſerunt, aut tutelæ ſuæ facti ſunt. Item τελειωθῆναι,τὸ γῆμαι. Acti.accuſ.
Τελεόω.idem.
Τελείωσις.ιος.ἡ.perfectio,initiatio,conſecratio.Gregor. ſic appellat baptiſmum.
Τελενικᾶν.euacuare,deductum à Telenico quodam omnium egeno. Eraſmus Chiliadibus.
Τέλεος.ε.ὁ.perfectus.
Τελεσία. tripudium cum gladijs, ab inuentore Teleſio.
Τελεσιάζειν.ſacrificare,ſacra peragere.
Τελέσιος.ultimus.
Τελεσιουργία.ας.ἡ.perfectio in omni opere.
Τελεσιουργὸς.ῦ.ὁ. efficax, effector, aut perfector operum,imitator.
Τελεσιουργῶ.perficio, conficio, finem impono,abſoluo,τὸ τελῶ.
Τέλεσμα.ατος.τὸ.uectigal.
Τελεστήριον.ου.τὸ.locus ubi initiatur.
Τελεστικὸς.quaſi initiator. Τελεστικὴ theologia,ἡ συμβολική,de quo ſuprà.
Τελεσφορέω.μ.ήσω.π.κκα. fructifico, opportunè fero fruges,abſoluo.Neutr.abſol.
Τελεσφόρον,ου.τὸ.totum,perfectum.

Τελεσφόρος.ου.ὁ. *ferens tributū, ferens ad finē & opportunè fruges producens. Sunt itē qui τελεσφόρον interpretentur uatem perfectam, aut etiam ἐγγαστρίμυθον.*

Τελετάρχης. *ceremoniarum conditor. Dionyſius hoc nomine Chriſtum appellat.*

Τελετή.ῆς.ἡ. *expiatio, ceremonia, & ſacerdotium, Demoſth. Apud Platonē de Rep.ς. τελεταὶ pro ludis & ſacrificijs ponuntur, dicitq́ eſſe λύσεις & καθαρμοὺς ἀδικημάτων. Auguſtinus de ciuitat. 10. conſecrationem ſignificare dixit. Plutarchus in Demetr. pro initiatione poſuit. Syneſ. altaris ſacrificium, τελετὴν ἀπόῤῥητον uocare ſolet, quaſi arcanam & myſticam ceremoniam. Maiora item feſta τελετὰς uocabant, quòd non citra grandiorem impenſam fierent. ἀπὸ τοῦ τελεῖν, quod impendere ſignificat. Bud. Com.*

Τελετουργὸς δύναμις, *à Dionyſio uocatur uis diuina, operans in ſacramentis eccleſiaſticis. Et*

Τελετουργῶ. *apud eundem pro conſecro, dedico, initio. Bud. Com.*

Τελευταῖα, &

Τελευταῖον. *deniq.*

Τελευταῖος.ου.ὁ. *finalis, extremus.*

Τελεύτατος.ου.ὁ. *idem.*

Τελευτάω.ῶ.ήσω.π.ηκα. *morior, finio.*

Τελευτή.ῆς.ἡ. *obitus, finis, mors.*

Τελειοῦσθαι. *perfectum eſſe.*

Τελευτήν, & τελευτῶν. *tandem.*

Τελέω.ῶ.έσω.π.εκα. *ſum, perficio, finio, perago. Aliquando tendo, pertingo, peruenio. Aliquando inſtituo, initio, ut τελεσθεὶς τῷ βαπτίσματι, initiatus, Gregor. Item ago & celebro, & rem ſacram facio, ἄγω, ut τελεῖν τὰ παναθήναια, Liban. & πάντες τελεῖν τὰς ἱερατικὰς ἐνεργείας. Dionyſ. & Gregor. de paſcha, πάντες ὑπερφέρειν τὰς ἑορτὰς, καὶ τὰς αὐτοῦ χριστοῦ, καὶ ἐπ' αὐτῷ τελουμένας, Quæ agi in eius honorem ſolent. Aliquando annumeror, cenſeor, contribuorq́, adoptor. Syneſ. εἰς μοναδικὸν βίον ἐτέλεσε, Inter monachos profiteri cœpit. Sic εἰς ἄνδρας τελεῖν ἐφηβον, Inter uiros cenſus ſum, uirilem togam ſumpſi, Lucian. Eſt etiam cenſeor, id eſt τιμῶμαι. Inde τὸ θητικὸν τελοῦντες, capite cenſi, & τὴν ἱππάδα τελοῦντες, equites, de quo Bud. de Aſſe libro ς. Aliquando τελῶ eſt penſito & ſoluo, ut τελεῖν ἀργύριον, argentum pendere, Xenophon, unde τέλος, uectigal. de his Bud. Cō. Aliquando conſumo, pecuniam impendo. Hinc πολυτελὴς, ſumptuoſus, & qui multa profundit. Et θέας τελεῖν, ſpectacula edere. Herodian.*

Τελέως. *penitus, perfectè.*

Τελέας. *pro τέλεος poëticè.*

Τέλθω. *cantu oblector.*

Τελικά. τά. *dicuntur bona illa, quæ ad illud ultimum bonum pertinent.*

Τελικάρδιος.ου. *gemmæ ſpecies, colore cordis. Plin. lib. 37. cap. 10.*

Τελεσιουργός. *abſolutus, completus.*

Τέλλις.ιος.ἡ. *pars, totum, ordo.*

Τέλλομαι, &

Τέλλω.μ.τελῶ.π.ταλκα. *orior, ἐπιτελῶ. Ponitur aliquando per aphæreſin pro στέλλω.*

Τέλμα.ατος.τό. *locus cœnoſus cum aqua, cœnum, ager.*

Τελματιαῖος.ου.ὁ. *cœnoſus, paluſtris.*

Τελματικόν.οῦ.τό. *lacuſtre, paluſtre.*

Τελματώδης.εος.ὁ,ἡ. *fæculentus, lutoſus.*

Τελμίς. *eluuies, lacuna, τέλμα, lutum.*

Τελαμών.ὁ. *faſcia.*

Τέλομαι. *perficio.*

Τέλος.εος.τό. *conuenientes ſuo uerbo habet ſignificationes: finis, initiatio, ſacrificium, ordo, honor, uectigal, impenſa, ſumptus, nuptiæ. hinc προτέλεια. Accipitur etiam aduerbialiter pro tandem, denique, per eclipſim τοῦ κατὰ: quod & ἐπὶ τέλει dicitur apud Lucianum. Item οἱ ἐν τέλει magiſtratus dicuntur & præfecti, qui etiam dicuntur τὰ τέλη, ab imponendo tributo rebus. Eſt etiam legio, & τάγμα στρατιωτικόν. Bud. Com.*

Τελόσδε. *demum.*

Τέλσος.ου.ὁ. *profunditas.*

Τελχῖνες. οἱ. *homines afflati ſpiritu & fa*

rioſi, quales Corybantes & Cabri fuiſſe commemorantur. παρὰ τὸ ἴλλω, τὸ ἀμαυρῶ, σκοτίζω, καὶ ἀπατῶ.

Τραχηλώδης. duræ ceruicis, φαχηλιώδης.

Τραχηλίζω. contentioſè me oppono, σκληροφαχηλῶ, ἀντιείζω.

Τελώνης. ου. ὁ. publicanus, tributorum & uectigalium collector, uectigalium redemptor, homicida.

Τελωνάρχαι. οἱ. ἀρχιτελῶναι, mancipes magiſtratus publicanorum.

Τελώνης. ὁ. τέλωνος.

Τελωνικός. ὁ. uectigalis.

Τελώνιον. τὸ telonium, id eſt menſa publicanorum, locus in quo uectigal colligitur, & in quo τελώνης ſedes tributum exigis, ἀ τέλος, quod eſt uectigal.

Τέλωρ. ορ. ὁ. ingens, immanis, πέλωρ.

Τεμαχίζω. in fruſta diſſeco.

Τεμάχιον. τὸ. fragmentum.

Τέμαχος. ſalſamentum, & fruſtum, ſed tantum de piſcibus. Vnde τεμαχίται, piſces ſunt magni, qui ſale condiuntur, ſeruanturque.

Τεμενίζω. conſecro. Thucyd. libro 2. τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τεμενίζει, Templo Iouis locum conſecrans.

Τέμενος. τὸ. nemus, delubrum quodcunque dijs dicatum & conſecratum, locus quiuis ſeparatus in honorem dei alicuius, aut herois. Generaliter omnis locus ab alijs ſeiunctus ἀπὸ τοῦ τέμνειν.

Τεμενωρός. æditus.

Τέμνω. honoro, ſuadeo, confido.

Τέμνω. μ. τεμέσω, uel τεμῶ. incido, colluco, puto, mulceo. Acti. accuſ.

Τέμπεα. τὰ. uallis, κοιλώματα, Suid.

Τέμπη. τὰ tempe, loca amœna & arboribus conſita, grataque opacitate umbroſa, frigore iucunda, uirentia, fontibus irrigua, qualia ueteres deſcribunt inter montes Theſſaliæ Pelion & Olympum.

Τέμπεα. τὰ ἰσίσματα.

Τεναγίζειν dicitur fluuius cum decreſcit, & limum inducit.

Τέναγος. τὸ. lacuna, limus, locus lutulentus, locus ubi in ſuperficie eſt aqua, nomen inſulæ Troiæ.

Τεναγώδης. ὁ. ἡ. lutulentus.

Τένθρης. ὁ. ſycophanta, maleficus.

Τενθεύω. comedo, glutio.

Τενθεία. ας. ἡ. uoracitas.

Τενθεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uoraciter edo.

Τένθης. ὁ. uorax,

Τενθρηδών. όνος. inſectum ueſpæ ſimile, fucus.

Τενθρήνιον. τὸ. ubi ueſpæ fœtũ edũt, fauus.

Τενθεύω. τενθεύω, edo.

Τένος. ὁ. corona oleagina lana intexta,

Τένων. οντος. ὁ. collum, ceruix. Et τένοντες, tendones, hec eſt nerui illi duo, ſine quorum opera ceruicis uertebræ collũ ſuſtinere nequirent. Sic item uocãt neruos, qui ſunt ex utraque parte ſtomachi. Et Pollux tradit ſic etiam dici neruos latos à poplite exorſos, ac in calcem productos.

Τέο, pro τίνος. cuius.

Τέος. ὁ. aliquis.

Τεός. ὁ. tuus, Doricè pro σός. Item ſonus, uox.

Τεράμνων. tremere. Hippocr.

Τέραμνον. ἡ. alueare, umbraculum.

Τέρας. ατος. τὸ. monſtrum, prodigium.

Τεράστιον. τὸ. monſtrum, portentum, res mõſtroſa & prodigioſa.

Τεράστιος. ὁ. monſtroſus, prodigioſus, portentoſus. Ζεὺς τεράστιος, Iupiter prodigiorum author uel auerſor.

Τερατεία. ας. ἡ. monſtroſitas, ineptia.

Τεράτειος. ὁ. τεράστιος.

Τερατεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. &

Τερατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. falſa nũtio, mẽtior, quaſi portenta & monſtra loquor, portentosè facio, monſtri ſimile aliquid ago.

Τερατογραφῶ. monſtrifica ſcribo.

Τεράτευμα. τὸ. monſtrum.

Τερατοῦν. parere monſtra.

Τερατολογέω. monſtrifica, ueri ſimilia narro.

Τερατολογία. ας. ἡ. monſtroſitas, portentum, falſiloquium.

Τερατολόγος. ὁ. qui portentoſa mentitur.

Τερατοσκόπος. ὁ. prodigiorum interpres.

Τερατεία

Τερατουργέω. inopinata uel abſurda facio, monſtra edo.

Τερατουργία. ας. ἡ. facinus prodigioſum & confidens.

Τερατούργημα. idem.

Τερατουργός. ὁ θαυματοποιός.

Τερατώδης. εος. ὁ, ἡ. monſtroſus.

Τερεβινθίζω. reſinæ terebynthinæ ſimilis ſum.

Τέρενα. tenera, & nomen urbis.

Τέρεμνος. ου. ὁ. altus, fortis, domus.

Τέρεν. τὸ. ἁπαλόν.

Τερετίζω. μ. ίσω. π. ικα. laſciuè canto, τιττίζω. à cicadis ſumptum. Neutrum abſol.

Τερετίσματα. τὰ. propriè citharæ ſtrepitus, & cantus cicadæ: ueteres autem cantus laſciuos & procaces ſic uocabant.

Τερέτριον, &

Τέρετρον. ου. τὸ. terebrum, uel terebra. ἀπὸ τοῦ τερῶ τερέσω, τὸ τρυπῶ.

Τέρευσις. εως. ἡ. inſtrumentum quoddam τῶν φρεωρύχων, id eſt, putcariorum, & puteos excauantium.

Τερηδονίζομαι. teredines ſentio, teredine infeſtor, & uermiculor.

Τερηδών. όνος. ὁ. teredo, uermis in lignis naſcens & illa corrodens. Dicitur autem uel παρὰ τὸ τερῶ uel παρὰ τὸ τείρω.

Τέρην. ενος ὁ. tener, à τείρω, qui facile teritur friabilis, mollis.

Τερηχοσία. ας. ἡ. deductio.

Τερθρεία. ας. ἡ. &

Τέρθρευμα. ατος. τὸ. incantatio magica, præſtigium, conflictatio uerborum.

Τερθρευτής. οῦ. ὁ. incantator, præſtigiator, ueneficus.

Τερθρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præſtigior, obſeruo

Τερθρώνιον. ου. teredinarium.

Τέρθρον. ου. τὸ. artemon, & funes quibus utrinque uelum trahitur.

Τέρθω. ſicco, uro.

Τέρμα. ατος. τὸ. extremum, terminus, finis, meta planta pedis.

Τερματίζω. μ. ίσω. π. ικα abſoluo, ὁρίζω.

Τερμέρεια κακά. ingentia mala, à Cariæ loco quo tyranni uſi ſunt pro carcere. Suid.

Τερμία ἡμέρα. extrema uitæ dies, ἐφ' ἧς μέλλει τὸ τέλος τοῦ βίου εὑρήσειν. Suid.

Τέρμινθος. ου. herba lino ſimilis qua texebantur funiculi. Oribaſius uerò φύματος genus τέρμινθον dicit, cui bulla adiacet, quo adempto aliquid inferius naſcitur. Vulgo terebinthus.

Τέρμινθα. τὰ. tumores in corpore nigro colore, rotundi & oblongi, ſimiles terebynthi fructibus, ut tradit Dioſcorides.

Τερμιόεις. όεντος. ὁ. talaris, μέγας, τέλειος.

Τέρμιος. extremus, inconſtans.

Τέρμις. pes, τέρμα.

Τέρμων. ονος. ὁ. Terminus deus.

Τέρπειν Ionicè pro τέρπειν Doricè. oblectere

Τερπικέραυνος. ου. ὁ. fulmine gaudens, uel quaſi τρεπικέραυνος, id eſt, uertens fulmine.

Τερπνός. οῦ. ὁ. iucundus, ἡδύς.

Τερπνότης. ητος. ἡ. iucunditas.

Τέρπομαι. μ. τέρψομαι. delector. παρὰ τὸ θερμαίνειν τὸν θυμόν, ἢ τρέπειν εἰς ἡδονήν. Depon. datiuo iung.

Τέρπω. μ. τέρψω. π. τέτερφα. delecto. Actiuum accuſatiuo.

Τερπωλή. ῆς. ἡ. delectatio, uoluptas.

Τερσαίνω. μ. ανῶ. abſtergo, ſicco ad ſolem, cōſtringo. Actiu. accuſ.

Τέρσετο. ſiccabat.

Τέρσηνε. ſiccauit.

Τερσέω, Aeolicè pro τείρω. tero, ſicco.

Τέρυ. υος. τὸ. tenue, imbecille.

Τερύσης. aſinus detritus & ſenex.

Τέρυς. uorax.

Τέρφος. εος. τὸ. teſta, cortex.

Τερψίμβροτος. ου. ὁ. delectans homines.

Τέρψις. ιος. ἡ. delectatio, oblectatio.

Τερψιχόρη. una ex nouē Muſis: ſic dicta quod choreis & tripudijs delectetur, aut (ut Phurnutus ait) διὰ τὸ τέρπεσθαι καὶ χαίρειν αὐτῇ τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ βίου, id eſt quod maxima uitæ pars ea delectetur & gaudeat.

Τέρω. domo, contero.

Τέσσαρα. τὰ. quatuor.

Τεσσαράκοντα. quadraginta.

Τεσσαρακοστός. οῦ. ὁ. quadrageſimus.

Τέσσαρες.οἱ.& αἱ.quatuor.

Τέσσαρα.ας.ἡ. præceptum ducis,quo uel ad aliquod opus,uel ad bellum mouetur exercitus.

Τεταγμένος.ordinatus,ſtatus.hinc τεταγμένοι,ſtationes agentes,Plutarcho.

Τεταγμένως.ordine.

Τεταγών.όντος.ὁ.extendēs.à τάζω poëticè.

Τεταχώς.auſus.

Τετανικός.ȣ̃.ὁ.qui morbo illo laborat,qui τετανὸς dicitur:cum ſcilicet muſculi qui ſecundum ſpinam ſunt,ita rigent,ut ſe inflectere non poſsint.

Τέτανον.τὸ.accentu in prima.rigor.

Τετανός.ȣ̃.ὁ.extenſus,ſine rugis.

Τετάνωθρα.τὰ.quæ uim habent erugandi et læuigandi cutem.

Τεταραγμένως.confuſè inordinatè.

Τεταρτάζω.in quatuor diuido.

Τεταρταΐζω.laboro febre quartana.

Τεταρταῖος.ὁ.quartanus.

Τεταρτημόριον.ȣ.τὸ.quadrans,quarta pars oboli,hoc eſt æreí duo.

Τέταρτον ἡμιτάλαντον.tria talēta & ſemis

Τέταρτος.ȣ.ὁ.quartus.

Τέταρτος πρόγονος.abauus.

Τετηκός.ότος.ἡ.mæſtus,tabefactus.

Τέτρηνε.terebrauit.

Τετιημένος,&

Τετιηώς.triſtatus,cruciatus,à themate inuſitato τίω,τὸ λυπῶ,καὶ τιμωρῶ.

Τετιμένος ſync.pro τετιμημένος.honoratus.

Τέτλα,&

Τέτλαθι.ſuffer,ſuſtine pro τλᾶθι,uel τλῆθι.

Τετλάμεν Ionicè ſufferre.

Τέτμω.inuenio,καταλαμβάνω.

Τετοκυῖα.puerpera enixa.

Τετολμημένα.facinora,ſcelera.

Τέτορες.quatuor,pro τέσσαρα.

Τέτρωσε.uulnerauit.

Τετραβάμων.ονος.ὁ,ἡ.quadrupes, τετράπους.

Τετράγυος.ȣ.ὁ,ἡ. quatuor cubitorum. Eſt quoq; τετράγυον, diurnus labor aratori præpoſitus.

Τετραγῳδημένον.ȣ.tragicis fabulis perſimile.

Τετραγωνίζω.μ.ίσω.π.ικα.quadro.Neu.ac.

Τετραγωνισμός.ȣ̃.ὁ.quadratio.

Τετράγωνον.τὸ.quadrangulum.

Τετραγωνοπρόσωπος.ȣ.ὁ.formam oris quadram habens.

Τετράγωνος.ȣ.ὁ. quadrus, quadrangularis.

Τετράδια.quaterniones.

Τετραδεῖον.τὸ. ex quatuor rebus conſiſtens, τετράδιον uero, & τετράδυον, ex duobus & quatuor.

Τετραδιστής.ȣ̃.ὁ.qui aſsiduè laboribus & periculis inuoluitur,ueluti quarta luna natus. Sumptum ab hercule,quem hac luna natum ferunt. Sunt qui coitionem eo nomine intelligant familiarium iuuenum, κατὰ τετράδα γινομένην.

Τετράδραχμα.ſpecies numi.

Τετραέλιξ.ικος.& τετραέλικτος.quatercircunuolutus.

Τετραετής.έος.ὁ.τετραέτης,quadrimus.

Τετραετηρικόν.quod quarto quoq; anno inſtauratur,ut ἀγὼν τετραετηρικός.

Τετραετηρίς.ίδος.annus quartus.

Τετραετία.ας.ἡ.quadriennium.

Τετραετία,aduerbium quadriennio.

Τετράζων.genus fræni.

Τετραήμερος.ȣ.ὁ.quatriduanus:

Τετραδιπλάσιος.ȣ.ὁ.quadruplex.

Τετράθυρος,quaternas fores habens.

Τετραίνω.τὸ τιτραίνω.

Τετράκις.quater.

Τετρακισμύριοι.quadraginta millia.

Τετρακισχίλιοι.quatuor millia.

Τετράκωλος.quadrupes.

Τετρακόσιοι.οἱ.quadringenti.

Τετρακόρυμβος.quatuor oras habens ſiue corymbos.Hederæ epitheton.

Τετρακοσιοστός.ȣ̃.quadringenteſimus.

Τετρακτύς.ύος.ἡ.quaternio,id eſt, numerus quaternarius. Per hunc Pythagorici iurabant,rerum elementa quatuor innuentes:ſiue(iuxta alios) βυθὸν καὶ σιγὴν,νοῦν καὶ ἀλήθειαν.

Τετραλογία..quadriloquia.

Τετράμηνον.ȣ.quadrimeſtre.

Τετράοροι.quatuor equi in quadrigis.

Τετράπηχυς.quadricubitalis.

Τετραπλασιάζω.quadruplico.

Τετραπλάσιος.ε.ὁ.quadruplus.

Τετραποδηδόν.in morem quadrupedum.

Τετραποδισαί.ærumnoſi & laborioſi inſtar quadrupedum.

Τετραποδιςί,aduerbium quatuor pedibus, quadrupedum more,pedibus manibusq́, ideſt omni conatu.

Τετραπτιλωνίδες,uel τετραπτερυλλίδες.αἱ.cicadæ:ſic dictæ quod quatuor habeant alas.

Τετράπτερα.quadripennis.

Τετράπους.οδος.ὁ,ἡ.quadrupes,& menſa pocularis,Poll.

Τετράῤῥυμον,uel τετράρυμον.quadrigæ.

Τετράρχης.ου.ὁ.tetrarcha,quadruplaris uertitur à Theodoro.

Τετραρχία.quadruplaris curia.

Τετραρχῶ.tetrarchiam gero.

Τετράς.άδος.ἡ.numerus quaternarius.

Τέτρατος pro τέταρτος.poët.quartus.

Τετραςοιχία.ἡ.ordo ex quatuor.

Τετράςυλος.ου.habens quatuor columnas.

Τετράτρυφος.in quatuor fruſta diuiſus.

Τετραφάληροι.οι.ὁ.habens quatuor clauos eminentes ſiue phaleras.

Τετράφυος.quatuor palmorum.

Τετραετής.έος.ὁ,ἡ.quadrimus.

Τέτραχα.quadrifariam.

Τετραχίζειν.ἀντὶ τετάρτῳ μέρει τὸ ποιεῖν.

Τέτραχμον.τετράδραχμον, quatuor drachmæ.

Τετραχορδικά.τὰ.quæ habent quatuor chordas.

Τετράχορδον.ου.eſt chordarum cũ certa qualitate diuiſio.

Τετραχῶς.quadrupliciter.

Τετράωρος,&

Τετράοροι.quatuor equi in quadrigis iuncti: quaſi τέσσαρες ἀείροντες,ἢ παρὰ τὸ ἀείρω τὸ συζευγνύω.

Τετράωτος.qui quatuor auribus eſt inſignitus,qui multa audiuit,prudens.

Τετρεμαίνω.timeo,horreo.

Τετρήχειν.præt.pluſ.med.pro ἐτετρήχειν. turbatus eram.

Τετρεμμένος.cruciatus,territus,confuſus.

Τετρηχυῖα.turbata,exaſperata.à τρήχω pro τραχύνω.poeticè.

Τετριγῶς.triſtem & exilem uocem emittens, ſicut uerſpertiliones,ac pulli thema eſt τρίζω.

Τετριχωμένος.ε.ὁ.piloſus.

Τετρόβολον.numus quatuor obolos ualens, hoc eſt,beſſem drachmæ.Habebat effigiem Iouis,& poſtica parte duas noctuas.

Τέτρομος.ε.ὁ.tremor cum rigore.

Τετρυφάλεια.ας.ἡ.galea.

Τετρωβολαῖον.τὸ.pretioſum,πολυτίμητον, quòd quatuor obolis conſtat.

Τετρώβολος.uir quatuor obolorum.

Τέτρωρον.τὸ.quadrigæ.ſubintelligendum τὸ ἅρμα.

Τετρώροφος.ε.ὁ.quatuor tabulatorum.

Τέτρωρος.ε.quadriga.

Τέττα.uox minoris ad maiorem reuerentiæ cauſa. Alij indignantis aduerbium interpretántur, quaſi per apocopen à τέτταλε.

Τεττιγομήτρα.ας.ἡ.tettigometra,cicadæ mater ex qua oritur.

Τεττιγόνια.τὰ.cicadaſtræ.

Τεττιγόνιαι.αἱ.cicadæ fœminæ,quæ mutæ ſunt,quarum mares ἀχέται uocales ſunt.

Τεττιγοφόροι.cicadiferi,ideſt Athenienſes, propterea quod capillis complicandis adhiberent cicadas aureas,ut eo argumento αὐτόχθονας ſe probarent,ſicuti creduntur cicadæ,& γηγενεῖς.

Τεττίζω.ſtrido.

Τέττιξ.ὁ.cicada.παρὰ τὸ τετρίζω,τὸ μουσικῶς φωνῶ.

Τετυγμένος.ε.ὁ.factus,fabricatus.

Τετύκοντο.parauerunt.à τεύχω.

Τετύφωμαι.inſanus ſum,attonitus ſum,& ſuperbus ſum,& elatus.

Τεῦ.tui,alicuius,τινός.

Τευθλεύ.λεύος.ὁ.explorator,κατάσκοπος.

Τευθίς.ίδος.ἡ.piſcitij genus,ſed quodnam ſit parum conſtat. Plutarchi interpres gladiolum reddidis.Plin. & Theod.loliginẽ alij ſepiam:alij uiliorem piſciculũ. Vnde prouerbiali ſchemate dixit Ariſto.in Ac. ὅπ ἐν ἄλοισι τευθίδος ὀνόμαζον,ideſt,

Quem ſciam etiam theutide indigentem. Ariſtotel. diſtinctim dixit, αἱ δὲ σηπίαι καὶ τευθίδες νέουσιν ἅμα συμπεπλεγμέναι, Sepiæ & loligines natant implicitæ ſimul. Eſt & ciuitatis nomen in Arcadia, et ducis in Aulide, qui Palladem uulneraſſe dicitur.

Τεῦκρος. ου. ὁ. *Teucer, uiri nomen.*

Τευκρός. οῦ. ὁ. *Teucer, id eſt Troianus.*

Τευκτὸς χειροποιητός. *factus, fabricatus.*

Τευτάζω. μ. άσω *ſatago, ſedulo rem gero, curo, affecto, ſtudioſe ago, quieſco, otior, milito.*

Τευτασμός. *militia.*

Τεύτλιον. *beta interprete Gaza.*

Τεῦτλον. *idem, σεῦτλον.*

Τεύχεα. τὰ. *arma, hoc eſt quæuis inſtrumēta.*

Τευχηστὴς. οῦ. ὁ. *miles.*

Τεύχοντο. *ſtruebant.*

Τεῦχος. εος. τὸ. *uas, inſtrumentum omne, uolumen, liber. Vnde pentateuchus.*

Τεύχω. μ. τεύξω. π. τετυχα. *facio. fabrico, paro, obarmo.*

Τέφρα. ας. ἡ. *cinis. à τέφω, uro.*

Τεφρίζω. *imitor cinerem.*

Τεφρός. οῦ. ὁ. *cineritius, canus.*

Τεφρόω. μ. ώσω. π. ωκα. *redigo in cinerem.*

Τεφρώδης. εος. ὁ, ἡ. *cinereus.*

Τεχθῆναι. *naſci.*

Τεχνάζω. μ. άσω. π. ακα. *dolis machinor, dolo utor, excogito, ſoleriter inuenio. Sed ferè in malam partem pro κακουργῶ.*

Τεχνάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι *fabrico. Item excogito & ſolerter inuenio, machinor aliquid doloſè. Depon accuſ.*

Τέχνασμα. ατος. τὸ. *machinamentum, dolus, fraus, κακούργημα.*

Τεχναστὴς. οῦ. *artificioſus, ſolertia ingenij præditus.*

Τέχνη. ης. ἡ. *ars, artificium. Aliquando pro dolo, aſtutia, impoſtura, fraude artificioſa, offucia, quemadmodū ars apud Latinos: quale eſt illud, Sic ars deluditur arte. Quin & Latini utuntur dictione Græca. Terent. Tam ſcio hanc technā à Parmenone profectam, quàm me uiuere.*

Τεχνάδιον. ου. τὸ. *articula, inuentiuncula.*

Τέχνημα. *ipſum artificis opus.*

Τεχνήσομαι. *ſtruam, machinabor.*

Τεχνικός. οῦ. ὁ. *artificioſus. Vnde οἱ περὶ τοὺς λόγους τεχνικοί, rhetores apud Platonem.*

Τεχνικῶς. *artificioſè.*

Τεχνιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. *aliquid artificioſè molior. Neut. abſol.*

Τεχνίτης. ου. ὁ. *artifex.*

Τεχνολογέω. τὸ κανονίζω. *ſecundum artem grāmaticæ inflecto. Eſt etiā de arte diſſero.*

Τεχνολογία. ας. ἡ. *ratiocinatio de arte, artificioſa oratio.*

Τεχνούργημα. τέχνημα.

Τέχομαι. *naſcor.*

Τέκος. εος. τὸ. *filius.*

Τέκω. *pario.*

Τέῳ. τῷ. *alicui, tuos dualiter.*

Τεωρός. *fugitiuus, latro, maleficus.*

Τέωρος. ου. ὁ. *nebulo, ſycophanta.*

Τέως. *interea, tandem, antea, tunc, breui, paulo antè, nuper, olim.*

T H.

Τῆ. *geminatum idem ſignificat quod tamen geminatum apud Latinos.*

Τῇ. *eò, eà, quà, tibi, huic.*

Τῆ. *cape, ut illud, τῆ πίε οἶνον. à τῶ inuſitato, ſicut à ζῶ, ζῆ, & ζῆθι.*

Τῇδε. *huc, hic, ſic, ἐνταῦθα.*

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ. *poſtridie.*

Τῇ δ' ἐχομένῃ. *poſtridie, poſtero die.*

Τήβεννα, & τήβεννος. ου. ἡ. *toga, dicta à Tebeno Arcade inuentore, ueſtis regia, paludamentum.*

Τηβεννοφόρος. ου. ὁ. *togatus.*

Τηγανίζω. μ. ίσω. π. ικα. *frigo, coquo in ſartagine. Actiu. accuſ.*

Τηγανίτης. ου. ὁ. *panis in ſartagine coctus, caſeo admixto.*

Τήγανον. ου. τὸ *ſartago, patella, quaſi τήκανον à cibis liqueſaciendis.*

Τηθὴ. ης. ἡ. *auia uel matertera, nutrix.*

Τηθία, & τηθίβιος. *idem.*

Τηθυνός. οῦ. ὁ. *amabilis, ἐράσμιος.*

Τηθίς. ίδος. ἡ. *amita.*

Τῆθος. εος. τὸ. *oſtreum, ὄστρακον.*

Τύλυα.τὰ.uertibula,tubera,calli,paludes, conchæ quædam.

Τηθωνήτειρα.ας.ἡ.nutrix.

Τηθύς.ύος.ἡ. Tethys uxor Oceani. Vnde pro mari accipitur, & apud Homer. pro terra.παρὰ τὸ τιθηνὸν εἶν καὶ τροφός, quòd alat nos: qua ratione etiam Latinis alma tella dicitur.

Τηκεδανός.tabidus,τηκόμενος,τήκων.

Τηκεδών.όνος.ἡ.tabes,corruptio.

Τηκόλιθος.ου.ὁ.genus lapidis,quia calculos abſumit.

Τήκομαι.μ.ήξομαι.π.ηγμαι.liqueſio,pereo, tabeſco,paulatim abſumor.Depo.

Τηκτός.οῦ.ὁ.liquabilis, quod liqueſcere poteſt.

Τήκω.μ.ήξω.π.ηχα.liquefacio,macero,tabeſco.Neutrum accuſ.

Τηλαυγέω.eminus ſplendeo.

Τηλαύγημα.τος.τὸ.lepræ principium, cum in ſuperficie cutis apparet.

Τηλαυγής.έος.ὁ,ἡ.lucidus,τηλεσκόπος.

Τηλαύγησις.ιος.ἡ.fulgor,& τηλαύγημα.

Τηλαυγῶς,aduerbium liquido,ſplendidè.

Τῆλε.longè,procul.à τηλόσε per ſyncopen.

Τηλεδαπός.οῦ.ὁ.peregrinus.ἀπὸ τοῦ τῆλε καὶ ἔδαφος.

Τηλέθαος.ου.ὁ.longè ſplendens,uigens,floridus.

Τηλεθάων.οντος.ὁ.&

Τηλεθόωσα.ἡ.ualde uireſcens, uigens, luxurians,copioſa.

Τηλεκλειτός,&

Τηλέκλυτος.ου.ὁ.clarus,inclytus.

Τηλέμαχος.ου.ὁ.Telemachus Vlyſsis ex Penelope filius.

Τηλέπυλος. urbs Leſtrygonum :uel adiectiuè urbs magna,portis latè diſtantibus, ὑψίπυλος.

Τηλέσκοπος.ου.ὁ. procul apparens,longè uiſus.

Τηλεσκόπος.ου.ὁ.procul uidens, longè aſpiciens.

Τηλεφανής.έος.ὁ,ἡ.τηλέσκοπος, procul lucẽs aut apparens.

Τηλέφεια τραύματα. dicuntur uulnera malignitatis multum præ ſe ferentia,ut quæ ſalutarem Achillis manum requirant.

Τήλεφος.Telephus.διὰ τὸ θηλάσαι αὐτὸν ἔλαφον, quod ceruus eum lactauerit.

Τηλέφιλον.ου.τὸ.folium papaueris,ut tradũt Theocriti interpretes, dictumq́ putant quaſi δηλέφιλον, quod amorem præmonſtret: Vnde & per ι in penultima ſcribunt quidam.Nam huius folijs intra manũ colliſis,ex ſono de amore iudicabant.

Τηλία.ας.ἡ.circulus cribri,cribrum,Ariſto. in Pluto. Item operculum caminale, apud eundem. Hoc uocabulo quoq; turpis ludi ſtudium ſignificatur,ut aleæ uocabulo apud Latinos,unde pro tabula ponitur, qua teſſeris luditur. Item pegma ſiue conceptum quadratum, in quo farina uenalis habetur,ſeu tabula lata in qua panis formatur. Incernicula uertit Plini. ex Ariſtotele.Budæo in Com. magis placet arcas frumentarias dici.

Τηλίκος.ου.ὁ.&

Τηλικόσδε.&

Τηλικοῦτος.ου.ὁ.talis,τόσος. quod interdum accipiendum eſt diminutiuè,tantulus.τηλίκος etiam ad ætatem refertur, ut exponendum ſit tam ſenex,eius ætatis, tantus.

Τηλόθεν.de longinquo.

Τηλόθι.procul,πόῤῥω.

Τηλοπέτης.ου.ὁ.procul auolans.

Τηλοῦ. longè. Inde Latinis telum deductum eſt.

Τήλουρος.ου.ὁ.procul ſemotus.

Τηλυγέτης.ου.ὁ.unicus, in ſenectute genitus. Dicitur de eo,poſt quem natum,non eſt integrum alium rurſum parere : aut qui peregrinante,ac procul abſente patre natus eſt.ut Telegonus Vlyſsi è Circe, & Telemachus,cum procul à domo apud Troiã pugnaret. Accipitur pro charo,& ſolo abſolute.

Τηλύγετος.idem.

Τηλωπός.οῦ.ὁ. procul apparens,procul ſemotus.

Τημελέα.ας.ἡ.cura,ἐπιμέλεια,ornatus.

Τημελέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.curo. Depon. genit.

Τημελητέω.μ.ήσω.π.ηκα.idem. Actiuum accuſatiuo.

Τημελέω.μ.ήσω.π.ηκα.idem, orno.

Τημελής έος.ὁ,ἡ.diligens, ſtudioſus.

Τήμερον Atticè pro σήμερον.hodie. Ex quo ἡ τήμερον ἡμέρα, ſic dicitur Græcè, ut Latinè hodierno die pro hodie.

Τῆμος.tunc, poëticum eſt.

Τὴν.illam, pro ταύτην.

Τηνάλλως.nullo periculo, inaniter, fruſtra. τῷ aliter.

Τὴν ἀρχήν.ab initio, prima portione.

Τὴν ἔσω θάλασσαν.internum mare, ſeu mediterraneum.

Τὴν ἡμέραν.interdiu.

Τὴν πρώτην. ab initio, τὴν ἀρχήν.

Τὴν ταχίστην.celerrimè, primo quoque tempore.

Τὴν ὥραν.in tempore.

Τήνα pro ἐκείνη, Doricè illa.

Τηνάλλως.fruſtra, μάτην, ματαίως, καὶ ἄλλως.

Τήνελλον.τὸ.cantilena quæ in laudem uictoris decantatur, à quo uictor τήνελλος dicitur, Heſych. Legitur quoq;

Τήνελλα, &

Τήνελλος.ο.ὁ.quæ erat lyræ harmonia, & pulſatiuncula, id eſt κρουμάτιον, quæ in uictoria ædebatur. Ariſtoph. ἀλλ' ἐὰν μεγάλως νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ, Si exuperas uoce, tenellus es, id eſt, maximus muſicus, aut uictoriæ compos.

Τηνεί, & τηνεῖ.illic.

Τηνεσμός.ȣ.ὁ.tenaſmus, morbus inteſtinorũ, egerendi libido ſine tamen effectu aliquo.

Τηνία.lumbricus longus & latus, uipera, faſcia, tænia, στηθοδέσμη.

Τηνί, &

Τηνικαῦτα.tunc, aliquando, tandiu.

Τῆνος.ȣ.ὁ.ille, pro κεῖνος Ionicè.

Τηνῶθε.illinc.

Τηξιμελής.έος.ὁ,ἡ. letalis, membra liquefaciens.

Τῆξις.εως.ἡ.lequefactio, tabes. à τήκω.

Τηρέω.μ.ήσω.π.ηκα ſeruo, obſeruo, animaduerto, conſydero, perpendo. Actiu.

Τήρησις.εως.ἡ.ſeruatio.

Τηρητικός.ȣ.ὁ.ſeruabilis.

Τητάω.μ.ήσω.π.ηκα.priuo. Actiuum accuſatiuo.

Τῆτε.ſic

Τῆτες & τῆτα, ἐπὶ ἔτος, ab hinc anno, hoc anno, quod Doricè τῆδες dicitur.

Τήτη.ης.ἡ.priuatio, egeſtas.

Τήτθη.auia, τήθη.

Τήτυμος.uerus, ἐτήτυμος.

Τηΰσιος.ȣ.ὁ.inanis. μάταιος.

T I.

Τί, τȣ̃ τινὸς.aliquid, indefinitè, & declinatur cum accentu in ultima.

Τί, τȣ̃ τίνος.quid, interrogatiuè, declinatur cum accentu in penultima. Aliquando ſuperflue ponitur apud Atticos, de quo infra in τίς. Bud. Com.

Τὶ βαιόν.pro οὐδὲ ὀλίγον. Sophocles, τὶ βαιὸν ὄντως ἐντρέπει τῆς συμμάχȣ.

Τί δαί; quid autem? quare? pro τί δή.

Τί ἤ; quid aliud? ut τί δὲ ἄλλο ἢ ἐγέλασα; Quid aliud quàm riſi? Et τί δὲ ἢ μὴ ὑπισχνεῖτο ἐπιμελήσεσθαι; Quid aliud tandem niſi ſe accuraturum pollicebatur? Liuius, Itaque illa nocte nihil aliud præter quàm uigilatum eſt.

Τί δῆ; quid tandem.

Τί δήποτε; quamobrem?

Τί δῆτα, pro τί δή.

Τί ἦν εἶναι, pro τί ἐστι, ſæpe apud Ariſtot.

Τί μέλλει; quid moratur? τί βραδύνεις

Τί μήν; quid nam? quid tandẽ? quia μὴν particula eſt expletiua. Aliquando tamen eſt concedentis, pro πῶς οὐ; quid ni?

Τιάρα.ας.ἡ.tiara, ornamentum capitis, quod & τιάρης à quibuſdam appellatur.

Τίαρις.ἡ.criſta galeæ, pileus ſolem defendẽs.

Τιαροειδής.έος.ὁ,ἡ.ſimilis tiaræ.

Τί γάρ; quid ni, πῶς γὰρ οὔ.

Τίγρης.ητος.ὁ. Tigris fluuius.

Τίγρις.ιδος.ἡ.tigris fera, murmur fluuij.

Τιδήποτε.propter quid.

Τιέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι..triſtor. Depon. datiuo.

Τιέω.honoro. Actiu.accuſ.

Τιμωρέω.μ.ήσω.π.ηκα.crucio,punio,honoro. Actiuum accuſ.

Τιεῦσιν more Attico aſſumpto.

Τιέρη.ἡ.regina,ἡ βασίλισσα.

Τιθαιβώσσειν.cibum reponere,fauum condere.de apibus dicitur.

Τιθασσευτικά.τά.manſuetudini addicta.

Τιθασσεύω.μ.εύσω.π.ευκα.manſuefacio,πραΰνω. Actiu.accuſ.

Τιθασσός.ȣ.ὁ.manſuetus.

Τίθει,imperatiuo pro τίθετι,uel θὲς apud Lucianum,à uerbo inuſitato τιθῶ. Budæus Commentarijs.

Τίθεμαι.π.ειμαι.pono,colloco. Sed id multipliciter. Interdum enim eſt ſtatuere, conſtituere,id eſt,moderari,regere,μεταχειρίζεσθαι, διατίθεσθαι, Xenophon æconom.1.& apud eundem, πῶς τὸ συμφέρον πάντα τίθεσθαι,Prout è re uidebitur eſſe,omnia gerere. Andocid. πρὸς ἀλλήλους θέσθαι καλῶς,Inter ſe ſarcire & componere. Sic τὸ παρὸν εὖ θέσθαι,componere quod inſtat,Lucianus. Et Thucyd. εἰ τιθέσονται κατὰ νοῦν τὰ πράγματα,Si ex animi ſententia res bene cedant. Interdum eſt aſſentiri uel idem ſentire,fauere,adeſſe,aſtipulari,& ſuppetias ferre laboranti.Greg. de Baſil. ἐκείνῳ θέμενος, Ad ipſum Baſilium uictoriam inclinaui,id eſt προστιθέμενος. Interdum ducere atque exiſtimare,& λογίζεσθαι. Vnde ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεμαι, pro nihilo duco:οὐδένα ὑπόλογον ποιοῦμαι, id eſt καταφρονῶ.παρ᾽ οὐδὲν τίθεμαι,nihili facio:μηδὲν τίθεμαι,ὕστερον τίθεμαι,poſthabeo Sic ἐν πλούτῳ τὸ εὖ ζῆν τίθεσθαι.In diuitijs ponere fœlicitatem,uel diuitias ad fœlicitatem æſtimare. Interdum eſt uerbum dialecticum,& ſignificat ponere & ſupponere,hoc eſt,theſim facere.& differt τοῦ αἰτεῖν,ſed idem eſt fere quod λαμβάνειν,& quaſi iure ſuo ſumere,hoc eſt,tanquam confeſſum uel per ſe probatum ſumere. Sunt & aliæ ex hoc uerbo locutiones,ut θέσθαι παῖδα, adoptare,Plut. Τίθεσθαι νόμον,legem ferre & ſancire,

T I.

Demoſthenes. Vnde νομοθετεῖν & νομοθεσία. Τίθεσθαι τὸν ἀγῶνα,ædere certamen,Greg unde ἀγωνοθετεῖν. Τίθεσθαι ἐν σπουδῇ,Studioſum eſſe alicuius rei,& de ea laborare,Plut. Τίθεσθαι τὸ χωρίον,pignori accipere,accipere in hypothecam Demoſthen.Bud.Com.

Τιθηνέω.μ.ήσω.π.ηκα.nutrio. Actiuum ac.

Τιθέω,τιθῶ.inuſitate pro τίθημι.

Τιθή.ῆς.ἡ.nutrix.

Τιθήμενος poëtice,pro τιθέμενος.

Τίθημι.μ.θήσω.π.θηκα. uoce actiua idem fere quod τίθεμαι ſignificat. id eſt pono. Item ſtatuo,æſtimo,exiſtimo,conſtituo. Item duco & arbitror. Item ſuppono,hoc eſt theſim facio & hypotheſim. Dicitur etiam pro eo quod eſt,eſto ut ita ſit,do ita eſſe.Iſocr.καὶ τίθημι τοιούτους αὐτούς.Demoſthe.θέσω τοίνυν ἐγὼ μὴ τοιοῦτον ὂν τοῦτο. Lucia.in Prometh. τίθει δὲ ἐμοῦ τὸ χαλεπώτερον. Latini etiam dicunt,fac hoc ita eſſe. Τίθεσθαι ψῆφον,τὴν ἑτέραν ψῆφον,ferre ſuffragium & ſentētiam. Budæus Com.

Τιθηνέω.μ.ήσω.π.ηκα.nutrio,more nutricis ablacto. Actiu.accuſ.

Τιθήνη.ης.ἡ.nutrix.

Τιθήνησις.εως.ἡ.educatio,lactatio.

Τιθηνός ȣ.ὁ.nutritius,educator,alumnus.

Τιθοί.οἱ.μαζοί,mammæ.

Τιθωνός.ȣ.ὁ.Tithonus.

Τίκτω μ.τέξομαι.π.τέτοκα.ἀόρ.β.ἔτεκον,à τέκω inuſitato.pario. Homerus de uiro dixit ὃν ἀθάνατον τέκεν ζεύς. Actiu.accuſ.

Τιλάω.ſtercus elido,inquino.

Τιλία.populus nigra,αἴγειρος.

Τίλλω.μ.τιλῶ.π.τετιλκα.euello,mordeo,taxo,σπαράσσω,ξαίνω,λοιδορῶ. Actiu.

Τιλμός,&

Τίλσις.εως.euulſio.

Τιλτός.ȣ.ὁ.euulſilis.

Τιμαλφέω.μ.ήσω.π.ηκα.honoro.

Τιμαλφής.έος.ὁ.pretioſus,ſplēdidus,lucidus, illuſtris,clarus,uendibilis.

Τιμάομαι.mulcto,& in aliquem animaduerto,litem æſtimo.Genit.ut ἄλλα τανάτου

τιμῶμαι, decem talentis litem æſtimo, condemnandum poſtulo tanti & euro, Demoſthen. Ita τιμῶμαι μοι θανάτου, meipſum morte dignum cenſeo et fateor, damno me mortis, Aeſchin. Et τιμῶμαι θανάτου τῷ φεύγοντι, acerſo & poſtulo capitis reũ, Plat.

Vt autem τιμᾶσθαι actoris eſt, ita ἀντιτιμᾶσθαι reus dicitur, qui cum inficiando nõ ſit, crimen eleuare conatur, & pœnam ſibi æſtimat exilius & leuius. Eſt etiam cenſeri, id eſt æſtimatis facultatibus in cenſum redigi. Polyb. ὑπὲρ τὰς μυρίας τιμώμενοι δραχμάς, Supra centum millia æris cenſi ſunt. Aliquando cenſeri, id eſt exiſtimatione & clara opinione præditum eſſe Xenoph. Symp. Eſt etiam interdum uendentis, quod Latinè indicare dicitur: ſicut liceri ementis, Syneſ. Lucian. pro dignari, dignum ducere poſuit: ἃ τὰ δίκαια ἐγίγνετο, τιμησαίμην ἂν ἐμαυτὸν, id eſt ἀξιώσαιμ' ἄν. Bud. Com.

Τιμάορος. uindex, ultor.

Τιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. prorſus idem cum τιμάομαι, id eſt condemno, punio, caſtigo, multo, appretio, honoro. Actiu. accuſ.

Τιμή. ῆς. ἡ. honor, pretium, pœna, ultio.

Τιμηδής. έος. cautut, εὐλαβής.

Τιμήεις. εντος. ὁ. pretioſus.

Τίμημα. ατος. τὸ. damnatio, condemnatio, æſtimatio litis, ſupplicium, pœna. Vnde τὸ γιγνόμενον τίμημα. iudicatum quod ius popoſcerit æquitaſq́ ſuaſerit, Demoſt.

Et ἐπάγειν τίμημα, agere ad pœnam, actionem pœnarum intendere. Sic ἐπιγράφειν τίμημα. Latini irrogare multam dicunt, hoc eſt, poſtulare ut damnetur à iudicibus, & in eum animaduertatur aliqua pœna. Eſt enim accuſatoris etiam pœnam irrogare, & litem æſtimare. Aliquando τίμημα eſt cenſus. Vnde πρῶτον, δεύτερον, τρίτον τίμημα, quæ ſunt claſſes: & οἱ ἐν τῷ τιμήματι, quos Romani claſſicos appellarunt. Dicuntur quoq; τιμήματα facultates, copiæ. Bud. Com.

Τιμήορος. ου. ὁ. adiutor.

Τιμηπλανῶ, pro τιμιπλανῶ. Heſych.

Τιμήσαντο. honorarunt.

Τιμήσασθαι. honorare.

Τίμησις. εως. ἡ. idem quod τίμημα, hoc eſt multa & ſupplicij & litis æſtimatio, et animaduerſionis modus, pœna, ſupplicium. Item cenſus & honoris delatio. Bud. Com.

Τιμητέα. ἡ. τιμή.

Τιμητός. ου. ὁ. honorandus.

Τιμητής. οῦ. cenſor, æſtimator bonorum, ὁ πρότερον τιμώμενος, ſicut ἐπιτιμητὴς, ὁ ὕστερον.

Τιμητία. ας. ἡ. cenſura.

Τιμητίας. ου. ὁ. cenſor.

Τιμητικός. οῦ. ὁ. cenſorius, honorarius.

Τιμητόν. idem quod τίμημα, Demoſthe. Budæus Com.

Τιμητόω. μ. ώσω. π. ωκα. pignero.

Τίμιον. ου. τὸ. punitio, pretium, præmium.

Τιμιοπῶλαι. pollinctores.

Τίμιος. ου. ὁ pretioſus, honorandus.

Τιμιπλανῶ, peto, decipio, τιμὴν αἰτῶ uel τὴν τιμὴν ἔλκω, τουτέστι τιμῶ.

Τιμοῦχος. ου. ὁ. honeſtus, potens, maximus, honorandus, dux potentiſsimus.

Τιμοκρατία, &

Τιμοκρατικὴ πολιτεία. in qua à cenſu magiſtratus creantur, inquit Ariſtot.

Τιμοκρατικός. οῦ. ὁ. ambitioſus.

Τιμωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Τιμωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. punio, crucio, uindico auxilior, ſicut ἀμύνειν, & ἀμύνασθαι. Datiuo iungitur. ut τιμωρῶ σοι, ulciſcor iniuriã tibi illatam uel mortem. Conſtruitur etiã cum ὑπὲρ, ut τιμωρεῖν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ubi τὸν φόνον ſubintelligitur, apud Ly. Hoc Cice. pœnas perſequi hominis cæſi uocat, & pœnas expetere. Dicitur etiam parentare homini cæſo metaphoricè, ut apud eũdem, Litemus igitur Lentulo, parẽtemus Cethego, reuocemus eiectos. Dicimus etiã τιμωρῶ σε καὶ τιμωροῦμαί σε, pro κολάζω. Budæus Com.

Τιμωρία. ας. ἡ. ſupplicium, ultio, propulſatio, auxilium.

Τιμωρητικός. crudelis, difficilis in condonandis maleficijs, ſeuerus, cupidus ultionis.

Τιμωρός. οῦ. ὁ. adiutor, ultor, ultionis perſecutor.

tor. Syneſ. ſic appellat dæmones hominibus infeſtos, quaſi βασανιστάς.

Τίν. *tibi, aliquem. Doricè.*

Τίνα τρόπον. *quo modo.*

Τιναγμός. ῦ. ὁ. *concuſſus.*

Τινακτοπήληξ. ηκος. ὁ *galeam quatiens.*

Τινασσόμενος. ου. ὁ. *agitatus.*

Τινάσσω. μ. άξω. π. αχα. *quatio. Actiu. accuſ.*

Τινθαλέος. *feruidus,* διάθερμος.

Τινθός. *uenter, uas.* παρ χύτρωμα, χῦτος.

Τιννύω, *uel* τίννυμι μ. ύσω. π. υκα. *reddo, pendo, ut* τίννυμι δίκην, *pendo pœnas.*

Τίννυμαι. *punio, ulciſcor,* τιμωροῦμαι, ἀπαιτοῦμαι, ἀποδίδομαι.

Τίνω. *punio. Item* ἀποδίδωμι, *ſoluo, pœnas pendo.*

Τίπτε. *cur. ſyncopa eſt pro* τί ποτε. *Sic* τιδάποτε, *ecquid.*

Τίς. τῦ τίνος. ὁ, ἡ. *quis?* τὶς, τινὸς, *aliquis. Accipitur* ἀντὶ τοῦ μέγας, *hoc eſt,* οὐ τῶν τυχόντων ᾶς, *non unus quiuis. Sic Cicero, Meq́ue facis, uelis eſſe aliquem.* Τί *uero* ἐξωνύμενον *ſic accipitur ut quid interrogatiuum. Demoſth.* τί νόμῳ καὶ βασάνῳ. *Quid legi cum quæſtione?* Τί *interdum ex ſuperuacuo additur. Sic. Terent. Subtriſtis uiſus eſt eſſe aliquid. Interdũ* τὶς ἀντὶ τοῦ ποῖός τις. *Demoſth.* τίς ἐγὼ πρὸς τοὺς συμβάλλοντας ἀνθρώπους, καὶ πρὸς τοὺς δικαζομένους. ἀμὶ. *Cicero id per qui dixit, Xenophon Socraticus qui uir & quantus? Et* τὶ *etiam* ἀντὶ τοῦ οὐδὲν. *Demoſth.* καὶ τὶ κακὸν ὁ πασχόντων, *Nihil non mali patientibus.* Πᾶς τις, *unuſquiſq́.* Παντὶ τῷ, ἀντὶ τοῦ ἑκάστῳ, καὶ παντί τινι. *Bud. Com.*

Τίς δήποτε; *quis tandem?*

Τίσις. ιος. ἡ. *pœna, ultio, punitio.*

Τισιφόνη. ης. ἡ. *Tiſiphone una furiarum.*

Τιτανόομαι. *calce oblino, & ſicut*

Τιταίνω μ. ανῶ. *tendo, extendo, traho, pello.*

Τίτανος. ου. ὁ. *Titanus mons Theſſaliæ, à candore dictus.*

Τίτανος. ου. ὁ. *calx, gypſum.*

Τιτανωτός. ῦ. ὁ. *calce oblitus, gypſatus.*

Τίταξ, *clarus, præſes, rex.*

Τιτάω. *priuo,* τητάω.

Τιτήνη. *regina.*

Τιτθή. ῆς. ἡ. *nutrix.*

Τιτθίον. ου. τό. *mamma.*

Τιτθός. *idem.*

Τιτθὶς. ἡ. *auia, matertera.*

Τιτίζειν. *titiſſare, eſt uocem edere more paſſerculorum & aliarum auium.*

Τιτίω. *honoro.*

Τίτοι. *dicuntur columbæ ex paſſerum ſalacitate, qui ſolent* τιτίζειν.

Τιτραίνω, &

Τιτράω. μ. ήσω. π. ηκα. *perfero, pertundo.*

Τιτρώσκω. μ. τρώσω. π. τέτρωκα. *uulnero. Actiuum accuſ.*

Τιτυβίζω. μ. ίσω. π. ικα. *garrio. Hirundinum eſt, cum uocem edunt: aut perdicum quorundam, ſicut cæteri poſtea dicuntur* κακκαβίζειν, *quo etiam Latini utuntur.*

Τιτύζω. *idem.*

Τίτυρος. ου. ὁ. *ſatyrus, aries maior, calamus:* τιτύρας *autem auis ſpecies eſt.*

Τίτυς. *pullus, auicula.*

Τιτύσκομαι. *obſeruo, tendo, collimo, in ſcopũ intentus ſum, paro.*

Τιτώ. ῦ. ἡμέρα.

Τιφαία. *latibulum ferarum.*

Τίφη. ης. ἡ. *blatta quæ &* σίλφη. *olyra.*

Τίφων. *auis paluſtris.*

Τίφος. *humectus locus. Et* τίφος, ἴλυς.

Τίω μ. ίσω. π. ικα. *honoro, ſoluo, id eſt ſatisfacio, ulciſcor, uindico, ſicut* τιμάω. *Act. acc.*

Τ Λ.

Τλάθυμος. ου. ὁ. *laborum patiens.*

Τλᾶθι, & τλῆθι *tolera.*

Τλαπαθής. *miſer, laborioſus.*

Τλάς. άντος. ὁ. *tolerans.*

Τλασίφρων. ονος. ὁ. *patiens.*

Τλάω. μ. τλήσω. π. ηκα. *tolero, audeo.*

Τληγίς, *uel* στλεγγίς. ίδος. *pecten,* ξύστριον.

Τλήθυμος. ου. ὁ. *forti animo præditus.*

Τλημαθέω. *miſer ſum, laboro.*

Τλημανθάνω. *aſſueſco miſeriæ.*

Τλῆμι. μ. ήσω. π. ηκα. *tolero. Actiuum accuſatiuo.*

Τλημονικῶς. *laborioſi.*

Τλημοσύνη. ης. ἡ. *patientia.*

Τλήμων.ονος.ὁ.miſer,patiens,audax,conſtans.

Τλῆναι.auſum fuiſſe.

Τλημοσύνη.ης.ἡ.miſeria,patientia.

Τληπαθής.έος.ὁ,ἡ.miſer,laborioſus.

Τλησίπονος.ου.ὁ.laborioſus,audax.

Τλῆσις.patientia,audacia.

Τλῆτε.ferte,ſuſtinete.

Τλητικῶς.patienter ὑπομονητικῶς.

Τλητός.οῦ.ὁ.tolerabilis.

TM.

Τμάγεν.ſeparati ſunt,diſſecti ſunt.

Τμάσσω.μ.άξω.π.αχα.ſcindo. Actiu.accuſ.

Τμήγης.ου.ὁ.arator.foſſor.

Τμῆγος.ſciſſio.ſulcus.

Τμήγω.μ.ξω.ſeco,diuido.poëticum.

Τμήδην.cæſim,feſtinanter.

Τμῆμα.ατος.τό.particula,cæſura.

Τμῆσις.ιος.ἡ.ſectio,ſciſſio,diuiſio,clades belli:& figura cum dictiones compoſitæ diuiduntur,id eſt tmeſis.

Τμητικός.οῦ.ὁ.acutus.

Τμητός.οῦ.ὁ.inſciſſibilis,κολλός.

Τμῶλος.ου.ὁ Thmolus mons Lydiæ.

TO.

Τό.articulus præpoſitiuus generis neutri. Nunquàm patitur apoſtrophen,ſed tantũ ſynalœphen cum ſequenti uocali, α quidẽ in α,ε uero uel ο,in ου diphthongum,ut τἀληθὲς,τοὔπος,τοὔνομα.

Τὸ ἀνάπαλιν.è diuerſo.

Τὸ ἀπ' ἐκείνου.iam ex illo tempore.

Τὸ ἀπὸ τοῦδε,καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε.deinceps.

Τόγ' εἰς αὐτόν.quod ad ipſum attinet,pro ſua uirili. Sic

Τόγ' ἐπ' ἐμοί.quod ad me attinet. Lyſias, τόγ' ἐπ' ἐκεῖνον ἦν,ἐσώθης. Et quantum in eo fuit ſeruatus es.

Τόγε εἶκον.quoad eius fieri poteſt.

Τόδε.ἀντὶ τοῦ γε.

Τόδε,& τοδί.hoc,huc.

Τὸ δὲ ὅλον.ad ſummum.

Τὰ δὲ πέρας.poſtremo.

Τὸ δοκοῦν.ſecundum opinionem,iuxta apparentiam.

Τὸ ἔλαττον.ſaltem.

Τὸ ἐμόν.quod ad me pertinet.

Τὸ ἔναγχος.nuper.

Τὸ ἐν ποσίν.id quod ad pedes eſt,hoc eſt præſens eſt,ſiue quod inſtat.

Τὸ ἐξ ἀρχῆς.ab initio.

Τὸ ἐπίπαν,& τοὐπίπαν.ut plurimum,in uniuerſum.

Τὸ ἔσχατον.deniq;,extremo.

Τὸ ἑξῆς.ſequela,ſeries.

Τὸ ἧκον εἰς ἐμέ.quod ad me pertinet.

Τὸ ἡμέτερον.dicunt pro nos,aut noſtra ratio

Τὸ καταρχάς.ab initio.

Τὸ κατ' ἐμέ.quantum in me eſt,pro uirili parte,mea ratio,meum conſilium,propoſitum quod & τὸ ἐμὸν dicitur. Sic τὸ κατ' αὐτόν,pro uiribus ſuis, quantum in illo erat.

Τὸ λοιπόν.in poſterum,deinde,de cætero.

Τὸ μακαίτατον.ad ſummum.

Τὸ μεταξύ.interea,interuallum.

Τὸ μὲν,& τὸ δέ.idem quod τοῦτο μὲν & τοῦτο δέ,de quo infra.

Τὸ μὲν ἐμόν.quod ad me attinet.

Τὸ μὲν ὅλον.in ſumma.

Τὸ νῦν ἄν,&

Τὸ νῦν ἔχον.τὸ ἐν τῷ παρόντι,nunc. Τὸ νῦν ἂν tamen aliquando abundat in oratione.

Τὸ ὄντως.reuera.

Τὸ οὕνεκα.finem ſignificat,hoc eſt actum.

Τὸ πάλαι.quondam.

Τὸ πάλαι ὄνομα.nomen antiquum.

Τὸ παλαιόν.olim.

Τὸ παρὰ νόμον.id quod eſt contra leges.

Τὸ παράπαν.omnino.

Τὸ παραυτίκα.continuò,è ueſtigio.

Τὸ πλέον δέ.potiſſimum uero.

Τὸ πλέον ἤ.magis quàm,plus quàm.

Τὸ πρὸς ἀνδρῶν.locutio eſt compendioſa. Subintelligitur enim γένος,ab agnatis,quòd ad agnatos pertinet.uide πρός.

Τὸ σὸν μένος,pro τὴν σὴν ὀργήν.

Τὸ σύμπαν.ad ſummum.

Τὸ τί.propter quod.

Τὸ τί ἦν εἶναι. apud Ariſtote.eſt ſubſtantia.Budæus Com.

Τὸ τοῦ λόγου.ut eſt in prouerbio.

Τὸ τυχόν.paululum.

Τόθι.ubi.

Τοὶ.tibi,illi:pro σοὶ Doricè.οἱ ἐκεῖνοι,ἤτοι,οἵ τινες. Eſt quoq; coniunctio completiua,& enclitica.Bud.Com.

Τοιατί.huiuſmodi,pro τοιαῦτα.

Τοίγαρ.pro τοιγαροῦν.

Τοιγαροῦν.igitur,unde,ergo,itaq;.

Τοιγάρτοι.ergo,proinde,igitur,quocirca, atqui.

Τοίδε.cæteri,hi.

Τοιθορύσσω.μ.ύξω.π.υχα.moueo.

Τοίνυν.interdum in aſſumptionibus ponitur pro atqui,at,cæterum,ſicut ἀλλὰ μὴν. Interdum eſt coniunctio collectiua,& ſignificat proinde. Aliquando igitur,licet non ſit collectiuum. Ponitur & pro μέντοι,δὴ τοῦν. Interdum τοίνυν,παραπληρωματικόν eſt,ſicut uero Latinis. Ἔτι δὲ τοίνυν, iam uero,atq; etiam. Οὐ τοίνυν,neq; uero. Ὅτι τοίνυν,quod uero,& quod autem: uel itaq; quod. Τοίνυν ἄν,cæterum. Budæus Com.

Τοῖς τοῖσδε.præſentibus.

Τοῖος.ου.ὁ.&

Τοιόσδε.talis,τοιοῦτος.

Τοίσδεσι Ionicè.pro τοῖς.

Τεῖχος.ου.ὁ.paries,murus.à τεύχω.

Τοιχωδιορύκτωρ.ορος.ὁ.prædo,τοιχωρύχος.

Τοιχωρυχέω.μ.ήσω.π.ηκα furor,fodio parietes.

Τοιχωρύχος.ου.ὁ.fur,effractor parietum.

Τοίως.fortiter,pulchrè,exactè.

Τόκα.tunc:pro τότε Doricè.

Τοκάς.άδος.ἡ.fœta,genitrix, caduceus, culter.

Τόκην.propterea,διόκην.

Τοκεύς.έως.ὁ.parens,γονεύς.

Τοκετός.οῦ.ὁ.partus.

Τοκιζόμενος.ὁ.fœneratus.

Τοκιστής.οῦ.ὁ.fœnerator.

Τοκογλύφος.idem.

Τόκος.ου.ὁ.uſura,partus,γένεσις.

Τοκοφορεῖν.fœnerari,uſuram facere.

Τόλμα.ας.ἡ.audacia.

Τολμάω.μ.ήσω.π.ηκα. audeo. Interdum ſuſtineo,hoc eſt,quippiam graue in animũ induco et mihi impero,Dinarcho κατὰ Δημοσθ.& Iſocr.τίς ἂν ἐκεῖνον ἐτόλμησε.Sic Quintil.Sed non ſuſtineo conſcius eſſe mihi.Ponitur & pro καρτερῶ,ὑπομένω.Ody. ult.αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν,&c.Bud.Com.

Τολμήεις.ήεντος.ὁ.τολμητίας.

Τόλμημα.ατος.τὸ.audacia,facinus,moleſtia, ſtrenuitas.

Τολμηρός.οῦ.ὁ.audax,temerarius.

Τολμηρότατος.audaciſsimus,confidentiſsimus.

Τολμητής,&

Τολμητίας.ου.ὁ.temerarius,audax,contumax.

Τύλυξ.membrum pudendum.

Τολύπευμα.ατος.τὸ.collectio,& de lana bene laborata dicitur.

Τολυπεύω.μ.εύσω.π.ευκα.bene tracto,guberno,diſpono,fatigor,laboro,excogito.

Τολύπη.ης.ἡ.lana bene laborata.

Τόμα.forceps.

Τομάω.μ.ήσω.π.ηκα.deſydero:proprie ſectionem.Actiu.accuſ.

Τόμοι.quatuor dentes anteriores.ἀπὸ τοῦ τέμνειν,id eſt,ſecando,qui etiam διχαστῆρες, & κτένες dicuntur.

Τομεύς.έως.ὁ.ſector,caſtrator.

Τομή.ῆς.ἡ.inciſio,ſectio.

Τομική.ῆς.ἡ.reſtis,& funiculus apud Vitruuium.

Τομίας.ου.ὁ.uerres,euiratus.

Τομίς.ίδος.ἡ.forſex.

Τόμος.ου.ὁ,ἡ.inciſio,ſectio.Item charta,uolumen.ἀπὸ τοῦ τέμνειν,id eſt,ſecando,quòd excidatur è pellib.animantium.

Τομός.οῦ.inciſus,& inſtrumentum ferreum quo aliquid ſecatur.

Τόμυρις.ἡ.Tomyris,regina Scytharum.

Τομώτερος.ου.ὁ.acutior. Si decus ſermonis pateretur(inquit Valla)poſſet transferri incidentior ſeu amputantior. Interpres in epiſtola ad Hebræos penetrabilior uertit. Deductũ eſt à uerbo τέμνω ſeco ſiue incido

Τὸν.pro τοῦτον,καὶ ὅν.

Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον.eodem modo.

Τονῶσι δρόμος. ὁ ἰσχυρός.

Τονθορίζω. μ. ίσω. π. ικα. καὶ τονθορύζω. ſuſurro, immurmuro ſub lingua: ut ſolens ſerui, quando à dominis uapulant uel obiurgantur.

Τονθρύς. ύος. ὁ. ſtrepitus, uox.

Τόνος. ου. ὁ firmitas, contentio, tonus, concentus, ἡ τῆς φωνῆς τάσις, uigor in picturis: id quod ſplendorem Latine dicunt. Τόνοι item uocantur nerui in ſtomachi lateribus, & funes lecti.

Τονόω. μ. ώσω. π. ωκα. firmo, roboro. Actiu.

Τόξα. τὰ. arcus. Pluraliter ferè utuntur græci: & comprahendit aliquando ſagittas & pharetram cum arcu.

Τοξάζομαι. τοξεύω.

Τόξευμα. ατος. τὸ. ſagittatio, ſagitta.

Τοξεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſagitto, iaculis peto.

Τοξική. ῆς. ἡ. ars ſagittandi.

Τοξικὸν apellatum uidetur (ut ſcribit Aegineta) quòd eo à Barbaris inficerentur ſagittæ, quæ τοξεύματα dicuntur, uel à taxo arbore uenenata.

Τόξον. ου. τὸ. arcus, telum.

Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς. ſupercilia contrahere, tetricum eſſe.

Τοξοσύνη. τοξική.

Τοξότης. ου. ὁ. ſagittarius.

Τοξοφόρος. ου. ὁ. arcitenens.

Τοπάζιον. lapis pretioſus: ſic dictus ἀπὸ τοῦ τοπάζειν τὸ ζητεῖν, quòd multo ſtudio quæratur. Eſt & inſula rubri maris, quòd obſcuris tempeſtatibus à nauigantibus ſemper quæreretur.

Τοπάζω. μ. άσω. π. ακα. coniecto, ſuſpicor. Et Troglodytarum lingua, quæro. Actiuum accuſ.

Τοπαρχία. ας. ἡ. territorium.

Τοπαστέον. conijciendum.

Τοπεῖν. ὑπονοεῖν.

Τοπεῖον. funis.

Τοπῖα. τὰ. arma nauis, funes. Hinc quidã apud Latinos topiarium opus deducunt, cum plantæ funium modo flexiles & ſequaces in quaslibet formas ducuntur.

Τοπικός. οῦ. ὁ. localis.

Τοποθεσία. ας. ἡ. deſcriptio loci.

Τόποι. οἱ. loci muliebres.

Τοπομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. per locos pugno nõ aperta acie. Neutrum abſol.

Τόπος. ου. ὁ. locus.

Τόπῳ. loco & uice.

Τοπῶ. τοπάζω, conijcio, quæro, locos habeo è quibus argumenta peti licet, unde topica altera pars dialecticæ.

Τόρβυλος. ου. ὁ. querulus, delator, contentionis cupidus.

Τόργος. ου. ὁ. uultur apud Siculos.

Τορεία. ας. ἡ. ſculptura, tornatio.

Τόρευμα. ατος. τὸ. toreuma, id eſt, opus torno factum.

Τόρευσις. τορεία.

Τορευτής. tornator.

Τορευτός. οῦ. ὁ. tornatus, laboratus.

Τορεύω μ. εύσω. π. ευκα. orno, ſculpo, laboro, torno conficio, τορνεύω.

Τορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ferro transfigo, τρυπῶ. Actiuum accuſ.

Τόρμη. ης. ἡ. repagulum, cibus.

Τορμίς. domina, regina.

Τόρμος. ου. ὁ. modius rotæ, in quo uoluitur axis.

Τορνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. τορεύω, ſculpo. Neutrum accuſ.

Τόρνευμα. ſcobs, ramentum.

Τόρνος. ου. ὁ. tornus, hoc eſt, inſtrumentum quo uaſa detornantur, ſiue cauantur.

Τορνόω. μ. ώσω. π. ωκα. circumſcribo aliquid circulo, rotundum facio.

Τορύνη. ης. ἡ. cochlear quo olla mouetur.

Τορός. penetrans, uehemens, altus: & de uoce dicitur.

Τόρος. inſtrumentum foſſorium.

Τορώνη. ἡ. regio apud Ariſtotelem.

Τόρως. grauiter.

Τορῶς. manifeſtè, exactè.

Τοσαυτάκις. toties.

Τοσαύτη. ης. ἡ. tanta.

Τοσαχῶς. tot modis.

Τόσον, &

Τοσόνδε, & τοσονδί, tantum, paululum.

Τόσος

Τόσ☉.ο.ὁ.tantus.
Τοσῶσ.uenerari.
Τοσόνις ὕστερον χρόνοις. tanto poſt tempore.
Τοσῦτον καθόσον.hactenus, quatenus.
Τοσοῦτον ὅσον.hactenus.
Τοσῦτον.ἀντὶ τοῦ τοῦτον.
Τοσοῦτ☉.ο.ὁ.tantus, tot.
Τόσῳ μᾶλλον.tanto magis.
Τῦτο μὲν & τοῦτο δέ.partim.
Τότε.tunc, ἆρα.
Τότε δὴ τελέως.tum demum.
Τοῦ.capitur quandoque pro cuius, ſed cum ae licuius ſignificat, encliticum eſt.
Τοῦ γὰρ τοῦτο ποιῆσαι.pro διὰ τί.
Τοῦδε.ſic.
Τοῦ λοιποῦ.deinceps, poſthac, in futurum, poſtea.
Τοῦ χάριν. qua de cauſa.
Τοὐλάχιστον.ſaltem.
Τοὐμόν.meum.
Τοὐμὸν μέρ☉.pro uirili parte,
Τοὐμοῦ.τὸ.pro τὸ ἐμοῦ.
Τοὐναντίον, præpoſterè, ex diuerſo.
Τοὔνεκα.propterea, τούτου ἕνεκα.
Τοὔνεκα ταῦτα: quorſum hæc?
Τοὐπιόντ☉.pro τοῦ μέλλοντ☉, τὸ τυχόντ☉.
Τοὐντεῦθεν.deinde.
Τοὔπος.pro τὸ ἔπ☉.
Τοὔργον.pro τὸ ἔργον.
Τοῦ.ἀντὶ τοῦ οὗ, & ἀντὶ τοῦ τίνος.
Τοὺς ἐν ἡλικίᾳ.uocabant ad bellum per ætatem idoneos.
Τοὔσχατον.extremum, maximum.
Τόρας.pro ταύτας Doricè.
Τουτί Atticè, &
Τοῦτο.hoc.
Τοῦτο νῦν.id demum.
Τοτὲ μὲν, τοτὲ δέ, partim & partim, uel nunc nunc, eum & tum, ſimul & ſimul, tum & tum. Et iungitur etiam obliquis caſibus. Id quod ideo fit quia aduerbialiter conſtruitur in hac ſignificatione. Demoſthen.τοῦ τε μὲν κοινὸν θασίους τοὺς μετ' ἱερὰν τον, πῶς ἂν ἀδικίαν ἤτ' ἀν ἀφῖκε τὴν ἀτέλειαν. τοῦτο δὲ ἀρχίβιον καὶ ἠρακλείδην οἱ βυζάντιον παρέδωκε. Simul enim Thaſios, ſimul Archebium iniuria afficietis.
Idem ſignificat τὸ μὲν, τὸ δέ, uel τὸ μέρος, τὸ δὲ τι.Bud.Com.
Τόφρα poëticè. interim, tandiu, aliquando, tunc, ὄφρα.

T P.

Τραβαῖος.ο.&
Τράβεα.ας.trabea, genus ueſtis. Dionyſius libro 2.τηβέννας ἐμπεπορπημένοι περιπορφύρους φοινικοπαρύφους ἃς καλοῦσι τράβεας. Togas annectentes fibulis circūdiſtinctas purpura, ſubtegmine puniceo, quas trabeas uocant. Bayf.
Τραβίτης.ὁ κύων.
Τραγαιναί.αί.hircenæ, genus quoddam caprarum ſic uocatum.
Τραγάω.hircesco, τραγίζω. Hiſtor.libro cap. 19.ἀφ' ὧν καὶ τὰς ἀμπέλους ὅταν μὴ φέρωσι τραγᾶν καλοῦσι.
Τραγεῖν.comedere, τρώγειν.
Τράγε☉.ο.ὁ.hircinus.
Τραγῆ.ῆς.ἡ.pellis hirci.
Τραγέλαφ☉.ο.ὁ.animal hirco & ceruo ſimile, tragelaphus.
Τραγῆ.τραγεῖν.
Τραγήματα.τά.bellaria, id eſt, ſecundæ menſæ.ἀ τρώγω, cuius ἀόρ.β.eſt ἔτραγον.
Τραγίζων.olere hircum, uocem edere inſtar hircorum.
Τραγικὴν πάθος.miſerabilis calamitas.
Τραγικός.ῦ.ὁ.hircinus, tragicus.
Τραγικῶς.tragicè.
Τράγιον.genus fruticis.
Τραγικώτατον.τό.tragœdijs maximè celebratum.
Τραγισκός ſacrilegus.
Τραγῳδοδιδάσκαλ☉.ο.ὁ.qui tragœdiam recitat.
Τραγόμαχαλ☉.ο.ὁ.hircoſus, qui uirus alarum olet.
Τραγόπωγον.ο.barbula hirci.
Τραγοριγανίτης οἶν☉.ex hircina origano confectum uinum.
Τράγος.ο.ὁ.hircus.παρὰ τὸ τρώγω, παμφάγος γάρ.uel παρὰ τὸ τραχὺ δέρμα ἔχειν. Item omnis graueolentia, in primis quæ ſub-

ælis ſentitur.

Τραγοσκελής.ἐος.ὁ.Panos epithetum,hircina habens crura.

Τραγῳδάριον.ου.τὸ.tragœdiola.

Τραγῳδέω.ῶ.ήσω.π.ηκα.cano,deploro,oſtento,tragœdias ſcribo.

Τραγῳδία.ας.ἡ.tragœdia.Polyb. de religionibus Romanorum loquens,uocat hoc nomine admirationem & terrorem religionis iniectæ populo ab Auguribus & Pontificibus.ἀπὸ τοῦ τραγῳδεῖν τὸ βαρέως βοᾶν.

Τραγῳδικός.tragicus,ἐμφατικός.

Τραγῳδός.οῦ.ὁ.tragœdus.

Τρανταίζω.dealbo,paro.

Τραντόν.οῦ.τὸ.cera quæ facta eſt alba.

Τράλλεις.ων.Trallis urbs Lydiæ, iuxta Meandrum fluuium,quæ prius Anthea uocabatur.

Τραμβός.οῦ.ὁ.amarus.

Τράμις.podex,ὁ πρωκτός.

Τράμπις.ιος.ἡ.nauicula ad traijciendum.

Τρανής.ἐος.ὁ,ἡ.&

Τρανός.οῦ.ὁ.integer, adultus. Item uerus,manifeſtus,clarus,planus,perſpicuus & diſertus.

Τρανοῦσθαι.τὸ καταλάμπεσθαι

Τρανῶ.planum facio,declaro,illuſtro, & ἐκφαίνω.

Τρανῶς ὁρᾶν.perſpicuè uidere.

Τρανότερον.magis perſpicuum & clarius.

Τρανωτικός.explanator.

Τράπεζα.ης.ἡ.menſa,quaſi τετράπεζα,ἡ κατὰ τεσσάρων ἱσταμένη.

Τραπεζεύς.έως.ὁ.menſalis.Sic uocat Plutar. eum qui diuerticuli cibiq́ cauſa diligit amicum,non ex animo quem & αὐτοκλήτου uocat.

Τραπεζεύς.ἐος.ὁ.idem, conuiuia, paraſitus, catellus domeſticus.

Τραπέζιον.ου.τὸ.abaculus,& figura quadrangula,inæqualibus duobus oppoſitis lateribus,alijs uero æqualibus.

Τραπεζίτης.ου.ὁ.numularius, monetarius, menſarius.

Τραπεζιτικά γράμματα.rationes menſæ & argentariorum.

Τραπεζοκόμος.ου.ὁ.&

Τραπεζοποιός.ὁ.ſtructor,qui menſam curat, & ad eam ſpectantia:οὐχ ὁ μάγειρος(inquit Heſych.)ἀλλ᾽ ὁ τῆς πόσεως περὶ τὰ συμπόσια παρασκευῆς ἐπιμελόμενος.

Τραπεζοφόρος,&

Τραπεζώ.ἡ.ſacerdos Mineruæ ſacris præpoſita,ornans,paransq́ omnia.

Τραπελίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſubinde muto.

Τραπελός.οῦ.ὁ.mutabilis.

Τραπέω.ῶ.ήσω.π.ηκα.calco uuas in lacu.

Τραπητής.calcator uuarum.

Τραπητός.ὁ.uinum.

Τραρὸς.aſper,τραχύς.

Τρασιά.ᾶς.ἡ.locus ubi ſiccantur ficus & caſei.

Τραυλίζομαι,&

Τραυλίζω.μ.ίσω.π.ικα.balbutio,titubo,torta lingua ſum.Neut.abſol.

Τραυλισμός.οῦ.ὁ.balbuties.

Τραυλός.οῦ.ὁ.balbus,blæſus.

Τραυλότης.ητος.ἡ.blæſitas. Ariſtot.Probl. ἡ μὲν οὖν τραυλότης, τῷ γράμματός τινος μὴ κρατεῖν.καὶ τοῦτο οὐ τὸ τυχόν.ἡ δὲ ψελλότης τῷ ἐξαιρεῖν τι ἢ γράμμα ἢ συλλαβὴν.ἡ δὲ ἰσχνοφωνία ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ταχὺ συνάψαι τὴν ἑτέραν συλλαβὴν πρὸς τὴν ἑτέραν.uide βλαισός.Bud.Com.

Τραῦμα.ατος.τὸ.uulnus.

Τραυματίας.ου.ὁ.uulneratus,

Τραυματικός.οῦ.ὁ.uulnerarius, aptus ſanandis uulneribus.

Τραυματισθῆναι.uulneratũ eſſe apud Thucydidem,pro τρωθῆναι.

Τράξανα.τὰ.quæ ex præſepi decidunt,& quæ iumentis ex pabulo reliqua fiunt. Item ſpinoſa quædam, & ligna arida.

Τράφαλος.τροφαλίς,coagulum,caſeus recẽs

Τραφερά.ᾶς.ἡ.terra arida.

Τραφερός.οῦ.ὁ.ſiccus,compactus.

Τράφηξ.ηκος.tabula qua panis ad furnum fertur,labium nauis,in quo ſcalmi ponuntur,lignum.

Τραχεῖα.fiſtula,per quam fluit ſpiritus ab ore ad pulmonem.Gel.lib.17.cap.2.

Τραχέως.ἀγρίως.

Τραχηλιέω,&

Τραχηλίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.timidus ſum aperio,ſuperbio,extollo ceruicem, aduerſor.

Τραχηλίζω.μ.ίσω.π.ικα. diuido animal per ſpinam,iugulo,reſupino,ſalto,διχοτομῶ.

Τράχηλος.ου.ὁ.collum,ſpina à uertice ad finē, ceruix,ſpondylus.παρὰ τὴν τραχύτητα.ὅσφύας γὰρ.uel παρὰ τὸ τραχὺ ἄλλος ἔχειν.

Τραχυνω.μ.υνῶ.π.υγκα.aſperum facio.

Τραχύς.έος.ὁ.aſper,ſcaber,durus.Vnde τραχὺς ὀργὴν.iracundus.

Τραχυσμός.ῦ.ὁ.&

Τραχύτης.ητος.ἡ. aſperitas.

Τραχυφωνία.ἡ.aſperitas uocis.

Τραχώδης.εος.ὁ.ἡ.aſper,durus.

Τράχωμα.ατος.τὸ.palpebrarum ſcabritia interior.

Τραχών.ῶνος.ὁ.locus ſaxoſus.

Τρεβλός.ῦ.balbus.

Τρεῖς.tres,hi & hæ.

Τρέμω.tremo,timeo.

Τρέπομαι.fugo,in fugam uerto, καταβάλλω. Eſt etiam eò redigor,eò deſcendo. Inde ἑτέραν τραπέσθαι, aliam uiam ingredi,aliā rationem rei peragendæ inſtituere,ſubintelligitur enim ὁδός.Bud.Com.

Τρεπόμενοι.οἱ.fugientes.

Τρεπτός.ῦ.ὁ.uertibilis.

Τρεπτότης.conuerſio,τροπή.

Τρέπω.μ.ψω.π.φα.uerto,muto,perſequor fugio ex timore. Actiu.accuſ.

Τρέσαν.deterriti ſunt,fugerunt.

Τρέσας.ὁ.timidus.

Τρέφομαι.augeor,uegetor.

Τρέφω.μ.θρέψω,ad differentiam τοῦ τρέψω à τρέπω.π.φα.nutrio.Actiu.accuſ.

Τρεχέδειπνοι.apud antiquos uocabantur, qui cunctantius & lentius ad conuiuium ueniebant:κατ᾽ ἀντίφρασιν (ut apparet) ceſſatoribus celeritatem tribuentes.

Τρέχνος. ου.. ὁ. truncus , planta , ramus, germen.

Τρέχω.μ.θρέξομαι.π.δεδράμηκα.ἀόρ.β.ἔδραμον.curro.Neut.abſol.

Τρέω.μ.τρέσω.π.κα.timeo,fugio. Acti.

Τρήω.μ.ήσω.π.ηκα.τὸ τρήσσω.

Τρηχαλέος.fractus.

Τρηρός.leuis,timidus,celer,paruus.

Τρῆμα.ατος.τὸ.foramen,ὀπὴ,τρύπημα.

Τρηματώδης.εος.ὁ,ἡ.foraminoſus.

Τρήσσω.μ.τρήσω.π.κα.perforo. Actiuum accuſatiuo.

Τρήρων. ωνος. ἡ. columba, ſic dicta à timiditate.

Τρῆσις.perforatio.

Τρήσκεια.ceremoniæ.

Τρητός.ῦ.ὁ foratus,teſſelatus.

Τρηχύς.τραχύς.

Τρία ἡμιμναῖα. ſeſquimina,id eſt, tres ſemiminæ.

Τρίαινα.ης. ἡ.tridens.

Τριαινωτήρ.ῆρος.ὁ.agricola, qui tridente utitur.

Τριακάς.άδος.ἡ.trigeſima dies menſis, quam pluraliter quoq; τριακάδας uocant. Accipitur pro menſe apud Atticos.

Τριάκις.ter Laconicè.

Τριακονθαλμάτα.τὰ.triginta maculas (nī ſi interdum ſit pro uincula)habentia.

Τριακονθήμερος.qui habet triginta dies..

Τριάκοντα.triginta.

Τριακονταετής.έος.ὁ,ἡ.trigennis. Sciendum quod cum ætatem ſignat,acuitur:cum tēpus,penacuitur.

Τριακοντέτης. Atticè idem. Τριακοντέτιδας Ariſtophan.ſcorta uocat,& καταττριακοντουτίσαι,cum ſcortis rem habere.

Τριακόντορος.ὁ . nauis triginta remorum.

Τριακοντόρυγα.τὰ. triginta uallos habētia.

Τριακόσιοι.οἱ.qui ſunt primi cenſus.

Τριάς.άδος ἡ . trinitas , numerus ternarius.

Τριάζω.uinco.Sumptum ab athletis ,apud quos uictoria in triplici certamine ſita erat,& τριαχθῆναι,ter uinci.

Τρίβακον.ου.τὸ.lacerum pallium,trita lacerna.

Τρίβαλλοι.qui uitam inutiliter terunt,ἐν τοῖς βαλανείοις ἀνάγκης διατριβόμενοι.

Τρίβακον.lecythus,uas, in quo aliquid teritur,cochleare. Inde ἀλετρίβανον.

Τριβάρβαρος.ὁ.barbariſmus.

Τριβὴ.ῆς.ἡ.mora,exercitium,διατριβή.

Τριβωλεκτράπελα.τὰ. compoſita dictio ἐκ τοῦ τριβόλου,& ἐκ τραπέλου,& pro duris incon ditis,& nihili rebus uſurpatur ab Ariſtophane in Nebul.

Τρίβολος.ου.tribulus, inſtrumentum bellicum.

Τρίβος.ου.ἡ.ſemita,callis.

Τρίβροχος.ter madefactus.

Τρίβω.μ.ίψω.π.ιφα.tero,differo,moror.Actiu.accuſ.

Τρίβων.ωνος.ὁ.ueſtis lacera,pallium,frugalis,rudis,ἔμπειρος,ueterator.

Τριβωνεύομαι.differo,procraſtino,τεχνάζω.

Τριβώνιον.ου.τὸ.ueſtis attrita.

Τριβωνοφορία.ας.ἡ.ueſtis uilis geſtamen.

Τριβωνοφόρος.ου.ὁ. lacera & attrita ueſte indutus.

Τριβωνοφορῶ.geſtare pallium.

Τριγέρων. qui treis ætates uixit,ueluti Neſtor,hoc eſt nonagenarius.

Τριγκόω.ſepio,cingo.

Τρίγλα.ης.ἡ.mulus piſcis,& nomen loci.

Τρίγληνος.ου.ὁ.perfectus,habens treis oculos nam γλήνη pupilla oculi dicitur. ἀξιοθέατος,καὶ πολλῆς γλήνης ἄξιος.

Τριγλώχιν.ινος.ὁ.triſulcus.

Τριγονία.ας.ἡ.tertia ætas.

Τριγός.οῦ.ὁ.ſeptum,munitio.

Τριγχός.paries,στεφάνη,mœnia,ſeptum circumuallatio.

Τρίγωνον.τὸ.triquetrum.

Τρίγωνος.ου.ὁ.triangulus,triangularis,et muſicum inſtrumentum ψαλτηρίῳ τὴν ἐξάρτησιν ὁμοίαν ἔχον.

Τρίδουλος.ου ὁ.ſeruus ex tertia generatione.

Τρίδυμοι.οἱ.ter gemini.

Τρίεμβολον.tribus repagulis munitum,forte ac firmum.Item nauigij quoddam genus,ut Neſtoris nauis apud Homerum.

Τρίενος.trimus.

Τριέσπερος.ου.ὁ.prolixus,triueſper. Epitheton Herculis,quòd tribus ueſperis in unã coniectis Iupiter cum Alcmena cõcubuerit,unde natus eſt Hercules.

Τριετὴς.έος.τὸ. triennium: τριετὴς uerò cũ accuto in fine,trienne.

Τριετηρικὸς.οῦ.ὁ.triennalis,ἀ τρὶς et ἔτος.unde τριετηρικὰ,trieterica,ſacra Bacchi,quia tertio quoq; anno celebrabantur.

Τριετηρὶς.ίδος.ἡ.trieteris, id eſt triennium.

Τριετὴς.trimus.

Τρίζειν.edere uocem miſerabilem,& dolorẽ teſtantem,ſtridere.De pullis & hirundinibus propriè dicitur.

Τριήμερος.ου.ὁ,ἡ.triduanus,tertio die.

Τριημιπόδιον.ου.τὸ.ſeſquipes.

Τριημιχοίνιξ.ſeſquichœnix.

Τριηραρχέω.μ.ήσω.π.ηκα. conduco triremẽ proprijs ſumptibus,nauim guberno.

Τριηράρχημα.ſumptus in triremem.

Τριηραύλης.ου.ὁ.tibicen

Τριήρης.εος.ἡ.triremis,nauis bellica.

Τριήριον.ου.τὸ.nauicula,cymba.

Τριηρονόμος.nauclerus,τριήραρχος.

Τριηροποιός.οῦ.ὁ,faber qui triremes conſtruit.

Τρικάρηνος.triceps,tergeminus.

Τρίκαρπος,τριετής.

Τρικέφαλος.ου.ὁ.triceps.

Τρικλίνιον.ου.τὸ.&

Τρίκλινος.ου.ὁ.triclinium.

Τρικόνητος.ου ὁ.dignus qui ſæpius pereat.

Τρίκουρος.ter tonſus.

Τρίκροτος.οῦ.ὁ.triremis.

Τρικυμία.ας.ἡ.ζάλη,decumanus fluctus,procella maxima,& tempeſtas,ὅταν τὰ τρία κύματα ἀθρόως συναχθῇ. Accipitur apud Platonem de Rep.5.pro maximo riſu:quẽ admodum & κῦμα pro riſu,quo loquentes interdum obruuntur,cum ridiculum quippiam eis excidit.Bud.Com.

Τρίλιστος.ου.ὁ.multum rogatus,aliàs τρίλλιστος,πολυλιτάνευτος.

Τρίμαμμα.ης.ἡ.tritauia.

Τριμερὴς.έος.ὁ,ἡ.tripartitus.

Τρίμηνος.ου.ὁ.trium menſium.

Τρίμιον.ueſtis uilis,ἀνακνάφευτον ἱμάτιον,& ἀσπερβόλιον.

Τρίμμα.ατος.τὸ.dicitur is qui tritus in rebus & exercitatus eſt,ueterator,τετριμμένος ἐν λόγοις.Sic Latinis ſcelus pro ſceleſto.

Quintil.

Quintil. appellat attrita actu forenſi ingenia. Eſt & placentæ genus nuptialis.

Τρίμμοι. *ſunt tramites & limites tranſuerſi in agris.*

Τρίμμον. *pro eo quod eſt* τριῶν μνῶν.

Τριμόιριον. ου. τὸ. *dodrans.*

Τρίμορφος. ου. ὁ, ἡ. *triformis.*

Τρινακρία. *Sicilia, quòd* ἄκρας, *id eſt promontoria tria habeat, Pachynum, Lilybaũ, & Pelorum.*

Τρίναξ. ακος. *inſtrumentum ruſticum ligneũ.*

Τρίξα, *pro* τρίσσα. *triplicia.*

Τριοβολιμαῖος. *triobolaris, id eſt tribus obolis dignus, uilis,* εὔωνος.

Τριοδῖτις. ιος. ἡ. *triuia.*

Τρίοδος. ου. ὁ. *triuium.*

Τριόρχης, *uel* τρίορχος. ου. ὁ. *buteo, accipitris genus à teſticulorum numero.*

Τριπαίδες. ῶν. *trium filiorum matres.*

Τρίπαππος. ου. ὁ. *tritauus.*

Τρίπλαξ. ακος. ὁ, ἡ. *triplex,* τρίπτυχος.

Τρίπλεθρον. ου. τὸ. *trium iugerum.*

Τριπλῆ. *tripliciter.*

Τριποδίσκος. ου. *uicus eſt in agro Megarico.*

Τριπόθητος. ου. ὁ. *optatiſsimus.*

Τρίπολος. ου. ὁ, ἡ. *tertiatus, de terra ter aratrũ paſſa dicitur. à* πολέω, *aro, uerto.*

Τρίπος *Aeolicè, &*

Τρίπους. οδος. ὁ. *tripus, olla tripes, & omne quod habet treis pedes.* Τρίποδες ἀναθηματικοὶ, *qui dicantur, uide ſuprà in* ἀνάθημα.

Τριπτήρ. *lignum, ſiue piſtillus magnus ad uuas conterendas, cochleare.*

Τριπτεῖον. ου. τὸ. *omne quod fricamus, uel ſcalpimus aliquid.*

Τριπτός. οῦ. ὁ. *conciſus, contuſus.*

Τρίπτυχος. ου. ὁ. *triplex.*

Τρίς. *ter,* καὶ ἐπὶ τοῦ πολλάκις.

Τρισαλιτήριος. ου. ὁ. *peccator,* ἁμαρτωλός.

Τρισέπτος. *idem quod* τρίσεπτος.

Τρισευδαίμων. *ter fœlix, fœliciſsimus.*

Τρισίππιον. ου. τὸ. *ceu rotula quædam, publica nota quæ igni candefacta, malis equorum imprimi conſueuit.*

Τρισκακοδαίμων. ονος. ὁ. *ter infœlix.*

Τρισκατάπτυστος. ου. ὁ. *tribus mortibus dignus, deſpuendus.*

Τρισμάκαρες. οἱ. *ter beati.*

Τρισμός. οῦ. ὁ. *ſtridor.*

Τρισόλβιος. ου. ὁ. *ter fœlix.*

Τρισόδραι. *regij ſatellites, qui tria haſtilia manu tenent.*

Τρισός. *genus ſerpentis.*

Τριστοιχί, *aduerb. per tres ordines.*

Τρίστομος. ὁ. *tres habens cuſpides.*

Τρίσωμος. ου. ὁ. *tricorpor.*

Τριταγωνιστής. οῦ. ὁ. *certator, ſiue hiſtrio tertij ordinis, hiſtrio qui tertias & ultimas fabulæ partes agit. In hominem uilem dicitur, quod probroſè Demoſth. Aeſchinĩ obiecit,* ὡς δοκιμώτατος τῶν ὑποκριτῶν ἐν τῷ τάξει καταριθμούμενος. *hinc*

Τριταγωνιστέω. ῶ. ήσω. κ. κα. *huiuſmodi hiſtrionem ago.*

Τριταῖος. ου. ὁ. *tertianus, id eſt die tertio aliquid faciens.*

Τριτάλαντον. τὸ. *pondus trium talentorum, ſiue quod tribus talentis conſtat.*

Τριτανυστόν. τὸ. *longum, extenſum.*

Τρίτατος. ου. ὁ. *tertius.*

Τριτεγγόνη. ης. ἡ. *trineptis.*

Τριτέγγονος. ου. ὁ. *trinepos.*

Τριτεύς. *ternarius, menſura ſedecim chœnicum, bes hemimedimni.*

Τριτημόριον. ου. τὸ. *triens,* οἱ ἓξ χαλκοῖ.

Τριτογένεια. *Mineruæ epitheton, quòd apud Tritonem Africæ fluuium apparuerit. Apud Ariſtoph. genus eſt ſaltationis in armis in Mineruæ honorem.*

Τριτομηνίς. *tertia menſis dies.*

Τρίτον, *aduerb. tertium.*

Τρίτον ἡμίδραχμον. *duæ drachmæ & ſemis.*

Τριτοπάτωρ. ορος. ὁ. *proauus. Et* τριτοπάτορες, *dæmones quidam, aut uenti.*

Τρίτος. ου. ὁ. *tertius. Unde* δὶς τρίτης, *tertio die.*

Τριττόα. *&*

Τριττύς. ύος. *legitimum erat ſacrificium ex tribus uictimis conſtans, uidelicet porco, ariete & hirco, authore Ariſtot.*

Τριτώ. όος. ἡ. *caput.*

Τρίγωνα. *nomen inſtrumenti muſici.*

Τριφαλαγγία. triplex phalanx.

Τριφάλεια. ας. galea tres criſtas habens.

Τριφάσιος, uel τριφάσιος. ου. ὁ, ἡ. triplex, τριπλάσιος, τρίφυρος.

Τριφύλακτος. in tres uigilias diuiſa.

Τρίφυλλον. ου. trifolium herba.

Τριφυός. οῦ. ὁ. triplex.

Τρίχα. tripliciter, τριχῶς.

Τριχάϊκες. qui aſsiduò uerſantur in prælijs, ueluti aſsiduè concutientes ac motantes criſtas, in quibus plerunque capillorum quadam ſimilitudine propendent equinæ ſetæ, unde illud, Criſtaq́ hirſutus equina. Heſiodus tres illos populos diuerſos hoc nomine appellauit, qui Cretam incoluerunt, Pelaſgos uidelicet, Achæos, & Dores, ὅτι κατὰ τριχῆ γαῖαν ἑκὰς πάτρης ἐδάσαντο, quoniam (inquit) procul à patria terram diſtribuerunt trifariam.

Τρῖχαι. ſardæ piſces.

Τρίχαπτον. ου. τὸ. pecten.

Τρίχαπτον. ου. τὸ. quod ex crinibus contextum eſt bombycinum, πολύτιμον.

Τρίχες. ῶν. capilli, à nominatiuo θρίξ. Nonius ſcribit inde tricas dici Latinè extrica aſpiratione.

Τριχῆ. in treis partes.

Τριχθαδόν. τὸ. τρικόρυφον.

Τριχθά. tripliciter, δίχα.

Τριχία. ας. ἡ. pilaris morbus, eſt autem mammarum uitium.

Τριχίαι. ῶν ſardæ.

Τριχίασις. quaſi capillatio, anguſtiſsima rhogme eſt, ſenſum fallens plerunque, eamq́ ob cauſam latent, quæ quia non facilè ſe oſtendit, mortis cauſam ſæpe affert. A capillis Græci eam nominauerunt, quoniam anguſta, exilis, & ſenſum effugiens, quales capilli ſunt in calua capitis diſcurrentes.

Τριχίδες. ſardinæ, genus piſcis, qui & τρίσσαι uocantur.

Τριχίνιον. ου. ὁ. ueſtis ex pilis confecta.

Τρίχινος. ου. ὁ. ex pilis uel ſetis compoſitus, & contextus, laneus.

Τριχοβρῶτες. uermes qui pilos arrodunt, ut ſunt tineæ, teredines, & id genus.

Τρίχοθεν. tribus ex locis.

Τριχοκόμος. ου. ὁ. comatus, comæ ſtudioſus.

Τριχολάβιον, &

Τριχολαβίς. uolſella.

Τριχολογεῖν. de rebus leuibus diſceptare, crines & floccos legere.

Τρίχορδα. trifida.

Τρίχορδον. τὸ. organum muſicum.

Τριχοῤῥυοῦντες. οἱ. qui patiuntu r defluxum capillorum.

Τριχοτρῶκται. τριχοβρῶτες.

Τρίχρονος. ου. ὁ. trium temporum.

Τριχουνιαῖος. ου. ὁ. tricongialis.

Τριχοφυής. τὸ. quod reſtituit capillos.

Τριχώδης. εος. ὁ, ἡ. capilloſus. καὶ τριχώδη, machinæ bellicæ ad urbes expugnandas.

Τρίχωμα. ατος. τὸ. coma, uillus.

Τριχωμάτιον. τὸ. fidicula.

Τρίχορος. ου. ὁ. ternum capax.

Τριχῶς. tripliciter, ἐπομνυοντικῶς.

Τρίχωσις. εως. ἡ. λαχμός, & τριχῶσαι, θάλψαι.

Τριχωτόν. pars ea capiiis quæ capillis tegitur, calua, cranium.

Τριψημερεύω. mulito, tranſigo horas, tempus fallo, differo.

Τρίψις. εος. ἡ. tritio, fricatio.

Τριώβολον. tres oboli, merces iudicis.

Τριώπης. ου. ὁ. srioculus.

Τριώροφος. ου. triplex laquearium & cum eo habens, τρίστεγος.

Τριώτης. ου. monile.

Τρώειν. lædere, ſecare.

Τροβάνη. ης. ἡ. linteum.

Τροία. ας. ἡ. Troia, quæ & Ilium.

Τρόμαξε. intremuit.

Τρομβώδης, ου. ἡ. turbinatus.

Τρομέω. μ. ήσω. π. ηκα. tremo, timeo.

Τρομητός οῦ. ὁ. tremulus.

Τρόμος. ου. ὁ. tremor, timor, fuga.

Τρομώδης. εος. ὁ, ἡ. tremulus.

Τρόνος. ſtupa, ſtamen, fuſum, ἀρπεδόνη.

Τροπαί. bruma.

Τροπαῖα. ἡ. Iunonis cognomen, in cuius honorem dedicabantur trophæa.

Τρόπαιον. ου. τὸ. trophæum, uexillum, ſignum

quod uictores erigebant, ubi hoſtes in fugam uertiſſent. ἀπὸ τοῦ τρέπειν. Veteres Attici circunflectebant penultimam, Iones uero penacuunt.

Τροπαιουχέω. trophaeum ſtatuo, ἀριστεύω.

Τροπαιοῦχος. ου. ὁ. in cuius poteſtate ſunt trophaea. Interpretatur à Dionyſ. Iupiter ſeretrius, aut σκυλόφορος, aut ὑπερφέρετος, ὅτι πάντων ὑπερέχει, καὶ πόλον ἐν κύκλῳ περιελαύνει τὴν τῶν ὄντων φύσιν τε καὶ κίνησιν.

Τροπαιοφορία. cum in pompa circumferuntur & oſtentantur monumenta uictoriae.

Τροπαιοφόρος. trophaeum ferens, anteſignanus.

Τροπαλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &

Τροπαλίζω. uerto.

Τροπαλισμός. οῦ. ὁ. conuerſio, mutatio.

Τροπαλός. οῦ. ὁ. aſper, τραχύς.

Τροπέω. μ. ήσω. π. ηκα. retrouerto. Actiuum accuſat.

Τροπή. ῆς. ἡ. mutatio, conuerſio, fuga, ἧττα. & pro ſolſtitio accipitur, addito χειμερινὴ, uel θερινή.

Τρόπηξ. ηκος. ὁ. remus, pars remi quae manu tenetur.

Τροπίας. de uino dicitur quod uappeſcit, & uim ſuam perdere coepit, quod etiam ἐκτροπίας dicitur, & ὀξίνης.

Τροπικῶς. allegoricè, metaphoricè, οὐκ ἀληθῶς, θεωρητικῶς.

Τροπίδια. ligna ad carinam nauis idonea.

Τρόπις. ιος. ἡ. carina nauis, στεῖρα.

Τροπολογία. cum ſermo ad emendationem morum dirigitur.

Τρόπον τινά. quodammodo.

Τρόπος. ου. ὁ. modus, mos, ſententia, uoluntas, ratio. Vnde ἀπὸ τρόπου, id eſt ἔξω τοῦ τρόπου, alienum ab honeſtis moribus, quod bonis moribus non conueniat. Ab re Latinè dicitur. Huic opponitur πρὸς τρόπου, id eſt è re.

Τροπός. ὁ. lorũ quo remus ſcalmo alligatur. παρὰ τὸ τρέπεσθαι, τὸ στρέφεσθαι καὶ ἐλαύνεσθαι.

Τροποῦμαι. fundo, fugo, καταγωνίζομαι.

Τροποφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. mores tolero, morem gero. Neutrum abſolutè in Actis cum accuſ. ἐτροποφόρησεν αὐτούς.

Τροπόω. μ. ώσω. π. ωκα. in fugam uerto, uinco, muto. Acti. accuſ.

Τροπωτήρ. ῆρος. τροπός.

Τροφαλίς. ίδος. caſeus, coloſtrum. Quidam uocant τρυφαλίδα, de quo infra.

Τροφεῖον. ου. τὸ. merces educationis, educatio.

Τροφεύς. έως. ὁ. educator, nutritius.

Τροφή. ῆς. ἡ. nutrimentum, eſca, alimonia, alimentum, uictus, educatio, commeatus.

Τρόφι pro τρόφιμον. magnũ, plenũ, εὐτραφές.

Τροφίας. equus eſt domi nutritus, non ex armentitijs aut gregarijs, quos φορβάδας uocant.

Τροφίμη. ης. ἡ. mater, domina.

Τρόφιμος. ου. ὁ. nutritus, magnus, adultus, alumnus, nutritor.

Τροφώδης. denſus, coagulatus.

Τροφόεις. εντος. ὁ. bene educatus, magnus, ſolidus, εὐτραφής.

Τροφός. οῦ. ὁ, ἡ. nutritor, uel nutrix ſeu altrix, herus, mater. Dicitur & neutro genere τροφόν.

Τροφώνια. τά. feſta Trophonij.

Τροχάζω. μ. άσω. π. ακα. curro, cedo, feſtino, προλαμβάνω.

Τροχαῖος. ου. trochaeus, pes conſtans ſyllaba longa & breui. διὰ τὸ τοὺς περιτρέχοντας τοὺς βωμοὺς διὰ τοῦ μέτρου ᾄδειν.

Τροχαλός. οῦ. ὁ. rotundus, aſper, rotabilis.

Τρόχαλος. lapillus in ripa, uel litore, κόχλαξ. Item τρόχαλος γέρων, ſenex incuruus inſtar rotae.

Τροχαντήρ. pars puppis, coxae caput, quod in ſemoris acetabulum inſeritur.

Τροχηλατέω. μ. ήσω. π. ηκα. aurigor, ἐλαύνω.

Τροχηλάτης. ου. ὁ. auriga.

Τροχήλατος. ου. ἡ. locus ubi agitur rota.

Τροχιά. ᾶς. ἡ. orbita, curſus, ueſtigium.

Τροχίας. ὁ. curſor, nuntius, ἀκόλουθος.

Τροχίλιον. ου. τὸ. rotula.

Τροχίλος. auis quaedam, à τρέχω.

Τροχίζω. tormentis exquiro.

Τροχίσκος. ου. rotula, paſtillus.

Τρόχμαλον. calculus, lapillus, τρόχαλος.

Τρόχμαλος. maceries.

Τροχοειδής.λος.ὁ,ἡ. rotæ ſpeciem habens, rotundus.

Τροχόεις.εντος.ὁ.idem.

Τροχοποιεῖν.rotas facere.

Τροχός.ȣ̃.ὁ.κύκλος.reuolutio,rota, inſtrumentum ad quæſtiones,tormentaq́.

Τρόχος.ο.ὁ.curſus,δρόμος.

Τροχόω.curro.

Τρυβλίον.ȣ.τὸ.catinus,patella,ollula,acetabulum.

Τρυγάω.μ.ήσω.π.ηκα.uindemio,fruor, uolupiatem capio.

Τρυγηρός.ȣ̃.ὁ.fæculentus,φρυγώδης,ὀξύς.

Τρυγητός.ȣ̃.ὁ.uindemia.

Τρυγίω.ſicco.

Τρύγη.ης.ἡ.nunc triticum ſignificat, nunc hordeum,nunc fructum quemlibet.

Τρυγητής.ȣ̃.ὁ.uindemiator.

Τρυγητός.ȣ̃.ὁ.uindemiæ tempus.

Τρύγητος.ȣ.ὁ.uindemia,id eſt uua,

Τρυγίας.ȣ.ὁ.fæx.

Τρύγινος.ȣ.ὁ.fæcatus.

Τρυγοδαίμονες.poëtæ,qui fæce faciem inuncti ne cognoſcerentur, plauſtriſq́ inuecti poëmata canebant.

Τρύγοιπος.ου.ὁ. uas uimineum, quod ſupponitur buccæ torcularis, quando muſta fluunt.παρὰ τὸ πιέζω, τὸ θλίβειν καὶ πιέζειν τὴν τρύγα.

Τρυγῳδέω.cõuicior,ſcõmate noto,κωμῳδῶ. De ſcenicis dicebatur,qui ora fæce perluebant.Eraſm. prouerb. E plauſtro loqui.

Τρυγώδης.fæculentus.

Τρυγών.όνος.ἡ.turtur,coitus,καὶ σαύρος, à uerbo τρύζειν,quod turturum eſt.

Τρυγὼν θαλασσία. paſtinaca marina,ex numero uenenatorum.

Τρύζω.μ.ύσω.π.υκα. ſtrido, obſtrepo, gemo, tryſſo.Neutrum abſol.

Τρύμα, &

Τρυμαλιά.ᾶς.ἡ.foramen,τρύπη.

Τρύμη.idem,ueteranus.

Τρύξ.γός.ὁ fæx,muſtum. Veteres item uinũ uocabãt τρύγα, à præcipua, quæ in eo pars eſt:& τρυγᾶν.pro uindemiare.

Τρύπα.ας.ἡ. foramen.

Τρυπάνη.ης.ἡ.&

Τρύπανον.ȣ.τὸ.terebrum.

Τρυπανίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.&

Τρυπάω.μ.ήσω.π.ηκα.terebro, perforo, aperio,patefacio,pertundo. Vnde τετρυπημένον πίθον,pertuſum dolium. Et τετρυπημέναι ψῆφοι,calculi damnatorij, ſicut πλήρεις abſolutorij.Bud.Com.

Τρύπημα.ατος.τὸ. foramen.

Τρυσίβιος.uitam crucians,moleſtus.

Τρύσις.morbus,labor.

Τρύσκω.ψύχω,ξηραίνω, ſicco,moleſto.

Τρυσμός.ȣ̃.ὁ.gemitus,murmur.

Τρυσός.ȣ̃.ὁ.æger,imbecillis.

Τρυτανεύω.μ.εύσω.π.ευκα.trutino,

Τρυτάνη.ης.ἡ.trutina,lanx.

Τρυτοδόχη.ης.ἡ.theca trutinæ.

Τρυττυαρχέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſum tribunus.

Τρυττύς.ύος.ἡ.tribus,uel potius τριττύς, quæ tertia tribus pars eſt.

Τρυφάλεια.ας.ἡ.galea,& conus galeæ:quaſi τρίφαλος,à triplici criſta, ſiue cono.

Τρυφαλίδες. ῶν. ſerum, coloſtra, φοφαλίδες, τὰ τμήματα τȣ̃ ἁπαλȣ̃ τυρȣ̃.

Τρυφάω.μ.ήσω.π.ηκα.delicior, genio indulgeo, delicioſè ago, fruor, luxurioſè utor, uoluptatem capio.

Τρυφόβιος.delicata, ſuauis uita.

Τρυφερός.ȣ̃.ὁ.delicatus,tener,ψιλός.

Τρυφερόχρως.habens teneram cutem.

Τρυφή.ῆς.ἡ.deliciæ,mollities, luxuries,ludibrium, γαστριμαργία λιχνεία, θρύπτει γὰρ καὶ διαλύει ἡμῶν τὸ σῶμα.

Τρυφηλός,&

Τρυφητής.uoluptuarius,heluo.

Τρύφος.εος.τὸ. fruſtum, fragmentum, κλάσμα,à θρύπτω τὸ διαλύω.

Τρύφων.ωνος.ὁ. Trypho grammaticus Alexandrinus.

Τρυφῶν.delicians,delicatus.

Τρυχόω.μ.ώσω.π.ωκα.&

Τρύχω.μ.ύξω.π.υχα.&

Τρύω.uexo,opprimo, corrumpo, defatigo, conficio,diuexo,exhaurio,extenuo. Actiuum accuſ.

Τρῳάς.άδος. Troas,hoc eſt mulier Troiana: uel

uel etiam regio in qua Ilium fuit.

Τρωγάλιον. τὸ. cicer frixum, bellarium.

Τρωγάλιος. κ. ὁ. comeſtibilis.

Τρώγλη. ης. ἡ. foramen, ἐκ τοῦ τρώγω τὸ διαβιβρώσκω.

Τρωγλῖται. hirundinum ſpecies, ſic dictæ, quòd in foraminibus & cauernis nidulentur. Vocantur etiam ἄποδοι & κύψελοι.

Τρωγλοδῦται. οἱ. populi cauernas incolẽtes.

Τρωγλοδυτῶ. latibula petit.

Τρωγλοδύτης. κ. ὁ. paſſer.

Τρωγλοδυτικά. animalia quæ cauernas ſubeunt & in ijs degunt.

Τρωγλοδυτικὴ. ῆς. ἡ. ſpecies uiperæ.

Τρώγω. μ. ξω. π. ωχα. φαγοῦμαι, comedo, propriè de brutis, ſicut ἐσθίω de hominibus.

Τρώζειν. coire, ſtrepere.

Τρωά. Troiana.

Τρωκτά. τὰ. eſculenta, edulia.

Τρώκτης. κ. ὁ. ingenioſus, aſtutus, impoſtor, ἀποσβυτής, uorax.

Τρῶμα. damnum, clades.

Τρώξ. γός. ὁ. gurgulio,

Τρώξιμος. κ. ὁ. comeſtibilis, maturus, cibaria, eſcaria, edulia.

Τρωπάσκω, &

Τρωπάω. uerto, in fugam conijcio. Actiuum accuſat.

Τρῶσις. ιος. ἡ. uulneratio.

Τρώσκω. τὸ τρώω.

Τρωτός. ῦ. ὁ. uulnerabilis, παθητός.

Τρωχάω. μ. άσω. π. ακα. curro. Neutr. abſol.

Τρώω. lædo, uulnero.

TY.

Τύ Doricè, & Aeolicè ponitur pro σύ, & eſt tam nominatiui quàm accuſatiui caſus. Interdum eſt ſyllabica adiectio.

Τυγχάνω. μ. τεύξομαι. π. τετύχηκα. ἀόρ. β. ἔτυχον. ſum, aſſequor. Iungitur cum uerbis alijs tam in præſenti quàm præterito. Accipitur interdum in malam partem, ſicut κῦσθαι & ἀπολαύειν. Neutr. genit. Vnde

Τυγχάνω τῆς διαλλαγῆς. aliquem mihi concilio.

Τυγχάνει. conſtat.

Τυγχάνειν τῶν δικαίων. ius ſuum obtinere.

Τυγχανόντων. aſſequantur, pro eo quod eſt τυγχανέτωσαν.

Τυδεύς. έως. ὁ. Tydeus Diomedis pater.

Τυκάνη. ἡ. inſtrumentum quo fruges triturantur.

Τυκίζω. πελεκάω, ξέω, polio. Ariſtoph. Auib. λύτης δ' ἐτύκιζον αἱ κρίκες δὶς ῥύγχεσι.

Τύκος. inſtrumentum quo lapides inciduntur & poliunt, cælum.

Τυκτὸν κακόν. magnum malum.

Τυκτός. ῦ. ὁ. factus, paratus, χειροποίητος, ſubornatus, elaboratus.

Τύκω. μ. ύξω. paro.

Τύλη. ης. ἡ. στρωμνὴ, callus, καὶ τῆς καμήλου ἀπὸ τῆς ῥάχεως τὸ ἄκρον δέρμα.

Τυλίσσω. uoluo.

Τύλος. κ. ὁ. τύλη.

Τυλόω. μ. ώσω. π. ωκα. dureo ut callus, calleſco, occaleo. Neutrum abſol.

Τυλώδης. εος. ὁ, ἡ. calloſus.

Τύλον. κ. τὸ. pudendum membrum.

Τύλωμα. ατος. τὸ. exulceratio, tuber, inferior pars pedis, τύμμα.

Τυμβάς. άδος. ἡ. uenefica, quòd in ſepulchris identidem uerſetur, φαρμακίς.

Τυμβεύω. ſepelio, exequias celebro.

Τυμβογέρων. ſenex capularis, παραπλήξ.

Τύμβος. κ. ὁ. tumba, ſepulchrum. παρὰ τὸ τύφεσθαι ἐκεῖ τὸ νεκρὸν σῶμα, ὅ ἐστι καίεσθαι.

Τυμβοχοέω. ſtruo tumulum, ſepelio.

Τυμβοχόη. ης. ἡ. tumba cauata ad ſepeliendum.

Τυμβωρυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſepulchra deprædor. Neutrum abſol.

Τυμβωρυχίος. κ. qui ſuffodit ſepulchrum.

Τυμβωρύχος. κ. ὁ. ſpoliator mortuorum.

Τύμμα. τὸ. percuſsio, πληγὴ, uulnus.

Τυμπανίζω. μ. ίσω. π. ικα. diſtendo, id eſt tympanum extendo, uerbero, cum tumultu expello. Nam tympanum, lignum eſt, quo ſontes cædebantur.

Τυμπανίστρια. ας. ἡ. tympaniſtria.

Τυμπανίτης. ſpecies aquæ intercutis.

Τυμπανοειδής. έος. ὁ, ἡ. tympano ſimilis.

Τύμπανον. ου. τὸ. tympanum, quod erat inſtrumẽtum, ex una parte membrana clau-

ſum, intus uacuum, quod baculo pulſatur. Vulgo ſumber uoce corrupta. Eo uti ſolebant in ſacrificio matris deûm. Item lignum quo cædebantur nocentes.

Item rota quæ à calcantibus uerſatur, qualem paſsim uidemus in ea machina, qua ſaxa ſubuehuntur in magnis ædificationibus. Verbo Græco γέρανος dicitur, id eſt grus, quo uerbo etiã lingua uulgaris ſoles uti.

Τυμπανοφορῶμαι. tympanum porto.

Τυνὴ. tu, pro σὺ Doricè.

Τύννυμι. ulciſcor, τίννυμι.

Τυντλάζειν. in luto ingredi, aut luto aſpergere, blaterare, ταυτολογεῖν.

Τύντλος. ου. ὁ. lutum, locus cœnoſus.

Τυντλώδης. ου. ὁ, ἡ. lutoſus, ἰλυώδης.

Τύξις. apparatus.

Τυπάζω. μ. άσω. amputo, κόπτω.

Τυπάς. άδος. ἡ. malleus, σφῦρα.

Τυπέω pro κτυπέω, & πλήσσω. ſono, uerbero.

Τυπή. ῆς. ἡ. percuſsio, πληγή.

Τύπης. ου. ὁ. percuſſor.

Τυπικός. umbratilis. Inde τυπικὸν quod μυστικόν eſt et ἀλληγορικόν, ſiue συμβολικόν, cuiuſmodi fuit doctrina ueteris teſtamenti.

Τύπος. ου. ὁ. forma, ex qua exprimuntur ſimulacra, adumbratio rudis. Τύποι & ὑπογραφαὶ (inquit Gellius libro 1.) deſcriptiones ſunt minus exactæ quàm δεσμοί. Inde τυπώδης μάθησις, craſsior doctrina, Ariſtot. Et τύπῳ λέγειν, ſummatim dicere, τύπῳ λαμβάνειν, τύπῳ ἀποδεικνύναι. Et τυπωδῶς. Cicero ad Attic. 4. Illud etiam te rogo, τὴν παροῦσαν κατάστασιν τυπωδῶς, ne hoſpes iſtuc ueniam. Id eſt rerum præſentium ſtatum ſummatim mihi deſcribas. Item τύπος figura & umbra, & ueluti imago & ſymbolum ueritatis, Gregor. Item cauitas ea, quæ eſt in labio inferiori. Bud. Com.

Τυπόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſigno, formo, ſculpo. Acti. accuſ.

Τυπτέω, &

Τύπτω. μ. ύψω. π. φα. uerbero.

TY.

Τύπωμα. ατος. τὸ. uaſculum.

Τύπωσις. ιος. ἡ. impreſsio, formatio.

Τυραννεῖον. ου. τὸ. domicilium tyranni.

Τυραννεύω. μ. εύσω. tyrannum ago.

Τυραννέω. μ. ήσω. π. ηκα. ἄρχω, regno. Actiu. genit. aut accuſ.

Τυραννία. ας. ἡ. τυραννίς.

Τυραννιάω. μ. άσω. π. ακα. tyrannidem affecto. Neutrum abſol.

Τυραννικός. ου. ὁ. tyrãnicus. Apud Iſocr. pro dominandi perito, quaſi τυραννευτικός.

Τυραννικῶς. tyrannicè.

Τυραννίς. ίδος. ἡ. tyrannis.

Τυραννισάοντα. τὸν. geſtientem tyrãnidem.

Τυραννοκτονία. tyranni cædes.

Τυραννοκτόνος. ου. ὁ. tyrannicida.

Τυραννοκτονῶ. tyrannum occido.

Τύραννος. ου. ὁ. tyrannus, iniquus rex.

Τυρβάζομαι. ſolicitor.

Τυρβάζω. μ. άσω. π. ακα. turbo, τὸν πηλὸν ταράττω. Acti. accuſ.

Τυρβέω. idem.

Τύρβη. ης. ἡ. turba, tumultus inductio.

Τύρεια. ας. ἡ. confectio caſei.

Τύρευσις. idem.

Τυρεύω. μ. εύσω. ſtruo, molior, μηχανῶ, κατασκευάζω.

Τυρόω. cogo, coagulo, συνίστημι, συμπήγνυμι, ταράττω. Inde deducitur τυρὸς, hoc eſt caſeus, qui lacte agitato, coagulatoq́ conficitur.

Τυρίον. ου. τὸ. caſeolus.

Τύρις Perſica ueſtis, & fluuij nomen.

Τυρσίς. ίδος. ἡ. circuitus muri, τύρσιν.

Τυρόκνη. ης. ἡ, &

Τυρόκνηστις. ιος. ἡ. gladius militaris, & inſtrumentum, & urbis nomen, à muliere quadam, quæ prima in caſeos lac coëgit.

Τυροκομεῖον. είου. τὸ. fiſcella in qua caſeus ſeruatur.

Τυροπωλέω. caſeos empturus pondero. unde ſimpliciter pro σταθμάω accipitur.

Τυρός. οῦ. ὁ. caſeus. uide τυρόω.

Τύρος. ου. ἡ. Tyrus inſula Phœniciæ.

Τυροῦσθαι denſari in caſeum, coloſtrari, agitari, turbari.

Τυῤῥηνός.ἦ.ὁ.Tyrrhenus,gentile.

Τύρσις.ιος.ἡ.ambitus muri & uiarum,turris,mœnia.à Tyrrhenis eorum inuentoribus dicta.

Τύσσω.μ.ύξω.π.υχα.ſupplico.

Τυτθά,&

Τυτθόν.citius,paululum.

Τυτθός.ἦ.ὁ.paruus,infans,paruulus.ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπιτηθίων βρεφῶν.

Τυφεδανός.ἦ.ὁ.faſtuoſus,τετυφωμένος.

Τυφλός.ἦ.ὁ.cæcus,ponitur etiam pro ſurdo,ἀπατηλός.

Τυφλότης.ητος.ἡ.cæcitas.

Τυφλόω.μ.ώσω.π.ωκα.excæco.Actiu.accuſ.

Τυφλώττω.cæcus ſum.

Τυφογέρων.ſenex delyrus,& dignus uerberari,uel potius διὰ τὸ δεῖν ἤδη τύφεσθαι,ἤτοι καίεσθαι νεκρικῶς,ſenex capularis,ſilicernium.

Τύφομαι.fumigo,fumo,comburo.

Τυφόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.inaniter iacto,ſuperbio.Depon.datiuo iung.

Τῦφος.ου.ὁ.ſuperbia,ſuperbus,elatio.

Τύφω.μ.ύψω.π.υφα.incendo,uro.Actiuum accuſat.

Τυφωεύς.έως.ὁ.Typhoëus gigas ſub Aetnis montibus ſepultus,qui repugnauit Ioui,ut fabulantur poëtæ.

Τυφών.ῶνος.Typhon gigantis nomen,qui Typhoëus dicitur.Dicitur quoq; uentus turbulentus,fulgur,uortex.

Τυφωνία.genus delyrij cum furore mixtum.

Τυφωνικός.ἦ.auſtralis.Luc.in Act.τυφωνικὸς ἄνεμος ὁ καλούμενος εὐροκλύδων.

Τυφῶς.τυφῶν.

Τυχαῖος.α.ὁ.caſualis.

Τυχέω.μ.ήσω.π.ηκα.conſequor,contingo.Unde τυχεῖν τῆς εἰρήνης,pacem componere.Τυχεῖν τῆς τιμωρίας,dare pœnas.Τυχεῖν τῆς χάριτος,gratiam inire.

Τύχη.ης.ἡ.fortuna,ſors,caſus,euentus.

Τυχηρός.ἦ.ὁ.fortunatus,fortuitus.

Τυχικῶς.fortuitu.

Τυχίος.ἦ.ὁ.Tychius faber celeberrimus apud Homerum,qui Aiacis clypeum elaborauit.

Τυχόν.fortuitò,ubique obuium,uile,fortè.

Τύχω.τεύχω,facio.

Τυχών.ὁ.quilibet,gregarius,ſed τύχων,dæmon quidam.

Τυχόντως.quolibet modo.

Τυψίλη.ης.ἡ.ſordes aurium.

ΤΩ.

Τῷ.huic. Et interrogatiuè quare,quamobrem,διὰ τί,unde,ex quo,ut τῷ τοῦτο τεκμαίρῃ;unde hoc coniectas? Aliquando ideo,διότι.

Τώ.quo,illi,dualis eſt numeri.

Τάγι.οὐ δίγι.

Τῷδε.τῷ,ſic.

Τῷ ὄντι.ſanè,certè.

Τῷ τρόπῳ.quo modo.

Τῶ.capio.Hom.τῶ πῖε οἶνον.

Τωθάζω μ.άσω.π.ακα.mordeo,irrideo,conuicijs inſector,decipio,glorior.Acti.

Τωθασμός.ἦ.ὁ.irriſio,χλευασμός.

Τωθαστής.ἦ ὁ.&

Τωθαστικός.ἦ.ὁ.mordax,irriſorius.

Τωθαστική.ars irridendi & mordendi.

Τοίνυν.ideo,ſic.

Τῶς.ſic,ſimiliter.

Τώς Doricè pro ὥς.ſic,οὕτως,& pro τὴν.

Υ

Y admirantis aduerbiū uel imitatio ſonitus,quē quis odorãs aliquid,ſpiritu naribus attracto reddit.

Ὑάδες.ων ſtellæ quæ in capite tauri ſunt,ἀπὸ τοῦ ὕειν,id eſt pluere appellatæ.Nam & cum oriuntur,& occidunt,tempeſtates,pluuias,largosq; imbres cient.Gel lib.1.cap.9.

Ὕαινα.ης.ἡ hyæna ſerpens.

Ὑακίζω.μ.ίσω.madefacio,pluo.

Ὑακίνθια.feſta Hyacinthi,Lacedæmone celebrari ſolita.

Ὑακινθίζω.hyacinthum refero. (pureus.

Ὑακίνθινος.ἦ ὁ.hyacinthinus,ſubniger,pur

Ὑακινθίνῳ βαφῆς,hyacinthino colore infecti.

Ὑάκινθος.ου.ὁ.Hyacinthus puer ex quo &

flori eo nomen, quem Romani uaccinium appellant. Folium habet bulbi, caulem palmeum, leuem, tenuioremq́ digito minimo, coloris herbacei, comam iacentem, incuruam, plenam floris purpurei, radice bulbacea. Erumpit cum uiola nigra uere, ſed ante roſam. De hoc Ruellius libro 3 capite 104.

Ὕαλος. uitrum, bombyx, uermiculus.

Ὑαλίζω. lucidus ſum, colore uitreo.

Ὑάλινος. ου. ὁ. uitreus.

Ὑάλιος. bellicus, ἐνυάλιος, Martis epitheton.

Ὑαλός. οῦ. ὁ. ſplendidus, manſuetus, pretioſus.

Ὑαλοειδής. έος. ὁ, ἡ. qui eſt uitri modo, tranſlucidus.

Ὑαλόεις. pellucidus, ſplendidus.

Ὕαλος Atticè pro ὕαλος. ου. ὁ. uel ἡ. uitrum.

Ὑαλουργεῖον. ου. τό. officina uitriaria.

Ὑαλουργός. ου. ὁ. uitriarius.

Ὑαλίζω. μ. ίσω. repræſento colorem aut naturam uitri.

Ὑάνιος. terribilis, moleſtus, ſupinus, ἀκαῖος, fortuitus.

Ὑανία. ας. ἡ. tumultus, pugna, iniuria.

Ὕαξ. temo nauis, dux uiæ, οἴαξ.

Ὑάσιν. filijs.

ΥΒ.

Ὑβάζω. uomo, incuruo me, quemadmodum uomentes ſolent.

Ὑβάλλω. uel ὑββάλλω, Doricè pro ὑποβάλλω. ſubijcio.

Ὑββαλής. pronus, libidinoſus.

Ὑβεός. οῦ. ὁ. curuus, tortuoſus.

Ὑβλήτης. ὁ. uates.

Ὑβνιός. curuus, ὑβός.

Ὑβός. οῦ. ὁ. κυρτός, gibboſus.

Ὕβος. ου. ὁ. tuber in cameli dorſo.

Ὑβρίζομαι, ℞

Ὑβρίζω μ. ίσω. π. ικα. iniurius ſum, contumelia afficio, uitupero, uiolo, ſtupro contamino. Cum indignum aliquid committo. accuſatiuo, ℞ aliquando cum accuſatiuo mediante præpoſitione εἰς, ut ὑβρίζω εἰς σέ.

Ὕβρις. auis ſpecies nocturnæ.

Ὕβρις. ιος. ἡ. iniuria, uis, contumelia, uituperium, improbitas, flagitium, adulterium, ſtuprum. Accipitur ℞ pro delicijs nimijs ℞ inſolentibus, procacitate, petulantia, ſuperbia.

Ὑβριστήρ. ῆρος. ὁ. ℞

Ὑβριστής. iniurius, conuiciator, contumelioſus homo ℞ confidenter improbus, corruptor ℞ flagitioſus, improbus, petulans, ſuperbus.

Ὑβριστικά. τά. ſacra quædam ſunt apud Argiuos, de quibus Plutar. de Claris.

Ὑβριστικός. ή. ὁ. conuiciatorius. Vnde ὑβριστικὸς ἀνήρ, id eſt ὑβριστής. Itē ὑβριστικὸν γίνεσθαι τὸν πῶλον, eluxurians ℞ laſciuiens.

Ὑβριστοδίκαι. οἱ μὴ ὄντες ἀγαγεῖν τὰς δίκας.

Ὕβρισμα, ℞

Ὕβωσις. ιος. ἡ. affectio poſteriora capitis infeſtans ante ſpinam, κύρτωμα.

ΥΓ.

Ὑγεία, uel ὑγίεια. ας. ἡ. ſanitas. παρὰ τὴν ὑγρότητα. ἀπὸ [illegible] ξηροὶ οἱ νεκροί.

Ὑγιαίνω. μ. ανῶ. ualeo, id eſt ſanus ſum. Neutrum abſol.

Ὑγιεινός. ή. ὁ. ſaluber, aut ſanus indifferenter. Nam apud Latinos ſaluber aliquando ponitur pro ſano. Salluſt. Genus hominum ſalubri corpore.

Ὑγιηρός. ᾶ. ὁ. ℞

Ὑγιής. έος. ὁ, ἡ. ſanus, integer, incolumis.

Ὑγιόω. ſano, curo.

Ὑγιῶς. rectè, ſanè, ratio ita dictat.

Ὑγραίνω. μ. ανῶ. humecto. Acti accuſ.

Ὑγρασία. humiditas.

Ὑγρέμπλαστρον. emplaſtrum liquidum non ſiccum.

Ὑγρά. ᾶς. ἡ. mare.

Ὑγρόκοιλος. ου. ὁ. qui eſt aluo fluentiori.

Ὑγρομελῆ. membra mollia ℞ adhuc tenera.

Ὑγρός. ᾶ. ὁ. humidus, flexibilis, mollis, madidus. Vnde ὑγρὸς βίος, fluxum ac remiſſum genus uitæ, ἀκαταφρὴς εἰς ἡδοναῖς.

Ὑγρόσαρκοι. οἱ. carne humida exiſtentes.

Ὑγροσαρκότερος. cui eſt caro humidior.

Ὑγροσία. ας. ἡ. flexibilitas, humiditas.

Ὑγρότης. ητος. ἡ. idem.

Ὑγρουσία. humecta ſubſtantia.

Ὑγροφθαλμός. ȣ. habens lubricos oculos, cui opponitur σκληρόφθαλμος.

Υ Δ.

Ὑδαρής. ἑος. ὁ. & ὑδαρός. ȣ. aquoſus.

Ὑδαιάω. μ. άσω. laboro aqua intercute.

Ὕδας. ατος. τὸ. aqua, rectus eſt inuſitatus.

Ὑδαταίνω. aquoſum facio, in aquā cōuerto.

Ὑδατίς. ίδ☉. ἡ. gutta, puſtula aquam continens, ueſicula.

Ὑδατόκλυς☉. ȣ. aqua ablutus.

Ὑδατοκλύσων. τῶν. lotionum aquæ.

Ὑδατοτρεφέω. μ. ήσω. π. ηκα. aqua nutrio.

Ὑδατοτρεφής. aqua nutritus.

Ὑδατοῦται. in humorem ſoluitur.

Ὑδατώδης. εος. ὁ, ἡ. aquaticus, hydropicus.

Ὕδδω. idem quod ὕδω.

Ὕδερ☉. ȣ ὁ. intercus, hydrops.

Ὑδέω. dico, canto, ὑμνῶ.

Ὕδης. ὁ. prudens poëta, συνετός.

Ὕδνης. filius, εὐόφορος, ſciēs, peritus.

Ὕδνον. tuber radix globoſa, ſine folijs, ſine caule. Poditur uere, cruda & cocta ueſcuntur. Vnde hydnophilla herba, quæ ſuper tubera creſcit.

Ὑδνῶ. nutrio.

Ὕδος. εος. τὸ. aqua. ab Heſiodo uſurpatur.

Ὑδός. ȣ. ὁ. nepos ex filia.

Ὕδρα. ας. ἡ. hydra ſerpens, & inſula Dolopū.

Ὑδραγώγια. deductiones aquarum.

Ὑδραγωγός. ȣ ὁ. adaquator.

Ὑδραίνω. μ. ανῶ. lauo. Acti. accuſ.

Ὑδραλέος. ἑος. ὁ, ἡ. ſerpēs aquaticus, μεταβολος.

Ὑδράργυρος. ȣ. ὁ. argentum uiuum.

Ὕδραυλος. organum eſt.

Ὑδρεῖα. ας. ἡ. aquatio, ipſa aquæ potatio, inundatio.

Ὑδρέλαιον. ȣ. τὸ. oleum cum aqua mixtum.

Ὑδρεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. &

Ὑδρεύω. aqua poto, ποτίζω, ἀντλῶ, aquor, aquam fero, haurio.

Ὑδρηλός. ȣ̃. ὁ. humidus, aquoſus, mollis, aquaticus.

Ὑδρηφόρ☉. ȣ. ὁ. aquarius. & ὑδρηχόοι, piſces.

Ὑδρία. ας. ἡ. hydria, ſitula, uas aquaticum.

Ὑδρίον. parua hydria.

Ὑδριαφόροι. aduenæ Athenis.

Ὑδρίσκη. ὑδρία.

Ὑδροσκόπιον. ȣ. clepſydra.

Ὑδροδόκοι. οἱ. lacunæ, λάκκοι.

Ὑδροθήκη. ης. ἡ. receptaculum aquæ.

Ὑδρομαντεία. ας. ἡ. ars magica, quæ fit per aquam.

Ὑδρομύλιον. τὸ. molendinum aquarium.

Ὑδροπέπερι. aquaticum piper.

Ὑδροπιάω. μ. άσω. laboro aqua intercute.

Ὑδροποσία. ας. ἡ. potio aquæ.

Ὑδροποτέω. μ. ήσω. π. ηκα. aquam bibo.

Ὑδροπότης. ȣ ὁ. aquam bibens.

Ὑδρορρόα, & ὑδρόρροια. alueus, canalis per quem aqua pluuialis deſcendit.

Ὕδρος. ȣ. ὁ. hydrus, uarus, ὄφις.

Ὑδροστάσιον. τὸ. parua palus in aquæductibus. Accipitur pro caſtello.

Ὑδροφοβία. ας. ἡ. morbus eſt quo morſi à canibus rabidis laborant, & aquam uitant ceu canes rabidi.

Ὑδροφόβοι, &

Ὑδροφοβικοί. qui morſi ſunt à cane rabido, propterea quòd aquam horreant tales. Vnde & pro formidine et pauore accipitur.

Ὑδροφορία. ας. ἡ. aquæ geſtatio. Eſt etiam feſtum Athenis lugubre, in eorum inſtitutum memoriam, qui diluuio periſſent, ut author eſt Apollonius.

Ὑδροφόρ☉. ȣ. ὁ. aquam ferens.

Ὑδροφορῶ. aquam fero.

Ὑδροχόη. ης. ἡ. ἀμάρα, aquæductus.

Ὑδροχό☉. ȣ. ὁ. aquarius.

Ὑδρωπικός. ȣ. ὁ. hydropicus, quem aqua intercus malè habet. Hi etiam ὕδρωπιῶντες dicuntur.

Ὑδρώπισις. aqua intercus.

Ὕδρωψ ωπ☉. ἡ. hydrops, intercus.

Ὕδω. ὕμνω, laudo, cano, dico.

Ὕδωρ. ατος. τὸ. aqua.

Υ Ε.

Ὕειος. ȣ. ὁ. ſuillus.

Ὑελᾶν. delirare, deſipere.

Ὕελος, & ὕαλος Atticè. ȣ. ὁ. uitrum.

Ὑελουργεῖον. ȣ. τὸ. officina uitriaria.

Ὗε. pluebat.
Ὑγνία. fatuitas.
Ὑετομάντις. ιος. ὁ. qui pluuiam futuram prædicere nouit. Cornicis cognomen apud Euphorionem.
Ὑετός. οῦ. ὁ. pluuia.
Ὑετουσίαι. uenti quidam anniuerſarij, qui certo anni tempore flant.
Ὑετώτατος ἄνεμος. uentus maximè pluuius.

ΥΗ.

Ὕη. ης. ἡ. pluuia.
Ὑηνία. ſtultitia, porcorum grauεolentia. Item συηνία. Suid.
Ὑηνιός. ιος. ὁ. ſiniſter, rudis, imperitus.
Ὑηνέω. ſtultè ago, indocilis ſum.
Ὕης. ου. ὁ. Bacchi epitheton apud Ariſtophan. Semelen enim ὕην, & nutrices Bacchi ὑάδας uocat Pherecydes. Et ὕης Iupiter, quaſi pluuius, ὄμβριος.

ΥΘ.

Ὑθλέω. μ. ήσω. π. ηκα. nugor, deliro, deſipio.
Ὕθλος. ου. ὁ. nugæ, φλυαρία.

ΥΙ.

Ὑιάσι. δοτ. filijs, pro ὑιοῖς, aut ὑιεῦσι.
Ὑιδεύς. έος. ὁ. nepos, ὑιδοῦς.
Ὑῖες pro ὑιεῖς. οἱ. filij.
Ὑιεύς. έος. ὁ. filius.
Ὕιις. idem.
Ὑιί. pro ὑιῷ. filio.
Ὑιδοῦς. nepos, filius illegitimus.
Ὑίδιον. filiolus.
Ὑιοθεσία. ας. ἡ. adoptio.
Ὑιοθετέω. μ. ήσω. π. ηκα. adopto, τεκνοποιῶ.
Ὑιοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem. Acti. accuſ.
Ὑιός. οῦ. ὁ. filius. Dicimus ὑὸν ποιεῖσθαι, καὶ θέσθαι, pro adoptare. Et ὑὸς ποιητός, adoptiuus: ὑὸς ἐπανιὼν, adoptiuus qui è familia aſcititia ad ſuam naturalemq; reuertitur.
Ὑιότης. ητος. ἡ. filiatio.
Ὑιόω. adopto.
Ὑιωνεύς. έος. ὁ. &
Ὑιωνός. οῦ. ὁ. nepos, id eſt filius filij, ἔκγονος.
Ὑιώνη. ης. ἡ. neptis.
Ὑίωσις. adoptatio.

ΥΛ.

Ὑλαγμός. οῦ. ὁ. ὑλακή, clamor, latratus.

Ὑλαῖος. ου. ὁ. ſyluius.
Ὑλακή. ῆς. ἡ. latratus, clamor.
Ὑλακόμωρος. ου. ὁ. natus ad latrandum.
Ὑλακτέω. μ. ήσω. π. ηκα. latro, inſanè clamo.
Ὑλάζομαι. ligna colligo.
Ὕλας. α. ὁ. Hylas lacus, & pueri nomen.
Ὑλάστρια ἡ. ligna colligens.
Ὑλάω. μ. άσω. π. ακα. latro, reſono, θρυλλῶ. Et ὑλάται, ἐσβόει, ἀπεῖλει. Neutr. abſol.
Ὑλαέτης. ου. ὁ. in ſylua degens.
Ὕλη. ης. ἡ. hyle, ſylua, materia. Nam materias Latini uocant arbores deſtinatas ædificijs, ſed nondum dolatas. Eſt etiã herba quæ ex agro purgando eijcitur, herba fruges enecans.
Ὑλήεις. ήεντος. ὁ. ſyluoſus, nemoroſus, denſus.
Ὑληκοίτης. cubile in ſyluis habens. De feris dicitur.
Ὕλημα. τό. ſurculoſa materia, frutetum, herba fruges enecans, & res ſubiecta. Budæus Com.
Ὑλημανέω. μ. ήσω. ſylueſco.
Ὑληνομεύς. έος. ὁ paſtor qui in ſylua paſcit. (ior.
Ὑληφόρος pro ξυληφόρος. lignifer ſiue ligna
Ὑλήωρος. ὁ. ὕλωρος, in ſyluis habitans, τέκτωρ.
Ὕλιγξ. γγος. ἡ. lancea, λόγχη.
Ὑλίζειν. defæcare, excolare.
Ὑλικός. οῦ. ὁ. materialis, craſſus.
Ὕλις. pro ὕλη.
Ὑλιστήρ. ῆρος. ὁ. colum.
Ὑλίω. τὸ ὑλάω, promulgo, θρυλλῶ.
Ὑλώεις. όεντος. ὁ. ſyluoſus, aliâs ὑλήεις.
Ὑλομανεῖν. ſylueſcere, luxuriare. De arboribus dicitur, quæ nimia ubertate in materiam, uel de uitibus quæ in ſarmenta exluxuriant.
Ὑλομανής. έος. ὁ, ἡ. qui ſyluis delectatur.
Ὑλοτόμος. ου. ὁ. incidens ligna, ξυλοτόμος.
Ὑλοτομῶ. materiam cædo.
Ὑλουργός. οῦ. qui ſecat ſyluam.
Ὑλοφάγος ου. ὁ. ſyluas paſcens.
Ὑλώδης ε. ος. ὁ, ἡ. ſyluoſus.
Ὑλωρός οῦ. ὁ. qui quæ per ſyluam fiunt obſeruat, nemorum cuſtos.

ΥΜ.

Ὑμὰ pro ὑμέτερα, ſyncope poëtica.

Ὑμεδαπός. ὁ. conterraneus, ueſtràs, quaſi eodem uobiſcum loco natus.
Ὑμέων, pro ὑμῶν Doricè. ueſtrum.
Ὑμήνη. ης. ἡ. ſterilis, ἄγονος, ςεῖρα.
Ὑμέναιος. ου. ὁ. Hymenæus, carmen nuptiale, & deus ipſe nuptiarum. παρὰ τὸ ὑμνεῖν, uel τὸ ὁμοῦ ναίειν τοὺς νυμφίους.
Ὑμένιον. ου. τὸ. membranula. (tur.
Ὑμένες. οἱ. membranæ quibus fœtus inuolui-
Ὑμένιος. ου. ὁ. tenuis, λεπτός, ὑμενώδης.
Ὑμνοθέτης. ου. ὁ. poëta qui hymnos condit.
Ὑμενόπτερος. pelliculares ſiue membranaceas habens alas, ut muſca & ueſpertilio.
Ὑμενώδης. in modum membranæ tenuis.
Ὑμὴν. ένος. ὁ. pellicula, membrana, tunicula.
Ὑμηττός. οῦ. ὁ. Hymettus mons Atticæ.
Ὕμμες pro ὑμεῖς Doricè. & Aeolicè. uos.
Ὑμνέω. μ. ήσω. π. ηκα. laudo, cano uel dico laudes, prædico. Neq; ſolũ de dijs, ut quidã tradunt, dicitur, ſed etiã de hominibus & alijs rebus, ut ὑμνεῖν γεωργίαν, ὑμνεῖν τὴν πόλιν, Thucyd. Significat etiã lamentor, conqueror, conuicior, ὀδύρεσθαι (inquit Suid.) μέμφεσθαι, λοιδορεῖν. Actiu. accuſ.
Ὑμνοπολῶ. ὑμνῶ.
Ὑμνητής. οῦ. ὁ. laudator.
Ὑμνοθέτης. poëta.
Ὑμνοπόλος. qui circa laudes crebro uerſatur, poëtarum epitheton præſertim lyricorum.
Ὕμνος. ου. ὁ. hymnus, laus deorum.
Ὑμνῳδός. οῦ. ὁ. cantator.
Ὑμὸς pro ὑμέτερος. ueſter.
Ὕμοιος. ſimilis: pro ὅμοιος, Aeolicè.

ΥΝ.

Ὕνις. uomer.
Ὑννάς. capra ſylueſtris.
Ὑννὴ ῆς. ἡ. &
Ὕννος. νου. ὁ. uomer, capra.

ΥΟ.

Ὑοδόνος, &
Ὑοβότης. ου. ὁ. ſubulcus.
Ὑολός. ῦ. ὁ. uolutabrum ſuum.
Ὕομαι. compluor, pluuia perfundor. Herod. ὑομένη χώρη. pluuia regio.
Ὑομουσία. imperitia, χοιρωδία.
Ὑοσκυαμᾶν. uacillare in ſermone, inſanire, ab hyoſcyamo herbæ natura, quæ inſanire, ac rerum omnium facit obliuiſci.
Ὑοσκύαμος. ου. ὁ. hyoſcyamus, id eſt faba porcina, Apollinaris herba.

ΥΠ.

Ὑπαγκάλιος. ου. ὁ. puer qui gremio, & brachijs adhuc geſtatur.
Ὑπαγγέλλω. ὑπαγορεύω, ad maiorem uel potentiorem aliquid dico.
Ὕπαγε. faceſſe hinc, apage.
Ὑπαγωγός. ſubiectus miniſter, ſeruus.
Ὑπάγομαι. ſicut ὑπάγω, fraudo, irrepo. Item adduco, id eſt perpello, pellicio. Herod. ὁ δὲ αὐτοὺς ἐφ' ἃ ἐβούλετο ὑπηγάγετο. Item perſuadeo, Xenoph. ἀναβ. 2. Et paſſiue apud Iſocratem, πρὸς φίλιππ. τοιαύταις ἐλπίσιν ὑπαγόμενος. Item progredior, προάγομαι, pro quo in uſum uenit, de quo ſupra. & Bud. Com.
Ὑπαγορεύει τὸ δίκαιον. ratio dictat.
Ὑπαγορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. impero, dico. Accipitur pro προαγορεύω, condico, ſupradico, prædico, conteſtor. Abſolutè aut tranſitiuè uſurpatur. Bud. Com.
Ὑπαγορία. conſilium. συμβουλία.
Ὑπάγω. μ. άξω. π. αχα. ſubduco, ſubijcio. Itẽ uado, accedo, progredior, procedo, προάγω. Ioan. 3. ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει. Plutar. in Anton. οὐχ ὥσπερ πρότερον ὑπάγων ἅμα πρὸς τοὺς ὁπλίτας καὶ ἀναχωρῶν, Non ut antea progrediens ſimul & pedem referens. Item adduco, perpello, pellicio: in qua ſignificatione ὑπὸ dolum aliquem, aut etiam uim in ſe continere, & non omnino malè ad primam huius uerbi, quam poſuimus, ſignificationem pertinere uidebitur. Xenoph. ἐν ἀδ. τοὺς πολεμίους εἰς ἐνέδρας ὑπάγειν. Aeſchin. κατὰ τιμ. ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τῶν ἀλαζονευμάτων ὑπαχθῆναι, fallimini, dolo adducimini. Sic & Demoſth. περὶ στεφ. εἰς ἀπιστίαν τῶν πόλεων ὑπηγμένων ὑπὸ τούτων, impulſis & prouectis. Idem, καὶ ὡς πλοῦτον ὑπῆκται καιρὸν, productus & adductus eſt, & protruſus. Gregor. εἰς τὸν θρόνον ὑπα-

χλὰς ἐπαίνους. *Eſt etiam demittor, & in clunem ſubmitto, uel ὑποτίθω, ſuccido, Ariſtot. Hiſt. 5. Vnde ὑπαγωγὴ huiuſmodi ſubmiſsio, & ſuccidua exceptio maris, apud eundem 6. Aliquando ad forum pertinet. ut ὑπάγειν εἰς δίκην, deferre & ad iudicium exhibere iudicandum: & ἀντυπάγειν, recriminari, Xenoph. ἑλλην. 1. & 2. & Thucyd. Bud. Com.*

Ὑπαγωγεύς. inſtrumentum fabrile, quo lapides poliuntur, ξυστήρ.

Ὑπαγωγή. ῆς. ἡ ſubductio, et ἀναχώρησις, quod fit cum receptui canitur, & opponitur τῇ διώξει, quæ quia aliquando ſubdola eſt, ad pelliciendum hoſtem in inſidias, fit ut & ponatur pro dolo, fraude. Bud. Com.

Ὑπαγωγός. ῦ ὁ. blandus. *Et* ὑπαγωγὸς κοιλίας, deijciens aluum.

Ὑπαὶ pro ὑπὸ, apud poëtas.

Ὕπαιθα. ex obliquo, coràm, rectà.

Ὕπαιθραι. ῶν. deambulationes ſubdiales.

Ὑπαίθεια. manifeſta, ſpatium ſub diuo.

Ὑπαιθριάζω. ſerenum reddo, ſub dio moror.

Ὑπαίθειον, & ὕπαιθρον. locus ſub dio expoſitus.

Ὑπαίθρω, aduerb. ſub diuo.

Ὑπαικάλλω. clàm palpum obtrudo, adulor.

Ὑπαλίχαζον. ὑπεχώρει.

Ὑπαινίττομαι. μ. ίξομαι. clàm, & per ænigma ſignifico.

Ὑπαίρω. attollo, eleuo, προαίρω.

Ὑπαίτιον. ου. τὸ. crimen, accuſatio.

Ὑπαίτιος. ου. ὁ. reus, ſons, obnoxius. *Vnde* ἀναίτιος, qui crimine caret, inſons.

Ὑπακοή. ῆς. ἡ. obedientia, ὑποταγή.

Ὑπακούω. μ. ούσω. π. κα. audio, cum accuſatiuo, quod tamen aliquando pro obedio ponitur, & pareo, ſiue morem gero, cum datiuo. *Aliquando pro ſuccedo, ut* τὸ πρᾶγμά μοι ὑπήκουσε, *Res mihi ex animi ſententia ſucceſsit.*

Ὑπάκουστος. ου. ὁ. inconſultus.

Ὑπάλειμμα. τὸ. ſublitio.

Ὑπαλείφω. ſublino, ἐγχρίω.

Ὑπαλεύομαι. fugio, elabor, uito, caueo.

Ὑπαλλαγή. ῆς. ἡ. hypallage, eſt figura cum oratio inuerſa uice profertur, ſubalternatio. *Item quæ Latinis correctio eſt, ut ſi dicat, Non iratus, ſed inſanus.*

Ὑπάλλαγμα. ſubſidiaria cõmutatio, & quod uicem alterius præbet, & res ſuccidanea, quaſi τὸ ἀντιλαμβανόμενον. Bud. Com.

Ὑπαλλακτική. ῆς. ἡ. tranſmutatio.

Ὑπαλλάττω. μ. άξω. π. αχα. ſubalterno, identidem muto. Idem ferè eſt quod ἀνταλλάττω. *Eſt enim* ἀνταλλάττειν τὸ ἄλλο ἀντ' ἄλλου ἀντεῖπεν, *inuerſa uice aliquid proferre. Acti. accuſ. Bud. Com.*

Ὑπάλληλα. ſunt, quorum alterum non pro altero, ſed ſub altero locatur & ponitur, differunt autem τῶν ἑτερογενῶν, id eſt à genere diuerſis. Budæus ibidem.

Ὑπαλπεία. ας. ἡ. patria pedemontanorum.

Ὑπαλύγω. μ. ύξω. fugio, elabor.

Ὑπάλυξις. ιος. ἡ. ſuffugium.

Ὑπαναδίπλωσις. reduplicatio.

Ὑπαναδύω. ſubeo.

Ὑπαναλίσκω. conſumo, expendo

Ὑπαναλόω. idem.

Ὑπανάστασις. honor habitus in loco cedendo.

Ὑπαναχωρέω. ſenſim retrò abeo.

Ὑπαναχώρησις. ιος. ἡ. retroceſſus.

Ὑπανδρὸς γυνή. ſubiecta uiro mulier.

Ὑπανείς. έντος. ὁ. dimittens.

Ὑπανίσταμαι. μ. ήσομαι. exurgo, aſſurgo, ut ὑπανίσταμαί σοι τῆς καθέδρας, & ἐξανίσταμαι, et ὑπεξανίσταμαι, honoris uel officij cauſa aſſurgo.

Ὑπανιῷντο. ui poſtularent.

Ὑπανοίγω. μ. οίξω. π. ῳχα. aperio. Act. accuſ.

Ὑπαντάομαι, &

Ὑπαντάω. μ. ήσω. π. ηκα. obuio cuipiam honoris gratia, obuiam procedo, ὑπαντιάζω. Neutrum datiuo.

Ὑπαντή. ῆς. ἡ. obuiatio.

Ὑπαντιάζω. obuiam prodeo. Plutarch. cum accuſatiuo iunxit, ὑπαντιάζουσι τοὺς πολεμίους, in aduerſos hoſtes incurrunt.

Ὑπαντλημα. τὰ. uaſa ærea, cadi.

Ὑπαντομαι. ὑπαντάομαι.

Ὕπαντροι. οἱ. qui in ſpeluncis habitant.

Ὕπαντρος πέτρα. cauum ſaxum.

Ὑπανάδυ.

Ὑπανύειν.miniſtrare.

Ὑπαπιέναι.abire, ἀποστρέφειν.

Ὑπαπιόντες.diſcedentes.

Ὕπαρ.reuera,euidenter,uerè.

Ὑπαράσσομαι.moueo,percutio.

Ὑπαρκτικός.ῆ.ὸ. ſubſtantiuus.

Ὑπαρκτόν.ῦ.τὸ. ſtabile, μόνιμον, ὕπαρχον.

Ὕπαρνος.grex in quo ſunt agni.

Ὕπαρξις.εως.ἡ. ſubſtantia, & uita. unde ἀνυπαρξία apud Dionyſ. pro interitu.

Ὑπαρπάζω. ſurripio.

Ὑπαρχή.ῆς.ἡ.ἀρχὴ, προκατάρξις, & ortus cuiuſcunq; rei apud Ariſtot. qui etiam προϋπαρχὴν pro eodem dixit. Vnde ἐξ ὑπαρχῆς, idem eſt quod ἀπ' ἀρχῆς, & ἐξ ἀρχῆς, ab exordio, ab integro, denuo. Significat etiam beneficium ultrò collatum, id eſt priorem beneficentiam, quæ & προϋπαρχὴ dicitur. Bud. Com.

Ὑπάρχομαι.μ.ἄρξομαι.π.ῆργμαι.concedo. Ponitur pro ἄρχομαι cœpi. Apud Galenum ὑπάρξασθαι pro ἀσκήσασθαι dici uidetur, hoc eſt præiuiſſe poſteritati & præmonſtraſſe.

Ὕπαρχος.ου.ὁ primas, princeps. Rector prouinciæ dicitur à Sirabone: apud Lucianum pro legato in exercitu.

Ὑπάρχω.μ.άρξω.π.ῆρχα.author ſum alicuius rei, ut πρῶτοι τοῦτο ὑπάρξαντες, Nos hoc exemplum prodidimus, Thucyd.1. Et accipitur aliquando in bonam partem, aliquando in malã. In bonã, cum pro cuiuſcunq; inſtituti cõmendabilis authorẽ eſſe ponitur. Andoc. οἱ ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἅπασι τῇ Ἑλλάδι. Sic in mutuis largitionibus ὁ ὑπάρξας prior eſt, poſterior autem ἀντιποιῶν, καὶ ἀντευεργετῶν, apud Ariſtot. Demoſth. διὰ τὰς εὐεργεσίας ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς, uel (ut Aeſchin.) ἃς ὑμᾶς ὑπάρξαντα ἀμύντα τῷ Φιλίππου πατρί. Vnde τὸ ὑπηργμένον apud eundem Ariſtot. beneficium eſt, quod prius ſcilicet collatum gratiam poſtulat rependendam. Et ἄξιος τῶν ὑπηργμένων Ariſtidi pro eo ponitur, in quem meritò conferantur beneficia. In malam partem, cum pro laceſſere ponitur & excitare contentionem, aut ſimultatem: cui opponitur ὁ ἀμυνόμενος καὶ τιμωρούμενος, hoc eſt, qui iniuriam propulſat & ulciſcitur. Demoſth. τῆς δὲ ἔχθρας πρότερος οὗτος ὑπῆρξε. Vnde ὑπηργμένον apud Herodotum, pro iniuria ultrò illata. Ex adductis exemplis ſatis apparet huius uerbi conſtructionem in hac ſignificatione inter genitiuum et accuſatiuum ambiguã eſſe. Nam cum datiuo iunctum, ſignificat adſum & faueo, ut aduocatus uel patronus, ut ὑπάρχω σοι, ſto à partibus tuis, partes tuas ſequor. Demoſth. ὡμολόγουν ὑπάρξειν αὐτῷ, Spondebans ſeſe ab eo ſtaturos eſſe. Significas aliquando præeſſe, imperium gerere. Syneſ. ὑπάρξαι μεγίστην ἀρχήν. Aliquando eſt licere, contingere, euenire, ut ἐμοὶ ὑπῆρξεν, παιδὶ ἔτι ὄντι, φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα, Demoſth. Idem, εἰ δὲ συκοφάντης ἦν, ἂν ὑπάρχει. Sic Cic. Licuit eſſe otioſo Themiſtocli. Οὐχ ὑπῆρξε, Non licuit. ὥσπερ ὑπῆρχε, Vt licuit, ut tempus tulis. Et Aeſchin. ἀλλ' ὑπῆρχεν αὐτῷ ἢ φεύγειν, ἢ τεθνάναι, At neceſſe erat. Aliquando obuenio, obtingo, hoc eſt fortuna mea tulit. Polyb. τὰ μέγιστα γάρ σοι ὑπάρχει. Iungitur cũ alijs uerbis, ut τυγχάνω, & εἰμί. Vtitur tamen his frequentius cum participijs quàm illo, ut ὑπάρχω ἐγνωκώς. Hoc per ſubiunctiuum dicere ſolet Cicero, Iam ætas omnia, iam dies misigarit. Iungitur etiã cum participio uerbi ſubſtantiui, ut τυγχάνω, ſed longe rarius. Demoſth. ὁ δὲ ἐχθρός γε ὑπῆρξεν ὤν. Τὰ ὑπάρχοντα dicuntur, ut τὰ ὄντα, ἡ οὐσία, facultates hominis. ὑπάρχουσα τιμὴ etiã ſic dicitur, ut γιγνομένη τιμὴ, id eſt iuſtum rei pretium. Bud. Com.

Ὑπασπίδιος.ου.ὁ. ſcutifer.

Ὑπασπιστής.ῦ.ὁ.idem, ſatelles, adiutor, propugnator, ὑπερασπιστής.

Ὑπατεία.ας.ἡ.conſulatus.

Ὑπατεύω.μ.εύσω.π.ευκα. ſum conſul, conſulatum gero, fungor magiſtratu.

Ὑπάτη.ης.ἡ.chorda inferior tenoris.

Ὑπατικός.ῆ.ὸ.conſularis.

Ὑπατμισμός.ῦ.ὁ.uapor.
Ὑπάτοπος.ε.ὁ.*ſubabſurdus.*
Ὕπατος.ε.ὁ.*conſul,eximius,altus,honora-
tus præ alijs,ſupremus.*
Ὑπατοσκοπία.*extiſpicina.*
Ὑπαυγάζω.*ſplendeſco.*
Ὑπαυθαδιασάμενοι.οἱ. *qui arroganter egerũt.*
Ὕπαυλος.ε.ὁ.*manens domi.*
Ὕπαφρον.ε.τό.*ſpuma tectum,ſpumoſum,
quod non manifeſtum eſt.*
Ὑπέγγυα.*bona prædia & obærata,ſponſio-
ne & fideiuſsione affecta.*
Ὑπεγγύους ἀποχίσαι. *ſpondere,ſatiſdato pro-
mittere.*
Ὑπεδέξατο.*ſuſcepit.*
Ὑπέθεντο.*conſuluerunt,admonuerunt.*
Ὑπείδομαι.*ſuſpicor.*
Ὑπείκω.*cedo,concedo,recedo,ſubijcio,obſe-
cundo,manum do,id eſt uictum me agno-
ſco,ὑπακέω,ὑποχωρῶ,ὑποτάσσομαι.*
Ὕπειμι.*ſubeo,ſubſum.*
Ὑπᾶναι.*ſurripere.*
Ὑπειπὼν.όντος.*ſubdens,reſpõdens,προσειπών.*
Ὑπὲρ pro ὑπερ.
Ὑπέροχος.ε.ὁ.pro ὑπέροχος,*excellens.*
Ὑπέρων.*ſuperior.*
Ὑπεισέλευσις τῆς κληρονομίας. *aditio hæredi-
tatis.*
Ὑπεισέρχεσθαι.*ſubire,id eſt εἰς νοῦν ἔρχεσθαι.*
Ὑπεκδιδράσκω.μ.άξω.π.αχα.*ſubterfugio.*
Ὑπεκδραμών.ὁ.*ſubterfugiens.*
Ὑπεκδύς.*diſcedens.*
Ὑπεκδύω.μ.ύσω.π.υκα.*exuo,ſubeo. Actiu.*
Ὑπέκθεσις.εος.ἡ.*repoſitio,* ἀπόθεσις.
Ὑπέκκαυμα.*fomes,fax,id eſt incitamen-
tum,& ſuſcitabulum.*
Ὑπεκκαῦσαι.*ſuccendere.*
Ὑπεκκείμενα.*clàm exportata.Bud.Com.*
Ὑπεκκλίνω.*ſubinclino.*
Ὑπεκκομίζω.μ.ίσω.π.ικα.*clàm exporto.*
Ὑπεκπέμπω. *clàm emitto,ut fit in tumultu.*
Ὑπεκπροθέω μ.εύσω.π.υκα.*uinco.*
Ὑπεκρέω.μ. εύσω. π. ευκα. *tabeſco,ſenſim &
clàm euaneſco & effluo, inundo. Neu-
trum abſol.*
Ὑπεκτίθεμαι.*clàm depono,& fidei commit-
to, ueluti* χρήματα παρακατίθεμαι,*ſed apud
externum amicum. Conſtruitur au-
tem cum præpoſitione* εἰς,*ut* ὑπεκτίθεμαι
εἰς τὰς Ἀθήνας, *clàm ſubduco & exporto
Athenas deponendum.Bud.Com.*
Ὑπεκτίθημι.μ.ήσω.π.ηκα. *idem, clàm expo-
no. Acti.accuſ.*
Ὑπεκτρέπομαι. *ſenſim uito & declino, auer-
ſorq; paulatim.*
Ὑπεκφαίνονται. *ſublucent.*
Ὑπεκφεύγω. *ſubterfugio,elabor.*
Ὑπεκχωρῶ. *ſubduco,declino, ut* ὑπεκχωρῶ θανάτῳ,*à morte me ſubduco. Bud.Com.*
Ὑπέλλαιος.ε.ὁ. *ſordidus,piger,imbecillis. Et*
ὑπέλλαιον, γλοιός, *ſordes.*
Ὑπέμβρυον.τό.*recens natus,infans.*
Ὑπέμεινα.*ſuſtinui.*
Ὑπεμνήμυκε. *triſtatus, uel deiectus eſt.ab*
ἠμύω *uel potius* ἠμύω, *quod eſt connueo,
inclino.*
Ὑπέμνησα.*memoraui.*
Ὑπένερθε,uel ὑπένερθεν. *ſub,infra,ſubtus.*
Ὑπεναντίος.*aduerſarius,* ἐχθρός.
Ὑπεναντιούμενος.ὁ.*repugnans.*
Ὑπενδιδόναι.*terga uertere.*
Ὑπενέγκω.*ſuſtineo.*
Ὑπεξάγειν. *ſubducere, clanculum abire &
ſubtrahere.*
Ὑπεξαιρέομαι. *ſubduco, interuerto, ſuppilo,
clàm aufero & auerto.Bud.Com.*
Ὑπεξαίρεσις.εος.ἡ.*exceptio, ſupputatio.Pol.*
Ὑπεξαιρέω.μ.ήσω.π.ηκα. *ſuſcipio. Acti.*
Ὑπεξαίρομαι. *clàm de medio tollo, Xeno-
phon de tyrannis,* ὅταν δὲ τοὺς δικαίους καὶ
ἀνδρείους διὰ τὸν φόβον ὑπεξαίρωνται. *Eſt
etiam eximo, ſummoueo, reijcio,Plato in
Theæt. Bud.Com.*
Ὑπεξαλέασθαι.*uitare,declinare.*
Ὑπεξελεῖν.*clanculum auferre.*
Ὑπεξαναδύομαι. *ſenſim & clàm exiſto, fal-
lo emergendo. Homer.* ἁλὸς ὑπεξαναδῦσα
πολιῆς ἁλός.
Ὑπεξανίσταμαι.*honoris cauſa aſſurgo.*
Ὑπέξειμι.*exeo,ſubterfugio,*ὑπεξίσταμαι.
Ὑπεξέλασις. *ſupplicium, tormentum, quæ-
ſtio,* βάσανος, ἐξέτασις.

Ὑπεξέρχομαι. μ. ξομαι. obrepo, ſurrepo, ſubduco, fallo. Eſt etiam ſubire, id eſt εἰς νοῦν ἔρχεσθαι.

Ὑπεξίσταμαι. cedo, ut ὑπεξίσταμαί σοι τῆς ὁδοῦ, cedo tibi uia, id eſt decedo: quod etiam ἐξίσταμαι dicitur, τουτέστι παραχωρῶ. Decedo autem Latinè interdum ἀντὶ τοῦ ἐκτρέπομαι accipitur, hoc eſt ἀποστρέφομαι. Cæſar, Quibus ita interdictum eſt, ijs omnes decedunt, aditum ſermonemq́ defugiunt. Bud. Com.

Ὑπεξούσιος. ου. ὁ. ſubditus.

Ὑπεπίεζον. mouebant, ſubagitabant, ἐσάλευον, κατεπίεζον.

Ὑπέρ. cum genitiuo ſignificat pro: cum accuſatiuo ſuper, ſupra, ultra. In compoſitione auget, ſicut per aut quàm apud Latinos.

Ὑπέρ. eò, quòd.

Ὑπὲρ ἄγαν. quàm ualde.

Ὑπὲρ ἡμῶν. è re noſtra.

Ὑπὲρ λόγον. maiora quàm ut dici poſſent, ſupra quàm dici poſſent.

Ὑπὲρ μοῖραν. obſtante fato.

Ὑπὲρ τὸν κατάλογον. eximius, numero uulgi exemptus.

Ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμφερόντων. pro utilitate communi.

Ὑπέρα. ας. ἡ. funis nauticus, quo cornua antennarum transferuntur. παρὰ τὸ ὑπεράνω εἶναι. Item ὑπέραι, uermes quidam.

Ὑπεραγαπῶ. deamo.

Ὑπεράγαμαι. demiror, inuideo. Depon.

Ὑπεραής. έος. ὁ, ἡ. deſuper flans.

Ὑπέραγχος. ου. ὁ. ſuperbus, elatus.

Ὑπεράγω. μ. άξω. π. ῆχα. ſupero, excello.

Ὑπεραγωνίζομαι. defendo, pugno.

Ὑπεραίρομαι. ſupra modum efferor.

Ὑπεραίρω. μ. αρῶ. π. ῆρκα. ſupero, ſupergredior. Accuſ. aut genit.

Ὑπεραίσιον. τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

Ὑπεραιωροῦμαι. lumis deſpicio, deſuper aſpicio.

Ὑπέρακμος. ου. ὁ. ſuperadultus, grandis.

Ὑπερακοντίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſupero, ualde iaculor. Acti. accuſ.

Ὑπεράκρια. τὰ. montana.

Ὑπερακριβής. έος. ὁ, ἡ. diligens, curioſus.

Ὑπεραλγέω. perdoleo.

Ὑπεραλγής. έος. ὁ, ἡ. ualde dolens.

Ὑπεράλλομαι. tranſilio, ſuperſilio.

Ὑπεράλμενος. ὑπεραλλόμενος.

Ὑπεραναιδεύομαι. impudentia uincor.

Ὑπεράναστος. ου. exul, μεταβάτης, μετανάστης.

Ὑπερανεστηκότα. præ cæteris eminentia.

Ὑπερανίσταμαι. ſuperſto, ὑπερβαίνω.

Ὑπερανίσχων. eminens.

Ὑπέραντλος. ου. ὁ. inexhauſtus, ſuperabundãs, copioſus, infuſus.

Ὑπεράνω. ſuper, in cælo. Sed ſciendum quòd quando ponitur cum genitiuo, ſignificat ſuper, quando abſolutè, in cælo.

Ὑπεραποκρίνεσθαι, &

Ὑπεραπολογεῖσθαι. adeſſe, & patrocinari, et defendere.

Ὑπεραποχρῶντες. plus ſatis.

Ὑπερασπίζω. μ. ίσω. π. ικα. protego, pugno ſtrenuè, defendo, iuuo. Acti. accuſ.

Ὑπερασπισμός. οῦ. ὁ. protectio.

Ὑπερασπιστής. οῦ. ὁ. protector, propugnator, redemptor, qui clypeo ſuo protegit aliquem, ſatelles.

Ὑπέραχος. ου. ὁ. excellens.

Ὑπεράχθομαι. ualde doleo. Depon abſol.

Ὑπερβαίνω. μ. ήσω. π. ηκα. tranſeo, tranſgredior, ſupero. Neutrum accuſ.

Ὑπερβάλλομαι. μ. ῆμαι. π. ημαι. diſtendo, & τὸ ἀναβάλλομαι καὶ ὑπερτίθεμαι, in aliud tẽpus reijcio, differo. Accipitur etiã pro ὑπερβάλλω, excello, ſupero, uinco. Bud. Com.

Ὑπερβαλλόμενος. ου. ὁ. tardus, cunctator.

Ὑπερβαλλόντως. excellenter, ualdè.

Ὑπερβάλλω. μ. αλῶ. π. ηκα, extendo, ὑπερέχω, καὶ ὑπερβαίνω, excello, ſupero. Eſt etiã in auctione uinco, id eſt pluris liceor & ſupra omnes, Andoc. Bud. Com.

Ὑπερβασία. ας. ἡ. &

Ὑπέρβασις. tranſgreſſio, iuramenti uiolatio, iniuria, malitia, ſuperbia.

Ὑπερβατόν. οῦ. τὸ. hyperbaton. Quintilia. uerbi tranſgreſſionem interpretatur, quã frequenter ratio comparationis & decoris exigit.

Ὑπερβερεταῖος. ου. ὁ. extremus anni menſis apud Macedones. Vnde pro comperendinatore ponitur, & ſerotino, ſiue cunctatore.

Ὑπερβιβάζω. traduco, traijcio.

Ὑπέρβιος. ου. ὁ. immenſus, magnanimus, ultra uires exiſtens, ſuperbus, uiolentus.

Ὑπερβλήδην. exuperanter.

Ὑπέρβλητος. excellens.

Ὑπερβλύζω. effundo.

Ὑπερβολαί. αἱ. extremæ collium partes, cacumina montium.

Ὑπερβόλαιον. τὸ. acutiſsimum tetrachordum.

Ὑπερβολή. exuperantia, exceſſus, excellentia, quæ ἐλλείψει opponitur. Demoſth. τοῦτο γὰρ τοῦτ' οὐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας, Hoc ſcelus nullo ſcelere ſuperari poteſt. Inde illa locutio, ἐρημίαν λέγω ὑπερβολήν. Et Demoſth. τίνες δ' εἰσὶ λελοίπασιν ὑπερβολὰς αὐτῶν, à quo ſuperari iſti poſſunt dicendi facultate. Item mora, dilatio, ἀναβολή, ὑπέρθεσις. Bud. Com.

Ὑπερβολῇ. ſupra modum.

Ὑπερβολία. ας. ἡ. iniuria, exceſſus.

Ὑπερβολικόν. τὸ. nimietas, id eſt ſupra modum, fidemq́.

Ὑπέρβολος. lapis qui alligabatur ceruici ſubmergendorum nocentium.

Ὑπερβόρεοι. οἱ. Hyperborei, populus ſeptentrionalis.

Ὑπερβριθής. έος. ὁ. ponderoſus.

Ὑπερβορέων, aduerb. pro πόῤῥω, καὶ πόῤῥωθεν αὐτοῦ.

Ὑπεργάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. occultè molior. Depon. accuſ.

Ὑπεργαμία. ας. ἡ. ſeræ nuptiæ, ὀψιγαμία.

Ὑπέργεια. τὰ. animalia quæ per ſumma telluris degunt.

Ὑπεργέμων. οντος. ὁ. plenus.

Ὑπεργράφω. ſuperpingo, quo uerbo utitur Plin. lib. 35. cap 11. Nealces Venerem, ſolers hic arte ingenioſo operi ſuperpinxit.

Ὑπέρδιον. magnum, immenſum, ὑπέρμεγες.

Ὑπερδασύς. έος. ὁ. ualde denſus.

Ὑπερδεής. inferior, minor, multis indigens. Homerus ὑπερδέα uocat, qui timorem ſuperat, interritum, pro ὑπερδεᾶ.

Ὑπερδαπανᾶν. in conuiuijs ſumptuoſum eſſe, luxuriari.

Ὑπερδέξιον. regio Lesbi. hinc

Ὑπερδέξιος. gentile, & Iouis cognomentum, χαλαπόταρς.

Ὑπερδιατείνομαι. ſupra modum contendo.

Ὑπερδιατείνω. idem.

Ὑπερδικέω. μ. ήσω. π. ηκα. defendo in iudicio, Acti. accuſ.

Ὑπέρδικος. admodum iuſtus.

Ὑπερδίπηχυς. duobus cubitis altior.

Ὑπερεθίζω. prouoco.

Ὑπέρεια. ας. ἡ. Hyperia fontis nomen, & urbs Phæacum.

Ὑπερείδω. μ. είσω. π. εικα. firmo, fulcio, confirmo, animum addo. Eſt etiã diſsimulo, & cum uideam perinde me gero quaſi non uideam, conniueo. Item deſpicio cum datiuo, apud Lucian. Actiu. accuſ.

Ὑπερείπετο. oppugnatus fuit: & ὑπέρειπε, deiecit, à uerbo ἐρείπω.

Ὑπερειδόμενος. defendens.

Ὑπέρεισμα. ατος. τὸ. firmamentum, adminiculum.

Ὑπερακοντίζειν. ultra ſcopum iaculari.

Ὑπερεκπίπτειν. ſuperare.

Ὑπερεκπλεόω. μ. ώσω. ſuperfluo.

Ὑπερέκτασις. εως. ἡ. ſatisfactio.

Ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν. pro mortuis ſoluere.

Ὑπερέκτισις. pœna, uindicta.

Ὑπερέλαφρος. ου. perleuis.

Ὑπερεμάσησαν. ualdè gauiſi ſunt.

Ὑπερεμβάλλω. intermitto.

Ὑπερεμπίμπλημι. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ὑπερεμπλήθω. ualde impleo. Acti. accuſ.

Ὑπερένδοξος. ου. ὁ. ualde glorioſus.

Ὑπερενεγκεῖν. præualere.

Ὑπερεντυγχάνω. poſtulo, interpello.

Ὑπερεξακόσιαι. plus ſexcentæ.

Ὑπερεπαινῶ. effuſis laudibus proſequor.

Ὑπερεσθίω. plus quàm oportet comedo.

Ὑπέρεχον τὰ ὅπλα. ſuperiecerant arma.

Ὑπερετίω. ſuppedito.

Ὑπέρευ. egregiè, ſupra modũ bene, ὑπερκαλῶς.

Ὑπερευδοξοῦντες. dicuntur clariſsima opinione præditi, quaſi qui maximè aliqui eſſe uidentur.

Ὑπερεύχομαι. intercedo. Genit.

Ὑπέρευ. ſuper optimè.

Ὑπερέχω. ſupero, emineo, uinco. Item defendo, protego. Accuſ. aut genit.

Ὑπερέχων. præſtans.

Ὑπερῴοθεν. ex tabulato.

Ὑπερῷον. ῴου. ὁ. tabulatum.

Ὑπερηγάσθην. uehementer admiratus ſum.

Ὑπερήδιστα. quam ſuauiſſimè.

Ὑπερήδομαι. ualde lætor.

Ὑπερήκειας. tranſiliiſti.

Ὑπερηλικίωσις. ἡ. decrepitas, ætas extrema.

Ὑπερῆλιξ. ικος. ὁ. decrepitus.

Ὑπερημερία. ας. ἡ. exceſſus delatio ultra præſcriptum diem, dies in quam iudicatum quis facere debet. Ἀναβάλλεσθαι τὴν ὑπερημερίαν, dicebant comiter diem præſtitutũ prorogare.

Ὑπερήμερος. ου. præteriens diem promiſſum, qui in mora eſt. Iungitur autem genitiuo. Lucian. ὑπερήμερος τῆς προθεσμίας, qui iam elapſo tempore non præſtitit quod ſpopondit, qui ad diem non ſatisfacit: atq; eam ob cauſam alio uocabulo ἐκπρόθεσμος dicitur, & ὑπερπρόθεσμος etiã. Et ὑπερήμερος τοῦ ὀφλήματος, qui ad diem præſcriptum non ſoluit. Hos Romani nomina tarda uocabant. Λαμβάνειν ὑπερήμερον τὸν δικασθέντα, τῶν κτημάτων αὐτοῦ λαμβάνεσθαι, ἢ ἅψασθαι, In poſſeſſionem bonorum eius mitti, qui intra diem non adfuit, aut rei iudicatæ non paruit. Ὑπερήμερον εἰσπράττειν τινὰ, de eo dicitur, qui acerbe, id eſt, πικρῶς ἀσπράττεται. Bud. Com.

Ὑπερηνορέω. μ. ήσω. π. κκα. ultra uirum poſſum, excello, extollor animoſitate, ſuperbio Neut. abſol.

Ὑπερήνωρ. ορος. ὁ. magnanimus, uirilis, ſuperbus, ualidus.

Ὑπερῆρε. ſubleuauit. κατεσφάνισε.

Ὑπερήσει. ſuperabit, ab ἵημι.

Ὑπερηφανεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. ſuperbio. Depon. abſol.

Ὑπερηφανία. ας. ἡ. ſplendor, ſuperbia, inſolentia.

Ὑπερήφανος. ου. ὁ. ſuperbus, præclarus, ſublimis, excelſo animo.

Ὑπερηχέω. μ. ήσω. π. κκα. ualde reſono. Neut. abſol.

Ὑπερθαυμάζω. demiror.

Ὑπερθεματίζω. pluris liceor & ſupra omneis, ὑπερβάλλω, ἐπιτιμῶμαι. Bud. Com.

Ὑπερθεματισμός. uocatur melior allata conditio in pacto additionis in diem.

Ὕπερθεν. deſuper.

Ὑπέρθεον. præter numinis uoluntatem.

Ὑπερθερμαίνεσθαι. ſupra modum calefactari.

Ὑπέρθεσις. εως. ἡ. dilatio, ſuperlatio, induciæ.

Ὑπερθετικός. οῦ. ὁ. ſuperlatiuus.

Ὑπερθέω. præcurro, uinco, ὑπερτρέχω.

Ὑπερθορῶ. ſuperſilio.

Ὑπέρθυμος. ου. ὁ. elatus, magno animo.

Ὑπέρθυρον.. lapis oſtij ſuperior, ſuperliminare.

Ὑπεριδεῖν. deſpicere. Genit. uel accuſ.

Ὑπερίεται. extollitur.

Ὑπερικταίνεσθαι. aberrare, tremere, extendi, ἀνασπᾶσθαι, concuti. ὑπερικταίνοντο, pedes citò mouebantur propter lætitiam, ὑπερέκινοντο.

Ὑπέρινος. ὁ, ἡ. hyperina, id eſt effœta propter nimium partum, tenuis, exilis, nimiũ purgatus, nam ἰνῶ eſt euacuo, attenuo.

Ὑπερίπταμαι. ſuperne uolo.

Ὑπερίσταμαι. tueor.

Ὑπερισχύων. præpotẽs, impotens, ὑπερβάλλων.

Ὑπερίων. ονος. ὁ. Hyperion, ſolis epitheton, ab ὑπὲρ, & ἴω, eo.

Ὑπερκαθαίρω. eximie uacuo.

Ὑπερκάθαρσις. immodica purgatio, cum mulieres plus iuſto purgantur: cui opponitur ἐποχὴ τῶν ἐμμήνων, quæ eſt ſuppreſsio menſium.

Ὑπερκακέω. μ. ήσω. π. κκα. fatigo.

Ὑπέρκαρπα, & ὑπερκαρποῦντα. τὰ. fructuoſiſsima, Theoph.

Ὑπερκατακείμενος. ſupra diſcumbens.

Ὑπερκαταγέλαστον. ualde deridendum.

Ὑπερκατάληκτον. carmen, quod ſyllaba aut

pede abundat.

Ὑπέρκειμαι. ſuperiaceo, præcedo, immineo, differo, ἀνάκειμαι.

Ὑπερκερᾶν eſt (ut Liu. inquit) cornua extendẽdo claudere à tergo hoſtem. Unde

Ὑπερκέρασις. dicitur ubi ex altera tantum parte ſuperiores ſumus in prælio: uel alterius cornu hoſtium circunuentio. Budæus Commentarijs.

Ὑπερκολακεύω. adulor, aſſentor.

Ὑπέρκομπος. ου. ὁ. ſuperbus, ualde elatus, iactabundus, inſolens.

Ὑπερκόμπως. iactanter, ſuperbe.

Ὑπερκόσμιος. altiſſimus, ſupramundanus, cœleſtis.

Ὑπερκύδας. ου. ὁ. glorioſus.

Ὑπερκύπτω. in pedes erigor, & emineo ſuper alios.

Ὑπερλάμπομαι, &

Ὑπερλάμπω. præluceo, præradio. Plin. Ut faculam ita præluceat.

Ὑπέρλεπτος. prætenuis.

Ὑπερμαζᾶν. intemperantius agere, laſciuire, (quod uitium nimium ſaturos comitari ſolet) opipare uiuere, luxurioſius agere delicatiusq́, ac diuitijs abundare. Deducitur à μάζα.

Ὑπερμαίνομαι. ualde inſanio.

Ὑπερμάργος. uehementer inſanus. ὑπερμαργότερος (inquit Suid.) ὁ ὑπερμαινόμενος.

Ὑπερμαχητά. τὰ. uictricia.

Ὑπέρμαχος propugnator.

Ὑπερμεθύομαι. ualde ebrius ſum.

Ὑπερμενέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſupero potentia.

Ὑπερμενής. έος. ὁ, ἡ. ualde potens, ſuperbus.

Ὑπερμέτρως ænixè, ſupra modum.

Ὑπέρμοιρα. indecenter, præter ſortem.

Ὑπέρμορον, & ὑπερμόρως. idem.

Ὑπερνεφής. ὁ. excedens nebulas.

Ὑπερνεωλκέω. transfero claſſem.

Ὑπερνικάω. μ. ήσω. π. ηκα. præualeo, ἀντιμάχομαι. Neutrum. accuſ.

Ὑπερνήχομαι. ſupergredior.

Ὑπερξηραίνω. exicco.

Ὑπέρξηρος. magnopere ſiccus. (patris.

Ὑπερξίσιος. ſuus & legitimus, ut filius

Ὑπέρογκος. ου. ὁ. immenſus, immodicus, redundans, uehementer corpulentia onuſtus, excelſus, ſuperbus, intolerabilis.

Ὑπερῴη ης. ἡ. palatum.

Ὑπεροιησάμενος. ſuperbiens.

Ὑπεροικοδομέω. ſuperconſtruo.

Ὑπέρολβος. ου. ὁ. prædiues.

Ὑπερῷον. tabulatum.

Ὑπεροπεύς. ῆος. ὁ. contemptor, mendax.

Ὑπεροπεύω. mentior, deſpicio, decipio.

Ὑπεροπλία. ας. ἡ. ſuperbia.

Ὑπεροπλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. expugno, ſuperbio.

Ὑπέροπλος. ου. ὁ. immenſus, fortis, elatus, qui nihil ſibi non arrogat armis, ὃ ἡ ἰσχὺς καὶ ὅπλων ἰσχὺν ἐπικρατεστέρα.

Ὑπερπρόθεσμος. ὁ. ὑπερήμερος.

Ὑπέροπτα. contemptim.

Ὑπερόπτης. ου. ὁ. contemptor, faſtuoſus.

Ὑπεροπτικός. ῦ. ὁ. deſpectiuus, deſpectitius, faſtidioſus.

Ὑπεροπτικῶς. faſtidioſè.

Ὑπερόπτομαι. μ. όψομαι. π. ωμμαι. deſpicio, ſperno. Genit.

Ὑπέροπτος. ſpectabilis, magnus.

Ὑπεροράω. ὑπερόπτομαι. contemno.

Ὑπερορία. ας. ἡ. locus extra fines, exilium.

Ὑπερορίζω. de eiectis extorribus, exulibusq́ dicitur interdum.

Ὑπερόριος. ου. ὁ. extorris, profugus extra terminos.

Ὑπέρορον. ου. τὸ. ὑπερορία.

Ὑπερόφορος. ου. ὁ. ſuperbus, ὑπερήφανος.

Ὕπερος. ου. ὁ. piſtillum.

Ὑπεράσιος. dilectus, amatus, πεφιλημένος.

Ὑπέροφρυς. υος. ὁ. ſuperbus, ſupercilioſus.

Ὑπεροχή. ῆς. præſtantia, excellentia, ſummitas, ſublimitas, dignitas, prærogatiua, exuperantia, præualentia, amplitudo, primæ partes, ὑπερβολή.

Ὑπέροχος. ου. ὁ. egregius, maior.

Ὑπεροψία. ας. ἡ. ſuperbia, deſpicientia, faſtus.

Ὑπερπαθήσας. ualde affectus, commotus, dolens, πεπονθώς.

Ὑπερπαίειν. ſupergredi, πλεονάζειν, excellere.

Ὑπερπερισσεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſuperabundo.
Ὑπερπηδάω. ῶ. conculco, tranſgredior, tranſilio.
Ὑπερπίμπτω. ultra ſcopum iaculor, ὑπερακοντίζω.
Ὑπερπίμπλημι. μ. ήσω. π. ηκα ſuperimpleo.
Ὑπερπλουτοῦντες. prædiuites.
Ὑπερπονεῖν. pluſquàm oportet laborare.
Ὑπέρπονος. ο. labore confectus.
Ὑπέρπταμαι. ſuperuolo. Depon. abſol.
Ὑπερπύριος igneus magnopere calidus.
Ὑπερσάρκωσις. uide ὑπεροσάρκωμα.
Ὑπερρέω. μ. εύσω. π. ευκα. ſuperfluo.
Ὑπερσαρκεῖν, &
Ὑπερσαρκῆσαι. dicuntur quæ corpulentiora iuſto fiunt.
Ὑπερσάρκωσις. carnis excreſcentia.
Ὑπέρτατος. ο. ὁ ſupremus, ſummus.
Ὑπέρτεγος. ſupra tectum.
Ὑπερτείνομαι, &
Ὑπερτείνω. μ. τενῶ. π. ακα. ſupero, ſuperextẽdo, circunuenio. Actiuum accuſ.
Ὑπερτέλειοι. οἱ. ampliores numeri.
Ὑπερτελής. έος. ὁ, ἡ. exterminus, ὑπὲρ τὸ τέλος κείμενος.
Ὑπερτέλλω. exorior, ὑπερφαίνω τῶν ἄλλων ἄστρων.
Ὑπερτενής. altum, ὑπερανέχον.
Ὑπέρτερα κρέατα. carnes exteriores, carnes quæ in uictima forinſecus obiacent, ut ἔγκατα quæ intus.
Ὑπερτερέω. ſuperior ſum.
Ὑπερτερίαι. αἱ. ligna quædam eminentiora currus, ſuper quibus res locantur.
Ὑπέρτερον. poſtremum, recens.
Ὑπέρτερος. ο. ὁ. ſuperior, ἔσχατος, νεογενής.
Ὑπέρτεχνος. artificioſus, σπουδαῖος.
Ὑπερτίθεμαι. prolongo, differo.
Ὑπερτιθέμενος. tardus. Sic
Ὑπερτίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. ſuperim pono, ſubmitto, præpono, τιμῶ. Item differo, id eſt, prolongo. Actiu. accuſ.
Ὑπερτραγίζειν. ſupra modum olere.
Ὑπερτρέχω. tranſcurro, depopulor. (tus.
Ὑπέρυδρος. aqua inundans, nimis aqua reple

Ὑπέρυθρος. fuluus, ſubrubens.
Ὑπερύπτιος. ſupinus, reſupinus.
Ὑπερφαλαγγέω. μ. ήσω. π. ηκα. includo phalangas. Vnde ὑπερφαλάγγησις, cum utrinque phalanx hoſtibus circunfuſa, aciem eorum coërcet, Ariano. Bud. Com.
Ὑπέρφασις. εως. ἡ. magniloquentia, ſuperbia.
Ὑπερφερής. έος. ὁ, ἡ. præcellens.
Ὑπερφέρω. μ. ὑπεροίσω. μ. ὑπερενήνοχα. extollo, præſto. excello. Actiu. accuſ.
Ὑπερφθέγγομαι. μ. ξομαι. uerbis ſupero.
Ὑπερφίαλος. ο. ὁ. immenſus, ὑπέρμετρος, quaſi inundans & fluens ultra phialam. Item infidus, fœdifragus, qui tranſgreditur iuſiurandum, quod per phialas factum eſt.
Ὑπερφιλέω. μ. ήσω. π. ηκα. uehementer amo. Actiu. accuſ.
Ὑπερφλύζω. efferueſco, inundo.
Ὑπερφρονῶ. contemno, deſpicio, inſoleſco. Genit. & accuſ.
Ὑπερφρόνως. contemptibiliter.
Ὑπέρφρων. ονος. ὁ, ἡ. ſuperbus.
Ὑπερφυᾶ τινὰ. miram, ſplendidam, egregiã, φῦ ἀπὸ τὸ φαίνω.
Ὑπερφυές. έος. τὸ. eximiè factum, ſuperexcellens.
Ὑπερφυής. έος. ὁ, ἡ. ingens, immenſus, eximius, egregius ineffabilis.
Ὑπερφυσάω. ſupra modum inflatus ſum.
Ὑπερφύω. innaſcor.
Ὑπερφυῶς. mirum in modum, egregiè, incredibiliter, ὑπεράγαν.
Ὑπερφωνῶ. altè clamo.
Ὑπερχαλής. έος. ὁ, ἡ. exuperans, plenus.
Ὑπέρχιλος. idem.
Ὑπερχέομαι. μ. εύσομαι. π. κυμαι. exubero, effundor.
Ὑπερχολᾶν. biliosum eſſe, ualdè iraſci.
Ὑπέρχολος. ο. ὁ. ſupra modum iratus.
Ὑπέρχομαι. accedo. Item aſſentior, per obreptionem me alteri captioſè ſubmitto, Luciano. Quintil. ad uerbum ſubeo dixit, Interim uero (inquit) fallendus iudex, & uarijs artibus ſubeundus eſt. ὑπὸ enim hic dolum denotat, quemadmodum & de ὑπάγω dictum eſt. Item obſequioſe colo, alicui me uendito, & eum obſeruo, bla

φανιῶν, Andoc. Τὸ ὑπελθὸν, quod in mentem uenit. Bud. Com.

Ὑπέρχρεως. inuolutus ære alieno, ultra facultates ſuas obæratus.

Ὑπέρχρονος. ὁ. exuperans tempus.

Ὑπερῴα. palatum.

Ὑπερωδυνία. calamitas, λύπη.

Ὑπερώησαν. retro ceſſerunt, recti ſteterunt, impetum fecerunt.

Ὑπερῷον. ου. τὸ. palatum, tabulatum, locus editus, palatium, cœnaculum.

Ὑπέρωρον. exoleſcens, quod tempus ſuum exceſſit.

Ὑπερώσιον. τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

Ὑπέσχε, καὶ ὑπέσχεν. ſuppoſuit, ſubijt, ſuſtinuit, promiſit.

Ὑπαίθριος. ſub dio, ſerenus, tranquillus.

Ὑπεύθυνος. ου. ὁ. ſubditus, obnoxius, reus, ſons, ὑπόδικος.

Ὑπέχω. μ. ὑφέξω. π. ὑπέσχηκα. ſubmitto, ſuſtineo, ſubſiſto, adhibeo, recipio, luo. Item occupo, opprimo. Vnde ὑπέχειν τὴν χεῖρα, præbere manum ſeu porrigere, apud Lucianum. Δίκην ὑποσχεῖν, cauſam dicere. Aliquando ponitur pro prudenter ago.

Ὑποφηνισμένη. ης. ἡ. propinqua partui. Sumpta metaphora à ficis immiſsis pſenibus uermiculis iam matureſcentibus.

Ὑπέβολον. depoſitum ad uſuram.

Ὑπήκοος. ου. ὁ. obediens, morigerus.

Ὑπείκω. μ. ἥξω. idem quod ὑπείκω, hoc eſt cedo.

Ὑπήλυθε. ſubijt, ab ὑπελεύθω.

Ὑπηνέμιος. ου. ὁ. &

Ὑπήνεμος. ſub uento expoſitus, ſubuentaneus. Vnde ὑπηνέμιον ὠὸν, ſubuentaneum, hoc eſt, inefficax ouum, quod citra coitum æditur, ſed ueneris imaginatione. Appellantur & zephyria oua, Plinio li. 10. capite 60.

Ὑπήνη. ης. ἡ. barba, pili circa labia.

Ὑπηνήτης. ου. ὁ. iuuenis incipiens barbeſcere, pubeſcens.

Ὑπέρατος. ου. ὁ. ualde ſplendidus.

Ὑπηρεσία. ας. ἡ. ſeruitium, obſequium, obſeruantia, officium, adminiſtratio.

Ὑπηρέσιον. ου. τὸ. remus, aſſer ſedis, pellis tanquàm puluinus in quo remex ſedet.

Ὑπηρετέομαι. obſequijs & operis color & obſeruor. Et τὸ ὑπηρετούμενον, obſequium, & exhibita operâ. Accipitur etiam actiuè ut ὑπηρετοῦμαί σοι ταῦτα, Hanc tibi operã nauo, in hoc tibi obſequor. Sicut

Ὑπηρετέω. μ. ήσω. π. ηκα. miniſtro, ſubminiſtro, obſequor, morẽ gero, inſtruo, paro, ſuppeto, ſubſeruio, nauo operam alicui & obſequor. Datiuo iung. & accuſ.

Ὑπηρέτης. ου. ὁ, miniſter, carnifex, exactor, qui exequitur iudicis ſententiam.

Ὑπηρετικόν. οῦ. τὸ. armamentarium.

Ὑπηρετικός, uel ὑπηρετητικὸς. οῦ. ὁ. ſeruilis. Eſt etiam ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὰς ὑπηρεσίας.

Ὑπηρέτις. ιδος. ἡ. miniſtra.

Ὑπηρετοῦμαι. miniſtro.

Ὑπήτρια. τὰ. ſumma ubera, ὑπήτριον (inquit Hesych.) ὑπογάστριον, ἤτριον, ſumen, abdomen.

Ὑπηχέω. μ. ήσω. reſono, ſuccino.

Ὑπιδέσθαι. ſuſpicari.

Ὑπίεμαι. operam do. Depon. datiuo.

Ὑπίλλω. ſublino.

Ὑπισχνέομαι. μ. ὑποσχήσομαι. π. ὑπέσχημαι. μέσ. ἀόρ. β. ὑπεσχόμην. promitto, polliceor, profiteor, uoueo, ſpondeo. Depon. accuſ.

Ὑπίσχομαι. idem.

Ὑπιωγή. ῆς. deliberatio, σκέψις. Ὑπιωγὰ (Hesychio authore) ὑπαγωγαὶ. ὑποδρομαὶ τῆς πέτρας διὰ σκέπην.

Ὑπνάω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ὑπνόω. dormio. Neut. abſol.

Ὑπνηλός. οῦ. ὁ, ſomnolentus, ſomniculoſus.

Ὕπνιον. ου. τὸ. ſomnium.

Ὑπνοδότις. ιος. ἡ. ſomnifera.

Ὑπνομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. pugno cum ſomno.

Ὑπνοποιός. ſomnum prouocans, compoſitus.

Ὕπνος. ου. ὁ. ſomnus.

Ὑπνόω. dormio.

Ὑπνωτικός. οῦ. ὁ. ſopiens, ſoporificus, ſomniculoſus, deditus ſomno.

Ὑπνώττω. μ. ώξω. π. ωχα. ſoporor, dormio.

Ὑπό. cum genitiuo ſignificat ab, ut ὑπὸ τῶν

δικαστῶν

δικαστῶν ἀποθνήσκειν, interire à iudicibus. Sic Cice. Nihil enim eſſe ualentius à quo intereat. Cum datiuo & accuſatiuo ſub. Interdum Atticè ἀντὶ τοῦ πρὸ accipitur. In compoſitione interdum minuit, quemadmodum ſub apud Latinos.

Ὑπ' ἠῶ. ſub auroram. Suidas habet ὑπ' ἠοῖ.

Ὑποάμουσος. improbus, ruſticè inuerecundus.

Ὑπὸ μάλης. ſub ala: quod tantum inuenitur in hac locutione. nam μάλη rectus non eſt in uſu, ſed μασχάλη.

Ὑπὸ προθυμίας. promptè.

Ὑπὸ συνθήματος. ex compoſito.

Ὑπὸ τῆς μετριότητος. pro mea modeſtia.

Ὑποβάθρα. ας. ἡ. fundamentum, ſcabellum, ὑπόβασις. Cyril. li. 7. ταύτην ὑποβάθραν προκαταβαλλόμενος, Hoc fulcrum & ſuſtentaculum præiaciens.

Ὑπόβαθρον. ου. τὸ. idem.

Ὑποβαίνω. ſubeo, decedo, minuor.

Ὑποβάλλομαι. ſubſterno, ut ὑποβάλλεσθαι πορφυρίδας, toralia & ſtragula ſubſternere, Lucia. Ponitur & ἀντὶ τοῦ προβάλλομαι καὶ ὑποτίθεμαι, Baſil. Eſt etiam falsò mihi quippiam aſcribo, mihi quaſi ſubdititiũ aſſumo, ut τὰ ἀλλότρια ὑποβαλλόμενος, aliena ſcripta ſibi aſſerens, Strab. ultim. Sic etiã πολέμων ὑποβάλλεσθαι τὴν δόξαν, bellorum gloriæ ſuccidaneum ſe inferre, Plut. in Pom. Item ſuppono partum, Baſil. Ita

Ὑποβάλλω. μ. αλῶ. π. ηκα. ſuppono. Item ſuggero, admoneo, Xenoph. & Herodi. Eſt etiam interfari, ſermonemq́ interpellare, & præpoſtere excipere, hoc eſt ἀκαίρως καὶ ἀώρως ὑπολαμβάνειν. Aeſchin. κατὰ κτησ. Actiuum. accuſ. Bud. Com.

Ὑπόβασις. ιος. ἡ. ſubucula, ſubligaculum, decrementum, περίζωμα.

Ὑποβάτης. ſcabellum.

Ὑποβεβρεγμένοι. irrigati, appoti.

Ὑποβιάζω. uiolenter repello.

Ὑποβιβάζω. minuo, per uim ſubduco.

Ὑποβιβαστικός. ἡ. ὁ. habens uim deijciendi & ſubducendi.

Ὑποβλαστάνω. ſuppullulo.

Ὑποβλέπω. improbè & toruè aſpicio. Item limis aſpicio ad collimandum. Eſt etiam ſuſpicor, ſuſpecto, ἐχθραίνω.

Ὑποβλήδην, aduerb. ab ὑποβάλλειν interpellato ſermone, uel excepit uerba dicentis nõdum finita. Bud. Com.

Ὑπόβλητος. ſubdititius puer, ſpurius, nothus, ὑποβολιμαῖος, κίβδηλος.

Ὑποβολεύς. έος. ὁ. ſuppoſitor, interpres.

Ὑποβολή. ῆς. ἡ. præceptum, ſuppoſitio, fraudulenta & clancularia in aliquem oratio.

Ὑποβολιμαῖος. ου. ὁ. ὑπόβλητος.

Ὑπόβολος. pignerationi obnoxius, & obiectus pro pignore, quam hypothecam Iuriſconſulti uocant. Eſt enim ὑπόβολον, τὸ ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον, ſiue domus, ſiue prædium, ſiue res mobilis ſit. Ὑπόβολον etiam in Pandec. Græcis, idẽ eſt quod δωρεὰ προγαμιαία, hoc eſt, donatio propter nuptias. Ὑποβολον autem ſecunda prod. ſignificat τὸ ὑποκείμενον ἐπὶ ὀβολιμαίῳ τόκῳ, id eſt, quod in uſuras ſeſtantes obſtrictum eſt. pignoratitio conuento, ut ſcribit Euſtathi. Bud. Com.

Ὑποβόρβορος. ου. cœnoſus, lutoſus.

Ὑποβρέχω. μ. ἕξω. proluo, irrigo.

Ὑπόβρυχα. in profundo, ſubmersè.

Ὑποβρύχιος. ου. ὁ. ſubmerſus. à uerbo βρέχω.

Ὑπόβρωμος. ου. grauiuſculus.

Ὑπογάστριον. pecten, ſiue imus uenter.

Ὑπογαίδιος. ου. ὁ. idem eſt quod ὑπόγαιος.

Ὑπόγδος. ſubditus, ὑποτεταγμένος. Interdum idem quod

Ὑπόγαιος. ου. ὁ. ſubterraneus.

Ὑπογουνάζω. ad genua deuolutus ſupplico. τῶ γονάτων ἁπτόμενος λιτανεύω.

Ὑπογλυκαίνω. edulcoro, condio, adulor.

Ὑπογλωττίς. ίδος. ἡ. caro qua lingua inferiori maxillæ connectitur, & coronæ genus.

Ὑπογνάθα. manibus ſubiectis mento aut maxillis.

Ὑπογυιότατον. nuperrimè.

Ὑπόγραμμα. τὸ ἔντευμα, ut ὑπογραφή.

Ὑπογραμματεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſcriba ſum Neutrum abſol.

ὑπογραμμός.ῦ.ὁ. pictura, monumentum.

ὑπογραφή.ῆς.ἡ. ſubſcriptio. Eſt etiam prima manus delineatio, & deſcriptio, ſiue rudis craſſáq; adumbratio, quæ pars eſt ζωογραφικῆς. Dicitur etiam de pueris, qui aut picturam docētur, aut ſcripturam. Continet enim ὑπογραφὴ artis rudimēta. Atq; inde tranſlatione ſumpta, Plato lib. 8. de Rep. ὑπογραφὴν craſſæ Mineruæ explicationem, non ſubtilem atq; multum artis habentem. Ariſtotel. ὑπογραφὴν τῶν θεμελίων uocat, foſſam ductā et fundamenti circunſcriptionem. Eſt & & fucus apud Lucianum, quo oculos ſublinunt, qua dictione Herodian lib. 4. pro ſigurato & ridiculo uſus eſt. Bud. Com.

ὑπογραφεύς. ὁ manu ſeruus, amanuenſis, qui dictata excipit.

ὑπογράφομαι. τὸ ψιμμυθιοῦμαι καὶ ὑφίζομαι, fuco uel ceruſa illinor. Accipitur etiam pro ſuo actiuo.

ὑπογράφω.μ.άψω.π.αφα. ſubſcribo, id eſt probo & aſſentior, aſtipulor, apud Demoſthenis interpretem. Item τὰ ὑπαγορευόμενα γράφω, id eſt dictata excipio. Item primis lineis deformo, & prima manu aliquid informo, & lineamenta duco: præſcribo, hoc eſt, pueris qui docentur ſcribo. Plato in Protag. & de Leg. 4. Eſt etiam commentarium rerum ſcribo, quarum hiſtoriam alij poſtea enarratius ſcribant, & ornamentis luminibusq; orationis additis abſoluant & expoliant, Iſoc. πρὸς φίλιππ. Præterea deſigno, deſtinóq; & faciendum propono & inſtituo. Gregor. in Iul. τὰ δὲ ὑπεγράφετο, inſtituebantur, deſtinabantur. Bud. Com.

ὑπόγρυπος.ου.ὁ. qui eſt ſubadunco naſo.

ὑπόγυιος.ου.ὁ. propinquus, recens, quaſi ſub manibus. γυῖα γὰρ αἱ χεῖρες.

ὑπογυιότατα. propinquiſſimè.

ὑποδέραια.τὰ. torques, monilia colli.

ὑποδακρύω.μ.ύσω. ſublachrymor.

ὑποδεδημένος. calceatus.

ὑποδεής.έος.ὁ,ἡ. infimus, indigens, timidus.

ὑπόδειγμα.ατος.τὸ. exemplum, ſignum.

ὑποδείδω.μ.είσω.π.εικα. timeo, ſubuereor. Actiuum accuſ.

ὑποδεικνύω.μ.είξω.π.ειχα. præmonſtro, demonſtro per rationem & exempla.

ὑποδειμαίνω. ſubuereor.

ὑποδειμαίνων. ſubtrepidans.

ὑποδέξας. qui probauit.

ὑποδινδειάζω. ſubito, ex improuiſo appareo.

ὑποδεξία.ας.ἡ. ſuſceptio.

ὑποδέξιος.ου.ὁ. ſuſceptor.

ὑποδερίς. monile, torques, ornatus muliebris.

ὑπόδισμα. pignus.

ὑποδέχομαι.μ.ξομαι.π.γμαι. ſuſcipio, familiariter excipio, conuiuio accipio, τὸ ὑποτείνας τὰς χεῖρας δέχομαι καὶ δεξιοῦμαι, καὶ φιλοφρονοῦμαι, ἑστιῶ. Depon. accuſ. Budæus Commentarijs.

ὑποδέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſubligo. Actiu.

ὑπόδημα.ατος.τὸ. &

ὑπόδησις.εως.ἡ. calceus, calceamentum.

ὑποδιαστολή.ῆς.ἡ. ſubdiſtinctio.

ὑποδιδάσκαλος.ου.ὁ. ſubpræceptor.

ὑποδίδωμι.μ.δώσω.π.δωκα. cedo. Neutrum datiuo.

ὑπόδικος.ου.ὁ. reus, obnoxius, ſubditus, ſons.

ὑποδίφθερος.ὁ. pellibus indutus.

ὑποδμώς.ῶος.ὁ. miniſter, famulus.

ὑποδοχεύς.ὁ.ὑποδέκτης.

ὑποδοχή.ῆς.ἡ. ſuſceptio, receptaculum. Eſt etiam epulum & conuiuium, feſtum: ab ὑποδέχομαι. Bud. Com.

ὑπόδρα. toruè, quod ſignificat contorſionem oculorum in eum, cui iraſcimur. frequens dictio Homero.

ὑπόδραξ.ακος.ὁ. toruus.

ὑποδρασία. toruitas, inimicitia, ſuſpicio.

ὑπόδριμυς.εος.ὁ. aliquanta acrimonia, amarus.

ὑποδρήσσω. miniſtro, ſubſeruio.

ὑποδρηστήρ.ῆρος.ὁ. ſeruus.

ὑποδύνω. ſubeo. Neutr. abſol. Ita

ὑποδύομαι.μ.ύσομαι.π.υμαι. ſubeo, id eſt, ingredior, ut ſubire tectū, Caſ. ſubire por

tum, Plinio: & ſubeo pro patior, ſuccumbo, ut ſubire cruciatus, Ciceroni: uel ſubeo hoc eſt obeo, ſuſcipio, ut ὑποδύναι πόνον ἢ κίνδυνον. Xenoph. quod eſt ſubire labores pericula, Cicer. Inde ponitur pro ſubrepere, ὑπέρχεσθαι, in gratiam alicuius ſe inſinuare, colere & obſeruare obſequioſè, Plut. in Cæſ. & Polit. Aliquando eſt ſubinduo, condo. Vnde ὑποδύναι τὸν Δία, agere perſonam Iouis & ſimulare. Sic ὑποδύναι τὸ χῆμα τοῦ φιλοσόφου Ariſtot. Et Cic. Tuſc. 5. Induere perſonam philoſophi, & ſibi ipſi hoc nomen inſcribere. Aliquando eſt urinari. Lucia. οὐκ οἶδ᾽ ὅπως βύθιος ὑποδὺς κατὰ θάτερα οἱ λάροι. Bud. Com.

Ὑποδύσεις. αἱ. refugia.

Ὑποδυσώδης. εος ὁ, ἡ. male olens.

Ὑποδύτης. ου. ὁ. interior ueſtis, ſubucula.

Ὑποδύω. μ. δύσω. τὸ ὑποδύομαι.

Ὑποδώριος. ου. genus eſt muſicæ. Plutarcho.

Ὑποείκω. concedo.

Ὑποζεύγνυμι. ſubijcio.

Ὑπόζευξις. εως. ἡ. ſubiunctio, ſubinſertio, ſubnexio,

Ὑπόζοφον. ad tenebram.

Ὑποζύγιον. ου. τό. iumentum, boues, muli, equi.

Ὑποζύγια. τὰ. impedimenta.

Ὑποζυγιώδης. ὁ. ſubiugus, qui non amplius ſui iuris eſt, Ariſtoph.

Ὑποζώματα. τὰ. nauis tabulata, Suid.

Ὑποζωννύω. μ. ώσω. π. ωκα. ſubcingo. Actiu.

Ὑπόζωσμα. ατος. τὸ. ſuccinctura.

Ὑποθάλπω. ſpe inani foueo, decipio.

Ὑπόθημαι. fundamentum, & quaſi baſis.

Ὑποθερμαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. calefacio. Acti. accuſ. iung.

Ὑπόθερμος. ου. ὁ. ſubcalidus.

Ὑπόθεσις. εως. ἡ. ſuppoſitio, quæ eſt aliquãdo baſis & fundamentum, ut ſi dicas caudicem ὑπόθεσιν καὶ φύσιν arborum eſſe.

Aliquando refertur ad principia & elementa ſcientiarum: ſubiectiones à nonnullis etiam appellatæ. Aliquando diminutionem aut remiſſionem denotat.

Vnde καθ᾽ ὑπόθεσιν dicere, eſt tãquàm ſuppoſitum, & non ut plane conſtitutum, aut argumentis probatum dicere, Theophraſtus de Cauſ. 6. Sic ἐξ ὑποθέσεως eſt, quod non ſimpliciter eſt, ſed quodammodo & ex ſuppoſitione, Ariſtoteles, Polit. 3. & τῶν μετὰ τὰ φυσ. 3. & 9.

Et apud Plutarchum fatum dicitur eſſe ἐξ ὑποθέσεως, id eſt ex conſecutionis neceſſitate natum, non per ſe & ſuapte natura. Sed quando ὑπὸ ἀντὶ τοῦ πρὸ Atticè accipitur (quod etiam in ὑπείπω, & ὑπάγω, pro προείπω & προάγω, & in alijs nonnullis fit) tunc interdum ſignificat πρόθεσιν, hoc eſt propoſitum, ut apud Iſocratem ἐς τὴν ὑπόθεσιν ἐπανελθεῖν, hoc eſt, ad rem, ad cauſam, ad propoſitum redire. Interdum πρόσχημα, id eſt, occaſionem, & prætextum, uelamen'que quod & Latini ſpeciem dicunt, ut ὑπόθεσις τοῦ πολέμου, Plut. & Cicero ad Att. 14. ὑπόθεσιν autem hanc habent, & eam præ ſe ferunt.

Interdum προαίρεσιν, ſiue ὅρον, id eſt, inſtitutum, ſcopum, ut ὑπόθεσις τῆς δημοκρατικῆς πολιτείας, ἐλευθερία, Ariſtoteles.

Inde pro argumento operis accipitur.

Interdum ſignificat id quod Quintil. thema uocat, quaſi facti poſitionem uel euentum: Plin. Iun. & Iuriſconſulti ſpeciem, aut caſum: Cicero cauſam, ex definito quæſtionum genere. Budæus Commentarijs.

Ὑποθέτης. conſiliarius, ἀρχηγός.

Ὑποθετικός. ῆ. ὸ. ſuppoſitiuus, hortatiuus, argumentatiuus.

Ὑποθήγω. ἐρεθίζω, προτρέπομαι, prouoco, ſuborno, exhortor, ἐπαλείφω.

Ὑποθήκη. ης. ſuppoſitio. Item pignus. Item documentum, conſilium, adhortatio, monitum, præceptum ad uitam inſtituendam. Bud. Com.

Ὑποθημοσύνη. ης. ἡ. admonitio, ὑποθήκη.

Ὑποθράττω. turbo.

Ὑποθρύπτομαι. delicior.

Ὑποθυμία. ας. ſuffimentum.

Ὑποθυμιάζειν. ſuffire.

Ὑποθύμιος. ὑποτράχηλος.
Ὑπόθυρα uel ὑποθυρίδιος: ipſa ualuarum cauitas & iniquitas.
Ὑποθωπεύω.μ.εύσω.π.ευκα. adulor. Neutrũ.
Ὑποικουρέω.μ.ήσω.π.ηκα. guberno, intus habito, reuertor.
Ὑποίνιος.ὁ.uinolentus.
Ὑποίομαι.ſuſpicor.
Ὑποιόω.uendico.
Ὑποκαθαίρειν.repurgare.
Ὑποκαθιέναι.concedere, dimittere.
Ὑποκαθισκηκός.ſublectus.
Ὑποκάθημαι.inſidior.
Ὑποκαθίζω.colloco, ſubſideo, recumbo.
Ὑποκαίω.μ.καύσω.ſuccendo.
Ὑποκάμπτω.flector, conuertor, circumagor, ambages fugæ implico, ut ſeruus uel lepus fallere quærens, ὑποστρέφομαι, Xenoph. Budæus Com.
Ὑποκαπνίζω.ſumo, ſuffio.
Ὑποκαπνισμός, genus hauriendi fumi nidoris ue.
Ὑποκάπτω.prauoro, præripio & deglutio.
Ὑποκαρῶνται ſoporantur.
Ὑποκαταβαίνω.ſubingredior, deſcendo.
Ὑποκατάβασις.ſeceſſus, conceſſio, παραχώρησις.
Ὑποκατακλινόμενος. cedens ac ſubmittens ſeſe.
Ὑποκατακλίνω.μ.ινῶ.π.ικα.ſuccumbo, ſubmitto me, inclino. Depon. accuſ.
Ὑποκατάστατος.ὁ.ὁ.ſubſtitutus.
Ὑποκάτω.ὑπένω.ſubſum, reuertor.
Ὑπόκειμαι.ſubiaceo. Depon. datiuo.
Ὑποκείμενα.pignora, hoc eſt, bona quæ in creditum ſubiecta ſunt & ſuppoſita.
Ὑποκέχηνε.dehiſcit, hiauit.
Ὑποκηρύττω.μ.ύξω.nuntio ſiue prædico per præconem.
Ὑπόκιρρος.ὁ.ὁ.ſubrufus.
Ὑπόκιστις.hypociſtis etiam Latinè ſic dicta, quòd naſcatur ad radices ciſti fruticis.
Ὑποκλέπτω.fallo, celo.
Ὑποκλίζω.μ.ίσω.π.ικα. diuulgo. Neutrum accuſatiuo,
Ὑποκλίνομαι.declino, inclinor.

Ὑποκλύζειν.repurgare.
Ὑποκνίζομαι.prurio, titillo.
Ὑποκομψίας.elegans, facetus.
Ὑποκόπτω.ſuccido.
Ὑποκορίζομαι.μ.ισομαι.blandior, per diminutionem loquor, rem odioſam ſpecioſo nomine appello, aut minus inuidioſo, hoc eſt, τοῖς εὐφήμοις ὀνομάζειν, honeſtis appellationibus rem ſceleratam & pudẽdam uelare et prætexe, Plat. de Legib. 2. & Polit. 5. Sic Vergil. Coniugium uocat, hoc prætexit nomine culpam. Xenoph. ἀπομν. 2. contrario modo accipit pro inuidioſo nomine appellare. Depon. accuſ. Vnde
Ὑποκόρισμα ατος.τό.diminutio, malæ rei integumentum, et ſpecioſa appellatio, auribusque blandiens. Bud. Com.
Ὑποκορισμός.idem.
Ὑποκοριστικός.ὁ.ὁ.diminutiuus.
Ὑποκρέκω.μ.έξω.reſono, reſpondeo, ad gratiam adſono.
Ὑποκρητηρίδιον.ὁ.craterula.
Ὑποκρίζειν.diminuere.
Ὑποκρίνομαι.falsò accuſo. Item ſimulo, ὑποδύομαι. ut ὑποκρίνομαι ῥαψῳδίαν pro agere, Pauſ. Eſt etiam reſpondeo τὸ ἀποκρίνομαι. Plut. αὐτὸς ἂν (ἔφη) σὺ τὸν βέλτιον ὑπεκρίναιο σαυτῷ, Tu tibi ipſe reſponderes melius. Quanquam ὑποκρίνομαι ἐμαυτῷ ſignificat etiam ἐν ἐμαυτῷ ὑπολογίζομαι, et ἐν ἐμαυτῷ κρίνω, mecum æſtimo & iudico. Quare eo in loco Plut. ſignificare poteſt, tu melius hoc tecum æſtimabis & iudicabis. Sic Hippocr. ἐγὼ μὲν δὴ ἀνασὰς ὑπεκρινάμην ἐμαυτῷ τὸ ὄναρ, Sic mecum inſomnium æſtimabã atq; interpretabar. Et apud Philoſt. ὑποκρίνεσθαι ὄψιν. Budæus Commentarijs. Sic
Ὑποκρίνω.μ.ινῶ.π.ικα.ſimulo, reſpondeo.
Ὑπόκρισις.ιος.ἡ.ſimulatio, pronuntiatio.
Ὑποκριτής.ὁ.ὁ.hypocrita, mimus, ſimulator, hiſtrio, quòd ſimulet ac imitetur alterius perſonam, uel quòd choro reſpondeat. Eſt etiam coniector, uates.
Ὑποκριτικός.ὁ.ὁ.aptus ad agendum.
Ὑποκριτικώτατος.maximè ſimulatus eſt.

Ὑποκρούω.μ.ούσω.π.ουκα.reluctor,id eſt ſimulo,incuſo,refello,obloquor ſiue reſponſo, prohibeo,reijcio,ὑποβάλλω. Actiuum.accuſatiuo.

Ὑποκρύπτομαι,&

Ὑποκρύπτω.occultè condo,abſcondo,clanculum repono.

Ὑποκύδας.locus riguus & humectus.

Ὑπόκυκλος.ου.ὁ.rotundus. Et ὑπόκυκλα, rotulæ,aſtragali,propriè qui fundo tripodum ſubijciuntur.

Ὑποκυματίζουσιν.ſubfunduntur.

Ὑποκύπτω.μ.ύψω.π.υφα.ſuccumbo.Neutrũ, datiuo.

Ὑπόκυρτος,ου.leuiter pandens.

Ὑποκυσαμένη,&

Ὑποκυσαμένη.ης.ἡ.prægnans,ἐγγυμονήσασα ἔγκυος γινομένη,ἐγκύμων.

Ὑπόκυφος.ſubcuruus.

Ὑποκύψαν.demiſſis oculis uidere.

Ὑποκύων.una ex comœdijs Varronis.

Ὑποκώλια.internodia,fœmina,ſuræ.

Ὑποκωμῳδέω.μ.ήσω.π.ηκα. aſsimilo,comicè mordeo.

Ὑπόκωφος.ου.ὁ.ſubtiliter audiens,ſurdaſter.

Ὑπολαλῶ.ſubmurmuro,obloquor.

Ὑπολαμβάνω.μ.ὑπολήψομαι.π.ὑπείληφα.credo,puto,arbitror,ſuſpicor,conijcio,capio, depræhendo,recordor,accipio,ſermonem, diſcerno,ratiocinor in re ambigua, interpello ſermonem,reſpondeo.Eſt etiam τὸ προλαμβάνω.Thucyd.οὐ γὰρ ἂν κέρκυράν γε ὑπολαβόντες βίᾳ ὑμῶν ἔχειν. Et ὑπολαμβάνειν τὸν ἵππον,eſt equum fræno ſiſtere,& coërcere,quod etiam ἀναλαμβάνειν & ἀνέχειν dicitur,Xenoph.Bud.Com.

Ὑποκενάζω.euacuo.

Ὑπολεαίνω.μ.ανῶ.lenio.

Ὑπολείβομαι.deſtillo,liqueſio,diffluo.

Ὑπολείπομαι.μ.είψομαι.π.ειμμαι.reſto,relinquor. Et actiuè relinquo,reliquum facio,cum accuſ.

Ὑπολείπω.μ.είψω.π.ειφα.derelinquo, deficio. Actiu.accuſ.

Ὑπολευκαίνω.μ.ανῶ.π.γκα.ſubalbidum facio, aut pallidum.

Ὑπόλευκος.ου.ὁ.albicans.

Ὑποληνίος.ου.ὁ.torcularis.

Ὑπόληψις.εως.ἡ.reprehenſio,opinio,ſuſpicio, coniectura,rudis & craſſa cognitio.

Ὑπολίζονες.οἱ.minores magnitudine corporis.

Ὑπόλιθος.ου.ὁ.ſaxoſus.

Ὑπόλισπος.ου.ὁ.habens nates graciles,& detritas.

Ὑπολισθηρός.οῦ.ὁ.lubricus.

Ὑπόλιχνος.ου.ὁ.guloſus.

Ὑπολογίζομαι,&

Ὑπολογίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſuſpicor,prætexo,ſimulo. Item cogito,reputo,æſtimo,rationem habeo,λόγον ἔχω,ὑπόλογον ποιοῦμαι. Demoſt.περὶ στεφ.μηδὲν ὧν ἠδίκησθε ἐν οἷς ἐπιστεύθητε ὑπολογισάμενοι, Iniuriarũ præteritarum rationem nullam habẽtes in his rebus,quæ fidei ueſtræ permiſſæ ſunt,hoc eſt iniurias non reputantes.Vnde

Ὑπόλογος.ου.reputatio,æſtimatio,ut ἐν μηδενὶ ὑπολόγῳ τίθεσθαι,flocci facere:& τοῦτο μοι ὑπόλογος γίνεται,Hoc mihi ad ſalutem cedit,Hoc iure imputare alijs poſſum. Ath. libro 4. οὗτοι τὰ σιτία παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς ὑπόλογον λαμβάνουσι,Iſti à rege accipiunt uictum, qui in ſtipendia cedit,& imputatur.Bud.Com.

Ὑπόλοιποι.reſidui,relicti.

Ὑπολύδιος.cantus genus eſt,de quo Plutarchus in Muſ.

Ὑπολύω.ſoluo.propriè calceamenta.

Ὑπομάζιος.ου.ὁ.infans adhuc lactens.

Ὑπομαλός.ἐος.ὁ,ἡ.aptus,expeditus.

Ὑπόμαργος.ου.ſubinſanus,uecors.

Ὑπομάστιος.ου.ὁ.lactens.

Ὕπομβρον.madidum,ὑπόπνοον.

Ὑπομειδιάω.μ.άσω.π.ακα.ſubrideo.Neutrum abſol.

Ὑπομονή.ῆς.ἡ.ſuſtentatio.

Ὑπομένω.μ.νῶ.expecto,fero,ſuſtineo,hoc eſt animũ inducere poſſum,ἀνέχομαι:quod uulgò dicitur animum & cor habere poſſum,& cum accuſatiuo conſtruitur. Demoſth.οἱ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν.Bud.Com.

Ὑπομηλαφῆσαι. contrectare, ὑποψηλαφῆσαι.

Ὑπομιμνήσκω. μ. ήσω. π. κκα. memoro, ſuggero, in memoriam reduco. Actiuum accuſatiuo.

Ὑπόμνημα. ατος. τὸ. recordatio, commentarium, monumentum. Bud. Com.

Ὑπομνηματιστὴς. ῦ. ὁ. legens commentaria, à conſilijs, admonitor.

Ὑπομνηματίζομαι. commentor.

Ὑπομνηματισμός. ῦ. ὁ. decretum, regeſtum, commentum.

Ὑπομνηματογράφος. à commentarijs.

Ὑπομνῆσαι. commonefacere.

Ὑπόμνησις. ιος. ἡ. monitio, recordatio.

Ὑπόμνυμαι. certamen profero, comperendino, cauſam differendam cenſeo & peto, & quò minus iudicetur intercedo, prorogo in aliud tempus reijcio. Id eſt τὸ ὑπερτίθεσθαι καὶ ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην προφάσει ἀποδημίας ἢ νόσου. Bud. Com.

Ὑπομονή. ῆς. ἡ. patientia, expectatio, requies.

Ὑπομονικός. ῦ. ὁ. patiens.

Ὑπομόχλιον. ῦ. τὸ. uectis.

Ὑπομύσαρος. fœtidus, odioſus.

Ὑπονίομαι. μ. ῆμαι. defraudo, decipio.

Ὑπονήιον. ſubiectum Neio monti Thraciæ, uel ut alij Itacæ, locus arborum plenus, ad quas naues religabant.

Ὑπονοέω. μ. ήσω. π. κκα ſuſpicor, ſuſpectum habeo, Actiuum accuſ.

Ὑπονοθεύω. adultero, corrumpo.

Ὑπόνοια. ας. ἡ. ſuſpicio. Item ſuperbia, confidentia. Eſt etiam figura, cum aliud dicitur quàm audiens expectabat, ut illud Ariſtoph. πιεόταν ἡγοῦμαί σε καὶ κλεψίσαν.

Ὑπονομεύω. cuniculos facio.

Ὑπονομή. ῆς. ἡ. fraus, cloaca.

Ὑπονοστέω. μ. ήσω. redeo, titubo, aberro, grauor ſenectute.

Ὑπονύσσω. pungo, conficio.

Ὑποξενίζω peregrina commemoro.

Ὑποξέω. μ. έσω. π. κκα. perfectè ſculpo. Neut. accuſ.

Ὑπόξυλος. ῦ. ὁ. ſubligneus, adulterinus.

Ὑποξυρέω. μ. ήσω. ſubrado.

Ὑπόξυρος. ſubraſus, incuruus, humilis.

Ὑπόξυς. υος. acuminatus.

Ὑποξύω. τὸ ὑποξυρέω. Accipitur etiam pro alluo & præterfluo.

Ὑποοργός. pro ὑπουργός.

Ὑποπατεῖν. uentrem deijcere.

Ὑποπιεζία. ας. ἡ. humiliatio.

Ὑποπέλιος. qui eſt colore ſubliueſcente.

Ὑποπέμπω. clanculum ſubmitto, ſuppono, ſuborno, furtim ablego.

Ὑποπεπτηκὼς. ὁ. perculſus metu, territus, attonitus, ſubiectus.

Ὑποπεπτηώς. idem.

Ὑποπερκάζω. μ. άσω. π. ακα. matureſco, creſco, nigreſco. Neut. abſol.

Ὑπόπετρος. ὁ. ſubpetroſus.

Ὑποπιάζω. μ. άσω. π. ακα. &

Ὑποπιέζω. ἐκθλίβω, exprimo, ſugillo, uitupero, derogo, caſtigo, elido, humilio, ſiccum & ſqualidum reddo. Actiuum accuſ.

Ὑποπίμπλαμαι. plenus ſum, impleor.

Ὑποπιμπράναι. incendere.

Ὑποπίνειν. inebriari clanculum.

Ὑποπίπτω. ſubiaceo, ſuccumbo. Neut. datiu.

Ὑποπλακίη. ης. ἡ. ſubiecta monti πλακίῳ.

Ὑπόπλανος. ῦ. ὁ. ſtratus.

Ὑποπλάσιοι. οἱ. replicati numeri.

Ὑπόπλεος. ῦ. ὁ. plenus.

Ὑπόπλεως. idem, Atticè.

Ὑποποδαχωρέω. μ. ήσω. π. κκα. impedio.

Ὑποπόδιον. ῦ. τὸ. ſcabellum.

Ὑπόποδον. τὸ. ſuppedaneum.

Ὑποποίητος. ῦ. ὁ. ſimulatus.

Ὑποποιοῦμαι. τὸ περιποιοῦμαι, id eſt mihi authoro, ad authoritatem meam fidemq́ traho, occupo, concilio mihi, dicto audientem mihi reddo, ſubigo & ſubiugo mihi. Item ſimulo, ὑποκρίνομαι, προσποιοῦμαι. Bud. Cõ.

Ὑποπόλιος. ῦ. ὁ. ſubcanus.

Ὑποποτάγμενος. ſubiectus.

Ὑπόπους. οδος. ὁ. pedes habens.

Ὑπόπρωρος. ῦ. ὁ. forma nauis.

Ὑπόπτερος. ῦ. ὁ. pennatus, leuis, celer.

Ὑποπτεύομαι. μ. εύσομαι. &

Ὑποπτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſuſpicor, uereor, & ſuſpectum habeo, dubito, puto, coniecto.

Actiuum accuſ.

Ὑποπτήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. formido, reuereor. Neut. accuſ.

Ὕποπτος. ου. ὁ. ſuſpectus, inimicus.

Ὑπόπτωσις. concidentia, ruina.

Ὑπόπυον. malum in oculo abſceſſus corneæ, cum pus in cornea membrana colligitur, purulentum.

Ὑπόπυῤῥος. ο. ὁ. ſuccenſus, ſubiratus, ſubrufus, ſubrubicundus.

Ὑπόρειος. ου. ὁ. montis exceſſus, ſiue eminentia Et ὑπώρειον ſub monte ſitum.

Ὑπόῤῥινος. ου. ὁ. qui obſcurè per naſum loquitur

Ὑπόρειον. paruum promontorium, ὑπώρειον.

Ὑποῤῥάπτω. conſuo, compono.

Ὑπόῤῥαιβος. ου. ὁ. breuem uiſum habens.

Ὑποῤῥέω. μ. ευσω. π. ευκα. ſerpo. Neut. abſol.

Ὑπόῤῥηνος. ου. ὁ. ouis habens agnum, grauida ouis.

Ὑπόῤῥιζος. radix, ſubiectum radici, quod eſt infra radicem.

Ὑποῤῥίνιον. barba ea quæ ſub naribus enaſcitur. Dicitur etiam προπωγώνιον.

Ὑποῤῥοιζέω. μ. ήσω. ſtrido.

Ὑποῤῥόφιοι. contubernales, ὁμόστεγοι.

Ὑποῤῥύττω. clàm fodio, cuniculos ago.

Ὑποῤῥωδέω. horreo. Actiuum accuſ.

Ὑπόρειον. ſub monte ſitum.

Ὑπορύττω. μ. ύξω. π. υχα. ſuffodio. Actiuum accuſatiuo.

Ὑπόρφυρος. ου. ὁ. leuiter purpureus.

Ὑπορχεῖσθαι. ſaltationem choro canenti accommodare, ὑπορχήματα ποιεῖσθαι, Athe. Vnde

Ὑπορχήματα. τά. cantilenæ, quæ ſaltantibus accinebantur, Luciano: uel geſtus ſaltantium, qui uelut comites erant et aſſeclæ ſaltationum, ſine quibus ſaltationes non placebant. Bud. Com.

Ὑπόσαθρος. rimoſus.

Ὑποσαίνω. μ. ανῶ. adblandior.

Ὑποϐνίζω. μ. ίσω. impingo.

Ὑπόϐλος. ο. ὁ. mobilis.

Ὑποσάρκιος. ου. intercus.

Ὑποσείω. μ. άσω. π. ακα. latenter excutio.

Ὑπόσιμος. ο. ὁ. grauis.

Ὑποσέσηρα. modicè aperta.

Ὑποσιώπησις. reticentia, figura orationis, ἀποσιώπησις.

Ὑποσημαίνω. indico, ut τοὔνομα αὐτὸ ὑποσημαίνει. Aliquando ſignificat προσημαίνω, quod eſt præſignifico, protendo, & ſignum do, anteſignanum me præbeo, & authorem ſuaſoremq́; Plat. de Rep. 8. Vnde ὑποσημαίνειν τὸ ἐς ἔφοδον, claſsicum canere.

Ὑποσημείωσις. εως. ἡ. ſubſcriptio.

Ὑποσκελίζομαι, &

Ὑποσκελίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſupplāto, hoc eſt ſuppoſito pede aliquem in terram deijcio, euerto, ſubuerto, fraudo, decipio. Actiu. accuſ.

Ὑποσμύχω. paulatim uro, premo, tero, moleſtè conficio.

Ὑποσόλοικον. ου. τὸ. ineptius, ſubabſurdum, incongruum.

Ὑποσπανίζω. μ. ίσω. π. ικα. diminuo, decurto, egenus ſum. Neut. accuſ.

Ὑποσπατισμός. morbus oculorum, cum reuma multum & calidum per oculos fertur, ac propterea uultus ruber apparet.

Ὑποσπάω. μ. άσω. π. ακα. diuello. Acti. accu.

Ὑποσπείρω. occultè ſubſemino.

Ὑποσποδίζω. incinereſco.

Ὑπόσπονδος. ου. ὁ. ſociut, confœderatus.

Ὑπόστα. ſuſtine.

Ὑποστάθμη. ης. ἡ. fæx, hoc eſt id quod craſſius in liquoribus in fundo ſubſiſtit.

Ὑπόστασις. εως. ἡ. ſubſtantia, ſiue natura ſubſiſtens. Theologis ὑπόστασις in trinitate diuina idem eſt quod ἰδιότης, & πρόσωπον, Greg. εἰς τὰ ἐπιφ. Eſt etiam audacia & fortitudo, animiq́; præſentia, Polyb. Bud. Com.

Ὑποστάτης. ου. ὁ. furcifer. Et ὁ ὑποστήσας, qui condidit, & in naturā rerum ædidit, Dionyſ. Bud. ibidem.

Ὑποστατικός. ὁ ὑπομενετικὸς καὶ θαῤῥαλέος, præfidens. Significat etiam authorem & conditorem ſubſtantiæ. Bud. ibid.

Ὑποσταχύοιτο. augeretur, αὔξοιτο δίκην σταχύων.

Ὑποστάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuſtineo, Actiu. accu.

Ὑπόστεγα. ſubtegulanea.

Ὑποστέγω. ſupertego, Actiu. accuſ.

Ὑποείκομαι μ. ξομαι. ✝

Ὑποείκω. μ. ξω. π. ακα. formido, uereor, re primo, paulum timeo, diſſimulo, præuaricor, nec contentis uiribus ago, uires remitto, hoc eſt, non acriter, non omni conatu ago, conſultò uincor, & cedo pari: quod etiam ὑφίεσθαι dicitur, ut qui gratificādi gratia, & obſequendi contentionem remittunt. Depon. accuſatiuo. Budæus Com.

Ὑποστερνίζω. μ. ίσω. π. ικα. mitto ſub pectore. Neutrum accuſ.

Ὑπόστερνον. ſub pectore.

Ὑπόστημα. ſedimentum, & quod ex urina ſubſidet. Dicitur etiam pro hypoſtaſi. Budæus Com.

Ὑποστῆναι. ſubſediſſe, promittere, ſubire, cedere. uide ὑφίσταμαι.

Ὑποστηρίζω. μ. ίσω. π. ιχα. confirmo, alleuio, fulcio. Actiu. accuſ.

Ὑποστήσομαι. digrediar ab illo.

Ὑποστίλβω. reſplendeo.

Ὑποστολή. ῆς. ἡ. repreſſio, ſubtractio, fuga, ſubmiſſio, timiditas, & metus non planè nec ingenuè loquentis, & præuaricatio.

Ὑποστόρνυμι. ſubſterno.

Ὑποστράτηγος. ου. ὁ. dux ſecundarum partium.

Ὑποστρατηγοῦντες. οἱ. ſecundum locum ab imperatore obtinentes.

Ὑποστρέφομαι. τὸ ἀνακάμπτω, flexu fallo. Inde factum, ut ὑποστρέφεσθαι ſit διαδύεσθαι, & fugitando ludificari.

Ὑποστρέφω. μ. ψω. π. φα. accedo, poſtliminio reuertor, ἀναστρέφω. Neut. abſ.

Ὑποστροφή. ῆς. ἡ. ius poſtliminij, impoſtura, ἐπάνοδος καὶ διάδυσις, quæ etiā στροφή dicitur.

Ὑπόστροφος. reuerſus, redux.

Ὑπόστρωμα. ſtragulum, quod ſubſternitur.

Ὑποστρώννυμι. μ. ώσω. π. ωκα. ſubſterno.

Ὑποσύρω. ſubſtringo.

Ὑποσυγχύτως. confuſè, nullo ordine.

Ὑποσόλοικος. ου. incongruus.

Ὑποσύρω. retraho.

Ὑπόσφαγμα. ruptio uenæ ex ictu & plaga plerunq; proueniens, ἀπὸ τοῦ σφάττειν.

Ὑποσχέθω. detineo. Actiu. accuſ.

Ὑποσχεῖν. ſuſtinere, ſuſpicari, repoſcere, ὑποθεῖναι, ὑπολαβεῖν, ὑποπτευθῆναι.

Ὑπόσχεσις. ιος. ἡ. promiſſio, profeſſio.

Ὑπόσχομαι, καὶ ὑπισχνοῦμαι. promitto.

Ὑποσχόμενος. ου. ſponſionem faciens.

Ὑποταγή. ῆς. ἡ. ſubiectio, ſubmiſsio, ſubiugatio, obedientia.

Ὑποταίνιος. ου. ὁ. ſubligatus.

Ὑποτακτικός. οῦ. ὁ. ſubiunctiuus.

Ὑποταράττω. conturbo, terreſacio.

Ὑποτάσσω. μ. άξω. π. αχα. ſubdo, ſubiugo, ſubijcio, ſubigo. Actiu. accuſ.

Ὑποτάττομαι. ſubditus ſum, obedio.

Ὑποτείνομαι, ἀντὶ τοῦ προτείνομαι. prætendo, oppono, προίσχομαι, offero. Plato poſuit pro eo, quod eſt interrogando & diſputando proponere & exponere. Sic etiam

Ὑποτείνω. τὸ προτείνω, ὑποβάλλω, ὑποφαίνω, exhibeo, protendo, oſtendo. Vnde

Ὑποτείνουσα. linea eſt trigoni orthogoni, quæ utraq; latera recti anguli complectitur. Athen. libro 10. Bud. Com.

Ὑποτελέω. μ. έσω. π. εκα. ſoluo tributum.

Ὑποτελής. έος. ὁ, ἡ. tributarius.

Ὑποτέμνομαι. intercipio, tranſitu arceo. ὑποτέμνομαι τοὺς καιροὺς, τὸ ὑφαιροῦμαι, auſero, & præcido tempus.

Ὑποτέμνω. μ. ὑποτεμοῦμαι. π. ὑποτέτμηκα. præcido, incido, ſuccido, præuenio, doloſè ſuccido uel præcido. á corijs, quæ ſi obliquè ſuccidantur craſsiora apparent.

Ὑποτίθεμαι. μ. ήσομαι. π. ειμαι. ſupponere uel ſuppoſitare, hoc eſt uelut ſubiectū ponere, ut ὑποτιθέμενος παραδείγματα καὶ ἰδέας, Ponens exemplares rerum formas, quas ideas appellant. Plut. in Platone quæſtio.

Et eſt minus quàm ἀποφαίνεσθαι, quod eſt pro comperto ponere. Inde pro conſtituere ponitur, & quaſi δογματίζειν. Ariſtot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. 9. & apud eundem, ὅτι δὲ καλῶς ὑπεθέμεθα, Quòd autem nos rectè hoc cenſuimus & decreuimus.

Ponere eſt apud Cic. de Leg. Vt honeſta in uirtute ponantur, in uitijs turpia. Idem, Ponūt philoſophi nobis à natura noſmet eſſe commendatos. Huic opponitur ἀναιρῶ, id eſt tollo, ut, Epicurus Dei prouidentiam

dentiam tollit. Aliquando ὑπὸ. Atti⸗ ce ualet πρὸ, quemadmodum in ὑπάγω, & ὑπάγω fit, & tunc ὑποτίθεσθαι ſignificat pro⸗ ponere, inſtituere. Iſoc. ἵνα μὴ δοκῶ περὶ τὰ μικρὰ διατρίβειν, ὑποθέμενος περὶ τῶν ὅλων ἐρεῖν, Cum in exordio pollicitus ſim de omnibus dicturum. Aliquando eſt etiam argumentum & materiam ſcribendi ſumere. Plut. in Hom. ὁ δὲ ὅμηρος ὑποτίθεται πράξεις παραδόξους. Aliquando eſt admo⸗ nere, conſilium dare, hoc eſt, παραινεῖν καὶ συμβουλεύειν, & præceptiones dare doctri⸗ næ moralis & philoſophicæ, Baſil. ἐγκώμ.

Aliquando eſt pignori datum accipere quod eſt fœnerantis. Pigneror Latini dicunt, ut apud Cicer. Philip. 14. Mars ipſe ex acie fortiſſimum quenq; pignerari ſolet. quod eſt quaſi pignus accipere, & ſibi aſſerere, obnoxiumq; ſibi & debitum capere. Contrà.

Ὑποτίθημι μ. ήσω. π. κκα. quod eſt debitoris. Pignero Latine dicitur. Significat quoq;, ſicut ὑποτίθεμαι, ſuppono & principia pono. Item propono. Item conſulo. Legitur & ὑποτίθεται pro ſuſpicatur. Budæus Commentarijs..

Ὑποτιμάω. μ. ήσω. π. κκα. irrogo pœnam, condemno. Plutarch. Ὑποτιμᾶσθαι τὴν ἀξίαν εἰς τὸ διπλάσιον.

Ὑποτίμησις. pœna, & πρόφασις.

Ὑποτίτθιος. infans lactens.

Ὑποτομάδες. αἱ. abſciſſæ, præcipites.

Ὑποτονθορύζω. μ. ύσω. ſubmurmuro.

Ὑποτοπάζω. μ. άσω. π. ακα. coniecto, puto, deli⸗ bero. Actiu. accuſ.

Ὑποτοπέω μ. ήσω. π. κκα. ſuſpicor. Neutrum accuſatiuo.

Ὑποτρέμω. ſubtremiſco. & de ſenibus dicitur qui membris ſunt tremulis.

Ὑποτρέχω. τὸ ὑπέρχομαι ſubeo. Baſilius tranſlate poſuit pro ſurrepere & latenter inſinuari. Xenoph. pro curſu comprehendo dixit uel fugientem reprehendo. Bud. Com.

Ὑποτρέω. μ. έσω. π. κκα. ſuſtineo, tremo, præ timore fugio. Actiu. accuſ.

Ὑποτρίμματα. τά. intritus, palmulæ melle conditæ. Item uerſutiæ, ingenioſa.

Ὑπότρεστος. ου. ſubterritus, Capella interprete 7.

Ὑποτριόρχης. ſubbuteo.

Ὑπότρομος. ſubtimidus, ſubtremulus.

Ὑπότροπος. ου. ὁ. rediens, redux.

Ὑποτρόχαλος. ου. ὁ. ſubrotundus.

Ὑποτυποῦμαι, &

Ὑποτυπόω. μ. ώσω. π. ωκα. per figuram demonſtro, deſigno, informo rem aliquam, hoc eſt, ſummaria deſcriptione deſigno (quod & περιγράφω dicitur) circunſcribo, repræſento. Item ὑποτυποῦμαι, animo uerſo & imaginor. Herodi. τοιαύτας δὴ τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπούμενος, ἰδίᾳ τι καὶ ἤλπιζεν, Budæus Com.

Ὑποτύπωσις. εως. ἡ. informatio, deſignatio, diſpoſitio. Eſt & figura, quæ euidentia & illuſtratio dicitur: quando res ita ſcribendo exprimitur, ut uideatur deliniari, uel (ut inquit Fabius 9.) propoſita quædam forma rerum, ita expreſſa uerbis, ut cerni uideatur potius quàm audiri. Budæus Commentarijs.

Ὑπότυφλος. ου. ὁ. luſcioſus.

Ὑποτύφομαι. ſuccendor. Philoſt. ὑποτύφεται τὰ σῖγμα.

Ὑποτύφω. ſuccendo, comburo.

Ὑποτυχών. ῶντος. ὁ. tempeſtiuè qui ſubdidit, qui reſpondit.

Ὑπουδαῖος. ſubterraneus.

Ὕπουλος. ου. ὁ. ſaniei plenus, ſubputridus, inflammatus. nam ὕπουλα ſunt ulcera oculorum quæ non apparent. Item doloſus, fictus.

Ὑπούλως. latenter.

Ὑπουράνιος. ου. ὁ. ſub cœlo exiſtens.

Ὑπουργέω. μ. ήσω. π. κκα. ſeruio, miniſtro cum datiuo.

Ὑπουργία. ας. ἡ. miniſterium, officium, ſubſidium.

Ὑπουργός. οῦ. qui obſecundat, miniſter eſt.

Ὑποτυγχάνω. protinus & commodè, appoſiteq; reſpondeo, ὑπολαμβάνω. Capitur etiam pro ὑποφέρω. Plut. ἀλλ' ἴσως ὑποτυχὼν ἂν φαίης, At enim erat filius tuus. Bu. Cō.

Ὑποφαίνω.μ.ανῶ.π.γκα. oſtendo. Acti.

Ὑποφέρομαι. ſubſiſto, labaſco aut titubo, nec firmiter nitor, ſed peſſum eo. Plut. in Sertor. Et tenorem non ſeruo, nec ordinem conſtitutũ, oberro. ὑποβάλλομαι, apud eundem in Lycur. Bud. Com.

Ὑποφέροντες.οἱ. aduerſarij.

Ὑποφέρω. ſuffero, ſubduco, tranſuerſum rapio, id eſt παραφέρω. Item προφέρω, id eſt, obijcio, exprobro, Attice, ſicut de ὑπάγω, & alijs nonnullis dictum eſt, Herodia.

Inde ὑποφορὰ obiectio, & ἀνθυποφορὰ, exceptio obiectioni oppoſita. Eſt etiã ueſtigium fallo, & pedem aufero, ut οὐδ' ἄνεμος ὑπέφερε τοὺς ὁδοιπορoῦντας, Ventus ualidus non ſinebat pedem ſublatum figere humi. Et χωρία ὑποφέροντα dicuntur, quæ ueſtigium fallunt præ lubricitate, hoc eſt δίυγρα, ut inquit Pollux. Budæus Commentarijs.

Ὑποφεύγω. ſubterfugio.

Ὑποφητεύω.μ.εύσω.π.ευκα. ſum ſubuates, ſum antiſtes, ὑπουργῶ, χρησμολογῶ. Unde ὑποφητεία deducitur, quæ à prophetia ita differt, quòd hæc futura prædicit, illa autem quæ uel fiunt, uel facta iam antea ſunt, exponit. Eſt etiam ὑποφητεύω enarro & interpretor, quaſi per manus acceptum. Accuſ.

Ὑποφήτης.ου.ὁ. ſubuates, id eſt qui ab alio oraculum acceptum promit. Accipitur etiam pro ipſomet propheta ſiue uate & ſacerdote.

Ὑποφητικαὶ τάξεις, dicuntur à Dionyſio angelorum ordines, qui diuina interpretandi munere funguntur, & quæ diuinitus acceperunt, aut à ſuperioribus ordinibus deinceps hauſerũt, infimis ordinibus quaſi per manus tradunt: & illi rurſus uiris ſanctis & deo plenis enuntiant & produnt, qui etiam ob id ἐκφάντορες & ἐκφαντορικοί dicũtur. Bud. Com.

Ὑποφητικόν. propheticum.

Ὑποφθαλμία.ας.ἡ. genæ.

Ὑποφήτωρ.ορος.ὁ. ſubditus.

Ὑποφθάμενος. qui præuenit.

Ὑποφθάνω.μ.ανῶ. præuenio, προφθάνω.

Ὑποφθέγγομαι. ſubdo, interloquor, immurmuro.

Ὑποφωνέω.μ.ήσω.π.ηκα. murmuro, ſubmiſſa uoce loquor, acclamo.

Ὑποφόνιον.ου.τὸ. pœna, πρόστιμον, τὸ διδόμενον τοῖς φόνου κατηγοροῦσι.

Ὑποφορά.ᾶς.ἡ. obiectio, ſublatio. Et ὑποφοραὶ, profunda & ſubducta ulcera, ulcera quæ dehiſcunt.

Ὑπόφορος.ου.ὁ. tributarius, ὑπεύθυνος, ὑπὸ τέλος.

Ὑποφύομαι.μ.φύσομαι.π.φυμαι. orior, ſubnaſcor. Depon. abſol.

Ὑπόφυσις. adnatum, παραφυές.

Ὕποχα. ſubmiſſe.

Ὑποχαίρω. candeo.

Ὑποχαλῶ. remitto.

Ὑπόχαλκος.ου.ὁ. ſubæratus, fictitius. Hinc illud prouerbiale in homines ſub prætextu uirtutum uitia occultantes. ὑπόχαλκον χρυσίον, hoc eſt ſubæratum aurum.

Ὑποχάροπος.ου.ὁ. ſublucidus.

Ὑποχάσκω. ſuſpicor.

Ὑποχείριος.ου.ὁ. ſubditus, mancipium, obnoxius, ſubiectus, conductus, adductus, manſuetus, obediens, utilis.

Ὑποχέω. ſuffuſionibus oculorum laborare.

Ὑποχή.ῆς.ἡ. genus retis.

Ὑποχίτων. quod ſubter tunicam eſt, id eſt ſubucula.

Ὑπόχλωρος. ſubuiridis.

Ὑποχέματα, uel ὑποχύματα.τὰ. ſuffuſiones humorum, qui inter corneam & cryſtallinam concreſcentes uiſum impediunt.

Ὑποχόνδρια.τὰ. præcordia.

Ὑπόχος.ου.ὁ. ſubditus.

Ὑπόχρεως.ω.ὁ. debitor. Sed ſciendum quod ὑπόχρεως οὐσία à Demoſthe. dicitur ἡ ὑπέγγυος, ὑποκειμένη, quæ mutui aut pacti præs facta eſt, & ſatiſdato obnoxia. Ex quo fit ut ὑπόχρεως ἀνὴρ dicatur non tantũ obæratus, ſed etiam obnoxius, & beneficij debitor, et qui ad obſequium obſtrictus eſt.

Et ὑπόχρεω χρήματα, uel κτήματα, & κατάχρεω, κατάχρεα & ὑπέγγυα, Latini appellant bona prædia & obærata, ſponſione &

fideiuſſione affecta. Bud. Com.

Ὑποχρίω.μ.ίσω.π.ικα.lino,pingo.

Ὑπόχρυσος.ſubaureus.

Ὑπόχλωρος.ſubpallidus.

Ὑποχύματα.τὰ.ὑποχόματα.

Ὑπόχυσις.ſuffuſio oculorum,morbus,ὑπόχυμα.

Ὑπόχυτος.ου.ſubturbidus.

Ὑποχυτῆρες.οἱ.uaſa quibus oleum lychno adfundunt. Item chytropodes, Polluci.

Ὑποχωρήματα.τὰ. excrementa, proluuies. Sellæ uocantur à Plinio libro 25. hoc eſt excrementa,ubi fortè mendum eſt, quoniã uerbum ſella pro excrementis accipi,præterquam à recentioribus, nuſquam reperies.

Ὑποχωρέω.μ.ήσω.π.κα.cedo,declino, ὑπεξίσταμαι. Neutrum datiuo iungitur, cum genitiuo.

Ὑποχώρησις.ιος.ἡ.diſceſſio.

Ὑπόψαμμος.ου.ὁ.ſubarenoſus.

Ὑποψία.ας.ἡ.ſuſpectio,ſuſpicio.

Ὑποψιθυρίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſuſurro,murmuro.

Ὑπόψιος.ου.ὁ.ſuſpectus,ſurſum uidẽs,timidus, & alios aſpiciens, ὑπονάδισος.

Ὑποψοφέω.concrepo.

Ὑπτιάζομαι, &

Ὑπτιάζω.μ.άσω.π.ακα. reſupinus ſum, ἐξυπτιάζω: quod aliquando eſt pro ſupinè delicatéq; me habeo & ignauiter,ſupinius negligentiusq; agito, θρύπτομαι, ὑφάλζομαι. Aliquando ut eſt apud Herodian. αὖθις ὑπτιάζειν, id eſt Politiano interprete, Talia dicẽtem Marcum ita animus defecit, ut ſtatim conticeſceret, ac languore nimio, ſupinus in lectulum relaberetur. Ἐξυπτιάζω tamen actiuè ponitur apud Lucian. καὶ σιμοῦς προβαίνων, καὶ ἐξυπτιάζων ἑαυτὸν. Bud. Commentarijs.

Ὑπτίως.ſupinè.

Ὑπτιασμός.morbus ſtomachi eſt.

Ὕπτιος.ου.ὁ.ſupinus,quaſi ὄπτιος. Accipitur pro ſocorde & deſide καὶ ἀπράκτῳ.

Ὑπτιωτέρως.ſupine,remiſſius.

Ὑπώβολον.τὸ.uide ſupra ὑπόβολον.

Ὑπωλισθηκός.lubricus.

Ὑπωμοσία,ab ὑπόμνυσθαι,ſunt dilationes quæ iureiurando poſtulantur & impetrantur, hoc eſt ἔνορκοι ἀναβολαί: uel dilationes propter ſonticum morbum, aut aliam legitimam cauſam impetratæ. Budæus Commentarijs.

Ὑπωπιάζω.μ.άσω.π.ακα.liuore ſeu ſanguinis nota ſugillo oculos, quos Græci ὦπας uocant, macero. Inde pro coërceo ſiue cohibeo,ſubigoq́. Paul. 1. ad Corinth. 9. ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ. Aliquando ponitur pro cuſtodio, diligenter obſeruo.

Ὑπώπιον.ου.ſugillatum,ſugillatio,liuor.

Ὑπώπια.coram.

Ὑπώπια.τὰ.pars ſub oculis,id eſt ſinus.

Ὑπώρεια.propriè latus montis qua parte aſcẽditur. Diuiditur enim mons in partes tres, in τέρμα, quod pedem ſiue radicem montis ſignificat: in ὑπώρειαν & ἀκρώρειαν quod cacumen ſiue faſtigium montis eſt.

Ὑπωρόφιος, craſi pro ὑποωρόφιος.ου.ὁ. domeſticus, ὑπόστεγος.

Ὑπώχρος.ſubpallidus.

ΥΡ.

Ὑρία.ας.ἡ.regio Aulidi finitima.

Ὕραγξ.γος.ὁ.uentilabrum.

Ὑρισός.οῦ.ὁ.ſporta.

Ὕρον.ου.τὸ.examen, & ὕειον, fauus.

Ὕραξ, aduerbium pro λάγδην, καὶ ἀναμίξ.

Ὑρτήρ.ῆρος.ὁ.lotor.

Ὕρχαι.αἱ.uaſa fictilia quibus reconduntur ſalſamenta, duas anſas habentia.

ΥΣ.

Ὗς,ὑός.ὁ.ſus,aper,nomen piſcis.

Ὑσγινοβαφής.ἐος.ὁ,ἡ.tinctus colore herbæ hyſgini, quem putant ſimilem coccineo.

Ὑσγινόν.οῦ.τὸ.oſtrum, herbæ genus, uacciniũ hyacinthus, purpureus color.

Ὕσαμι.illuc ingredior.

Ὑσύπερος.ου.ὁ.ῥυπώδης.

Ὑσθῆναι.humectari pluuia.

Ὑσθλός.οῦ.ὁ.nugamentum,commotio.

Ὑσθμιάζω.parum commodè,parumq́ ſalubriter ualeo.

Ὕστριξ.funis uel flagellum ex ſetis porcorum.

Ὕσκα. opſoniolum et lignum quo accenditur ignis.

Ὕσκυθα. ſuccerda, hoc eſt excrementum ſuis.

Ὑσμίνη. ης. ἡ. pugna, quando pugna hoſtium & inſultus ſuſtinetur. παρὰ τὸ ὑπομίμνειν.

Ὑσμῖνι pro ὑσμίνῃ.

Ὕσπληγξ. γγος. ὁ. carceres, qui erat locus in circo, unde equi emittebantur in ſpectaculis. Eſt & laquei genus, παγὶς λίνων. Item palus, pertica, clauus ligneus. Item annulus corneus, κεράτινος κρίκος. Item flagellum, ſtimulus. Item dimiſsio remiſsio, ἄφεσις.

Ὑσποδᾶν. ſues paſcere.

Ὕσσακα. pertica, palus.

Ὕσσακος. muliebre pudendum, καὶ ὕσσακος πάσσαλος.

Ὑσσός. οῦ. ὁ. uenabulum, haſtile.

Ὕσσωπον. ου. τὸ. hyſſopum herba.

Ὑστάτιον. tandem.

Ὕστατον, aduerbium, ultimum. Sic Latinis. Liuius. Tunc errabundi domos ſuas, ultimum illas uiſuri peruagantur. Curtius, Pater poſtremum ſtrinxerat ferrum, id eſt ad poſtremum. Ὕστατον προσαγορεύω, ultimum uale iubeo. Bud. Com.

Ὕστατος. ου. ὁ. extremus, ultimus.

Ὑστέρα ας. ἡ. uulua, uterus.

Ὑστεραία. ας. poſtridie ſubauditur ἡμέρα.

Ὑστέρομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. egeo. Depon. genit.

Ὑστερέω. μ. ήσω. π. ηκα. careo, ἀπολείπομαι, tardus uenio. Neut. abſol.

Ὑστέρημα ατος. τὸ. proſteritas, defectus.

Ὑστερήσαντες. οἱ. ceſſantes.

Ὑστέρησις. ιος. ἡ. penuria.

Ὑστερίζω. μ. ίσω, uenio poſt tempus, intempeſtiuè facio.

Ὑστερικαὶ γυναῖκες. ab utero ſuffocatæ.

Ὑστερικός. οῦ. ὁ. uuluaceus, uuluarius.

Ὑστεροβουλία. ας. ἡ. pœnitentia, mutatio ſententiæ.

Ὑστερογενεῖς. οἱ. poſtgeniti & agnati. Et

Ὑστερογενής. τὸ. nouiſsimè & poſtremò natum.

Ὕστερον. poſt, nouiſsimè, tandem, deniq;, deinde, ſiue poſterius, deinceps, poſtea, poſthac. Habet interdum poſt ſe genitiuum, ut ὕστερον χρόνων τούτων. Aſciſcit ſibi & articulum aliquando, ut οἱ ὕστερον, poſteri. Aliquando & uerba, ut ὕστερον τίθεσθαι, poſt ponere, poſt habere. Inde illud, ὕστερον τίθεσθαι τὰ πλεῖον τοῖς λόγοις.

Ὕστερον πρότερον. figura. cum quid narratur ordine conuerſo, præpoſteratio.

Ὕστερος ſequens, ſecundus. Thucyd. ἀρετῇ οὐδενὸς ὕστερος, Virtute nulli ſecundus.

Ὕστριξ. ιχος. ἡ. hyſtrix erinacij ſpecies.

Ὑστριχίδες. flagella ex ſetis ſuillis, quibus cædebantur ſerui.

Ὑϊδοῦς. nepos, ἔγγονος.

ΥΦ.

Ὑφ᾽ αὑτῷ πρᾶγμα ποιήσασθαι. in poteſtatem ſuam redigere, ſubiugare.

Ὕφα. τὸ ὕφασμα.

Ὕφαιμος, ου. ὁ. ſaguineus, ſugillatus, ſanguine ſubtus concreto.

Ὑφανίσκω, &

Ὑφαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. compono, paro, texo, carmino. Accuſ.

Ὑφαιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſurripio, ſuffuror, ſubtraho. Actiu. accuſ.

Ὑφαίρεσις. ιος. ἡ. diminutio, priuatio ſubductio.

Ὕφαλος. ου. ὁ. ſaxum ſub mari latens: uel adiectiuè, ſub undis latens. Item miſer.

Ὕφαμμος. ου. ὁ. arenoſus.

Ὑφάντης. ου. ὁ. textor.

Ὑφαντική. ars textoria.

Ὑφαντικός. οῦ. ὁ. textorius, uilloſus.

Ὑφαντός. οῦ. ὁ. textus.

Ὑφάντρια. ας. ἡ. textrix.

Ὑφαρπάζω. ſurripio.

Ὕφασμα. ατος. τὸ. textura, pannus, tela.

Ὑφάπτω. μ. άψω. π. αφα. ſubincendo. Actiu.

Ὑφεδρεύω. ſubiectus ſum, ſuppoſitus.

Ὑφειμένη φωνή. ſubmiſſa uox, inferior.

Ὑφεῖμεν οὐδενί. conceſsi nemini.

Ὑφεῖναι τῆς ὀργῆς. abſtinere ira.

Ὑφειμένως. ſubmiſſe, incuruatè, ceſſim, remiſsè, parcè.

Ὑφείσθωσαν. ſubijciant.

Ὕφεσις.

Ὑφ.κρη.ο.τὸ.lebes.

Ὑφέλκω.ſubtraho,ſupplanto,induco.

Ὑφελόμενος.ſurripiens.

Ὑφέ.ενός.τὸ.ſubunio; quæ eſt una ex ſyllabarum paſsionibus nota, ab ultima litera primæ dictionis ad primam ſequentis ſubducta.

Ὑφερπύζω.μ.ύσω.π.υκα.&

Ὑφέρπω.μ.ἑρψω.π.ειρπα.ſubſerpo,ſubrepo. Neutrum abſol.

Ὕφεσις.εως.ἡ.diminutio,remiſsio contentionis. Vnde καθύφεσις. huiuſmodi enim eſt præuaricatoris affectus, ut ſe ſubmittere uelit aduerſario.

Ὑφεσμός.ῦ.ὁ. impedimentum,συμποδισμός.

Ὑφεστικός.quod in rerum naturam cadit.

Ὑφέστιος.qui domi agit,ſub tecto uerſans.

Ὑφεστῶς.ῶτος.ὁ.ſubſiſtens. (dia.

Ὑφὴ. ῆς.ἡ.contextus,fimbria,corpus, custo

Ὑφηγέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. narro,expono. ſub alio expono, doceo, hortor, ſuadeo,& dicto,author ſum,duco. Item præeo, ut ὑφηγεῖσθαι ὁδὸν, Plutar. Item prouocare, προηγεῖσθαι. Thucyd. πειρασόμεθα ἀμύνεσθαι πόλεμον ἄρχοντας ταύτῃ ᾗ ἂν ὑφηγῆσθε, Eo modo propulſare bellum conabimur à uobis laceſsitum, quomodo uos prouocaueritis.Bud.Com.

Ὑφήγησις.εως.ἡ.enarratio.

Ὑφηγητής.ῦ.ὁ.interpres,dux,propheta.

Ὑφημιόλιον. ſubdimidium. Capella libro 6.

Ὑφηνιοχέω.μ.ήσω. π. ηκα. fungor officio aurigæ.Neutrum abſol.

Ὑφηνίοχος.ου.ὁ.miniſter,auriga.

Ὑφησόμενος.ου.ὁ.ſubmiſſurus.

Ὑφίεμαι.condeſcendo in contentiones, incipio contendere. Item remitto, cedo, & decedo de eo quod tueri poſsim ſi uelim:& ſemper cum genitiuo,ut ὑφίεσθαι τῶν δικαίων τῶ ἑαυτῶ, decedere de iure ſuo. Budæus in Annot.

Ὑφιζάνω. μ. ανῶ. ſubſideo, ſuccedo, ſubmittor.Neutrum abſol.

Ὑφίημι.μ.ήσω.π.ηκα. ſuppono,ſubmitto,remitto,minuo,ὑποβάλλω. Acti.accuſ.

Ὑφίσταμαι. ſubſideo, ſideo, peſſum eo. Ariſtoteles Probl. διισταμένων δὲ ἀεὶ μάλιστα ὑφίσταται τὸ παχύτατον καὶ βαρύτατον. Et ſubeo, ſuccedo, Plato de Rep.6. Itē ſubeo,id eſt ſuſtineo & ſuſcipio, Lyſ.κατὰ Φίλ. Eſt etiā κρυφίως ἵσταμαι καὶ ὑποχωρῶ. Interdum poëticè pro ὑπισχνοῦμαι, recipio & polliceor: quo uſus eſt & Xenophon παιδ. 6. ἐγὼ σοι ὦ κῦρε ἐθελούσιος ὑφίσταμαι. Eſt etiam ſuſcipio, id eſt aggredior, ἀναιροῦμαι, ἀναλαμβάνω, inſtituo & incepto. Iſocrates πρὸς Φίλιπ. τὸ κράτιστον ὑποστησαμένους παρρῆσθαι χρῆσθαι βίοτος. Et pro ſuppono, pono, id eſt τίθεμαι & ὑποτίθεμαι. Athen. οἱ δ᾽ ἀρχαῖοι καὶ τοὺς θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς ὑποστησάμενοι. Præterea ſuſtineo, id eſt δέχομαι, excipio, non cedo irruenti. Syneſ. οὗτός γε ἦν ὁ πρῶτος ὑποστὰς ὁπλίτην γυμνός. Hoc Liuius imitatus eſt, Iam non feras tantū ſubſiſtere,&c.Bud.Com.

Ὑφίστημι.μ.ὑποστήσω.π. ηκα. ſuſtineo, promitto. Item in rerum naturam produco. ſubijcio, ſuppono, ut ὑφίστησιν ὁ θεὸς πάντα. Vnde ὑφισταμένη γένεσις, procreatio quæ omnia cōſtituit, à quaq; omnia habent ſubſiſtentiam.

Ὑφοράω. μ. ὑπόψομαι.π.ὑφεώρακα. reſpicio, conſydero, ſuſpectum habeo, intelligo, timeo.

Ὑφορῶμαι. ſuſpicor, toruè aſpicio.

Ὑφορβός.ῦ.ὁ..ſubulcus.

Ὑφορμεῖν. dicitur ἡ λῃστρικὴ ναῦς. Et ὑφορμῶ ἀντὶ τῶ ὑποπτεύομαι, ſum formidoloſus alicui ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑπὸ τοῖς ὅρμοις κρυπτομένων πειρατῶν καὶ ὑποπτευομένων. Syneſ. tamen ſcribit, καὶ ὕφορμα δέος οὐκ ἔλαττον, & ſuſpectum nobis erat periculum non minus, terrebas nos non minus metus ille. Bud.Com.

Ὑφορμίζομαι.τὸ καταπλέω, appello ad portū.

Ὑφορώμενος. ſuſpicioſus.

Ὑφός. pro κυφός abiecto κ. gibboſus, curuus.

Ὑφόωσι. texunt.

Ὑφύδριος,&

Ὕφυδρος. ſubaquatilis, urinator.

Ὑφωμαδόν. unanimiter, ὁμοθυμαδόν.

Ὕχιος.ου.ὁ.nox.

nnn

ΥΥ.

Ὑψαγορέω. magna loquor, μεγαληγορῶ.
Ὑψαγόρας. ου. ὁ. altiloquus, mendax, ſycophanta.
Ὕψαρνος. ου. ὁ. fluuius Bœotiæ.
Ὑψαυχενῶν. ῶντος. ὁ. ſuperbiens.
Ὑψαυχέω. μ. ήσω. glorior, iacto, μεγαλαυχῶ.
Ὑψαύχην. ενος. ὁ. glorioſus, ſupinus, elata ceruice incedens.
Ὑψῆται. numularij, argentarij.
Ὑψηγόρος. ου. ὁ. celſiuocus, ſublimiloquus.
Ὑψηγορία. ſuperbia, elatio.
Ὑψηλολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. alte loquor. Neutrum abſol.
Ὑψηλόνοον. τὸ. elatio mentis, altitudo mentis.
Ὑψηλός. ὁ. altus, ſublimis, quaſi ὑψερός, ὁ ἂν ὕψος ἐρχόμενος.
Ὑψηλοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. altè ſapio. Neutr.
Ὑψηλόφρων. ονος. ὁ. altè ſapiens, ſuperbus, magnanimus.
Ὑψηλῶς. μεγάλως.
Ὑψηρεφής. έος. ὁ, ἡ. altus, ſublime faſtigium habens, celſitectus.
Ὑψητός. altus, magnus.
Ὑψηχής. έος. ὁ, ἡ. altiſonans, ὑψαύχην.
Ὕψι. altè, ὑψοῦ.
Ὑψιβάμων. altè uel in alto incedens.
Ὑψίβατος. ου. ὁ. altus.
Ὑψιβρεμέτης. ου. ὁ. altitonans, altifremus.
Ὑψίζυγος. ου. ὁ. altiſedens, in alto trutinans humana, gubernator ſupremus.
Ὑψικάρηνος. ου. ὁ. habens altum caput.
Ὑψικέρατος. ου. ὁ. altus, alta cornua habens.
Ὑψικέραυνος. ὁ διὰ πυρὸς πληγῇ.
Ὑψίκομος. alticomus, in ſumma parte frondoſus, ὑψιπέτηλος.
Ὑψίκομπος. ου. ὁ. ſuperbus.
Ὑψιμέδων. in alto regnans.
Ὑψιπέτηλος. ου. ὁ. habens altas frondes.
Ὑψιπέτης. ου. ὁ. altiuolans.
Ὑψιπετής, qui ab alto cecidit.
Ὑψίπους. οδος. ὁ. excelſus.
Ὑψίπυλος. ου. ὁ. habens altas portas.
Ὕψιστος. ου. ὁ. altiſsimus, et eſt ſuperlatiuus ſine comparatiuo, ut ſummus apud nos.
Ὑψιτένων. ſuperbus, elata ceruice.

Ὑψίτερος. comparatiuus eſt ab ὕψος, Theocr.
Ὑψιφοίτης. altigradus.
Ὑψόθεν. ex alto.
Ὑψόθι. in alto, ἄνωθι.
Ὑψόροφος. ου. ὁ. excelſus, faſtigioſus, magnus.
Ὕψος. εος. τὸ. altitudo, quaſi ὄψος, unde patet proſpectus.
Ὑψοβαθής. in altum leuatus.
Ὑψόσε. in altum.
Ὑψοῦ. altè, in alto.
Ὑψόφρων. ὑψηλοφρόνος.
Ὑψόω. μ. ώσω. π. ωκα. exalto, perficio. Actiu. accuſ. iung. Ioſeph. libro 2. πρὶν ὑψῶσαι τὸ ἔργον ἐξ ἀρχῆς τελευτῆσας, Ante quàm impleret opus diſceſsit.
Ὕψωμα. ατος. τὸ. altitudo.

ΥΩ.

Ὕωσις. εως. ἡ. exaltatio.
Ὕω. μ. ὕσω. π. ὗκα pluo, rigo, humecto.
Ὑώδης. εος. ὁ, ἡ. porcinus.
Ὑωδὶς. os quod ſubeſt antiadibus. ſic uocatum ab imagine literæ. Alij παραστάτην uocant.

ΦΑ.

Φάανθεν. δίχα. α. paſſ. ἀ φαίνομαι pro ἐφαάνθησαν. appaσruerunt.
Φαάντατος. ου. ὁ. ſplendidiſsimus.
Φαάντερον. ſplendidus.
Φάβα. μέγας φόβος, καὶ τὸ σωματικὸν ὄσπριον, magnus terror.
Φαβότυπος. ὁ. accipiter palumbarius.
Φάγαινα. ἡ. hulcus, immanis appetitus comedendi, ſimilis ei quem βούλιμον nominant. Sic etiam
Φαγέδαινα ἡ. uoracitas morbus, eſuritio, hulcus cancroſum.
Φαγηλός. ὁ. agnus.
Φαγήματα. τὰ. eſculenta, epulæ, βρώματα.
Φαγλαὸς ου ὁ. torrens.
Φάγομαι pro φαγοῦμαι. edam. à φάγω uerbo inu

ſταιο,quod in aoriſt.β.ἔφαγον habet.

Φάγος.ου.ὁ.uorax,edax,comedo.

Φάγρος.ου.ὁ.genus piſcis.

Φαγύλιον.τὸ.marſupium,μασός.

Φάγω.comedo Genit.

Φαδάζω.flecto,γνάμπτω.

Φάε.lucebat.

Φαέθουσα.ης.ἡ.Phaëthuſa,una ex filiabus ſolis.

Φαέθω.μ.σω.luceo,ardeo.

Φαέθων.οντος.Phaëton,ſolis epitheton.

Φαεινός.οῦ.ὁ.lucidus,ſpecioſus,tenuis,ſubtilis.

Φαείνω.μ.νῶ.oſtendo,luceo.Acti.accuſ.

Φαεσινός.ῦ.ὁ.ſplendidus.

Φαεσίμβροτος.ου.ὁ.ferens lucem mortalibus.

Φαεσφόρος.luciferens,lucifer.

Φαίζομαι,&

Φαίζω.appareo.

Φαῖθι.dic,à φημί.

Φαιά.ᾶς.ἡ.fuſca,ſubnigra.fuſcus enim color medius eſt inter album & nigrum.

Φαιδιμόεις.όεντος.&

Φαίδιμος.ου.ὁ.clarus,fortis.

Φαιδρός.ῦ.ὁ.clarus,alacer,lautus,illuſtris,purus,manifeſtus.

Φαιδρότης.ητος.ἡ.ſpecioſitas,alacritas.

Φαιδρόω.μ.ώσω.π.ωκα.exhilaro.Acti.accuſ.

Φαιδρύνομαι.alacer fio.

Φαιδρυντής.æditaus.

Φαιδρύνω terſum reddo,polio,expurgo,exhilaro.Acti.accuſ.

Φαιδρωπός.ῦ.ὁ.aſpectu formoſus.

Φαιδρῶς.ſplendidè,nitidè.

Φαῖεν.dicerent,φαίησαν,Aeolicè.

Φαίην.dicerem.

Φαικός.ῦ.ὁ leuis,ſplendidus,contumax,efficax,uigens.

Φαῖμεν.pro φαίημεν,uel ἔφημεν.

Φαινακίζω.decipio,ſeduco,cõuicior,irrideo.

Φαίνεται.uiſum eſt,apparet,uidetur.

Φαινόλης.induſium,ſagulum,ἐφεστρίς,quaſi tota tranſparens ob leuitatẽ,tenuitatemq́.

Φαινολίς.ίδος.λάμπρα φωσφόρος.

Φαίνομαι.μ.ῦμαι.π.αμμαι.appareo,luceo,in conſpicuo ſum ut omnibus appaream,ueluti lumen in edito poſitum,uideor,oſtendor. Aliquando pro accuſor. Deponent abſol. Inde τὰ φαινόμενα aſtra & ſtellæ dicuntur.

Φαινόμενοι καὶ ἰκκρέμενοι,rei quos Romani pendentes appellant.

Φαινομηρίδες.nũcupatæ ſunt Lacenæ,quòd inceſſu coxas retegerent.

Φαινοπροσωπεῖν.oſtendere lætam faciem,agere hilari uultu,in publicũ prodire,nec ſe domi aut in ſeceſſu continere.

Φανός.clarus,lucidus.

Φανόδικος.proprium nomen ἥρωος cuiuſdam.

Φαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.luceo,ſplendeo,conſpicuus ſum,oſtendo. Interdum eſt deferre ad fiſcum,quadruplaturas & delationes factitare,accuſare. Vnde τὰ φανθέντα,bona delata. Et ὁ φαίνων καὶ μὴ ἐπεξιὼν,qui reum agit & non peragit.

Φαιός.ῦ ὁ.fuſcus,pullus,μύϊνος,muſtellinus,ῥυπαρός.uide φαιά.

Φαιστός.ῦ.ὁ.uel φαῦστος.luminoſus,lucenr. Itẽ urbs Cretæ,& promontoriũ Gortyniæ

Φάκελον.ου.τὸ.manipulus,faſciculus.

Φάκελος.ου.ὁ.faſcis.

Φακή.ῆς.ἡ.lens legumen,ἡ τὰ φάη κακοῦσα,οἷον φακάκη,quòd oculos lædat et hebetet.

Φακίολοι φρυγάνων.faſcioli ſarmentorum.

Φάκος.ου.ὁ.lentigo faciei,uerruca.Legitur quoq;

Φακός.ῦ.ὁ.& pro legumine,& pro lentigine. Aliquando eſt & uaſis genus.

Φάλα.caput,capitis ornamentum,clauus in galea ſplendidus,phalera.

Φαλαγγηδόν.turmatim.

Φαλάγγιον.ου.τὸ.phalangium,quod eſt genus aranei,quòd omnibus internodia terna ſint in cruribus.

Φαλαγγίτης.ου.ὁ.legionarius.

Φάλαγγος.ου ὁ.bellicum inſtrumentum.

Φαλαγγῶσα.exaſperata,irritata.

Φάλαγξ γγος.ἡ.internodium in digitis. Eſt etiam animal araneo ſimile. Item phalanx agmen militare,quo Macedones utebantur,quemadmodum legione Romani. Continebat autem octo millia armatorum,nullumq́ genus aciei apud illos

ualidius erat. unde & peditum ſtabile agmen appellabant, authore Curtio. Dicitur aūt uel ἀπὸ τοῦ πελάσαι ἄγχι, hoc eſt à propius accedendo, uel ἀπὸ τοῦ φαλοῦ, quod clarum ſignificat. Politianus teſtudinem interpretatur, ut apud Liuium. Galli teſtudine facta confecti ſtabant.

φάλαινα. ης. ἡ. balæna, quæ & phocæna, uel tirſio interprete Theodoro. Item cicindula, lampyris, quæ noctu lucernis aduolat, παρὰ τὸ εἰς φῶς ἅπτεσθαι.

φαλάκραι. loca nuda, nullis herbis aut plantis ueſtita, quæ Latini glabreta uocant. Sunt & nymphæ quædam hoc nomine appellatæ.

φάλακρον. ου. τὸ. promontorium Idæ.

φαλακρός. οῦ. ὁ. caluus. παρὰ τὸ φαλὸν, hoc eſt λαμπρὸν ἔχειν τὸ κάρα: Vel quaſi ὁ τὸ ἄκρον ἔχων φαλὸν, id eſt λευκόν. φαλακρὰ Hippocrati, ſunt cum leuore rotunda.

φαλακρότης. τος. caluitium.

φαλακροῦνται. caluefcunt.

φαλάκρωμα. ατος. τὸ. caluitium.

φάλαρα. phaleræ Latinis dicuntur, a mutato in e, ſicut τάλαντον, talentum. Significantur autem eo nomine ornamenta equorum, ſiue equitum & nobilium, ἀπὸ τοῦ φαλοῦ, quod illuſtre ſignificat.

φαλάρικα. falarica, genus teli miſsile, quo utuntur ex falis, id eſt ex locis extructis dimicantes.

φάλαρις. ιδος. ὁ. nomen proprium regis Agrigentinorum crudeliſsimi, & genus auium.

φαλαρισμός. οῦ. ὁ. Phalaridis imperium, immanis crudelitas, imitatio Phalaridis.

φαλαρός. οῦ. ὁ. albus, caluus. Alij legunt φαληρός.

φαληριάω. ῶ. άσω. π. ακα. albeſco, attollo, cumulo. Neutr.

φαληριόων. albicans, ſpumoſus.

φάληρος. ου. ὁ. ſpumeus.

φαληρόν. οῦ. τὸ. ferrum galeæ.

φάλιος. ου. ὁ. ſplendidus, albus.

φαλίζω. uaneo, deſipio, ſpumo, dealbo.

φαλλός. οῦ. ὁ. phallus, priapus, αἰδοῖον σύντονον, uel ξύλον ἐπίμηκες, ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον. uide Suid.

φαλοκρότης. ητος. ἡ. caluitium.

φάλον. τὸ. προμετωπίδιον, phalera, clauus galeæ ſplendidus.

φάλος. ου. ὁ. gleba, λόφος, conus galeæ, albus.

φαλύνω. polio, ſplendidum reddo.

φαμαί. opinor. Depon. accuſ.

φάμενος. dicens. Atticum eſt.

φᾶν, pro ἔφασαν. dixerunt.

φάναι. dicere.

φᾶναι. lucere, apparere.

φανᾶν. uelle, θέλειν.

φάνακοι. οἱ. agni, ἄρνες.

φανάς. uiſus, qui apparuit, ſiue noctu, ſiue interdiu: ſed φανθὰς noctu ſolum.

φανδὰ κρίσεις. approbatæ ſententiæ.

φανδός. οῦ. ὁ. manifeſtus.

φανδόω. ῶ. ώσω. π. ωκα. manifeſto. Acti.

φανδῶς. planè, manifeſtè.

φανέσκω. appareo, luceo.

φάνης. ητος. ὁ. ſol, & Phanes nomen uiri.

φαντιοῦντες. οἱ. manifeſtantes.

φανθείς. uide φανάς.

φανίας. qui tenuis fortunæ cum ſit, ſummas diuitias iactat & ſimulat, à Phania quodam eius ingenij.

φανίζω. μ. ίσω. π. ικα. appareo, oſtendo, manifeſto.

φάνιον. locus quo purgamenta reijciebant.

φανιόνται. οἱ. tabellariorum genus. Alexand. Genial. lib. 1. cap. 27.

φανός. οῦ. ὁ. clarus, ſplendidus, lampas, fax, laterna.

φάνος. ου. ὁ. uiri nomen, interdum qui nuntias aliquid.

φαντάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. imaginor, informo, ut apud Ciceronem de Nat. Magnam turbam congreget ignotorum deorum: atq; ita ignotorū, ut eos ne coniectura quidem informare poſsimus.

φαντάζω. idem, fingo, in ſomnis uideo.

φαντασία ας. ἡ. imaginatio, uiſio, ambitio, opinio. Et

φάντασμα. τος. τὸ. uiſum, ſpectrum, εἴδωλον. Differt autem φαντασία τοῦ φαντάσματος,

quòd

quòd hoc ſit φάνασις ἀληθείας, ἐκεῖ γίνεται κα τὰ τοῦ ὄντος, illud aũt eſt figura, aut ſpecies alicuius rei, quæ ſenſu comprehenſa eſt, relicta in mente. Ἰτα φάντασμα eſt eius quod non eſt, φαντασία uero ſolũ eius quod eſt, authore Suida.

Φαντασιωθῆς δαιμόνιον τι. uidere uiſus dæmonium quoddam.

Φαντασικόν. ῦ. τό. phantaſia.

Φαντασικός. ῦ. ὁ. imaginatiuus.

Φάντι, pro φασὶ Doricè. dicunt

Φάος. ους. τό. lux, lumen, ὄμμα, oculus.

Φαραγγώδης. ους. ὁ, ἡ. abruptus, præruptus.

Φάραγξ. γγος. ἡ. uallis parua, conuallis.

Φάρω. texere, nectere.

Φαρβία. ας. ἡ. craſſa ueſtis.

Φαρέτρα. pharetra, ἡ φέρουσα τὰ φέροντα, ἤγουν βέλη.

Φαρισαῖος. ου. ὁ. phariſæus, ſeparatus, ab Hebræo pharas, hoc eſt diuidere.

Φαρκίς. ίδος. ἡ. ruga, & φαρκιδώδης, rugoſa, & φαρκιδώμενος, mœſtus, fronte caperata.

Φαρμάσσω. μ. άσω. inficio, curo.

Φαρμακεία. ας. ἡ. uenenum, medicina, medicamentum.

Φαρμακοθείς. έντος. ὁ. cui data eſt potio uenenata.

Φαρμακεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. ueneno incanto, medeor. Acti. accuſ.

Φαρμακεύς. έως. ὁ. ueneficus, incantator.

Φαρμακεύτρια. ας. ἡ. uenefica.

Φαρμακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. idem quod φαρμακεύομαι, paro, condio, tingo. Acti. accuſ.

Φαρμακίς. ἡ. incantatrix, uenefica.

Φάρμακον. ου. τό. uenenum, remedium, medicina, pigmentum. In bonam & in malam partem accipitur: quando in bonam, à φέρω & ἄκος deriuari dicunt, quaſi ferens medelam, quando in malam, à φέρω καὶ ἄχος, quaſi ferens triſtitiam. Herodia. quando in malam partem accipis, addit adiectiuum δηλητήριον.

Φαρμακοπώλης. ου. ὁ. unguentarius. à φάρμακον & πωλῶ.

Φαρμακός. ῦ. ὁ. ueneficus, unguentarius. Item ſacer, id eſt deteſtandus & execrabilis, expiator, & homicidarum luſtrator. Budæus in Annot. poſt.

Φαρμακωδία. ας. ἡ. odor medicamenti.

Φαρμακώδης. ους. ὁ, ἡ. uenenoſus, medicatus, ſalubris.

Φαρμακόν. officina tinctoris, βαφεῖον.

Φαρμουθί, menſis apud Aegyptios qui à noſtris Aprilis appellatur.

Φαρμάσσω. μ. άξω. π. αχα. tingo, ungo, ueneno inficio, ferrum intinctum acuo, miſceo. Vnde translatè apud Plutarch. in Polit. φαρμάσσοντες τὰ πράγματα ταῖς βλασφημίαις, Admiſcentes res maledictis. Item medico. Aliquando adulor, decipio.

Φαρόω. arare, renouare.

Φᾶρος. ους. τό. tunica, ἱμάτιον, pallium, tunica exterior: ſicut χιτὼν, interior.

Φάρος. ου. ἡ. Pharus inſula ante Aegyptum, apud Plinium. Et turris maxima prope Alexandriam, nauigantibus lumen præbens nocturno tempore. Vnde etiam aliæ turres in hoc factæ φάροι uocantur: & dicitur quaſi φανός, quod ex eo faces appareant. Interdum aratio.

Φάρος. pars ueſtis abſciſſa, fruſtum, promontorium, pinna.

Φαρόω. aro, nam φ abundat.

Φαρυγγίς. ίδος. ἡ. ingluuies, edacitas.

Φάρυγξ. γγος. ὁ, uel ἡ. guttur, fiſtula ſpiritalis, fauces.

Φαρυνός. ῦ. ὁ. audax, confidens.

Φαρύνω. expolio, illuſtro, λαμπρύνω.

Φάς. dicens.

Φάσγανον. ου. τό. enſis: à uerbo φάσαι, quod iugulare ſignificat, uel à σφάζω, σφάγανον, & φάσγανον.

Φάσθαι. dicere.

Φασί. quemadmodum uulgò dici conſueuit, ut aiunt.

Φᾶσι. dicentibus.

Φασιανός. alij equos, alij aues interpretantur, à Phaſide fluuio Scythiæ.

Φασίζω. μ. ίσω. π. ικα. excuſo. Acti. accuſ.

Φάσις. εως. ἡ. dictio eſt ſignificatiua, ἀπὸ τοῦ φαίνειν, per quam nec uerum nec falſum enunciamus, ut homo, Socrates. Aliquando ponitur pro propoſitione, Ariſtot. τὴν

μετὰ τὰ φυσ. 3. & 10. Aliquando pro affirmatione, κατάφασις, ἀπὸ τοῦ φημὶ, apud eundem. Aliquando pro ſententia & apophthegmate, Ariſtot. Ethic. 6. Aliquando pro fama, denuntiatione & rumore. Luc. in Act. 21. ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ. Aliquando ſignificat appellationem, tuitionē, & criminū delationē. Unde δοῦναι φάσιν, eſt inſtituere accuſationē contra aliquem & eum deferre. Bud. Com.

Φᾶσις.ιος.ὁ. Phaſis fluuius Colchorum.

Φάσκω. dico, exiſtimo, fateor, profiteor.

Φασκώλιον.ου.τὸ. marſupium coriaceum.

Φάσκωλος. idem, ſcrinium, locus in quo ueſtes reponuntur.

Φάσμα.ατος.τὸ. uiſum, uiſio, ſpectrum, monſtrum.

Φάσσα.ης.ἡ. palumbus, genus turturis.

Φασσοφόνος.ου.ὁ. occidens palumbum, accipitris genus.

Φάσυον. uelum.

Φατέον. dicendum eſt.

Φάτης. mendax.

Φατί. aiunt, Doricè pro φασί.

Φατίζω. τὸ φατιάω, dico, ſeparo.

Φάτις.ιος.ἡ. fama.

Φατίσω. dico, ſeparo. Acti. accuſ.

Φάτνη ης.ἡ. ſtabulum, præſepe. Inde & ſuperiorem & inferiorem partem dentium molariū coniunctim ſimul φάτνας uocant.

Φάτνωμα.ατος.τὸ. laqueare.

Φατνωματικός.οῦ.ὁ. laqueatus.

Φατνωτός, tabulatus, σανιδωτός.

Φατός.οῦ.ὁ. dicibilis, dictus, fama.

Φατρία pro φρατρία nonnunquam ponitur, quæ erat tertia cuiuſque tribus pars apud Atticos, τὸ σύνταγμα, φυλῆς. Suid.

Φαυλία. oleaſter, aut ſimpliciter oleæ ſpecies.

Φαυλίζω.μ.ίσω.π.ικα. uilipendo, ſubſanno. Acti. accuſ.

Φαύλιος. bene habitus, auctus, pulcher, magnus.

Φαυλίστρια. ſubſannatrix, contemptrix.

Φαῦλος.ου.ὁ. & ἡ. uilis, malus, uitioſus, peruerſus. Aliquando & ſimplex, exiguus, tenuis, leuis, facilis, ut ὁ κατὰ φαῦλον, non leuiter, Syneſ. Bud. Com.

Φαυλότης.ητος.ἡ. improbitas.

Φαύλως. peruerſè, leuiter, improbè, difficilè.

Φαῦρος.ου.ὁ. leuis, pro φλαῦρος.

Φαύσιγγες. maculæ tibiarum ex igne contractæ, fiſſuræ pedum, ſplendores, radij, λαμπαδόνες, hæmorrhoides, puſtulæ.

Φαῦσις.ιος.ἡ. aurora, lux, illuſtratio, illuminatio.

Φαύσκω, & Aeolicè φραύσκω pro φάσκω. di(co.

Φάψ.βός.ἡ. phaps, auis genus.

Φάω.μ.φάσω.π.ακα. dico, facio, luceo, frango, occido. Acti. accuſ.

Φ E.

Φέβομαι. fugio, metuo.

Φέγγος.εος.τὸ. ſplendor, iubar.

Φέγγω μ.φέγξω.π.ηχα. illumino. Act. accuſ.

Φειδαλός, quaſi φειδαλέος. ſordidus, tenax.

Φειδήνη. Fidene urbs. hinc

Φειδηναῖοι.οἱ. Fidenates populi.

Φειδίται. οἱ. qui φειδίτια celebrabant, hoc eſt, ſodalitia exercentes.

Φειδίτιον, uel φειδύτιον.ου.τὸ. ſodalitium nomen, ſocietas quæ in conueniendo in unū Spartæ fiebat. Dicta à φείδομαι, uel ἀπὸ τῆς φιλίας.

Φειδωλός.οῦ.ὁ. ſordidus, parcus.

Φείδομαι.μ.φείσομαι.π.πεφεισμαι. parco, id eſt abſtineo. Item miſereor. Et τὸ ἀκριβολογοῦμαι, id eſt accuratè loquor. Depon. genit.

Φείδευ. caue.

Φείδιμος.ὁ. parcus.

Φειδομένη.ης.ἡ. parca, auara.

Φείδω. φείδομαι, libero, ſeruo.

Φειδώ.όος.ἡ. parcitas, parſimonia, cura, miſericordia, πρὸν. ια.

Φειδωλή. idem.

Φειδωποιούμενος μηδαμῶς ἡλικίας, temperans à nullius ætatis exitio.

Φεισμονή.ῆς.ἡ. miſericordia, φειδώ.

Φειστέον. parcendum eſt.

Φεισών. fluuius qui alio nomine Ganges appellatur.

Φελμάς.άδος.ἡ. exterior librorum membrana.

Φενάκ, &

Φελλός. locus petricoſus, cortex arboris, qui Latinis ſuber dicitur, mons quidam Italiæ.

Φενάκη.ης.ἡ. appoſititia coma, galericulum.

Φενακία.ας.ἡ. fraus.

Φενακίζω.μ.ίσω.π.ικα. decipio, inanibus rerũ ſimulacris & ueluti præſtigijs oculis inſpicientium impono. Acti. accuſ.

Φενακισμός.ῦ.ὁ. deceptio, impoſtura.

Φέναξ.ακος.ὁ. deriſor, mendax, erro, deceptor, impoſtor, fuci artifex.

Φενόλης. penula, ueſtis Romana, φαινόλης.

Φένω. τὸ φονεύω.

Φεράσπις.ιδος.ὁ. bellicoſus, ſcutifer.

Φεραυγής.έος.ὁ,ἡ. lucidus.

Φέρβω.μ.φέρψω.π.φορβα. paſco, foueo: quaſi βίον φέρω. Acti. accuſ.

Φέρε, hortandi aduerb. dic, age.

Φέρε δή, age iam, agedum, cedo.

Φερέγγυος.ου.ὁ. teſtis pretio uel fide dignus, potens promittere, firmus, certus, præs.

Φερέκακος.ου.ὁ. laborum patiens.

Φέρετρα. φερτρά.

Φερέοικος.ου.ὁ. cochlea, domiporta.

Φερέπονος.ου. laborum tolerans.

Φερέσβιος.ου.ὁ. uitã ferens mortalibus, id eſt frugifer, uitæ fœcunditate præditus.

Φερίστερος.ου.ὁ. melior, potentior.

Φέρετρον.ου.τὸ. pheretrum, id eſt capulus quo mortui efferuntur.

Φερέφαττα.ης.ἡ. &

Φερσεφάττεια.ας.ἡ. Proſerpina, alij Φερσεφάττα.

Φέριστος, ὁ φέρτατος.ου.ὁ. optimus, excellentiſſimus, cuius maxime refert. nam φέρειν pro referre ſumitur.

Φέρμιον. rete, ſporta ad piſces capiendos, naſſa, κύρτος.

Φέρνιον. idem.

Φερνή.ῆς.ἡ. dos.

Φέροικος. φερέοικος.

Φέρομαι. feror. Aliquando rapior, & auferor impetu. Aliquando dicitur de ijs quæ in manibus hominum uerſantur, ut liber editus. Sic Cicero. Eius ſcripta quædam feruntur. Aliquando pro lucrari, & habere, accipere, auferre, ut φέρεσθαι μισθὸν, ſicut apud Terent. Ego pretium ob ſtultitiam fero, & apud Plautum. Duplicem ut mercedem feras: φέρεσθαι ἆθλον, ita ut apud Ciceronem, Ne diutius pendeat, palmam tulit: φέρεσθαι δόξαν. Caſ. Maximam inter ſuos ferunt laudem: φέρεσθαι χάριν, beneficium accipere. Aliquando ponitur pro uergere & tendere. Theophraſt. ἐπὶ ταυτὸ φέρονται, &c. Sic Cicero de Sen. Vitis quæ natura ſua caduca eſt, & niſi fulta ſit fertur ad terram. Sunt & aliæ locutiones ex hoc uerbo, ut καλῶς φέρεσθαι, quod de eo dicitur, qui cum bene agitur: ἀτυχῶς φέρομαι, Res mihi infœliciter procedunt. Thucyd. τῷ φερομένῳ ἐν στρατηγίαις, Cui res militaris, & imperatoris munus recte cedebat. Sic ἄμεινον & χεῖρον φέρεσθαι, eodem modo dicuntur. Ἔλαττον φέρομαι, poſteriores fero, cedo: ut ἔλαττον ἔχειν, uinci & ſuperari in ludo uel alia re. Bud. Com.

Φέρδομος.ου. uelox, citus. Plutar. in Muſ.

Φερόνικος. uictor.

Φερσεφόνη.ης.ἡ. Proſerpina, quòd ἄφενον, hoc eſt, diuitias afferat.

Φερέπολις. epitheton fortunæ apud Pindarum.

Φέρτατος.ου.ὁ. optimus.

Φέρτερος.ου.ὁ. tolerantior, melior, potentior, uelocior, robuſtior.

Φερτός.ῆ.ὸν. tolerabilis.

Φέρτρον. pheretrum.

Φέρω.μ.οἴσω.π.ἐνήνοχα.ἀόρ.α. ἤνεγκα. fero, ἀναφέρω, βαστάζω. Et tolero, ὑπομένω, ut ἐπιεικῶς ἐνεγκεῖν, Plutar. χαλεπῶς ἐνηνοχὼς Demoſth. & ῥαθύμως φέρειν Andoc. pro ſupino remiſſoq́ animo tranſmittere, eſt non acriter uindicare. Item pendo, penſito. Inde φόρος tributum. Item creo, deſigno. Demoſthen. πῶς λαθὼν οὗτος ἐν τόλμησεν ἐνεγκεῖν. &c. οὗτος ἐνεχθεὶς, &c. id eſt προβληθεὶς χορηγεῖν. Item auferre. Gregor. αὔραι φέροιεν, Auferant uenti, in uentos abeat. Item tendere, pertinere, & hoc cum præpoſitione εἰς. Gregor. τῶν εἰς τοῦτο φερόντων, eôdem pertinen-

tium. Herodot. φέρει ἡ ἀγὼν οὗτος ἐς τάῦτην τὴν ἐκεῖσε. Idem Gregor. ἐς ᾅδου φέρουσαν, Viam ad inferos ferentem. Vel cum ἐπί. Ariſtot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. 10. ἐφ' ὃ φέρει, Ad quod potiſsimum pertinet. Φέρειν etiam patria dicitur. Ariſtid. in Panath. πρώτη γὰρ ἤνεγκεν ἄνθρωπον, καὶ πρώτη πατρίς ἐστιν ἀνθρώπου. Sic Cicero de Orat. Hæc ætas primum Athenis oratorem propè perfectum tulit. Vnde ἐνεγκοῦσα pro patria Syneſ. Sunt præterea & aliæ rationes huius uerbi, ut φέρειν καὶ ἄγειν, populari & diripere. Sic Liuius. Vt ferri agiq́ res ſuas uiderunt. Φέρειν & διαφέρειν ψῆφον, ferre ſuffragium & ſententiam, & decernere. Dicitur & ψῆφον τίθεσθαι, & γνώμην θέσθαι. Φέρειν διὰ γλώττης ſic dicitur, ut ἔχειν & ἄγειν, hoc eſt, hominem uerbis celebrare, in ore ſemper habere. Φέρειν διὰ μνήμης, meminiſſe, non obliuiſci. Φέρειν χάριν, eſt conferre beneficium & gratificari, χαρίζομαι, obſequor. Dicimus etiam φέρω μισθὸν ſicut φέρομαι. Μέγα φέρειν Plato pro magni referre dixit, hoc eſt, πολὺ διαφέρειν. Φέρων quoq́ interdum pars eſt orationis ornatus magis cauſa quàm ſignificationis poſita. Lucian. σεαυτὸν αὐτῇ τῇ φιλοσοφίᾳ φέρων ἀπημπόληκας, Te ipſum cum ipſa philoſophia uenum dediſti, uel magis ad uerbum, Te ipſum addictũ iuiſti cum ipſa philoſophia. Sic Salluſt. Bonorum præmia ereptum eunt, pro eripiunt. Et rurſus, Fuere tamen ciues qui ſeſe remq́ publicam obſtinatis animis perditum irent. Bud. Com.

Φερώνεια. ας. ἡ. Feronia nemoris dea, à ferendis fructibus dicta: quam alij αὐθόφορον, alij φιλοστέφανον, alij uero φερσεφόνην uocant.

Φερώνυμον. ου. τό. cognomen.

Φερώνυμος. uerum habens nomen, ἀληθεύων τῷ ὀνόματι.

Φετμή. ῆς. ἡ. pro ἐφετμή. præceptum.

Φεῦ. heu. idem ferè quod ὦ, ſed genitiuo iungitur. Xenoph. φεῦ τοῦ ἀνδρὸς, de homine

loquens indigna nece perempto. Φεῦ τοὺς λόγους! Papæ quid ego audio? Bud. Com.

Φυγή. ῆς. ἡ. fuga.

Φεύγω. μ. φεύξομαι. π. πέφευγα. ἀόρ. β. ἔφυγον. fugio, uito, declino, caueo. Interdum pro exulo, ut φεύγειν τὴν πατρίδα, exulare patria, & φεύγειν τὴν πόλιν, qui exulat ſua ciuitate. Vnde ἡ τῶν φευγόντων κάθοδος, reuocatio exulum, uel reditus in patriam. Aliquando ad forum pertinet, & φεύγων dicitur ὁ ἀπολογούμενος, qui cauſam dicit, qui reus eſt & poſtulatus, ut φεύγων φόνου, & φεύγων ὕβρεως. Item φεύγων δίκην uel ἔγκλημα ὑπό τινος, qui actione aliqua in iudicium tractus eſt, contra quem lege agitur. Et φεύγοντες ἐπὶ φόνῳ, qui ob cædem exilio ſe multarunt. Φεύγων ἀσεβείας, qui ſtatus controuerſiã patitur. Φεύγων ἀνδροφονίας, homicidij reus. Φεύγειν interdũ non ſignificat actione conueniri, ſed crimen timere & uitare. Bud. Com.

Φευκτέον. fugiendum.

Φευκτός. οῦ. ὁ. uitabilis, fugiendus.

Φευκταῖος, &

Φεύξιμος. fugiendus, deteſtabilis, ἀποφευκτέος.

Φεψάλυξ. υγος. &

Φέψαλος. ου. ὁ. ſcintilla.

Φ H.

Φῆ. dixit, ἔφη.

Φηγίνεος. ου. ὁ. fagineus. Sic

Φήγινος. ου. ὁ. faginus, quod ex fago factum eſt: ſicut Latinis, ut fagineæ arculæ Colum. & faginus axis Vergil.

Φήγιον. ου. τό. mons iuxta oceanum.

Φηγός. οῦ. fagus, quaſi φαγὸς, ἀπὸ τοῦ φαγεῖν, comedere, quia olim homines fructibus arboreis uictitabant.

Φήγω. ἐσθίω, comedo.

Φηλόω. perdo, decipio.

Φηλήκης. κος. ὁ. ſtrigoſus, male habitus.

Φῆλιξ. ficus agreſtis, nondum matura, groſſus.

Φηλήτης. ου. ὁ. deceptor, fur, latro. Sic

Φῆλος. ου. ὁ. impoſtor, ὁ ἀπατηλὸς, inſidiator, improbus, πανοῦργος.

Φηλῶ. decipio, à groſsis ficubus, qui maturi eſſe uidentur cum non ſint. Acti. accuſ.

Φήλωμα. ατος. τὸ. fraus, impoſtura, deceptio.

Φήλωσις. idem.

Φήμη. ης. ἡ. fama, rumor, reſponſum deorum.

Φημί. μ. φήσω. & φαμαί. dico, aio, animaduerto, exiſtimo, fateor, cenſeo, affor, iubeo, denuntio. Vnde φήμ' ἐγὼ, pro ſic aio, ſanè inquam, ita cenſeo, certè, ſanè, profectò: reſponſio ad interrogationem. Et ὁ φάμενος, negans. Ponitur quoque φαμαὶ interdum pro inquam, ut ἔφην. Videtur & aliquando poni ἀργὸν καὶ παρέλκον. Xenoph. ὅτι σε φαίνει ὁρῶ ὅταν μὲν ἄρτον ἄψη, εἰς οὐδὲν τὴν χεῖρα ἀποψώμενον. Hic φαίνει aut abundat, aut ἀντὶ τοῦ ἔφη ponitur, ut Latinè dicere, pro dicere cœpit. Porrò φημὶ cum de præterito dicitur, præterito iungitur: cum de futuro, futuro. Φασὶν ὁ λόγος, ut dici ſolet. Acti. accuſ.

Φημίζομαι, &

Φημίζω. μ. ίσω. uel ίξω. π. ικα. uulgo, uaticinor, dico. Acti. accuſ.

Φῆμις. rumor, φήμη.

Φημισμός. idem.

Φημόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. obmuteſco. Depon.

Φημόω. μ. ώσω. π. ωκα. obturo. Neutr. accuſ.

Φημός. ὄος. ἡ. fama, rumor.

Φῆν. aiebat, pro ἔφην.

Φῆναι. oſtendere, dicere, δεῖξαι.

Φήνη. ης. ἡ. fulica, oſsifraga.

Φὴρ Aeolicè pro θὴρ. ρός. ὁ. fera, gigas, centaurus.

Φῆρος. antiquorum deorum cibus.

Φῆσθα. pro φῇς, aut ἔφησθα.

Φῆσι. dixerit, φῇ.

Φήτρη. ης. ἡ. cognatio, συγγένεια.

Φ Θ.

Φθάζω. præuenio, ſed inuſitatum. Quidam tamen inde τὸ φθᾶς deriuant.

Φθαίην præuenirem.

Φθάνω. μ. φθάσω. π. ἔφθακα. ἀόρ. β. ἔφθην. καταλαμβάνω καὶ παρακολουθῶ, hoc eſt aſſequor quod efficere contendo, & aliud præterea quod non ſatis uno uerbo exprimi poteſt.

Demoſthenes. Οὐ γὰρ ἔφθη ὁ θεόπομπος, Neque enim facere potuit Theopompus, quin, &c. Iſocrates, οἱ δὲ οὐκ ἔφθασαν πυθόμενοι, At iſti ſimul ac audiuerunt. Lucian. οὐκ ἂν φθαίνοις ἑστιῶν ἡμᾶς, Non effugies, quin conuiuio excipias nos. Gregor. ἓν φθαίνω τὸ ἓν νοῆσαι, Vnum animo concipere nequeo. Idem Iſocrates, τὸ δ' ὕστερον οὐκ ἔφθησαν ἡμᾶς καταδουλωσάμενοι, Deinde protinus in ſeruitutem non redegerunt. Plato in Phæd. ἀλλὰ μὲν ἔφη ὁ κέβης, ὡς διδόντος σοι οὐκ ἂν φθαίνοις, Atqui (inquit Cebes) omnino igitur id facies, quando ille tibi hoc quod poſtulas protinus conceſſerit. Idem in Sympoſ. οὐκ ἂν φθαίνοιμι ἄπειρ τὸν ἀλκιβιάδην, Omnino igitur id faciam inquit Alcibiades. Et in Euthyde, οὐκ ἂν φθαίνοις ἀκούων, Iamiam audies. Sic ἔφθην ποιήσας, pro ἐποίησα, & φθαίνει ἀναλισκόμενον, pro ἀναλίσκεται, Ariſtoteles de Gener. 1. & ἔφθη καταχωλυθεὶς, pro κατεκωλύθη, Xenophon. & ἐφθάκαν πυθόμενος, audieram, Syneſ. Φθάνω etiam peruenio ſignificat. Gregor. ἄνω φθάνουσιν, euadunt in ſublime. Sic Homer. Iliad. 9. φθάν δὲ τι κλῆρον ἐπ' οὐαρ. Eſt etiã occupo & anteuerto, anticipo, ut φθάσαι τὸν λογισμὸν, anteuertiſſe rationi, Demoſthen. Item propero & feſtino, Herodia. Interdum pro declino apud eundem, Politiano interprete. Φθάσαν etiam dicitur & προφθάσαν quod præterijt. Bud. Com.

Φθαρτικά. τὰ, uenena letalia.

Φθαρτικός. ἡ. ὁ. corruptiuus, exitioſus.

Φθαρτός. ἡ. ὁ. corruptibilis, mortalis.

Φθάς. ὁ. Vulcanus. Eſt quoque participium, præueniens. à φθάζω, uel φθῆμι.

Φθάω. φθάνω.

Φθέγγεο pro φθέγγου. loquere. nam Iones diſſoluunt ε in εο.

Φθέγγομαι. μ. ἔγξομαι. π. ἔφθεγμαι. loquor, ſono, pipio. Depon. accuſ.

Φθέγμα. ατος. τὸ. uox.

Φθείρ. ρός. ἡ. pedunculus, piſcis omnium pinguiſsimus.

Φθεῖρες. οἱ. fructus pinuum, ſtrobili.

Φθειρίασις. morbus pedicularis, ἀπὸ τ̃ φθειρῶν, quos & pedos es pediculos uocamus.

Φθειρίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. quæro pediculos. Depon. abſol.

Φθειροδίαιτα. τὰ. quæ aptiora ſunt ad pediculos procreandos.

Φθειροκομίδης. ου. ὁ. pediculis ſcatens.

Φθειροποιός. pediculos producens.

Φθείρομαι. Latinè uno uerbo reddi non poteſt. Demoſth. Ἀλλὰ δεινοί τινές εἰσιν, φθείρεσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους, Quidam eo ingenio præditi ſunt ut cupidè ſuam operam diuitibus uenditent. Inde φθείρου, pro i in malam rem, μετὰ φθορᾶς ἀπαλλάττου.

Φθείρω. μ. φθερῶ. π. ἔφθαρκα. corrumpo. Acti.

Φθέω. præuenio, perdo, φθάνω.

Φθέῤῥω Aeolicè pro φθείρω.

Φθῆ præuenit.

Φθῆμι. præuenio, à uerbo φθάνω.

Φθία. pars & urbs Theſſaliæ, Pharſalia.

Φθιάς. Theſſalica.

Φθίμενος. ου. ὁ deficiens, moriens, defunctus.

Φθίνα ας. ἡ. rubigo, ac ſpecies oleæ.

Φθινάς. άδος. ἡ morbus tabidus, letalis.

Φθίνασμα. tabes, phthiſis.

Φθινύμενος. idem quod φθίμενος,

Φθινοπωρινός. ο͂. ὁ. autumnalis.

Φθινόπωρον. ου. τὸ. autumnus.

Φθινυθήσκω, &

Φθινύθω. corrumpo, collabor, pereo.

Φθινύω. idem.

Φθίνω. μ. φθίσω. π. ικα. deficio, corrumpo, facio deficere. Acti. accuſ.

Φθινώδης. tabificus.

Φθίνων. menſis dicebatur à uiceſima die uſque ad trigeſimam.

Φθιὰς. ἡ. exilis, tabe conſumpta.

Φθισήνωρ. ορος. ὁ. hominibus peſtifer, & exitioſus.

Φθισικός. ο͂. ὁ. tabificus. (ptor.

Φθισίμβροτος. ου. ὁ. homicida, hominum corru

Φθίσις. ιος. ἡ. corruptio, diminutio, tabes, macies, morbus conſumptiuus, σῆψις.

Φθιτός. ο͂. ὁ. mortalis, corruptioni obnoxius.

Φθίω. corrumpo.

Φθογγή. ῆς. ἡ. uox, ſonus.

Φθόγγος. ου. ὁ. ſonus, inarticulata uox.

Φθόεις. paſtillos uocat Hippocrates.

Φθόη. ης. ἡ. φθίσις.

Φθοῖς. placentæ genus, & eſt accuſatiui caſus, numeri pluralis pro φθοΐδας.

Φθοΐς. ἡ. ſegmentum, auri ramentum, tenuis farina, aut puluis, κόνιστρον.

Φθονεῖσθαι paſsiuè, inuidioſum eſſe, inuidiã habere dixit Cicero de Orat. 2. Cum Scaurus nonnullam haberet inuidiam ex eo, quòd Phrygionis Pompeij locupletis hominis bona ſine teſtamento poſſederat.

Φθονερός. ο͂. ὁ. inuidus.

Φθονέω. μ. ήσω. π. ηκα. inuideo, æmulor, reprehendo, prohibeo, ut οὐ φθονήσω, Non tibi negabo quod poſtulas, libens præſtabo, nõ grauabor. Et cum genitiuo & datiuo, ut φθονῶ σοι τοῦδε, ægre fero, hoc tibi ſuccenſeo, nec libenti animo concedo, concedere grauor, nego. Sic Vergilius. Quæ tandem Auſonia Teucros conſidere terra Inuidia eſt? id eſt, cur negas? Cicero, Licet uerum inquirere ſine inuidia.

Φθονηθείς. ἑντος. ὁ. fraudatus.

Φθόνος. ου. ὁ. inuidus, indignatio. Οὐδείς.

Φθόνος, nulla inuidia eſt, non negabo tibi.

Φθορά. ᾶς. ἡ. corruptio, interitus, exitium, ſtrages, contagio. Accipitur pro ſtupro, ſiue inceſtu.

Φθορεῖς. οἱ. uitiatores uirginum.

Φθορημαῖος. ου. ὁ. corruptus.

Φθόριον. ου. τὸ. ueneficiũ. Inde φθόρια medicamenta quibus medici utũtur abigendis infantibus in utero enectis. Vel potius medicamenta, quibus fœtus in utero necãtur & abiguntur. Dicuntur etiam ἐκβόλια.

Φθοροοικός. ἡ. domeſtica pernicies.

Φθοροποιός. ο͂. ὁ. tabificus.

Φθύρος. uilis, futilis, fragilis.

Φθύζω. μ. ύσω. π. υκα. ſpuo.

Φ Ι.

Φιαλεῖν. opus aggredi. uidetur poſitum pro ἐφιάλλειν, ἢ ἐπιβάλλειν. Vel φιαλεῖν, hilariter uiuere, compotare, ὁρμᾶν, προθυμεῖσθαι.

Φιάλη. ης. ἡ phiala, ἀπὸ τ̃ πιεῖν ἄλις περιέχειν.

Φιαρὸς. crudus, acerbus. Item purus, lucidus, quaſi φανερὸς, præ humore ſplendẽs, nitidus.

Φιάλλα. τὰ. fragmina.

Φίβαλις. genus ficus, caryca. Et φίβαλος, gracilis, tenuis.

Φίγιον. τὸ. promontorium, ἀκρωτήριον.

Φιδίτια. τὰ. conuiuia ſunt, ſiue cœnationes Lacedæmoniis, quæ Cretenſibus ἄνδρια dicuntur, συσσίτια.

Φιλάγαθος. ο. ὁ. amator probitatis.

Φιλαγνωστὴς. ὁ. cupidus legendi.

Φιλαδέλφεια. urbs Aſiæ & Aegypti.

Φιλαδελφία. ας. ἡ. fraternitas, amor fratris.

Φιλάδελφος. ο. ὁ. amans fratrem.

Φιλαθήναιος. ὁ. amator & ſtudioſus Athenienſium, fauens nomini Athenienſi.

Φίλαθλος. ὁ φιλόπονος.

Φιλαίματος. ſanguinarius. epitheton Martis.

Φιλαίμων. crudelis, cruentus, qui ſanguinem amat.

Φιλαίτατος. amiciſſimus.

Φιλαίτιος. ο. ὁ. querulus, contentioſus, obiurgandi cupidus, μεμψίμοιρος.

Φιλακριβεῖν. cum diligentia auſcultare, gnauum & ſedulum eſſe.

Φιλαχαρίζεσθαι. gratificari, χαρίζεσθαι.

Φιλακροάμονες. οἱ. cupidi audiendi, φιλακροάμονες.

Φιλαλήθεια. amor & ſtudium ueritatis.

Φιλαλήθης. τος. ὁ. ueri amator.

Φιλαλληλία. amor mutuus.

Φιλάλληλοι. οἱ. mutuo amore iuncti.

Φιλάμμος. pro φιλοψάμμος.

Φιλαναλωτής. οῦ. ὁ. conſumptor, prodigus, diſpendioſus, ſumptuoſus. Opponitur τῷ φειδωλῷ apud Platonem.

Φιλανδρία amor mariti.

Φίλανδρος. ου. ὁ, ἡ. amans uirum, ut φίλανδρος γυνή. Apud Platonem etiam φίλανδρος γυνὴ & μοιχεύτρια, dicitur uiroſa & impudica.

Φιλανθρώπευμα liberale facinus, & benignitatis plenum, benigne datum.

Φιλανθρωπεύομαι. humanus ſum, in comitatem benignitatemq́ compoſitus ſum.

Φιλανθρωπία. ας. ἡ. humanitas, id eſt amor erga homines, benignitas, liberalitas erga homines. Cui contraria eſt μισανθρωπία.

Φιλάνθρωπος. ο. ὁ, ἡ. humanus, id eſt homines amans, benignus.

Φιλαπεχθημόνως. odioſè, inimicè.

Φιλαπεχθήμων. ονος. ὁ, ἡ. qui odioſum ſe aliis reddit, inimicus, φιλομίσητος.

Φιλαργυρία. ας. ἡ. auaritia.

Φιλάργυρος. ο. ὁ. auarus.

Φιλάρχαιος. antiquarius.

Φιλαρχία. ας. ἡ. ambitioſa affectatio principatus, ambitio.

Φιλάτεχνος. ο. ὁ. ſolers.

Φιλατήειον. τὸ. ueſtitus perſicus.

Φίλαυλος. amator tibiarum & cantus.

Φιλαῦρα. τὰ. κακὰ καὶ ἄπρα, inutilia, intempeſtiua, mala, abſurda.

Φιλαυτία. ας. ἡ. amor ſuiipſius.

Φίλαυτος. ο. ὁ. amans ſeipſum, nimium de ſe meritus.

Φιλεγκλήμων. libenter accuſans, delator, quadruplator, qui etiam συκοφάντης dictus.

Φιλεγκώμιος. qui laudibus delectatur.

Φιλέεσκεν. diligebat. à φιλέεσκε.

Φιλέθιος. ὁ. qui ludo delectatur.

Φιλειδήμων. cognitionis & ſcientiæ cupidus, quaſi φιλεπιστήμων. Hominis epitheton apud Strabonem.

Φιλελεύθερος. ο. ὁ. amator libertatis.

Φιλέλλην. ηνος. ὁ. amicus Græcorum.

Φιλεόντων. ἀντὶ τοῦ φιλούντων.

Φιλέορτος. qui dies feſtos amat.

Φιλεπιεικία. æqui boniq; ſtudium.

Φιλεπιτιμητής. οῦ. ὁ. amator reprehenſionum, id eſt pronus ad reprehendendum alios.

Φιλεραστεῖν. amicos colere, amaſiorum cupidum eſſe, καὶ φιλόπαιδα εἶν.

Φιλεραστής. amaſiorum uel amicorum cultor & amator, παιδεραστὴς, tam in bonã quàm in malam partem.

Φιλεργεῖν. labores appetere.

Φιλεργία. ας. ἡ. uoluntaria tractatio operum, operæ ſtudium.

Φίλεργος. ο. ὁ. operoſus, φιλόπονος.

Φιλέρημος.ου.ὁ.*amicus ſolitudinis.*

Φίλερις.ιδος.ὁ. *contentioſus,* & φιλεριστεῖν, *contentioſum eſſe.*

Φιλεταιρία.ας.ἡ. *ſtudium amicorum.*

Φιλέταιρος.ο.ὁ.*amans amicos,* πολυμερής.

Φιλευτικόν.τὸ.*quod gaudet optatiuo.*

Φιλευποιΐα.ας.ἡ.*beneficentia.*

Φίλεχθρος.*odioſus, qui facilè occaſionem inimicitiæ accepit.*

Φιλέψιος. *ioci ac riſus amator, ſcurra,* φιλοπαίγμων.

Φιλέω.μ.ήσω.π.κα.*amo, oſculor, amicè accipio, delector.* *Itē conſueſco, ſoleo, ſicut Latinis. Tacitus, Vt fermè amat poſterior adulatio: ubi amat pro ſolet dixit. Plutar.* ὡς δὲ φιλεῖ περὶ τῶν πραγμάτων τηλικούτων λόγον ἔχειν ἀνθρώπους, *Vt ſolitum eſt homines de huiuſmodi rebus loqui.* *Huius compoſita omnia actiuè efferuntur, præter* φιλοτιμοῦμαι, καὶ φιλοφρονοῦμαι.

Φίλη.ης.ἡ. *amicitia, amica.* *Vnde* φίλη κεφάλη. *blandientis eſt quaſi tu dicas, dilectiſsime, amantiſsime.*

Φιληδεῖν.*delectari.*

Φιληδής. *homo uoluptuarius, uoluptatis conſectator.*

Φιληδία.ας.ἡ. *uoluptas, uitium hominis uoluptati ſeruientis, ſtudium uoluptatis, luxuria.*

Φιληδονία.*idem.*

Φιληδονός.οῦ.ὁ.*uoluptuoſus, libidinoſus.*

Φιληδῶ.*uoluptate afficio.*

Φιληκοΐα.ας ἡ.*libens auſcultatio.*

Φιλήκοος.ο.ὁ.*libenter audiens, ſtudioſus, attentus, diſcendi cupidus, diſciplinarum ſtudioſus.*

Φιληνικής.*cōtentioſus, controuerſiæ amās.* ἀπὸ τῆς μεγίστης διακρίσεως τῆς ἡλικίας.

Φίλημα.ατος.τὸ.*oſculum, ſuauium.*

Φίλημι *Ionicè pro* φιλῶ.*amo.*

Φιλήρετμος.ου.ὁ.*amator rei nauticæ.*

Φιλησία.ας.ἡ. *furtum, fraus.*

Φιλητής.οῦ.ὁ.*amator,* ἐραστής.

Φιλήτης.ου.ὁ. *fur, deceptor, quaſi* ὑφελήτης.

Φιλητικός.οῦ ὁ.*amator.*

Φιλητίον.ου.τὸ.*fortuna.*

Φιλητὸς.οῦ.ὁ.*amabilis.*

Φιλήτωρ.ορος.ὁ.*amator. Alexand.Genial. lib.2.cap.25.*

Φιλία.ας.ἡ.*amicitia.*

Φιλιάζω.μ.άσω.π.ακα.*ineo amicitiam, ſeparo.*

Φιλιατρῶ. *rei medicæ ſtudioſus ſum, uel medicamentorum uſu gaudeo.*

Φιλικός.οῦ.ὁ.*amicus.ca.cum.*

Φιλικῶς.*amicè.*

Φίλιος.ο.ὁ.*amicabilis, deus amicitiæ.*

Φιλιόω.μ.ώσω.π.ωκα.*concilio, amicum reddo. Acti.accuſ.*

Φίλιππος.ου.ὁ.*philippeus, nummi genus.*

Φιλιππήσιος.ου.ὁ.*Philippenſis.*

Φίλιππος.ο.ὁ,ἡ.*bellicoſus.*

Φιλιππότατος.ου.ὁ, ἡ. *equorum ſtudioſiſsimus.*

Φιλίστιον. *aparine herba, quæ & φιλανθρώπιον.*

Φιλιστορῶ. *cognoſcendarum rerum cupidus ſum, inquirendi ſtudio flagro, hiſtoriæ ſtudeo, ſum cupidus narrandi.*

Φίλιστος.*chariſsimus.*

Φιλίτιον.*uide* φειδίτιον.

Φιλίων.ονος.ὁ.*amicior,* φίλτερος.

Φυλλοβολέω.μ.ήσω.π.ηκα. *defrondeſco, frondes emitto.*

Φιλοβάρβαρος.*barbarus, oſor elegantiæ.*

Φιλοβασίλειος.ου.ὁ. *ſtud ioſus in regem.*

Φιλόγελως, τοῦ φιλογέλωτος, *uel* φιλόγελω *Atticè. qui rebus iocoſis gaudet.*

Φιλογενναῖον.ου. τὸ. *probitatis ſummum ſtudium.*

Φιλογεωργεῖν.*amare agriculturam, libenter arare.*

Φιλογέωργος.ου.ὁ. *amator agriculturæ.*

Φιλογραμματεύς.έως. ὁ. *homo cupidus literarum.*

Φιλογυμνασία.*de ijs dicitur, qui libenter exercentur.*

Φιλογυμναστῶ.*libenter me exerceo, cupidus ſum exercitationis.*

Φιλογύναιος, &

Φιλογύνης.*mulieroſus, uxorius.* *Dicitur etiam* φιλογυνής *ad differentiam* τοῦ φιλόπαιδος καὶ φιλάρσενος.

Φιλογύνεια. mulieroſitas.
Φιλογυνία. luxuria, libido, muliebritas.
Φιλόδακρυς. libenter lachrymans.
Φιλοδαιτυστής. οῦ. ὁ. celebrans conuiuium.
Φιλόδεσποτος. qui natura ſeruus eſt, & ſibi imperare nequit.
Φιλοδημοτικός. οῦ. ὁ. popularis.
Φιλοδημότατος. familiariſſimus.
Φιλοδικεῖν. litigia amare.
Φιλόδικος. amator controuerſiæ, homo controuerſus, ut Cicero gentem Siculã natura controuerſam dicit & acutam, hoc eſt omnia ad controuerſiam uocantem.
Φιλοδοξία. amor gloriæ. ambitio.
Φιλόδοξος. amator gloriæ, ambitioſus.
Φιλοδοξῶ. gloriæ ſeruio, gloriæ cupidus ſum. Cicero ad Attic. Nam omnes συμφιλοδοξοῦσιν gloriæ meæ.
Φιλοδόξως. glorioſè, liberaliter, ambitioſè.
Φιλόδουλος. ου. amans ſeruitutis,
Φιλοδωρία. donum, ſiue largitio animi promptitudinem retinens, ex beneuolentia profectum munus.
Φιλοζωΐα. ἡ. amor uitæ.
Φιλόζωος. ου. ὁ. uitæ, uel animantium cupidus. Φιλόζωα δένδρα Theophraſtus uocat, quæ uiuaci tenore perdurant, quæ non facilè enecantur.
Φιλοζωῶ. uitæ parco, & mortem metuo, φιλοψυχῶ.
Φιλόθακος. deſes, otioſus.
Φιλοθεάμων. ονος. ὁ. ſpectandi cupidus, ſpectaculorum amans, contemplationum ſtudioſus.
Φιλοθεΐα. εὐσέβεια.
Φιλόθεος. ου. ὁ pius, εὐσεβής.
Φιλοθεωρός. ὁ. ſpeculationi deditus.
Φιλοθύτης. ὁ. δεισιδαίμων Ariſtophani, ſacrificijs intentus.
Φιλόθυται. ſuperſtitioſi & ſacrificijs dediti.
Φιλοίκειος. ου. ſtudioſus neceſſariorum familiarium.
Φιλοικτίρμονες. οἱ. miſericordes.
Φιλοίκτιστος. ου. ὁ facilis ad lugendum.
Φίλοινος. ου. ὁ. amicus uini, uinoſus.
Φιλοΐστωρ. ορος. ὁ. cupidus diſciplinæ, aut ueritatis.
Φίλοιφος. libidinoſus, appetens coitus.
Φιλόκαινος. nouitatis cupidus, ἀψίκορος, ταχέως κεκορεσμένος, εὐμετάβλητος.
Φιλοκαλέω. ῶ. ήσω. κα. ſum ſtudioſus elegantiæ, & pulchritudinis & honeſtatis, colo honeſtatem. Neutr. abſol. Iungitur autem interdum accuſatiuo, & eſt elegantiam addo & aſciſco, uel comminiſcor. Strabo lib. ult. ὥσπερ τοῖς κοινοῖς ἀναθήμασι προσεφιλοκάλει τινὰ κόσμον, Addebat ad elegantiam ornatus urbis.
Φιλοκαλία. ας. ἡ. honeſti amor. φιλοκαλία etiã Socrati obiecta, quaſi παιδεραστία,
Φιλόκαλος. ου. ὁ. elegans, egregius, quo excitamur ad meliora. Gregor. φιλόκαλον uocat pauonem, caudam ſuam expandentem.
Φιλοκάλως. comptè, mundè.
Φιλόκενος. ου. ὁ. uanus, ματαιολόγος, ut φιλόκενον στόμα.
Φιλοκέρτομος. mordax cauillator, & mordax irriſor.
Φιλοκερδία. cupiditas lucri.
Φιλοκηδής. έος. ὁ, ἡ. officioſus in amicitia.
Φιλοκίνδυνος, & πυκνοκίνδυνος. qui quodlibet periculum intrepidè adit, ὁ ῥιψοκίνδυνος. Differt ab eo qui μεγαλοκίνδυνος dicitur.
Φιλοκνημῖδες. οἱ. qui armis gaudent.
Φιλόκοινος. communitatis amans.
Φιλόκολαξ. ακος. ὁ. qui gaudet aſſentationibus.
Φιλόκομπος. ο. ὁ. iactator.
Φιλοκοσμία. ας. ἡ. moderatio, modeſtia, pudicitia, ornatus, ordo.
Φιλοκρινῶ. accuratè & libenter æſtimo, & libens aliena æſtimo, & de his iudicium facio.
Φιλοκτέανος. ου. ὁ. auarus, φιλοκτήμων.
Φιλοκτεανώτατος. auidiſſimus lucri, auarus.
Φιλοκτήμων. auarus, cupidus pecuniæ, quæſtuoſus.
Φιλοκτίστης. ου. libenter ædificans.
Φιλοκύνηγος. ου. ὁ. ſtudioſus uenationis.
Φιλοκώμων. ονος. ὁ, ἡ. dicax.
Φιλολογεῖν. diſputare de literis, φιλοσοφεῖν.

Φιλόλογος. ſermonis uel ſtudij amator, loquax.

Φιλολοίδορος. procax, conuicijs gaudens.

Φιλόλουτρος.ου.ὁ. lauandi cupidus.

Φιλολουτρῶ. libẽter lauo, uel præcupidus ſum lauandi, hoc eſt balnei.

Φιλόλυποι.οἱ. mœrori & triſtitiæ dediti.

Φιλομαθές.τὸ docilitas.

Φιλομαθής. έος. ὁ, ἡ. diſcendi cupidus, ſtudioſus.

Φιλομαθία.ας.ἡ. amor diſcendi.

Φιλομαθῶ. τὸ φιλοσοφῶ, & σπουδάζω, & φιλοπονῶ.

Φιλομαχῶ. cupidè pugno, pugnam appeto, incautè & feruidè prælior: cui opponitur φυγομαχῶ.

Φιλομειδές.τὸ, riſus ſtudium.

Φιλομειδής. έος. ὁ, ἡ. amãs riſum. Veneris epitheton, uel quòd ἐκ τῶ τοῦ κρόνου μηδέων nata ſit, uel à μήδειν, quod eſt regnare. Hæc dictio metri cauſa geminat μ apud poëtas

Φιλομεῖραξ. ακος. ὁ. adoleſcentulorũ amator.

Φιλομηνυτότατος.ου.ὁ. delator acerrimus.

Φιλόμηρος. qui Homeri ſtudioſus eſt.

Φιλομίσητος.ου.ὁ. &

Φιλόμισος, καὶ φιλομίσητος. odioſus, inimicus.

Φιλομισῶς. odioſè.

Φιλομουσία. amor muſarum, muſica.

Φιλόμουσος.ου.ὁ. amicus muſarum, muſicus.

Φιλομυθεῖν. libenter fabulari, fabularum ſtudioſum eſſe.

Φιλόμυθος. fabularum ſtudioſus, fabuloſus.

Φιλόμωμος. repræhenſor, cauillator, Platoni.

Φιλονεικῶ. μ. ήσω. π. ηκα, contendo, rixor, æmulor. Neutr.

Φιλονεικία.ας.ἡ. contentio, pertinacia.

Φιλόνεικος.ου.ὁ, ἡ. contentioſus, rixoſus.

Φιλονίκος.ου.ὁ. amans uictoriæ.

Φιλοξενία.ας.ἡ. hoſpitalitas.

Φιλόξενος.ου.ὁ. hoſpitalis, amans peregrinorum.

Φιλοπαίγμων. ονος. amator iocorum uel ludorum.

Φιλόπαις. puerorum amator.

Φιλοπαράβολος.ου. alacriter ſe offerens in periculа.

Φιλόπατρις. ſtudioſus patriæ.

Φιλοπενθής. qui luctui indulget.

Φιλόπευθος. curioſus, diſcendi cupidus.

Φιλοπευστεῖν. ſciſcitandi cupidũ eſſe. τὸ ἐθέλειν ἐρωτᾶν καὶ πυνθάνεσθαι ἐπὶ τῷ μανθάνειν.

Φιλοπευσία.ας.ἡ. φιλομαθία.

Φιλοπλάτων. qui Platonis ſtudioſus eſt.

Φιλοπλουτία.ας.ἡ. auaritia.

Φιλόπλουτος.ου.ὁ. auarus, nimis diuitiarum ſtudioſus.

Φιλοπλουτῶ. nimio ſtudio diuitijs inhio.

Φιλοποιέω. facio amicum.

Φιλοπονός.οῦ.ὁ. φιλεργός.

Φιλοπόλεμος.ου.ὁ. bellicoſus.

Φιλόπολις, &

Φιλοπολίτης.ου.ὁ. amor patriæ.

Φιλοπονέω. diligenter & cum labore quippiam confector & proſequor. accuſ. ut φιλοπονῶ τοῦτο τὸ σύγγραμμα, elaboro & lucubro. Vnde πεφιλοπονημένον, elaboratum, elucubratum.

Φιλοπόνηρος.ου.ὁ. nequam.

Φιλοπονία.ας.ἡ. labor uoluntarius, amor laboris, induſtria.

Φιλόπονος.ου.ὁ. amicus laboris, induſtrius, diligens, alacer, φιλεργός.

Φιλοπότης.ου.ὁ. potator, bibax, conuiuiorum ſtudioſus.

Φιλοπραγμονέστερον.α.ὸ. diligentius.

Φιλοπραγμοσύνη. cupiditas negotiorum faceſſendorum.

Φιλοπράγμων. ὁ φιλόδικος, & qui libenter alijs negotia faceſsit, curioſus.

Φιλοπρωτεύω. amo primatum gerere.

Φιλόπρωτος.ου.ὁ. primariarum partium ambitioſus.

Φιλόπτωχος. qui mente pauper eſt. Et quã pauperum ſubleuator eſt.

Φιλόπυστος. ſciſcitabundus, curioſus, φιλοπράγμων.

Φιλορήτωρ. rhetoricæ ſtudioſus.

Φιλορχήμων. ſaltator.

Φίλος.ου.ὁ. amicus, adiectiue: uel cognatus, οἰκεῖος, ſubſtantiue.

Φιλοσαρκός.οῦ.ὁ. uoluptuarius.

Φιλοσκώμμων.ὁ.φιλοσκώπτης.

Φιλοσκωπτεῖν. dicterijs iaculandis gaudere.

Φιλοσκώπτης.ὁ. φιλολοίδορος, ὁ χλευαστικός, καὶ τωθαστικός, & facetus.

Φιλοσόφημα.τος.τὸ. σκέμμα, φρόντισμα, μάθημα.

Φιλοσοφία ας.ἡ ſapientiæ ſtudium. Ponitur Iſocrati ſæpe ἀντὶ τῆς φιλολογίας.

Φιλοσοφῶ. ſtudeo & commentor, ut περὶ τοὺς ποιητὰς ἐφιλοσόφησαν, Iſocrates. Iungitur interdum accuſatiuo, ut apud eundem Iſocratem, φιλοσοφεῖν τοῦτο τὸν λόγον, æſtimare & inquirere, in eoq́ commentari. Eſt etiam occupatum eſſe, & circa aliquid intentum, quaſi munere ſuo fungentem, Ioſeph.1.& Lyſ. πρὸς ἀδολεσχίαν καὶ τοῦ φιλοσοφεῖν, id eſt indagare, excogitare, & comminiſci. Significat etiam diſputare & tractare aliquid. Gregor. εἰς γενέθλ. ταῦτα περὶ θεοῦ πεφιλοσοφήσθω τανῦν. Plutarchus in Cæſ. καὶ τοῦ γεωμετρικοῦ λόγου διαθέσει φιλοσοφηθεῖσα χαριέντως, Ratione mathematica eleganter explicata.

Aliquando τὸ καρτερεῖν, tolerare. Gregor. De martyribus, καὶ τούτων ἔτι θαυμασιώτερα φιλοσοφήσαντας. Idem, καὶ τὸ κλεομβρότου πήδημα τοῦ ἀμβρακιώτου τῷ περὶ ψυχῆς λόγῳ φιλοσοφηθέν, A lectione libri de anima impetu philoſophico factus: uel ui philoſophici dogmatis expreſſus. Eſt etiam magno ſtudio contendere, Iſocrat. in Panegyr. Bud. Com.

Φιλοσόφων παῖδες, ſicut ἰατρῶν παῖδες, pro ipſis philoſophis frequens apud Græcos locutio.

Φιλοστεφανοῦν. dicuntur athletæ, qui palmæ cupidi ſtudioſè & acriter certant. Dicitur & de quocunque certamine contendentibus.

Φιλοστοργεῖν. dicuntur ij, qui magno amore erga liberos ſuos afficiuntur, uel liberorũ quærendorum ſtudio tenentur. Et

Φιλοστοργία.ας.ἡ.indulgentia, magnus amor parentum in filios, & è contrario. Dicitur etiam de amore, ſimili parentum amori. Athen.de elephante, οὕτω δεινότης φιλοστοργία γίγονε τοῦ θηρίου πρὸς παιδίον, Sic

Φιλόστοργος.ου.ὁ.amicus, beneuolus, neceſſarius, indulgens, amans, pius erga liberos, liberorum amans. Dicitur etiam de prole pia erga parentes. Xenophon de Cyro, παῖς φιλόστοργος φύσει, parentum ueneratur & pius puer. Sic Cicero ad Attic. Nihil poſſum dicere ἐκτενέστερον, nihil φιλοστοργότερον, quod dixit de genere ſuo. Bud.Com.

Φιλοστόργως.beneuolè, indulgenter.

Φιλοστρατιώτης.militum amans, dux.

Φιλόστροφος.ο.ὁ.leuis, mutabilis.

Φιλοσύμαχος.ου.ὁ.pugnax, conuiciorum cupidus, φιλολοίδορος, μάχιμος.

Φιλοσυνήθης.ἐος.ὁ,ἡ.comis, affabilis.

Φιλοσωματεῖν. in curando corpore nimium occupatum eſſe, in cute curanda plus æquo operari.

Φιλοσωματία. nimium corporis ſtudium, luxus, philautia.

Φιλοσώματος. ου.ὁ. ſui corporis ſtudioſus: tamen ἀντὶ τοῦ φιλοψύχου utitur Plato.

Φιλοταρίχος ſalſamentorum auidus, quaſi ſalſamentarius.

Φιλότεκνος.amãs liberorum, indulgens liberis.

Φιλοτέχνημα.iactantia, κατασκευή.

Φιλοτεχνία. uarietas artificij & præſtantia.

Φιλότεχνοι.dicuntur qui opificijs ſtudent, & artibus atq́ artificijs excolendis.

Φιλοτεχνότερον.ſolertius.

Φιλοτεχνοῦντες.οἱ.φιλότεχνοι.

Φιλοτεχνῶ.de arte diſſero.

Φιλότης.ητος.ἡ.amicitia, amicus, amicorum conuentus, συνουσία.

Φιλοτησία. ας. ἡ. epulatio, potatio, inuitatio ad potandum, propinatio poſt cœnam beneuolentiæ ergo.

Φιλοτήσια.τὰ.res Venereæ.

Φιλοτήσιος.ου.ὁ.amor.

Φιλοτιμέομαι μ.ήσομαι.π.ημαι. & διαφιλοτιμοῦμαι. contendo, & magno ſtudio conor quippiam efficere, annitor, Theoph. de Plant.4. Item μεγαλοφρονῶ καὶ σεμνύνομαι, Lyſ. & Lucia. φιλοτιμούμενοι ἐπὶ τῷ μεγαλοδωρεῖ, exultantes, gaudentes, et elati

munificentia, & in ea ſibi placentes. Eſt etiam τὸ λαμπρύνομαι, munificè & benignè in commune facio, & prolixè largior, largiter honoro, Demoſth. πρὸς λεπτίν. Item τὸ φιλονεικῶ & ἀγωνίζομαι, certo, cupio ſuperare, æmulor, Athen. & Iſocrates. Depon. Bud. Com.

Φιλοτιμέω μ. ήσω. π. ηκα. idem.

Φιλοτιμία. ας. ἡ. ambitio, magnificentia, liberalitas. Et apud Demoſth. erogatio publicè facta, quæ etiam ἐπίδοσις dicitur, ut donatiuum & congiarium, quæ λαμπρὰ ἐπιδόσεις & μεγαλόφρονας dicuntur ab Herodiano. Item æmula uirtus, æmulatio, & contentio animi ad certamen excitati, & contentioſa ſimultas, liuidáq; æmulatio. Aliquando continentia. Bud. Com.

Φιλότιμον. ου. τὸ. honorificentia, ſtudium liberalitatis.

Φιλότιμος. ου. ὁ. ambitioſus, liberalis, ampliter honorans, ſplendidus, contentioſus.

Φιλοτίμως. enixè, liberaliter, ſuperbè, magnanimiter, ambitioſè. Et φιλοτίμως ἔχω, ἀντὶ τοῦ φιλονεικῶ, æmulor.

Φιλοτησίῳ κρατῆρι. propinatitio poculo.

Φιλοτοιοῦτος. qui uehementer eſt affectus in aliqua re. Bud. Com.

Φιλοτραγήμων. bellariorum appetens.

Φιλοῦμαι. concilior,

Φιλόφθονον. ου. τὸ. inuidentia.

Φιλόφιλος. ου. ὁ. nimium ſtudioſus in amicos.

Φιλοφρονέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. feſtiuè & humanè ſuſcipio, ambio, dextram præhenſo, honorem peto. Depon. accuſ.

Φιλοφρονέστατα. humaniſsimè, φιλικώτατα.

Φιλοφρονιστής. οῦ. ὁ. amicitiæ maximè cultor.

Φιλοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ φιλοφρονέομαι.

Φιλοφρόνησις. φιλοφροσύνη, beneuolentia.

Φιλοφρόνως. benignè, comiter.

Φιλοφροσύνη. ης. ἡ. amicabilitas, affabilitas, beneuolentia, hilaritas, comitas, benignitas.

Φιλόφρων. ονος. amicabilis.

Φιλοχρηματία. ας. ἡ. auaritia.

Φιλοχρήματος. ου. ὁ. auarus.

Φιλοχρημοσύνη. ης. ἡ. auaritia.

Φιλόχρηστος. ου. ſtudioſus bonorum hominum.

Φιλοχρυσία. ας. ἡ. ſtudium habendi auri.

Φιλόχρυσος. auri cupidus.

Φιλοχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. libenter in loco uerſor, ἐμφιλοχωρῶ. Neutrum abſol.

Φιλοψευδής, &

Φιλοψεύστης. amans mendacium, impoſtor.

Φιλόψογος. repræhenſor, cauillator.

Φιλοψυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. uitæ turpiter & ignauè parco, & uitæ retinendæ nimium cupidus ſum. Antiph. τίς παρὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως φιλοψυχήσει; Quis per metum ſtationem ſuam deſeret? Neutrum abſol.

Φιλοψυχία. ας. ἡ. cupiditas lucis, ut inquit Quintil.

Φιλόψυχος. ου. ὁ. cupidus uitæ.

Φιλόω. in amicitiam redigo, concilio, amo.

Φίλτατος. amiciſsimus. Et φίλτατα, oculi, liberi, & res quæ nobis chariſsimæ ſunt.

Φίλτρον. ου. τὸ. amor, res ad amorem inducens, uis amoris, amatorium poculum, & amoris illecebræ, quibus amorem hominum cõciliamus. Vulgò gratia dicitur, hoc eſt corporis habitus, geſtus, dignitas, aut uenuſtas, ita oculis hominum grata, ut ſolo ſui aſpectu inire gratiam ab omnibus, aut quamplurimis poſsit. Aliquando eſt cauitas quæ ineſt in ſuperiori labio.

Φιλυδρίας. φιλύδωρ.

Φιλυδριῶ. τὸ. aquam diligo.

Φίλυδρος. ου. ὁ. &

Φιλύδωρ. ορος. & φίλυδρα in accuſ. aquæ amans, aquaticus, aquæ deditus.

Φιλυπήκοος. ου. ὁ. clemens, morigerus.

Φίλυπνος. ου. ὁ. ſomni amicus.

Φιλυποδόχος. ου. ὁ. in ſuſcipiendis amicis omni officio deditus.

Φίλυρα. ας. ἡ. philyra planta, Latine tilia, ex cuius cortice funes contexuntur.

Φιλύστρος. ὁ. infirmus, debilis, ἀσθενής.

Φιλυρός. οῦ. ὁ. odorifer, leuis.

Φιλῳδοί. οἱ. cantus ſtudioſi.

Φίλως. libenter, amicè, ſuauiter.

Φιλώτατος. ου. ὁ. amiciſsimus, φίλτατος.

Φίμα. ας. ἡ. &

Φιμός. nexus, præcluſio anguſta, ut in peris et ſacculis uidemus, cum toto oris ambitu in

anguſtum

anguſtam colli ſtricto, funiculo religatur. Inde pro clauſura ponitur muliebrium locorum quod fit in illorum oſtio ex præcedente exulceratione, aut durata illic inflammatione. Celſus libro 7. capite 25. ſcribit eſſe, quando glans ita conte cta eſt, ut nudari non poſſit. Interdum eſt frænum, κημός, alueolus, fritillus.

Φιμόω. necto, obturo, ſuffoco, occludo, ligo, ſtringo.

Φίμωσις. idem quod φιμός.

Φίν. ipſis, pro σφίν.

Φίνις. oſſifragus, è genere aquilarum.

Φίσκος. ου. ὁ. fiſcus, ærarium publicum.

Φιτύω. gigno.

Φιτρός. οῦ. ὁ. κορμός, uas cõcauum & leue, corbis: & per tranſlationem uanum ſignificat & facilem.

Φίττα, aduerbium celeritatem ſignificat.

Φίτυ. υος. τὸ. planta, germen, ſemen.

Φίτυμα. ατος. τὸ. idem, τέκνον, & φιτῦσαι, generare.

Φιτύω, &

Φιτεύω. ſero, gigno, planto.

ΦΛ.

Φλαδιάω. μ. άσω. frango, comminuo.

Φλάζω. obſcurè et inarticulate loquor, ſtrepo, ferueo.

Φλαφύσσω. μ. ύξω. garrio, ineptio.

Φλασμός. ῦ. ὁ. faſtus, τῦφος. & φλασμένος, faſtuoſus, à φλάζω.

Φλάστος. υ. ὁ. colliſilis.

Φλαυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. uilipendo. Acti.

Φλαῦρος. υ. ὁ. uilis, φαῦλος, malus.

Φλαύρως. malè.

Φλάω. μ. άσω. π. ακα. frango, contundo, mando, percutio, mollio. Actiu. accuſ.

Φλεβάζω. βρύω, ſcaturio, tanquam è uena, uel à uerbo φλύω.

Φλέψ. ἔς. ἡ. uena.

Φλέβιον. υ. τὸ. uenula.

Φλεβοτομεῖν. uenam ſecare.

Φλεβοτομία. ας. ἡ. uenarum inciſio.

Φλεβότομον. υ. τὸ. phlebotomum, ſcalpellum quo uena ſecatur.

Φλεβώδης. εος. ὁ, ἡ. uenulentus.

Φλεδονέω. μ. ήσω. ineptè garrio.

Φλέδων ονος. ὁ. ſtolidus, ineptus.

Φλεγέθω. comburo. Actiu. accuſ. iung.

Φλέγυα. Achaiæ oppidum, Pellene dictum.

Φλέγμα. ατος. τὸ. pituita, flamma, combuſtio, & inflammatio uehemens, ſiue φλέγμασις.

Φλεγμαίνω. μ. ανῶ. tumeo, quod in morbo dicitur langueo, inflammor, ardeo, uro, φλογῶ. Neut. abſol.

Φλεγμαῖος. υ. ὁ. inflatus.

Φλέγμας. genus aquilæ flauæ, φλεγύας.

Φλεγμασία. ας. ἡ. inflammatio, puſtula.

Φλεγματίας. ου. ὁ. &

Φλεγματώδης. εος. ὁ, ἡ. pituitoſus.

Φλεγμονή. ῆς. ἡ. languor, inflammatio, tumor durus & calidus cum magno dolore.

Φλεγμός. ῦ. ὁ. ſanguis.

Φλεγύας. ου. ὁ. aquila. ἀπὸ τοῦ φλέγειν καὶ λάμπειν.

Φλεγυρός, ῦ. ὁ. iniurioſus, damnoſus, ſplendidus, ignitus.

Φλέγω. μ. ξω. π. χα comburo, inflammo, ardeo, luceo, illuſtro, manifeſtum facio. Interdum pro lædo. Actiu. accuſ.

Φλεδών. nugæ.

Φλεός. inuidia, corruptio.

Φλέω. fœcundus ſum, plenus ſum, abundo. hinc & Bacchum ueteres Phleonem cognominant. Cæl. lib. 10. cap. 65.

Φλέψ. βός ἡ. uena.

Φλέω. φλύω, εὐκαρπῶ.

Φληδᾶν. nugari.

Φληναφέω. μ. ήσω. π. ηκα. nugor, ſtultè loquor. Neut. abſol.

Φληνάφος. υ. ὁ. nugax. φληναφώδης.

Φλήναφος. υ. ὁ. nugæ.

Φλιά. ᾶς. ἡ. limen, poſtis.

Φλιαρός. tepidus.

Φλιδόνες. αἱ. rugæ ueſtium, ſinus.

Φλίδεος. υ. ὁ. fertilis.

Φλικταίνα. ulcus eſt in cornea oculi tunica.

Φλίσβος θαλάσσης. murmur ponti.

Φλόγεος. flammeus, lucidus, rubeus.

Φλογιᾶν. cum rubore inflammari.

Φλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. inflammo, exuro. Acti.

Φλόγινος. υ. ὁ. flammeus.

Φλογιςός. ῦ. ὁ. ardens, ſplendidus.
Φλογμός. ῦ. ὁ. incendium, fulgur.
Φλογόλευκ☉. color inter flammeum & albũ medius.
Φλογῶδ. inflammari.
Φλογώδης. ε☉. ὁ, ἡ. flammeus.
Φλοιά. ας. ἡ. Proſerpina.
Φλοιδόμεν☉. η. ὁ. inflammatus, turbatus.
Φλοΐνος. η. ὁ. è tegete factus.
Φλοιοραγεῖν. eſſe cortice rimoſo.
Φλοιοραγὴς. ἐ☉. ὁ, ἡ. qui eſt cortice rimoſo ac dirupto.
Φλοιός. ῦ. ὁ. cortex.
Φλοῖσβος. ȣ. ὁ. ſonitus, ſpuma, turba.
Φλοιώδης. εος. ὁ. uanus, corticeus.
Φλόμος. ȣ. ὁ. herba qua pro ellychnijs, utuntur, herbaſcum.
Φλονίδες. αι. ſquamæ.
Φλόξ. γός. ἡ. flamma.
Φλύαξ. ακος. ὁ. temulentus, ridiculus.
Φλυαρέω. μ. ήσω. π. ηκα. nugor, garrio. Petrus, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς. Verbis malis garriens in nos. Habet uerbum trãslationem à bullientibus ollis, qui φλύειν dicuntur.
Φλυαρία. ας. ἡ. nugæ, petulantia.
Φλύαρος. ȣ. ὁ. nugator, ὁ φλύων, καὶ ἀπερ[illegible] τοῖς λόγοις.
Φλυαρώδης. εος. ὁ, ἡ. nugax.
Φλυάσσω. nugor, ebullio.
Φλυδάω. humeſco, flacceſco, μυδάω.
Φλυδαρός. flaccidus, humidus.
Φλύζω. bullio, uomo, eructo.
Φλύκταινα. ης. ἡ. φλυκτίς.
Φλυκταινῶδ. puſtulas erumpere.
Φλυκτίς. ίδος. ἡ. tumor, qui ſubitò fit nimium laborantibus cum non ſint aſſueti, puſtula, bulla, ſicut quæ fit per ignem.
Φλύσσω, &
Φλύω. idem quod φλύζω.

Φ N.

Φνά. fictitium apud Ariſtophan. ad auium uocis imitationem.

Φ O.

Φοβέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. timeo, fugio. Depon. accuſ. Dicimus etiam φοβεῖσθαι περί τινος.
Φοβερός. ᾶ. ὁ. terribilis, formidabilis, tremendus.
Φοβερότης. ητος. ἡ. timor.
Φοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. terrefacio, terrorem incutio, minitor. Actiu. accuſ.
Φόβη. ης. ἡ. capillus, coma, iuba. παρὰ τὸ φοβερὸς εἶναι τοὺς κομῶντας.
Φοβητικός. ῆ. ὁ. pauidus.
Φόβητρον. ȣ. τὸ terror.
Φόβος. ȣ. ὁ. fuga, timor, terror.
Φοιβάζω. μ. άσω. π. ακα. lauo, purgo, inſanio, diuino, uaticinor, λαμπρύνω. Actiu. accuſ.
Φοιβάς. άδος. ἡ. Phœbi ut Bacchi ſacerdos.
Φοιβαστική. ῆς. ἡ. uates, deo plena.
Φοιβέω. μ. ήσω. π. ηκα. purgo. φοῖβον γὰρ καθαρόν. Actiu. accuſ.
Φοίβη. ης. ἡ. aqua, & omne purum.
Φοιβητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. oracula do.
Φοιβήτρια. ιας. ἡ. lotrix, καθάρτρια.
Φοιβόβαστικὴ. ῆς. ἡ. Phœbo dicata.
Φοιβονομεῖσθ. puritatem conſequi.
Φοῖβος. ȣ. ὁ. uaticinans, lucidus, purus, ſol: quaſi φάβιος. à φῶς & βίος, id eſt lux uitæ.
Φοινήεις. ήεντος. ὁ. φοινικὸς. πυῤῥὸς, cruentus, terribilis, uel ſquamoſus.
Φοινιγμός. ῦ. rubedo.
Φοινίζω. μ. ίξω. π. ιχα. rubefacio, Acti. accuſ.
Φοινικᾶν. rubere colore phœniceo.
Φοινικολίτης. ο. ὁ. fallax, fucatus.
Φοινίκεος. ȣ. ὁ. phœniceus, puniceus, ruber.
Φοινικοῦς. τὸ. purpureum.
Φοινίκη. Phœnicia, Syria: & morbus in ea regione, alijſq; orientalibus frequens. Quidam pro elephantiaſi, quam nos lepram dicimus, accipiunt.
Φοινικικὸν πόλεμον. bellum punicum.
Φοινικίς. ίδος. ἡ purpura, pannus lineus, ruber, ſuprauestit.
Φοινικοβάλανοι. tamarindi uulgo dicti. Rue. lib. 1. cap. 48.
Φοινικολόφος. ȣ. ὁ. habens criſtam rubram.
Φοινικοπάρδος. ȣ. ὁ. rubro colore pictus.
Φοινικοστέφορος. ου. ὁ. qui habet tegmen puniceum.
Φοινικόπτερος. ȣ. ὁ. phœnicopterus auis.

Φοινικόρυγχος. ου. qui eſt roſtro rutilo.

Φοινικός. ῦ. ὁ. ruber, qui natura eſt ſanguinaria, truculentus. Et τὸ φοινικὸν, procliuitas ad cædem.

Φοινικουργοί. οἱ. ruticillæ.

Φοινίκω. μ. ίξω. π. ιχα. rubefacio. Actiu. accu.

Φοινικών. ῶνος. ὁ. palmetum.

Φοῖνιξ. κος. ὁ. phœnix auis, palma arbor, color ruber.

Φοίνιος. ο. ὁ. ruber, funeſtus, cruentus.

Φοίνισσα. ης. ἡ. Phœniſſa, & genus uitis.

Φοινίσσω. μ. ίξω. π. ιχα. cruento, rubefacio, rubore ſuffundo, purpuro, intingo ſanguine. Actiuum accuſ.

Φοινός. φοίνιος.

Φοῖτα. ibat, ueniebat.

Φοιταλέος. ου. ὁ. impetuoſus, inſanus.

Φοιτάω. μ. ήσω. π. κα. uado, ad præceptorem eo, diſco, frequento ludum literarium, locũ aliquem ſæpe accedo, impetuoſe eo. Apud Sophoclem φοιτῶντα, pro μαινόμενον. Neutrum abſol.

Φοίτης. ο. ὁ. præco, qui huc & illuc diſcurrat

Φοιτητής. ῦ. ὁ. diſcipulus.

Φοιτία. ας. ἡ. iter, profectio.

Φοῖτος. ο. ὁ inſania furor.

Φολιδωτός. ῦ. ὁ. ſquamatus.

Φολίς. ίδος. ἡ. ſquama piſcis, uel anguis, λεπίς.

Φολκός. ῦ. ὁ. ſtrabo, cui obliqua eſt oculorum acies, abiunctaq; à naturali uenuſtate. Aliquando pro miſerabili ponitur & deridiculo, ut qui τὰ φάη ἕλκει εἰς ἑαυτὸν, id eſt in ſe omnium conuertit oculos. Vocatur etiã βλεπιδαίμων.

Φολός. φολίς. ſquama.

Φολύνω. inquino, μολύνω, impleo.

Φόλυς. rufus.

Φονάω. μ. ήσω. π. κα. mortem alterius appeto, uel infero.

Φονεύς. έως. ὁ. homicida, necator.

Φονεύω. μ. εύσω. π. ευκα. τὸ φονάω, interficio, damno capite, Herod. Actiuum accuſ.

Φονέω. μ. ήσω. π. κα. idem. Actiu. accuſ.

Φονή. ῆς. ἡ. cædes, locus defunctorum uel occiſorum.

Φονικαὶ δίκαι. capitales ſententiæ.

Φονικός. ῦ. ὁ. mortifer, in cædem procliuis, truculentus, natura ſanguinaria.

Φονικώτατος. paratiſſimus ad occidẽdum, cædis auidiſſimus.

Φόνιος. ου. ὁ. cruentus.

Φόνος. ῦ. ὁ. cædes, homicidium, ſanguis effuſus, locus occiſorum.

Φόνοι ἀκούσιοι. homicidia fortuita.

Φόνοι ἐκ προνοίας. conſulta homicidia.

Φονοκτονέω. μ. ήσω. π. κα.. interficio. Actiu.

Φοξός. ῦ. ὁ. habens acutum caput, ut pyramis faſtigiato uertice.

Φορά. ᾶς. ἡ. latio, geſtatio, onus. Item collatio. Et φορὰν φέρειν, penſitare. Aliquando cumulatio, abundantia, fertilitas, copia, εὐθηνεία. Interdum ἔρανον. Item caſus temerarius, impetus, iactus, metus. Eſt etiam una quatuor motionum, Ariſtot. li. 1. de Ani. Herodianus pro cæli fluxibus poſuit. Politianus peſtilẽtias uertit. Idem interdum ætatem.

Φοράδες. αἱ. equæ.

Φοράδην. impetuosè, portanter, ferendo.

Φοραίνω. fero.

Φορολόγος. ου. ὁ. exactor.

Φορβαία. ας. ἡ. capiſtrum quo os frænatur.

Φορβάς. άδος. ἡ. armentum, pecus, bos ſaginatus.

Φορβασία. καπίστριον.

Φορβεία. ας. ἡ. ligula in fiſtula, fibula, capiſtrum.

Φορβή. ῆς. ἡ. pabulum.

Φόρβος. inhumanus.

Φορειαφόρος. ο. ὁ. lecticarius.

Φόρετρον. ου. τὸ. merces uecturæ.

Φορεῖον. ου. τὸ. ferculum, lectica, ſella, cubile, uehiculum, ueſtis, Herod.

Φορεύς. έως. ὁ. baiulus.

Φορέω. μ. ήσω. π. κα. fero ueſtem uel ornatũ.

Φορκηδόν. ſarcinæ in modum, aceruatim.

Φόρημα. ατος. τὸ. geſtamen, ueſtis.

Φόρημι, φορῦνα fero, geſto.

Φορητός. ῦ. ὁ. tolerabilis, ferri idoneus.

Φορητῶς. μεγάλως.

Φορία. ας. ἡ. abundantia.

Φόσγγας. tubera, οἴδνα.
Φόσιμος. ου. ὁ. utilis, accommodus.
Φοσίνη. pellis humana.
Φόσιον. merces.
Φορκός. οῦ. ὁ. albus, canus, ξυσός, rugoſus.
Φορμηδόν. cophini inſtar.
Φόρμιγξ. ιγγος. ἡ. cithara, & μύρμηξ.
Φορμίζω. μ. ίσω. π. ικα. modulor, canto cithara.
Φόρμων, &
Φορμίς. ιδος. corbula.
Φορμίσκοι. οἱ. calathiſci, ſportulæ.
Φορμοκοιτῶ. in ſtorea dormio.
Φορμός. οῦ. ὁ. ſporta, cophinus, uas ſtorea, ſtragulum.
Φορμοσίκων. ονος ὁ. obeſus, παχύς.
Φορμοφόρος. ſportuliger, ita appellabatur Prothagoras.
Φορολογίομαι, &
Φορολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. indico, uel colligo tributum. Actiu. accuſ. Ioſephus, τοὺς τὴν χώραν φορολογήσοντας, de regione uectigal exacturos:
Φορολόγητοι. tributarij, ſerui, miniſtri.
Φορολόγος. ὁ. qui colligit uectigal, ac tributũ exigit.
Φόρος. ου. ὁ. tributum, uectigal, emolumentũ. Scribunt grammatici, quod φόρος tributũ eſt, quod pro regione penditur, ſed τέλος uectigal, quod pro mercibus.
Φορός. οῦ. ὁ. uentus proſper, fertilis.
Φορτία. τὰ. farra, panes.
Φορτίζω. μ. ίσω. π. ικα. onero. Actiu. accuſ.
Φορτικὴ ναῦς. oneraria nauis.
Φορτικός. οῦ. ὁ. oneroſus, grauis, odioſus, teter, illepidus, moleſtus, importunus, improbus, ridiculus.
Φορτικῶς. importunè.
Φορτίον. ου. τὸ. onus, buccella, fruſtum.
Φορτίς. ίδος. ἡ. nauis oneraria.
Φόρτος. ὁ. onus, moleſtia, opprobrium.
Φορύσσω. μ. ύξω. π. υχα. fœdo, confundo, cruento, miſceo. Actiu. accuſ.
Φορύνω. idem, φυράω.
Φορυτός. οῦ. ὁ. faſciculus, ſtorea, congeries, colluuio, funis.

Φορύω. φορύσσω.
Φωσοφαί. uituli marini.
Φῶκος. ου. ὁ. ὀξυκίφαλος, φοξός.
Φόως. φῶς. τό.

ΦΡ.

Φραγγέλιον. ου. τὸ. flagellum. Ioan. 2 καὶ ποιήσας φραγγέλιον ἐκ σχοινίων.
Φράγμα. ατος. τὸ. ſepimentum, κατάστρωμα.
Φραγμίτης. ad ſepiendum idoneus, ſpecies arundinis.
Φραγμός. οῦ. ὁ. ſepes, obturatio. Sic item uocant ordinem dentium ac ſeriem quaſi ſepem appelles.
Φραγμοσύνη. conſilium, ſententia.
Φράγνυμι, &
Φραγνύω. ſepio, munio.
Φράδεν. dixit, diſſeruit.
Φράδη. ης. γνῶσις, conſilium. Eſt etiam uerbum pro dic, ediſſere.
Φραδής. έος. ὁ, ἡ. prudens.
Φραδμοσύνη. ης. ἡ. ſcientia, prudentia.
Φράδμων. ονος. ὁ. deliberans, conſyderans, conſultor, prudens, peritus.
Φραδῶς. apertè, diſertè.
Φράζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. intelligo, conſydero, animaduerto, delibero, conſulo, decerno, excogito. ἐπινοέομαι, expendo. Depon. accuſ. Sic in actiua uoce
Φράζω. μ. άσω. π. ακα. conſydero, dico, diſſero, eloquor, expono, nuntio, iubeo, oſtendo. Actiu. accuſ.
Φραξόμενοι. οἱ. armati.
Φρακτήρ, ῆρος. ὁ. ſepes.
Φρακτικός. cataphractus eques.
Φρανίζω. μ. ίσω. prudentem reddo.
Φράσις. εως. ἡ. locutio, dictio, interpretatio, & genus orationis, quicquid ad inſtructam orationẽ pertinet. Quintil. elocutionẽ uertit.
Φράσμων. attentus, φράδμων.
Φραστήρ. ῆρος. ὁ. dictator, expoſitor, indicator
Φραστικός. οῦ. ὁ. eloquens.
Φραστύς. ύος. ἡ. conſultatio, intelligentia, ſententia, φράσις.
Φρατρία. ας. ἡ. conuenticulum, contuberniũ, ſecta, ſodalitas, tribus, curia. Ab Athenienſi populo, qui diuiſus erat in duodecim tribus,

tribus, rurſus ſingulæ tribus in tres φρατρί-
ας. Homerus φάτραν uocat, alij φρατρίαν.

Φρατριάζειν fratriæ conſortium habere.

Φρατριακός. ῦ. ὁ. curialis, contubernalis, tribunalis.

Φρατρίαρχος. ου. præfectus tribus, princeps phratriæ.

Φρατριατικός. ῦ. ὁ. qui eſt ex aliqua tribu.

Φρατριᾶς. οἱ. curienſes.

Φράττω. μ. άξω. π. αχα. obturo, ſepio, obſtruo, condenſo, ſtipo, ſtabilio, munio, communio, includo, armo. Actiu. accuſ.

Φράτωρ. ορος. ὁ. contubernalis, tribulis affinis. Εἰσάγειν εἰς τοὺς φράτορας τοὺς παῖδας, dicebant de ijs, qui liberos profitebantur. Demoſthen. καὶ εἰς τοὺς φράτορας ἀγάγοι, nomenq́ daret phratriæ. Bud. Com.

Φρέαρ. ατος. τὸ. puteus.

Φρεάτια. profundi putei.

Φρεατώδης. ος. ὁ, ἡ. profundus.

Φρεναπατάω. μ. ήσω. π. κα. ſeduco, ſubſanno. Actiuum accuſ. Paul. ἑαυτὸν φρεναπατᾷ, Suum fallit animum.

Φρένες. αἱ. diaphragma, ſiue ſeptum pectorale, præcordia, mens, animus.

Φρενήρης. ος. ὁ, ἡ. prudens, cordatus.

Φρενάτης. ου. ὁ. ſeductor, mente captus.

Φρενιτιᾶσθαι. inſanire, furere.

Φρενιτίζω. teneor phreneſi.

Φρενῖτις. ιος. ὁ, uel ἡ. mente captus.

Φρενοβλάβεια. ας. ἡ. inſania, dementia.

Φρενοβλαβής. ſtultus, deſipiens, attonitus, mente captus.

Φρενόθεν ex mente.

Φρενοκλοπέω μ. ήσω. impono præſtigijs, decipio.

Φρενόληπτος. ου. ὁ. &

Φρενόμωρος. ου. ὁ, ἡ. mente captus, furioſus, inſanus.

Φρενοτέκτων qui ſuo ingenio aliquid cōponit

Φρενόω. μ. ώσω. caſtigo, ad mentem reduco, doceo, admoneo, φρονῶ, decipio. Actiuum accuſatiuo.

Φρένωσις. ιος. ἡ. caſtigatio.

Φρεορύκτης, &

Φρεωρύχος. ου. ὁ. opifex, ſiue foſſor puteorum.

Φρὴν. νός. ἡ. mens, pars rationalis animæ.

Φρήτρα. ας. ἡ. φρατρία.

Φρήτωρ. ορος. ὁ. contribulis.

Φροιμιάζω. μ. άσω. π. ακα. facio prooemium. Neutrum abſol.

Φρίξαυχος horrentis comas.

Φρίσσω. timeo.

Φρίκη. ης. ἡ. horror frigoris.

Φρικνός, &

Φρικτός. ῦ. ὁ. horrendus, formidabilis.

Φρικώδης. ος. ὁ, ἡ. horridus.

Φρικαλέος. idem.

Φριμαγμός. ῦ. ὁ fremitus, ſonitus qui emittitur per nares equorum.

Φριμάσσω. μ. άξω. π. αχα. fremo, hinnio, exaſperor. Grammatici φριμάττεσθαι de hirco dici, ſed φρυάττεσθαι de equo ſcribunt. Neutrum abſol.

Φρίξ. κός. ἡ. horror, motus incipiens, undæ maris, prima fluctuatio, uel in ſuperficie tantum.

Φριξαυχένων. τῶν. ſetigerorum.

Φριξότριξ. horrorem inducens, hoc eſt pilorū erectionem.

Φρίττω. μ. ίξω. π. ιχα. horreo, erigor, πυκνοῖς καὶ ὀρθοῖς κινοῦμαι. Accuſ.

Φροίμιον. ου. τὸ. prooemium.

Φρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſapio, intelligo, ſentio, cogito, animo concipio, reputo. Capitur aliquoties, pro affectus ſum, ut φρονῶ σοι κακὰ, tibi malè uolo. Τὰ ἐκείνου φρονῶ, cum illo ſentio. Τυραννικὰ φρονῶ, ad tyrannidem aſpiro. Eſt etiam glorior, exulto, effero animum et tollo, ſuperbio, animo geſtio. Inde μεγαφρονῶ.

Φρόνημα. ατος. τὸ. cognitio, intellectus, prudentia, uoluntas. Terent. ſenſum dixit, Illius ſenſum pulchrè calleo. Vnde ἀπὸ τοῦ φρονήματος καθελεῖν, de gradu deijcere, & de ſtatu deijcere, & de gradu uel ſtatu dimouere & deducere, id eſt de conſtantia deducere & propoſito. Aliquando ponitur pro audacia, faſtu, grauitate, pertinacia.

Φρονηματίας ου. ὁ. homo elati ſpiritus.

Φρονηματίζομαι. magnificè de me ſentio, efferor, animos tollo, & ut Fabius loquitur,

maiores ſpiritus duco.

Φρονηματώδης, uel φρονηματώδης. εος. ὁ, ἡ. elatus, ſuperbus, conſtans.

Φρόνησις. εως. ἡ. prudentia.

Φρονίμως prudenter.

Φρόνιμος. ου. ὁ prudens, conſultus, ingenioſus.

Φρόνις. ιος. ἡ. prudentia, intelligentia. Eſt autem ſyncope pro φρόνησις.

Φροντίζω. μ. ίσω. π. ικα. curo, ſtudeo, cogito, & commentor, meditor, contemplor, συννοῶ, σκέπτομαι, ut πεφροντισμένος λόγος, oratio meditata. Interdum pro perturbo. Genit. uel accuſ. Bud. Com.

Φροντίς. ίδος. ἡ. cura, ſolicitudo. Item commentatio, hoc eſt σκέψις καὶ πραγματεία καὶ θεωρία περὶ τὴν τῶν ἀπόρων.

Φρόντισμα. τος. τὸ. idem, σκέμμα.

Φροντιστήριον. ου. τὸ. ſchola, domus curarum, monaſterium, conciliabulum, conuentus.

Φροντιστής. ὁ. σπουδαῖος, ὁ ἐνθυμητικός.

Φροντιστικός. ῆ. ὁ. cogitabundus. Theop. φροντιστικώτερα περὶ τὴν τροφὴν, ſolicitiora in cibo.

Φροῦδα. inaniter, incaſſum.

Φροῦδος. ου. ὁ. uanus, caſſus.

Φρουρά. ᾶς. ἡ. cuſtodia, excubiæ. Φρουρὰν φαίνειν apud Xenoph. pro exercitum decernere, aut delectum habere.

Φρουραρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum princeps cuſtodum. Neutrum.

Φρουρέω. μ. ήσω. π. ηκα. cuſtodio ciuitatem, excubo. Neutrum accuſ.

Φρούριον. ου. τὸ. præſidium, propugnaculum, aliquis locus munitus. τὰ φρούρια, oppida, caſtella, præcipitia.

Φρουρός. οῦ ὁ. cuſtos, ſtipator. ἀπὸ τοῦ προορᾶν.

Φρύαγμα. τος. τὸ. fremitus, anhelitus equi currentis, hinnitus, cachinnus, φρυαγμός. Itē elatio, iactantia.

Φρυαγματίας. ου. ὁ. elatus, ferox, inſolens: de equo propriè dicitur.

Φρυακτὴς ἵππος. fremens, hinniens equus.

Φρυάττομαι. terreor, extollor, & ſicut

Φρυάττω. μ. άξω. π. αχα. fremo, frendeo. Item inſurgo, glorior, ſuperbio. Neu. abſol.

Φρυγά. ᾶς ἡ fuga.

Φρυγανικά. uirgulta citò areſcentia & igni accommodata.

Φρυγανισμός. οῦ. ὁ. ſarmentum.

Φρυγανοί. οἱ frutices.

Φρύγανον. ου. τὸ. ſarmentum, lignum aridum, ſtipula, uirgultum minus urens, genus uetiq; tertiū inter frutices & herbas, cremiū.

Φρυγανώδης. εος. ὁ, ἡ. ſurculaceus.

Φρυγίω. μ. ίσω. π. ικα. ſicco, areo. Neutrum.

Φρυγίνδα. ας. ἡ. ludi genus quod fabis fiebat.

Φρύγιον. ου. τὸ. cremium, id eſt lignum aridū, & cantilena incitans ad arma.

Φρύγιος. ου. ὁ ſiccus, aridus.

Φρυγιστί. phrygicè.

Φρυγμός. οῦ. ὁ ſiccitas.

Φρύγω. torreo, ſicco.

Φρυκτός. faba. Inde pro ſuffragio. Item uates, conſultor. Sunt etiam φρυκτοὶ faces quibus ſigna dabātur uicinis hoſtibus ſiue amicis appropinquantibus.

Φρυκτωρία. ἡ λυχναψία, καὶ πυρκαΐα, ſplendor, lumenq; facibus eleuatis ſignificatio. Solis eſt periphraſis apud Grægor. Bud. Cō.

Φρυκτώριον. eſt huiuſmodi ſpecula: uel πυρκαΐα καὶ λυχναψία, nauigantium directrix et hoſpitalis, ut Pharus Alexandrina.

Φρυκτωρός. cuſtos, ſpecularius: excubitores in ſpeculis orarum hoc uocabulo ſignificātur

Φρυκτωρῶ. huiuſmodi è ſpecula igniculū prænuncium excito, & igne ſublato aduentum denuntio. Et φρυκτωρεῖσθαι, hoc modo ſignificari. Eſt etiam φρυκτωρῶ apud Gregorium prælucco, hoc eſt, facem præfero. Dicitur etiam πυρσεύειν. Bud. Com.

Φρυμάσσειν. τὸ φρυμάττειν.

Φρύν. νός. &

Φρῦνος. ου. &

Φρύνιον. ου. rubeta rana uenenoſa, in ſicco ſemper rubens. à rubis, in quibus plerunq; uictitat.

Φρυνολόχος ἱέραξ. rubetarius accipiter.

Φρύττω. torreo, ſicco.

Φρῶ, καὶ φρημί. μ. φρήσω. τὸ προΐημι. παρὰ τὸ προϊῶ per ſyncopen πρῶ, & mutatione τοῦ π in φ φρῶ: unde φρημί, καὶ φρίς, ut ſic Budæus Commentarijs.

Φρυγᾶν, Atticè pro φράττειν.

Φ Υ.

Φῦ. adhæſit, attigit, ut illud, ἐν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρί, hoc eſt tetigit illum manu. à uerbo φῦμι per abiectionem augmenti.

Φύγαδε. ad fugam, ſicut οἴκαδε, & id genus.

Φυγαδεία. fuga, exilium, ἐξορία.

Φυγαδεύομαι. exulo, exul ſum.

Φυγαδεύω. ω. εύσω. ω. ευκα. fugo, in exiliũ mitto et relego. φυγαδεύειν ἐκ τῆς πόλεως, in exilium mittere, tam de accuſatore, quàm de iudicibus Demoſth. dicit. Actiu. accuſ.

Φυγαδικός. ῆ. ὀ. exulatorius.

Φυγάς. άδος. ὁ. exul, profugus.

Φυγγάνω. μ. ανῶ. fugio.

Φύγεθλα. metui.

Φύγεθλον, uel φύγετλον. ου. tumor latus quidem ſed non altus, in quo quiddam puſtulæ ſimile eſt. Dolor diſtentióq; uehemẽs eſt, et maior quàm pro magnitudine tumoris. Calſ. libro 5. capite 28.

Φυγή. ῆς. ἡ fuga, exilium, exilium eorum qui pœnam uitare uolunt, accuſatio, δίωξις.

Φυγοδέμνιος. ου. ὁ, ἡ. uirgo, cælibatus amans, coniugium abhorrens.

Φυγοδικεῖν. uadimonium deſerere, ambagibus & ſtrophis tergiuerſationum atq; detrectatione uti. Cui opponitur, ἀντιδικεῖν.

Φυγομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. detrecto pugnam, fugio pugnam, diſtraho. Neut. abſol.

Φυγόπονοι. οἱ. qui fugiunt labores.

Φυγόσκω. fugio.

Φῦεν. adhæſit, attigit, ſicut φῦ.

Φύζα. ης. ἡ. fuga, timor, imbecillitas.

Φυζανικός, uel φυζακινός. ῆ. timidus, fugax, fugitiuus.

Φύζηλις. deuitans per fugam.

Φύζακος. ου. ὁ. meticuloſus.

Φυξικός. ου. ὁ. fugitiuus.

Φύξιμος. ου. ὁ. fugiendus.

Φύξιον. aſylum, refugium.

Φύξις. ιος. ἡ. fuga, uel potius φύξις.

Φυή. ῆς. ἡ. indoles, natura.

Φύκημα. ατος. τὸ. ſterquilinium, κόπρος.

Φῦκα. fucus.

Φυκιόεις. όεντος. ὁ. ſpumoſus tempeſtate maris profundus.

Φυκίον. ου. τὸ. alga, fucus, color, animal marinum, ſpuma.

Φυκιόω. μ. ώσω. π. ωκα. fuco. Acti. accuſ. Plutarc. in Connub. φυκιοῦν τὸ πρόσωπον dixit.

Φῦκος. ου. ὁ. idem quod φυκίον.

Φυκτός. euitabilis.

Φυκώδης. εος. ὁ, ἡ. algoſus.

Φύλαγμα. ατος. τὸ. cuſtodia.

Φυλακή. ῆς. ἡ. cuſtodia, carcer, obſeruatio, uigilia. Thucyd. φυλακὴν τοῦ Πειραιῶς ἐποιοῦντο, cuſtodiebant Piræum.

Φυλακίζω. traho ad carcerem.

Φυλακικός. ὁ φυλακτικός.

Φυλακός, poëticè pro φύλαξ.

Φυλακτέον. cauendum eſt.

Φυλακτέος. ου. ὁ. obſeruandus.

Φυλακτήρ. cuſtos, uigil.

Φυλακτήρια. arma ſalutis.

Φυλακτήριον. ου. τὸ. tutela, locus cuſtodiæ. propriè antidotũ præſeruatiuũ cõtra uenena.

Φυλακτικός. ad cuſtodiam aptus, & circunſpectus ad dolum & inſidias cauẽdas. Cui opponitur ἀφυλακτῶν. Vnde φυλακτικὰ, Ariſtot. animalia quibus ingeniũ cauendi & uitandi datũ eſt, id eſt cauta & prouida

Φύλακος. ου. ὁ. cuſtos, idem quod φύλαξ, apud Dores.

Φυλάμμων. pugil Athenienſis.

Φύλαξ. cuſtos, uigil.

Φυλάξιμος. qui defendi cuſtodiriue poteſt.

Φύλαρχος. ου. ὁ. tribunus.

Φυλακτὴρ ῆρος. ὁ. cuſtos.

Φυλάττομαι. uito, deuito, auerſor, & caueo. Eſt etiam excubias ago, uel ſto in propugnaculis, & ibi ſtationem habeo. Inde πεφυλαγμένος ἀνὴρ dicitur cautus & circunſpectus, & εὐλαβής. Et πεφυλαγμένως, cautè, εὐλαβῶς, obſeruandè, prouidè, Iſocr. uel poſitis, & collatis uigilijs, Xenoph.

Φυλάττω. μ. άξω. π. αχα. τὸ ἐπιτηρῶ, cuſtodio, ſeruo, tueor, munio, inſidias colloco uel uigilias. Item παρατηρῶ, hoc eſt obſeruo, & capto occaſionem Bud. Com.

Φυλέτης. ὁ. tribulis, contribulis.

Φυλή. ῆς. ἡ. tribus.

Φυλία. ας. ἡ. oleaſtèr, uel ficus, arbor ſpecie Cilicis.

Φυλλάς. lectus è folijs, ac frondibus congeſtis.
Φυλλίνικος ἀγών. certamen, in quo nihil aliud præmij proponitur, præter coronam.
Φύλλιον. ου. τὸ. folium, flos terræ.
Φυλλῖτις. ιδος. ἡ. herba eſt, folijs ſimilis rumici.
Φυλλόβολα. τὰ. folijs decidua.
Φυλλοκοπέω. μ. ήσω. π. κκα. folia amputo, Neutrum.
Φυλλομανεῖν. in frondes & in folia eluxuriare.
Φύλλον. ου. τὸ. folium.
Φυλλοῤῥοέω. μ. ήσω. π. κκα folijs fluo. Neut.
Φυλλοφορῶ. eijcio & expello: & ἐκφυλλοφορῶ, quod per frondium ſigna fiebat, hoc eſt ſenatu uel órdine moueo. Bud. Com.
Φυλλοχόος μήν. menſis quo folia decidunt.
Φυλλώδης. εος. ὁ, ἡ. frondoſus.
Φυλοβασιλεῖς. reges tribuum, qui ſacrificijs præſunt.
Φυλοκρινέω. μ. ήσω. π. κκα. iudico per tribus, Neutrum abſol.
Φῦλον. ου. τὸ. genus, gens, natio, cognatio, tribus.
Φύλοπις. ιδος. ἡ. pugna.
Φυλοπόνως. grauiter.
Φῦμα. ατος. τὸ, tuber, ſcabies.
Φυῶν. hæſerunt.
Φύξηλις. exul, profugus, ὁ φεύγων ἄλις, ἢ ὁ φεύγων ὅλην τὴν ἐν πολέμῳ τάξιν.
Φυξίμηλα δένδρα. arbores, quæ ob altitudinē à pecudibus tutæ ſunt.
Φύξιμον. ου. τὸ. aſylum.
Φύξιος fugæ fauens. Inde φύξιος Iupiter, qui mala fugat, amoliturq́ ἀποτρόπαιος: uel qui exules confugientes ad ipſum defendit. Et φύξιοι συμφοραὶ, propter quas ſolum uertere neceſſe eſt.
Φύξις. ιος. ἡ. fuga.
Φύομαι, φῦναι, à φύμι. naſcor. Depon. abſol. Vnde
Φυόμενον πρᾶγμα. res quæ nuper accidit, res nata, res repentina. Sic Cicero, Nihil unquam ſimile natum puto.
Φυόμενα. τὰ. altilia, ſtirpes.
Φυός. οῦ. ὁ. fructus, germen.

Φύονται αἱ τρίχες. id eſt naſcuntur capilli.
Φύραμα. ατος. τὸ. maſſa, cōſperſio, fermentū.
Φυράω. fermento, ſubigo, commiſceo.
Φύρδην. mixtim, confusè.
Φύρκος. paries.
Φύρμα. ατος. τὸ. fimus, ſordes.
Φυρμός. οῦ. ὁ inquinatio.
Φυρόω. μ. ώσω. π. ωκα contamino, inquino.
Φυρτός. mixtus, confuſus, εἰκαῖος.
Φύρω. μ. φυρῶ. miſceo, irrigo, pinſo. Neut. accu.
Φὺς. natus, genitus.
Φῦσα. ης. ἡ. follis, flatus, id eſt infirmitas uentoſa, ampulla, pharetra, & piſcis quidam.
Φυσάλιδες. inflationes, tibiæ, folles, & φύσαλος, balæna.
Φυσάω. μ. ήσω. π. κκα. inflo, ſpiro, tumeo, utor Actiuum accuſ.
Φυσίχη. ης. ἡ. pro ψυχὴ, anima.
Φύσκη. ης. ἡ. ueſica, follis.
Φύσημα. τὸ. ampulla.
Φυσίφρων inflatus mente.
Φύσιγγες. αἱ. allicrum capita, ingluuies auiū.
Φυσίγναθος. maxillas & buccas inflans.
Φυσίζωος. ου. ὁ, ἡ. uiuificans, uictui neceſſaria generans, uitam producens. Eſt etiam proprium loci in Lacedæmone, ubi Caſtores terra abſorpti, rurſus emerſiſſe, uel prognati eſſe traduntur.
Φυσικός. οῦ. ὁ. naturalis.
Φυσιογνωμονῶ. per naturæ indicia penſiculo & cognoſco, ex facie hominum addiuino. Significat etiam diligenter cognoſco faciem alicuius, & annoto, ut poſtea noſcā. Demoſthen. κατὰ ἀριστ. α. καὶ φυσιογνωμονήσουσι τοὺς ἀποψηφισαμένους. Budæus Commentarijs.
Φυσιογνωμονία, &
Φυσιογνωμοσύνη. ſcientia qua natura hominum ex aſpectu corporis iudicatur.
Φυσιογνώμων. ονος. qui ingenia hominum & ſenſus ex aſpectu corporis iudicat.
Φυσιολογία. ας. ἡ. de natura inquiſitio, diſputatio de rerum naturis.
Φυσιολογῶ de natura diſputo, phyſica ratione oſtendo. Vnde περὶ πάντων φυσιολογεῖσθαι, de omnibus naturam ſcrutari.

Eſt etiam aliquando τὸ φυσιογνωμονῶ, id eſt è naturæ habitu iudico, naturam cuiuſque ex forma perſpicio.

Φυσιῶ.μ.ώσω.π.ωκα. inflo, anhelo. Actiu.

Φύσις.ιος.ἡ. natura, potentia rei innata, ingenium & indoles, propoſitum. Accipitur etiam pro pudendis tam uirorum quàm fœminarum: quod & Latini etiam naturam dicunt.

Φυσιωμένος.ου.ὁ. in naturam conuerſus.

Φυσίωσις.ιος.ἡ. inflatio, ſuperbia.

Φύσκη. craſſum inteſtinum, aut uenter, inteſtinum, ex quo farina & carnibus iniectis, lucanicæ fiunt.

Φυσκίον. utriculus.

Φυσαλὶς.ίδος.ἡ. apollinaris minor.

Φύσανοι.οἱ. fimbriæ.

Φυσητὴρ.ῆρος.ὁ. fiſtula, ſufflatoriū, pars corporis qua fit partus.

Φυσώδης.ους.ὁ,ἡ. uentoſus, inflatione pariēs.

Φυταλιά.ᾶς.ἡ. locus arboribus conſitus, hortus, uinea.

Φυταλιάζω. planto, appropinquo.

Φυταλίδια. nomen herbæ, & omnia quæ naſcuntur.

Φυταλίζειν plantare.

Φυτάλμιος.ου.ὁ. ſator, progenitor. Iouis Epitheton.

Φυτάνη. plantationis tempus.

Φυτεία.ας.ἡ. plantatio ars plātandi, conſitio.

Φύτευμα.ατος.τὸ. phyteuma herba.

Φυτευτήριος.ου.ὁ. plantarius.

Φυτευτήριον.τὸ. ſeminariū, plāta, uiuiradix.

Φυτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. planto, produco, ſero, conſero. Actiu. accuſ.

Φυτηκόμος.ου.ὁ. plantator, uel locus plantis conſitus.

Φύτιος.ου.ὁ. germinationis author. Solis cognomen.

Φύτλη. generatio, genus, germen.

Φυτονομέω. plantandi ſtudio teneor.

Φυτονόμοι.οἱ. ſerendi ſtudioſi, loci plantis conſiti.

Φυτὸν.ου.τὸ. planta.

Φυτούργημα. inſitum, inſitio, plantatio, conſitio.

Φυτουργία.ας.ἡ. plantandi ars, plantatio, conſitio.

Φυτουργὸς.οῦ.ὁ. plantator, ὁ ἀμπελουργός.

Φυτουργῶ plantas colo, & ſero curóq́, uel plātæ inſtar pango. Plato φυτουργὸν plus eſſe ait, quàm δημιουργὸν: deumq́ φυτουργὸν appellat quaſi formarum, hoc eſt idearum conditorem.

Φύω.μ.ύσω.π.υκα. planto, produco, gigno, naſcor, ſum, tango, κρατῶ, apprehendo, ἀπολάγω. Actiuum accuſ.

Φ Ω.

Φῶ pro φωτὶ. luci, Eurip. Eſt & uerbum pro dico, oſtendo, foueo, ſplendeo, appareo, occido.

Φώγνυμαι, &

Φωγνύω, uel φωγωύω. cremo, accendo, adoleo torreo, illuſtro.

Φώγω. exicco, areo.

Φῷδες, φῶδοι, uel φώιδες. maculæ rubentes in cruribus, ex ignis propinquitate nimia inductæ.

Φωδιάζω. inſtruo.

Φῷδον.ου.τὸ. ueſica, bulla, hulcus.

Φώζω. ardeo, accendo, φωγνύω.

Φωκαία.ας.ἡ. ciuitas Ioniæ.

Φώκαιναι.αἱ. phocænæ, id eſt, tirſiones, balanæ.

Φώκη.ης.ἡ. phoca, uitulus marinus.

Φωλάδες feræ quæ in luſtris agunt.

Φωλάζω. lateo, ἐμφωλεύω.

Φωλεαὶ. τὰ φωλητήρια.

Φωλεὸς.οῦ.ὁ. luſtrum, latebra, id eſt ferarum locus, auditorium, palæſtra, antrum.

Φωλεύω.μ.εύσω.π.ευκα. lateo, nidifico, latibulis incubo. Neut. abſol.

Φωλητὴρ.ῆρος.ὁ. qui ſemper in eodem loco (deſidet.

Φωλητήρια.οἱ. domus conuiuales ubi clàm potatur.

Φωλία. morbus urſi, cum nimia pinguedine laborans anguſtis latebris affricando corpulentiam diminuit.

Φωλιδευτὴς.οῦ.ὁ. nidulator.

Φωλὶς. piſcis ij genus quoddam, ſerpentum ſquamæ.

Φωνασκία. ars exercendæ uocis.

Φωνασκός. qui uocem exercet & regit, præceptor uocis, formandæ uocis magiſter.

Φωνασκῶ. uocem exerceo, & modero, reddo uocem claram.

Φωνέω. μ. ήσω. π. κα. uoco, loquor, cano, ſono, uocem edo, inclamo. Acti. accuſ.

Φωνή. ῆς. ἡ. uox. διὰ τὸ φῶς εἶν τοῦ νοῦ. Accipitur pro lingua, quemadmodum dicimus, lingua Græca lingua Latina.

Φωνήεις. ήεντος. ὁ. uocalis.

Φωνομαχεῖν. pugnare de uocibus.

Φῶντα. ſplendentem.

Φώρ. ρός. ὁ. fur, prædo. ἀπὸ τοῦ φέρειν.

Φωρά. ᾶς. ἡ. φώρια.

Φωραθείς. ἐντος. ὁ. fraudis compertus.

Φωρατής. οῦ. ὁ. deprehenſor.

Φωράω. μ. άσω. π. ακα. deprehendo, in furto deprehendo, inuenio furtum, quæro, perueſtigo. Item ſuſpicor, ſuſpectum habeo. Actiuum accuſ.

Φώρια, τὸ φωρίον.

Φωριαμοί. locus Elidis.

Φωρίαμον. ου. τὸ. &

Φωριαμός. οῦ. ὁ. arca, ſcrinium. διὰ τὸ αὐτόθι τὰ φάρη ἀμᾶσθαι, ὅ ἐστι συνάγεσθαι: uel διὰ τὸ τοὺς φῶρας ἀπείργειν.

Φωρίον, &

Φῶρον. ου. τὸ. furtum, latrocinium.

Φῶρος. cuſtos, ſpeculator.

Φωρυτός. cœnum, colluuies, fœni aut ſarmentorum aceruus.

Φῶς, τοῦ φωτός. τὸ. lux, lumen, lucerna, ἀ φῶ, id eſt luceo. Sic uocatur etiam nigricans areculus pupillam ambiens.

Φώς, τοῦ φωτός. ὁ. uir, ἀ φῶ, quod eſt dico, loquor Sed φὼς φωδὸς, ſignificat inuſtionem ab igne factam in cruribus.

Φώσκω. luceo, διαφαίνω.

Φώσωνες. uela, ſindones, ſudariola.

Φωστήρ. ῆρος. ὁ. luminare, feneſtra, θυρίς.

Φωσφόρος. ου. ὁ. lucifer.

Φωταγωγός. ὁ. feneſtra, lucem ferens.

Φῶτα. uirum, oculi, feneſtræ.

Φωταύγεια ſplendor, λαμπρότης.

Φωταυγός. οῦ. ὁ. ſplendidus.

Φωτεινός. οῦ. ὁ. lucidus.

Φώτιγξ. ſplendor, fiſtula, φλόγινος.

Φωτίζω. μ. ίσω. π. ικα. illumino. Actiu. accuſ.

Φωτίον. oculus.

Φωτισμός. οῦ. ὁ. illuminatio, ſplendor.

Φωχθείς. ὁ. toſtus.

X A.

XAδέω μ. ήσω π. ηκα. περιλαμβάνω, ſum capax. Neut.

Χάδω. idem.

Χάζομαι μ. άσομαι. π. ασμαι. cedo, ſecedo, do locum. depon. abſol.

Χάζω. μ. άσω. concedo, deuito, capio.

Χαίνω. μ. ανῶ. hio, dehiſco, inhio. Unde καχηνότες pro ſtultis, Ariſtoph. Nam ſtultitiæ ſignum eſt eſſe aperto ore. Neut. abſol.

Χαῖον. uirga paſtoris, baculus incuruus.

Χαιός. οῦ. ὁ. probus.

Χαῖρε. ſalue, gaude, aue. Imperatiu. à

Χαίρειν. gaudere, ualere, ſaluere. Salutantis autem eſt, dum abimus, aut in fronte epiſtolæ, de quo in τῷ πράττειν. Accipitur pro abire, diſcedere, & quaſi nuntium remittere, & migrare. Cicero de fuga Pompeij loquẽs, ita inquit ad Atticum, At ille πολλὰ χαίρειν τῷ καλῷ dicens, pergit Brundiſium: hoc eſt, abijciens honeſtatem fugam arripit. Sic Terent. Valeant qui inter nos diſsidum uolunt: pro pereant, κατ' εὐφημισμόν.

Χαιρέκακος. qui malis delectatur, damnis alienis inſultans.

Χαίρεσθαι. τὸ χαίρειν.

Χαίρω. idem.

Χαιρηδών. όνος. ἡ. &

Χαῖρον. ου. τὸ. &

Χαρμοσύνη. ης. ἡ. lætitia, gaudium.

Χαίτη. ης. ἡ. ſeta, iuba, cæſaries, coma: propriè in porcis.

Χαιτήεις. ήεντος. ὁ. &

Χαιτήεις. ήεντος. ὁ. ſetoſus, comatus.

Χαλαβίω. μ. ίσω. trepido, tumultuor, terreo.

Χάλαζα. ης. ἡ grando. Item morbus porcorũ. Eſt etiam uitium & morbus oculi, cum in eo aſperſa grando uidetur, χαλάζιον.

Χαλαζᾶν. grandinoſum eſſe: de ſuibus.

Χαλαζοκοπία. grando procellens,

Χαλάζω. μ. άσω. π. ακα. deprimo, ſubmitto. Et rem aliquam ex alto penſilem facio. Item produco. Interdum ſoluo, ut in Prouerb. ἱερὰν ἄγκυραν χαλᾶζειν.

Χαλαζώδης. ε͂ος. ὁ, ἡ. grandinoſus.

Χαλάρα. ας. ἡ. catena.

Χαλαργός. ε͂. ὁ. celer.

Χαλαρός. ε͂. ὁ. leuis, mollis, maturus, ἀραιὸς, retractiuus. de porco dicitur grandinoſo.

Χάλασμα. ατος. τὸ. ſubmiſsio, iactus.

Χαλαστικός. ε͂. ὁ. uelox.

Χαλάω. μ. άσω. remitto, concedo, eijcio, flacceſco, langueſco, mollio, ἐκλύω, ἀνακλίνω.

Χαλβάνη. ης. ἡ. galbanum.

Χαλεπαίνομαι. idem quod ſuũ actiuum ſignificat. accipitur interdum tamen paſsiue, pro offenſis animis acerbisq́ uerbis accipior, acrius obiurgor, acerbitate afficior, acerbè accipior.

Χαλεπαίνω. μ. ανῶ. grauo, moleſtus ſum, iraſcor, ſæuio, offenſus ſum, indignor. Neutrũ datiuo iung.

Χαλεπτῶ. idem, contendo, minor, afficio moleſtia, noceo, in difficultatem adduco, ἐρεθίζω. Interdum timeo.

Χαλεπός. ε͂. ὁ. ſæuus, grauis, moleſtus, difficilis, atrox, periculoſus, impoſsibilis.

Χαλεπότης. ητος. ἡ difficultas, ſæuitia, grauitas, χαλεπεία.

Χαλέπτω. μ. ψω. π. φα. minuo, humilio, laxo iraſcor, lædo. Actiuum accuſ.

Χαλεπῶς. grauiter, moleſtè, difficulter, cru

Χαλίμα. ſcortũ impudens, uenefica. (deliter.

Χαλιμάζω. μ. άσω. feror in libidinem.

Χαλιναγωγῶ. fræno moderor. Vnde χαλιναγωγῶν γλῶσσαν, frænans linguam.

Χαλινός ε͂. ὁ. frænum. Eſt ea pars fræni, quæ ori inſeritur.

Χαλινόω. μ. ώσω. π. ακα. fræno. Actiuum.

Χάλιξ. ικος. ὁ. lapis ex quo ignis excutitur, ſilex.

Χάλις. ιδος. ἡ. merum. παρὰ τὸ χαλᾶν τὰς φρένας.

Χαλισός. ε͂. ὁ. bonus, iuſtus, σωστός.

Χαλίφρων. ονος. ὁ. deſipiens, remiſſus: & χαλιφροσύνη, ſtultitia, negligentia.

Χαλκάνθη. ſutorium atramentum. Italici uitriolum apppellant: diuerſum ab eo atramento, quod Celſus ſcriptorium, Vitruuius librarium nominat.

Χάλκανθος. ε͂. idem.

Χάλκασπις. ιδος. ὁ. habens ſcutum æneum.

Χαλκέγχης. ærea ſeu ferrea haſta utens.

Χαλκεῖον. ε͂. τὸ. officina fabri.

Χαλκέμβολον. ε͂. τὸ. nauigium æratum, aptum ad pugnandum, roſtro ærato.

Χαλκέμβολος. ε͂. ὁ. roſtrum æneum.

Χάλκεος. ε͂. ὁ. æreus, robuſtus, durus.

Χαλκεόφωνος. ε͂. ὁ. habens uocem fortem. æs enim inter metalla maximè reſonat.

Χαλκεύς. έος. ὁ. faber ærarius, excuſſor, Quintiliano interprete. Dicitur etiam de alijs fabris, ut ferrarij, aurifices, &c.

Χαλκεύτηρος. infatigabilis.

Χαλκευτὴ. ῆς. ἡ. æraria ars.

Χαλκευτικὴ. ῆς. ἡ fabrica æraria.

Χαλκευτικός. ε͂. ὁ fabribilis.

Χαλκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſabrico, tracto, artem fabrilem. Actiu. accuſ.

Χαλκεών. ῶνος. ὁ. officina fabri.

Χάλκη. ἡ. urbs Lariſſææ, quæ & χάλκιον & χάλκαι dicitur. Item purpura.

Χαλκῆ. ῆς. ἡ. ærea.

Χαλκήρης. εος. ὁ, ἡ. æreus, conglutinatus ære.

Χαλκιδίζειν. obſcœno puerorum amore teneri.

Χαλκίοικος. ærarij domus.

Χαλκίον. ε͂. τὸ. æreum.

Χαλκίς. ίδος. ἡ. κύμινδις, auis genus, & urbs EubϾæ.

Χαλκῖτις. ἡ. metalli genus, συῶτειη Hippoc.

Χαλκοβατής. έος. ὁ, ἡ. ſolidus, firmus, baſim habens firmam.

Χαλκοβαρής. έος. ὁ, ἡ. ære grauatus.

Χαλκογλώχινος. ε͂. ὁ habens angulos æreos, uel cuſpidem æream.

Χαλκόκροτος. æripes, hoc eſt, ὁπλὰς ἰσχυρὰς ἔχων. Item ex ære percuſſus nummus, &

Rheæ epitheton à cymbalorum ſonitu.

Χαλκολογεῖν. *nummos colligere.*

Χαλκόλοφος. *conus galeæ.*

Χαλκέος. ου. ὁ. *æreus.*

Χαλκοπάρηος, uel χαλκοπάρειος. ου. ὁ. *habens maxillas æreas.*

Χαλκόπληκτος. *æreus.*

Χαλκόπους. οδος. ὁ. *æripes, firmus, infatigabilis, ἠχόπους, ungula reſonante.*

Χαλκός. οῦ. ὁ. *æs.*

Χαλκότυπος. ου. ὁ. *ferro percuſſus, fabrilis, ferro illatus.*

Χαλκουργεῖον. τὸ. *æraria.*

Χαλκουργέω. *æs præparo, ut metallarius.*

Χαλκούργημα. ατος. τὸ. *ſignum æneum.*

Χαλκουργός. *qui præparat materiam τῶν ἀνδριαντοποιῶν, ut χαλκουργικὴ τῇ ἀνδριαντοποιητικῇ.*

Χαλκοῦς. οῦ. ὁ. *æreus.*

Χαλκίῳ. *ex ære.*

Χαλκοχίτων. ωνος. ὁ. *habens loricam æneam.*

Χάλκωμα. ατος. τὸ. *res ærea, æramentum.*

Χαλκώνητος. *emptus ære.*

Χαλκωρύχεια. τὰ. *ærariæ.*

Χαμαίζηλον. ου. *herba lanaria.*

Χάμαυνες. *labeones, id eſt quibus magna ſunt labia.*

Χαλάμενον. ου. τὸ. *remiſſum.*

Χαμάδις, &

Χαμάδις, &

Χάμαζε, ἢ χαμᾶζε, &

Χαμαί, *aduerbium humi, ad terram.*

Χαμαιάκτη. ῆ. *ebulum herba.*

Χαμαιδάφνη. ης. ἡ. *uincapernica herba.*

Χαμαιευνάδες. αἱ. *humi dormientes.*

Χαμαιεύνης. ου. ὁ. *humi dormiens.*

Χαμαίζηλος. ου. ὁ. *humi depreſſus, abiectus, humilis.*

Χαμαίκισσος. ου. *hedera terreſtris ſiue ſyluatica.*

Χαμαικλινής. *humi proſtratus.*

Χαμαιλέων. *chamæleon, nomen animalis & herbæ, quorum utrunque colorem ſubinde mutat.*

Χαμαιπετής. ῆ. ὁ, ἡ. χαμαίζηλος, *extenſus.*

Χαμαιερπής. ῆς. ὁ, ἡ. *humi repens.*

Χαμαιπετίδες. αἱ. *ab humilitate dictæ, nam ut aræ humiles fiebant.*

X A.

Χαμαιτυπεῖον. *fornix, ganeum, proſtibulum.*

Χαμαιτύπη. ης. ἡ. *ſcortum abiectum.*

Χαμαιτάδαι. *ex accipitrum genere ſunt, qui prædam ſuper terram & humi petunt. His contrarij ſunt οἱ μετεωροθῆραι.*

Χαμερπής. *humi repens, uel dormiens.*

Χαμευτάς. *ſcortum.*

Χαμευνάς. *humi cubans.*

Χαμεύνη. ης. ἡ. χαμευνίς.

Χαμευνία. ας. ἡ. *humi dormitio, quum quis in nuda humo dormit, à χαμαὶ & εὐνή.*

Χαμευνίς. ίδος. ἡ. στιβὰς, *lectus humilis, ſtorea.*

Χαμηλός. *humilis.*

Χαμίτης. *idem.*

Χαμόθεν, *aduerbium pro ἀπὸ τῆς γῆς.*

Χαμός. οῦ. ὁ. *curuus.*

Χανδάνω. μ. αυῶ *poëticum eſt, deriuaturque à χάδω, capio, id eſt ſum capax. Actiuum accuſatiuo.*

Χανδόν. *abundanter, inhianter, affatim.*

Χανύω. μ. ύσω. *uociferor.*

Χάος. εος. τὸ. *chaos, miſcella, regio.*

Χαός. ὁ. *bonus, generoſus.*

Χαρά. ᾶς. ἡ. *gaudium, ira: & ad animum refertur, ἡδονὴ uerò ad corpus.*

Χαράδρα. ας. *torrens, alueus torrentis, uallis, ſpelunca, κοίτη, φωλεός. Propriè terræ rima ſiue fiſſura: quam aqua, pluuia, torrens, aut terræmotus efficit.*

Χαραδριός. ου. *rupes, & auicula quædam.*

Χαραδροῦσθαι. *palude occupari, λιμνοῦσθαι, ἐρέσσεσθαι, κοιλαίνεσθαι.*

Χαραδρώδης. ὁ. *lacunoſus factus.*

Χάρακα. κες. ἡ. *tithymalum.*

Χαρακίζω. *uallo protego, trepido, eleuo, attollo, diuido.*

Χαράκιον. *pedamentum, fulcimen.*

Χάραγμα. ατος. τὸ. *ſculptura.*

Χαρακοποιία. ας. ἡ. *uallum.*

Χαρακτήρ. ῆρος. ὁ. *ſignum, inſigne, figura, ſtylus dicẽdi, uel genus dicẽdi ut Gell. uertit.*

Χαρακτηρίζω. μ. ίσω. π. ικα. *noto, deſigno.*

Χαρακτηρισμός. οῦ. ὁ. *deſignatio, figuratio.*

Χαράκωμα. ατος. τὸ. *uallum, agger.*

Χαραμός. *terræ hiatus.*

Χάραξ. ακος. ὁ. *uallum in bello, fouea: & in*

fœminino

fœminino genere ponitur pro uallo, id eſt, firmiore palo, cui uitis alligatur. Item carduus, arundo.

Χαράττω. μ. άξω. π. αχα. ſculpo, ſigno, imprimo, κοιλαίνω. Actiu. accuſ.

Χαρία. ίας. ἡ. collis.

Χαρίεις. ίεντος. ὁ. gratus, gratioſus, urbanus, lepidus.

Χαρίεν, pro χαριέντως. pulchrè.

Χαρίεν παρεξόντος. gratum, gratioſum.

Χαριεντίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. iocor, nugor, urbanus ſum, alludo, & facetè cauillor, & lepida urbanitate utor, ſalibus utor Depon. abſol.

Χαριεντισμός. ῦ. ὁ. urbanitas, lepos, & uenuſtas ſermonis.

Χαριέντως. eleganter, gratioſè, uenuſtè, urbanè.

Χαριεντότης. ητος. ἡ. gratioſitas.

Χαριεργός. ὁ. gratioſus, cuius facta omnibus grata ſunt.

Χαριέστερος. elegantius, gratioſius.

Χαρίζομαι. μ. ίσομαι. dono, gratifico facio grata, obſequor, & beneficium gratiamq́ confero. Cum datiuo iung. ut χαρίζεσθαι ἔρωτι, indulgere amori, & χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ, animo ſuo indulgere. Dicitur quoq; χαρίζομαι τὸ ὄφλημα, pro remitto multam. Homerus cum genitiuo iungit. Inde dicitur κεχαρισμένος, id eſt, iucundus, gratus, placidus: & κεχαρισμένως ἄρχειν, Iſocr. Budæus Commentarijs.

Χάριν pro cauſa, ἕνεκα. Vnde ὅσον εὐγενείας χάριν, quod ad generis nobilitatē attinet. Gregor. ἴσον δὲ ἡμῶν χάριν καὶ ὅσία τις ὁ πατήρ. Sic Plautus, At tu ægrota ſi uis per me quidem ætatem. Dicitur hoc etiam per ἕνεκα, & πρὸς, & διὰ cum genitiuo, & Atticè cum accuſatiuo. Σὴν χάριν, tua cauſa, ἀντὶ τοῦ πρὸς χάριν σου. Budæus Commentarijs.

Χάρις. ιτος. ἡ feſtiuitas, beneficium, munus, remuneratio, uoluptas, illectamentum.

Et cum deam ſignificat χάριτα non χάριν in accuſatiuo facit. Inde χάριτες, Gratiæ. Habet cum uſum apud Græcos, quem gratiæ uocabulum apud Latinos. Thucydides lib. 9 χάριν ὑμῖν προθήσουσιν, gratias uobis habebunt. Et χάριτας ὁμολογῶ, & χάριν γινώσκω, & χάριν οἶδα, pro gratias habeo, gratias ago. Χάριτάς τισι χαρίζω, apud eum gratiam ineo. Budæus Com.

Χαρίσιον. ου. τό. placentæ ſpecies.

Χάρισμα. ατος. τὸ. &

Χαριστήριον. ου. τό. idē quod χάρις, id eſt gratia, munus. Χαριστηρίους λόγους appellat Gregorius, quibus gratiæ deo aguntur de aliqua re. Et χαριστήριον θύειν, per ſacrificium gratias agere, pro beneficijs acceptis ſacrificare. Bud. Com.

Χαριτία. ας. ἡ. gaudium, χαρμονή.

Χαριτόω. μ. ώσω. π. ωκα. afficio gratia, gratioſum facio. Actiu. accuſ.

Χάρμα. ατος. τὸ. riſus, gaudium.

Χάρμη. ης. ἡ. pugna, conflictatio.

Χαρμονή. ῆς. ἡ. gaudium, lætitia, ἡδονή.

Χαρμοσύνη. ης. ἡ. idem. Eſt etiam feſtum apud Athenienſes.

Χαρμόφρων. Mercurij Epitheton.

Χαροπός. ῦ. ὁ. gratioſus, pulcher oculos, flauus, terribilis, cæſius, glaucus, ſplendidus.

Χάρτης. ου. ὁ. χαρτοπράτης.

Χάρτην. τὸ. charta.

Χαρτοπράτης. ου. ὁ. papyropola, id eſt, ὁ τὰς χάρτας πιπράσκων.

Χαρτός. ῦ. ὁ. lætabilis, dignus lætitia.

Χαρτοφυλάκιον. ſcrinium quo reponuntur chartæ.

Χάρυβδις. ιος. ἡ. charybdis, uortex maris.

Χάσιος. ου. ὁ. bonus.

Χάσις. diſcretio, ſegregatio.

Χάσκω. aſpicio, intendo fixis oculis, aperio.

Χασκωρέω. circunſpicio, περιβλέπω.

Χάσμα. ατος. τὸ. hiatus, fiſſura rictus, uorago

Χασμᾶσθαι. oſcitanter addubitare & cunctari angi & conturbari.

Χασμάω. μ. ήσω. π. ηκα. oſcito, dehiſco. Neu. abſol.

Χάσμη. ης. ἡ. oſcitatio.

Χασμῶδες. τὸ. oſcitantia.

Χασμώδης. hians, oſcitabundus.

Χατίω.μ.ίσω.&

Χατέω.μ.ήσω.π.ηκα.& poëticè.

Χατίζω.μ.ίσω.π.ικα.indigeo,deſydero. Neu‑trum genit.

Χατίς.ίδος.ἡ.deſyderium,uſus.

Χαυλιόδων.οντος.ὁ.qui dentes exertos habet.

Χαῦνος.ου.ὁ.mollis,laxus. Item ſtultè & abſurdè liberalis,atq; etiam ineptè magni‑ficus uel mangificentiæ cupidus, oſtenta‑torq́ ineptus,quod uitium eorum eſt, qui ſeſe modulis ſuis non metiuntur. Eſt etiã friabilis,id eſt εὔθραυστος,κραῦρος, ψαθυρός. Item χαῦνον,altum,latum,magnũ,qua ſi χανὸν.à χαίνω.Bud.Com.

Χαυνότης.ητος.ἡ.mollities,laxitas.

Χαυνοῦσθαι.opponitur τῷ πυκνοῦσθαι,laxari,mol liri. Eſt etiam τὸ χαύνως διανοεῖσθαι,ſtul‑tè de ſeipſo perſuaderi, magnificè ſimul & abſurdè de ſeſe ſentire.Bud.Com.

Χαυνόω.μ.ώσω.π.ωκα.mollio,laxo,inflo.A‑ctiuum accuſ.

Χαύνωσις.εως.uerborum facundia, perſuaſio, mollities,laxitas.

X E.

Χεάμενος.ου.ὁ.fundens.

Χέδροψ.οπος.ὁ.legumen.

Χεζητιάω.cacaturio,Suid.

Χέζω.caco,egero,excerno.

Χειά.ᾶς.ἡ.luſtrum, cubile ferarum,latibulũ ſerpentis.nam χεῖσθαι eſt capacem eſſe.

Χειλάριον.ου.τὸ.labellum.

Χεῖλος.λεος.τὸ.labrum, labium (παρὰ τὸ χεῖν λόγους)litus,pabulum.

Χειλοστομία.ας.ἡ.cum uox quaſi in receſſu au‑ditur.

Χελέω.augeo,μεγαλύνω.

Χαλιντήρ.ῆρος.ὁ.frænum,ferrum quod in os equi inſeritur.

Χεῖμα.ατος.τὸ.hyems.

Χειμάδιον.ου.τὸ.hybernatio, hybernaculum.

Χειμάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.tempeſtatem fero.Depon.abſol.

Χειμάζω.μ.άσω.π.ακα.hyemo,perturbo, mo‑leſto.

Χείμαῤῥος.ου.ὁ.torrens, hædus ſaltans in nu‑bibus,χίμαρος. Dicitur & χειμάῤῥους in nominatiuo. Eſt etiam clauus in carina nauis,quo ſublato aqua effluit.

Χειμάς.άδος.ueſtis hyberna.

Χειμασθείς.θέντος.ὁ.tempeſtate tortus.

Χειμασία.tempeſtas,turbatio.

Χείμαστρον.ueſtis hyberna agricolæ.

Χείμετλον.uide χίμετλα.

Χειμερίζω.μ.ίσω.π.ικα.hyemo.Neut.abſol.

Χειμερινός.οῦ.ὁ.&

Χειμέριος.ου.ὁ.hyemalis,frigus cupiens.

Χειμεριώτατον.ου.gaudens algoribus.

Χειμετλιάω.laboro pernione.

Χειμών.ῶνος.ὁ.hyems, procella maris, tem‑peſtas.

Χεῖος.ου.ὁ.prodigus.

Χείρ.ρός.ἡ.manus,copiæ,exercitus,manipu‑lus. Accipitur aliquando pro poteſtate, ut apud Latinos manus. In nominatiuo & accuſatiuo χεῖρ,eſt maſculini generis.

Χεῖρα.fiſſura pedum.

Χειράγρα.ας.ἡ.chiragra,id eſt morbus arti‑cularis.

Χειραγωγία.ας.ἡ.adminiculum.

Χειραγωγός.præitator,ut qui iam uiam cæco præit,hoc eſt,ὁδηγός,& κθαγωγόν.

Χειραγωγῶ. manuduco. Ariſtoteles dixit de eo qui inſtrumenta muſica pulſat. Di‑citur etiam metaphorice de fortuna, quæ uiam patefacit hominibus fœlicibus, quá‑ſiq; uiam præit ad ornamenta magnaq́; fa‑ſtigia aſſequenda.Budæus Com.

Χειράδες.cicatrices pedum,αἱ μετὰ λίθων,ἢ ὅπλων βολαί.

Χειραμός.luſtrum,latibulum,fouea.

Χειραπτάζω.tracto.Actiu.accuſ.

Χειραψία ας.ἡ.palæſtricus manuum nexus.

Χειριδωτός.οῦ.ὁ.manicatus,manuleatus.

Χειρίζομαι.exerceor.

Χειρίζω.tracto,aggredior,ſuſcipio.

Χείριος.ου.ὁ.ſubditus,cieur,utilis.

Χειρίς.ίδος.ἡ.chirotheca,manica.

Χειρισμός.ἐπιχείρησις,conatus,aggreſſio.

Χείριστος.ου.ὁ.peſſimus.

Χείρων.ἐλάττων,χείρων,minor,deterior.

Χειρόβιος.uentrimanus, ex manibus uiuens, uictum manu quærens.

Χειροβοσκὸς, & χειροβίοτος. idem.

Χειροβρὼς. ῶτος. catena ſiue uinculum, quo ligatæ manus decoriantur & contabeſcunt, ὁ δεσμὸς (inquit Suid.) ὁ ἀποβιβρώσκων τὰς χεῖρας.

Χειρογάστορες. qui manu uictum ſibi quæritãt operarij.

Χειρόγραφον. ſcheda propria manu ſcripta.

Χειρόδεικτος. ὁ. ἡ. manifeſtus.

Χειροδίκαι. uiolenti in quibus uis ſit in manibus & uiribus corporis, & in armis, nõ æquitate rationis.

Χειροέργητος. ὁ. χειρουργός.

Χειροθήκη. ης. ἡ. chirotheca.

Χειροήθης. ὁ, ἡ. cicur, manſuetus.

Χειροθεσία. ας. ἡ, manuum impoſitio.

Χειροθετῶ. manus impono.

Χειρόκμητος. ου. ὁ. manu factus.

Χειροκοπέω. μ. ήσω. π. κα. manum abſcindo.

Χειροκρασία. ας. ἡ. manuum potentia.

Χειροκρατία. uitiũ eſt ſeditioſæ politiæ, quod exoritur à democratia, corrupta licentia τῶν δημαγωγῶν, & plebis turbulentæ ineſcatorum, id eſt τῶν δελεαζόντων τὰ πλήθη.

Χειρόμακτρον. ου. τὸ. mantile.

Χειρομάντις. qui manuum inſpectione futura prædicunt.

Χειρόμακτρον. ου. τὸ. mantile.

Χειρομύλη. ης. ἡ. piſtrinum.

Χειρόμυλον. mola truſatilis.

Χειρονάξιος. ου. ὁ. habens uictum ex ſuis manibus.

Χειρονακτής. ὁ. operarius manualis, χειρῶναξ.

Χειρόνιπτρον. peluis in qua abluũtur manus.

Χειρονομέω. inter canendum manum moueo, & geſticulor.

Χειρονομία. ας. ἡ. manuum motus & geſticulatio, ſaltatio geſticulatrix, qualis eſt quam mauricam uocamus. Alioqui lex geſtus à Quintiliano dicitur.

Χειρονόμος. hiſtrio geſtu & manuum motu ſubſultans, geſticulator.

Χειρόομαι capio fugientem, punio.

Χειροπέδαι. αἱ manicæ, id eſt uincula manuũ

Χειροπληθής. έος. ὁ, ἡ. magnus, immanis. Et

Χειροπληθὴς λίθος. lapis manũ implẽs, Hom.

Χειροποίητος. ου. ὁ. manu factus.

Χειρόπους. οδος. ὁ. qui eſt uulneratis pedibus.

Χειροσκόποι. οἱ. qui manuum ſuffragia obſeruant ac dinumerant.

Χειρόσοφος. ſaltator, quaſi manu ſapiens.

Χειρότερος, & χερείτερος. inferior, deterior, poëtica ſunt.

Χειροτέχνης. ου. ὁ. artifex.

Χειροτεχνία. ἡ. χειρουργία.

Χειροτεχνῶ. τὸ χειρουργῶ.

Χειροτονέω. μ. ήσω. π. κα. eligo, conſtituo, ſuffragijs creo, ſciſco, iubeoq́. & magiſtratũ creo, deſigno, conſentio, pedibus eo in alicuius ſententiam. Interdum pro defero, in manuq́ do. Actiuum accuſatiuo Budæus Commentarijs.

Χειροτονητός. οῦ. ὁ. electus, creatus, deſignatus populi conſenſu.

Χειροτονία. ας. ἡ. electio, ſuffragium, eleuatio manuum populi conſenſum ſignificans, plebiſcitum.

Χειροῦμαι. τὸ χειρόω.

Χειρούργημα. opificium, opusq́ manu factum.

Χειρουργία. ας. ἡ. chirurgia, ars medendi quæ manibus fit. Dicitur de omni arte quæ actionem habet manuum cum cognitione coniunctam.

Χειρουργός. οῦ. ὁ. chirurgus medicus, qui chirurgia utitur.

Χειρουργῶ. manibus operor, laboro.

Χειρόω. μ. ώσω. π. κα. capio, captiuo, ſubigo, addico, deuinco, ditioni ſubijcio, ſubiungo, mancipo. Actiuum accuſatiuo.

Χείρων. ονος. ὁ peior.

Χειρῶν ἀδίκων ἄρξαι dicitur is, qui prior laceſſiuit aut rixam aut bellũ, qui prior percuſſit in manibus conſerendis, Bud. Com.

Χειρῶναξ. κτος. ὁ. manu acquiſitus, per manus affluctus, manuum dominus, qui manibus uictum quærit.

Χειρώνια τραύματα. uulnera appellantur δυσαλθῆ, quæ medicam uix recipiunt curam & Chironem aliquem reſpectare uidentur: ſicut & τηλέφεια, quæ multum malignitatis præferant, ut quæ ſalutarem Achillis manum requirant. Cæl. lib. 16. cap. 50.

Χείρωσις. mancipatio, mancipium.

Χειρωτός. qui facilè poteſt capi.

Χείσεται. erit capax.

Χάω. capio χωρῶ.

Χέλανον. operimentum teſtudinis.

Χελιδόνιον. ου. τό. chelidonium herba.

Χελιδών. όνος. ἡ hirundo. παρὰ τὸ τὰ χείλη δονεῖν, uel οἰδαίνειν.

Χελίζω. μ. ίσω. π. ικα. no, nauigo.

Χέλυδρος. ου. ὁ. teſtudo marina.

Χελωνάζειν. irridere.

Χελύνη. labium.

Χελύσκιον. tuſſicula.

Χέλυον. operimentum teſtudinis.

Χέλυς. υος. ἡ. chelys, cithara, lyra, teſtudo.

Χέλυσμα. ατος. τό. lignum quod roſtro nauis affigitur.

Χελύσσομαι. expectoro, traijcio, nato.

Χελώνη. ης. teſtudo, id eſt, belua aquatica. Item genus numiſmatis Peloponeſiorum, à teſtudine inſculpta. Aliquando pro ſcabello, & carina nauis.

Χελώνιον. tegumentum teſtudinis quam tortucam uulgò uocant, rapum terræ.

Χέομαι. inferias facio, & libamina manibus fundo.

Χέραβος. ου. ὁ. hiatus terræ.

Χέραδος. ου. ὁ. &

Χεράς. άδος. ἡ. cœnum oſtreorum teſtis & lapillis mixtum, cumulus lapidum, ſed minorum, & quicquid ex aqua in litore cõfluit.

Χέρεια. τὰ, peiora.

Χερείων. ονος. ὁ, peior: pro χείρων poeticè.

Χέρηες. οἱ. minores, debiliores, & qui manibus uictum quærunt.

Χέρηϊ. τῷ. peiori, id eſt inferiori.

Χέρμα. ατος. τό. lapis, telum, miſſile. Sic

Χερμάδιον. ου. τό. &

Χερμάς. άδος. ἡ. propriè paruum ſaxũ, quod facilè manu poteſt tractari: impropriè autem ſaxum maritimum magnum portus, cui alligant funes nauium.

Χέρνας. ὁ. &

Χερνήτης. ὁ. pauper, qui è labore manuum uiuit.

Χερνῆ. paupercula.

Χερνῆτις. ιδος. ἡ. netrix, id eſt mulier quæ nendo & labore manuum uictum quæritat.

Χέρνιβος. ου. ὁ. uas ad manus lauandas, gutturnium ſonat: quaſi dicas manuum lotionem.

Χερνίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. θύω, σφάττω.

Χέρνιψ. βος. purgatio, dictum à manuum lotione, quæ in ſacrificijs fiebat: uas, uel aqua, uel ipſa manuum ablutio.

Χερόβολον. ου. τό. manipulus.

Χεῤῥόνησος. terra in inſulæ modũ marì circundata, uno tantum, eóq; anguſto ſpatio, quod iſthmus appellatur, continenti adiuncta. Alij χερσόνησος legunt.

Χερσαῖος. ου. ὁ. terreſtris, incultus, de terra quæ non habet cultores.

Χερσεία. ας. ἡ. ſolitudo.

Χερσεύειν. incultum eſſe.

Χερσεύουσα γῆ. terra ſola, uel male culta.

Χέρσος. ου. ἡ. terra proprie inculta, ἡ ξηρὰ γῆ.

Χερσόω. deſolo, uaſto.

Χερσούμενος. ου. ὁ. incultus & ſqualens. Plut. de Educan. lib. γῆν καταλαβὼν κεχερσωμένην.

Χεῦμα. ατος. τό. fluxus, aqua.

Χεύω. uel

Χέω. μ. χεύσω. π. κέχυκα. fundo, liquo, liquefacio. Actiu. accuſ.

Χ Η.

Χηλωνος. domus.

Χηλαργός. οῦ. ὁ. uelox pedibus.

Χηλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſarcio.

Χηλή. ῆς. ἡ. ungula, forficulus denticulatus, ut χηλὰς ἔχει, forcipem habet, ſiue brachia forcipibus dentata. Item promontoriũ, eminentia.

Χηλιδόνια. ας. ἡ. genus iaſpidis, triton Hermolao interprete.

Χηλόν. οῦ. membri genus.

Χηλός. οῦ. ὁ. arca, loculus. (ſunt,

Χῆμαι. hiatulæ latine, ex genere oſtreorum

Χημεία. ας. ἡ. argenti & auri præparatio, ἡ κατασκευή.

Χῆμα. hiatus, χάσμα.

Χήν. νός. ὁ, ἡ. anſer.

Χηναλώπηξ. κος. ὁ. uulpanſer auis.

Χηνίσκος.

Χλώναξ. idem.

Χήνεος.ου.ὁ.anſerinus.

Χλεύασμα.irriſio.

Χλιάζω,uel χλιάζω. tibiarum ſonum repræſento,tibia ſono.

Χηνίσκος.pars proræ, unde anchoræ dependent.

Χηνοβοσκεῖον.ου.τὸ.locus ubi aluntur anſeres.

Χηνευεῖν.clamare.

Χὴρ.χηρός.ὁ.echinus.

Χήρα.ας.ἡ.uidua,à χηρόω.

Χηραμός.οῦ.ὁ.antrum,ſeceſſus, luſtrum latibulum.

Χηραμίδες.cauernæ.

Χήρατον.ου.τὸ.focus.

Χηρεία.ας.ἡ.uiduitas.

Χηρεύω.μ.εύσω.π.ευκα.uiduo,careo,ſeparo, uiduus ſum,uel uidua,deſertus ſum.

Χῆρος.ου.ὁ.uiduus,deſertus.

Χηρόω.μ.ώσω.π.ωκα.χηρεύω,capio,uaſto,deſolo,ἀφανίζω,ἐκπορθῶ.

Χήρωσις.deſolatio,uiduitas.

Χηρωσταί.οἱ.qui ſuccedunt in hæreditate uiro uiduo & filijs carenti.

Χητεία,&

Χῆτις.ὁ.&

Χῆτος.εος.τὸ.priuatio, indigentia, defectus, uiduitas.

X Θ.

Χθαμαλοπτεῖται.humiuolæ.

Χθαμαλός.οῦ. debilis,humilis,cõcauus,planus

Χθαμαλόω.μ.ώσω.π.ωκα. complano. Acti.

Χθὲς.heri,nuper, dudum. Additur nonnunquam πρώην,ut χθὲς καὶ πρώην.

Χθεσινός.heſternus,ἕωλος,otioſus,inutilis: trãslatione ſumpta à cibis pridie relictis.

Χθεσιφωνεῖν.maledicere.

Χθιζά,&

Χθιζόν.heri.

Χθιζός.οῦ.ὁ.heſternus.χθιζὸς ἔβη,pro heri iuit.

Χθόνιος.ου.ὁ.terreſtris,ſubterraneus,grauis, magnus,terribilis.

Χθονόπαις.terræ filius,aut filia.

Χθονόπλαστος.ου.ὁ.è terra fictus.

Χθονοστιβὴς, έος.ὁ,ἡ.terreſtris, in terra depreſſus.

Χθὼν.ονός.ἡ.terra,ſolum.

X I.

Χιά.ᾶς.ſerpentis domus,χιά, & genus calceamenti uirilis.

Χιάζειν.nimis curioſum aut ſuperfluum eſſe in carmine.Dictum à Democrito Chio authore Suida.

Χιάζω.μ.άσω.π.ακα.aperio,uel chiaſmum facio.

Χιαρός.calidus,tepidus.

Χιασμός.οῦ.ὁ.chiaſmus,figura quando quatuor propoſitis tertium ſecundo respondet, & conuenit quartum primo.

Χίδρα.nouæ ſpicæ aut legumina.

Χιλεύω.alo, præbeo commeatum.

Χιλή.ῆς.ἡ, nutrimentum, materia eſculenta.

Χίλια τὰ.&

Χίλιοι.οἱ.mille.

Χιλιαρχέω.μ.ήσω.π.ηκα.duco tribunatum, tribuni officio fungor.Neut.abſol.

Χιλιαρχία.ας.ἡ.tribunatus militum.

Χιλίαρχος.ου.ὁ.tribunus militum,præfectus mille uiris.

Χιλιαρχῶν.idem.

Χιλιάς.άδος.ἡ.numerus mille continens.

Χιλιαστύς.ύος.ἡ.χιλιάς,& numerus mille milites continens.

Χιλιέτης.ετος.ὁ,ἡ.millenis.

Χίλιοι.οἱ.mille.

Χιλιοστός.οῦ.ὁ.milleſimus. Græci χιλιοστὸν dicunt,ut nos millenariũ ἀντὶ τοῦ χιλιοστόν, dicimus Bud.Com.

Χιλόν.οῦ.τὸ.&

Χιλός.οῦ.ὁ.uel ἡ.pabulum,frumentum, triticum,alimonia,cibus.

Χιλόω.μ.ώσω.π.ωκα.paſco,impinguo. Sed χιλιοῦται eſt mille drachmarum multam pẽdere. Actiu.accuſ.

Χίμαιρα.ας.ἡ.Chimæra mons Lyciæ,capella.

Χίμαρος.ου.ὁ.hircus.

Χίμαρος.ου.ἡ.capra annicula, uſq; ad partũ ita dicitur.ſed deinde αἴξ,aut χίμαιρα.

Χίμετλον.τὸ.pernio,qui eſt morbus pedũ ex nimio frigore proueniens,et calcaneum

maxime infeſtans. Vnde & χειμέτλον dici
tur, ἀπὸ τοῦ χειμῶνος.

Χιονίζω. μ. ίσω. π. ικα. niue cõſpergo, dealbo. Laërti. lib. 6. ἀνδριάντας κεχιονισμένους, ſtatuas niue perfuſas.

Χιονόβλης. ητος. niue conſperſus.

Χιονόβλητα ὄρη. montes alti, ac niue conſperſi.

Χιονοβόλος. ου. qui ningit aut niuem iactat.

Χιονόχρωος. ου. ὁ. niueus.

Χιονόω. μ. ώσω. π. ωκα. dealbo. Actiu. accuſ.

Χιονώδης. εος. ὁ, ἡ. niuoſus.

Χίος. ου. ἡ. Chius inſula, & urbs.

Χῖος. ου. Chius, adiectiuum.

Χιράς, & χίρη. fiſſura manuum, uel pedum.

Χιτών. ῶνος. ὁ. lorica, tunica, amictus, ſagulũ. Scribunt grammatici ueſtem eſſe interiorem, ſicut ἱμάτιον exteriorem: & quod πέπλον ſit mulierum, id χιτὼν eſſe uirorum.

Χιτώνιον. ου. τὸ. tunicula.

Χιτωνίσκος. ου. ὁ. camiſia, induſium: diminutiuè à χιτών.

Χιών. όνος. ὁ. uel ἡ. nix.

X Λ.

Χλαῖνα. ης. ἡ. læna, ueſtis craſſa, ſuperindumẽtum hyemale. Cicero tegmen uocat in Tuſcul. Quæſt. Eſt autem ſumma ueſtis, quæ pro tempore ſumitur, ad uentos, pluuiam, frigusq́ depellendum, quaſi dicas penulã, ἀπὸ τοῦ χλιαίνειν, hoc eſt à calfaciendo. Iuuen. Et multo ſtillaret penula nimbo. Eraſ. prouer. Aeſtate penulam deteris.

Χλαμύδιον. ου. τὸ. chlamydicula.

Χλαμυδουργία. ας. ἡ. ars faciendi chlamydes.

Χλαμυρός. delicatus, γρυπῶν.

Χλαμύς. ύδος. ἡ. chlamys ueſtis militaris, apud Macedones, quæ & paludamentum dicitur authore Nonio.

Χλανίδιον. ου. ὁ. uerſicolor.

Χλάνιδος. ου. ὁ. genus glauci.

Χλανίς. ίδος. ἡ. ueſtis militaris, torques, murænula, amiculum.

Χλαρός. ſordidus, tenuis, pallidus.

Χλευάζω. υ άσω. π. ακα. ſubſanno, ludo, irrideo. A i accuſ.

Χλευασία. ſubſannatio, deriſio falſa & faceta.

Χλευασμὸς. οῦ. ὁ. irriſio.

Χλευδόν. affatim, cumulatim.

Χλεύη. ης. ἡ. ludibrium, ludus, fraus, riſus, ſubſannatio.

Χλεύδης. ου. ὁ. eunuchus, σπάδων, θλαδίας.

Χλιαίνομαι. μ. ᾶμαι. tepeſco. Depon. abſol.

Χλιαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. tepefacio, calſacio.

Χλίανσις. ιος. ἡ. tepiditas.

Χλιαρὸς. οῦ. ὁ. tepidus.

Χλιαρότης. ητος. ἡ. tepiditas.

Χλιδανός. οῦ. ὁ. delicioſus.

Χλιδάω. delicior, uoluptuor.

Χλιδὴ. ῆς. ἡ. uoluptas, mollities. τρυφή.

Χλιδῶναι brachiorum ornamenta, armillæ, quæ etiam βραχιόνια uocantur.

Χλίδος. εος. τὸ. lutum, eluuies, colluuies.

Χλιδών. όνος. deliciæ, coma, ornatus muliebris.

Χλιερός. tepidus.

Χλίω. luxurior, θρύπτω.

Χλόα, χλόη.

Χλοάζειν. uirere, & χλοάζειν, χαρίζειν.

Χλοανθὴς. uireſcens.

Χλωρός, οῦ. ὁ. uiridis.

Χλόη. gramen, herba uirens, fœnum, paſcua.

Χλοηφόρος. ου. ὁ. ferens uiriditatem.

Χλοῦσθαι. germinare, uirere.

Χλόμος. ου. uerbaſcum herba. Plin. legit phlomos.

Χλευάζω. conqueror, lugeo, quiritor.

Χλοῦνδον. τὸ χοίρειον.

Χλούνης. ου. ὁ. aper, mulieroſus, fœnõ ſiue gramini indormiens.

Χλόνιον. loci nomen.

Χλοῦς. herba, uiriditas, pallor.

Χλωρίων. uireo auis: uiridis eſt, magnitudine turturis, hyeme non uidetur, ſed æſtate per ſolſtitium appares.

Χλωρεὺς. lutea auis. Dicitur & de luſcinia, quòd in floridis locis uerſetur: uel quod ſtatim cũ uiriditate, & uere appareat: uel ob colorẽ. nã & χλωραύχην cognominatur

Χλωρὸς, pro χλοερός, οῦ. ὁ. uiridis, pallidus, croceus, recens.

Χλωρότης.ητος.ἡ. uiriditas.

XN.

Χναύματα.fragmenta placentarum,aut huiuſmodi ciborum,βρώματα.

Χνοάζω.μ.άσω.π.κα.pubeſco.Neut.abſol.

Χνόη.ης.ἡ.fiſtula in qua uoluitur axis, ubi ſunt infixi radij.Modiolum uocat Plinius. Item ſtrepitus pedum.

Χνόος.ου.ὁ.lanugo,puluis.

Χνοῦς.ῦ.ὁ.puluis,lanugo,ſordes.

Χνοώδης.εος.ὁ,ἡ.lanuginoſus.

Χνύ.particula metri cauſa addita.

XO.

Χόα.genus menſuræ,uel pila,uel uas ubi ponuntur libamina,congius.

Χοαί.inferiæ,ſacrificia,melicratum, oleum.

Χοάνα.τὰ.metalla.

Χοανεύω.fundo,χωνεύω.

Χοάνη.ἡ.forma in quam aliquid transfunditur.

Χόανος.ου.ὁ.fornax.

Χοῖον.τὸ.craſſum inteſtinum.

Χόες.feſtum apud Athenienſes in Nouembri agi ſolitum,quod ἀνθεστήρια quoq; uocari,à menſe ἀνθεστηριῶν accepto nomine,ſcribunt.

Χοεύς.ὁ,ἡ. congius.

Χοῦ.ῦς.ἡ.χόα.

Χοιάκ.December ab Aegyptijs dicitur.

Χοϊκός.ῦ. ὁ.terrenus.

Χοινίκη.modiolus rotæ,χνόη,σῦριγξ.

Χοῖνιξ.κος.ἡ.ſemodius,ung demyboyſſeau. Item demenſum,cibus diurnus. Item pedicæ genus,ut craſſa & rotunda ligna, in quæ crura immittebantur.

Χοινοστρόφος,uel χοινοστρόφος,ο.ὁ. funarius.

Χοιράς.άδος.ἡ.ſaxum ſub mare nigrum, aliquantulum eminens,ut porco nanti ſimilis uideatur.Item gulæ tumor, ſtruma:ſcrofulas uocant. Dicuntur & χοιράδες.

Χοίρεος.ου.ὁ.porcinus.

Χοιράδες πέτραι.ſymplegades.

Χοίριον.ου.τὸ.δέλφαξ.porcellus lactens.

Χοιρίδιον.ου.τὸ. porcellus, & muliebre pudendum.

Χοιρίναι.αἱ.conchæ marinæ, quibus in iudicijs etiam utebãtur Athenienſes, αἱ θαλάσσιαι ψῆφοι.

Χοίρειος.ου.ὁ.χοίρεος.

Χοιρογρύλλιος.ου.ὁ.echinus terreſtris, alij cœrogryllus.

Χοιροδόκανθρον.ου.xanthinus herba.

Χοιροθλίψ.libidinoſus.à χοῖρος. Vnde rabula forenſis, φιλοδικαστής.nam calculorum uice conchis marinis,quæ χοιρίναι dicuntur, utebantur.

Χοιροκομεῖον uas textũ,in quo porcellos uinctos ſaginabant,ſiue pertica cui alligati porcelli paſcuntur,μικρόν τι πλεκτὸν(ſcribit Heſychius)ὡς ὀρνιθοτροφεῖον.

Χοιροπίθηκος.ου.ſtruma porcaria.

Χοῖρος.ου.ὁ.porcus.Accipitur etiam pro mẽbro muliebri. Eſt & genus inſtrumenti.

Χοιροσφάγος ſacrificus.

Χοιροπωλεῖν.porcum uendere,uel corpore quæſtum facere.

Χοισκός.ῦ.ὁ.terrenus.

Χολάς.άδος.ἡ.inteſtinum.

Χολάδες.αἱ.dicuntur inteſtina craſſa, quod in ea χολὴ fundatur,uel quaſi κοιλάδες.

Χωλαίνω.claudico.

Χολάω.μ.άσω.π.ακα.iraſcor,germino,floreo Neutrum abſol.

Χολή.ῆς.ἡ.fel, bilis tam flaua quàm atra,Galeno authore. Accipitur pro ira, quod nimirum iræ cauſa ſit flaua bilis.

Χολήδοχος.folliculus flauæ bilis, ex inferiori iecinoris parte caua dependens.

Χολημεσία.uomitio bilis.

Χόλικες.boum inteſtina, κοιλίαι,χολάδες.

Χολικόν.φυτόν.amarum,felleum.

Χολόομαι.μ.ώσομαι. π.ωμαι.iraſcor,moleſtè fero.Depon.datiuo iung.

Χολοποιός.ῦ.ὁ.χολώδης.

Χόλος.ου.ὁ.ira,aduerſus.

Χολοφάβινος,&

Χολόφαβος.flauus ſiue uergens ad colorem auri.

Χολώδης,εος.ὁ,ἡ. iracundus, bilioſus, felleus.

Χολωτός.ῦ.ὁ.iratus.

Χονδράχαντα.τὰ.ſpinam habentia:cartilaginea uocat Galenus.
Χονδρινόω.ſimilam facio.
Χονδρίον uas teſtaceum,patina.
Χονδρίζειν.grumoſum eſſe.
Χονδρίζοντες.in grumum denſiſcentes.
Χονδροκοπεῖον.genus piſtrini in quo alica frangitur.
Χόνδρος.ου.ὁ.cartilago, inteſtinũ ſtomachi, alica,granum,ueluti thus. Τὸς χόνδρους etiam uocant quod ex continuo aliquo ſeorſum concreuerit, & in ſale exigua fruſta, & quantum ſummis digitis in unum contractis capere aliquis poſsit.
Χονδρότυπος.ου.ὁ.cartilagineus.
Χόνος.uas æreum.
Χόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.iraſcor.Depon. datiuo iung.
Χοράγιον.ου.τὸ.locus unde omnia promuntur ad ludos neceſſaria,διδασκαλεῖον.
Χοράγος.ου.ὁ.χορηγός.
Χορδαψός.morbus iliacus.
Χορδεύω.μ.εύσω.π.ευκα. inchordo, implico, irretio,lædo,ſcindo.
Χορδή.ῆς.ἡ.inteſtinum,fides,chorda.
Χορδολογέω.fides deligo.
Χορεία.ας.ἡ.chorea,tripudium.
Χορεῖος.pes ſyllabis conſtans longa & breui: ſic dictus,quoniã in choreis celebris eſſet.
Χορευταί.ſunt qui chorum conficiunt, quos & ὑποκριτὰς Ariſtot.in Probl.inter φωνασκοῦντας numerat.
Χορεύω.μ.εύσω.φ.ευκα.tripudio, choreas duco.Neutrum abſol.
Χορηγέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſuppedito, ſuppedito expenſas,præbeo,do,diſpono,conflo,habeo facultatem ad aliquid faciendum.Inde χορηγεῖσθαι paſsiue,cui omnia ſuppeditant,& ſubminiſtrantur.
Χορηγία.ας.ἡ.contributio,commeatus,ſumptus,impenſa,ſuppeditatio, omnis expenſa uoluntaria, redemptura & munus ipſius choragi.Bud.in Com.
Χορηγός.οῦ.ὁ.choragus,ut dixit Plaut. id eſt, princeps choreæ, ſuppeditator expenſarũ & inſtrumenti ludicri. Accipitur generaliter pro quocunq; ſuppeditatore & ſubminiſtrante.
Χόρια.inteſtina,edulia ex melle & lacte.
Χορίον.inuolucrum exterius quo fœtus in utero matris deuoluitur. Alij χωρίον per ω ſcribunt.
Χοροβατῶ.ad choream ſiue cœtum eo.
Χοροδέκτης ὁ.τοῦ.χοροῦ προεξάρχων.
Χοροειδής.έος.ὁ,ἡ.ſimilis ſecundis.
Χοροίτυπος.ἐν τῷ χορῷ τύπτων τὸ ἔδαφος, inter tripudiandum terram pedibus quatiens,& reſonans.
Χοροποιός.ου.ὁ.chori magiſter.
Χορός.οῦ.ὁ.&
Χοροστασία.ας.ἡ.tripudium, cœtus, chorus.
Χοροστάτης,&
Χοροστατῶν.ὁ χοροδιδάσκαλος,ὁ χοροῦ ἐξάρχων, καὶ κορυφαῖος,qui chorum ſymphoniacum docet,moderaturq́.
Χοροτυπία.ας.ἡ.chorus.
Χορτάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.fœno paſcor. Depon.abſol.
Χορτάζω.μ.άσω.π.ακα.paſco,ſaturo. Actiu.
Χορταῖος.ueſtis genus craſſæ & uilloſæ.
Χορτάριον.cremium,ſtipula.
Χόρτασμα.ατος.τὸ.fœnatio,pabulum.
Χορτοκοπεῖον.pratum.
Χόρτος.ου.gramen,herba,fœnum,ſeptum.
Χορτώδης.accedens ad formam fœni, aut graminis.
Χοῦς.οῦ.agger, puluis, & feſtum quoddam Athenis.
Χοῦς. menſura Attica eſt capiens heminas octo.
Χόω.μ.ώσω.π.ωκα.facio iraſci,peruiũ reddo

XP.

Χραισμαίω.iuuo,proſum.
Χραίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.polluo,ſordibus impleo.Acti.accuſ.
Χραισμῶ. τὸ χραισμαίω,iuuo, cuſtodio, proſum.
Χραίω.τὸ κελεύω,iubeo,impero.
Χράομαι, χρῆσθαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.utor. Varius & elegans huius uerbi uſus eſt,ut χρῆσθαι τύχῃ,proferre & habere fortunã. Et accipitur tam in malam partem, quàm in

bonam

bonam, ut χρῆσθαι συμφοραῖς, & χρῆσθαι παρούσῃ εὐτυχίᾳ: quomodo & Cic. Off. 2. de fortuna, Nam & cum prospero, flatu eius utimur, ad optatos exitus prouehimur: & cũ reflauit, affligimur. Χρῆσθαί τινι, eſt aliquo uti, hoc eſt συζῆν, συνημερεύειν. Iſæ. συνῴκει χρώμενος ἡμῖν. Sic Cicero pro Cluen. Vti tali matre noluit. Χρῆσθαι τῷ ἀνθρώπῳ, ſtatuere de homine, hoc eſt uel beneficio, uel pœna afficere: & additur accuſatiuus ὅτι. Demoſthen. ἐμοὶ δὴ χρήσασθαι ὅτι βούλεσθε. Sed Plato aliter uſus eſt in Sym. οὐκ ἔχω, ὅτι χρήσομαι τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ. Neſcio quomodo uti eius doctrina debeã: uel, quomodo ex eius doctrina commoda mea comparem. Demoſthen. μηδενὶ μηδ᾽ ὁσίως χρῆται, Cum nullo ciuili animo agit, Nulli ſe ciuilem exhibet. Dici autẽ poteſt, χρῶμαι ὅτι βούλομαι, & ὅτι ἂν βούλωμαι: & de præt. ὅτι βουλοίμην ἐχρώμην. Additur etiam & alius quiuis accuſatiuus, quã ὅτι, uel τί, Demoſth. contra Philip. ἃ μὲν ὧν χρήσονται καὶ πότε τῇ δυνάμει παρὰ τὸν καιρόν. Plut. διὰ τοῦτο καὶ Κάτωνι μηδὲν χρήσασθαι ἄξιον σπουδῆς Πομπήιον, Quæ cauſa fuit, ut nullam curationem Catoni Pompeius mandarit, quæ magnopere illi cordi eſſe deberet. Eo modo & pro reſpondere aliquando ponitur. Plato in Phæd. πάνυ θαύμαστον ὅτι ἕξει τις χρήσασθαι τῷ λόγῳ αὐτοῦ, Neminem utiq; futurum exiſtimabam, qui ei reſpondere poſſet. Et in Gorg. ὅτι ἔχεις χρῆσθαι, χρῶ, Si habes quod reſpondeas, reſponde. Idem in Philebo cum datiuo & accuſatiuo iunxit, ταύτῃ δὲ τῇ σκέψει τόδε χρησόμεθα, Ad hũc modum, uel ad hoc utemur. Χρῆσθαι ἑαυτῷ καλῶς, honeſte ſe habere, modeſte uiuere & compoſite, Ariſtot. Polit. 5. Οὐκ ἔχω ὅτι χρήσομαι ἐμαυτῷ, pro incertus ſum quid agam, Plat. in Gorg. Aliquando χρῆσθαι eſt expendere, conſumere. Aliquando interrogare, oraculum petere. Aliquando reſiſtere, interficere. Budæus Commentarijs.

Χραύω. μ. αύσω. π. αυκα. ferio, exulcero ἀμύσσω. Item incido, ſculpo, ξύω. Item appropinquo. Actiu. accuſ.

Χράω, χρήσω. μ. ήσω. π. ηκα ἀπὸ τοῦ κίχρημι, accommodo, mutuo, δανείζω. Vnde ὁ κιχράς, qui utendum dedit: & ὁ κιχράμενος, qui utẽdũ rogauit: & τὰ χρησθέντα, res accommodatæ, pecuniæ mutuæ. Aliquando ſignificat oraculum dare, uaticinari. Aliquando cum impetu inuadere, interficere, ἀναιρεῖν. Neut. accuſ.

Χρεαγωγός. qui debitorem in ius rapit alterius nomine.

Χρεία. ας. ἡ. indigentia, uſus, neceſsitas, res, negotium, miniſterium. Vnde χρείαν ἔχω, indigeo, opus eſt mihi, opus habeo uſu habeo, dixit Gellius.

Χρεὼ. indigentia.

Χρεῖον. ου. τό. debitum, opportunum, neceſsitas, utilis.

Χρειώ, Ionicè. ἡ χρεία.

Χρείω. μ. χρήσω. uaticinor. Et χρέαν (ut ſcribit Suid.) τύπτειν.

Χρειώδης. εος. ὁ, ἡ. utilis.

Χρειῶδες εἶν. ex uſu eſſe, id eſt utile eſſe.

Χρέων. οντος. uaticinans.

Χρεμετάω, &

Χρεμετίζω. μ. ίσω. π. ικα. hinnio, ore ſonitum edo.

Χρεμετισμός. οῦ. ὁ hinnitus.

Χρεμετιστικόν. οῦ. τό. hinnibile.

Χρέμπτομαι. ſcreo.

Χρέμπτω. appropinquo, incido, ungo.

Χρέμψ. ψος. chronus nomen piſcis.

Χρεωκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. decoquo, id eſt aufugio propter æs alienum, fraudo debitores. Neutrum abſol.

Χρεωκοπία. ας. ἡ. decoctio.

Χρεωκοπίδης. ου. ὁ. &

Χρεωκόπος. ου. ὁ. decoctor.

Χρεωκοποῦμαι. debito fraudor, decocta ſcilicet pecunia.

Χρεωλυτεῖν. æs alienum ſoluere.

Χρέον. ου. τό. &

Χρέος. εος. debitum, æs alienum, mutuum. Item χρέος, pro χρεία, uſus, neceſsitas, oraculum.

Χρεῦμα. ατος. τὸ. fluctus.

Χρέω pro χρῶ Dorice. uaticinor.

Χρεώ. neceſsitas, χρεία.

Χρεών. fatale decretũ, opus, decorum, utile, debitum.

Χρεῶν. ῶ. τὸ. &

Χρεῶς, τοῦ χρεῶ, Atticè pro χρέος. debitum, opportunum. χρεῶν ἀποκοπαὶ ſunt nouæ tabulæ, quaſi æris alieni deciſiones, quæ etiam σεισάχθεια dicitur, quaſi onus excuſſum. Huic ſimilis eſt χρεωκοπία.

Χρεωστέω. μ. στήσω. π. στηκα. debeo. Actiuum.

Χρεωστῶ. idem.

Χρεώστης. ου. ὁ. &

Χρεωφειλέτης. ου. ὁ. debitor.

Χρή. oportet & conuenit, decet. ſed χρῇ, uaticinatur.

Χρήζω. μ. ήσω. π. ηκα. uolo, mutuo, cum accuſatiuo: uel indigeo, cum genitiuo.

Χρηΐζω. μ. ίσω. π. ικα. indigeo. Neutr. genit.

Χρῆμα. ατος. τὸ. res, negotium. Dicitur etiam quaſi ἀντὶ τοῦ μεγέθους καὶ θαύματος per genitiuum, ut χρῆμα νοῦ, χρῆμα φρονήσεως. Xenoph. καταβάλλει τὴν ἔλαφον καλόν τι χρῆμα καὶ μέγα: quaſi rem pulcherrimam & præſtantiſsimam. Cum autem ad forum refertur, tunc χρημάτων appellatione tam mobilia, quàm immobilia cõtinentur, huiusq; ſignificatio tam latè patet quã pecuniæ apud Iuriſconſultos: ita ut etiam corpora ſignificet, atq; eo amplius. χρήματα enim ſunt οὐσία, κτήματα, βοσκήματα: cenſus denique & facultates, opes, bona, et fortunæ, id eſt τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, hac ſignificatione ſignificantur: παρὰ τὸ χρήσιμα εἶναι, ut docet Xenoph. in principio Oecon.

Sic Cic. in Ver. act. 3. pecuniam poſuit pro hæreditate, aut pro omnibus rebus quæ erant in hæreditate, mobilibus ſcilicet atque immobilibus. Demoſth. πρὸς τὴν λακρ. pro mercibus poſuit, ἀνταγοράζειν πάλιν χρήματα. Bud. Com.

Χρηματίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. lucror, quæſtum conſector, pecunias uel tributa exigo, diues ſum. Vnde κεχρηματισμένος ἀνήρ, qui locupletatus eſt, & quæſtus uberes fecit.

Item colloquor, ὁμιλῶ περί τινων μεγάλων. Depon. accuſ. Bud. Com.

Χρηματίζω. μ. ίσω. π. ικα. ius dico, rebus explicandis conſtituendisq; uaco, ut magiſtratus ſolẽt. ἀπὸ τῶν χρημάτων. Lucian. ἐπεὶ ὁ Ζεὺς ἱκανῶς ταῖς εὐχαῖς ἐχρημάτισεν, Cũ Iupiter hominum uotis uacauit, & de ijs ſtatuit. Inde & pro referre ad populum ponitur, uel ſenatum, & agere cum populo. Eſt etiam reſponſa dare legationibus, & κοινολογεῖσθαι, Diodoro, & Plut. in Cæſ. Gregor. ἔστω δὲ αὐτὸν ὀνομάζει ὁ θεὸς μωϋσῆ χρηματίζων ἐπὶ τοῦ ὄρους. Eſt etiam appellare aliquem, hoc eſt compellare & alloqui, agere cum aliquo de negotio & uerba facere, Dinarcho. Ponitur etiam pro nuncupari & appellari, & ὀνομάζεσθαι, Plut. in Anton. & Luc. in Act. 11. ἐγένετο δὲ χρηματίσαι πρῶτον, &c. Item tributa cogo, pecunias colligo. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Χρηματικός. ῦ. ὁ. pecuniarius, diues & copioſus, Plutarcho.

Χρημάτισις. coactio pecuniæ.

Χρηματισμός. ῦ. ὁ. quæſtus, lucrum, reſponſum diuinum, uel mandatum, oraculum.

Eſt etiam poſtulatio, & relatio ad populum, quando ad eum aliquid referimus.

Et reſponſum magiſtratuum, & iudicum ius reddentium.

Χρηματιστήριον. ου. τὸ. officina numularia.

Χρηματιστής. ῦ. ὁ. quæſtor pecuniarum. Et ὁ εἰς πόρον τῶν χρημάτων δεξιὸς καὶ ἔμπειρος. Xenoph. ἄνδρα χρηματιστὴν, dicit pro homine ad rem augendam impigro. Plato pro negotiatore utitur.

Χρηματιστικὴ τέχνη. ars quæſtuaria.

Χρηματιστικός. ῦ. ὁ. lucro uacans.

Χρηματοποιόν. lucroſum, quæſtuoſum.

Χρῆν & ἐχρῆν. ἀντὶ τοῦ χρή.

Χρῆναι. oportere.

Χρῆσαι. uide χράω.

Χρῆσθαι. uide χράομαι.

Χρησιμεύω. μ. εύσω. utilis ſum Cyril. χρησιμεύσας εἰς τὴν δημιουργίαν.

Χρήσιμος. ου. ὁ. pretioſus, utilis.

Χρῆσις. εως. ἡ. uſus.

Χρησμολογία. ας. ἡ. oraculum.

Χρησμολόγος. ου. ὁ. fatidicus, oraculorum interpres.

Χρησμολογῶ. uaticinor.

Χρησμός. οῦ. ὁ. oraculum, reſponſum quod redditur à numine aliquo petentibus. Sed Hieronymus putat χρησμὸν dici, quoties deus per ſe reſpondet.

Χρησμοσύνη. indigentia, paupertas.

Χρησμῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. uaticinor, do reſponſum, oraculum reddo. Neutr. abſol.

Χρησμῴδημα. τος. τὸ. &

Χρησμῳδία. ας. ἡ. oraculum, uaticinium.

Χρησμῳδός. οῦ. ὁ. ſortilegus, ariolus.

Χρῆσαι, Doricè pro χρή. oportet.

Χρηστέον. utendum.

Χρηστεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. benignus ſum. Depon. abſol.

Χρηστήρ. qui dat oracula.

Χρηστηριάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. peto reſponſum. Depon. abſol.

Χρηστήριον. τὸ. oraculum, locus uaticinij.

Χρήστης. ου. ὁ. fœnerator, creditor, uel etiam debitor.

Χρηστογραφία. ας. ἡ. artificium pingendi.

Χρηστολογία. ἡ. blandiloquentia.

Χρηστολόγος. blandus uerbis, re non item, qui uerborũ comitate fruſtratur poſtulatores.

Χρηστοήθης. εος. ὁ. qui eſt probis moribus.

Χρηστός. οῦ. ὁ. bonus, utilis, frugi, ſuauis, placidus, comis, benignus, facilis, cõmodus, humanus. Apud Lucia. χρηστῷ μάλα καὶ βαθεῖ τραύματι, alto grauiſsimoq́ uulnere.

Χρηστότης. ἡ. benignitas, utilitas, probitas.

Χρηστουργία. bonum opus.

Χρηστοφιλία. ας. ἡ. bonorũ gratia & amicitia.

Χρηστόφιλος. ὁ. qui habet bonos amicos.

Χρήστωρ. ορος. ὁ. uates.

Χρηστῶς. rectè, utiliter.

Χρῆται, Atticè pro χρᾶται.

Χρία. formicarum domicilium.

Χρίμπτω. μ. ψω. appropinquo, fulcio, nitor, eÿcio, ungo, obuio.

Χρίσις. ιος. ἡ. unctio.

Χρίσμα. ατος. τὸ. unguentum, unctio.

Χριστόμαχος. ου. ὁ. hæreticus.

Χριστός. οῦ. ὁ. Chriſtus, & unctus adiectiuè.

Χρίω. μ. ίσω. π. ικα. lino, ungo. Acti. accuſ.

Χρόα, & adiectione ι, χροιὰ, Doricè. ας. ἡ. color. Eſt item accuſatiuus à χρώς.

Χροανθής. lucidus, nitidus.

Χροΐζειν. cutim tangere.

Χρόμαδος. ου. ὁ. ſtrepitus, ſtridor dentium, maxillarum & dentium colliſio.

Χρόμη. hinnitus, impetus, audacia.

Χρόμις. piſcis quidam.

Χρόμος. hinnitus.

Χρονιαῖος. ου. ὁ. diuturnus.

Χρονίζομαι, &

Χρονίζω. μ. ίσω. π. ικα. duro longo tempore, inueteraſco, perſeuero, Ariſtot. Ethicor. 9 Eſt etiam tardo, moror, & tardius uenio Hippocr. Neutr. abſol. Bud. Com.

Χρονικός. οῦ. ὁ. temporalis, temporarius. Et τὰ χρονικὰ, obſeruationes temporum. Latini annales uocant, cum digeſta temporibus recenſentur.

Χρόνιος. ου. ὁ. diuturnus, tardus.

Χρονιώτερος. diuturnior, longior.

Χρονίως. longo tempore.

Χρόνος. ου. ὁ. tempus. Eſt propriè χρόνος, quoties de genere, modo, ſpatio'ue tẽporis agitur, ueluti ſeculũ, annus, mẽſis, dies, hora.

Χρονογραφία. temporum deſcriptio.

Χρονόγραφος. annalium ſcriptor.

Χρονοληρος. ætate deſipiens.

Χρονοτριβέω. μ. ήσω. π. ηκα. tempus tero. Neu.

Χρόνῳ. tandem.

Χρόνῳ δή. poſt breui tempore.

Χρόνῳ ὕστερον. aliquanto poſt tempore.

Χρώννυμαι. μ. ώσομαι. π. ωσμαι. coloro. Depon.

Χρυσίζω. orno, κοσμῶ.

Χρυσαλλίδες. chryſallides quaſi aureliæ, animalia quædam.

Χρυσάμμος. aurea arena.

Χρυσαμοιβός. menſarius, campſor.

Χρυσάμπυξ. υκος. ὁ. habens auream habenã, uel frænum aureum, uel mitram.

Χρυσάνθεμον. τὸ. herbæ genus.

Χρυσάορος. ου. ὁ. χρυσάωρ.

Χρυσαυγέω. radio ut aurũ, fulgeo. unde

Χρυσαυγοῦντα uocãt ἀστράπτοντα, uel στίλβοντα.

Χρυσάορ.ορος.ὁ.gerens enſem aureum.
Χρυσοῦς.ου.ὁ.aureus.
Χρυσελεφαντηλέκτροι ἀσπίδες.auro,ebo- re,electro facti clypei.Dictio eſt poëtica.
Χρυσόδετος.ου.ὁ.in auro ligatus.
Χρύσεος.ου.ὁ.aureus.
Χρυσηλάκατος.ου.ὁ.habẽs aureas ſagittas, uel telum aureum.Nam ἠλακάτη ſagitta eſt.
Χρυσήλατος.ex auro ductus, ex auro con- fectus.
Χρυσήνιος.χρυσήνιος.
Χρυσιδάριον.ου.τὸ.aurulum.
Χρυσίδες.aureæ crepidæ,aut phialæ.
Χρυσίζω.accipio aurum,in auri colorem re- clino,aurum repræſento.
Χρυσήνιος.ου.ὁ.habens auratas habenas.
Χρυσίον.ου.τὸ.aurum,pudendum puerile.
Χρυσίς.uide χρυσίδες.
Χρυσῖτις.ιδος.ἡ.terra ubi ſunt minuta fruſta auri,auri ſpuma,& lapis Lydius quo au- rum exploratur,ramentum auri,id eſt au- rea arena.
Χρυσοβαφής.ὁ.auratus.
Χρυσόγαιον.habens ſolum aureum.
Χρυσοδαίδαλον.τὸ.pretioſum, ex auro ſabre- factum.
Χρυσοδακτύλιος.ου.ὁ.aureum geſtans an- nulum.
Χρυσόδετος.ου.ὁ.auro ligatus.
Χρυσοειδής.έος.ὁ,ἡ.auro ſimilis,fuluus.
Χρυσοεψητεῖον.fornax eſt ſiue alueus, in quo aurum conflatur ac funditur.
Χρυσόθρονος.aureum thronum habens.
Χρυσόκαρπος.ſpecies hederæ,ab aureo acino rum colore.
Χρυσοκέρως.qui habet aurea cornua.
Χρυσοκόλλα.chryſocolla, color uiridis,quaſi auriglutinum,& ferculi genus è lini ſemi ne ac melle.
Χρυσοκόμη.ἡ.herba eſt.
Χρυσολάχανον.ου.τὸ.atriplex.
Χρυσόλοπος.ſquamis aureis tectus.
Χρυσόμαλλον.aureum uellus habens.
Χρυσομηλολόνθιον.animaculum quoddam ſcarabeo ſimile,coloris aurei.
Χρυσόνωτος.ου.ὁ.habens terga aurea.

Χρυσόος,uel contractè χρυσοῦς.ὁ.ὁ.aureus.
Χρυσοπάρυφος.ου.auro contextus.
Χρυσόπαστος.ου.auro interſparſus, intertex- tus,auratus.
Χρυσοπλύσιον.lauandi auri officina.
Χρυσόπολις.emporium Chalcidoniæ.
Χρυσόπρωρον.inaurata prora.
Χρυσόος.ου.aureus.
Χρυσόρραπις.ιος.ὁ.habens baculum aureum uel ῥαπίδας,id eſt crepidas aureas.
Χρυσός.οῦ.ὁ.aureum.
Χρυσόστομος.ου,ὁ.habens os aureum.
Χρυσότευκτος.ex auro fabrefactus.
Χρυσοτόρευτα. τὰ. uaſa aurea ſculpta, χρυ- σόγλυφα.
Χρυσουργεῖν.τὸ τὸν χρυσὸν ἐργάζεσθαι,καὶ μεταλ- λεύειν.
Χρυσοϋφεῖς.οἱ.auro intexti.
Χρυσοφαής. έος.ὁ, ἡ.auratus deſuper, auro intertextus.
Χρυσοφορία.auri geſtatio ad pompã hominũ
Χρυσοφόρον. electrum, ab auri colore quem habet.
Χρυσοφόρος.ου.ὁ.aurifer.
Χρυσόφρυς.aurata genus piſcis.
Χρυσοφύλαξ.cuſtos auri.
Χρυσοχάλινος.auro infrænatus, & de ſole dicitur.
Χρυσοχοέω.ῶ.ήσω.κα.aurum fundo,id eſt conflo.Neut.abſol.
Χρυσοχοεῖον.τὸ χρυσοεψητεῖον.
Χρυσοχόος.ου.ὁ.aurifex.
Χρυσόω.ῶ.ώσω.κα.inauro.Actiu. accuſ.
Χρύσωμα.ατος.τὸ.res aurea,uas.
Χρώζω.ῶ.ώσω.κα.coloro,appropinquo,cu ſim tango.Actiu.accuſ.
Χρῶμα.ατος.τὸ.color,nitor,cutis.Et χρώματα καὶ χρώματα τῶν τεχνῶν, ornamenta & lu- mina artiũ.Colores etiam Latini dicunt, Eſt etiam pars muſicæ ex tribus,quibus to ta conficitur muſica,diatono,chromate,et harmonia.
Χρωματίζω.ῶ.ίσω.κα.τὸ χρωννύω.
Χρωματικά.τὰ.ante tempus Marſiæ erant omnia muſica.
Χρωματισμός.οῦ,ὁ.coloratio.

Χρωννύω.

Χ Ρ.

Χρωννύω. coloro. Acti. accuſ.

Χρώς. ωτός. ὁ. corpus.

Χρώς. οός. ὁ. corpus, color, cutis. Apud Lucianum χρῷ cuti, ſæpe pro χροΐ.

Χρωστὴρ. ὁ χρωματίζων, colorans, infector.

Χρωτίζομαι. appropinquo, applico, coloror.

Χ Υ.

Χυδαῖος. ου. ὁ. uilis, uulgaris, abundans, cumulatio.

Χύδην. fuſim, abundè, ſparſim, paſſim, uulgò, temerè, uniuerſim.

Χυλίζω. ſuccum elicio.

Χύλισμα. τὸ. liquamentum.

Χυλός. οῦ. ὁ. ſuccus.

Χῦμα. ατος. τὸ. latitudo, copia, fluxus.

Χύμι. μ. ύσω. π. υκα. fundo Neutr. accuſ.

Χυμός. οῦ. ὁ. humor, ſuccus, condimentum, guſtus. Hoc uocabulo medici tanquam Latino utuntur.

Χυρβιάζω. μ. άσω. π. ακα. tripudio, σκιρτῶ.

Χυῤῥοίδες τὰ. porcelli.

Χύσις. ιος. ἡ. fuſio.

Χυτὴ. ῆς. ἡ. terra quæ infunditur mortuorum ſepulchris, cumulus, agger.

Χυτλάζειν. diffundere, proprie miſcere oleũ aquæ, χλύζειν, ungere.

Χύτλον. ου. τὸ. uas olearium, oleum cum aqua mixtum. Item luſtratio, Hom. exequiæ.

Χυτλόω μ. ώσω. π. ωκα. ungo, abſtergo ſordes, lauo.

Χυτὸν ἄργυρον. argentum uiuum.

Χυτός. οῦ. ὁ. fuſus, fuſilis, liquidus. Et χυτοὶ, fuſanei piſces, qui fuſim retibus capiũtur.

Χύτρα. ας. ἡ. olla.

Χυτραῖος. teſtaceus.

Χυτρεῖον. τὸ. locus ubi ollæ ſeruantur.

Χυτρεύς. έως. ὁ. figulus.

Χυτρίδιον. ου. τὸ. ollula. & menſura quædam.

Χυτρίζειν. in ollam ponere.

Χυτρίνδα. ας. ὁ. conuiualis ludus.

Χύτροι. feſtum erat Athenis, quod eodem die agebatur quo χόες, in quo omnis generis ſeminam olla elixa Baccho & Mercurio offerebant. Agebatur uero decimatertia nouembris die. unde Suidam. Eſt & nomen urbis in Cypro.

Χ Ω.

Χύτρον. ου. τὸ. olla, χῶμα.

Χυτρόποδες. οἱ. ſuſtentacula ollarum, ollæ cũ pedibus, foci. Hebræi cirim uocant.

Χύω. μ. ύσω. π. υκα. fundo. Vnde εἰς ἀφροδίσια κεχυμένος, dicitur in uenerem effuſus. Acti. accuſ.

Χ Ω.

Χῶ. Dionyſ. lib. 1. ἐχώσθη, repletum eſt.

Χωκορτὸ. οῦ. malua hortenſis.

Χωλαβίζω. μ. ίσω. π. ικα. tumultuor.

Χωλαίνω. μ. ανῶ. claudico. Neutrum abſol.

Χωλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. idem, mutilo, claudum reddo.

Χωλός. οῦ. ὁ. claudus, mancus, hoc eſt τὰς χεῖρας πεπηρωμένος. Ponitur pro imperfecto, ut mancus apud Latinos.

Χωλότης. ητος. ἡ. claudicatio.

Χῶμα. ατος. τὸ. agger terra aggeſta factus, cumulus terræ uel lapidum. His aliquando Nilus coërcebatur. Plin. uocat moles. Item uallum, tumulus, ripa.

Χωμάτιον. ου. τὸ. aggellus.

Χῶμος. ου. χῶμα.

Χωνεία. ας. ἡ. &

Χωνεῖον. ου. &

Χωνευτήριον. ου. τὸ. fornax.

Χωνευτής. οῦ. ὁ. conflator.

Χωνευτός. οῦ. ὁ. conflatilis.

Χωνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. conflo. Neutr. abſol.

Χώνη. ης. ἡ. infundibulum.

Χωννύω. μ. ύσω. π. υκα. obruo aggere. Actiu.

Χῶνος. agger, collis.

Χώομαι. iraſcor, σκύζομαι.

Χώρα. ας. ἡ. regio, ciuitas. Vtuntur eo uocabulo Græci, quemadmodum loci Latini. Vnde κατὰ χώραν ἐᾶν οὐκ ἔχει, loco nõ mouere, non attingere. Κατὰ χώραν μένειν, in loco, uel in ſua claſſe manere, in ſua ſorte acquieſcere. Iſocrat. ταῦτα ἃ κατὰ χώραν μένει, rata manent, & intacta. Κατὰ χώραν ἔχει ἂν δεῖ ἕκαστα, ſuo quidque loco poſitum eſt. Ἔξω κατὰ χώραν, reſiſtam hic & immorabor. Ἐν χώρᾳ κεῖσθαι, loco ſuo poſitum eſſe, hoc eſt, digeſtum eſſe, & compoſitum eſſe. cui opponitur ὅπῃ ἔτυχε, id eſt temerè. Χώραν ἐκλείπειν, locũ

ppp ?

relinquere, & liberum ſeruare atque integrum. Bud. Com.

Χῶραι. ῶν. ſpatiorum modi.

Χώραυλος. ὁ ἐπὶ χώραν διατρίβων.

Χωροδίαιον. ου. τὸ. ager ſationalis.

Χωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum capax, capio, percipio. Item cedo, procedo, progredior, ut ὁμόσε χωρεῖν τῇ ἀληθείᾳ, cõferre pedem cum ueritate, propius accedere ad ueritatem. Neutr. Ponitur imperſonaliter apud Ariſt. Hiſtor. 9. καὶ τὰς κηφῆνας ἀποκτείνουσιν, ὅταν μηκέτι τὰ κηρία χωρῇ αὐτοῖς ἐργαζομέναις, Cum iam locus non eſt. ὅταν χώρα οὐκ ᾖ, cum iam ipſis opificibus locus capax non eſt opificij, hoc eſt ὅταν μηκέτι τὰ κηρία χωρῇ τὸ μέλι. Bud. Com.

Χώρημα. ατος. τὸ. alueus.

Χώρησις. εως. ἡ. capacitas, ſeceſſus.

Χωρητικός. ῦ. ὁ. capax.

Χωρία. τὰ. præſidia, loca munita.

Χωριάζω. μ. άσω. π. ακα. ruſticor. Neut. abſol.

Χωριαμός. arca, ciſta.

Χωρίδιον. ου. τὸ. agellus, prædiolum.

Χωρίζομαι, &

Χωρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſeparo, ſecerno, regredior. Ioſeph. libro 1. ἀπὸ τῆς πόλεως χωρίζεται. Acti. accuſ.

Χωρικός. ῦ. ὁ. ruſticus.

Χωρίον. ου. τὸ. ager, locus, regio, prædium, uilla, fundum, ſpatium. Item profecundis, id eſt membrana illa, qua partus obuolutus utero prodit. Alij χορίον cum o ſcribunt. Sic dictum, quia χώρημα, id eſt ſpatium & locum fœtui dat.

Χωρίς. ſine, ſeorſum, ſeparatim. genitiuo iungitur. & procul ſine caſu. χωρὶς εἰ μὴ τόδε, uel χωρὶς ἢ τόδε, hoc excepto.

Χωρισμός. ῦ. ὁ. ſeparatio.

Χωριστός. ῦ. ὁ. ſeparabilis. τὰ χωριστά, abſtracta.

Χωρίτης. ου. ὁ. agreſtis, ἀγροῖκος.

Χωρῖτις. ἡ. indigena, uillica.

Χωροβατεῖν. in loco aliquo circumire.

Χωρονομέω. μ. ήσω. π. ηκα. iraſcor, ὀργίζομαι.

Χῶρος. ου. ὁ. locus, ager, ſpatium.

Χωροσχέτων. loco detentus.

Χωροφύλαξ. ακος. ὁ. ſaltuarius.

Χώω. contriſto, moleſto, iraſcor.

Ψ Α.

ΨΆγιον. ου. τὸ. obliquũ, πλάγιον, λοξόν, ἐκκεκλιμένον.

Ψαδαρός, &

Ψαδυρός. ῦ. ὁ. putris, arenidus, arenulentus, friabilis, infirmus, imbecillis.

Ψαθάλλειν. κνήθειν, ψηλαφᾷν, contrectare turpiter, maſturbare.

Ψαθαρός. ῦ. ὁ. tener, delicatus. Item putris, fragilis, aridus, ſicut ψαδαρός.

Ψαθυρός. ῦ. ὁ. idem quod ψαδυρός.

Ψαιδρός. ῦ. ὁ. planus, læuigatus, tenuis, ſubtilis, ſplendidus.

Ψακάζω. roro, aſpergo.

Ψαίκαλον. ου. τὸ. agnus.

Ψαίρω. μ. αρῶ. accelero, innato, attingo, ἀθρόως τι ποιῶ. Neutr. abſol.

Ψαιστός. ῦ. ὁ. placenta, libum, farina cum oleo cocta.

Ψάκαλον. idem quod ἔμβρυον aliquando, & infans nuper editus. Vnde apud Sophoclem ψακάλουχοι uocantur matres.

Ψακάς. gutta, ſtilla, &

Ψακάζω. aſpergo.

Ψαλάσσω. attrecto, τυλάσσω, ψηλαφῶ, κινῶ, ψαύω, ψάλλω.

Ψαλίς. ίδος. ἡ. forfex, acus, fornix, telum, impetus.

Ψάλιον. ornamentum equi, annulus, frænum, armilla.

Ψάλλω. μ. αλῶ. π. αλκα. canto, pulſo.

Ψάλλομαι ἐγὼ, pro ἀκροῶμαι τοῦ ψάλτου. Actiu. accuſ.

Ψαλμίαι. tibicinæ.

Ψαλμός. οῦ. ὁ. pſalmus, cantus, citharæ pulſatio.

Ψαλμῳδός, &

Ψαλτήρ, &

Ψάλτης. ου. ὁ. pſaltes, cantor.

Ψαλτιγξ. γγος. cithara, aliâs ψάλτιγξ.

Ψαλτός, οῦ, ὁ. cantabilis.

Ψάλτρια, ας, ἡ. fidicina.

Ψάλυξ. ſcintilla.

Ψάμαθος, ου, ὁ. arena. Accipitur pro ipſo litore apud Sophoclem.

Ψαμαθώδης, εος, ὁ, ἡ. arenoſus,

Ψαλίς, ίδος. fornix. Accipitur & pro aquæductu.

Ψαμμοκόσια τά. arenarum numerũ æquantia, hoc eſt innumera.

Ψάμμος, ου, ὁ. arena, ſabulum, ἄμμος.

Ψανισμός. nauſea.

Ψάρος. auis quædam, paſſer. & genus triremis.

Ψαρός, οῦ, ὁ. uelox, ἀπὸ τοῦ ψαίρειν. Eſt etiam coloris ſpecies, ποικίλος. unde & ψαρὸς ἵππος, ὁ τὸ χρῶμα ὁποῖος.

Ψαθάλλειν. idem eſt quod ψαθάλλειν.

Ψαυκροπόδης. uelox. Epitheton equi, quod ſummis tantum pedibus inter curſum tangat terram.

Ψαυκρός, οῦ, ὁ. celer, leuis, tenuis, delicatus. ἀπὸ τοῦ ἄκρως ψαύειν.

Ψαυστόν. attactum.

Ψαύω, μ. ψαύσω, π. ἔψαυκα. tango, palpo, ſtringo.

Ψάφαξ. calculus apud Aeoles, qui lingua communi ψῆφος dicitur.

Ψαφαρός, οῦ, ὁ, ἡ. tenuis, imbecillis, friabilis, cano ſitu obductus, mali coloris, obſcurus, ψαδαρός.

Ψάφιγξ. pro ψῆφος. calculus, quemadmodum λᾶιγξ lapis, pro λᾶας.

Ψαφαρία, ας, ἡ. fragilitas quæ fit ſqualore.

Ψάω, μ. ψήσω, π. ἔψηκα. rado, planum facio ſiue corrigo. Acti. accuſ.

Ψ E.

Ψὲ, pro σφὲ. ipſas Doricè.

Ψέγμα, ατος, τό. uituperium.

Ψέγος. ſepulchrum.

Ψέγω, μ. ψέξω, π. ἔψεχα. uitupero, carpo, improbo, culpo. Acti. accuſ.

Ψεδνός, οῦ, ὁ. rarus, rarus capillis & impexis, tenuis, caluus.

Ψέδω. curo, curam gero.

Ψέρω, μ. ψερῶ. corrumpo.

Ψεκαζόμενοι. madefacti.

Ψεκάζω. ſtillo, guttatim defluo.

Ψεκάς, άδος, ἡ. aſperſio illa ac uelut irroratio, quoties minutiſsimis guttulis irrigamur, ut pluuia rori ſimillima. Ponitur & pro alijs minutis rebus, ſicut aurum inter arenam. Ψεκάδες etiam dicuntur ancillæ quæ delicatarum matronarum capillos medicato fuco conſpergunt.

Ψεκτός, οῦ, ὁ. uituperabilis.

Ψελίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι. &

Ψελίζω, μ. ίσω, π. ικα, τὸ ψέλλομαι. Bud. Com.

Ψέλιον, ου, τό. armilla, fræni pars eſt iuxta mentum.

Ψέλλισμα, ατος, τό. balbuties.

Ψέλλομαι. τὸ ψέλλω.

Ψελλός, οῦ, ὁ. qui literam aliquam aut ſyllabam in pronuntiatione eximit, balbutiẽs, balbus.

Ψελλότης, τητος. hoc ipſum uitium.

Ψέλλω. balbutio, dictiones non bene pronuntio, malè loquor. Accipitur pro nugor, blatero & abſurdè loquor.

Ψενδυλός. uertebra, σπόνδυλος.

Ψευδάγγελος, ου, ὁ. falſus nũtius, falſa nũtians.

Ψευδάλιος. mendax.

Ψευδενέδρα, ας, ἡ. fictæ inſidiæ.

Ψευδεπεῖν. mendacia dicere.

Ψευδεπιγραφεῖν. librum falſo nomine inſcribere.

Ψευδεπίγραφος, ὁ. falſo inſcriptus.

Ψευδῆ. mendaciter, falſò, ψευδῶς.

Ψευδηγόρος, ὁ. ψευδολόγος.

Ψεύδης, εος, ὁ, ἡ. mendax.

Ψευδολογέω, μ. ήσω, π. ηκα. mendaciter dico. Acti. accuſ.

Ψευδολογία. mendacium

Ψευδολόγος. mendax, uaniloquus.

Ψευδοκλητεία. eſt accuſatio apparitoris, qui falsò renuntiauit ſe quempiam in ius uocaſſe, ob eamq́ renuntiationem is qui uocatus eſſe dicitur, in fraudem deſerti uadimonij incidit. Bud. Com.

Ψεύδομαι, μ. ψεύσομαι, π. ἔψευσμαι. mentior. Vnde ἐψευσμένος, qui mentitus eſt. Et τὰ ἐψευσμένα, uana & falsò dicta. Itẽ ut κατεψευσμένοι λόγοι à Pauſ. dictũ eſt, quod An

tiph. de falſo teſtimonio dixit: ſic emētitus eſt, de uanil quo dicitur, & ementita auſpicia per Græcorum imitationem apud Ciceronem in Anton. Ψεύδομαι etiam dicunt pro fallo, fruſtror, & ludificor. Ψεύδομαι τἀληθῦς, aberro à ueritate. Ψευδῆς τῆς ἐλπίδος, ſpe falſus. Depon. Bud. Com.

Ψευδομαντεύομαι. uana & falſa reddo oracula.

Ψευδόμαντις. falſus uates, mendax cōiector.

Ψευδομάρτυρ. υρος. ὁ. falſus teſtis.

Ψευδομαρτυρία. falſum teſtimonium.

Ψευδομαρτυρεῖν. falſum teſtificari.

Ψευδομαρτυριῶν ἁλῶναι, uel ψευδομαρτυριῶν ἁλῶναι. falſæ teſtificationis conuictum eſſe.

Ψευδομαρτυριῶν ἀγωνίζεσθαι. cauſam falſi teſtimonij dicere. Bud. Com.

Ψευδομυθία. mendacium.

Ψευδομυθῶ. mentior.

Ψευδόπυρα. falſos ignes appellabant, quibus ad territandos hoſtes utebātur, ut ingens exercitus eſſe crederetur.

Ψεύδορκος. ου. ὁ. pesiurus.

Ψεῦδος. εος. τὸ. mendacium, falſum, commentum. Sciendum hoc nomen aliquando cum proprijs nominibus componi, ut ψευδαλέξανδρος, ψευδονέρων, in quibus non fallax aut mendax eſt intelligendus, ſed homo omnibus modis ſimillimus Alexādro uel Neroni. Ita ψευδοφίλιππος, qui ob ſimilitudinem pro Philippo falſo à quibuſdam habitus fuit.

Ψευδοσέληνον. luna obſcura.

Ψευδοφαῆ. falſo lucere lumine.

Ψευδοφανής. έος. ὁ, ἡ. adulterina luce ſplendens, ut luna.

Ψευδόχρυσος. τὰ. aurum arte mentientia.

Ψεύδω. μ. σω. π. κα. fallo. Acti. accuſ.

Ψευδώνυμος. ου. ὁ. falſi nominis, ψευδολόγος.

Ψευδῶς. mendaciter.

Ψεύστης. ου. ὁ. mendax, uanus.

Ψεφαρός. obſcurus, niger.

Ψέφος. τὸ. obſcuritas, tenebræ.

Ψέφω. curo, λυπῶ.

Ψ Η.

Ψῆγμα. ατος. τὸ. flos æris, arena unde fit aurum, & ramentum, quaſi auream ſcobem dixeris. Item fruſtum, ſtilla.

Ψηνιδὴν. ῆνος. ὁ. puluis, κονιορτός.

Ψηντός. οῦ. ὁ. modius.

Ψῆκτρα. ας. ἡ. ſtrigilis, ξύστρα, στλεγγίς.

Ψηλαφάω, &

Ψηλαφέω. μ. ήσω. π. κα. contrecto, palpo rem, obſcura ueſtigo.

Ψηλάφησις. εος. ἡ. palpatio, contrectatio, fricatio.

Ψηλαφητός. οῦ. ὁ. palpabilis.

Ψήν. fructus palmæ maſculæ, quemadmodum βάλανος fructus fœmellæ. tribuunt enim huic arbori, ut alijs multis, utrunque ſexum. Item ψῆνες, uermes quidam qui in groſſis naſcuntur, culices.

Ψήχω. rado, polio, σοβίω.

Ψηνός. οῦ. ὁ. caluus, φαλακρὸς, rarus, ψιλὸς, ridiculus, iocoſus.

Ψηφός. οῦ. ὁ. tabella abaci.

Ψήρ. ὁ. ficarius culex, ſturnus.

Ψηρός. ὁ. aridus, ξηρός.

Ψῆττα. genus piſcium.

Ψηφίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. cum deliberatione decerno, ſciſco, iudico, ſententiam fero. Item condemno, καταψηφίζομαι. Bud. Com.

Ψηφίζω. μ. ίσω. π. ικα. computo. Acti. accuſ.

Ψηφικός. οῦ. ὁ. ſapiens.

Ψηφίς. ίδος. ἡ. lapillus, calculus.

Ψήφισμα. ατος. τὸ. iudicium, decretū per ſuffragia, plebiſcitum.

Ψηφιστής. οῦ. ὁ. ſuffragator, calculator.

Ψηφοδίκτης. ου. ὁ. teſſelarius.

Ψηφολογική. ars calculandi.

Ψηφολόγος. ου. ὁ. ſaccularius, ψηφοπαίκτης.

Ψῆφον ἐπαγαγεῖν. cenſere, iubere, id eſt opinari ut nunc dicunt, proponere calculū.

Ψηφοπαίκτης. ου. ὁ. ſaccularius, id eſt calcularius impoſtor, ut qui fallaci ratiocinatione ſcitè ac lepidè hominibus imponit.

Ψηφοφόρος. οῦ. ὁ. qui fert aut dat ſententiam.

Ψῆφος. ου. ἡ. calculus, hoc eſt ratio ſiue cōputū. Item calculus, hoc eſt teſſera, decretum.

tum,ſuffragium:et maxime ad forum pertinet, ut ψῆφον φέρειν, ferre ſuffragium & ſententiam. Sic ψῆφον τίθεσθαι, & γνώμην θέσθαι. Item προτιθέναι ψῆφον, & ἀναδιδόναι, pro permittere ut ſententiam dicāt, apud eundem Demoſth. Inde quoque ψῆφοι σώζουσαι dicuntur, qui etiam λευκαὶ & πλήρεις uocabantur: & ψῆφοι καθαιροῦσαι quæ etiam ἀναιροῦσαι dicuntur, & τετρυπημέναι. Et ἴσας ψήφους dicebant, cum adæquaſſe iudices ſignificare uolebant. Budæus Commentarijs.

Ψηφοφορία.ας.ἡ.ſuffragium,apparatio.

Ψηφοφορέω.calculum fero. Actiuum accuſatiuo. Dionyſ. ἅπασαν τὴν τύχην ψηφοφορήσει, Tullius omne punctum tulit, omnia habuit ſuffragia.

Ψηφῶν.ratiocinans,curans,meditatus.

Ψηχρός.ᾶ.tenuis,λεπτός.

Ψήχω.μ.ψήξω.π.ηχα.τρίβω,ψάω,placeo,manuſufacio,abſtergo.Actiu.accuſ.

Ψ Ι.

Ψιάζω.ludo.

Ψίαθος.ſtorea.

Ψιαθοπλόκοι.ſtorearum contextores.

Ψιάς.άδος.ἡ.gutta,ror,ψακάς.

Ψιβδῶ.ſufflo,pedo.

Ψιδρακία.puſtulæ genus.

Ψίθυροι,uel ψιθύροι.calumniatores,ſuſurrones,ψίθυροι.

Ψίζομαι.fleo,κλαίω.

Ψίθος.κ.ὁ.conuicium.

Ψίθυρος.ὁ.ſuſurro,murmur.

Ψιθυρίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſuſurro, clàm in aurē loquor. De folijs propriè dicitur,quæ uento inter ſe colliſa ſtrident. Neut.abſol.

Ψιθύρισμα.ατος.τό.ſuſurrus.

Ψιθυρισμός.ᾶ.ὁ.murmur,ſuſurrus,ſtridor.

Ψιθυριστής.ᾶ.ὁ.&

Ψίθυρος.κ.ὁ.&

Ψιθυρρός.ᾶ.ὁ.ſuſurro,ſtridulus,loquax.

Ψιλαγία.turma uirorum ducentorum quinquaginta ſex.

Ψίλος.κ.ὁ.o liquus,ſupinus.

Ψιλοκόρσης.ου.qui raris eſt capillis, recaluaſter.

Ψιλομετρία.ας.ἡ.carminis tenuitas.

Ψιλός.ᾶ.ὁ.nudus,tenuis,rarus,ſolus,paruus, uilis,imbecillus. Item uolucer, pennatus, leuis. Ponitur & pro milite leuis armaturæ,quos Latini uelites uocant.

Ψιλὸς λόγος.ſoluta oratio.

Ψιλόω.μ.ώσω.π.ωκα.nudo. Actiu.accuſ.

Ψίλωθρον.κ.τὸ.pſilothrum,unguentum depilatorium,ψωρά.

Ψιλῶς.leuiter,ſimpliciter,λιτῶς.

Ψίλωσις.denudatio.

Ψιλωτής.ᾶ.ὁ.qui non amat aſpirationem.

Ψίμαρον.λεῖμαρον.

Ψιμμύθιον.color meretricius,fucus,ceruſa.

Ψιμμυθιόω.μ.ώσω.π.ωκα.frico albo colore.

Ψίν.ipſis,ipſum.

Ψίναθος.caprea.

Ψινάζω.folijs defluo,φυλλοῤῥοῶ.

Ψινύθιον.uile,uitioſum.

Ψιξχός.ὁ.qui fricat albo colore.

Ψιραχία.muliebris calceamenti genus.

Ψιττίον.buccella,mica.

Ψιττοειδής.έος.ὁ.ἡ.paſſerit ſiue rumbi effigiem repræſentans.

Ψίττον.citò,ocyus.

Ψίχα.ης.ἡ.&

Ψιχίον.κ.τὸ.mica.

Ψίχω,&

Ψίω.cibo præmanſo nutrio,ἐμβρωματίζω.

Ψ Ο.

Ψόα.lumbus,& ὀσφύα.

Ψογερόν.κ.τὸ.αἰσχρὸν,μεμπτὸν,ἐπίψογον,turpe, reprehendendum.

Ψόγιον.idem. Et

Ψόγος.κ.ὁ.uituperium,dedecus,infamia.

Ψόθος.ἀκαθαρσία,ſcabies,& ψεδὸς,niger, ſqualidus.

Ψόια.ας.ἡ.ψόα,lumbus.

Ψοίθυς.κ.ὁ gloriofus,arrogans.

Ψοῖθος.cinis,ſtercus.

Ψολόεις.όεντος.ὁ.ardens,ſtatim perdens, fuliginoſus,fumoſus.

Ψολοκομπία.iactantia,ἀλαζονεία.

Ψόλος.κ.ὁ.fumus,fuligo.

Ψοφέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſtrepo,obſtrepo.

Ψοφητικά.τά.quæ ſtrepitum edunt.

Ψοφοδεής. έος. ὁ, ἡ. formidoloſus, probri metuens, meticuloſus, ad omnem ſtrepitum expaueſcens.

Ψοφοδεῶς. tumultoſè.

Ψοφοποιός. ȣ̃ ὁ. ſtrepitum faciens.

Ψόφος. ȣ. ὁ. ſtrepitus.

ΨΥ.

Ψόα. ψοῖα, lumbus.

Ψυγεῖον. uas, uel locus in quo aqua refrigeratur.

Ψυγμός. ȣ. ὁ. refrigeratio.

Ψυδράκιον, uel ψυδράχιον. paulo durior puſtula eſt, ſubalbida, acuta ſimilis phlyctænis, hoc eſt bullis, quæ ab igne excitantur.

Ψυθίζομαι. murmuro, γογγύζω.

Ψύζασα. ης. ἡ. inſpirans.

Ψυκτήρ. ῆρος. ὁ. &

Ψυκτηρίδιον. uaſculũ in cõuiuio poni ſolitũ, ad uinum refrigerandum, uas pelicatum.

Ψυκτηρία. nemoroſus & opacus locus.

Ψυκτικός. ȣ̃. ὁ. refrigeratorius.

Ψύλλα. ης. ἡ. pulex.

Ψύλλιον. ȣ. τὸ. pſyllium herba.

Ψύλλοι. Libyæ populus, qui non ſolum ipſi nõ læduntur à ſerpentibus, uerum etiam ab alijs, qui morſi fuerint, uenenum exugunt. Vnde diuus Hieronymus. Pammachium ψυλλία uocat, quòd ψύλλον quendam ageret, ſuccurrens aduerſus obtrectatorum uenena.

Ψύξις. εος. ἡ. frigiditas.

Ψυρία. ας. ἡ. inſula iuxta Chium, quæ ψύρα etiam dicitur.

Ψυρὶς γῆ. terra tenuis, continens.

Ψύττω. ſpuo.

Ψυχαγωγέω. ῶ. ήσω. π. κκα. cõſolor, delecto, oblecto animam: & generaliter pro oblecto. Ψυχαγωγὸν etiã Mercurius dicitur, ἀντὶ τȣ̃ νεκραγωγεῖν, et animas ducere, qui ob id etiã νεκροπομπὸς dicitur. Vnde illud Maronis, Hac animas ille euocat orco. Actiuum accuſ. iung.

Ψυχαγωγία. ας. ἡ. delectatio, ſolatium, recreatio, refrigerium, amœnitas. Eſt etiam uaticinandi genus, cum animæ carminibus ducuntur ab inferis.

Ψυχαγωγός. ȣ̃. ὁ. epitheton Mercurij, quòd animas deducat. Et ψυχαγωγὶς Pitho, quaſi flexamina. Aliquando ponitur pro deceptore.

Ψυχάζω. refrigero. παρὰ τὸ ψύχος, καὶ τὸ πνεῦμα διαφέρω, reſpiro.

Ψυχάριον. ȣ. τὸ. animula.

Ψύχεινος. ȣ. ὁ. frigidus.

Ψυχηρός. ȣ̃. ὁ. frigiditas.

Ψυχέμπορος. ȣ. ὁ. qui homines emit & uendit, mango.

Ψυχή. ῆς. ἡ. anima, ſpiritus, ingenium.

Ψυχικός. ȣ̃. ὁ. animalis.

Ψυχόλεθρος. pernicies animarum.

Ψυχομαχεῖν. ad extremum uſque ſpiritum pugnare, uſque ad extremam dimicationẽ contendere.

Ψυχορραγοῦντες. οἱ. frigore pereuntes. à

Ψυχορραγῶ. frigore pereo, animo deficio, palpito.

Ψυχορροφεῖν. τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν.

Ψύχος. εος. τὸ. frigus, refrigeratio, uentus.

Ψυχοφθόρος. ȣ. ὁ. letifer.

Ψυχήλατος. ȣ. ὁ. curſus ad frigus.

Ψυχρολογεῖν. frigida uerba ineptaq́, & ſcurrilia fundere, uel rem paruam multis & magnis uerbis extollere.

Ψυχρολογία. frigidus & inanis ſermo.

Ψυχρολόγος. leuis, frigidus, uanus, qui ineptis et futilibus, et abſurdis uerbis uti ſolet.

Ψυχρολουτοῦντες. οἱ. frigidis utentes balneis.

Ψυχρολουτῶ, &

Ψυχρολουτῶ frigida lauor.

Ψυχροποιητικός. frigus faciẽs. epithetõ febris.

Ψυχροποσία. ας. ἡ. frigida potatio.

Ψυχροποτῶν. ὁ. frigidam potans.

Ψύχρος. ȣ. ὁ. Pſychrus fluuij nomen.

Ψυχρός. ȣ̃. ὁ. frigidus. Vnde & pro abſurdo ponitur, nec plauſu excipiendo, ſicut frigidus Latinè. Aliquando pro imbecilli.

Ψυχρότης. frigiditas. Vſurpatur etiam eo modo, quo frigus Latinis, cum pro riſu & gratia uel fauore ſperato, res in diuerſum exijt.

Ψύχω. μ. ψύξω. π. ψυχα. τὸ ψυχάζω, frigefacio, poſt calorem recreo, flo, uentum facio. Actiuum accuſ.

Ψ Ω.

Ψῶ. uox ruſticorum apud Iones. Item uerbum pro tango, attenuo, ſcindo, uro.

Ψώδα. ας. ἡ. lingua.

Ψώθια. inferior panis cruſta.

Ψώα. ἡ. putris, maleolentia.

Ψωλή. ῆς. ἡ. mentula.

Ψωλόκοπος. ο. ὁ. nulla re dignus.

Ψωλός. ῦ. ὁ. ſine præputio, hernioſus.

Ψωμίον. ῦ. &

Ψωμίζω. μ. ίσω. π. ικα. non eſt ſimpliciter nutrio, ſed indulgenter paſco, ueluti minutatim inſipato pane, ac fruſtillatim conciſo cibo, id quod apud nonnullos fit erga eos, quibus fauent in conuiuijs. Acti. accuſ.

Ψώμιον. ȣ. τὸ. buccella, offula panis intincta iuri.

Ψώμισμα. ατος. τὸ. nutritio, mica panis.

Ψωμοκόλακες. οἱ. paraſiti.

Ψωμόκλεπτος. uorax, πολυφάγος.

Ψωμοποιός. ὁ. faciendi iuris artifex.

Ψωμός. ȣ̃. ὁ. maſſa panis, fruſtum, buccella.

Ψώρα. ας. ἡ. ſcabies, non omnino diſsimilis lepræ, niſi quòd ψώρα magis in ſumma pelle uerſetur, lepra uero altius penetret.

Ψωραλέος. ο. ὁ. ſcabioſus.

Ψωρίασις. ψώρα.

Ψωρικά. ῶν. medicamenta contra ſcabiem.

Ψωριῶ. ſcabie laboro.

Ψῶρος. παράβασις.

Ψωροφθαλμία. oculorum ſcabies, ſcabra lippitudo.

Ψῶχος. terra arenoſa.

Ψωχώδης. εος. ὁ, ἡ. ſcabioſus, ſcaber.

Ψώχω. μ. ψώξω. π. ἔψωχα. confrico, in minutas partes ſeco, tero, attenuo, lauo, polio, commoueo. Acti. accuſ.

Ω

Ω cũ circumflexo aduerbiũ eſt uocãdi, ſed ὤ, cũ acuto dolendi, et ponitur ſine caſu. Gregor. ὤ τίς ἰξ ἡμέας ἐδύνατο τὴν ἡμετέραν σύγχυσιν. Sic Vergil. O quæ iã ſatis ima dehiſcat Terra mihi? Interdum cũ genitiuo, ut ὢ τύχας, ὢ τῆς ἐμῆς ἀθλιότητος. Aliquando eſt admirantis, ut ὢ πρὸς θεῶν τῆς συμφορᾶς, id eſt (ut Cic. inquit) O dij immortales, rem miſeram & calamitoſam. Gregor. ὢ τοῦ θαύματος, ô rei miraculũ. Iungitur & recto. Iulianus ad Liban. ὢ λόγοι, ὢ φρένες. Interdum uenit ſubaudiendum. Plato de Rep. 6. ἄκοπον δαιμονίας ὑπερβολῆς, pro ὢ ἄκοπον. Bud. Com.

Ὧ. ideo, quapropter, ſuo.

Ὧ δή. ea ratione qua.

Ὦ τᾶν. ô amicè, ſocie, chariſsime. In utroq; numero inuenitur.

ΩΑ.

Ὦα. ora ueſtis, reno, pellis ouina. Subſcribitur autem ι, quia ab οἴα fit, quod ouem ſignificat.

Ὠά. ας. ἡ. faſtigium.

Ὠαναβρός. ὁ. mollis.

Ὦας. auris, & ὠάσω. audiam, θέσω.

Ω Β.

Ὠβαί. tribus.

Ω Γ.

Ὤγαθε, pro ὦ ἀγαθέ. ô bone.

Ὤγενος priſcus deus. unde

Ὠγενίδαι, &

Ὠγενίδης, &

Ὠγένιοι. priſci, antiqui.

Ὠγήν. oceanus.

Ὠγμός. clamor.

Ὠγύγιον. priſcum, antiquum.

Ὤγυγος. ὁ. rex antiquus Thebanorum, à quo portæ Ogygiæ dictæ ſunt.

Ὤγνεις. ſtagnum.

Ω Δ.

Ὦδα. olui, ab ὄζω.

Ὧδε. hic, huc, ſic, hoc modo. ὡς ἂν εἰπεῖν, ut ſic dicam, ut breuiter dicam.

Ὧδε κἀκεῖσε. huc & illuc.

Ὤδησε. tumuit. à uerbo οἰδῶ.

Ὠδεῖον. ȣ. τὸ. locus ubi cantatur, locus choro & ſymphoniacis deſtinatus. Cælius lib. 15. capite 12.

Ὧδέ πως. ſic, quodammodo, iſto modo, hoc modo, ad hunc ferè modum.

ᾠδικὸς.ῦς.ὁ.cantus,ab ἀοιδικὸς,α & ο mutatis in ω,cum iota ſubſcripto.

ᾯδι.ἀδὶ,hoc loco.ὧδε,ſic,hoc modo.

ᾠδικός.ῦ.ὁ.canorus.

ᾠδικώτερον.canorius.

ὠδίν.ῖνος.ἡ.dolor partus.

ὠδίνω.μ.ινῶ.doleo in partu,parturio. Accipitur ſimpliciter pro doleo. Interdum pro tumeo.

ὠδὶς.ῖνος.ἡ.uexatio partus,parturigo.

ᾠδὸς.ἀοιδὸς,cantor.

ὠδύσσομαι.iraſcor,doleo,lugeo,ἄχθομαι.

ΩΕ.

ὢ.aduerbium dolentis.

ΩΖ.

ὤζειν.clamare.

ΩΗ.

ᾤετο. putabat.à uerbo οἴομαι.

ΩΘ.

ὠθέομαι,&

ὠθέω.μ.ήσω.π.ηκα.expello,impello,impreſſionem do(ut dixit Liuius)pungo,obijcio ὠθοῦμαι tamen interdũ paſſiuè accipitur.

ὠθίζεσθαι dicuntur qui conferta turba conflictantur,uel in prætorijs,& ædibus magiſtratuum ſummam reip tenẽtium,Syneſ. πυλαιμάχοι,& Luciano. Et idem,βαβαὶ ὡς πλήρης μὲν ἡ ἄνοδος ὠθιζομένων,&c. audito præconio præmium pronuntiante.

Quoniam uero in huiuſcemodi protruſione,& nixu conflictante,ſolent homines interdum altercari & rixari,ideo factum eſt,ut pro diſcrepare & uerbis contendere ponatur,& in unam ſententiam conuenire non poſſe,Herodo.in Thal. Ponitur etiam pro irruere & irrumpere in locũ periculoſum,Gregor.2.cont.Iul.& apud eundem,πρὸς τὸ ξίφος ὠθίζεσθαι,id eſt,in gladium uel uenabulum ſeſe obtrudere,in aduerſum mucronem obniti. Sed

ὠθίζω,uexo,concutio,uiolenter tracto.Bud. Com. Ab ὠθίζεσθαι dicitur.

ὠθισμός.ῦ.ὁ.impulſio,& turbulenta altercatio inter ſe diſcrepantium, Lucian. Gregor.pro conflictatione plebis miſcellaneæ poſuit.

ὤθομαι,&

ὤθω.μ.ώσω.π.ῶκα. idem quod ὠθέομαι,& ὠθέω. Vnde ὦσε κατὰ τῶν σπλάγχνων.pugione confodit.

ΩΙ.

ὤα.fimbria,extremitas,pellis ouina,moleſtia.

ᾤγνυντο.patuerunt.ab οἴγνυμαι.

ᾦξε.aperuit.ab οἴγω οἴξω,aperio.

ΩΚ.

ὦκα,pro ὠκὺ α,ſiue ὠκέα ſyncopa:& idem quod

ὠκέως.celeriter.

ὠκεανός.oceanus,mare ambiens orbem terrarum.

ὠκιμοειδὴς.ocimaſtrum herba.

ὤκιστα.uelociſſimè.

ὤκιστος.ὁ.ὁ.uelociſsimus.

ὠκυμβάζω.perturbo,tumultuor,milito.

ᾤκτειρε.miſertus eſt,ab οἰκτείρω.

ὠκύαλος.ὁ.ὁ.uelox in mari,epitheton nauis.

ὠκυμόδρος.ὁ.ὁ.ſtatim proficiſcens.

ὤκιμον.ὁ.τὸ.ocymum herba.à celeritate naſcendi ſic appellata.

ὠκύμορος.ὁ.ὁ.cito periturus,cito afferens perniciem.

ὠκύνω.accelero,ὀξύνω.

ὠκυπέτης.ὁ.ὁ.celeriter uolans.

ὠκύπορος.fluuij aut nauis epitheton, quòd celeriter uel rapidè feratur.

ὠκύπους.οδος ὁ,ἡ.celer pedes.

ὠκύπτερα.τὰ.pennæ.

ὠκύπτερος.ὁ.ὁ.celeriter uolans,pernix.

ὠκύρροος.celeriter fluens.

ὠκύς.ὁ.ὁ.citus,ὀξὺς,ταχύς.

ὠκύτης.celeritas.

ὠκυτόκιον.medicamentum,partum accelerans.

ΩΛ.

ὦλαξ,pro αὖλαξ.ſulcus.

ὠλέκρανα,id eſt ὁ ἀγκὼν,apud Suidam:& ὠλέκρανον,ὁ ἀγκὼν apud Heſych. Sunt qui ὠλέκρανον lacertum interpretentur.

ὠλένη.ης.ἡ.&

ὠλενος.ὁ.ὁ.ulna,manus,palma.ἀπὸ τοῦ δεῖ αὐτῶν ἐλεῖν τὰς πράξεις,τουτέστι πληρῶσαι.

Ὠλεσίκαρποι. arbores infructuoſæ. Epithetõ ſalicum, uel quòd fructus citò amittant, uel quòd ſteriles faciat fructus epotus.
Ὦλλος pro ὁ ἄλλος. alius.
Ὦλξ. κος. ſulcus. Pro eo magis in uſu eſt ἄλοξ.
Ὠλέκρανον. τό. gibber, pars corporis.
Ὠλύγιος. malus, obſcurus, longus, acutus, magnus.
Ὠλῷστε pro ὦ λῷστε, id eſt ὦ βέλτιστε, ô optime, Suid.

Ω Μ.

Ὠμαδίς. in humeris.
Ὠμαλὶς. ulcus ante tempus in cicatricem inductum.
Ὠμαχθής. έος. ὁ, ἡ. onus humeris imponens.
Ὦμβρος. ου. ὁ. malus, miſer.
Ὠμηλύσις hordeacea polenta, ſiue farina.
Ὤμην. putabam. ab οἶμαι.
Ὠμήρησε. contingit, concurrit, obuiauit.
Ὠμηστί crudeliter.
Ὠμηστής. οῦ. ὁ. cruda comedẽs, crudis ueſcens.
Ὤμηρος. ου. ὁ, ἡ. crudelis.
Ὠμίας. qui repandis eſt humeris, εὐρύστερνος.
Ὤμιζος. ὁ. pauper.
Ὠμίζω. μ. ίσω. π. κα. excludo.
Ὠμίλει. τὸ ἐπέρχετο, conuerſabatur.
Ὤμιλλα. ludi genus quoddam in gyrum ſeu foueam, agitata nux, ſi immanſerit, uictoria paratur. Suid.
Ὠμοβοΐνος. ου. ὁ. &
Ὠμοβόεος. ου. ὁ. ex pelle bubula cruda factus. Sic uocant eos, qui in prima iam ſenectute ſunt.
Ὠμοβόρος. ὁ. ὠμοφάγος, ὠμηστής.
Ὠμογέρων. qui immaturè caneſcit, uel cui iã ſeneſcenti nondum caneſcunt capilli, uietus & ualidus ſenex, crudus adhuc, & quẽ nondum decoxit ſenectus. Vnde Vergil. Sed cruda deo, uiridisq́ ſenectus.
Ὠμοδάικτος. dilaniatus.
Ὠμοθάλακρος. ου. ὁ. crudus, ὠμός.
Ὠμοθετέω. μ. ήσω. π. κα. humeris impono, cruda pono. Acti. accuſ.
Ὠμοιαῖος. ου. ὁ. humerarius.
Ὤμοι pro οἴμοι. heu, indignantis aduerbium, & dolentis.

Ὤμοιος Aeolicè pro ὅμοιος. ſimilis.
Ὠμοκρατής. έος. ὁ, ἡ. fortis humeros.
Ὠμοκυδιᾶν. ob latitudinẽ humerorũ, & bonam corporis habitudinem ſuperbire.
Ὠμόλινον. ου. τό. ſudarium tonſorium, quod humeris circumponitur.
Ὠμοπλάται. oſſa duo quæ utrinque à ceruice ad ſcapulas tendunt, à Latinis operta ſcoptula dicta. Celſ. cap. 1.
Ὠμοργός. οῦ. ὁ. durus, acerbus, χαλεπός.
Ὤμοργεν. ſuſpirabat, lugebat.
Ὦμος. ου. ὁ. humerus, μετάφρενον.
Ὠμός. οῦ. ὁ. immaturus, crudus, acerbus, crudelis.
Ὠμόσιτος. ου. ὁ. cruda comedens.
Ὠμοτάριχος. ſalſamentum.
Ὠμότατα. crudeliſsimè.
Ὠμότης. ητος. ἡ. crudelitas, ἀπηνότης.
Ὠμοτοκεῖν. fœtum immaturum parere, abortum facere.
Ὠμοφαγία. ας. ἡ. uiſceratio.
Ὠμοφάγος. ου. ὁ. ὠμόσιτος, crudis ueſcens.
Ὠμόφορος. idem.
Ὠμόφρων. ονος. ὁ. habens crudam mentem.
Ὠμύς. genus teſtudinis quam lutariã uocãt.
Ὤμωξεν. plorauit. ab οἰμώζω.
Ὠμῶς. crudeliter.

Ω Ν.

Ὦν Ionicè & Doricè pro οὖν, igitur. Sæpe apud Herodot. non ſolum παρέλκει, ſed etiam inter præpoſitionem & uerbum cõpoſitum interponitur, ut lib. 1. καί κε φέροντες ἐς τὴν ἀγορὴν ἀπ' ὦν ἔδοντο, ἀντὶ τοῦ ἀπέδοντο. Bud. Com.
Ὧν οὗτοι κατέθεντο ὀργισθῇ, apud Lyſ. pro ὑπὲρ ὧν. Sic ὧν ἔπαθεν ὀργὴν ἔχει, apud eundem. Bud. Com.
Ὦναξ, pro ὦ ἄναξ. ô rex.
Ὤνατο. adiutus eſt.
Ὠνειρωγμός. inſomnium.
Ὠνέομαι. μ. ήσομαι. π. ἐώνημαι. emo. Depon. accuſ. uel genit. qui partem rei ſignificat.
Ὦνερ pro ὦ ἄνερ.
Ὠνητιάω. μ. άσω. emo.
Ὤνυον. monebãt & circũagebãt, Thucyd.
Ὠνίω. uendo, fruor.

Ὠνή.ῆς.ἡ.emptio.

Ὤνησαν.iuuerunt.

Ὄνησις.actio,emptio,ſalus,utilitas,indignatio.

Ὠνητός.ἡ.ὁ.uenalis.

Ὤνθρωπος,pro ὦ ἄνθρωπος,Atticè.

Ὤνια.loca opportuna.

Ὤνιος.uenalis, πράσιμος,ὤνιος.

Ὦνος.ου.ὁ.pretium, emptio.

ΩΟ.

Ὠοειδῆ.τά.ouata.

Ὠοειδής.έος.ὁ,ἡ.ouiformis.

Ὠόν.οῦ.τό.ouum.

Ὦον.fimbria.

Ὠόπ,et ὠοπόπ.acclamatio nautica,ἐλατικόν ἐπίφθεγμα ἐπὶ πλοίου, καὶ κέλευσμα τῶν ἐρεσσόντων καταπαῦον τὴν κωπηλασίαν. Bud.Com.

Ὠοτόκα.τά.ouipera.

Ὠοτοκία.ας.ἡ partus,generatio oui.

Ὦ οὗτος.heus tu.

Ὠοφυλακεῖ.cuſtodit.

ΩΠ.

Ὠπάζομαι.uideo,ſpeculor.

Ὤπασε.dedit,donauit.

Ὦπες.oculi.

Ὠπία.gens, quæ iuxta Indum fluuium habitat.

Ὠπόλος.ὁ αἰπόλος,

Ὢ πόποι.heu,papæ,indignantis, dolentiſq; aduerbium.

ΩΡ.

Ὤρα.ας.ἡ.cura, ſine aſpiratione.

Ὥρα.ας.ἡ.pulchritudo, decor, forma, uenuſtas. ὧραι item dicuntur quatuor partes anni,ut uer,æſtas,autumnus,hyems. Et ſine adiuncto, plerunque pro uere ponitur. Vnde & ὡραῖος formoſus ad ſimilitudinem ueris. Galenus ait ſic appellari tempus id, quo exoritur canicula, quod eſt (inquit) ferè dierum quadraginta. Sunt & ὧραι portarum cœli cuſtodes apud Homerum. Item famulæ Solis,deæ pulchritudinis.

Ὡραία γάμου.puella matura uiro.

Ὡραΐζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι,delicior,comor, decore conſpicuus ſum, decorem oſtento, rotor. De pauone dicitur, cum ſemetipſum admirans caudæ pennis gemmantibus pertegit.

Ὡραΐζω.orno,καλλωπίζω.

Ὡραϊκόμος.formæ exornandæ ſtudioſus.

Ὡραῖον.ου.τό.fruges,fructus tempore ſuo collecti. Item quæ uigent nec pulchritudine carent, ὡραῖα dicuntur. Sed et ſacra ὡραῖα dicuntur,τὰ καθ' ὥραν συντελούμενα,id eſt opportunè obita,ſacra tempeſtiua. Et ὡραῖα θύειν, frugum offerre primitias.Dies quoque feſtus eadem dicitur appellatione.

Ὡραιοπώλης.ου.ὁ.qui fructus æſtiuos uendit.

Ὡραῖος.ου.ὁ. pulcher, iuuenis, maturus,ſpecioſus,tempeſtiuus, in uigore conſtitutus. Et omnes fructus æſtiui, ὡραῖοι uocantur.

Ὡραιότης.ητος.ἡ.decor,maturitas,tempeſtiuitas.

Ὡραϊσμός.ornamentum,pulchritudo,καλλωπισμός.

Ὥρακα.uidi.Præt.perf.eſt à uerbo ὁράω. ſed Attici literã addunt,et ἑώρακα proferunt, ſicut ὄσομαι,ἴσομαι,ὄνημαι,ἰόνημαι.

Ὡρακιᾶν.pallere.ὠχριᾶν, animo deficere,curis macerari,ἐκλύεσθαι.

Ὡρακίζειν.idem.

Ὡργασμένος.ſubactus,molitus,paratur.

Ὠργάω.furo,efferor,ad libidinem incitor, appeto.

Ὠργυωμένος.panſus,extenſus,ἀπὸ τῆς ὀργυιᾶς.

Ὤρεα.montes,pro οὔρεα, Doricè ſiue Ionicè.

Ὠρείτης,ſiue ὠρίτης.gentile.

Ὠρεός.ciuitas Eubœæ.

Ὦρες ab ὄαρ. mulieres, ab ὁμοῦ ἀρηρέναι τοῖς ἀνδράσι,turres munitæ,κηδεμόνες,tutores.

Ὠρέω.μ.ήσω.π.ηκα.cuſtodio,curo. Actiuum accuſat.

Ὠρέων,Ionicè pro ὡρῶν.temporum.

Ὤρημα.cura,cuſtodia.

Ὠρέσσω.cuſtodio.

Ὠρητύς.cæcitas,πήρωσις.

Ὤρθρισε.manè ſurrexit.

Ὡρεία.ας.ἡ.maturitas.

Ὡρογράφοι. οἱ. hiſtorici qui cuiuſque anni res geſtas deſcribunt.

Ὠρίζω. dormio, curo, conuerſor, colloquor.

Ὠρικία. ἡ. regio Ionica, aut mulier ex ea.

Ὡρικός. ȣ̃. ὁ. uigor in tempore perfectæ ætatis, pulcher.

Ὤρικος. ὁ. ciuitas in ſinu Ionico. Vnde ὠρίκιος, Orici ciuis.

Ὥριμος. ȣ. ὁ. maturus.

Ὥριος. ȣ. ὁ. temporaneus, in tempore factus, maturus.

Ὥριστο. definitus eſt.

Ὤριστος. optimus, pro ὁ ἄριστος lingua, Bœotica, α in ω conuerſo.

Ὠρίων. ωνος. ὁ. Orion, ſignum cæleſte.

Ὠρίως, aduerb. κατὰ καιρόν.

Ὥρμησε. concitauit.

Ὥρμενος, pro ὡρμημένος. participium præteriti perfecti paſsiui, ab ὁρμάω.

Ὧρμοι. diuerticula.

Ὀρνύω. μ. ύσω. aoriſt. ὦρσα. concito, commoueo, impello, ὁρμάω, ἐγείρω.

Ὡρογραφία. annales.

Ὡρογράφοι. hiſtorici, qui annales ſcribunt. ὧρος enim annus eſt.

Ὤρνυν. aduentabant.

Ὤρορα. impuli, agitaui, impulſus ſum: pro ὄρωρα.

Ὧρος. ſol apud Aegyptios, unde horarum nomen defluxit. Hinc ἰννέωροι apud Homerum. niſi quis ab ὥρα formare malit. Significat etiam uer, æſtatem, autumnum, hyemem, & annum. Annales quoque ὥρους uocant.

Ὡροσκόπια. τά. uaſa, quibus commonſtrantur horæ, quæ & ἡλιοτρόπια uocitata interim reperiuntur, ſi ſolis & umbrarum ratione conſtent.

Ὡροσκοπία. ας. ἡ. huiuſmodi ſcientia.

Ὡροσκόπος. qui rationem horarum obſeruat. Eſt etiam natalitium ſydus, id eſt, quod conuerſione cæli oritur eo momento, quo quis naſcitur, quaſi horæ natalitiæ notatio, quod etiam θέμα uocatur & γένεσις, & à Latinis genitura.

Ὡροσκοποῦντες. οἱ. explorantes horas.

Ὤρουσε, Ionicè pro ὥρμησε. fecit impetum.

Ὦρτο pro ὥρμητο, ab ὄρομαι. impulſus eſt.

Ὠρτός. ara.

Ὠρυγή. latratus, uociferatio, tumultus.

Ὠρύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. rugio, latro, ululo: & propriè luporum eſt. Depon. abſol.

Ὠρυόμενος. ȣ. ὁ. eiulatus.

Ὠρύχιον. locus Atticæ. hinc

Ὠρύχιος. illic habitans.

Ὠρύω. lugeo, ſicut ὠρύομαι.

Ὠρχεῦντο. ſaltabant. Doricè ab ὀρχέω.

Ὠρχημένος, pro ἀρχόμενος. auſpicatur.

Ὠρωπός. ȣ̃. ὁ, uel ἡ. Oropus urbs Macedoniæ. Sunt autem multæ urbes ſub hoc nomine. nam alia eſt Bœotiæ, de qua Euphorion: alia Eubœæ, de qua Ariſtoteles, tertia in Syria, de qua Polyhiſtor: quarta in Argo: quinta in Theſprotia.

Ὠρώρει. excitabatur, ab ὄρω. Eſt autem præt. pluſquamperf. ab ὄρωρα.

ΩΣ.

Ὡς, ut. Sed latè patet. Nam aliquando ſimilitudinis eſt, & ponitur pro quemadmodum, uel ſicut, uelut, tanquàm, ſic, inſtar. Aliquando pro quàm, quantum, quatenus. Sic illud Ariſtoteles, ὡς ἀνθρώπινον, id eſt, duntaxat ut humanus capitus, pro humana conditione, ut ſunt humana. Aliquando pro ſi, etiamſi. Aliquando pro etenim, quandoquidem, ſiquidem. Aliquando pro utique. Item pro quamobrem. Et pro ualde, maxime. Aliquando pro poſtquàm, poſteaquàm, ſtatim, ex quo primùm, ut ὡς τάχιστα ἔχομεν, Simul atque ut nomus. Sic Cicero. Vt ſemel exiuit, omnes peragrauit inſulas. Aliquando pro circiter. Aliquando παρέλκει, & ornatus tantum gratia ponitur, neque quicquam ad ſenſum facit, quemadmodum ut apud Latinos. Cicero. Inuitus feci, ut C. Flaminium eijcerem: pro, inuitus ieci. Ponitur & Atticè ἀντὶ τοῦ πρός. Iungitur & ὡς cum ὅτι, ut ὡς ὅτι πλεῖστον χρόνον, ὡς ὅτι λευκότατον, ſanè quàm candidum, & perquàm album. Item cum περ ὅσα, ut

ὡς σοφίσμα, Platoni, ſicut perquàm Latinis. Nonnunquam cum infinitiuo iunctum pro ὥστε ponitur. Et aliter cum infinitiuo apud Platonem de Rep. 6. δῆλος ἦν ὡς ἰδεῖν τὴν ἀγαθὸν, id eſt, ὡς ἄλλην τάχιστα ἀγαθόν. Sic Cicero pro Cluentio, Hic iudices ridere, ſtomachari, atque acerbè ferre patronus cauſam ſibi eripi.

Iungitur etiam cum ſuperlatiuo ut ὅτι. Xenophon, ἐγὼ δὲ ἐβουλόμην σοι ὡς λαμπρότατον φανῆναι. Subiungitur etiam ut ὅσον. Plato, σφόδρα μὲν ἦν (ἔφη) ὡς βούλομαι, magnopere (inquit) cupio. De his & alijs mox ſequentibus ex ὡς locutionibus copioſè. Bud. Com.

Ὥς, cum accentu acuto, ſignificat ὅπως. Inde ἴσως ὥς, pro quodammodo, quadantenus, ſic dicitur, ut ἴσον ὃν τρόπον, quod idem ſignificat.

Ὡς ἀληθῶς. ſanè, reuera, perquàm uere, certè.

Ὡς ἄν, interdum idem quod ἵνα. Xenophon, ὡς ἂν εἰδῆτε ἐξαπατῶν. Et apud eundem pro quonam pacto, καιρὸς δὲ γράψαι ὡς ἂν ὀρθότατα ἑκατέρῳ χρῶν. Et ὡς ἂν ἄριστοι αὐτῷ οἱ ἱππεῖς γένοιντο. Sic Gregor. ὡς ἂν τῆς σοφίας βάθος μὴ ἀγνοῇς, id eſt ἵνα μή. Ponitur etiam ὡς, ſicut ὅπως ſine ἄν, διαπορηματικῶς & ἀνθυποτάκτως. Ὡς συμπεσόντ᾽ ἂν ἐπὶ τὴν γῆν, aliquò utique ruiturum, ἀντὶ τοῦ ὡς συμπεσόντ᾽ ἂν ἄλλως. Interdum accipitur pro donec.

Ὡς ἄν ποι τις. ut dicitur.

Ὡς ἂν ἄλλως. utcunque, aliter.

Ὡς ἂν τύχοι quoquomodo, utcunque.

Ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν. ut ſummatim dicam.

Ὡς τὸ εἰπεῖν ἁπλῶς. ut uno uerbo dicam.

Ὥσπερ. prœut, prout, ut ὥσπερ ποτὲ ἐγένετο, prœut dudum fuit: & ὥσπερ κατὰ τοὺς τῶν ἀθηναίων χρόνους. Sic Cicero, At hi quidem ut Athenienſium ſecula numerãtur, adoleſcentes debent uideri. Ὥσπερ καθ᾽ ἡμᾶς, ut temporibus noſtris.

Ὡς δὲ ἀληθεῖ λόγῳ. reuera.

Ὡς ἀπεικάσαι. ut conijcere licet, ut conijciendum eſt.

Ὡς ἔπος εἰπεῖν. ut ita dicam, ut eo uerbo utar. Aliquando extenuantis eſt pro ferè, propè dixerim.

Ὡς εἰπὼν. cum dicto, ſic loquutus.

Ὡς εἶχε. quantum potuit.

Ὡς εἶχον. ita ut eram.

Ὡς ἐμοί. mea ſententia. ſubauditur δοκεῖ.

Ὡς ἐνόν. quantum poſsibile eſt.

Ὡς ἐγγύτατα. quàm proximè.

Ὡς ἐν τοσούτῳ. interea.

Ὡς ἔοικε. ut uidetur, nempè, certè.

Ὡς ἐξῆν. quantum fieri poteſt.

Ὡς ἐπάγει λόγος. ut fertur.

Ὡς ἐπίπαν. in uniuerſum.

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ut plurimum, ferè.

Ὡς ἔπος εἰπεῖν. ut ita dicam, ut paucis dicã.

Ὡς ἔτυχε. ut contigit, temerè, & cuiuis.

Ὡς εἶχε. ſtatim, εὐθέως.

Ὡς κατὰ τὸ μέγεθος. pro portione magnitudinis.

Ὡς μὲν συνελόντι εἰπεῖν. ut ſummatim dicam, ἵνα συμβάλλω λέξω.

Ὡς μή, pro μὴ cum optatiuo.

Ὡς οἷόν τε. ut poſsibile, quantum poteſt.

Ὡς ὀλίγου δεῖν. ferè.

Ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος. ut loquuntur poëtæ.

Ὡς οὐδὲν χεῖρον. ut nihil magis.

Ὡς ἦν, pro ὡς poſtquàm.

Ὡς πολλοί. plurimi.

Ὡς πρὸς ἐμέ, ſi præ me æſtimetur, ſi mecum comparetur.

Ὡς τὰ πολλά, ut plurimum, perſæpe.

Ὡς τάχιστα. quamprimùm.

Ὡς τάχος. quàm celerrimè, quàmprimum.

Ὡς τὸ ἐπεί. poſtquàm.

Ὡς τὸ εὐθέως. ſtatim.

Ὡς τὸ ὅσον. quantum.

Ὡς τὸ τόσον. tantum.

Ὡς τὸ ὅτι. quòd, quia.

Ὡς τύπῳ εἰπεῖν. ut in uniuerſim dicam.

Ὡς τύπῳ λαβεῖν. ut ſummatim colligam.

Ὡς φάσαν. ita aiebant.

Ὡς φιλεῖ. ut ſolitum eſt.

Ὡς ὤφελλες μηδ᾽ ἀτυχεῖν. ſed utinam ne infortunatus quidem eſſes.

Ὥσαν, &

Ὡσανεί. tanquàm, quaſi.
Ὡσαννά. ſerua obſecro. Hebræū eſt & propriè ad deum pertinet in ſcriptura.
Ὤσασκε impellebat.
Ὡσαύτως. eodem modo.
Ὡς ἂν τύχοι. prout accidit.
Ὦσαι. quære ὤθω.
Ὠσμός. impulſio, ἀναφορά.
Ὥσπερ. quemadmodum, quod genus.
Ὥσπερ ἂν εἰ, &
Ὥσπερ εἰ. ueluti, tanquàm, quaſi uero, tanquàm ſi.
Ὥσπερ ἡ παροιμία. ut eſt in prouerbio.
Ὥσπερ οὖν pro ὥσπερ frequens eſt.
Ὡσεί. tanquàm, quaſi.
Ὥστε. ut, ita ut, ergo, quemadmodum, itaque. Conſtruitur cum infinitiuo ſubiunctiui uel optatiui uice.
Ὠστία. ciuitas Italiæ.
Ὠστιαῖοι. gens quædam, alio nomine χίανοι dicuntur ab Artemidoro.
Ὠστιανός, &
Ὠστιᾶτις. ἡ. Hoſtienſis, gentilia.
Ὠστίζεσθαι. de turba feſtinante & inuicem ſummouente cubitisq́ dimouente dicitur, ſicut ἀστίζεσθαι, διαγκωνίζεσθαι. Budæus Com.
Ὠστικός. οῦ. ὁ. impulſorius.
Ὠστῖνοι. οἱ ὠστιαῖοι.
Ὤσφρησις. εως. olfactus.
Ὤσχη. ης. ἡ. &
Ὤσχιον. τὸ. &
Ὦσχος. ου. ὁ. ramus, ſarmenta, cum botro palmes.
Ὠσχοφόριον. ου. τὸ. feſtum quoddam à ferendis ramis dictum.

ΩΤ.

Ὦτα. τὰ aures. nominatiuus ſingularis τὸ οὖς
Ὠτακουστέω. ῶ. ήσω. κα. explero. auſculto, auribus intentis ſto. Neutr. abſol.
Ὠτακουστής. οῦ. ὁ. auſcultator, explorator, qui etiam dicitur aures & oculi regis, auricularius. uide προσαγωγεύς.
Ὠταλγίασις. ιος. ἡ. ſurditat.
Ὦταν. uel ὦ τᾶν, pro ὦ ἔταν. heus tu, ô bone uir quæſo. Ariſtophanis interpres annotat iungi etiam duali & plurali. Nam ἔτης in uocatiuo facit ἔτα, & Doricè ἔταν.
Ὠτάριον, ſiue ὠτίον. genus oſtreæ, quod Aeoles οὖς ἀφροδίτης, id eſt aurem ueneris nominarunt.
Ὥτε. pro ὡσάτε. ueluti.
Ὠτειλή. ῆς. uulnus, cicatrix. ἀπὸ τοῦ οὐτάσαι.
Ὠτιδοφόρος. qui habet aures contuſas, uel ὠτίδας aues gerens.
Ὠτίδες. auiculæ perdicibus ſimiles, quæ breui uolatu utentes, cito laſſantur.
Ὠτικός. οῦ. ὁ. auricularis.
Ὠτίον. ου. τὸ. auricula.
Ὠτίτης. digitus minimus, auricularis.
Ὠτογλυφίς. ίδος. ἡ. auriſcalpium.
Ὠτώεις. auritus.
Ὠτοθλαδίας, &
Ὠτοκάταξις. qui fractis eſt auribus.
Ὠτοκοπῶ obturbo, obtundo loquendo, doleo capite.
Ὦτος. ου. ὁ. auis nocturna & aurita, nycticorax, noctua.
Ὤτρυνεν. compellebat, inſtigabat.
Ὠτώεις. εντος. ὁ. aures habens uel anſas.

ΩΥ.

Ὡυτός Ionice pro ὁ αὐτός. idem, ut ὡυτὸς ἀνήρ, idem uir, Homero.

ΩΦ.

Ὦφεν, pro ἦδον.
Ὠφέλεια. ας. ἡ. utilitas, præda, auxilium.
Ὠφελοῦμαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. prædor, habeo utilitatem, iuuor.
Ὤφελες. utinam tu, pro ὤφειλες.
Ὠφελέω μ. ήσω. π. ηκα. iuuo, proſum. Actiu. accuſ. & poëticè datiuo.
Ὠφέλημα. emolumentum.
Ὠφελής. έος. &
Ὠφελήσιμος, &
Ὠφέλιμος, ου. ὁ. utilis.
Ὤφελον. utinam ego, debui, pro ὤφειλον, & conſtruitur cum infinitiuo.
Ὠφθαλμίασεν. oculum amiſit.
Ὦφλε pro ὤφειλε. debuit, obnoxius fuit.
Ὠφληκώς. ότος. dānatus, ut ὠφληκὼς τὴν δίκην δικαίως, apud Demoſth. meritò damnatus
Ὦφλων. οντος. ὁ. idem.

ΩΦ.

ὤφλημα βαρύ. æs grande, χρέος, debitum.

ὠφρόν. ἐλαφρόν, leue.

ὠφρυωμένος. elatus, ſupercilioſus.

ὠφύα. pellis, & herba quædam.

ΩΧ.

ὦχα. aperui. à uerbo οἴγω.

ὦχαι. ſarmenta, pro ὄχαι.

ὤχετο. ſedebat.

ᾤχετο. fugit, aufugit, abijt. à uerbo οἴχομαι.

ὠχλῶ. impello, uecti moueo, laboro, ægroto.

ᾠχόμην ἀπιών. hic ἀπιὼν abundat. Sic Cicero, Ad eum ire perrexi.

ὤχρα. ας. ἡ. color qui à pictoribus teritur.

ὦχρος. ὁ. pallor, legumen cicerculæ ſimile.

ὠχρίασις. idem.

ὠχρίας. pallidus.

ὠχριάω. ῶ. άσω. π. ακα. palleo. Neutr. datiuo iung. uel abſolutè ponitur.

ΩΨ. ΩΩ.

ὦχρον. τό. uitellus oui, eruil um.

ὦχρος. ου. ὁ. idem quod ὠχρὰς. Sic

ὠχρός. ᾶ. ὁ. Item pallidus, luteus.

ᾤχωκε. perijt, abijt, ᾤχετο.

ΩΨ.

ὤψ, τοῦ ὠπός. ὁ. uultus, uiſus, frons, oculus. Sed ὦψ, τοῦ ὀπὸς cum ο ponitur pro φωνή.

ὦψ etiam dicitur durior manuum cutis ex labore calloſa.

ὠψοπόνος. ου. ὁ. qui circa obſonia uerſatur, obſonator, coquus. Dicitur tamen ὄψον pro obſonio, διὰ τοῦ ὁμικροῦ. Et grãmatiſtarum nonnulli opſonium dici malunt, quàm obſonium, parum memores quanta ſit b & p literarum affinitas.

ὠψώνις. penuariæ cellæ.

ΩΩ.

ὠώδης. εος. ὁ, ἡ. ſimilis oue.

Τ Έ Λ Ο Σ.

BASILEAE PER HIERONYMUM CURIONEM, MENSE SEPTEMB. ANNO M. D. XLIII.

VITTORIO EMANUELE BIBL. IN ROMA

